Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Secu[n]da p[ar]s decretalium domini Nicolai siculi ...

https://hdl.handle.net/1874/457029

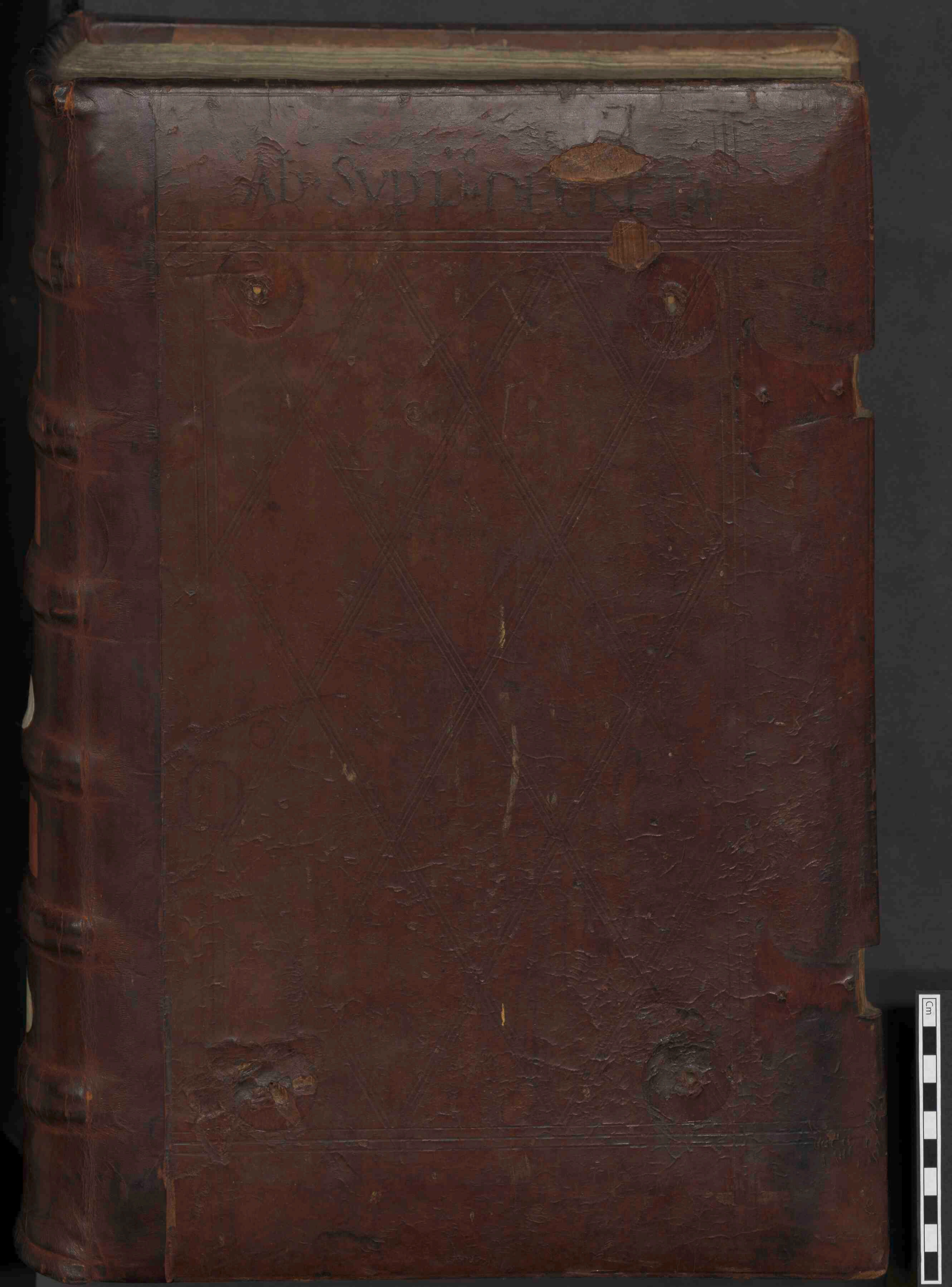

Dit boek is gescand in het kader van het Incunabelen project.

Een incunabel of wiegendruk is een boek of geschrift dat gedrukt is vóór 1 januari 1501. Gezien de bijzondere aard van deze vroege gedrukte werken is besloten deze uitgebreid te beschrijven en te digitaliseren.

Meer informatie over de collectie is beschikbaar op:
https://repertorium.library.uu.nl/collectie/incunabelen/

Bij deze boeken wordt ook de volledige buitenkant gescand en een scan gemaakt van het geopende boek. De hierna volgende scans zijn (in volgorde waarop ze getoond worden):

- het midden van het geopende boek*
- de rug van het boek
- de kopsnede
- de frontsnede
- de staartsnede
- het achterplat

*Een deel van de banden in deze collectie bevatten meerdere titels, het is dus mogelijk dat de pagina's in deze overzichtsscan horen bij een andere titel.

This book has been digitized as part of the Incunabula project.

An incunable or incunabulum is a book, pamphlet, or broadside that was printed before January 1st 1501. Due to their special nature a project has been started to better describe and then digitize these early printed works in our collection.

More information on this collection is available here:
https://repertorium.library.uu.nl/collectie/incunabelen/

The digitized version of these books includes scans of the outside of the book and a scan of the open book. The scans after this notice are (in the order in which they are shown):

- the open book (opened approximately in the middle)*
- the spine
- the head edge
- the fore edge
- the bottom edge
- the back board

*Some of the bindings in this collection contain multiple titles, therefore it is possible that this scan shows pages which belong to a different title.

ɛ̃cij ꝛ ɛ̃ciū. ꝛ ℬ iō ꝑm istos q; ꝓtes ñ ſt᷑ ꝛ iurisdictōe iudi
cū. iō nō tenent᷑ obedire nisi ī ꝛitate ſint iudices. ꝺ q̄
ſatis dubito. q; ex ſr̄is ꝛ iusticia principal᷑ ꝓfert᷑ iuris
ditio circa ꝓtes. ſcḋario circa ɛ̃cios turbatores vt i. c. j.
ſ. c. vñ ſi dat᷑ iurisditio in ꝑncipali. ſ. circa ꝓt᷑. ℌ ꝛ i ac
ceſſorio circa ɛ̃cū. ꝛ ℬ tñ vide qꝺ plene dixi in. ꝺ. c. ce
ter. tene tñ mēti istū ꝛ. ꝑm vnā lect. ꝓter executores
ad bñficia q̄ ſepe circa idē bñficiū faciūt diuſos ꝛ con
trarios ꝓceſſus ꝺ canonicū vel ordinariū loci ẽ.

Licet vndiqz Iurisditio delega
tꝰ re iteḡ mōre mā
datis expiꝛat. vel ſic. Cla q; ſi nō oēs duo ẽ. purificat᷑
in vno vices alter⁹ hūte etiā duob⁹ impeditis. cōis dis
uſio. ſcḋa ibi in ſ̄titioni. ℣ No. ℌ effectū illius cle q; ſi
oēs nō poterūt duo vēm ẽ. ꝺ⁹ em necel̄sario q; duo re
maneāt iudices vere vel ficte. ſecus ē in illa cla vos vel
alter vēm ẽ. q; tūc vn⁹ ſol⁹ ꝓcedere poſſ᷑ vt i. c. ſi plu
res. j. eo. lib. vj. ℣ No. ſcḋo q; etiā vbi apponit᷑ hec cla
duo vēm ꝓcedant ẽ. ꝑ tot vn⁹ college cōmittere vices
ſuas ꝛ ille repñtat vices duoꝝ. Er q̄ infert bos. q; ḡs
in electōis actu ē ꝓcurato; pluriū ℏz tot voces q̄t fuit
illi quoꝝ ꝓcurato; exiſtit. ꝺ q̄ in. c. ſcriptū. ſ. ꝛelect.
℣ No. cio ſignatū ꝛbi collega. nā tenot᷑ hūtes par
offm. vñ hūtes vnū ꝛ idez offm dicunt᷑ college. vt in. l.
collegaꝝ. ff. de ꝛerb. ſig. ℣ Itē no. q; mādatū iurisdi
onale expiꝛat ꝑ mortē mādatoris re integra. Idē ē re
gulariꝛ i mādato ñ iurisdictōnali. vt. l. mādatū. C. mā.
ꝛ in cle. fi. de. ꝓcu. ꝛ. l. mādati. C. mā. ℣ Ultimo
pōdera ter. ibi vti cepit talī᷑ ꝛemandata ẽ. q; ad ℬ vt
iurisdictio ꝓpetuet᷑ citra mortē mādatoris ꝺ⁹ q; māda
tarī incepit vti iurisditione ꝛelegata. Et ex ℬ ꝛ ex ter.
apte infero ꝺ hoſt. ℌ ꝛ glo. in. c. ſi a ſubdelegato. j. e. li.
vj. q̄ tenuerūt q; ꝑ actū ſubdelegatōis ꝓpetuaꝝ iuriſ
ditio. moti ex eo q; ſbdelegare ē iurisditione vti. vt in
l. iij. ff. de in. om. iudi. ſi erraueriūt iudicio meo. q; ꝛ ſit
iurisdictio nō tñ illa ē ꝛelegata ſ̄ ordinaria. ẽ em ꝓceſſa
a lege vt apte dicit ter. in. c. paſtoraꝝ. in ꝑn. ſ. e. ꝛ ibi di
ri. vñ teneo cū glo. in ℬ q; ad ꝓpetuandā iurisditionē
nō ſufficit actus citra citationē. ꝛ hāc opi. tenuer⁹ cal.
archi. ij. q. vj. nō ita. ꝛ in. c. q̄uis. j. e. li. vj. Jo. mo. in. c.
vt aiaꝝ. de ſti. eo. li. ꝛ oēs fere moderniores ſequētes
hoſt. tenuerit ℨrūꝰ ꝑ iſtū ter. q; generaliꝛ dic᷑ vti cepit
Ut᷑ ꝑm cū ſi ꝛelegat⁹ vocauit tabellionē ꝛ teſtes ꝛ pu
blicauit cōmiſſionē ſibi factā ꝛelegat⁹ aio ꝓpetuādi in
riſditione ꝓpetuata ẽ ꝑm cū. ꝛ ℬ nō placet. q; ℬ verbū
gnāle vti cepit ꝺ⁹ ꝛeclarari ꝑm alia iura q̄ ſpecifice re
quirūt citatōem vt i. c. ſi. ꝺ offi. le. ꝛ i. c. gratiī. ſ. c. ꝛ dic
vt ibi plenius dixi. ꝛ ꝑ ẽ ꝛeclarata ꝑma gl. ℣ In gl.
ij. diuide hāc gl. in q̄nq; ꝓtes. i ꝑma ꝓte glo. ꝓceḋr᷑ ali
q̄s casus in quib⁹ tacite vel exꝑſſe ꝛenocat᷑ mādatuꝫ re
integra. ꝛ q̄tenus tāgit ꝛe renocatōe fiēda ꝛe morte li
tigatoꝝ. dic᷑ plene dixi in. c. fiḡuit. ꝛe reſcp. vbi ſoluī
ℨria gl. ℌ ꝛ ꝓsequit᷑ ℌ gl. mirti tā ꝛe renocatōe māda
ti iurisditionaꝝ q̄ ꝛe nō iurisditōnali. vide qꝺ le. ꝛ no.
in cle. fi. ꝛe. ꝓcu. ꝛ. l. mādati. C. mā. ℣ In ſcḋa ꝓte q̄ in
cipit ibi ſ̄ pone q; plures. glo. q̄rit q̄ꝺ ſi ꝓles cāe cōmit
tant᷑ vni ꝛ citatiō fit i vna nūq̄d ꝓpetuet᷑ iurisditio q̄
ad oēs cās. ꝛ all᷑at. ꝓ ꝛ ℨ. ꝛ finaliꝛ ꝛcludit᷑ q̄ ſ̄. ſ̄ distin
gue latiꝰ ꝑ⁹ Hoſ. q; aut citatio emanauit ſup oib⁹ cau
ſis. ꝛ fit ꝓpetuatio q̄ ad oēs. ſ. eo. gratiī. aut citatō ema
nauit ſup vna tm̄ ꝛ ℏz ꝛncitate cū alīs cauſ. ꝛ fit ꝓpe
tuato q̄ ad oēs. ar. in. l. fi. C. de duo. re. alie. in gl. et in. c.
trāſlatio. ſ. de ſti. ꝛ in. l. i ℬ iudicio. ff. fa. ber. aut erāt
cāe ſepate. ꝛ ꝓpetuatio fit ſolū reſpectu illi⁹ in q̄ ema
nauit citatio. ar. i. c. inq̄ſitioni. j. de ap. ꝛ in. l. etiā. ff. de
mino. nā de ſepatis nō fit illatio. vt i. c. ij. ꝛe trāſla. pla.
ꝛ. l. papinian⁹ ℨruli. ff. de mino. ꝛ vide ad ꝑdicta bo. gl.
in. c. ne aliq̄. de bere. li. vj. ℣ Jn ɛ̃cia ꝓte q̄ incipit ibi
ſ̄ q̄ꝺ ſi moriat᷑. gl. q̄rit q̄ꝺ ſi citatio ſit facta a ñ ꝛecla
ratiōne ꝛeꝝ vtputa q; ꝛes comꝑhēdit᷑ i reſcꝑto ſ̄ cla

gnāli: glo. vꝰ welle q; nō ſit ꝓpetuatio niſi reſpectu rei
exꝑſſe ſup q̄ emanauit citatio. dic meh⁹ ꝑm hoſ. q; aut
citatio emanauit ſup ꝺeclaratōe ꝛeꝝ fienda. ꝛ fit ꝓpe
tuatio q̄ ad oēs cās q; citatio ꝺcernit oēs cās. aut cita
tio fuit reſtricta ad certā cām. ꝛ tūc diſtingue vt. ſ. di
xi in ꝓcedēti ꝓticula. ℣ Jn q̄rta ꝓte q̄ incipit ibi q̄ꝺ ſi
ꝛelegat⁹. gl. q̄rit q̄ꝺ ſi ꝛelegat⁹ ꝛeponit᷑ re integra nō
aūt moriꝰ nūq̄d expiꝛat mādatū. ꝛ ꝛcludit gl. q; fic. di
ſtingue ꝑ⁹ Hoſ. q; aut cōmiſſio fuit facta exꝑſſo noīe
ꝓprio ꝛ tūc ꝓcedit dictū glo. nām dubio papa ꝛelle ꝛ
q̄ ꝛmiſſio ſit ꝑſonalis ℏz ſit etiā exꝑſſum nomē appella
tiuū. vñ bodie papa cōiter ꝑmittit nomē ꝓprū ꝛ ibiū
git nomē appellatiuū. ꝺ⁹ em martin⁹ epūs ẽ. vñ cōmi
ſio ceſſet᷑ ꝑſonal᷑ ꝛ expiꝛat re integra ſicut ꝑ morte. naz
ꝛeponit᷑ equipaꝛ mortuo q̄ꝺ ad ꝺignitatē. ꝛvj. q. j. ſ. ec
ce. ꝛ idē ꝺic ſi ꝛelegat⁹ trāſferret᷑ ad aliā ꝺignitatē aut
ꝛelegatio fuit facta ℬ noīe ꝺignitatis ꝛ ꝺurat ℏz mori
atur ꝑſona q̄ ꝑſidebat in ꝺignitate. q; ꝺignitas ſi mo
riꝛ. vt i. c. ſi gratioſe. ꝺ reſcꝑ. li. vj. fac q̄ ꝺ no. ꝑ legistas
i. l. cēſe ſimis. ff. de ꝛer. ob. ℣ Jn q̄nta ꝓte ibi q̄ꝺ ſi excōi
cet᷑. glo. ꝓſeq̄tur q̄ꝺ ſi ꝛelegās excōicet᷑ nūq̄d ꝛelega
tus poſſit ꝓcedere ꝺuāte excōicatōe: ꝛ vꝰ cōcludē q̄
ſic ꝛ bñ. q; excōicatio pōt equipari mortī ciuili. iura ꝺ
q̄ dicūt q̄ mo; te mādator⁹ l᷑ expiꝛat mādatū ꝛebet ſ̄telli
gi ꝛe morte nāliꝛ vt i. ſ. ſi ꝺonator alle. ℣ glo. ℣ Jnſ̄ nū
gl. all᷑at. c. romana. ꝛe offi. vica. vbi ter. dicit q; excōica
to ep̄o ſuſpēdit᷑ iurisditio vicarij. ℌ excōicato ꝛelegā
te ꝺ⁹ ex ſuſpēſa iurisditio ꝛelegata. q; ꝛelegat⁹ nihil ꝑ
priꝰ ℏz iurisditio ẽ ꝛelegātis. vt i. c. ſane. ſ. eo. ꝛ in. l. j.
ff. de of. eius cui mā. ẽ iurī. Jnn. ⁊z ℬ indiſtincte q; ſine
ꝛelegat᷑ fuerit facta in totū ſiue in ꝑte nō expiꝛat nec
ſuſpēdit᷑ iurisditio ſ̄ ꝛelegati ſeu ꝛelegati ꝑ excōicati
one ꝛelegātis niſi mādatū eēt nudū miſterū dicta. l. j.
in fi. ꝛ. j. c. fi. Hoſt. diſtinguit q; aut ꝛeleganit ꝑ ꝓte ꝛ
ſuſpēdit᷑ iurisditio. q; nō ꝺ⁹ is admitti cū᷑ auctoꝛe re
pelleret᷑. j. ꝺ teſti. ℏz ex q̄ꝺ. ꝛ q; q̄ſi idē ẽ q̄ſi ſtoiū ꝛele
gātis ꝛ ꝛelegati. Jo. an. vꝰ accedē ad opi. Jnn. poſſet
tñ iſta ℬ diſtingui. q; aut ꝛelegās fuit excōicat᷑ ꝛe inte
gra ꝛ ſuſpēdit᷑ iurisditio ꝛelegati. ar. i. c. q̄uis. j. e. li. vj.
aut res ꝛeſiſt᷑ ẽ integra. ꝛ tūc indiſticte ꝓcedit opinio
Jnn. ꝑ q̄ vꝰ ter. i. c. ſi is cui. j. e. li. vj. vbi ꝺ⁹ q; ſi ſubde
legās excōicat᷑ nō ꝺ⁹ appellari ad eū a ſbdelegato ℏz
ad ꝑmū ꝛelegantē. ꝛ ſic innuit᷑ q; ſubdelegatio fuit ſa
cta. ꝑ ꝓte als nullo mō ꝓtuiſſet ad eū appellari. vt i. c.
ſup q̄nū. ℌ. poſto. ſ. e. nec ẽ ver. q; ꝺicit hoſti. idē eſſe
ꝛelegātis ꝛ ꝛelegati ꝓſitoriū. nā ꝺic Joh. an. ꝛ bñ ſi ℬ
eſſ᷑ ver nūq̄ poſſet appellari ad ꝛelegantē. vt i. c. ij. de
ꝓſue. li. vj. Itē ꝑ morte ꝛelegātis ex ꝑiaret iurisditio
ꝛelegati ex re ñ integ᷑ ſic ꝛtigit i vicario epi. vt i. ꝺ. c.
romana. ꝛ tene ℬ mēti. ℣ Er glo. q̄ro nūq̄d ꝺ⁹ repelli
ꝓcurato; ꝓp̄ ſupueniēte excōicatō⁹ i ꝑſonā ꝺñi. ꝛ lo
quo; ꝛe ꝓcuratoꝛe ad agēdū. hoſt. ⁊z q; ſic ex ſi ꝓcura
to; ſit ꝛtestat᷑ lite añ̄ excōicaret᷑. q; ⁊z ꝑ lit. ꝓte. effi
cial᷑ ꝺñi inſtātie ñ tñ efficit᷑ ꝺñi ſit. nā cā ē ꝺñi cum ad
eū ſpectet ꝓmodū vl᷑ incōmodū vt i. ℌ. biduū. ℨ. pala.
ij. q. vj. ꝛ no. bñ hāc. q. ſec⁹ dic᷑ hoſ. ſi ꝓcurato; fuiſſ᷑
dat᷑ ꝛ rē ſuā. Jn ℬ vltio ꝺo. an. diſtinguit ꝛ bñ q; aut ꝓ
curato; ꝺat᷑ ꝛ rē ſuā intēt᷑at vtilē actionē ſibi ꝓpetēte
ꝛ ꝓcedit ꝺictū hoſt. q; cū excōicatio ſit ꝑſonal᷑ ñ con
cernit factū ꝓcurato; ꝓmouēt᷑ actōꝫ ſibi ꝓpetēte
aut ꝓcuratoꝛ intēt᷑at directā noīe ꝺñi ꝛ tūc ꝑt ꝛpel
li. ad ℬ vide bo. gl. ꝛ qꝺ ſup ea no. i. c. vnico. ꝺ inꝛepar.
li. vj. ꝛ qꝺ no. bar. i. l. apꝺ celſū. ff. ꝺ doli creep.

QWm in iure. Nō creḋit᷑ q̄ꝺ ꝛlega
bet. vl᷑ ad idē ſic. Nō tenet᷑ q̄s parē mādat᷑ al
ſeretīs ſe ꝛelegatū niſi mādatū ꝓbet. cōis diuiſio. ſe
cūda ibi ſup q̄. ℣ No. ex ꝑn. iūcta ꝛecisa q; ꝓſultatio
ꝺ⁹ eē ꝺ⁹ ꝛe dubia als ꝓſultās ẽ ꝺign⁹ ꝛephēdiō⁹ matꝛie
ſi creḋit᷑ iurisꝑt⁹. vñ papa ꝛephēdit iſtū ep̄m q̄ ꝺubi

tabat ꝛe re ñ ꝺubitabili. potuit em̄ iſte moueri ad ꝺu
bitandū. q; q̄libet ꝑſumit᷑ bon⁹ ꝛ i. c. vnico. ꝛe ſcruti.
ꝛ i. c. fi. ꝛe ꝑſum. Sz ℬ rō paꝛ ꝓcludit. q; ea q̄ acciden
talī᷑ ꝓuenūit. ꝛ ñ inſūt boi a nā ñ ꝑſumunt᷑ niſi ꝓbēt᷑.
vt in. c. ſi forte. ꝛe ele. li. vj. Itē cū agit᷑ ꝛe iudicio al
ter⁹ nō ſufficit ꝑſūptio ꝺ⁹ fieri plena. ꝓbatio. ad ℬ
c. cū a nob. ꝛe teſti. ꝛ qꝺ no. in gl. in. c. ſicut. ꝛe ſen. ex. et
ex ℬ ꝛ ex ter. no. q; facta nō ꝑſumunt᷑. ad ℬ l. q̄cūq;. ff.
ꝛe publi. ꝛ no. in l. ſciendū. ff. ꝛe ꝛerb. ob. ꝛ ꝑ Jnn. in. c.
inotuit. ꝺ eo q̄ fur. o; ꝛec. in. c. innotuit. ꝛ vt hēas ꝛclusi
one iſtā mām. ꝓſequere q; ꝛria mēbra. ꝑmū ē cū queriꝰ
qualꝛ ꝛere. ꝓbet᷑ mādatū ꝛelegatōis. ſcḋm qualꝛ ꝑſu
mit᷑ iurisditio ꝛelegata ꝛel ordinaria. ꝛcūꝰ qꝺ in legiti
mitate aliaꝝ ꝑſonaꝝ ⁊ iudicio intercedentiū ꝛt᷑ ꝓcura
toꝝ tutoꝝ ꝛ filium. ℣ Quo ad ꝑmū ꝺic q; ℬ. pōt᷑ ꝓba
ri mādatū ꝓ originale. ꝛ ℬ clarina ⁊. ꝛe fi. inſtru. q̄ ꝓ to
tum. ſcḋm ꝓ exꝑſū ſolēnit᷑ ſumpti ex originali. ꝛ q̄ ſo
lennitas ꝺ⁹ adhiberi ꝺic vt le. ꝛ no. in. c. vlti. ꝺ fi. inſtru.
ꝛ in. c. ſignificauit. ꝛ. c. albericus. ꝛe teſti. idē ſi ꝓtibus
ꝑſentiēnꝺ⁹ vel ꝑtiꝺ⁹ ꝛ nō ℨdicētib⁹ ꝺ⁹ originale fuit ex
emplatiū ⁊ actis ꝑm hoſt. ℌ. nā in ꝑncipiū ipſaꝝ ꝓtium
acta faciēt fidē ꝛe tenoꝛe originaliꝝ. qꝺ ſatis placet. arg.
bo. i. l. j. C. ꝛe rela. ꝛ ꝑ illā ter. ꝺicit ibi bar. q; ſi ꝓtes i iu
ꝺicio ꝑtes nō ℨdicūt bis q̄ ꝑſt ꝛēdere in eaꝝ ꝑncipi
um ꝛidenᵗ ꝑſentire. ſecus ꝺic ꝛbi ſolus notariꝰ exem
plauit in inſtra originalia reducēꝺo ad acta tenoꝛem. nā
ꝛt no. ꝺicit ℌ Jnn. cū. ꝓducunt᷑ ℬ inſtra ſola. ꝓducto ẽ
ꝛe actis. ꝛ nō ⁊z tenoꝛ. q̄ſi ꝺicat ſi notariꝰ ſcripſit i act᷑
q; ꝓa. ꝓꝺurit tale inſtim̄ creḋit᷑ notariolꝰ ſup. ꝓductō.
ꝛt i. c. q̄m ℨ. ꝛe. pha. ſi nō creḋit᷑ ſup tenoꝛe inſtrorum
niſi. ꝓbet᷑ tenoꝛ ꝑ originalia ꝛel alīs modis ꝑdictis. nā
notariꝰ non ẽ rogat᷑ ꝛe ꝓrētis in inſtris. ꝓductis. ⁊ ideo
ſup tenoꝛe illoꝝ nō pōt᷑ facē fidē. q̄nimo nō ſufficēt in
ꝺicis auctoꝛitas niſi ꝓ⁹ aꝺuſa fuiſſet citata ꝛel ꝑnſ. ꝛt

ꝑdixi. ℣ Ad ℬ qꝺ no. Jnn. in. ꝺ. c. ſignificauit. ꝛ. c. albe
ricus. ꝛe teſti. ꝛ ibi ꝺixi plene. ꝛ ꝑ Jo. an. in addi. ſpe. in
ti. ꝛe reſcꝑ. ꝑnā. ℨ. j. poſt ꝑn. ꝛ bec no. ℣ Uenio ad ſe
cūꝺū in q̄ ꝺiſtinguo ꝑ⁹ Jnn. q; aut ſnia fuit lata ꝑ ꝛele
gatū ꝑſtitꝰ ꝓtib⁹ ꝛ non appellantib⁹. ꝛ ꝑſumit᷑ q; inꝺex
bñerit iurisditōem idē ſi ē ꝑs q̄ſq; ꝛparuit añ lit. ꝓteſ.
nā ꝑ⁹ lit. oteſt. nō ꝑt allegare ꝺefectū mādati. vt i. c. in
ter monaſteriū. ꝛe re iuꝺi. nā ꝑſumenꝺū ē q; exq̄ ꝑs cō
paruit ꝛ nō oppoſuit ꝺe ꝺefectu iurisditōnis q; inꝺex
bñerit iurisditionē. ſi ꝛo ſnia fuerit lata ꝺ abſtem i ca
ſu in q̄ ferri potuit ꝛ ꝑs abñs nūq̄ paruit ꝺelegato. et
tūc ſp̄ pōt opponere ꝺefectū iurisditionis ꝛ ꝛon ꝑ⁹ pban
ꝺi ꝛium incūbit opponēti. Quiꝺā tñ tenēt ℨrūꝰ ꝛ re
fert Jnn. ſi ꝑdicta ꝺiſtictio ẽ ſat᷑ eq̄ ꝛ ad eā reꝺucas ꝺi
ctum iſti᷑ glo. Duꝺuū remanet q̄ꝺ ſi ꝑs fuit abñs ꝛtu
maciter nūq̄ ſi poſtmoꝺū oppoſuit teneat᷑. ꝓbare ꝺe
fectū mādati. an aūt onus incūbat aꝺuſario. Jnn. i. ꝺ.
c. innotuit. ſentit᷑ q; ꝛtumaꝛ eꝺpaꝛet᷑ ꝑnā. aliud ſentit
ℬ ꝛ plus placet q; exq̄ fuit ſp abñs ℏz ꝛtumacit᷑ q; oppo
nēꝺo trāſferaꝛ on⁹. ꝓbāꝺi in aꝺuſariū. ro q̄ me mouet
ē q; negāꝺo iurisditionē negat ꝑ ⁊z ꝛtumaciā. q; ſi ñ
erat inꝺer nō tenebat᷑ coꝛā eo cōparere. facit. l. non vi
latitare. ff. ꝛe iuꝺi. ℨtē ceſſat ꝑſumptio iurisꝺitiōis q̄ꝺ
ſi ꝑs abñs. q; factū nō ꝑſumit᷑ nec ſubeſt tacit⁹ cō
ſenſus ꝑtiū. ℌ. ꝓcediꝺ reſpectu iurisditōis ꝺelegate. ſi
reſpectu oꝺinarie ꝺicit glo. q; ꝓ ea ꝑſumit᷑. ꝛ iō ꝺicūt
ꝺoc. q; ſi ſnia fuit lata a legato ſatis ẽ. ꝓbare q; ille ꝛpu
tabat᷑ legat⁹. nā legatus ꝓape hz ordinariā iurisditiōz
vt in. c. ij. ꝺe offi. le. li. vj. Intellige q̄ꝺ. ꝓbat᷑ q; ꝑsona
babeḃat᷑. ꝑ ꝛſtituta i tali ꝺignitate. ar. in. l. barbarius.
ff. ꝺ offi. ꝓto. ꝛ ꝑ Jnn. in. c. ꝛenies. ꝺ ꝛbo. ſig. li. vj. Itez
oꝫ q̄ꝺ illuꝺ ſup q̄ fuit ſniatum ſpectet ad illā ꝺignitatē
ꝺ⁹ ire cōi at᷑ aūt ſi allegaret᷑ ⁊ſuetuꝺo vel ꝑuilegiū in
riſditionē tribuens. oꝑorteret q; ꝓbaret᷑ ſicut. ſ. ꝺixi i
ꝺelegato q; iſta non ꝑſumit᷑ur. vt no. in. ꝺ. l. j. ꝑ ℬ remanꝫ
expedita tota glo. ℣ Et no. bñ glo. in fi. q; ſemel excōi
catus ſp̄ ꝑſumit᷑ excōicatus niſi ꝓbet᷑ abſolutus. ꝛ iō
neceſſariū ē ſeruare ſras abſolutōis. idē no. in. c. ꝓpo
ſuit. alle. in glo. ꝛ vide ad ꝑdicta ter. cū glo. in. c. ex inſi
nuatione. ꝺ procu. ꝛ ꝺic idē ꝺe tutore ꝛ ſi. qꝺ ꝺixi i. p
curatoꝛe niſi in caſu ꝺ q̄ in. l. j. ff. qꝺ cū falſo tutoꝛe. ſcz
q̄ñ iuꝺex aꝑobauit tutoꝛē.

QWm olim abbas. Per ꝓ
curatoꝛē

L. fol.
410

RARIORA

Cm

62.

9

Cm

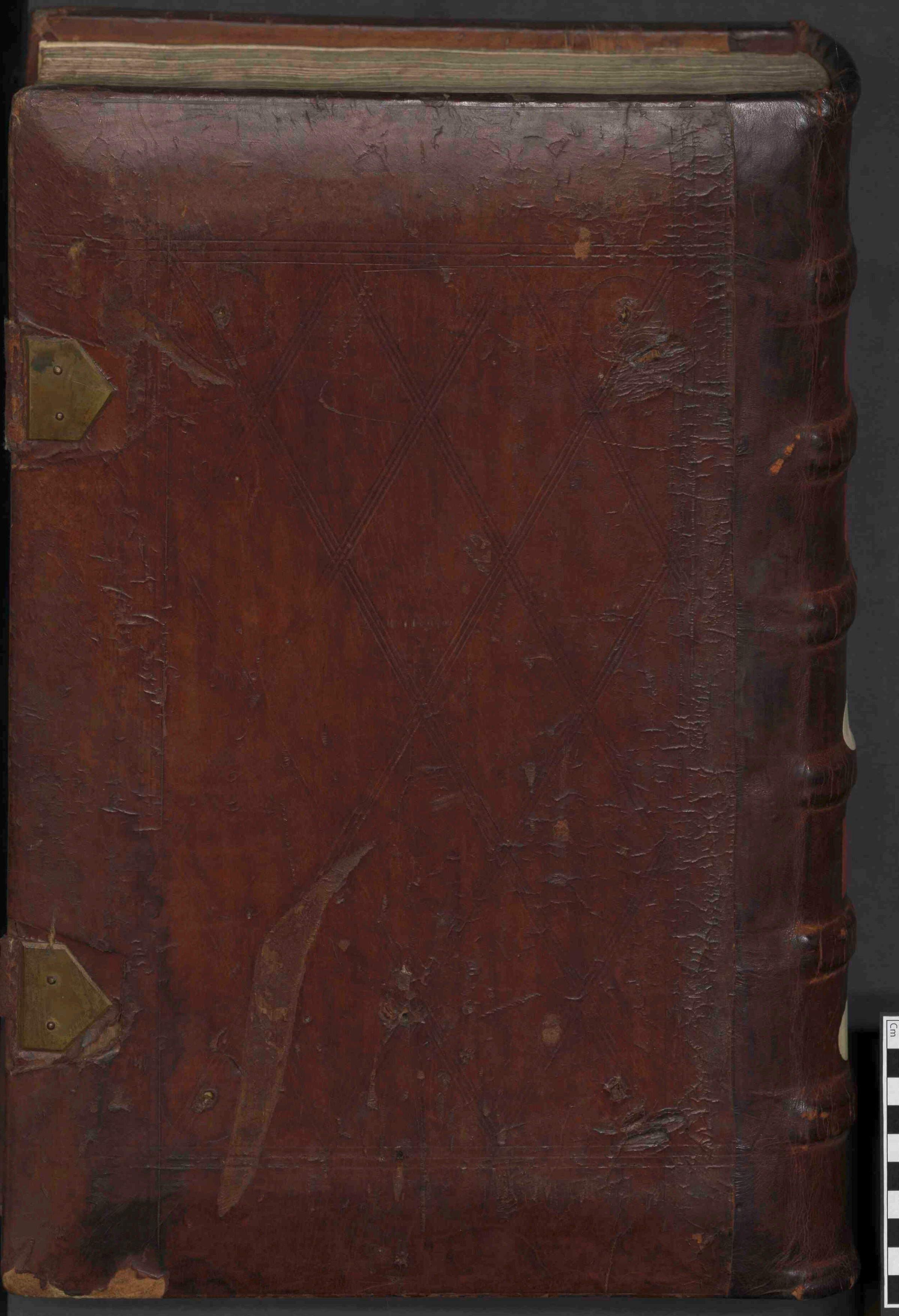
Cm

Gerardi de turri legum doctor canonicus sancti petri Traiectensis

Jus positivum et Interpretes

Folio n°. 410.

552. **Nicolaus** (de Tudeschis) Panormitanus, Lectura super primo secundo decretalium. Neurenberg, Ant. Koberger 2 Dec. 1485, 11 Maart 1486. 2 dln. 2°. L. 2°. 410[1], ~~806~~

Typen 8, 9. — H* 12314.

Het 1e dl. samengebonden met nr. 42. — In de catalogi van 1835 en 1845.

42. **Antonius** de Butrio, Lectura a titulo de translatione praelatorum usque ad tit. de officio delegati. Neurenberg, Ant. Koberger 30 Jan. 1486. 2°. L. 2°. 410[2]

Typen 5, 9. — H* 4173. — BMC II p. 428. — Peddie I p. 144. — VB I 1712.

In den band: „Gerardus de turri legum doctor canonicus sancti petri Traiectensis", en op het schutblad: „Dominus Everardus then bussche de swollis canonicus ecclesie sancti petri". Gerard van den Toorn was in 1510 deken van S. Pieter te Utrecht, en in 1518—1520 afgevaardigde van bisschop Filips van Bourgondië naar Kampen en Zwolle, † 1521. — In den catalogus van 1608. — Dit werk is niet van Antonius, maar door anderen uit zijn werken gecompileerd. Zie Hurter II-1906 kol. 772. — Samengeb. met nr. 552.

Dnō Conradꝰ then busschē de Swollen canonicꝰ ecclesie sancti

X. 78 B.

Nunc

No. 95. P.

L. fol. 400

Proemium.

Gregor' episco-
pus. Quoniam omnis ratio su-
perne creature vel terrene scien-
tie in deo est: q̄ est earum caput ⁊
auctor: ⁊ q̄cq̄d alibi queritur hic
perfecte inuenit: qr hec est perfe
cta virtus ⁊ sapientia. xx vij. dist.
§. hinc etiā. iō ipius postulato p̄sidio q̄ dixit ad Moy-
sen Exodi. iiij. Perge igit' ⁊ ego ero in ore tuo: doce-
boq̄ q̄d loquaris. Fidētius huius vtilis libr̄ in ordine
primi lectur̄ aggrediar. ⁊ q̄m de more legētū ac scri-
bentū est primo expedire glo. primā añcq̄ fiat trāsitus
ad tex. q̄m ipa est generalis ad totū libr̄: ideo eam pri-
mo expediā cum aliquibus vtilibus suppletōnibus: et
postea reassumā mām glo. p alia ꝟba vtiliora. ¶ Hec
igit' glo. in effectu querit de sex: ⁊ sextū nō p̄sequitur.
¶ Prio em̄ querit que fuit intētio dñi Gregorij i hac
cōpilatiōe ⁊ rnde vt in ea. Et ex hac prima ptic'a glo.
q̄ncq̄ notabilia elicium'. Primo ꝓtra testes ex psim et
vario mō loquētes. hoc em̄ aufert intellectū sicut ⁊ de-
cretales olim posite in diuers voluminib' ingerebant
difficultatē ⁊ auferebāt rex intellectū. de q̄ vide tex. in
§. ſ aliud. v. q. v. vbi glo. dicit q̄ testis repētine loq̄ns
p̄sumit' mēdax: qr p̄sumit' suborn̄at'. Si ꝟo loquat̄r
moroſe p̄sumit' dubi'. l. di. pōderet. An aūt testis exa-
minator debeat redigere in scriptis q̄ testis vacillabat
vel q̄ moroſe vel repētine loq̄bat': dic vt no. Inno. in
c. q̄m de ꝓba. ⁊ ibi dixi. ¶ Sc̄o ex glo. colligunt' duo
q̄ inducūt ⁊ ingerūt difficultatē studētib' ⁊ legētib'. p̄-
mo q̄m mā ponit' in diuers locis: qđ facit multū cōtra
Inno. q̄ vnā ⁊ eandē mām in diuers locis ponit vario
mō loquēdo: vt p̄z exēplū i no. p se i. c. olim. el. ij. de re-
sti. spo. ⁊ in. c. cū deputati. de iudi. ⁊ in. c. cū venerabil'. de
reli. do. ¶ Sc̄o facit ꝯ doc. diffuse loquētes. nā sup-
flua ingerit difficultatē: vt i tex. ⁊ i glo. vñ doctor debz
ee breuiloquus. p ſ vide glo. in. c. cū sit ars. de eta. ⁊ q̄.
q̄ redarguit aduocatos allegātes mlta inutilit'. melius
em̄ ē pauca idonea effundē q̄ i mltis inutilib' homies
p̄grauare. vt dicit tex. i. l. ij. C. de ve. iure enu. ⁊ sepe ex-
perientia comptū ē q̄ bona allegatio inficit' ⁊ obnubi
lat' ob nimiā allegatōem: ⁊ similtra oriť suspitio ꝯ alle-
gantē. ¶ Itē no. ex hac ptic'a glo. dñiam int' ꝓstituti
onē decretalē ⁊ epl'am. Et ꝯclude q̄ ꝓstitutō eccl'iastica
varijs noib' nūcupat'. q̄ncq̄ n. appellat' canon. q̄ncq̄
decretū q̄ncq̄ decretal' epl'a: q̄ncq̄ dogma: q̄ncq̄ sanctio:
q̄ncq̄ mādatū: q̄ncq̄ interdictū: ⁊ de his vide. ij. dist. in
sūma. Et p intellectu glo. dic q̄ ppie decretalis epi-
stola est ꝓstitutio quam papa edit cū ꝓsilio cardinaliū
vel sine ad alicuius consultationē. Decretū ꝟo: q̄ñ ad
nullius ꝓsultationē. Cōstitutio ꝟo q̄ncq̄ capit' specifice: ⁊ ē ppie qđ princeps statuit: vt in. c. ꝓstitutō. ij. dist.
⁊ dicā. j. sup Rica de ꝓsti. ¶ Itē no. finalē intētū hui⁹
cōpilatōis. fuit em̄ intēt⁹ vt p̄nideret vtilitati legētū
Et ex hoc ⁊ ex glo. notabile collige dictū q̄ appellatōe
studētū non cōprehēdit' leges: ⁊ sic nō comphenditur
doctor. si ḡ p̄uilegium ē scholarib' indultum non vide-
tur doctorib' indultū: ⁊ multo fortius hoc p̄cedit i sta-
tutis disponētib' de studētib'. Do. an. dicit q̄ d̄ ppio
significato vocabuli appellatōne studentiū cōmphen-
dit' doctor maxime leges. intendit em̄ studio inc̄tū le-
git. ad hoc adducit tex. in p̄emio. ff. or. in. §. illud ꝟo.
vbi dicit tex. q̄ doctor dicitur studium p̄agere: ſ ex cō
muni vsu loquēdi non comphendit' vt vsus loquendi
attendi debet: vt in. c. ex lr̄is. ⁊ qđ ibi no. de spon. ⁊ in. l.
libror. §. qđ tū cassius. ff. d̄ le. ij. ¶ Aduerte primo q̄
hec solutio non videt' indistincte vera. p ea tū adduco
tex. in. c. aliquāti clerici. xx vj. q. vj. vbi ptz ex principio
iuncto fine q̄ appellatōne studiū comphendit' doctrīa.
Item facit tex. in. l. j. C. de excu. arti. li. x. ibi: studiū do-
cendi atq̄ discēdi. ⁊ maxime q̄ docēdo quis efficit' pe-
ritior. vt patz in illa. l. j. ibi: ⁊ ipi peritiores fieri ⁊ filios
erudire ꝛc. vñ glo. dat ibi ꝟsus: Discere si queris do-
ceas sic ipe doceris. Nam studio tali tibi p̄ficis atq̄ so-
dali. ⁊ intellige de eo qui p̄uectus ē: q̄ nullus pōt i sci-
entiā ita eē p̄uectus cuius scia nequeat augeri. iux̄ illd
Audiens sapiēs sapiētior erit ꝛc. nā minus erudit⁹ alios docere non pōt: imo seipm ⁊ alios i p̄fusionē ducit.
vt in. c. si clericatus. xx vj. q. j. dum dicit ibi tex. q̄ caueret
ḡs dz ne absq̄ doctore ingrediat' viā quā nūq̄ ingres-
sus ē. et alibi canon. Qualis erit edificatio discipuli si
magistro se intelligat eē maiorē: viij. q. j. c. qualis. et in
sūma. qualis debeat eē doctor alios docēs. vide bonum
tex. in. c. oz. viij. q. j. ⁊ in. l. j. C. de pfes. q̄ in vr. constā. li.
xij. vbi tex. facit illos comites q̄ legerūt iugiter p. xx. an.
ſ in cōtrarium faciūt multa. ⁊ p̄mo. c. fi. j. de magis. vbi
studētes ⁊ docētes ponit tex. vt diuersa: ergo appellati-
one studentiū nō cōprehendit' doctor. ad idē tex. in. c.
sup specula. j. ne cle. vel mo. vbi pz q̄ studiū cōtinet in
se auditū. nam p̄mo tex. ibi p̄misit de audientibus. et
postea subiungit q̄ epi in quorū dyoceſi studeant ꝛc. et
sic ppie ille dicit' studere q̄ alios audit. ad idē tex. in. c.
ex studijs. de p̄sum. iūcto p̄nci. tex. cū eo qđ sequit' ibi:
auditioni sapientiū ꝛc. Fatendū tū ē q̄ studium q̄ncq̄
comphendit alios act⁹ p̄ter meditationē scientie vt ptz
in. c. iij. d̄ pac. ibi studiose agēdū est ꝛc. ⁊ in. l. ij. ff. de dō-
na. inter vi. ⁊ vxor. ⁊ Judicium vlti. c. Ingentiq̄ studio
p̄uidendū est ꝛc. Item hoc ꝓbat diffinitio. nā studere

est discipline inuigilare z cū tota animi volūtate applicare ad ꝓficiendū in ea ꝑm vg. quē sequit Jo.an.z archi.in.c.cū de diūsis.de ꝓuil.li.vj.z hec diffinitio nō ꝓprie cōpetit doctori q̄ doctus z eruditꝰ eē dz z ꝓuectꝰ: vt in.c.ꝓalle.in fi.de magis.z in.l.magistros.C.de profes.z medi.lib.x.z in.c.cū ex eo.de elec.li.vj. z in ꝓall'.c. oportz. ¶ Jtē doctor non dī ꝓprie studere.ß alijs viā apire z ipam sciam exponere seu alijs tradere. vt dicit tex.in proemio.ff.post prin.z in.§.incipiēte.iō Jo.an. in regula cū quid ꝓhibeat.de re.iur.li.vj.ī mercu.mlt̄ū dubitauit de illa cōne: Nunq̄d ꝛtute priuilegij ꝑ q̄d ꝓcessum ē studentib⁹ in bononia lz a iure sit ꝓhibitum vt possint ibi audire ius ciuile z in eo libere studere nūquid possint tute hoc ius legere et in eo doctorari. Et ante factū consulit q̄ caueant.post factū ꝛo nō credit illos incidisse in canonē. Sz q̄tum ad p̄missam cōnez bñ puto q̄ si priuilegiū ē fauorabile appellatōne scholariū cōmphendit maxime legēs.ß si est odiosum tunc nō cōmphendit q̄ non ꝓprie studet vt p̄dixi. facit q̄d dicam.j.de salutatōne i illa cōne. An appellone scholarium cōmphendat doctor. z ad tex.in ꝓemio.ffoꝝ. quē allegat dñs'anto.rñdeo q̄ ibi capit studiū ꝓ loco studij.nā maxime ex doctorib⁹ ꝓgit studiū vt pz in.d. l.magistros.ita etiam capit in.c.cū ex eo.de ele.li.vj.et c.cū de diūsis.ꝓalle. Fatēdum ē tñ q̄ actꝰ legēdi ē cōis doctori z scholarib⁹. vñ etiam scholares dicūtur legere. vt apte pz in.c.non magno.ne cle.vel mo. z in ꝓall'. c.cū ex eo. De doctore ꝓbat in cle.j.de magis.z ß verū ex ꝓpo significato vocabuli.ßvsus loquēdi bz opposi tum: ꝙa tñ doctores legētes cōmphendūtur ex cōi vsu loquēdi.z iō incidenter examinanda est ß vtilis questio ¶ Nunq̄d vsus loquēdi ꝓferat ꝓprio significato vocabuli. Et ꝑ intellectu p̄mitte q̄ ethymologia dat ꝓprium intellectū ꝛbis vt pz in.c.fozus.j.de ver.sig.z in.c. clericos.xxj.di.optime facit tex.in.l.si pupillus.§.territoriū.ff.de ver.sig.z ꝙclude breuit̄ ptꝰ bart.in proemio ffoz.z in.l.instīoz.ff.de fi.instru.aliquid etiā ꝑ eū vide in auc.sacra.C.si aduer.ven.q̄ vsus loquēdi ꝓfert ꝓprio significato vocabuli.vt in.l.labeo.ff.de sup.leg.z in ꝓalle.§.q̄d tñ cassius.z in ꝓalle.c.ex lr̄is.etiam in mā stricta.z hoc etiā sequit bar.in.l.non dubiū.C.de legi. vbi no.dicit statuta intelligēda ꝑm cōem vsum loquēdi.binc ē q̄ lz appell'one filioꝝ ex ꝓprio significato vocabuli etiā cōmphendant nepotes.vt dicit tex.in.l.liberoꝝ.ff.de verb.sig.tñ ꝓpter cōem vsum loquēdi nō cōmphendunt nepotes.vt est text.instit.qui da.tu.te. pos.in fi.z vide ibi ꝑ glo.hoc etiā dictū apte sentit ī similī Jo.an.in.c.fundamēta.de ele.li.vj.in nouella.vbi dic̄ q̄ lz appell'one nepotis tñ cōmphendat descēdēs ex filio vel filia.vt pz in.l.j.z in.l.iurisc̄osultꝰ.ff.de gradi.z in.c.ad aplicam.al's ad sedē.xxxv.q.v.z pz etiam in arbore ꝙsanguinitatis z affinitatis.tñ ex cōi vsu loquēdi cōmphendit etiā filius fratris vel sororis.z ꝓpt̄ istū vsum loquēdi ꝙcludit ibi talē nepotē includi etiā in dispōne illius.c.q̄ ē valde odiosa. Fede.de senis ī cō si.xxxviij.noluit descendētes ex frē vel sorore cōmphēdi appell'one nepotū in mā odiosa lz aliqñ improprietur vocabula. Sz dictū Fede.puto restringendum q̄n hoc non bz cōis vsus loquendi al's aūt dictū suū nō ꝓcederet ꝑ p̄dicta. Et dicit But. hoc ꝓcedere etiam si statutū dictaret verba debere intelligi vt iacēt: secꝰ dic̄ in legib⁹ conditis a iurisperitis. q̄ tūc ꝑm eū verba regulant̄ non ab vsu loquēdi ß a ꝓprietate vocabuli.hoc intelligit verū do.an.z puto bñ nisi eēt vsus loci ꝙdite legis.q̄ tūc debent intelligi verba ꝑm cōem vsū secꝰ aūt si lex cōmphenderet multa loca: vbi non ē talis vsus loquēdi.q̄ tūc verba intelligunt̄ ꝓprie z non regulātur ab vsu loquēdi. Jtē addit z aliud notabile vicz q̄ si statutū dictaret verba debere intelligi nullo extrinsecus addito vel intellecto q̄ tūc debēt intelligi non ꝑm vsū loquēdi.q̄ ille intellectus ē extrinsecus.s.ꝑm ꝓprium significatū vocabuloꝝ.z ß no.q̄ facit ad mlta. ¶ Secūdo glo.principalit̄ querit que sit mā in ß ope. Et respondet q̄ sūt ipe constōnes z decretales eplē sub singulis titul̄ collocate. Hec ꝑticula glo.pōt dupl'r intelligi ꝑm Jo.an. Primo q̄ ipa collocatio constōnuz sit mā.z ꝑm hoc glo.non bñ diceret.q̄ hec collocatio facit hoc volumē z volumē non ē mā suipsius. Potest z sc̄do intelligi de decretalib⁹ ꝓut primitus exuagabāt: z ꝑm hoc glo.bñ dicit q̄ ipe decretales exuagātes fuerūt z sunt mā huius cōpilatōnis. vt exp̄sse colligit̄ j.in ꝓemio.§.sane.z adūte q̄ ß ꝓcederet inq̄tū Greg.ni hil de suo posuit ß respectu iuriū ꝑ eū editoꝝ.mā ē illa q̄ ē in hac sc̄ia.z dicūt quidā vt refert hic Jo.an.q̄ mā ē bonū cōe sicut ē in sc̄ia morali.z ꝓ hoc.l.j.ff. de iusti. z iu.ibi: iusticia ē ars boni z equi ꝛc. Sz verius ē q̄ mā huius cōpilatōnis. nō dico sc̄ie sunt ipe decretales. sz mā sc̄ie ē ipm bonū cōe. ß ei intēdit lex vt separet equū ab iniq̄ z iustū ab iniusto. vt in ꝓalle.l.j.z in.c.ad fidē. xxiij.q.v.z de hoc etiā.j.tangā. ¶ Tercio q̄rit gl.q̄ sit vtilitas ex hac ꝓpilatōne. Et rñdet vt bis lectis z intellectis sciam⁹ discernere inter equū z iniquū ꝛc. Ex hac ꝑticula no.q̄ intelligere nō sequit̄ ad legere. vñ ꝑt esse legē sine intelligē. nā mltiplex ē legere. q̄nq̄z.n.q̄s legit ad corticē. vt sūt q̄ legūt superficialiter z nō intelligunt. Est aūt legere oculo mētis z cordis. vt sūt legētes z intelligētes. Aliq̄d ē legē mētale. vt sūt legētes ea q̄ sunt deleta ꝑ ꝓncipiū et finē. ad ß.c.inf̄ dilectos.de fi.instr. et.l.j.§.ß et si legi.ff.de his q̄ ī testa.dele. et ß faciūt ad mlta. ꝓmo nūquid testis ꝙcludat si dicat se scire eo q̄ legit: et videt q̄ ñ q̄ nō ē sufficiēs cā sc̄ie.q̄ potuit legere nō tñ intelligē.ß ꝛrium ē ver.q̄ sufficit q̄ reddat cām ꝓpinquā sensui vt vidi q̄ pñs fui z audiui q̄ pñs erā.nā dcm testiz dz intelligi mltū pīgue. et ex dicto declarat cā.nā si ꝑ dic̄ se scire et postea reddit cām q̄ legit vl pñs erat: debem⁹ intelligē q̄ ipe legēdo ītellexit et adhibēdo pñtiā audiuit. ad ß q̄d no. Jo.an.ī.c.ij.d̄ test.li.vj.et Bar.ī.l.j.§.tutoꝝ.ff.de auc.tut. et vide q̄d dixi ī.c.cū cām.de testi. ad p̄dicta fac̄.l.diez ꝓferre.§. corā.ff.de arbi.et.l.corā.ff.de ꝛb.sig.et no.i.c. eoꝝ.xj. q.iij.nō em dī q̄s pñs actui q̄n nō audit vt ibi.ꝓpe tñ legē importat lectionē visualez et intellectualez. ad ß c.plectis.xxv.di.et iō id q̄d venit ex mente nō dī q̄s legere. ꝑ ß q̄d no. Inn̄.ī.c.pe.ī fi.de offi.dele. vbi nōbil'r dic̄ sciam nō eē nullā lz ex mente et ꝑ interpretatōz bēat ī se iuris errorē. et tñ secus est q̄n ipe error exprimit̄ in ipa sc̄ia. Faciūt etiā p̄dicta ad statuta punientia legētē instr̄m dānatū et libellū famosū: nūq̄d cōprehēdat tm̄ legentē visual'r an etiā mentalit̄. et pōderāda ē cā statuti. ¶ Quarto gl.principal'r q̄rit cui pti phie supponat̄ ß sc̄ia. et dicit q̄ ethice. i. morali sc̄ie. et exponatis. i. moral' sc̄ie. q̄ ethica q̄ tractat d̄ moribꝫ diuidit̄ in monasticā economicā et politicā. vñ aristoteles ꝓposuit libꝝ ethicoꝝ et libꝝ economice et libꝝ politicorum. Monastica ē sc̄ia tractans qualit̄ q̄s dz seipm regē et ꝛtuose viuere. et dī a monos q̄d ē vnuz. Economica tractat de regimine familie qual'r q̄s dz regere suā familiā honeste et ꝛtuose. Politica ꝛo tractat d̄ regimīe ciuitatū. vñ ß sc̄ia inz̄ comphēdit omia ista tria. q̄ tractat qual'r q̄s dz seipm regere vt pz.j.ī ꝓemio.§.iōq̄. ibi vt honeste viuat. itē qual'r dz regere familiam et se hr̄e circa altez vt pz ibi altez nō ledat. itē qual'r debet alios regere et ciuitates gubernare. vt pz ibi ius suum ꝛc.et.ff.de offi.p̄si.l.ꝙgruit.et.c.j.de offi.oz.cū si. Adūte tñ q̄ lz ß sc̄ia iurz̄ subijciat̄ ethice nō tñ ꝓpt̄ ß infert̄ q̄ sc̄ia moral' q̄ ꝙtinet ī libris aristotel' sit nobilioz ista imo ista nobilioz illa inq̄tū magz̄ specifice tractat de moribꝫ. nā q̄d illa tradit ī genere et icōfuso ß sc̄ia iuris tradit ī spē et ī ptic̄lari. et iō ß notabilioz et nobilioz ē sc̄ia qua cognosco te esse petz q̄ illa qua cognosco te

Aly vsus loquēdi ꝓferat ꝓprio significato vocabuli

hoiem esse. Illa em̄ moralis scia que continet in libris Aristotelis tractat de moribꝫ in confuso vtputa q̄ nō liceat alicui alium occidere. ⁊ scia iuris distinguit an ⁊ q̄n licitū sit aliū occidere. Itē q̄ ꝺs debet alere filios. ⁊ scia nr̄a an ⁊ q̄n teneat alere ⁊ qualit alimēta sint p̄e stāda. ⁊ iō conclude q̄ scia iuris subijcit ethice. quia tractat de moribꝫ sicut ethica. non tn̄ subijcit ei ꝙadeo vt dicat nobilioꝛ. Itē cōsidera maxīe hoc ꝓcedere in scia iuris canonici que simplr non subijcit ethice ꝫ metaphysice ⁊ theologie in qua tractat de deo. ⁊ ꝓ maioꝛi pte tractatus huius scie dirigit nos in deū. vt ptz in volūine decretoꝝ ⁊ in multis iuribꝫ huius compilatōis ⁊ clemētinaꝝ ⁊ sexti libꝛi maxime in.c.fi. de ꝓscrip.c.cum ꝙtigat. de iurein.i.c.lz.eo.ti.li.vj.cū multꝫ silibꝫ. ⁊ maxime in.c.j. in fi.j. de sum.tri. non tn̄ ꝙ hoc dicendū est q̄ hec scia sit idem cum theologia. qꝛ vt dicit Jo.cal. theologia tractat principalr de deo ⁊ qualr hō repat ⁊ glorificatur a deo. hec vero scia iuris canōici tractat p̄ncipaliter de homīe opatiuo qualr bn̄ viuēdo possit beatificari. vt in p̄alle.c.j. de sum.tri. Et ex hoc infert q̄ hec scia iuris canonici non ē mera practica sicut ius ciuile. qꝛ ptim ē speculatiua in qua assumit ptem ꝺ theologia ⁊ metaphyca. Est g̈ ꝫ scia quoddam mixtū ꝙtem capiēs ex theologia inq̄tum intēdit in finē eterne beatitudinis ⁊ ptim ē ciuilis inq̄tum tractat de tpalibꝫ sine q̄bus spūalia diu eē non possent. j.q.j. siq̄s obiecerit. ⁊ ex hoc pz excellētia huius scie ad ius ciuile. habēt em̄ se vt aīa ⁊ corp⁹. lz em̄ vtrūq̄ ius intēdat inducere hoīes ad bonū cōe differūt tn̄ in mō inducēdi. naꝫ ius ciuile intēdit hoīem dirigere in bonū cōe ꝼm q̄ cōgruit hūane societati ciuilit viuēti. ꝼm quem modū bonū cōe hꝫ vim p̄moueri ꝙ legalē iusticiā ⁊ ciuilē amicitiā. Jus ꝙo canonicū intendit dirigere hoīem ad bonuꝫ cōe ꝼm q̄ congruit hūane societati. qꝛ non solū ciuilit viuit. ꝫ ꝼm fidem in deū intendēdo ⁊ vitā aliā expectā-do. Bonū aūt cōe sic acceptū non pōt ꝙseruari ꝙ solaꝫ legalē iusticiā ⁊ ciuilē amicitiam. ꝫ vltra hoc requirit quedam celestis amicitia sine qua impossibile ē hoīem in deū tendere. sicut ergo potissima virtus ad quā co-nat ius ciuile ē ipsa legal iusticia ⁊ ciuil amicitia ita po tissima ꝙo ad quā conat ius canonicū ē ipa celestꝫ ami citia quam charitatē vocamus. ⁊ de hoc ꝙ Jo.an.i re gula possessor. in mercu. Et ex p̄dictis habes ꝛꝛ finez ⁊ subiectum scie huius. ⁊ in q̄ differt a theologia a iu re ciuili ⁊ a morali scia que ꝙtinent in libꝛis aristotelis

¶ Quinto ꝫ glo. principalr q̄rit ꝺ mō agēdi i hac cō-pilatione ⁊ rn̄det q̄ diuidit actor op⁹ suū in q̄nq̄ par tes ad instar q̄nq̄ sensuū corpis q̄s quilibet q̄ iudicat bn̄ debet. alꝰ non ē idoneus iudex ꝼm glo. ¶ Primo no. ex hac ꝓticula glo. q̄ valet silitudo a remotis. nam istud simile q̄ sicut sunt quinq̄ sensus in corpe hūano ita in quinq̄ ptes debebat diuidi hoc opus: ē valde a remotis. sicr i.c. non debet. de consan. ⁊ affi. ⁊ i ꝓemio ffoꝛ. §. incipite. hoc tn̄ argu. de facili tollit assignando aliquā dissilitudinē. ⁊ vide modū destruēdi hoc argu. a silī in.c.ꝙ venerabilem. q̄ fi. sint legi. ⁊ dicet in.c. trās-lato. j. de consti. Scꝺo collige ex glo. q̄ carens aliq̄ sen su corporeo n ōpōt eē iudex. Adūte qꝛ de carēte sensu intellectus bn̄. iij.q.vij. §. tria. de carente sensu visus legit ⁊ no. in.l.cum ꝓtor. ff. de iudi. ⁊ in.c.fi. de re iudi. lib. vj. ⁊ vide aliquꝺ ꝙ Jnno. in.c. sciscitatus. de rescript. ꝫ de carēte sensu odoratus vel gustus vel tactus nō re-perit iure exp̄ssuꝫ q̄ non possit eē iudex. vn̄ putat ꝺo. An. talē habilem ad iudicandū nisi talis eēt res q̄ꝺoꝛ teat ipm iudicare ꝙ istū sensum q̄ caret. qꝛ tūc nō esset idoneus iudex. ꝫ dictū non putoꝛ qꝛ iudex nō hꝫ iu dicare ꝼm ꝓprium sensū. vn̄ lz iudex gustādo dicat rē amarā vel fetidā odorādo. non ꝓpt hoc ē sibi creden-dū vt sic iudicare possit. qꝛ ꝺz iudicare ꝼm. pbata ⁊ hꝫ ꝙsciam informatā ex attestatōnibꝫ ⁊ aliꝭ iuribus ꝓtū

ad hoc. ij.q.j. dns ops. ⁊ qꝺ no. iij.q.vij. iudicet. ⁊ in.c. q̄n. de pba. sile qꝺ dixi de notario i.c.cū cāz. de testi. q̄ non pōt attestari de sensu gustus vel odoratus. ꝫ tn̄ ꝺ his q̄ vidit vel audiuit. ⁊ ꝙ hoc ē expedita ꝓma glo. et non ꝓsequit. vj. vicz q̄s sit libꝛi titulus. de q̄ tn̄ in ꝓnc. q̄siuit. ꝫ dic q̄ titulus ē. Incipit compilatio dn̄i Bre. pape. ix. Et notāter dicit compilatio ⁊ non liber. quia Bre. non edidit oīa iura in hoc volūine redacta ꝫ cō-posuit hoc volumē ex varijs ꝙstōnibꝫ suoꝝ ꝓdecesso-rum: aliquibꝫ tn̄ additis q̄ fuerūt ꝙ eū edita. vt pz i ꝓe mio. §. sane. ⁊. §. adijcientes. Doc. aliter reassumūt ma teriā glo. ⁊ inter ceteros clarius reassumit dns meus ⁊ post ipm ꝺic q̄ oim entiū vnū ē summū ⁊ principiuꝫ a q̄ cūcta ꝺependēt qꝺ ē causans ⁊ non causatū vt deus. q̄ ē eternus a nullo ꝺependēs. vt in.c.j.j. de sum.tri. Ce-tera ꝛo ab eo sūt cāta. ⁊ hoꝝ causatoꝝ q̄ꝺam causata sūt ⁊ non cā vt res corporee. q̄ꝺam sūt causata ⁊ cāe vt res spūales ⁊ itellectuales. Cū aūt hoꝝ cātoꝝ volu-m⁹ brē plenā noticiā inq̄rim⁹ cām. scire ē em̄ ꝓ rē ꝙ cāz cognoscere vt primo libꝛo posterioꝝ. ⁊. c. intelligen-tia. de verb. sig. Jō si volumus brē plenam noticiā bu ius scie ꝺebemus inq̄rere de causis. ⁊ tam in hac cōpila tione q̄z in alijs quatuor cāe solent reddi. vn̄ aduerten dum q̄ de quolibet ꝓducto duplex br̄ consideratio. ꝓmo q̄tenus ꝓducit. scꝺo q̄tenus ē ꝓductū. ꝼm ꝓmaz hēmus duas cās. s. efficientē ⁊ finalē. ⁊ ad has duas cās facit. xxiij. q.v. de occidendis. ⁊. c. non frustra. ⁊ q̄rere ꝺ cā finali in hac compilatōe ē q̄rere q̄ sit intētio ⁊ q̄ vti litas vt i glo. Querere ꝛo de cā efficienti ē q̄rere quis sit libꝛi titulus. Juꝛ scꝺm modū q̄tenus ē res ꝓducta ꝙsideraī cā materialī. itē ⁊ formalī. ⁊ ꝓ his duobꝫ facit xxxij. q.ij. qꝺ ꝛo. de ꝙse. di. ij. panis. ⁊. c. qꝛ corpus. ⁊ q̄-rere de cā māli ē q̄rere q̄ sit mā in hac compilatōe. Itē cui pti pbie supponaī ⁊ sic qꝺ sit subiectū in hac scia. Querere ꝛo de cā formali ē querere de mō agēdi de q̄ in glo. ¶ Ad̄n primo queritꝰ que sit causa finalis: Bl. re-spondet dū ꝺicit q̄ sit vtilitas. ꝫ adūte latius q̄ q̄ꝺam ē cā finalis improꝑe dicta quā ꝺicit impulsiuā q̄ cessā-te non cessat effectus. vt in.c. ex pte. de ꝙuer. coniug. ⁊ no. in.c. post trāslationē. de renū. Quedā ē cā finalis ꝓ prie q̄ cessante cessat dispō. vt in.c.cū cessante. de app. Ad̄n si q̄rimus de cā impulsiua in hac compilatōne di cūt q̄ꝺam q̄ fuit decre. corā. j. de elec. qꝛ cū fuisset alle-gata coram Greg. ix. ⁊ non fuisset inuēta in aliq̄ cōpi-latione: Greg. vt euitaret deinceps hūc errorē fec̄ hāc compilatoꝝ. hoc tn̄ nō ꝓcedit. qꝛ illa decre. fuit in q̄rta ꝙpilatōne. ꝫ de hoc non ē curandū qꝛ multiplex potu-isset eē cā impulsiua. sicut multis causis hoīes mouent ad studendū de q̄bꝫ ꝙ host. in ꝓn. summe. ¶ Descendo igit ad cām finalē ꝓprie. ⁊ ē dicendū q̄ ē duplex. q̄ꝺaꝫ ꝓpinqua. quedā remota. ꝓpinq̄ ē illa quā ponit gl. ibi: q̄ sit vtilitas. vt. s. sciam⁹ discernere int equū ⁊ iniquū ꝛc. Cā ꝛo remota ē felicitas ꝓpter quā hoīes studere debēt. ad hoc tex. in ꝓemio. ffoꝛ. ibi oī euo loco q̄ felici-ces. ⁊ ꝫ ꝓcedunt dū queritꝰ de cā finali q̄ ꝺz mouē cu-piētes ꝓficere in scia. Sꝺz si q̄rimus de cā finali q̄ mo-uit Greg. ix. dicendū ē q̄ duplex ē. vna remota. alia ꝓ pinqua. ꝓpinqua ē illa quā reddit gl. dū q̄rit q̄ fuit in-tentio Bre. remota ꝛo ē vt faciat hoīes bonos. ad ꝫ em̄ tendit scia. vt. l.j. ff. de iuſ. et iure. ibi: ius ē ars boni et eq̄ ꝛc. ¶ Scꝺo q̄ritꝰ de cā efficiēti. dic q̄ ē duplex. q̄-dam p̄ncipalis. q̄ꝺā instrālis. p̄ncipalis ē duplex. ꝓpinq̄ et remota. ꝓpinq̄ fuit Bre. ix. et ex ꝫ br̄ q̄s sit libꝛi titul⁹. remota ꝛo fuit deus a q̄ cūcta ꝓcedūt et q̄ ꝓmulgat iura ꝙ romanos pōtifices et impatores. viij. di. q̄ iure. xvj. q.iij. c.fi. et C. de ꝓscrip. lōg. tēp. l.fi. Jnstrālis ꝛo fuit Rai. vt pz in proemio. et fuit iste ꝼm Ain. virval de lrat⁹ oriūd⁹ ꝺ catalonia vbi ꝼm Ain. n̄ daī actō ex ꝓmisso. ꝫ dixit Ain. ꝼm Jo.an. qꝛ Ai. fuit ibi inuitat⁹ ꝙ quendā scholarē quē postmodū penituit et sic fuit i

peditus itinerare ꝛc. dicit tñ vo. an. q ꝓtra tales detinẽtes viatores nauis inuitatis deberet dari saltez actio ꝺ dolo ad interesse. ar. in. l. ß actio. ff. siquis cau. ¶ Tercio q̃riť de cã materiali. dic vt. s. dixi: q ant queritur q̃ sit mã scie. ⁊ p ꝓñs q̃ sit subiectũ in hac scia. q̃dam q bonũ cõe vt. s. dixi. Jo. de lig. dicit q subiectuz scie canonice ẽ homo catholicus dirigibiľ ꝓstitutionib ecclesiasticis in bonũ simpľr hũanum ⁊ diuinũ. ad hoc ei tendit scia iuris canonici. subiectũ vo in scia ciuili est hõ politicus dirigibilis ꝓstitutionib legalib in bonũ simpľr humanũ. ¶ Ultimo querit ꝺ cã formali. ⁊ dic q ẽ duplex. forma tractatus ⁊ forma tractandi. Forma tractatus ponit p glo. dñ dicit q̃s sit modus agendi. nam ipa diuisio in quinq ptes ẽ forma hui⁹ tractatus. Forma vo tractandi est modus pcedendi in hac compilatione. ⁊ iste ẽ mltiplex. vt statuitiuus p̃ceptiu⁹ dispositiuus ꝛc. put colligit ex corpe ipoz iuriũ. nam quedã iura pcedũt statuẽdo. q̃dã pcipiẽdo. q̃dã cõsulẽdo ꝛc. ⁊ ex his bñ mã glo. p verba latiora ⁊ elegãtiora ꝛc. Abbas.

§ Gregorius. Diuidit ī duas ptes pncipales. In prima ponit salutatio. in scda exordiũ. scda ibi rex pacific⁹. ꝑma subdiuidit. q primo ponit q̃s scribit. scdo quib⁹ scribit. ibi dilectis. tercio salutat et bñdicit. ibi salutẽ. ¶ No. ꝓmo q papa añ ponit se illis quib scribit. ⁊ hoc ẽ hodie de stilo curie. alś lr̃e non valerent. ⁊ de mã dic vt in. c. q̃ grauit. de cri. fal. olim vo ꝓpter nimiã humilitatẽ papa se postponebat vt in. c. dilectissimis. xij. q. j. ß hodie creuit pompa eccľie. de cõse. di. j. vasa. ¶ Scdo collige q papa scribit se epm. ⁊ ß iõ q̃ nõ ab ordine ß a dignitate vult se denominare. ⁊ dic vt no. glo. ī pemio sexti libri. Et sic collige q ex dignitate. ñ ꝺz q̃s scãdescere in supbiaz. ß potius hũiliare. dicẽdũ tñ q nõ ꝺz p̃latus seu aliq̃s p̃sidẽs se multuz humiliare circa subditos ne contẽnet ab eis ppt̃ nimiam familiaritatẽ vt dicit tex. in. l. obseruandũ. ff. ꝺ offi. p̃si. ⁊ q̃ dum nimiũ seruat humilitas regẽdi frangit auctoritas. vt est tex. ī. c. qñ. lxxxvj. di. vñ illꝺ vulgare. familiaritas nimia ꝓtẽptũ parit. ß dicebat azo illꝺ verbum pcedere inter fatuos. q̃ fatui tñ ꝓtemnũt p̃sidẽtẽ ex familiaritate. non tñ prudẽtes. imo magł cõmendant p̃sidẽ. de q̃ p glos. in pall. c. qñ. Jtẽ collige q papa subditos appellat filios. ⁊ hoc ppter dilectõez. ⁊ põdera q̃ nõ dicit ī xp̃o nisi scribat abbatisse. nõ em̃ est ꝺ stilo curie ponere in xp̃o nisi scribat abbatisse vel regibus. vt in. c. dilecta. de ma. ⁊ obe. ⁊ de excess. p̃la. dilecta Et vide p Spe. in ti. de rescrip. p̃sen. §. j. ¶ No. doctores facẽ vniu̇sitatẽ clari⁹ ꝑbat ī. c. ex lr̃is. vbi text⁹ no. j. de ꝓsti. An añt scholares de p se faciãt vniu̇sitatẽ glo. iuris ciuil tz q nõ in. l. fi. C. de iu. om. iudi. q̃ nõ exercent aliquã pfessionẽ ß addiscũt. tex. videt ꝑbare ꝓ riuz ī. c. q̃ ī cauł. de pcu. ⁊ sic interp̃tat ꝓsuetudo que ẽ optima legũ int̃ pres. de ꝓsue. cũ dilect⁹. ⁊. l. si de int̃pretatione. ff. de legi. ¶ No. ar. q appell̃one scholariũ nõ ꝓprehendit doctor. nã hic ponit copula int̃ doctores ⁊ scholares q̃ hz ꝓiungere diu̇sa. vt no. in. c. q̃relaz. de symo. ⁊ no. glo. de iu. ⁊ fac. ig. ff. sup Rica. ⁊ de ß. j. latius tangã. Jtem collige q cuz papa scribit vniu̇sitati appellat oẽs filios nec vitiať rescriptũ licet ibi aliq̃ sint epi. non ẽ em̃ verisiḿ q̃n in studio nõ fuissent epi studẽtes ⁊ tñ oẽs appellat filios. ¶ Ultimo collige modũ salutãdi ⁊ bñdicẽdi. q̃d añt opet̃ ß salutatio dic q remittit̃ peccata venialia. vt no. in pemio sexti. ⁊ hoc verũ. ß illã glo. si non insunt mortalia. q̃ veniale opponit̃ fer nori charitatis. mortale vo opponit̃ charitati. ⁊ q̃ illa glo. quibusdã videt̃ absurda. dic sensũ eẽ q veniale extinguit feruorẽ charitatis quez bõ hz seu hr̃e ꝺz circa deũ. vñ eoipso q q̃s peccat venialr nõ diligit deũ feruenter. vñ extinguit̃ ille feruor lz remaneat charitas. mortale vo nedũ extinguit feruorẽ ß et̃ ipaz charitatẽ. q̃ eoipso q q̃s peccat mortalr desinit hr̃e charitatẽ et ga deũ. vñ extincta ẽ charitas. Ad ꝓpositũ g̃ nõ põt remitti veniale vbi adest mortale. q̃ vbi q̃s non hz charitatem qũo potest hr̃e feruorẽ charitatis: certe minime ⁊ iõ non remittit̃. q̃ non põt restitui charitatis feruor vbi non ẽ charitas. sicut dicimus in siḱ de originali peccato qꝺ non remittit̃ nisi remittat̃ actuale. vt. j. de baptis. c. maiores. ⁊ ibi vide rõnem. ¶ Sz q̃ro q̃ docto. etymologizãdo hoc nomẽ gregorius dicit q idẽ ẽ qꝺ vigilãs. q̃ bñ vigilauit faciẽs vel fieri faciẽs hoc opus. vel dicit̃ q̃si gregẽ regẽs p bonã doctrinã. ⁊ fuit iste gregorius ꝑm ¶ Ain. p̃spicacissimi ingenij ⁊ magne scie in vtroq̃ iure. ⁊ sic videnť doctores arguere ab etymologia noĩs ꝓprij. Jõ quero nũquid sit licita ista argũtatio a noĩe ꝓprio. Bar. sup Rica infortiati tz q nõ. q̃ ꝓpria nomina imponũtur ad bñplacitũ. ⁊ quotidie põt mutari. l. j. C. de mu. no. hoc tñ est verꝫ q ex nomine bono orit̃ bona p̃sumptio. ⁊ ex noĩe prauo et turpi nõnunq̃ orit̃ sinistra. ad hoc quod no. Accur. in. l. facta. §. si in vanda. ff. ad trebel. vbi exponit suũ nomen. vñ refert Jo. an. in. c. cũ scom. j. de p̃ben. vxore suã dixisse q si noĩa deberẽt emi magno p̃cio bona noĩa emi deberẽt. q̃ vt dixit lz ar. ex noĩe ꝓprio necessario nõ cõcludat: attamẽ ex turpi q̃nq̃ orit̃ sinistra suspitio: credentes nõnulli illud nomẽ fuisse imposit̃ ab euentu. ⁊ sic sepe euitant̃ tales sicut experientia sepe comp̃tũ ẽ. vñ ⁊ iustinianus dr̃ iusticiam faciẽs vt in pemio. ffor. Bonifacius quasi bona faciẽs vel pontẽ faciẽs subditis p bona exẽpla. ⁊ sic de siḱ. ad hoc vide glosã. j. in pemio. dc. vbi Jo. an. indirecte extulit nomen ꝓpriũ. An añt licita sit indistincte ꝓprij noĩs mutatio. cõcludit q ex cã mutari potest: vñ mutat̃ nomẽ pape vt no. in pemio sexti. de impatore vo non legit̃ q mutet nomen in coronatione. Jtẽ alicubi seruat̃ in intrantibus religionẽ. ß cã cessante distingue int̃ libex. ⁊ seruũ. q̃ liber ad placitũ põt sibi mutare dũmodo cesset dolus. ß volũtaria mutatio ꝓhibet̃ in seruo q̃ posset fraudare dñm p mutationẽ noĩs. l. j. ⁊ qꝺ ibi no. C. de mu. no. A noĩe vo appellatiuo licita ẽ argumẽtatio. vt no. Bar. in pluribus locis. vt. l. ij. §. appellata. ff. si cert. pe. ⁊ in. l. j. ff. de verb. sig. ꝑbat̃ in. c. forus. de verb. sig. ⁊ in. l. si pupillus. §. territoriũ. ff. de verb. sig. ⁊ hoc iõ q̃ nomia appellatiua sũt immutabilia. l. siq̃s in fundi vocabulo. ff. de leg. j. nisi ex consuetudine mutarent̃. tũc em̃ nõ valz argumẽtatio a noĩe appellatiuo quasi vsus loquẽdi p̃ferat̃ z l. labeo. ff. de sup. lega. ⁊ in. c. ex lr̃is. j. de spon. ⁊ dic vt plene dixi. s. sup glo. An añt duret nomẽ appellatiuũ seu imposit̃ ab euẽtu si cesset exercitiũ. Bar. in pemio. ffor. q̃ sic. vñ impator dr̃ augustus ab augendo. q̃ augere ꝺz rempublicã ⁊ ꝓmouere impiũ. ⁊ lz nõ augeat de facto nihilominus dr̃ augustus. q̃ adest habitus defacili reducibiľ ad actũ. sic dicendũ in mercatoribus studentib ⁊ siḱibus. q̃ lz actu non exerceãt illã pfessionẽ non tñ pdunt nomẽ appellatiuũ exq̃ subest habitus. Addũte q̃ non puto hoc indistincte pcedere in ꝓuilegio indulto sub noĩe appellatiuo. vt si ꝓuilegiuz indulget̃ scholaribus sub noĩe appellatiuo vt ħ ī multis locis. vñ videt̃ distinguendũ q aut diũtit a studio aio tñ redeũdi. ⁊ tũc non dr̃ diuertisse. ⁊ remanet nom etiã ad effectũ ꝓuilegij ꝓsequẽdi. de pe. dis. j. diuortiũ. aut sine cã diuertit a studio vt q̃ vagatur. ⁊ tũc certe nõ gaudebit priuilegio scholaribus indulto. q̃ nõ sufficit quez in scholis morari nisi insistat scie. vt optime ꝑbat tex. in. c. cũ ex eo. de elec. li. vj. in ꝟ. studẽtes. facit optime. xvj. q. j. generaľr. ⁊ idẽ tz ħ collectari⁹. ¶ An añt sit licita argumẽtatio ab allusione vel etymologia vocabuli: ⁊ dicẽdũ q sic vt no. in. l. j. ff. de tute. ⁊ in ꝓalle. §. appellata. ⁊ hoc verum nisi diffinitio contradicat. q̃ diffinitio p̃ferť. dat em̃ seu exponit veraz ꝓprie-

tatē rei.nō sic facit allusio seu etymologia vocabuli.qz aliter ꝺclararet rem ꝑm genus ꝛ non ꝑm spēm.exēplū in codicillis q̄ dicit mētis testatio sicut testm̄.ꝛ tñ stricte non ē testm̄ cū maior solennitas requirat in vno q̄z in alio.vt vulgariter pz ꝛ ꝟ no. Sz quero qz hic inserit nomē pape:nūquid in quolibet instrō sit inserendum nomen pape: Jo.an.q̄ sic.ad hoc qꝺ habetur in auc.vt p̄po.no.impe.colla.v. Do.an. ꝯcludit q̄ ī tris imp̄ inserendū ē nomē impatoris ꝛ hoc ī tpalibus.in terris ꝓo ecclie ꝛ in spūalib inserendum ē nomē pape salua tñ sp consuetudine.nam cōsuetudo maxime ē attendēda circa hmōi solennitatem.ad hoc bona glo.in ꝺ.auct.vt p̄po.no.impe.que dicit q̄ lz ꝺe annis ꝺomī nullibi caueat q̄ sint inserendi.tñ quia ꝺe consuetudine non inserūtur si nō apponunt:instrm corruit.ꝛ sic singu. no.ex illa glo.q̄ omissio solennitatis ex sola consuetudine inducta ꝟz vitiare actum. Sed circumscripta consuetudine eēt ꝓbabiliter ꝺubitanꝺuz: nūquid si in terris ecclie non inseratꝰ nomē pape vitiet instrm:hoc ꝺico qz illa auc.videt odiosa in q̄tuz ꝺicit nullitatem actus.vt cū disponit tm̄ ꝺe impatore non videt extenꝺenda respectu irritatōis ad papā lz ꝺebeat extēꝺi respectu dispōnis sicut in silī tradit theorica Jo.an.ī.c. dispēdia.ꝺe rescrip.li.vj.vbi ꝺicit dispōnem penalem extēꝺendā ꝓpter silitudinē rōnis nō tñ penā in ea inserꝫ tam.facit regula odia.ꝺe re.iur.li.vj. In ꝫriū facit gl. sing.in.c.j.ꝺe tē.oꝛ.li.vj.q̄ ꝺicit q̄ vbi ē oīno eaꝺez rō ꝛ oīmoda silitudo ꝓstō etiaꝫ penalis extenꝺit.qz nō ē ꝓprie tūc extēsio ß interp̄tatō.vñ cū papa sit impatoꝛ in terris ecclie.vt in.c.si ꝺuoby.j.ꝺe appel.ergo illa ꝺispositio ꝯꝺicat sibi locū.ꝛ maxime qz iura ciuilia sūt approbata erq̄ canonib non ꝯꝺicūt.vt in.c.j.j.ꝺe no. ope.nū. Jtē illa ꝓstō illius auc.non ē ꝓprie penalis: cū non in odiū inducat irritatōem actus.ß ꝓpt̄ ꝺefectum solēnitatis.vt ꝺicā in.c.cognoscētes.j.ꝺe consti. Scꝺo quero quiꝺ si apponit in instrō nomē ātipape: Do.an.ꝯcludit q̄ aut conficit instrm in loco r̄cognoscente ꝯꝛ papā ꝛ tūc instrm non valet.nam ꝛ notarius ꝓficiens instrm etiā int̄ iudeos ꝺz inuocare nomen xpi.vt no.in ꝓemio.ffoꝛ. Adde ꝛ aliā rōnē.naz ī solēnitatib adhibēdis inspicit locus vbi exercet actꝰ vt ꝺixi in.c.qꝺ clericis.ꝺe fo.cō.pbat in.l.j.C.ꝺ emā. li.cū ergo ꝺe solēnitate actus sit vt inseratꝰ nomē veri ꝓncipis.ß ꝛc. Aut instrm ꝓficitur in terris antipape.et tūc instrm tenet ꝛ fac fidē in ill ptib vbi ꝓficit.tū quia antipapa ibi toleratꝰ ꝛ hꝫ ꝓ vero ꝓncipe.tū qz ē attenꝺenda solēnitas loci.vbi ꝓficit instrm.idē si illꝺ instrm ꝓducit extra illas ptes.qz sufficit q̄ sit adhibita solennitas illius loci vt in ꝑalle.l.j.C.ꝺe emā.libe. Et adūte qz hoc puto ꝯꝛ vbicūq; antipapa ꝓbabiliter toleratur a suis subditis sicut hactenus ꝓbabilit ꝺubitat ꝺ Benedicto.qz qō arꝺua erat in iure ꝛ in facto.ß si ꝓbabiliter non tolerarēt tūc puto instrm nō valere.ad boc.c.ad aplice.ꝺe re iuꝺi.li.vj. Jtē qz notariꝰ ꝛ oēs adherētes antipape sūt excōicati.xxij.ꝺi.ī noīe ꝺñi.ꝛ ꝺe ele.lz.ꝛ instrm ꝓfectū a notario excōicato ē nullū vt no.in.c.ꝺecernimus.ꝺe sen.ex.li.vj. Jtē qz nō fuit adhibita ꝛa solennitas a iure req̄sita. Alteriꝰ quia hic salutant vnūsi scholares bononie cōmorātes:nūquid ex mora in studio scholaris aliq̄n sortiat ꝺomicilium: Egi.ꝺicit hic q̄ sic si ꝓ ꝺecennū ibi moꝛatus est. ꝛ Jo.an.ꝺicit hoc ꝓcedere ex p̄sumptōne ex cursu tēporis.l.ij.C.ꝺe incol.lib.x.ꝛ qꝺ ibi no.vult ꝺicere q̄ si ꝓstaret ꝺe aīo scholaris q̄ non moꝛat ibi cā sortiēꝺi ꝺomiciliū.qz tūc ex cursu tpis non ꝯbit ibi ꝺomiciliuz.qa req̄rit ibi animus.ß in ꝺubio hꝫ p̄sumit.ꝺo.an.hoc putat ꝓcedere in alio q̄z in scholare.qz scholar videt cōmoꝛari cā stuꝺ ij.Adūte qz scꝺm ꝺictū ꝓbat apte ī p̄alle.l.ij.nam ibi disponit ꝺe cōmoꝛantib cā stuꝺij.qa tales non sortiūtur ꝺomiciliū.et postea fit ibi exceptio nisi transactis.x.annis ꝛc. Exceptio em̄ ē ꝺe regula.vt no.in regula.j.in vj. Et aꝺ rōnem ꝺñi anto.rñꝺeo q̄ tollit illa p̄sumptio q̄ cā stuꝺij ex alia iuris p̄sumptōe qz iura p̄sumūt quē ꝺebere esse ꝓuectū ī scia canonica in septēnio ꝛ in q̄nquennio in iure ciuili vel theologia. vt in.c.cū ex eo.ꝺe elec.li.vj.ꝛ ibi ꝙ glo.ꝛ fuit exacta illa glo.ex ꝓmio.ffoꝛ.vbi ꝺr ꝺe q̄nquēnio.ꝛ olim ß ꝓcedebat qñ non emanarāt tot scripta.nec ꝺoc.nec glo. ß hodie experientia ꝺocet q̄ non minus tps req̄rit in iure ciuili q̄z canonico.si ꝓo scholaris moꝛat vltra ꝺecēnium videt q̄ non p̄ncipalr cā stuꝺij. Fateoꝛ tñ q̄ possent esse alie p̄sumptiones foꝛtiores ꝺe aīo scholaris q̄ haberēt elidere hāc p̄sumptōem.ille tñ tex.in.ꝺ.l.ij.p̄mum optime ꝓbat.ꝛ vide nunqꝺ scholaris saltē ꝯbat q̄si ꝺomiciliū vt possit ꝙueniri ex ꝯctib alibi gestis.vꝺ qꝺ ꝺixi in.c.q̄ clericis.ꝺe fo.compe. Vltio quer: nūquid in ꝺistincte appell'one scholariū comp̄hēdat ꝺoctoꝛ: Egi.ꝺicit q̄ in mā in ꝺifferēti ꝛ p̄miscua appellatione scholariū comp̄hendit ꝺoctor sicut appellatione monachoꝛ comp̄hendit abbas in.c.fi.ꝺe symo.ꝛ appellatōne familie cōp̄hēdit ꝺñs familie.vt in.l.familie.ff.ꝺe verb.sig.ꝛ appell'one pl̄i comp̄hendūtur senatoꝛes ꝛ patricij.vt in.§.plebs.instit.ꝺe iu.gen.nā.ꝛ ci. Jo.an.ꝺicit hoc ꝓcedere in mā fauorabili vt in priuilegijs nō odiosis ꝛ silib.secus in mā odiosa vt ī rescriptis ad lites ꝛ silibus.ar.in regula odia.li.vj.fatetuꝛ tñ q̄ rectores scholariū bñ cōp̄hendūtur appell'one scholariū vt in ꝑalle.§.plebs.vel vbi eēt ꝺoctoꝛ vel scholaris in diuīsis facultatib. Et aꝺūte qz Jo.an.apte sētit q̄ in mā etiā odiosa ac stricta appell'one scholariū comprehendant ꝺoctoꝛes ꝛ scholares in diuersis facultatibus.vt qz ꝺoctoꝛ in iure ciuili scholaris in iure canonico.ß ꝺo.an.hoc vltimū non placet in mā odiosa.qz ī tali mā sub simplici non cōp̄hendunt mixta.all'no.ī l.ij.ꝺe verb.obli. In hoc puto attēꝺendū statū ꝛ qualitatē in q̄ magis incalescit vt si magis attēꝺat ꝺoctrine ꝙz ꝺiscipline scholastice tūc nō comp̄hēdat.al's secus. sicut ꝺicimus ꝺe hermaphꝛoꝺita.nā etiā in mā penali ꝛ odiosa iuꝺicat ꝑm illū statū ꝛ illā qualitatez in q̄ magis incalescit.vt.l.querit.ff.ꝺe sta.ho.ꝛ.iij.q.iij.§.hermaphꝛoꝺita.ß quo aꝺ primū Jo.ꝺe lig.ꝛ ꝺo.me⁹ tenēt ī mā fauorabili etiā appell'one scholariū ꝺoctoꝛes ñ cōprehendi.qz hñt se ꝺoctores et scholares coꝛꝛelatiue. vñ significatū vni⁹ excluꝺit alter.vt in.c.fi.ꝺe insti.et qꝺ no.ī.c.postulasti.ꝺe cōcess.p̄bē.ꝛ ß puto ver⁹.ꝛ maxime qz ß ꝟz vsus loquēꝺi q̄ attēꝺendus ē.vt ꝺixi sup glo.j.ꝛ facit etiā iste tex.vbi in mā fauorabili vt ī salutatōne nolunt papa comp̄hendere ꝺoctoꝛes appell'one scholariū.an aūt aliq̄ casu cōp̄hēdat ꝺoctoꝛ appell'one scholariū: Jo.ꝺe lig.q̄ nō nisi disponat circa actū in ꝺiuiduū.vt qz ꝓhibet scholarib audit⁹ nā p ꝙns ꝓhibet ꝺoctori lectio.ī.c.ij.ne cle.vel mo.li.vj.no.bñ ß cōtrariū.vult em̄ apte ꝛ bñ q̄ dispō circa vnū ex coꝛꝛelatiuis extēꝺit aꝺ reliquuz.qꝺ ꝓcedit ēt ī mā penali qñ coꝛꝛelatiua vniformit se hñt.al's sec⁹.aꝺ ß qꝺ no.bar. ī auc.q̄ semel.C.qūo ꝛ qñ iuꝺex.ꝛ bal. in.l.nemo. C.ꝺ sa.san.eccle.ꝛ iō si ꝓstō seu statutū imponit penā ꝟenꝺenti certā rē:illa pena intelligit repetita r̄spectu emētis.qꝺ no.aꝺ p̄ꝺicta.xxxij.q.j.sicꝫ vꝛorē.ꝛ.l.cū emptō ff.ꝺe rescin.ven.vel ꝑm Jo.ꝺe lig.pōt scꝺo cōp̄hēꝺi ꝺoctoꝛ qñ scribit scholarib sub noīe vniūsitatis.quia tūc ꝺoctoꝛes p̄interp̄tatōem intelligūtur cū sint ꝺ vniuersitate.hoc ꝺictū nō bñ capio cū ꝺoctoꝛes faciāt vniuersitatē ꝺe p se.vt in.c.ex literis.ꝺe consti.ꝛ scholares etiam ꝺe p se.vt in.c.quia in causis.ꝺe pcura. vnde et hic scribit scholarib etiā sub nomine vniuersitatis.vt patet ibi vniuersis ꝛc.non enim ꝺicit singulis.ꝛ nihilominus exprimūtur ꝺoctoꝛes. Nō ex ex p̄ꝺict q̄ etiā in mā stricta appell'one scholariū cōp̄hēdūt eorū rectores.ß sentit apte Jo.an.ß in ꝫriū facit glo.singu.

ij cle. vt hi qui de eta. 7 quali. vbi mature dicit q̄ appellatione capli de ꝓpio significato non venit caput capituli vt ꝑlatus. sūt em̄ h̄ diuersa vt ptz ex diuſitate titulo⁹. vt infra d̄ his q̄ ſi. a ꝑla. 7 in ti. de his q̄ ſi. a ma. parte ca. ß pōt dici ꝯcordādo q̄ appellatione capituli non cōpbendit ꝑlatus. q̄ ille desinit e̅ canonic⁹ et efficit caput. ß rector non desinit esse ſcholaris. arg. in ꝑalle. c. fi. de ſymo. hoc tn̄ dictum do. an. e̅ valde arduum. tene tn̄ ipm̄ mēti ꝓ intellectu ſtatuto⁹ generaliter diſponentiū de ſcholarib⁹. ¶ Jn glo. in ℣. ſermus. no. ex gl. duas cās quare papa ſeu impator appellat ſe ſeruum. alias cās vide in ꝓemio. vj. li. ¶ Jtē no. ex glo. q̄ licite allegat decisa. de hoc tn̄ dic vt dicā. j. i. ꝓemio. ¶ Tercō no. tres caſus in q̄b⁹ pōt q̄s alteri ſtipulari 7 obligationē acq̄rere. primus in ꝟo q̄d ꝓcedit ꝟm̄ docto. etiā ſi ſeruus ſit in fuga ꝓſtitutus. vt no. in. l. j. §. ꝓ ſeruū. ff. de acqui. poſ. Quid autē de monacho: dic vt no. glo. in. c. j. j. de lāgui. 7 p̄ Jnno. in. c. cū olim. j. de pri uile. 7 q̄d no. in. c. abbatē. xviij. q. ij. vide tex. cū gl. in. c. q̄nto. de offi. or. ¶ Scds caſus in papa. pōt em̄ papa obligationē acq̄rere cuiq̄ eccl'ie. idē dic de alijs ꝑlatis reſpectu ſuaꝝ adminiſtrationū. vt tacite ſentit Jnno. in. c. cū pridē. de pact. ¶ Tercius in impatore q̄ pt acq̄rere cuilibet ſubiecto vt in iuribꝫ all'. in glo. 7 ꝓ intellectu p̄mitte q̄ regula iuris ciuilis hz alteri p alteꝝ nō acquiri. vt inſti. d̄ inuti. ſtip. in. §. ſiq̄s alij. 7. §. alteri. 7. ff. de verb. obli. in. l. ſtipulatio iſta. §. alteri. 7 ibi redditur rō. hec regula fallit in multis caſibꝫ quos excepit glo. i ꝑalle. §. alteri. Sed de ꝓcu. regula ē q̄ nō acq̄rit dño ſine ceſſione actus niſi in caſibus not. in ꝑalle. §. alteri. p bar. vide bo. glo. in. c. q̄ſq̄. de vſuris. li. vj. in verbo poſſint acq̄rere. de nūcio. vide tex. cū glo. in. l. multum intereſt. cū. l. ſe. C. ſi quis alte. vel ſibi. vbi hr̄ qualit' dz ꝯcipe verba ꝓcurator vel nūcius. 7 q̄d ſi ꝓcurator ſe geſſit vt nūcius. de alijs iudicibꝫ inferioribꝫ vide Jnno. in. c. dudū. de ꝓuer. cōiug. in ſi. vbi tz q̄ pōt alijs acq̄rē vt in. l. pe. ff. de mag. ꝓue. 7 hoc intellige reſpectu ſubditoꝝ non aūt reſpectu aliorū niſi in bis que ſpectant ad eius officiū. 7 vide q̄d dixi in. d. c. dudū. ¶ De notario eſt dubiū nūquid poſſit alteri ſtipulari. Jnno. in. d. c. dudū exigit q̄tuor q̄ in iudicio 7 in bis in quibꝫ ꝓcedit iudex ex officio. 7 q̄ hoc faciat auctoritate iudicis. 7 in defectu eius cui acq̄rit obligatio. 7 ſic ſentit q̄ ex vicꝫ in obligationibꝫ ꝙuentionalibꝫ non poſſit notari⁹ alteri acq̄rere. ß glo. in. d. c. q̄ſq̄. p illū tex. 7 p text. in. l. ij. ff. rem pu. ſal. fo. tz q̄ poteſt alteri acq̄rere auctoritate iudicis al's nō. ß glo. in ꝑall'. §. alteri. ſimp'r tenet notariū poſſe al'i acq̄rere ex ſine ceſſione. et illā opi. ſeq̄t Bar. in ꝑalle. l. ij. vbi idē tenet in officiali. ad hoc. l. nō aliter. ff. de adop. vbi p Guil. de cu. 7 l. j. §. exigit. ff. de ma. ꝓue. 7 l. Caius de vſuris. ff. facit etiā auc. vt ſine p. bi. ma. de ꝛc. poſt p̄n. cū multis ſil'ibꝫ. 7 hec opi. videtur cōis. 7 ſic etiā interp̄tat ꝙſuetudo. nā quotidie notarius ſtipulat' alteri etiā p̄nti ꝟm̄ opi. Jnno. 7 glo. in ꝑall'. c. q̄ſq̄. pōt ꝓcedere ꝟm̄ do. an. in iudicijs. vel q̄n̄ cautō ē approbāda vel moderāda p iudicē. tūc em̄ notari⁹ nō dz alteri ſtipulari. q̄ tunc non ptinet ad ip̄m declarare cautionē vel ip̄am moderare. 7 ſic pōt ꝓcedere text. in ꝑalle. c. q̄ſq̄. 7 ex hoc habes intellectū ad illud. c. vt reſpectu notarij exigat' ibi aūctas iudic⁷ nō q̄ notari⁹ nō poteſt alteri ſtipulari. ß q̄ iudex dz p̄ius cautōez approbare. ¶ De arbitrio nūquid poſſit acq̄rere ꝑtibus vide glo. in. c. dilecti. de arbi. in. l. litigatores. 7. l. pe. ff. e. p ſpe. in ti. d̄ arbi. §. fi. ℣. quid ſi ſtipulatus. 7 cōis cōcluſio ē q̄ nō acq̄rit ſine ceſſione. ¶ De p̄sbytero parochiali tenēt legiſte in. l. j. ff. de iuſt. 7 iu. q̄ poſſit acq̄rere alteri in bis q̄ ptinent ad offm̄ ſuū. 7 ſic pōt recipe obligatōem de vſuris reſtituendis. ē. n. p̄ſona publica j. di. ius publicū. 7 exq̄ ꝓcedit' ꝑtās abſoluēdi ꝓcedi videt' ꝑtās recipiēdi obligatōem. 7 p̄ videt' tex. i ꝑall'. c. q̄ſq̄. 7 dicit ſingu. do. an. illū tex. non intelligēdū ſpecialiter in vſuris ß general'r in oib⁹ ſpectātibꝫ ad offm̄ ſacerdotis. q̄d no. hoc etiā repio ſenſiſſe Collec. h̄ qui tz ſacerdotē poſſe acq̄rere alteri vt ſuus parochianus nō agat actione iniuriaꝝ contra illū a q̄ iniuriā paſſus eſt. etiā ſi hanc ꝓmiſſionē in egritudine faciat' 7 poſtea ꝙaleſcat. 7 hoc ſine obligatio ſiue ꝓmiſſio fuerit fc̄ta. p̄ñte vel abñte q̄d no. p̄dicta regula q̄ alteri p alteꝝ nō acq̄rit' ꝛc. indubie ꝓcedit de iure ciuili vt in ꝑalleg. iuribus. Sz dubitandū ē q̄d de iure canonico. glo. i. c. q̄tiens cōr dis'oculus. j. q. vij. vī ſētire ſecus eſſe de iure canonico. vñ ſi ꝓmitto tibi q̄ dabo ticio. c. videtur q̄ ticius poſſit agere ꝟ me maxime ſi interuenit iuram̄tū ꝟm̄ illā glo. 7 illa glo. ē multū no. 7 quotidie all'. do. an. hic dicit q̄ ſi non interuenit iuramentuz non p̄ōt agi via ordinaria. ar. ꝑalle. c. q̄ſq̄. q̄ obligatio non habuit initiū in p̄ſonā cui erat acq̄renda ſicut hr̄e dz. vt. l. q̄ cunq̄. ff. d̄ actio. 7 ob. ß ꝓ viā denūciationis euāgelice poterit agi ꝟm̄ eū. ß ſi interuenit iuramentū tūc poſſit agi via ordinaria. q̄ iuramētum ꝓncipal'r dirigitur in deū q̄ vbiq̄ ē p̄ñs. hoc dictū do. an. nō puto indiſtincte ꝓcedere. q̄ credo q̄ ſi non interuenit iuramētū nullo mō pōt agi. ſecus ſi interuenit iuramētū. ¶ Rō huius ſecūdi ē q̄ iuramētum ſubſiſtit de p ſe nec regulat' a facto ip̄m recipientis. vñ 7 ſi recipiēs turpiter recipiat ex quo tñ iurans turpit' non p̄ſtat iuramentū obligat. vt ē tex. in. c. debitores. iūcto. c. j. de iureiu. multo ꝑ fortiꝫ in caſu nr̄o vbi nulla verſat' turpitudo ex ꝑte recipiētis nec ex ꝑte p̄ſtantis. 7 in hoc caſu q̄n̄ interuenit iuramentū pōt ſaluari glo. illius. c. quotiens. ß q̄n̄ int'uenit ſimplex ꝓmiſſio tūc nihil puto actū. q̄ ſtipulatio non hz ſbſiſtere de p ſe. ß cauſat' ex facto partiū vt in iuribꝫ ſupius alle. facit ꝑalleg. c. debitores. vbi turpit' recipiens ſimplicem promiſſionē nihil agit. Jdē ſi ſua nō intereſt. vt q̄ vult acq̄rere tercio. nam regula iuris ciuil' boc hz. nec repimus ab hoc iure deuiatū ꝑ canonē. ergo ſtandū eſt diſpōni legali. vt in. c. j. de no. ope. nunc. nam tm̄ reſpectu nudi pacti deuiat' canon a lege ꝟm̄ cō munē ſnīam. vt in. c. j. de pac. 7 hoc iō q̄ in pacto etiaz nudo adeſt ꝙſenſus natural' qui oꝛit' ex ꝙſenſu. vñ de iure canonico agit' ꝓpter illam obligatōem naturalez. ß q̄n̄ alius recipit ꝓmiſſionē tūc nulla ē obligatio nec naturalis nec ciuilis. nō ciuilis. vt de ſe pz ex iuribus p. alle. nō nālis q̄ obligatio non pōt acq̄ri abñti ß oporꝛtet q̄ fūdet' in p̄ſonā illi⁹ cui acq̄rit' niſi ſit d̄ p̄ſonis exceptuatis. vt in ꝑalle. l. q̄cū q̄ſq̄. nam abſenti nil acq̄rit' vt. l. abſenti. ff. de don. 7 in. l. q abñti. ff. de acq. poſ. 7 i. c. ſi tibi abñti. de p̄ben. li. vj. 7 iō videt' q̄ iſte pōt retrocedere ſine peccato. q̄ ſine alterius p̄iudicio pōt q̄s mutare volūtatē ſuā. vt in regula mutare. 7 in regula q̄d ſemel. li. vj. hic em̄ non tractat' de p̄iudicio abñtis cum ſibi nulla obligatio fuiſſet q̄ſita. al's diceremus q̄ nūq̄ poſſet q̄s mutare volūtatē ſuā. vt p̄z i cle. j. de renū. et i c. fi. de ꝓcu. li. vj. 7 in. c. cum martbe. de cele. miſ. vbi p̄z q̄ ſi reliqui decē ticio in teſtamēto poſſū mutare volūtatē. 7 hec ꝓcedūt q̄n̄ ꝓmiſi abñti non intuitu dei. Nō ob. c. iuramēti. xxij. q. v. nam deus non facit d̄ iam int' iuramentū 7 ſimplicem loquelā q̄n̄ ſimplex loquela cōtinet pfidiā ſeu mendaciū. vt q̄ venit ad decipiendū 7 ad fallendū. 7 ſic ꝓprie loquit' ille text. ſecus aūt vbi iſta ceſſant. q̄ tunc ſimplex loquela non obligat exq̄ n̄ affuit p̄ſona cui acq̄rer'et obligatio. ß ſi intuitu dei promiſi tibi q̄ d̄ arem puelle maritande abſenti. c. tūc bene obligor. quia ꝓmiſſio eſt facta deo qui vbiq̄ p̄ñs ē. 7 ſic ꝓcedit. c. iuramēti. 7 hoc no. p intellectu multoꝝ iurium. ¶ Jn glo. in verbo bononie. 7 ibi, ita nō i caſtris. no. ex glo. q̄ appellatione banonienſium ſeu commorantium in bononia nō cōpbendunt' comitatui. Cōtrariū ſentit glo. in. c. rodulphus. de reſcrip. 7 in. c. j. de vſuris. lib. vj. Bar. in. l. j. ff. ad municip. 7 illd. de

rius regkarit. 7 dic vt plene dicã i. d. c. rodulph⁹. fallit qñ aliq̃ q̃litas adĩcit ꝓportionabil' ciuitatẽsib⁹. vt hic. vbi fit mẽtio de scholaribꝫ. nã scholares nõ morãt' i castris cũ i eis nõ sit nec eẽ possit studiũ gnãle nisi in vrbibus regĩs. vt in pe. ffor. 7. C. de pfes. q̃ in vrb. ꝓstã. lib. xij. 7 sic põt saluari ℔ glo. quã sic intellectã nõ.

Rex pacific⁹ Primo ponit exordiũ i q̃ ꝓcludit finalẽ itẽtũ int' general'. scdo narratõem i q̃ ondit intentũ finalẽ bui⁹ cõpilatõis seu iuris pticularis ibi sane. tercio cõcludit ibi volẽtes. Prima subdiuidit'. qꝛ ꝑmo ponit finẽ viatoris. i. boĩs ad quẽ a deo dispositẽ. scdo cãm deuiatõnis ab ℔ fine ibi si effrenata. tercio vt ad debitũ finẽ viator deducat' ꝓcludit legẽ ncciam. 7 ostẽdit tres virtutes ac ꝓprietates leg; ibi iõq̃ lex pdit'. scda ps subdiuidit'. qa primo ponit euentũ circa ꝓstitutões eccl'asticas correctõi submittẽdas. 7 ponit mãz 7 cãm impulsinã bui⁹ cõpilatiõis. scdo cõcludit cãm finalẽ ibi ad cãm. t'cio cãm coadiuuatiuã ibi p dilectũ. q̃rto formalẽ ibi resecatis. 7 hec diuisio sufficit p summario. ¶ Nõ primo q̃lis dz esse rex. dz em' esse pacific⁹. q̃ nõ vult pacẽ nõ est heres xp̃i q̃ i testamẽto suo ꝑncipalit' reliqt pacẽ. dñs dixit pacẽ meã do vob ꝛc. de q̃ i. c. ad aplice. 7 ibi p glo. de re iudi. li. vj. Et nõ q̃ dz esse tal' q̃les subditos suos appetit esse. Jtẽ collige vñ pcedũt lites. iurgia 7 ꝓtẽtões. pcedũt em̃ a cupiditate q̃ est radix oĩm maloꝝ. et pcedit ex carne infecta ex mã originali pcti. vñ ꝓpter hãc infecti onẽ dicit canõ q̃ oĩs etas ab adolescẽtia pna ẽ ad malũ xij. q. j. oĩs etas. 7 alibi, pcliuus ẽ cursus ad voluptatẽ et malũ. et nã est imitatrix viciorꝝ. xx. q. iij. pcliuis. Jtẽ collige q̃lis debeat esse bõ si nõ vult subĩci exercitio legis. debet em̃ esse pudicus, pacificus et modestus. lex em̃ nõ esset ncciа si boĩes rõne regerent'. nã p legẽ nemo ꝓpellit' bñ facere sed male facere, phibet'. xxiij. q. v. ad fidem vñ dicit Jnno. i. c. pastoralis. de offi. or. q̃ boĩes intãtũ possent rõe regi q̃ nõ subĩcerent' legi. i. exercitio legis ad ℔. c. de cõstãtinopolitana. xxij. di. 7 p hoc declarat' illud. que spũ dei agunt' nõ sunt sub lege. de regula. c. licet. nã nõ sunt sub exercitio legis erq̃ ducunt' lege priuata. 7 vide bo. text. de lege priuata et publica. xix. q. j. due sũt leges. ¶ Nõ ibi q̃tidie ꝛc. q̃ illud dr q̃tidie fieri qđ fit aliq̃ in'ualllo int' posito. nã nõ q̃tidie lites generãt'. 7 facit ad testes. vt. j. dica. ¶ Jtẽ nõ finẽ 7 intentũ legis. intẽdit em̃ reprimẽ cupiditatẽ 7 ꝛcupiam 7 ipsã reducẽ ad limites rõis. Jtẽ collige q̃ddã fedus eẽ inter boĩes seu quandã obligatõem nãlẽ ex charitate, pcedẽtẽ q̃ tenet' q̃s alteri facere qđ sibi vult fieri. j. di. humanũ gen⁹. Jtẽ nõ tres ℞tutes 7 ꝓprietates legis. vt i text. ibi vt honeste viuat ꝛc. 7 sic scia iuris docet mores. ideo dicim⁹ q̃ supponit' scie morali. vt dixi i glo. j. Nõ q̃d p prie significet appetitus seu concupia. nã significat voluntatẽ q̃ appetitus 7 ꝛcupia regunt' i malũ. 7 pcedunt ex aĩa sensitiua rõe nõ regulata. volũtas nõ põt esse nisi ad bonũ. ¶ In ℞. sane. nõ similitudinẽ esse reprobatã nõ em̃ est supuacuis vtendũ. l. j. C. de no. C. cõpo. 7 i. c. sicut. de pba. ¶ Jtẽ collige q̃q̃ correctõne digna vt nimia sĩlitudo. ℨrietas. plixitas. supfluitas 7 disꝑsa locutõ seu situatõ. oĩa em̃ ista inducũt ꝓfusiõz. ¶ Jtẽ collige ℞icas eẽ auctẽticas 7 de tex. nã papa mãdat ℔ hac ꝓpilatõe vti. 7 ℞ice sunt i hac ꝓpilatõe. q̃ ps ꝓpilationis. qđ clarius ꝑbat' i ꝑemio. vj. vbi glo. singu. dicit q̃ ex eo q̃ sunt d tex. scriptor q̃ ꝑmisit scribẽ libꝝ seu tex. tenet' scribere ℞icas. 7 an licita sit argumẽtatõ a rubro dicã. j. Jtẽ collige q̃ in gnãli mãdato nõ trãsit ptas legis ꝓdẽde. ¶ His nõbilib⁹ expeditis primo iste text. in eo q̃ infert q̃tidie fieri qđ fit iteruallo in ꝓposito inducit' ad ꝛcordiã testiũ q̃ dicũt quẽ quotidie possedisse vl quotidie resedisse i eccl'ia. nõ tñ vitiat' si aliq̃ interallo nõ possedit vel nõ resedit. idẽ dicit Di. de dictõe ℔ i. l. j. ff. so. ma. Cõclude ℨ q̃ iste dictões 7 silles debẽt ciuilit' intelligi. 7 de dictõe sine intermissiõe. vide text. cum glo. i. c. sacroscta. xxij. di. ¶ Jtẽ q̃ nũq̃ ꝑterit dies vide tex. i. c. tenẽ. xxxj. di. De dictõe nũq̃ vide tex. v. di. nũq̃. Jtẽ p testib⁹ dicẽtib⁹ q̃ oĩ tpe ꝛc. vide d ꝓse. di. iij. oĩ tpe. 7 idẽ dic de alijs dictõibus. 7 de dictõe iugit'. in desinẽter. assidue 7 sĩlib⁹. ad hoc de conse. dis. ij. reuera. ¶ Scdo q̃rit' i ℞. sane. nũquid lex positiua debeat obseruari i foro ꝓscie. q̃ iste tex. i fi. mãdat hãc cõpilatõz obseruandã i iudicio 7 i scholis. de hoc p Jo. cal. 7 Jo. an. post bñm Tho. i. c. q̃q̃. de vsur'. li. vj. ꝑ fe. de se. ꝓsi. xxj. p Jnno. in. c. q̃ pleriq̃. de immu. ec. 7 de bomi. sicut dignũ. Et cõis ꝓclusio videt' q̃ aut lex positiua distinguit inter foꝝ pniale 7 iudiciale. 7 tũc nõ obseruat' i foro pniali. 7 ℔ legis auctẽte. vt i. c. tua. 7 qđ ibi nõ. de spõ. aut nõ distinguit. 7 tũc ex quo est ꝓdita ab eo q̃ hz ptatẽ 7 nõ ꝓtinet in se pctm̃ ẽ obseruãda in foro pniali. Et ex hoc hẽs nũquid sit licitũ fraudare gabellas 7 nõ soluere pedagia. nã certe si statutũ est licitũ tũc tenet' etiã i foro cõscie. secꝰ si illicitũ. vide etiã ad pdicta glo. sing. i. c. ffrnitat'. xxij. q. ij. q̃ multũ facit ꝛ hãc gnãlẽ theoricã dc. dicit tñ illa glo. sing. q̃. i foro ꝓscie nõ tenet' q̃s soluere penã. vñ si cõmisit furtũ occultũ vel manifestũ licet in foro iudiciali teneat' soluere penã dupli vel quadrupli. tñ i foro conscie nõ tenet' q̃s soluere ℔ sufficit restitutõ. 7 est glo. valde sing. 7 facit ad oẽs penas legib⁹ statutas. facit etiã qđ no. Jnno. in ꝑal. c. sicut dignuz. 7 sic nõ videt' q̃ respectu penaꝝ debeat lex positiua seruari i foro ꝓscie. 7 videt' qđ nõ. Jo. an. i ꝑal. c. q̃q̃. an aũt ꝓstõ seu lex positiua liget pctm̃ oĩno occultũ. dic q̃ sic. vt ẽ glo. sin. i cle. j. d here. vbi vide. Quero an sit licitũ allegare legẽ decisam seu resecatã. vide qđ nõ. ꝑ tex. ibi resecat' ꝛc. doc. rñdẽt q̃ aut lex fuit decisa seu resecata. qꝛ ℨria iuri. 7 tũc nõ ẽ licitũ illã allegare. imo incurrit penã falsi. de quo i. c. j. j. de cõsti. vbi tangã. Aut fuit resecata. qꝛ superflua aut nimis plixa. 7 tũc ad declaratõez legis nõ resecate põt allegari. 7 ita quotidie allegam⁹ decisam decretaliũ. 7 sic allegat glo. supi in salutatione i ℞. seruus. ¶ Vltio q̃rit' nũqđ be ꝓstões bui⁹ ꝓpilationis debeãt allegari ꝓponẽdo verbũ exẽ. Pe. 7 Ab. q̃ sic. qꝛ sunt exẽ volumen decretoꝝ. do. Lar. dicit q̃ cũ ℔ volumen bodie sit certũ 7 approbatũ nõ expedit allegare cõstitutões p ℞. exẽ sicut olim fiebat. 7 hoc puto verius. qꝛ superfluis nõ est vtendũ. nam p allegatões satis agnoscitur q̃ allegat' cõstitutio posita exẽ volumen decretoriũ. qꝛ aliꝰ est modus ꝓcedendi in hoc volumine 7 aliꝰ i decretis. ¶ In glo. in ℞. disposuit. oponit' p declaratione glo. nam si deus disposuit sibi subditos fore bonos. ergo nõ possunt peccare cuz dei dispositõ falli nõ possit. So. metu ℨrij glo. exponit nõ necessitãdo sed p ꝓuidentiã 7 ꝑdestinatõem. 7 videt' ꝑmo glo. sume ista duo. s. ꝓuidentiã 7 ꝑdestinatõem ꝑmiscue. dicũt tñ. qꝛ ꝑdestinatõ ẽ ꝑparatõ gre. 7 ꝑdestinat⁹ nullo mõ damnari põt. vñ ꝑdestinatõ ẽ ad bonũ ꝓsciẽtia ad malũ. nõ tñ intelligas q̃ ꝑdestinatõ vel prescia necessitat ad bonũ vel ad malũ. sed qꝛ deus sciebat aliquos esse casuros iõ illos nõ ꝑdestinauit. alios ℞o quos sciebat ad bonũ reuersuros ꝑdestinauit. 7 dic subtilit' vt habet' d vtroq̃. xxiij. q. iiij. vasis ire. cũ. §. se. sed hic sumit' i glo. ꝑdestinatio large. qꝛ omẽs boĩes largo mõ ꝑdestinati sũt. i. creati in bonitate 7 ꝑmissi ad bonũ. sed abutẽdo libero arbitrio, cõmittũt malũ. ¶ Scdo mõ põt solui ℨrium exponẽdo subditos. s. ꝑdestinatos. vt exponit glo. sequẽs. sed hec expõ nimis restrigit lr̃az q̃ videt' loqui d oĩbus boĩbus. ¶ In glo. i ℞. pudic⁹. i fi. op. ℨ tex. nam pudicitia ẽ ℞t⁹ pticular'. dr̃ em̃ a pudore i q̃ ẽ verecundia. vñ ꝓsistit circa ea de q̃bus verecũdamur. vt de despõ. impu. c. puberes. et tñ tex. p ℔ ℞ba videt' innuẽ q̃ deus creauit homines vliter bonos. So. glo. forte metu

ꝯ exponit pudicos. i. caſtos. q3 caſtitas ē gn̄alio3 ꝛt⁹ q̄ pudicitia. nā ꝓpriū caſtitat3 ē repmere ꝯcupiaz ex q̄ oriunt oīa mala. de ꝯſti. nā ꝯcupiſcētiā. et de hac caſtitate ſic gn̄aliter ſūpta ī. c. ſi em̄. de pe. di. ij. loquit tex. q̄ dicit q̄ nemo gl'ari pōt ſe caſtū hīe co3. ſic etiā pōt itelligi tex. ī aut'. de leno. §. ſancim⁹. coll'. ix. all'. in glo. nā ꝫ caſtitas ſola poſſibil' ē deo alias pñtare. ille tñ tex. nō loquit' de caſtitate gn̄alit' ſūpta. ꝫ put ē ꝛtus ꝑticular' ꝑ ut ē abſtinētia a ꝯmixtōe venerea. 7 licet ille tex. ſic allegat' cōit' ꝑ glo. q̄ caſtitas ſola ē ꝛc̄. tñ nō ſic loquit'. ꝫ dicit q̄ caſtitas ē poſſibil' deo alias pñtare. nō tñ itelligas q̄ ſola caſtitas ſine alijs ꝛtutib⁹ hoc poſſit. ſed dicit de caſtitate ꝓpter ꝯnexionē ꝛtutū. nemo em̄ pōt hīe vnā virtutē ī actu q̄ minus hēat alias. xxxij. q. j. cū renūciat' bñ vez ē q̄ vnū opus ꝛtutis hī ſine alijs virtutibus. 7 tunc nihil ꝑdeſt. vt in. c. deſleat. j. de re. iur̄. ſed virtutē verā hīe nō pōt ſine alijs. vide bo. tex. cū nō. glo. ī. c. niſi. §. porro. de renū. de quo etiā ꝑ beatū Tho. ſcḋa ſcḋe q. clj. 7 ibi etiā dicit q̄ ꝓprie pudicitia conſiſtit circa ex trinſeca et circa ſigna venereoꝝ. vt ſunt aſpect⁹ impudici 7 oſcula. Caſtitas ꝛto ſtricte ſumpta ꝯcernit ipſaz ꝯmixtōz venereā. vñ pudicitia nō eſt ꝓprie virtus ſepata a caſtitate. ſed reſpicit quandā circumſtantiā caſtitatis. ad p̄dicta. xxxij. q. v. c. nec ſolo. et. c. q̄ viderit. // In glo. ī ꝛ. ꝑ dilectū. ibi q̄ quidē ſeruat' ī pñti compilatione. ꝫ ꝓtra hoc facit. q3 decre. Greg. ix. auctoris hui⁹ cōpilatōis nō ſolū ponūt' ī fi. volumis. ꝫ etiā in medio. vt patet ī. c. B. ꝓpetuus. de fi. inſtru. 7 ī. c. mulieri. j. de iure iur̄. So. intellige q̄ ſeruat' iſte ordo ꝓpositatis 7 poſteritatis reſpectu tituloꝝ nō reſpectu volumis. 7 ita etiā dicit glo. ī. l. j. C. de no. codi. ꝯpo. vñ ī eo. ti. decre. q̄ primo emanauit primo ponit'. 7 hoc reſpectu diuerſoꝝ auctoꝝ nō reſpectu eiuſdē. q3 ſepe decre. poſtea edita primo ponit' exquo nō denotat' diuerſitas in auctore. 7 vide bo. glo. in. c. ad hoc. de offi. Archi. 7 ī eo q̄ attēdit' ordo in rubrica elicit' argumentū q̄ licita ē argumētatō a rubro. de quo ꝑ glo. in. c. cū dilecta. j. de ꝯſir. vti. vel inuti. in. c. cū monaſteriū. de elec. ī. l. j. C. ne fide eiuſſ. do. den. 7 in. l. j. C. etiā ob chirogra. pecu. pig. de poſ. et ī aut'. ad hec. C. de vſuris. in. c. j. 7. c. ſi ſup. de offi. dele. li. vj. 7 in. c. tibi qui de reſcrip. li. vj. cum ſi. vide ꝑ Specu. in ti. de diſputa. 7 all'. ad fi. 7 ibi ꝑ Jo. an. ī addi. Et cōcluſio eſt q̄ aut querit' de rubricis decretoꝝ. et ī illis nō eſt licita augmētatio. q3 nō ſunt autētice. tum q3 nō fuerunt edite a magiſtro Gratiano ſ̄ a quodā alio. tuz q̄a alique repiunt' falſe 7 coꝛrupte. vt dicit glo. ī. c. charte iij. q. ix. quā nō. 7 hoc excepta prima Rica. que ē autētica ꝫm Specu. 7 Jo. an. ibidē. ꝫ nō video vñ ſumāt hāc auctē. q3 nō apparet q̄ etiam ipm volumē decreti fuerit approbatū. vt nō. Jo. an. ī. c. ij. de reſcrip. 7 patet etiā ex inſpectōe ipſius decre. ti. vbi nec ī prin. nec ī fi. dicit' q̄ fuerit approbatū. Jtē Rica prima decreti nō loquit' diſpositiue. ꝫ tm̄ fuit poſita ad declaratōnem libri. fateoꝝ bñ q3 illa rubrica declarat finalē intētōem illius compilatōis. vñ potius debet dici vera q̄ autētica. De Ricꝫ ꝛto decretaliū 7 legum dicendū. q̄ aut cōſonāt nigro 7 pñt allegari. vt nigꝝ. 7 ideo quotidie allegamus vt ī rubro 7 nigro. j. vt eccle. bene. 7. C. vt nemo inuit⁹ agē cōpel. 7. C. ne quis in ſua cā ius ſibi dicat. 7 hoc verū q̄ ordo ē pfecta. vt ī p̄dictis ſilibus. ſecus ſi ē impfecta ordo ꝫm Jo. an. vt in Rica. de offi. dele. patet. 7 de reſcrip. ꝫ dic q̄ tūc nō pñt allegari diſpositiue. ſed bñ ad aliū effectū pñt allegari. 7 licita ē argumentatō. vt. j. dicā. Si ꝛto rubꝝ ꝯdicit nigro tūc ſtat' nigro. q3 rubꝝ venit ad declaratōem nigri. ſi ꝛto latius loquit' rubꝝ q̄ nigrum tunc vnū ſuppleť ꝑ reliquū 7 ecōuerſo. vt nō Butri. in prea. aut'. ad B. Jtē dic ſi rubꝝ loquit' clarius 7 ſpecialius q̄ nigꝝ. q3 tunc nigꝝ intelligit' ꝫm rubꝝ. vide glo. nō. in. l. j. C. de ꝓfeſ. q̄ī vi. ꝓkan. li. xij. facit glo. in. c. cuz monaſterium. de elec. Et aduerte q̄ Rice pñt allegari ad quatuor effectus. Primo diſpositiue ſicut allegat' nigꝝ 7 hoc ꝑcedit q̄n rō eſt ꝑfectaz cōſonat nigro. vt ī Rica vt eccle. bñ. ꝛc̄. // Scḋo allegat' ꝫm modū quez inducit glo. in. c. j. 7. c. ſi ſup gr̄a pall'. 7 ī. c. bone. de confir. vti. vel inuti. vicz exquo mā executoꝝ tractat' ſub Rica. de offi. del'. ḡ executoꝝ bz delegare. // Tercio allegat' q̄n ex vna lege vel vno. c. eliciunt' varie lecture vt capiat' illa que ꝯgruit rubro. vt dicit glo. ī pal. c. cū monaſterū. // Quarto allegat' ex ordine ipſaꝝ Ricaꝝ ſicut allegat' Jo. an. ī. c. j. de mu. peti. 7 dixi in. c. ex pte. de appel. 7 nō. i. l. j. de ꝯſir. tuto. // In glo. fi. ibi fuer̄t mortui ī deſerto. nō glo. ꝑ ꝯcordia teſtiū dicētiū q̄ oēs fecerūt aliq̄d vt nō vicier̄ eoꝝ dictū ſi pauci ex illis illud nō egerūt. 7 ī eo q̄ glo. tāgit an de modico ſit curandū. dic vt ī. c. ſi ꝓponēte. de reſcrip. Et q̄ ad p̄ncipale ꝯez glo. breuit' pōt dici q̄ vtēdū ē de decretalibus hui⁹ ꝯpilatōis in iudicijs 7 in ſcholis ꝫm ipſaꝝ intentū. q3 ſi ē ꝓuilegiū debem⁹ vti vt priuilegio. ſi ꝛto ius cōe 7 tūc ꝫm ius cōe. 7 ſic clara ē lr̄a. // In ea. glo. j. ibi. de fi. inſtru. paſtoralis. Jo. an. dicit q̄ reſpectu decretaliū ſeu extrauagātiū q̄ emanauerūt poſt hāc compilatōem tenendū ē id qđ habet' ī pemio. vj. li. 7 qđ nō. ꝑ glo. vñ ꝫm do. Lar. ꝑcedit dictū glo. reſpectu eaꝝ q̄ emanauerūt añ cōpilatōez. qđ nō ꝑcedit. q3 oēs decretales emanate añ hāc ꝯpilatōem ſunt reſecate p iſtā. vt pz ī fi. tex. vbi mādat hāc cōpilatōez tm̄ obſeruandā. Alie ḡ decretales ī hac ꝯpilatōne nō inſerte videnť reſecate vel tanq̄ ſupflue vel tāq̄ ꝯtie. 7 ſic nō ē licitū amplius aliquā ex illis allegare vt diſponat ſicut ante diſponebat. Sed dic clarius q̄ aut querit' de extrauagātibus editis añ hanc ꝯpilatōem. 7 olim in illis habebat locū. c. paſtoralis. nam illud emanauit añ illā compilatōem. ſed hodie ſunt reſecate. vt. ſ. dixi. aut querit' de extrauagātibus edit⁹ poſt hanc compilatōnem. 7 hodie etiā ſunt reſecate p id qđ habet' ī pemio. vj. li. Reſtat ḡ neceſſario ꝯcludere q̄. c. paſtoralis. hz locū dūtaxat ī decretalibus extrauagātibus editis poſt compilatōem. vj. li. Et aduerte ad vnū qđ colligit' ex hoc tex. iūcta glo. q̄ ꝓbabiliter ī iudicijs dubitari pōt de extrauag. 7 idē ꝓbat tex. in pemio. vj. 7 facit ħ multū ꝑ Bar. ī. l. cū plat'. ff. de re iud. 7 ꝑ cōi modernoꝝ ſnīa in prealt'. c. paſtoral'. vt ſnīa lata cōtra extrauagātes nō ſit ipo iure nulla. cuius ꝯtrariū tenui ī d. c. paſtoralis. 7 vide qđ ibi dixi.

De ſumma trinitate 7 fide catholica. Rica.

// Glo. ꝯtinuat Ricā 7 fit cotinuatio ad oñdēdū ordinē ī volumine ſeruatū. debēt em̄ cōſtōnes ſub cōgruis titul' collocari. vt nō. ſ. ī pemio 7 et ī pemio li. vj. 7. C. de nouo codi. ꝯpo. ī ꝓma ꝯſtōe. poſſz 7 al'r cōtinuari. ꝫ cōtinuatō glo. ſufficit. de mā Rice hī. xxij. di. q3 epūs vbi ē pulcer tex. cōtinēs ſup q̄ ſit exaiandus epūs ī ei⁹ ꝓmotione. 7 incidenť tractat de ſūma trinitate. Jtē hī de cōſe. di. iij. ī. c. fi. 7 di. vl. in. c. pe. et vl. repetit' ī vj. et ī cle. Et ꝑ intellectu rubrice ī q̄ dicit' de ſūma tri. 7 fi. ca. q̄ro q̄re dixit de ſūma et q̄re de catholica. Quo ad ꝓmū dicendū q̄ dī ad diam aliaꝝ trinitatū q̄ nō ſunt ſumme vt ē trinitas ī cādela' vbi ē ſplēdoꝛ ignis et caloꝛ. nō em̄ itēdit ħ tractare de tali trinitate ſ̄ de ſūma. // Jtē ſcḋo adiicit catholica ad reſtrictōem ꝛbi fidei. nā fides ꝫm etymologiā vocabuli dī. q3 ꝑ eā fit quod dictū ē. vnde vt reſtringeret ħ ꝛbū. q3 nō intēdit tractare de fide ſic gn̄alit' ſūpta adiicit catholica. 7 catholica idē ē qđ vlis nā grece catholicon vl'em vocant ꝫm Boe. de trini. ħ em̄ eſt fides vlis reſpectu diuerſarū regularū. et quia eius cultus ꝑ oēs mūdi terminos emanauit. inde illd̄ ps. In oēz terrā exiuit ſonus eoꝛum ꝛc̄. // In glo. j. ibi vñ videť iferēdū q̄ fides ē ſpes. iſta glo. nititť impugnare

diffinitõem apli.tũ q; nõ ẽ ꝓuertibilis cũ ſuo diffinito. q; ſpes ẽ ſuba ſpandaꝝ rex ꝛc.tũ q; nõ ẽ fides. Jtẽ q̃a diffinitõ apli tm̃ ꝓphẽdit futura. ß doc.cõiter ſaluant diffinitõem apli.maxime ꝙ id qđ dicit ī ipa diffinitõe ar.nõ apparentiuꝫ ꝛc. que verba pñt ſe hꝫe ad ꝓterita. pñtia 7 futura. Nõ ob.qđ ī ipſa diffinitõne ꝓcedit dũ dr̃ q ẽ ſuba ſpandaꝝ rex ꝛc.q; ſic exponit.fides ẽ ſuba .i.fũdamentũ ſeu firma ſubſiſtẽtia ſperãdaꝝ rer.q; facit ſubſiſtẽ ī nobis res ſperãdas in pñti ꝙ ſpem.ī futuro ꝙ rẽ.vñ nõ compհẽdit ſimpliciter futura ß res ſperandas.i.illas res q̃s ſpectare ꝺebem⁹.7 ß põt referri tã ad pñtia q̃ß ad ꝓterita 7 futura.dũ poſtea dicit argumentũ nõ apparentiũ.ideo ſic dicit.q; cũ volum⁹ aliq̃d ꝓbare dicimus abrahaꝫ ſic dixit xp̃s ſic dixit ꝛc.7 ex his ſumimus ar.i.pbatõem nõ apparentiũ.et hoc ꝙ magiſtrũ ſniaꝝ li.iij.diſ.xxiij.q̃ multiplicit diffinit ſpem.7 dic q ſpes ẽ virtus q̃ ſpualia 7 eterna bona ſpant.i.cuꝫ fiducia expectant.7 cõuenit ſpes cũ fide.q; eſt ꝺe inuiſibilibus ſicut 7 fides.nã quis nõ ſperat ea que videt. ß differũt ſpes 7 fides.q; ſpes eſt tm̃ ꝺe futuris.fides aũt habet ſe ad omne tp̃s vt in glo. Jtẽ fides eſt bonaꝝ 7 malaꝝ.nã ex fide damnatio et vita eterna credunt. Spes ꝟo eſt tm̃ bonaꝝ rerũ.q; nemo ſperat ſeu ꝺeſiderat ſibi mala. Jtẽ fides eſt ſuaꝝ 7 aliaꝝ rer.nã ex fide hõ credit ſe ſempiternũ 7 angelos ſempiternos.ſpes ꝟo ẽ ſuarũ rer 7 ad ſe ptinentiũ.q; quis tm̃ ſperat ſeu ꝺeſiderat ea q̃ ſunt ad ſui cõmodũ.vt eſt vita eterna. Et ex p̃ dictis habes ꝺefenſatã diffinitõem apli.7 quid ſit ſpes 7 quid ſit fides.7 in quo conueniũt et in quo differunt.

¶ In ea.glo.ibi 7 etiã ꝺemões.vult ergo glo.q; ꝺemones hñt illã informẽ.q; nõ habẽt illã informatã a charitate.7 hãc fidẽ ꝺicit glo.hꝫe prauos et infideles hoies Ja.ꝺe albega.refert magiſtꝝ ſniarũ 7 alios theologos. tenere ꝺemões nõ habere fidẽ etiã informẽ.q; fides poteſt habitare in prauo illũ in bonũ inducẽdo.qđ nõ eſt ī ꝺemone.q; nõ poteſt amplius illũ trahere ad bonum. Jtẽ fides informis,put ẽ fides ſapit nãm fidei formate. 7 ſic fides etiã iformis ẽ volũtaria certitudo vt dr̃ ī diffinitione glo.vñ licet praui hoies volũtarie credãt.ꝺemõ tm̃ nõ credit.q; eius credere ẽ ꝙtremiſcere.nam ꝺeliberato velle nõ vellet ꝺemõ ꝺeũ eſſe nec articulos fidei eſſe.7 ſic in eo fides non cadit.ꝺo.Lar.nitit ſaluare dictũ glo.ꝺicẽs ꝺemonẽ hꝫe fidẽ oĩno informẽ. ß pui homines hñt informẽ ß nõ oĩno.nã ꝺemon credit ſine aliq̃ inclinatõe. ß praui hoies cũ aliq̃ inclinatiõe. puto p̃mũ dictũ verius.q; vt.ſ.dictũ eſt in fide requirit volũtas ī credẽte.7 hãc voluntatẽ ꝺemon nullo mõ habet.vide tm̃ ꝙ mgr̃m ſniaꝝ ī loco pall. ¶ In ea.glo.ibi fides nr̃a eadẽ eſt in ſuba.aduerte q; p̃m Ja.glo.q̃ dicit ſibipi.nã ß in prin.dicit vnã eſſe fidẽ numero.7 tm̃.j.dicit q; diſtãt fides nr̃a 7 antiquoꝝ in q̃litate.7 ex eo q; dicit diſtãt ī plurali numero.apte innuit plures eẽ fides nũero 7 iõ elegãtius ꝺixiſſet q; ī fide nr̃a 7 antiquoꝝ ꝺiuerſitatis notari nõ põt cũ ī ſe nõ differãt.ß notat ꝺiũſitas ī mõ credẽdi.7 q; vnica ſit fides nr̃a 7 antiquoꝝ habet ī c.j.e.ti.in cle.7 inſtat ß Jo.an.ī expõne huiꝰ ꝟ.oſanna. 7 refert Aug.tenere q; ẽ vox obſecratiõis mẽtis affectũ magis exprimẽs q̃ rẽ aliquã ꝺeſignãs.ſicut apud latinos ꝺeu ẽ vox ꝺolẽtis.et pape admirãtis. iſta eĩm ſcribi nõ pñt.7 ideo ꝺicũt Hiero.7 Aug.q; verbũ oſãna nõ potuit trãſferri in latinũ. quidã exponũt ſeu interp̃tãt oſanna.i.glia.alij redemptor.alij ſaluifica. q̃ cõueniũt ꝺeo qui ſaluauit totũ mundũ.alij q; idẽ ẽ ꝺicere qđ ſalua me fac obſecro.ab oſi quod ẽ ſaluifica. 7 ana qđ ẽ interiectõ obſecrãtis.ideo ß m Jo.an.ꝺeberet ꝺici oſiana ß vocabulũ corrupte pfert. ¶ In ea.glo.ibi principales aũt articuli fidei.ī hac pticula glo. ꝑncipaliter duo ſunt eraīanda. ꝑmo q̃t ſunt articuli fidei. ſc̃ꝺo q; glo. ꝺicit q; clerici tenent illos ſcire explicite 7 laici īplicite.

¶ Quid ẽ ſcire īplicite 7 q̃d explicite 7 ꝑmo ꝙ itellectu ꝑmitte q; articul⁹ p̃m Ric.ꝺe ſan.vic.ẽ individuaꝫ veritas ſupra ratõem nos artans ad credendũ.exemplũ ī illo articulo cõceptus ſeu incarnatus.nã q; hõ fuerat cõceptus ſine ſemine ẽ ſupra omnẽ rõez.7 nihilominus ß credere ꝺebemus. Et quo ad principalẽ qõem videlicet quot ſunt articuli fidei.glo.hic ꝺicit q; ſunt.vij. q̃s enumerat.7 aduerte q; ponit incarnatiõez 7 natiuitatẽ ꝙ vno articulo.qđ nõ placet ꝺoc.q; ſunt ꝺiũſi articli. q; q̃libet eoꝝ artat nos ſuꝑ rõem ad credendũ.ꝺ incarnatõe.ſ.ꝺixi.ꝺe natiuitate patet.q; ẽ ſuꝑ rõem q; ꝟgo pariat.7 q; poſt partũ remaneat ꝟgo. Jtẽ eo q; glo. ꝺicit baptiſmũ eſſe articulũ fidei nõ bñ ꝺicit p̃m ꝺoc. et bñ.q; baptiſmus nõ ẽ articulus ſed ſacramentũ. vt hic ī.§.ſacramentũ.7 ſic remanẽt.vij.articuli tollẽdo baptiſmũ et diuidẽdo ꝓimũ articulũ ī duos. Et adũte q; iſti articuli enumerati ī glo.cõcernũt humilitatem.alij ꝟo ꝺicũt vt refert glo.q; ſunt.xij.7 ß reſpectu cãe efficiẽtis.q;.xij.fuerũt apli cõponẽtes ſymbolũ.7 q̃libz apoſuit ꝑtẽ ſuã. Theologi cõiter tenẽt vt refert Jo.an. q; ſunt.xiiij.tenẽtes ß ex ꝑte mãe.quoꝝ.vij.ꝙcernũt ꝺiuinitatẽ.vij.humanitatẽ.ad ß adducũt illud Jo.xvij.ß ẽ vita eterna vt cognoſcãt te ſolũ ꝺeũ 7 ihesuꝫ xp̃m quẽ miſiſti ꝛc.7 ſic patet q; in credibilibus 7 in articulis ꝺebent eſſe iſta duo occultũ ꝺeitatis et myſteriũ hũanitatis.ꝺe reliq̃s.vij.ꝙcernẽtibꝫ humanitatẽ hẽs hic in glo. Jn alijs ꝟo.vij.ꝙcernẽtibꝫ diuinitatez.primus ꝙcernit diuinã eſſentiã dũ ꝺicit ī ſingulari credo ī ꝺeũ.in ß eĩm ꝺebemus recognoſcẽ diuinã eẽ eſſentiã 7 vnicã ſubam. Tres ꝟo ſequẽtes reſpiciũt pſonas ipſi⁹ trinitatis duꝫ dr̃. Credo in p̃rem.itẽ 7 in filiũ.itẽ et in ſp̃m ſcm̃.reliqui ꝟo tres cõcernũt opatiões ipſius trinitat;.quaꝝ prima ꝙſiſtit ī collatõe nature.i.ī ipſa creatõe dũ dr̃. Creatorẽ celi 7 t̃re. Scꝺa cõſiſtit ī collatõe gr̃e dũ dr̃. Catholicã ſcꝛoꝝ cõionẽ remiſſionẽ pctoꝝ. Tercia ꝙſiſtit ī collatõe gl̃e dũ in fine dr̃. Carnis reſurrectõꝫ et vitã eternã 7 ex his iũctis illis enumerat;ī glo. habent.xiij. artivij.ꝙcernẽtes diuinitatẽ.et.vij.humanitatẽ. ¶ Dicentes ꝟo q; ſunt.xij.articuli dicũt q; arti.cõcernẽtes pſonas trinitatis nõ ſunt tres ß q; faciũt vnũ articulum.vt credo in patrẽ et filiũ et ſp̃m ſcm̃.et ſic remanẽt.xij.ſex cõcernẽtes diuinitatẽ et ſex humanitatẽ. et ꝺicũt q; incarnatio et natiuitas faciunt vnũ articuluꝫ.et ſic faciũt ſex quod nõ ꝓcedit p̃m rõem ſupradictã. Jtẽ vt numerus ſit completus diuidũt articulũ collatiõis glorie vt carnis reſurrectõem et vitã eternã.ß p̃cedẽs opi.videt verior et magis euacuat myſteriũ fidei. ¶ Circa ſcꝺm ꝑncipaliꝛ examinãdũ.ſ.q̃d ẽ ſcire explicite et q̃d implicite.ꝺicendũ p̃m ꝺoc.q; explicite ẽ ſcire explicare articulos fidei diſtinguẽ et ꝺefendere. Implicite ꝟo ẽ credere p̃m q; eccl̃a credit ita q; ſuã fidẽ ſubmittit fidei eccl̃e et intãtũ valet ß fides laicis q; ſi rõe nãlis mot⁹ credãt p̃em maiorẽ filio vel aliter errẽt nõ ꝛpter hoc ſunt hereticī.q; nõ ẽ illa fides eoꝝ.ſed fides eccl̃e cui ſe ſubmittunt.et hoc vex dũmõ ꝑtinaciꝛ nõ ꝺefendãt errorẽ ſuum.ad ß.c.damnam⁹.j.e.i fi.7.c. hec ẽ fides. xxiij.q.j. Et aduerte p̃m Jnno.q; p̃m diuerſitatẽ hoĩm q̃ꝺa datur mẽſura credẽdi et ſciẽdi.nã laici adulti ꝺebẽt credẽ vnũ eẽ ꝺeũ remũeratorẽ oĩm.et credẽ articl̃os fidei implicite.hãc mẽſurã ꝺebẽt excedere cl̃ici hñtes curã aiarũ.ꝺebẽt eĩm ſcire articl̃os fidei explicite.xxxviij.ꝺi.c.j. et.ij. Epi ꝟo ꝺebẽt plus ſcire vt oĩ poſcẽti reddãt rõꝫ xxxvj.ꝺi.§.ecce.xxxviij.ꝺi.oẽs pſallẽtes etiã ꝺeliberato ꝙſilio ſi oportuerit et habito cõſilio cũ ſapiẽtibꝫ. Clericis ꝟo inferioribus q̃ nõ habẽt expẽſas vt poſſint intẽꝺere ſtudio et habere magiſtros ſed ꝑuijs manibus ſibi victũ querũt videt ſufficere p̃m Jnno. ſi credãt implicite ſicut et laici.ꝺebẽt tm̃ aliq̃d plus ſcire ꝺe ſacmento altaris ī quo quotidie verſant. ß ſi hñt expẽſas tũc

pecc̄at si nō instāt vt pl̄ sciāt q̄ laici. vñ sacerdos i foro pnie dz pscrutari. q̄re nō pfecerūt i cognitōne fidei. an ꝓpter grossitatē ingenij. an ꝓpt defectū expēsaꝝ. an q; p̄tulerūt cognitōi alia bona opa. puta q; intēdebāt pauperib. nā licet ob hāc cāz ipune p̄termittē hāc cognitiōz fidei. Jtē 7 sciam iuris pñt pferre cognitōi fidei si addiscāt vt defendāt pauperes i iudicio. q; ß ē pietat' op⁹. nō tñ debēt ita illā pferre q̄ minus pficiāt etiā i cognitiōe fidei mō predicto. Laicos ℣o hñtes talentū ingenij nō putat Jnno. peccare si nō insistūt cognitōi fidei. q; ad ß nō ℣sat' eoꝝ pfessio. satis em̄ ē q; talētū ingenij ñ absc̄ōdūt i terra. 7 p̄dicta pcedūt q̄ ad pc̄m incurrēdū. ß q̄ ad ß vt q̄s indicet' hereticꝰ nō videt' dzia. q; clericus etiā lr̄atus errās i articul' fidei nō est hēticus si ptinacit' nō defendit suū errorē maxime si credit eccl'iaz sic tenē. vt i pal. c. damnam⁹. 7. c. ß ē fides pal. qđ nō.

Hermiter. Nō solet sūmari ß p ptes p̄ncipales. scđa ibi vna ℣o. p̄ma tractat dē sūma t̄nitate 7 eiꝰ opib⁹. de fide catholica 7 articul' fidei. scđa ps p̄ncipal' ē tractat de sacr̄is. 7 p̄imo de sacr̄o eucharistie inferēs de sacramēto ordinis. scđo de sac̄o baptismi ibi sacr̄m. tercio de sacramēto pnie ibi 7 si post. quarto de sac̄o ꝓiugij ibi nō solū. ¶ Nō p̄imo qualis debz esse fides. debz em̄ ee firma. est em̄ firmitas animi ꝓstātia. q; appbēsione ita q̄s inheret vt aliquo impulsu ab eo euelli nō possit. vñ nō est vera fides vbi ē titubatō. ß dz hō esse constās 7 firmus i credendo. nā dubius in fide iudicat' infidelis. vt in. c. j. de here. Jtez debet esse simplex. q; debet q̄s credere sine plica. nō aūt aliq̄d addere de suo vel distinguere. ß simpl'r credere sicut credit eccl'a catholica. ¶ Scđo collige ibi cōfitemur. q; q̄s pōt cōfiteri nō solū ea de quibus habet verā sciam 7 cognitiōez ß etiā ea q̄ firmit'er credit. sicut etiā patet i positō iby ad q̄s quis tñdet p verbū credit. vt i. c. ij. de ꝓfes. li. vj. 7 qđ ibi nō. p glo. 7 i. c. cū cām. de iura. calū. 7. l. ij. C. eo. p Jnno. i. c. ex lr̄is. de iureiu. ¶ Nō q; vnus solus est verus deus. 7 dī verus ad dīaz fictoꝝ ꝑm gl. vñ vt dicit. b. Tho. i cō mento huius ti. ideo deus videt' verus. q; eēntialiter 7 nāliter ē deꝰ. Alij ℣o dicunt' dij seu dei p adoptōez seu p nūcupatōem vel diuinitatis pticipatōz. vt p̄s. lxxxj. ego dixi dij estis. nō em̄ sunt veri dei. ß dicunt' dī p adoptōem. q; boni indicant' filij dei. vt ibi sequit'. 7 filij excelsi oēs ⁊c̄. Quidā ℣o dicunt' dei ꝑm opi. errantiū. vt p̄s. lxxxv. dij eoꝝ demonia ⁊c̄. ¶ Jtē nō q; verus deus ē eternus. immēsus 7 incōmutabilis. incomphēsibil'. omnipotēs 7 ineffabilis. 7 declara vt in glo. Et ex eo q; dicit ineffabilis p̄z. q; deus seu eēntia diuina nō pōt ostēdi nec demonstrari p aliquā similitudinē. naz ꝑm pḧm p̄ncipiū qđ ē deus nō ē ꝓceptū sub genē nec sub diffinitōe nec subiacet demonstratōi ex pte qualitatis. quātitatis. quotitatis. vbi 7 q̄n 7 motus. nec est aliq̄d sibi sile nec cōicans nec ꝓtrariū. vñ nō pōt assimilari alicui creature licet aliqñ hoc fiat ad eruditōem simpliciū. attingere tamē nō possumus. q; nō potest dari tāta similitudo inter creatorē 7 creaturā quin maior sit dissimilitudo tāda. 7 iō dicebat Aristoteles q; p̄ima cā ē supior narratōe. iō deficiūt lingue i eius narratiōe. nā rē quālibet ostēdimus p cās. vt dixi. s. i p̄ma glo. pe. ß deus nō habet cās. q; est p̄ima cā causans 7 nō causatus. 7 ideo vere deus demōstrari nō pōt. licet aliqñ demōstrem⁹ p creata 7 causata ab eo. ß hec nō ē vera cognitio. ¶ Nō q; essentia diuina est inseparabilis respectu subē. ß respectu ꝓsonaꝝ ē discreta. quod clarius pbab. j. in ℣. hec sācta trinitas. vñ p̄z 7 filius 7 spūssanctus vnā hñt subaz vnā nām. 7 essentiā indiuisibilē. ß ꝓsone sunt discrete. q̄a p̄z nō est filius neq; filius p̄z. et dicūt theologi q; respectu subē trinitat⁊ nullū exemplū satis idoneū i creaturis reperi pōt. Jtē collige q; p̄z a nullo p̄cessit. filius ℣o a patre natus ē ab eterno. tñ spūssanctus p inspiratōem ꝓcessit ab vtroq; quod ē contra grecos dicētes spm̄scm tm̄ procedere a p̄e. de quo clarius i. c. j. j. eo. li. vj. ¶ Nō i ℣. vnū. q; oīm creator visibiliū 7 inuisibiliū spūaliū 7 tpaliū deus ē p̄incipiū. quod ē ꝯ multos hēticos. Jtez collige q; deus simul ab initio tp̄is cōdidit oīa. de q̄ dic vt i glo. Jtē q; creatura angelica 7 mūdana. i. bruta fuit post creata q̄ humana. p̄imo em̄ creati fuerūt angeli 7 alia aialia bruta q̄ homo. 7 rōem. j. dicā. ¶ Jtē nō q; angelus habet nām spūalem tm̄. nō em̄ habet corp⁹ sicut boes hñt. alia ℣o aialia bruta cōsistūt ex corpib⁹ tm̄ sine aia. homo ℣o tenet mediū inter angelos 7 aialia bruta. q; cū angelis pticipat r̄spectu aīe rationalis. cū brutis participat respectu corp̄is seu anime sensitiue. vñ dicendū q; homo pticipat de oīb⁹. nā habz esse cū lapidib⁹. 7 viuere cū plātis. 7 sentire cū brutis. 7 intelligere cū angelis. ¶ Nō q; demones fuerunt creati boni. sed p se abutēdo libero arbitrio facti sūt mali. Et ex hoc' collige q; angeli habēt libez arbitriū. ß vt dicit glo. sing. i. c. q̄ epūs. xxiij. di. angelus demō et bō habēt libez arbitriū. angelus semp vtit' ad bonū 7 meret'. dyabolus semp ad malū. 7 ideo quotidie fit peior. bō vtitur pariter ad vtrūq;. ¶ Nota q; demones peccauerūt p se. id est sine alicuius suggestione. ideo nō habēt remediū sicut homo qui peccauit suggestione dyaboli. Et ex hoc 7 ex ter. collige dr̄iām inter peccatū homis 7 demonis. ¶ Nō in ℣. hec sancta. q; deus tribuit legē generi humano p Moysen 7 alios ꝓphetas. ex hoc colligitur q; q̄s possit p aliū docere. nō tñ p aliuz addiscere. p quod arguit Boffre. cōtra nobiles 7 delicatos mittentes repetitores ad scholas. ipsi ℣o iacent in lecto. sunt em̄ quedā que sic requirūt operā psonalē q; p alium explicari nō p̄nt. ad hoc. l. inter artifices. ff. de solu. 7. c. fi. de offi. dele. 7 p illa iura 7 silia Bar. bix. tenuit i q̄one dñicali. quam vide in regula qui p alium. li. vj. i mer̄. q; doctor qui p̄misit scholaribꝫ legere p annum nō pōt eis inuitis aliū substituere etiā eque idoneū. Ly. ℣o i. l. j. C. de cadu. tol. tenet ꝓtrariū. 7 vide plenius p Jo. an. i pal. regula Bar. i. l. nemo ē. ff. de duo. re. tenet q; si doctor erat solitus sepe substituere ex cā videt' tacite actū esse vt possit substituere. 7 sic cōtractus recipiat interp̄tatiōez ex conditōe psone. quod nō. facit. l. excepto. C. loca. Jdē si erat ꝓsuetudo i studio vt posset q̄s aliū substituere. q; ß videt' tacite actū. ar. i. l. q; si nolit. §. q; assidua. ff. de edi. edic. quod etiā nō. vt cōsueta intelligāt' i contractib⁹. facit. l. cū qđ. ff. si cer. pe. 7. l. fi. C. de fideinſ. 7. c. ꝓpter sterilitatē. 7 qđ ibi nōt. de loca. bis ℣o cessantib⁹ tenet q; nō possit substituere nisi eq̄ bonū. 7 i ꝓtractu ß fuerat exp̄sse actū. qđ nō. bñ facit. l. int' artifices. pal. magna tñ ē dr̄iām inter doc. nam et si vnus habet eandē peritiā respectu discipline fortē nō habz pitiam docendi et ipsaz disciplinā tradendi. ¶ Jtē nō q; actus incarnatōis fuit explicatus cōiter a tota trinitate. filius tñ solūmō fuit incarnatus. et pone exēplū in se vestiēte duob⁹ adiuuātib⁹. nā oēs vestierūt sed vnus remanet vestitus. vñ ꝓpter opa inseparabilia trinitat⁊ actꝰ fuit explicatus ab oīb⁹. filius tñ solus fuit incarnatus 7 dicit' conceptus ex spū sancto. vt. j. sequit'. Qualiter aūt fuerat ꝓceptus ex spūsc̄to doctores ß aliter nō declarāt. ß dicendū q; oīno fuit ꝓceptus de spūsancto. q; sicut mēbra boīs formāt' i vtero mr̄is ex semine hūano ita mēbra xp̄i sine semine fuerūt formata ex spūsancto 7 sic exponūt theologi. qđ nō. Jtē collige q; chriſtꝰ fuit verus deus et verus homo. fuit em̄ compositus ex duabus naturis. ex diuina. s. et hūana. habuit em̄ diuinitatē i se et etiā verā hūanitatē. q; hūit verā carnē hūanā et verā aīam ratiōabilē et intellectualē informātē corpⁱ sicut hñt ceteri boies. ꝓcor. c. cū xp̄s. de here. 7 in c̄t⁊

hō erat passibilis z mortal'. vñ poterat pati oēs penalitates seu passiōes q̄s hō pati posset. vñ inq̄tuz homo passus fuit famē z sitim z acerrimā penā ī cruce z timuit mortē quā q̄libet hō nāliter timet. vñ rogauit patrē vt trāsferet a se illā mortē acerbā z ß inq̄tū hō. nāliter em̄ hō timet nec pōt timorē expellere rōe. vide tex. cum glo. ī. c. nolite timē. xj. q. iij. Jtē erat mortal'. vñ nisi expirasset ī cruce defecisset senio sicut z q̄libet hō deficit. ß post resurrectōz illa caro quā assūpserat nō fuit amplius passibil'. q; fuit gl'ificata. z q̄tuor sunt dotes gl'ificatōis carnis. dotat' em̄ caro agilitate. subtilitate. claritate z impassibilitate. Ex his q̄tuor dotib' dotabit' corp' cuiuscūq; hoīs adepturi beatā gl'az. q; post gl'ificationē nō poterūt amplius pati corpa. vñ nō morient' amplius. z quare homies resurgēt cū corpibus. vide glo. in cle. j. e. ti. ¶ Nō ibi cū suis ꝓprijs corpibus ꝛc. argu. q; post resurrectōem lingue loquent'. de quo p glo. in. c. si q̄s diaconus. l. di. z ß colligunt' vsq; ad. §. vna. vñ primo expediā istā ptē. ¶ Oppo. ꝯ tex. inq̄tū dicit dēmōes a deo bonos eē creatos. ob. em̄. c. j. xvj. q. ij. z de pe. di. ij. c. principiū. vbi dī q; dēmō nequiuit hr̄e charitatē. Solu. dicūt doct. q; dēmō nō habuit illā charitatē q̄ deseri nō pōt ß aliā charitatē habuit. vñ fuerūt dēmones creati ī statu innocētie. z habuerūt liber arbitriū. z p̄se facti sunt mali. ¶ Scdo quero quale ē istud principium q̄d ē creator oīm ꝛc. So. ß principiū ē causās nō causatū. z q; vnū sit principiū pz ex eo. q; alias iret' ī infinituz. nā vbi ponimus creatū ponim⁹ z creatorē. z sic irem⁹ in infinitū. oportet g̃ necessario fateri q; vnū sit principiū a quo oīa dependēt. nec cepit deus eē. q; si cepisset oportet q; exiuit de pōte eēndi ad actū. ß alius eū nō eduxit p sup̄ dicta nec seip̄m. q; p̄m hoc p̄cessisset suū esse vel' seip̄m quod ē intelligibile. Et q; vnū sit principium z nō plura. pbat' p̄m doct. nā si ponim⁹ plura principia. aut sūt ꝯcordia aut nō sūt ꝯcordia. si nō ꝯcordia tūc creatū vni⁹ destrueret creatū alterius. ex q̄ bñt p̄riā z oppositā nām. Si ꝯo sūt ꝯcordia. aut vnū pfectū z aliud minus pfectū. z tūc min⁹ pfectū p̄ducēt op⁹ impfectū. q̄d ē ꝯ id q̄d habet Ben. j. ibi. z erūt oīa valde bona. Si ꝯo vtrūq; ē pfectū. aut sunt eq̄lia aut ineq̄lia. si eq̄lia alterū supfluēt. si ineq̄lia. g̃ alter nō eēt oipotēs. ¶ Tercō q̄rit' q̄re hō fuit creatus post mundanā seu brutā nām. cū hō post angelos sit nobilissima creatura. Sol'. dicit Aug. ß factū fuisse ne hō sumeret cāz supbie ex ordine p̄mogeniture. nā cū hō fuerit creatus ad imaginē dei q̄ ad ꝓprietates aīe et ad similitudinē quo ad gratuita. i. ad ꝛtutes poterat ex ß augeri cā supbie. vñ hō primo fuit formatus ex limo terre ex agro damasceno. et postea fuit trāslatus ī padisum ad ostēdendū q; esse padisi nō esset ex nā ß ex grā. Scda rō pōt assignari. q; cū hō deberet p̄ferri ceteris creaturis. ideo equū fuit illas p̄mo creari. vel tercio oportet q; p̄mo dent' extrema ad hoc vt postea det' mixtū seu mediū. Jn glo. ī ꝛ. simplex ibi nūq̄ p extranea ꝛba. nō glo. ꝯ loquētes ita obscure. q; nec se intelligūt nec ab alijs intelligi p̄nt nitētes mutare verba iuris de claris ī obscura debēt oīa p̄ferri p ꝛba vsitata z nō p extranea seu mgr̄alia. ¶ Jn glo. ī ꝛ. sil'. ī fi. idē nō. xxxv. di. sexto die. ī p̄ma glo. z dicit Ab. ß. q; sil' creauit oīa ī mā informi q̄ cū diez distinctōe deduxit ī formā vt in ꝓio. ¶ Jn glo. in ꝛ. dēmones. ibi interp̄tat' sciēs. vel p̄m alios. i. deorsū ruēs vt sic gerat in noīe q̄d hz in volūtate. nā nitit' hoīes quos seducit deorsuz ruere. nō aūt admonet sursū gscēdere. iux illd euāgelij. si filius dei es mitte te deorsū. ¶ Jn glo. fi. ß glo. sētit vnū ꝓiū z nō pfecte soluit. nā videt' q; ex bono p̄cedat malū. q; angelus ī se erat bon⁹. vt in lra. z postmodū effectus est malus. glo. dicit hoc eē falsū q; ex bono p̄cedat malū. q; angelus peccauit p se. ß hoc nō videt' solu eē contrariū ß potius corroborare. nā si peccauit p se. g̃ malū p̄cessit ex bono. iō dicendū q; dēmō nō ē effect⁹ malus ex diuina dispōne ß abutēdo libero arbitrio sibi collato p deū. z illud arbitriū de se nō erat malū. ¶ Jn glo. ī ꝛ. suggestōe ibi nō debeat teneri. de hoc an ex ꝯsilio q̄s teneat'. dic vt plene p glo. z Di. ī regula nullus ex cōsilio. de re. iur̄. li. vj. z nō bñ glo. q; dēmō nō meret' sed demeret' z efficit' peior dū seminat mala ī cordib' hoīm. ß tamē facit ex inuidia. q; inuidet q; hō creatus ex limo t're teneat charitatē quā ipe retinere neq̄t. vt ē tex. cum glo. ī. c. visis. xvj. q. ij. dēmō em̄ nūq̄ facit bonuz ß vtit' libero arbitrio ad malū. z q̄tidie demeret' z efficit' peior vt nō. glo. ī. c. q̄ eps. xxiij. di. ¶ Jn glo. ī ꝛ. dispōne ī fi. vel dicalit' p̄m Hosti. q; creato adam ad imaginē dei. xxxiij. q. v. hec imago. z ī statu virili. d̄ peni. di. ij. ad romanos. z eua formata ex el' latere. xxxiij. q. v. mulierem. deus eis p̄cepit dicens. crescite z multiplicami z replete terrā. z ex his descēdimus p̄m carnalē ꝯupiscētiā excepto Jesu. Adā em̄ fuit creatus sine homine et feīa eua fuit formata sine femina ex latē hoīs. z vixerūt iure nāli. z ß ius nāle erat duplex. nā quoddā erat ius nāle rōnale q̄d tm̄ p̄tinebat ad hoīes. z p̄tinebat' ī ill' duob' p̄ceptis de q̄b' ī glo. erat etiā ius nāle cōe oib' aīantib'. q; mouebant' hoīes ex instinctu nāe sic et cetera bruta ad p̄creatōem liberoꝝ z ad educatōem z sil'ia. vt habetur. j. di. ius nāle. z ß iure nāli regebant' etiā post electionē de padiso. postmodū incipiētib' crescere hoīibus babuit locū illd. q̄dcūq; calcauerit pes tu⁹ tuū erit. isti. ß re. diui. §. fere. habuitq; locū ius gētiū p̄m q; distincte sūt regiōes obligatōes inuēte p̄uitutes īducte z sil'ia. j. di. ius gētium. Et his iuribus vixerūt vsq; ad tp̄s q̄ data fuit lex moysi. z sic añ legē moysi habuim⁹ tres leges nā fuit ius nāle rōnale. z ius nāle cōe. z ius gentiū. postmodū repleto hoībus mūdo multiplicata fuerūt scelera. z p ꝓns necessariū fuit vt lex daret' hoīibus z emanauit lex mosaica. Jtē z ꝓphica. vt. j. di. humanū gen⁹. ī fi. Forone⁹ rex fuit primus q̄ legē ꝓstituit z q̄s scdus z q̄s tercius z dēinceps vide. vij. di. fuerūt. Noue aūt leges emanauerūt a ꝓstātino impatore et successorib'. Et breuit' ꝓclude q; tota sapia ciuilis consistit hodie ī q̄nquaginta libris pandectar atq; ffor. in quatuor libris institutionū. ī. xij. libris codicis. ī. ix. collatōib' aut'. z ī libro feudor. z sic in isto tpe habuimus tres leges. legē. s. mosaicā. ꝓphetica z ciuilē. z tpe grē. i. post aduentū xp̄i emanauit lex euāgelica. Jtē dicta ap'lor in quibus ꝓsistit nouū testamentū. z ex veteri et nouo cōsistit theologia q̄ regit aīas z religiosas ī ꝓtemplatōe viuētes. Sapia ꝛo ciuilis regit seculares siue laicos. vñ clerici seculares egebāt scia vt regerent' spūalia z tpalia. ideo emanauit scia canonica que composita ē ex theologia z sapia ciuili. z sic tpe gratie habuimus tres leges vt ē lex euāgelica. ap'lica z scia canonica. habemus g̃ ex p̄dictis tria tpa z. ix. leges. et ex p̄dictis habes ordinē cu iuslibet legis ꝛc.

Vna vero. Nō ex hac scda pte q; vnica est eccl'a vniū salis licet bēat plura mēbra. vñ oēs eccl'ie ꝑticulares sūt mēbra eccl'ie vlis q̄ ꝓsistit in collectōe fideliū. vt ī. c. j. pr. sicut' ex vna arbore multi ramusculi p̄cedūt. z ex vno corpe multa membra. ad ß. vij. q. j. nouatianus. z hec est illa eccl'ia q̄ errare nō pōt. i. collectio oīm fideliū. nec pōt deficē. q; deus ordinauit p eccl'ia. xxiij. q. j. loquit'. ¶ Scdo collige q; sub spēbus panis z vini ī sacro altar' veracit' ꝓtinent' vez corp⁹ et sāguis xp̄i. vñ ē ibi illd corpus vez q̄d assūpsit ex bta ꝛgie. et ß vult dicē lra dū dicit ß inductū ad p̄ficiendū mysteriū vnitat' vt accipiamus d̄ suo. i. de sua carne quā ipse assumpsit d̄ nr̄a. i. de beata ꝛgine maria ¶ Jtē nō q; ß sacrm eucharistie nō pōt ꝓficē nisi sacerdos. hoc em̄ commisit deus tm̄ sacerdotibus dum dixit ap'lis. hoc facite in meā cōmemorationem. et ex hoc

dicit glo.nō.q etiā nō posset papa ꝓmittē nō sacerdoti vt cōficiat corpus xpi.i.c.puenit.xcv.dis.nō em̄ pōt papa aliq̄d attētare ꝑ dispositōez diuinā.xxv.q.v. sūt quidā. Et nō q sacerdos ꝓficiēs dz eē rite ordinat⁹.et dic rite.i.ꝑm solēnitates ecclie. naz verbū rite denotat solennitatē et recte causā.vt nō.glo.in.l.q̄.ff.de inoffi. testa.non em̄ sufficit dicere sis pbr nisi sit ordinat⁹ ꝑm solēnitates ecclie. ¶ Nō ibi ꝑm claues eccle.ar. q due sūt claues eccle.7 dicūt quidā q vna ē ptatis altera xpo scie.qz dz esse discretus hns exercitiū clauis. Alij dicūt q vnica ē clauis.s.ptatis.ꝑ requirit alia clauis ad exercitiū.7 p hoc.c.tanta ē clauis.de excess.pla. vbi de ea fit mētio i singulari. Alij dicūt q vna ē clauis i foro contētioso alia in pnāli.7 vide quod nō.xx.di.i pn̄i.et.xxj. di.§.j. ¶ Nō ibi q̄s ipe cōcessit aplis zc. q potestas ligandi 7 soluēdi fuit collata oībus aplis nō tm̄ petro. dignitas xpo pōtificatus fuit collata soli petro. 7 vide bo.tex.cū glo.xxj.dist.in nouo. ¶ Et nota q largo sūpto vocabulo sacerdotes dicunt successores aplorum vt colligit ibi eorumq̄ successores.nā loquit ibi de presbyteris.qz refert ad id qđ sup̄ dixerat qđ solus sacerdos poterat.7 vide glo.nō.i.c. videtes.xxj.q.j.q̄ dicit q epi dicunt successores aplorum respectu dignitatis religiosi respectu abdicatōis ꝓpꝛij.sclares clerici respectu administratōis sacramētoꝝ.oia ista tria fuerūt in aplis. hodie xpo sunt i triplici statu ecclie.qđ nō.vñ q̄libz sacerdos incōtinēti cū ordinat⁹ hz ptatē ligādi 7 soluēdi ꝑ illa ē ligata. vñ nō habet illā i actu exquo ꝓlus nō ē sibi cōmissus.ꝑ olī incōtinēti hēbat i habitu et i actu.qa nō erāt distincte parochie.xxj.q.j.c.j.xvj.q.j.§.ecce. ¶ Nō i verbo sacramentū.q baptismus collatus i forma ecclesie.pdest tā puulis q̄ adultis.7 nō q maximus ē effect⁹ baptismi.nā tollit pcm̄ originale. Jtē actuale adeo q etiā pena dimittit. vñ si incōtinēti decederet baptizatus nō sentiret penā etiā purgatorij.de pe.dist.vj.c. fi.7 i hoc baptismus ē gnālior 7 magis necessari⁹ q̄ penitētia 7 corpus xpi. qz p confessionē remittunt pcta n respectu pene.qz si quis hic nō pficit pn̄iam patiet penam i purgatorio.xxv.di.q̄lis.vide glo.in.c.sup eo. de rapto. Jtē p corpus xpi tm̄ remittit pcta venialia. vt nō.j.q.j.interrogo.ꝑ p baptismū remittunt pcta 7 pena pcti.7 vide p glo.xxxij.di.§.vez.7 ideo ꝓpter necessitatē huius sacramēti pōt a quocūq̄ recipi i necessitate.7 nō duos effectus baptismi.primo tollit pcta mō p dicto.scdo ꝓparat hoiem vt nō possit cadere q̄ min⁹ pareꝫ p pniam. ¶ Ultimo nō q nō solū xgines 7 ꝓtinētes pnt puenire ad bītudinē ꝑ etiā ꝓiugati p fidē recta 7 opatiōem bonā.7 sic nō sufficit fides sine opibus. Quis aūt plus mereat an laic⁹ honeste viuēs i cōiugio an clericus etiā honeste viuēs. vide glo.nō.in cle.j.d reli.7 vene.san. ¶ In glo.i xp̄o.vna ibi p duas naturas 7c. ꝑ glo.obscure loquit adeo q Ber.glosator hui⁹ cōpilationis interrogatus quid vellet hec glo.rndit se ignorare sed eā posuerat.put inuenerat.7 sic hec glo.nō fuit Ber.sed alterius antiqui glosatoris licet Ber. eā posuerit in hoc volumine. Alij intelligūt 7 nō bn̄ diuīsimo de.Jo.an.dicit q inclusio facta i archa noe p quā fuit saluatū genus humanū habuit designare inclusionē diuinitatis 7 hūanitatis p quā fuit saluatū gen⁹ humanū. 7 dū glo.dicit p duas nās exponit.s.ligni 7 aq̄. qz i saluatōe humane nature fuit lignū.s. archa noe ꝓfecta ex ligno.7 aq̄ q̄ regebat. Et dū glo.subiecit quo ad opinionē 7 xpitatē.ideo sic dicit q multi scti vt Ambrosi⁹ et alij hoc opinati sunt. 7 ita etiā fuit xpitas vt postea patuit. ¶ In glo.in xp̄o.impassibil.i fi.7 p historiā q̄ habet i.c.alk.i glo.itelliges hāc. figurādo p ysaac diuinitatē. p arietē hūanitatē. ¶ In glo.i xp̄o.sub spēbus.i fi.7 vide glo.in.c.forte. de cōse.di.q̄.que ponit multas alias cās ¶ In glo.fi.ibi nō expedit homi 7c.7 sic vult glo. q ñ ē vtile homi accipe vxorē.7 ꝑ ꝓpter onera mrimonij.ꝑ alio respectu ē vtile.s.ꝓpter fornicatiōem euitandā vt sic euitet maius malū. Hinc Aristoteles ꝓsult⁹ a q̄daz adolescēte an expediret nubere. rndit eū pniaz acturū q̄cūq̄z fecerit. vult dicere esse duz ꝓtrahē mrimoniū ꝓpter onera mrimonij.7 qz impedit ꝓtēplatōz. Jtē dū ē nō ꝓbere ꝓpter stimulū carnis.et iō dicebat illum pniam actuz q̄dcūq̄z fecerit.quod nō. Abbas.

Damnamus Pater 7 filiꝰ et spūs sanctus vera vniōe ñ collectiua seu similitudinaria sunt vna eēntia suba seu nā.qz suba nō ē gnāns nec genita nec ꝓcedēs. qz illi actus nō attribuunt suīe ꝑ psonis.nec p hoc i trinitate cōcludit q̄ternitas. Cōtrarū sentiētes vt hereti ci sunt cēsendi nisi ab errore resipiscāt 7 correctōi aplice sedis se supponāt.h.d. Et diuidit i duas ptes ꝓncipales. In prima reprobat doctrinā abbatis Joachini. In scda ibi reprobamus damnat illā almerici. Prima ps facit quinq̄.ꝓmo reprobat opinionē ipius ioachini ꝓ mgrīm sniaz quā ꝓsequit exꝑmēdo motiua 7 ratōes ipsius.scda ibi nos aūt.approbat 7 ꝓbat sniaz mgrī quā damnabat ioachinus.tercia ibi cū ergo.rndet auctoritati qua principaliter mouebat ioachin⁹.q̄rta ibi.si q̄s damnat tenētes opi.ioachini.q̄nta ibi nullo. ꝓtestat⁹ p monasterio cui ꝓfuit ioachinus. ¶ Nō primo q xp̄a damnamus 7 reprobam⁹ ponunt hic vt diuersa. 7 dic q ꝓprie damnare est rē sine remedio subleuādi tormētis seu ignominie snialiter deputare. Reprobare xpo ē rē rōibus euidētibꝫ reā facere. vel ponunt ad maiorē exaggeratōz seu aggrauatōnem. sed primū est subtilius. ¶ Secundo collige verā 7 catholicā opi. circa esse ti am trinitatis. Est em̄ vnica 7 vera eēntia. suba seu nā. vñ pr̄ nō hz subaz sepatā a filio nec filiꝰ a pre nec spūs sct⁹ a pre 7 filio.nec p hoc ꝓcludit q̄ternitas. qz q̄libz illaz psonaz ē illa summa eēntia.suba seu nā. vñ psone nō dicūt a suba nec suba differt a psonis.pone exēplū in igne seu i lumie i q̄ tria repiunt. videlicz splēdor. ignis 7 calor.7 licz vnicū sit lumē. diuersimode tñ opant illa tria.nā igni attribuit vstio.splēdori illuminatio.calori calefactō.sic pr̄ filiꝰ 7 spūsscūs sūt vna suba ꝑ dicūt i ꝑsonis.iō legit q deus apparuit i igne. ¶ Nō duos errores istiꝰ ioachini.ꝑm i eo q ꝓcludebat petz lūbardū mgrz sniaz inuē q̄ternitatē.nō em̄ ꝓcludebat q̄ternitatē.qz vt dixi i ꝓcēdēti nōbili illa res sūma quā ponebat ꝑe. ñ ē separata a psonis. 7 sic ñ ꝓcludit q̄ternitas. ¶ Scds error i eo q dicebat q pr̄ 7 filiꝰ 7 spūsscūs erāt vnū ñ vera vnione suba ꝑ collectiua seu silitudinaria vniōe.sic 7 fideles dicūt vnū nō vera vniōe suba.ꝑ vnione charitatis 7 eiusdē volūtatis.qđ falsissimū ē.sicut multū caute ꝓbat tex.i xp̄o.nos aūt.nā filiꝰ habuit subaz a pre vt ipemet testat⁹ ē duz dixit.qđ dedit mihi pr̄ meus maius ē omnibus.nō em̄ possum⁹ dicē q habuit ptē suīe. qz suba diuina ē indiuisibil.nec possumus dicē q habuit totā ita q pr̄ nil sibi retinuerit.qz ꝑm hoc desijsset substātia patris.g̃ncēio concludendū q pr̄ totā subam dedit filio 7 totā sibi retinuit. Et q̄ infert clare q vnica ē eēntia veracit pr̄is 7 filij 7 spūsscti. Et pōt poni exēplū i lumie accēso aliud lumē accēdēte.7 i doctore plene trāsferente scias.nā totā trāsfert et totā retinet.7 ex ꝑ ꝓfūdit scds error. Et ex ꝑ scdo ꝓcludebat terciū dū dicebat q nulla res eēt que foret sūma eēntia.suba seu nā. ¶ Nō vlteriꝰ duplicē vniōz.nā q̄dā vera q̄dā ē collectiua vnio sic multi lapides. Et nō ꝓtes auctes hāc vltimā vniōz ꝓbantes.7 vide de multiplici vniōe p Ber.de trino et vno.nā multiplicit repit vnio.ē em̄ collectiua vnio cū multi lapides cōstituunt vnū aceruū. Jtē constitutiua cū multa mēbra cōstituūt corpꝰ et multe ptes vnū totū Jtē ē cōiugatiua q̄ maritus 7 uxor dicunt vna caro. ē tñ illa vnio nō vera ꝑ ꝓiugatiua. et vide glo.i.c.debitū

te biga. dicunt enim vna caro. qz ꝯiungunt ad vnã carnez ꝓcreandã. Est vnio naturalis q̃ ex carne z aĩa nascit vnus hõ. non. n. ẽ hõ sine aĩa vel sine corpe sed ex aĩa z corpe seu ex vnione aĩe z corporis efficit vnus hõ. Est vnio potestatiua qñ hõ virtute nõ instabilẽ ꝑstans sibimet nititur vniri. Est vnio consentanea cũ p charitatem mltoꝝ hoim ẽ cor vnũ. Est vnio votiua cũ hõ oĩbus votis adheret deo ẽ etiã vnio dignatiua q̃ xps ex limo seu ex carne nr̃a assumptus in psonã bũanã. ¶ In ℞. nos aũt. no. q eẽntia ſba seu nã trinitatis ẽ incomp̃hensibil. nõ em̃ põt comp̃hendi. qz hec eẽntia non fuit creata. z scire ẽ rem p cãs cognoscẽ. nec ĩ creaturis põt repiri sile necessario ꝯcludẽs z rez demõstrãs. qz nõ põt tãta silitudo notari inter creaturã z creatorem qn maior dissilitudo sit. ſ vt dixi põt ad corticẽ poni exemplũ in lũine. ¶ Itẽ no. q noĩa ptitiua in masculino z feminino genere denotãt distinctionẽ in psonis. ĩ neutro ℞o genere denotãt distinctõz ĩ ſba. vñ põt dici q alius ẽ pr̃ alius ẽ filius z alius ẽ spũssanctus qz psone sũt distincte. ſ nõ põt dici q aliud sit pr̃ aliud filius aliud spũssanctus. qa nõ sũt diũse ſbe ſ eiusdẽ. ¶ Itẽ collige q filius habuit ſbaz a pre ab eterno ñ ptẽ ſ totã. z pr̃ eternit sibi retinuit totã vñ distinguẽdi sũt tres modi gnãtionis. duo reperiũt ĩ bũanis r̃cius ĩ dinis. In ṕmo mõ ſba datur p pte et p pte r̃tinet vt ĩ gnãtõne carnali. nã dat pr̃ ptẽ ſbe z ptẽ sibi retinet. In scõdo mõ p modum refusionis datur tota ſba z nil retinet. vt cũ aq̃ cõuertit ĩ glacieẽ. iux illũ. matthei gennuit mox gignit ipa ex me. In tcio mõ tota ſba datur z tota retinet. vt ĩ diuinis. z põt poni exẽplũ vt. ſ. dixi ĩ docẽte z ĩ lũine. Itẽ no. q dictio sic ñ sp denõt oĩ modã silitudinẽ. ¶ Itẽ ĩ ℞. sicꝫ collige q defendentes opi. reprobatã sũt heretici. z dic q grauius peccat defendens opinionẽ reprobatã q̃ inueniẽs. qz defendens errat z vltra suũ errorẽ põbet aliꝫs audaciã errãdi. vide bo. ter. xxiij. q. iij. q̃ alior. ¶ Itẽ no. in ℞. ĩ nullo. q delictum plati ẽt circa fidẽ cui non cõicat capl'm nõ p̃iudicat ipi capło seu ecclie. de q̃ plene dixi in. c. j. de do. z cõtuma. ¶ No. ibi maxie. q ſ dictio designat z denotat idẽ ĩ casu ꝯrio. vñ ꝓprie ista dictio maxie stat compatibens sibi

mercu.7 ꝓ do.de ro.decr.cciiij.viij.als.xxxiij.ꝓ spe.i ti.ō leg.§.finit.ℵ.qd si legatus.7 placz opi.vt reglarit scri ptura nō ō suba ꝓstitutōis.7 sic ꝙ possit ꝓbari ꝓ testes optie facit tex.i.c.j.de renū.li.vj.7 insti.de in.na.gē.7 ci ui.§.ß qō ꝓncipi.7.§.ꝓstat ꝓallegato. Abbas.

Canonū. Cōstitutiones canonū ab oiby sūt seruāde.vl sic. Ju ris canonici statuta oēs ligāt 7 eoz ritu tā in ꝓ nūciādo qz i decidēdo iudicia sūt regulāda.ꝓmo statu it. scdo cōfirmādo declarat ibi nemo. ¶ Nō primo ꝙ appellatōe canōis venit ois cōstitutō eccl'astica.vñ lar go sūpto vocabulo canō idē ē qō ꝓstitutō eccl'astica vl canōica.7 dz canō qō ē regula.vt.iij.di.canō.7 sic dz qz ducit hoiem ad recte regulateqz viuendū.stricte su mit ꝓ cōstitutōe cōstituta i ꝓcil.gnāli.vt no.iij.di.i sū ma.7 ibi ponit dzia int canonē.decretalē epla.dogma sanctionē.int dictū 7 mādatū.7 de pragmatica sāctōne qd sit vide tex.cū glo.i.c.j.de re.pmu. Et scias ꝙ oīs canō seu cōstitutō eccl'astica pōt vocari lex. nā lex ē cō stitutō scripta.j.di.lex.imo rectius canōes appellāt le ges eccl'astice.cōstitutōes ℵo iuris ciuil ꝓprie dicim⁹ le ges scli.vñ dicit ius ciuile qi ius ciuil.xxxj.dis.nicena. iūcto.c.fili⁹.j.de testa. ¶ Nō scdo ꝙ cōstitutio canōis ligat oēm creaturā.vñ dicit Inno.ꝙ ꝓditor canonis 7 vicario creatoris oīs creaturā ē subiecta.7 licet nihil al leget.pōt tn allegari illud euangeliū.fiat vnum ouile 7 vn⁹ pastor.neminē xps excipit ab ß ouili 7 a subiectiōe vnici pastoris.et vide ꝓ Innoc.i.c.qō sup bis.de voto vbi exponit illā auctē.qōcūqz ligaueris 7 reliq.7 optie facit illa auctas ad ꝓpositū nihil excepit.qz dixit qōcū qz. ¶ Nō etiā ꝙ iudicia eccl'astica sūt regulāda ꝑm ca nones 7 nō ꝑm leges ꝓ būc tex. Guil.naso.colligit ar.ꝙ si de re eccl'astica agit etiā coram iudice scl'ari dz cā decidi ꝑm canōes 7 nō ꝑm leges.7 nōnt dico decidi 7 nō trac tari.qz q ad ꝓpatoria iudicij dz sp seruari lex fori vbi iudiciū agitat.vt bn tractat i.c.qō clicis.de fo.cōpe.7 dic vt plene ibi tetigi. ¶ In glo.ij.ibi abrogata.dic.i. sublata ꝓ aliā legē vel cōsuetudinē ꝓriā.7 an oēs cōstitutōes pnt abrogari vide qō plene dico i.c.nouit.ō iu di. ¶ In glo.fi.aduerte eē duplex ꝓsiliū.quoddā pfectōis vt hoies pfectiores reddant.inx illud euāgeliū.si qs pcusserit te i vna maxilla ꝛc.7 ō isto ꝓsilio intellige glo.nō effi ligat ꝓuenientē ad pcīm etiā religiosū.vt i cle.exiui.de v.sig.nisi ratōe cōtēptus.qz tūc obligat ad mortalē.vide bo.glo.x.di.qsqs. Idē dic vbi ꝓstitutio loquit de hōestate.qz tūc nō obligat ad mortale nec vt puto ad veniale.vide Inno.i.c.j.de vita 7 bone.cle.et vide bo.tex.iij.di.ß 7 si. Quoddā ē ꝓsiliū reuerētie.et illud obligat.nō i.c.ad aures.de eta.7 quali.vide tex.i cle.j.de testi.7 dz cōsiliū reuerētie qñ mā cōsilij ē necessi tatiua.ß ꝓpter reuerentiā ei⁹ cui loquit vtit ℵbo ꝓsul tiuo 7 nō ꝑceptiuo. ¶ In glo.i ℵ.ab oībus ibi.s.subie ctis.vult ḡ glo.restringē tex.vt canō solos subditos co herceat. Inno.hic improbat.qz oīs creatura subdita ē pape.ß Host.saluat.nā ipe papa qui cōdidit constitu tiōes 7 successores nō ligant.qz nemo pōt seipm ligare vel soluere.vt i.l.pe.ff.de arbi.7 in.c.fi.de pe.7 re. Itez nō ligant successores.qz par in parē ꝛc.i.c.innotuit.de elec.7 in.l.ille a quo.§.intempestiuū.ff.ad trebel.7 vide bo.glo.iūcto tex.xij.q.ij.nō liceat pape. Itē ꝑm eū pōt ꝓcedere hec rōsio quo ad infideles q nō ligant canōi bus saltē in spūalibus.vt in.c.gaudemus. de dino. In tempalibus subijciunt principi.vt i.l.iudei.C.de iude is nisi i casib⁹ in quib⁹ infideles laici subijciunt eccl'iis.7 de bis ꝓ Inno.i.c.quod sup bis.de voto.et qtenus glo. excipit impatorē 7 papā intellige ō impatore respectu suaz legū.nā canōibus astringunt i cōcernētibus aiaz xcvj.di.c.si duo.7 i.c.si impator.7 in.c.oēs.de maio.et obe.i temporalibus ℵo vide glo.in.c.qm.x.dist.vbi di cit ꝙ ab impatore nō appellat ad papā.puto illud ve rū nisi rōne peccati ꝓtra iusticiā denegatā adiret papa ꝓ impatorē.arg.i.c.nouit.de iudi.7 vide qō ibi dixi.vñ impator ligat iure nāli 7 obligat ex ꝓcto inito cū subdito.vt in.c.j.de pba.nec pōt tollere ea q sūt iur nālis vt in cle.pastoralis.de re iudi.insti.de legit.ag.tu.i fi.7 idem dicit i papa maxime i his q sunt iuris diuini.vñ si iurat obligat deo.nec sine cā pōt seipm absolue vel ab solui facere cū aliū absoluere nō posset.vt nō.glo.in.c. quāto.de iureiu.7 Inno.i.c.cū int.de renū. An greci te neant ad obseruatōem canonū.vide glo.xx.di.de libel lis.i fi. Et an lex impatoris coherceat nō obedientes ei de facto.vide ꝙ Cy.7 Bal.in.l.cūctos pp'os.C.ō sum. tri. Sed quero an lex positiua siue eccl'iastica siue ciuil liget i foro aīe.vide ꝙ Cal.in pemio.7 pbīm Tho.i ꝓ te.ij.q.xcvj.ar.vj.ꝙ Jo.an.i.c.qzqz.de vsu.lib.vj. Cōis cōclusio videt ꝙ aut lex distinguit inter vtrūqz foz.7 casus est clarus.exemplū in.c.tua.de spō. aut nō distin guit nec subest cā distinguēdi.tūc si nō ē peccati nutri tiua seruāda ē etiā in foro aīe.nā ex quo lex ē iusta auc te dei ē edita.7 ipe deus videt edidisse ꝙ suos mīstros.viij. dist.quo iure.7 ꝓuerbioz.viij.ꝓ me reges regnāt.7 le gis cōditores iusta decernūt.hoc idē videt sensisse Jn no.i.c.qr plerīqz.de immu.eccle.si aūt lex eēt iiusta.tūc nō ē seruāda in foro pniali.7 pōt esse iniusta.qr nō ten dit i vtilitatē cōem si ꝓnceps edidit ꝓpter suā vtilita tē.vt.iij.di.erit al lex. Itē pōt eē iniusta ex auctē qr ex cedit ꝓtatē ꝓdētz.facit.c.vt aiaz ō ꝓsti.li.vj.7.l.fi.C.ō iurisd.om.iu.vel ex forma.qr non distribuit equeonera subditis sicut debet facere bon⁹ paterfamilias. et ß sūt verba bti Tho.dicit tn ꝙ ꝓpter scādalū 7 turbatōz de bet illa lex seruari.qr rōe scādali euitādi dz qs cōcede re de iure suo.vt i.c.ij.de no.ope.nū.7 in.c.nihil.de pre scrip.7 adde.dictū Bal.in.l.vectigalia.ff.de publica nis.vbi dī ꝙ licite fraudat gabella que licite nō est im posita. Itē addo ad p̄dicta ꝙ vbi lex positiua fūdatur sup p̄sumptiōe.7 certū est p̄sumptōem illā nō esse verā nō tenet i foro aīe illā seruare.pone exemplū i.c.is q fi dem.7 qō ibi dixi de spō.sic intelligit. Inno.i.c.qr ple riqz.de imu.ec.facit.c.ℵitate.viij.di. Itē addo glo.no. quā nescio alibi.xij.q.ij.fīnitas.vbi dicit ꝙ pena iposi ta ꝓ legē positiuā nō ē seruāda i foro aīe seu pnie.ß sa tis ē ꝙ sacerdos iponat pniaz ꝓ delicto.7 duplex illius dicti pōt eē rō.prima qr pena imponit ꝓ iudicē in foro ꝓtētioso.xiij.q.ij.§.in ß.scda rō qr pena imponit vt ce teri metū habeāt.7 ne multis crassantib⁹ locus sit exem plo.l.aut facta.i fi.ff.de pe.que rō cessat in foro aīe. qa imponit pnia ibi.qr lesit deū. ℵ hinc sing.dicit Inno.i c.sicut dignū.de homi.ꝙ si qs infert damnū primo ex culpa leui vel leuissima nō ex ꝓposito nec lata culpa nō tenet resarcire damnū i foro pnie. sed satis ē ꝓ delicto agere pniam.secus ē in foro cōtētioso.vt i.l. lege aq̄lia ff.ad legē aq. ß limitarē nisi lex imponeret penā ipō fa cto.qr tūc nō puto ꝙ ille pōt retinere bona publicata cū bona ꝓscia.qr ius ē statim acq̄sitū fisco.vt nō.i.l.cō missa.ff.de publi.7 i.c.ij.de ꝓscrip.li.vj.an aūt canon ligz delictū oīno occultū.vide glo.i cle.j.ō beret. ¶ In glo.i ℵ.actōib⁹ oppo.ꝓ intellectu glo.istius.c.sic.nam sufficiebat dicere iudicio.nā iudiciū comp̄hēdit tā cri minale qz ciuile.vt no.in Rica de iudi. Glo.metu ꝓij soluit vt pz i ea.vl dic ꝙ ℵbū in actōib⁹ ꝓphēdit facta exiudicialia ita ꝙ nō ponit ꝓ actōe.de q insti.ō acti.ꝓ totū ß respicit factū.ℵbū em iudicl cōcernit iudicialia. vt sit sensus ꝙ tā i exiudicialib⁹ qz iudicialib⁹ nō dz qs duci suo sensu ß aūctē legū. ¶ In glo.fi.ibi.s.malo.ad uerte iste tex.cū glo.pōt adduci ad qōem. cōpromissuz ē 7 data ē ptas pnūciādi ꝑm sensū suū.an pōt pnūcia re ꝑm voluntatē suā. an intelligat de sensu bn organi zato 7 freno rōis supposito. Do.an.iducit tex.vt intelli gat de volūtate ꝓpria.7 sic poterit pnūciare ꝑm volū tatē ꝓpriā suā.qr hoc important verba hec suo sensu.

Contrariū ego puto q̄ hec verba nō ponunt hic ꝓpꝛie: ꝫ impꝛopꝛie. z ꝫ voluit glo. in seqntib: dū dic̄ iudicē posse iudicare ꝑm sensum suū ꝓpꝛie sumpto vocabulo. pondera. n. ꝙbū ꝓpꝛie. ꝓpꝛius sensus est vt iudicet vt bonus vir. ꝓ ꝫ tex. in auc. de iureiur. qđ ꝓstatur ab bis. Jtē hec verba sic estimaueris si tibi placuerit: z silia impoꝛtāt arbitrū boni viri: z nō ꝓpꝛiā z nudā volūtatē: vt ꝓbat̄ in. l. fideicōmissa. §. q̄ꝫ. ff. de lega. iij. z in. l. thais. §. foꝛoꝛē. ff. de fideicō. liber. vbi tex. no. de ꝙb. placet. vide tex. cū glo. in. c. ij. 3 coꝛ. vicia. z glo. ī. c. abbate. de ver. sig. plenissime ꝙ bar. in extrauag. ad rēmēdā. z ī. l. alio. ff. de ali. z cib. lega. hinc dic̄ gl. de appel. vt dēbit⁹ in ꝙ. ex rōnabili. q̄ iudex possit iudicare ꝑm q̄ sibi videbit̄ vide gl. in. c. iudicet. iij. q. vij. q̄ dicit q̄ iudex pōt iudicare ꝑm opinionē suā: z nō ꝑm voluntatē: z dic q̄ opinio causat̄ ī re dubia ex ꝓbabilib⁹ cōiecturī. vide Jnno. ī. c. cū spāli. de appel. vbi dicit quenlibet iudicē posse interp̄tari iura ī cāsis coꝛā se ꝙtentib⁹. z sic itellige istā gl. dū dic̄ posse iudicare ꝑm suum sensum. i. q̄ pōt interp̄tari iura ꝑm rectū itellectū z sum sensuꝫ. Et vt hēas pfecte hāc materiā q̄liter iudex doꝫ iudicare vbi reperit casuꝫ dubiū aut ꝯꝛias opiones: distingue: qꝛ aut dubiū ē oīno nouū aut positū in opinionib⁹ doctoꝝ. ꝓ ꝛio casu aut ꝓsuetudo loci inᵉp̄tat̄ illd dubiū: qꝛ certo mō lex fuit seruata z seruāda est ꝓsuetudo. nam in ꝫ casu dicim⁹ q̄ ꝓsuetudo ē optima legū interpꝛes: vt ī. c. dilect⁹. de ꝓsuetudi. z ī. l. minime. et ī. l. si de interp̄tatōe. ff. de legi. Aut nō ꝓstat de ꝓsuetudine: tūc si ꝙba sūt clara nō debem⁹ recedere a significato ꝙboꝝ nisi seq̄ret̄ absurditas: vt ī. c. fi. de ꝙer. sig. z in. l. nō aliter. ff. de leg. iij. z ī. c. exoꝛe. de ꝓui. Aut ē intellectus multiplex z si appareat de benignioꝛi illa ē sequēda: vt in. l. qđ si ephesi. ff. de eo qđ cer. lo. et ī. c. fi. de transᵉ. ꝓ bar. in. l. omn⁹ pꝛi. ff. de iusti. z iu. si nō sit via benignioꝛ: tūc si ē dare sil'e in alijs legib⁹ ꝓcedendū est de silib⁹ ad silia: vt in. c. trāslato. j. eo. z in. c. cū dilecta. de ꝓfir. vti. vel inuti. z in. l. nō pūt. ff. de legi. si nō ē dare sil'e: ita q̄ iudex nescit q̄d faciat: doꝫ tūc recurꝛere ad ꝓncipē. z ꝫ casu intelligunt̄ iura q̄ dicūt ei⁹ esse interp̄tari cui⁹ est ꝓdere: vt in. c. inᵉ alia. de sen. ex. z in. l. cū de nouo. C. de legi. z ibi Cy. attingit p̄dicta. Scdo casu q̄ dubiū ē positū ī opi. doc. tūc si ē reperire cōmunē opinionē tūc nō doꝫ iudex ab illa recedere: qꝛ ꝛe soli: in. c. ij. de sta. mo. z cōiter maioꝛ ps melius inuestigat veritatē. ꝫ ꝛex ꝑm bosti. z io. an. q̄ nō licet recedere a cōi opinione doctoꝝ. nisi cōis opinio sit euidenter falsa vel posset ꝙuinci ꝓbabilib⁹ rōnib⁹: qđ bon⁹ iudex acutissimi ingenij. arbitrabit̄. Et no. ꝫ dictuꝫ ꝑpetuo ꝓ q̄ soleo allegare tex. sing. iudicō meo ī. l. j. C. de vete. iu. enu. in ꝙ. ꝫ neq̄. vbi tex. dic̄ q̄ ex multitudie auctoꝝ nō ē indicādū: qꝛ vni⁹ auctoꝛitas in aliqua ꝑte est subtilioꝛ: z sepe deus reuelat paruulis qđ absconditᵉ sapiētib⁹. Si ꝙbo nō est dare cōem opi. ꝓpter ratōnes hincinde tunc bonū est habere iudicem ꝓpriū q̄ pōt sequi quā vult: dicit tn̄ io. an. q̄ caueat a pena. c. cū eterni de re iudi. li. vj. s. q̄ nō iudicet ꝓtra ꝓscīam: z si sn̄ia retractaret̄ per aliū iudicē tūc euitaret ꝓdemnatōez expensaꝝ: vt not. in. c. finē. de dō. z ꝓtu. nec iudex fac̄ litē suā vt no. in. l. ꝓ latā. C. sen. z inter. om. iudi. z ꝑ ꝫ babes an z qn̄ iudex pōt iudicare ꝑm sensum suū.

Cognoscentes. Hoc dicit in ſūma. Cōstitutio respicit futura nō ꝑterita. Diuidit̄ in tres partes. Jn pꝛima ponit̄ regula ex qua sumitur ratio. in secunda statutū ibi quotiens. Jn tercia declarando applicat ad factū rationē que sumit̄ ex regula ibi ne detrimentū. Nota pꝛimo ex p̄n. regulam q̄ sine culpa non est aliquis puniendus. de hoc in regula sine culpa de re. iur. li. vj. z hic in glo. j. Nota secūdo naturā legis seu ꝓstitutōis cōcernit. n. futura tm̄ nō autez ꝓterita ne afficiat aliquos sine culpa ꝫ intellige nisi caneat̄ in. l. vt extēdat̄ ad p̄terita. z hūc articulū expediam. j. eo. in. c. fi. Ad vnuz aduerte q̄ vbi lex seu statutū aliq̄d indulget: z loquit̄ ꝑ verba futuri tp̄is non extendit̄ ad futura ne det̄ materia delinquendi. de hoc est tex. sing. limitās hāc materiam in. l. cū lex. ff. de le. ꝑ quā dicit ibi bar. q̄ si statuto cauet̄ q̄ quilibet bānitus soluens. x. extrahat̄ a banno: nō habz locū in illo qui est banniendus in futuꝝ: qꝛ daret̄ materia delinquendi: secus si cessaret hoc. ratio: qꝛ tunc lz statutū loquat̄ ꝑ verba p̄nt̄ia vel ꝑterita tn̄ extenditur ad futura: qꝛ lex semp loquit̄. l. arriani. C. de hereti. z ꝫ bñ no. In glo. j. in fi. declara hāc glo. put no. glo. in c. antiqua. de ꝓbiui. z mens glo. est q̄ sine culpa z causa nō est quis puniendus: vt ꝫ z in dicta regula sine culpa. ꝫ si cessat culpa dūtaxat tunc pōt imponi pena rōe cause subsistentis: z intellige de causa legitima. nam si nō est legitīa nō dicit̄ causa: ꝫ occasio: vt ī. c. nouit. de iudi. z. c. solite. de ma. z obe. hinc est q̄ ꝓpter vtilitatez publicā pōt quis ꝓpꝛiuari dīnio sue rei: vt in. l. item si ꝙberatū. ff. de rei vē. z no. in. c. que ī eccl'ia. j. e. ꝑ Jnno. z ꝑ bar. in. l. fi. C. si ꝓtra ius vel vti. pub. In glo. ī ꝙ. dispēdijs. no. bene hāc glo. cui⁹ est sensus q̄ statutum nō doꝫ porꝛigi ad p̄terita: nec respectu dāni. i. vt dānificet̄ q̄ actū gessit: nec respectu reᵉctatōis actꝰ: qꝛ actꝰ ꝓpꝛius gestus nō doꝫ retractari. z no. sing. in eo q̄ ponit retractatōz actus z dānū vt diuersa. Ex quo infertur q̄ retractatō actꝰ nō sit pena. Jn ꝯrīū adduco glo. no. in. c. decet. de īmu. ec. li. vj. q̄ dicit ꝓstitutōez actꝰ reᵉctaturā eē penalē z nō extendēdā ꝑ identitatē rōnis iō ex hoc dic q̄ illud. c. in q̄tū inducit nullitatē actus gesti in eccl'ia nō extendit̄ ad ꝯctꝰ ꝫ ꝓ ꝓpꝛima ꝑte vide io. an. in. c. fi. de electi. li. vj. ī nouella. z ī regula odia. de reiur. li. vj. in mercu. vbi dic̄ illā ꝓstitutōz eē penalē q̄ diminuit pꝛimonīū seu tollit ius quesitū: secus si inducit reᵉctatōz actus. ꝓ ꝫ lege. iij. ff. de dā. infec. z ī. l. nō dubiū. C. de leg. vbi ꝑ butri. z ibi ꝑ bal. q̄ dicit ꝓpꝛdādo q̄ aut nullitas alicui⁹ actus inducit̄ in odiū alicui⁹: et tūc tale statutū dī penale: aut nō in odiū: ꝫ in defectuz solēnitatis inducit̄ nullitas z ꝓcedit ꝯrīū. z ī ꝑmo casu ꝓpꝛie loq̄t̄. c. nō decet. z ꝫ no. In glo. fi. not. bene hāc glo. ex qua pla pūt notari. Pꝛimo q̄ lex seu statutū nō afficit vere ignoꝛātes lz statutū ꝑcesserit. Secundo q̄ lex seu statutū incipit ligare post duos menses a tpe publicatōis ipsius. Tercio q̄ scīa p̄sumit̄ p⁹ lapsū duoꝝ mensium. Quarto q̄ ista p̄sumptio scientie nō est iuris z de iure: ꝫ admittit ꝓbatōez in ꝯrīū vnđ pōt q̄s ꝓbare q̄ ignoꝛabat ꝓstitutōz eē editā: Circa pꝛimū difficilis videt̄ esse materia: maxime eo modo quo explicat̄ ꝫ ꝑ do. an. ꝫ vide ꝑ Bar. in. l. j. ff. siqs in testamēto li. esse iuss. fue. z in. l. j. ff. de leg. Sed declara cōclusiue sic q̄ aut ignoꝛātia ē sine omni culpa: z tūc euitat oēm penā legis ꝑ tex. aptum q̄ ma. accusa. pūt. c. fi. sic intellige. l. fi. ff. de decre. ab oꝛ. fa. vbi tex. loq̄t̄ de statuto municipali. z ꝑ ꝫ dicto facit regula q̄ hic ponit̄ ī ꝑn. c. Aut ignoꝛātia nō excludit oēm culpā: ꝫ solū dolū tn̄ fuit in lata culpa exq̄ ignoꝛabat statutū: qꝛ cōiter hoīes illius loci sciebāt statutū: vt. l. late culpe. ff. de ꝙ. sig. Et ꝫ casu dic q̄ si statutū req̄rat dolū exp̄sse vel tacite nō habet locū: lz ꝑ modo culpe alr̄ sit puniendus hoc ꝓbat̄ in. c. siquis suadente. xvij. q. iij. iuncto. c. si ꝙbo. ij. de sen. ex. vbi ꝑcuties clericū ignoꝛāter nō incurrit sn̄iam excōicationis: qꝛ. c. siqs suadēte. req̄rit doluz dū dicit suadēte dyabolo ꝛc. z dī req̄rere dolū exp̄sse qñ ꝙba statuti ꝫ impoꝛtāt tacite ꝙbo req̄rit dolum qñ punit actū q̄ fit ī p̄sonā alteri⁹. exemplū dicit statutuz siqs ꝑcusserit clericū vl' aliū puniat̄ tali pena. nā iniuria nō pōt esse sine dolo. xv. q. j. c. j. idē ē dicēdū ī casib⁹ in q̄b⁹ lata culpa nō eq̄pat̄ dolo qñ pena ē coꝛporis afflictiua: vt ī. l. in actōnibus. ff. de in li. iu. plene ꝑ Bar

in.l.qđ rerua.ff. de po.z in.d.l.j.z vide qđ dixi in.c.ij. de depos.si ꝙo sum⁹ ex casus ꝑdictos:tūc ignorās culpa lata puniat sicut si dolose fecisset:qz regulariter lata culpa equiparat dolo:vt regula magⁿ negligētia. ff. de re.iur.z i.d.l. qđ nerua.vbi de hoc. Qnqz ignorās fuit i leui seu leuissima culpa:z tūc tenet Ci.in.l. siquis nō dicā.C. de epi.z cle.z in.l.data opa.C. q accu. non pñt. q nō punit criminalr ꝫ ciuiliter:puta ad resartōz dāni iuxta modū culpe.allegat bo.tex.in.l.q edes.ff.đ incen.rui.nau.glo.z bar.tenēt ꝯiū in.l.respiciendū.ff. de penis.dicētes ꝓ illū tex.z in.l.abñtem.ff.e.ti.q etiaz criminalr pōt puniri ꝓ modū culpe. Et hanc opi.seqt ꝫ do.ant.ꝫ ego nō video bonā rnsionē ad.d.l.q edes. Unde ꝓ concordia dicerē sic q aut ꝓleui seu leuissima culpa pōt qs puniri ciuilr:z ꝓcedit dictū Ci.qz leuis culpa leuiter est punienda:in.c.cū dilecti. de accu. z iste ē ꝓpri⁹ casus illi⁹.l.q edes.aut nō pōt puniri ciuiliter:qz nō dedit dānū:ꝫ aliter vūt ꝯ legē:z tūc ꝓcedit opi.ꝯria vt ne delictū remaneat impunitū.puniat criminalr ꝓ mō culpe:z sic ꝓcedat dcā.l.respiciēdū.naz quēadmodū fit cōmutatio pene ex impotētia facti: vt d.l.q edes.vbi dicit q si nō pōt soluere dānum puniat in corꝑ:ita dicam⁹ in potētia iuris.s. q qñ nō pōt puniri ciuilr puniat criminalr:z ex his hēs primuz catum determinatū. Uenio ad scđm:an indistincte exigat lapsus duoꝝ mensiū añqz ꝓstō injiciat vinculū.z ꝓcludēdo dicta docto. distingue q aut ꝓstō potꝫ tps post cui⁹ lapsum vlt ligare:z standū ē tpi determinato.sic intellige.c.cū sine đ ꝓben.li.vj.adeo q si ꝓstō dicat q ex nūc vult ligare q imediate ligat.qđ intellige respectu retractatōis actus nō aūt pene:qz absurdum esset ad penā ligare ignorātē:vt ꝫ in ꝑn.de hoc hēs gl. in cle.ij.de hereti.in ꝝbo exnūc.nā ꝝba generalia dīt restringi ad ꝫ vt absurditatē nō includāt:vt no.in.c.j. ꝫ.eo.aut ꝓstō nō apponit tps:ꝫ simplr loqt: z tūc aut est ꝓstō inferior a ꝑncipe:puta alicui⁹ collegij vl ciuitatis:z imediate ligat oēs sciētes.respectu ꝝo ignorātiuz tps ē arbitrariū:qz nō ē ꝓgruū vt dēt duo mēses sic in ꝓstōne ꝑncipis q ligat vniūsum.ꝫ voluit Jo.an. in data.li.vj. Host.in sūma e.ti.ꝫ.qñ.z Bal.in.l.leges sacratissime.C. de legi.z sequūt cōiter ꝫ moderni.dubitat tū i ꝓstōne ꝓuicial ꝓcilij.nā glo.in. c. ꝓposuisti. lxxxij.di.vlt q nō liget añ sex mēses.qđ dictū cōit nō recipit:qz.c. decernim⁹.xviij.di.ꝑ qđ illa gl.movet nō loqt de tpe q illa ꝓstō ligat:ꝫ đ tpe ꝑfixo ab eꝑo ad denunciādū subditis q sūt facta in ꝓcilio ꝓuinciali. nam absurdū eēt dicere q mai⁹ tps requrat in ꝓstōne ꝓuincialis ꝓcilij:z sic inferiorꝫ ī ꝓstōne ꝑncipis seu general ꝓcilij.z iō dic q i hac ꝓstōne tempus ē arbitrariuz ꝑm qlitatē ꝓuincie z qlitatem cōstitutionis. de q plene ꝑ Jo.an.z Pau.in ꝓemio cle.z vide ibi bo.glo.in ꝝ. decetero.q vult z latius ibi pau.q statutū ꝓuilegiatiuū imediate liget seu effectū suū porrigat sic z ꝓuilegiū:qđ no.ꝫ ego requrerē sciam ꝓuilegiati:qz mez ꝓuilegiū nō opat effectū suū añqz veiat ad noticiā priuilegiati:vt ē tex.i.c.j. de ꝓcess.ꝓben.li.vj.z ꝫ ibi tenēt cōmunit doct.optiē fac tex.in.l.q abñti.ff. de aq.pos.z.l. abñti.ff. de dona.z qđ no.glo.ij.q.v.ꝯto. aut loqm in ꝓstōne ꝑncipis.z ꝑm oēs dāt duo mēses ꝑ auc. vt fac. no.ꝓsti.ꝫ disceptatō ē int doc.qd si añ lapsum duoꝝ mēsiū ꝓstitutō veiat ad notitiaz aliqz: an imediate illi ligēt.glo.quā tene mēti i.c.ij. de re.eccle.nō alie. li. vj. tenet q sic. vide tex.qsi exꝑssum in.c.j. de postu.ꝓla.et glo.i.c.cū singula. de ꝓben.i ꝝbo queīt.q tenet q sic. idē dic pau.i loco pall.z hosti.in.d.ꝫ.qñ. Do.an.sensit ꝯriū:qz illa auc.requrit lapsuz duoꝝ mēsiū:nō tñ firmat pedes i hac opiniōe.mihi semꝑ placuit ꝑma opinio quā seqt Jo.de lig.ꝫ nā frustra expectat euēt⁹ c⁹ null⁹ ē effect⁹:vt in.c.cū ꝓtingat. de offi.dele.exq.ergo qs est cert⁹ de ꝓstitutōe frustra expectat lapsuz duoꝝ mensiū.ad hoc regula eū qui certus ē. de re.iur.li.vj.et hoc quo ad scđm articulū. Sed dubiū est qñ incipiāt currere isti duo menses. Tex.in.d.auc.videt velle q a tpe publicatōis facte ī ꝓuincia.alij dicūt sufficere generalē publicatōez in curia romana:vt no.pau.i loco pall.z vide glo.sup data.li.vj.sup qua dicit Jo.an. q aut loqmur in ꝓstitutōe imperatoris z ꝫz locū prima opinio:aut loqmur in ꝓstitutōe pape z ꝓcedat scđa. Rō diuersitatis:qz imperator discurrit ꝑ ꝓuincias nō aūt sic papa. dubito an hoc dictū sit vex:qz cū ius ciuile exꝑsse dicat de tpe publicatōis in ꝓuincia:z ius canonicū nō dicat oppositū:quinimo tex. de iure canonico q idē sit adduco bonū in.d.c.j. de postu.ꝓla.z in.c. quos dicitis.xvj.di.z soleo inducere tex.d.c.j.ad probandū qđ ꝫ.dixi:q ꝓstitutō ligat scientes añ duos mēses.ad idē.c.ꝓposuisti i fi.lxxxij.di. Ad terciū an presumat scientia ꝓstitutōis post lapsuz duoꝝ mensiuz: decide vt colligit ex supdictis.nā in ꝓstōne inferioris tps ꝓsūpte scientie est arbitrariū ꝑm loci quantitatem quā ꝫz distinguere.nā viciniores citi⁹ ꝓsumūt scire:vt in.c.quosdā.z.c.ꝯto de ꝓsumptio.in ꝓstitutōe imperatoris ꝓsumit scientia post duos menses a tpe publicatōnis facte in ꝓuincia:vt ī dicta.auc.vt facte noue cōstit.idē dicerē in ꝓstitutōe pape respectu ꝓuincie in q publicat.si añ publicat rome dicerē tps fore arbitrariū cū duꝝ sit extendere illā auc.ad ꝓstitutōez pape rome dūtaxat publicatā cū habeat distinguere oēs prouincias vniuersi.z sic limitarē dictū Jo.an.pal. Uenio ad quartū allegās ignorantiā statuti sit admittendus ad ꝓbandū ignorantias z qualiter debeat ꝓbari. z dicendum q indubie admittit ꝓbatio ignorātie: vt in.c.fi.qui ma.accu.possunt.z in.l.fi.ff. de decre.ab ordi. Sed dubium est qualiter ꝓbabit.duas reperio glo.no.que innuunt ꝓbationem sufficere ꝑ ꝓpriū iuramentū.vna ē in d.c.ꝓposuisti.alia est in.c.q diuinis z humanis.xij.q.ij.z ꝑ illis facit.c.nulli.de elec.li.vj.z.c. si ꝝo de sen.ex.scđo facit qz ignorātia vl scientia ꝓsistit in mente hoīs z sic facile nō pōt ꝓbari ꝑ aliū. Cōtrarium hui⁹ dicti sensit Inno.hic dicēs q nō admittit qs allegādo ignorantiā ꝓstōnis nisi dilucide illā ꝓbet:et sic requirit ꝓbationem lucidā.vnde nō videt sufficere iuramentū ꝓprium ꝙnimmo tenuit hic do.meus dominus Car.nō sufficere vnū testem cū iuramēto isti⁹:qa hic nō est lucida ꝓbatio.facit glo.in.c.tā lrīs. de testi. hoc dictū optime ꝓcederet si aliqs tex.vteret hoc ver bo lucido:ꝫ hoc dictū Inno.nō ꝓbat inre z vide tex. no.in.c.j. de postul.ꝑla.q dicit q nō facile admittitur q vult ꝓbare ignorantiā:ꝫ nō facile admittit ille q ꝓbat ꝑ vnū testē z iuramētū ꝓprium.vñ dicit do.an. solū iuramētū nō sufficere:ꝫ ꝯcurrentē aliq ꝓbabili causa ignorantie pōt deueniri ad iuramētū qđ satis videt rationale. Ego dicerē hoc esse arbitrariū ꝑm qntitatem ꝑiudicij z qlitatē ꝑsone allegātis ignorantiā z qlitatem ignorantie z qualitatē facti in q ignorantia pretendit.ꝓ hoc bo.tex.iuncta glo.in.c.innotuit. de elect. z ꝫñ fac.c.fi.in fi. de iureiu. No.ex glo.vnū legitimū modū ꝓbādi ignorātiā ꝓstōnis.s.ꝓbando abñtiaz loci ꝫ glo. exigit abñtiaz a ꝓuincia.z multi dānant hāc glo respectu legis ꝑncipis:qz ei⁹ lex distringit vniversaz nisi ꝑm eos ꝓbaret abñtia apud infideles ad quos lex nō extendit. Sed certe iudicio meo glo.nō meret reprehēdi:qz refert se ad casum anc.vt facte no.ꝓstit. ꝑm quē ꝓstitutō nō ligat nisi post lapsum duoꝝ mensiū currentiū a tpe publicatōis facte in ꝓuincia.ergo sufficit ꝓbare abñtiā ab illa ꝓuincia. Idē esset vbi cōstitutio distringeret tm̄ dioceſim:qz tūc sufficit ꝓbare abñtiaz a dioceſi:vt ē tex.no.in.d.c.fi.z idē dicēdū ea dē rōne: vbi cōstitutō solū distrīgeret ciuitatē: quia tūc sufficit ꝓbare abñtiā a ciuitate:sic ītellige glo.ī dicto.c.ꝓposuisti. Ad vnū no.dctm archi.addūte in.c.

qđ dicitis.xvj.di.vbi dicit q ad hoc vt bānū distringat ciuitatē:oz q vadat ꝑ totā ciuitatē.nec illđ reꝛobat ħ đo.an.ß ego dubito an illđ sit vex p.c.j.đ postu. plā.qꝛ satꝭ ē q ꝓstō solēnit publicet i locꝭ eminētioꝛibꝫ nec ē necesse discurrē p singꝭos vicos: qꝛ hoc esset singuloꝛ auribꝫ inculcare:ꝛ.đ.c.j.ß pōt illđ salnari respectu locoꝛ eminentioꝛ ciuitatis:ꝛ illud dictū sic limitatum tene menti.

¶ Translato. Qđ de vno ꝓnexoꝛ statuit vl aliter ꝑm aliū intellectū. ¶ Ptās legē cōdendi ꝛ mutādi ē penes vicariū xpi:ꝛ qđ de vno ꝓnexoꝛ statuit ꝛc.ꝑ.ponit ꝟba apl̄i. scđo Augustini illa exponētis ibi qꝛ em. ¶ Jn glo.j.i fi.pone casum alr vt ꝓueniat titulo.fuit q̄sitū a Gregoꝛio auctoꝛe hꝰ compilatōis an ꝓstitutio seu lex deberet intelligi in ꝓpꝛijs termis tm̄:an debeat extēdi ad alios casus. Et papa respōdet q đz extēdi ad ꝓnexa ꝛ silia.ad qđ ꝓbandū inducit auctoꝛitatē apl̄i q̄ extrāslatōe sacerdotij intulit ꝑ ꝓm̄tiam ad trāslatōez legis.ꝑ ħ ꝓbat Aug.i scđa pte:qꝛ sacerdotiū ꝛ lex erāt ꝓnexa.ꝑ qꝛ sil̄ data fuerunt moysi.scđo.qꝛ ambo data fuerāt ab eodē.s.ꝓditoꝛe.tercio.qꝛ sub eadē spōsione:ꝛ sic exq̄ sil̄ fuerāt vnita dispositū in vno dicit dispositū in alio. Jdē dicēdū in intꝑtatōe cuiuscꝫ legis seu ꝓstōnis: ꝛ ista positō casus mlt̄ mihi placet. Do.an.ponit casū q ħ querebat a papa apđ quē eēt ptās legl ꝓdēde. Et rn̄det ꝑm eum q apđ vicariū xpi:qꝛ exq̄ in vicariū xpi.s.petrū fuit trāslatū sacerdotiū ꝑ ꝓns fuit trāslata ptās legis ꝓdēde ꝑ rōnez apl̄i ꝛ Aug.hoc dictū ē vex in se:ß nō ꝓgruit vt arbitroꝛ mēti apl̄i:qꝛ vt colligit ex.j.glo.nō agebatur tūc de ptāte legis ꝓdēde:ß de obꝺuatōe legis antiq̄. ß alijs rōnibꝫ ego ꝓbo q ptās legis ꝓdēde sit translata bodie in eccl̄iaz.nā ad sūmū sacerdotē ptinet auctē diuina legis interꝑtatio:vt in.c.p̄uenerabilē q̄ fi.sint le. translato ḡ sacerdotio necesse est vt ħ ptās legis ꝓdēde ꝛ interptande sit trāslata:qꝛ q̄tiens duo sic se hn̄t: vt de vno ꝓueniat ad aliud dispositū in vno extenditur ad reliquū:vt.l.oꝛo.ff.de spon.vide glo.i.c.j.đ postu.plā.in fi. ¶ Jtē ꝓbat alia rōne magis specifica.dico.n.q xps nō solū ꝑ ꝓm̄tiaz sacerdotij.ß ꝑ ꝟba exꝑssa trāstulit i eccl̄iam ptātez legis ꝓdēde ꝑ illa ꝟba qđcunqꝫ ligaueꝛl ꝛc.xviij.q.j.c.manet.ꝛ vid Jnno. in.c. qđ sup bis.de voto.vbi exponit illa ꝟba qđcūqꝫ ligaueris.s.ꝑ statuta vl̄ p̄cepta. ¶ Hijs ꝓmissis no.ꝑ q lex recipit intꝑtatōez extēsiuā ex silitudie rōnis seu ꝓnexitate negocij:qđ ꝓcedit etiaz si ꝓstō sit penal:vide bo. tex.in.l.j.ff.ad t̄tu.ꝛ tex.cū glo.i.c.si postꝫ.i.fi.đ elec. li.vj.ꝛ in.đ.c.j.de postu.plā.in glo.pe. ¶ No.scđo.q vbi duo diuſa in iure parificāt dispositū in vno extē dit ad alių. ¶ Jn glo.ij.ibi i petrū.dicit ꝟby.q ꝑ.sacerdotiū fuit translatū in xpm̄ q̄ fuit de tribu Juda de Aaron q̄ fuit đ tribu leui.nā ꝑ.sacerdotiū erat apđ illā tribū.s.leuiticā. Rō qꝛ đ alia tribu nō poterāt ꝓmoueri:ß xps postea trāstulit in petꝝ ꝛ succesoꝛes. Et sic no. ꝑ ꝓcoꝛdia testiū ꝓpter mlt̄iplicatōez actꝰ:vt si aliqui dicūt q possessio fuit t̄dita martino:ꝛ alij testes dicūt q fuit t̄dita sēpꝛonio q debemꝰ intelligē q vtriqꝫ fuerit tradita successiue:vt testes reducāt ad ꝓcoꝛdiā ar.c.cū tu.de testi.ꝑ q̄ aūt ꝟba ħ ptās fuit trāslata ipe trū seu eccl̄iaz.Cōpos.instat.Sz dic breuiꝰ q ꝓmo añ moꝛtē xps ꝓmisit petro banc ptātē ꝑ hec ꝟba: Tu es petrꝰ ꝛ sup̄ hāc petrā edificabo eccl̄iaz meā: ꝛ tibi dabo claues regni celoꝛ.ꝛ sic locutꝰ ē ꝑ ꝟba futuri tpis. postmodū ꝟo etiā añ passionē hāc ptātem dedit oibꝫ apl̄is q̄n dixit:q̄cunqꝫ ligaueritis in terris erūt ligata ꝛ in celis Math.xviij.post passionē ꝟo ꝛ resurrectōez exꝑsse ꝓtulit oibꝫ hāc ptātem ꝑ illa ꝟba. Accipite spiritū sanctū q̄ꝝ remiseritis peccata erūt remissa eis Jo. xx.c. Et ad oñendū q petro tradebat vt capiti dixit ei seoꝛsuz:pasce oues meas Jo.c.vlt. Jn ascēsione ꝟo ptātem ꝑus ꝓmissam ꝛ traditā dādo executōez ꝓfirmauit dū dixit: Jte ꝛ p̄dicate euāgelium omī creature Math.vlt.c. Jn festo ꝟo pentecostes q̄ ꝑus tradiderat ꝑ missionē spūs sctī ꝓfirmauit. Et ex his pōt colligi q ptās nō fuit data soli petro:ꝛ sic pape dūtaxat:ß oīb apl̄is repñtātibꝫ totā eccl̄iā:ita q ħ ptās ē penes totā eccl̄iaz vl̄em:ß đz explicari ꝑ papā tāqꝫ p caput: alij tū explicāt ꝑm oꝛdinatōez pape.ad hoc bo.tex.xix. di.ita dñs.xxj.di.in nouo.ꝛ.xviij.q.j.c.manet.ꝛ i.c.nouna.de pe.ꝛ re.ꝛ in.c.j.§.vna de sum.tri. Et ex his ꝛ tex. ꝓcludit q si papa vellet nō posset remouere oēs epos cū repñtent oēs apl̄os.xij.q.j.videtes.ꝛ vide glo.i.c.ꝑ ꝑncipalē.ix.q.iij.ꝛ ħ plene exaīno in q̄dā dispu.mea. ¶ Jn.glo.fi.in fi.no.glo.iūcto tex.nam q̄tidie allegat tex.q si de silibꝫ idē đz eē iudiciū.ꝛ dic Ab. q istđ ar. a silī cessat assignata dissimilitudie.xxvij.q.j. nuptiaꝝ dic etiā q ille q̄ negat sile đz ꝓbare dissimilitudiez qꝛ negat ius.ꝛ vide spe.i ti. de alle.ꝛ disputa.§.post ħ ꝟ. iuribꝫ.ꝛ sic trāseūt doct.ß ego dicerē q inducēs simile ħz hoc ꝓbare saltē colorate:qꝛ nō ē credēdū nec stādū simplici ꝟbo arguētis.ad ħ.c.cū dilecta.de ꝓfir.vti vl inuti.ꝛ.l.ei.incūbit.ff.de ꝓba.ꝛ.vj.q.vltima actoꝛ qđ asseuerat.negās ꝟo sile colorate iductū ħz ꝓbare dissimilitudiez.ad ħ.c.ij.j.de trāsla.plā.nec sufficit allegare aliquā dissimilitudinē i genere:ß đz esse silitudo in eo ad qđ fit ꝓparatio.vñ nō expedit vt tota res sit alteri rei similis:ß satis ē q sit silis i eo ad qđ fit ꝓparatio:vt ꝓbat in.đ.c.cū dilecta. Jtē ꝓbat rōne nā similitudo nō ē alių nisi rex int se differētiū ꝓparatio. đ q ꝑ Jo.an.i.c.nō pōt de ꝑben.li.vj.ꝛ sic limita dicta đ.an aūt lex semꝑ possit extēdi ad silem casuz. Dic q vbi casus silis bēret legē spālem in ꝓriū nō đz fieri extēsio qꝛ nō đz induci legū coꝛrectō ex silitudie rōis: vt not. Bar.in auc.q̄s actōes.C.de sa.san.ec.ß vbi non repit lex ꝓria bñ pōt fieri extensio ex silitudie rōnis.ꝛ sic intellige.l.nō p̄nt.ff.đ legi.ꝛ iura silia.ß no.voluit Bar. in.l.nō dubiū.C.de leg.vbi dicit idē esse in ꝓsuetudinibꝫ ꝛ statutꝭ ꝑ.l.de q̄bꝰ in p̄n.ff.de leg.Et sic no.ꝛ tene mēti q statutū municipale ꝛ ꝓsuetudo p̄nt ad alios casus ex idētitate rōnis extendi:dūmodo illi casus nō habeāt legē ꝓriā.ꝛ sic intellige qđ no.in.c.in nr̄a de iur.vñ tenuerūt multi ꝛ male q statutū đz nūqꝫ extendi:qꝛ est strictꝰ iuris.ß vt dixi illđ ꝓcedit q̄n extēsio fieret cū legis coꝛrectōe:alꝭ secus.nec đz extendi ad casum ꝓsimilē ex fictōe:ꝑ.l.iij.§.ħ ꝟba.ff.de neg.ge.no. Bar.i.l.oēs ppl̄i.ff.de iusti.ꝛ in.An aūt vbi lex nō repitur in casu eminēti đz ꝑmo recurri ad sile legis: vl̄ ad sile statuti vl̄ ꝓsuetudis:dic q ad sile legꝭ cōis vt ꝓbatur.in.đ.l.de q̄bꝰ.ꝛ ibi ꝑ Bar. Abbas.

¶ Jncupiscentiā. Constitutio certuz quid ꝓhibens oīa ꝓhibet que sequunt ex illo Vel sic Omne ꝓhibitū a lege peccatū est:ꝛ omne illđ quod sequit ex eo.primo ponit dictū apl̄i:scđo declaratio ibi boc.n. ¶ No.primo q lex ꝓhibitiua nō restringit ad casum exꝑssum ß ad omnia que sequūt ex illo:ꝛ sic lex recepit interꝑtatōez extensiuā:vt hic ꝛ.ſ. c.pri. ¶ No.q ex ꝓcupiscētia ꝓueniūt oīa mala:ꝛ si capis ꝓcupiscētiā ꝑ animo deprauatos:casus ē clarꝰ: ꝛ cessant oēs obiectōnes que fiunt in glo.pe. ¶ Jtem no.iūcta glo.j.q veniēs ꝛ ꝓhibitionem legis peccat. ¶ Circa ß quero an sit vex generalr q quis semꝑ incidat in pctm̄ marie moꝛtale veniendo ꝛ legem positiuā ꝛ idem pōt queri de religiosis respectu eoꝝ regule:an oīs ꝛueniens obligetur ad moꝛtale. Do.an. hic tāgit ꝓmū ß declarando ꝛ multa addendo:marie dicta per beatū Tho.scđa scđe.q.lxxxvj.ar.pe.ꝛ ꝑ Archi.xxvij. q.j.c.j.ꝛ in.c.vtinā.lxxxvj.di.distingue sic: q aut certū est de mēte legis q intēdit ꝓcipere:ꝛ certū ē q obli-

A. q veniēs contra legē ꝓsitiuā ꝛ ff. incurrit ꝓ q̄ sit mortale

gat ꝯuenientē ad mortale.ꝛ sic intellige illud.qui non obedierit ꝓncipi morte moriat in.c.ij.ď ma.ꝛ obe. ꝛ in c.qď ꝓcipit.xiij.q.j.aut nō ꝓstat de mēte legis. ꝛ tunc aut lex loq̄tur ꝑ ꝟba ꝓceptiua aut equipollētia vel impatiui modi/vl ꝑ verba exhortatiua vel ꝑ ꝟba cōia, si loq̄t ꝑ ꝟba ꝓceptiua.tūc ꝯuenientem obligat ad mortale.nā resistēdo supiori resistit deo.xj.q.iij.c.q̄ resistit. ꝛ.c.dñs.ꝛ.c.iulian⁹ nisi materia legis nō esset necessitatiua q; tūc ꝟba impropriant.vñ vulgū rogo qñq; exponit ꝑ ꝓcipio respectu subiecte materie.xj.q.iij.c.rogo.iūcta glo.ꝛ qñq; ꝓcipio exponit ꝑ rogo ita q; sit ꝟbum exhortatiuū.vt no.in ꝓemio decretorum.nā verba dēpniūt intentōi.ꝛ nō intētio ꝟbis.vt in.c.scďo reꝙris.de appel.facit.l.nō aliter.ff.de lega.iij.vbi pz q; a ꝑprio significato ꝟbor ē recedendū si de mēte ꝯria disponētis ꝓstat. Aut loq̄tur lex ꝑ verba eqpollentia ꝓceptis.vt ꝑ ꝟbū inhibem⁹ ꝛ tūc idē qď. s. nā inhibitio ꝓtinet i se ꝓceptū.vt no.Archi.lvj.di.in sūma, aut loq̄tur ꝑ ꝟba impatiui modi.ꝛ casus est aliq̄ntulū dubius.dic tn q; verba impatiui modi ex se nō semp equipollēt verbis ꝓceptiuis.tex.est no.i cle.exiui.§.nos ita q;.de ꝟ.sig.qui ad hāc materiā ē melior tex.q̄ possit allegari.facit qď hz in ꝑn.decreti. ꝛ ex dicta cle. colligit hec distinctio.q; aut ꝓsuetudo hz q; illa ꝟba impatiui modi importēt ꝓceptū in casu de q̄ est qō ꝛ tūc ꝟua cōsuetudinē.c.cū dilectus.de ꝓsue.ꝛ.l.mime.ff.de legi.aut nō apparet de ꝓsuetudie ꝛ tūc recurre ad q̄litatez materie. nā si mā est multū pōderosa ꝛ verisiliꝛ cogitata ꝛ pōderata ꝑ supiorē tūc iducūt ꝓceptū alꝫ sec⁹.exēplū in dicto euāgelij.siq̄s ꝓcusserit te i vna maxilla ꝑbe ei ꝛ aliā.nā illud ꝟ.ꝑbe nō importat ꝓceptū ꝟ ꝓsiliū licz sit impatiui modi.vt.xxiij.q.j.patus. ℣ Aut lex loquitur ꝑ verba exhortatiua seu consultiua.puta obsecram⁹ vel ꝓsulim⁹.ꝛ nō ligat ꝯuenientez ad pctm. iiij.di. §. ꝟ ꝛ si legiꝫ.ꝛ.d.c.qď ꝓcipit. qď limitaꝫ vt dixi. s.e. c.j. Aut loq̄t ꝑ ꝟba cōia. puta statuo decerno vel qd sit.ꝛ tūc nō obligat ꝯuenientē saltē ad mortale.ꝛ ē no. dictū Tho.vbi.s. ꝑbat rōne. nā sicut nō ois ꝯuentio legis inducit mortē tpalem ita nō dz inducere mortez eternā.nam qōlibet peccatū mortale est morte dignuz xxv.di.§.al' ea demū. Itē exq̄ lex aliq̄n loq̄t ꝑ ꝟba strictissima aliq̄n ꝑ ꝟba nō ita stricta dz esse dīa in q̄ntitate peccati.ꝛ idem qď.s. dixi in.l.dic in ꝯuentōe regule religiosoꝝ.nō.n.ois ꝯuentio regule obligat ad mortale.vt vulꝫbtūs Tho.vbi.s.adduco ter.aptuz in.d. cle.exiui.ꝟ debem⁹ ꝓsiderare ꝑ q̄ verba loq̄t qōlibet.c. regule.ꝛ idē in snīa voluit arch.in.d.c.j.ꝛ si dicerem⁹ ꝯrium sequeret absurdum ꝟm Tho.nā vita religiosorum esset piculosior vita laicoꝝ ꝯ.c.nos nouim⁹.xvij. q.ij.nā cū multa ꝓtineāt sub regla de facili religiosi inciderēt in mortale. Nec ob.si dicat q; veniēs ꝯ regulā veniat ꝯ votū cū solēniter ꝓmisit ꝟuare regulaz. qz vt dicit bea. Tho.quē seq̄t archi.in.d.c.j. ꝓfessio nō refert ad oia ꝓtenta in regula ꝟ ad tria substantialia regule sup qnib⁹ eēntialr est fundata ois regla religiosorū. de qbꝫ in.c.cū ad monasteriū.in.fi.ď sta.reg.oia ꝟo alia ꝓtenta in regla tendūt ad finē illoꝝ triū. vñ ꝓmittēs ꝟuare regulā intelligit ꝓmittere vt ducat vitā regularē q̄ qdem est eēntialr fundata sup illis tribꝫ ꝟ vera nisi religiosus peccaret ex ꝓtemptu.qz tūc obligaretur ad mortale.x.di.qs.vl' nisi peccaret ꝯ votū.i. ꝓtra vnū ex ill' tribꝫ.vel nisi assumeret in ꝓsuetudiez.qz nullū peccatū est ad⁹ venialeꝫ qď nō fiat mortale dū placz .i.ex ꝓsuetudīe.xxv.di.§.crimis.ꝛ adde ad p̄dicta qď no.archi.in.d.c.vtinā. ℣ In glo.ī.ꝟ.oriūt ī fi. no. gl. iūcto tex. q; qñq; lex vtit vno tpe ꝓ alio. vñ ꝟm istaz exposit̄oez tps pns ponit ꝓ ꝑterito.simile i.l.nulli. C. de epis.ꝛ cle.vl' potes exponere tex.ꝟm. Jo.ď lig.ꝓ appetitu dēpnato.qz ois appetitus dēpuatus ē ꝯcupiscentia.ꝛ ex tali appetitu ois mala oriunt.ꝛ ex ꝟ fac ad ti.iste tex.q; lex ꝓhibens aliquid tacite ꝓhibet omnia que sequuntur ex illo.

Nē inniteris. Cōstitutōes decretorū singularibꝫ opiniones nō sūt ꝓferēde.ꝓ ponit verba salomonis.secūdo verba ꝟHiero.ꝛ Aug.exponētiū illa ibi prudētie No.ꝓ iudicē nō debere iudicare ꝟm volūtatē seu prudentiā suā deprauatā ꝟ ꝟm statuta decretoꝝ ꝛ aliorūz bōrum ptātem legis ꝓdende. ℣ No.secďo.q; hec ꝟba cōmitto prudentie tue importāt nudā volūtatē rationi ꝛ legi nō subiectā.nā ita ꝟ capiūt ista verba prudētie ꝛc.ꝛ ita intelligit hic do.an. ꝟ certe ꝟ nō est ꝛex quo ad cōrticē lre q; nulla verba ponūt ꝟ improprie.i.malo sensu.vt etiā dicit glo.iij.hic.al's ꝟ.prudentie intelligit de volūtate submissa freno rōnis.nō. n. ē prudētia ꝟ fatuitas vbi deficit rō.iuꝛ illud.fatuus fatua loq̄tur. xciij.di.legim⁹.facit.l.q̄dam in suo.ff.de ꝓdi.insti.nam si verbū placet importat arbitriuz boni viri.l.thais. §. sororē.ff.de fideicō.li.fortius hec verba ꝟ posita.s.tue prudentie.ꝛ iō intellige q; videt data ptās tāq̄ viro prudēti.iō fiñ fac vt prudēs pōt peti reducto ad arbitrium boni viri.vt. l.fideicō.§.q̄q̄.ff.de leg.iij. ꝛ eoꝛ q̄ no.in.c.q̄ntauallis de iureiur.ꝛ ꝑ Bar.in extrauag. ad reprimēdā. ℣ No.q; dictaꝫ sanctoꝝ patꝝ sūt ꝟuanda. De dictis alioꝝ sanctoꝝ vide tex.cuz glo. lxxiiij. di.c.j. Et hinc sūpta occasione q̄rit hic Jnno. an dicta sanctoꝝ sint necessario tenēda ꝛ obꝟuanda. Et cōcludit ipe ꝛ Lōpos.post eū q; nisi sint dicta retractata vt fecit Aug.q̄ mlta ex dictis suis retractauit. vel nisi sint correcta ꝑ eccl'iam in his in qbꝫ sancti cōiter ꝯueniunt ꝟuanda sūt eoꝝ dicta vsq; ad vnū iota. ꝟ vbi inter eos sūt opi.possum⁹ tenere qd volum⁹. ponit exēplū de Salomone vtꝝ sit dānat⁹ vel ne.q̄dam tenent q; sit dānat⁹ ex nimia affectōe mulieꝝ.alij tenēt q; salvus qz postea se correxit.de q̄ vide.xxxij.q.iij.salomō. ꝛ de pe.di.ij.c.si.n.in fi.in ꝟ.salomon. ℣ Itē ponit exemplū i corpore beate ꝟginis.nā q̄dam tenēt q; fuerit assumptū in celū.alij q; nō. Hosti.dicit q; opinio cōis ꝛ approbata hz q; sit assumptū.ꝛ ita dic tenere Aug. Hiero.tū nō ita apte loq̄t.imo dic q; nulla scriptura apte deponit de assūptōe corpali.ꝛ vide ꝑ eū i epl'a ad paulā ꝛ eustochiū. ℣ Ultio q̄rit qd si reperit diuersitas inter dicta sanctoꝝ ꝛ sūmoꝝ pōtificū q̄ magis sūt ꝟuanda. vide glo.xx.di.i sūma.ꝛ in.c.j.ꝛ ꝯcludit ibi q; i expositionib⁹ scripturaꝝ stat dictis sanctoꝝ ꝟ in decisionib⁹ causaꝝ stat sūmis pontificib⁹. qz istis ꝛ nō illis data fuit ptās legis ꝓdende.qď no.nisi dictū sanctoꝝ innaret auctoritate noui vl' veteris testamēti seu alicuius ꝯcilij.ꝑ hoc qď no.in.c.fi.xxxvj.q.vlti.pmū dictuz limitarē q; vbi tractaret de expositōe necessaria.vt de sacramētis vl' articul' fidei potius credēdū eēt pape q̄ eis.qz pāpe ꝛ nō sanctis fuit data ptās interpētādi legē dubiā.vt i.c.ꝑ venerabilē.q̄ fi.sint le.ꝟ si papa erraret deberet corrigi ꝑ ꝯcilū gnāle. vt. i.c.nulli phas.iūcta glo.xix.di. Cui magis sit credēdū inter doct.eccl'ie. vide bo.glo.ix.di.vt vtez.

Cūm omnes. Constitutio canonica que nō est oībus cōis ꝛ ꝑ quā tollit eccl'ie consuetudo antiqua nō valet.ita cōiter sūmatur. vel aliter. Non valet ꝓstitutio collegij in damnum aliquoꝝ ꝛ cōmodū aliquoꝝ cessante rationabili causa. vel sic. Absq; rōnabili causa non potest maior pars capli tollere ꝓsuetudinem vtilitatem priuatam nutriendo.ꝛ duo facit.nam in prima parte ponit duo statuta successiue facta. In scďa parte duplici rōe ꝑlata ambo statuta cassari mādat.scďa ibi cum igit'. ℣ No.ꝓ iuncta glo.fi. q; valet ꝓsuetudo vt canonici recipiant fructus prebendaꝝ in abūtia.ꝛ ad boc q̄tidie allegatur ista litera. Jdē no.in c.duduꝫ.ij.de elec.i glo.pe.ꝛ hodie cōmuniter inolevit

hec ꝓsuetudo in simplicib⁹ bñficijs q̄ hodie videt ap-
probata ī.c.gr̄a.de rescri.li.vj.iūcta glo.7 ī.cle.gr̄e.e.t.
7 dic lat⁹ vt ī glo.fi.dicā. ¶ No.scdo ar.optimū ex li-
tera q̄ ꝯ talē ꝓsuetudiem de nō residēdo valet statutū
capli dūmodo sit alis rōnabile.vt colligit hic in fi.lr̄e.
nā statutū fuit hic reprobatuꝫ.qr nō erat oib⁹ cōe.7 ℔
semp no.vt ꝓ vtilitate eccl'ie qr ē destituta suffragio
canōicoꝝ valet statutū ꝯ ātiquā ꝓsuetudinē.qđ apti⁹
tenet Hosti. 7 Jo.an. post eū.in.c.ad audiētiā.de cle.
nō resi.℔ iudicio meo hic ē tex.vt ptꝫ ex p̄dict'. ¶ No.
tercio q̄ singularia bona capituli p̄nt annecti p̄bēdis
canonicoꝝ si fruct⁹ p̄bendaꝝ sūt min⁹ sufficiētes.7 ni-
miꝝ qr ob cām p̄nt capelle annecti p̄bendis.vt in.c.ex
posuisti de p̄ben.7.c.extirpāde.§.q̄ ꝛo de p̄ben. et ob
hāc cām necessitatis iste vinee fuert annexe p̄bendis.
¶ No.ibi ad successores. q̄ canonici largo mō dicūt'
habere successores de quo in.c. relatum de p̄ben. et in
c.qđ sicut de elec. ¶ No.statutū dici iniquū cū statuē-
tes nolūt illđ obꝛuare qđ alīs statuert.7 facit iste tex.
ꝓ opinione Bar.in.l.oēs ppli.ff.de iusti.7.iur.vbi dicit
q̄ si statutū fuit in odiū alicui⁹ ꝓticular' ꝓsone potest
ab eo appellari.ar.in.l.j.in fi.ff.de do.excep.dic tū q̄ ap
pellatio nō ē necessaria ℔ sufficit p̄dictio.vt voluit hic
Vin.7 bñ ꝓbat' ꝓ istū tex.qr hic nō fuit appellatuꝫ ab
iniquitate statuti.℔ supioꝝ fuit adit⁹ ꝓ viā querele.ꝓ-
bat' rōne qr extraiudicialia nō trāseūt in rē iudicatam
vñ aduersus grauamē extiudiciale ꝓpetit duplex reme
diū.ꝓmū ꝓ viā appellatōis.scdm ꝓ viā q̄rele. vt ꝓbat'
in.c.concertatōni.de appell.li.vj. Et ex his 7 ex tex.no.
q̄ statutū editū in odiū ꝓticularis ꝓsone tenet ℔ ꝓ p̄di
ctionē p̄ōt reuocari.sic tenet Vin.hic 7 doc.7 eēt nō-
bile dictū.℔ ego dubito an hoc sit vꝛ.qr lex dꝫ eē rō-
nabil' 7 honesta 7 oib⁹ cōis.ij.di.erit aūt lex.ideo dicit
Bar.in.d.l.oēs ppli.q̄ statutū iniq̄tatē ꝓtinēs est nul-
lū ipso iure.7 ad istū tex.rñdet q̄ de facto fuit facta re-
uocatio statuti.q̄nimo nō apparet ex tex.q̄ papa ℔ sta
tuta annullauerit ℔ solū ꝓuidit aduersus iniq̄tatem.
¶ No.valere ꝓsuetudinē vt antiq̄ canōici 7 iuniores
canōici sint eq̄les in pceptōe fructuū q̄d aūt fieret ces-
sante ꝓsuetudine dicā.j. ¶ No.q̄.dicta sapientū p̄nt
adduci in decisiōe cāꝛ.vt hic fuit adducta auctoritas
Catonis.7 vide in.c.puenit.lxxiij.di. ¶ Jn glo.j.ī p̄
iudiciū alioꝝ 7 malo zelo 7 ꝯ ꝓsuetudinē eccl'ie.ponde
ra solutōez glo. Adducit.n.multa ad inferēdā iniqui-
tatē statuti.nā malo zelo isti fecerūt statutū hoc.qr nō
ꝓ vtilitate eccl'ie ℔ vt ampliarēt ꝓprios reddit⁹.qr ps
deficientiū accrescebat eis. Jtē erat ꝯ ꝓsuetudiez eccle
sie. Sed circa hūc ꝓmū intellectū quero an si cessaret
malus zelus valuisset statutū ꝯ antiquā ꝓsuetudinem.
Hosti.dicit q̄ sic.nā si isti ꝙuertissent p̄bendas nō re-
sidentiū in vtilitatē eccl'ie valuisset statutū.lz ipsi pci-
perent in abñtia 7 in p̄ntia.qr nō est iniquū vt statutū
ꝓcernat futuros canonicos nō autē p̄ntes.qr hoc ꝓpri
um statuti est ꝓcernere futura.s.e.c.ij.hoc dictū mihi
nō placet.qr videt ꝯ rōnem lr̄e.q̄ fundat se sup dispa
ritate 7 nō sup vtilitate ꝓpria.qr statuentes tenent ser
uare statuta 7 qđ q̄sq̄ iuris ꝛc.vñ nō p̄nt dici moueri
bono zelo si nō reputāt idoneum in ꝓprijs ꝓsonis qđ i
alijs statuerūt.sed si statutū fuisset oib⁹ cōe valuisset ꝯ
antiquā ꝓsuetudinē etiā si aliq̄ restitissent dūmodo fa
cerēt ad vtilitatē eccl'ie.vt qr indigeret suffragio mini
stroꝝ vt.s.dixi.dicit etiā hosti.q̄ epūs cū ꝓsensu capli
potuisset facere ℔ statutū inducēdo istā disparitatē rō
ne p̄dicta.7 qr in epō cessat rō statuti.qđ no. vt possit
fieri statutū ꝓ supioꝝ strīgēs successores. 7 nō exn̄tes
de p̄nti qđ fit rōe scādali euitādi.7 vt nō p̄iudicet illis
q̄b⁹ insiā g̃situ est.7 ex his bēs declaratū ꝑmū intelle-
ctū.c. ¶ Scđs intellect⁹ p̄ncipal' est q̄ ℔ statuta nō va
luerunt ex defectu ptātis.qr canonici non p̄nt sine epō
statuere sup residētia.℔ ꝓprie ptinet ad epm sine c⁹ lūa
nullus clericus pegrinari dꝫ.de ꝓse.di.v.nō optet.vñ
dicit Lōpost.q̄ potissima causa nullitat' istoꝝ statu-
toꝝ fuit ista. Nec ob.c.cū dilectus.de cle.non resi.vbi
capl'm statuit.qr ibi nō disputatur de validitate statu
ti sed forte interuenit auctoritas epi vel ꝓfirmatio pa-
pe. Hec lectura est vera in se sed nō ꝓgruit lr̄e q̄ fūdat
se sup iniquitate statuti. No.tū ℔ dictū q̄ canonici so
li nō p̄nt facere statutū sup residētia.7 general'r dic q̄
super statu eccl'ie nō pōt capl'm sine ꝓsensu epi statue-
re.de quo per Jnno.in.c.cū ꝓsuetudinis de ꝓsue.7 ib:
bo.tex. vide glo.quā tenebis mēti in.c.ij.ℴ ℣.sig.li.vj.
q̄ ponit super quib⁹ capl'm sine epo pōt statuere.nun-
quid aūt eccl'ie inferiores possint sine epo statuē:dic
q̄ nō in granib⁹.sic intellige Jnno.ī.c.req̄sisti.ℴ testa.
in fi.7 ī.c.cum accessissent.j.eo.cū epūs est generalis spō-
sus oīm eccl'iaꝝ sue diocesis.vñ q̄libet eccl'ie ē regē-
da ꝓuidentia epi general'r.x.q.j.regēda.7 no.illa duo
dicta Jnno. ¶ Jn ea.glo.ibi sed non illis qui sunt na-
scituri.glo.nō soluit ꝯrium.nā quēadmodū ibi no. di-
uersitas inter natos 7 nascituros ita ℔ poterat notari
inter iam instit⁹tos 7 instituēdos. So.dicit Jo.an. q̄
ibi admittit' illa disparitas qr ignorabātur q̄ 7 quot es
sent nascituri.ar.in.l.si p̄.ff.de solu.vel dic al'r q̄ emā-
cipati volentes succedere patri ab intestato vna cū ex
istentib⁹ in ptāte tenent' ꝓferre illa q̄ ipsi acquisiuerūt
dūtaxat suis.sed nō pōt dici suus ille qui nōdum ē na-
tus.nec ibi differtur collatio in euentū natiuitatis.nul
lū tñ p̄iudiciū in effectu fit illis nascituris.sed ℔ fiebat
p̄iudicium instituendis. ¶ Jn ea.glo. ibi dicas. signa
istā glo.vsq̄ ad finē sui nā quotidie solet allegari 7 ex
ea colligunt' quatuoꝛ. ¶ Primo q̄ in re cōi pluribꝫ vt
singulis vl' super iure singulari nō valet q̄cq̄d fac ma-
ioꝛ pars sed optet q̄ oēs ꝓsentiant q̄b⁹ fit p̄iudicium.
¶ Scđo q̄ in reb⁹ collegij valet q̄cq̄d facit maioꝛ ps
collegij dūmodo dispositō fiat ex necessitate.sec⁹ si ex
mera volūtate.tūc.n.vn⁹ sol⁹ pōt oib⁹ resistere.7 ℔ est
dictū no.valde.7 nullibi exp̄sse ꝓbat'.nā lex ꝓ fundū.
all'.in glo.loq̄t' in re cōi pluribꝫ vt singulis. ¶ Tercio
no.q̄ ad ℔ vt valeat dispositio maioris pt' collegij de
bent vocari abñtes. ¶ Quarto q̄ ꝓsensus in reb⁹ col-
legij dꝫ pꝛari in cōi 7 nō in singulari. ¶ Nūc discutiē-
do oīa p̄dicta venio ad ꝓmū 7 quero an sit vꝛ regu-
lariter.7 dico sic.q̄ aut bñtes rē cōem vt in singuli vo
lunt sup illa re disponere.7 regulariter nō p̄nt nisi om
nes ꝓsentiant. Fallit primo.qn̄ vnus ex socijs vellet de
putare rē ad vsuꝫ destinatū.sic loq̄t' ℣.ī cōe ℣o sepul-
chrū all'.in glo. ¶ Jtē ꝓcedit dictū glo.ī re cōpetenti
pluribꝫ iure singl'ari.sec⁹ si cōpetit iure eccl'ie lꝫ cōpe-
tat singul'.exēplū ī p̄bendis q̄ ꝓpetūt singulis canoni-
cis nō vt collegiū.tñ cōpetunt iure eccl'ie 7 nō iure sin
gulariū.sup illis.n.pōt maioꝛ ps capli statuere depu-
tando aliq̄d ad vsum piū.vt est tex.no.quē nescio ali-
bi in.c.fi.ℴ his q̄ fi.a ma.pte ca.7 ibi ꝙ Jnno.ita q̄ ma
ioꝛ ps nō solū pōt disponere de bonis capli.vt ℔ vo-
luerūt doc.℔ etiā de ip̄is p̄bendis ꝓpetētib⁹ pluribꝫ vt
singulis.qđ intelligo qñ disponūt super redditib⁹ sup
fluis.qr tūt ꝓprie disponūr de re ad vsuꝫ destinatū.qr
qđ supfluit canōicis de redditib⁹ eccl'ie dꝫ ꝙuerti ī vti
litatē eccl'ie.xij.q.j.§.fi. Jtē fallit fauoꝛe liberatōis nā
tūc valet qđ facit maioꝛ pars.vt.l.maioꝛē.ff.de pact.7
l.fi.C.q̄ bo.ce.pos. Jtē fallit fauoꝛe admīstratōis bo-
noꝝ pupilli.l.iij.ff.de admi.tuto. Jtē fallit fauoꝛe li-
tiū dirimendaꝝ.nā valet snia duoꝝ ex trib⁹ iudicibus
seu arbitr' 7 tñ nō bñt ius iudicādi vt collegiū.vt no.
in.c prudentiā.de offi.dele.ad hoc.c.fi.j.de re iudi.7.l.
duo ex trib⁹.ff.eo. Aut maioꝛ ps vniuersitatis vult di
sponere de reb⁹ singl'oꝝ.7 distingue.quia aut illa vni-
uersitas non habet iura regalia.qr habꝫ dūm supra se
7 non pōt.vnde si milesies vellet maioꝛ ps scholarium
nō pōt obligare vnū scholarē vel disponere de re sua

vt no.glo.in.l.ij.C.que sit lō.pſue.7 aliq̄d p Jnno.ī.c. ex pte.de pſue.niſi forte ſm ea q̄ no. Bar in.l.iij.ff.de re iudi.puta q; vniuerſitas eſſet obligata 7 nō eēt ſolu-ēdo tūc pōt imponere collectā ſingul'.vt ē glo.no.in l.j.ff.qō cuinſq; vm. ¶ Venio ad ſcōm 7 in eo q; glo. excipit caſum neceſſitatis vt tūc valeat q̄cq̄d facit maior ps collegij. Idē ſm Jnno.7 doc.ī caſu vtilitatis.vt ꝓbat' in.c.j.de his q̄ fi.a ma.par.ca. Itē ſi ex cā pietatis.vt ī.d.c.fi.de his q̄ fi.a ma.par.ca.ſi ꝛo ex mera voluntate ceſſante neceſſitate maior ps vult diſponere de re ſingulari.glo.ſingularit' vult hic q; nō poſſit. Item Jnno.ꝟ 7 Jo.an.in regula qō oēs de regu.in.li. vj. in mercu.7 ſic videt' ſm ꝟ ſingl'are dictū q; maior ps vniuerſitatis nō pōt vnū extrahere de bāno vl' aliquā gratiā voluntariā alicui facere niſi oēs ꝓſentiāt.ꝟ do. Lar. tenet indiſtincte q; exq̄ agit' de iuribꝫ collegij valet q̄cq̄d facit maior pſ.ꝟ certe caſus ē dubi⁹. Et dico q; vbi diſpō tenderet in damnū vl' dedecus vniuerſitat' vel ꝑuate ꝓſuetudis vn⁹ ſol⁹ poſſet reſiſtere.vt ī.c.j.ō bis q̄ fi.a ma.par.ca.no. Jnno.in.c.accedētibꝫ.de ꝑuil.ꝟ ſi actus diſponēdi tūc eſſet indifferēs tūc facit p glo. q; tūc ceſſat rō vt valeret qō faceret maior ps.ꝟ in ꝓriuꝫ facit.q; iura generaliꝫ dicūt q; maior ps ficte repñtet totā vniūſitatē.l.aliud.§.refert'.ff.de re.iur.7.l.qō maior.ff.ad muni.7.d.c.j.7 forte hec ps eēt verior. ¶ Venio ad ſcōm an abñtes ſunt vocandi in diſpōne ꝓſilij. glo.ꝟ dicit ſimpliꝫ q; ſic.7 ſi tu intelligis abñtes illos q̄ nō ſūt in capto ſūt tū ī ciuitate.tūc glo.eſt vera q; oēs ſūt pñtes exq̄ ſunt in loco q; tūc dñt vocari. l.ij. C.de decur. li.x.facit.x.q.ij.hoc ius.in ℞.ibidē de ſeruiētiū.ꝟ ſi intelligis abñtes illos q̄ ſūt extra ciuitatē 7 lōge agētes 7 ē mai⁹ dubiū. glo. quā cōiter canoniſte allegāt in c.ij.de teſti.li.vj.dic q; in tribꝫ caſibꝫ abñtes tm̄ vocāt .ſ.in electōe ꝓlati.de ele.q; ꝓpter.7 cū volūt ꝓuidē eccleſie de canonicis.vt ī.c.cū in eccl'ijs.de ꝓben.li.vj. et cū volūt ceſſare a diuīs vt in.c.ſi canonici.7.c.q̄uis.de of.or.li.vj. Jn aliꝫ caſibꝫ abñtes de neceſſitate nō ſūt vocādi.7 ꝓ illa glo. facit tex.no.ī dicta auc.ꝟ ius porrectū. vbi in alienatōe rei eccl'ie nō vocāt' abñtes. Do. anto. videt' hic velle q; in quolibet actu ḡui abñtes ſūt vocādi.q; in tribꝫ caſibꝫ ſupius exceptis ex grauitate ꝓiudicij vocāt' abñtes.ergo in aliꝫ grauibꝫ idē dicet' vbi repit' eadē rō.ꝓ ꝟ dicto ſuo all'.glo.no.in.l.j.C.ō ꝓdi.inde.q̄ vult q; caſus excep⁹ a lege dꝫ extēdi ex idētitate rōnis.vt eſt tex.no.in.c.cū dilecta.de ꝓſir.vti vl' inuti.qō tene menti.7 ſic nō ſolū.l.cōis extēdit' ex identitate rōis ꝟ caſus excepti extēdēt'. Diſtingue tū hūc articulū lati⁹ p⁹. Bar.ī.l.oēs.ppli.ff.de iuſti. 7 iure. q; aut ſūt abñtes nō hñtes vocē 7 indubie nō ſūt vocādi. ad ꝟ.c.q; ꝓpter.de elec. Aut hñt vocē.7 tūc aut ſūt abſentes ex neceſſitate aut ex voluntate. ¶ Primo caſu ſubdiſtingue.aut ex culpa ꝓpria.puta q; ꝓpter delictū fuerūt expulſi vl' relegati 7 nō ſunt vocādi.ar.l.admiſſione.§.q̄. deficiūt.ff.de capi.di.facit.c.ꝓter.xxxij. di. Aut ſine culpa.puta ꝓpter timorē tyrānī nō audēt venire ad ciuitatē vel regnat ibi ꝑs ꝓria.7 tunc ſiue negocia ſint grauia vel leuia ad hoc vt ꝑiudicet' abñtibꝫ et vt valeat act⁹ dñt iſti ire ad forinſecos vel eos citare vt ſaltē mittāt ꝓcuratores.fac̄.c.q̄to.lxiij.di.no. Jnno. in.c.ij.de no.ope.nun.vbi vide q; ponit pulchra dicta 7 in.c.bone de elec.j. ¶ Scdo caſu ꝓncipali qñ detinētur ex ſola volūtate regulariter nō ſūt vocādi. 7 ꝟ tenet Bar.in.d.l.oēs populi.7 fac̄ dicta auc.ꝟ ius porrectū. Sed tu excipe caſus ꝑal'.7 no.q; alienatō rei eccleſiaſtice nō ē adeo magni ꝑiudicij vt vocēt' abñtes.7 ſic potes ex eo inſtrui qñ caſus dicet' mltū ꝑiudicialis. ¶ Ad vltimū an ꝓſenſus debeat ꝑſtari in cōi. glo. hic dicit q; ſic.ꝟ alia glo.in.c.j.de re.ec.nō alie.li. vj. dicit aliud quā vide.ꝟ tu tene bāc glo.quā ſequit' Jnno. in c.in geneſi.7.c.auditis de elec.7 Jo.cal.ꝟ 7 cōiter moderni.nā alſ nō eſſet dīa inter ꝓſenſum collegij 7 conſenſum ꝑuator⁹.7 vide glo.no.ī.l.ſicut.ff. qō cuinſq; vni.q̄ dicit q; ſi oēs hoēs ciuitatis eēnt in platea 7 aliquid facerent nō diceret' ille actus factus ab vniuerſitate ꝟ a ſingulis.ad hoc.n.q; actus dicat geſt⁹ ab vniuerſitate.optet q; more ſolito congreget' collegium 7 ibi fiat ꝓcluſio de explicatōe act⁹. Et adde vnā no.the ourcā Bar.in.d.l.omnes ppli.ponendo duas regulas. ¶ Prima q; in factis collegij ꝓſenſus dꝫ ꝑſtari in cōi all'.c.in geneſi de electōe.7 hoc eſt clar. ¶ Scda regula ē q; etiā in ſpectātibꝫ ad ſingulares ꝑſonas ꝓſenſus dꝫ ꝑſtari in cōi qñ maior ps ꝑualet minori ꝑti.vt ē caſus no.in.l.7 ſuū heredē.ff.de pactis.7 eſt rō q; exquo ex diſpoſitione iuris valēt diſpoſita p maiorē ptez dꝫ minor ps vocari vt ſic poſſet maior ps ad ſuā ſnīaz minorē ducere.vt in ſiſi dī in.l.itē ſi vn⁹.in fi.ff.de arbi. 7 no.in.c.ij.e.ti.in.vj.7 ꝓ ꝟ dictū ſoleo impugnare cōe dictū canoniſtar⁹ q̄ volūt q; ꝓioni pñt pñtare ſingulariter:nā cū maior ps ꝓpon⁹ ꝑualeat.vt in.c.iij. de iu. pa.dꝫ mior ps a ꝓncipio vocari ſm theoricā ꝓdictaz 7 diri latius ī.c.ij.eo ti. ¶ In glo pe.ibi pares dñt eē Jnno.aliter.dic̄.n.q; ſi apparet de ꝓſuetudīe eccl'ie illa eſt ſeruanda.ſi aūt nō apparet.puta q; eccl'ia eſt nouit' fundata vel vario mō ſeruatū ē.tūc reſpectu eor⁹ que exeūt de cōi ſalario ꝓ victu dꝫ eſſe equalitas inter oēs. ꝟ reſpectu eor⁹ q̄ dant' ꝓ veſtimētis 7 aliꝫ neceſſarijs dꝫ fieri diſtributō ſm merita ꝑſone 7 ꝓditōnes vtriuſq;.q; plus dꝫ dari doctori.vl' nobili.vl' ſacerdoti q̄ clerico minori 7 pau⁹ ſapiēti.7 maxīe ꝟ qō ꝓcedit in eccleſijs vbi ꝓbende nō ſūt diſtincte. Item ꝓcedit reſpectu bonor⁹ cōium capli q̄ diſtribuūt' vltra prebendas ī ſingulos canonicos.cū ꝟ dicto ſuo trāſeūt ꝟ cōmunit' docto. Dꝫ ego puto idē dicēdū in victualibꝫ qō ipe dicit in veſtimētis.q; ſm q̄litatē ꝑſonar⁹ ē fiēda diſtictō inter cibos cū plerūq; aliq̄ ſunt valde delicati.ꝓ ꝟ.c. nō cogant'.xlj.di.alle.in glo.q̄ ꝟ tenet in.c.eꝑs.x.q.ij. Itē adduco tex.ꝟ ſatis bene ꝓbantē in.l.ꝟ ſiq̄d.ff.de vſufru.vbi tex.dicit vſufructuariꝫ debere alere 7 veſtire mancipia ſm cuiuſq; ordinē 7 dignitatē.i. ꝓditionē et qualitatē cuiuſq;.7 pondera ℞bum alere 7 ℞bū veſtire. Itē adduco tex.in.c.cū ad monaſteriū.de ſta. re.in ℞.poſtro.vbi etiā inter religioſos ex cā ꝓdicta ſupior facit dīam in cibis vt plurimū.tm̄ de ꝟ ſtat' ꝓſuetudini. ¶ In glo.fi.in fi.no.glo.7 vide quod dixi.ſ.in primo no. Hoſti.limitat iſtā glo.qñ q̄s deſeruiret p vicariū.vel al's in abñtia deſeruiret eccleſie.al's non valeret ꝓſuetudo tanq̄ onerosa eccl'ie.vt in.c.j. de ꝓſue. 7 ſic trāſeūt cōiter doc. Dꝫ tu vide qō dixi in.c.extirpande de ꝓben.vbi recitaui aliq̄ dicta aliquor⁹ dicentiū vale re ꝓſuetudinē etiā vt nō deſuiat ꝓ vicariꝫ dūmodo nō ſit ꝑiudiciū magnū eccl'ie.7 iſtud tene. Si ℞o eccleſia vigore ꝓſuetudis deſtitueret miniſtris tene dictum Hoſti.al's tene indiſtincte banc glo.nā q̄libet clericus ſaltē deſeruit eccleſie vl' facit qō no. Jnno.in.c.cū iaz dudū de ꝓbē.nā olim ſine ꝟuitio ſpāli ſubueniebatur clericis indigētibꝫ ex bonis cōibꝫ eccl'ie vniuſal'.xij.q.j. c.videtes. ¶ Quero ad declaratōnem ꝓdictor⁹ q̄t de vniuerſitate dñt interuenire ad ꝟ vt act⁹ valeat. Do. glo.iuris canonici variarūt.vide glo.in.c.j.de his que ſi.a ma.par.ca.7 in.c.cū nobis de elec.ꝟ opinio legiſtarū 7 canoniſtar⁹ ē vt interueniāt due ptes vniuerſitat' vt.in.l.nulli.ff.qō cuiuſq; vni.7.l.nominationū.C. de decu.li.x. Et ex his duabꝫ ptibꝫ dꝫ ad minus ꝓſentire maior ps.7 ſic dꝫ intelligi.l.qō maior.ff.ad mūici.7.d.c.j.hoc ſentit glo.in.l.aliud.§.refert'.ff.ō re.iur. 7 glo. in.d.l.nulli.7 Bar.in.d.l.oēs ppli.ſenſit Jnno.in.c.ij. de no.op.nū.7 ꝓbat' rōne.due ptes repñtāt totā vniuerſitatē.dictis.l.nulli.7 notatōnū.q̄ ſufficit maior ps iſtar⁹ duar⁹ ptiū.ſi aūt ꝓueniāt plures q̄ due ptes tūc requirit' maior ps oīm ꝓuenientiū.quia oēs tūc faciūt.

vniuersitatē.dico etiā q̄ lz due ptes sufficiāt ad validitatē actꝰ si tercia ps fuit ꝛtempta tūc pñt ꝛtēpti p. seq̄ ꝛtēptū z facē actū retractari. vt in.c.q̄ sic̄ de elec. vñ alibi dic̄ tex.q̄ in talibꝫ plꝰ obest ꝛtēptus vnius q̄s ꝓdictio multoꝝ. vt in.c.bone.ij. de elec. Et aduerte q̄ in nūero duaꝝ ptiū nō sūt ꝛputādi illi q̄ nō semp hñt vocem. vt in cle.q̄ circa.z q̄ ibi no. de ele. Tñ vnam diuīsitatē maximā reperio inter canonistas z legistas nec reperio eā tactā seu decisam p aliquē.nā ſm Bar. in.d.l.oēs ppli.quē sequit cōis practica nō sufficit vniuersitatē vocari.ß oz necessario q̄ intercueniāt due ptes.ita itelligit.l.fi.C.d̄ pdi.decu.li.x.ß canōiste cōiter distinguūt.q̄ aut ē aliq̄s ad quē spectat congregatio vniuersitatis.z tūc si ad mādatū illius nō veniāt oēs. tūc pñt veniētes explicare actū ꝛc.etiā si nō interueniat maioꝝ ps collegij.hoc vult Inn.i.c.j. de ma.z obe. z in.c.ij. de no.op.nū.quasi ꝓuocatio supioris ꝛstituat nō veniētes in ꝛtumacia.z ꝛtumacia p̄uet illos facultate dandi vocē.z p hoc allego bo.tex.in.c.cū nob de elec.vbi dicit q̄ si vocati ab hñte ptātem nolūt venire faciūt se alienos.ergo nō dñt cōputari in numero duaꝝ ptiū.z hoc sentit glo.in.d.cle.q̄ circa hoc tenuit q̄dam Jo.bonen.doc.in disputatōe sua quā recitat. Jo.an.in.c.in causis de elec.vbi dī.nā ponebat casum in vniuersitate in qua erāt.c.hoies z vocatis ab hñte ptātem ꝓuenert.xxx.z ꝓclusio sua fuit q̄ ius vniūsitatis residebat i illis.xxx.si ꝑo nō ē aliq̄s ad quē spectat ꝓuocatio tūc aut instat finis termini vniuersitatꝭ p̄fixi ad expeditōez actus.z tūc pōt minoꝝ ps vocare maiorē z nolēte venire pōt minoꝝ ps ad actū ꝓcedere.q̄ nō dz priuari ꝓpter ꝓtemptū maioris ptis vt no. in.c. in causis.p̄all.z.d.c.cū nob. Aut terminus nō ē p̄fixus ad actū explicandū.z tūc dñt saltez interuenire due ptes qualitercūq̄ velint z monere tercią ptez.alꝭ tercia ps pōt agere de ꝛtēptu vt.ſ.dixi.ß no.in.d.c.ij. z.c.i causis.ꝓbat ex mēte legis noīationū p̄al.z hāc opi.canonist.puto ꝑiorē.z ad.l.fi.sup qua fūdat se Bar.potest rñderi mltiplr.q̄ intellectꝰ illiꝰ ē mltiplex z obscurus z pōt intelligi in factis grauib⁹ in quib⁹ nō sufficit ꝓuocare vniūsitatē p tabellā vl̄ cāpanā.ß p nūciū vel fras.vt no.in.d.c.in causis. Abb.

Q 9 Ve ineccleſiaꝝ. Constitutio laicoꝝ ecclesiam seu eiꝰ bona nō astringit. In ꝑma pte ponit ꝓstitutio. In scda eius cassatio. scda ibi volentes.

¶ No.primo q̄ ciues hñt facultatem ꝓdendi statuta in ciuitate eoꝝ dūmodo alꝭ sint honesta z iusta.ß statutū fuit hic reuocatū ꝓpter illud q̄ cōprehēdebat ecclesiam.de hoc dic vt in glo. ¶ No.q̄ statutū excedēs fines potestatis statuentiū est ipso iure nullū.p hoc.l. fi.d̄ iurisd.om.iudi.z in.c.vt aīaꝝ.d̄ ꝓsti.li.vj. ¶ No.q̄ statutū laicoꝝ nō potest disponere sup rebꝫ ecclesiasticis etiam si talia sint bona quoꝝ dñiuz vtile ptinet ad laicos.vt erat ß in feudis.z sic dispositū simplr in dominio hz locū etiā in dominio directo dūtaxat. nā directū dñium spectabat ß ad ecclesiā.ad hoc quotidie allꝭ iste tex.z examinabo latius hāc materiā.j.eo.ecclia. ¶ No.ar.q̄ cassata cōstitutione nō cassat effectus p̄ius editus.ß em papa cassauit nedū ꝓstitutōes ß vēditiones inde factas.hoc puto ꝓcedere vbi statutū tenuit nisi in cassatōe diceret vt ꝓstō habeat p infecta. tūc.n.oīs effectus censet sublatus.vt est glo.no. i cle. j.de īmu.ec.secus vbi statutū esset nullū.vt hic.z ꝓbat j.eo.ecclia.z.xcvj.di.bñ quidē.vñ dicerē q̄ cassatio ß potius refert ad factū q̄z ad ius.q̄ de iure erāt ipso facto cassata vt in inrib⁹ pall. ¶ No.ibi sine legitimo.ar. optimū q̄ ad ß vt valeat alienatio rer ecclesiasticarū oz q̄ ꝓsensus p̄sonaꝝ sit legitimꝰ.i.ſm leges z canōes informatus. Ex quo infert q̄ nō valet alienatio nisi seruata forma tradita a iure z in casu a iure ꝓcesso.alꝭ aūt ꝓsensus nō pōt dici legitimus.ad hūc intellectum adducit Cal.istū tex.in.c.j. de inte.resti.q̄ est ꝛ glo. xij.q.ij.in sūma.z in.c.sine exceptōe.que voluit sufficere formā esse obseruatā licet alienatio nō sit facta i casu licito.ß p primo dicto vide tex.in cle.j.de re. ec. nō alie.z facit.c.j.eo.ti.li.vj. ¶ In glo.j. ibi tam jure poli.no.glo.vult.n.q̄ ppꝰ possit sibi ꝓstituere legē nedū ſm legē positiuam z sic iure fori.ß etiam ſm eq̄tatem naturalem z sic iure poli.i.celi. de hoc tñ dicendum vt plene no.in.l.oēs ppli p̄all. Et conclude tres casus.naꝝ q̄dam sunt vniūsitates nō hñtes iurisdictōnē vt villa seu castrū cū recognoscāt ciuitatē in supioꝛē. Quedā sunt hñtes iurisdictionē.vtputa nō recognoscētes superioꝛē saltē de facto. Quedā sunt hñtes iurisdictionē modificatam. ¶ Primo casu pōt vniuersitas sibi facere legem sup rebꝫ suis.ß nō p̄nt sibi apponere penaz q̄z appositio pene deriuatur a iurisdictōne.xxxiij. q. ij. §.in hoc.z in.l.fi.ff. de in.om.iu.p̄nt.tñ se p pactū obligare ad penā.hoc voluit Bar.i.d.l.oēs ppli.z Inno. j.c.pri.z Jo.an.ſ. c. p̄cedēti. ¶ Scdo casu dic q̄ vniuersitas pōt oīa statuere q̄ pōt ꝑiceps.vñ dicit Bar. in.l.infamen.in fi.ff. de pub.iu.q̄ tantā ptātem habet ciuitas nō recognoscēs supioꝛem in territoꝛio suo q̄ntam hz imperatoꝛ in vniuerso.z p ß facit.c.p venerabilē.q̄ fi.sint le. vbi patet q̄ rex francie q̄ non recognoscit supioꝛē exercet oīa iura impatoꝛ in territoꝛio suo z idē in alijs regibꝫ nō recognoscentibꝫ supioꝛē.vt dicit Inno.in.c.cum.p.d̄ fi.instru. ¶ An possint hoc iuste z sine peccato facere remitto ad ea q̄ dixi in.d.c.p venerabilē.z vide q̄d no.bar.in.l.j.ff. de aqua plu.ar.z in.l.si publican⁹.§.in oībus.ff. de publi. ¶ Tercō casu dic q̄ ſm iurisdictionē pōt facere statutum z apponere penā. ¶ An vniuersitas scholariū pistoꝝ cerdonū z similiū pōt facere statutū. dicendū q̄ sic in iuribꝫ eoꝝ. ß dubiū ē an possint apponere penā.z ꝓcludo vnū casum. Si vniūsitas hz rectoꝛē z vult apponere penā cū suo rectoꝛe tūc pōt ad limites iurisditōis rectoris.ad ß l.fi.C.de iurisd.om.iudi.z q̄d no. Inno.i.c.cū ab ecclesiaꝝ de offi.oꝛ.ß si nō hz rectoꝛē sentit Inno. j.c. pri. q̄ nō. ꝛriū ꝑo sentit bal.in.d.l.oēs ppli q̄ si vniūsitas nō hz iurisditōez nō pōt dare suo rectoꝛi.cuiꝰ ꝛriū p̄bat in.d.l.fi.mihi placet q̄ pōt statuere z apponere penā ad limites ptātis.p ß bonꝰ tex.j.e.ex lris.ß q̄ ad termios huiꝰ decret.est dubiū.nūquid valeat statutū respectu laicoꝝ. Inno. Host.z Cōpost.tenēt q̄ nō. q̄a nō pōt vniuersitas statuere i p̄iudiciū eoꝝ q̄ cōpetūt singulis de iure gentiū.vt sunt dñia.j.distin.ius gentium. z hoc ius gentiū potest appellari nāle ſm Inno. q̄i naturali rōe iductū. q̄z ius ciuile nō pōt tollere ea q̄ sunt de iure nāli. Insti.de iure nā.§.ß nālia.z. v. di. p to.īmo dicit Inno.q̄ nō pōt p̄nceps sine cā mihi tollere dñiū rei mee.ß cū cā sic.vt.l.itē si ꝑberatū.ff. de rei vē.sic̄ dicim⁹ i silī de iure diuino sufficiūt duo testes in omni re.iuxta illud dñicum. In oꝛe duoꝝ vel triuz ꝛc. vt.i.c.lz vniuersis.de testi.tñ ius ciuile ex cā aliud statuit.q̄z in quibusdā rerq̄rit p̄ntiam.vij. vel. v.testiū vt in testamento vel codicillis vt in.l. hac ꝓsultissima z.l.si vnus.C. de testa.cū si.q̄ eodez modo pōt statuere sup alijs.z q̄tidie ad hoc allꝭ dictū Inno.legiste tractāt maxime Ci.i.l.rescripta.C.de p̄ci.īpe.offe.z bal. post glo. i.l.fi.C.si ꝛ ius vel vti.pub.z tractat Ci. p̄ncipalr tria p̄ an p̄nceps pōt statuē circa legē dīnaz.sc̄do.an circa ius gētiū.tcio q̄d circa ius ciuile. Circa p̄mū sit breuis ꝓclusio.q̄ si vult statuē i eo articulo q̄ repit limitat⁹ z pōt.ſ.distīguēdo int̄ptando z adiuuādo ius diuinū exemplum in lege diuina ꝓtinet illud preceptum. Nō occides.tñ in.l.positiua ē limitatū siquis occiderit occidatur.z sic p3 q̄ p̄mū preceptū nō ē idistincte seruādū q̄z princeps fecit.z int̄ptando statuit q̄ possint occidi vt.C.si q̄s sine iudi.se vīdi.z ad.l.cornel.d̄ sicca.p to.

Si ꝙo ꝓceptū diuinū nō reperiꝝ limitatū. tūc aut nulla pōt subesse cā limitādi ꝛ nō pōt ꝓnceps statuere. puta si vult statuere ꝙ q̄s possit ꝓtrahere mr̄imoniū cuꝫ matre. aut subest causa. ꝟ dubitaꝝ an ſbſit ꝛ ꝑsumēdū est tūc ꝑ lege ꝓncipis. ꝛ no. hoc dictū. Ego limitarem hec dicta legistaꝝ duobꝫ modis. ꝑ ꝙ ꝓnceps secularis pōt interp̄tari ius diuinū statuēdo in his in q̄busbabet iurisditōez. ſ. in rebꝫ ꝓphanis. ꝟ ī spūalibꝫ interp̄tatio ꝑtinet ad papā. vt tex. in. c. ꝑ venerabilē. all. fac̄ no. dictū Fede. de se. ꝓſi. xcj. vbi dicit nō valere statutuꝫ laicoꝝ ꝙincēs vsurariū ex certis ꝓiecturis. q̄ cū in talibꝫ nō hñt laici iurisditōez nō p̄nt statuere etiā interp̄tando. facit. c. tuā. de or. cog. ꝛ qđ no. Bar. in. l. titia ff. so. ma. scđo limitarē vt in casibꝫ sibi ꝓcessis ꝙ nō ꝑsumaꝝ causa inq̄ſtnm vult statuere ꝙ ius diuinū. quia nō dꝫ inferior violare statutū superioris sine causa apta vnde no. dicit Inno. in. c. quanto. đ ꝓsue. ꝙ etiaꝫ papa nedū ꝙ ius diuinū ꝟ ꝙ generale statutū vl̄is eccl̄esie nō pōt venire sine cā ratōnabili ꝛ alijs. no. ꝛ id qđ dixi in p̄nci pe seculari hꝫ locū in papa respectu iurisditōis sue. plus tñ dico in eo ꝙ etiaꝫ respectu laicoꝝ pōt statuere ex cā graui ꝓcernente statutū totius xp̄ianitaꝫ vt in. c. j. de homic. li. vj. ℣ Circa scđm an p̄nceps possit statuere ꝙ ea que sunt de iure gentiū ꝛ naturali. Cōcluſio doct. ē ꝙ ex causa rōnali pōt. videm⁹. n. ꝙ ꝑ prescriptōꝫ inductā a iure positiuo p̄inatur q̄s iure suo. Ite ꝓpter delictū ꝓfiscaꝝ bona alicui⁹. vt in. c. vergētis de heret. ꝛ. C. de bo. dā. ꝑ to. ꝛ ad idē. c. ita quoꝝdā de iude. vbi papa certo casu inducit seruitutez contra libertatē que est de iure naturali. si aūt nō subest causa ꝛ est certū nō pōt p̄nceps statuere vl̄ ꝑscribere in p̄iudiciū p̄inati in his que sunt de iure naturali ꝟm opinionē canonistaꝝ ꝛ legistaꝝ. vt in cle. pastoral. de re iudi. vbi dicit impatorē nō posse tollere ea q̄ sunt de iure naturali. ꝛ sic nō pōt impator alicui auferre rē suaꝫ sine cā. q̄ imꝑator licet hēat iurisditōꝫ in vniuerso nō tū dñiū rer̄ ꝑuataꝝ q̄ ab olim fuer̄t ꝓcesse occupātibꝫ vt Justi. de re. diui. q̄ ꝑ totū. ꝟ cā exp̄ñte pōt vt ꝟ. dixi. ꝛ ē causa legitima fauoꝝ public⁹. vt. l. item si ꝓberatū. ff. de rei ven. ꝛ no. in. l. antiochensium. ff. de p̄iui. credi. ꝛ hec ꝓcedūt etiā respectu bonoꝝ infideliū. nā sine causa nec papa nec imꝑator pōt auferre bona eis. de q̄ plene dic vt no. Inno. in. c. qđ sup his de voto. pōt tñ ꝓnceps modicā lesioneꝫ auferre. vt puta dare debitori dilatōꝫ vt nō possit interī ꝙuenire a suis creditoribus vt in. l. quotiēs. C. de p̄ci. imꝑe. of. sec⁹ si in totū vellet ꝓcedere vt nō possit ꝙueniri aliq̄n. q̄ sine cā ꝟnō pōt. vt no. ibi glo. ꝛ Inno. hic lꝫ. n. ꝟm Inno. possit imꝑator mihi tollere actōez q̄ est de iure ciuili ꝑ. l. ij. ff. đ ori. iur. ꝛ ē cōis opinio lꝫ quidā. ꝙ vt no. in. l. ex ꝟ iure. ff. de iust. ꝛ iu. nō tñ pōt facere q̄n iusticia mihi reddaꝝ. vnđ redditur ad p̄meuñ ius in q̄ nō erāt actōes ꝟ manu regia administrabaꝝ iusticia. đ. l. ij. ꝛ sic hēs casuꝫ in quo sine actōe formali q̄s pōt agere ex sola obligatōe iurꝫ gentiū. q̄ñ dubitaꝝ an ſbſit cā auferēdi q̄ mihi cōpetūt de iure naturali. ꝛ tūc Li. ꝛ cōiter legiste tenēt ꝙ ꝑsumiꝝ ꝑ p̄ncipe ꝙ iusta cā fuit mot⁹. ꝛ no. glo. sing. in. l. relegati. ff. de penis. que apte dicit ꝙ magna ꝛ iusta cā in p̄ncipe ē sola volūtas. vñ dicit p̄ncipē posse ꝟm ꝓſciam suā iudicare. ꝛ q̄libet tenēt ad mādatū suū inꝛiuncta adimplere lꝫ sit ꝙ ius gentiū. ꝛ adeo ꝑsumiꝝ ꝑ p̄ncipe vt nō admittaꝝ ꝓbatio in ꝙriū. ꝟ dictū sequitur do. ant. ꝟ adduco de. lr̄is đ ꝓba. ꝛ ꝑ ꝟ doct̄m legistarū posset illa cle. intelligi generaliꝝ etiam si papa scriberet ꝙ illa q̄ sūt de iure gentiū qđ no. ꝟ dictū videt̄ satꝛ duꝫ ꝛ nullo iure apte ꝓbaꝝ. imo in ꝙriū posset allegari. đ. cle. pastoral. de re iudi. tñ in practica seruareꝝ. Limitarē tñ istud dictū mꝛtipliꝛ. ꝑ vt nō ꝓcedat cuꝫ ipse p̄nceps sit obligat⁹ in his q̄ sūt de iure naturali. puta ex suo ꝙctu. alꝭ de facili posset euacuare oēm ꝙctū cuꝫ eo firmatū. qđ ē ꝙ. l. cesar. ff. de publi. ꝛ ꝙ c. j. de ꝓba. et ex ꝟ soleo dicē p̄incipē nō posse suo vasallo sine cause cognitōe tollere feudū. q̄ in feudo est quidā ꝙctus ī q̄ vltro citroq̄ nascit obligatio. vt in. c. de forma. xxj. q. v. iūcta. l. liber hō. ff. de ℣. obli. Itē de natura feudi est vt nō auferaꝝ sine cā cognita. vt in li. feudoꝝ. c. j. Itē limito vt ꝑsumaꝝ ꝓ p̄ncipe respectu subditoꝝ tm̄ nō aūt respectu alioꝝ. ad ꝟ no. dictū Inno. ī. c. inq̄siti oni. de sen. ex. vbi dicit ꝙ si papa mādat laico sibi subiecto tpaliꝛ ꝙ alicui de rem suā nō teneaꝝ ei obedire si nō apparet legitima causa obediēdi cū nō sit ei ſbiectus tpaliꝛ qđ no. ad idē dicta cle. pastoraliꝝ. vbi pōderaꝝ ꝙ rex Sicilie nō suberat imꝑatori. Item limito ꝙ vbi ex mādato p̄incipis timeaꝝ scandalū futuꝫ seu turbatio xp̄ianitatis vel magnū peccatū nō ē ꝓncipi obediendū nec ꝑsumiꝝ legitima cā. dictū est no. Inno. ī. d. c. inq̄sitōi. ℣ Circa terciū an possit ꝓnceps scribere seu statuere ꝙ ius positiuū. ꝛ cōiꝛ teneaꝝ ꝙ sic. q̄a ē supꝑ ius positiuū. vt in. c. ꝓposuit de ꝓcef. ꝓben. ꝛ vide ꝙ latius no. in. d. l. rescripta. ꝛ. d. l. fi. C. de p̄ci. ꝛipe. offe. Ego tñ dicerē ꝙ vbi nō subest legitima causa venīēdi ꝓtra ius positiuū ꝓnceps peccat illud violādo. q̄ dꝫ facere vt bon⁹ paterfamilias. q̄ data ē ei ptās pascēdi oues nō aūt turbādi seu molestādi. ꝛ dꝫ ꝓcedere ex rectitudie iusticie ꝛ equitatis nō aūt ex affectōe spāli. vide qđ dixi ꝑ beatū Tho. in. c. đ multa. đ ꝑbe. ℣ In glo. pe. ibi. ꝟ alij. no. glo. ꝙ vasallus pōt sibi acq̄rere nouū vasallū infeudādo ei feudū etiā infeudādo sine licentia p̄cipis dñi ꝛ videt̄ exp̄ſſuꝫ in ti. de. l. cotra. §. ſiꝛ. ī. li. feu. ꝛ placet docto. ꝟ dūmodo nō infeudet eccl̄ie q̄ tūc deteriorareꝝ ꝙditio p̄cipis dñi. vt no. in. l. si clientul⁹. all. ī gl. nec pōt vasallus relinquere feudū eccl̄ie in vltima voluntate rōne p̄dicta. An aūt trāseat in eccl̄iam si vasall⁹ efficiaꝝ clericus vl̄ monach⁹. dic vt no. ī. c. in p̄ncia de ꝓba. ℣ In ea. glo. ibi nec feudū. intellige q̄n vult ꝙcedere ī ꝑpetuū. puta dādo filie vl̄ alteri. secus si in tp̄us vite sue vt no. Inno. in. c. nup all̄. in glo. ꝛ bñ facit ibi tex. ℣ In ea. glo. ibi. l. interdū. ꝟ nō bñ facit ad ꝓpositū solū. n. dicit ꝙ ope ꝓmisse p̄ libertū p̄nt ī futuꝝ nō deberi si libertus deueniat ad eū statū ꝙ nō decet euꝫ vt p̄estet. doc. tñ cōiter tenēt vasallū posse renūciare feudo inuito dño dūmodo nō intersit dño vl̄ nimis cito nō fiat renūciatio. ꝛ exp̄ſſum videt̄ in ti. de vasal. q̄ cōtra ꝓſti. lotha. c. j. dꝫ. n. fieri renūciatō ī manibꝫ dñi ꝟm Hosti. ꝛ rō. pōt esse. q̄ cōcedit feudū p̄incipaliꝛ in fauoꝝ ē vasalli. iō pōt renūciare fauoꝛi suo. vt. j. de regu. ad aplicam. secus in alijs ꝙctibꝫ q̄ ex postfacto sūt necessitatis. l. siC. C. de act. ꝛ ob. ℣ In glo. fi. ibi citra formā. ꝟ supletio ad tex. nō erat necessaria. q̄ tex. nō req̄rit nudū ꝓsensuꝫ ꝟ legitimū. nō aūt ē legitim⁹ si inꝛponaꝝ nō ꝑuata forma tradita a iure in casu nō ꝓcesso vt ꝟ. dixi. In glo. in. ℣. ad inopiā. ibi si culpa sua eget indignū est ei subuenire. ꝟ verū q̄ casum hꝫ decre.

QVm accessisset. Dignitas ecclia ꝑ statutū capli ꝓfirmatū ꝑ papā vltrius nō tenebaꝝ vacare nisi ꝑ ꝓtrarium actum statutuꝫ fuerit reuocatū. h. d. Dinidiꝛ ī tres ꝑtes. In prima ponit allegatō ꝑ primicerio. In scđa. ꝑ capitulo ibi fuit In tercia diffinitiua ꝓmissio ibi quocirca. ꝛ incipe sic casum. Quidā ex canonicis tulen. ꝓposuerunt coram papa ꝙ ꝑmiceriaꝝ dignitas tāto tpe vacasset ꝙ ipsi⁹ collatio ad papā erat devoluta. vñ papa de hac dignitate ꝓuidit illi archidyacono vl̄ forte amico suo. cui⁹ cām iste archidyacon⁹ ꝓmouebat. ꝙ hāc collationem allegaꝝ ꝑ capl̄m ꝙ illa dignitas nō poꝝat vacare. q̄a iā erat erꝛicta ꝑ statutū capl̄i. ꝛ ꝓſeqre vt ī lr̄a. ℣ No. primo ar. ꝙ dignitas ꝑsonat⁹ ꝛ officiuꝫ sūt synonima. i. idē sigñtia. nā idē p̄miceriat⁹ appellaꝝ ꝟ q̄ñq̄ dignitas. q̄ñq̄ ꝑsonat⁹. q̄ñq̄ officiuꝫ. ad hoc quotidie solet

iste tex. allegari. ℔ dic ℔ ꝓcedere largo sumpto vocabulo. alꝫ stricto mō nō. vt dixi in. c. de multa. de ꝓben. et ꝓ archi. in. c. j. ℣ ꝓsue. li. vj. ¶ No. scdo ꝙ dignitas seu bñficiū pōt vacare tanto tpe ꝙ eius collatio devoluatur ad sedē. z ℔ ꝓtingit qñ oēs sup̄iores illi⁹ collatōnis vnacū ipō collatore habuerīt sex menses ad ꝓferendū z distulerīt ꝓferre. Nā vltima collatio devoluitur ad papā. qđ declara vt lati⁹ hī in. c. lz. de sup. neg. prela. ¶ No. tercio ibi donatio. ꝙ coll'o. dignitatis pōt largo modo appellari donatio. Et ℔ iō qꝛ ex pte ꝓferentis est liberalitas in cui ꝓferēdo. ꝓcor. c. fi. ℣ off. vica. li. vj. z. c. relatū. j. de ꝓben. z dic vt ibi lati⁹ no. ¶ No. qꝛ to vnā legitimā causam supp̄rimēdi aliquā dignitatē in eccl'ia. ſ. vt redditus ꝙuertant' in vtilitatē canonicorum quib⁹ ꝓꝛij reddit⁹ nō sufficiūt. z ob hāc cāz debz etiā supp̄mi numer⁹ ꝓbendar. vt in. c. primo vbi de ℔ ¶ No. z tene mēti semꝑ ꝙ statuētes pñt recedē a statuto ꝓfirmato ꝑ sedē aplicā seu aliū sup̄iorez z redire ad ius cōe p̄istinū nō obtēta licētia a sup̄iore. Et idez tenet Bar. in. l. oēs ppli. ff. de iusticia z iure. ℣ Bal. ℨ in l. omniū. C. de testa. ſoleo sic cōcordare ꝙ aut statutū ꝓcernit principalē favorē statuentiū. z ꝓcedat qđ primo dixi. Nā tūc ꝓfirmatio hz vim cuiusdā priuilegij cui pñt statuētes vt ꝑuilegio renūciare. ad ℔ adducho. tex. in. c. cū illor. j. de ꝓben. ¶ Si vo statutū ꝓcernit favorē aliorū vel locū publicū ita ꝙ nō mere ipsos statuentes. z tūc ꝓcedat opinio ꝛria. Rō qꝛ exḡ superior ꝓfirmat videt' dispositōez suā facere. ꝗa oia nostra facim⁹ quib⁹ auctoritatē imptim̄. in. c. si aplice. de ꝓbē. i. vj. z in. l. j. C. de vete. iu. enu. Inferior aūt nō potest legē sup̄ioris tollere. vt in cle. ne romani de elec. facit qđ no. Inno. in. c. accedētib⁹. j. de priuil'. vbi singulariter dicit ꝙ si statutū ecclie ꝓcernit principalit' vtilitatē vel honorē ipsius eccl'ie non pñt canonici exp̄sse vl' tacite illi renūciare. fac qđ ibi dicā. ¶ Ultimo indu co istū tex. ad aliud no. dictū ꝙ si statuentes vel eorū successores veniūt sciēter ꝓtra statutuz vident' tollere statutū ita ꝙ ꝑ vnicū actū ꝓtrariū statuto collegialit' factū tollit ipm statutuz. qđ videt' velle Hosti. z Jo. an. in. c. ad audiētiā. ℣ cle. nō resi. facit ad. q. Bar. post Ci. in. d. l. oēs ppli. vbi q̄rit vtr ꝑ scdm statutuz tollat' pmū si in scdo nll'a fit mentō de primo. z ꝓcludit ꝙ sic nisi primū haberet clausulā derogatoriā ad scdm. tūc .n. ē op⁹ facere mētōez de pmo. ar. i. l. siqs i p̄in. ff. ℣ le. ij. c. nōnulli. j. ℣ rescript'. ¶ In gl. ij. ibi sint auctorita te pape. doct. ℔ multū instāt ponēdo varias opi. Sed colligēdo pōstantiores sic distingue p⁹ Jo. calde. ꝙ aut querit'. nunquid eps z capl'm possint minuere numer⁹ pbendar⁹ vel supp̄mere dignitatē in eccl'ia. aut querit' nūqd possint augere numer⁹ canonicor⁹ z pbendarū vl' creare dignitatē i eccl'ia. Et ꝓ. pmitte ꝙ capl'm sine epo z eps sine capl'o ista vel sil'ia explicare nō pñt. qꝛ cū sit vnū corp⁹ nō dz mutari stat⁹ eccl'ie sine ꝓsensu vtriusq. ℣ q̄ vide qđ dixi. s. eo. ti. c. cū oēs. z ꝑ Inno. j. ℣ cō sue. cū ꝓsuetudis. z ꝑ glo. in. c. ij. de ꝛ. sig. in. vj. Nō ḡ resident in ℣. nūqd sine papa possit capl'm cū auctoritate epi. vel eps cū ꝓsensu capl'i ista facere. Distingue ḡ sic. ꝙ aut nūer⁹ canonicor⁹ seu pbēdar⁹ nō ē ꝓfirmat⁹ ꝑ papā nec iurat⁹. aut ē iurat⁹ z nō ꝓfirmat⁹. aut ē ꝓfirmat⁹ z iurat⁹. Et ꝓ. pseqr nūquid possit capl'm cū auctoritate epi augere nūer⁹ pbendar⁹ z canōicor⁹. Si. n. nūer⁹ nō ē iurat⁹ nec ꝓfirmat⁹. z indubio pōt augere si alia causa rōnabil' nō obstat. ℔ ꝓbat' in. c. dilecto. et in c. vacāte. de ꝓben. aut numer⁹ ē iurat⁹ sed nō ꝓfirmatus. z tūc aut canonici iurauerūt seruare statutū z pñt augere prius ſblato statuto. vt no. in dicto. c. dilecto. aut iurauerūt seruare contēta in statuto. z tūc nō possunt venire ꝓtra absq̄ auctoritate pape. vt in. d. c. dilecto. si tā ℨuenīt tenet creatio. ℔ icidūt in pluriū. vt no. i. d. c. dilecto. fac qđ no. Jo. an. i regula qđ semel. de re. iur. li. vj. in mercu. aut nūerus est ꝓfirmatus ℔ nō iuratus. tunc si ꝓfirmatio est simplex tenet creatio. ar. hic in fi. z ī. d. c. dilecto. aut ꝓfirmatio est facta cū clausula decreti irritantis ꝙ quid fieret in ꝓtrarium. z subdistinguit'. aut. n. redditus ex postfacto excreuerunt. z tunc tenet creatio. quia in illa ꝓfirmatōe subintelligit' clausula, nisi redditus excreuerint. vt. j. c. pri. aut redditus non excreuerunt z nō pñt de nouo creare. si vero numerus est iuratus z etiā confirmatus tunc eo casu q̄ sola ꝓfirmatio impedit fortius p̄stat impedimentum cū ꝓfirmatio z iuramentū ꝓcurrunt. sed vbi qđlibet ꝑ se non sufficit ad impediendū nec simul iūcta impedient qꝛ iure nō ꝓbat'. Aut querit' an possit capl'm creare dignitatē in eccl'ia. z tunc aut vult creare dignitatez oīno nouā z nō pōt. qꝛ ad solū papā ptinet creare dignitates. vt in. c. j. xxij. di. puta si velint statuere vt sint cardinales in eorū eccl'ia. aut vult creare vnā de dignitatib⁹ prius creatis. puta archidyaconatū vl' archipresbyteratū z potest. ar. hic in fi. nā ista dignitas erat ℔ extincta. z ex facto capl'i erat nouiter instituta sine licētia pape. Nec ob. dictū glo. ꝙ istđ ꝓtingat ex ꝓnīa prioris dignitatis. ꝙ cum dignitas esset prorsus extincta dz dici noua creatio. z facit. xxj. di. ī nouo. qđ etiā tenet Jo. an. z etiā moderniores. ꝓdicta, ꝓcedūt respectu augmentationis seu creatōis. An aūt possūt diminuere numer⁹ ꝓbendar⁹ z canonicorū seu supp̄rimere dignitatē q̄ iā est creata. aut nō subest causa z nō possunt. vt. j. c. ex pte. aut subest cā. z tūc si papa vel ei⁹ auctoritate nūer⁹ sit p̄fix⁹ vl' dignitas sit creata tūc ñ pñt diminuē. ar. ī. c. cū vēisset. ℣ iudi. z. c. j. z. c. ij. ℣ ꝓfir. vti. z ℔ dictū tenēt cōiter doct. Ego limitarē hoc dictū vz nisi causa diminuendi eēt orta ex postfacto. nā quēad modū pōt fieri augmentū excrescentib⁹ facultatib⁹. j. c. pri. nō obstāte ꝓfirmatōne pape ita z diminutio diminutis facultatib⁹. facit qđ in sili no. glo. in. c. j. de cōfir. vti. aut cessat auctas pape. z tūc si aliquis ali⁹ a capitulo instituit illas ꝓbendas vl' dignitates nō pōt capitulū diminuere sine auctoritate fūdatoris vl' heredis. ar. c. monasteriū. xvj. q. vij. alꝫ vj. qđ ē bñ no. z originaliter fuit dictū Host. z ꝑ ℔ dictū Cal. dicit se obtinuisse ꝙ epūs nō pōt dispēsare ꝓtra institutōz bñficij vl' ipam imutare vl' ꝓtra eā venire sine ꝓsensu p̄oni. qđ semꝑ no. Si ḡ ex institutōe bñficij collatio est fienda p̄sbyt'o nō pōt epūs sine ln̄ia p̄oni dispēsare vt cōferat' nō p̄sbyt'o. ad idē adduco no. dictū Inno. ī. c. fi. ℣ cle. nō resi. vbi dic' epm nō posse ℨ statutū bñficij dispēsare. fac qđ no. ī. c. at si clici. ℣ iudi. ī. §. ℣ adulteris. ℔ limitarē nisi dispēsatio hīet fieri ex necitate eccl'ie et p̄on⁹ nollet ꝓsentire. ad ℔ adduco no. dicta dñoꝝ de ro. dec. ccxcvj. vbi dicūt ꝙ si p̄on⁹ sine cā nō vult cōsentire ꝓmutatōi bñficij pōt epūs ℔ facere sine cōsensu p̄oni. qꝛ p̄on⁹ nō dz impedire magnā vtilitatē ecclesie. facit. c. j. ℣ bis q̄ fi. a ma. par. ca. z ad primū dictū hosti. adde qđ no. Pau. ī cle. ne ī agro. §. ad ℔ ℣ sta. reg. vbi dic' epm nō posse bñficiū p̄onatū vnire sine consensu p̄oni. fac. d. c. monasteriū. aut nō ꝓstat de fūdatione alter⁹. z tūc si bona epi z capl'i sūt cōia non possunt supp̄rimere. qꝛ epūs auctorizaret ī facto ꝓprio. sed dic ꝙ dz tūc recurri ad archiepm vl' ad papā. fac qđ no. in cle. ij. de re. ec. non alie. z itellige quando supplō venit in eor⁹ favorē. Si bona eor⁹ sūt diuisa tūc potest capl'm cū auctē epi supp̄mere dignitatē si ſbest legitīa cā. c. sic vnire ℣ excess. pla. p̄dcā, ꝓcedūt nisi cōfirmatō pape cū clausula decreti obstet ꝑm p̄dicta. nō ob. p̄dict'. c. fi. ℣ ꝛ. sig. vbi ī diminutōne fuit recursuz ad papā. qꝛ volūtarie sibi cessauerīt vl' forte epūs z capitulū nō ꝓcordabāt. eodē mō dic ad. c. cū olim de ꝓsue. vbi videt' ꝓbari ꝙ ī creāda dignitate ē recurrēdū ad papā. z ꝑ ℔ hēs materiā glo. declaratā. ¶ In glo. pe. ī fi. ex fine glo. hēs q̄nq̄ opiniones qualiter perdat' pri-

uilegiũ.7 vltra glo.ponũt alie multe opi.vñ in hac materia tot sũt opi.qt sunt capita p q̃ discurrit ista materia. Sz mihi placet distinctio Jo.an.aliqbus additis quia aut queritᵉ rescripto delegatorio inrisditõis qz to tpe pdat.7 dic vt dicet in.c.si aũt.7.c.plerũqz.j. de rescri.7 est tex.no.in.l.falso.C.de diuer.rescri.7 ibi maxime p Bal.aut q̃ritᵉ de ꝓuilegio.7 tũc bz tps annexuz 7 standum est tpi determinato.vt in.l.quotiẽs.C.de p ci.impe.offe.qđ intelligo nisi ꝯueniat aũ tps.quo casu dicendũ vt.j.dicã.qñqz ꝓuilegiũ hz in se causã tacitam vel exꝓssam 7 ea cessante cesset ꝓuilegium.pone exẽplũ in.c.suggestũ.de decimeli⁹ in.l.generalr.C.de epi.7 clicꝫ canonizata.xvj.q.j.aut sum⁹ ex istos casᵘ⁹.7 tũc aut ꝓuilegiũ conceditur circa iudicia aut circa negocia. ℣ Primo casu.aut ad agendũ aut ad excipiẽdũ.si ad agendũ durat tãto tpe qz to durat actõ.vt in l.si eũ.§.q̃ iniuriaꝝ.ff.si quis cau.Si ꝙo dat ad excipiendũ tũc est perpetuũ.vt i l.pure.ff.de voli excep.nisi deprehendat in culpa in nõ excipiẽdo tpe quo agit contra eum.ar.in.l.pomponi⁹.§.rati.ff.de procura.

℣ Secõ casu ꝑncipali aut ꝓuilegiũ dat ad aliqđ faciendũ 7 pditur spacio.x.annoꝝ si ꝓuilegiatus eo nõ vtit.vt in.l.j.ff.de nũdi.vbi dicit q si ꝓnceps cõcedit ciuitati ꝓuilegiũ nũdinaꝝ 7 ciuitas nõ vtit eo p decennium illud pdit.7 p hoc dicit Bar.q si princeps det ꝓuilegium studio generali quo ciuitas nõ vtit p decennium illud pdit.hoc tñ nõ ꝓcedit si ꝓfert ecclie vt.j. dicam. Aut dat ad nõ faciẽdũ.7 si aliquid reseruauit sibi princeps nõ potest ꝓuilegiatus illi renũciare nisi quatenus ꝑticulariter eũ tangit.vt in.c.cũ tpe.de arbi. Aut princeps nihil reseruauit sibi.7 tũc aut fuit ꝓcessũ ꝓsone ꝓuate aut cõi vel ecclie. primo casu pdit per vnicã ꝓtrauentõz.7 intellige si directe obuiat illi ꝓuilegio.7 iste est casus huiꝰ.c.7 optime facit.l.ij.C.de iudo.impet.7 vid oio qđ no.Bar.i.l.j.ff.de his q̃ i ꝓꝝ. vbi videt velle q ꝓuilegiatᵘ⁹ ne soluat prestantias si sponte semel soluit ꝓiudicat sibi in futuꝝ nisi fuerit ꝓtestatus vt ibi.7 no.hoc vltimũ de ꝓtestatõe. Jtẽ põdera qđ dixi si directe obuiet.qz secus si non directe. vnde siqs habet ꝓuilegiũ generale ne subeat aliqua munera publica vl honores 7 sponte acceptauit vnũ nõ ꝓiudicat sibi in alijs nec etiã in illo si denuo eligat ad illud.vt in.l.volũtarie.C.de excu.tu.nisi acceptauerit decurionatũ.qz ex illo officio assumit ad alia officia ideo acceptãdo illud videt sibi ꝓiudicare.ar.c.trãslato.s eo. ℣ Secõ casu no pdit nisi legitimo tpe ꝓscribat.7 iste est casus.in.c.si de terra.7.x.accedẽtib⁹.de ꝓuile.7 est ratio.qz singulares ꝓsone nõ ꝓnt p ꝯuentionem eorum renũciare ꝓuilegio cocesso ecclesie. ideo spectat legitima ꝓscriptio. Et p hꝫ dico q attenta ratione est facienda dꝫia an ꝓcedat ꝓuato an ecclesie. qz p ꝯuentõem pdit ꝓuilegiũ ex tacita renũciatõne. Jõ debem⁹ ꝓsiderare an 7 qñ ꝯuentio inducat renunciationem.validã.nã in ꝓuato quelibet directa ꝯuentio inducit renunciationẽ validã ar.c.cũ renunciatur. xxxij.q.j.qz complectit ꝯrium.hꝫ in ecclia nõ potest inducere illã renũciatõem validã.qz sicut exꝓsse nõ ꝓnt canonici renũciare ꝓuilegio concesso ecclie ita nec tacite.vt no.Jnno.in.d.c.accedẽtib⁹ iõ in ecclia spectatur tps legitimũ.vnde idẽ dicendũ in alio q̃ ex ꝯuentione nõ posset renũciare ꝓuilegio. Et ex his infertur ad limitatõem hᵘ⁹.c.q si istud ꝓuilegiũ respexisset vtilitatẽ ecclesie ista vnica ꝯuentio ꝓiudicasset canonicis respectu vtilitatis eoꝝ dũtaxat.hꝫ respectu vtilitat ecclesie posset allegare ꝓuilegiũ nõ esse sublatũ. vt no. vult Jnno.in.d.c.accedentib⁹.7 ꝓbat rõne predicta. Jdẽ dic vbi ꝓuilegiũ dat respectu plurũ ꝓsonarum vel plurũ rer.qz lz q̃s ꝯueniat in vno nõ censet renũciare respectu alteriᵘ⁹.sic videt velle tex.no.i.l.volũtarie.C de excu.tu.7 ibi videas p Ci.plene d hac mã.7 hꝫ vt dixi sufficiãt ad q̃ndã instructõz materie.qz lõgissimũ eẽt p singlas causas ꝓplecti.vt dic hꝫ glo.i fi.et hñ. Et p ꝓdicta dicerẽ q vbi canonici posset renũciare ꝓ uilegio ecclie indulto p vnicã ꝯuẽtõz directã pderet ꝓuilegiũ.qz vt dixi ꝯuẽtio põderat ad inferendã tacitã renũciatõz.7 nõ est dꝫia regulariᵗ an aliqđ fiat exꝓsse vl tacite.ar.i.l.cũ qđ.ff.si cer.pe.7 i.d.c.cũ apud.

C Vm.m. Habet materiã ꝓlixã 7 sbtile 7 hꝫ dic in sũma. Si cap'm ꝯ suã ꝓstitutõz de certo canonicoꝝ nũero aliqs recipit i canõicos de superexcrescẽtib⁹ fructib⁹ eis ꝓuidere tenet.vl alr ad idem. Nõ obstãte certo canõicoꝝ nũero etiã p papã ꝓfirmato ꝓuidendũ ẽ receptis vltra nũeꝝ de superexcrescentib⁹ fructib⁹ maxime si voluntarie p canonicos fuerunt recepti. Diuidit in tres ptes. Jn ꝑ ponit allegatio ꝓ.m.7 socijs Jn scda ꝓ capitulo ibi veꝝ. Jn ꝛcia diffinitio ibi mãdam⁹. ℣ No.ꝓ vnã legitimã causam restringẽdi nũeꝝ pbendaꝝ 7 canonicoꝝ.qñ.s.reddit⁹ prebẽdaꝝ nõ sufficiũt ad sustentandũ ꝓgrue canonicos.nã tot sũt instituẽdi in ecclia quot possint ꝓgrue viuere ex redditib⁹ illius.vt in.c.j. de instit.7.c.vnico.de sta.regu.li.vj.7 puto.q ea q̃ dixi. s.c.pri.q epꝰ cũ cap'o pnt numeꝝ antiqnũ restringere ex pluribꝫ pbẽdis ꝓstituendo pauciores.tẽdit.n. in dedecus ecclie q canonici q̃ ꝓstituũt vnũ corpus cum cap'o nõ possint ex redditib⁹ ꝓgrue sustẽtari. ℣ No. scdo ibi ꝯ antiquã ꝓsuetudinẽ q valet statutũ capituli ꝓuate vtilitatis nutritiuũ ꝯ antiquã ꝓsuetudinẽ fauentẽ vtilitatẽ publicã 7 spũalem.qđ intellige qñ subest rõnabilis cã sic statuendi vt hꝫ erat. Et sic no.gener alr q ꝯ ãtiquã ꝓsuetudinẽ ecclie põt ex cã rõnabili fieri nouũ statutũ.fac rõ.c.nõ dz i pn.j.de ꝓban.7 affi.

℣ No.ꝛcio q põt q̃s recipi i canonicũ absq pbenda põt g̃ ius canonie existere sine pbẽda non tn dñt multi sic recipi ne tẽdat i dedecus ecclie.7 vid ad hꝫ bo.gl. 7 qđ ibi dixi i.c.dilectᵘ⁹ filiᵘ⁹.j.de pben. ℣ Quarto no. ibi ad instantiã.7 ibi ad pces.q tz collatio bñficij fctã ad instantiã vel pces alicuiᵘ⁹.7 intellige nõ de pcib⁹ canalib⁹ hꝫ de iustis 7 spũalib⁹.de quo vide bo.glo.i.c.tuã de eta.7 qua.7.j.q.j.c.sũt nõnulli. ℣ No.quinto.q licite cap'm vltra pbendas distinctas p singulos canonicos possidet bona cõia que dicũt de mẽsa ipiᵘ⁹ cap'li nã ex illis substituet cap'm onera cõmunia. Jtez solet diuidere fructus illoꝝ bonoꝝ in fine anni inᵗ ipsos canonicos. Jtẽ deputare ꝓ distributõnib⁹ q̃tidianis.et de his vide bo.glo.in.c.vnico.d cle.nõ resi.li.vj. ℣ Jtẽ no.7 tene mẽti q in ꝓstitutõe de certo nũero etiã p papam ꝓfirmato intelligt clausula nisi redditus ecclesie iutãtum crescãt q pluribꝫ sufficiãt. Ex hꝫ infert q augmẽtatis facultatib⁹ ecclie dz numerus canonicoꝝ augmentari 7 sic antiqua ꝓstitutio tolli. ℣ No.ibi sic ꝓsuevit.7 tene menti q clausula solita apponi de stilo curie dz subintelligi si casu nõ fuit expꝛessa.sic dicim⁹ in ꝯctib⁹ vt videant geri fm ꝓsuetudinẽ loci lz hꝫ non exꝓmat in ꝯctu.ad hꝫ.l.qđ si nolit.§.qz assidua.ff.de edi.edic.no.Bar.in.l.nemo est q̃ nesciat.ff.de du. re. vbi p hoc dictũ dicit q si in loco studij doctores solẽt q̃qz legere p substitutos intelligit tacite hoc in contractu ꝓductõnis exꝓssum vt possit fm ꝓsuetudinem legere p substitutũ.7 facit ad p̃dicta bo.tex.in.c. cãm q̃.j.de rescri.vbi clausula solita apponi in certo loco si trãsponit ꝯ ius intelligit iserta i loco suo 7 ẽ tex.no.

℣ No.ibi i drogatõz sue ꝓstitutõis.q statuẽtes pnt venire ꝯ ꝓstitutõez ꝓpriam lz fuerit ꝓfirmata p supiorem.7 lz ꝓtineat talem materiã q sine supiore statutũ nõ valuisset.qđ est no.7 limita fm ea q̃ dixi.s.c.pri. ℣ Jtẽ no.ibi cũ itegritate.q vbi numerᵘ⁹ canonicoꝝ venit ex cã ampliãdus nõ ꝓfundũt pbende antiq̃ sed eis in sua integritate remanẽtib⁹ ex alijs redditib⁹ cõstituuntur noue prebende. ℣ Jtem nota ibi pares. q

omnes ꝑbende tpe institutionis debent esse pares. vñ ꝑbēde successoꝝ vel nouiꝫ instituēdoꝝ nō dñt eē mioris valoris qꝫ ꝑbende antiquoꝝ. ¶ Jtē no. quid faciēdum de redditib ecclesie superexcrescētib. dñt. n. deputari ꝑ canonicis nouiter receptis seu fieri ex illꝫ nouas ꝑbendas vel ꝙuerti ad aliā vtilitatē ecclie. ¶ Jn glo. j. ibi haberet mandatū. vult ergo glo. dicere qꝫ iste. m. fuit admissus ꝑ alijs nouis cōcanonicis ad agendū ex duplici capite. p̄ q; habebat mandatū. z ß ptz in antiqua. scdo q; erant ꝙsortes eiusdē litis. Nā speciale est in ꝙsorte vt quēadmodū ꝙiuncta ꝑsona potest agere debit ratū. vt in. l. ß z hec. ff. de ꝓcu. z in. c. nōnulli. j. de rescri. ita ꝙsors eiusdē litis pōt agere ꝑ ꝙsorte sine mādato ꝑstita tamē ꝓius satisdat cōe ñ tñ admittiꝫ nisi ꝑmo cum oīb fuerit lis ꝓtestata. vt in. l. ij. C. de ꝙsor. eius. li. z istud consortiū ꝓtrahiꝫ ex cōitate cause et litis. vt no. in. l. si petitor. ff. de iudi. vide qd le. z no. in cle. religiosus. de ꝓcu. nō tñ admittiꝫ ꝙiuncta ꝑsona ad ea q̄ requirūt speciale mandatū. l. patri. z. l. illud. ff. d mino. z iō alibi dicit glo. no. q ꝙiūcta ꝑsona nō pōt petē solutionem sibi fieri lz possit agere vt soluat. q; in soluti one debiti recipiendi requirit spāle mandatū. adeo q etiam patri nō potest solui. vt est glo. no. quā sequitur ibi Bar. in. l. ꝛo ꝓcuratoꝛi. ff. de soluti. videt pulcher tex. in. l. q̄ boiez. §. si gener. ff. e. ti. qd no. ¶ Scdm speciale in ꝙsorte eiusdē litis est vt possit peti cautio a cōsorte etiā post litē ꝓtestatā. vt in. d. l. ij. z ratio est quia ꝙsors nō admittiꝫ ꝑ ꝙsorte nisi post litē ꝓtestatā vt. s. dixi. vñ de nouo orta est hec exceptio. certū aūt est q dilatoria ꝓpetens p̄ litē ꝓtestatā pōt ꝓponi nō obstāte lit. cont. vt in. c. in sinuāte. j. de offi. dele vbi de ß. dicit tñ hic glo. q ß causa ꝓprie nō erat cōis. q; quilibet habebat ius distinctū z separatū. vñ. D. fuit admissus ꝑ alios q; habebat mandatum. alꝫ nō fuisset admissus. ¶ No. semp hoc dictū q canonicus non admittiꝫ ad agendū sine mandato ꝑ canonico lz spāliter sit conuncta ꝑsona. intelligiꝫ g̃ ius ciuile de ꝙiunctis rōe sanguinis. optime facit. c. j. de ꝓcu. z c. cū dilectus. de offi. dele. dicā in. c. nōnulli. de rescrip. pōt tñ dici q isti erāt consortes ratōe rei quā sil petebāt. vt videt velle post glo. do. anto. z melius rōne statuti qd cōiter isti impugnabāt. z ratōe defensionis capli. z quilibet intellect⁹ est bon⁹ in se. z de istis satisdatōnib vide qd no. in. c. j. z in. c. mādato. j. de ꝓcu. ¶ Jn glo. iij. in fi. ex glo. bē tres solutōes ad ꝓrium. prima q allegatio nō fuit ꝓbata. quasi dicat q si duo reciperent ad vnā ꝑbendā nō valeret receptio. ꝑ ß. c. dilecto. j. de ꝓbeb. z ß solutio bona. Scda solutō q capli nō poterat ß allegare q; detegebat turpitudinē ꝓpriā. hec so. nō placet. q; vbi ℞tiꝫ periculū aiaꝝ admittiꝫ ꝙs allegās turpitudinē suā. vt. c. latoꝛ. z. c. ꝙsanguinei. d re iudi. dixi plene i c. cū causam. de ꝑben. z dic vt ibi. Tercia so. q vacante ꝑbēda fuerūt recepti duo nō tñ ad eādē ꝑbēdā. Vt qrto ꝑm Jo. an. dic ad eā. i. ad eccliaz. z sic ē simplex relatō. Vel ⁊nto ꝑm do. ant. si canonici recipiunt duos ad vnā ꝑbendā animo diuidēdi illā ꝑbendā tenet receptio. nā ex cā pōt fieri diuisio. vt in. c. vacāte. j. de ꝑben. z in dubio ꝑsumiꝫ animus si reddit⁹ sufficiūt ad duos ꝑm eū. ß solu. licz posset tollerari qñ exp̄sse fit diuisio ꝑbēde. sec⁹ tñ qñ tacite. q; cū ꝑbēda ꝙsistat in rebus coꝛpalib oz q interueniat diuisio actualis. nō. n. sufficit anim⁹ ad diuisionē lz secus sit in creatōe canonicatus. vt no. Jnno. in. c. maioꝛib. de ꝑbē. facit quod no. glo. in. l. qd in rer natura. ff. de leg. j. z. l. siqs duas. ff. cōia ꝓdio. tene g ꝑmā so. vel terciā seu quartā. Cui aūt debeaꝫ tūc ꝑbenda. in stāt doct. ꝙclusio magis cōis videt q debeaꝫ primo recepto. vt i. c. statuim⁹. de ma. z obe. z si simul sūt recepti locus est gratificatōi. vt. c. pe. de rescrip. li. vj. ¶ Jn glo. in ℞. sine p̄iudicio. ibi ꝓ ꝓrium factū. Ex hoc bēs vnā solutōz ad ꝓrium q ꝓtestatio canonicoꝛ nō ꝑfuit hic. q; fuiꝛ sublata ꝑ ꝓriuz factum. s. recipiēdo illos i canonicos. ad ß quotidie allegaꝫ iste tex. iūcta glo. q ꝑ ꝓrium factū tolliꝫ ꝓtestatō Do. ant. dicit z bene q coꝛrupte ad ß allegaꝫ iste tex. q; ꝓtestatio nō erat ꝓria facto. nam canonici receperūt illos in canonicos z volebāt eos esse canonicos nec ꝓtestatio repugnabat ß veniebat ad tollendū ius ꝙsecutiuum ad factū gestum. nā canonici dñt d iure habere ꝑbendā saltē ex redditib superexcrescentib. vt. c. relatū de ꝑben. ad hoc ius ꝙsecutiuū tollendū tenebat ista ꝓtestatio. vnde colligit q ꝓtestatio tendens ad tollendū ius qd venit ꝙsecutiue ad factū ex iuris dispositione nō valet seu tolliꝫ ꝑ explicationē actus. ¶ Contra hoc oppo. de. l. ꝑ seruū. ff. de vsu z habi. §. j. vbi tex. no. videt innuere ꝓtrarium. si. n. testatoꝛ legat vsufructum alic⁹ rei sine vsu nō valet legatū. q; vsufruct⁹ nō est sine vsu. ita receptio debebat hic inualidari exquo tollebaꝫ ista negocy. So. hec materia ꝓtestatōnis est multū plena z piculosa. z si vis plene instruiz fundamēte taliter vide ꝑ Jo. an. post Jo. mo. in regula in generali de regu. iur. in mer. z ꝑ Bar. in. l. nō. solū. §. morte. ff. de ope. no. nū. Do. an. tractat aliqua hic sed nō ita plene vt tangam in ꝓdictis locis. Attingam succincte nō ad euacuandum materiā ß ꝑ aliqua generali instructione saltē quo ad declarandū articulū h⁹. c. vñ dicēduz q aliqñ ꝓtestatio venit ad tollēdū id qd venit ꝙsecutiue ad factū. pone exemplū vt. s. quandoqz ꝓtestatio ē ꝓria facto. z dicit ꝓria qñ factū z ꝓtestatio se nō cōpatiūt sed sunt oīno ꝓria. exēplū si ꝓtestoꝛ q nō intendo ꝓbere matrimoniū cū berta z tñ postea de facto ꝓbo cū illa. qñqz ꝓtestatō veit ad declarandū factum multipliꝫ intelligibile z ad dandū intellectū ꝙ coēm intelligētiā. ¶ Circa primū distinguit ß do. an. q; aut ꝑ testatō fit sup dependētib a mera facultate ꝓtestantiꝫ z valz ꝓtestatō. vt. d. l. ꝑ ꝓuñ. z pone exēplū vt. s. Aut ꝓtestatō fit sup dependētib a ꝙsensu z ptāte duoꝝ. s. ꝓtestantiꝫ z alteri⁹. tūc si fit sine ꝙsensu ptis tolliꝫ ꝓtestatio ꝑ explicatōez alteri⁹ act⁹. q; q̄ vult añcedēs vult z ꝙns. nec possuz ego ꝓtestari in ꝑiudiciuz alteri⁹ sine ꝙsensu illi⁹. ad ß qd no. in. c. fi. de ꝙdi. app. Aut hꝫ ꝙsensus ptis z valet ꝓtestatio vt ibi no. alꝫ et. c. diaconi xxviij. di. vbi tex. dicit q si oꝛdinandus in diaconū ꝓtestet eꝑo q nō vult ꝓtinere ß vxoꝛē ducere z eps cōsensit si oꝛdinatus postea ducat vxoꝛē remanet in ministerio z excusaꝫ ꝓpter epi lniaz. z sic videt innuē do. an. q teneat matrimoniū qd nō puto verū. z archi. ibi exp̄sse tenet ꝓtrariū. ß ponderaꝫ ibi epi lnia q̄ ad ß. vt diaconus nō deponaꝫ ꝓpt delictū. vñ non dicit ibi tex. q remaneat i mrimonio ß in misterio. ¶ Jtez tenēdo ꝓriū sequereꝫ absurdū q eps posset dare lniam ꝙstituti in sacrꝫ ptrybēdi mrimoniū. z dic q solū ibi valet ꝓtestatio respectu pene deꝑositōnis euitande. pone exēpluz in. c. cumana. de elec. vbi si bñs vocē admittiꝫ ad electionem cū ꝓtestatōne q vox sua non ꝙputeꝫ i numero. si ꝙsentit ꝓtestatōni fit ei p̄iudiciū. ¶ Qñqz fit ꝓtestatio in nō dependētib a ptāte ptium ß ex iurꝫ dispositōne z nō valet ꝓtestatio. z isto casu intellige istū tex. nam nō dependet a ptāte canonicoꝛ vt q̄s sit canonic⁹ sine ꝑbenda vel nō ꝓuideaꝫ receptꝫ ex superexcrescentibus redditib sed ꝓuenit ex iuris dispōne. iō ꝓtestatō in ꝓrium nō valet. ß dictū vr ipsa veritas ꝑma fronte sed bñ ponderando multipliꝫ pōt impugnari. nam ius nō impugnat vt q̄s sit canonic⁹ sine ꝑbenda si alꝫ pōt sustētari. imo laudabiꝫ. ß vult Jnno. apte in. c. fi. d clerī. nō resi. z ad idē tex. c. scōz. lxx. di. vbi dī q nō oz q̄s eē canonicus ꝑbēdatus in diuersis ecclijs. q̄si innuat q i diūsis ecclijs possit plures canonicat⁹ hre. q; vtile est ecclijs hre plures ꝙsiliarios z defensoꝛes. argu. lxiij. di. obeūtib. vñ pōt q̄s bona mente retinere ꝑbendam et

acceptare canonicatū.nec ius in ꝑ resistit dūmodo cesset ois fraus.7 sic ptestatio debuisset ꝑ valere.qz dēpē debat a volūtate ipsaz ptiū. ¶ Circa hoc tñ aduerte ad aliquos casus.aut.n.fit pactū inter recipiēdū 7 capitulū vt nihil possit peti ita q̄ iste ex cupiditate acq̄rendi canonicatū renūciat iuri petēdi prebēdam 7 nō valet receptō in canōicū tāq̄z symōiaca.qz remittit ius tpale sibi ꝓpetēs vt adipiscat spūale.vt est casus in simili in.c.p tuas.iij.ō symo.ita q̄ ꝑ casu dicerē hūc tex. nō habere locū.qz inficeret ex toto actus.aut ptestatio fit bono aīo.qz recipiēdus ꝫ vñ viuat 7 nō ex cupiditate.p cessit.7 tūc credo q̄ possit recipi cū ꝑ q̄ nō petat p̄bendā illo tpe p ea q̄.s.dixi.Ad istū tex.potest rñderi mltipliciť q̄ canonici nouiter recepti nō ꝓsenserūt huic ptestatōi.nec apparet ex tex.iō cū iste actus dēpēderet a facultate vtriusq̄ nō valet ptestatio nisi ps ꝓsenserit.vt no.glo.in.c.cumana.alť.videť tex.ꝑm vnū intellectū in.l.cū in plures.in.§.locator.ff.loca.tenet Bar.in.d.§.morte.Itē pōt sc̄do iste tex.intelligi q̄ ptestatō fuit facta respectu p̄bendaz antiquaz vel respectu bonoz cōium tūc exñtiū.7 ita loq̄ť tex. nunc aūt petebāť redditus ex postfacto crescentes.vt clare colligiť ex ꝑma pte capli.g nō veniebāt in aliq̄ ꝯ illam ptestationē.qz ptestatio nō extēdiť ad futura veriſiť nō cogitata.ar.c.cū inter.p.de renū.maxime cū isti redditus superc̄rescētes hēant hāc clausulā annexā vt p. uideat nouis ex dispositōe iuris.7 p has duas expositōes remanet clar⁹ 7 plan⁹ intellect⁹ tex.7 ꝫ q̄ ad ꝑmū. ¶ Venio ad sc̄dm.s.q̄d iuris cū factū subseqns est ꝯrium ptestatōi.7 distingue vt.s.qz aut fit ptestatō in tendētiby a mera ptāte ptestātis.7 valet ptestatio. exemplū si prius ptestor q̄ nō intēdo aliq̄d dicere ꝯ fidē si postmodū dico aliq̄d ꝯ fidē defēdit me ptestatio vt.xxiij.q.j.hec est fides. Itē pone exēplū in testatore q̄ dicit cui bis legauero semel legatū esse volo.si postea bis legat ñ valet nisi vt vnū legatū.vt.l. si q̄s.ī pn.ff.ō le.iij. Itē fac.d.l.p seruū.aut actus pēdet a volūtate.p testāt is 7 alteri⁹.tūc si ille ꝓsentit ptestatōi iuuat ptestatio.vt.d.c.cumana.7 q̄ō no.i.c.fi.j.ō ꝓdi.appo.aut ille nō ꝓsentit 7 tūc si ptestatio fit ex causa ꝓbabili tenet ptestatio.exemplū infert mihi metus vt ꝓtrahamꝫ mrimoniū cum berta.si ptestor q̄ non intendo cōtrahere licet per metum exprimam verba apta ad matrimonium nihilominus valet ptestatio facta in ꝯrium vt in.c.lotharius.xxxj.q.ij.7.c.j.q̄ō me.cā.si autē nō ꝏ est iusta cā ptestādi tollit ptestatō p ꝯriū factuz.nam quēadmodū ꝓditio mēte retēta nō ꝓdest ex q̄ pure cōtraxit cū aliq̄.vt.l.si nō repetēdi.C.de cōdi.ob cām.ita 7 ptestatio fctā pte ignoraīte nō ꝫ ꝓdesse exq̄ postea pure gerit actū cū pte. Exq̄ infert ad qōnez q̄tidianā. q̄dā ad instantiā amici dixit se velle fideiubere p illo. ille postea coraī testiby ptestatus ē q̄ p illā fideiussiōez nolebat obligari.deinde fideiussit.petiť apd creditorē Certe ptestatio tolliť tūc p ꝯrium factū cui creditor nō ꝓsensit.7 voluit Bar.in.l.nō solū.§.morte.ff.ō no. ope.nū. Qñq̄z ptestatio fit sup actu in q̄ ius facit presumptōez iuris 7 de iure.7 ptestatio tollit illam ꝑsumptōez.pone exemplū ius ꝑsumit q̄ si spōsus cognoscit sponsaz de futuro īmediate ꝯbiť matrimoniū de pūti in.c.is q̄.de spon.pone q̄ sponsus ptesteť q̄ nō intendit eam cognoscere aio ꝯbendi matrimoniū 7 mulier ꝓsensit nunq̄d ptestatio tolliť p ꝯriū factū subseqns: Jn q̄ dico q̄ vbi cessaret turpitudo valēt ptestatō ex quo ps in cui⁹ fauorē ius ꝑsumit consensit ptestatōni hoc ꝓbo ar.eo.q̄ no.in auc.sed iaz necesse.C.de dona. ante nup. vbi dicit Ci. 7 cōiter iuriste q̄ ꝯ ꝑsumptōz iuris 7 de iure ad mittiť ꝓbatio p ꝓfessionē illius in cuius fauorez ius ꝑsumiť.7 dixi in.d.c.is q̄.si ḡ ex postfacto tolliť ꝑsumptio iuris p ꝓfessionē partis multo fortius vbi apparet de voluntate ante factum facit quod no.Jnno.ī.c.qz plericꝫ.de imu.ec.ꝑ vbi turpitudo ꝛsatur in ptestatōe.vt in exemplo p̄misso nō valet ptestatio.dictū est no.Jnno.in.c.vnies de spō.7 hec breuissime q̄ ad sc̄dm. ¶ Quo ad vltimū qñ ptestatō venit ad vandū certū intellectū facto multipliciter intelligibili 7 non tolliť p factū seqns licet ꝑma frōte videatur ꝯrium ꝑ ꝫ intelligi ꝑm ptestationē ptestātis.et intelligo q̄ñ ptestatio ē facta in p̄ntia illius cui⁹ interesse ꝛtitur.exēplū etns coraī iudice recepto libello dicť q̄ rñdere vult nō tñ animo li.pte.hec ptestatō ꝓdest vt voluit hic Jnno.7 ad ꝑ allegať quotidie dictū Jnno.7 idē voluit in.c.vnico.de lit.pte.sequiť Bar.ī.d. §.morte.nā ad libellū pōt rñderi mltipliciter 7 aio lit. pte.7 aio iudicē informandi.vnde exquo ptestať ꝑm vnū intellectū nō ꝫ intelligi ꝑm aliū ꝫ alius sit magis cōis.facit l.nensenius.ff.de ne.gest.ad idē adde dictū Jnno.i.c.cumana.de electi.ī addi.vbi dicit q̄ si pars dicat in p̄ntia iudicis ptestor q̄ non intendo ꝓsentire in vos tanq̄z in iudicē ꝓpetentē.7 hac ptestatōe salua dico sic q̄ valet talis ptestatio nec tolliť ꝑ ꝛba subsequentia.vñ iudex potest illū ꝓdemnare vt ꝓtumacez. qz nō dicit ꝓparere exquo ptestať q̄ nō intēdit ꝓsentire vt in iudicē.7 iō sis cautus vt addas in ptestatiōe ista ꝛba nisi q̄tenus de iure teneor tūc.n.defēdit a cōtumacia. ¶ Itē aduerte q̄ ꝑ casu 7 silib⁹ ptestatio iuuat qñ ꝓcurrit cū facto.vñ si repetat in quolibet facto tolliť ptestatio ꝑ factū pure gestū. exemplū cōparco coraī iudice 7 recepto libello respōdeo cū ptestatōe q̄ nō intendo ꝓsentire in cū tanq̄ in iudicē cōpetentē. si postea facio aliq̄s actus coraī eo 7 nō repeto ꝓtestatōnem tolliť ꝑma ptestatio facta coraz eo.7 de ꝑ est tex. no.ꝑm vnū intellectū in.d.l.cuz in plures.§.locator.ff. loca.tenet Bar.in.d.§.morte.7 Jo.an.hic.qđ intelligo qñ pars habuit liberā facultatem ptestādi.ꝑ si ꝓpter iustū metū iudicis q̄ timuit eius tyrannidē nō fuit ausus totiens replicare credo q̄ ꝑma ptestatio suffi cit quo ad totā cām donec cessauerit metus.argu.opti mū.c.j.qđ me.cā.7 in.c.si iustus metus.de appel.7 ꝑ sufficit quo ad intellectū.c.7 glo. ¶ Jn ea.glo.ibi pōt dici ex hac particula vsq̄ ad finez.colligitur vna so.ad ꝯrium p̄missum q̄ ptestatio hic ꝑfuit respectu antiquaz ꝓbendaz 7 respectu bonoz cōium.nā solū puideť istis ex superc̄rescentib⁹ fructib⁹ 7 reddituby quasi glo.innuat q̄ cessante ptestatōe isti recepti vltra numez debuissent habere ptes ex antiqs p̄bēdis.quasi ex receptōe vltra numez frangat nedū numer⁹ canonicoz ꝑ etiā p̄bendaz.ꝑ hoc dictū nō placet.7 apte glo. j.in ꝛ.integritatis ī fi.dicit ꝯriū vt nō frangat numer⁹ p̄bendaz sed canonicoz tm̄.7 illud est cōius 7 verius. 7 ꝓbari videť in.c.p illoz.de p̄ben.7 ibi in glo.fi.hoc tenet expresse quā no.ad idē facit.c.dilectus filius.e.t. Ex his infert ad qōnem q̄tidianā.an superc̄rescentia redditū frangat numez p̄bendaz ipso iure.7 videť q̄ sic ꝛpter ꝓditōez ſbintellectā.de q̄ i tex.et circa hoc mlta possent dici.ꝑ vera ꝓclusio videť vt nō frangať ipso iure p.c.fi.ō ꝛ.sig.ꝑ ē in ptāte rūpendi.sic intellige cōditōem illā de q̄ in tex. Itē tot sť instituēdi ī ecclesia q̄t ex redditib⁹ ei⁹ pūt sustētari.vt ī.c.j.ō īsti.7 si aliq̄ sť recepti vltra numez ꝛ numer⁹ p̄bendaz augmētari ex superc̄rescētia reddituū nō tñ antique p̄bēde ꝓfundū sed accrescētib⁹ fructib⁹ creant noue p̄bēde pares cū antiqs.7 de hoc ē tex.no.hic 7 alibi nō ita bñ ꝓbatur. ¶ Jn glo.ī ꝛ.ī canonicos.no.ꝓ ex ista glo.q̄ laicus pōt habere p̄bendā in eccl'ia sed nō canoniā.qui velit glo.q̄ canonia sit ius spūale.ꝓueniens coipso q̄ aliquis recipitur in canonicū.prebenda ꝛo ē q̄d temporale debita canonico rōne officij 7 canonie. Cōtra hoc opponiť de.c.dilecto de p̄ben.vbi prebenda appellať ius spūale 7 indiuiduū.So.intellige illū tex.quando p̄benda ꝫ annexū canonicatū.vñ rōe canonie ꝛ

ius spuale. istā glo. intelligo qñ pbenda ē p se ꝙsistēs in mera tpalitate. nā pbēda singlr ꝙsiderata ꝙsistit in mera tpalitate. qz ex bonis tpalib⁹ ꝙstituit pbenda. sic intellige Inno. in. c. maioribꝫ de pben. z iō dubitat an in eccleſijs regularib⁹ pñt esse pbende seu portiones ꝓuilegiate q̄ sūt loco pbendarum. ꝺ quo vide p Inno. in. c. dilect⁹. el. ij. de pben. z qō ibi dixi. z p Jo. an. in regula nō est obligatorijū. de reg. iur. li. vj. i mer. ¶ Scꝺo no. ex glo. q licite fiūt ꝓ laicis in eccl'ia pbēde. z refert Lō pos. hoc fuari in eccl'ia sancti martini Carnoten. vbi assignant aliq̄ pbende nobilib⁹ rōne pauptatis vl' alicui⁹ seruitꝫ tpalis. p hoc. c. possessiōes. xvj. q. j. vbi eccleſia pōt pauperi ꝓcedere vsufructū alicui⁹ possessionis. vn eccl'ia ꝺz sua bona cōicare pauperib⁹. xvj. q. j. c. fi. dicit etiā hic Lōpos. q ꝓpter cōionem q̄ est int' pbēdā z canoniā si pbēda solita ꝓferri canonico ꝓfert' clerico videt' etiā collat⁹ canonicat⁹. p hoc facit optime c. translato. s. eo. ¶ Jn glo. in. ℣. pciperēt ibi symonia cū fuisset. No. bñ glo. q si recept⁹ in canonicū fac̄ pactū vt nihil omnino petat rōne canonie cōmittit symonia. s nō ꝓbat' p tex. quē glo. allegat s optīe facit. c. p nras. iij. de symo. z declarat vt. s. dixi. ¶ Jn fi. glo. loq̄tur aliq̄ntulū obscure. s forte voluit intelligere vt intelligit Inno. q canonici fecer't statutū p se vt recipiendi vltra nūer nihil pciperēt de canonia. nā siue statutū sit bonū siue sit malū nō ꝓmittit symonia ꝑm eum bñ q̄ cū nullo fit pactū. nec ex sola editōe statuti vendit aliq̄d spuale. q̄ vēditō nō ꝓsistit sine p̄cio. in. §. p̄cium. insti. de empti. z ven. Sed si statutū legeret tpe receptōnis in canonicū q̄ cauet vt aliq̄d det vel ꝓmittat z recipiend⁹ ꝓmitteret obſuare tūc bñ cōmitteretur symonia. q bñ no. nā ꝑm Hosti. sic ꝙsuetudo nō excusat ita nec statutū. j. de symo. veniēs. z. c. nō sat'. et intellige ꝑm Hosti. qñ statutū nutriret ꝓuatum cōmodū z tpale. sec⁹ si publicū z spuale. z p hoc dictū dicūt hic docto. canonicos nō excusari si exigūt aliq̄d tpale a nouiter recipiēdo seu recepto diuidendū int' eos. secus si veit applicandū alicui operi. puta p bono fabrice vel alter⁹ vtilitatis eccleſie. hoc dictuꝫ placet mihi rōne consuetudinis nō rōne statuti. allego tex. aptum j. q. iij. ex multis. vbi tex. quē nescio alibi dicit nil debere exigi a beneficiando etiam vt illud conuertat in fabricam vel aliam vtilitatē eccleſie ne beneficia videantur p̄cio ꝓcedi. Sꝫ dices tu q̄re valet poti⁹ ꝙsuetudo q̄s statutū dico q statutū nō bꝫ principiū volūtariū s necessitatiuū. z paria sunt petere exp̄sse vel cū editōne statuti s ꝙsuetudo habuit principiū voluntariū. nam ex pietate vel liberalitate potuerunt recepti nonit' aliquid dare vtilitati eccl'ie applicandū. z ex istis obligationib⁹ voluntarijs poterit induci laudabilis ꝙsuetudo. sic intellige tex. no. in. c. ad aplicam. de symo. Et vide quod ibi dixi z tetigi. in. c. iacob. eo. dicit etiam hic Inno. q si nihil peteret vel ꝓmitteret. s receptus aliquid spōte dat canonicis eccleſie nō cōmittit symo. lz ibi sit statutū aliq̄d exigens quod no. p hoc facit. c. z si q̄nes de symo. z. c. ꝙsuluit. de vsu. z sic videt q tpe q̄ quis recipit spuale pōt dare sponte aliq̄d tpale. ad qd vide tex. no. j. q. j. emendari. ¶ Jn glo. in. ℣. industriā no. fi. glo. z p clariora ℣ba dic̄ Hosti. q si p industriā canonicoꝝ augmentant' pbende qd supest cedit eis. s si bona capli augmentant' pōt etiā augmētari pbēdarum numer⁹. vt hic q̄i in cōib⁹ redditib⁹ nō referat vnd ꝓueniat augmentū. Ego credere q etiā ex pbēda singulari posset aliq̄d subtrahi si aliq̄d supest ex necessitatib⁹ ipsius canonici. vt q⁹ pbenda multū abūdat. rō q⁹ bona pbēdaꝝ sunt canonici. z eccl'ie z canonici possidēt nō iure ꝓpio s eccleſie. vt. xij. q. j. §. fi. cū. c. se. si q̄ vna prebenda multū abundat z alia est multū tenuis pōt eps cū capl'o ex pbenda abundanti supplere defectū tenuis. sicut ex bonis vnius eccleſie pōt suppleri alteri. vt in. c. j. de re. eccle. nō alie. li. vj. nec est curandū de industria canonici q⁹ ad hoc tenebat'. Jtē supfluuꝫ ꝺz reputari ad piā causam. vt in. d. §. fi. ergo si fiat deputatio p epm z capl'm ad piam causaz mō ꝓdicto cōuertit' res ad vsum destinatū. ¶ Jn glo. in. ℣. ad pbēdas. in fi. tene hāc vltimā so. glo. z eā declara vt no. gl. i. c. ij. de ꝙcess. pben. li. vj. Et ꝙclude q si ꝓmitteret' canonicat⁹ vel pbenda nō valet ꝓmissio. vt in. c. ij. de cōcess. pben. Sed siq̄s de p̄nti recipit' in canonicum z ꝓmittit' sibi de primo vacatura tenet receptio. q⁹ ius canonie est q̄sitū de p̄nti z debet habere pbendā vacaturam nō rōne ꝓmissiōis s canonicatus habiti. z iste ē intellect⁹ h⁹. c. ¶ Jn gl. in ℣. vltra nūer. no. glo. ad quā q̄tidie fit remissio cū quer't an recepti vltra nūer debeant bre stallū in choro vocē in capl'o distributōnes q̄tidianas z alia q̄ soliti sūt canonici recipe. z vltra gl. repiunt' alie opiniones varie. Jnno. z Lōpos. de directo sequunt' ꝓriam opi. Distinguūt. n. q aut in loco ē ꝙsuetudo q canonicus installat' tūc ad limites installationis consequit' vocē. si fuerit installatus in choro hēbit ea q̄ sunt chori. si in capl'o hēbit q̄ sūt de capl'o. si nūt non subest causa sine ꝙsuetudo installatōis dicūt q eoipso q recipit' seu instituit' hēbit plenū ius canonie. q⁹ licet tpalia nō trāsferātur sine traditōne. vt. l. in traditionib⁹. C. de pact. secus tñ in spualiby. p quo vide bo. tex. in. c. si tibi abñti. de pben. li. vj. Jo. an. distinguit inter receptū auctoritate superioris z receptum voluntate capli. p casu receptus nihil ꝙsequit'. scꝺo ꝺz habere vocē in capl'o z distributōes z si. Et sit rō diuersitatis. q⁹ subuenit' ei q̄ in necessitate ꝓstitutus ē. vt in. c. ab arbitris. z ibi glo. de offi. dele. li. vj. Jo de lig. hoc impugnat. q⁹ pinguiꝫ ins hñt recepti auctoritate pape q̄ capli. vt patet in. c. hi qui. de pben li. vj. ꝺo. de ro. decccchij. al'. cccliij. dicunt q de ꝙsuetudīe curie approbatū ē q isti recepti vltra numer⁹ nihil interim recipiant. q⁹ nō hñt plenū ius. q̄nimo talis canonicatus vacat post collatōez pbēde sibi factā cui est annexus canonicat⁹. loquūt' tñ de recept' pape auctoritate. Do. an. distinguit q aut papa mandat aliquē recipi cū plenitudine iuris canonical'. vt in. c. dilect⁹ fili⁹. de pben. z in. c. ꝓposuit. de ꝙcess pben. q⁹ tūc tal' ꝺz hre oīa. Aut mādauit istū simplr recipi vlt nūer. z tūc ꝓcedit opi. glo. aut ꝙs recipit' auctoritate capli. z tūc ꝺz tal' oīa in ra recipe z ꝙseq ar. b. Credo q ista. qō dependeat a decisione alterius qōnis an. s. p receptōez vltra numerū frangat' nūerus. nā si nūmer⁹ frāgit' nō video q̄re iste receptus nō ꝺz oīa habere licet nō habeat pbendam. nā habere vocē in capl'o z stallū in choro z distributōnes q̄tidianas nō sunt ita necessaria ad pbendā s ad canonicatū. nā a p̄ncipio erant canonici sine pbendis distinctis. maxie qñ eccl'ia nō hēbat tpalia. xij. q. j. c. videtes. z pōt quis pfecte esse canonicus absq̄ pbenda. vt no. Jnno. in. c. fi. de cle. nō resi. ex sepatis ergo nō ꝺz fieri illatio. vt in. c. ij. de trāsla. pla. z i. l. papinian⁹. exuli. ff. de mino. cū ergo ista sūt accessoria ad canonicatum trāslato canōicatu etiā ista trāsferunt'. vt in. c. trāslato s. e. vñ ad ꝓpositā qōnem ꝺicerē q aut canonici recepert aliquē simplr vlt nūer. z frangit' nūerus vt patet hic ibi in ꝛogatōez sue ꝓstitutōis ꝛc. z p ꝓns sic receptus ꝺz hre oīa iura canonicalia z expectare pbendā tpe suo. nā videm⁹ in regularib⁹ q ex sola receptōe recipiūt ius capl'are z alia q̄ sūt de iure collegij. aut canonici recipiūt aliquē hoc adiecto vt sit sup numerari⁹. z sic p̄ꝫ q noluerunt frangere numer⁹ s qꝺam ius extraordinariū dare. z hoc casu ꝓcedat glo. q⁹ sic receptus nō bꝫ ius integr. s ē qꝺā ius p̄paratoriū ad futur⁹ ius integr obtinēdū. z p s pōt instrui qd ꝺicēduꝫ cū doct. z ordinarij. collegij. recipiūt aliquē vltra nūer q̄le ius habeat in collegio. z an habeat vocē approbādi vel reprobādi doctorandum. si ℣o ad mandatuꝫ pape

fit receptio.aut papa scribit vt cū plenitudīe iuris canonicaꝝ recipiat.z ſerua opi.do.ant.q̄ ī hoc mihi placet aut ſimplr mādat aliquē recipi z dependet abilla q̄stione an frangat numer⁹. z cōiter tenet q̄ nō.vt no. in.d.c.p illoꝝ.z hoc tenēdo dicerē iſtū nō hīe ius integrū.z hoc caſu ꝓcederet opi.do.d rota.nā ī dubio nō videt papa derogare nūero.ꝫ poti⁹ creare q̄daz ius extraordinariū z ꝑparatoriū ad integr ius obtinēdū.ſecus dic in recepto auctoritate legati.q; legat⁹ nō pōt neceſſitare canonicos ad recipiēdū aliquē ꝫ ſtatuta eccleſie z ipſius ꝓuilegij.vt eſt no.in glo.i.d.c.p illoꝝ. ¶ In glo.fi.ſed ꝫ hꝫ z ꝫ.ter.oppo.hic.n.nō agebāt iſti canonici actōe reali.z ſic nō debebat fieri reuocatō ex vicio litigioſi.q; tūc res dī litigioſa qñ ꝙtit qō de dominio.de q̄ dicēdū vt hꝫ in auc.litigioſa.C.de liti.z no. in.c.eccliq.vt li.pen.nec debeat fieri reuocatio ꝓpt pēdētiā litis.q; pēdente lite pōt poſſeſſor ſua poſſeſſione vti.iō potuit capl'm ꝓferre ꝓbendas z alienare poſſeſſiones cōes.p hꝫ facit qđ dixi in.c.ex lris.d iu.pa.So. duo ſūt principales intellect⁹ ad fi.c. Primus ē q̄ hic reuocāt oīa geſta p alterā ptiū poſt qōnem motā coram epo ferrarienſi.nā hec qō ꝓmo fuit attentata coram illo epo.z ad ꝫria reſpondit in effectu Inno.q̄ fit reuocatio ꝓpter pfidiā q̄ notat in iſtis canonicis antiq̄s q̄ cū tenerēt ꝓuidere nouis trāſtulerūt prebendas ſeu poſſeſſiones in ſeipſos.ſi aūt trāſlatō fuiſſet facta ī aliū nō fuiſſet facta iſta reuocatio. Et no.ſing.hoc dictū eſt.n.nouū remediū reuocādi attētata lite pendente vbi.ſ.notat pfidia in attētante lz ceſſent alia iurꝫ remedia. Scōs intellect⁹ ē q̄ hic reuocāt attētata per ptes coram epo Ferra.poſt lītē motā coram papa.z rō reuocatōis ē de fect⁹ ptātis epi.naz ꝑm Inno.exq̄ papa ꝛcepit cognoſcere de aliq̄ cauſa videt illā ad ſe aduocare z de manu inferioris tollere.ad hꝫ.c.vt nrm.de ap. poſtmodū Inno.videt ab hꝫ recedere.z dicit q̄ requrit q̄ papa expſſe ad ſe reuocet cauſaz.nō.n.ſufficit q̄ in re ordinario incipiat de aliq̄ cauſa cognoſcere. Hoſti. dicit non eſſe dīam an papa cognoſcat de cā vl ad ſe reuocet.q; cognoſcēdo ſatꝫ videt reuocare.d.c.vt noſtrū. Do.ant.dicit q̄ aut papa ex certa ſciētia z ꝓprio motu ad ſe reuocat cām vel de ea cognoſcit z alteri delegat.z videt cauſam eripe ab inferiore ita q̄ nō tenet ꝓceſſus inferioris dūmodo iſte inferior ſit certificatus p quēcūq;.q̄i ſecus ſi iudex inferior nō ſit de hoc certificat⁹.all.c.ſi duob⁹ de appel.aut papa facit iſta ad inſtātiā alteri⁹ ptis.z tūc opus eſt q̄ iſta ps excipiat coram inferiore iudice.alꝫ tz ꝓceſſus q; papa tenet reuocare ſi z inq̄ntū ps vult illa reuocatōe vti.all.bo.ter. in.c. audita de reſti.ſpo.fatet tn̄ q̄ curia nō recipit hꝫ dictū. ꝫ facta reuocatōe indiſtincte curia tenet q̄ ꝓceſſus coram inferiore ſit nullus. Hec dicta mihi placēt pter p mū.nā vbi ſupior reuocat motu ꝓprio z ex certa ſcientia nō requrit vt iudex inferior certificet.vt in.c.j. d cōceſ.ꝓben.li.vj. Fateor tn̄ q̄ ſi aliud attētet in ꝓiudiciū ignorātis ꝓbabil ignorātia bz illū excuſare.z hꝫ voluit Inno.in.d.c.j.vbi vide de materia h⁹ reuocatōis.z ad c.ſi duob⁹.de appell.dic q̄ ptās nō erat reuocata a ſupiore ab inferiore. Itē ſup ꝓceſſu ꝙtumacie punitur nō aūt ſup ꝑncipali.z hꝫ no.q; q̄tidiana. ¶ Quid aūt ſi duo iudices nō hītes ſe vt ſupior z inferior cognoſcūt pariter de vna eadēq; cauſa an teneat ꝓceſſus coram vtroq; factus. Inno.dicit q̄ ſic nam exquo hīt ambo iuriſditōez in illa cauſa imputādū eſt pti nō excipienti ſi aūt ꝓferūt ꝫrias ſnias. Cōpoſt.dicit q̄ nō valet ſcda lata ꝫ ꝓmā niſi pēdēte appellatōe ſup ꝓma pte eſſet lata ſcda.nam tūc de ſcda poſſet excipi coram iudice appellatōnis. ¶ No.plura ex iſtis dictis. ¶ Primo limitatōem ad.l.vbi ceptū.ff.de iudi.vt iudiciū dz finiri vbi eſt ceptū.dic.ſ.ſi excipiat ꝫ ſi nō excipiat valet ꝓceſſus ab vtroq;.ſic limita.c.ex tenore de reſcrip. Scdo no.q̄ ſnia ꝫ ſniam nō valet etiā in diuerſi inſtāntiis et coram diuerſis iudicib⁹ ꝫ opi.Bar.in.l.j.C.q̄n.pu.nō eſt ne.Sed tu dic de hac materia vt ple.no.in.c.inter monaſteriū de re iudi. ¶ Tercio.no.q̄ de iure ſupueniente poſt appellatōez pōt q̄s expiri ad effectū ꝓſequendi ſnīam p ſe.d q̄ vid qđ ple.le.z no.ī.c.abbate ſanct de re iudi.li.vj.z p hꝫ ꝙcluſiue hī mā hꝫ.c.clara.Abb.

Eccleſia ſancte marie Famoſuz c.z tractabo hic materiā vltra alios an z qñ ſtatutū laicoꝝ ſeu lex principis extendat ad eccl'iam vel eccleſiaſticas p̄ſonas.z cōiter ſūmat ſic.Cauſe eccl'iaꝝ p ſtitutōes laicoꝝ diffiniri nō dēt. Ego generaliq̄ quo ad ītellectū ſūmo ſic.Statutū gnāle laicoꝝ adjecclias vel eccl'iaſticas ꝑſonas vl eaꝝ bona ī eaꝝ ꝓindiciū nō extēdit nec ſpāle etiā ſi eaꝝ ꝓmodū z fauorē ꝓcernat. Diuidit ꝑncipalr in duas ptes. In ꝓma.ponit duplex diffinitōis motiuū. In ſcda diffinitō.ibi qđ a ſenatore. Et ſcias q̄ hꝫ.c.z.c.eccl'ie ſancte marie.j.z.ij.vt li.pen.ponūt idē factū.z vide glo.ibidē que narrat ſeriē totius negocij. ꝫ q̄tum ptinet ad materiā hꝫ lra pone ſic caſum lrāle Eccl'ia ſancte marie mouit q̄ſtionē ꝫ Jo.de acheya ſuper quibuſdā poſſeſſionib⁹ coram iudice ſeculari pendēte lite.iſte ioānes ꝙuentus trāſtulit poſſeſſiones petitas ī q̄dam monaſteriū.ſenatoꝝ roman⁹ coram q̄ ꝙtebat qō vigore cuiuſdā ſtatuti laicoꝝ dicētis q̄ ſi reus trāſferat poſſeſſionē litigioſā in aliū deberet poſſeſſio ab eo tolli z dari petēti.ſpolianit monaſteriū illis poſſeſſionib⁹ z tradidit eccl'ie ſancte marie monaſterio nō ꝙicto nec vocato vel ꝓfeſſo.demū monaſteriū egit coram papa petendo ſe reſtitui ad illas poſſeſſiones q̄s senatoꝝ vigore illi⁹ ſtatuti ſibi abſtulerat papa ꝙo mot⁹ rōnib⁹ de q̄b⁹ in lra qđ factū fuit p ſenatorē in ꝓiudicium eccl'ie reuocauit z poſſeſſiones illas monaſterio reſtituit. No.ꝑ ꝑm caſus poſitōz tex.aptū ꝫ opi.bar. in.l.cūctos pl'os.C.de ſum.tri.vbi dicit q̄ ſtatutū laicoꝝ generale pārīu nō nutriēs ꝫ rōnez ꝓtinēs dz ꝑuari in vtroq; foro tā ꝫ laicos q̄ clericos dūmodo ſpecifice nō diſponat de eccleſijs vel eccleſiaſtic ꝑſonis nec ſit ꝫ libertatē eccleſiaſticā.boc dictū reꝓbat hic.nā hoc ſtatutū de quo p̄dixi erat generale nec nutriebat p̄ctum ſed veniebat obuiandū fraudib⁹.nec erat ꝫ libertatem eccleſiaſticā cū eccl'ia puniat incidētes in vicium litigioſi.vt no.in.c.eccl'ia.vt li.pen.z tn̄ hꝫ ſtatutum nō valuit reſpectu eccl'iaꝝ.q̄nimo nec in foro ſeculari debuit ſeruari in ꝓiudiciū eccl'ie z hoc no.q; non ſolet ad hoc induci iſte tex.z ex hꝫ.z ex tex.no. q̄ cā eccl'iarū etiā q̄ten⁹ ꝙſat z agitat in foro ſeculari nō dz decidi nec diffiniri ꝑm ius ciuile z ſtatutū laicoꝝ.z ſic videt tex.hic ꝓ dictis doc.ī.c.j.ſ.e.tercō hī hꝫ argu.optimuz q̄ iudex ſecularis nō exercet officiū ſuū ꝫ eccl'iaſticas ꝑſonas etiā ī cauſ incidētib⁹ coram eo.nā iſte negociuz monaſterij.incidēter ꝙrtū fuit in cā mota coram ſeculari.z tn̄ nō potuit iudex ſecularꝫ ī iſta ītidentia iuriſditōem ſuā exercere ꝫ monaſteriū.z hꝫ fac ꝫ glo.in.l.nullū.C.de teſti.q̄ voluit q̄ ſi clericus teſtificādo deliq̄rit coram ſcl'ari pōt puniri etiā ꝓ ipm iudicē ſcl'arē rōe incidētie.de q̄ vide qđ dixi latius in.c.ver.de fo.cō. Nota q̄rto q̄ laicoꝝ q̄dā ſunt religioſi q̄daz nō.z ſcias q̄ ꝙbū religioſus pōt capi largiſſime.z ꝓphēdit omnez xp̄ianū.vñ dī xp̄iana religio.vt ī.c.ꝓ hūani.de homi. in.vj.q̄ꝛ dr large.z ꝓphēdit oēm xp̄ianū honeſte viuentē.nā in eo q̄ ꝑpendit deo debitā religionē pōt dici religioſus.z iſto mō pōt intelligi iſte tex.hꝫ q̄ꝛ capit ſtricte.z tūc dicūt religioſi q̄ ꝓmittūt tria ſbalia regule.vt no.in Ru.de regla.z dicūt religioſi q̄i deo relegati ꝓ ꝓfeſſionē.z hꝫ mō laici ꝙuerſi pōt dici religioſi in.c.nō dubiū.de ſen.ex.z hoc modo pōt etiā intelligi iſte tex.q; laici ꝙuerſi non poſſunt tractare ſpiritualia.ideo nō poſſunt ītereſſe electōi ꝑlati vnacū clericꝫ

vt in.c.ecclco de elec.li.vj.7 sensus est vt laici qtūcunq religiosi siue large siue stricte nō pnt disponere de rebus eccliasticis ppria auctoritate.7 cū ista lra loquatur generaliter idē dic respectu impatoris vel regis.ad hoc. xcvj.dis.si impator.7.c.cū ad vex vbi tex.not. vult q etiā impator nō pōt inf esse pcilio generali clericoz. qđ tn pleni⁹ examino in q̄dam disputatōe. ¶ No. q laici nō pnt statuere etiā in fauorē eccliaz 7 clericoz. qđ intellige qn statutū eēt auctorizatiuū. vt qz ō reb eccliasticis disponit pcipiēdo vl vetādo seu phibēdo sec⁹ puto si eēt mere priuilegiatiuū vt.j.latius subtiā ¶ No.casum vnū reseruatū pape.s.approbare statuta laicoz respectu eccliaz 7 eccliasticaz psonaz.nō g pōt plat⁹ citra papā approbare statuta laicoz circa clericos.rō est qz null⁹ plat⁹ dz cōmittere laicis negocia ecclesiastica vt ipoz discretōe agant.vt in.c.q.de iudi.ß papa ß pōt.vñ dat qn̄q laico ptātem excōicandi. vt est glo.no.xxxij.di.§.vex. Itē cōmittit laico causā criminalē clerici.q.q.v.mēnam.7 confirmādo talia statuta facit ea sua.qz oia nra facim⁹ ꝛc.l.j.C.de ve.in.cnu. et c.si aplice.de pben.li.vj. Ex his infert ad qōnem.nunquid papa possit se subtrahere iurisditōi impatoris vel alteri⁹ laici.7 videt ꝑ q sic p tex. q̄ qtidie all.q.vij. c.nos si in cōpetēter.7 p.l.est receptū.ff.de iu.om.iudi. vbi hn̄ q maioz iudex pōt se subtrahere iudicio inferioris. Cōtrariū decidit hic no. Jo.an.qz tenderet in pciudiciū sūmi aplatus.7 ignominia irrogaret deo si vicarius ei⁹ posset iudicari p secularē.vñ papa nō pōt renūciare illi priuilegio 7 honori cū pncipaliter nō pcernat honorē seu vtilitatē suā ß dei 7 eccliē.7 ad.c.nos si incompetenter.dicendū q ibi iudiciū sumit pro discretōe.7 ex nimia humilitate papa subtrahit seu iudicio impatoris ānimo plus puto papaz nō posse facere vt laici iudicō suo iudicēt clericos.7 sic subtrahere clericos iudiciis laicis qz ß priuilegiū fori hnt clerici a deo.vt no.Jnno.in c.ij.de ma.7 obe.vide bo.glo.i.d.c.si impator.xcvj.di. 7 glo.i.c.qq̄.ō cēsi.i.vj.s.q papa nō pōt tollere ea q̄ sunt de iure diuino.xxv.q.j.sūt q̄dam. fateor tn̄ q̄ potest eos facere suos delegatos.vt no.in.c.mēnaz.7i.d. c.q. ¶ In glo.ij.in fi.no.bene glo.q bona patrimoniali clericoz gaudēt eodē priuilegio cū bonis eccliē.ß tn̄ dictū nō colligit ex tex.qz solū ß eqparāt quo ad exclusionē iurisditōis secularis eccliē 7 eccliastice psone. de reb aūt ß nihil dicit.ideo forte glo.dicit ß fore ar. q sicut psone 7 eccliē equiparātur ita bona accessoria ad psonā sunt equiparāda bonis eccliē.de ß bēs alias tres glo.in.c.ex literis.de pigno.in.c.fi.de vi.7 bo. cle. 7 in.c.sil'r.xvj.q.j.ß vide glo.in ōrium.xvj.q.iij. possessiones.q̄ sing.dicit q bona patrimonialia clericoz̄ pscribūt sicut bona laicoz nō sic bona eccliē ita q prescriptio quadragenaria nō extendit ad bona patrimonialia clericoz.ad idem facit qđ no.glo.7 Archi.in.d. c.q̄q̄.vbi dicunt q nō est vniuersaliter vex q bona clericoz gaudeāt eodē priuilegio cū bonis eccliaz.hic dicit no.spe.in ti.de in inte restu.§ qualr.q clericus i bonis patrimonialib nō petit restitutōez in integ p̄texru lesionis sicut in bonis eccliaz.de hoc est bona glo. in cle.vnica.de in inte.restu.hinc do.an.in.c.si diligenti.de pscrip.tenet 7 dicit q solū in casib in iure exp̄ss 7 sal' fuit de mēte spe.q i ti.de cleri.p̄iu.ponit istos casus spāles.7 archi.in.d.c.q̄q̄.7 hāc p̄clusionē semp tenui nec ob.c.sil'r.pall'.procedit.n.q̄ ad ptectōez.qz eccliae dz defendere bona clericoz.nec placet rō glo.i.c.ex literis.qz nō ē vlis.7 dic qđ ibi dixi. ¶ In glo.fi.ibi sn̄ia nulla no.bn̄ glo.q sn̄ia lata p̄ nō p̄fessuz vl nō p̄uictū ē nulla.7 fac̄ tex.i.c.nos i quēq̄ all.i glo.ß p̄ ß fac.nā sententia lata p̄ ius litigatori etiaz contra nō p̄uictū vel nō p̄fessuz tenet 7 fac̄ ius inter ptes 7 iputādū ē nō appellāti.vt in.c.cū int'.de sen.7 re iudi.7 in.l.res iudicata.ff.ō re.iur.7 in.l.ingenuū.ff.ō sta.ho. iō intellige gl. vt saluet q tūc sn̄ia ē nulla qn̄ etiā ē lata sine medys 7 sine cognitōe cause lata ē sn̄ia.vt in.l.platā.C.de sen. 7 circa ß dic latius q aut sn̄ia lata ē sine citatōe 7 ē ipo iure nulla vt in.l.j.§.ex eo.ff.de sen.q̄ sine ap.rescin.nā citatio ē fundam̄tū ordis iudiciarij.vt ē tex.insti.ō peteme.li.facit.ij.q.ij.caueāt.7 in cle.pastoral'.ō re iudi. vbi bo.tex.qđ tn fallit fm quosdā in notoryis.de quo plene remitto ad.c.vestra.de coha.cle.7 mu.7.c.cū olim de sen.7 re iudi.in fi.7 hoc intellige nisi ps sit pn̄s in iudicio tunc nō requirit citatio qz ad ß fit citatio vt ps sit pn̄s.vt no.Jo.an.in.c.fi.de elec.li.vj.7 Bar.in.d.l. platā.q̄nimo ad monitio iudicis sedētis p tribunali bz vim trine monitōis.vt est glo.no.in.c.ꝑsuluit.de offi. dele.7 videt tex.fm cōmunē intellectū.C.quō 7 quando in.in.l.ij.Si vo citatō fuerit facta ß iudex ꝓcessit nō data copia pti ad se defendendū sn̄ia ē nulla.ita dicit Jnno.in.c.tua.de coha.cle.7 mu.hoc ꝓcederet etiam in notoryis.Idē est qn̄ iudex plene nō informatus de meritis cause tulit sniam.vt in.c.tū ex lris.ō in interesti.no.p Bar.in.l.cum ꝓtatis.ff.de re iudi. ¶ Extra glo.oppo.p̄ tex.7 glo.7 videt q statutū laicoz debeat extēdi ad eccl'ias 7 clericos saltē vbi ō iure canōico nō repit p̄riū sicut in casu hui⁹.c.7 respectu statuti videtur tex.in.c.ꝓstitutus.de in inte.rest.7 in.c.ij.ō eo qui mit.in pos.7 in.c.cū causā a p̄rio sensu.ō sen.7 re iudi. ō lege principis videt tex.in.c.j.ō no.ope.nū.7.c.auc. ō ꝓcess.pben.li.vj.x.di.si in adiutoriū. So.ꝓpter ß cōtraria difficultat materia h⁹.c.7 varie i diuīsis locis docto.vtriusq iurꝫ sensert.ß generaliter repio duas theoricas traditas a canonistis.vna i.c.fi.ō solu.vbi cōiter dicūt q lex principis piudicial' eccl'ys nō extēdit ad ecclesias nisi exp̄sse approbet p papā.ß si fauet eccl'ys intelligit approbata nisi exp̄sse reprobet seu canō sit i p̄riū.7 hec theorica ē fundata sup eo qz eccl'ia vtit legib ciuilib q̄tenus veniūt in fauorē eccliē 7 nō i piudiciū.vt i dicto.c.si i adiutoriū all'. Si vo est ꝓstitutō laicoz inferioz nō extēdit aliq̄ mō ad clericos etiam si sit fauorabil'.ad hoc adducunt tex.istū. Alia theorica tradit p Jo.an.in.c.j.de no.ope.nū. vbi dicit q si lex ciuilis 7 canonica ꝓueniūt possum⁹ mixti eis vti i vtro q foro.vñ papa,sepe fūdat se sup legib 7 canonib.vt no.in.d.c.j.de no.ope.nū. Si vo leges 7 canones discordāt aut lex nō pōt seruari sine peccato 7 dz seruari canon in vtroq foro.vt in.c.fi.de p̄scrip.7 nulla lex peccati nutritiua valet.vt no.in regula iuris possessor li.vj. Si vo lex ciuil pōt seruari sine peccato tūc queli bet lex dz seruari in foro suo.ponit exēplū.in.c.ij.de arbi.li.vj.7 hāc theoricā firmat glo.in dicta regla possessor.ß aliā regulā. Bar.tradidit in.l.cūctos pp̄los. all'. vt dixi i prin.7 lati⁹.j.dicet. Ego lati⁹ ꝓsequor hanc materiā p enūeratōez casuū generaliū ex quor decisione pōt inferri ad decisionē multar qōnū particularium. Primo ꝓsequor in ꝓstitutōe principis.scdo i ꝓstitutōne laicoz inferioz. ¶ Ad primū dico q qn̄ lex ciuilis specifice disponit sup eccl'ys 7 psonis eccl'iasticis. nec repit p̄riū iure canonico,pone exēplū p totū ti.de sacr̄an.ec.C. An aūt tal'res sit ꝑuāda in foro eccl'iastico. Jo.cal.in.c.j.pal.dicit q de necessitate nō ē ꝑuāda qz nō astringit eccl'ias ß pōt seruari erq̄ canon nō p̄dicit 7 dico q ß qō dependet ab alia. An lex ciuilis sit approbata eoipso q canon nō p̄dicit ß specifice disponit de eccl'ys 7 psonis eccl'iasticis.7 credo q nō sit ꝑuāda etiam de honestate.qz talis lex est nulla tāq̄ ꝓdita a non hñte ptātem.nā statutū assumit vires a ptāte statuentiū.vt in.l.fi.ff.de iurisd.om.iu.7 i.c.a nobis.de sen.ex.in c.vt aīaz.de ꝓsti.li.vj.certū ē.n.q impator nō hz potestatē sup eccl'ias nec psonas eccl'iasticas.vt ß 7 melius in.d.c.si impator.7.c.cū ad vex.imo hodie impator recognoscit imp̄iū ab eccl'ia.vnde ab eccl'ia coronatur

ꝛ ꝓfirmat' ꝛ imperiū de gēte in gētē ꝑ eccl'iaꝫ tranffert' vt fuit olī trāslatū ꝺ grecis ī germanos. vt. ī. c. venerabilē de elec. ꝛ hodie ē tex. bo. ī ex'uagan. boni. viij. que incipit vnā sanctā. ꝛ vide Bar. in. l. j. ff. de req. re. ꝛ qꝺ plene ꝺico ī. c. nouit. de iudi. iō nō potuit ī̄pator leges ꝓdere ex defectu ptātis. ꝛ iō no. ꝺic Inno. in. c. j. de re. ec. nō alie. li. vj. q ꝑ solēnitas introducta ꝑ imꝑatorē in alienatōe rei eccl'ie de q̄ in auc. ℔ ius porrectū. C. de sa. san. ec. nō ē ꝑuanda necessario. qꝛ non potuit ī̄perator disponē hāc solēnitatē. ꝑ ℔ fac̄ rō general' hꝰ tex. vbi ꝺī nō ē tributa facultas ꝛc. Jtē ex obseruātia illaꝫ legū de notaret' quedā supioritas imperij ad eccl'iaꝫ. vñ ꝓ oēm honestatē est vt impator ponat falcē in messem alienā ꝛ ꝓfundit' ordo totiꝰ monarchie. facit rō. c. singula. ꝛ. c. ad ℔. lxxxx. ꝺi. ꝺicerē tñ q ꝑ si lex esset mere priuilegiatiua tūc esset' tenenda qꝛ tunc cessat ratō supioritatis cū q̄s possit' esse ꝑuilegiatus nō subdit' ꝓ sic intelligo. c. nouit de iudi. iō ꝺico q vbi lex esset fundata super rōne naturali pōt iudex eccl'iastic' illā ꝑuare nō rōne legis ℔ rōne naturali. ad ℔. l. scire oꝑtet. ff. ꝺ excu. tu. de ficiēte. n. l. recurrendū ē ad rōnem nāle. m. vt in. ꝺ. l. scire. ꝛ in. c. scꝺo req̄ris de appel. no. glo. j. ꝺi. ꝓsuetudo. Et ex his habes limitatōeꝫ optimā ad illa iura que ꝺicūt leges ciuiles seruādas si canonib' nō ꝓtradicūt.

V Scꝺs casus ē q̄ lex ciuilis disponit generaliter nō faciēdo mentōeꝫ de ꝑsonis ꝛ eccl'iis ℔ si ipsa nō posset ꝑuari sine peccato. vt pone exemplū in legib' inducentib' ꝑscriptionē cū mala fide. ꝛ talis lex nō ē ꝑuāda nec in foro canonico nec etiā ī foro ciuili. qꝛ nulla lex valet inducēs pctm̄. vt in. c. fi. de ꝑscrip. ꝛ pōt iudex secularis ꝓpelli etiā vt illa nō seruet. vt in. c. lꝫ ꝺ iurei. li. vj. ℔ voluit Bar. in. ꝺ. l. oēs ꝑp'li de iusti. ꝛ iu. ꝛ in. l. fi. C. si ꝓtra ius vl' vti. pu. ꝛ in. ꝺ. l. ꝑuilegia. V Tercius casus q̄ lex ciuil' ē general' ꝛ rōnabil' nec ꝓdicit canoni. tunc si ē fauorabil' ē ꝑuāda etiā q̄ ad clericos secus si ꝓiudicialis. vt in. ꝺ. c. j. ꝛ in dicta theorica supi' all'. V Circa ℔ tñ ꝓtingit nōbile dubiū q̄ lex dicat' ꝓiudicialis clericis. pone q clericꝰ instituꝰ heres nō ꝓfecit inuētariū an teneat' vltra vires hereditat'. dico q vbi lex potest habere aliqꝺ ꝓmodū ꝛ aliqꝺ incōmodū nō potest dici ꝓiudicial'. secꝰ si aliqꝺ incōmodum. ꝛ iō lex disponēs in ꝓtib' in locato ꝺeposito emptōe ꝛ vēditiōe rei ꝛ sil'ib' oēs iste leges exq̄ nō ꝓdicūt canonib' sūt ꝑuande q̄ ad eccl'iam ꝛ ecclesiasticas ꝑsonas. de ℔ ī. c. j. ꝺ no. ope. nū. vbi demolit' eccl'ia nouit' edificata ꝓ nūciatōꝫ noui opis inductā ꝑ legē ciuilē ꝛ tñ eo respectu lex potest esse ꝓiudicial'. ℔ pōt dici cōmodosa si clericus ageret ꝓ laicū. ꝛ ℔ videt' de mēte Jo. an. ꝛ Hosti. in. c. ecclesia. vt li. pē. ꝓbat' ibi in eo q agit' ꝓ clericū vicio litigosi ꝛ tñ illud ius agēdi fuit generalit' ꝓditū a iure ciuili. ad idē. ꝺ. c. auctē. vbi papa adducit legeꝫ ciuilē in arg. in decisiōe cause spñal'. ℔ ꝓcedit nisi eccl'ia eēt special'r ꝑuilegiata. vñ qꝺ ꝺixi ī clerico herede nō ꝓficiente inuētariū q̄ tenet' vlt' vires hereditarias nō extēditur ad eccl'iaꝫ q̄ ꝺoꝛ ꝑuilegiata. ꝛ lꝫ ꝺ ℔ nō sit tex. sūt tñ rōnes ꝛ dicta doc. ꝛ tenet Bar. in. l. j. C. de sa. san. ec. ꝛ bal. in. l. fi. C. de iure ꝺeli. qꝛ si fiscus nō tenet' aliq̄d reliquere eccl'ie exq̄ eccl'ia venit dānificāda ꝛ obliganda ī auc. sic̄ alienatō. C. de sa san. ec. secꝰ ī clericis vt. s. ꝺixi. ꝛ ī istis pōt saluari glo. q̄ tenet ꝓ rñ in. c. j. de testa. ꝛ ibi ꝺixi. V Quartꝰ casus q̄ lex ciuil' ē general' ℔ deuiat a iure canonico. exēplū ī. ꝺ. c. ij. ꝺ arbi. li. vj. ꝛ tūc cōiter ꝺī q lex ciuil' ē ꝑuāda ī foro suo ꝛ canō ī foro suo. s. ecclesiastico. vt no. ī. c. cū eēs. ꝺ testa. ꝛ ī. ꝺ. c. j. de no. ope. nū. nisi foꝛ sec'lare eēt ꝺ tpali inrisditōe eccl'ie qꝛ tunc ꝺoꝛ ꝑuari canō. vt ī. c. si duob' de appell. ꝛ ī. c. qꝺ clericꝫ de fo. ꝓpe. V Quintꝰ casus ē cū lex ciuil' disponit ꝺ mā ptinente ad eccl'iaꝫ nō disponēdo de illa mā ℔ tollēdo lucꝛ qꝺ al's ꝺederat vl' ponat penā actū explicāti. exēplū p̄mi si raptoꝛ ꝓbit mr̄imoniū cū rapta lex ciuil' priuat ipam raptā oīb' bonis ipsi' raptorꝫ q̄ sibi ꝺederat ꝓpter delictū rapt'. ius canonicuꝫ indistincte ꝓmittit mr̄imoniū inter raptoꝛē ꝛ raptā. vt in. c. cū cā. ꝺ rapto. in. c. tria. xxxvj. q. vult. An valeat illa dispositō legalis. glo. no. in. c. cū ℔m leges. de here. li. vj. ꝺicit q sic q lex potuit tollere lucrū. Sed ꝓ rñ tenet glo. no. in. c. de puellis. xxxvj. q. ij. qꝛ lex ciuilis nō potuit directe vel indirecte disponere sup mr̄imonio. ꝛ illā glo. videt' seq̄. Fede. ꝺ senis ꝓ silio. xxxv. al'. xxxvj. ꝛ ℔ ꝺictū plus mihi placet qꝛ auferēdo lucꝛ videt' intimidare mr̄imoniuꝫ ita q rapta nō erit ita liber' ad ꝓhendū mr̄imoniū timoꝛe pene legis exēplū scꝺi si lex punit ꝓhentē. j. ānos luct'. vt hꝫ. C. ꝺ scꝺis nup. q̄i ꝑ totū. ℔ canō ꝑmittit tale mr̄imoniū. vt in. c. pe. ꝛ vl. de se. nup. an valeāt pene legales ꝺ hac mā no. in. l. j. C. de se. nup. ꝛ ī. l. liberoꝛuꝫ ff. de his q̄ no. infa. ꝛ in. l. decreto. C. eo. ꝺixi plene in. c. fi. de secū. nu. Cōis ꝓclusio legistaꝫ ꝛ canonistaꝫ est q pene appoīte ī odiū mr̄imonij. seu ꝓhentiū sint ſblate. secꝰ si in fauoꝛē filioꝛ. fuit tñ vna opinio singl'aris ℔m quā ꝓsuluer't pau. de liaza. ꝛ Rai. q si ex ꝓctu scꝺaruꝫ nuptiaꝛ resultat turbatō sanguinis ꝛ incertitudo ꝓlis hñt locū pene legales. exēplū m'lier peꝑit in. ix. mense post mortē mariti ꝓbabil'r pōt dubitari de ptu cuiꝰ sit. nā pōt esse ꝑmi qꝛ ī. ix. mense. itē ꝛ scꝺi. nā m'lier potest parere in. vij. mēse. vt ī. l. septīo mēse. ff. de sta. bo. vñ cū ℔ casu ſ℔ sit cā rōnabil' ꝓhibēdi mr̄imoniū pene legales hñt locū qꝛ. ll. ciuiles pñt distinguere ius diuinū vt ꝺixi. ℨ. e. c. q̄ ī eccl'iaꝫ. nec videt' de mēte apl'i tale mr̄imoniū ꝓhi exq̄ pōt resultare scāꝺalū. nā ꝛ in multis alīs casib' ꝓhibet' vsus mr̄imonij. vt tpe menstrui ꝛ ieiunij. vt. v. ꝺi. ad eius ꝛ. xxxiij. q. iij. in sūma. ꝛ. c. nō optet. ꝛ hāc opi. recitat' ꝛ seq̄t' Bal. in. ꝺ. l. liberoꝛ. ℔ ī ꝺ. l. decreto. ē ꝓtēt' simplici recitatōe. ꝛ ℔ opi. ꝑma frō te videt' m'līū rōnabil'. ℨz ego in. ꝺ. c. fi. ꝺico q oīs pena legalis ē sublata etiā si sit apposita fauoꝛe filioꝛ simplicit' nisi eēt apposita ex facto culposo ipsi' mr̄is motꝰ plib' rōnib' ꝛ pcipue qꝛ lex ciuil' nō potuit ī spectātib' ad eccl'iaꝫ statuere directe nec ī directe cū ꝺ his cognoscere nō possit. vt in. c. tuā. de or. cogni. ꝛ in. c. latoꝛ. q̄ fi. sint le. not. Bar. in. l. tritia. ff. so. ma. ꝛ in. l. j. ff. de iu. om. iudi. Jtē qꝛ apl'us ꝓcessit generalit' ꝛ canon appro bat vt. j. annum luctus possit mulier ꝓhere mr̄imoniū vñ no. dictionē infra q̄ ꝓhēdit quālibet ptem totius anni. vnde incertitudo ꝓlis supueniens nō ꝺz nocere mulieri que freta auctoꝛitate apl'i ꝛ legis canonice cōtrahit. al's esset decepta auctoꝛitate legis quod est contra. l. gracchus. C. de adul. ꝛ. c. q̄ peccat. xxij. q. iij. ꝛ cō tra regulā qꝺ legi. de re. iur. li. vj. Jtez tex. in. ꝺ. c. fi. ꝺicit q nullā ꝺz mulier iacturā sustinere. nec obest fauoꝛ filioꝛ qꝛ est irratōnabil' cū tēdat in ꝓiudiciū mulier'ꝫ et restringit facultatē ꝓhendi mr̄imoniū. ꝛ in fauoꝛē vnius nō ꝺz alteri fieri iniusticia etiā si esset vidua in. c. extenoꝛe. de fo. ꝓpe. secꝰ aūt si ꝓpter culpā mr̄is lex imposuit penā. exēplū si mater agnouit tutelā filij ꝛ nō petito tutoꝛe trasiuit ad scꝺa vota tūc punit' ꝛ tūc habꝫ locū. l. oēm mr̄i. C. ad tertu. V Ad ꝓdicta adde no. q. Jo. an. in. c. statutū. de heret. li. vj. vbi ꝺic̄ nō valē statutū laicoꝛ puniēs ꝓhentē mr̄imoniū sine ꝓsensu matris vel ꝑis vel agnatoꝛ. ꝛ sic ꝓsului ī ista ciuitate vbi viget q̄ sil'e statutū. V Sextꝰ casus q̄ lex ciuil' ꝺispo nit circa accītalia tpalia ad actū spñalē. exēplū ī tote nūq̄d valeat ꝺispositō legis. Et ī ℔ ꝓcludo q aut non ꝓdic̄ canōi ꝛ vꝫ. ꝑ ℔. c. rainuti'. ꝛ. c. rainald' ꝺ testa. ꝛ qꝺ le. ꝛ no. in. c. j. ꝛ ij. de ꝺo. pꝰ ꝺi. resti. nisi vt ꝺixi ex ꝺi spositōe sua seq̄ret' turbatō vel intimidatō mr̄imonij. ℨz si ꝓdic̄ canōi tūc ꝺepēdet ab alia q̄ōne cꝰ foꝛi sit cā dotl'. tene opi. Jnno. ī. c. ꝺ p̄udētia. j. ꝺ ꝺo. pꝰ ꝺi. vt sit mixti foꝛi. Et ꝑ ℔. dico q lex ꝑuabit' ī foro suo ꝛ canō ī suo ꝛ locꝰ erit ꝓuentōi sic̄ dicim' in sacrilegio. de quo no. in. c. cū sit generale de fo. ꝓpe. V Septimꝰ casus q̄

lex ciuilis disponit circa aliquē actū spūale psumendo
z lex canōica repit in ꝑiū.exemplū si masculꝰ z femina
simul cohabitāt psumit lex ciuilis matrimoniū.l.in libe
re.ff.de ritu nup.lex canōica adulteriū vel fornicatōem.
xxx.q.v.aliter.hoc casu dico standū dispositōi canonis
in vtroqz foro.qz materia ptinet ad eccl'iam. in istis le-
ges nō dedignant .ff. vt in.c.clerici.de iudi.z in aut'.vt
clerici apud ppꝛios epi. Et ex hꝭ dico q licz lex ciuil' tol
lit epō cohabitatiōem cuiuslibet mulieris.vt ī aut'.epō
nullā. C. de epi.z cle.standū est iuri canōico.qđ dicit q
pōt hīe nō suspectā.vt in.c.interdixit .xxxij. di.p qđ.c.
dico q matrē vel sororē nō suspectā pōt epūs retinere
in sua cohabitatōe.si aūt lex nō ꝓdixit canōi in psumen
do ē maꝰ dubiū. Sz crederē q nō valeat hꝭ casu psum
ptio legis exquo materia spectat ad eccl'iaz.qz cū ī istis
non pōt secularis cognoscere:ergo nec psumere. Ideo
Fede.dicit in quodā ꝓsilio:videlz cōsilio.xcvj.nō va-
lere statutū laicoꝝ p qđ ex certis ꝓiecturis ꝓctꝰ psumit'
vsurariꝰ.hoc dicerē verꝫ qñ lex ꝑncipal'r nō dispōit cir
ca actuz spūalē:sed sup tpali cui est ānexus spūalis.z p
hoc saluo nota.dictū bar.in.l.oēs populi.pall'.vbi dicit
valere statutū laicoꝝ si in certo casu psumit ꝓctuz sil'a-
tum:lz sit appositū iuramentū in ꝓctu.qđ intellige quā-
do psumit ex rōnabili causa:alꝫ posz in fraudē iuramē
ti lex psumere simulatōem.z hoc voluit do.an.in.c.cuz
ꝓtingat.de iureiurā.secus aūt vbi statutū irritaret iura
mentū nō psumēdo sil'atōem ꝓctus vel aliā causaz ꝓctꝰ
ānullatiuā.vt voluit bar.in.d.l.oēs populi.vt diximus
plenꝰ in q̄dā disputatōe q̄ incipit stāte statuto.hec oīa
pcedūt dū q̄rit' de validitate legis: vel de vi ꝓbendi sua
legis. Sz si causa agitat' in iudicio seculari vel eccl'iasti
co in decisoꝝ tene qđ.s.z.j.latius sb̄ijciā.sed in ppara
toꝝ iudiciꝫ tene hāc regulā q sp ꝓuabit' statutū seu
ꝓsuetudo illiꝰ loci vbi causa ventilat'. Ideo si causa cle-
rici vertit' coraz iudice seculari seruabit' in ꝑparatoꝝ
statutū seu ꝓsuetudo laicoꝝ. ita ītelligo glo.no.in.d.c.
q clericis.de fo.cōpe.nec hoc casu statutū laicoꝝ exten-
ditur ad clericos: ꝭ causa regulat' ꝑm naturam fori vbi
agitatur ad hoc.l.iij. ff. de testi.z qđ nota.c.illa.xj.di.z
qđ no.sup Rxica.de ꝓsue.z ab hoc nemo discrepat.z ex
hoc infert' q si causa clerici est coraz iudice seculari reci-
piat ibi pemptōez instātie ꝑm leges z statuta laicoꝝz.
Si aūt causa laici est coraz iudice eccl'iastico nō habebit
ibi locū pemptio instātie.qz nō hz locū de iure canōico
vt in.c.pe.de iudi.ita voluit no.Lal. in q̄daz sua dispu
tatōe q̄ incipit statuto cauet'.p hoc etiaz dixit archi.ij.
q.vj.in.c.nō ideo.q si clericꝰ litigat coraz iudice laico nō
pōt appellare añ sniaz:nisi ī casibꝫ ī qbꝫ iura ciuilia ad-
mittūt appellatōem.de qbꝫ dixi in.c.sup eo.de ap. Et si
laicꝰ litigat in foro eccl'iastico pōt appellare añ sniaz in-
distincte sicut canōes pmittūt in.c.vt debit'. de ap.z.c.
de ap.e.ti. Ad p̄dicta adde bonā glo.in cle.dispēdiosaz
de iudi.q̄ dicit q lz iudex eccl'iastic' posz sup vsuris p-
cedere simpl'r z ꝺ plano p illā cle.tñ si causa vsuraꝝ agi
tat' coraz iudice seculari nō,pcedet' simplicit' z de plano.
sed seruato ordine iudiciario. qz lex canōica nō pōt de-
re foro seculari modū,pcedēdi.z p hoc sit expeditū pri-
muz membꝝ ꝑncipale. Venio ad secundū cū q̄rit' de
validitate statuti secularis inferioꝝ. Et primꝰ casus sit
qñ statutū specifice disponit sup rebꝫ eccl'iasticis vt di-
sponebat statutū basilij.z dicendū q non valet ex defe-
ctu potestatis vt hic.z idē dic in oībꝫ casibꝫ in qbꝫ dixi
legē principis nō valere.vñ fortiꝰ tūc nō valebit statu-
tum inferioꝝ.z idem puto si statutū laicoꝝ disponit su
per bona p̄imonialia clericoꝝ.nā hec nō subijciunt' fo
ro laicoꝝ.ar.optimū in.c.si clericus laicū.de fo.cōpe.z ī
c.fi.de vi.z bone.cle.z in.c.j.de īmuni.ec.li.vj.z facit qđ
no.bar.in.l.rescripto.de mu.z ho.vnde falsa est opinio
quoꝝūdam dicentiū q qñ agit' reali potest clericus cō-
ueniri coraz laico.q̄si tūc nō ꝺbat' ꝓsona:ꝭ res.facit.c.soli
te.ꝺ ma.z obe.vbi dī q ī tpalibꝫ clericꝰ recognoscit p̄n
cipē secl'arē ī supioꝝē. Sz vt dixi hꝭ op.ē falsa.qz clerici
īdirecte traberent' ad foꝝ ciuile:qđ est ꝓ aut'.statuimꝰ.
C. de epi.z cle.vbi dicit' q nec in crimīali nec in ciuili cle
ricus trahi debet coraz iudice seculari:q̄nimo sup re p-
pria clericus pōt trahere laicū coraz ecclīastico iudice vt
est casus singularis in.ꝺ.c.si clericꝰ. bona eccl'ie sunt acces
soria ad psonas facit.c.sil'r.xvj.q.j. Et hāc opi.ꝓuat cu
ria:vt refert z sequit' collec.in.c.q̄liter.z.c.clerici. de iu-
di.nō ob.c.solite.qz intelligit' de rebꝫ tpalibꝫ feudalibꝫ.
nam si feudū habet' a laico tūc eccl'ia vel clericꝰ debz il-
lum recognoscere in supioꝝē.vt in.c.vex.de fo.ꝓpe.se-
cus si bona nō sunt feudalia vt ibi no.z p hoc decidit ur
q̄stio.pone q dicat statutū laicoꝝ q ꝓductores possessi
onū pñt dimittere possessionē certo casu quoꝝūcunqz
sint possessiōes etiā cle.an valeat statutū? Bar.tenet q
non.qz laici nō potuerūt statuere hoc in p̄iudiciū cleri-
coꝝ:vt ptz ex p̄dictis.obligatio eccl'ie ē data clericoz ac-
sita que non pōt ei tolli p nō supioꝝē suū.z ex his dice-
rem q statutū senen.quo cauet' q semel ꝓducens apo-
thecā nō potest expelli soluēdo pensionē p̄mo statutā
nō extendit' ad apothecas clericoꝝ seu eccl'iaꝝ. Itē fa-
cit ad.q.pone cauet' statuto secularīū q idem ius redda
tur clericis in foro seculari qđ redditꝰ laicis in foro eccle
siastico.in foro seculari sunt multa statuta vtilia an cle
ricus posset illis vti:dicendū q non. qz nulla fit iniuria
clericis si redigūtur ad dispositiōez iuris ꝯmunis.vnde
nō pōt dici statutū ꝯ libertatē eccl'ie.vt no. bar. in aut'.
cassa. C. ● sa.san.ec. Secūdꝰ casus p̄ncipalis qñ statutū
laicoꝝ est generale nō disponens de clericis vl' eccleſijs
an extendatur ad clericos? dic breuiter in hoc q aut est
preiudiciale z non extenditur. quia statutum generale
non extenditur ad non subiectos. vt in.c.a nobis p. de
sen.ex.in.c.vt aiaꝝ.de cōstit'.li.vj.z ideo fuit alꝫ ꝓsultū
q si statuto cauet' q stantibꝫ masculis femīe non succe
dant.si femīa erat monialis statutū nō extendit' ad eaz
Jn hoc tñ aduerte ad tres casus.aut statutū iniecit vi-
culū ante clericatū:aut post:aut oriꝫ ius agēdi ex facto
clerici seu q̄si siue statutū iniecerit vinculū añ siue post.
Primo casu statutū porrigit' ad clericū.exemplū statu
to cauetur q p̄mogenitus succedat p̄ si secūdogenitꝰ
fiat clericꝰ post statutū ligat' illo statuto.vt no. Jo.an.
in regula sine culpa.de reg.iu.li.vj.ī mercu.sic pōt ītel-
ligi vno mō.c.ꝓstituteꝰ.de in integ.restit'. Si vo iniecit
vinculū post clericatū si statutū est p̄iudiciale nō porri-
gitꝰ ad clericū. Ideo si tpe statuti secūdogenitꝰ erat cle-
ricus nō ꝺz p̄uari successione paterna. vt no.in.d.regu
la sine culpa.ideo fuit ꝓsultū vt ponit Lap. all'.vij.q si
statuto cauet' q stātibꝫ masc' femīe nō succedāt si tē-
pore statuti filia femīa erat secularis repellit' a succes si-
one:lz intret mōasteriū postmodū.secꝰ si p̄iꝰ erat ī mōa
sterio. Si vo statutū porrigit ꝓmodū pōt clericꝰ eo uti
Jta ꝓsuluit Jo.de lig.in questiōe facti:vt plene recitat
Lap.all'.cvj.seq̄t' do.an.ī.c.q clericis allegato.et Bal.
in.l.cūctos pp̄los. C. de sum. tri.vbi dic̄ q statutū laico
rum generale.ꝓbendit clericos inclusione fauorabili.
exemplū dicit statutū q extātibꝫ masculis femīe nō suc
cedāt.pone q masculꝰ sit clericꝰ an pōt uti statuto exclu
dendo feminā:z dicendū q sic.facit.c.dilecti.de fo.cō
pe. Quidā tñ voluerūt hic impugnare hoc dictū p̄ istū
tex.vbi innuit' q etiā in fauorē nō valuit statutū laico-
rum.sed teneo p̄mā. Et ad istū tex.dico q p̄cedit quā-
do specifice disponit sup rebꝫ eccl'iaꝝ ꝓhibēdo.vñ nul
lo modo ꝓbendit clericos qñ p̄cedit ꝓhibēdo p̄cipiē-
do vl' vetādo seu certā formā in agendis p clericū impo
nendo.vt voluit Jo.de ligna.in dicto ꝓsilio.qz tūc de-
notaret' supioritas statuētiū in clericos.secꝰ vbi statutū
simpl'r p̄cedit porrigēdo ꝯmodū:vt in exēplo p̄missō.
q̄nimo dicerē q valeret statutū laicoꝝ si specifice facit
mentōem de clericis dūmodo sit mere p̄iuilegiatiuū:et

disponat nō ꝓcipiēdo. vt. ſ. ſi dicat q̄ clericus ꝑmogenit⁹ ſuccedat: vel qđ de bonis defuncti hoſpitale vel clerici habeāt tertā ꝑtē. nam nemo pōt dicere hoc nō valere. q̄ laic⁹ poteſt ꝓuilegiare eccleſiaz. vt in. c. nouit. de iudi. Quo ad terciū caſum dic vt plene dico in. c. q̄ clericis. de fo. compe.

Ex literis. Pena ꝓuatōnis a cōione q̄ ꝓpter ꝓtumaciā ex ꝓſtitutione inferē tpalis eſt z nō ꝑpetua. vel aliť. Pena ſimplr apposita ꝓpter cōtumaciā in dubio intelligitur tpalis z nō ꝑpetua. Et eſt no. caſus. Prima ꝓponit ſtatutū z factū ex q̄ ſurgit dubitatio. Secūda dubitationē ſoluit duas rōnes inducēs. ſecūda ibi q̄ tamē. ¶ No. ꝑ iūcta ſupſcriptōes q̄ doc. legētes faciūt collegiū licitū z approbatū. vnde pñt facere ſtatuta z alia q̄ ſunt vniuerſitatis explicare pñt. z nimirū. exercēt em̄ pfeſſionem licitā. g̃ faciūt vniuerſitatē. vt eſt tex. in. l. fi. C. đ iuriſdi. om. iu. hinc dicit ibi glo. q̄ doctores z non ſcholares faciūt vniuerſitatē. q̄ doc. ſunt illi q̄ exercēt pfeſſionem. ſcholares ꝛo ſunt diſcipuli exercētiū. ß illa glo. nō eſt vera. q̄ etiā ſcholares faciūt vniuerſitatē exq̄ habēt materiā licitā ꝓueniēdi in vnuz. Et q̄ ſit vē allo tex. no. hoc apte ꝓbantē iūcta ſupraſcriptōe in. c. q̄ i cauſis de ꝓcu. tenet Inno. in. c. cū ab eccliaz. de off. or. z bar. i l. fi. ff. de colle. illici. Et ꝓ hoc facit qđ habetur. s. in ꝓhemio vbi ſcribit doctoribꝫ z ſcholaribꝫ vniuerſis ꝛc. vnde pōdera verbū vniuerſis relatum tam ad doctores q̄ſ ſcholares. ꝓ qđ ꝛbū dico q̄ doctores z ſcholares i cauſis cōcernētibꝫ totū ſtudiū faciūt vniuerſitatez vnā: ita q̄ ſcholares ſine doctoribꝫ nihil faciūt nec ecōtra. quia qđ oēs tāgit ab oibꝫ dz approbari. vt in regula qđ oēs. li. vj. z in. c. ab ß. de of. archi. z hoc apte ſentit bar. i. d. l. fi. z bal. in auť. habita. C. ne fil. ꝓ pa. Per ß potes decidere q̄ſtionē q̄tidianā an ſcholares poſſint dare certā formā in examinatōe ſcholaris examinādi ꝑ doctores: vl doctores ſtatuere ſup ſcholarib⁹ examinādis. ꝓclude q̄ in tangētibꝫ mere ipos ſcholares hñt ipi ſtatuere in tangentibꝫ mere doc. ſtatuere ptineat ad eos. ſi aūt imineť certū q̄d ꝓcernēs vtroſq̄ debēt ſil ꝓuenire. facit qđ no. Inno. in. c. vīa. de loca. z tex. in cle. j. de cenſi. ¶ Secūdo no. q̄ vniuerſitas inferior pōt ſtatuendo apponere penam ad limites ptātis illi⁹ vniuerſitatis. qđ tetigi i. c. cū oēs. s. e. z ex hoc potes inferre q̄ ſcholares facientes ſtatutū pñt apponere penā ſm iuriſditōem quā hñt. i doctoribꝫ tn̄ legētibꝫ nō eſt tāta dubitatō. q̄ ipi hñt iuriſditōez etiā ſup ſcholares. vt i auť. habita. ꝑall. C. ne fi. ꝓ pa. z in. pemio. ff. §. pe. ¶ No. q̄ collegiū doť licite recipit aliq̄ emoluměta ex ſcietie exercitio: vt in ꝓuētibꝫ z ſilibꝫ. z hoc voluit ibi tex. cū dicit būficio ſocietatis eorum in magiſtralibꝫ ꝛc. ¶ No. q̄ doc. pñt ex cauſa ꝓuare doctorē de collegio qđ no. idē dic de ſcholaribꝫ eadē rōne. No. q̄ collegia inferiora ſubiciūtur ſuperioribus iudicibꝫ. vñ ſi collegiū eſt eccliaſticū ſubiciť iudici eccleſiaſtico: ſi ſecularis ſubiciť iudici ſeculari. Ad hoc qđ no. Inno. in. c. dilecta. de exceſ. ꝓla. Bar. in. l. fi. ff. đ colle. illici. Quō aūt cognoſcatur an collegiū ſit eccliaſticum vel ſeculare: dic q̄ ſi plures ſint ibi clerici eſt eccliaſticū. ſi plēs ſť laici ē ſecľare. z data paritate ē dicēdū eccleſiaſticū. q̄ maior⁹ dignū trahit ad ſe min⁹ dignū: vt i. c. qđ in dubijs. de ꝓſe. ec. vl alta. tenet bar. ad ꝓpoſitū noſtrū in. d. l. fi. vñ q̄ doc. pariſiēſes ꝑ maiorē pte ſunt clerici. ideo fuit recurſuz ad papā. ¶ No. q̄ ſtatutū dubiū recipit interꝑtatōem a iure cōi. ꝓcez. c. cū dilect⁹. de cōſue. no. bar. in. l. oēs ꝓpli. ff. de iuſti. z iur. Et ſi ſtatutū ē eccliaſticū recipit interꝑtatōez a ſtilo curie vt hic. z no. q̄ ß in interꝑtatiōe ſtatuti ſolū fit mētio de iure canōico z ſtilo curie. Ex quo infero q̄ in interꝑtatōe ſtatuti eccliaſtici recurrendū eſt ꝑ ad ius canōicū. ſecūdo ad ſtilum curie. in iterꝑtatōe ꝛo ſtatuti ſecularis recurrēdū eſt ad ius ciuile. ¶ No. q̄ ſtilus curie facit ius. z pōt allegari in deciſiōibus cauſarū exq̄ ius nō reperiť in ꝛriū. qđ no. ad idē. c. lr̄as. de iura. calū. ¶ No. q̄ vniuerſitas habz iuriſdiť. i ſingulos de vniuerſitate: ita q̄ lz nō poſſit q̄s ſibipſi legē imponere. l. pe. ff. de arbiť. facit. c. fi. de pe. z remiſ. tū vniuerſitas vt corp⁹ pōt imponē legē ſingulis de vniuerſitate z ſbiectis corpi. ꝓ hoc facit. c. irrefragabili. de of. or. z ꝓ ß pōt inferri ad itellectū. l. fi. C. de iurť. oī. iu. Nā vniūſitas lz nō bēat rectorē pōt ſibi legē imponere. nā ad eſſe vniuerſitatis neceſſario nō requiriť q̄ ſit ibi rector. facit. l. j. ff. q̄ cuiuſq̄ vniūſita. z no. Inno. in. c. cū nō igres. de ꝑben. ¶ In glo. j. in fi. nō itelligas q̄ ſp admonitio debeat eſſe trina: q̄nimo i actibꝫ extraiudicialibꝫ ſufficit regľariť vna monitio. vt eſt tex. cū glo. in. c. ſi epūs. xviij. di. z i cle. j. đ here. z ꝓ Inn. in. c. ad petitōez. de acť. dicā in. c. ꝓſuluit. đ of. deleg. z i. c. j. đ ſup. neg. ꝓla. vide bar. i. l. ſi finita. §. iulian⁹. ff. de dā. infec. z glo. i cle. j. de here. ¶ In glo. ij. i fi. glo. vlť. refricare i dubiū id de q̄ nō fuit hic oppoſituz. nō em̄ q̄rebať hic de breuitate termini. vñ iſte tmin⁹ erat ſatis ꝓpetēs. vnde erat ꝑfix⁹ vt q̄s recederet a ꝑtinacia ſua z pareret ſupiori. aliud eſt in tmīo ꝑfixo ad appellandū. nec itelligas fi. glo. q̄ ab iſto ſtatuto potuit appellari. q̄ a pēa legis nō appellať. vt dixi in. c. q̄ nos. de ap. z no. in. l. ſiq̄ pēa. ff. de ver. ſig. nec a pena ſtatuti appellať. vt no. bar. in. l. oēs populi. ꝑal. z dixi in. c. j. s. e. ¶ In glo. iij. in fi. no. bū fi. glo. cui⁹ eſt ſnīa q̄ ſi pēa imponiť ꝓpť crimē intelligitur ꝑpetua. ſec⁹ ſi ꝓpť ꝓtumaciā. z ß fuit đ mēte Inn. hic. Sz diſtinguo lati⁹ poſt dicta doc. q̄ aut i appoſitione pene exꝑmiť tps z ſtādū eſt tpi ſtatuto. ar. a ꝛrio i. l. ſiue ꝑfinito. ff. de pe. Aut tps nō eſt dēťmiatū: z tūc aut fuit dictū q̄ pēa eſſz tpalis: ß aliť nō fuit dēťmiatū. z itelligiť q̄ duret dēťmiatio. vt eſt tex. i. d. l. ſiue ꝑfinito. Aut ſimplr pēa fuit apposita: z tūc aut ꝓpť crimē: aut ꝓpť ꝓtumaciā. Primo caſu aut fuit apposita ſine cauſe cognitōe: puta ꝑ iterlocutoriā iudicis z itelligiť tpalis. z durat durāte officio iudicis. vñ ſi iudex ſine cauſe cognitōe iterdixit alicui exercitiuz artis ſue itelligiť ille iterdict⁹ durāte officio iterdictoris. vt ē tex. no. i. l. fi. ff. de pe. Idē no. Inn. i. c. qđ trāſlatōem đ off. le. z itelligo q̄ñ pena fuit ſucceſſiua. Si aūt pēa erat momētanea. q̄ ꝓdēnauit i pecunia ſeu mulctauit tūc eſt ꝑpetua. facit. l. illicitas. ff. đ of. ꝑſi. Si pena eſt apposita cū cauſe cognitōe z tūc aut delictū merebať vt pena eſſz ꝑpetua z erit ꝑpetua. Idē ecōtra ar. i. l. ſi ꝑſes. ff. de pe. z hoc fuit dictū Odofre. quē ſequūtur hic doc. in dubio ꝛo itelligitur tpalť. ar. i. l. he cauſe. ff. de ſuſpec. tu. qđ voluit ß Joan. in nouel. qđ eſt notādū. facit. l. interꝑtatōe. ff. de pe. z regula odia. z regula i penis. de reg. iu. li. vj. ¶ Secundo caſu pricipali q̄ñ pena eſt apposita ꝓpť ꝓtumaciaz aut ꝓtumacia trāſiuit i ſpecificatū delictū tunc itelligiť ꝑpetua. exꝑlū in. c. ex tue. de cle. nō reſi. puta ſi clericus ſit ꝓtumax i reſidēdo i būficio ſuo tūc pena ꝓuatōis eſt ꝑpetua. aut nō trāſiuit i ſpecificū crimē: z tūc ſi pena eſt momētanea ē ꝑpetua. vt. s. dixi. Si ſucceſſiua eſt tpalis. vt hic i tex. iūcta glo. In dubio aūt an pēa itelligať inflicta ꝓ crimīe vl ꝓtumacia: dic q̄ ꝓ ꝓtūacia ſi ex priꝰ geſtis nō pōt hāi certitudo. ar. i. d. l. ſi ꝑſes. iūcta. d. l. he cauſe. ¶ Ad vnū aduerte q̄ vbi pena eſt apponēda arbitrio iudicis dz eſſe tpalis. allegat ad ß doc. Lar. Alb. đ roſato allegāt. l. j. de furť. z balne. z dixit alibi nō eſſe illū caſuz. z pōderabat ibi tex. i ꝛ. tpari. Et ſm hoc dictū ſi eſt vē pōt colligi ſingularis limitatio ad oīa ꝓdicta. vt pēa ſimplr apposita ꝑ iudicem q̄ ꝓceſſit ex arbitrio ſit tpalis: vt ſic reſtringať ad limites ſue ptātis. ar. c. a nobis. j. de ſen. ex. z. c. j. iūcta glo. s. e. Sz ꝓ illā theoricā allego glo. no. inſti. de iniuť. §. in ſūma. q̄ vult iudicem poſſe imponē penā capitalē in actōe iniuriaꝝ: lz pena ibi ſit arbitraria. Itē adduco tex. ſatz notabilē i mā iudicio meo. in. l. ſacrilegij. ff. ad. l. iulť. pecu. vbi tex. imponit ibi penā arbitrariā: z tn̄ narratiue ſbiicit q̄ qñq̄

fuit ímposita pena mortꝭ. vñ forte illud dictū Alberici nō est vex. ⁊ tex. quē allegat dz restringi ī casu suo vl̄ saltem dare hāc limitatiōem vt ꝓcedat vbi ius in spāli crimine impōit penā arbitrio iudicātis: q̄si ius tūc senserit de pēa tpali. q̄ sciuisset imponē penā ꝓpetuā. ß vbi ius specifice ñ disp̄ōit d̄ crimīe ídubie: credo q̄ pena possit eē ꝓpetua. nā d̄ iure canōico modicas hēm⁹ pēas exp̄ssas ꝓ crimīb⁹ vñ succedit arbitrio iudicū. vt ī. c. d̄ cauꝭ. de of. dele. vñ iudex dz arbitriū suū informare ſm pēas statutas ī silib⁹ crimīb⁹. vt ī. c. tue. d̄ peñ. vbi dī q̄ ꝓ magnis crimīb⁹ dz impōi pēa deposītōis. Jtē facit q̄ pena est apponēda ſm q̄litatē ⁊ q̄ntitatē crimis. vt. ī. c. nō auferam⁹. xxiij. q. j. ⁊ ī. l. respiciendū. ff. de pe. ⁊ ß duo iura multū faciūt ꝙ dictū Alberici ꝛc.

Ex parte. Nō valet statutū ꝙ q̄d diuinus cult⁹ sine cā diminuit: ex si sup ß inc̄cesserit in forma cōi pape ꝓfirmatio. vel spāli⁹. Nō p̄t canōici sine cā rōnabili restringē nu mer⁹ canōicor⁹ seu nūer⁹ p̄bēdar⁹. Jn ꝓma narrat factū corrigēdi. ī sēda corrigit. secūda ibi volētes. ¶No. ꝙ canōici ñ p̄nt tollē. statuta honorabilia eccl̄ys. ⁊ tex. iste loq̄t indistincte. ⁊ intellige etiā de ātiq̄s statutis q̄ ātiq̄ canōici fecer̄t. ꝓ ß facit q̄d no. Jnn. ī. c. accedētib⁹. d̄ p̄uil. ¶No. ij. ar. optimū a ꝙrio sensu iūcta glo. ij. q̄ data diminutōe reddituū p̄nt canonici etiā sine aucte pape restringē nūer⁹ p̄bēdar⁹: ita q̄ p̄bede supꝛesse nō cēsebūt ap̄li⁹ vacare ⁊ intelligo q̄ ß facīūt cuz aucte ep̄i. vt plene dixi ī. c. cū accessissent. s. c. ¶No. q̄ ī act⁹ disp̄ositōe q̄n ꝙ req̄rit cōsiliū tercij. vñ papa ß cōmisit istis delegatis vt ꝓferāt p̄bēdas vacātes cuz ꝓsilio dicti statuti. Circa q̄d q̄rit de q̄one q̄ p̄t q̄tidie ꝓtingē: q̄d si iste ñ vult cōsulere vl̄ sit mortu⁹: an possit mādatari⁹ ꝓcedē ad act⁹ ꝓsūmatōez ꝓsilio nō hito: Vinc. quē seq̄t hic Jo. an. ⁊ clari⁹ ī. c. j. ne se. va. li. vj. ī effectu sic distinguit. q̄ aut ille est mortu⁹ ⁊ tūc si exp̄sso noīe ꝓpꝛio ß ptās ꝓsulēdi fuit sibi attributa expirat mādatū exq̄ ñ p̄t fuari forma. ß dz spectari secūda inssio. ar. ī. l. diligēter. ff. mā. ⁊ in. c. tu dilecta. de resc̄h. Si vo fuit exp̄ssuz nomē dignitat⁊ dz spectari successor. ar. in. c. q̄n abbas. d̄ of. dele. Idez dicem⁹ si est absens ita q̄ ꝓsiliū ñ p̄t req̄ri. Si vo ē p̄sens ⁊ nō vult cōsulē: vl̄ est absens ⁊ nō vult venire seu ꝓsiliū p̄stare ⁊ p̄t mādatari⁹ ꝓcedē sine ꝓsilio. ꝓ ß bonus tex. ī. c. cū in veteri. de elec. Sz ꝙ ꝓmū mēbr⁊ facit. c. j. ne se. va. li. vj. vbi dī q̄ si capl'm dz ꝓferre bñficia cuz ꝓsilio ep̄i si ep̄s ē mortu⁹ vel lōge absens p̄t capl'm bñficia ꝓferre. So. dic̄ Lōposto. ⁊ seq̄t Jo. an. clari⁹ tñ loquit⁊ in. d. c. j. q̄ aut ꝓsiliū est req̄rēdū ex forma mādati ⁊ ꝓcedit ꝓmū dictū. aut ex statuto vl̄ ꝓsuetudine. ⁊ ꝓcedat. d. c. j. Et bui⁹ cōis dicti q̄dā antiqu⁹ doc. vt refert Jo. de ligna. assignabat duplicē rōnē. Prima q̄ fortis⁹ stringit mādatū hois q̄ß legis. ar. in. l. celsus. ff. de arbit. Jtē ptās ordinaria est magis fauorabil⁊ q̄ß ptās delegata vt in. c. p. ⁊. g. de of. dele. hñs g̃ req̄rere ꝓsiliū fret⁹ ptāte ordinaria nō ita astringit⁊ sic hñs ptātem delegatā. vñ ī illo. c. j. capl'm ꝓcedebat ptāte ordinaria. Jo. de ligna. vi det impugñre oīa p̄dicta q̄ etiā vbi ꝙ hñtē ordinariā potestatē ē ꝓsiliū petēdū nō valet act⁹ ꝓsilio nō habito. allegat bonū tex. in. c. nouit. de his q̄ fi. a plat⁊. sine ꝓsen. ⁊ ad. c. j. pal. rñdet q̄ loquit⁊ in collatōe bñficior⁹ ne ex nimia dilatōe īmineat piculū. iō p̄t ꝓcedere ꝓsilio ñ habito. Do. an. tenet ꝓmū dictū. q̄ cū hñti ordinariā mādat⁊ vt cū ꝓsilio alicui⁹ ꝓcedat vī poti⁹ q̄dā admonitio nisi adꝟciat⁊ vt act⁹ ꝓn⁹ sit nullus sic ītelligit. d. c. nouit. Sz certe hoc nō est simpl'r vex. q̄ ī. d. c. j. erat petēduz ꝓsiliū epi ex ꝓsuetudine q̄ p̄t restringē ptātē ordinariā ar. in. c. ꝙq̄st⁹. ix. q. iij. ¶Nec videt ꝓcedē indistincte opinio Jo. de ligna. ad. d. c. j. q̄ si bñ ꝓsideret rō illi⁹. c. j. est generalis ad oē piculū iminēs. nā ſm dispositōis rōnez dz restringi ⁊ āpliari dispositio. vt in. l. si pī. §. dulcissimi s. ff. de leg. ij. ⁊ ideo videt q̄ vbicūq̄z ex dilatiōe imminet piculū sp̄ p̄t ꝓcedi ꝙsilio nō habito. ar. in. l. si lōgi⁹ ff. d̄ iudi. ⁊ in. l. si cū dotē. ℣. q̄ liceat. ff. so. ma. ⁊ hāc opi. iudicio meo sentit bar. in. l. j. §. si pl'es. ff. de exercito. vbi sic general'r allegat. d. c. j. nec placet dictū cōe antiquorū hic: vt fiat dꝛia int⁊ disp̄ositōem hois ⁊ legis. q̄ dico q̄ si sup̄ior mādat aliq̄d explicari cū cōsilio tercij de⁊ mādatū suū intelligi ſm iura. ar. c. ꝓcedētis. ⁊ ī. c. q̄. de rescrip. j. ß de mēte iuris est illud vt si cōsiliū nō p̄t hīi ꝓcedat⁊ ad ꝙsūmatōez act⁹. vt in. d. c. j. ⁊ in alys iuribus p̄allē. ¶Nūquid aūt teneat act⁹ si p̄t hīi cōsiliū ⁊ nō fuit petitū: dico sic q̄ aut ex forma mādati est req̄rēdū cōsiliū ⁊ nō valet act⁹ vt. d. c. cū in veteri. Aut ex disp̄ositōe legis: ⁊ tūc aut lex a p̄ncipio ptātez tradidit ⁊ mādauit ꝙsiliū tercij req̄ri ⁊ nō valet act⁹ ex defectu ptātis. nā habuit ptātē modificatā ⁊ q̄lificatā. sic itelligerez. d. c. nouit. ita q̄ sine clausula decreti act⁹ ibi fuisset nullus. aut hñti p̄us ptātez mādauit sup̄ior vt ꝓcederet cuz ꝙsilio sempꝛonij ⁊ tenet act⁹ sine ꝙsilio: lz iste trāsgrediēs veniat puniēdus. ar. opti. in. c. dilect⁹. ij. de p̄bē. vide glo. singularē q̄ ponit hāc theoricā in alys tex mīs in cle. j. de iure repa. Predicta ꝓcedūt in cōsilio. vbi aūt req̄rēdus ē cōsensus p̄cise dz hīi p id q̄d habet ⁊ no. in. c. li ꝓ te. de rescrip. li. vj. ¶Jn glo. q. in fi. tene mēti glo. istā. q̄ clarius loquit⁊ q̄ß in. c. cuz accessissent. s. e. ti. ⁊ ad. c. fi. q̄d allegat in ꝙriū: rñde vt dixi ī dicto. c. cū accessissent.

Quoniam. Hoc. d. Cōstitutio futura respicit ⁊ non p̄terita: nisi in ea de p̄teritis caueat. Primo ponit causam ꝓstitutōis declarāde. Secūdo declaratiōem: ibi declaram⁹. Jn tercia declaratōis ratōem: ibi cuz leges ꝛc. ¶No. p̄ q̄ ꝓstitutio pape afficit oēs. nemo ē em̄ iter creaturas q̄ possit declinare seu eximere se a iurisdict⁊. pape cū sit vicari⁹ dei in. c. ij. de trāsla. pla. ⁊ q̄libet est subiect⁹ deo. vñ etiā ꝓsuetudo nō valet q̄ntocūq̄z tpe sit obtenta vt q̄s nō sit subiect⁹ pape. q̄ nemo p̄t pscribere contra ptātez pape. vt no. p Jnno. in. c. bone. el. ij. d̄ postu. pla. Secus dic de ptāte impatoris. q̄ ꝙ eū p̄t pscribi. ad hoc q̄d dixi in. c. p venerabilē. q̄ fil'. sint legit. ad hoc q̄d no. bar. in. l. bostes. ff. de capti. et in. l. j. de aq̄ plu. ar. intellige tñ q̄n p̄scriptio dz sua cōcomitātia vt bonā fidem ꝛc. No. ij. q̄ ꝓstitutio dz esse clara quo ad lr̄az ⁊ q̄ ad mentē. vñ vbū obscurū hic positū refert⁊ ad lr̄az. vbuz ambiguū refert⁊ ad intellectū ⁊ mentē. rō colligitur ex tex. ne ex difficultate intellect⁹ legis q̄s incidat ī pmptū piculū. Unū tñ scias q̄ vbi lex est dubia excusatur quis a iuris ignorātia. vt est tex. in. l. regula. ff. de iuris ⁊ fac. igno. vide glo. in. c. vnico. de postu. pla. li. vj. in verbo decetero. ¶No. tercio q̄ ꝓpꝛiū legis est ꝓcernere futura. ⁊ nō p̄terita. ratio rōnis sumit⁊ ex. c. ij. s. e. ne. s. aliq̄ puniant⁊ sine causa q̄ actū ante legis editiōem gesserūt. Et ꝓ hāc naturā legis dicim⁹ q̄ si lex edit⁊ p verbū futurum ꝓiunctiui modi: ita q̄ p̄t hīe duplicē intellectū respectu futuror⁊ ⁊ p̄teritor⁊ dz respici sensus sonās in futurū. exemplū dicit statutū si q̄s ꝓmiserit delictū puniat⁊ ꝛc. nō em̄ ꝓhendit⁊ q̄ pri⁹ delictū cōmisit licz ex vno significato vbi possit ꝓhendi. ad hoc q̄d no. Jnno. ī. c. significauerūt. de testi. ⁊ bar. in. l. oēs ppli. ff. d̄ iusti. ⁊ iu. ¶No. vltimo q̄ lex siue statutū p̄t extendi ad p̄terita dūmodo exp̄imat⊼ in. l. seu statuto vt ad p̄terita fiat extensio: q̄d an sit verū. j. subdiciā. ¶Jn. glo. j. ubi oīm xp̄ianor⁹. dic q̄ ec⊼ circa ifideles dz papa iurisdi. q̄d tñ declara vt no. Jnn. de voto. c. q̄ sup̄ his. et dic q̄ in spūalib⁹ ⁊ ꝓcernētib⁹ aīam sunt subiecti sibi oēs. ideo nō est necessaria sequēs restrictio. glo. p̄t tñ saluari quo ad tpalia: q̄d tñ limita vt dixi in. c. nouit d̄ iudi. ¶Jn glo. ij. ubi sine interp̄tari. nō intelligas ī dist̄icte vt ꝙlibet dubio iuris sit recurrendū ad p̄ncipē. Naz ⁊ doc. dat⊼ potestas interp̄tandi iura: in. l. vnica. C. de ꝓfes. qui in vrbe cōstantino. li. x. Jtē ⁊ iudices p̄nt interp̄tari iura ī causis vertētib⁹ coram se. vt no. Jnno. in. c cum speciali. de

ap.facit qđ habet in aut. iusiurandu qđ pstat ab his. Sz itellige glo. qñ insurgit magna dubitatio ita q qñ princeps solus interpetat iura nō pōt pmode decidi per inferiorē: iuxta ea q̄ dixi in.c.j.s.e. vl salua glo. q ad interpetatōez necessariā q̄ oēs astringit. nā interpetatio inferioris nō necessitat. vide glo. in.c.j. de postu. pla. ¶ In glo. fi. ibi nisi sit pstitutio iuris nālis. vult g̃ ista gl. q cōstitutio iuris nālis extēdat ad pterita. p.c.cū tu. đ usu. Et sic sentit q. c.cū tu. de usur. sit pstitutio iuris nālis. Sz ꝫ hoc opponit. nā ius nāle fuit editū cū rōnabili creatura. vt. v. di. in prin. 7 qđ ibi no. in sūma. g̃ frustra est dicere q extēdit ad pterita. Itē. c.cū tu. ē pstitutio pape 7 nō iuris nālis. So. itellige glo. q pstitutio iuris nālis vl diuini declaratiua extēdit ad pterita. rō. q ille q̄ declarat nihil de nouo īducit. l. hēdes palā. ff. đ testa. vñ potꝰ ligat pstitutio ātiq̄ q̄ noua đclaratoria. nā ꝫ casu cessat rō. c.ij. s.e.c. Ho cū tu. vī declarare ius nāle. i. diuinu. non em̄ de nouo dānat usurarios: ꝫ potꝰ declarat eos a iure diuio improbatos: iō extēdit ad pterita. Sz adūte lz q. dictū sit vez in se: tñ pōt calūniari q̄ ad illud c.cū tu. nā. c.q. ī oīb. e.ti. apposuit penā de nouo ptra usurarios. 7 sic rspectu pene pstitutō erat noui iuris editoria. certū em̄ est q ibi pstitutio est ptim declaratoria 7 ptim est noui iuris editoria: lz pcernat pterita inq̄ntuz est declaratoria: nō tñ inq̄ntū ē noui editoria. pone exēplū dicit pstitutio q nemo audeat usuras exercē: 7 q̄cū qs exercuerit puniat publicatōe oīm bonoꝝ. nā certe lz factū sit dānatū de pterito: tñ pena publicatōis cū sit đ nouo edita nō extēdit ad eos q̄ usuras exercuerūt añ cōstitutōez. vt. in.c.ij. s.e. 7 melioꝰ p tex. iūcta glo. ī cle. vnica. ī ꝛbo cetero. de usur. 7 in.c. vnico. đ cle. nō resi. li. vj. vide glo. 7 pau. in pemio. cle. in ꝛbo cetero. ex q̄bꝰ ptz q iste itellectꝰ glo. nō est bonꝰ ad. c.cū tu. iō itellige illud. c. vt patebit ex. j. dicēdis. Et vt mā buiꝰ. c. habeatur pfecte cū q̄rit an 7 qñ pstitutio debeat extēdi ad pterita submitta dicta. do. an. addēdo multa dicta bar. q̄ ipe obmisit ī. l. oēs pl'i. ff. de iusti. 7 iur. in ꝛ. secūdo q̄rit. in. xiiij. colū. vñ ex oīb aliq̄bꝰ additis 7 declaratꝫ distingue q aut in pstitutōe dī vt extēdat ad pterita. aut dī vt extēdat ad futura. aut simpl'r disponit nō faciendo mentōez de pteritis vel futuris. Primo casu aut pterita sunt decisa aliq remedio decisiuo: puta trāsactōe solutōe snīa vel iuramēto: 7 tūc pstitutio nō extēdit ad pterita lz dicat vt extendat ad pterita. q. dz ītelligi de pteritis nō decisis. vt est tex. i. l. cās. C. de trāsac. Hō potest esse: q. p ꝛbā gnālia pnceps nō vī habuisse mētē īstaurādi 7 reuocādi qōnes decisas. ad hoc tex. cū glo. in .c. ex multiplici. đ dec. ¶ Quid aūt si princeps dicat q extendat ad pterita etiā decisa: glo. singularis in. d. l. causas. dicit q tūc fit extēsio. ꝫ bar. al'r dicit ī. l. fi. C. si ptra ius vl vti. publ. ibi em̄ sensit q aut est pstitutio dictans 7 extēdet. aut rescriptū principis 7 nō pōt princeps hoc facere cū magno piudicio ptiñ. p hoc qđ no. in. l. quotiēs C. de pci. ipa. offe. 7 qđ no. gl. xxv. q. ij. rescripta. Et aduerte q. pma frōte hoc dictū nō videt vez vt fiat dūa int statutū 7 rescriptū. nā si statutū pōt: g̃ rescriptū ipius principis. q. lex assumit vigorē a ptāte statuētis. vt in c. a nobis. de sen. ex. Itē si pōt legē pdere q̄ pcernit oēs. g̃ fortꝰ rescriptū int duos pcedere. Ego sustētādo hoc dictū reddere hāc rōnez diuersitatis. lex ē oīb cōis 7 p publica vtilitate edita. iij. di. erit aūt. vñ ex causa rōnabili bñ valz lex cū possz ex causa tollē ius alteri q̄sitū: vt videmꝰ in pscriptōe 7 sil'ib. 7 dixi pleniꝰ in. c. q in eccl'iarum. s.e. rescriptū ꝛbo pcernit pticulares psonas q̄bꝰ pnceps nō pōt enormit piudicare in iure iaz q̄sito: vt dixi in c. que in eccl'iaꝝ. s.e. Hā si putat hoc equū debet facere legē generalē. ad hoc facit qđ dixi ī. c.j. s.e. q a statuto generali nō potest appellari: sed a pticulari cōcernente certam psonā sic. dicerē tamē q sibi subesset causa rōnabil' possz pnceps etiā p rescriptū hoc pcedere p ea que dixi in. c. que in eccl'iaꝝ. s.e. eo. ti. 7 recte cōsidrā do posset dici q in effectu nō est differentia inter rescriptuz 7 statutū. q. etiam statutū nō valeret sine causa rationabili absorbens ius alterius. vt dixi in. c.j. s.e. 7 ī. d. c. que in eccl'iaꝝ. Aut pterita non sunt decisa. et tūc aut pendēt p appellatōem 7 nō fit ad illa extensio. q̄a causa debet decidi p iudicem appellatōis sm ius qđ erat ī prima instātia. q̄a iste iudex succedit loco primi. vt in aut. vt cū. đ ap. cogno. vide glo. in. c. licz canon. de elec. li. vj. no. bar. in. d. l. oēs populi. Aut negocia pterita pēdēt in pma instantia. 7 adhuc dicit bar. q ad illa nō fit extensio p id quod habet in aut. in medio litis sacras iussiones non fieri. sed illud posset limitari qñ ius emanat ad instantiā partis pendēte lite. secus si pprio motu princeps 7 exprimeret qđ vult ad pterita extendi. ad hoc qđ no Pau. in. d. cle. dispēdiosaz. 7 codē modo limitarem pcedens membrū. Aut negocia pterita non sunt deducta in iudiciū: sed pendēt nec sunt decisa: 7 tūc cōstitutō extendit ad pterita. exquo cauet in ea de pteritis. et in casu seruat istū ter. 7. l. leges sacratissime. C. de legi. facit c. pe. de offi. leg. li. vj. p pdicta determinat q̄stio. dicit statutū q extātibus masculis excludat femīa in successiōe cōmuni parentibꝰ. 7 volumꝰ hoc extendi ad pterita. Si em̄ frater 7 sororꝰ diuiserāt hereditatē ante statutū non extendit cōstitutio ad illud negociuz. secus si nō diuiserant: sed negociū pēdebat tūc limitandū vt. s. dixi. vt pendeat in iudicio vel nē. ¶ Quo ad secundū membruz principale qñ cōstitutio exp̄sse dicit vt extendat ad futura 7 tūc non est dubiū. q. ppriū statuti est vt pcernat futura nō pterita: vt hic. 7. d. l. leges sacratissime. ¶ Tertio ad tertiū qñ pstitutio simpl'r loquit nō faciēdo mētōem de pteritis nec de futuris. 7 tunc aut cōstitutio venit declarādo. q. est iuris antiqui declaratoria 7 extenditur ad pterita: vt. s. dixi. nisi ptim essz declaratoria 7 ptī editoria. q. tūc q̄tenꝰ edit de nouo dicendū est vt de cōstitutōe noui iuris editoria. vt. s. dixi. Aut pstitutio venit ānullādo actū: 7 tūc dicit bar. q aut causa ānullationis est de pterito et extendit ad pterita. vt in. l. fi. C. đ pac. al's secus. hoc dictū limitarē qñ causa nullitatis est de pteritoꝛita q inferebat nullitatē ipso iure. secꝰ aūt si actus tenebat: ꝫ ī odiū inducit đ nouo cassatio. q. tunc non debz extēdi ad pterita p id qđ dixi in. c.ij. s.e. facit tex. cū glo. in ꝛbo cetero. in cle. j. de usur. Aut pstitutio venit pfirmāda 7 nō extēdit ad pterita p rōnē bonus lre. Aut pstitutio aliq̄d de nouo edit. 7 tunc si pcernit pparatoria iudicij seu ordinatoria quo ad pcessum extendit ad preterita negocia etiam pendētia ī iudicio quo ad pcessum futurū. l. ij. C. de iura. calū. no. bar. in. l. oēs populi. ff. de iusti. 7 in. clarius glo. in. d. c. licz. 7. cle. dispēdiosam. de iudi. Aut statutū cōcernit decisoꝛia negocij. 7 tūc aut reperit factū 7 executōem de pterito. aut partim de preterito 7 partim de futuro. aut factū de preterito 7 executōem de futuro. Primo casu qñ factuz 7 executio sunt de pterito certum est q cōstitutio ad talia nō extendit. vt in. c.ij. s.e. qđ est veruz siue statutum de nouo inducat delictū siue factū damnatū augmētet per penam. vt in. d. cle. j. de usur. Si autez factū est partim de pterito 7 partim de futuro. exemplū in cle. j. đ testa. emanauit ibi statutū vt rectores hospitaliuz teneātur reddere ratiōem de negocijs gerendis aliqui rectores tempe cōstitutiōis aliqua administrauerāt 7 aliqua in eodē anno erāt administranda nūquid teneant reddere ratōem de toto āno exquo aliqua negocia illiꝰ anni erāt gesta 7 aliqua gerenda. glo. notabilis ibi dicit q si gerēda sunt oīno sepata a gestis tenent reddere rationem de gerēdis. secus si nō sunt sepata sed oīno cōnexa cū gestis. sic em̄ nō tenet de gestis ita nec de gerendis exquo oīno hñt dependētiā a gestis. 7 idē dic in similibꝰ terminis. 7 tene hoc mēti. q. facit ad multa. Si ꝛbo cōstitutio respicit factū de pterito sed executōez de futuro.

ctor intẽdit tractare de miſtris iuris. Et q; plurimũ dãtur p reſcripta: iõ ꝓmittit hãc Rubricã. Prio cui⁹ declaratõe q̃ro q̃d ẽ reſcriptũ. Hoſt. i ſũma. e. ti. ꝓcludit q; ẽ illud q̃d ab aplico ſeu ꝓncipe reſcribit ad ꝓſultatõez relatõez ſeu intimatõez alteri⁹ vel alicui idulgẽdo. Tamẽ dic clari⁹ z meli⁹ q; reſcriptũ pt̃ ſumi gnãliter z largo mõ. z tũc ꝓbẽdit ꝓuilegiũ z bñficie ꝓncipis z alia reſcripta q̃ emanãt ad iuris obſeruãtiã. z ita ſumit i ſ̃ ti. Nã ſ̃ rubrica de reſcriptis tractat de ꝓuilegijs z lr̃is bñficialibꝫ z de lr̃is ad lites. Quãq; ſumit ſtricte reſcriptũ: z tũc reſcriptũ ꝓprie ẽ id q̃d ꝓnceps ſcribit ad iuris obſeruãtiã. vt q̃n ꝓmittit cãz decidẽdã int̃ aliq̃s. ꝓuilegiũ dño ẽ cuz papa aliq̃d reſcribit ꝛ ius. z dr̃ ꝓuilegiũ. q. lex ꝓuata z ñ cõis. iij. di. ꝓuilegia. Bñficiũ dño ẽ nomẽ gnãle. ſ̃ ſtricte ſumit ꝑ grã ꝓceſſa a ꝓncipe pt̃ ius. z tale bñficiũ dz latiſſime iterꝑtari. vt i. c. oliz. z q̃d ibi no. de ſ̃. ſig. z i. l. beneficiũ. ff. de ꝓſti. ꝓnci. Quatr̃ aũt coḡſcit reſcriptũ a ꝓuilegio? dic q; ex forma vtriuſq; z mõ dictãdi. z de his p Ly. i. l. reſcripta. C. d̃ ꝑci. ipa. offe. z p bar. in. d. l. bñficiũ. z p Jo. an. in. d. c. olim. palt.

Sicut romana. Legit varijs modis ſ̃ ꝑm intellectũ magr̃ cõez ſ̃ itẽdit. Priuilegio gnãli ꝑm ius cõe obtẽto obſtat ſcriptũ ſpãle de eo mẽtõez ñ faciẽs. Prio ponit decisuz exordiũ. Scdo ꝓſultatio: ibi q̃situz. Tercio rñſio: ibi inq̃ſitõi. Quarto rñſiõis rõ: ibi q̃. / No. ꝑ q; cã põt ꝓmitti appellatiõe remota: q̃d tñ p ſolũ ꝓncipez fieri põt. inferior em̃ ñ põt remouẽ bñficiũ appellatõis. vt i. c. ſup qõnũ. §. ſi ꝙo. d̃ of. dele. z i. l. j. i fi. ff. a q̃b ap. ñ lz. Ex q̃ infero q; etiã legat⁹ papẽ de late ñ põt ꝓmittere cãz appellatõe remota: q̃nimo nec aliũ iuris ordinẽ tollẽ. vñ nõ põt ꝓmittẽ cãz ſimpl̃r z de plão. vt dic̃ glo. no. i. c. fi. de bẽ. li. vj. / No. ij. ex ſ̃ z ex tex. ꝓncipẽ poſſe tollẽ dfenſionẽ. nã appellatio ẽ q̃dã dfenſio z releuamẽ oppſſor. vt i. c. ſuggeſtũ. de ap. z ſic vi⁹ ꝛ cle. paſtoral. d̃ re iudi. vbi dr̃ q; ꝓnceps ñ põt tollẽ dfenſionẽ. Sz dic q; ſ̃ tollit q̃ ad formalitatẽ appellãdi q̃ fuit iducta a iur̃ poſitiuo. ſic dixi de actõibꝫ. i. c. q̃ i eccliaz. §. ti. pr. Vñ poſſz dubitari: nũq̃d ꝓnceps poſſz ita remouẽ appellatõez vt etiã ꝓuiã q̃rele q̃s ñ audiat⁹ volẽs ſuã iuſticiã ꝓſeq;. de q̃ mã vide q̃d dixi i. c. paſtoral. d̃ ap. Itẽ nõ vnã regulã i mã reſcriptoz vt ſpãle deroget gnãli pri⁹ impetrato lz de eo ñ facit mẽtõez. / Ultimo no. q; põt ꝓcedi ꝓuilegiũ alicui vt libẽ poſſit i q̃libet cã appellare. z q̃d opet tũc ꝓuilegiũ dicet. j. i glo. j. i fi. Ex hac glo. pnt elici tres itellect⁹ ad tex. Prim⁹ ad primũ q; reſcriptuz vt poſſit q̃s libẽ appellare itelligit vt poſſit appellare in caſibꝫ iterdictis a iur̃. z fuit ſ̃ opi. Alani q̃ tñ fuit alr̃ locut⁹ q̃s gl. recitat. dic̃ ei q; p ſ̃ ꝓuilegiũ vi⁹ data facultas appellãdi i caſibꝫ iterdict̃ a iure: niſi ppt̃ delictũ q̃s priuaret facultate appellãdi. vt ſi appellaret a correctione. j. de ap. ad nr̃az. vl̃ i caſibꝫ ꝛtẽtis. ij. q. vj. §. ſt̃ q̃z. et i. l. ij. C. q̃z ap. ñ reci. vt puta ſi eſſz ꝛtũaz. nã ad iſtos caſus ꝑm Alan. nõ extẽderet ꝓuilegiũ. qr ñ ẽ ſimile q̃d ꝓncipi ꝓcedat i genẽ q̃d i ſpẽ ñ fuiſſz ꝓceſſur⁹ ſimilr̃. vt in regla i gnãli. de re. iur̃. i. vj. Sz huic itellectui obſtat. q; ſ̃ m eũ cũ ꝓmũ reſcriptũ eſſz ꝓuilegiũ. exq̃ ꝓcedit aliq̃d ꝛ iuis. g nõ dz tolli p ſecũdũ ſiue ſit reſcriptũ impetratũ ꝑm ius: ſiue ꝓuilegiũ. qr reſcriptũ ñ tollit ꝓuilegiũ. in c. cũ ordinẽ. j. e. nec ſecũdũ ꝓuilegiũ tollit ꝓmũ niſi de eo faciat mẽtõez. vt in. c. ꝙniẽs. j. d̃ ꝓſcrip. iõ glo. trãſit ad ſecũdũ intellectũ vt iſtud ꝓmũ reſcriptũ ſiue ꝓmũ ꝓuilegiũ reducat ꝓuilegiatũ ad ſolũ ius cõe. qr forte ppt̃ delictũ erat ſibi interdictũ bñficiũ appellatõis. Et ſic ī effectu ſolũ fuit ſibi ꝓceſſuz ius cõe. z ideo in ſecundo reſcripto non fuit neceſſe facere mentõem de ꝑ. Iſte intellect⁹ eſt bonus in ſe: ſed diuiat ad tex. ideo trãſit ad tercũ intellectũ vt intelligat tex. q; ſimpl̃r fuit iſti ꝓceſſum vt ſimpl̃r in qualibet cauſa poſſz appellare. nec ali-

z tũc ſi ꝓſtitutio reſpicit executõez extẽdit ad ipaz executõez. põe exẽplũ i cle. vt bi. q̃ d̃ eta. z q̃li. et ibi bõ glo. z hũc dic̃ eſſe caſuz dd. an. i. c. tu. de vſur. nã illud. c. apponẽdo penã ꝓcernebat executõz act⁹. iõ dr̃ in. c. cũ tu. q; dz extẽdi ad vſurarios etiã ꝑteritos. z iſte itellect⁹ vi⁹ ſatis bon⁹. Sz poſſet calũniari: q: pẽa delicti lz veniat executiue ad delictũ: tñ dz impõi ſ̃ m legẽ exñtẽ tpe delicti. vt i. l. j. ff. de peñ. z i. c. fi. j. d̃ ſen. ex. z iõ dare aliũ itellectũ q; ibi ſtatutũ ꝓcernebat ordinatoria iudicij. nã ibi nõ decidit q̃r debeat decidi cã vſuraz: ſ̃ q̃r vſurarius debeat ꝓpelli ad reſtõnẽ vſuraz. z iõ illa ꝓſtitutio debebat extẽdi ad futurã executõez: ſic in ſili nõ. dicit bar. in d. l. dẽs ꝑſli. Si ſtatuto cauet q; debitor de q̃ ꝓſtat p inſtrumẽtũ guarẽtigiatũ debeat capi ſ̃ cõſtitutio extẽdit ad debitorẽ z ad inſtrm ꝓfectũ añ ſtatutũ. q: nõ dat modũ decidẽdi cãz: ſ̃ ꝑparãdi z ordinãdi iudiciũ: q̃d q̃dez iudiciũ eſt de futuro. ita dicẽdũ i ꝓpoſito. Aut ſtatutũ ꝓcedit de nouo dãdo ſolẽnitatẽ ad actũ. z ſi act⁹ eſt inchoat⁹ z nõ ꝓfect⁹ extẽdit ad illũ. l. ꝙct⁹. C. de fi. inſtru. Si aũt act⁹ eſt ꝓfect⁹: ſ̃ pẽdet q̃ ad effectũ. exẽplũ ſtatutũ dat formã teſtamẽtis ſi teſtamta ſt̃ ꝓdita licz pẽdeãt vſq; ad mortẽ teſtatoris: nõ tñ icludunt in nouo ſtatuto. vt ẽ tex. in. l. iubem⁹. C. d̃ teſta. q̃ñq; ſtatutũ dat exceptõez vl̃ tollit. z tũc ſi exceptio orit̃ tpe act⁹ nõ extẽdit ad actũ ꝑteritũ. ſec⁹ ſi exceptio orit̃ p⁹ ſtatutũ. exẽplũ venit noua lex q̃ cauet vt fideiuſſor poſſz ſe defendẽ ꝛ creditorẽ ſi debitor ꝑn cipal̃ ꝑñs eſt. vl̃ põe exẽplũ ſi ſtatutum dicit q; ꝛ inſtrm publicũ nõ poſſit opponi exceptio ſimulatõis: nũq̃d extẽdat̃ ad inſtra pri⁹ ꝓfecta: ſ̃ z ſilia decidi p ꝑdicta. Et ex ꝑdictis oĩbꝫ habes etiã incidẽter deciſuz vtrũ pẽa debeat apponi ſ̃ m ſtatutũ antiquũ q̃d vigebat tpe delicti: aut ſ̃ m ſtatutũ nouuz q̃d viget tpe ſnie. z de hac qõne vide plene p bar. recitantẽ multa dicta ãtiq̃z i. d. l. oẽs ꝑſli. Finaliter ꝓclude ſic. q; q̃dã eſt pena ordinaria z i illa imponẽda dz hũi reſpect⁹ ad tp̃s delicti. ſic ꝓcedit lex p̃ma. ff. de pe. z. c. fi. de ſen. ex. / Quẽdã eſt additio pene vl̃ diminutio q̃ fit ex cã. nã iudex ex cã põt minuẽ vel augẽ penã ordinariã etiã ſi eſſet penа ſtatuti. vt i. l. q̃d ḡ. §. pẽa ḡuior. ff. de his q̃ no. infa. z ibi exꝑſſe bar. iducit ad ſtatutũ. facit q̃d le. et ſic. i. c. lz. j. de peñ. z. ij. q. iij. i. §. notãdũ. et i hac pẽa ꝓſiderat tp̃s ſnie z ñ delicti. Et ita ſ̃ m eũ põt itelligi tex. q; vi⁹ multũ ꝛri⁹ ꝑdictis i. l. pe. ff. ſi ex nox. cã aga. vbi ſuus delinq̃ns i ſeruitute z accuſat⁹ de libtate nõ punit̃ vt ſeru⁹: ſ̃ vt liber. Nã i diminuẽdo vl̃ augẽdo penã iudex hz reſpectũ ad tp̃s ſnie: q̃d no. Vñ ad ꝓpoſitũ aut ſtatutũ ãtiquũ imponebat penã ordinariã z dz imponi illa pẽa. aut infligebat penã grauẽ vl̃ q̃s mereat delictũ: puta ppt̃ guerraz. z tũc exq̃ ſtatutũ nouũ reducit penã ad delictũ z ceſſauit ille rigor dz iſte puniri ſ̃ m ꝓmũ ſtatutũ. tñ aduerte q: q̃tenꝰ dixi q; ꝓſtitutio declaratiua extẽdit ad ꝑteri ta. dicit dd. an. ſ̃ vez niſi reꝑiat ꝓſuetudinẽ eſſe i ꝛriũ. all̃. d. c. j. de poſtu. pla. i ꝙbo decet. q̃d limitat niſi ſtatutũ declararet irratõnabilitatẽ ſtatuti ꝓſuetudinis. q: tũc extẽdit ad ꝑterita. alle. glo. i cle. ij. d̃ re. ec. nõ alie. be limitatões ex toto ñ placẽt. q: ꝓſuetudo rõnabil̃ ñ validat actũ: ſ̃ defendit a pẽa tpali. nec libat a culpa. vide bonũ tex. cũ glo. in. c. veniẽs. iiij. di. z. i. c. cũ venerabilis. de ꝓſue. Vñ dicerẽ q; aut ꝓſuetudo ꝛria eſt dubia. q: ius ꝛriũ erat multipl̃r intelligibile. z tũc poſſz ꝓcedẽ dictũ dd. an. ſic intelligat̃ glo. in. d. c. j. de poſtu. pla. aut apud viros doctos illa ꝓſuetudo erat irrõnabilis: et tũc lz forte liberet a pena. vt in. d. c. cũ venerabilis. nõ tamẽ inualidat actum: vt ibi.

De reſcriptis. Rubrica.

Viſo de ꝓſtitutiõibꝫ q: pax eſt iura cõdere niſi ſint miniſtri q̃ ea exeq̃nt̃. vt in. c. cõmiſſa. de elec. li. vj. z in. c. vbi piculũ. §. ꝑtereа. e. ti. z li. Ideo p⁹ Rubricã ꝑdictã au-

quid ꝓtra ius ꝓcedebat. ⁊ fuit impetratū ad cautelā vt iudex facilꝰ admittēt appellatōez legitimā. ideo secundum derogat ꝑ. qz primū nō pōt dici mex priuilegium exq̄ ꝓtinebat id qđ ius cōe. ⁊ hūc intellectū sequit Inn. dicēs q ſiue ſit reſcriptū ſiue priuilegiū exquo cōtinet id qđ ius cōe nō eſt neceſſe q in ſecūdo ꝓrio fiat mentō de ꝑ: ſic nō eſt neceſſe facē mētōez de ipō iure. Et iſte intellectꝰ ē q̄ſi cōis. ⁊ ex eo collige duo notabilia. Primū q reſcriptū ſiue priuilegiū ꝓceſſuz ꝯ ius valet lz nō faciat mentōez de iure. Secundū dictū q priuilegiū ꝓceſſuz in ꝛminis iuris cōis intelligit mere ꝑm ius cōe: ita q nō debemꝰ extendē ꝟba vt aliq̄d operent vltra ius cōe ſi cut fit interptatio de iſto ꝑ priuilegio hic. Cōtra primū dictū eſt glo. apta i. c. j. de ꝓſti. li. vj. q̄ dicit nō valere reſcriptū ꝯ ius niſi faciat mentōez de iure. vt vī tex. i. c. ex pte. de capel. mo. ⁊ i. l. reſcripta. C. de ꝑci. ipa. of. Cōtra ſecūdū dictū vī tex. i. c. i his. j. d̄ priuil. Itē qz ꝟba debēt aliq̄d operari. vt i. c. ſi papa. de priuil. li. vj. Itē ꝯ gnālez theoricā ꝑm quā dicumꝰ priuilegiū eſſe interptandū vt aliq̄d afferat de nouo priuilegiato. de hoc bonꝰ tex. i. l. j. ff. ad munici. ⁊ in. d. c. in his. Et iō forte Hoſti. ſenſit aliū intellectū q ꝑ illā idulgētiā vt libē q̄s poſſz appellare itelligit ꝓceſſuz vt poſſet appellare etiā vbi nō grauatur ſeu nō ꝓbādo ḡuamē. ſicut olim indiſtincte admittebat appellatio niſi eſſet mānifeſte friuola. vt i. c. ad romanam. u. q. vj. Itē poterit appellare ex inꝯuallo ſine ſcriptis ꝯ id qđ no. i. l. ij. §. ſiqs a prīcipe. ff. ne q̄d i loco publ. ⁊ i. c. ſup eo. de off. dele. q̄nimo ſola poſſeſſio alteriꝰ impedit vires priuilegij ſi d̄ illa poſſeſſiōe nō fit mētio. vt i. c. duduz. j. de priuil. no. glo. i. c. ij. d̄ dci. i. vj. Sz ꝑ gnāle priuilegiū eſt ius q̄ſitū in q̄libet ſpecie ꝓtēta ſb genē. g̃ ꝑ ſecundū nō dz derogari ꝑ. tñ ꝯ b ⁊ ꝑ ꝑma opi. Hoſ. multuz facit. c. dudū. ⁊. c. q̃uis. ij. de ꝑbē. li. vj. vbi exꝓſſe dicit tex. q ſecundū ſpāle derogat ꝑ. ⁊ multū vrgēt illa. c. in hac mā. Sz tenēdo qđ dixi qđ vī multū equū pōt reſpōderi dupl'r. Primo q i. c. dudū nō fuit directe ſecūdū ꝯ primū. qz papa dādo legato ptātē ꝓferēdi bñficia nō vī ſibi auferre vt ibi. ideo collatio facta ꝑ eū valet lz nō faciat mentōez de priuilegio legis. ⁊ fuit prīcipal' ratio illi⁹ tex. lz ad maiorē euidentiā papa aſſignat hic ſecundā ratō em. qz ſpāle derogat generali. Vel melꝰ cōcordando opi. q aut ꝑ priuilegiū generale eſt acq̄ſitum ius in re in q̄libet ſpecie ꝓtēta ſub genē: ⁊ tūc ſpāle nō derogat generali: ne i ſpecie deroget iuri q̄ſito i re. exēplū cū papa ꝓcedit oēs decimas alicuiꝰ parochie. aut ꝑ priuilegiū generale nō eſt acq̄ſitū ius i re in q̄libet ſpecie: ſed ad rē. ⁊ tūc ꝓcedit dictū Hoſt. ⁊ pōt itelligi iſte tex. naz ꝑ priuilegiū vt poſſet appellari i q̄libet cā nō eſt acq̄ſitū ius i re: ſ facultas appellādi. i futuꝝ. idē cū dat alicui priuilegiū ꝓferēdi bñficia certi loci. dz em̄ tūc valē ſecūdū ſpāle qđ nō irrogat tm̄ p̄iudiciū: ⁊ prīceps etiā ſi ſcuiſſet de gnāli ꝓceſſiſſz ſpāle exq̄ ius ñ erat acq̄ſitū i re. Et hec diſtīctio mea magnā hz eq̄tatez. ⁊ ex dicto Hoſtiēſi. q priuilegiū ꝓceſſuz ad limites iuris dz itērptari vt aliq̄d ꝓcedat vltra ius. qđ mihi ſatis placz: exq̄ nō derogat iuri ꝑuate ꝑſone. ar. i. d. l. j. ff. ad munic. De alio nū q̄d reſcriptū vl' priuilegiū debeat facē mētōez de iure: ⁊ q̄re ſmitto ad no. i. c. nōnulli. j. e. plene ꝑ Jo. an. i. c. vni co. d̄ exceſ. ꝓla. li. vj. i nouella. ꝑ bar. in. l. fi. C. ſi ꝯ ius vel vti. pub. Et int' cetera vltra iſtos credo q vbi ius eſt notiſſimū ⁊ papa eſt ſolitꝰ ſcribere ꝯ illud nō eſt neceſſe vt faciat mētōez de illo. ⁊ ſic pōt itelligi iſte tex. nā clariſſimū eſt i iure q pōt appellari. Itē papa ſolitꝰ eſt appone re iſtā cl'am appellatōe remota nō faciēdo mētōez d̄ iure. vñ apparet q reſcriptū nō ſit p̄ſumendū falſuz cum nō deuiat a ꝓſuetudine curie. ar. j. c. ꝓpri. ⁊ in. c. ex lr̄is. ſ. ti. ꝓpr. Et ꝑ hoc habes declaratā primā ptē. c. In glo. fi. vt habeas clarā hāc gl. eā diuide. Nā ꝑ allegat aliqs ꝓcordātias. ſecūdo ꝓſequit d̄ ꝑualiditate pluriū reſcriptoꝝ ad lites. Et ꝑ q̄ impetrant in prima inſtātia. ſecūdo q̄ in cauſa appellatōis. tercio principal'r ꝓſequitur q̄ cōcurrūt plura priuilegia ꝯria a diuerſis impetrata. Quarto q̄ priuilegiū ꝓcurrit cū reſcripto. Quinto q̄ ꝓcurrūt plures lr̄e ad bñficia. Vltimo tacite ſoluit ꝯriū qđ formari poſſz de. c. ex tua. de fil. p̄by. ⁊ de. c. ex pte. d̄ off. dele. Secūda ps p̄cipalis eſt ibi circa reuocatōem. tercia ibi ſup priuilegijs. q̄rta ibi ſi ꝟo. q̄nta ibi i bñficijs. vltīa ibi illa decre. Et latiꝰ expediēdo māz pꝰ doc. capiēdo potiora ſic diſtīgue. q aut q̄riť de ꝑualiditate pl'iuz ꝑuilegioꝝ. aut de ꝑualiditate priuilegij et reſcripti ꝓcurrētiū. Quo ad primū ſb diſtīguēdū eſt. q aut loq̄mur de ꝑualiditate pl'iuz reſcꝑtoꝝ ad lites. aut ad bñficia. Et ſi ad lites aut i prima inſtātia: aut i cā appellatōis. Primo caſu aut primū reſcꝑtū ē gnāle ⁊ ſecūdū ſpāle: aut eꝯrio. aut vtrūq̄ gnāle: aut vtrūq̄ ſpāle. ꝑ caſu ſpāle derogat gnāli vt b. ⁊ j. e. paſtoral'. niſi an impetratōez ſecūdi fuiſſz facta declaratio ad illd ſpāle: vt puta q̄ bñs gnāle declarauit illā gnālitatē. ⁊ i ꝑ caſu lo quit. c. ex tua. de q̄ glo. i fi. oppōit ad idē. c. paſtoral'. j. e. Idē dic ecōtra q̄n primū fuit ſpāle ⁊ ſecundū gnāle. ſp em̄ ſpēs derogat generi: ſiue p̄cedat ſiue ſeq̄t. vt no. i regula generi. s. all'. ⁊ i. c. abbatē. j. e. Tercio caſu ſi vtrūq̄ ē gnāle ſp valet illud ꝑ qđ ꝑ facta ē ſpecificatio ꝑm Hoſti. ⁊ bū ar. c. paſtoral'. j. e. Quarto caſu ſi vtrūq̄ ē ſpāle aut primū fuit impetratū de cōi ꝓſenſu ptiuz ⁊ nō valet ſecūdū etiā ſi faciat mētōez de ꝑ niſi ibi faciat mētōem de cōi ꝓſenſu. vt. j. c. cetex. Si ꝟo primū nō fuit impetratū cōi ꝓſenſu: ⁊ tūc regula ātiq̄ eſt q ſecūdū ñ valet ſi nō facit mentōem de ꝑ. alꝭ valet ſecūdū ita q olim indiſtīcte ſtabamꝰ date ⁊ nō p̄ſentatōi. Sz hodie ſb materia īuoluit ꝑ. c. vt debitꝰ. de ap. vbi tex. videt velle q ꝓquentus ꝑ ſecūdas lr̄as nō poteſt opponere de primis: exquo prius eas nō p̄ſentauit. Et ſic videtur īnuere q hodie ſit ſtandū p̄ſentatōi ſaltem ſecuta citatōe: vt ille prius valeāt ſiue ſint prime ſiue ſecūde que primo indici ſunt pñtate. ⁊ eaꝝ vigore facta ē citatio. ⁊ iſte ē vnꝰ intellectꝰ ad dictū. c. vt debitꝰ. ꝑ quē multa iura antiq̄ remanēt correcta. Aliꝰ itellectꝰ quē vī glo. ſb ſeq̄ eſt vt ex toto illa iura antiq̄ nō corrigant. Sz diſtinguendū eſt

De rescriptis.

q̄ aut p̄im⁹ impetrās fuit negligēs in p̄ntādo ⁊ valēt se cūde secuta citatōe. ⁊ sic loq̄t̄ .c. vt dēbit⁹ d̄ ap. aut p̄m⁹ nō fuit negligēs sed nequit hr̄e copiā iudicis impetrati. ⁊ de ß fuit ꝓtestat⁹ ⁊ tūc dz ſpectare p̄im⁹ vsq; ad ānū ⁊ nō ampli⁹ ne ex facto p̄mi p̄iudicaret̄ ſcd̄o. ⁊ in ß casu p̄nt hodie ꝓcedē. c. ſi aūt. ⁊ c. plerūq; j. eo. ⁊ iſte intellectus vī satis ꝓbabil̄ ne ex tota iura antiq̄ corrigāt̄. Tercius intellect⁹ vltra glo. ponit̄ p hoſti. in. d. c. vt dēbit⁹, vt ꝓcedat q̄n q̄s ꝓuenit̄ coram ordīario vt nō audiat̄ volens opponē de lr̄is p̄i⁹ impetratis p eū. ⁊ ß fauore ordinarie iurisdict̄. vt sic p ordinariū possit p̄uenīri delegat⁹ ⁊ iſte intellect⁹ nimis restrīgit iſtū tex. q̄ loq̄t̄ generalit̄ de oīmi iudice iō coīt̄ nō recipit̄. Quart⁹ intellect⁹ quez ſentiūt etiā doc. ī. d. c. vt dēbit⁹. vt attēdat̄ forma excipiēdi de p̄oribꝫ lr̄is. Aut. n. p̄im⁹ impetrās ꝓuēt⁹ p secūdas excipit de p̄oribꝫ añq̄z eas p̄ntet iudici ⁊ ñ audit̄. q̄ videt̄ hoc facē in fraudē. ⁊ ß casu ꝓprie loq̄t̄. c. vt dēbitus. aut p̄mo q̄z excipiat p̄ntat̄ suas ⁊ postmodū excipit de suis p̄oribꝫ ⁊ p̄nt̄ huari antiq̄ iura vt ſtādū ſit p̄imis ⁊ nō ſcd̄is. ⁊ iſtū intellectū approbat do. an. ibi. ⁊ mihi ſp placuit vt euitem⁹ iurīū correctionē q̄ntū fieri p̄ōt. ar. ī c. cuz expediat de elec. li. vj. ⁊. l. j. C. de inoffi. do. ⁊ ß q̄ ad p̄imū mēbrū. ¶ Quo ad ſcd̄m p̄ncipale q̄d q̄n impetratur in cā appellatōnis ? dic vt in iuribꝫ ad q̄ glo. remittit vbi plene ß tradit̄. Si ẋo ſum⁹ in lr̄is impetratis ad bñficia. glo. ß in fi. ſe inuoluit q̄ tpe ſuo ius erat satis dubiū. ß hodie dicem⁹ q̄ regl̄arit̄ ſtat̄ date ⁊ nō p̄ntatōnī. vñ ille p̄ualēt q̄ p̄mo ſunt impetrate. de q̄ dic vt ī. c. tibi q̄ de reſcꝛ̄t̄. ⁊ ī. c. eū cui de p̄bē. li. vj. vide glo. de ꝓceſ. p̄ben. ī. c. ſi ſoli. li. vj. ⁊ ß q̄ſtū ad p̄imū mēbrū p̄ncipale. ¶ Venio ad ſcd̄m cū ꝓcurrūt plura p̄uilegia. ⁊ dic q̄ aut p̄imū ē generale ⁊ ſcd̄m ſpāle. aut vtrūq; ſpāle aut vtrūq; generale. ℙ Primo casu glo. ß ⁊ clar⁹ in ꝓcedenti glo. voluit q̄ nūq; ſcd̄m derogat p̄imo ſiue ſit generale ſiue ſpāle niſi de p̄mo fiat mētio. tu dic de p̄mo vt plene dixi. s. ī ꝓcedēti glo. dicit tn̄ hoſti. q̄ etiā tenēdo opi. q̄ ſpāle derogat generali nō derogat tn̄ cū grauiſſimo p̄iudicio p̄mi p̄uilegiati ſaltē ex tacita volūtate p̄ncipis. ar. in. c. ſuggeſtū de dec. ⁊ no. bonā limitatōnez ad illā opi. Si ẋo vtrūq; ē generale vel ſpāle. aut vtrūq; eſt corpe iuris clauſuz ⁊ ſcd̄m derogat p̄mo. ſicut dicim⁹ ī ſcd̄o iure p̄mo p̄rio. vt ī. c. j. de p̄ſti. li. vj. Et ß coīt̄ tenēt ß doc. Rō iſti⁹ dicti p̄ōt eē q̄ p̄imū p̄uilegiū nō tollit̄ p ſcd̄m q̄ papa cenſet̄ ignorare p̄imū p̄uilegiū cū p̄ſiſtat in facto vt. d. c. j. Sz q̄n vtrūq; ē clauſuz in corpe iuris p̄ſumit̄ ſcīa pape cū cenſeat̄ hr̄e oīa iura ī pectore. vt. d. c. j. aut vnū ē in corpe iuris ⁊ aliud extra volumē ⁊ illud q̄d eſt extra corp⁹ p̄iudicat incorpato ita coīt̄ dī. Sz ego dubito an ß ſit vez. q̄ p̄uilegiū p̄ ius maxīe p̄uatū dz facē mētionē de iure. vt ī. c. ex pte de capel. mo. ⁊. s. remiſi ad multa iura. g̃ ſaltē p̄uilegiū exuagās dz facē mētionē de iure ſaltē in genē vt dicat nō obſtāte q̄cūq; iure in p̄rīū dictāte. ad hoc q̄d no. bar. in. l. fi. C. ſi p̄ ius vel vti. pu. Nā q̄nq; p̄uilegiū emanat ꝓpter nimiā inſolertiā ⁊ ex nimia occupatōe nō fuit pōderatū q̄d erat p̄ ius vel p̄uilegiū alteri⁹ iō vt appeat de certa ſcīa p̄ncipis dz fieri mētio ſaltē generalī mō p̄dicto. ⁊ hec ē rō q̄re in reſcripto debeat fieri mētio de iure. vt ī iuribꝫ. s. alle. Si ẋo vtrūq; ē ex corp⁹ ⁊ tūc ſp valet p̄mū niſi ī ſcd̄o mētio fiat de p̄mo. vt in. d. c. veniēs. ß limita niſi p̄mū eēt p̄m ius cōe obtētū vt ß. ¶ Vltimo mēbro p̄ncipali q̄n ꝓcurrūt reſcriptū ⁊ p̄uilegiū. aut p̄uilegiū p̄ceſſit ⁊ reſcriptū ſubſeq̄t̄ aut eꝫ. ℙ Primo casu ſi p̄imū p̄uilegiū fuit p̄m ius valet ſcd̄m reſcriptū vt ß lz nō faciat mētionē de p̄uilegio niſi eo casu q̄ de iure eēt fiēda mētio. q̄ tūc dz facere mētōez de iure ſaltē gn̄aliter mō p̄dicto. aut p̄uilegiū ñ erat p̄m ius ⁊ tūc aut dabat forma rēſcriptis impetrādis vel parabat dilatoriā exceptōez ad reſcriptū ⁊ nō valet reſcriptū niſi faciat mētionē de p̄uilegio. ⁊ iſte eſt ꝑticulus casus. c. cū ordinē. j. e. aut p̄uilegiū causabat ius peremptoriū puta q̄ ꝓcedebat exceptōez a tēcimis ⁊ reſcriptū fuit ipetratū p̄ p̄uilegiatū ſolū ad iuris obſeruātiaz ⁊ reſcriptū valet q̄ ad ß vt iudex hēat iurisditōem ī cā ß nō p̄iudicat p̄uilegio. q̄ ī vim p̄ēptorie poterit opponi de p̄uilegio p̄ iſtū forte plebanū q̄ ipetrauit relcptū ſup ſolutōe tēcimaꝝ p̄m ius. ⁊ ē rō q̄ ſicut de p̄ēptorijs exceptōnibꝫ ꝓpetētibꝫ aduerſario nō ē neceſſe facē mentionē ī reſcripto. vt ī. c. j. de lit. pte. li. vj. ita nec de p̄uilegio cauſāte p̄ēptoriā. ſic intellige no. j. e. ꝓſtitut⁹. Si ẋo eꝫ reſcriptū p̄cedit ⁊ p̄uilegiū ſubſeq̄t̄ ⁊ erat facta lit. pte. ſeu aliq̄ iudiciū erat ī choatū vigore reſcripti ⁊ p̄uilegiū poſtea ipetratū non p̄iudicat reſcripto q̄ ad illā cām niſi faciat mētōez de p̄ceſſu. Iſte ē casus ī. c. cāz. ij. de teſti. j. ⁊ ī. c. dilect⁹ vt lite pēdēte. ⁊ ibi p Inno. ī add. aut vigore reſcripti ñ pēdebat lis ⁊ p̄uilegiū p̄iudicat reſcripto q̄ p̄ōt opponē p̄uilegiat⁹ de iure ſuo. ar. ī. l. ſi q̄s. ff. de iudi. ⁊ q̄d dixi p Cōpoſto. s. ti. p̄ri. c. cū. M. q̄d eſt vez p̄m hoſti. niſi dolose iſte ipetraſſet p̄uilegiū vt ſupplātaret ſollicitudinē illi⁹ quē ſciebat p̄imo ipetraſſe reſcriptū. ar. in. c. ſuggeſtū de ap. ⁊. c. meminim⁹. ⁊ hoc de tercio ⁊ vltimo mēbro. ℙ Panormitanus.

Ex parte. In reſcripto aplico ſubintelligit̄ cl̄a ſi p̄ces veritate nitāt̄ ⁊ ſi reſcriptū ꝓbibz cāe cognitōez ē de falſitate ſuſpectū. In p̄ma pte ponit̄ q̄rela. In ſcd̄a, p̄uiſio. ſecūda ibi vez. ¶ No. duo q̄z q̄dlibz ſufficit vt q̄s remoueat a bñficio ſuo. ℙ Primū ē p̄iurij crimē. p̄cordat. c. q̄relā de iureiurā. ⁊. c. cū nō ab hoīe de iudi. ⁊. c. p̄uenit de fideiuſ. Scd̄m eſt ſp̄tanea renūciatio. ad hoc. vij. q. j. q̄periculoſuz. ⁊. c. audita. j. de reſ. ſpo. cū ſi. ¶ Nota ſecūdo q̄ ī reſcripto emanato ad inſtantiā ptis ſp̄ ſubintelligit̄ cl̄a ſi ſit ita. i. ſi vera narrāt̄ ī reſcripto. exq̄ infertur q̄ ſi opponit̄ narrata nō eſſe vera on⁹ ꝓbādi incūbit impetrāti. q̄d tenet Jo. an. ī. c. j. de lit. pt. li. vj. ⁊ vide q̄d dixi ī. c. fi. de p̄ſūpt̄. ¶ Itē no. ñcta glo. fi. q̄ vbi reſcptū p̄incipis deuiat ab oīmi rōe ⁊ cōi ſtilo curie dz ille impetrās tāq̄z de falſitate ſuſpect⁹ remitti ad p̄incipē vna cū illo reſcripto. facit. xix. di. ī memoriā. ⁊ idē dic ī p̄uilegio emanato p̄ cōez curſuz p̄uilegioꝝ. de q̄ vide gl. nō bilē ī. c. cām. q̄. de teſti. facit. c. q̄ ſup bis de fide inſtru. vide q̄d no. Li. ī. l. fi. C. ſi p̄ ius vel vti. pub. ¶ Ex bis infertur q̄ vbi reſcriptū vel p̄uilegiū deuiat a cōi ſtilo ⁊ rōe nāli nō dz p̄miſſar⁹ illud exeq̄ ß ſpectare ſcd̄am iuſſionē p̄incipis. facit. c. ſiq̄n. j. e. ⁊ q̄d no. in. d. l. fi. C. ſi p̄ ius vbi p Li. ¶ Vltimo p̄dera dictōez p̄ciſe. nā idē ipor tat q̄d abſolute ⁊ ſine cāe cognitōne vt ß innuit̄. ⁊ vide bonā glo. in. c. p̄ viuos de bereti. li. vj. ⁊ dicit Ja. de are. nōbile verbū in. l. oēs ꝓpli. ff. de iuſti. ⁊ iu. q̄ ſi iſta dictio p̄ciſe ponit̄ ī ſtatuto hz vim cl̄e derogatorie ad aliq̄d ſtatutū ꝓtrariū vt nō valeat ſcd̄m ꝓtrariū niſi fiat mētio d̄ primo. exq̄ ī ſtatuto dī q̄ hoc q̄d ibi ſtatuit̄ ſit p̄ciſuz. ⁊ eſt nōbile verbū ſi eēt verū vī tn̄ hr̄e rōez in ſe vt illud ꝑ bū aliq̄d operet̄. Et no. p̄dicta q̄ ſepe ī reſcriptis p̄incipū ponit̄ hec dictio p̄ciſe. ¶ In glo. j. ī fi no. bñ bāc gl. ad quā q̄tidie fit remiſſio. Ex q̄ collige q̄ de nā copulatiue ē q̄ vtraq; ps ſit vera. de nā diſiūctiue ē vt ſufficiat altera ps. ß ipropriant̄ iſte dictōes vt copulatiua reſoluat̄ q̄nq; in diſiūctiuā ⁊ diſiūctiua q̄nq; ī copulatiuā ſi natura māe ſubiecte ß iportat. Nā verba debēt deſeruire intētioni ⁊ nō eꝫ. vt in. c. ij. req̄ris de ap. Et vt habeas bāc māz ꝓfecte diſtingue colligēdo dicta doc. q̄ aut copulatiua ⁊ vel alia dictio copulatiua ponit̄ int̄ ipoſſibilia ita q̄ nō p̄nt ſimul eē vera ⁊ tūc copulatiua reſoluitur ī diſiūctiuā. vt ſi teſtator dicit volo teſtamētū meū valē iure teſtamēti ⁊ iure codicilli. nā certū ē q̄ valet iure codicilli ſi ñ p̄ōt valē vt teſtm̄. q̄ ipoſſibile ē vt valeat tanq̄z teſtm̄ ⁊ vt codicill⁹. q̄ in teſtō req̄rit̄ neceſſario hēdis inſtitutio. in codicillo ẋo nō ē heredis inſtitutio. Et de hac mā plene legit̄ ⁊ no. in. l. fi. C. de codicill. aut copulatiua ponit̄ int̄ ea q̄ ſil̄ p̄nt eſſe vera. ⁊ tūc aut ex-

trema copulata nō ſunt oīno diuerſa 7 tūc copulatiua nō ſtat ꝓprie. qz de natura copulatiue ē vt copulet oīno diuerſa 7 ꝙ vtrūqz copulatū veniat ꝑncipaliter. vt no. glo. ſup rubrica. ff. de iur. 7 fa. igno. 7 glo. in. c. querelā d̄ ſimo. aut extrema ſunt diuerſa 7 tūc ſi vnū venit ad alterum vt accidēs copulatiua reſoluit̄ ꝓ. i. ita ꝙ ſubſtantiuū exponit̄ adiectiue. exēplū in. l. j. ꝓiūcta glo. ff. de pac. vbi dicit̄ ꝙ pactū eſt duoꝝ placitū 7 ꝙſenſus. dictio ℞o placitū exponit̄ adiectiue. i. placitus ꝙſenſus duoꝝ. Si ℞o nō ſic venit vnū ad reliquū aut ponit̄ inter ſpēm 7 indiuiduū. 7 dic vt no. Di. i. regula generi de re. iur. li. vj. aut ponit̄ inter duo ſepata 7 coīa 7 tūc aut ſum⁹ extra iudiciū 7 in ꝓſus volūtarijs et copula ſtat ꝓprie 7 requirit̄ ꝙ vtrūqz copulatū verificetur. vt ſi ꝓmitto tibi decē ſi titi⁹ miles fact⁹ fuerit 7 ſemꝓnius comes nō eī teneoꝝ dare niſi vtrūq; accidat. vt in. l. ſiqs ita ſtipulat⁹. ff. de ℞. obli. 7 ℔ intellige qñ copulatiua format̄ affirmatiue vt in p̄cedēti exēplo. ſecus ſi negatiue qz tūc requirit̄ ꝙ neutrū accidat. exēplū ꝓmitto tibi decē ſi titi⁹ nō fuerit fact⁹ ꝙſul 7 impatoꝝ non venerit italiā in. d. l. ſi ita. aut ſum⁹ in iudicijs 7 tūc ē dubiū vtrū ſi ꝓnceps mādat duo copulatiue. vel ſi pars aliquid poſuit copulatiue in libello vel in articulis vtꝫ requirat̄ vtrūqz. 7 ℔ caſu diſtingue ꝙ aut plura copulata venīūt ad diuerſos effect⁹ ꝙſequēdos 7 tūc nō ſufficit alterū ad ꝙſequēdū oēs effect⁹. 7 iſte eſt caſus in. c. olim. j. e. vbi de ℔. aut plura copulāt̄ ad vnū effectū ꝙſequēdū 7 tūc aut aſtrinxit ꝙs ſe ad ꝓbādum vtrūqz 7 nō ſufficit alterū ꝓbare licet al's ꝙ ſe ſuffeciſſet qz imputādū ē ſibi exquo ſe ad vtrūqz obligauit. vt in. c. lz de ꝓba. no. in. l. diuus. ff. de re iudi. vbi de hac materia facit. l. circa. ff. de ꝓba. ℔ intellige vꝫ niſi vertat̄ fauoꝝ public⁹. qz nō potuit ꝑs ſe obligare ad vtrūqz in p̄iudiciuꝫ iuris publici. vñ tūc licet ipe ꝙpellat̄ in ꝓbādo vtrūqz iudex tñ ex officio ſuo ſi ꝓbatū eſt alterū ꝙ ſe ſufficiēs dz occurrē 7 ex officio ꝓcedē. ad ℔ vide bonā glo. in. c. ſi forte de elec. li. vj. facit. c. cōſtitut⁹. j. de ap. vbi ter. nōbilis dicit ꝙ ſi ꝑs appellās nō fuit ꝓſecuta appellatōꝫ in termio pōt iudex ꝓſequi ſi ibi vertit̄ fauoꝝ public⁹ 7 hoc in actoꝝ. Si ℞o reus ſe obligauit ad ꝓbādū aliqd vltra qꝫ eēt neceſſe ſi nō ꝓbat nō ꝓdit cām. qz ꝙ hoc nō ꝓuat̄ ꝙmodo poſſeſſionis. vñ actoꝝ nō ꝓbāte dz reus abſolui. vt notāt̄ ponit̄ in. d. l. circa. 7 in. c. vnico vt ecc. benefi. aut iſte ſe nō aſtrinxit ad ꝓbādū vtrūqz 7 tūc aut vnū venit vt q̄litas ad reliquū 7 nō ſufficit alteꝫ ꝓbare. vt puta ſi excipio ꝙ teſtes coꝛrupti falſa dixerūt. 7 iſte ē ꝓpri⁹ caſus. c. licz. ſalle. 7 no. ꝑ bart. in. d. l. diu⁹. aut nō venit vt q̄litas ſed ē eque ꝑncipale 7 tūc ſi neutrū ꝙ ſe ſufficit vtrūqz ē ꝓbandū. vt in. c. cū dilecta. j. eo. ſi alteꝫ ꝙ ſe ſufficit ſatis eſt illud ꝓbare nec in dubio vī ſe aſtringē ad vtrūqz. ad ℔. c. cū iam dudū de ꝓbē. 7. c. exhibita de iudi. 7 in ℔ caſu itelligе deciſionē b⁹ glo. 7 ℔ tene lz Archi. in. c. ij. de teſti. li. vj. dixerit ꝙ ſi plura copulāt̄ in eadē oīone vī ſe tacite q̄s aſtringē ad vtrūqz. qđ nō ē vꝫ vt ꝓz ex p̄dict̄. Sz ꝓpter iſtas ambiguitates enitādas cauti aduocati 7 ꝓcuratoꝛes ſolēt apponē in fi. libelli 7 articuloꝝ ꝙ ñ aſtrīgūt ſe ad ꝓbādū niſi ea q̄ neceſſario incūbūt 7 ℔ nota b.

¶ In glo. pe. in fi. vult ergo glo. ꝙ aliud ꝑm. ll. ꝑm q̄s ñ valet reſcriptū niſi apponat̄ illa cl'a ſi eſt ita. 7 habet̄ ī. l. fi. C. d̄ diuer. reſcꝛipt⁹. 7 habet̄ illa. l. canonizata. xxv. q. ij. c. vniuerſa. Sz ꝑm canones valet reſcꝛiptū 7 ſubintelligitur illa cl'a. ℔ vī ꝙ nō debeat eē diuerſitas int̄ vtrūqz ius cū illa lex ſit canonizata in volumīe decreti g̃ dz ſeruari vt canon. qz oīa nr'a facim⁹ quib⁹ auctē iptimur in. c. ſi aplice de p̄ben. li. vj. 7 in. l. j. C. de vete. iu. cnu. ſo. illa lex fuit ibi incoꝛpata ꝙ g̃anū q nō potuit canonizare. l. ī p̄iudiciū canonis imo dicta g̃ani q̄tidie reꝓbant̄ ſicut dicta alteri⁹ doctoꝛis. vt plene hī ī glo. decreti 7 maxime in ſūmis. Idez dicit Jo. an. de dictis magiſtri ſnīaꝫ. vt no. in. c. debitum de biga. Nec obſtat ſi dicat̄ exq̄ leges ſunt in decreto. 7 decretū eſt aꝓbatū g̃ in vim ꝙſequēt̄ tie leges ibi canonizate ſunt aꝓbate. qz vt dicit Joan. 7 bñ nullibi legit̄ ꝙ liber decreti fuerit aꝓbat⁹. nā ℔ ibi nō ꝙſtat nec ex ꝑncipio nec ex fine. vñ nullū auctorem hz auctoꝛizantē quē admodū habēt alia iuris volumina. 7 ꝓſuppoſito ꝙ fuerit aꝓbat⁹ dz itelligi ꝙ fuerit aꝓbat⁹ quo ad dicta ſanctoꝝ 7 romanoꝝ pontifi cum nō q̄t quo ad dicta g̃ani. Et ex his vī ꝙ dicta ibi dem poſita nō faciāt indubitatā fidē. Sz ego dico exq̄ ille liber coīter 7 a multis ānis citra fuit public̄ lectus in ſcholis 7 ipius dicta coīter recepta ſūt hodie tacite aꝓbata 7 ꝙ oēs recipiēda. put in ſili no. bar. in. l. j. ff. ſi cer. pe. de dict̄ hippocrat̄ Ariſtotel' 7 alioꝝ medicoꝝ 7 ꝓhoꝝ. dicta ℞o g̃ani nō legūt̄ vt aꝓbata nec leges ꝙ eū canonizate habēt maioꝛē vim qꝫ ſi ſimplr eſſent in volumīe iuris ciuilis. ſec⁹ q̄t vbi lex eēt incoꝛpata canoni auctē ꝑncipis qz tūc facēt fidē tanqꝫ canon. vt eſt tex. cū glo. no. ij. q. j. in ꝓmis.

Ceterum. Si in ſcdo reſcripto ꝙ aduersariū impetrato nō fiat mentio de ꝓmo valet ꝓmū 7 nō ſcdm al's valet ſcdm Et ſi ꝓmū fuit impetratū cōi ꝙſenſu ptiū ñ valz ſcdm ipetratū ꝙ altrā ptez. hoc tacito hz tria dicta. ſcdm ibi ſi ℞o. terciū ibi vērū. ¶ Nota ꝓmo tres regl'as in materia reſcriptoꝝ. Prima ꝙ ī reſcriptis impetratis ad lites ꝙ vtrāqz ptē ſtandū ē reſcripto bñti ꝓrioꝛē dataz ita ꝙ tpe hui⁹. c. ſimplr ſtabat̄ date 7 nō p̄ntationi hodie dic vt plene dixi. ſ. e. c. j. Scda regl'a ꝙ ſcdm reſcriptū mentionē faciēs de ꝓmo tollit ꝓmū. ſec⁹ ſi mētionē nō facit. Tercia ꝙ ſcdm reſcriptū nō tollit ꝓmū impetratū cuz ꝙſenſu ptiū niſi faciat mētionē nō ſolū de ꝓmo ſed etiā de illo cōi ꝙſenſu. ex q̄ infert̄ ꝙ nō ſoluz fienda ē mentio ſimplr de ꝓrioꝛi reſcripto ſed etiā de oīni nōbili cl'a appoſita ī eo. ad ℔ qđ legit̄ 7 no. i. c. ex lr'is de do. 7 ꝓtu. rō eſt qz oīne tacitū q̄ exꝑſſo ꝓnceps nō ita facile de diſſet lr'as reddit reſcriptuꝫ ſurrepticiū. vt in. c. poſtulaſti. 7 qđ ibi no. j. e. certū aūt ē ꝙ ſi ꝓnceps ſciuiſſet ꝓmū reſcriptuꝫ impetratū cōi ꝙſenſu ptiū nō dediſſet ſcdm ſaltē ita faciliter. qz nō dz iudex dari ad petitōꝫ alteri⁹ ptis. vt in. l. obſeruādū. ff. de iudi. Itē nota ſignificatū hui⁹ ℞bi ꝓtinuo. exigit eīm vt nō fiat tꝑis interuallū. Nā iſta ponūt̄ ℔ vt diuerſa. in ℔ tñ recurrēdū eſt ad arbitriū iudicis. ar. in. l. qđ dicim⁹. 7. l. ratū. ff. de ſol. 7 in. c. qz ꝓpter. j. d̄ elec. Pro declaratōe. c. 7 toti⁹ materie q̄ro de tribꝫ q̄ſtionibꝫ put tria ſunt dicta. c. Prima q̄ſtio nūqd ſcdm reſcꝛiptū nō faciēs mētionē de ꝓmo ipetrato ſup eadē cā ab aduerſario ſit ipſo iure nullū. Scda q̄ſtio nūqd faciēdo mētionē de ꝓmo ipſo iure tollat ꝓmū ita ꝙ nō valeat ꝓceſſus poſtmodū explicat⁹ ꝓ primū. Tercia queſtio nūquid inter poſſet dari cōi ꝙſenſu ptiū an ℞o poſſit deputari ad inſtantiā vni⁹ dūtaxat. Circa primā queſtionē reꝓnunt tres opi. Cōpoſto. tenet ꝙ ſcdm ſit ipſo iure nullū. 7 ꝓ hoc optime facit iſta lr'a q̄ dicit ꝙ ſcde lr'e nō obtinēt alicui⁹ roboris firmitatē 7 cū loquat̄ ꝓ ℞bus ꝑntis tꝑis vī ꝙ nullitas ſurgat ipſo iure. Ad hoc qđ no. glo. in regula in penis de re. iur. li. vj. 7 ī. l. ī crimīali. C. de iuriſd. omiu. Scda opi. diſtinguit int̄ impetrātē ignoraūt̄ 7 ſcientē 7 hec fuit opi. damaſi. Tercia opi. eſt fere coīs oīm doct. vt Jnno. hoſti. goff. 7 ſequētiū qui ℔ oēs tenuerūt ſcdm reſcriptū non eſſe ipſo iure nullū ſed ānullādū ope exceptionis ita ꝙ ꝓ reſcriptū dat̄ iuriſditio 7 ſi ñ excipiat̄ valet ꝓceſſus ſcdi iudic⁹. Et lz multa dicant̄ ad hāc opi. fundatā tñ ℔ optime ꝓbat̄ in. c. ſi aūt. 7. c. plerūqz. j. eo. ti. Jn q̄b⁹ ꝓz ꝙ ſi ꝓrim⁹ impetrās dolo vel negligētia vti poſtpoſuit ſuo reſcripto infra ānū poterit ꝙeiri aucte ſcdi reſcꝛipti. 7 ſic ſcdm a ꝑncipio ñ fuit nullū. qz ſi fuiſſet nullū ñ potuiſſet ꝙualeſcē ex negligētia ꝓmi ipetrātis. qz qđ nullū eſt a ꝑncipio tractu tꝑis nō ꝙualeſcit. vt in regula nō firmat̄ tractu tꝑis de re. iur. li. vj. Et hodie in dicio meo vī tex. aptus ſm cōez intellectū in. c. vt debit⁹

de ap. vbi pz eſ̄ p̄ſſe q̄ ſ valet ſcd̄m reſcp̄tū ꝛ p̄ualet p̄mo ſi vigore illi⁹ emanauit citatio. Et ex his infert ad vnā ꝛclusionē generalē ad hāc māz reſcp̄toꝝ q̄ ī reſcp̄tū impetratis ad lites ſurreptio nō vitiat ipō iure ß op⁹ eſt exceptione. ad ß qđ legit ꝛ no. in. c. ad audientiā. ij. j. e. ti. qđ tñ videt limitādū ꝑm opi. Inno. ī. c. cū dilecta. j. eo. vbi facit dīam inter ſurreptōez ꝛ obreptōez vt ſurreptio non vitiet ipō iure ß obreptio ſic. qđ an ſit verū ibi dicet. Jtē limito niſi in eodē reſcripto fiat gr̄a ꝛ acceſſorie dēt iuriſditio ad executōez gr̄e. Nā tūc ſicut ipō iure gr̄a ānullat ꝓpter ſurreptōez ita ꝛ iudex datio. ar. in c. ſi ſup gr̄a de offi. dele. li. vj. ¶ Nā ſcire debes aliā ꝛclusionē ī hac materia reſcp̄toꝝ q̄ ī reſcp̄tis impetratis ad bñficia q̄liacūq̄ ſint bñficia ſurreptio vitiat reſcriptū ꝛ gr̄az ipō facto. vt in. c. ad audiētiā. ē. alle. ꝛ in. c. ꝓſtitut⁹ j. eo. ꝛ in. c. j. ꝛ ij. de fil. p̄ſ. li. vj. ꝛ hāc limitatōez ſentit Jno. in. d. c. ꝓſtitutus. j. eo. Et vide p Jo. an. in. c. j. de lit. Laurētij ꝛ p executōe gr̄e deputauit ſempronū executorē ſi ſurreptio inuenit gr̄a eſt nulla ipō facto ꝛ p ꝛſ̄s executoris deputatio cū deat acceſſorie ad gr̄az. Quid aūt ſi iudex daret ſeparatim a gr̄a: dic vt dicaz in. d. c. ad audiētiā. Predicta limita vt habes tex. ſingulārē in. c. ſi eo tpe. j. eo. ti. li. vj. vbi dicit q̄ ſi reſcriptū cōtinet plures gr̄as ſurreptio circa vnā nō vitiat alias qđ eſt bñ notandū. Et ad iſtū tex. q̄ videt obſtare p̄me ꝛclusioni dic q̄ ſcd̄m dicit nullū in effectu. Nam id qđ pōt ānullari pōt dici largo mō nullū. vt eſt bo. tex. in. l. ſi dari ſtipuler. ff. de ✠. ob. ¶ Sz circa p̄dicta dubitat nūqđ ad euacuandū ſcd̄m reſcriptū ſufficiat excipe de ſurreptōe licz nō appellet ob exceptōem reiectā p iudicē tacite vel expreſſe. videt p̄mo q̄ ſufficiat ſola exceptio. q̄ iudex p cedēdo ad vlteriora venit cōtra ordinē iur̄. vt in. c. paſtoralis. j. eo. vbi dat forma q̄lit debeat p̄cedi cū de p̄ualiditate pluriū reſcriptoꝝ dubitat. Jnno. ꝛ Cōpoſto. tenēt iuſtus ꝛ ſecur⁹ eē vt appellet ſi iudex nō vult admittere exceptōez. nec obſtat qđ dixi q̄ ſubuerſio ordinis vitiat p̄ceſſuz. q̄ illud p̄cedit ī ordine ſubſtātifico. vt no. q̄. j. in ſūma. Jo. de lig. diſtinguit q̄ aut primus ipetrās excipit cora ſcdo ꝛ nihilomin⁹ p̄cedit cora eo ꝛ tūc tenet p̄ceſſus. Aut excipit ꝛ petit vt arbitri eligant ꝑm tenorem. c. paſtoral. j. eo. nec ampli⁹ ꝛparet cora iudice ꝛ nō tenet p̄ceſſus ſcdi iudicis. Moderniores ſimplr̄ ſequūtur primū dictū. q̄ paria ſunt non excipe vel excipe ꝛ a reiectōe nō appellare. vt ī. c. cū dilecti de elec. ꝛ ī. c. ex parte ij. de ap. vide glo. ī cle. vnica de do. ꝛ ꝓtu. Ego ſic diſtinguerē ꝓ ꝛcordia opiōnū q̄ aut agit de ſurreptōe vni⁹ reſcripti ita q̄ nullū aliud apparet impetratū ꝛ tūc p cedit cōis opi. doc. vt nō ſufficiat excipe niſi appellet. ratō q̄ iudex delegat⁹ pōt cognoſcē an ſua ſit iuriſditio. vt ī c. ſup lr̄is. j. eo. vñ ſi interloquit tacite vel expreſſe ꝛ nō appellet illa interlocutoria valet ꝛ trāſit in rē iudicatā. vt. d. c. cū dilecti. aut agit de p̄ualiditate pluriū reſcriptoꝝ et tūc dico ſufficē q̄ primus impetrās ꝛpareat cora ſcdis iudiciby ꝛ excipiat de primo reſcripto ꝛ petat arbitros eligi ſi dubitat. rō eſt q̄ hoc caſu nec p̄mi nec ſcdi iudices habēt p ſe ptātē cognoſcēdi ideo nō p̄nt exceptōez reicere. vñ tut⁹ eſt excipiēs ſi ptestat q̄ nō intēdit ꝛparere coram eis ß p̄cedē ꝑm. c. paſtoral. j. e. ¶ Qenio ad ſcdaz q̄ſtionē nūqđ ſcd̄m faciēs mētionē de primo tollat primū ipō facto. ꝛ in ß Jo. an. recitat ß in diuerſis apoſtill' duas opi. Prima eſt opi. goff. qui tenuit reſcriptū primuz ipō iure reuocari ita q̄ p̄ceſſus primi iudicis ē null⁹ dū modo habuerit vndecūq̄ noticiā reuocatōis. ar. in. c. ex lr̄is de offi. dele. facit. c. ſi duoby de app. Et optime facit iſte tex. dū p verba p̄ntis tpis dicit q̄ exempta ē cā a iudicio primi. Scda eſt opi. Cōpoſto. tenētis q̄ niſi excipiatur cora primo iudice de reuocatōe valet p̄ceſſus q̄ cū reuocatio ſit facta ad inſtantiā alteri⁹ ptis potuit illa pars ſuis lr̄is renūciare. ar. in. c. ad aplicā de regula. ꝛ p cedēdo cora primo iudice videt tacite renūciare. ar ī. c. gratū de offi. dele. Jnno. plixe tractat hāc materiā ī. c. j. de ꝛcel. p̄bē. li. vj. ꝛ aliq̄d in. c. cum ꝓtingat. j. eo. ꝛ refert varias opi. adeo q̄ vix firmat pedes. videt. n. primo diſtinguere an motu p̄prio fiat reuocatio an ad inſtantiā Jtē videt diſtingue inter directā reuocatōez ꝛ indirectam. Jtē an prim⁹ iudex ſciuerit reuocatōez an ignorauerit. Et vide ibi lati⁹. do. an. dicit ß ſe nō facē dīaz reſpectu reuocatōis an motu p̄prio an ad inſtantiā fiat ꝛ an directe vel indirecte fiat. ß ꝛcludit q̄ reſpectu tercij turbātis iuriſditōez reuocatio hz vires ſuas ipſo facto. Ad ß allegat Jnno. in. c. ex lr̄is de offi. dele. reſpectu ptium diſtinguit q̄ aut facta ē reuocatio motu p̄prio p̄ncipis ꝛ tunc ipō iure fit reuocatio ꝛ hz vim a tpe noticie ipius reuocatōis q̄litercūq̄ ad iudicē reuocatū puenerit noticia ipius alle. c. audita de reſti. ſpo. Si aūt eſt facta ad inſtātiā tūc reuocatio fiat ipō iure. ß hz vim a tpe exceptōis ꝑponēde p ptē impetrātē. q̄ cū ß caſu ad vtilitatē ptis fuerit facta reuocatio debet ipa pars aīm ſuā detegere q̄ velit vti illis lr̄is reuocatorijs. ꝛ hec oīa vident de mēte Jnno. p̄ter primū in. d. c. j. licet vario modo loquat. Ego aliter ſoleo dicē q̄ aut p̄nceps in reuocatione apoſuit clauſulā decreti vel alia ꝛba p q̄ appareat p̄ncipē velle reuocare extūc quicq̄d fuerit agitatuz p̄mos iudices ꝛ tūc dico q̄ p̄ceſſus ipō iure ē null⁹ etiam data ignorātia iudicis. vt ſi p̄nceps dicit reuocam⁹ ꝓmiſſionē tali p nos factā ꝛ decernit irritū ꝛ inane q̄cq̄d extūc fuerit agitatū vigore illi⁹ ꝓmiſſionis. certe ī his terminis ꝛ ſilibꝫ nemo req̄rat noticiā reuocatōis. Et ad ß facit tex. ī. d. c. j. ꝛ ſentit ibi Jnno. Nec diſtinguo ī ß an reuocatio ſit facta motu p̄prio an ad inſtantiā. Aut reuocatio ē facta ſimplr̄. ꝛ tūc aut nulla hī noticia reuocationis ꝛ tūc tenet p̄ceſſus p̄mi iudicis tam ꝓ ptē q̄m ꝓ terciū turbantē. vt ī. c. audita pal. qđ ſic debet intelligi. vt in. c. ex lr̄is de offi. del. Aut orta ē ambiguitas de reuocatione. vt q̄ vtriq̄ iudices p̄cedūt vel hinc inde excipit. ꝛ tūc an valeat p̄ceſſus p̄mi ꝓ terciū turbātē dico ß pēdere ex validitate reuocatōis. nam nō tenebit p̄ceſſus ſi reuocatio valet. ꝛ iſte ē p̄p⁹ caſus. c. ex lr̄is de offi. dele. ꝛ ß etiā ſentit ß Jnno. aut q̄rit de p̄ceſſu p̄mi int̄ ptes ꝛ tūc ſi ex nullitate act⁹ nō infert alicui p̄iudiciū nō tenz qđ fit a iudice reuocato. Ad ß dictū. c. j. vbi dī q̄ ſi papa indulſit vni q̄ nō poſſit ab eo excoīcari nō valet excoīcatio lata ab eo etiā ſi ignoraret p̄uilegiū. vt eſt ibi tex. no. Aut infert p̄iudiciū ex nullitate vt q̄ p̄ceſſuz ē inter ptes ꝛ graue eēt q̄ p̄ceſſus eēt null⁹ maxīe ſi teſtes eſſent mortui. ꝛ tūc ſerua diſtinctōez do. an. quā vt dixi ſentit Jnno. in. d. c. j. ¶ Quo ad tercīū vtrū iudex delegatus debeat deputari ad inſtātiā vtriuſq̄ ptis. Jſta de cre. facit. p ꝛ ꝓ. Nā in p̄ncipio iudex fuit deputat⁹ ad inſtantiā vni⁹ ptis tñ. Jn fi. ꝛo loquit q̄n fuit deputatus cōi ꝛſenſu. Sz ꝛclude ſic q̄ aut vtraq̄ ps eſt p̄ns cora ſupioze ꝛ nō debet ſupior dare iudicē ad petitōez vni⁹. vt eſt bon⁹ tex. in. l. obſeruādū. ff. de iudi. aut vna ps eſt abſens ꝛ alia eſt p̄ns ꝛ tunc de ſtilo curie eſt vt det iudex ad petitionē vni⁹ ptis ſalua alteri pti facultate recuſandi iudicē ex cā rōnabili. vt in. c. cām. q̄. ij. ꝛ. c. inſinuāte de offi. dele. ꝛ ſi petit p̄ns apponi aliquā cla⁹ in p̄iudiciū abſentis de ſtilo curie eſt vt ſi aduerſari⁹ dī eſſe in curia vt fiat citatio ſaltē p edictū generale vt notāt doc. in. c. cū olim. j. de re iudi. ꝛ ibi bon⁹ ter. Aut vtraq̄ ps eſt p̄ns ß ſi nō ꝛcordāt in iudicē ꝛ coīs ſtilus eſt vt q̄libet ps eligat vnū ꝛ curia terciū. ꝛ ß no. glo. in. d. l. obſeruādum. ¶ Jn glo. in ✠. exempta ibi p̄dit ad tp̄s p excoīcatōez. ß verū ſi excoīcatio ſupuenit p⁹ impetratōem reſcripti. ß ſi tpe impetratōis impetrās erat excoīcat⁹ reſcp̄tū ē nullū ipetuū. vt ī. c. j. de reſcp̄tis. li. vj. ꝛ multos alios caſus ī q̄bus p̄dit reſcp̄tū enumerāt ß doc. ꝛ nō oz ß inſiſtē q̄ ß

INter facile ē colligē ꝑm ꝓtigētias factī certas. Ex diſiūctie narrat⁹ ī reſcpto

ſufficit impetrãti alterꝫ ꝓbare. vel clari⁹ ſic. Si papa mã dat ī reſcripto de duob⁹ inq̃ri alt̃natiue ad certũ effectũ ꝙſequẽdũ ſufficit alterũ ꝓbari. Primo ponit ꝙſultatio. ſcõo rñſio ibi huic. ¶ Nota ꝓmo q̃ q̃s põt eẽ fili⁹ ſacerdotis ⁊ nõ ī ſacerdotio nat⁹. vtputa ſi fuit nat⁹ anteq̃ pr̃ ꝓmoueret ita ꝙtigit ī ꝓſonã Jo.an. Nã pr̃ ſuus erat mgr̃ grãmatice ⁊ genuit eũ q̃n erat laic⁹ poſtmodũ fuit ꝓmot⁹ ī ſacerdotẽ. ita narrat Jo.an. ī addi. ſpe. in ti. de fil. p̃ſ. ſup rubrica vbi excuſat ſe ꝛ aliq̃s ſibi inſligentes q̃ erat ſpur⁹ fili⁹ ſacerdotis ibi aũt nõ appuit q̃ fuit legitim⁹ ꝫ appuit q̃ nõ erat fili⁹ ſacerdotis. ¶ Nota ſcõo duo q̃rꝫ q̃libꝫ ſufficit vt qs remoueat ab eccleſia Primũ ſi ẽ fili⁹ ſacerdotis ⁊ ī ſacerdotio genit⁹. Nõ em̃ ſufficeꝫ q̃ ſit fili⁹ ſacerdotis niſi in ſacerdotio genit⁹. q̃ poſſet eẽ legitim⁹ mõ p̃dicto. tñ reſpectu eccl̃ie pr̃ne ſufficit q̃ ſit fili⁹ ſacerdotis q̃ ſucceſſio repꝛobat etiã in filio legitimo. vt ꝓbat ī. c. ad extirpãdas. j. d̃ fil. p̃ſ. Et ad iſtũ tex. dũ mãdat inq̃ri an pr̃ ꝓtio in illa eccl̃ia miſtranerit ſupple maxĩe. q̃ ſi erat ī ſacerdotio genit⁹ nõ poterat hr̃e etiã aliã eccl̃iaꝫ. vt ī. c. j. de fil. p̃ſ. Scõm ẽ ſi aliq̃s occupauit eccl̃iaꝫ ad ħ. c. ex frequẽtib⁹. j. de inſti. ¶ Nota tercio q̃ ad ꝛitatẽ diſiũctiue ſeu alt̃natiue ſufficit alterã ꝓtẽ eẽ ꝛerã. vt in regl̃a ī alt̃natiuis de re. inr. li. vj. ⁊ in l. ſi ita q̃s ſtipulat⁹ fuerit. ⁊ l. ſi ita q̃s ſtipuleꝫ. ff. de ℞. obli. ¶ Aduerte tñ q̃ aut alt̃natiua ꝙcipit̃ ꝑ ℞ba affirmatiua ⁊ ſufficit alterã ꝓtẽ exiſtẽ. Aut ꝑ ℞ba negatiua ⁊ oꝫ q̃ neutrũ accidat. de affirmatiua bẽs exẽplũ ħ. de negatiua pone ſic exẽplũ. pmitto tibi centũ ſi impator nõ ꝛenerit italiã vel fili⁹ mihi nõ naſceꝫ. nõ em̃ ſuꝫ obligat⁹ ſi aliq̃d iſtoꝝ accidat. vt in. d. l. ſi ita q̃s ſtipulat⁹. ſ. alle. ⁊ ī. l. is q̃ ducẽta. ℣. vtꝝ. ff. de re. dub. ⁊ ī. d. ℣. vtrũ. plene expeditur materia alt̃natiue ꝑ Bar. ⁊ vide q̃d no. Di. in. d. regula ī alt̃natiuis. ¶ Vltimo nota q̃ valet ar. a ſil̃i q̃ ſufficit ī materia dare vnũ exẽplũ. ⁊ no. vtiliſſimã ratiõꝫ ſubijcẽ exẽplo. nã ⁊ papa ħ deduxit exẽplũ ⁊ iuriſcõſult⁹ in multis locis maxie ī. l. inde nerati⁹. ff. ad. l. aq̃l. Sed ꝑ intellectu materie ego q̃ro q̃ ſunt dictões q̃ ꝓprie ipoꝛtãt alt̃natiuã. So. de dictõe vel nõ dubitat̃ vt ħ. ī dictis. ll. ℣. alle. Sꝫ q̃dã dubitauerũt de dictõe aut dicentes q̃ ꝓprie nõ eſt alt̃natiua ꝫ hoc ẽ falſuꝫ. vt pꝫ ꝑ ar. a ſpãli ī. l. cũ q̃dã. ff. de ℞. ſig. ⁊ ꝓbat̃ ī. d. l. ſi ita q̃s ſtipulatus. Sꝫ ꝓbabilit̃ dubitat̃ de dictõe ſeu ⁊ ſiue. nam vr̃ tex. ī. l. ſiq̃s ita legauerit. ff. de au. ⁊ ar. leg. q̃ iſte dictões ſunt pot⁹ copulatiue q̃ alternatiue. dicit ibi tex. q̃ ſiq̃s ita legauerit. lego ſempꝛonio veſtẽ meã ſeu libꝛũ meũ q̃ dictõ ſeu ponit̃ augmẽtatiue ⁊ copulatiue ita q̃ videoꝛ legare nedũ veſtẽ ꝫ etiã libꝛũ. ⁊ de hoc ꝑ Li. ī. d. l. cũ quidã. Sꝫ in ꝓriũ ẽ tex. aptus ī. d. l. ſi ita q̃s ſtipulat⁹ fuerit ⁊ ī. d. l. ſiq̃s ita ſtipuleꝫ. bar. ī. d. l. ſiq̃s ita legauerit. diſtiguit q̃ ī fauoꝛabilib⁹ vt ī legatis iſte dictões ſtãt copulatiue. ſecꝫ in nõ fauoꝛabilib⁹ ⁊ ħ placet. Naꝫ q̃dã ſunt copulatiue alt̃natiue ꝓprie. ſ. diſtinguẽtes int̃ ꝓcedẽtia ⁊ ſequẽtia q̃ ad ℞ba ⁊ q̃ ad ſenſuꝫ. vt dictio vel ⁊ dictio aut. q̃dã ſunt habẽtes naturã copulatiue ⁊ etiã alt̃natiue ita q̃ habẽt naturã mixtaꝫ vt dictio ſiue ⁊ dictio ſeu q̃ q̃nq̃ diſtinguũt q̃ ad ℞ba ꝫ nõ q̃ ad ſenſuꝫ. q̃nq̃ q̃ ad ℞ba ⁊ q̃ ad ſenſuꝫ. ⁊ iõ ī iſtis debem⁹ facẽ int̃ ꝓtatiõꝫ ꝑm mãꝫ ſubiectã. ſicut dicim⁹ ī hermaphꝛodita. iiij. q. iij. hermaphꝛodita. ⁊ l. q̃rit̃. ff. de ſta. ho. ⁊ ħ bñ nõbis. Sed q̃ro de vtli. q. certũ ẽ q̃ vbi duo alt̃natiue mãdant̃ ſufficit alterꝫ adimpleri. ¶ Sꝫ nũc q̃rit̃ cui dat̃ optio ſpecifice q̃n pena ponit̃ alt̃natiue ꝙ. l. vel ſtatutũ. vt ſi dicat̃ ſuſpẽdat̃ vel excoĩcet̃ vel puniat̃ ī mille flozenis aut amputet̃ ſibi pes vel q̃d ſile. ⁊ de ħ bẽs tres glo. notabiles ⁊ ⁊ fozte plures. ꝫ de his trib⁹ ī p̃nti recolo. vnã ī. c. ſicut. j. de inde. aliã ī. c. a crapula de vi. ⁊ ho. cle. terciã ī. c. frater nitatis. xxxiij. di. q̃ coĩter ⁊ abſolute dicũt q̃ optio dat̃ iudici. vñ põt imponẽ iudex quã penã ex illis vult. Sꝫ in ꝓriũ facit. l. q̃cũq̃. C. de ſer. fugi. ⁊ q̃d ibi no. vbi optõ dat̃ reo. Sꝫ ꝑ ꝛordia diſtingue p⁹ Li. ⁊ p⁹ bar. in. l. ij. ff. de effractoꝛib⁹. q̃ aut ℞ba alt̃natiue dirigunt̃ ad iudicem ⁊ tũc hꝫ eligẽ. vtputa ſi dicat̃ puniat eum̃ iudex taliter vel tali pena. ad ħ. l. ſi fugitiui. C. de ſer. fu. Aut ℞ba dirigunt̃ in reũ vt q̃ dẽ ſoluat centũ vel recedat a ciuitate ⁊ tũc optio dat̃ ſibi. Et ita loq̃t̃. d. l. q̃cũq̃. Aut ℞ba ſunt ipſonalit̃ ꝓlata vel alit̃ dubitat̃ ⁊ tũc bart. dicit ſe dubitare. vr̃ tñ incliare vt optio det̃ reo vt ſic eligat̃ ꝓmitioꝛ. ar. l. interp̃tatõne. ff. de penis. ⁊ regl̃a odia de reiur. li. vj. Cõtrariũ in ħ vltimo arbitroꝝ eẽ vet̃. Nã iura nr̃a canonica ſupi⁹ alle. coĩter loquũt̃ ipſonalit̃ ⁊ tñ glo. coĩter ſentiũt vt optio det̃ iudici. Et vltra q̃ctem glo. nr̃at̃ ꝓbat̃ in. c. q̃m in fi. vt lit. nõ ꝓte. ⁊ ꝓ. c. queꝛẽti de ℞. ſig. Naꝫ regulariter iudex tanq̃ legis miſter hꝫ eligere ⁊ imponẽ penã ꝑm circũſtãtiã loci tꝑis ⁊ ꝓſone. vt in. l. reſpiciẽdũ. ⁊ ī. l. aut facta in fi. ff. de penis. Jtẽ reꝰ ſp eligẽt mitioꝛẽ penaꝫ ⁊ ſic q̃ſi fruſtraret̃ alt̃natiua legis. p̃dicta tñ limita ſingularit̃ niſi vna pena eẽt trãſlata in aliã. q̃ tũc iudex nõ habẽt ampli⁹ electõeꝫ. pone exẽplũ q̃tidianũ. dicit ſtatutuꝫ vel ſnia iudicis q̃ ꝑ tali delicto reus ſoluat mille ⁊ ſi nõ ſoluerit infra. x. dies amputet̃ ſibi pes. q̃rit̃ vtrũ poſt lapſuꝫ. x. dieꝝ poſſit iudex exequi penã in bonis iſti⁹ crimioſi. ⁊ dicẽdũ q̃ nõ. q̃ ꝑ lapſũ de cem dieꝝ pena pecuniaria fuit trãſlata in coꝛpale. ⁊ dicit Bar. ſe ꝙſuliſſe in. q. facti vbi hec ponit in. l. cũ duobus. in. ℣. idẽ rñdit. el. ij. ff. ꝑ ſocio. ⁊ facit ibi tex. cũ aliꝫ iurib⁹ ibidẽ allegatis. ⁊ hec bñ nõ. ¶ Jtẽ q̃d. ſ. dixi q̃ ſi ℞ba dirigunt̃ in reũ ipe habeat electõeꝫ limito q̃n ℞ba dirigunt̃ in eũ actiue. vt ī exẽplo p̃alt̃. ſecꝰ puto ſi paſſiue. exẽplũ dicit ſtatutũ patiat̃ penã iſtã vel illã. ⁊ de hoc allego bonũ tex. iũcta glo. in. c. ſicut alle. ¶ Jtẽ dubito ſi ꝙſuetudo hꝫ ab olim vt imponat̃ p̃ciſe altera pena vtputa ſi dicat ſtatutũ q̃ puniat̃ pena pecuniaria vel coꝛporali tñ ſp eſt obſeruatũ vt imponat̃ pena pecuniaria nũquid ex hoc ſit inducta ꝙſuetudo vt iudex non habeat optionẽ. ſed debeat ꝫuare ꝙſuetudinẽ. de eq̃tate bñ vr̃ q̃ ꝙſuetudo ſit obſeruãda. ar. in. l. odia iuncta glo. ff. de penis. vbi dr̃ q̃ in impoſitõe pene iudex nõ hꝫ venire ꝙſuetudinẽ q̃d no. ſed de ſubtilitate poſſet argui in ꝓnium. nã in his q̃ ſunt mere facultatis ex obſeruãtia vni⁹ nõ eſt inducta ꝙſuetudo. Nã forte ſp placuit iudici eligere alterã penã ex quo nihil eſt actũ ꝙ. l. ergo nõ ẽ inducta ꝙſuetudo legis derogatiua. ad hoc q̃d no. in. l. ij. C. q̃ ſit lõ. ꝙſue. ꝑ Li. ⁊ dixi in. c. ex pte aſtẽſis de ꝙceſ. p̃bẽ. facit q̃d no. in. c. Joãnes de cle. ꝓiugatis. Quid aũt ī aliꝫ alternatiuis vt ſi legatũ eſt alternatiuũ vel in ꝓtractib⁹ dic vt no. in. d. regula in alternatiuis ꝛc. ⁊ ꝑ bar. in. l. lucio titio. ff. de le. ij. ⁊ in. d. ℣. vtrũ.

¶ Jquãdo. Js ad quẽ reſcꝛiptũ pape dirigit̃ dꝫ illi parẽ vel cãꝫ rõnabilẽ aſſignare q̃re parẽ nõ põt. Et ꝓmo ponitur dictũ. ſcõo alt̃natiue inſtruit ibi q̃litatẽ. terciõ alteri⁹ ptis alt̃natiue rõ ibi q̃. ¶ No. ꝓmo q̃ ex iiuſticia ſeu mãdato iniuſto de facili q̃s exaſperat̃ ⁊ turbat̃. ¶ No. ſcõo q̃ vbi p̃ceptũ p̃incipis vel ſupioris ꝓma fr̃ote deuiat ab honeſtate nõ tenet̃ ſubdit⁹ imediate parẽ. ſed põt allegare q̃re parẽ nõ debeat. nec ex iſta dilatõe debꝫ ꝓnceps turbari. Et ex hoc tex. nõbilit̃ colligit̃ q̃ officialis vel ali⁹ cui p̃nceps ꝑ lr̃as ſuas aliq̃d mãdat põt nõ parere ⁊ reſcribẽ p̃incipi ⁊ ſpectare ſecũdã iuſſionẽ. q̃ nq̃ꝫ ꝓnceps ꝑ nimiã importunitatẽ vel ꝑ ſurreptõeꝫ vel nimiã occupationẽ ꝓcedit nõ ꝓcedẽda. ¶ Sed circa p̃dicta dubitat̃ q̃d ſi ꝓnceps mãdat ſub certa pena puta excoĩcatõnis quã incurrat ipo facto ſi nõ paruerit numquid põt mãdatar⁹ differre ⁊ ſpectare ſecundã iuſſionem mõ p̃dicto⁹ fuit al⁹ in facto ⁊ vario mõ fuit ꝙſultũ ſed certe ſi ꝑ exectoꝛes mãdati timet̃ maximũ ſcandalũ vel aliter dubitat̃ de mẽte p̃incipis licite põt mãdatarius nõ exequi ⁊ reſcribẽ p̃ncipi. q̃ hoc facit auct̃e. l. vt ħ. ⁊ in auc̃. vt nulli iudi. Et ad p̃dicta allego no. dictuꝫ Jnno. in. c. inq̃ſitõi de ſen. ex. vbi dicit q̃ ſi mandatum

pape ꝓtinet hereſim vel vehemẽter ꝑſumit ſtatũ eccl̃ie ꝓturbari vel alia mala vẽtura nõ dz ſubdit⁹ paré. qz dz obuiare malo 7 nõ adiuuare. qđ dictũ ſp tene mẽti. Ex quo infert q ſi ꝓnceps mãdat aliq̃d ex cui⁹ executõe ꝑ ſumit ſcãdalũ venire ĩ ciuitate nõ debẽt ſubdit⁹ parere Jtẽ dic q ſi ꝓnceps mãdat aliq̃d ꝛ deũ nõ ẽ obediẽdũ ſibi. vt ĩ. c. ſi dñs. 7. c. iulian⁹. 7 ĩ. c. q reſiſtit. xj. q. iij. etiã ſi ꝓnceps credat iuſte facẽ 7 tibi ſoli notũ ſit mãdatũ in ſe ꝓtiné peccatuz. vt ꝓbat in. c. lras de reſti. ſpol. Et er bis infero ad. q. pone q papa ſcribat ꝑ notorie indigno vt aſſigneť ſibi certũ bñficiũ nũquid mãdatar⁹ teneat paré. ex dictis Jo. an. in. c. cum a deo. j. eo. c. ſignificauit l. de offi. ordi. diſtinguo ſic. q aut nõ ꝓſtat ꝑ ciſe de intẽtione ꝓncipis 7 dz ſeruare mãdatar⁹ qđ ꝟ dicit. Aut ꝑ ciſe ꝓſtat q vult huic indigno ꝓuidẽ 7 tũc aut põt pa pa in illo actu diſpẽſare 7 eſt ſibi parẽdũ. qz videť tunc diſpẽſare. facit qđ no. in. l. barbari⁹. ff. de offi. ꝓto. Aut nõ põt diſpẽſare. vt qz ẽ tãta indignitas q ſine peccato nõ põt fieri 7 tũc ſibi nõ eſt parẽdũ. qz papa nõ habet ptãtẽ peccãdi. xlj. di. in. c. j. 7 ꝟ bñ no. ꝑ q apiť vltra alios intellect⁹ iſti⁹. c. Jn glo. ĩ ꝟbo rõnabili in fi. dic p⁹ boſt. cũ q̃riť an de oĩb⁹ ſit reddẽda rõ. q aut q̃riť nũq̃d qs teneat reddẽ rõnez. aut q̃riť vtrũ poſſit rõ reddi de oĩb⁹. ꝓmo caſu tenet ex officio ꝟ ſibi incũbit vt teſtis. de q̃ dic vt plene no. in. c. cũ cãm de teſti. Sz ſi ex officio boc ſibi nõ ptinet nõ tenet vltra q̃ velit. ſcdo caſu vtz poſſit reddi de oĩb⁹ rõ. dicendũ ẽ q de ſecretis diuini iudicij nõ põt reddi rõ. ita loq̃t. c. nabuchodonoſor. 7. c. de tyris all̃. in glo. Quedã ſunt q̃ ꝓſiſtũt in ingenio vel rõne naturali. 7 de illis põt reddi rõ vt ꝟ. q̃dã ꝓſiſtũt in volũtate ꝓncipis 7 de illis ñ põt reddi rõ. Et ꝟ caſu. ꝓcedit. l. nõ oim. ff. de legi. vbi dz q nõ oĩm q̃ a maioribus noſtris ſtatuta ſunt rõ reddi põt. exemplũ ꝑdictoz. Si q̃ ratur q̃re fuit inducta vſucapio rõ ẽ in ꝓmptu ne dñia eſſent incerta 7 vt puniať negligẽtia dñi. vt no. in regula poſſeſſor de re. iur. in. vj. Sz ſi q̃rať q̃re fuit ꝑfixũ triẽniũ 7 nõ maior⁹ vel min⁹ tps nõ põt reddi rõ ſufficiẽs ꝟ ſic fuit viſuz ꝓncipi. Jn glo. ſi. ibi obediet ſubdit⁹ q̃ñq̃z 7 ſi cãm reddat. põdera verbũ q̃ñq̃z. qz nõ ſemp dz obedire ſupiori. ſed diſtinguevt. ſ. dixi. Et adde ad ꝑdicta q̃ no. Jnno. in. c. ad aures de tẽpo. ordi. vbi inter cetera dicit vani capitis eẽ exiſtimare ſupioriẽ nõ poſſe ꝑcipe ſine cãe cognitõe vel ſine exꝓſſione cãe qđ dictũ ẽ no. Ex q̃ babes q ſupior in ſpectãtibus ad officiũ ſuũ põt ꝑcipe ſubdito ꝛ nõ exꝑmat cãm ꝑcepti vel ꝑcipiẽdi.

C Vm ordinem. Per reſcriptũ pape in q̃ nõ fit mẽtio de ordine ciſtercien. religioſi illi⁹ ordinis nõ tenent rñdere. vel aliter 7 ſic. Ciſterciẽſes ſunt ꝓuilegiati q nõ ꝓnt ꝓueniri ꝑ reſcriptũ pape niſi ĩ eo fiat mẽtio de eoz ordine. Et ꝓmo ponit decisum exordiũ. ſcdo dictum ibi ſed ꝛ. Et ꝓ intellectu tex. 7 glo. ꝑmitte q iſti frẽs ciſterciẽſes in multis ſunt ꝓuilegiati a ſede apl̃ica. vt ſup decimis 7 poſtmodũ obtinuerunt ꝓuilegiũ vt ſup bis quib⁹ ſunt ꝓuilegiati nõ teneãť rñdere ꝑ reſcriptũ pape niſi in eo fiat mẽtio de eoz ordine. 7 boc forte fuit ꝓceſſuz. qz ſepe moleſtabãť ſup reb⁹ ꝓuilegiatis coram iudicib⁹ delegatis poſtmodũ obtinuerũt aliud ꝓuilegiũ magis latũ. vt ſup nulla re teneant rñdere niſi in reſcripto fiat mentio de eoz ordine 7 ſic intellige glo. ſ. Nota ꝓmo q ſup decimis 7 alijs reb⁹ pñt religioſi et alij a papa ꝓuilegiari ad hoc. c. ex pte de deci. Nota ſcdo ar. optimũ ex tex. valere reſcriptũ impetratũ ꝛ religioſos lz nõ faciat mẽtionẽ cui⁹ ordinis ſunt. ſatis eñ eſt ꝑ reſcriptũ ꝓſtare ꝛ cui⁹ monaſterij religioſos fit ĩpetratio. boc ꝓbat ꝟ ꝑ locũ a ſpãli. Nã ſi ꝓuilegiũ boc fuit indultũ ciſtercien. vt nõ teneãť rñdere niſi fiat mẽtio de eoz ordine. ergo ius cõe eſt ꝛ ĩ ſ. in alijs religioſis. vt in. c. pñti. §. loca. de ꝓbẽ. li. vj. Nota tercio q vbi ꝓuilegiũ dat generaliť formã reſcriptis impetrãdis nõ valet reſcriptũ etiã ſpãle nõ ꝟuata forma tradita in ꝓuilegio nam alſ illud ꝓuilegiũ eẽt inutile cũ ꝓcernat ſingula reſcripta. 7 iſte ẽ ꝓpri⁹ caſus iſti⁹. c. vñ falſo allegat ꝑ aliquos iſtud. c. ad ꝓbãdũ q reſcriptũ impetratũ ꝛ ꝓuilegiũ dz facẽ mẽtionẽ de ꝓuilegio. nã hoc nõ ꝓbat ꝟ ſed poti⁹ ꝛ riũ. qz ꝟ nõ dicit vt debeat fieri mẽtio de ꝓuilegio ſup decimis vel alijs ſed ſolũ de ordine. 7 de hoc. j. latius. Jn glo. j. ibi ꝑter hoc ꝓuilegiũ. dicit Jo. an. q ꝟ nõ eſt illud ꝓuilegiũ de q̃ tex. loquit. ſed Jo. cal. ꝟ reꝓbat 7 bñ. qz ꝓuilegiuz de q̃ loquit tex. erat limitate ꝓceſſum. ſ. q̃ñ iſti ꝓuenirent ſup reb⁹ ꝓuilegiatis. 7 iõ nõ dz extẽdi ad impetratõem faciẽdã ſup reb⁹ nõ ꝓuilegiatis qz ꝓuilegiũ dz pure obſeruari in reb⁹ in quib⁹ loquit vt in. c. porro de puĺ. ꝟ iſtud ꝓuilegiũ de q̃ glo. loquit erat magis generale. qz ꝓcernebat oẽm rẽ rõe cui⁹ poſſint cõuenire. dic tñ q cũ de iſto ꝓuilegio nobis nõ ꝓſtet nõ teneret iudex delegat⁹ admittẽ exceptõez niſi fiat fides de ꝓuilegio. ar. in. c. cũ ꝓſone de ꝓuĺ. li. vj. ſed reſpectu ꝓuilegij de q̃ loquit tex. ſufficit iſte tex. qz ꝓuilegiũ eſt ꝟ incoꝛpatuz. Jn glo. vltima ibi ſuppſſio dignitatis. ꝟ ratio nõ eſt bona qz reſcriptum ꝟ ãnullať. nõ qz ordo ſit dignitas ꝟ vigoꝛe ꝓuilegij qđ papa indulſit iſtis ciſtercienſib⁹ 7 in eo q glo. dicit iſtũ tex. extẽdendũ ad religioſos habẽtes ꝓſilia ꝓuilegia. nõ intelligas de ꝓuilegijs ſuper decimis vel ꝓſilib⁹ reb⁹ ſed de ꝓuilegio vt nõ teneantur rñdere niſi fiat mẽtio de eoz ordine. Jn eadẽ glo. ibi ꝓuilegiũ nõ tollit ꝑ ius cõe. i. ꝑ reſcriptũ impetratuz ꝟm ius cõe nã vt dixi ſup rubrica reſcriptũ ſpãliter ſumptũ ꝓcedit ad iuris obſeruãtiã. Et aduerte qz lz glo. ſit vera in ſe nõ tñ fundit⁹ tollit ꝛ riũ. vñ dic p⁹ Jo. an. 7 alſ q iſtud ꝓuilegiũ dabat formã reſcriptis ſingularib⁹ impetrãdis. vñ ſi reſcriptũ valẽt nõ ꝟuata forma inutile eſſet illud ꝓuilegiũ nec tñ intelligas vt. ſ. dixi q ſit fiẽda mẽtio in reſcripto de ꝓuilegio. vñ ſi impetrať ꝛ alios ꝓuilegiatos ſup decimis vel alijs nõ ẽ neceſſe vt reſcriptũ faciat mẽtionẽ de ꝓuilegio exq̃ ꝓuilegiũ ꝓcernebat ius ꝓemptoziũ ad merita cãe qz ꝑ hoc reſcriptũ nullũ fit ꝑiudiciũ ꝓuilegio cum poſſit allegari ad merita cãe. papa eñ dãdo reſcriptũ nõ aliud facit niſi q mãdat ius atq̃ iuſticiã admiſtrari. ꝟ in caſu hui⁹. c. ꝓuilegiũ inducebat dilatoziã 7 nõ ꝓcernebat merita cãe. vñ ſi reſcriptũ valeret illud ꝓuilegiũ eẽt inutile. ꝓclude ergo cũ q̃riť nunqd reſcriptũ impetratũ ꝛ ꝓuilegiatũ debeat facẽ mẽtionẽ de ꝓuilegio. q aut erat reſcriptuz ad bñficia obtinẽda vel aliter ꝓuilegiatiuũ 7 tũc nõ valet ſi venit in ꝓiudiciũ ꝓuilegiati 7 nõ facit mẽtionẽ de ꝓuilegio. qz eſt ſurrepticiũ cũ ſit illi ꝓceſſuz 7 ſi papa ſciuiſſet non dediſſet reſcriptũ. Et iſte ẽ caſus ꝟm Jnn. ĩ. c. ꝓſtitut⁹. j. e. Aut ẽ reſcriptũ nõ ꝓuilegiatiuũ ſed mere ad iuris obſeruãtiã ꝓceſſum. 7 tũc aut ꝓuilegiũ aduerſarij ꝓcernebat merita cãe puta vt nõ teneret ſoluẽ decimas 7 tz reſcriptũ lz nõ faciat mẽtionẽ de ꝓuilegio. rõ qz nullũ ꝑiudiciũ fit ꝓuilegiato cũ poſſit de ſuo ꝓuilegio excipe ad merita cãe. vñ ſicut impetrãs nõ tenet facẽ mẽtionẽ de exceptõe peremptoria ꝓpetẽti aduerſario. vt in. c. j. de lit. ꝓte. li. vj. quia ſaluũ manet ius aduerſarij ita nec de ꝓuilegio cauſãte exceptõez peremptoriã. 7 boc tenẽt Jnno. 7 Lõpoſt. 7 cõit doc. ꝟ. 7 vt dixi ꝓbat ꝑ iſtũ tex. naz 7 ſi papa ſciuiſſet de ꝓuilegio nihilomin⁹ reſcriptũ ꝓceſſiſſet. qz forte ꝓuilegiatus renũciauit ꝓuilegio vel eſt ꝑſcriptũ vel q̃d ſimile. Aut ꝓuilegiũ aduerſarij ꝓcernebat exceptõez dilatoziã vel dabat formã reſcriptis impetrãdis 7 ñ valet reſcriptũ. qz alſ ꝓuilegiuz cẽt inutile ſi nõ poſſit excipi ꝛ reſcriptuz ĩ vi dilatozie. 7 iſte ẽ ꝓpri⁹ caſus iſti⁹. c. 7 vide ad mãz q̃ dixi. ſ. c. j. Et ĩ fi. glo. no. bñ caudã hui⁹ glo. Ex q̃ collige q ꝓuilegiat⁹ citat⁹ ꝛ ꝓuilegiũ ſuũ tenet venire ad allegãdũ ꝓuilegiũ ſuũ alſ tenet ſnia ꝛ cuz lata. Hoſti. dicit q excoicatio vel alia ſnia eẽt nulla. Sz cõcorda ſic ꝟm Jo. cal. q aut ſum⁹ in termis hui⁹. c. 7 tunc ſnia eẽt nulla exq̃ reſcriptũ nõ facit mẽtionẽ d ordie. rõ

qz notorie ꝓſtabat iudici ꝙ religioſi nō tenebant ꝓparē
z bñ loquit. nā dico generaliť ꝙ vbicūqꝫ notoriū ē cita-
tū nō teneri ad ꝓparēdū nō pōt iudex ꝓcedē ꝯ eū vt ꝯ
ꝓtumacē. ad ℔ bon⁹ tex. cū glo. ī. l. nō videť latitare. ff. ď
iudi. z vide tex. ī cle. paſtoralť. ī. §. piſana. z ibi bo. glo. ď
re iudi. z glo. in. c. veniēs de accu. z in. c. ſi epūs. iij. q. ij. per
Jnno. ī. c. ij. de dila. z ꝑ Bar. ī. l. ij. ff. ſiqs ī ius vo. ſed in
aliꝭ termis ꝓter iſtū tex. vbi notorie nō ꝓſtaret abſentē
nō teneri ad ꝓparēdū ꝓcedat iſta glo. ꝑm eū vt ſi ita te-
neat ꝯ ꝓuilegiatū nō ꝯpentē. Et no. ꝙ dixi qñ notorie
nō ꝓſtat. nā facit ꝙ ſi epūs citat iſtos frēs mēdicātes q̄ no
torie ſunt exēpti z iā dudū tolerati ī ꝓuilegio exēptōis
ꝙ ipi nō tenent ꝓparē etiā ad allegandū ꝓuilegiū eoꝝ.
Et nota qz ī hoc multi ſimplices iudices decipiunť. z in-
quātū glo. dicit z Cal. p⁹ eā ꝙ ſnīa teneret ꝯ priuilegia-
tū nō ꝓparētē. Ego aliť dico. ſ. ꝙ ſnīa ꝓtumacie puniti
ua tenēt qz ī illa ē iudex. vt ī. l. vnica. ff. ſiqs ius di. nō ob
tē. z in. d. l. ij. z in. c. ſup lr̄is. j. e. ſed ſup ꝓncipali nō valēt
ſnīa. eſto ꝙ cēt caſus i q̄ poſſet ꝓcedē lite nō ꝓte. rō qz ē
lata a iudice nō ſuo. z iō ſi iudex vult valē ſnīaz ſup ꝓn-
cipali ꝓnūciet ſe pri⁹ iudicē ꝓpetentē tūc z poſtmodū ꝓ
cedat in ꝓncipali. qz illa ꝓnūciatio aucte iuris facit eū iu
dicē licet nō cēt. hoc ē de mēte Jnno. in. d. c. ij. de dila. z
bar. ī. l. ij. ſiqs ī ius vo. pal. z ℔ bñ no. z vide qđ no. Jo.
an. ī regla ſcīēti. de re. iur. li. vj. ī mercurialib. Abbas.

Elmte. Legiť varijs modis ℔ coīter ſūmať ſic. Si ſede vacante ſcribiť
capl'o vt ꝑbēdā alicui ꝓferat epūs de nouo crea-
tus illud adimplē teneť. vel ſūma aliť z ſpāli⁹ ꝑm lec. cō-
muniter approbatā. Si ſede vacāte ſcribiť capl'o vt ge-
rēti vices epi vt ꝑbendā alicui ꝓferat ſi creať epūs nōdū
executo mādato z ad eū ſpectet collatio ꝑbende illud
adimplē teneť. Diuidit ī q̄nq; ptes. Jn ꝑma ponit mā-
datū. Jn ſcda excuſatōez capl'i. ibi ipi xo. Tercio excu
ſationē epi. ibi cū itaq;. Quarto illi⁹ excuſatōez repro-
bat. ibi qđ nullaten⁹. Quinto antipophorizat. ibi ꝓ eo

Nota ꝑmo ibi tuā ꝓmotōez iūcto fine ibi conſecratus.
ꝙ anteq; q̄s ſit conſecrat⁹ ī epm nō pōt dici ꝓmot⁹. facit
c. trāſmiſſaz. j. de elec. z ita colligit ℔ Frā. xcel. ℔ tu vide
tex. optimū quē teneb mēti ī. c. tua de his q̄ fiūt a pl'. vbi
ꝓbať ꝙ elect⁹ z confirmat⁹ nō pōt adhuc dici epūs ſi nō eſt
conſecrat⁹. ℔ appellať elect⁹ q̄ſi conſecratio confirmet nomē z
dignitatē epalē. ad ℔. c. niſi de auc. z vſu pallij. vñ appel-
latōe epi nō venit elect⁹ z cōfirmat⁹ nōdū conſecrat⁹. vide
tex. z glo. ī cle. ij. de cele. miſ. z idē qđ dixi de electo z confir
mato ꝓcedit etiā ī ꝓuiſo ꝑ papā. qz talis ꝓuiſio bz vim
electōis z confirmatōis. vt no. Jnno. ī. c. cū olim de cā poſ.
z ꝓpue.

Nota ſcdo ibi decano z eccl'ie. ꝙ noie eccl'ie
venit capl'm ſine epo. ad idē. c. req̄ſiſti. j. de teſta. alibi tñ
dicit ꝙ epūs ē in eccl'ia. vij. q. j. ſcire. ſed illud ꝓcedit lar-
go ſumpto vocabulo. ad ℔ qđ no. glo. ī cle. vt hi qui de
eta. z q̄li.

Nota tercio ibi mādatū z ꝓceptū. ꝙ dzia eſt
inter hec. z capiť ℔ mādatū ꝑ lr̄is mōitoriꝭ ꝓceptū pro
lr̄is ꝓceptoriꝭ. Nā olim dabant tria paria lr̄aꝝ. vt mo-
nitorie ꝓceptorie z executorie. de quib ī. c. mādatū. z. c.
lr̄is. j. eo. Et ex ℔ infert ꝙ mādatū ñ neceſſitat ℔ ꝓceptū
ſic. Jn ꝓriū facit. c. ſiqñ. ſ. eo. ideo dico ꝙ mādatuz ex ſe
nō importat neceſſitatē. z ita capiť ꝑ totū ti. ff. z. C. mā.
ſed vbi mādatū fit a ſupiore ſimplr peccat q̄s nō obedi-
endo mādato ſine cā rōnabili. ſic loq̄ť. c. ſiqñ. z hoc ſen-
tit Archi. pt⁹ Uin. ī. c. qđ ꝓcipiť. xiij. q. j.

Nota ibi ſi
datā lr̄aꝝ ꝛc. ꝙ in conſiderāda vi reſcripti z ī iecturādo
ſurreptōez ipſi⁹ debem⁹ attendē ad datā reſcripti. ea añt
q̄ accidūt p⁹ datā nō alterāt reſcriptū. facit. c. ſi eo tpe ď
reſcrip. li. vj.

Jtē no. ꝙ etiā ꝑm iſta tpa q̄s poterat eſſe
canonic⁹ z archidiacon⁹ in eadē eccl'ia. an añt de iure cōi
℔ poſſit fieri vide tex. cū glo. ī. c. j. de conſue. li. vj. Et an ta
lis debeat hre duas voces ī capl'o ? dic vt dixi ī. c. cū oli
de re iudi.

Altio no. ꝙ iude⁹ factꝰ xpian⁹ ē capax bñfi-
cij eccl'iaſtici z pōt impetrare etiā ī eccl'ia cathedrali. nec
eſt ꝓtenend⁹ qz fuit iude⁹ ℔ ꝓmēdād⁹ qz ad fidē ꝓuerſus
Opp. ꝯ tex. videť. n. ꝙ epūs nō tenebať aliq̄ mō ꝓuidere
iſti. Aut. n. fuit ſcriptū capl'o tāqꝫ ordinario collatori. et
tūc lra debēt eſſe nulle exq̄ capl'm de iure nō hēbat ptātē
ꝓferēdi. nec debet teneri epūs ordinari⁹ collatoꝝ. qz māda
tū factū vni nō extēdit ad aliū. qz papa nō intēdit illum
grauare. q̄nimo pl⁹ dicit tex. no. in. c. fi. de ꝓben. li. vj. ꝙ
mādatū factū capl'o de ꝓferēdo nō extēdit ad ſingl'ares
canonicos habētes ꝓferēdi ptātez alio iure qꝫ capitula-
ri. Aut fuit ſcriptū capl'o tāqꝫ ſuccedēti in ius epi. z ſta-
re nō pōt qz capl'm nō ſuccedit epo in collatōe bñficioꝝ
vt in. c. ij. ne ſe. va. z clari⁹ in. c. vnico eo. ti. li. vj. Aut fuit
ſcriptū capl'o tāqꝫ executori z delegato aplico. z tūc nō
debet expirare mādatū ꝑ creatōez epi. qz ꝑ deputatōez
executoris eripiť ptās de manib ordinarij z trāſferť in
executorez. vt in. c. ſi ſoli. z. c. ſi capl'o de ꝓceſ. ꝓben. li. vj.
ergo male dicebāt iſti canonici ꝙ collatio nō ſpectabat
ad eos. So. ꝓpter hec ꝯria z ſilia hoc. c. legiť varijs mo
dis. Glo. in xbo infecto negocio. ponit pumū intellectū
ꝙ de honeſtate z non de neceſſitate ℔ epūs aſtringebať.
hunc intellectū ſecuti ſunt quidā vt dicit Jnno. dicētes
hoc. c. ꝓtinē grāz in fauorē iſti⁹ nouiter ꝓuerſi ad fidem.
iſte intellect⁹ coīter nō recipiť. qz nullū xbum poſitū in
tex. ſapit grāz. z intellect⁹ iurū nō ſunt trahēdi ad grāz
vt no. in. c. ex ꝑte ade de teſti. Jtē qz hoc. c. ſuꝑfluere ℔
z de nihilo fuiret ꝯ id qđ habeť. ſ. in ꝓbemio ideo glo.
forte poſuit ſcđm intellectū dicēs ꝙ de iure teneť epūs ꝓ-
uidere ſed nō reddit rōez q̄re. ſolū. n. reddit rōez reſpec-
tu capl'i z nō reſpectu epi. ℔ ex glo. fi. tu potes corrobo
rare iſtā lec. ī eo ꝙ dicit ꝙ mādatū factū capl'o videť fa-
ctum cuilibet de capl'o. z ſi nō pōt adimplē tpe mandati
debet adimplē cum pōt. ita ad ꝓpoſitū tpe mādati iſte
epūs erat de capl'o z ideo mādatū affecit eū vt ſingularē.
z ſic teneť nūc cū eſt epūs z pōt illud adimplē. Sz ꝯ hāc
lec. facit. c. q̄ manumittiť. xij. q. ij. de q̄ glo. ī fi. opponit z
nō ſoluit. vbi dicit ꝙ id qđ eſt vniuerſitatis nō ē ſingu-
lox. z ſic videť ꝙ mādatū factū capl'o nō afficit ſingios
quinimo vt dixi ad ꝓpoſitū videť tex. in oppoſitū i. d.
c. fi. Jtem vt notāter dicit ℔ Jnno. q̄ mādať capl'o id
qđ conſtitit ī iure nō videť mādatū ſingulis. vñ ſingli ſin-
gulariter nō pñt illud exeq̄. vt ſi mādať ꝙ eligāt vel ꝙ
ꝓbendā ꝓferāt vel q̄d ſiḱ. ſec⁹ ſi mādať capl'o aliq̄d ꝓſi-
ſtens ī facto. qz tūc q̄libz pōt z dz adimplē mādatū. vt-
puta ſi ꝓbēda alicui collata ꝑ papā papa mādat vt illū
recipiāt in canonicū. nā hec ē nuda receptio facti q̄ non
expoſcit actū collegialē. ideo ſi collegiū nō vult ſil' face-
re q̄libet de collegio teneť facē. Et nota ſingulariť hāc
theoricā qz facit ad oēs vniuerſitates q̄b aliq̄d mādať
per ſupioꝛē. Hoſti. tñ ℔ aliud ſentit ſed lati⁹ locut⁹ eſt in
c. bone. ij. de poſt. pla. vbi dixit primū mēbrū ꝓcedē niſi
collegiū ſit in negligētia. qz tūc totū ius recidit in volen-
tes obedire. z ē vtilis ꝑm eū vt appareat de negligētia ꝙ
per executorē vel ordinariuz ſtatuať termin⁹ collegio q̄
elapſo poterūt adimplē volētes obedire qđ eſt dictum
valde equū. ſed dictū Jnno. ſubtili⁹ qz exquo ſcribiť vt
collegio nō eſt collegiū ſi ibi eſt minoꝛ ps. Jtem hec lec.
glo. nō ꝓcedit ex alio qz ꝓſuppoſita obligatōe in ꝓſona
cuuſlibet canonici exquo illa obligatio cauſať reſpectu
certe q̄litatis. ſ. qz canonic⁹ dz de ſinē illa obligatio de ſi-
nēte q̄litate. vt ē bo. tex. ī. c. venerabilē. j. de elec.

Ter-
cia lec. colligiť ex fi. glo. ſequētis ꝙ epūs ℔ obligať qz ē ꝓ
capl'i cū ſit caput capl'i. ergo mandatū factū capl'o extē-
ditur ad eū. hec lec. eſt falſa. ꝓmo qz ꝑ ſuppoſito ꝙ eſſet
de capl'o tñ conſiderať capl'm vt coꝛp⁹ nō extendit ad ſin
gulares de capl'o. vt in. d. c. fi. Jtem in iuribꝫ ꝓtinentib
ad ſolū epm nō facit epūs vnū coꝛp⁹ cū capl'o imo ꝑ ſe ex
plicat. vt. c. edoceri. j. e. Jtē z ſubtili⁹ ex ꝓpria z ſtricta ſi
gnificatōe vocabuli appellatōe capl'i nō venit ꝓlatus qz
licet ſit caput nō tñ eſt de capl'o. vt dicit glo. no. ī cle. vt
bi q̄ d eta. z q̄li. quā tenebis mēti. facit tex. ī. c. poſtulaſti

de cõcess. pben. ⁊ in. c. a collatõe. ꝺ pben. li. vj. Quare quartã lec. posuit Inno. mltũ subtilit dicẽs q ꝑ fuit scriptũ capitlo nõ tangꝫ executori vl vt ordinario collatori vel vt succedẽti in ius epi ꝑ tãgꝫ gerẽti vices ipi us epi. qz nõ erat eps cui posset scribi. vñ lz capl̃m non succedat epo in ptãte ꝓferẽdi tñ succedit in inrisditionaliby. Et sic nõ erat ali⁹ cui cõmodi⁹ posset scribi q̃ capitlo. iõ si mãdato nõ executo creat eps tenet ipe mãdatũ adimplere. qz ī effectu mãdatũ fuit fcm̃ ptãti sue ita q capitl̃m ꝓtulisꝫ ñ aucte ꝓpria ꝑ tãgꝫ gerẽs ī hac aucte vices epi. epo ei creato cessat ista ptãs exordinaria ⁊ ꝺz ꝑ eps adimplere. Et in dubio exq̃ scribit gerẽti ptãtẽ alteri⁹ vī scptũ tãgꝫ gerẽti vices illi⁹ lz q̃ ad illꝺ nõ gereret vices alteri⁹. vt singlr ꝓbat ꝺm istũ intellectũ. ⁊ ꝑ põt extẽdi ad põcepta q̃ fiũt gerẽti vices alterius ⁊ ī ꝑ emltũ vtil puisio isti⁹ .c. ⁊ ꝺm hũc itellectũ nõ refert vtꝫ eps nouit creat⁹ fuẽit ꝺ capl̃o tpe date. qz idẽ eẽt si fozet exne⁹ q̃ rõnem p̃missã. ⁊ ad istum tex. q̃ ponderat q tpe date iste erat de capl̃o dic q istꝺ põderat ad effectũ vt iste ñ possit se excusare q̃re ipi vt epo ñ fuit scptũ. vñ ibi narrat fcm̃ ⁊ ñ ponit iuris mĩsteriũ. Et idẽ dic Inn. si scribere cuicũqꝫ exneo dũmõ possz apparere q ī defectũ epi sibi fuerit scptuz qꝺ no. ⁊ ꝓ hoc ꝑ ẽs clarꝫ ⁊ vtilẽ itellectũ bꝰ. c. ⁊ lz q̃daz alij alr legãt tñ ista itellect⁹ Inn. ẽ verioꝛ ⁊ cõit approbat ⁊ patit minoꝛa ꝓria q̃ ali⁹ intellect⁹. Jn gl. pe. ī fi. ꝑ glo. ꝓbat circa duo. Prio nũq̃ ꝺz attẽdi sp data lrarꝫ añ tps pñtatõis. dixi aliq̃ꝺ. s. c. j. ꝑ lõge pleni⁹ ī. c. dilect⁹. ij. de ꝓbẽ. j. ⁊ dic vt ibi. scꝺo tãgit nũq̃ꝺ copia rescpti ꝺz exhiberi cũ die ⁊ ꝓsule. ⁊ hodie dic cũ noie pape ⁊ de hac mã plene dixi i. c. j. j. de ꝓba. ⁊ dic vt ibi no. Abbas.

Dautes. Nõ valet rescptũ ipetratũ ad bñficia si in eo tacet dignitas impetrãtis. cõis diuisio. scꝺa ibi ꝓsultatioñi. Nota. prio tria bñficia sonãtia in nomẽ dignitatis. vt decanus ⁊ archidyacon⁹ ⁊ ꝑcentoꝛia. Et ex ꝑ infert q mlti sũt ꝓlati citra epm hñtes dignitates in ecclesia. ⁊ q̃ ꝓprie dicant hre dignitates ī ecclia dixi ī. c. de mlta de ꝓbẽ. aliq̃ꝺ tetigi ī. c. nouit de iudi. vide per archi. in. c. j. de ꝓsue. li. vj. Nota. scꝺo tex. satis aptũ q impetrãs bñficiũ etiã minimũ ꝺz facere mẽtionẽ de dignitate quã obtinet. ⁊ videt notabiliter ꝓbare iste tex. q nõ sufficit impetrãti dicẽ q hz aliꝺ bñficiũ nisi exprimat nomẽ dignitatis si ẽ dignitas. ⁊ alibi iudicio meo nõ ita bñ. ꝓbat. ⁊ tene ꝑ mẽti qz nõ solet ad ꝑ induci. ⁊ sic limitarẽ. c. nõ põt de ꝓbẽ. li. vj. vbi vr̃ inui q suffit si dicat ñ obstãte q hẽat aliꝺ bñficiũ. nã credo q̃ibi narratꝫ fcm̃ iplicite ⁊ ñ explicite. nã tex. ꝑ ī fi. dit ñ valẽ rescripti ptũ vbi auctoꝛ suppmit nomẽ sue dignitatꝫ. ⁊ põdẽa nomẽ sue dignitatꝫ. ñ ei expmit nomẽ dignitatꝫ q̃ illa ꝓba generalia nõ obstante q habeat aliud bñficiũ. Sz oppoſ ꝓtra hoc ⁊ tex. hic em̃ videt papa ꝓuidẽ q̃n fit impetratio sup minoꝛibꝫ bñficijs. ꝑ idẽ videt dicẽdum ⁊ fortiꝰ si sup maioꝛibꝫ. prio qz facili⁹ papa ꝓcedit minoꝛa q̃ maioꝛa. Itẽ qz in oi impetratõne ꝺz fieri mentio de bñficijs habitis alꝰ gra ẽ nulla. vt in. c. si motu ꝓprio de ꝓbẽ. li. vj. So. dicit Inno. q ad lraz sup ꝛbo minoꝛibꝫ ꝺz suppleri maxie qz vt dixi idẽ ẽ si fit ipet̃tio sr maioꝛibꝫ. dic etiã Host. ⁊ Inn. q etiã ꝺ nobilitate ⁊ de diuitijs ipetrãtis ẽ fiẽda mẽtio. qꝺ nõ placz Jo. an. ⁊ bñ. nã iure nõ cauet q fiat mentio nisi de bñficijs. vt. ꝺ. c. si motu ꝓprio. ⁊ iste ẽ cõis intellect⁹ isti⁹. c. vt nõ valeat impetratio sup bñficijs miꝛibꝫ vl maioꝛibꝫ nisi fiat mẽtio de bñficijs q̃ impetrãs obtinet. ⁊ hodie clari⁹ ꝓbat in. ꝺ. c. si motu ꝓprio. Do. car. ponebat ꝑ aluz intellectũ q ista ꝓuisio hꝰ ter. vendicat sibi locũ q̃n fit interpõtatio sup miꝛibꝫ bñficijs vt tũc artet impetrãs exprimere nomẽ sue dignitatis vbi alꝰ suffeciſſet facẽ mẽtionẽ ī genere. ⁊ sic sẽtit q impetrãs bñficiũ nõ modicũ non artat ad faciẽdã mẽtõez in spẽ ꝺ suo bñficio. ad ꝑ qꝺ no. gl. in cle. j. de ꝓbẽ. ꝑ lec. nõ ẽ vera i se vt puto vt j. dicam latiꝰ nec cõuenit litere. qz ꝑ nec ꝺ qualitate dignitatis nec beneficio in genere fiebat mẽtio sz simpliciter appellabant se clericos. nõ g̃ venit ista ꝓuisio ad ponẽdũ ꝑ nouũ ius. Itẽ nõ videt adũtisse q ꝑ papa respondet ad cõsultationẽ. q̃ casu ñ ponit ius ꝺ nouo ꝑ respõdet ꝺm ius antiquũ. vt no. glo. in. c. cõsultatioi de tẽpo. oꝛ. ⁊ in. c. ex tua de fi. ꝓby. Itẽ q sit fiẽda mentio de q̃litate bñficij obtẽti adduco bo. tex. ꝓ locũ alspãli in cle. romanꝰ de ꝓben. vbi videt spãle qñ motu ꝓpo fit cõcessio. Sed circa hunc articulũ valde vtilẽ q̃rit nũquid sit fiẽda mẽtio de q̃litatiby bñficij impetrãdi ⁊ q̃litatiby bñficij iã obtẽti. varias vltra materiã hic ꝓtẽtã repio opi. ꝑ ꝓcludẽdo ⁊ allegãdo materiã vbi tãgit dico sic q de q̃litate bñficij impetrãdi ẽ fiẽda mentio vbi illa q̃litas ẽ notabilis. Et prio ꝺz fieri mẽtio ꝺ cura aiarꝫ si quã illꝺ bñficiũ hz. vt ī. c. cũ in ill ꝺ ꝓbẽ. li. vj. Itẽ de q̃litate residẽtie fiẽda ẽ mẽtio si beneficiũ req̃rit residẽtiã. ar. c. fi. de cle. non resi. tz Jo. cal. in. c. in nra. j. e. Itẽ ꝺz fieri mẽtio si illꝺ beneficiũ sit dignitas. tex. no. ẽ ꝑ. ꝓbat rõne de oiby fiẽda ẽ mẽtio q̃ põt induce re ꝓcipẽ ad nõ ꝓcedẽdũ vel ad nõ sic facili⁹ cõcedẽdũ vt ẽ tex. no. in. c. postulasti. j. e. ⁊ ibi ꝑ bosti. ꝑ iste q̃litates pñt ꝓcipẽ ꝛbtrahere a cõcessiõe. qz difficili⁹ papa ꝓcedit dignitatẽ seu curã aiarꝫ vel bñficiũ req̃rẽs residẽtiã q̃ mioꝛa bñficia. qz nõ quilibet cleric⁹ ẽ apt⁹ ad illas q̃litates ideo necessario est fiẽda mẽtio. de ordine ꝛbo ãnexo bñficio nõ ẽ necessario fiẽda mẽtio tex. videtur in. c. ei cui. de ꝓbẽ. li. vj. tz Jo. cal. in. ꝺ. c. in nra. De q̃titate valoris ẽ dubiũ. nã nullibi expresse ꝓbat q ipetrãs teneat facẽ mẽtionẽ de valoꝛe bñficij. de q̃ vid gl. in. ꝺ. cle. j. de ꝓbẽ. p⁹ principiũ. ⁊ ꝑ ꝺo. ꝺ ro. decl. cclxxxij als ẽ. lxxxj. vbi dicũt papã vrbanũ tertiũ explicasse nõ valere graz nisi fiat mẽtio de valoꝛe bñficij impetrãdi ⁊ obtẽti. hodie ita cõit seruat. tñ facilor ẽ illa cla q nõ excedit valorẽ tãte q̃titatꝫ. nã ꝑiculosũ ẽ q q̃s se astrigat ad certũ valorẽ. ⁊ on⁹ ꝓbandi incũbit impetrãti. vide qꝺ dixi in. c. fi. ꝺ ꝑsup. Jn ar. tñ ꝑ ⁊ ꝓtra põt induci tex. ī. c. cũ adeo. j. eo. ⁊. c. cũ teneam̃. j. ꝑ ꝓbẽ. Puto tñ q circũspecto stilo curie nõ sit de iure veteri necessariũ facẽ mẽtionẽ de q̃titate valoris. qz bñficiũ ꝺz principaliter ꝓferri ꝓpter spũalia. tpalia aũt veniũt accessorie ad spũalia. ꝑ qz hodie vt plimũ ꝓferũt bñficia ꝓpter tpalia iõ fuit ordinatũ ⁊ ẽ de stilo curie vt fiat mẽtio de valore. tñ bñ ꝓsiderãdo nõ ẽ puisio inutil qz dispẽsatio tẽ porialiũ nõ ꝺz cuiq̃ cõmitti ꝑ ꝺm q̃litatẽ ꝓsone ꝺz cõuitti dispẽsatõ. iõ talis ẽ aptꝰ ad hñdũ bñficiũ tenue q̃ ẽ oino inept⁹ ad hñdũ bñficiũ pigue. iõ q̃titas reddituũ possz prcipẽ ꝛbtrahere a ꝓcessiõe gre. iõ vr̃ necessariũ. vt fiat expressio. ar. ꝺ. c. postulasti. ⁊ ꝑ ꝓcedũt vbi ad instãtiã fit gra. Si ꝛbo motu ꝓprio tũc ẽ magis dubitandũ. qz motꝰ ꝓpr⁹ excludit surreptionem. vt in. c. si motu ꝓprio de ꝓbẽ. li. vj. ⁊ cle. si roman⁹ eo. ti. Sz ꝑriũ ẽ verꝫ qz motꝰ ꝓpr⁹ ñ opat circa intrinsecas q̃litates beneficij. vñ si papa motu ꝓprio ꝓcedit bñficiũ ⁊ ñ fac mẽtionẽ q ẽ curatũ ñ valet gra. ñ ex defectu surreptõnis ꝑ qz nõ appet de volũtate prcipis. ar. in. c. cũ in ill. et. c. is cui de ꝓbẽ. li. vj. ⁊ hãc opi. tz Jo. an. in. ꝺ. c. si motu ꝓprio de ꝓbẽ. li. vj. ⁊ ꝺo. de ro. decl. cclxxxij. ꝑal. vñ ꝓclude q motꝰ ꝓpr⁹ nõ firmat graz ꝓtra volũtatẽ ꝓcedẽtis nec in ꝑiudiciũ tercij. vñ nõ valet gra si bñficiũ ẽ iuris patronat⁹ ⁊ de eo ñ fit mẽtio nec includit intrinsecas q̃litates bñficij. ⁊ aliq̃ꝺ de ꝑ ꝑ Cal. in. c. mãdato. j. e. qꝺ ẽ bñ notãdũ. ⁊ adde glo. in. ꝺ. cle. si roman⁹. ⁊ ꝑ q̃ ad primũ mẽbr. sed respectu iã obtẽti est maiꝰ dubiũ. Nunq̃ꝺ si impetro scꝺm de beã facẽ mentionẽ ꝺ q̃litatiby ꝓmi. in q̃ dic q aut impetro dispẽsatõez vt liceat mihi tenere scꝺm cũ prio. ⁊ nõ valz dispẽsatio nisi etiã fiat mẽtio de q̃litatiby primi. exẽplũ habẽs ꝓposituram modo impetrauit vt possit bre aliũ ꝓsonatũ ⁊ sic retinere cuz

ꝓpositura.si nō fecit mentionē q̄ prepositura erat curata dispensatō ñ valet.q; duo erāt impedimēta in ꝑ s.dignitas ⁊ cura.ſblato ḡ vno impedimento remanet rliquū.vt in.c.extuaꝝ.j.de aucto.⁊ vsu pallij.ſ dictū videt ꝓbari i cle.j.de ꝓbē.Tenēt Jo.an.⁊ Hosti.in.c. postulasti.j.eo.nec obstat si dicat q̄ exq̄ papa cōcessit maius.s.dignitatē vr̄ cōcessisse qđ est min⁹.s.curā.ar. in.c.ex pte.j.de treci.So.mltiplex ꝑm eos ꝑ q̄ lz dignitas sit honorabilior cura tñ piculosior.xij.q.j.ꝓcipim⁹ Itē ⁊ scđo i gratijs ⁊ dispensatōibꝫ ñ arguit ex paritate vl maioritate rōnis.ar.c.p venerabilez.j.q̄ filij sunt legi.qđ sp no. ¶ Vl tercio in gratijs fauorabilibꝫ valet arg.ꝓdictū.vt in.d.c.ex pte.secus in odiosis dispēsatōibꝫ.ar.in.c.q̄uis de ꝓben.li.vj.Et p ſ pōt rñderi ad vnū tex.sing.in materia quē nescio alibi in.d.c.per venerabilē q̄ fi.ſūt le.vbi dispensatio extendit ꝺ maiori ad min⁹ vt ꝓcedat in dispensatiōe nō odiosa. puta q̄ nō legitim⁹ ꝓmoueat ad sacros ordines.secus i odiosa vt q̄n fit dispensatio sup pluralitatē bñficiorꝫ.⁊ ſ dcm̄ sp teneb menti.⁊ facit qđ no. Jo.an.in addi.spe. ti.ij.§.fi.ꝟ.ſ illud q̄rit.Per ſ etiā dicas q̄ siqs impetrat dispensatōez sup pluralitate bñficiorꝫ.⁊ ñ fac mētionez q̄ illa bñficia pri⁹ tenebat illicite recipiēdo indefructꝫ nō valet dispensatio.ſ firmat Jo.an.⁊ cōposto. in.d.c.d ndū.ij.de elec.Si ꝟo nō impetrat dispensatō ſ simplr qs impetrat scđm bñficiū.⁊ tūc gl.in.d. cle.j. videt velle q̄ nō sit necesse facere mētōnez de q̄litatibꝫ bñficij q̄si satz est facere mentōez de prio bñficio in genere.ꝑ q̄ optīe fac.d.c.postulasti.Cōtrariū tz Jo.cal. in.d.c.in nīa.qr exp̄ssiones q̄litatū primi bñficij posset mouere pncipez ad nō ꝓcedendū scđm.dicerez sic.q̄ aut p receptōez scđi nō vacat primū saltez ipso facto. ⁊ tūc exq̄ pōt retinere primū cū scđo dz facē mentōem de q̄litatibꝫ primi.ar.ꝑ locū a spāli in.d.cle.si roman⁹. Aut p receptōez scđi vacat primū ipo facto.⁊ est mai⁹ dubiū.De subtilitate ⁊ rigore tenerem opi⁹.Cal.qr si forte papa sciuisset de qualitatibꝫ primi nō absoluisset eū a primo bñficio cōcedendo sibi scđm.⁊ facit rō.d.c. postulasti.Nunquid aūt de redditibꝫ sit fienda mētio vt dixi.ꝓstitutio vrbani ⁊ stilus curie hz q̄ sic.sed in re antiq̄ hoc nō bene ꝓbat.⁊ tex.in ꝓtrariū videt hic iudicio meo.nam papa hic facit mētionē de redditibꝫ. videlicet q̄ isti impetrantes abundabāt in redditibus. ⁊ in fine tex.cassat lras solū ex eo q̄ nō fit mentio ꝺ nomine dignitatꝫ ⁊ nihil dicit de redditibꝫ.⁊ loquit ꝺ beneficio pri⁹ obtento.⁊ hoc tene menti qr nullibi ita bene ꝓbat. ¶ Jn glo.j.in fi.no.bñ istā glo.⁊ non tradas eā oblitioni.⁊ nō habes als nisi ſ ⁊ i.c.nōnulli.j.e.vbi est ꝓsilis glo.ſ.q̄ ad bñficia q̄s pōt impetrare lrās pro alio sine mādato.secus in lītis impetratis ad lites.vt in d.c.nōnulli. Nicolaus.

Jaūt. Hoc intēdit.Valet scđm rescriptū impetratū ab adūsario lz nō faciat mētōnē ꝺ prio si prim⁹ impetrās dolo vl negligentia nō fuit vsus illo.Prio ponit thema.scđo qō.tercio solutio ibi si;eis.⁊ ibi distinguit.⁊ scđm mentē ibi si aūt. ¶ No.prio.ar.optimū ⁊ q̄i exp̄ssū q̄ secūdū rescriptū nō faciēs mentōez de prio nō ē ipo iure nullū.nā si eēt nullū nō cōualesceret data negligētia p̄ mi impetratorꝫ.vt in regula tractu tpis de re.iur.li.vj. ⁊ sic ſ ē casus q̄ surreptio nō vicigt lras ad lites ipo facto.qđ dixi lati⁹.s.e.ti.c.cetez. ¶ No.scđo.q̄ r̄scptū ad lites ꝓdit data negligētia impetratorꝫ in vtēdo.intellige si impetrat postmodū scđm ꝓtrariū.als aūt nō data impetratōe scđi primū ē ꝑpetuū.i.durat tāto tpe q̄to durat actō sup q̄ impetrat.vt ē tex.sing.in.l.faſo C.de diū.ſ ptz.⁊ sic limita istū tex.ꝑ illū ⁊ illū ꝑ istum. ¶ No.k cio casū in q̄ dol⁹ ⁊ negligētia eq̄parāt regl r tñ diffezt.vt in.c sup līis.j.e.⁊ no.in.l.qđ nerua. ff. de po. ¶ Jn glo.j.ibi volus ꝓsumit.ſ ꝓtra ſ facit tex.in.l.q̄ tiens.in.§.qui dolo.ff.de ꝓba.vbi dr̄ q̄ allegans dolū hz ꝓbare.qr nō ꝓsumit.iō dicūt doc.⁊ melius q̄ ꝑ lapsū āni ꝓsumit negligētia.ar.ſ.⁊ i.c.plerūq;.j.eo.ſ dol⁹ ꝑbat ex ꝓiecturz cū ꝓsistat i aīo.l.dolū.C.de dolo.⁊ in.c. ij.de renūc.li.vj.Et in fi.glo.declara ſ dcm̄ gl.ꝑm q̄.s dixi.⁊ idē dic in rescriptz impetratz ad bñficia vt sint p petua.Si āt dat negligētia impetratorz ⁊ ipetrato alteri⁹ ꝓtraria.dic vt le.⁊ no.i.c.tibi q̄ de r̄scꝑt.li.vj.⁊ in c.si cleric⁹ de ꝓbē.eo.li. ¶ Jn gl.ij.ibi ⁊ tal ē.ſ gl.ñ soluit formalr ꝓtrariū qr ſ ē ꝺ q̄ q̄rit q̄re ista exceptio sit tpalis exq̄ tpalia ad agēdū ꝑpetua sunt ad excipiēdū. Cōclude breuit dcā doc.q̄ aut ius excipiendi ñ fūdat principalr sup iure agēdi ſ sup alia eq̄tate.⁊ tūc lz tollat actio nō tollit ius excipiēdi imo q̄ncūq; tu egeris potero excipe.exēplū i actōe ⁊ exceptōe doli.nā actio fūdat vt dolosus puniat de suo dolo ⁊ nullū cōmodū ꝓseq̄t.exceptio ꝟo fūdat sup alia eq̄tate vt iste fuer imunis ⁊ nullū dānū sentiat ex dolo adūsarij.iō hoc casu ⁊ silibꝫ lz actio doli tollat ꝑ biēniū tñ exceptio durabit sp ita q̄ ꝓtra adūsariū agētē potero excipe de dolo siquē adhibuit i illo ꝓtractu.aut ius excipiēdi ñ hz cāz distinctā a iure agēdi ſ cōpetit qr hz ius agēdi ⁊ tunc ſblato iure agēdi tollit ius excipiēdi.hinc ē q̄ eo tpe q̄ filiꝰ excludit a q̄rela testamēti excludit etiā a iure excipiēdi.vt i.l.pap̄.§.si filiꝰ ff.de inoffi.testa.⁊ iste ē casus isti⁹.c.nā ꝫ scđm rescꝑtū possū excipe de prio.qr possū agere vigore primi.ḡ ſblato iure agēdi ꝑ dolū vl negligētiā tuā accessorie tollit ius excipiēdi.⁊ idē dicas i replicatōe.nā replicatio cū descēdit ex iure agēdi durat tāto tpe q̄to durat actio ⁊ ñ āpli⁹.vt no.gl.⁊ doct.i.l. lz.C.ꝺ excep.An aūt possit q̄s agere sup exceptōe sua lz nō cōuenīat ab adūsario.glo.ſ vī velle q̄ non.ſ dic meli⁹ q̄ exceptōez bñtē vī actōis possū in iudiciū deducere.exēplū cū excipit ꝓtra electū nihil petētē.vt.in.c.j. de elec.li.vj.⁊ dic vt no. Jnn.in.c.dudū.ij.⁊ i.c.cū dilecti de elec.q̄dā ē exceptio ꝓprie dicta ⁊ ipaz possū ex̄ i iudiciū deducē añq̄ sim cōuēt⁹ ab adūsario.vt i.l.si cō tēdat.ff.de fideiuſ.⁊ glo.magis exp̄sse in.l.aureli⁹.§.cē tū.ff.de libe.le.⁊ ſ puto admittēdū q̄n aliquā vtilitatē pōt ex ꝑsōe ipe re⁹ ex sua exceptōe cōsequi.

Adhec sum⁹ Legit pncipalit duobꝫ modis ſ ꝑm cōez intellectū ſ intēdit.Nō valēt rescꝑta p q̄ incerti iudices dant vl futura negocia cōmittūt. Jn prima ꝑte ponit excessus. Jn scđa ꝑuisio ibi nos. ¶ Nō prio ibi vt asserī.nō ē credēdum q̄ lre deuiātes ab oī honestate.ꝓcesserint a curia pncipis ex certa scia pncipis ſ poti⁹ ꝑsumēde sūt falsē.⁊ facit ad id qđ dixi.s.c. siqñ. ¶ Itē no.quare lre impetrate ad lites sint odiose cū veniāt ad obseruātiā iuris.qr ꝑiudicāt ordinarie protestati cui papa ita enormit ꝑiudicare ñ intēdit.vt j.c. puenit.xj.q.j. ¶ No.tercio duos casus in q̄bꝫ r̄scꝑtuz ē st nullz.Primus si p illud cōmittant oia vni⁹ bois negocia tam ꝑntia q̄ futura. Scđs si iudex impetrat incert⁹.puta si ille quē impetrator eligerit. ¶ Jn gl.j. in fi.⁊ dic q̄ cōtraria loquūtur q̄n incertitudo ⁊ gnālitas nō ꝑnt declarari p impetrātē qr factū nō depēdet a ptāte sua.ſ in casu nostro iste impetrator poterat declarare negocia ⁊ specificare iudicem.⁊ iō gnālitas nimia ſ viciat. ¶ Jn glo.ij.ex hac glo.colligunt duo intellectus.Primus q̄ nullitas rescꝑti ſ surgit ex generalitate cōmissionis olim negocioꝝ.nā iudex erat certꝰ exponēdo ꝟbū elegerint vt sit ꝑteriti ſbiūctiui.Et no. hāc gl.vt in euitādis absurditatibꝫ ⁊ in odiosis restringēdis ſ ꝟbū exponat vt sit ꝑteritū subiūctiui vel futurū ꝑm q̄ meli⁹ q̄ueīt materie ſbiecte.⁊ vide in sili bar. in.l.oēs ppli.ff.de iusti.⁊ iu.vbi dixit q̄ istud ꝟbū i statuto dz exponi vt sit futurū ſbiūctiui qr ꝓprium statuti est ꝓcernere futura. ¶ Cōtra hūc primū intelletū opponit de.l.cū pretor.ff.de indi.vbi cōmittit vnīū sitas

causaꝝ.7 idē videm⁹ in officiali foraneo epi q̄ est delegat⁹ ad vniūsitatē cāꝝ alicui⁹ castri. vt no. glo. in cle. 7 si pr̄icipalis de Rẽptis. 7 in. c. romana ꝺ ap. li. vj. 7 alibi dic̄ gl. no. q̄ iste talis delegat⁹ ē q̄i ordinari⁹. vt no. j. ꝺ ap. in. c. cū cāz. i ꝟbo delegat⁹ a pr̄icipe in fi. Jtē bodie vt plim̄ū dar̄ ꝓseruator locis religiosis q̄ hz ptātē sup oib⁹ negocijs pñtib⁹ 7 futur⁊. vt in. c. j. 7 fi. de offi. dele. li. vj. Ob hoc ꝓtrariū dar̄ in glo. scōs intellect⁹ q̄ icer titudo iudic⁊ viciabat r̄scptū ñ aūt generalis cōmissio negocioꝝ. 7 hāc ptē glo. videt̄ ꝟ seq̄ bos. dicit q̄ etiaꝫ nimia generalitas cōmissiōis negocioꝝ hz vicia re scriptū ꝑ cōclude ꝓcedr̄ ādo 7 capiēdo pr̄io ꝟba com post. aut cōmissio fit in forma iusticie. aut fit in forma gr̄e. Pr̄io casu quelibz cā ex p̄dictis ē sufficiēs ad nullitatē rescripti intelligendo q̄ cōmittant̄ oīa negocia vni⁹ pñtia 7 futura q̄tūcūq; iudex sit cert⁹. q̄ rescptū ex cōi stilo nō dz extēdi ad negocia futura. vt in. c. fi. j. e. Sz oīa negocia pñtia vni⁹ bñ possūt vni cōmitti et est honestū. ad ꝟ. c. dispēdia. j. e. li. vj. nō ob. l. cū p̄tor p̄ tia 7 futura. sicut dixi in officiali foraneo epi q̄ ille est quasi ordinari⁹ vt. s. dixi. 7 fit vt plim̄ū ꝓ vtilitate rei publice vt illi loco nō desit iudex ꝑ negocia vni⁹ tm̄ p̄ sentia 7 futura nō debēt cōmitti. q̄ p̄iudicaret ordia rie ptāti 7 ē ꝓtra stilū 7 curs̄ iusticie. aut impetrat̄ re scriptū in forma gr̄e 7 tūc valet. 7 sic intellige qꝺ dixi ꝺe ꝓseruatore. si tm̄ simpl̄r cōmitterent̄ oīa negocia nō intelligit̄ de futur⊼ p. c. fi. j. e. nisi ꝑ expmat̄ vt bñ dixit Jo. an. si aūt iudex ē incert⁹ distīgue etiaꝫ mō p̄dicto.

¶ Et vltio notabis singl̄ariter finē isti⁹ glo. in eo q̄ dic ipetrātē valet rescptū cū hēat papa pleitudinē ptātis sciā idē iportat ac si papa dixiss̄ q̄ faciebat illud ꝺ plenitudine ptāt⊼. ex q̄ gnāl̄r infero vnū singu. dictuꝫ q̄ vbicūq; i materia r̄qrit̄ pleitudo ptāt⊼ pr̄icipis sat⊼ ē pr̄icipē dicē q̄ illꝺ fac̄ ex cta sci a. Adꝺ pulchr̄ dcm̄ Inn. in. c. innotuit de ele. vbi dixit q̄ papa nō dz sine cā vti pleitudine ptāt⊼. 7 alibi dixit q̄ ꝑ vl'em statum eccīe papa nō ē tolerāꝺ⁹ sine cā magna 7 alīs maifesta qꝺ ē mēti cōmendādū. 7 ponit ꝟ in. c. q̄sto de cōsue. et de hac plenitudine ptāt⊼ vide glo. in. c. vbi piculuꝫ qe elec. li. vj. 7 ꝑ Jo. an. in. c. ex publico ꝺ q̄uer. ꝓiu. 7 hāc ptātē quā ꝟ vocam⁹ pleitudinē alibi vocam⁹ absolutā q̄si dispōni legū cōium nō subiectā. vt no. i. ꝺ. c. ex pu fi. in cle. 7 si pr̄incipalis. j. e. ti. que singulariter dicit q̄ ni si exprimat̄ ista cl'a certa scia nō p̄sumit̄. 7 vide glo. fi. q̄ ad ꝟ pōt induci in. c. ex multiplici de dec. Sz Jnno. al'r sentit in. c. pñti de rescript⊼. li. vj. qꝺ hodie incipit statutū dicēs sufficere q̄ ex ꝟbis rescpti possit appare re de certa scia lz specifice illa cl'a non exprimat̄. qꝺ est notabile dcm̄. 7 videt̄ idē Jo. an. sentire i. c. nōnulli. e. ꝑm ꝟ intellige 7 limita gl. in. c. j. de ꝓsti. li. vj. ¶ Ultio p̄t singl̄r adduci cauda gl. q̄ pr̄iceps nō possit de pleitudine ptāt⊼ cām cōmittere suspecto sine facultate recusandi. 7 nescio alibi ita exp̄ss̄ū q̄nimo cōit̄ doc. sentiunt oppositū. in. c. cū int̄ de excep. ꝑ p̄mū ibi seq̄r. 7 bñ fac̄ tex. in cle. pastoral̄ de re iudi. Abbas.

Audientiā. Hoc intēdit. Falsa latinitas viciat rescptū pape. Pr̄io pōit̄ dubitatio. Scꝺo solutū fuisse ꝑ oz vt de ꝟ fiat fides ꝑ legitimas ꝓbationes. ad hoc. c. ꝓposuit de cle. excō. mt. ¶ No. scꝺo ibi pr̄ia facie ꝑ vsu cōi loquēdi. 7 dic prima facie. i. primo aspectu. Nā in forma 7 alīs videbant̄ l'e aplice. Jtez no. ibi pctm̄. 7 q̄nq; peccatū ponit̄ ꝑ defectu vel vicio nō aūt ꝟ sumit̄ ꝑ peccato mortali vl' veniali. Jtez no. ibi maifestū. 7 tene mēti q̄ ad hoc vt falsa latinitas viciet̄ rescptū pape ꝺebet esse manifesta nō aūt sufficit q̄ sit ꝺubitabilis. dic q̄ si possit saluari ꝑ figurā nō viciaret̄ rescptū. ad hoc. c. j. j. de iudi. Et ꝟ faciūt ad qōez. dicebat̄ in q̄ꝺā rescripto aplico q̄ rectores hospital̄ 7 alie pſone q̄ dēgē ꝓtigerit i eodē possent ibidē sepeliri ⁊c. Nūq̄ꝺ r̄scptū viciet̄ ꝓpt̄ illā falsā latinitatē. nam vbi dic̄ q̄ dz dicē q̄s cū r̄ferat̄ ad illū infinitiuuz dēgē. ꝓtrariū ꝓsuluit Jo. an. q̄ pōt saluari ꝑ figurā syllēpsiz. nā illꝺ ꝟbū q̄ pōt eē neutri gener⊼ 7 plural̄ nūeri 7 facē relatōez ad ꝟbū pſone 7 ad ꝟbū rectores 7 sic erit accusatiui casus. Jtē p̄ſuppositio q̄ simpl̄r assumat̄ illud ꝟbū q̄ vt faciat relatōez ad ꝟbū pſone tñ cū sit modicus ꝺefect⁹ ñ dz vicīare l'raz. ar. in. c. ex pte. de fi. instru. nā si hr̄et q̄ ꝓtigerit nō eēt falsa latinitas. q̄ tūc illꝺ re latinū q̄ regeret̄ ab illo ꝟbo 7 sic tm̄ ꝺeficeret titulus.

¶ No. bñ ꝟ dicta q̄ tñ Jo. an. ꝟ in lect. sua nō refert. Nā ex oīb⁹ p̄dict⊼ bēs tres ꝓclusiones. Pr̄ia q̄ falsa latinitas viciat rescptū pape dūmō sit manifesta. sec⁹ si ꝺubitabil̄. Scꝺa ꝓclusio q̄ si falsa latinitas p̄t saluari ꝑ figurā nō viciat̄ r̄scriptū. 7 ꝺe istis figuris vide glo. bo. i. c. for⁹ de ꝟ. sig. Tercia ꝓclusio q̄ si falsa latinitas surgit ex modico ꝺefectu alicui⁹ l'ze vl' tituli nō viciat rescriptū. 7 vide q̄ ꝺixi in. ꝺ. c. ex pte. ¶ Jn gl. j. in fi. 7 hec vltia opi. cōit̄ tenet̄. vñ q̄lecūq; sit r̄scptū pape siue ꝺ iusticia siue ꝓtineat gr̄az siue sit p̄riuilegiū ꝓtra ius sp viciat̄ ex falsa latinitate. secus in alīs instr̄is alioꝝ notarioꝝ. Et no. rōnē ꝺecidēdi quā ponit gl. q̄. s. rescriptū pape trās̄it ꝑ mlt⁹ man⁹. Jtē cū magna maturitate ꝺecoq̄t̄. p hāc rōnē infert ꝟ ꝺo. an. q̄ si rescriptū pape emanaret ꝑ camerā 7 nō ꝑ cācellariā q̄ falsa latinitas nō oīno viciaret. q̄ tūc nō trās̄it ꝑ mlt⁹ man⁹. 7 ꝟ dcm̄ videt̄ sat⊼ equū p̄ria frōte. Sz ꝓtrariū ego teneo. q̄ tūc oriť ꝺuplex p̄sūptio ꝓtra l'as. pr̄io q̄ non emanauer̄t ꝑ cancellariā ꝑm cōem stilum. Scꝺo q̄ magis p̄sumit̄ falsitas q̄ñ l'ze sūt q̄si clādestine 7 ꝓtinēt peccatū in cōstructōe. Nā ꝺecisio illi⁹ tex. respectu nullitat⊼ fundat̄ sup p̄sūpta falsitate. Jtē iste tex. nō fundat se sup cācellariā ꝟ simpl̄r loq̄t̄. 7 forte tpe bui⁹. c. nō erat ita ordinata cācellaria sicut hodie. pr̄iceps em̄ p̄sumit̄ hūe notarios ꝺoctos 7 ꝓbos. Per hoc etiā ꝺicerē hūc tex. ꝓcedere etiā in l'is alioꝝ pr̄incipū falsitas tñ citius p̄sumenda ē in l'is gr̄e q̄ꝟ de iusticia. ar. in. c. fi. j. de falsarijs. 7 tenent ꝟ doc. Abbas.

Exparte. Casus. Cōtra scꝺm rescptū nō pōt opponi de taciturnitate primi impetrati ꝑ appellātē de sua appellatōne nō habita mentōe. ꝟ dicit q̄ ad titulū. Jn pr̄ia pte narrat fcm̄ diffinitōem appellatōem 7 spoliatōem. Jn scꝺa vni⁹ ptis p̄secutōez 7 alteri⁹ negligentiā ibi quaꝫ Jn tercia finalez ꝺet̄minatōez ibi ideoq̄ꝫ. ¶ No. pr̄io q̄ eccl'ia plebanalis p̄t possidere 7 tenere capellā positā in suo plebanatu nō ponēdo ibi rectorē ꝟ capellanū q̄ eā officiet 7 teneat noīe pleb⁊. 7 pōt intelligi iuxta no. ꝑ gl. in. c. cā te. de eta. 7 q̄li. vel qñ habuit ex p̄riuilegio vl' p̄scp̄sit capellā vt sit de mensa plebis. iuxt̄ no. i. c. vt sup de re. eccle. nō alie. al's de iure regularit̄ capella nō pt̄inet ad plebē nisi iuxt̄ no. in. c. ad audientiā. j. ꝺ eccle. edi. 7 in. c. dilect⁹ de capel. mo. 7 ꝟbū de iure positū intelligit̄ largo mō. ¶ Scꝺo no. q̄ eccl'ia bñs ꝟ se capellas pōt ꝺici matrix respectu capellar̄. ꝓcor. cle. j. de sen. exc. 7 c. ex trās̄missa de p̄scrip. 7 ꝟ largo sūpto vocabulo. ꝓpie ꝟo 7 stricte eccīa cathedralis ꝺī matrix. vt in. c. venerabilis. j. de ꝟ. sig. 7 ex ꝟ ꝟbo no. non viciari sn̄iam vel libellus si eccl'ia inferior appellat̄ matrix. ¶ No. tercio q̄ in possessorio pōt fieri mentio de iure ꝓprietatis in narratōe. nec ꝑ hoc libellus extendit̄ ad iudiciū ꝓprietatis. vt p̄z ibi de iure p̄tineat. 7 tñ in fi. fit restitutio lz ista ꝟba ꝓcernentia ꝓprietatez nō verificent̄. Ex q̄ infert̄ q̄ libellus ꝺz attēdi i ꝓclusiōe nō in narratōe 7 q̄ narrant̄ ñ ampliāt ꝓclusionem libelli.

Idē ꝓbat in.c.ex pte.b.j. de fo.cōp.vbi latꝰ dico. Itē no appellatū posse appellatōez ꝓsequi etiā appellatore nō ꝓsequēte ad ff.ij.q.vj.§.appellatore. Itē no.q de lris elidibiliby ꝙ exceptōez nō ē necesse facere mētōez in scdis.7 ff tenēt ff cōit dict.7 satis ꝓbat ff lra. vide qđ dicā in.c.ex tenore.j.e. Itē no.q ille dr̄ spoliari cuiꝰ no mīe possidebat7 nō is q̄ fuit deiectꝰ.vt in.c.cū venissent j. de resti.spo. Itē no.q vna eccl'ia pōt aliā possidē re 7 si ea spoliat pōt agere iudicio possessorio vel ꝙ vi am attētati petere restōez absq; eo q̄ ꝓbet titulū vl' colore tituli. Pro declaratōe materie buiꝰ.c.prio opponо.videt em̄ q̄ iste.O.q̄ appellauit nō debebat audiri sup appellatōe sua.q; spoliādo adūsariū pꝰ appellatōez videt illi renūciasse.vt ī.c.an sit.j.đ ap.So.gl. ij.fatet ꝓtrariū.7 ī ff bñ no.glo.ff etiā ꝓfirmat Inno. dicēs q̄ attētās aliq̄d ꝓtra appellatōez suā nō dz ampliꝰ audiri etiā si velle lras impetrare sup ea qđ no. Et ex his posset dici ad ꝓtrariū q̄ iste non fuit admissus.nā ff fuit pcessū vigore scđar lrar q̄s impetrauit appellatꝰ7 nō vigore lrar q̄s impetrauit appellās. Sz ꝫ ff ego oppono de fi.c.vbi dr̄ q̄ iste appellās dz ꝓdēnari in expēs si nō fuit ꝓsecutꝰ appellatōez ꝑ quē poterat ꝓseq̄ nō obstāte spoliatōe priꝰ fcā. So.doc.nō tā gūt ff ꝓtrariū ff pt dici q̄ iō iste poterat7 tenebat ꝓsequi q; appellatꝰ recepit appellatōz7 eā ꝓseq̄bat.7 iō nō licuit appellatori illā deserere nec expēse nec tacite. vt in.c.sepe.j. de ap.vñ nōnꝝ dic ff Inn.q̄ si appellatꝰ ſcipit appellatōz vl' alꝰ int'est sua ne appellatō deseraꝫ ñ pt appellās illi renūciare.ar.ī.l.nēo.ff. de re.iur.7 ī.c. nēo d̄ re.iu.li.vj.nēo ei dz cū altꝰ pīudicō ꝓsiliū mutare ff vbi ista cessarēt posset appellās rnūciare sue appellatōni.7 sic loq̄t ꝫm cū.l.siqs libellos.C. de ap.canonizata.ij.q.vj.qđ ꝫbū no. Itē tacita renūciatio inducit ex attēratōe in odiū attētantis nō aūt q̄tenꝰ tēdit in fauorē sui7 in odiū aduersarij q̄ vult appellatōez ꝓseq̄ vt ē tex.ff no.iūcto prīcipio cū fi.ex his habes declaratā glo.fi. Opp.7 scđo prīcipaliter ꝓtra tex.7 vñ q̄etiaz appellatꝰ nō poterat ff ꝓseq̄ appellatōez cū bieniū eēt elapsū tpe ꝓsecutōis vt dicit in lra.nā lapsus biennij firmat snīaz7 appellatō ē deserta.vt in.c.ꝓsonas.7 in c.cū sit romana.j.đ ap.7 ī auc.ei q̄ appellat.C.đ tēpo. ap.So.ꝓt ff ꝓtrariū istđ.c.legit duoby modis ī gl.in ꝫbo cū bieniū. Prio q̄ iste appellatꝰ nō ꝓseq̄bat appellatōez ff agebat int'dicto vñ vi ad restōez ꝓsequēdā.7 ꝫm ff nō ob.ꝓtrariū. Sz ꝓtra hāc so.facit apte lra ī ꝫdo quā cū eēt.s. ꝓsecutꝰ ꝛc. vbi ꝫba clare innūt q̄ iste appellatꝰ ꝓsequebat appellatōez. Itē si nō fuissz ꝓsecutꝰ appellatōez nō ꝓdēnaret sibi ille.o.appellans ī expēsis ex eo q̄ nō fuit ꝓsecutꝰ. qr ñ int'est appellati appellatorē fuisse ꝓsecutū exq̄ nec ipe fuit ꝓsecutꝰ maxieq; cōdēnatio fit ff in nccys expēsis.iō gl.trāsit mltū caute ad scđam lec.7 loquit nimis cōpēdiose.ff sensus glo.ē q̄ appellās nō admittit' volēs ꝓsequi pꝰ annū vl' bieniū.vt in ꝓtrario ff appellatꝰ sic. Rō diuersitatꝭ qr ī minꝰ anni dat' prīcipaliter appellatori7 nō appellatо. vt ī.đ.auc.ei q̄ appellat.binc ē q̄ appellatꝰ ñ pt appellatōez qñcūq; ꝓseq̄.ff optio dat' appellatori. ipse ꝫo appellatꝰ nō pōt ꝓseq̄ nisi pꝰ finē termini.vt ī.đ.auc.ei q̄.7.ij.q.vj.c.si q̄s.§.appellatore cessante.7 iō appellatus admittit' pꝰ annū.7 ff ē vna lec.singlaris.q̄ alibi nō ita bñ ꝓbat'. Et posset dubitari vtruz sit vera qr iura simplr pfigūt annū nedū ad prīcipiādū ff etiā ad finiēdū appellatōez.vt ē tex.in cle.sicut de ap.7 in.đ.auct. ei q̄. Aduerte tn̄ aut em̄ vult appellatꝰ prīncipiare7 finire appellatōez pꝰ terminū7 nō debet admitti.7 si admittit' nō valet ꝓcessus etiā si ꝓsequeret' cū appellatore.sic intellige tex.no.in cle.si appellatōnem de ap. aut appellatus prīcipiauit in termino sed vult ꝓsequi7 finire post terminuz7 debet audiri.vt est tex.no.hic ꝫm istū intellectū.vñ Goff.intellexit q̄ iste appellatus impetrauit in termino.7 certe hoc innuit litera in verbo qnaz cū esset.sed nūc tpe ꝓsecutōnis terminus erat finitus hāc lec.sequūtur.đo.de ro.deci.lxij.7 deci.cclxxx. als.ccxc.7 fe.ꝓsi.ciij.sentit breuit' đo.an.hic 7 latꝰ.in.c. sepe.j. de ap.7 ibi dixi. Ex his habes vnā no.limitatō nē ad.đ.cle.si appellatōez.7 ad iura.s.al.7 puto hanc lec.ꝓcedere q̄n nō ē q̄d imputet' appellato q̄re appellatōem suā nō finiuit in termino.forte em̄ erat remotꝰ a curia7 nō poterat impetrare vt.s.dixi nisi ꝓpe finez termini7 anteq̄ rediret cū lris ad patriā7 pararet necessaria terminꝰ est transactus.secus putarē vbi haberet iudicē appellatōnis in loco ꝓprio7 ꝓpe finē termini nō adhibuit diligētiā quā potuit.7 ff videt de mente illiꝰ auc.ei q̄ in fi.7.ij.q.vj.ī fi. Et aduerte ad vnū aliđ dcm̄ notabile q̄ vbi appellatꝰ vult ꝓseq̄ post lapsum termini debet appellator etiā admitti ad ꝓsequēdum. qr lie sunt cōes7 ꝓpter ꝓsonā appellati impetrātis ī termino appellatio nō ē deserta vñ appellator ꝓsequet' ex ꝓsona appellati qđ nō posset cōseq̄ ex ꝓsona sua exq̄ ipse fuit negligēs in termino.ar.bo.in.l.petende.C. de tēp.in inte.resti. Et ex his habes scđam lec. declaratā7 suppletā. Terciā lec.sentit ff Inno.dicēs q̄ iste appellatus nō agebat ff interdicto vñ vi.vñ directe ꝓseq̄bat' appellatōez.vt ptz in lra in q̄ nō mādat' ꝓnūciari sup legitimitate appellatōis.§ iste appellatꝰ implorabat officiū iudicis petendo revocatōem attentatoruz ꝑ aduersarium pendente appellatōne.nam vtilius est ꝫm eū implorare officiū iudicis sup revocatōne q̄s petere revocationē ꝑ interdictū vñ vi.qr in int'dicto esset opꝰ ꝓbare spoliatōnez7 possessionē.vt in.c.ꝓsultatōibus de offi.dele. Itē esset opus litꝭ ꝓte.vt ibi §ī implorando officiū iudicis nō est necesse ꝓbare spoliatiōem § satis est ꝓbare q̄ possidebat ante appellationem et nūc aduersarius repit' in possessione. Itē nō est necesse lit.ꝓte.qr iudex ꝓcedit ex officio suo.vide ad ff glo. in cle.ij.vt lite pēdente. Et no.ff ꝫba7 vide ad materiaz qđ latꝰ dixi pꝰ eū in.c.bone de appel. Et ex his habes q̄ is cui cōpetit remediū ordinariū vt est int'dictū vnde vi potest implorare extraordinariū vt est officiū iudicis ꝓtra.l.in causę.ff. de mino.vbi dicit' q̄ cui competit remediū ordinariū nō dat' extraordinarium So.illā regulā multipliciter limito. Primo q̄ ꝓcedit in remedio seu officio iudicis extraordinario ꝓtra ius vt est restitutio in integr.secus in officio extraordinario ꝫm ius quale est istud cū petūtur revocari attentata post appellatiōem. Nam vtrunq; remediuz potest dici ordinarium7 hoc voluit Joan.in.c.nō solum. de ap.li.vj Scđo limitat' q̄ vbi extraordinarium pinguius ꝓuidet q̄s ordinariū nō habet locum illa regula.vt colligit' hic ex mente Innoc.7 ꝓbo ꝑ tex.innicta glo.in.c.ij. de in inte resti.li.vj.hinc est q̄ ꝓtra snīaz restituit' minor vel ecclesia licet habeant remediū ordinariū.s.appellādi qr interest minoris vel ecclesie non venari in litibus circa instantias appellatōnis.vt no.in.c. cum ex literis.de in inte.resti. Tercio limitat' cū dubitat' an cōpetat remedium ordinariū nā tūc pōt vtrū q̄ attentare alternative.vt ē bonus tex.in.c.constitutus de in inte.resti. Quarta limitatio q̄ ordinariuz7 extraordinariū pnt ꝓcurrere q̄n cōpetūt ꝓtra diuersas ꝓsonas.7 no.in.l.vnica.C. de alie iud.mutā.cā fac. 7 no.in.c.j.j.e.ti.7 ꝑ ff habes terciā lec. declaratā. Ex q̄ infero dcm̄ notabile q̄ volēs obtinere revocatōez attētatoꝝ appellatōne pēdente hz duas vias. Pria ꝓsequēdo ex toto appellationē. Scđa ꝓsequēdo solū revocatiōez attētatoꝝ implorādo officiū iudicis7 fundādo intētionē sup pēdētia appellatōis vt ff bñ ꝓbat' Et hec via est tutior.quia piculosum est appellato ꝓsequi appellatōem. Nam satis ē sibi q̄ appellatore nō ꝓsequēte appellatōez rata maneat snīa. Ex p̄dict̄ 7 ex tex.q̄ ex sola arreptōne itineris ad curiā seu ex im-

petratõne literaꝝ dicit quis ꝓsequi appellatõnez suã vt ℔ bene ꝓbat in ℵ.quaz cũ esset. Ad idẽ in.c.cũ cãm de re iudi. Plenius tetigi in.c.ex insinuatõne de ap. Et ex ꝓdictis potes etiã decidere q̃re prime lĩe nõ valuerũt z sc̃de sic cũ tñ sc̃de nõ faciãt mentionẽ de primis.z dic specialius. Nã prime nõ valuerũt.qz apellãs nõ fecit mentionẽ de appellatõne sua cui nõ potuit renũcia re.cũ res nõ esset integra.z de lĩis surrepticijs nõ est necesse facere mẽtionẽ.vt.s.e.dixi. Itẽ primꝰ impetrans fuit in dolo vel negligẽtia in eo q̃ non fuit vsus literis infra biennũ. ¶ Tercio qz biẽniñ erat elapsũ.z sic quo ad ipm appellãtez appellatio erat deserta. Itẽ qz sponliauerat appellatũ z sic tacite renũciauit appellatõni. nec de hoc fecit mentionẽ in literis. Abbas.

Liscitatus. Rescriptũ quo scribit omnes ꝛc.intelligit tam de impotẽtia facti q̃ iuris.primo ponit consultatio.sc̃do.rñsio.ibi nos. tercio quedã determinatio ibi dũmodo.quarto tacite qõnis solutio.ibi nec. ¶ Et ꝓ intellectu ꝑmitto q̃ cũ causa cõmittit simplr plibꝫ quilibet habet iurisditiõez in solidũ ℔ exercitiũ habent oẽs sic ita q̃ vnus sine alio ꝓcedere nõ põt.vt in.c.cãm.z in.c.vno.j.de offi.dele.et vide bo.gl.in.c.prudẽtiaz eo.ti.qñqz cã cõmittit plibꝫ cũ cla expsse sonãte impotẽtiam. vtputa si oẽs nequeritis in ẽsse duo vel alter ꝓcedat.z ℔ casu dubitat vtz hec clausula impotẽtie verificet in iure tm̃ vel in facto z ꝓsequere vt in lĩa.z vt.j.latius dicã. ¶ No.prio.ibi petitorio.q̃ petitoriũ qñqz ponit ꝓ scriptura ꝓtinẽte petitõez ꝑ quã qs petit declarari.z ita ponit hic.ñ aũt sumit hic petitoriũ ꝓut ẽ ꝓtrariuz possessorio. ¶ No. sc̃do ibi exequendis.q̃ iudex delegatus põt largo mõ dici executor.ꝓprie tñ executor differt a iudice. Nam executor ẽ ille q̃ sumit ad exequẽdũ rez iudicatã.vt in l.executores.C.de execu.rei iudi. Iudex ℵo est ille qui sumit ad cognoscẽdũ z iudicãdũ inter ꝑtes. ¶ No tercio q̃ seruus vl infamis no põt esse iudex etiaz delegatus. z plures causas impediẽtes quẽ fieri iudicẽ vide.iij.q. vij.§.tria.z in.l.cũ ꝓtor.ff.de iud.z.l.j.§.casuũ.ff.d̃ postulando.ꝑ Spe.in ti.de delegato in.§.excipit. ¶ No. quarto q̃ ℵba posita in rescꝑto intelligũtur tã de iure q̃ de facto si vtroqz mõ verificari pñt. Et sic no.q̃ vel tã in impotẽtia iuris q̃ facti.z vide ter.cũ glo.in cle.qd̃ circa de elec. ¶ Itẽ no.q̃ cla impotẽtie nõ ꝑ oĩa includit in se volũtatẽ.qz nolẽs interesse nõ põt dici ñ posse ℔ q̃ ad ꝓsolidandã iurisditõem alioꝝ cõiudicum includit in se etiã volũtatẽ.qz si vnus ꝓcise nõ vult interesse.vez ẽ dicere q̃ oẽs nequerint interesse z de ℔ ẽ text. in.c.prudẽtiã de offi.dele.z de ℔.j.cũ glo.in fi. ¶ Item no.q̃ ad purificandã cla impotẽtie nõ sufficit impedimẽtum facti sustinere ℔ optet vt impeditus impedimẽtũ aliꝫ ꝓiudicib insinuet. An aũt valeat ꝓcessus ℔ sistẽte impedimẽto z nõ data insinuatiõe:dic vt no.in c.prudẽtiã.§.alle. Et faciũt ℔ ad.q.q̃dã fuit impeditꝰ ius suũ ꝓsequ̇.pbat nũc impedimẽtuz ℔ nõ pbat q̃ tpe impedimẽti voluerit agere nunquid debeat excusari? Inn.in.c.extrãsimissa de pscp.nobilit dicit q̃ nõ.qz nõ sequit tali tpe affuit impedimẽtũ q̃ iste voluit agere z non potuit.debuit enim tunc protestari q̃ agere non poterat.vt sic appareat q̃ impedimentũ fuerit cã insuũ nõ ꝓsequẽdi. Et ꝑ ℔ dicto optie facit iste tex.i℣. dũmodo qd̃ no. ¶ In gl.q.in fi.ex hac glo. eliciuntur tres qões. Pria q̃d si impedimẽtũ supueniat in iudicẽ pẽdẽte iudicio nũq̃d bz inficere iurisditõem. Scda q̃ sto ꝑsuppposito q̃ habeat inferre nũq̃d sublato impedimẽto restituat iurisditio. Tercia qõ quid si impedimẽtũ suberat in pncipio ℔ erat occultũ nũq̃d si detegitur pꝰ sniaz dz retractari snia. ¶ Quo ad priaz qõem gl.põit veritatẽ vt iurisditõ impediat supueniente ipedimẽto. ¶ Sed circa ℔ dubitat nũq̃d possit excipi ꝛ iudicẽ de impedimẽto. Inn.℔ nõnt dixit q̃ ꝓra ordinariũ ñ possit excipi ℔ ꝓra delegatũ sic. Rõ diũsitatis qz ordinariꝰ tolerat in officio z si repelleret ꝑ textu exceptꝫ sequeret absurdũ.qz in hac cã ordinariꝰ z in alijs causis remaneret ordinariꝰ. nec põt dici q̃ ꝑbata exceptõe debeat priuari officio ex toto.qz vt notant dic Inno.in.c.int dilectos.de excess.pla.p exceptiõez ñ dz q̃s priuari officio suo.z videt ꝑbari in.c.sup his d̃ accu.z in.c.ij.de ordi.cog. In delegato ℵo cessat ℔ absurditas.qz ex toto repellit ab offõ iudicãdi ꝑ exceptõez Qd̃ dixi de ordinario fallit in exceptõe excõicatõnis. nã ꝓpter cõionis piculũ põt excipi ꝓra eũ.z ℔ voluit Inn.i.c.nihil.de elec.fac qd̃ no. gl.i.c.cũ nõ liceat.d̃ pscp.primũ tñ dictũ puto ꝓcedere nisi excipiat d̃ crimine vel alio impedimẽto qd̃ inducit priuatõez ptãtis ipso facto.vtputa si excipio ꝓtra platũ q̃ nõ põt eẽ ꝓtra me iudex.qz fuit ꝓdẽnatꝰ de crimine infamãte.nã talis sentẽtia priuat quẽ officio publico ipso facto.vt ẽ text. cũ glo.no.in.l.ij.in.§.miles.ff.ex qb cau.iro.insa. Et facit qd̃ no. Inn.in.d.c.int dilectos.nã tunc cessat illa rõ absurditatꝭ. ¶ Sed sc̃o circa ℔ querit nũq̃d d̃ licto possit excipi ꝛ iudicẽ delegatũ. vtputa q̃ sit crmõsus vel piurus vl homicida vel alio crimine inuolutus Inno.tenet q̃ de crimine nõ possit excipi ꝓra iudicez etiã si diceret q̃ sit homicida.vt no.℔.z in.d.c.cũ sup de offi.del.z in.c.venerabilis.de excep.qz ℔ nõ repit in re cautũ.licet secꝰ sit in teste q̃ ꝑ textu criminis repellit vt in.c.testimoniũ.j.de testi.z rõnez diuersitatꝭ int iudicẽ z testem reddit Ain.in.c.fi.de cle.excõi.mi.dicẽs q̃ in teste ẽ magis piculosuz.qz a dicto suo nõ põt appellari.z iõ iura volũt q̃ a principio ꝑ textu crimiꝫ possit repelli.℔ in iudice nõ ẽ tãtũ piculũ cũ ab ipius sentẽtia possit appellari. Itẽ testis nõ bz officiũ publicum. vt no.Inno.in.c.nihil ꝓbat.sed iudex sic.Spe.in ti.de elec.in.§.excipit.℣.itẽ q̃ cõmisit distinguit q̃ aut crimen de quo excipit ẽ morte dignũ z debet exceptio admitti alꝫ secus.primũ dictũ q̃ nõ posset repelli indistincte cõit tenet.z vide bo.glo.iij.q.vij.in sũma.vbi rñdet ad multa iura que vident innuere ꝓtrariũ nam ex vite merito nõ põt criminosus aliũ iudicare ℔ ex ptãte officij sic.z facit optie.ij.q.vij.sacerdotes.vnũ tñ dcm notabile posuit Jo.pꝰ bosti.in.c.j.de censi. li.vj. dicẽs q̃ ꝓra ꝓbatũ notorie criminosũ z incorrigibilẽ ꝑt subditus excipe q̃ correctio nõ ptinet ad euz.z si vult ad vlteriora ꝓcedere poterit appellare.quod dictuz mihi nõ placet ꝑ.s.ꝓdicta.z.vij.q.iij.nõne.z vide glo. in.d.c.cũ nõ liceat.que dicit q̃ in certꝭ criminib licitũ ẽ recedere a ꝓprio ꝓlato alꝫ secus etiã crimina sint notoria.z vide aliud dictũ mirabile glo.ij.q.vij.sacerdotes.que dicit q̃ a ꝓlato nõ seruãte canones licituz ẽ recedere. Sz nõ puto q̃ indistincte dicat vez.℔ debz intelligi qñ crederet ecclias nõ habere potestatẽ ꝓdẽdi ita q̃ canones cõtineret.z vide qd̃ dixi.in.d.c.cũ non liceat. ¶ Circa sc̃am qõez glo.tene ipsiꝰ decisionẽ dũ modo restituat ex toto ad pristinũ statuz.secus aũt si restitueret fame z nõ ad dignitatẽ qua fuerat priuatꝰ rõne cuiꝰ habebat exercitiũ iurisditõnis. ¶ In t̃cia qõne vult glo.q̃ si detegit impedimẽtũ pꝰ sniaz nõ retractat snia.secus dicit in excõicato.qz snia publici excõicati ẽ nulla. Aduerte qz in hoc glo.inepte loquit nã primo formauit qõnẽ cũ impedimẽtũ erat occultũ z post modũ excipit excõicatũ.z loquit de excõicato publico z iõ illa nõ est bona exceptio. Sed declarãdo fundam tũ materie duo sunt ℔ videnda.primo q̃d si impedimẽtũ erat notũ z nõ fuit oppositũ ꝓtra iudicẽ. Sc̃o q̃d si fuerat occultũ z pꝰ sniam detegit ¶ Quo ad primũ Inn.z cõpo.dicunt q̃ aut suberat impedimentũ naturale.vt qz iudex erat furiosus z nõ valet snia q̃uis nõ fuerit exceptũ.qz naturalia sunt immutabilia.v.di.in

principio. ꝛ §. ß naturalia. insti. de iure na. aut ſuberat impedimētū iuris. vt qꝛ ſeruus vel infamis vl femina. ꝛ tūc tenet ſnīa niſi excipiat ante lit. ꝓteſt. qꝛ exceptiões ꝓtra iudicē ſunt dilatorie. vt in. c. int monaſteriū. d re iudi. ꝛ l. fi. C. de excep. Refert tñ cōpoſto. q in femina fuit ꝓnūciatū ꝓtrariū vt iudiciū habitū a femīa eēt nullū licet nō eſſet exceptū. ꝛ idē eadē rōne dicebat in ſeruo. qꝛ ſeruꝰ ꝛ femīa in hoc equipant. d. l. cū ꝓtor. Sed ipe cōpoſto. tenet ꝓmū dictū. d. an. diſtinguit ꝑmū dictū q aut ſuberat tale impedimētū quod impedit ſi nē cognoſcēdi ꝛ iudicādi ꝛ tūc nō tenet ꝓceſſus. aut ñ ſic impedit ꝛ tenet exq̄ nō fuit exceptū ꝛ ß dicta videtur cōia. ſed ego multū dubito an ſint vera moueor mlt̄ tiplicit. ꝛ ꝓ hoc q vbi defectus nō dependet a pt̄āte pt̄ taciturnitas nihil opat. vt no. glo. in. l. j. C. vbi de crimagi optet. ꝛ p Jo. an. in regla ſciēti. in mer. de re. iur. in vj. ß partes nō pūt facere iudicē ſeruū vel infantē vl ce cū vel alio impedimēto ltīmo dētū. ḡ taciturnitas ꝑtiū nō pt inducere validitatē ꝓceſſus. ad ß bo. text. i. l. q̄s ꝓhibet. ff. de poſtu. vbi tex. dicit q q̄s ꝓtor ꝓhiberet ſeu lex indiſtincte ꝓhibet etiā ſi nō excipiat. ad idē ij. q. vij. querēdū. Itē optime facit iſte tex. in. l. ij. C. de ſen. ꝛ. ij. q. vij. §. tria. in ꝟ. ver. vbi dicit q ſi cauſa fuit cōmiſſa ſeruo q̄ putabat liber tz ſnīa ab eo dcā licet poſtea dētegat ſeruus. ſecꝰ ſi a p̄ncipio habebat ꝓ ſeruo. nā rōne ig̃rātie tolerat ibi ſnīa. ad idē. l. barbarius. ff. de off. ꝓto. vbi tolerāt geſta ꝓpter cōez erꝛorē. ḡ ſecꝰ ſi impedimētū erat patēs. ad idē facit iſte tex. q ſimplr innuit ſeruū ꝛ infantē eē impotētes ad iudicandū ꝛ nihil dicit de exceptōe ptis. Sūt ḡ impotētes ipſo facto ad ß. l. pedius. ff. de arbi. vbi ptz q ſnīa lata a libero et ſeruo nō tenet. fortꝰ ḡ ſi a ſeruo tm. Adde ad predicta c. ad ꝓbandū. j. de re iudi. vbi ſnīa publici excōicati eſt nulla licz nō fuerit exceptū. ꝛ hoc q ad p̄imā qōnem.

¶ Quo ad ſcdam. quid ſi pꝰ ſnīaz dētegat impedimētum. Et ꝛclude q ſi ſuberat impedimētū naturale puta qꝛ furioſus. ꝛ ſnīa eſt nulla. qꝛ tolerantia nihil opat circa impedimētū naturale. facit. l. furioſo. ff. de re iud. Aut erat impedimentū iuris poſitiui. ꝛ tunc diſtingue put in excōicato diſtinguit Cal. in. d. c. ad ꝓbandum Aut eē ignorabat cōit illud impedimētū. aut ꝑtes ig̃rabāt ß alij ſciebāt. aut ecōtra ꝑtes ſciebāt ꝛ alij ig̃rabant. Et p̄ncio caſu aut erat ig̃rantia ꝓbabilis ꝛ ſuſtineꝫ actus ꝓpter ꝓbabilē ignorātiā. vt in iuribꝰ allegatis in glo. aut ignorantia nō erat ꝓbabilis ſed craſſa ꝛ ſupina ꝛ tunc actus ē nullus ſi impedimētū ex ſe inducebat nullitatē. ad hoc. c. ij. de cōſti. li. vj. ꝛ. c. ad aplice. de cle. excō. mi. exemplū ſiquis fuit publice excōicatꝰ et cōiter boies dicunt illud ignorasse. non eē ē ꝓbabilis ignorātia. xvj. di. qđ dicitis. ꝛ in. c. j. d poſtu. pla. Sed circa hoc ꝟtiꝫ no. dubiū. q̄d ſi impedimētū erat notorium in vno loco ꝛ in alio vbi actus fuit geſtus eāt occultū. Refert pau. ſe habuiſſe a Jo. an. q actus dz ſuſtineri ꝓpter ꝓbabilē ignorantiā que erat in loco. qđ ſp mēti eſt tenēdū. Et q̄ q̄j do. an. videat dubitare ego puto illud dictū, verissimū p. d. l. barbariꝰ. ꝛ. d. l. ij. ꝛ. §. verum ꝑalle. nā verisile eſt q in ptibꝰ ſuis erat notorium illos eſſe ſeruos ꝛ tñ actus ſuſtineret ſi in loco iudicij putabant liberi. ꝛ facit ad hoc glo. ij. in. c. ad nr̄am. ij. de iureiur. Si ꝟo ꝑtes ignorabant ꝛ alij ſciebāt nō eſt ꝓbabilis ignorantia. vt i. l. late culpe. ff. de ꝟ. ſig. ni ſi allegarent ꝓbabilem cām. iuxta no. i. c. fi. q̄ ma. accu. poſ. ¶ Tercio caſu ſi ꝑtes ſciebāt ꝛ alij ig̃rabant dicit notant Cal. q geſta ab excōicato quatenus ꝓcedunt in fauorē ſcientis ſunt nulla aut retractanda. qꝛ ceſſat fauor in ſciēte. qđ ē ꝟbū valde nōbile. ꝛ ſentit Jo. an. in. c. dilectus. ij. de ꝓben. ꝛ elegant limitat no. i. d. l. barbarius. ¶ Ultio vt materia integre habeat q̄ro nunq̄d is cui fit cōmiſſio poſſit ſe excuſare a cōmiſſiōe ꝑtextu infamie. Inno, dicit q nō. lz ei poſſit excipi ꝑ eum de infamia vt ß ptz tñ ſe excuſare nō poſſet ꝑtextu infamie allegat. l. nec infames. C. de decu. li. x. ꝛ cū ß dicto cōiter tranſeūt canoniſte ß. ß memini legiſſe Bar. reprobantē ß dictū in. l. ij. C. ſi ſeruus vel libertus ad decurio. aſpi. li. x. vbi ꝑ illū tex. dicit q punit quis patiēdo ſe ꝓmoueri ad dignitatē cuiꝰ eſt incapax ſi nō pandit defectū ſuū. diſtinguit tñ circa ß q aut impedimētū erat detectū ab alio. puta qꝛ fuit cōdēnatus ꝛ tenet detegere. aut nō erat detectū ꝛ nō tenet pādere crimē ſuū ꝓꝑiū. qđ no. Et ꝓ hoc vltio dicto ꝑt allegari bo. tex. in. c. nō tibi dico vt te ꝓdas in publico. de pe. di. j. In ꝓtrariū facit. c. ſiqs vidnā. ꝛ. c. ex penitētiꝫ. l. vi. et c. quicūq̄z. lxxxj. di. in quibꝫ hr̄ q ſi bigamꝰ vel homicida patit ſe ꝓmoueri ad ordines ꝛ nō pandit delictuꝫ ſuū debet deponi ꝛ puniri. Ūñ ꝓ cōordia ſic diſtinguerē. q aut impedimētū fuit ab alio detectū. ꝛ tenco opi. Bar. aut erat occultū. ꝛ tūc aut impedimētū erat tale qđ impediebat exercitiū officij vel dignitatis q̄tūcūq̄z eēt occultū. ꝛ tūc tenet pandere. alꝫ peccat ꝛ debꝫ puniri. exēplū in bigamo ꝛ homicida. nā q̄tūcūq̄z ſunt occulti ꝛ penitētes n̄ pūt admiſtrare ſine pctō. vt in. c. fi. de tēpo. ordi. ꝛ de biga. ꝓ totum. aut nō erat tale impedimētū. exemplū in infamia. nā infamia nō tollit naturale iudiciū iudicādi. ꝛ pt ꝓcedere opi. Bar. ¶ In gl. in ꝟ. alio impedimēto. No. hāc gl. ex q̄ bēs q ꝛ iudicē delegatū pt excipi q iudex eſſe nō pōt qꝛ ē illiteratus ꝛ ñ hꝫ peritiā iudicādi. ſecꝰ aūt vbi hr̄et peritiā iudicādi ex ꝓſuetudine lz ſit illiteratꝰ. vt ē bo. tex. i. l. certi alī. in glo. Et nota ß qꝛ ſepe cā cōmittit ꝑ ſedē aplicā aliquib⁹ marie religioſis ꝑlatis q̄ nō habent peritiā vel ꝓcticā nec theoricā iudicādi vt ꝓtra tales poſſit excipi q iudices eē nō poſſūt dic tñ q nō requirit iudicē eſſe pitiſſimū cū ex defectu ſcie ſibi ꝛce dat vt poſſit aſſumere aſſeſſorē expēſis ptiū. vt in. c. ſtatutū. §. aſſeſſorē de reſcript li. vj. ¶ In glo. in ꝟ. deſtinare. ibi lr̄atorie ſentit ḡ glo. ſolū nūciuz ſine lr̄is nō ſufficē. ß doct. cōiter tenēt ꝓtrariū dūmō ſit nūcius publicus ꝛ canonice deſtinatꝰ. Nam nūcio publico ſine lr̄is creditꝰ. vt in. c. cū pati. j. de ap. hinc ē q cū olim ī antiq̄ dicēt lr̄atorie fuit illud abolitū ꝛ appoſitū canonice vt ß habet in lr̄a. vide tex. in. c. p̄udētiā de offi. dele. q̄ dicit ꝑ certū nūciū vel excuſatorē lr̄atorie deſtinatū. ¶ In glo. fi. cōiter tenet q illa nō corrigat iſtam. ß potius declarat vñ ꝛclude q quo ad cōſolidādā iuriſditionē alterius iudicis cl̄a impotētie includit in ſe cl̄am volūtatis. naz ſi vnus p̄ciſe int̄eſſe nō vult ver̄ ē dicere q ambo ſit int̄eſſe nō pūt. ß q̄ ad excuſandū iſtū de inobediētia q̄ nō vult int̄eſſe cl̄a illa impotētie nō includit cl̄am volūtatis. qꝛ quo ad eū non eſt adimpleta voluntas ſuperioris qꝛ ſi nō vult intereſſe nō ꝓpter ß infert q non pōt int̄eſſe. Si aūt exp̄imit cl̄a voluntatis. vt qꝛ dicit aut voluerint intereſſe tūc altero nolente purificata ē cōditio quo ad ſolidandā iuriſditōez alterius ꝛ quo ad excuſandum volentē intereſſe ab inobediētia. ꝛ ꝓpter hoc vltimū ſolet addi hec cl̄a voluntatis vltra cl̄am impotentie. ꝛ bodie vide cl̄am ꝛſuetam apponi in. c. cū ꝑles de offi. dele. li. vj. dic vt ibi.

Paſtoralis. In qōe ꝛuocatōis r̄ſcṗto rū recurrit ad arbitros ſi indices in cognitōe ſibi nō deferāt nec in vnaz poſſunt ꝛcordare ſnīaz. Primo ponit cōſultatio. Secūdo rn̄ſio. ibi ad quod. ¶ Nota primo ordinem ꝓcedendi cū ſuꝑ eadem cauſa impetrant a diuerſis pl̄a r̄ſcripta. ꝛ dubitatur de ꝑualiditate reſcriptoꝛ primo eē debēt indices ex honeſtate ſibi deferre vt primi dūtaxat cognoſcant d ꝑualiditate vel ſcdi. Si aūt nolūt ſibi deferre vt q̄ deputati ꝑ ſcdm reſcriptum nō ſunt cōtenti q deputati ꝑ primuz cognoſcant. nec econtra tunc debent ſil oēs conuenire tam indices primi q̄ ſecūdi reſcṗti ꝛ ſil cognoſcere an ſcde reuocēt p̄ias. ꝛ ſi

cō cordent in vnā ſniam bñ quidē. Si aūt diſcōueniūt lz ꝑtes ſint ab vna ꝑte q̄ ab alia recurrendū eſt ad arbitros q̄ quidē debent a ꝑtib⁹ eligi. z ſunt iſti arbitri iuris cum eligunt aūcte huius.c. iō ab eis pōt appellari. vt in.c.ab arbitris. de offi. dele. li. vj. Et ex ℔ ex ter. habes vnū caſum in q̄ aſſumunt arbitri iuris. aliū habes in.c.ſuſpitōis. de offi. dele. z in.c.cum ſpāli. de ap. alium in.c.ſi clerici. xj.q.j.ſ.qñ eps habet cām ꝓtra ſubditum Et dicit no. Jo.an. in.c.pia. de excep. li. vj. q̄ iſti arbitri iuris nō eligunt niſi in caſib⁹ iuris exp̄ſſis. qd verbū no. Sed ego credo q̄ etiā in alīs nō exp̄ſſis habētib⁹ candē equitatē cū exp̄ſſis pñt eligi. Ad ℔ allego glo. ip ſius Jo.an. in.c.ſtatutū. poſt p̄n. j. eo. li. vj. q̄ dicit q̄ ſi dubitat an locus vbi fit cōmiſſio ſit inſignis poterunt arbitri eligi. z ꝑ ℔ q̄ puiſio ſpāl is extendit ex idētitate rōnis. vt eſt ter. no. in.c.cū dilecta. de cōſir. vti. volu it glo. iuncto ter. in.l.j. C. de cōdi. inde. ¶ No. ſcdo q̄ nō ſolū iudices ordinarij in cā dubij cognoſcūt an ſua ſit iuriſditio. vt in.l.ſiq̄s ex aliena. ff. de iudi. z.c.cum ꝑ ſone de ꝓui. li. vj. ℔ etiā iudices delegati. vt ꝓz hic. z in c.ſup lr̄is. j. e. Et ſcias q̄ vbi ſolū emanauerit vnū reſcriptū z cōtendit de ipſius validitate ſolus iudex deputatus ꝑ reſcriptum cognoſcit an ſit ſua iuriſditio. z iſte eſt ꝓprius caſus. c. ſup lr̄is. j. eo. Aut emanauerunt pl̄a reſcripta z dubitat de ꝑualiditate. z habet locum iſte ter. vt ſil oēs cognoſcant ſi ſibi nolūt deferre mō p dicto. z ℔ etiā voluit Jnno. hic. ¶ In glo. i. hec gl. eſt multū intricata z nō ſequendo ordinē glo. q̄ ad cortice ℔ eam aſſumendo q̄ ad mētem diuido hanc glo. in ſex ꝑtes. Nam in ꝓma ꝑte opponit z reprobato argumento ponit q̄tuor intellectus ad ter. quorum tres reprobat z vltimum approbat. Scdo principal r formal duo cōtraria ad q̄ formaliter nō rñdet ibi in ver. item q̄liter z ille. ver. debuiſſet poni poſt illas q̄tuor ſo. Tercio principal r gl. q̄rit de rōne decidēdi in ter. in ver. dici pōt. z debuiſſet illa ꝑs poni poſt q̄rtum intellectum Quarto glo. opponit de. c. cum cōtingat. j. e. et nō ſol. Quinto q̄rit an deciſio huius.c. habeat locū in lr̄is impetratis in cā appellatōis in ver. ℔ hec dubitatio. Ultimo q̄rit an hodie ꝓcedat deciſio huius ter. an vero ſit reuocata ꝑ.c. vt debitus. j. de ap. z ℔ in ver. hec dubitatio. ¶ Uenio ad primū. videt em̄ q̄ iſtud.c. ſit fundatum ſup impoſſibili. nā ꝑ iura antiq̄ ac noua ꝓz q̄d dicendū cū ſcdm reſcriptū impetrat z ꝓmū. aut em̄ facit mētionē de ꝓmo z tollit ꝓmū. aut nō facit mētionem z nō valet. vt. ℨ. e. ceterū. g nō eſt opus vt iudices vtriuſ q̄ reſcripti ꝓueniāt vel q̄ arbitri aſſumant. So. dicit gl. q̄ neutra ꝑs hui⁹ argumēti valet. naz poſſibile ē q̄ ſcdm faciat mētionē de ꝓmo nō t ñ ꝑ ℔ indiſtincte tollit ꝓmū. z ꝑ ℔ all. c. oblate. z. c. ſepe. de ap. ℔ melius allegaret. c. audita de reſti. ſpo. Item ſcda ꝑs nō eſt vera. q̄ qñ q̄ ſcdm nō facit mētionē de ꝓmo z tñ valet. exēplū in.c.ſi aūt. ℨ. e. z. c. plerūq̄. j. eo. reprobato g argumēto glo. ponit q̄tuor lec. ad ter. ꝓma vt ꝓcedat qñ dubitatio conſiſtit in facto nō in iure. vt q̄ dubitat an ſit lapſus annus a tpe reſcripti. hāc lect. gl. reprobat. q̄ ad qōnem facti nō daret papa rñſionē iuris. vult dicere q̄ ſup facto dubio papa nō daret certā rñſionē. vt in c. de muliere. de ſpon. ℔ ſalua iſtū intellectū. q̄ vt dicit Jo.an. hic et bñ. papa hic nō rñdet de iure. ℔ dicit q̄s dz cognoſcere de illo dubio. Et ſi diceres nōne ex reſcripti inſpectōe pōt dep̄bēdi an ānus ſit lapſus. So. dic q̄ nō q̄ annus nō cōputat a tpe impetrati reſcripti ℔ a tpe negligētie. vt. j. eo. plerūq̄. vñ pōt dubitari qñ incipit annus currere. z ſup hac dubitatōe pōt h̄re locum deciſio huius ter. z ita habes ꝓmū intellectū iuſtificatū. Secds intellect⁹ eſt q̄ poterat dubitari. q̄ vtrū q̄ reſcriptū erat ſub eadē data. hunc intellectū glo. reprobat q̄ ſm ℔ neutrū erat ꝓmū. z ſic non hz locū iſte ter. ℔ iſte intellectus ſaluari pōt. nam ꝑ teſtes poſſet ꝑ bari q̄ alterū p̄ceſſerit in tpe. vt q̄ papa ſignauit mea ſupplicationē de mane z tua de nocte. de q̄ vide bo. gl. cum ter. in.c.pe. j. e. ti. li. vj. z ſup hac cōcertatōe pt ſeruari qd dz hic in ter. Tercius intellectus q̄ ſcde lr̄e faciebant mentionē de ꝓmis in genere z nō in ſpē. hūc intellectū gl. reprobat. q̄ iſte caſus eſt decīſus ꝑ.c. ex lr̄is de do. z contu. vbi ptz q̄ ſcde lr̄e debent facere mentionem ſpālem de ꝓmis. Sed ſalua hunc intellectū. nam ptes poſſunt ꝓtendere vtrū mentio ibidē facta ſit ſpālis vel generalis. nam pitiſſimi dc. dubitant q̄lis ſit fienda mentio de ꝓmis. z vtrū de q̄libet notabili clauſula ꝓtēta in ꝓmis ſit fienda mentio in ſcdis. vt no. in. d. c. ex lr̄is. z in.c. ex cōqueſtione. de reſti. ſpo. Quarta ſolutio ponit in verbo vñ potes. q̄ pōt ꝓcedere dubitatio qñ ſcde faciunt mentionē de ꝓmis ſufficientē ℔ opponit cōtra ſecūdas q̄ ſunt ſurrepticie q̄ eas obtinuit ꝑ veri ſuppreſſionē vel falſi exp̄ſſionē. nam ꝑte negā te ſurreptionē ꝓueniēdū eſt ad ordinē huius.c. z hūc intellectū glo. approbat z fuit Jo. z Boſ. dicentiū alia exēpla eſſe ſuperflua z q̄ ſenſu indigent q̄ alia exēpla ponūt. ſed vt vides ex ꝓdictis lz iſte intellectus ſit bonus in ſe nihilominus alij poſſunt ſaluari. ¶ Quinto legit extra glo. ꝑ Tan. Pbi. et Jnno. z cōiter doct. ſequentes generalr q̄ iſtud.c. habet locū vbicūq̄ cōtingit dubitatio tam ſup facto q̄ ſup iure etiā ſi ſit talis dubitatio de q̄ ſapientes nō dubitarēt ℔ impiti tm̄. et iſte intellectus eſt optimus z ꝓbendit in ſe oēs intellectus p̄cedētes z ſiles. Et ſi diceres. quō potes dubitari de iure cū ius ſit certū. Rñdet q̄ ius in ſe eſt certū q̄ illud qd eſt certū nature ē certū legi. vt. l. ſi p̄. ff. de ſolu. ℔ q̄tenus ius applicat ad intellectū humanū pt eſſe dubiū. nā multi ſūt impiti z aliq̄ piti z alij peritiores q̄nīmo tanta pōt eſſe iuris dubitatio q̄ habet excuſare etiā pitiſſimos. vt in. l. regula. ff. de iuris et fac. igno. facit qd no. glo. in.c. vnico de poſtu. ꝓla. li. vj. Et ꝑ ℔ habes clare expeditā ꝓmā partē gl. z apertū intellectū huius.c. ¶ Uenio ad ſcdam ptem cū q̄ oppono. vr̄ ei q̄ ex alio nō pot iſte ter. ꝓcedere. q̄ certū eſt nature z iuri q̄ aut ꝓmi ſunt iudices aut ſcdi. ergo non pñt ſibi deferre in cōmiſſione huius dubij. q̄ poſſet cōtingere q̄ nō habētib⁹ ptātem fieret delatio. ¶ Itē exq̄ dubitat ꝓbabilit an ꝓmi an ſcdi ſint iudices. g nec ꝓmi nec ſcdi poſſunt citare ptes. q̄ rōne dubij neutri bñt iuriſditiōis exercitiū. ar. in.l. duo ſunt titij. ff. de teſta. tute. vbi dz q̄ ſi teſtator dederit titiū tutorē filio ſuo z duo repiant q̄ vocāt titij q̄ neuter pōt exercere tutelā exq̄ nō apparet de q̄ teſtator ſenſerit lz in veritate vnus ſit tutor. Ad hec ōria ſicut dixi glo. formal r nō rñdet. ſed dicendū ē ad ꝓmū q̄ imo ꝓmi z ſcdi bñt iuriſditionē lz elidibilē ꝑ exceptiōz. vt dixi in.c. ceterū. ℨ. e. z maxime bñt iuriſditionē ſup incidēti. q̄ in dubio index hz ptātem a lege cognoſcendi an ſua ſit iuriſditio vt. ℨ. dixi. ¶ Ad ſcdm ōriū dic q̄ rōne huius dubitatiōis quilibet pōt iuriſditionē exercere in iſto incidēti aūcte legz. vñ quēadmodū pōt ꝑs ꝓbare de q̄ titio teſtator ſenſit ita pōt nūc ꝓbari de quib⁹ iudicib⁹ papa ſenſit. z ſi nō pōt qō decidi pōt vltimo recurri ad papā. ꝑ no. in.c. ſane de offi. dele. ¶ Uenio ad terciū q̄ fuit ratio decidē di. z dic ꝑ oīa vt habet in glo. Nam timor veratōnis partiū cora diuerſis iudicib⁹ z intricatōis et ōrietatis p̄ceſſuū fuit cā z rō decidendi vt iudices ſil cōuenirēt vel q̄ arbitri eligant ¶ In q̄rta ꝑte glo. opponit de. c. cū ꝓtingat. j. e. vbi ordinarius cui mandat ōria ꝑ delegatos cognoſcis de ꝑualiditate reſcripti z nō ipſi iudices delegati. glo. nō ſoluit ſed ſolutio duplex ibi em̄ loquit poſt factū. ſ. cū vterq̄ delegati fecerūt p̄ceſſus ſuos z mādarūt ordinario ōria. iſtud vero. c. loquit cū a ꝓncipio ꝓtendit de reuocatiōe lr̄aꝝ. Vel ſcdo z melius ibi ordinarius nō ꝓnunciat ſup reuocatōe reſcripti. ℔ ſolū ad ſuā inſtructionē cognoſcit qd illorum ꝑualeat

¶ In qnta pte gl. qrit an hēat locū iste tex. in lr̄is ipetratis in cā appellatōis. z dicit q̄ nō. qz iudex appellatōnis solus hz cog̃scere. Aduerte glo. ē vera vbi solū ipetraret vnū r̄ptū in cā appellatōis. qz nō iudex a q̄ ꝑ iudex ad quē hz cognoscere de validitate appellatōis. vt in. c. dilectus. j. e. ꝑ si in cā appellatōis impetrarent diuersa r̄pta a ptib⁹ a dubitaret tūc de ꝓualiditate optime seruabit iste tex. ad ꝑ. c. bone de cōſir. vti. Item qz iste tex. nō distinguit inter cām appellatōis z cām pncipalē. g̃ generaliter dz obseruari vbicūq; dubitat de reuocatōe rescriptorū. xviij. di. si romanor̄. z. c. solite j. de ma. z obe. ¶ Sexto z vltio gl. qrit nunqd hodie ꝓcedat decisio huius. c. rō dubitādi ē ꝓpter. c. vt debitus. j. de appel. dicit glo. q̄ nō hz hodie locū re integra p illū tex. Dicit Jo. an. q̄ melius dixisset re nō integra ꝑ dic q̄ qlibet habuit bonū intellectū. Nam si teneremus q̄ p. c. vt debitus. standū sit hodie pñtatōi secuta citatōe z nō date. ꝑ. c. nō hret locū re integra. qz ille eēt iudex q̄ pmo faceret citationē. ꝑ si negociū esset nō integrū. puta qz ꝓcessus esset inchoat⁹ coꝛā pmis. z post modū impetrarent scde facientes mentionē de ꝓcessu pmarū. ꝑ reuocet in dubiū vtrū scde sint surrepticie. z tunc sup ꝑ dubio pt seruari iste tex. dic q̄ etiā re integra pōt seruari istud. c. tenēdo q̄ dicta. c. plerūq;. z. c. si aūt. nō sūt ex toto coꝛrecta. de q̄ dic vt dixi in. c. j. s. eo. Item tenēdo q̄ sint coꝛrecta pōt seruari si vtriq; iudices ꝓcurreret in citatōe ita q̄ nō hret locū puentio. ex p̄dictis hēs clarissime intellectū huius. c. z gl. ¶ Ultra p̄dicta ad maioꝛē declarationē q̄ro. nunqd indistincte dato dubio reuocatōis lr̄ar̄ sit loc⁹ huic. c. intātū. q̄ alr̄ ꝓcessus factus nō valeat. So. Inn. z alij scribētes multa z varia dicunt ꝑ q̄ obscuraī intellectus. c. ꝑ vt clarissime hēaī materia ponā q̄nq; casus. Primus q̄n citatus p iudices alterius r̄pti ꝓpet z assumit iudicium sup ꝓncipali. nec opponit de suo r̄pto. z tūc indubie nō ē locus huic. c. qz ps nō opponēdo vr̄ suo r̄pto renūciare qđ ñ p̄t iur̄ no. i. c. ex ꝙstiōe d̄ resti. spo. Item cessat ꝑ casu rō huius. c. z facit qđ dixi in. c. ceterū. s. e. Secds casus cū retētis eisdē terminis ps citata ꝓpet z excipit de suo r̄pto z patr̄ iudicē alterius cognoscere de reuocatōe. z ꝑ casu valet etiā ꝓcessus lz non seruet forma huius. c. qz si iudices pñt adinuicem sibi deferre in hac cognitōne fortius pñt ptes ipse. qz nil aliud dz velle supior nisi vt ptes ad cōcordiā adducat. l. j. ff. de no. op. nū. facit. xxiij. q. v. ꝓdest. z ꝓ ꝑ qđ. s. dixi. z no. in tercia pte gl. Naz vtriq; iudices p se bñt iurisditōz in ꝑ incidēti lz elidibilē p cōflictū exceptōis. ad ꝑ. j. e. sup lr̄is. Tercius casus cū ps citata cōparet z opponit d̄ reuocatōe siu r̄pti z petit ꝓcedi vt ꝑ d̄. z iste casus ē m̄ltū dubius. Inno. videt hic velle q̄ p ꝑ nō sit locus huic. c. dicit em̄ tunc esse seruandā formā huius. c. cum vtreq; lr̄e sunt indici p̄sentate z coꝛā vtrisq; excipit et vtriq; volunt ꝓcedere in cognitiōe. si aūt coꝛā alterī. tm̄ excipit illi soli pñt cognoscere z diffinire sup reuocatōe. Ad ꝑ allegat. c. sup lr̄is. j. eo. Ego nō puto ꝑ dictum ꝓcedere qz iste tex. dat formā ꝓcedendi cū de reuocatōe lr̄arum ambigit. sufficit ergo q̄ ps citata opponat de reuocatōe. lr̄ar̄ z rem deducat in dubiū z petat ꝓcedi ꝓut hic d̄. ꝑ idē videt sentire Inn. in. c. ceterū. s. alle. vbi dicit satis excipe de reuocatōe lr̄arum. Et si nō admittit exceptio poterit appellare. quinimo plus ibi dixit q̄ ps excipiēs ēt ꝓtestās q̄ ñ intēdit ꝓparere nisi ꝓcedat vt hic d̄ etiā sine appellatōe cōseruat illesa. z vide qđ ibi latius dixi. Quartus casus cū retētis eisdē termis ps citata cōparet z excipit de suo r̄pto et iudices alterius inceperunt cognoscere sup hac cognitōe qua pēdente iudices istius citati citauerūt ptez aduersam q̄ cōparuit z opposuit de suis lr̄is. z q̄ sui iudices inceperunt de ꝑ cognoscere ita q̄ isti ꝓuenti sūt in hac cognitōe. dubitat nunqd isti scdi sunt admittēdi in illa cognitōe iuxta formā istius. c. Inno. finaliter cōcludit q̄ sic firmās cōclusionē q̄ q̄diu p alios iudices iste articulus nō ē diffinitus semp debēt iudices alterius r̄pti admitti tam in cognoscēdo q̄ in diffiniēdo ar. j. e. cū cōtingat. qđ mihi placet. ar. huius lr̄e. Quintus z vltimus casus qñ vtriq; iudices p se ꝓcedūt z nō obstātib⁹ exceptōib⁹ vtriusq; ptis sup ꝓualiditate lr̄arum ꝓcedūt ad ꝓtrarias snīas. vt puta qz qlibet iudex alterius r̄pti excōicauit ptē aduersam nō ꝓparentē lz excipientē. z ꝑ casu notāter dicit Inno. q̄ dz inspici q lr̄e ꝓualēt. z ꝓm ꝓualiditatē iudicabit ꝓcessus irritus vel validus vñ valebit ꝓcessus lr̄ar̄ ꝓualentiū z alioꝛ iudicū ꝓcessus erit irritus. all̄. tex. no. in. c. ex lr̄is de of. dele. vide ad ꝑ qđ plene dixi in. c. ceterū all̄. z no. p̄dicta qz sine istis vix intelligi pōt iste tex. ¶ In glo. deferendū in fi. vult g̃ glo. q̄ iudices pñt sibi deferre sup incidēti absq; ptū ꝓsensu. z ꝑ tenēt hic cōiter doct. pter Tan. z Bof. ꝑ ꝓma ps verioꝛ ē. qz iste tex. dat hanc facultatē iudicib⁹ nulla de ptibus habita mentōe. z plus dicit Inn. q̄ lz ptes nō ꝓsentiūt in hac delatōne tū ps ꝓ cuius r̄ptū iudicabit nō poterit appellare qz nō pōt ꝓtendere interesse cū iusticiā suā poterit obtinere etiā coꝛā iudicib⁹ vnius sicut alterius r̄pti. Hosti. tz ꝓriuz qz multū ꝓdest iudicē habere fauoꝛabilē saltē in arbitrarijs. vt in. c. consuluit. de offi. dele. Audio q̄ alr̄s fuit cōsultū ꝓm opi. Inn. ꝑ mihi plus placet opi. Hosti. nā si nō interest magis hēe vnū q̄ aliū iudicē frustra fierz ista ꝓtentio q̄ ē hic. Item si pōt appellari a iudice vnius rescripti cū ꝓnunciauit suā esse iurisditionē. vt in. c. dilecti. z. c. significauerūt de excep. eodē mō dicendū ē ꝑ Item qz a qlibet modico grauamine pōt appellari ꝓm ius canonicū. vt in. c. fi. . j. de ap. ¶ In glo. in ver. plēs ibi loco vnius sunt. No. singulariter glo. q̄ deputati ad vnū offm̄ sunt oēs loco vnius. z iō si bñt ꝓuenire cū deputatis ad aliud offm̄ cū illi etiā sint loco vnius nō stat maioꝛi pti numero psonarū si plēs sunt in vno officio q̄ in alio. tñ glo. in fi. videt ꝑ aliqtenus limitare. et Ain. multū hic instat ꝑ Cōpos. cuius dictū cōiter approbat z ē verissimū dic sp eūdū foꝛe ad arbitros ni si saltē maioꝛ ps iudicū cuiuslibet r̄pti ꝓueniat. exēplū si sūt deputati tres iudices in qlibet r̄pto nō stat eoꝛū diffinitōi nisi saltē duo iudices vnius rescripti ꝓueniant cū duob⁹ alteri⁹ rescripti. nā si hēt maioꝛ ps cuiuslibet r̄pti p ꝙs hēret interptatiue ꝓsensus oīm. qz qđ facit ps maioꝛ oēs facere videnī. vt in. c. j. de his q̄ fi. a ma. p. ca. z in. l. referī. ff. de reg. iur. nō aūt sufficeret q̄ vnus ex iudicib⁹ vnius r̄pti ꝓueniat cū trib⁹ alteri⁹ rescripti. qz lz ꝑ casu esset pars maioꝛ ꝓsonaꝝ nō tñ hēt maioꝛ ps alterius r̄pti. naz ille vnus p nihilo reputat exq̄ maioꝛ ps illius r̄pti remāsit in ꝓdictōe. z sic limitat fi. gl. alr̄s male diceret. Et ex his hēs vnū dictū multuz singulare qđ alibi nō ita bñ ꝓbaī. q̄ vbi conueniunt duo coꝛpa ad aliqđ explicādū nō sufficit hēe maioꝛez ptē ꝓsōaꝝ ꝑ req̄rit maioꝛ ps cuiuslibet coꝛpis. rō qz n pōt dici q̄ illa coꝛpa ꝑ fecerint nisi habeat maioꝛ ps vtriusq;. Et ꝑ firmat hic do. An. p nōbili dicto. z dictū vt dixi ē verū z ꝓz ad sensum. z p ꝑ alle. no. p glo. et Jo. an. in. c. vnico. ne se. va. lib. vj. vbi cōcludit q̄ si eps z capl'm bñt aliqđ agere nō valet act⁹ nisi cū epo cōcurrat maioꝛ ps capl'i. sic nō sufficēt maioꝛ ps capl'i sine epo qz veniūt vt duo coꝛpa sepata. et plem⁹ de ꝑ dixi in. c. postulasti de ꝓcef. pben. Idē sentit Jo. an. in alīs t̄minis i. c. statutū. j. de elec. li. vj. vbi vide. sec⁹ dic vbi ꝓuenirēt duo coꝛpa in vnū vt ad illū actū facerēt vnū coꝛp⁹. nā tūc stat iudicio maioꝛis ptis ꝓsonarum ita limito dictū ꝑcedēs. pone exēplū in studio bonoñ. vbi artiste faciūt coꝛp⁹ p se z iuriste p se. z q̄nz in factz cōcernētib⁹ studiū ꝓueniūt ambe vniuersitates. nā tūc ꝓstituūt vnā vniuersitatē z nō duas rōe materie ꝑtinete tūc eī starēt iudicio maioris ptis ꝓsonarū. z ꝑ sētit

Bar. in l. ſi. ff. de colle. illi. dicerẽ in hac ciuitate ſeneñ. q̃ ſi in factis cõcernentib⁹ totũ ſtudiũ cõuenirent doc. et ſcholares, nam ℔ caſu faciunt vnã vniuerſitatem et ſtaret iudicio maioris q̃tis pſonarũ. qđ tene menti q̃ facit ad multa. ⁊ ex varijs cõiecturis ac exverbis ſtatuti ⁊ materie ſubiecte poteris diſcernere vtrũ cõueniãt vt corpa ſepata an faciunt vnum corpus.

Quoniã aũt. Hoc intẽdit. Pe. generalem exp̃ſſionẽ rerũ ⁊ pſonarũ delegat⁹ hz iuriſditõez in hitu ⁊ nõ in actu. ℔ pmo. Spãles lr̃e derogãt lr̃is gnãlib⁹ ſup nõ ſpecificatis in eis q̃q̃ de illis nullã faciant mentõz. Et p̃ ponit⁹ ꝓſultatio. ſcdo rn̄ſio ibi nos. ⁊ ibi rn̄det p̃ ſcde qõni ex cuius ſo. infert ad deciſionẽ pme. q̃ ſi penitus eneruat iuriſditio priorũ. g̃ hẽbant iuriſditionẽ. ¶ No. p̃ nõ vitiat reſcriptũ ſi ꝙueniẽdi inclusum ſub cla generali exp̃mẽdi poſtmodũ p impetrãtem. Ex q̃ collige q̃ reſpectu pſonar⁹ ꝙueniendar⁹ reſcriptũ p̃t eẽ generale ⁊ incertũ ſec⁹ reſpectu iudicũ vt in. c. ad ℔. ẽ. e. Rõ diuerſitat⁊. q̃ mai⁹ p̃iudiciũ imminet circa iudices q̃ circa ꝙueniẽdos. ¶ No. ſcdo q̃ q̃q̃ hz iuriſditionẽ in hitu ⁊ nõ in actu. exẽplũ ℔. Item pone exẽplũ cuz p̃latus eccl̃ie collegiate nõ hz de pñti collegiũ. nã in hitu ⁊ potẽtia hz iuriſditiõz. q̃ ſi hodie aſſumerent aliq̃ ad collegiũ imediate p̃latus poſſet exercere iuriſditionẽ. ℔ pus non hẽbat in actu q̃ deficiebat ſubiectũ circa qđ exercet iuriſditio. pone etiã exẽplũ in p̃lbytero parochiali hñte pochiã diſtinctã in q̃ nemo habitat. hz ei talis rector curã in hitu ⁊ nõ in actu de q̃ vide qđ dixi in. c. de multa de p̃ben. Itẽ pone exẽplũ in. Lobſeruare. ff. de of. pcõſu. nã añq̃ ptãs intret territoriũ ſibi deputatũ hz iuriſditionẽ in hitu ⁊ nõ in actu vt ibi. No. ex ℔ ⁊ ex text. q̃ habẽs iuriſditionẽ in hitu tm̃ nõ põt illã exercere. vt in fi. lr̃e. ⁊ in. d. l. obſtua re. Ad idẽ bo. tex. in. c. romana. de ap. li. vj. Ex q̃ infert q̃ tenẽdo opi. q̃ iuriſditio tpalis ſit apud papã in hitu. vt no. in. c. nouit. de iudi. ⁊ in. c. cãm. q̃ fi. ſint le. illaz tñ exercere nõ dz. qđ an ſit verũ vl̃r dic vt plene dico in. d. c. nouit. ¶ No. q̃ in materia r̃ptor hz locũ illa regula. generi p ſpẽm derogat. fa. c. j. ℨ. e. Et no. bñ q̃ ad verificatõz illi⁹ regule nõ req̃rit vt gen⁹ ⁊ ſpẽs capiãt ꝑprie. nã gen⁹ ꝑprie ẽ qđ p̃dicat de pl̃ibus dñtib⁹ ſpẽ vt aĩal. Spẽs ℞o ꝑprie ẽ q̃ p̃dicat de pl̃ibus differentib⁹ nũero vt hõ. ad ℔ qđ no. in. l. legato generaliter vel. j. ⁊ inſti. de iure na. in. §. plebiſcitũ. ℔ aũt in caſu nr̃o genus ⁊ ſpẽs nõ ita ꝑprie capiunt. ℨ capit ℔ gen⁹ cũ mlta ꝙpẽdunt ſ℔ vno ſigno vli. ſpẽs ℞o cũ res ſpãliter exp̃munt ⁊ nihilominus vides q̃ vẽdicat ſibi locũ illa regula. generi p ſpẽm ℣. Añ iuriſte nõ capiũt ita ſtricte gen⁹ ⁊ ſpẽs ſicut artiſte vt pz ℔ ⁊ in. c. j. ℨ. e. ⁊ no. glo. in. d. l. legato generaliter. ⁊ de bis ⁊ an ⁊ q̃n ſpẽs derogat generi vide p̃ Bart. in. l. q̃ſitũ in. §. pe. ff. de fun. inſtruc. vide etiã p eũdẽ in. l. ſi dom⁹. ff. de lega. j. vbi int cetera dicit vnũ no. dictũ q̃ nõ dr̃ diſpõ generaliter q̃n venit verificãda ſolũ ſ℔ vna ſpẽ ꝙpẽſa ſ℔ genere ℨ potius dr̃ diſpõ incerta. p q̃ ego allego tex. cũ glo. j. de of. dele. c. ex pte. j. p qđ dr̃ q̃ ſi papa mãdat puideri titio de p̃ bñficio vacaturo in certa ꝓuincia. ⁊ ſcdo mãdat puideri ſempronio de bñficio p̃mo vacaturo in certa eccl̃ia illius ꝓuincie. ⁊ iſtud mãdatũ ſpãle nõ p̃iudicat p̃mo q̃ p̃mũ nõ fuit generale ℨ poti⁹ incertũ cũ veniret ſolum verificãdũ ĩ vno bñficio. p q̃ fa. tex. ĩ. d. l. ſi dom⁹. ⁊ in. l. ſi heres. ff. de op. le. qđ ℞ñ nõ. ¶ In glo. in ver. p ſpãle in fi. vel dic vt dixi in. d. c. cũ ordinẽ. ℨ. e. nã ibi generale r̃ptũ ſeu ꝓuilegiũ dabat formã ſpãlib⁹ vel pticularib⁹ reſcp̃tis ipetrãdis. iõ nõ valet r̃ptũ ſpãle nõ ſuata forma ℔ aũt p̃mũ r̃ptũ erat oĩo gnãle nec dabat formã pticularib⁹ impetrãdis. ¶ In gl. in ver. eneruat in fi. no. ſingulariter hanc gl. vr̃ em̃ velle q̃. c. vt debitus. j. de appel. hẽat locũ nõ ſolũ q̃n cõcurrũt reſcripta generalia ⁊ ſpãlia. ℨ etiã q̃n cõcurrit reſcriptũ ſpãle ⁊ generale vt ſit locus p̃uentõi. Jo. an. trãſit et gl. nõ reprobat ℨ dd. An. eaz impugnat. dicẽs ℔. c. nõ ꝓcedere q̃n p̃me lr̃e ſũt reuocate. ſicut ꝙtingit ℔. cũ generalib⁹ ſit derogatũ p ſpãles. ⁊ vr̃ dictũ ſatis equũ. vt illud. c. vt debitus corrigat min⁹ q̃ fieri p̃t. Sz ſi vis ſaluare glo. potes dicere q̃ quẽadmodũ p̃me tollunt p ſollicitudinẽ ſcõi ipetratoris vt ĩ. c. vt debit⁹. j. de appel. ita ⁊ ſcde reuocatorie debẽt tolli ſaltẽ p negligẽtiã ſcõi ipetratoris ⁊ ſollicitudinẽ p̃mi. puto tñ q̃ vbi negligẽtia ñ poſſet aſcribi ſcdo ipetratori. indiſtincte ꝓcedat ipugnatõ dñi An. als p̃mus ſp obtineret. q̃ facili⁹ p̃t ad iudicẽ recurrere cũ ſit p̃or in data. ¶ In gl. pe. in fi. dic clari⁹ q̃ duob⁹ modis ex ſolutõe ſcde qõnis infert ad ſolutionẽ p̃me. p̃. nã ſi p lr̃as ſpãles derogat generaliter fruſtra q̃rit vtrũ p ſcdas generales iuriſditio attribuat. ⁊ hũc intellectũ ponit ℔ gl. ſcdo mõ dic in ſolutiõe ſcde qõnis q̃ iuriſditio tributa p generales lr̃as enerual p ſpãles. g̃ p generales lr̃as tribuit iuriſditio. q̃ qđ nõ ẽ eneruari nõ p̃t. cũ ꝓuatio p̃ſupponat hitu. vt in. c. ad diſſoluẽdũ d deſpõ. ipu. xxxj. q. ij. qđ ℞o. ⁊ l. decẽ. ff. d ℞. ob. ⁊ iſtud erat de q̃ q̃rebat. Ex q̃ p̃t cõſultor vl̃r ſalis colligere ordinẽ ꝙſulẽdi⁊ argumẽta ſoluẽdi. vt p̃ incipiat ab eo ex cui⁹ deciſione p̃t inferri ad deciſionez aliorũ. q̃ ſic fecit ℔ papa incipiẽdo a ſcda qõne. ¶ In gl. fi. in fi. ℔ gl. intricate ꝓcedit ℨ in effectu format tres q. ⁊ in medio vnã leuẽ oppõez. Prima qõ nũq̃d iſte q̃ recepit iuriſditionẽ in hitu p generales lr̃as poſſit eaz alteri delegare ſicut p̃t circa exp̃ſſa. Scda qõ nũquid poſſit citare añ exp̃ſſionẽ pſonarũ vel rerũ. Tercia nũ q̃d ꝓpetuata iuriſditõe q̃ ad exp̃ſſa in reſcripto fiat ꝓpetuatio ex q̃ ad ꝙpẽſa ſub cla generali. ¶ Ad p̃maz qõnẽ gl. finaliter ꝙcludit q̃ p̃t ꝙmittere. q̃ ꝙmittit id qđ hz. ⁊ no. bonã extẽſionẽ ad. c. paſtoralis de offi. dele. vt delegat⁹ p̃cipis poſſit ſubdelegare nedũ iuriſditionẽ quã hz in hitu ⁊ actu. vt ibi. ℨ etiã illã quaz hz in actu tm̃. vt ℔. nec ob. l. obſtuare. ff. de of. pcõ. q̃ ibi volebat ꝙmittere etiã reſpectu exercitij qđ nõ hẽbat. ſec⁹ autẽ reſpectu hitus tm̃. hinc dicim⁹ q̃ exñs extra territoriũ p̃t cãm delegare ſubdito exñti in territorio. vt hẽs bo. gl. in. c. nouit de of. dele. nec ob. c. romana de appel. lib. vj. vbi tex. no. dixit archiepm̃ nõ poſſe deputare officialẽ in dyoceſi ſui ſuffraganei ſup apellatõib⁹ interponẽdis ad eũ. Nã dicẽdũ q̃ iuriſditio etiã in hitu adhuc nõ ꝙpetebat añ interpoſitã appellatõz. ⁊ p illũ tex. limita mirabiliter iſtã gl. vt dicam⁹ q̃ aut iuriſditio pure cõpetit in hitu de pñti. ⁊ p̃t ſubdelegari vt ℔. aut venit purificãda ex actu de futuro. ⁊ dicendum q̃ añ purificatõz nõ p̃t. vt ibi. nõ ob. ſi dicat q̃ delegare ẽ iuriſditõe vti. vt nõnter dic tex. in. l. iij. ff. de iuriſ. om. ind. Et no. gl. in. c. ſi a ſubdelegato de of. dele. li. vj. q̃ verũ ẽ q̃ vtit delegãs iuriſditõe ℨ nõ in p̃cipali. Nam circa p̃ncipale hz iſte iuriſditionẽ in hitu exq̃ pſone ſũt exp̃ſſe. ℨ circa p̃patoria hz iſte iuriſditionẽ in hitu ⁊ in actu. ⁊ ita intelligas finẽ. c. ¶ Ad ſcdam. q. vtrũ poſſit citare. Cõis ⁊ vera ꝙcluſio ẽ q̃ añ exp̃ſſionẽ pſonarũ nõ põt citare. q̃ nõ p̃t diuinare pſonas exp̃mẽdas. ℨ poſt exp̃ſſionẽ pſonarũ ⁊ añ exp̃ſſionẽ rerũ p̃t citare. vt in. c. ſignificãtib⁹ alle. in glo. ℨ citatus non tenet rn̄dere niſi res exprimat. vt in. c. ij. ⁊. iij. de li. ob la. Et ſic reducas ad cõcor. glo. ¶ Ad terciã. Inn. bic tz ꝑ glo. vt iuriſditio ꝓpetuet in nõ exp̃ſſis facta ꝓpetuatõe in exp̃ſſis. ℨ ꝑriũ voluit in. c. lz de of. dele. Jo. an. ſentit hic et clari⁹ ponit in. d. c. lz. q̃ aut nõ exp̃ſſa ſunt cõnexa exp̃ſſis. et ex ꝓpetuatõe exp̃ſſorũ infert ad ꝓpetuationẽ ꝙpenſorũ ſub cla. ad ℔. l. fi. C. de duo. re. Aut ſunt prius ſepata. ⁊ tũc ꝓcedat iſta gl. vt ſolũ ꝓpetuet iuriſditio in ea cã in q̃ emanauit citatio. dd. An. dicit ℔ vltimũ ꝓcedere ſi teneremus q̃ citatio ſit neceſſaria ad ꝓpetuationẽ iuriſditõis. ℨ ſi tenemus aliã opinionẽ q̃ qualiter

cūq; iudex incipiat vti iurisditõe ꝓpetuat' iurisditio. de q̄ in.d.c.lz.tūcvr̄ q; eligēdo sibi notariū ⁊ faciendo alia ꝑparatoria cū ista sint cōia exp̄ssis ꝫ ptes vel minores sic.h.d. diuidit'.naz ꝑ ponit ꝙstōnis cām. scdo submittit ꝙstōez.ibi nos.in q̄ q̄tuor facit.nā ꝑ statuit circa ꝑsonas.scdo circa multitudinē.ibi ꝫ nec.tercio cirta res. ibi nec. q̄rto circa fraudulentā exp̄ssionē. ibi siqs. ¶ No.ꝑ q; sedes aplica dz se exhibere liberalē in ꝙcessione grāz ⁊ rptoz.nā ipsa liberalitas vr̄ q̄d ꝓpriū ipsi⁹ ꝓncipis.ad ℔ qđ le.⁊ no.in.c.grandi.de sup. ne.p̄.li.vj.⁊ dz q̄s vti magnificētia ⁊ liberalitate ꝑm q̄ litatē sue ꝑsone.vt.l.cuz ꝑses.ff.de admi.tu.⁊ facit qđ no.in.c.⁊ si qōnes de symo. ¶ No.scdo q; gen⁹ seqns enūerationē spēz restringit ad spēs pares exp̄ssis ⁊ sic spēs p̄cedens restringit gen⁹ seqns.⁊ ad ℔ allegat' q̄tidie iste tex. ꝓcor.tex.no.de iure ciuili i.l.fi.§.cui dulcia et ſe.ff.de vi.tri.⁊ o.le.⁊ꝑ istos tex. p̄t defēsari nōbile ⁊ singl'are dictū Inn.in.c.ex lr̄is.de iur.pa.vbi dicit q; si dono alicui certā villā ⁊ oīa iura q̄ hēo in ea nō veniūt iura spūalia.qz ñ sūt eq̄lia exp̄ssis ꝫ illa generalitas dz restrīgi ad tpalia ꝓpt' spēm tpalitatis p̄cedētē.qđ ver bū sp no. Itē no.q; in materia stricta ꝛbaꝝ ñ capiūt' ita large sic p̄nt capi ex ꝓprio ⁊ lato significato ꝛboꝝ. nā p illā cl'am ⁊ q̄sdā alios nō ꝙphēdit' mlt'itudo effrenata.⁊ hodie ē declaratū vt nō ꝙphēdāt' vltra q̄tuor.vt in.c.cū in mlt'is.c.ti.li.vj.⁊ ad pmū dictū vide tex.in.c. cū in cūctis.de elec.iūcto.c.si ꝙpromissari⁹.eo.tit.li.vj. no.Jo.an.in regula odia.de re.iur.li.vj.in mer. ⁊ vide qđ ipse no.in regl'a in penis.e.li. Itē no.q; exp̄mens p sonā dignioꝛē maliciose dz carere penit⁹ ꝙmodo rp̄ti. et dic penit⁹.s.q̄ ad exp̄ssa ⁊ non exp̄ssa.⁊ ex ℔ colligo vnū dictū singulare ex tex.vltra alios nec solz ad ℔ allegari q; si rp̄tū ꝙtinet pl'a negocia p surreptōz ꝙmissam in vno vitiat' rp̄tū in totū. ¶ Sz ꝓ ℔ ⁊ ꝓ tex.fortiter oppo.de.c.si eo tpe.j.e.li.vj.vbi tex.singularit' probat oppositū vt ex surreptōe solū coꝛruat illd negociū circa qđ fuit ꝙmissa surreptio.facit qđ no. Jnno.in.c. fraternitatis.j.de here.vbi vr̄ velle q; falsitas apposita in vno instr̄o circa vnū articulū nō reddit falsū instr̄m in totū.de q̄ tñ dic vt lati⁹ ibi dixi. Do.credo.ꝓ hunc tex.posse dari duas no.limitatōes ad illū. ꝓma q; aut a negocio circa qđ fuit cōmissa surreptio dependēt alia negocia ⁊ hēat locū iste tex.vt ꝓnilegiū seu rescriptuz coꝛruat in totū.nā cl'a generalis ℔ subiecta recipit claritatē ⁊ intelligentiā a spē exp̄ssa ⁊ p̄cedēti.vt ℔ in ꝓn. c.si ꝑ surreptio fuit cōmissa circa ꝑsonā exp̄ssaz dz coꝛruere rp̄tū in totū.sec⁹ aūt vbi negocia sūt ꝓprius sepata.⁊ sic loq̄t'.c.si eo tpe. Scda limitatio vt distinguamus int' surreptōz q̄ ꝓmittit' in falsū dicēdo ⁊ eā q̄ cōmittit' in vero tacēdo.vt ꝑ casū coꝛruat rp̄tū in totuz in penā mētiētis.ꝓ ℔ iste tex.dū dicit mēdax p̄cator.⁊ facit.c.detestāda.in ꝓn.de ꝙcess.p̄bē.li.vj.vbi bo.tex.in ar. Scdo casu bēat locū.c.si eo tpe.nā ñ ē ita odiosus tacēs verū sicut exp̄mēs falsū. qz potuit tacere ex iġrātia. Pōt dari ⁊ tercia limitatō q; aut surreptio ꝙmissa in vno negocio fuit cā obtinēdi rescriptū sup oībus ⁊ dz coꝛruere totū rescriptū.vt in.c.sup lr̄is.j.e.aut fuit cā dūtaxat obtinēdi grām in illo negocio ⁊ pcedit.c. si eo tpe.qđ sic loq̄t'.⁊ nōbis bñ has limitatōnes.vide aliā limitatōnē in.c.sup lr̄is.j.e. ¶ Jn gl.j.in fi.vel dicmel⁹ vt sentiūt ℔ doc.q; aut papa facit id ad qđ de iure tenet'.⁊ nō dī grām facere.aut cōcedit id ad qđ alꝰ nō tenet'⁊ facit gratiā.vñ ad ꝓpositū.c.ꝙcedēdo rescriptū facit grām.qz potuisset remittere ipetrātē ad ordinariū.xj.q.j.puenit.⁊ iō abutentes rescripto abutunt' grā. ¶ Jn gl.ij.in fi.No.℔ vltimū.nā ℔ nō dī in illa.l. ij.all'.in gl.ℨ gl.ibi ℔.arguit ab ordine lr̄e. nam ibi ꝑ fit mētio de p̄e.⁊ sic valet ar.ab ordine lr̄e.ꝙsitem gl.notandā hēs in.c.q̄rūdam.de elec.li.vj.q̄ vult q; si in aliq̄ scriptura exp̄mant' due ꝑsone ꝑ exp̄ssa videt' dignior et facit tex.xvij.di.in.c.fi.℔ verū nisi noient' circa turpia.qz tūc incipiēdū ē a vilioꝛibꝫ.vt no.in.c.quaricie.d̄ pben. ¶ Jn gl.ij.ibi nō ei p̄t dari certa doctrina.no. gl.⁊ hāc opi.tene ⁊ seq̄t' Spe.in ti.de rescriptis.p̄sen. in.§.fi.ver.ℨ q̄ sūt ꝑsone. ⁊ ibi fere p to.illū.§.tractat materiā hui⁹.c.⁊ hāc opi.etiā sequūt' ℔ cōiter doc.dicit ñ ℔ Jo.an.q; informando iudiciū suū dz iudex ꝙsidere ea q̄ ꝓmittunt' in gl. Itē potētiā diuitias dignitatē ⁊ meritū cuiuscūq; ⁊ ꝑm ℔ arbitrabit' quē dignū vt inferiorē. Itē aduerte qz gl.in seq̄ntibꝫ vr̄ velle q; d̄ ꝓprio significato ꝛboꝝ sub illa cl'a generali q̄dā alij cō pbendant' digniores exp̄ssis ꝫ spāle ē ℔ ꝓpter odiū rescriptoꝛ.nā alr̄ pcedit' ꝫ maiorē ⁊ alr̄ ꝫ minorē.⁊ iō ñ erit ꝓnceps ꝙpbēdere digniores. Idē vult ℔ Jnn.dicēs q; in ꝓcuratōe ⁊ aliꝭ ꝙctib' nō bz locū dispō hui⁹ c.qđ bñ no.vult ei q; si ꝙstituo ꝓcuratorē exp̄sso vno negocio subiecta cl'a generali sub tali cl'a ꝙpbendunt' etiā maiora exp̄ssis. Sz ꝫ ℔ vr̄ tex.singl'aris in cle.ñ p̄t de ꝓcur.ℨ solue vt ibi.hēs gl.quā sp no.⁊ qz difficilis ē i intellectu declaro ei⁹ mentē dicit ei q; aut in ꝓcuratorio exp̄mit' vnū negociū nō req̄rens spāle mādatū ⁊ tūc sub cl'a generali seq̄nti ꝙpbēdunt' negocia etiā maiora exp̄ssis.⁊ ita intelligit' dictū Jnn.℔.aut in ꝓcuratorio exp̄mit' vn⁹ casus req̄rēs spāle mādatū ⁊ subnectit' cl'a generalis.⁊ tūc nō veniūt maiores casus exp̄ssis.⁊ in ℔ casu ē intelligēda illa clemētina. Rō diuersitatis.qz qñ exp̄mit' cā nō req̄rēs spāle mādatū materia nō ē odiosa ꝫ fauorabilis.qz fauorabile ē vt q̄s hēat p curatorē.l.j.ff.de ꝓcu.ꝫ qñ exp̄munt' casus req̄rentes spāle mādatū materia ē odiosa.hinc ē q; ſ generalibꝫ ꝛbis ñ veniūt illi casus.vt in.c.q̄ ad agēdū de ꝓcu.li. vj.q̄nimo vbicūq; casus req̄rēs spāle mādatū ē adeo ardu⁹ vt ꝛbisi'r nō fuerit cogitat⁹ ſ ℔ generalitate tūc ñ sufficit q; i ꝓcuratorio sit exp̄ssus casus req̄rens spāle mādatū ſbiecta cl'a gnāli.vñ dic gl.sin.i.c.fi.d̄ ꝓcur.li. vj.q; ſ ℔ tali ꝙceptōe ꝛboꝝ ñ vr̄ data ptās ꝫ hēdi mōniū.qz req̄rit' mādatū dō spāle ꝓpr' suā ḡuitatē et ꝓiudiciū. Idē dicēdū i ꝙsilibꝫ casibꝫ.vt no.gl.in.d.c.q̄ ad agēdū de ꝓcu.li.vj.⁊ i.c.ꝓcurator de elec.li.vj.qđ ꝛbū sp no.⁊ tenebis mēti illas tres gl. Sz ꝓ dicta ⁊ ꝓ tex.fa.tex.no.i.l.fi.i.§.cui dulcia p̄al.nā in testis fit largior iterp̄tatio.vt i.c.cū dilecti d̄ dona.⁊ i.l.i. testis.ff. de re.iu.⁊ tñ gen⁹ seq̄ns enūeratōz spēz restrīgit' ad spēs pares exp̄ssis.vñ si testōr legat vinū ⁊ oīa dulcia

ꝓpter illã spẽm vini ꝓcedentẽ nõ veniũt oĩa dulcia alteri⁹ spẽi ꝙ̃ sit vinũ vt fruct⁹ dulces ⁊ silĩa. ß veniunt dulcia potabilia. sec⁹ aũt vbi gen⁹ esset ꝓlatũ sine spẽ vel aliq̃d indiffinite ꝓferret. qz tũc veniũt oĩa q̃ ꝑñt ꝯphendi ex ꝓprietate ⅋bor. vt cũ simplr legant dulcia. ⁊ sic videret inferẽdũ ꝙ siue materia sit larga sine stricta gen⁹ seq̃ns dz restringi ꝑm spẽm ꝓcedentẽ. dꝯ. An. volẽs in ß dare regulã generalẽ ꝯcludit sic. ꝙ aut ponit gen⁹ simplr sine enumeratõe spẽ⁊ ⁊ ꝯphendit oĩa q̃ venire ꝑñt sub illo genere. allẽ. no. ꝓ glo. in cle. nõ põt de ꝓcu. ⁊ ꝓ Bar. in l. j. ff. de no. ope. nũ. ß ego allo text. aptũ ĩ. d. §. cui dulcia. vbi dz ꝙ si lego oĩa dulcia veniũt oĩa cuiuscũq⁹ spẽi sint. ad ß facit. c. solite. d̃ ma. et obe. ⁊. c. si romano⁹. xix. di. aut ꝑfert genus cũ enumeratõe aliq⁹ spẽ⁊. ⁊ tũc aut sub cla generali vis ꝯ hẽdere ea q̃ differunt a spẽ exꝑssa in q̃litate ⁊ q̃titate aut ea q̃ differũt in quãtitate tm̃. aut in q̃litate tm̃. aut ñt ꝙuenientiã ptim in quãtitate et ptim in q̃litate. ß casu sit ista cõclusio ꝙ ea q̃ differũt in q̃litate ⁊ quãtitate spẽ exꝑssa nõ ꝯphẽdunt sub cla generali. ad ß alle. d. §. cui dulcia. ⁊ ꝓ ß infero ꝙ si impetrat ꝯ titiũ laicũ ⁊ q̃sdã alios nõ veniũt clerici qz differũt in quãtitate ⁊ q̃litate a titio laico exꝑsso. Itẽ si ipetro exꝑsso ꝑdicto nõ venret sub cla generali ꝺecia. qz differt a ꝑdicto in q̃litate ⁊ quãtitate. qz ꝺecia ẽ q̃d spũale ⁊ dignioꝛ q̃ sit ꝑdiũ. ⁊ ad ß ꝑt applicari illud dictũ Inno. in. d. c. ex lr̃is. scꝺo casu qñ differt in quãtitate tm̃. aut sumus in materia larga ⁊ ꝯphẽdunt maioꝛa in quãtitate. exemplũ in ꝓcuratorio intelligẽdo vt. §. dixi post Inn. si sumus in mã stricta nõ ꝯphendunt maioꝛa in quãtitate vt ß. Añ dicũt ꝺoc. ꝙ si ipetraui exꝑssa certa sũma ñ venit sub cla generali sũma lõge maioꝛ sec⁹ si modicũ excederet. tercio casu cũ differt in q̃litate. ⁊ simplr cõcludit ꝙ nõ ꝯphẽdunt ꝓ dictũ. §. cui dulcia ꝑall. ex q̃ ꝺecidit ꝙ si ipetrat ꝯ clericũ ⁊ q̃sdã alios nõ ꝯphẽdit laicus qz ẽ alteri⁹ ꝓfessionis q̃z sit clericus. ⁊ sic differt ab exꝑsso in q̃litate. ⁊ ß vltimũ tenuit Abb. hic. ⁊ Jo. an. trãsit simplr recitãdo. ß in additõe spe. tenuit ꝯriũ vt. j. dicã. q̃rto casu dicit ꝙ ꝯphendunt. ꝓ exẽplo ponit dictũ Inn. in. d. c. ex lr̃is. vbi dicit ꝙ si dono tibi ꝯpendã ⁊ oĩa alia q̃ hẽo in villa ꝯphẽdunt tã tpalia q̃z spũalia. qz põẽda qñq̃z cõstitit in tpalitate qñq̃z in spũalitate. vt in ꝺecimis. qñq̃z ptim in spũalitate ⁊ ptim in tpalitate. ⁊ iõ ꝓpter hanc ꝙuenientiã ꝯphendunt sub cla generali tam tpalia q̃z spũalia. Et no. ß dictũ qz facit ad multa. ⁊ cũ hac doctrina dꝯ. An. hactenus trãsiuit ß data nouissime oportunitate latius inuestigãdi credo firmiter ꝙ ß dicta nõ ꝑñt applicari ad materiaz istius. c. nec simplr sũt vera in se nec iudicio meo istud c. hz suũ intellectũ ꝓ ea q̃ scribunt hic ꝓ doc. si ei ꝺoctrina ꝺo. An. in se esset vera ita ꝙ materia huius. c. in ea posset ꝯphendi frustra papa ß induxisset ius nouũ. nã vt ptz ex hac lr̃a papa induxit ß ius nouũ vt obuiaret malicijs abutentiũ rescriptꝫ. vt pz in tex. maxie ex verbo volẽtes. qđ inducit ius nouũ. vt no. gl. in cle. vnica de of. vic. ergo clare ptz ꝙ añq̃z emanaret ß. c. ꝯphendebant sub cla generali psone dignioꝛes ⁊ maioꝛa negocia exꝑssis. alꝫ dixisset hic papa rñdemus vel ꝺeclaramus vl q̃d sile. Ex q̃ infero ꝙ optie locuta ẽ hic ista gl. dũ sentit ß. c. ponere spãlem ꝺoctrinã in mã ꝛptoꝛ. et idẽ ⁊ clarius dicit Inn. ad qđ induco. c. q̃ ad agẽdũ de ꝓcu. li. vj. vbi dz ꝙ exꝑsso casu req̃rẽte spãle mãdatũ subiecta cla generali veniũt oẽs casus req̃rẽtes spãle mãdatũ. et absurdũ eẽt dicere ꝙ nõ venirẽt casus q̃ sũt alteri⁹ q̃litatis q̃z exꝑssi. Nam tex. ibi indistincte cõꝯphendit oẽs casus ⁊ nimirũ. nã si bñ põderet mã bui⁹ c. ß nõ exꝓmit spẽs saltẽ talis q̃ ꝯphendat sub genere subseq̃nti ß exꝓmit indiuiduũ. nã si ipetro ꝯ titiũ et ꝯ q̃sdã alios. titius nõ ẽ spẽs ß indiuiduũ qz spẽs ꝑdicat de plibus ꝺofferẽtib⁹ numero. vt hõ indiuiduũ solũ prie ꝺicat de vno vt de seipso. naz titius nihil aliud sigt q̃z ipm titiũ. vt no. Bar. in. l. q̃situ. in. §. pe. ⁊ vlt. ff. de fũ. instru. vñ nõ possum⁹ ꝺicere ꝙ cla generalis ꝺebeat restringi ꝓpter spẽm ꝓcedẽtẽ. qz nulla spẽs ꝓcedit ⁊ oĩa indiuidua sũt eq̃lia ꝑm naturã et ꝯphendunt sub sua spẽ. nã sub termio hõ ꝯphẽdunt oĩa indiuidua cuiuscũq⁹ ꝓfessionis sint. vt titius semꝓroni⁹ caius ⁊ ceteri. iõ ex ꝓpria significatõe ⅋bor. exꝑmẽdo titiũ ⁊ q̃sdam alios sub ista cla generali veniũt alia indiuidua cuiuscũq⁹ ꝯditꝫ. sint. lz in q̃litate extrinseca differãt. ⁊ iõ nisi fuisset iste tex. oẽs venissent. merito ad obuiãdũ mali cũs ipetrantiũ papa edidit ß ius nouum in mã ꝛptoꝛ vt nõ ꝯphendãt maioꝛes exꝑssis. ℣ Per ß etiã infero ꝙ cũ iste tex. ponat ius nouũ ꝯ ꝓpriã significationẽ verbi dz intelligi solũ in tminis i quib⁹ loquit. vñ cũ solũ dicat maioꝛes ⁊ maioꝛa negocia nõ ꝯphẽdi nihilq̃z dicat de partib⁹ aut de inferioꝛib⁹ alteri⁹ q̃litatis ꝙ ß illa cla generali veniãt ptes ⁊ minoꝛes etiã si hẽrent aliq̃ã q̃litatẽ diuersã ab exꝑssis. qz nullibi ꝓbat ꝯriũ. ꝙ ß dico Abb. nõ bñ dixisse lz ꝺo. An. fuerit secut⁹ ꝙ exꝑsso clerico nõ veniat laic⁹. dico eñ ꝙ immo ꝯphẽdit ꝓ rões ꝑdictas. ⁊ qz q̃litas clericatus exꝑssa nõ mutat subiectũ ⁊ fuit apposita nõ cã restringẽdi gen⁹ ß cã ꝺemõstratõis indiuidui exꝑssi. sicut in sili no. Bart. in. l. pe. C. de iure delib. vbi dic ꝙ si relinq̃t aliq̃d titio filio martini ꝓpter q̃litatẽ filiatõis exꝑssam non acq̃rit ꝑi vt relictũ videat factũ ꝓ tẽplatõe ꝑis ß potius illa q̃litas vi exꝑssa cã ꝺemõstratõis qđ no. ⁊ hãc sniam ꝙ venit laic⁹ sub cla generali tz Ulin. vt refert ⁊ seq̃t spe. in ti. de rescrip. ꝑsen. in. §. fi. ⅋. q̃d ⁊ siq̃s in ꝑma ⁊ scꝺa colũ. ⁊ idẽ ibi tz Jo. an. i addi. lz ß nihil dixerit q̃nimo voluit Spe. e. §. ⅋. ß nunc. ꝙ si ipetro ꝯ epm ⁊ q̃sdaz alios veniũt cõites ⁊ duces ⁊ alq̃ laici inferiores qz sũt miores epo lz dubitauerit de imꝓatoꝛe ⁊ de rege. ⁊ sic solũ vi hũisse rẽspectũ ad maioritatẽ ⁊ nõ ad diuersitatẽ in q̃litate. ⁊ satisfacit illud capm q̃ ad agẽdũ. inductũ §. ad idẽ fac qđ no. Jo. an. in. c. rodulphus. j. e. vbi dic ꝙ maioꝛa negocia exꝑssis ꝯphendunt sub cla generali ex ꝓpria significatõe ⅋bor. vñ põdera istum tex. q̃ q̃tenus loq̃t de reb⁹ nõ dicit ꝙ maioꝛes nõ ꝯphẽdant ß ꝙ lz nõ teneat q̃s rñdere sup maioꝛib⁹ q̃ voluerit inducẽ ⁊ ꝑstare exceptiõz dilatoꝛiã ꝙuẽto. ꝓ qđ infero ꝙ ꝓcessus hĩtus sup maioꝛib⁹ negocijs exceptione nõ opposita valet. ß ꝓcessus hĩtus cũ ꝑsonis maioꝛib⁹ nõ valet. qz tex. ß in ꝑn. loq̃ns de ꝑsonis dixit maioꝛes nõ ꝯphendi. ⁊ iurisditio ꝺelegata nõ ꝑt ꝓrogari ad ꝑsonas nõ exꝑssas. vt in. c. p. ⁊. g. de of. ꝺele. ⁊ ß vltimũ tz Jnn. ß ⁊ bñ. Sz ꝯ ꝑdicta vi obstare fortiter tex. in cle. nõ ꝑt de ꝓcu. vbi in alia materia q̃z ꝛptoꝛ dic ꝙ sub illa generalitate nõ ꝯphẽdunt grauioꝛa negocia exꝑssis. q̃ istud. c. nõ inducit ius nouũ in mã ꝛptoꝛ tm̃ Itẽ facit illa cle. ꝯ illud dictũ Jo. an. qz eẽ illa negocia q̃uioꝛa ñ vident ꝯphẽdi. So. dico ꝙ illa cle. hz duos intellect⁹. ꝑm⁹ vt grauioꝛa sumant ꝓ cãis grauioꝛib⁹. vt ẽ cã fidei epatuũ ⁊ silẽs. ⁊ ꝑm istũ intellectũ quez. §. posui ⁊ placet ꝺo. An. obstat illa cle. ß ꝑm aliũ itellectũ quẽ iudicio meo sentit ibi glo. ⁊ aptius tz ibi laudinus vt refert ibi Jo. de lig. nõ ob. vt intelligãt ibi cãe graues ꝓtinentes ꝺiminutõz statꝰ. sicut ẽ opponere crimina vel ꝺefect⁹ ꝯ electũ. nã ꝺeficiẽs in ꝓbatõe q̃uiter punit. vt i. c. j. de elec. lib. vj. Jõ ille tex. disponit ꝙ illa q̃uioꝛa nõ ꝯphẽdunt sub cla gnãli seq̃nti. qz ista mlta grania ⁊ iꝑortãtia piculũ ꝑsonarũ ⁊ rerũ nõ veniũt sb gnãlitate nisi saltẽ exꝓmeret aliq̃s casus ꝯsimilis. ⁊ iste vi ꝺet ver⁹ intellect⁹ cle. ⁊ gl. si bñ põderet. ꝓ ß bo. text. cũ gl. in. c. ꝓcurator. de elec. li. vj. ⁊. gl. i. c. fi. d̃ ꝓcu. e. li. q̃nimo tenuit laudinus ꝙ ista oĩa req̃runt spãle mandatũ ß mihi plus placet pmũ ꝓ illã cle. non põt in fi. ⁊ puto ꝙ in hoc illa cle. non ponat ius nouum. quia nullum verbũ ẽ ibi ß imꝑortãs ß illud ꝺeclarat ex ꝑsũpta

volũtate cõstituentis, ꝑcuratorẽ. ⁊ ℔ bñ no. qꝛ multi de
cipiunt ponẽdo varias theoꝛicas ꝓ istũ tex. ⁊ illũ. Itẽ
dico ꝙ ex alio nõ ꝓcedit illa theoꝛica vo. An. qꝛ nõ est
vera generaliꝛ ꝙ spẽs adiũcta generi restringat genus
ĩmo. tex. est in ꝑrium in. d. l. quesitũ in. §. pe. vbi tex. di
cit ꝙ si lego alicui fundũ instructũ ⁊ exꝑmo aliquã spe
ciẽ q̃ cõtinebat sub illa gnãlitate illa spẽs nõ restringit
gen⁹ ℔ vꝛ apposita ex supabundãti ⁊ sic cã dubitatõis
tollẽde. ℔ tñ materia ẽ ardua ⁊ difficilis multũ. qꝛ iura
maxĩe ciuilia vario mõ in ℔ videt loq̃. ⁊ plene hãc ma
teriã tetigit Bar. multũ tñ obscure in. d. l. q̃situ. Sz q̃
ten⁹ facit ad ꝓpositũ ꝛclude sic clare assumẽdo mentẽ
Bar. ꝙ aut spẽs q̃ ꝛꝓhẽdebat sub genere exꝑmit ab
iꝝrante. vt qꝛ forte iꝝrabat ꝙ illa spẽs ꝛꝓhenderet ℔
genere ⁊ tũc illa spẽs nõ restringit in aliq̃ gen⁹. vtputa
si rustic⁹ iꝝrans vtrũ cãdelabꝛa maxĩe argẽtea ꝛꝓhen-
derent appellatõe supellectiliũ dixit lego tibi supelle-
ctilia mea ⁊ cãdelabꝛa argentea. ⁊ de ℔ est tex. in. l. lega
ta in ꝑn. ff. de supel. lega. aut exꝑimit spẽs a scient⁹ ⁊ cõ
ꝛhendẽdo sciam vel iꝝrantiã recurrendũ est ad q̃lita
tem ꝑsonarũ. ar. in. l. cũ de indebito. ff. de ꝓba. ⁊ qđ no.
in. c. fi. j. de solu. Et isto casu qñz spẽs apponit cã restrĩ
gendi gen⁹ seu limitãdi. ⁊ de ℔ ꝛstat ⁊ casus est clarus.
vtputa si dixi lego tibi supellectilia mea videlz pãnos
lineos tñ. aut apponit ex supabũdãti vel cã demõstra-
tiõis ⁊ ℔ cõstat ⁊ nõ restringit. exemplũ lego tibi supel
lectilia mea videlz cultrã candelabꝛa ⁊ silia. nam ꝑ hec
verba vꝛ voluisse exꝑmere cã demõstratõis ⁊ nõ cã re
stringẽdi. ad ℔ dicta. l. legata scdo rñso ℞m vnũ intelle
ctum. Qñqz ⁊ tercio sum⁹ in dubio an spẽs sit adiecta
cã restringẽdi gen⁹ vel ex supabũdanti vel cã demon-
stratõis. ⁊ tũc aut gen⁹ ponit ꝑ adiectiuũ neutraliꝛ po
situ. aut ꝑ substãtiuũ certũ ⁊ determiatũ. Primo casu
aut ꝓcedit spẽs ⁊ sequit gen⁹ aut ecõtra. si ꝓcedit spẽs
restringit gen⁹ vt nõ ꝛꝓhendat nisi spẽs pares exꝑssis
nõ tñ restringit ad spẽm exꝑssam tm̃. ℔ ꝛꝓhendit oẽs
spẽs pares cũ exꝑssa. exemplũ in. d. §. cui dulcia. vbi te
stator dixit lego titio vinã ⁊ oĩa dulcia sub illo genere
et oĩa dulcia veniunt oĩa dulcia dũmõ sint potabilia
et ℔ ꝓpter spẽm ꝓcedentẽ qꝛ vinũ est dulce potabile. ⁊
iste est ꝓximus casus isti⁹. §. ⁊ est rõ. qꝛ cũ illud gen⁹ ad-
iectiue positũ veniat verificandũ in ſbis suis. Et ap-
paret ꝑ alia verba ꝙ testator senserit de subiecto certe q̃
litatis vt de vino qđ est potabile ꝑsumim⁹ in dubio ꝙ
testator in genere subsequnti intellexerit de spẽby silib⁹
spẽi exꝑsse. Si ꝝo ꝓcedit gen⁹ ⁊ sequit spẽs ⁊ tũc spẽs
ex toto restringit gen⁹. ita ꝙ exponit copulatiua ⁊ po
sita inter genus ⁊ spẽm ꝑ. i. exẽplum si duo coeunt so-
cietatẽ ⁊ dicũt vt sint ꝑticipes lucri ⁊ q̃stus. illa q̃litas
q̃stus restringit gen⁹ qđ est lucrũ. vñ exponit lucri ⁊ q̃-
stus. i. q̃stus. qꝛ aliꝭ frustra exꝑmeret illa spẽs q̃ ꝛꝓhen
dit sub lucro. Scire eñ debes ꝙ lucrũ refert ad oĩa ꝑ
nenĩetia ex ꝓsperitate fortune q̃liacunqz sint ℔ q̃stus
ꝛꝓhẽdit solũ lucrũ ꝓueniẽs ex industria ꝑsone. ⁊ de ℔
est bo. text. cum gl. in. l. ℔ ⁊ si adiecerit. ff. ꝑ socio. vꝛ tñ
mihi ꝙ Bart. allegãdo illã legẽ errauerit in ℔ mẽbꝛo
qꝛ ibi ꝓcedit spẽs. qꝛ fit ꝑ mẽtio de q̃stu. Item gen⁹ ibi
nõ ponit ꝑ adiectiuũ ℔ ꝑ substantiuũ certũ ⁊ determi-
natũ vt ẽ lucrũ. ⁊ iõ illa lex ꝑt adduci ad mẽbꝛũ seqns.
¶ Scdo mẽbꝛo ꝓncipali cũ gen⁹ ponit ꝑ substãtiuuz
certũ ⁊ determinatũ. ⁊ tũc si spẽs ꝓcedit ⁊ seqt restrin-
git genus. exẽplũ in. l. q̃situ. §. ij. de le. iij. Si ꝝo spẽs ꝓ
cedit aut seqt. ⁊ tũc si spẽs refert ad gen⁹ vꝛ posita cã
ipm restringẽdi. sic ꝑt intelligi. l. cũ delanionis. §. q̃dã.
ff. de fun. instru. Aut spẽs refert ad actũ legã di seu vo
nãdi vel aliã dispõem. ⁊ tũc vꝛ adiecta ex cã ⁊ vꝛ adie-
ctũ ex supabũdãti. vt ĩ. d. §. pe. Di. tñ vꝛ aliꝭ intellexis-
se in regula generi. de re. iur. li. vj. vbi vide. Qñqz gene
ri addit enũeratio indiuiduoꝝ ⁊ tũc gen⁹ nõ ꝛꝓhẽdit
alia indiuidua nõ enumerata q̃ sũt eiusdẽ spẽi cũ enu-
meratis ℔ reliq̃s spẽs ꝓhẽdit. Exemplũ si testator le-
gat duas statuas marmoꝛeas ⁊ oñe marmoꝛ venit oẽ
marmoꝛ ꝑter statuas. qꝛ exq̃ testatoꝛ legauit duas vꝛ
voluisse ꝓhendere illas statuas marmoꝛeas ⁊ oẽ mar
moꝛ ꝑter alias statuas sub illo genere. vt ẽ tex. in. l. he-
res. in. §. j. ff. de le. iij. ⁊ in. d. l. cũ delanionis. in. §. cui fũ-
dũ. ℔ ꝓcedunt cũ gen⁹ ⁊ spẽs distinguñt circa eundẽ.
Si ꝝo vni legat genus ⁊ alteri legat spẽs legatũ spẽi
derogat generi sine ꝑcedat sive sequat. vt in. §. vlti. ꝑ
al. ⁊ de ℔ pleni⁹ ꝑ Di. ⁊ ꝑ Bar. in locis ꝑall. ¶ Vltio
de hac dictõe aliꝰ scias ꝙ illa facit põnem eiusdẽ q̃li-
tatis qñ ponit inter ea q̃ sũt eiusdez rõnis. vt si dicam
testm̃ vel aliã voluntatẽ intelligit tm̃ de vltia. ad ℔ qđ
no. in. l. quidã relegatus. ff. de re. du. Si aũt ponit int
oĩno diuersa tunc secus vt in exẽplis glo. Abbas.

Extenoꝛe. Qui cõtra vnũ sup eodez
ad diuersos iudices diuer-
sa rescripta impetrat et eis vtit ꝑdit cõmodũ
vtriusqz. Lõis diuisio. scda ibi nos igit. ¶ No. ꝑ arg.
opti. ex tex. ꝙ post pñtationẽ lrarũ ⁊ citatõe secuta nõ
ꝑt impetrator renũciare illis lr̃is sine cõsensu rei. Sũt
eñ lr̃e ꝑ hũc actũ effecte cões de q̃ vide ple. ꝑ Inno. ⁊
alios in. c. ex ꝛqõne. de resti. spo. ¶ No. scdo ꝙ quẽad
dũ scdm ℞ptum impetratũ ab aduersa ꝑte nõ ẽ ipso
iure nullũ lz nõ faciat mẽtionẽ de ꝓmo. ita ⁊ scdm r̃ptũ
impetratũ ab eodez ℔ opus ẽ exceptiõe vt hic. ¶ No.
tercio ꝙ si quẽtus coꝛã vno iudice ꝙuenit coꝛã alio ꝑt
excipe ꝙ nõ tenet ibi rñdere. qꝛ vbi cã cepta ẽ ibi dz fi
niri. vt in. l. vbi ceptũ. ff. de iudi. ¶ No. q̃rto arg. ꝑ ⁊ ꝛ
ꝙ fraus ⁊ dolus sũt diũsa. In ℔ tñ multe sũt opi. de q̃-
busin gl. no. in. l. iurisgẽtiũ. in. §. ℔ si fraudãdi. ff. d̃ pac.
Et vna opi. dz ꝙ fraus idẽ ẽ qđ dolus ⁊ hãc tz ibi bar.
Alia opi. ꝙ fraus ineſt dolo sic spẽs generi. nam dolus
ꝑt esse sine fraude ℔ nõ fraus sine dolo. Qñ fraus ẽ do
lus adhibit⁹ ad cõmodũ ꝓpriũ ⁊ ad deceptionẽ alteri⁹
et hãc opi. tz ibi glo. q̃ satis placet facit. l. fraudis. ff. de
re. iur. ¶ No. vltio ꝙ in penã dolosi ⁊ fraudulẽti qñz
irritant lr̃e alꝭ valide. ⁊ facit iste tex. ꝑ bis q̃ dixi. s. c.
ꝓcedenti. ¶ In gl. j. no. bñ istã gl. qꝛ ẽ magistra in sua
materia. ⁊ ẽ addẽda ⁊ ꝛiungẽda cũ gl. c. j. s̃. e. Et no. ꝑ
ex ꝓncipio istius gl. ꝙ q̃s ꝑt impetrare plura rescripta
ad diuersos ꝛ eundẽ dũmõ nõ vtaꝭ vtriszqz ⁊ sic vult
gl. ꝙ ex sola impetratõe diuersoꝝ rescriptoꝝ ꝛ eñdez
nõ insurgit ãnullatio vtriusqz r̃pti ℔ ex solo vsu vtriusz
qz r̃pti. Host. tz ꝙ ex sola impetratõe dz q̃s ꝓuari cõ-
modo vtriusqz r̃pti qꝛ vꝛ fecisse ĩ fraudẽ. nã si timebat
mortẽ iudicis debebat impetrare ℔ noie dignitatis. ℔
doc. cõiter tenẽt opi. gl. nã vt dicit Jo. an. nullũ inter-
esse ꝑt ꝓtẽdere aduersari⁹ ex impetratõe scdi r̃pti ꝓci-
pue si impetrator vtaꝭ ꝑ. si ꝝo vteret scdo tũc posset
ꝓcedere opi. Host. qꝛ potuisset impetrare in fraudez
ꝓpter lites exortas post datã ꝓmi r̃pti ⁊ añ ꝛpetratiõz
scdi. ℔ limitatio Jo. an. ꝑt ꝓcedẽ vbi ꝑt cadere fraus
aliꝭ secus. Pone eñ ꝙ sup eodẽ negocio sint impetra
ta diuersa rescripta ab eodẽ. certe nulla fraus eminet
si impetrator vult vti ꝑ vel scdo. Posset tñ dici ꝙ erq̃
habuit ꝓmũ validũ nõ habuisz scdm si fecisset mẽtiõz
de ꝓmo. ar. j. e. postulasti. Et forte hac ꝛsideratõe ha-
bita posset dici scdm r̃ptũ esse surrepticiũ. ℔ nõ incidit
impetrator in penã hui⁹. c. nisi vtaꝭ vtroqz. ⁊ ad lr̃am
q̃ põderat ĩpetratõz dic ꝙ põderat in effectu ꝓpt ve-
ratõz inde secutã. ¶ In ea. gl. ibi mutuo se impediunt
Host. dic ꝙ in ℔ casu papa ẽ ꝛsulẽdus. ⁊ ℔ veri⁹. Et
in fi. glo. no. gl. ⁊ tene eã mẽti. qꝛ q̃tidie allegat. Ex q̃
bẽs vnã regulã ĩ lr̃is ꝛtẽtio℔ vt valeãt scde ñ faciẽtes
mentionẽ de ꝓmis si ꝓme sint elidibiles ꝑ exceptionez
multo ergo fortius idẽ dicendũ si sũt nulle. ⁊ hãc opi.
sequunt vo. in. c. ex ꝑte. s̃. e. ꝑ illũ tex. ⁊ ℔ idem vꝛ ꝓce-
dere in lr̃is bñficialib⁹. vt no. glo. in. c. cũ nr̃is. de ꝛcel. ꝓ
ben. ⁊ in. c. suggestũ. de iure pa. ⁊ in. c. ĩ nr̃a. j. e. q̃s glo.

nō. Sz Bof. tz ꝓriū in. c. lr̄as. d̄ ꝛeſpō. ipu. ⁊ refert gl. in rl̄a nō ꝓſtat li. vj. Dama. tenuit mediā viā. dic̄ ei q̄ aut inualiditas ꝓſonaꝝ ſurgit ex ꝛefectu impetrātis. ⁊ ꝓcedat dictū gl. aut ſine ſuo ꝛefectu. puta q̄ iudices mortui ſūt ⁊ ꝓcedat ꝓria opi. Aliꝫ aūt no. Lal. p⁹ Jo. an. in. d. c. in nr̄a. Ego ſic diſtinguerē q̄ aut tꝑe impetratōnis ſc̄daꝝ ꝓrie erāt nulle ipſo iure. ⁊ valent ſc̄de vndecūq̄ ſurgat ꝛefectus. vt in regl̄a nō ꝓſtat. de reg. iur. li. vj. aut ꝓrie erāt alique ꝑ ex poſtfacto inceperūt corruere ⁊ tūc ſi ſūt lr̄e ad bñficia nō valēt ſc̄de tanq̄ ſurrepticie. vt i. c. ſi eo tꝑe. j. eo. li. vj. aut ſꝛ ad lites et tūc aut ex ꝛefectu ꝑmi ipetrātoꝝ lr̄e ſue corruūt ⁊ valēt ſc̄de. ⁊ ſic loquiꝫ. c. plerūq̄z. j. e. ⁊ s̄. e. ſi aūt. aut ſine ſuo ꝛefectu. ⁊ tūc puto q̄ ſc̄de pñt elidi ꝑ exceptōez tanq̄ ſurrepticie bīto r̄ſpectu ad tꝑs impetratōis. ar. j. e. ſup lr̄is. aut lr̄e ꝓrie tenēt ꝑ pñt anullari ꝑ exceptōez. ⁊ tūc aut ꝑ exceptōez cōpetētē ⁊ cio ⁊ n̄ valēt ſc̄de tāq̄z ſurrepticie. exēplū in mā. c. mādatū. j. e. aut ꝑ exceptōz cōpetētē ſc̄do impetratori ⁊ valēt ſc̄de ar. in. l. ſi dgri ſtipuler. ff. d̄ ✠. ob. ⁊ in. l. ñ vī latitare. ff. de iudi. ¶ Jn gl. fi. in fi. no. ſingl̄r. iſtā gl. ex q̄ hēs q̄ faciēs adūſariū cita ri corā diuſis iudicib⁹ ñ dz regl̄r pdē cāz ꝑ ſatl̄ ē q̄ reo excipiēte ꝓdēnet in expēſis ſc̄di iudicij. ⁊ ſic intelligenda ē. l. vbi ceptū. ff. de iud. vbi dī q̄ vbi iudiciū ceptū ē ibi dz finē hr̄e. fallit fauore libertatl̄ vt tūc actor ꝓdat cāz. ⁊ ſic intelligit̄. l. j. C. de aſſeꝛ. tol. ꝑ vltramō. tenueīt ibi ꝑ opi. h⁹ gl. vt regl̄r pdat cā. ꝑ cōit tenet opi. hui⁹ gl. quā tz Jnn. ℞. Nūq̄d aūt ꝓuēt⁹ coram ſc̄do iudice poſſit indifferent excipe de ꝓuētōe pri⁹ facta corā alio iudice. Et credo q̄ ſi in ꝓrio iudicio fuit ꝓtumax nec purganit ꝓtumaciā nō pōt excipe corā ſc̄do. qꝛ nō pt vti būficio ꝓrie inſtantie exq̄ eā nō approbauit cōparē do. ar. optimū in. l. ſancim⁹. C. de iudi. nā ſi in vna ⁊ eadē inſtātia nō audit̄ niſi ꝓrius purget ꝓtumaciā vt ibi fortⁱ⁹ nec in diuerſa audiri dz. ⁊ vī de mēte bar. in. l. ſepulchr. ff. de ſepu. vio. ⁊ ꝑ ℞ dictū infero ad no. limitationē iſti⁹ tex. q̄ ſi citat⁹ vigoꝛe vni⁹ r̄ſpti nō cōparuerit non poterit poſtmodū excipere ſi citetur vigoꝛe alteri us.

Abbas.

c **Amadeo.** Nō valet reſcꝑtuz ad bñficiū impetratū d̄ beneficio ſc̄da ibi cū em. ¶ No. ꝓrio ꝓria frōte admirādū d̄ papa cū mādat ſufficienter bñficiato de bñficio ꝓuideri. nā ℞ papa nō repꝛehēdit illā admiratōem niſi eo reſpectu qꝛ n mādauerat ꝑ illo ex certa ſciētia. ¶ No ta ſc̄do q̄ n̄ ē ſcꝑtura alicui⁹ facile r̄darguēda niſi ꝓpōderet tota vis ſcꝑture q̄d fac̄ ꝓ ꝓpē rndētes. fac. l. in ciuile. ff. de legi. ¶ Jtē no. q̄ n̄ ſufficit in impetratōne bñficij mētionē facē de ꝑbēda vl̄ canoīcatu ꝑ oz q̄ fiat mētio de vtroq̄z. ⁊ in ℞ no. iſtū tex. ⁊ tenēt do. de ro. deciſ. cccclix. al's. ccccxlix. ⁊ ē rō qꝛ ꝓt q̄s eē prebendat⁹ ſi ne canonicatu ⁊ canonicatus eſſe ſine prebēda. vt no. i c. cū. m. s̄. de cōſti. ¶ Jtē no. ar. ꝑ ⁊ ꝓ vtz in impetratōe ſit fiēda mētio de clericatu. ſtilus curie hz q̄ ſic. ſed credo q̄ de iure nō ſit ncē. qꝛ ſ intelligit̄ cl'a ſi ē idoneus. ¶ Sz q̄ro q̄d ſiq̄s defert cl'icā gerēdo ſe ꝑ cl'ico cū tōn nō ſit ordinat⁹ nūq̄d valz ipetratō bñficij ſi dicit ſe cl'icū. cōpo. q̄ ſic. qꝛ ai deſtiatōe ē cl'ic⁹. ⁊ largo mō ꝓt dici cl'ic⁹ qꝛ aſſūpt⁹ in ſortē dñi. vt in. c. cū ꝑm de ꝑben. Sz tu vide no. glo. in. c. ij. de inſti. ⁊ in. c. fi. de ꝓſūp. vbi qꝛ ñ ē capax iurⁱ ſpūalis. vt i. c. cāz de ꝓſcꝑt. ¶ Vltio ℞ q̄rūt doc. q̄d ſi papa ſcribit ſcienter ꝓ indiḡ nūq̄d ē ſibi obediēdū. ⁊ dicūt q̄ ꝓria frōte reſcꝑtū ꝓſumit̄ falſū. ar. ℞. ⁊. s̄. e. ſiq̄. ℞ ſi apparet de certa ſcia pape ſibi ē obtemperādū. xvij. q. iij. §. q̄ aūt. nā inſtar ſacrilegij ē dubitare an⁹ ſit dignus quē ꝓrīceps elegit vt ibi. hoc dicūt ꝛez niſi tāta eēt dignitas q̄ ſalua ꝓſcia ſibi obtēpari nō poſſet. Et no. ℞ dcm̄ ſingl̄r qꝛ facit ad mlta. ℞ dictū allegani ⁊ vario mō limitaui in. d. c. ſiq̄. ⁊ dic vt ibi ¶ Jn glo. ij. in fi. no. iſtā gl. ⁊ q̄ten⁹ dic̄ q̄ in cōſiderāda ſufficiētia dz hr̄i reſpect⁹ ad nobilitatē ſcīam ⁊ dignitatē optīe loquiꝫ ⁊ ꝓbat̄ in. c. de multa. in fi. j. de ꝑben. Et ſi diceres q̄re i reb⁹ dei hr̄ reſpect⁹ ad iſtas q̄litates extrinſecas. Rñdet̄ q̄ ꝑ has q̄litates ꝓuidet̄ bono vl̄i. nā ſine ſcīa mūdus regī⁹ nō ꝓt. vñ eccl'ia vl'is indiget virl̄ lr̄atis. vt in. c. cū ex eo. d̄ elec. li. vj. ⁊ in. c. fi. d̄ magi. facit auc. habita. C. ne fi. ꝑ pa. ℞ q̄ten⁹ glo. dicit q̄ dz ſufficere ſibi ⁊ ſuis. intellige de ſuis q̄s ſecū neceſſario dz hr̄e. nā ſi ē doctoꝛ vl̄ nobilis vl̄ hñs dignitatē eccl'iaſticā nō dz eē ſolus nec ſine miſtro. Jtē q̄ten⁹ gl. dicit q̄ dz hr̄i reſpect⁹ q̄ poſſit recipe aduenientes. intellige ℞ ꝑm ſitū eccl'ie. nā ꝓt eē q̄ eccl'ia ſit ex̄ ciuitatez etiā in itinere frequētato ita q̄ nō ꝓt cū honeſtate q̄n ſeruet hoſpitalitatē. ſec⁹ aūt vbi eēt in ciuitate ⁊ bñficium eſſet ſimplex ita q̄ hoſpitalitas nō ſeruaꝝ. Jn ſumma ꝓclude q̄ ꝑm q̄litatē ꝓſone ⁊ ꝑm ſitū eccl'ie iudicabit̄ ſufficiētia bñficij. Ad ℞ vide bo. gl. in. c. j. xxj. q. j. ⁊ valēt ℞ ad ſciēdū an ⁊ q̄n q̄s bona ꝓ ſcīa poſſit tenere pl'a bñficia. nā vbi nō ſubeſt cā rōnabilis n̄ excuſat̄ q̄s q̄ ad deū etiā ex diſpēſatōe pape. vt notāt̄ ſentit Joan. p⁹ doc. in. c. dudū. el. ij. de elect. ¶ Jn glo. in ✠. de pbēda. ibi dz iudex facere mētionē. ⁊ hodie ℞ ē magl̄ declaratū ꝑ. c. ſi motu ꝓprio. de ꝑben. li. vj. ⁊ dic vt ibi. ¶ Vltio no. gl. fi. q̄ in lr̄is ad beneficia ſp intelligitur cl'a ſi impetrās ſit idone⁹ etiā ſi nō exprimat̄ ſicut intelligit̄ illa ſi ꝑces veritate nitant̄. s̄. e. in. c. ij.

c **Auſaz que.** Ordo reſcꝑti interꝑtatoz recipit a iure cōi. vl' ad idē ſic. Cl'a in reſcꝑto poſita dz ad ſtatū iuris reduci vbicūq̄z ſita repiat̄. Jn ꝓria ꝓte ponit̄ ꝓtis ꝓq̄ō. in ſc̄da rñſio ⁊ iudicis inſtructio. ibi nos. ¶ No. ꝑ tria dicta notabilia ⁊ mēti tenēda q̄ pñt ex ℞ tex. colligi. primū dcm̄ q̄ reſcꝑtū ꝓncipis dz i dubio rduci ad ius cōe. ⁊ ſi oporteat ꝑ impꝛopriatōez ✠bo⁹ ſeu ꝑ trāſpoſitōem cl'a⁹. Et rō h⁹ dci ē qꝛ reſcꝑtū ꝓcedit̄ ad iuris obſeruātiā. nec aliq̄d dz ꝓtinere ꝙ ius qꝛ tūc eēt ꝓuilegiū. vt nōnt̄ dic̄ gl. ſup ✠bo noſcat̄. i. c. j. de ꝓſtit. j. li. vj. ⁊ ꝑ Ly. in. l. reſcꝑta. C. de ꝑci. impe. of. iō vt r̄ſcꝑtuz nō oꝑet ꝙ nāz ſuā dz ita ⁊ al'r intelligi vt n̄ obuiet iuri cōi. q̄d intelligo q̄n ✠ba ℞ patiūtur. nā vbi nulla eſſet ambiguitas ceſſat iſta hoīs int'pretatio. vt in. l. ille aut ille. ff. d̄ le. ij. Et ex his hēs clarā rōnē dicendi ad hūc tex. Sc̄dz dcm̄ nōbile q̄ ꝓceſſus fact⁹ vigoꝛe lr̄aꝝ male intellectaꝝ n̄ ſuſtinet̄ ex erꝛoꝛe male intelligētiū. ℞ ſi repit̄ ꝓceſſus ꝙ ius dz ꝓnūciari null⁹. Et ex ℞ iferet̄ q̄ ſi iudex ꝓceſſit ꝙ ius male intelligēdo legē vl' canonē ꝓceſſus nihilomin⁹ ē null⁹ ad ℞. c. cū dilect⁹. j. d̄ ꝓſue. vbi bo. tex. ⁊ ꝑm ℞ dz intelligi gl. in. t. vnico. de poſtu. ꝓla. li. vj. in ✠bo. de cetero. Tercīū dcm̄ nōbile ē q̄ ꝓceſſus pōt ꝓnūciari null⁹ ꝓte abñte ſicut fecit ℞ papa. qđ dic̄ abbas valde notāndū. Hoc dcm̄ nō admitterē indiſtincte. qꝛ regl̄r nihil dz iudex facere in ꝓiudiciū ꝓtis abñtis. vt in. c. oīa. ⁊ in. c. caueāt. iij. q. ix. ⁊ in. c. j. de cā poſſ. ⁊ ꝓrie. ℞ iſtū tex. ſaluo in duob⁹ caſib⁹. ¶ Primo propter notoꝛietatē. nā notoꝛie cōſtabat pape in ℞ nullaz defenſionē cōpetere abñti cū dubiū ſurgeret ex tenore ſui reſcripti. Et ꝑm hūc intellectū hēs ℞ caſ ū q̄ ꝓte abñte nō citata pōt iudex ꝓcedere ſi notoꝛie ꝓſtat nullā defenſionē cōpetē abſenti. ⁊ in ℞ caſu intellige. c. cuz olim. de re iudi. ⁊ ibi dixi. ⁊ videt̄ bo. text. in. l. ij. §. q̄ ſi frumentaria. ff. de admini. reꝝ ad ciui. pti. ⁊ ibi Bart. ¶ Scdo ſaluo q̄ñ nullitas ſurgit ex interꝑtatōe r̄ſcripti apoſtolici. Nā quēadmodū ipe papa pōt interꝑtari ſuū reſcꝑtū ꝓte abñte. vt in. c. olim de ✠b. ſig. ⁊ ibi notant̄ ponit Jnno. ita ⁊ decernere pōt nullitatē actus acceſſorie ꝓueniētē ex int'pretatōe r̄ſcꝑti. ¶ Jn glo. ij. ibi p⁹ ipſū pemptoriū. ꝑ ℞ dictū glo. dicūt Jnno. ⁊ cōpo. q̄ iſta cl'a cōminatoria apoſita in ſimplici citatōe nō habet vim pemptorij cū ſoleat apponi in termino ꝑ emptorio. vt in. l. ad pemptoriū. ff. de iu. Sed bar. al'r

distiguit ī.l.si finita. §.iul.ff.ꝺ dā.infe.dicit aūt aut in dex cōminat se ꝓcessuꝝ qđtū ꝺ iure poterit vl ꝓꝛba similia.ꝛ tūc nō hꝫ vicē pemptoꝛij qꝛ ꝑt intelligi q ꝓcedet ad aliā citatōez aut cōminat se ꝓcessuꝝ ad ꝺecisionē ꝛ cognitōz negocij.ꝛ tūc hꝫet vī pemptoꝛij. Jdē vident velle ꝺo.ꝺe ro.ꝺecis.ccxxxvij. Sꝫ ꝓ ꝫ ꝺcm oppono ꝺ.ꝺ.l.ad pemptoꝛiū.vbi ꝺr q iuꝺex in pemptorio cōminat se ꝓcessuꝝ ad cognitōez ꝛ ꝺecisionē ꝛc.ꝫ nō hꝫ vim pēptoꝛij. So.rñꝺeo ꝺupl r sustinēꝺo.bar. q tex.ibi nō imponit necitatē iuꝺici vt apponat illam cl az.vñ ꝺico q illa cl a poit ad cautelā cū exprimit ꝓemptoꝛiū.qꝛ t min pemptoꝛi hꝫ vim trine citatōis.vt in.l.tres citatōes. C.quō ꝛ qñ iuꝺex.ꝛ in.l.ꝓtumacia.ff ꝺe re iuꝺi.ꝛ.xxiiij.q.ij.ꝺe illicita.ꝛ vide plēs practicas ꝑ gl.no.ī.c.ꝓstitutōez.ꝺ sen.ex.li.vj.ꝛ sic q̄ten gl.ꝫ ꝺicit q ꝺz poni illa cl a in pemptorio ñ bñ ꝺic si ꝑ ꝓbuz ꝺz intēꝺit inducē necitatē sec ꝺe honestate.scꝺo ꝛ melius ꝑt rñꝺeri q tex.in.ꝺ.l.nō ꝺic q in pemptorio ꝺz exprimi illa cl a ꝫ poti ꝺeclarat qꝺ importat pemptoꝛiū. Nā ꝺicēꝺo cito te pemptorie nihil aliuꝺ ē ꝺicē q̄ cōminari ꝺe nō expectāꝺo vlteri ptē ꝫ ꝺe ꝓcedēꝺo vlteri ad cognitōez ꝛ ꝺecisiōez q̄tū ꝺe iure poterit fieri. si ꝧ ꝫ importat sig̃tū pemptoꝛij ꝺebem ꝺicere q illa verba explicite ꝓlata hnt vicē pemptoꝛij.qꝛ ñ ffert qꝺ ex eq̄pollētib fiat in.c.lz ex q̄ꝺā ꝺ testi.ꝛ.l.certū.ff.si cer. pe. In gl.in ꝓ.inferēꝺa.ibi ꝺe ap.inq̄sitōi. Aduerte q gl.coꝛrupte induc illꝺ.c.inq̄sitōi.nam ꝓbat totum ꝓtrariū ꝛ ꝺe eo ꝑt foꝛmari foꝛt opō ad istā reuolutō nē cl aꝝ quā papa ꝫ facit. Nā tex.ibi ꝺic q cl a oī appel latōe remota ꝓcernit oīa ꝓcēꝺētia.ꝧ ista q̄tū ꝺe iure poterit ꝛc.ꝺz ꝓcernere oīa ꝓcēꝺētia.ꝛ sic q̄lificare id qꝺ fuerat ꝺictū ꝺe ꝓbatōe recipiēꝺa.ꝛ tūc absurditas nulla surgebat. So.ꝺico soluēꝺo ꝛriū ꝺupl r ꝓio q cl a in fine posita ꝓcernit oīa ꝓcēꝺētia nisi illa hēant fīnā ꝺeterminatōez.vt ꝓbat in.c.cū ꝺilect .ꝺe ꝺonat. ꝺixi in.c.scꝺo req̄ris ꝺe ap.ꝫ illa cl a ꝺe recipiēꝺa ꝓbatōne ꝺet minabat ꝓꝛba ꝓcēꝺētia vbi fuerat ꝺictū ꝺe iure ꝧ.illa cl a ꝺz referi solū ad sequentia. Vl scꝺo vbi cl a ponit in ꝓncipio alicui oꝛonis ē ps illi oꝛonis ꝛ solū ꝓcernit sequētia vt ꝺixi in.ꝺ.c.scꝺo requiris.vñ illa cl a ꝓcernebat solū seq̄ntia iō fuit op itelligē ꝑ trāspōnē cl aꝝ ne aliq̄ꝺ cōmitteret ꝛ ius cōe. Vi ēt ꝺe bis ꝑ bar.plene ī.l.ꝓtoꝛ.ff.vi bo.ra.ꝛ ī.l.tal scꝑtura.ff.ꝺ le.j. ꝺixi plene ī.ꝺ.c.scꝺo req̄ris. Et ex bis ꝛ ex ꝑdictis hēs modū int ptādi rpta vt in ꝺubio sp ꝛducāt ad ius cōe ꝛ hīc occasiōe sūpta Jnn.ꝛ host.ꝛ cōpo.tractāt ꝺe int ptatōe aliaꝝ ꝺispōnū ꝛ int cetera ꝺicūt q statutū ꝺebet int ptari ꝫm ius cōe.ꝑ q̄ videt tex.in.c.cū ꝺilectus ꝺe ꝓse.ꝛ ī.l.ij. C.ꝺe noxa. Ln ī ꝫ aꝺūte vl eos.naz vbi statutū cēt ꝑuilegiatiuū ꝺz itelligi vt aliq̄ꝺ addat vl ius cōe.vt ꝓbat ī.l.j.ff.ad muni.sic ꝺicim ꝺ ipo ꝑuilegio.vt in.c.ī bis ꝺe prīni. Si ꝓ ē mer statutū ꝛ tūc q̄ten pīꝺicat iuri ꝑuato ꝺz intelligi stricte ꝛ p ꝫbauditōez si op ē ꝺz reduci ad ius cōmune.vt est tex. no.in ꝺ.l.ij. C.ꝺe noxa. Aut ñ pīꝺicat iuri ꝑuato ꝫ tm̄ iuri cōi.ꝛ tūc ꝺicerē aut loq pure in t minis iurꝫ cōis ꝛ ꝺz intelligi ꝫm ius cōe.ꝛ satꝫ operabit inducēꝺo nouū remediū agēꝺi.ad ꝫ reducēꝺ ē bar.in.l.ij.ff.ad.l.fal.fac c.ex pte.iij.ꝺe ꝓ.sig.ꝫ itellige vbi ius cōe loquit ꝑ ꝓꝛba ꝓꝛia.si ꝓ loq ꝑ ꝓꝛba impꝛoꝛia ꝛ statutū in eadem mā loq ꝑ ꝓꝛba silia tūc statutū ñ reducit ad ius cōe ꝫ intelligit vt iacet.ꝛ ad hāc theoricā aꝺꝺuco ꝺoctrinā bar.in.l.iiij.§.ꝑtoꝛ ait.ff.ꝺe dā.infec.vbi ꝺic q si statuto cauet vt fiat citatio ad faciē vl ad ꝺomū sufficit q fiat in ꝺomo vl ꝑsonal r.nūc intelligit illa alternatiua vt sit oꝛdinis quēadmodū intelligit ius cōe ī.l.scire oꝛ.ff. ꝺ excu.tu. Aut statutū ñ loq pure in t minis iurꝫ cōis ꝛ ꝺico q ꝺz itelligi q aliq̄ꝺ addat ad ius cōe ñ autē ꝑ īꝓpatōz ꝺz rꝺuci ꝓcessus ad ius cōe.ar.optimū ī.c. cū ꝺilect .s.all.ꝛ aliꝺ ē ī rpto qꝛ statutū fit vt plimuz vt aliq̄ꝺ addat ꝛ est lex municipal r.j.ꝺi.ius ciuile.ꝫ nā rescpti nō ē vt aliq̄ꝺ addat.ꝛ iō ꝺz rescptū stricti ptel ligi q̄ꝫ statutū. In glo.in ꝓbo ꝑcedat.ibi sec in ꝓuilegiis.ꝫ intēdit gl.q ꝑiuilegiū ñ ꝺz ita stricte int pretari sic rescptū.ꝫ tu vide q̄l r sit ꝑiuilegiū int pretandū qꝺ no.in.c.oli.ꝺe ꝓ.sig.ꝛ ꝑ Bar.in.l.fi.ff.ꝺe ꝓsti.ꝑn.ꝛ vide glo.in.c.si canonici.ꝺe offi.oꝛdi.li.vj.ꝛ aliq̄ꝺ per ꝺocto.ꝫ.

Constitutus. Hoc intēdit. Non valet r ptū executoriū impetratū sup ꝓbēꝺa ꝛ canonicatu ī q̄ nulla ē fcā mētio ꝺe statuto vl ꝺe certo canonicoꝝ|nūero, iuramēto firmato.vl sūmat al r q̄ ad intellectū. Nōvꝫ impetratio in eccīa nūerata ñ facta ꝺe nūero mētiōe si ꝑ eā frāgit nūer canonicoꝝ lz nō frāgat nūer pbēꝺarū ꝛ ꝓcessus inꝺe fact ē null . Prīo poit impetratōez scꝺo exceptōez ꝓtra ipam.t cio ꝺiffinitōis cōmissiōem scꝺa ibi vex.t cia ibi ꝺiscretōni. No.ꝑ ꝛ maxie ꝑ intellectu ꝺicēꝺoꝝ q antiqs tpib cum papa scribebat ꝑ aliq̄ bñficiādo ꝺabat succesſiue tria paria lr aꝝ.ꝑ monitorie ꝺabant q̄ꝺ monebat o ꝛdinariū collatorē vt ꝓuideret ei ꝑ q̄ papa scribebat scꝺo erāt lr ꝓceptorie q̄ ꝓcedebāt si monitoriis nō obtpabat.t cio ꝺabant lr executorie p q̄s.s.ꝺeputabat executor aꝺ puidēꝺum loco pape vl aꝺ cōpellēꝺū oꝛdinariū collatorez bodie solū ꝺant executorie ꝛ emanauit stil antiqu.qꝛ antiq̄tus sūmi pōtifices ꝺ facili nō grauabāt oꝛdīarios collatores. No.scꝺo ꝛ tene sp mentī.qꝛ nescio alibi ita bo.ter.q surreptio viciat gr az ipo fcō ēt si ꝓsistat ī tacēꝺo fcm alienū qꝺ impetrās ꝓbabil r ignoꝛare statutū nūmeri eccīe marie si statutū emanauit ꝺū ipe cēt in itinere vl in curia.rō hui ꝺcī ꝑt eē qꝛ in cōsiderāda validitate gr e ñ aꝺūtim aꝺ culpā ipetrāt ꝫ ꝑ poti aꝺ intētionē ꝓcēꝺētis.vt in.c.postulasti.j.e.si autē papa sciuisset statutū ꝑcessisse etiā ꝑ momētū nō ꝺedisset saltē ita ꝺe facili lr as ꝑ q̄s infringeret statutū eccīe. Jn ꝓtrarium tñ facit tex.sing.ī. c.gr ē.j.e.li.vj.ꝫ ꝺic vt ꝺicā in.c.sup lr is.j.eo.ꝛ ad hūc effectū Jo.an.all.istū tex.in.c.pe.j.e. li.vj. Tercio no.ꝛ tene mēti q vbi statutū ex aliq̄ in ualidat actū ꝛ ꝺubitat an statutū ꝑcesserit actū vl ecō tra ꝺicēti statutū ꝑcessisse incūbit on pbāꝺi.nā vt vides ꝫ on pbāꝺi q statutū ꝑcesserit lr as executorias incūbit capt o.ꝛ ꝫ sequit ꝫ ꝺo.an.ꝛ ꝺic hāc.q.hūisse ꝺ facto in ꝓsilib t mis.ꝫ ꝑ ꝫ ego all.gl.latā ꝛ no.ī cle.fi.j. eo.ꝛ facit tex.in.c.in pñtia ꝺe pba.ꝛ qꝺ no. Ly.in.l.matrē. C.e.ti.ꝑ ꝫ facꝫ qꝛ act ꝑsumit fēs ltīm o tpe nisi cōtrariū ꝓbet.vt in.ꝺ.c.in pñtia.ꝛ optīe facꝫ.c.accedens j.ꝺe ꝓꝺ.ꝓiu.ꝛ.c.cū viꝛ ꝺe reg.ꝛ vide qꝺ ibi ꝺixi. Jt no.q impugnās exꝛeri taciturnitate rptū ꝺz ꝓbare.ꝛ facit ꝫ ꝑ bis q̄ no. Jo.an.in.c.j.ꝺe lit.ꝓtest.li.vj.vbi ꝺistinguit vtꝝ alleget surꝛeptio in ꝛero tacēꝺo aut ī falso exprmēꝺo.vt prīo casu ꝓbet opponēs ea extitisse tpe impetratōis ꝺe qb erat fieꝺa mētio.scꝺo casu ꝺz ꝓbare impetrās ea q̄ narꝛauit foꝛe ꝛera ꝛ ē eaꝺē rō ī vtroq̄ ꝺcō. qꝛ on pbāꝺi incūbit asserēti.vj.q.v.c.fi.ꝛ.in.l.q̄. ff.ꝺ ꝓba. Vltio no.ibi irritū ꝺecernat .q surreptō viciat gr az ꝛ lr as ipo fcō adeo q ꝓcessus inde secut ē null ꝫ q̄ten ꝺicit ꝺe lr is in ꝓtrariū facꝫ qꝺ ꝺixi in.c.cetex.s.e.ꝫ rspōꝺe vt ibi ꝺixi.nā iurisditio ꝛ gr a sit cōtinebāt in eaꝺē l a.iō surꝛeptio q̄ viciat gr az ipo iure viciat lr as accessorie.q̄q̄ꝫ lr e ꝺant p gr az ꝑ executiōe gr e.ꝛ tūc nō viciāt ꝑ surꝛeptōez ipo facto.qꝛ ꝑñt ꝺici lr e aꝺ lites.sic ꝑt intelligi qꝺ no. Jo.an.p Jnn.in.c.j. ꝺe lit.ꝓte.li.vj.ꝛ vide qꝺ ꝺicā.j.e.aꝺ audientiā. Jn gl.j.ibi ꝺuo in ꝛeritare mādauit ꝫ papa.gl.ꝑceꝺit aliq̄ntulū intricate.vñ ꝺic clari q papa mādauit ꝫ ꝺuo s.vt istū recipent in canonicū ꝺe ꝑñti scꝺo vt ꝓferēt si ꝫi ꝑbēꝺā vacātē vl ꝺe ꝓrio vacaturā vnde si lr e ñ fuissent surꝛepticie tenebant canonici istū recipe ꝺe ꝓsenti in canonicū ꝛ sic satisfacere inq̄ꝫtū poterāt nā q̄s ꝑōt esse canonic sub spectatōne ꝑebende.vnde in.c.

De reſcriptis

dilectus.⁊ in.c.relatū.j.de ꝓben.ℬ qm̃ lic erāt ℬ ſurre-
pticie ī eo q̄ nō faciebāt ℬ mētionē de numero iurato
viciant in totū. Sz dices tu reſpectu ꝓbēde nulla eāt
ſurreptio.q⁹ ñ mādabat vt ꝓbēda ſimplr ꝓferet ꝺ p̄-
lū p̄iudiciū fiebat numero ꝓbendarū cū deberet ſurto
reſpectu ꝓbēde ℬ reſpectu canonicat⁹.q⁹ mādabat re
cipi de pñti ⁊ nō poterat recipi ſine fractione numeri.
Et ex ℬ bēs vnā bonā regulā q̄ ſurreptio cōmiſſa ī al
terū cōnexū viciat grāz in totū.facit.c.trāſlato.ꝺ cō
ſti.⁊ adde hāc regulā ad ea que dixi.s.c.ſedes. Sz
quero q̄ꝺ ſi canonicat⁹ vacaret de pñti nunq̄ꝺ grā ſit
ſurrepticia nō facta mētione de nūero. Compoſ.videt
velle q̄ ſic.q⁹ nō ē de intētōne pape ꝓuidere in eccleſia
nūerata nō facta mētione de numero.ꝓtrariū tz ℬ Jo.
an.⁊ Jo.cal.⁊ cōiter oēs doc.ſequētes dicētes q̄ ſi nul
lū p̄iudiciū fit numero nō ē neceſſe de eo facere mētio-
nē.⁊ ℬ videt verius q⁹ taciturnitas nō viciat erq̄ nō eſt
cauſa inductiua grē.dic ergo q̄ aut canonicat⁹ vaca-
bat tpe impetratōis ⁊ valet grā nō facta mentione de
numero. Idem ē ſi nō vacabat tūc canonicat⁹ ℬ papa
mādabat ꝓuideri de canonicatu vel ꝓbenda vacātib⁹
vl vacaturis.nā his caſib⁹ nullū p̄iudiciū fit numero.
Sed q̄ro q̄ꝺ ecōuerſo nūquid facta mētōe de nu-
mero poſſit ꝓuideri in eccl'ia nō hñte numer.iſte text.
bū facit q̄ ſic q⁹ faciēdo mentionē de ꝓbenda vacatu-
ra tacite fiebat mentio de numero.vt in.c.dilecto.de ꝓ
ben.⁊ nihilomin⁹ debebat ꝓuideri iſti ſi ſtatutuz nūeri
nō ꝓceſſiſſet. Ad ℬ vide bo.gl.in.c.fi.de ꝓceſ. ꝓben.li.
vj.in glo.magna.⁊ dic vt ibi ⁊ in fi.glo. No.hāc cōclu
ſionē gl.q̄ lz ſtatutū nō ſit iuratū tn̄ neceſſe ē mētōnez
facere de ſtatuto.⁊ ꝓ ℬ.c.cū nō deceat ī fi.de elec.li.vj.
Quid añt ſi ſtatutū ē iuratū ⁊ fit mētio de ſtatuto ⁊ ñ
de iuramēto.videt ſufficere q⁹ iuramētū ē acceſſoriuz
ad ſtatutū.g̃ ſublato p̄incipali tollit acceſſoriuz.ad ℬ
qꝺ no.in.c.dilecto.j.de ꝓben.vbi cōcludit q̄ ſi canoni
ci veniūt collegialit ꝓtra ſtatutū iuratū nō incurrūt ꝓ
iuriū.q⁹ iuramētū tollit ſublato ſtatuto. Cōtrariū de-
limat glo.no.in.ꝺ.c.cū nō deceat.⁊ ꝓ ℬ facit optime
iſte tex.ℬ.nō obſtat ꝓtrariū.ꝓcedit em̄ q̄n ſcienter tol-
lit ſtatutū iuratū ß q̄n tollens ſtatutū ignorat iuramē
tū nō hz aīm tollēdi iuramētū q⁹ iuramtū obligat de
ꝓ ℬ etiā ⁊ ē.c.debitores.de iureiu.⁊ tene ℬ mēti. In
glo.in ꝛbo iuramēto.ibi ver⁹ videt q̄ ꝓditio talis ſ̄ℬ-
intelligat.dic q̄ etiā p̄cedēs opinio Jo.pōt ſalvari vt
nō ſubintelligat cōditio q⁹ ꝓditio ſuſpēdit actū ī enē-
tū ipi⁹.vt no.in.c.vez.de ꝓdi.appo.vñ iuramētū nō li-
garet añ approbatōez pape qꝺ ē falſū.vñ iuramētū li-
gat ß intelligit excepta auctoritas pape.q⁹ papa pōt
mādare ꝓtrariū.ß nō p̄ſumit velle niſi faciat mētionez
de iuramēto.⁊ ꝓ ℬ tota argumētatio remanet declara
ta.⁊ nō intelligas q̄ in quolibet iuramēto ſit excepta
auctoritas pape ß dūtaxat cū p̄ſtat ſup re ſubiecta ip
ſi pape vel ſup iuribꝫ ptinētib⁹ ad eū.ſic intelligit.c. ve
niētes de iureiur.ℬ patz.q⁹ iuramētū ē de iure diuino
⁊ obligat deo.papa añt nō pōt impedire obligationē q̄
rendā deo.hinc ē q̄ a iuramēto p̄ſtito ſup reb⁹ nō ſpe-
ctātib⁹ ad papā nō pōt papa abſoluere ſine cā rōnabi
li.vt no.glo.in.c.ℬto de iureiur.⁊ Inno.in.c.cū int'.p.
de renunc. Itē no.ex glo.q̄ capitlo nō ē ꝓceſſū dñi
um eoz in rū q̄ bz ß ſolū adminiſtratio.⁊ idē dic in q̄li
bet p̄lato.q̄nimo nec etiā papa bz dñiuz rez eccleſia-
ſticaz ß ipe deus.q⁹ bona offerūtur deo.ad ℬ bo. text.
in.c.cū ex eo.de elec.li.vj.⁊ vide qꝺ no Inno.in.c.cum
ſup de cā poſ.⁊ ꝓpue.⁊ glo.in.c.cām.j.de ver.ſig.ß pa-
pa p̄ alijs bz liberiimā adminiſtratōez.vt in.c.ſta dñs.
ro.j.q̄tū tp̄s pōt excipi de iſta ſurreptione. Sol'.dicit
Inno.q̄ cū ſurreptio cōcernat ipſam gratiā ⁊ eā vici-
et etiā ſine literis cū grā p̄cedat lras ⁊ pōt fieri ſine eis
poterit opponi de ſurreptōne vſq̄ ad ſententiā cuz ſit
exceptio peremptoria.ſecus vbi exceptio cōcerneret li-
teras tm̄.vt ſi iuraui ꝓtra te nō impetrare literas tunc
debet excipi añ lit.ꝓteſt.cū ſit dilatoria.vt in.c.inter.ꝺ
re iudi.⁊ in.l.fi.C.de excep.⁊ dic clari⁹ q̄ q̄n in lr̄is gra
tioſis intercedit ſurreptio poteſt opponi de ſurreptōe
dupl'r.p̄.ꝓtra literas dilatorie.vt in.c.ad audiētiā.j.e.
q⁹ ſi litere nō valēt executor nō recipit iuriſditionem.
Scꝺo pōt opponi peremptorie ꝓtra gr̄az vſq̄ ad ſen
tētiā ſicut ī alijs exceptōnib⁹ peremptorijs.ad ℬ qꝺ no.
in.ꝺ.c.ad audiētiā. In glo.in ꝛbo impetraſſe in fi.
vult em̄ glo.q̄ litere monitorie ſeu p̄ceptorie nō habe
ant afficere man⁹ ordinarioz q̄ min⁹ poſſint ſtatuere ī
p̄iudiciū illaz lr̄az.nā ſolū papa ℬ mandat inquiri vtz
ſtatutū p̄ceſſerit executorias q̄ſi nō curauit ꝺ monito-
rijs.ſi ſtatutū emanauerit p⁹ eas. Idē videt velle Inn.
dicēs q̄ p monitorias nō p̄incipiat negociū niſi ꝺ ho
neſtate.ſic intelligit.c.lr̄is.j.e. De.dixit q̄ papa in ℬ g̃
uauit iſtū impetrātē.q⁹ debuiſſet hāc reſpectū ad moni
torias ß in alio releuat'.q⁹ ſatis ē q̄ fecerat mētionē de
iuramēto lz nihil dixerit de cōfirmatōne aplica. No-
ſti.dicit q̄ iſte impetrator obligauit ſe ad ꝓbanduz q̄
ſtatutū fuit ſecutū executorias.ℬ ſo.nō valet. q⁹ onus
ꝓbādi ℬ incūbit capl'o. Jo.an.dixit q̄ ℬ querebat' ꝺ p
ceſſu executoriaz iō papa mandat inq̄ri de executorijs
tm̄. Cōtra hāc opi.facit.q⁹ papa in fi.nō mādat ꝓuide
ri iſti ſi ſtatutū p̄ceſſerit executorias.⁊ ſic videt nō cu-
raſſe de monitorijs. Do.an.dicit q̄ monitorie ℬ erant
extincte p̄ mortē pape re integra.nā ꝓceſſus executorꝫ
erat nullus erq̄ litere erāt ſurrepticie.⁊ ſic non habuit
ꝓpetuare monitorias.vt no.glo.in.c.cū pl'es de offi.de-
le.li.vj. Sed ꝓtra ℬ facit q̄ iſte lr̄e erāt p̄ntate nec po-
terāt al'r ꝓpetuari.vñ ſatis pōt dici q̄ papa potuiſſet
ſi voluiſſet ꝓſequi monitorias.vt in.c.lr̄is.j.eo.ß ps nō
pōt ꝓſequi.q⁹ monitorie nō neceſſitāt.ar.in.c.cū in ve-
teri de elec.ℬ hodie nō eſt multū de ℬ curādū q⁹ iſte li-
tere monitorie nō ſunt in vſu.

Per lr̄is. Difficile ⁊ famoſū.c.et
ē clauis toti⁹ titli.⁊ boc
dicit in ſūma. Exp̄mēs falſū vl tacēs vez in re-
ſcpto ſi malicioſe caret ꝓrſus impetratis ß ſi ꝓ ſimpli-
citatē.vl ignorantiā aut obtinuiſſet vero exp̄ſſo ⁊ ſup-
preſſo falſo ſaltē lr̄as in forma cōi ⁊ delegat⁹ ꝓcedit ℬ
uato iuris ordine ⁊ non ſpāli forma r̄pti.ſecus ſi nullo
mō literas habuiſſet. Vel breuius ſic. Doloſa ſurre-
ptio viciat r̄ptū in totū.ſi añt ꝓceſſit ex ſimplicitate vl
ignorātia eaten⁹ viciat q̄ten⁹ fuit cā ꝓceſſionis. Diui-
dit in tres ptes.nā p̄mo recitat caſū ſup q̄ antiq̄t⁹ erat
opi.ſcꝺo illas p̄ diſtinctōez bimēbrē ad ꝓcordiā redu
cit.ibi nos g̃.tercio dat regularē doctrinam.ibi vt ſic.
No.q̄ ſurreptio doloſa ſiue ſit in vero tacēdo ſi-
ue in falſo exprimēdo viciat totū r̄ptū lz non fuerit cā
toti⁹ r̄pti ß forte forme ſpālis tm̄ ⁊ ℬ in penā ipi⁹ mēda
cis. Et ex ℬ no.tex.aptū q̄ ſurreptio doloſa viciat oīa
ꝓtenta in r̄pto lz r̄ptū ꝓtineat pl'a ſepata etiā ſi ſurre-
ptio nō fuerit cā obtinēdi oīa qꝺ ē valde no.nā ſi ℬ bz
locū in lr̄is cōtētioſis forti⁹ dz ꝓcedere in lr̄is gratioſis
cū ſurreptio magis viciat lr̄as gratioſas vt dixi in.c. ce
tex.s.eo. Ex q̄ collige limitatiōez notabilē a ꝺ.c.ſi eo
tpe.j.e.li.vj.vt ꝓcedat ille tex.q̄n ſurreptio nō fuit do
loſa vt tūc viciet ſolū illā ptē gr̃e cui⁹ fuit cā ⁊ nō reliq̄
ꝓtēta in r̄pto.adde ℬ ad ea q̄ dixi.s.eo.ſedes. Et no.
q̄ ℬ parificant q̄ ad ℬ taciturnitas veri ⁊ ſuggeſtio fal
ſi.dolus tn̄ magl p̄ſumit ex ſuggeſtiōe falſi.⁊ ſic ſalua
quod dixi in p̄dicto.c.ſedes. No.ſcꝺo aliā no.regu
lā q̄ ſurreptio nō doloſa ß ex ſimplicitate vl ignorantia
p̄cedēs eatenus viciat r̄ptū ſeu ꝓtēta in eo q̄ten⁹ fu
it cā inductiua ꝓceſſiōis.vñ ſi ſurreptio fuit cā inductiua
ſoli⁹ forme r̄pti viciat ſolū ipam formā ⁊ nō ſubſtanti-
am reſcripti cuius nō fuit cauſa. Si fuit cā inductiua
totius r̄pti viciat totū r̄ptū.pone exēplū ipetrauī r̄ptū

ꝓtra debitorẽ meũ. ⁊ dixi q̃ de ꝓſuetudine ꝓ̃ie cãe tractant ſimplr ⁊ de plano ꝛc. vñ papa cõmiſit cãz ſimplr ⁊ de plano tractãdã. Si ei ꝶ ẽ falſuz vt qr nõ viget talis ꝓſuetudo in ꝓ̃ia tũc nõ dz vsciari r̃ptũ in totũ qr papa nihilomin⁹ lr̃as dediſſet in forma cõi. ⁊ iõ delegatus ꝓcedet ꝑm iuris ordinẽ. ꝶ ſi malicioſe illd exp̃ſſiſſet dz in penã carere cõmodo toti⁹ r̃pti vt in ꝑ caſu. ¶ No. iij. q̃ ſurreptio q̃q̃z cõmittit ex ignorãtia q̃q̃z ex ſimplicitate q̃q̃z ex dolo. nec ignorãtia excuſat ſurreptõnẽ ſi fuit cã inductiua ꝓceſſiõis. ⁊ fac optie ad id qd dixi. s. e. ꝓſtitut⁹. ¶ Quarto no. q̃ rigor iuris q̃q̃z poſt ꝑ ordine iuris. Nã ꝶ qd ꝶ in ꝑn. appellat rigor iuris poſtea appellat ordo iuris. ⁊ dr ordo iurr rigor reſpcũ ſpãlis forme ꝓtẽte in r̃pto fũdate ſup eq̃tate. exẽplũ ſi papa mãdat ꝓcedi ſine ſtrepitu ⁊ figura iudicij ordo iuris reſpctũ iſti⁹ forme p̃t dici rigoroſus. q̃q̃z rigor ponit ꝑ q̃dã iurr auſteritate. vt qñ ad terrorẽ i aliq̃ caſu ius extẽdit ſe excedẽdo modũ in apponẽdo penã. qñ q̃z ſumit rigor ꝑ ſbtilitate iurr. vt ī. c. ī lr̃is de reſti. ſpo. ⁊ de his vide bo. glo. in. c. vt ꝓſti tueret. l. di. ¶ No. in ꝶ. niſi. forſan aliã regl̃az no. ad quã q̃tidie allegat iſte tex. q̃ iudex etiã delegat⁹ p̃t cogſcẽ ī dubio ꝺ validitate r̃pti. vñ ſi oppoit exceptio ſurreptõis dz delegat⁹ eẽ iudex iſti⁹ incidẽtis. ¶ Vltio no. q̃ delegat⁹ dz ſe regl̃are ꝑm volũtatẽ delegãtis. vt ea rõ q̃ mouet delegãtẽ de beat mouere ipm delegatũ. nã vtit vice delegãtis. vt ī c. ſane. de offi. dele. ¶ Deſcẽdo ad declaratõez iſti⁹. c. qm̃ gl. ordinarie nihil boni dixerit. Primo op. ꝯ text. ī eo q̃ diſtinxit vtr ſurreptio fuerit cõmiſſa dolose an ꝙ ignorãtiã vl̃ ſimplicitatẽ. videt ei q̃ oĩs ſurreptio bz parit viciare. ad ꝶ. c. ſedes. s. e. vbi dr q̃ mẽdax precator dz carere impetratl̃. Itẽ decretũ int̃ poſitũ ꝙ ſurreptõez nõ tz vt. l. magis puto in fi. ff. de re. eor. Itẽ in q̃libet r̃pto exprimit aut ſbintelligit cl̃a ſi p̃ces veritate nitant. vt in. c. ij. s. eo. ſi q̃ p̃ces fuerũt obrepticie debz corruere r̃ptũ ex defectu ꝓditõis. Itẽ fac ꝓtra iſtũ tex. l. p̃ſcptõe. C. ſi ꝯ ius vl̃ vti. pu. vbi tex. loq̃t de r̃pto impetrato ꝙ mẽdaciũ nec ex toto ãnullat r̃ptũ ⁊ tñ mẽdaciũ nõ eſt ſine dolo. qr vt ait aug⁹. mẽdaciũ ẽ falſa voct̃ ſignificatio intẽtõe fallẽdi. vt bĩ. xxij. q. ij. in §. ille. ⁊ tene mẽti illũ tex. Do. ꝑt ꝶ ꝯria ⁊ ſilia ⁊ maxie q̃a due ll. ciuiles videbant in hac mã diſcordare. vt ẽ. d. l. preſcriptõe. ⁊. l. ⁊ ſi legib. C. e. ti. fuerũt mlte opi. int̃ doct. iuris ciuilis q̃z duas ꝶ papa in ꝑin. recitat. ⁊ prima fuit pla. ſcda Ja. de bel. ⁊ azo. ⁊ vide ples alias ꝙ gl. ⁊ doc. in. d. l. p̃ſcriptõe ꝙ quã q̃dẽ. l. ⁊ rõez. s. dictam dicit ibi Ly. q̃ diſtinctio iſti⁹. c. nõ ꝓcedit de iure in eo q̃ facit dr̃iam int̃ mẽdaciũ cõmiſſũ ex dolo ⁊ ignr̃ãtia. ꝶ certe ne ſciuit q̃d diceret. nã vbi Ly. neſciebat ſolue ꝯtrarium iuris canonici imprudent̃ dicebat q̃ ex errore canoniſtaz illa iura ꝓceſſerãt. vñ merito ī ꝶ ⁊ ſil̃ib⁹ redarguitur ab alijs doc. etiã in r̃is ciuilis. ⁊ nõ inſiſtẽdo in opi. antiq̃z qr hodie bẽm⁹ ꝶ tex. claz cui debent acq̃eſcere legiſte ꝙ ea que no. in. c. ꝙ venerabilẽ q̃ fi. ſint le. dicendũ ẽ vt hic diſtiguit̃. nec ob. rõ Ly. nã mẽdaciũ ſtricto modo captũ diffinit̃ ſic dictũ ẽ. ꝶ largo mõ mẽdaciũ p̃t dici oĩs falſe vocis ſigtio etiã ſine dolo. vt in. c. primũ. ⁊ in. c. aĩaduertẽdũ. ⁊ in. c. is q̃. xxij. q. ij. vñ ſicut dicim⁹ in dolo q̃ ẽ dolus ex ꝓpoſito ⁊ dolus re ipa qñ. ſ. q̃s fuit decept⁹ nõ ex ꝓpoſito. vt. l. ſi q̃s cũ al̃r. ff. de ꝛ. ob. ita dicẽdũ de mendacio q̃ eſt mẽdaciũ ex ꝓpoſito ⁊ mẽdaciũ re ipſa. nã alꝭ dicim⁹ q̃ eſt dolus malus ⁊ dolus bonus. vt in. l. j. ff. de dolo. ita eſt dare mẽdaciũ doloſuz ⁊ punibile ⁊ mẽdaciũ ſine dolo ⁊ non punibile. vt in. d. c. primũ. Itẽ iſte tex. nõ dicit q̃ mẽdaciũ ꝶ int̃uenit ex ꝓ̃ꝛ ignr̃antia ꝶ q̃ veritas fuit tacita vl̃ falſitas ſuggeſta ex ignr̃antia. nõ ob. illa. l. p̃ſcriptõe. qr hz mlt⁹ intellect⁹ qa ſi ītelligit de mẽdacio ñ doloſo p̃t adduci ad ſcdm dictũ hui⁹. c. ſi intelligit de mẽdacio doloſo intelligit finis illi⁹. l. vt nõ cogſcat ille cui reſcptũ dirigebat ꝶ iudex alꝭ ordinarius vel tenea⁹ alia lec. de q̃ ibi. Nõ ob. c. ſedes qr debet reduci ad primã regl̃am hui⁹. c. nã loquit de mẽdacio doloſo. nõ ob. dicta. l. magis puto. q̃a decretũ iudicis ẽ maioris ꝑiudicij q̃z r̃ptũ. Itẽ p̃t dici q̃ ibi ſurreptio fuit ex toto cã obtinendi decretuz. ⁊ ſic p̃t adduci ad vltimũ caſuz hui⁹. c. nõ ob. qd̃ dixi de cl̃a ſubintellecta. qr illa refer⁹ ad exercitiũ iuriſditõnis Itẽ ad formam reſcripti. vñ ſi ſurreptio fuit cã obtinẽdi ſpecialẽ formã viciat prorſus illã formã ſed ramãet ſubſtãtia reſcpti. i. ipſa iuriſditio exq̃ ſurreptio nõ fuit cã ſubſtãtie reſcripti. ⁊ ex his habes diſtinctõez buius c. defenſatã. ⁊ intellige q̃ iudex debet ꝓcedere ꝑm tenorẽ iuris ſi mẽdaciũ fuit cã ſoli⁹ forme qñ intentio impetrãtis p̃t includi ſub ꝛbis reſcpti. alꝭ ꝑm Inno. ⁊ bñ r̃ptũ annullat̃ in totũ. pone exẽplũ impetrãs narrauit in reſcripto titiũ ſibi obligatũ occaſione mutui. q̃re petit illũ cõdẽnari ad ſatiſfaciẽdũ ſibi de debito. nũc vero vult agere ꝓtra eũdẽ ex titulo donatõnis ⁊ cõpelli petit adũſariũ ad tradẽdũ ⁊ dicit ſe narraſſe mutuũ ex ig̃rantia. certe nõ ẽ audiẽdus qr iſta cã quã nũc vult intẽtare nõ p̃t cõprehẽdi ſub ꝛbis r̃pti. ⁊ ſic nõ p̃t iudex ꝓcedere etiã ꝑm iurr ordinẽ. ſec⁹ aũt vbi intẽtio impetrãtis p̃t includi ſub ꝛbis reſcripti. exẽplũ ptz ex pdictis q̃n impetrãs narrauit ꝓſuetudinem ꝛc. vt. s. dixi. Scdo ꝓncipal̃r querit̃ vtr diſtinctio hui⁹. c. hẽat locũ in ꝑuilegio ſeu lr̃is bñficialib⁹. ⁊ ꝶ ẽ. q. dubia ⁊ ſbtil. Sz vt clare hẽant̃ ſequẽtia p̃mitte q̃ ex deciſione huius. c. p̃t elici tres regl̃e explicite. pria regula q̃ ſurreptio doloſa viciat reſcptũ in totũ. ſcda q̃ ſurreptio ex ignorãtia vl̃ ſimplicitate ſi fuit cã obtinẽdi ſoli⁹ forme reſcpti nõ viciat ſbaz ipi⁹ reſcpti exq̃ pricepsalꝭ exp̃ſſa veritate vel falſitate ſuppoſſa r̃ptũ ꝓceſſiſſet. t̃cia rl̃a q̃ ſi ceſſante ſurreptõe papa nullo mõ dediſſet reſcptũ viciaret r̃ptũ in totũ lz ex ignorãtia vl̃ ſimplicitate veritas fuerit tacita vl̃ falſitas exp̃ſſa. ¶ Quo ad primã regulã oĩs ꝓueniũt vt hẽat locũ in priuilegijs ⁊ lr̃is beneficialib⁹. nã ſi ſurreptio doloſa viciat ex toto lr̃as cõtẽtioſas fort⁹ bz viciare lr̃as gr̃oſas cũ ſurreptio magl̃ inficiat gr̃az q̃ r̃ptũ ad lites. pz ex eo qr gr̃a ipo facto ẽ nulla ꝓpt ſurreptõez. vt in. c. j. ⁊. ij. de fi. p̃by. li. vj. ⁊. j. eo. ad audiẽtiã. ꝶ r̃ptũ ad lites nõ ẽ ipſo iure nullũ. vt ī c. cete. ⁊ qd̃ ibi dixi. s. e. ⁊ ꝙ ꝶ vt p̃dixi ſingl̃ariter limitarẽ illud. c. ſi eo tpe. j. e. li. vj. vt ſi lr̃e ꝓtinẽt pl̃es gr̃as ⁊ ſurreptio doloſa fuit cã vni⁹ tm̃ q̃ in penã doloſi debẽt viciari lr̃e in totũ. vt notabilit̃ innuit iſte tex. ⁊ fac qd̃ dixi. s. e. ſedes. ¶ Quo ad ſcdaz t̃cia regulã ẽ dubiũ. nã Jo. ꝶ videt velle q̃ ſimplicitas nõ excuſat a ſurreptõe in iſtis bñficialib⁹ ꝙ. c. ſi motu ꝓprio. ⁊ ibi bo. gl. de p̃bẽ. li. vj. Sed ignorãtia ꝓbabilis videt excuſare ꝙ tex. no. in. c. gr̃a. j. eo. li. vj. Sed idẽ Jo. an. in. d. c. gr̃a. in nouella dicit illud. c. gr̃a fundatũ ſup maxia rõne et eq̃tate poti⁹. ⁊ q̃ nõ debet excedere terminos ſuos. et ꝓtrariũ dicerem⁹ ſi nõ emanaſſet illud. c. Ad idẽ vide glo. in. d. c. ſi motu ꝓprio. q̃ dicit q̃ in lr̃is grõſis nõ bz locũ iſta r̃gl̃a. Nã papa daret bñficiũ bñti parui ſſimũ ⁊ tñ ſi in impetratõe nõ fit mẽtio de paruiſſimo bñficõ nõ vz gr̃a vt ibi nũc diſtiguit̃. ibi an ex dolo an ex ignorãtia vl̃ ex ſimplicitate tacuerit ipetrãs minimũ bñficium. q̃ velit q̃ ſurreptio viciat lr̃as gr̃oſas lz alꝭ papa ꝓceſſiſſet gr̃az. Do. an. dic̃ poſſe dici q̃ ſi gr̃a poſſit reduci ad terminos iurr cõis q̃ tũc poterit practicari iſta ſcda regl̃a in lr̃is gr̃oſis. ⁊ in ꝶ caſu intelligit iſtud. c. ꝛtia. Sz certe ego nõ video q̃ illud. c. aliq̃ modo reducat̃ ad terminos iuris. imo ignorãtia ampliat ibi gr̃am qr ſi ſciẽt ibi impetraſſet ſcdm incõpaſſibile cũ prio ſecta mẽtõne ꝺ prio ñ dare⁹ ſibi optio retinẽdi pmũ vl̃ ſcdm ꝶ adepto ſcdo vacaret primũ ipſo facto. vt in. c. de multa. j. de ꝑben. ⁊ tñ ibi ꝓpter ignorantiã datur illi optio. Itẽ de iure cõi q̃s dz eẽ ꝓtẽtus ea vocatõne q̃ ꝑ vocat⁹ ẽ. vt ī. c. j. ⁊. q̃. xxj. q. j. ⁊ ibi dat̃ ſibi optio vtrũ

velit accipe primū vl' ſecm. Itē nō video poſſibile ī iure vt gīa reducat' ad terminos iuris ꝓp' ſurreptōnem cōmiſſā in caſu exp̄ſſo. q; gīa nūq; excedit caſū ꝓpriuz adeo q; impetrās nō pt illā grām trahere ad bñficium magis tenue. ꝛ ß q; mēs principis nō fuit ꝓcedere grāz in alio caſu q; exp̄ſſo. ad ß tex. expreſſus in. c. cui de nō. maxime in fi. de p̄ben. li. vj. ꝛ in. c. ſuſceptū de reſcp̄tis eo. li. ß etiā videt' ſentire vo. de ro. decis. cccl xix. als. cc-lxx. in antiqs. vñ in hac mā ꝓcluderē q; ſi ß ſcda regla ſbtilit' ꝛ metalit' ꝓſideret' poterit practicari in līis gratioſis ꝛ bñficialib'. nā ß regula nihil aliud vult in effectu q; ſi ſurreptio nō voloſa fuit cā vni⁹ rei tm̄ hz vicia-re illā rē dūtaxat ꝛ nō aliā cui⁹ nō fuit cā. exēplū regularit' reſcriptū ꝓſiſtit ex duob' ex ſuba ꝛ ex forma. ſub ſtantia reſcripti ē ipſa iuriſditio. forma vo ē ipe mod⁹ ꝓcedendi quē papa p̄fixit delegato. Si ſurreptio fuit cā illi⁹ forme tm̄ vitiat ſolū illā formā ꝛ nō ſbam reſcripti ex q; fuit ſine dolo ita dicā in līis gratioſis. q; ſi litera gratioſa ꝓtineret pl'a ꝛ ſurreptio nō voloſa fuit cā vni⁹ tm̄ ſolū viciabit illō ꝛ nō reliquū caſū. alle. no. i. d. c. ſi eo tpe. ꝛ ſi hoc ꝓcedit in bñficialib'. vt ibi fort⁹ ß idē dicēdū in alijs gratijs cū līe ad bñficia ſint ml'tum ſtricti iur⁹ ꝓp' ābitōz. vt ī. c. q̄uis. de p̄bē. li. vj. ß verū niſi obtētū p ſurreptōez hēat cōnexitatez cū reliq̄s q; tūc rōne ꝓnexitatis ſurreptio vitiat oīa. vt ē tex. ī. c. cō ſtitut⁹. ſ. eo. ſm intellectū quē ibi dedi. ¶ Nūq̄d autē ignorantia aliq̄ modo excuſet ī iſtis grōſis vt ſic. c. gīa poſſit trahi ad ſil'e. puto poſſe attētari q; vbi cōcurrūt q̄tuor poterit trahi ad ſil'e. Primo q; ignorātia ſit p babilis. vt in. d. c. gīa. ſcdo q; nō p̄iudicet' iuri t'cij d' q̄ nō ē fcā mētio al's aūt ignorantia nō excuſat. ꝛ ß caſu intelligo. c. ꝓſtitut⁹. ſ. e. q; princeps nō intēdit alteri p̄iudicare ſi nō exp̄rimit. vt ibi dixi. t'cio q; princeps fuiſſz ꝓceſſur⁹ al's illā gīam exp̄ſſa veritate lz nō ita de facili. vt in. c. gīa iā dicto. q̄rto q; gīa nō excedat caſū p̄priuz vt in. d. c. cui d' nō. ꝛ ad p̄dicta adde nōbilē. q. quā ponūt vo. de ro. vbi. ſ. ¶ Quidā impetrauit thesaurariā ſeu ſacriſtiā ſenen. vacātē ꝛ dixit eā ee dignitatē ī loco cōpertū fuit q; ñ erat dignitas ß offīm nūq̄d ſurreptō viciet. Fuerūt opi. ß maior ps dñoz de rota tenuit vt nō viciaret' q; illa falſitas nō fuit cā inductiua gīe. ḋa papa facil⁹ dediſſet ſi dixiſſet q; erat offīm tm̄. Itē ꝓſita bat de corpe bñficij ꝛ illa q̄litas dignitatis fuit exp̄ſſa cā demōſtratōis. falſa eīm demōſtratio nō viciat exq̄ cōſtat de corpe. vt in. l. falſa demōſtratio. ff. de cōdi. ꝛ demō. facit qd' no. j. eo ſignificāte. ꝛ vide qd' ibi dicā. ſec⁹ aūt vbi falſitas eēt exp̄ſſa nō cā demōſtratōis ß cā taxa tōis gīe. q; tūc viciaret lz papa al's ꝓceſſiſſet q; ſatz eſt q; nō cōceſſit in alio caſu. ꝛ iſte ē caſus notabil' de cui⁹ deciſione nō ſubtilit' adūtentes mirātur. in. c. ſuſceptū j. e. li. vj. vbi dicit' q; ſi impetrās bñficiū qd' dicit vacare p renūciatōez nō debet' ſi vacat p mortē lz ꝓſtet de corpe bñficij. ꝛ lz renūciatio ꝛ moz⁹ q̄tū ad vacatōem eq̄parent'. nā vt dixi p̄nceps taxauit gīaz ad illū caſū exp̄ſſuz. iō nō dz fieri extēſio ad aliū caſū. ꝛ p ß apitur via ad ml'tas ſil'es qōnes. ¶ Quo ad terciā rgulā do. an. dinſtinguit vt. ſ. q; ſi pt reduci gīa ad terminos iuris cōis nō viciabit' exq̄ ignorantia p̄babilis interceſſit. ꝛ alī. c. gīa. ꝛ forte allegaret ad caſū mēte cōceptuz. Nā ibi innuit' a cōtrario q; ſi is cui abnti ꝛ igranti bñficiū fuēit collatū p eīm impetrauit bñficiū a papa nō facta mētōne de collatōne ſibi facta p eīm q; pōt vtrū q ß bñficiū retinere ſi ſūt cōpatibilia. q̄ſi velit do. an. q; ſi impetrās exp̄ſſiſſet nō hūiſſet ſcdm bñficiū. ß ego nō video q; aliq̄ modo trahat' iſte caſus ad diſpoſitōem iuris cōis cū gīa ꝓſequat' effectū ſuū in totuz. ꝛ de iure cōi bñficiatus nō dz reputari idone⁹ ad aliud bñficiū vt in. c. is cui de p̄ben. li. vj. ſō dicerē q; ß tercia regula poti⁹ vendicat ſibi locū in literis gratioſis. p hoc. l. ꝛ ſi legib'. ſm cōem intellectū. ¶ ſi ꝛ ius vl' vti. pu. ꝛ videt' bonus tex. in. c. ex pte. p̄. de off. del. facit. c. ꝓſtitut⁹. ſ. e.

Itē gīa aſſūmit vires ex mēte ꝓcedētis vt in. c. cū adeo ſ. e. ß ꝓcedēs nō fuiſſet cōceſſurus exp̄ſſa veritate. q; gratia nulla. ꝛ ß idē ſentit Jo. an. ī. c. ad audiētiā. j. c. ꝛ do. de ro. vbi. ſ. Itē ceſſante cā gr̄e gīa ceſſat. vt in. l. gnāl'r C. de epi. ꝛ cle. canonizata. xvj. q. j. go. fort⁹ doz ceſſare grā ſi cā exp̄ſſa fuit falſa licet p ignorātiā. Et p ß hēs declaratā materiā intrinſecā. bui⁹. c. ¶ In gl. in ℞. ſimplicitate. in fi. ꝛ dic q; l. ij. loquitur in ignorantia iuris naturalis vl' q̄i q̄ tanq; improbabilis ne excuſat ad boc. j. q. iij. in. §. notādū. ꝛ qd' ibi no. ꝛ. xxxviij. di. in. c. q̄a. ad. l. j. de fal. mo. dic q; etiā loquit' de ignorātia ñ ꝓbabili. vt ſi falſa moneta cudit' in domo alicui⁹ ꝛ dominus dicit ſe ig̈rare ꝛ no. glo. iūcto tex. q; regulariter pcit' ſimplicitati ꝛ q; al'r ꝓcedit' ꝓtra doloſum ꝛ al'r cō tra idē faciētē ex ignorātia vel ſimplicitate. ¶ In glo. in verbo p̄rioꝛi mō. No. ſingl'r iſtā glo. ꝛ nō tradas oblivioni. vult em̄ apte q; exp̄rimēs falſū vl' tacēs vtr ī impetratōe ēpti nō p̄ſumit' p̄ria frōte ß facē ex dolo ß potius ex ſimplicitate vl' ignorātia. Idē ſentit Inn. ß dicit tn̄ q; dol⁹ ꝓbabat' ex cōiecturis. ¶ Hoſt. dicit q; ſi ꝓbat' ſcia impetratoris p̄ſumit' dol⁹. ar. l. verius. ff. de p̄ba. qd' tn̄ dic ꝓcedē niſi ſint līe iuſticie q; in illis de facili nō p̄ſumit' dolus cū faciliter obtineant'. Itez dicit poſſe diſtingui int' hoīez ſimplicē ꝛ diligētē. ß tu ꝓclude q; ex varijs circūſtantijs iudex p̄ſumet dolū vel ſimplicitatē ꝛ informando aīm ſuū ꝓſiderabit vtr̄ dixerit falſū ī fcō ſuo vl' in facto alieno. ꝛ an fcm̄ ſit de ꝓpinq̄ an de longinq̄. vt in. c. cū illoz de ſen. ex. ꝛ qd' no. i. c. ab excōicato. j. e. Itē an lr̄e ſint ponderoſe vl' faciles vt ī c. fi. d' cri. fal. Itē an falſitas fuerit inductiua ꝓceſſiōis gīe ꝛ ſil'ia. de q̄ vide qd' no. do. de ro. deci. ſ. alle. ꝛ Jno. j. e. dilectus. dol⁹ em̄ nō pt ꝓbari niſi ex ꝓiecturis cū ꝓſiſtat in aīo. vt in. c. ij. de renū. li. vj. ꝛ ī. l. dolū. C. d' do. ¶ In gl. in ℞bo exp̄ſſa. ibi vel tacet ſe decanū. hoc exemplū nō ꝓgruit līe. nec etiā exēplū ſequētis glo. q; papa dediſſet r̄ptū etiā in forma ꝓceſſa lz iſta fuiſſet ex p̄ſſa. ꝛ dic vt no. j. in gl. in ℞. līas. ¶ In gl in ℞. literas ibi q̄ mouere poſſent aīm principis ad danduz. tene ß prin. cū fi. glo. ex q̄ potes hāc regulā elicere q; ea ſunt exp̄rimēda ī r̄pto q̄ poſſent mouere aīm p̄ncipis ad cō cedēdū vel ad ñ ꝓcedēdū vl' ad difficili⁹ cōcedēdū. ꝛ ß vltimū ꝓbat' j. e. poſtulaſti. papa em̄ daret bñficiū bñ ti aliud tenue ß nō ita d' facili ſic daret nullū bñti. iō ta citurnitas tenuis bñficij inducit ſurreptōnez. vt in. c. ſi motu p̄prio p̄al. ꝛ q̄ q̄ glo. ponat multa exēpla nō intelligas q; in q̄libet r̄pto ſint exp̄rimēda oīa q̄ ponunt ß in gl. Sz intelligas glo. in caſibꝫ ī q̄bꝫ loquūt' iura q̄ all'. ꝛ dic vt in eis no. Et vide qd' dixi in. c. cū ordinē. ſ. e. vbi poſui an de exceptōe cōpetēte aduerſario ſit facienda mētio in r̄pto. ꝛ vide p Jo. an. in. c. j. de lit. cōte. li. vj. ꝛ plene p Spe. in ti. de excep. ī. §. dicto. ¶ In gl. in ℞. niſi forſan. ibi q; ſi notoria eēt exceptio. No. ſingl'r hāc glo. ex q̄ ml'ta potes notare. ꝛ p̄ q; exceptio notoria pt opponi ad ꝓceſſū ꝛ ſic ante litē ꝓteſtataz lz ſit pemptoria. ꝛ ſic intellecta ē valde no. dcm̄ in ſe tn̄ ē verū ꝛ no. tz Spe. in ti. de excep. in. §. d. ℞. ſed pone. ꝛ ℞. nonus. ſequit' Jo. an. in. c. j. de lit. cōte. li. vj. ꝛ vide de mā p Bar. in. l. cū q̄rebat'. ꝛ in. l. vir bon⁹. ff. iudi. ſol. ꝛ p archi. in. c. vt circa. de elec. li. vj. vbi poīt ſingl'are dictū q; oīs p̄ēptoria ex nō notoria pt opponi añ lit. cōte. dūmodo excipiēs offerat ſe incōtinēti ꝓbaturu⁹. ar. ī. l. iij. §. ibidē. ff. ad exhiben. illud tn̄ dictū a multis mordet'. facit p ꝛ ꝫ. c. literas. de reſti. ſpo. ¶ Scdo nota ex hac glo. q; ſi nō cōſtat citantē hāe iuriſd itionē in citatū imo notorie cōſtat cōtrariū nō tenet' citat⁹ cōparere. ꝛ hēs aliā glo. in. c. veniēs de accu. ꝛ terciā in. c. ſi eps ij. q. ij. ꝛ dixi poſt Cal. ī. c. cū ordinē. ſ. e. vide tn̄ ad ß maxime in delegato qd' no. Jnn. in. c. ij. de dila. ꝛ ī. c. cū in iure de offi. dele. ꝛ p Jo. an. in regla ſcieti. li. vj. ī mercu. ¶ Tercio nota q; vbi notoriū ē r̄ptū eſſe ſurreptici um vl' ipetrātē eē excōicatū vel iudicē ordinariū non

habere alʒ iuriſditionē in citatū nō ꝑt cogſcere an ſua ſit iuriſditio. qꝛ exq̄ iudex eſt certꝰ de defectu iuriſditionis nō pōt ꝓcedere in cā. ad ℔. c. ſi duob. j. de ap. ⁊ ℔ cōpetent pōt annecti illa materia q̄tidiana ⁊ vtil. an ⁊ qñ iudex ſi reuocaſ in dubiū d iuriſditōe ſua poſſit d ℔ cognoſcere. de q̄ materia ꝑ doc. hic. ⁊ ꝑ Jo. an. in. d. regula ſciēti. ⁊ ꝑ Jnno. ℔ ⁊ in. c. venerabili de cēſi. ⁊ in. c. ex pte. el. j. j. de ℣. ſig. ꝑ bar. ⁊ alios legiſtas in. l. ꝑſcriptōne. C. ſi ꝓtra ius vl vti. pu. ꝑ eundē in. l. ij. ff. ſi qs in ius vo. ⁊ in. l. q̄dā ꝓſulebāt. ff. de re iudi. aliq̄d in. l. a ſē tentia. ff. de teſt. tute. ⁊ cā breuitatis reduco totā materiā ad certos caſus. Et primo ponā caſus q̄d cōiter tenet iudicē nō poſſe cognoſcere, ſc̄do caſus in q̄b pōt. tercio caſus in q̄b dubitaſ. ¶ Venio ad primū ſi exceptio oppoſita ꝓtra iudicē ſigillat. i. notat ipſū iudicē infamia ſeu defectu vl alio crimīe nō ꝑt ipe cognoſcere qꝛ ē ſuſpectus. vt puta ſi opponit q̄ ē excōicatus vel ſeruus vl infamis vl q̄d ſile. hoc tʒ bar. in. d. l. cōſule ⁊ bāt. Jo. an. ſentit in. c. pia. de excep. li. vj. Sequit d. an. ⁊ cōiter ſequūtur doc. lʒ Jnno. dubitādo aliud ſenſerit in. c. cū in iure. ⁊ in. c. cū ſup. de offi. dele. ¶ Scd̄s caſus qñ exceptio iuriſditōis piter ꝓcludit in illo incidēti ſicut in illo pricipali. exēplū ſi oppono q̄ iudex eſt minoꝛ vl furioſus vel mlier vel aliū nature defectū patiaſ. nā iſte exceptōes ſic excludūt eñ a pricipali ita q̄ nō poſſit cognoſcere an ſit iudex ⁊ iſta ē rō quare iudex q̄ allegaret ſuſpectus nō pōt cognoſcere ſup ſuſpitōe ℔ eligūtur arbitri. vt in. c. ſuſpitōnis de off. dele. nā ſic ē ſuſpectus in pricipali ita ⁊ in incidēti ⁊ ℔ voluit Jnno. in. c. prudētiā. de offi. dele. ⁊ ſentit bar. in. d. l. q̄daꝫ. ¶ Terciꝰ caſus cū opponit de totali fūdamēto iuriſditionis ⁊ ꝓprietate ipſius. vt qꝛ opponit q̄ qs nō ē ptās vel eps. nō em̄ ē idoneꝰ in hac cognitōe qꝛ bʒ affectionē ad cām q̄nimo cā ē ꝓpria. ℔ voluit notanť bar. i. d. l. a ſnīa. ⁊ Jnno. in. c. cetex. de iudi. ¶ Quartꝰ caſꝰ cuʒ agit ſolū de nudo exercitio iuriſditōnis ℔ de ꝓprietate ſubiectōnis. vt qꝛ citatꝰ dicit ſe eē exēptū ⁊ iudex negat mlta em̄ ſūt cōmoda ſubiectōis. iō iudex ē ſuſpectus i hac cognitōe. ℔ voluit Jnno. in. c. venerabili. de cēſi. ⁊ vide qd̄ ibi dixi. ꝑ qd̄ notāter limitaſ. c. cū pſone. de ꝓui. li. vj. ⁊ glo. ibi poſita q̄ aliud ſentit. ⁊ vide qd̄ dixi i d. c. venerabili. facit qd̄ no. glo. in. c. ad audiētiā d ap. ¶ Quintus caſus qñ notoriū ē eū nō eē iudicē vel ſaltē ipe ſcit. nā tūc nō ꝑt ꝓcedere in cā. de q̄ in. c. ſi duob de ap. ⁊ dic vt ibi. ſecus ſi iudex ignoraret ⁊ ptes ſcirēt. vt ibi ē bo. tex. ¶ Sextꝰ caſus qñ iudex ſe ingerit ita q̄ ꝓtēdit ꝑ iuriſditōe ac ſi eēt ps. nā ex ℔ reddit ſuſpectꝰ ar. l. q̄ oīa. ff. de ꝓcu. ⁊ ē glo. ſingl'aris in. c. ſtatutū. i ꝓn. in ℣. copia. j. e. li. vj. ⁊ teneb ſp mēti hūc caſū ꝑ quē infert ad. q. q̄tidianā nūq̄d iudex ꝓcedēs ex officio poſſit cognoſcere an ſua ſit iuriſditio ſi dubitaſ: ⁊ videť q̄ nō. qꝛ tʒ locū ptis ⁊ ꝓtēdēdo ꝑ iuriſditōne reddit ſe ſuſpectū. ⁊ in hac opi. videť inclinare d. an. lʒ nō firmiter. ℔ ego credere oppoſitū ꝑ l. ij. ff. ſiqs in ius vo. q̄ loq̄tur indiſtincte. ⁊ ꝑ tex. iūcta glo. in. d. c. cū pſone. nec ℔ caſu ꝑt dici q̄ iudex ſe ingerat cū teneaſ ex offō ſuo ꝓcedere. vt in. c. q̄ſtr ⁊ qñ. ij. de accu. ꝑ ceſſat rō ſuſpitionis qꝛ ſe nō ingerit volūtarie. ſecꝰ qñ. q. ē inter ptes ⁊ ipe aſſumit defēſionē ptis ſtātis ꝑ iuriſditōe. Calꝰ ℣o in q̄ pōt cognoſcere ē cū dubitaſ ꝓbabiliť de cōpetentia iuriſditōnis ⁊ exceptio nō ſigillat pſonā ſuam. ſi ſumus exē oēs caſus p̄dictos ⁊ tūc cognoſcit an ſua ſit iuriſditio. qꝛ iudicare pricipaliť ē onus. vt in. l. munex. in. §. iudicādi neceſſitas. ff. de mu. ⁊ ho. ⁊ in. c. paſtoraliť. de off. dele. lʒ in p̄ntiā ſit honoꝛ. vt i. c. vt debitꝰ honoꝛ de ap. vide gl. i. c. ſi ꝯ vnū de of. dele. li. vj. nec iudicat in facto ꝓpꝛio. qꝛ cā nō dī ꝓpria exq̄ cōmodū vl icōmodū ad eū nō ptinet. ij. q. vj. biduū. in ℣. palā. ⁊ in ℔ caſu intelligiť iſte tex. ⁊ c. paſtoralis. ℨ. e. ⁊ in. l. ꝑſcriptōe. et alie leges ſupius alle. Caſus ℣o in q̄b dubitaſ occurrunt ad preſens tres ad quos tanq̄ ad pricipaliozes poterunt reduci ſiqui alij inueniri poterūt. Primꝰ caſus cū excipiť q̄ locus ꝓtractus vel delicti nō eſt de iuriſditōne citātis. ſed finaliť tenet Jnno. q̄ pōt cognoſcere qꝛ hec ſnīa nō nocet alteri iudici. q̄nimo Bar. ſetit in. d. l. ij. q̄ ℔ exceptio nō pōt opponi ad ꝓceſſum ℔ ad merita cauſe tm̄. qꝛ ſatis eſt in libello aliq̄d exprimi qd̄ fundet iuriſditionē iudicis lʒ illō nō ſit nex. qꝛ debʒ inſpici qd̄ petiť ⁊ nō qd̄ debeť quo ad fundandā iuriſditionē iudicis ꝑ ter. in. l. pe. ff. de iuriſdi. om. iu. Cōtrariū tʒ ℔ d. an. qꝛ illa l. nō ꝓcedit qñ ex negatōne petiti negať pricipaliter iuriſditio. vt in caſu nr̄o. ⁊ ℔ verius puto q̄ poſſit recuſari vt ſuſpectus ꝓpter affectionē quā habet ad cām. ar. in. c. inſinuante de offi. dele. Scd̄s caſus qñ iudex ē habiturus aliqd̄ cōmodū ſportulaꝝ. quo caſu glo. multum vulgata in. l. de iure. ff. ad muni. dicit q̄ nō pōt cognoſcere. Cōtrariū tenet Pe. ⁊ Ly. in. d. l. ꝑſcriptōe. qꝛ cōmodū habet accеſſorie. bar. ſequiť glo. qꝛ ſola affectio ad cauſā eſt ſufficiens ad remouendū iudicē. d. c. inſinuāte. ⁊ l. ꝓtor. ff. de iuriſ. om. iu. dicit tñ in. l. ij. in ℔ ſtandū cōſuetudini. Do. an. putat attendēdam q̄ſtitatē cōmodi. ⁊ placet mihi q̄ attēta q̄litate pſone iudicis ⁊ q̄ſtitate muneris iudiceť ſuſpectus vel nō. ad ℔ allego bo. tex. in. c. ⁊ ſi qōnes de ſymo. ¶ Terciꝰ ⁊ vltimꝰ caſus qñ r̄ptū dicit falſum ⁊ iudex pnunciauit qd̄ erat nex nūquid teneat ꝓceſſus poſtea detegit q̄ erat falſum. Jnno. Jo. an. Lōpo. do. an. tenēt ꝓceſſum nō valere. qꝛ fabricatoꝛ falſi r̄pti nō potuit dare iuriſditionē nec in pricipali nec in incidenti. Bar. in. d. l. ꝑſcriptōne. dicit ꝓceſſum valere ſi falſitas erat latēs. qꝛ dubiū poſuit iſtū in quaſi poſſeſſione iuriſditōnis. ar. in. l. barbarius. ff. de offi. prето. Bal. tenet primā ptē. ⁊ illa videť mihi verior. qꝛ exq̄ r̄ptū non emanauit a pricipe iſte pōt dici intruſus. ⁊ ſic non debent valere geſta etiā dato cōi erroꝛe. vt no. in. c. nihil. j. de ele. ꝑ Jnno. fac. c. alienatōes. xij. q. ij. non ob. l. barbarius. qꝛ ille būit ptātē a pricipe lʒ p ſurreptiōem ℔ iſte a nemīe. ⁊ ꝑ ℔ dic q̄ ſi r̄ptū eēt ꝓſus nullū ſi tamē emanauit a pricipe ⁊ dato dubio iudex pronūciauit r̄ptū valere tʒ ꝓceſſus ſi nō fuit appellatū. ℔ ē ſingl'are dcm̄ lapi. in. c. j. e. ti. li. v.

Doceri. Solet mltū allegari. ⁊ ℔ dic i ſūma. In cā mōſterij quеriť abbas ꝑ r̄ptū in q̄ nll'a fit mētio d̄ quentu. nec ꝓt ℔ appellari pōt niſi abbatis ⁊ quētus bona eēnt diſtincta oīno. Primo ponit dupler qō. ſc̄do ſo. ibi ſup quo. tercio rō ibi cū ex officio. q̄rto exceptio ibi niſi. ¶ Nota primo q̄ valet reſcptū impetratū ꝓtra ſolū platū lʒ ipetret ſup cā cōi ipi prelato ⁊ capło. Dic tñ Guil. de monte laudino in cle. j. j. eo. q̄ curia de facili nō dat r̄ptū ſup reb cōib ꝓtra platū q̄n faciat mentionē de cōuentu. dic tñ q̄ iure reſcriptū valet vt hic. ¶ No. ſc̄do q̄ platus ꝑt ⁊ teneť ſolus ꝓcurare negocia ſibi ⁊ capło cōia. nā ex officio adminiſtratōnis ſibi iniūcte ad ℔ teneť. Et ex no. q̄ ſolus rectoꝛ vniuerſitatis pōt promouere ⁊ procurare negocia totiꝰ vniuerſitatiʒ imo ex officio ſibi iniuncto ad hoc teneť. vt notat Jnno. in. c. fi. de maio. ⁊ obe. niſi negocia eēnt multum ardua. vt j. dicam. ¶ Jtē no. ibi negocia procurare. q̄ prelatus nō dicit dns rerū eccleſiaſticarum ſed potius ꝓcuratoꝛ. ⁊ idē dic in epiſcopo ⁊ alijs prelatis. vt ē tex. in. c. ij. j. de dōna. non tamen ex toto prelatus equiparatur ꝓcuratoꝛi nec etiā tutoꝛi ſed ampliozem ⁊ honoꝛabiliozem poteſtatē habet q̄ tutoꝛ ⁊ ꝓcurator. vide ad hoc glo. no. v. q. ij. in. c. fi. ¶ Ultimo nota vnum quod neſcio alibi q̄ inter abbatem ⁊ capitulum bona mōaſterij poſſunt eſſe diuiſa vt aliqua pertineat ad menſam abbatis aliqua ad menſam capituli. hoc tam̄ non ꝓcedit ex regula nec de iure cōmuni cū omnia debeāt eis eſſe cōia. vt in. c. cum ad monaſterium. j. d̄ ſta. regu. ſed ꝓcedit de iure ſpeciali. puta ex cōſuetudine

vel ſtatuto ex cā rōnabili facto. de q̄. j. latius 7 pōdera
q̄ ꝓgregatio religioſoꝝ appellaī ꝓuētus ſeculariū ꝯo
cōiter appellaī capl'm. nō tn̄ eſt inter ß dōia. 7 aliqn̄ cō-
uent⁹ religioſoꝝ appellaī capl'm. de q̄ dicā. j. e. c. capl'm
et etymologiā capli cetus ſynodi 7 cōcilij vide in. c. xv.
di. de capl'o dicā. j. eo. capl'm. ¶ Jn glo. j. in fi. banc gl.
et dicta doc. ꝑ clariozi doctrina reduco ad. viij. qōnes.
Prima qō verſaī circa validitatē ſpti impetrati ꝓtra
monaſteriū vel ꝑ. Scda qō circa facultatē agēdi in iu
dicio. 7 nunq̄d abbas ſine cōuentu vel ecōtra poſſit ex
puri. Tercia qō circa facultatē cōſtituēdi ꝓcuratozem
ſeu ſindicū vel iconomū. Quarta qō nunq̄d ſede vacā
te poſſit cōuentus agere. Quinta qō ꝑſuppoſito q̄ cō
uent⁹ nō poſſit agere ſine ꝑlato nunq̄d ꝑlat⁹ poſſit hāc
ratū factū ꝑ ꝓuētū. Sexta qō q̄d ſi ꝯtiī lis inī ꝑlatū 7
capl'm nūq̄d poſſit agere capl'm ſine curatoze. Septia
q. nūq̄d diſpoſitū ß in abbate 7 ꝓuētu hēat locū ī aliꝯ
platis. Octaua. q. 7 vltia qn̄ bona dicanī cōia vel diui
ſa inī ꝑlatū 7 cōuentū. 7 cuⁱ⁹ aūcte ß diuiſio fieri poſ-
ſit. 7 hāc vltimā. q. tāq̄ ꝑ fundamēto aliaꝝ qōnū ꝑus
expediā. ¶ Sciendū ē em̄ q̄ qn̄q̄ bona eccl'ie ſunt ꝓ-
ſus cōia abbati 7 cōuētui. qn̄q̄ ſunt diuiſa q̄ ad rem ß
nō q̄ ad admīſtratōē. vt puta q̄ certa bōa ſūt ꝺputa
ta ꝑ mēſa ꝓuentus 7 certa ꝑ mēſa abbatis adminiſtra
tio tn̄ nō eſt diuiſa ß abbas admīſtrat ac ſi bona ex to-
to eſſent cōia. qn̄q̄ 7 tercio bona ſunt diuiſa q̄ ad rē 7
q̄ ad admīſtratōz. vt q̄ cōuent⁹ ꝑ ſe vel ꝑ aliū admini
ſtrat bona ſibi ꝺputata 7 idez facit abbas ꝺ ſuis. 7 ꝺ
qn̄q̄ 7 q̄rto aliq̄ ſunt diuiſa aliq̄ ꝯo ſunt cōia. cuⁱ⁹ aūt
aūcte hec diuiſio fieri poſſit cū vt. s. dixi religioſis oīa
ꝺbēt eſſe cōia. dicūt doc. q̄ in inſtructōe ſeu fundatō
ne mōaſterij ß potuit fieri ad inſtātiā pāoni. 7 intellige
q̄ eps ß fecit ad inſtantiā pāoni. ar. in. c. cū dilectus ꝺ
ꝓſu. 7 in. c. q̄to ꝺ cēſi. q̄ cū iſta cōcernāt modū viuēdi
et ſpūalitatē q̄dā nō ꝑt pāonus ꝑ ſe ß ſtatuere etiā a
ꝓncipio. vt nōnter voluit Jnno. in. c. qm̄. j. ne p̄. vi.
ſu. poſt fundatōz ꝯo ß facit eps. ar. in. c. qm̄. j. ꝺ vi. et
bo. cle. 7 in. c. ſicut vnire. ꝺ excel. pl. Ego puto q̄ etiā
ipſe abbas cū ꝓuētu poſſit ß ex cā ꝓſtituē cū ꝑ hāc di-
uiſionez bona nō minⁱ⁹ ſūt mōaſterij q̄ ꝑus ß reſpectu
vr̄ ſentire Jo. an. in fozticoribꝫ termis in regula nō ē ob
ligatoꝝ. ꝺ re. iur. li. vj. in mer. vbi poſt quendā mgr̄m
in theologia ꝓcludit valere ſtatutū abbatis 7 cōuētus
cā vitāde murmuratōis 7 ſcādali vt ſingulis mōachis
ꝺnt ꝺcē ꝑ veſtimēntis. 7 ibi vide latiⁱ⁹. ſine cā tn̄ ß ꝺbe
re fieri nō ē ꝓſulendū ne ſit occaſio mali. 7 idē dic ī mo-
nialibꝫ. vn̄ puto abbatiſſam poſſe ꝑmittere vt lucra ex
manibꝫ poſſint ꝓuertere in ꝓpos 7 necīos vſus nec ꝑ
ß dicunt hīe ꝓpriū. ꝺ q̄ vide ꝑ Jo. an. 7 boſt. in. c. cuz
ad monaſteriū ꝺ ſta. reg. 7 ibi dixi. cogita tn̄ nūq̄d con
ſenſus epi ꝺz accedere ꝑ nōbile dictū Jnno. in. c. req̄ſi
ſti ꝺ teſta. 7 in. c. cū accēſſiſſēt ꝺ ꝓſti. vbi dicit collegia
inferioza nō poſſe ſtatuere circa ſtatū eccl'ie ſine aūcte
epi. nā ſaluādo dictū Jo. an. poſſem dicere illud nō cō
cernere ſtatū eccl'ie ß potius modū viuēdi inter ſe. fac
q̄ ꝺ dicit gl. in. c. ij. ꝺ ver. ſi. li. vj. ¶ Ad ſcdam. q. q̄ fuit
ꝑma in oꝛdīe dic q̄ ſi bona ſūt cōia ex toto vel ſaltē q̄
ad admīſtratiōnē. vt. ß. in ſcdo mēbro tz ſptū impetra
tū exp̄ſſo nōīe ſolius abbatis. ß apte vult iſte tex. q̄ ad
ipſū abbatē ꝑtinet ꝓcurare negocia totⁱ⁹ mōaſterij. q̄
ſatis ē ꝺ eo facere mētioz in ſpto. nec ob. illa diuiſio q̄
ad rētm̄. q̄ exq̄ nō ē diuiſa adminiſtratio ꝓcedat rō. c.
nec ob. finis q̄ loquiī qn̄ bona ſūt oīno diſticta. vn̄ in
tercio mēbro qn̄. ſ. ſūt oīo diuiſa nō valet ſptū ꝯ abba
tē ſup bonis ſpectātibꝫ ad capl'm nec ecōtra. vt ꝑbaī
ß in fi. tex. nā tūc ceſſat rō capli q̄ exq̄ bona oīo ſūt di
uiſa nō teneī abbas ꝓcurare negocia ꝓuēt⁹. ¶ Ultio
mēbro qn̄ aliq̄ ſūt diuiſa aliq̄ cōia. in diuiſis tene qd. ſ

diri qn̄ oīo ſt̄ diuiſa ī cōibꝫ tene qd. ſ. dictū ē qn̄ oīo ſit
cōia. 7 ß olim tenuit Fran. ꝯcelleñ. 7 vr̄ magis placere
doc. ß baſianus ꝯ. ß tene ꝓmū q̄ eadē rō dz eē ꝺ pte q̄
ad ptē ſīc ꝺ toto q̄ ad totū. vt. l. q̄ ꝺ tota. ff. ꝺ reivē. 7 i
c. paſtoraī. §. itē cū totū. ꝺ off. ꝺel. Jtē rō hⁱ⁹. c. vēdicat
ſibi locū ī iſtis caſibꝫ q̄ abbas teneī ꝓcuraē eccl'iā. g̃ hz
locū diſpoſitio in. c. cū dilecta. ꝺ ꝓſir. vti. Si tn̄ ꝓuen
tus etiā in cōibꝫ ꝺpetraret nōīe eccl'ie ꝑ tale ſptū poſſet
agere abbas. vt no. Jo. an. ī addi. ſpe. in ti. ꝺ ſp. pñta.
§. rōe eiⁱ⁹ ꝯ quē. ꝯ. itē q̄ vbi ꝺpetraī. vbi vidē. ¶ Ad ter
ciā. q. circa facultatē agēdi gl. ß 7 in. c. j. ꝺ ꝓcu. 7 vbicū
q̄ tāgit hāc mām ſp tenuit q̄ nec ꝓuenire pōt ꝑlatus
ſine ꝓſenſu ꝓuētus nec ecōtra. 7 ꝓpter aūctem gloſato
ris curia nō admittit ꝺ facili ꝑlatū ad agēdū ſine ꝓſen
ſu ꝓuētus ſeu ꝓcuratozē ipſi⁹. vt no. in cle. j. j. e. ß Jnn.
7 cōiter doc. tenēt ꝯriū. 7 ß opi. vlt. verioz. vn̄ diſtīgue
q̄ ſi bona ſint cōia ꝑ et ſcdo mō ſolus ꝑlatus ꝑt agere
ſine ꝓſenſu ꝓuētus 7 etiā ꝓueniri. nā vt dicit Jnnoc. re
gula iuris hz q̄ hñs legitimā admīſtratiōnē ꝑt agere ſi
ne ꝓſenſu alteri⁹. vt in. l. fi. ff. q̄ cuiuſq̄ vni. ß ꝑlat⁹ hz
legitimā admīſtratiōnē. g̃ ꝛc. Jtē ad ß cozroborandū
adduco ß ar. incōuincibile. q̄libet ꝑlatus ſaltē ē ꝓcura
tor legitim⁹ eccl'ie ſue. vt in. c. ij. j. ꝺ dona. 7 hz liberam
admīſtratiōnē a iure. vt in. c. cū nobis. in fi. j. ꝺ ele. 7 in
c. is cui. e. ti. li. vj. 7 in abbate vide tex. opti. in. c. nullam
xvij. q. ij. vbi dz q̄ tota ptās mōaſterij tā circa cultum
diuinū q̄ circa reliq̄s res mōaſterij ē penes ipm̄ abba-
tē ß ꝓcurato⁹ etiā ſimpler ꝑt agere 7 ſi hz liberā ꝑt ex
plicare ea q̄ exigūt ſpāle mādatū. vt in. l. ꝓcurato⁹ cui
libera. ff. ꝺ ꝓcu. g̃ fozt̄ius poterit ꝑlatus q̄ nō ē ꝓcura
to⁹ ſimpler ß hz titulū honozabilē 7 dignitatez. vt no.
gl. in. c. fi. v. q. iij. ꝑbaī in. c. indēnitatibꝫ. ꝺ elec. lib. vj.
¶ Et ex ß pōt argui q̄ ſolus ꝑlatus ꝑt etiā alienare ex
cā licita ꝑ illā. l. ꝓcurato⁹. niſi ius ſpāliter interdiceret
ſibi. xij. q. ij. ſine exceptiōe. 7 c. abbatibꝫ. 7 c. placuit. nō
ob. huic cōcluſioni. c. j. ꝺ ꝓcu. hz em̄ ille tex. duos intel
lectus. ꝓmus vt clerici ibi ſe ſubſcribāt vt teſtes nō tā-
q̄ ꝑſtātes ꝓſenſū. vn̄ vt dicit ✠ Hoſt. epūs ſolus hz ipſū
ꝓſtituere ꝓcuratoꝛē. ſm aliū intellectū ſe ſubſcribūt vt
ꝓſentiēt̄es. 7 tūc dic̄ Jnn. q̄ pōt ꝓcedere in arduis in q̄
bus dz ꝑlatus hīe ꝓſenſū capli. ar. in. c. paſtoraī. j. ꝺ do
na. 7 in. c. ſine exceptōe ꝑal. 7 tene mēti hāc regulā q̄ ī
arduis ꝑlatus nō dz aliq̄d agere ſine ꝓſēſu capli. vide
tn̄ q̄ ꝺ le. 7 no. in. c. q̄to. 7. c. nouit. ꝺ bis q̄ fi. a ꝑla. Nō
ob. l. ait ꝑtoꝛ. ff. ꝺ iure ꝺlib. ſup q̄ ſe fundat gl. q̄ po-
niī ibi caſus ſpāl̄is ī berede q̄ voluit tp̄s ad ꝺliberādū
nā añq̄ adeat hereditatē nō ꝑt agere nec aliq̄ alienare
vn̄ regula nō ē vera indiſticte q̄ nō valet alienare q̄ n̄
ꝑt rē in iudiciū ꝺducere. exēplū iu pīe q̄ ſup bonis ad
uēticijs filij ꝑt agere tāq̄ bñs legitimā admīſtrationez
a iure 7 tn̄ nō ꝑt alienare. vt in. l. cū nō ſolū. C. ꝺ bo. q̄
li. 7 in. l. j. C. ꝺ bo. ma. Jtē ꝓcuratoꝛ ſimpler ꝑt agere.
vt in. c. q̄ generaliī. ꝺ ꝓcu. li. vj. 7 tn̄ ꝓcuratoꝛ nō pōt
alienare ſi nō hz liberā. vt in. l. ꝓcuratoꝛ bonoꝝ. ff. ꝺ
ꝓcu. Dic g̃ q̄ q̄ nō pōt alienare nō ꝑt rē in iudiciū ꝺ-
ducere noīe ꝓpriō. 7 ſic ſcdo mō ꝑt intelligi illa. l. ait ꝑ-
tor. ß noīe alieno ꝑt exq̄ hz legitimā admīſtratōz vt ī
dictis iuribꝫ. 7 no. Ci. ī. d. l. j. nō ob. §. 7 ß. nihilominus
aliī ī gl. ß poti⁹ faī ꝯ. q̄ dic̄ q̄ ſolus iconom⁹ ꝑt agere lz
ī ꝓſtōne iconomi ꝓcurrat ꝓſēſus ꝓuētus. ꝺ q̄ dicā ī ſe
q̄nti. q. Si ꝯo bōa ꝑlati 7 ꝓuēt⁹ ſīt oīo diſticta tūc ꝑ-
lat⁹ n̄ agit ꝑ reb⁹ ꝓuēt⁹ nec eꝯ. vt ß ī fi. 7 ī vl. mēbro qn̄
ſīt ꝑti diuiſa ꝑti ꝓūcta. dic ꝓcedēdū vt. ſ. dixi. ꝓuēt⁹
aī nūq̄ ꝑt agē ī reb⁹ cōibꝫ ſine ꝓſēſu ꝑlati. q̄ admīſtra
tio ē ꝓceſſa plato 7 n̄ ꝓuētui. vt ß. 7 ī. c. cām ꝺ iudi. Ex
cipe a ꝑdict̄ qn̄ negocia ſīt ardua. q̄ tūc ꝺ ꝓſēſu vtriuſ
q̄ ꝺbēt ꝓmoueri. vl niſi ꝓuēt⁹ vl ꝑlat⁹ vellz agē ſup re
uocatiōe rer̄ male alienataꝝ. vt ī. c. ſiq̄s ꝑſbzoꝝ. ꝺ re.
ec. n̄ ali. 7 vide qd̄ no. ī. c. cū oli. ꝺ re. ſpo. Nūq̄d cauē-
do ꝺ rato poſſit alī eoꝝ admitti: vide gl. no. ī. c. j. ꝺ ꝓ-

cur. ꝛ dic vt ibi. Et ꝓ his q̄ dixi. s. i ꝓ mẽbro vr̄ tex. ħ si bñ põderet. Nã q̄ possit ꝙueniri sine cõsensu ꝙuẽtus dico eẽ tex. ħ no. i ꝑma ꝑte ibi q̄relãtib⁹ rñdere. q̄ possit agere ꝓbat ꝑ rõz tex. dñ dicit q̄ ex offõ suo tenet ꝑ latus ꝓcurare negocia ꝙgregationñ suarũ. g̃. agere in iudicio. vt in. d. c. q̄ gn̄aliter. ¶ Jn. iij. q. nũqd solus ꝑ lat⁹ possit ꝙstituẽ ꝓcuratorẽ seu iconomũ. gl. ħ q̄ nõ. ß Jnn. ꝛ cõiter doc. tenẽt oppositũ. ꝛ hãc opi. credo verio rẽ. qr regl'a iuris hz q̄ q̄ ꝑt ꝑ se agẽ ꝑt ꝑ ꝓcuratorẽ et ꝓcuratorẽ ꝙstituẽ. l. j. ff. de ꝓcu. ꝛ eẽ in religiosis nõnt ponit Jnn. in. c. cũ. i. ꝛ. a. de re iudi. Adduco eẽ bo. tex. in. c. petitio. j. de ꝓcu. ꝛ. d. c. j. de ꝓcu. ꝟm ꝑmũ ĩtellectũ q̄nimo hz tutor nõ possit dare ꝓcuratorẽ añ lit. ꝙte. vt in. l. neq; tutores. C. de ꝓcu. ꝓlat⁹ aũt ꝑt tãq; hns liberiorẽ admĩstratõz q̄ tutor. ad ħ text. ꝛ signant voluit ibi Jnn. in. c. pe. de iu. ca. qđ tene mẽti. dicit tñ nõnt ħ Jnn. q̄ si ꝓlat⁹ vellet ꝙstituẽ officialẽ seu iconomũ generalẽ ꝛ ꝑpetuũ q̄ oĩa negocia pit' gerat tã i iudicio q̄ eẽ hz bñe ꝙsensũ ꝙuẽt⁹ seu capl'i. qr ħ ꝑt ꝙputari int' arduq. nec tal' ꝑt eẽ laic⁹ ꝟm eũ ꝑ. c. ĩdicatũ. lxxix. di. ꝛ ħ vltimũ ꝙfirmauit idẽ Jnn. i. c. ij. de iudi. ħ dictũ ĩtelligerẽ vez q̄ iste tal' iconom⁹ hẽt ẽt iurisditõz i clicos seu ꝑeminẽtiã i reb⁹ spñalib⁹. ꝛ sic dz ĩtelligi illud. c. idicatũ. vt no. ibi archi. ß vt q̄s ꝓcuret negocia ruralia ꝛ alia bona ep̃at⁹ sine iurisditõne ꝛ ꝑeminẽtia i spñalib⁹ puto q̄ tal' ꝑt eẽ laic⁹ imo magis hõestũ ẽ vt sit laicus. ar. xj. q. j. te q̄dẽ. ꝛ ħ voluit gl. no. i. d. c. idicatũ. ꝛ qđ dicit Jnn. de ꝑpetuo iconomo seu officiali nõ ĩtelligas q̄ q̄s possit ꝙstituẽ ꝑpetuũ ꝓcuratorẽ q̄ min⁹ sibi liceat reuocare vt no. bar. i. l. cũ ꝓcario. ff. de ꝓca. qr nemo ꝑt sibi legẽ ĩponẽ a q̄ sibi ñ liceat resilẽ. vt. ff. d le. iij. l. siq̄s i ꝑn. ꝛ. l. pe. ff. de pac. ꝛ iõ puto q̄ epus ꝑt libẽ vicariũ remouẽ. ad ħ qđ no. gl. ĩ cle. fi. d ꝓcu. ꝛ ĩ cle. ꝛ si ꝑncipal' d ꝛpt. nisi aliq̄ ꝓcederet i vicariã ꝑpetuã cũ cõsẽsu capl'i iuẽ no. ꝑ Jo. an. i. c. cũ venerabil' de cẽsi. ħ ꝓcedũt i bonis cõib⁹. i diuisis ꝟo dic q̄ ad limites facultatis agẽdi ꝑt q̄s ꝙstituẽ ꝓcuratorẽ. ꝛ sic ꝙuẽt⁹ pot'it i reb⁹ suis ꝓcuratorẽ ꝙstituere sine ꝑlato nisi i arduis. vt. s. dixi. ¶ Cenio ad qntũ nũqd vacãte sede possit ꝙuẽt⁹ agẽ si ne ꝑlato: dic de ħ vt no. i. c. fi. ne se. va. ꝛ vide glo. i cle. fi. de ꝓcu. ꝛ Jnn. i. c. cũ dilect⁹. j. de ꝙsu. ¶ Ad sextũ nũqd ꝑlat⁹ possit ratificare gesta ꝑ solũ ꝙuẽtũ. gl. ħ q̄ sic quã no. ꝛ sequũt' doc. dicẽtes q̄ ħ req̄rit' cõsensus ß nõ auctas q̄ ꝑt int'uenire añ ꝛ p⁹. ß i auct̃e ꝓcedit. §. tutor allegat⁹ i gl. Ego dicerẽ q̄ eẽ vbi req̄rit' auctas ꝑt ꝑlatus ad vtilitatẽ eccie eã int'ponẽ ꝛ actũ ratificare ẽt ex p⁹facto. ꝑ tex. no. i. c. siq̄ de reb. xij. q. ij. vbi pz q̄ alienationẽ factã ꝑ capl'z ẽt sede va. ꝑt eps postea creat⁹ ratã hẽ si expedit eccie. ꝛ vide gl. i. c. j. ne se. va. ꝛ tene semp mẽti ħ dictũ. qr sepe fit alienatio i abñtia ꝑlati q̄ tñ cõ sensit ex postfacto. ¶ Ad. vij. q. qđ si sperat' lis int' ꝑlatũ ꝛ capl'm. So. dic gl. q̄ curator ad litẽ dz dari capl'o fic̃ dat' miozi volẽti agẽ ꝙ tutorẽ Jnn. dic ħ vez si capitulũ vult agẽ noie eccie. ß si q̄libz ꝑs capl'i vult agẽ ꝑ iure suo ꝛ noie ꝓꝓrio nõ ẽ op⁹ dare curatorẽ. Ad ħ ꝑt adduci. c. cũ int' canõicos cũ gl. sua de ele. ¶ Host. Cõpo. Spe. ĩ ti. de sindico. ꝛ cõit' doc. seq̄ntes idistincte tenẽt q̄ capl'm ꝑt agẽ ꝙ ꝑlatũ sine curatorẽ vl' ꝙ aliũ quẽ cũq; exq̄ hz legitimã admĩstratõz. ad ħ. c. cũ eccia sutrina. de cã pos. ꝛ ꝓꝓri. ꝛ. c. cũ veniss̃et. de ĩ inte. rest. ꝛ ħ ꝑs verior. ꝑ q̄ fac. l. j. ff. qđ cuiusq; vni. ꝛ. c. ex ꝑte. ꝛ. c. oliz de accu. ꝛ vide qđ le. ꝛ no. i. c. signauit. j. de appell. ꝛ i. c. fi. v. q. iij. ¶ Ad octanã ꝛ vltimã q̄nẽ an ĩ aliꝭ ꝑlatis hẽat locũ iste tex. Cõiter doc. dicũt q̄ sic. qr eadẽ ꝛ fortior rõ ẽ in aliꝭ ꝑlatis. Nã ħ dubitabat' de abbate q̄si hẽt min⁹ ius in reb⁹ cõib⁹ q̄ alius ꝑlat⁹ secl'aris. ar. liij. di. i. c. abbati. vñ i oĩ ꝑlato q̄cũq; noie nũcupet' hz locũ qđ ħ dz. qđ satis plz qr rõ decidẽdi bui⁹ tex. hz locũ in oĩb⁹ ꝑlatis circa bona cõia. nã q̄libz ꝑlat⁹ teneꝫ ꝓcurare bona eccie sue. vt i. c. ij. j. de dona. g̃ cõueniri ꝑt et agẽ. vt. s. dixi. idẽ dicũt doc. i cõmendatario vt valeat ꝛptũ ꝙ eũ ipetratũ tm̃ cũ ipse possit agẽ ꝛ cõueniri. vt i. c. q̄relã. de elec. Jdẽ in ꝑsbytero rectore alicui⁹ eccie vt valeat ꝛptũ ꝙ eũ solũ ipetratũ qr eccl'ia dz cõmissa ꝓesbytero. xxxij. di. in. c. ꝑsbyter. ꝛ ꝑt dicẽ eccl'iã eẽ suã vt in. c. cũ nõ ignores. j. de ꝑbẽ. ꝛ i. c. si tibi abñti. de ꝑbẽ. li. vj. An aũt eps dz int'ponẽ auctem si inferiores clerici ꝙstituũt sindicũ. Jnn. nõnt i. c. ipator. d iura. calũ. dic q̄ ñ. ẽ de nccitate hz gl. ibi ꝙriñ teneat ß tene ꝑmũ. ꝛ ꝑ ħs q̄ expeditã mãz q̄tidianã isti⁹. c. ¶ Et no. gl. fi. i eo q̄ dic q̄ ꝛpta st' stricte ĩtelligẽda hz aliꝭ dixẽit Jnn. i. c. epi. d re. cc. ñ ali. ß tene ꝑmũ fa. qđ le. ꝛ no. i. c. ad ħ. s. e.

Cum dilecta. Processus fact⁹ ꝑ lras surrepticias irritat' ß fact⁹ ꝙ formã ꝛpti irrit⁹ nũciat'. ita cõit' sũmat'. oz al'r ꝺclarare vt patebit ex. j. dicendis. Diui dit' ꝓncipal'r i q̄tuor ptes. Jn ꝑma succincte tãgit. q. in scda irritat ꝓcessũ scdorũ iudicũ. ibi ꝺpbẽdim⁹ i tcia irritũ ꝺcernit ꝓcessũ ꝑmoꝛ iudicũ. ibi dictum. i q̄rta committit cãm ꝛ mãdat restitui spoliatos. ibi ideoq;. ¶ No. ꝑ q̄ i cã electõis ꝑt monialis electa ꝑ se eẽ i iudicio ad ꝓsecutõz iuris sui vel ꝓcuratorẽ ꝓstituẽ. hodie ꝟo nõ hz monialib⁹ exire clausturã ß bñ ꝙstituẽ ꝓcuratorẽ. vt i. c. mulieres de iudi. li. vj. et. c. idẽnitatib⁹ de ele. e. li. ꝛ i. c. vnico de sta. re. li. vj. ꝛ ibi hẽs tex. mẽti tenẽ dũ i q̄b⁹ casib⁹ hz monialib⁹ exire clausurã mõasterij. respectu ꝟo ꝓcuratoris ꝙstituẽdi cape istã regulã vbicũ q̄ religiosus vel religiosa ꝑt eẽ i iudicio ꝑt ꝓcuratorẽ ꝙstituẽ. qr magꝫ ꝺcẽs ẽ vt ꝙpeat ꝑ ꝓcuratorẽ q̄ ꝑ se. hãc regulã notãdã ponit Jnno. i. c. cũ. i. ꝛ. a. de re iudi. ¶ No. scdo ꝟm vnũ ĩtellectũ lre q̄ nõ solũ i scdis lris ẽ fiẽda mẽtio de ꝓmis ß de q̄libz nobili cl'a seu nobili articlo ꝙtẽtis i ꝓmis. ꝛ ħ voluit hosti. ħ q̄ ĩtelligit q̄ scde restõnis subtractor. q̄ ꝓoribus iudicib⁹ fuerat cõmissus. et ħ nobile ꝓcedẽt si i tex. vbi ẽ ꝟbũ de q̄b⁹ dicẽt de q̄ ß tex. iste vr̄ velle q̄ d lis ꝓmis ñ fuẽat fctã mẽtio i scdis dictũ tñ ¶ Host. ẽ verũ i se ꝛ no. ꝛ facit. c. int'. de re iudi. ꝛ qđ le. ꝛ no. i. c. ij. de ꝛo. ꝛ ꝓtu. vbi vide. ¶ No. tercio q̄ mõasterio vacãti dz dari ꝑ supiorẽ admĩstrator idoneus. exq̄ vr̄ iferẽdũ q̄ capl'z succedit' i admĩstratõe mor tua abbatissa. Cõtrariũ ego puto vez i. c. ne i agro. §. abbatẽ de sta. re. i cle. ꝛ ad istũ tex. rñdeo dãdo pulchr̃ et nouũ ĩtellectũ q̄ vbi vacãte eccia scãdalũ nasci' it' illos de collegio ita q̄ suspecta ẽ eor̃ admĩstratio tũc superiorz dz dare illi ꝺloco admĩstratorẽ. et i ħ casu ĩtelligo istũ tex. optime facit i ar. c. fi. de sup. ne. ꝑla. li. vj. ꝑ ħ tex. no. ꝟm vnũ ĩtellectũ i. c. fi. de sta. reg. vbi pz q̄ si monasteriũ vacat ꝑ remotõz ꝑlati factã ꝛpt' suũ ꝺlictũ dz admĩstrator dari mõasterio qr ẽ suspitio ꝙ mõasteriuz in eo q̄ tolerat abbatẽ crioſũ ꝛ no. bñ istũ casũ ꝛ illum. Jtẽ no. q̄ si iudex ꝺlegat⁹ nõ ꝟnat formã ꝛpti ꝓcessus su⁹ ẽ ipso iure null⁹. ꝛ ad ħ al'r q̄tidie iste tex. Et nota vnũ aliꝺ singl'are ex isto tex. q̄ vbi pl'a ꝙmittit' i ꝛpto vr̄ data forma vt ꝟm ordinẽ narratõnis facte deat iudex ꝓcedẽ exq̄ ꝑ loco narrata vident' studiosi⁹ ꝑmissa. ¶ Altio no. q̄ moniales pñt petẽ restõz. qđ ꝑma frõte vr̄ ipossibile. qr restõ nõ dat' nisi spoliat' ꝛ his q̄ sederẽt. vt pz i. c. ꝙsultatõib⁹. de of. ꝺl. ꝛ i. c. oli. iij. de respo. ß moniales ñ pñt aliq̄ possidẽ qr oĩa sũt mõasterij ẽt vestes q̄s ferũt. vt no. gl. xij. q. j. ñ dicatis. g̃ nõ pñt ꝑ tẽdẽ spoliatõz cũ spoliatõ ꝑsupponat hĩtũ possessionis xxxij. q. ij. i. c. qđ ꝟo. de hoc dic vt lati⁹ dicẽt cũ glo. fi. ¶ Jn gl. j. ibi. i. cãcellarij. no. gl. ꝛ facit stilus hodiern⁹ curie ꝟm quẽ nõ ẽ necesse ꝑ lris iusticie recurrẽ ad papã ß ad vicecãcellariũ q̄ tñ scribit noie pape ꝛ appõit bulla pape. ꝛ ĩ ħ ꝟuãdus ẽ stil⁹ curie. ¶ Jn gl. ij. põdera bñ istã gl. vult ei q̄ lre surrepticie nõ valẽt nec ꝓcessus ide fact⁹. ß ĩ ꝙriũ facit iste tex. i eo q̄ papa ñ ꝺclarauit ꝓcessũ scdoꝛ iudicũ irritũ ß irritauit. ꝛ iõ gl. pe. al'r dicit. s. q̄ ꝓcessus gest⁹ ꝑ lras surrepticias nõ ẽ ipso iure irritus ß irritandus ß factus ꝙ formã ꝛpti est irritus

et istud applaudet lre ꝛ ꝑm hoc ꝓcessit illud cõe sũmariũ de q. s. Sed cõtra ꝫ instat fortiter si lre surrepticie nõ sunt nulle aut nõ fuit exceptũ ꝛ appellatũ ꝛ nõ dz ꝓcessus irritari q; ps videt acqescere illis lris ꝛ exceptio declinatoria cõtra iudicẽ nõ ꝑt opponi post lit. ꝓte. q̃n imo fuit opi. Bar. ꝛ plimorũ q; nisi opponat in principio nõ põt postea opponi q; litigando coꝛã iudice sup aliꝭ vꝛ approbare psonã iudicis de q̃ dicendũ vt plene no. in. d. c. inter. ꝛ in. l. ij. ff. siqs in ius vo. ꝛ in. l. quidam cõsulebãt. ff. de re iudi. Sed ob ꝫ ꝛiũ vario mõ intelligit iste tex. quidã intellexerũt q; lre surrepticie sũt ip so iure nulle iõ sine exceptõe ꝓcessus nõ valet vt sentit ista gl. ij. ꝫ ista opi. tollit ꝓ ea q̃ plene dixi in. c. ceterũ. ꝫ. eo. Scda opi. seu lec. q; iste lre erãt furtiue siue false ꝫ lec. nõ cõgruit textui q; dz q; fuerũt impetrate ꝓ surreptionẽ. Itẽ põderat q; nõ faciebãt mẽtionẽ de poꝛibꝰ Tercia lec. vt intelligat q; hic fuerat exceptũ ꝛ appellatũ a poꝛibꝰ iudicibꝰ ꝫ tunc optet dicere q; ꝓcessus fuit nullus ꝓ. c. sup qõnũ. in fi. de of. dele. ꝛ. c. si a iudice. ꝛ c. nõ solũ de app. li. vj. ꝛ satis põt sustẽtari iste intellect⁹ et ad istã lram cũ dicit irritandũ. dicit q; refert ad factũ nõ ad ius q; sepe irritat ea q̃ de iure sunt nulla ꝛ in c. ex pte de testi. ꝛ in. c. accedẽs. j. iũcta gl. vt li. nõ ꝓte. et hunc intellectũ hactenus fui secutus. Quartũ intellectũ singlr ponit Jnn. faciẽs nouã dñiam inter lras surrepticias ꝛ obrepticias. appellat surrepticias q̃n falso exꝑsso vel veritate suppressa lre fuerũt ipetrate ꝛ i istis ꝓcedit ꝓtrariũ qđ. s. formaui. obrepticias ꝙo appellat q̃n ꝓ inuolutionẽ verboꝛũ puta yronice vl callide loq̃n do lre effugiũt deliberatã ꝓscim ꝓncipis. nam tũc iste lre dolo sunt obtẽte iõ ꝓcessus dz esse nullus citra oẽm exceptionẽ sicut in snĩa lata dolo pñtis ꝫ absentẽ vt est tex. no. in. l. si ꝓtor. §. marcellus. ff. d iudi. Et hãc dñiaz tenebis semp mẽti. nã apto iure nõ ꝓbat imo leges ꝓ miscue videnꝫ vti istis vocabulis vt in. l. siqs obrepserit. cũ materia sua. ff. de fal. iste tñ intellectus nõ multũ congruit isti lre q; exꝑsse hic dz q; fuerũt impetrate ꝓ surreptionẽ. Itẽ põderat q; in scdis nõ fiebat mentio de ꝓrioꝛibꝰ ꝛ in eo q; dz q; ꝑter ꝓscim nostram ꝛc. põt dici q; iõ ꝑter ꝓscim pape q; si papa fuisset recordatus q; ꝓrioꝛibꝰ illũ articulũ cõmisisset nõ delegasset illũ scdis ad ꝫ. c. ex pte. j. de offi. dele. lec. tñ Jnno. in se satis põt sustineri exq̃ lre nõ ꝓcesserunt de ꝓscia deliberata pape ꝛ tenebis semp istã lec. menti. Cogitaui nũc dare quintũ intellectũ ꝛ nouũ quẽ credo verũ q; aut lre surrepticie cõcernunt ꝓiudicium priuatũ ꝛ tũc habeat locũ q; nisi excipiat ꝓcessus tenet. aut cõcernunt vtilitatez publicã ita q; ꝑme lre nõ tñ ad vtilitatẽ priuatã cõtuz ad publicã emanauerũt ꝛ tunc dico q; lz ꝓcessus teneat gestus ꝓ scdas exq̃ iudices habebãt iurisditionẽ licz elidibilẽ tñ supioꝛ ex officio suo põt illũ ꝓcessum irritare q; omissio exceptõis apte nõ dz ꝓiudicare neq; viã ꝑcludere q̃ minus iudex ex officõ suo possit irritare q̃n cunq; saltim anteq; snĩa transeat in rem iudicatã ꝓ ꝫ glo. no. sup verbo absentia in. c. j. de elec. lib. vj. q̃ dicit q; lz ps nõ possit post litẽ ꝓte. excipe cõtra ꝓcuratorẽ et eũ onerare ad ꝓbandũ mandatũ ꝓ. l. pomponius. in §. rati. ff. de ꝓcu. iudex tñ ex officio suo põt ne iudiciũ sit frustratoriũ ꝛ sic iste tex. põt intelligi ꝓprie dum dic irritãdũ ꝛ habet singularis ꝛ noua limitatio in hac materia. Sed cõtra p̃dicta opponit exq̃ eẽ isti putabant iudices debuit ex cõi errore valere ꝓcessus. vt in. l. barbarius. ff. de offi. ꝑte. ꝛ in. l. si forte. ff. de offi. ꝑsi. Solu. Jnn. ponit vnã singularẽ limitatoz ĩ hac mã dic ei q; mã legis barbari⁹. nõ hz locũ ĩ delegato. rõ diuersitatis q; coꝛã ordinario ꝛsat vtilitas plimoꝛ cũ mlti ex nccitate habeãt adire ordinariũ ꝛ iõ cõis error facvalẽ gesta ꝫ ĩ delegato nõ ꝛtic nisi vtilitas duoꝛũ seu ptiũ. Guil. de cu. secut⁹ ẽ hãc snĩaz ĩ delegato ad vnã cãm sec⁹ in delegato ad vniuersitatẽ cãz q; ille ꝙpat ordinario vt no. glo. in. c. cũ cãm. de app. ꝛ no. in. l. cũ ꝓtor. ff. de iudi. mo

derniores hic cõiter impugnãt ꝫ dictũ Jnn. ꝛ nõ imerito. nã tex. vꝛ in oppositũ. ij. q. vij. §. tria. in ver. verum et in. l. ij. C. de sen. ꝛ interlo. om. iudi. vbi cã fuit delegata seruo q̃ putabat liber. ꝛ cõcludit snĩam nõ debere irritari lz postea detegat q; esset seruus. Ad idẽ. l. j. C. de testa. vbi si seruus fuerit in testẽ adhibitus in vno testõ nõ viciat testm si tpe cõfectõis ille putabat liber ipugnat etiã ꝫ dictũ Jnn. Bar. in repetitõe. d. l. barbari⁹ do. An. hic distinxit q; aut defectus surgit ex psona iudicis ꝛ tolerãtia opat ita in delegato sicut ĩ ordinario sicut in iure ꝓall. Aut surgit ex cõmissione ꝛ tunc tolerantia seu error nõ facit valere gesta in delegato et sic põt intelligi iste text. nã ꝑm eũ si tolerare indifferenter oparet in delegato ad qđ requiret vt dato iurisditõnis defectu debeat ꝓ ꝓnũciare se iudicẽ. vt nõ in. c. ij. de dila. ꝓ Jnn. Aduerte ꝫ rõ lz vera sit in se nõ tñ ponit alĩ qđ spãle in delegato nã idẽ est in ordinario. nã si coraz eo ꝙ errorẽ litigauit aliqs de nõ sua iurisditõe nõ valz ꝓcessus nisi ꝓus se iudicez ꝓnũciauerit vt ꝓbat in. l. si ꝙ errorẽ. ff. de iurisd. om. iudi. ꝙ Bart. in. l. ij. ff. de in ius vo. Et dubito multũ in hac materia q̃re cõis error facit valere gesta in. l. barbarius. ꝛ no. in. d. l. si ꝙ errorez. vñ circa ꝫ posset sic ad ꝓns dici q; aut cõis error ẽ circa totale fundamentũ iurisditõis vt qz putat ptãs vel epꝰ q̃ nõ est ꝛ valẽt gesta iurisditionalia ꝓpter cõem errorẽ ꝛ vtilitatẽ plimoꝛ. vt in. d. l. barbarius. aut error ꝓtingit respectu vnius ꝓsone tm ꝛ tũc talis error nõ facit valere gesta ꝛ sic intelligerẽ. d. l. si ꝙ errorẽ. ꝛ ꝫ iõ qz ꝫ casu nõ versat vtilitas plimoꝛ nec publica. ꝫ nũc incidit maioꝛ qõ q̃re nõ ita dicam⁹ in delegato ꝑt dici q; cũ supioꝛ cõmittit cãm in ipsa ꝓmissione versat ius publicũ ꝛ vtilitas publica qz cõmittit iure publico. l. iij. ff. de iurisd. om. iu. no. Bar. in. d. repeti. l. barbarius. lz aliud hic senserit do. An. ꝫ ꝑmũ verius. vñ ꝓmissio facta a iure publico nõ dz vitiari ꝓpter vitiũ ꝓsone iudicis clãdestinũ ꝫ q̃n error essz extrinsecus. s. circa ꝓmissionẽ tunc cũ nõ sit rei ꝓbabilis ignorãtia nõ dz tenere ꝓcessus. ꝫ dubiũ est q̃n ignorãtia esset ꝓbabilis ꝛ forte posset dici valere ꝓcessũ nisi ius in penã ipm casset ꝛ sic loquat. c. j. de ꝛp. li. vj. vel q̃n altera ptiũ fuisset in culpaz agit de validitate respectu ipsius ad istũ tex. põt rnderi intelligẽdo ꝓut. s. dixi q; ex officio suo supioꝛ irritauit ꝛ qz ps impetrãs fuerat in culpa. ℣ Jn glo. iij. in fi. facit ad q̃nẽ an doctoꝛ possit legere ꝓ substitutũ de q̃ vide ꝓ Jo. an. in regula q̃ ꝓ aliũ. in mercu. ꝛ ꝓ Bar. in l. nemo est q̃ nesciat. ff. de duo. re. ℣ Jn gl. in ver. iuris ordinẽ ibi ꝛ p̃cipue qz illa fuit forma mandati. No. singulariter istũ tex. ꝑm istũ intellectũ glo. q; si ordo iuris apponit in ꝛpto ꝛptũ vꝛ inducere ibi nouã formã hois ꝫ cõtra ꝫ facit. nã si exprimit q; inest nil noui opat exꝑssio vt in. l. cõditõis q̃ extrinsecus. ff. de cõdi. et demõ. et no. in. c. significasti. j. de elect. Itẽ ꝛ fortius iste ordo vt ꝓus cognoscat de spoliatõe q̃s de ꝓprietate vel aliꝭ articulis nõ est substãtific⁹ vñ si quertit ꝛ nõ apponat tenet snĩa. vt in. l. j. C. de appel. ꝛ generalit tradit q; puersio cãe ad cãm nõ vitiat ipso iure vt no. in. l. platã. C. de sen. ꝛ ꝓbat in. d. l. j. si ꝙ iuris ordo nõ est in ꝫ substãtificus ꝙ nec forma apposita in ꝛpto exq̃ continet id qđ ius cõe. so. ꝛiũ ẽ difficile do. An. dicit q; nõ exꝑme bat ista forma ĩ ꝛpto ꝓut ibereat de iure qz a iure ieiunat de iustitia ꝛ nõ de nccitate. Si ꝙo deducit in formam boistũc iest ille ordo ꝺ forma ꝛ nõ de iustitia tm ꝛ tenemẽti ꝫ dictũ ꝓ q̃ fac singlare dictũ bar. ĩ. l. diẽ ꝓferre. in. §. stari. ff. de arbi. vbi dz q; si ꝙpromittit ĩ arbitrũ ꝫ exꝑsso vt ꝓcedat de iure tm ñ vz ꝓcessus seu snĩa si arbit ꝓcessit ꝛ ius qz ñ seruauit formã ꝙpromissi. Sz illd dictũ bar. reprobauit Fran. de aretio. ĩ. l. siqs arbitratu ff. de ꝛ. ob. ꝛ ipz fuit secut⁹ do. An. ĩ. c. q̃ntanallis. de iureiur. motus. quia illud inest a iure vt arbiter procedat ꝑm ius licet secus in arbitratore ideo illa exꝑssio in cõpromisso nil opat dicit tñ ibi q; illd inest a iure de

necessitate ꝛ sic posset cõcordari dictũ dd. An. ℔ cũ dicto in illo. c. q̃ntauallis. q̃ istud de q̃ ℔ inerat ꝺ iusticia et nõ de necitate ꝑ mihi ℔ nõ satis facit q̃m in arbitro nõ ẽ illud de necessitate vt ꝓcedat ꝑm ius ꝑ de iusticia tm̃. ꝑz q̃ si iniq̃ ꝓcedit tz ꝓcessus. vt i. d. §. stari. ꝛ in. d. c. p tuas. j. de arbi. // Itẽ nõ inest a iure p forma maxie substãtifica ꝑ qñ exprimit in ꝓmisso vr̃ apponi pro forma substãtifica vñ exq̃ exꝑssio eius qꝺ inest a iure pt aliq̃d opari ꝓter iuris dispositõz semp ꝺz intelligi vt aliq̃d opet q̃ ꝛba semp debẽt aliq̃d opari. vt in. c. si papa. de ꝓuil. li. vj. ꝛ in. l. si qñ. C. de inoffi. test. ℔ vero casu põt opari exꝑssio vt delegatus bẽat ꝓcedere ꝑm ius p forma ꝛ p ℔ sustineo illud nõbile ꝛ q̃tidianũ dictũ Bar. In ꝓtratriũ tñ facit notabile ꝛ singulare dictũ Inn. in. c. prudentiã de of. dele. vbi dicit q̃ si ꝓmittit cã alicui ℔ exꝑsso vt debeat ꝓdẽnare ticiũ reñ si cõstiterit eũ obligatũ sempronio actori q̃ si iudex ꝓdẽnauit lz sibi nõ ꝓstet de obligatõe tz sꝑia ꝑm eũ q̃ illa exꝑssio cũ inesset a iure nõ inducit nouã formã ꝑ potius sapit instructõz ad cãz ꝛ ĩ ℔ articlo q̃ dc. nihil ponũt ĩmo nihil fere tangũt ℔ ego aꝭ reducendo multa ad ꝓcordiã feci hãc distinctõz q̃ aut exꝑmit illud qꝺ inerat de necitate ꝛ tũc exꝑssio nihil opat sic intellige no. in. c. significasti. pal. ꝛ in. c. ad audientiã. j. e. ꝛ in. c. olim el. j. j. de resti. spol. plene ꝙ Bart. in. l. iij. ff. de le. j. q̃ñ exꝑmit illud qꝺ inerat ex sola volũtate et tunc supior vr̃ mandatũ nouũ ꝓcipe. Ad ℔ vide bo. gl. iũcto tex. in c. cũ aliquib. j. e. li. vj. exꝑlũ papa mãdat epõ vt cõferat bñficiũ ticio si cõtulerit vr̃ collatio facta aũcte apꝭca ꝛ nõ epi q̃ lz eps tenet ꝓferre nõ tñ tenebat ꝓferre ticio nisi ex volũtate nã in cui ꝓferẽdo hz liberã voluntatẽ vt no. in. c. relatũ. de ꝓben. iõ nõ exꝑmit nũc qꝺ nõ inerat de iure. Ad idẽ qꝺ no. gl. in cle. j. de inrepat. q̃ñ exprimit q̃ inerat ex honestate ꝛ tunc exꝑssio inducit nouã formã ꝛ sic põt intelligi. c. venerabili. de offi. dele. Et q̃ñ exprimit qꝺ inerat de iusticia vt in casu. l. j. C. de app. et tunc ẽ dubiũ ꝑ puto sic dicendũ q̃ aut id qꝺ exprimit sapit instructionẽ cãe ꝛ nõ inducit nouã formã ꝑ potiꝰ ẽ quedã ꝓmemoratio seu admonitio vel instructio ꝛ in ℔ casu intelligo dictũ Inn. in. c. prudentiã aut illud cõcernit modũ ꝓcedẽdi ꝛ tunc inducit nouã formãꝛ in ℔ casu saluo dictũ Bar. in. d. §. stari. ꝛ dictũ dd. An. hic ꝛ sub ℔ mẽbro põt ℔ intelligi iste text. ꝛ adde ad ꝓdicta qꝺ le. ꝛ no. in. c. ex insinuatõne. j. eo. vbi q̃rit q̃d opet illa clausula q̃ freq̃ntat in fꝑto rõne ꝓuia ꝓcedas ꝛc. nõ eñ inducit nouã formã vt ibi. // In gl. fi. ibi q̃ nõ habebãt abbatissam no. gl. singulare ex q̃ bẽs q̃ religiosus spoliatus põt petere restõnem in absentia sui supioris ꝛ adde gl. no. in. c. nõ dicatis. xij. q. j. q̃ dicit q̃ monachus põt agere de iniuria sibi illata si ꝓlatus suus est absens ꝛ idẽ qꝺ le. ꝛ no. in. c. ex pte. j. de accu. ꝛ in c. ij. ne cle. vel mo. li. vj. vbi ꝙ Arch. ꝛ Jo. an. ꝛ ibi cõcludit q̃ religiosus existẽs in studio põt oĩa facere ꝛ in iudicio expiri sine quib̃ in studio comode eẽ non põt q̃ supioꝛ dando sibi licẽtiã essendi in studio vr̃ oĩa accessoria pmisisse. ar. in. c. prudentiã de off. dele. ꝛ. l. ad rem mobilẽ. ꝛ. l. ad legatũ. ff. de ꝓcur. ꝛ. l. cui iurisditio. de iurisꝺ. om. iudi. Aduerte tñ q̃ dico vltra doct. hic q̃ text. iste põt intelligi duob̃ modis. primo q̃ moniales iste nõ petebant restõnem rerũ ℔ restitui se ad monasteriũ vñ fuerũt iecte ꝛ q̃ ℔ sit verũ ꝑz in ℣. dictũ. vbi papa mãdauit dari admiꝭstratorẽ abbatie cui bĩcinde fieret resignatio subtractoꝛ ꝛ no. illa ℣ba bincinde. Nã iste moniales in electõe abbatisse diuiserũt se in duas ptes et q̃libet ꝑs subtraxit aliq̃ de mobilib̃ monasterij vñ ꝙ vtrãq̃ ptem debebat fieri resignatio huic admiꝭstratori tex. g̃ in fi. dum mãdat moniales restitui ꝺz intelligi mõ ꝓdicto ꝛ ꝑm intellectũ istũ cessãt ꝛ̃ria supra forma ta. Et no. bñ ex ℔ intellectu q̃ religiosus eiectus iniuste de mõasterio põt petẽ restitui se ad mõasteriũ ꝛ q̃ q̃

Hosti. hic dicat q̃ ꝺz in ℔ q̃si iudicis officiũ implorare q̃si non ꝓpetat sibi actio ad instar serui cũ implorat offm̃ iudicis ꝛ̃ ꝺñm seuientẽ in eũ. vt insti. de his q̃ sũt sui vel alieni iuris. in. §. ℔ ℔ tpe. tñ ipse ꝛ Bof. in. c. item cũ q̃s. de resti. spo. simplr dicũt eũ posse petere restitutionẽ ꝛ in hãc sñiam vr̃ tandẽ inclinare Inn. in. c. olim j. de accu. ꝛ ℔ opi. mihi plus placet. ar. hic ꝛ in. d. c. oliꝫ nã sicut mõachus obligat mõasterio ita mõasteriũ obligat sibi ad eũ alendũ ꝛ sustẽtandũ vñ ius collegij vr̃ ꝑ pte residere penes ipsos mõachos seu singulares de mõasterio vñ quẽadmodũ põt agere mõachus ꝑ sua electõe vt hic ita põt agere et fortius ꝑ iure sibi q̃sito in ingressu mõasterij. Scꝺs intellectus ꝓncipalis ẽ q̃ moniales iste petebãt restõnem rerũ ꝛ tunc optet intelligere q̃ abbatissa ꝺũ viueret ꝓcesserat eis quedã vtensilia q̃ tenebãt ad vsum ꝓpriũ noie monasterij quib̃ fuerunt spoliate mortua abbatissa vñ quẽadmodũ seruꝰ spoliatus absente ꝺño ꝑt petere restõnem sine exꝑsso mãdato. vt in. l. j. C. si ꝙ vim vel alio mõ. ita iste moniales ꝛ intelligo q̃ agebãt noie mõasterij ꝛ nõ noie ꝓprio sicut in seruo. no. in. ꝺ. l. j. ꝙ gl. ꝛ Bar. ꝛ de his vide spe. in ti. de actore. §. j. ℣. itẽ excipit ꝛ̃ actorẽ q̃ ẽ monachus et generalit cũ q̃rit nũq̃d religiosus possit petere restõnem seu agere in iudicio ꝓclude post doc. ℔ q̃ aut vult petere restõnem ad claustrũ ꝛ ꝑt mõ ꝓdicto aut restõnem rerũ vel aliter agere ꝓ reb̃ mõasterij ꝛ si hz administrationẽ alicuius ꝓratus ℔ ꝑt nolle ꝓratus. vt in c. cũ deputati. j. de iudi. Aut nõ hz administrationẽ alicuius obediẽtie ꝑ abbas cõmisit sibi administrationem alicuius ville seu possessionis ꝛ nõ põt agere nisi fuerit sindicus cõstitutus seu ꝓcurator monasterij ℔ voluit Inn. §. c. ꝑx. ℔ verũ nisi ꝑiculũ sit in monasterio ꝛ supi oꝛ esset absens. ar. hic ꝛ in. ꝺ. l. j. ꝛ Spe. in tit. de actore. in vltima carta. Itẽ hec ꝓcedũt nisi vellet agere ꝓ iure inherẽte ꝑsone sue vtputa sup electõe de se facta vt esset in studio mõ ꝓdicto. // In eadẽ gl. ibi soluent singuli nõ q̃si singuli. No. bñ gl. ex q̃ potes colligere q̃ q̃ vniuersitas est obligata pecunialiter ꝛ nõ habet vñ soluat põt singuli cõpelli vt cõtribuant et redimant vniuersitatẽ soluendo ꝛ sic habes vnũ modũ ꝙ quẽ vniuersitas efficit soluẽdo. ℔ idẽ ꝛ clarius notanit glo. in. l. j. ff. qꝺ cuiusq̃ vniuersi. et vide qꝺ dixi in. c. cum omẽs. §. de cõsti. ꝛ an tunc debeat imponi collecta ꝙ solidum et libꝛã an ꝙ capita. i. an ꝑm numerũ ꝑsonarũ an ꝑm facultatẽ patrimoniorũ dic vt no. Bart. in. l. iij. ff. de re iudi. vide qꝺ no. Inn. in. c. graue. j. de sent. ex. ꝛ vide de materia ꝙ Spe. in ti. de cen. §. ij. ver. q̃d si aliqua vniuersitas. ꝛ ver. quid si aliq̃s. ꝛ ver. se. // In eadem glo. ibi res monasterij diuidant. nõ intelligas vt monachi accipiant ꝓtem vt singuli ℔ vt collegiuz ꝛ sic loquit. c. in nullo. alle. in glo. ꝛ dic vt ibi.

Ꝑterunꝫ. Hoc dicit. Valet scꝺm rescriptũ. lz de primo nõ faciat mentionẽ quo vti noluit impetrãs infra annum. Primo tangit impetrãtinm maliciam. Scꝺo adhibet medicinam competentẽ ibi. cum ergo. // Nota primo q̃ annus dicit multum tꝑus facit aꝺ statuta facientia mẽtionẽ de multo tempore in genere. // Nota scꝺo ar. optimũ q̃ ꝛr̃e surrepticie ad lites nõ sunt ipso iure nulle. Nam si essent nulle non cõualescerent secunde ꝙ lapsum anni vt in regula nõ firmat. de re. iur. li. vj. // Nota tercio casum in quo tollit rescriptũ ad lites ꝙ nõ vsum. scz qñ impetratur ab aduersario scꝺm rescriptũ ꝛ primus impetrãs nõ curauit vti suo rescripto infra annũ. aꝭ aũt scz non data impetratione scꝺi valet ꝓmũ ꝛptũ ꝓpetuo. vt in. l. falso. C. de diuer. ꝛpt. ꝛ ex ℔ habes vnã dẽiam nõbilẽ int ꝛptũ ꝛ ꝓuilegiũ. Nã ꝛptũ nõ tollit ꝙ nõ vsum. lz sit datũ ad aliq̃d faciendũ ℔ ꝓuilegiũ tollit spacio. x. annorũ si fuit datũ ad aliq̃d faciendum. ꝛ infra illud tꝑus ꝓuilegiatus non fuit illo

vſus.vt in.l.vnica.ff.de nūdinis.dixi plene in.c.cum ac
ceſſiſſent.§.de ꝓſti. ¶ In gl.ij.ibi pñtatões lr̄ax. Hec
opi.ē euidēter falſa.q; ꝑm eā tp̄s eēt i facultate impetrā
tis qñ incipet annus currere. Cōpo.dicit vltra opi.gl.
q annus currit a tpe q̄ potuit hr̄e copiā iudicis ꝛ ꝓpo
ſuit ſarcinulas.ꝛ cū hac opi.videt trāſire doc. Ego di
co q tex.ſatis apit hanc qōnem.nā dico q duo requi
runt.ꝑmū q potuerit hr̄e copiā iudicis.ſcōm q nō fu
erit in dolo vel negligētia.vñ dic q ſi poterit hr̄e copiā
iudicis tñ impedit⁹ nō potuit agere nō currit ſibi iſtō
tp̄s.q; fundat iſte tex.ſup negligētia ſeu dolo. et in eo
q gl.dicit hodie nō ꝓcedere q ꝑ dī de anno dic veri⁹
vt no.j.in glo.ſe.ꝛ no.bñ hanc gl.q; ibi loquit clarius
de hac materia q in alio loco in eo q exp̄ſſe tz q ſi ꝑm⁹
impetrās fuit impeditus nō p̄t p̄ueniri p ſcōm. dic tñ
q nō ſufficit pbare impedimtū niſi ꝓbet diligētia tpe
impedimēti q ſatis ꝓbat p ꝓteſtatiōz.ꝛ nō tradas ob
liuioni ꝑ vltimū dictū.hēs eñ generaliter nōre q nō ſuf
ficit in aliq re allegare impedimentū niſi ꝓbet q ipedi
mentū fuit cā immediata q̄re nō egit ꝛ ꝑ ꝓbat ꝓbando
diligētiā tpe impedimēti.ꝛ ꝑ notant voluit Inn.in.c.ex
trāſmiſſa de p̄ſcrip.ꝛ Bart.in.l.de pupillo.§.ſiq̄s ipſi
p̄tori.ff.de op.no.nū.ꝛ facit qđ no.in.c.ad audiētiā de
cle.nō reſi.ꝛ in.c.j.de cle.egro.vbi ꝛcludit q ad peten
dum diſtributões q̄tidianas nō ſufficit q canonic⁹ de
pñti ſit infirm⁹ niſi appareat q infirmitas fuit cā nō in
tereſſendi diuīs.vtputa q; p ꝑus tpe ſanitatis reſide
bat.ſec⁹ ſi ꝑus nō itererat diuīs.qđ ꝛbū no. ¶ Et gl.
op.de.c.ſup lr̄is.§.e.vbi dī q mēdax p̄cator dz penit⁹
carere impetratis ꝛ oī ꝓmodo lr̄ax.q ſcōs impetras exq̄ ñ
fecit mētionē de ꝑmis nō dz audiri niſi poſt ānū. Sol.
dicūt doc.ꝛ bñ q ꝓriū ꝓcedit qñ dolose impetrās tacuit
de ꝑorib. Iſte tex. ꝓcedit cū p ſimplicitatē vl ignorā
tiā.nā qñ ſcōs fuit in dolo dz valere poti⁹ ꝑmū q̄ ſcōz
q; ꝑmus impetrās repit in culpa in nō vtēdo.ſcōs re
perit in dolo in obripiēdo ꝓncipi.dolus añt ꝓponderat
culpe.vt in.l.itē ſi obſtetrix.ff.ad.l.aq. Quid añt ſi ꝑ
mus fuiſſet in dolo in nō vtēdo ꝛ ſcōs etiā in dolo in im
petrando.dicūt doc.q vz ꝑmū.q; dolus ꝑmi fuit in nō
vtēdo.ꝛ ſic nō ꝛcernit ſptū ꝑ q dolus ſcōi fuit i impetrā
do.ꝛ ſic ſptū eſt vitioſum ꝛ ſic potius dz valere ꝑmū.

C Vm contingat. Quotidie p
executionib⁹ gratiarū cū executores diuerſor
mandāt ꝓria cap̄lo ſeu ordinario loci.raro añt practi
cat in terminis ꝓpr̄is.ſ.in executōib⁹ cārum.ꝛ in ſūma
ꝑ vult. Nam inſtruit ordinariū q̄d facere debeat cū a
diuerſis delegatis recipit mandata ꝓria. Vel ſūma tu
aliter ꝛ ſpālius. Si a delegato aliq̄d mandat ordinario
dz bñiliter exeq̄ ꝑ ſi delegatus p alias lr̄as poſt execu
tionē mādat ꝓriū vel ſi añ executionez innotuerit ipſi
ordinario inter delegatū q̄ mādauit ꝛ aliā ꝓtentionez
eē de iuriſditōe faciet ſibi vtrarūq; lr̄ax copiā exhibe
ri.nō vt iuriſditionaliter cognoſcat ꝛ ꝓcedat ꝑ vt ſe in
formet an p ſcōas reuocent ꝑme ꝛ ſi ꝑme reuocent ex
equat ſcōm mandatū. Si añt nō reuocat vel de ꝑ du
bitet nō exequat ſcōm mandatū donec ꝓtētio de iuriſ
ditōe terminet. Primo ponit qō.ſcōo diſtinguēs rō.
ibi ſup q̄.tercio duplex inſtructio.ibi ceterū. ¶ No.ꝑ
mo ordinariū teneri ad parendū mādato delegati. Re
pñtat ei delegatus vices pape in cā ſibi ꝛmiſſa.iō ſicut
ipſi pape obtpandū ē.ad ꝑ.lxxxxij.di.in.c.fi.ꝛ de offi.
dele.in.c.ſane ꝛ.c.ſignificaſti cū ſi. ¶ No.ſcōo q ſi de
legati impetrati a diuerſis faciūt varios ꝛ ꝓrios ꝓceſ
ſus validitas ꝓceſſuū dependet a validitate lr̄arū etiaz
re exñte dubia.ꝛ ꝑ voluit apte Inn.ſ.eo.in.c.paſtoza
lis.ꝛ optime ꝓbat hic.ꝛ in.c.ex lr̄is.j.de offi.dele.qđ in
telligo q̄n ptes excipiūt ꝛ nolunt ꝓtēdere coram delegato
to alterius ptis.ſecus añt putarē vbi ptes nñderent co
ram vtriſq; iudicib⁹.q; tunc teneret ꝓceſſus vtrozūq;
iudicū ꝙ ea q̄ dixi poſt Inn. in.c.cū.m.in fi.§. de cōſti.
¶ No.tercio q ex inſpectōne ſola inſtrozum pōt elici
euidēs ꝓbatio qđ no. ꝓ ſtatutis req̄rentib⁹ euidentez
ꝓbationē ꝛ nimirū.nā etiā ex ꝛiecturis p̄cipuis pōt eli
ci euidēs ꝓbatio.vt eſt tex.nōbilis in.l.lz.ff.de le.j.facit
l.ſciāt cūcti.C.de ꝓba. ¶ Itē no.caſum in q̄ ꝙs cogno
ſcit de cā et nō pōt de ea iudicare. ¶ Ultio no.q ſup
dubio ſptoz aplicozū ordinarius loci nullā hz iuriſdi
tionē ꝑ ſolū cognoſcit ad effectuz exq̄rendi cui debeat
obedire. ¶ In gl.j.in fi. Nota ꝑ ex hac glo.q fama in
ducit iuſtā credulitatē. vñ hñs aliquā ꝛſciam ex fama
dī habere ex ꝓbabili cā.ꝛ idē ſentit gl.in.c.inq̄ſitioni.
j.de ſen.ex. Idē no. Bar.in.l.ij.C.ſi ſeruus vel libert⁹
lib.x. vbi ponit nōbile dictū dicēs q ſi aliq̄s accuſauit
publice infamatū ꝛ deficit in ꝓbādo nō dz puniri pe
na talionis vel calūnie.q; excuſat ꝓpter infamiā p̄cedē
tem qđ eſt mēti ꝛmēdandū.ꝛ facit elegāter ad intelle
ctū.c.j.in fi.de elec.li.vj. ¶ Scōo no.ex gl.q dictū vni
us p̄ſtat inſtā cām credēdi.ꝛ vī gl.velle ꝑ ꝓcedere etiā
ſi ille ſit leuis opi.ꝑ tñ nō multū firmat ꝑ Hoſt.videt
placere vt a q̄cunq; ordinarius audierit honeſtū eſt vt
ſupſedeat aliq̄ tpe.j.qđ certificet aliū iudicē ꝛ ptē ꝛ pe
tat copiā vtriuſq; ſpti.q; i moza modici tp̄s nō ē p̄iu
dicū.l.ſi debitori.ff.de iudi. ¶ Aduerte latius circa in
tellectū huius.c.aut eñ iudices mandant ꝓria.ordina
rio añ executionē alicuius mādati.ꝛ indubie hz locum
diſpoſitio huius tex.aut recepto ꝑ mādato ꝛ executo
alius iudex mādat ꝓriū ꝛ idē dicendū vt hic in ℵ.§ ꝛ ſi
poſtea.aut ordinarius recepto ꝑmo mādato ſolū audi
uit alias lr̄as in eadē cā impetratas.ꝛ eſt dubiū nunq̄d
poſſit ſupſedere executioni ꝛ petere copiam vtrarūq;
lr̄ax. Cōpo.tenet q nō ꝛ refert Inn.q̄ſdam idē tenere
dicētes ꝑ.c.nō hr̄e locū niſi qñ iudices mādāt ꝓria ſeu
inſinuāt ptātem eis traditā.ꝛ ad iſtū tex.in ℵ.ꝛ ad ip
ſum.vbi dī q dz idez facere cū ſibi innotuit q iudices
ceperūt diſceptare de iuriſditōe.rñdent q dz intelligi
qñ innotuit ordinario p lr̄as iudicū.§ gl.in ℵ.beſitan
dum ſentit ꝓriū ꝛ idē Jo.an.dicēs q etiā añ receptuz
ſcōm mādatū pōt ordinari⁹ petere copiā vtriuſq; ſpti
ſi audiuit iudices ꝓtēdere ſup iuriſditiōe.ꝛ ꝑ opi.plus
mihi plz ꝛ vī magl applaudē lr̄e dū pōderat iſtū ordi
riū debere exeq̄ ſi nihil oīo ſciuit de ꝓtētōe iuriſditiōis
nā qđ infirmari vel vitupari pōt p̄cauendū ē. vt in.c.
j.de ſeruis nō ordinādis.ꝛ melius ē añ tp̄s occurrere q̄
poſt cām vulneratā remediū q̄rere. vt in.l.fi.C.in q̄b
cau.in inte.reſti.nō ē nece. ¶ Aduertēdū tñ q nō ſuffi
cit iudicē audiuiſſe alias lr̄as forte impetratas ꝑ oz q au
diuerit ꝓtentionē eē ortā int iudices delegatos de iuriſ
ditione.ꝛ ꝑ ꝓbat apte iſta lr̄a in duob⁹ locis.vt pz ibi
ſi ſup ꝓtētōe ꝛ ibi ceperūt diſceptare.nā ſola impetratō
nō ſufficit. Et ex his decidit qō.pone q ꝑs hñs ſcōas
lr̄as occurrit ordinario q̄ recepit mādatū ꝑoz iudicū et
dicit nō ꝓcedatis ad executōez mādati.q; hēo lr̄as ꝓ
rias retractātes ꝑmas q̄s in breui tpe volo pñtare vel
volo fidē facere de pñtatōe. Hoſt.dicit honeſtū eē vt
ordinari⁹ ſupſedeat ꝛ ꝓcedat vt ꝑ dī. Cōpoſ.ꝓ.vt.§.
dixi.dd. An.ꝓordādo dicit q ℵtute hui⁹.c.nō ꝑt iu
dex ordinari⁹ ſupſedere.q; iſtud.c.loq̄t q̄n ē ꝓtētio in
ter iudices de iuriſditōe ꝑ ex tenore.c.cū in iure.j.de of.
dele.poterit ſupſedē ꝛ videre q̄ lr̄e ſint potiores.qđ pu
tat verū ſi añ executōz mādati ꝑs ꝓpet ꝛ vult ꝓbare il
las ꝑores lr̄as eē reuocatas.ꝑ dictū mihi plz ſi p ſcōas
lr̄as ipſo iure reuocent ꝑores ꝑm ea q̄ dixi in.c.ceterū.
§.c.ꝑ ſi opus eēt exceptōe ꝛ appellatōe ꝓ ꝑores lr̄as tūc
crederē ordinariū nō debere admittere iſtā exceptiōz.
q; illa ē ꝓponēda coram iudicib⁹ delegatis iuxta materiā
c.paſtoralis.§.e.ꝑ ordinarius dz parere mādato dele
gati exq̄ aliter ñ ꝛſtat de reuocatōe ipſo iure.ar.ī.c.ſiqñ
et.c.paſtorali ī.§.q; ℵo d of.dele.an añ ſufficiat q ordi
nari⁹ audierit ab vno de ꝓtētōe iuriſditōnis.puto q

ſic ille ē fide dignus. alſ aūt nō credo ordinariū ſupſedere debere. qz dictū vni⁹ leuis nō inducit inſtā cām credēdi ma͛rie vt p tale dictū ꝙs retardet exeq̄ mādatuz ſupiozis. ad ℔. c. lz ex quadā. j. de teſti. iūcto. c. inq̄ſitiōi de ſen. ex. Quid aūt ſi vnicū ē ſpectū ℔ ꝓs excipit coram ordinario ſptū eē ſurrepticiū nūq̄d dz ordinarius ſupſedere mādato. doc. dicūt q nō. qz ℔ exceptio ē ꝓponēda coꝝ iudice delegato cū ſum⁹ extra terminos iſtius c. z ordinari⁹ dz parere delegato. d. c. ſiq̄n. An aūt ℔. c. hēat locū i lr̄is gratioſis vt cū executores ad bn̄ficia mādant ordinario ꝯria. Jo. an. ſentit hic q ſic. dicit eā q ℔. c. q̄tidie practicat in lr̄is gratioſis. z aptius ℔ tz. j. e. ti. in. c. mādatū vbi aliq̄ dicent de hac materia. tz ſpec. in ti. de act. z petl. §. ſup actōib⁹. ℣. j. z ℔ no. An aūt ℔. c. hēat locū in duob⁹ ordinarijs mādatib⁹ ꝯria. vt ſiqs dz duos ordinarios vn⁹ mādat illū excōicare alius mādat eū abſolutū vel nō ligatū ꝓnūciari. dic Jnn. q nō qz par in parē nō dz impiū. iō nō ꝓt vn⁹ ordinari⁹ retractare geſta p aliū niſi alt eēt maior. vtputa qz legatus pape cui p̄ē parēdū. vide tu ad hāc mām qđ no. Jnn. in. c. cū iā dudū de p̄bē. vbi tractat q̄d ſi duo ordinarij mādāt ſubiecto ꝯria z p ℔ hēs clarū intellectū huius. c. ℣ Jn gl. ij. ibi ſi aūt aliq̄d ſubijcit. vult gl. q in hac cognitōe ſeu informatōe ordinari⁹ dz audire allegatōes ptiū. Sz Hoſt. z Jo. an. ſentiūt oppoſitū. z ℔ ver⁹. qz lr̄a iſta innuit q ſolū inſtruat ex inſpectiōe lr̄arū ita q nil hr̄e dz a ptib⁹ ne videat iudex int eos. z ſi ex inſpectōe ipſarū lr̄arū clare ꝓcipit ꝓmas reuocatas p poſteriozes dz parere ſcdis iudicib⁹. ß ſi cōſtat q ſcde nō reuocāt ꝓmas dz parere ꝓoribus. ſi ꝛo dubitat dz ſupſedere donec iſta ꝓtētio ſopiat ꝑm tenorē. c. paſtoralis. ß eo. Sz circa ℔ dubitat. q̄d ſi iudex delegat⁹ vel executoꝝ excōicat ordinariū niſi ſibi parauerit. So. dicit Jnno. q aut ordiari⁹ ꝓbabil͛r dubitat de p̄ualiditate lr̄arum z ꝓcedere vult ꝓut ℔ dī. et tunc nō tz excōicatio qz in ℔ caſu ordiari⁹ nō reſiſtit delegato nec turbat ſuā iuriſditōz ß ℔ facit aūcte legis. ſ. hui⁹. c. xxiij. q. iij. qui petāt. l. gracch⁹. C. de adul. qđ dic ꝓcedere eā ſi ſapiēti oz nō dubitarz. ß ſi ip̄robabil͛r diceret ſe dubitare vbi dubitādū nō ē. vel vellet exeq̄ tāq̄ cert⁹ de reuocatiōe vbi cert⁹ nō ē tz ſnīa excōicatōis qz turbat ℔ caſu iuriſditionē alteri⁹. z dicit ℔ ꝓcedere eā ſi poſtmodū appareat iuriſditōz p̄mi iudicis eē reuocatā z ℔ qz in dubio hēbat iuriſditōz qđ bn̄ nōbis. ℣ Jn ea. gl. ibi qz nō cōſtat an ille iudex hēat iuriſditōz. nō bonā limitationez ad illā lr̄am vt iudex in dubio poti⁹ abſoluat q̄ꝫ ꝯdēnet. ꝓcedit em̄ qñ certū ē de iuriſditōe debētis iudicare ß reſpectu illius q̄ hēret exeq̄ exq̄ dubitat ꝙs illoꝝ ſit iudex nō dz parere magis ad abſoluēdū q̄ ad ꝯdēnandum. ℣ Jn gl. in ℣. ſcdo loco in fi. dicit. Jo. an. q glo. nō ſoluit ꝯriū ß potius reſpicit ip̄m q̄re. q̄ſi dicat de ℔ q̄rimus q̄re iſti denūciant abſoluti vigore ſcdarū lr̄arum exq̄ p̄ p̄mas fuerūt excōicati. Hoſti. ſoluit q id qđ fit aūcte veri ſpti ñ dz ſuocari vt i. d. c. audita. Sz id qđ fit aūcte putatiui vl ſuocati ſpti dz ſuocari vt ℔. ℔ ſo. nō ē bona. qz. c. audita. loq̄t de geſtis aūcte ſpti reuocati añ cognitā tñ reuocationē. Ain. dicit q iſte text. loq̄t in ſnīa excōicatōnis q̄ nō ē ꝑpetua ß dz reuocari exq̄ excōicat⁹ vult parere. ꝯriū ꝓcedit in geſtis ſupp̄ncipali. z ℔ ſo. nō p̄ot tolerari. vel tercio ꝑm do. An. ℔ iudices p̄mi ſciebāt cām iſtā ꝓmiſſaz ſcdis. iō nō tz q̄cq̄d ipſi egerūt poſt notā reuocatōz. ß in ꝑdicto. c. audita. p̄mi iudices ignoꝛabāt. z ℔ ſo. eēt bona ad ꝯriū. Sed ſoluēdo iſtā gl. ego dico q ℔ non reuocat factū aūcte p̄mi ſpti imo potius ꝓfirmat. qz ſcdi iudices abſoluendo z mandādo ptē ꝓnūciari abſolutā vident fateri excōicatiōz latā ab alīs tenuiſſe. qz abſolutio ꝑſupponit vinculū z ipſimet p̄mi iudices ſtāte eoꝝ iuriſditōne abſoluiſſent ſi ꝑs voluiſſet parere iuri coꝝ eis. z q̄cq̄d ſit de materia ē dicēdū vt dixi in. c. ceterū. §. e. z. d. c. audita

O Lim ex lr̄is. Nñ in ſpto pla narrant diuerſos effect⁹ opantia nō ſufficit ipetrāti alterū ſolū ꝓbare ad vtrūq̄ effectū ꝓſeq̄ndū. z ſunt due ptes. p̄ ponit cō ſultatio. ſcdo rñſio ibi nos. Scda ſubdiuidit in tres. Nam p̄ ponit relationē ꝓcū iudicū. ſcdo ibi nos igit ꝓmiſſionē factā ſcdis iudicib⁹. tercio ibi. verū dubitati onē emergentē. ℣ No. p̄ ar. iudicē poſſe facere rōe cōtumacie fruct⁹ rei petite ſeq̄ſtrari z ꝓtumacē excōicare rōne ꝓtumacie z ſic a p̄ncipio imponere duplicē penā qđ ē ꝯ. c. qm̄ in fi. vt lit. nō ꝓte. iō cōiter tenet q iſti iudices in ℔ nō bn̄ ꝓceſſerūt. Sz dic vt dicā ſup gl. ij. et modica p̄nt colligi ſup iſto tex. qz p maiozi pte ꝓtinet facti narratiōnē. ℣ No. ſcdo q ꝓpter vitiū falſitatis etiā ꝓmiſſe circa lr̄as inferiozū iudicū p̄ot clericus bn̄ficio ſuo plus dico q ſi ageret criaiter ſup ℔ vitio falſitatis clericus falſarius dz deponi et ab ordine z p̄uari oīb⁹ bn̄ficijs z detrudi in mōaſterio ad agēdū p̄niaz vt in. c. ſiqs. l. di. z grauius puniret ſi falſaſſet lr̄as pape. qz debēt tradi curie ſeclari. vt in. c. ad falſariū. ℣. j. d. cri. fal. z ex ℔ z ex illo tex. colligo ar. opti. q lz delegat⁹ pape gerat vices ipſius pape non tñ dz ita acriter puniri vitians ſeu falſans lr̄as delegati ſicut falſans lr̄as ipſius pape. Quid aūt in falſante lr̄as p̄ncipis inferiozis. dic vt in. c. ad audiētiā de cri. fal. ℣ No. tercio q cla ſi ita eſt in fi. poſita dz referri ad p̄cedētia ꝑm q̄litatē negocij. nā ſi ſufficit q referat ad p̄ria ꝑm ſubiectā mām nō ꝓcernit ſupiozā. ſecus aūt ſi mā ſubiecta expoſtulat vt oīa ꝓcernat. nā vt ℔ vides ℔ cla in fi. lr̄aꝝ poſita ꝓcernit ſolū vitiū falſitatis q̄ ad effectū vt falſari⁹ p̄uet bn̄ficio. ß q̄ ad ℔ vt ꝓferat ipetrāti refert ad oīa p̄cedētia Quid aūt in dubio dicendū vt plē dixi in. c. ſcdo reqris de ap. z p Bar. in. l. p̄toz. ij. ff. vi bo. ra. ℣ Jn glo. in ℣. ſeq̄ſtrari ibi vt mitius agat cū reo. vult ꝙ gl. iudicē poſſe facere ſeq̄ſtrū rei petite vt mitius agat cū reo. q̄ſi ſentiat q ſeq̄ſtratio ſit mitioz q̄ꝫ miſſio in poſſeſſionem Jo. an. dicit q nec ℔ nec in. c. ex lr̄is. qđ gl. allat ꝓbat ſeq̄ſtr̄ poſſe fieri ꝓpter ꝓtumaciā q̄ſi velit dicere q ℔ et ibi narrat factū iudicū z non diſputat de viribus ſeq̄ſtri. Sz tu vide nōbile dictū Jo. an. in regula in gnāli in mer. vbi dicit q ſi in miſſiōe fiēda timet ſcādalū p̄t fieri ſeq̄ſtrū. ar. in. c. j. z. ij. de iurepa. qđ tene mēti. facit. l. eq̄ſſimū. ff. de vſufr. ita dicerē in ꝓpoſito q quēadmodum ibi in defectū miſſiōis fit ſeq̄ſtratio ita vbi cā non patit ex ſui nā miſſionē ſic in bn̄ficialib⁹. vt in. c. eū q de eo q mit. in poſ. cā. rei ſer. li. vj. vñ credo q ſi in bn̄ficialib⁹ reus ē ꝓtumax z nō p̄t ꝓcedi ad vlteriozā. puta qz actoꝛ indiget p̄ntia rei q tūc p̄t fieri ſeq̄ſtratio. Et ꝑm iſtū intellectū poſſet ſaluari ſeq̄ſtr̄. de q̄ hic. vide tñ ad mām ea q̄ plē ſcribo ī. c. ij. de ſeq̄. poſ. Scdo mō p̄t ſaluari iſtud ſeq̄ſtr̄. qz p̄ceſſit ℔ excōicatio z hūc ītellectū nōnt ſētit ℔ collectari⁹. Nā excōicato debēt ſubtrahi fruct⁹ bn̄ficij p. c. poſtoral. ſ. j. de ap. z ibi pleni⁹ dixi. z ex ℔ poſſes euitare ꝯriū q̄re ℔ iudex a p̄ncipio ipoſuit duplicē penā. dicit ei q iſta ſeq̄ſtratio fuit facta in p̄ñtiā excōicatōis ß ſi p̄us p̄ceſſiſſz ſeq̄ſtratio nō debuiſſz ſeq̄ excōicatio p. c. qm̄ ī fi. vt li. nō ꝓteſ. z ꝑm iſtū intellectū potes ſaluare finē gl. q̄ten⁹ dicit q ℔ nō fuit ꝓpter ſeq̄ſtratio. Sz ꝯ iſtū intellectū op. ſi ei veniebat acceſſorie ad excōicationē. q̄ ſublata excōicātōe debuit tolli ſeq̄ſtrū. ar. c. qm̄ in. §. in alīs. ſ. vt li. nō ꝓte. So. fatēdū eſt ꝯriū ß iudices ī ℔ male ꝓceſſer̄t. vt ſētit Pe. z bn̄. ß ſi iudices male ꝓceſſer̄t nō tñ debuit iſtē clericus falſare lr̄as ß a facto iudicis appellare. Et ex ℔ no. q ñ dz q̄s falſificare et iuſtas lr̄as iudicis z ſi falſaret punit ac ſi iuſtas falſaſſz puta tñ q pena ī aliq̄ eēt tē p̄ād. qz vbicūq̄ꝫ q̄s iuſto dolore mot⁹ ꝓmittit delictū p̄ea dz aliq̄tulū tpa ri. tex. ē valde no. ī. l. ſi adulterīū ī. §. ſi ī patoꝛes. ff. d adul. Ad idē fac. c. ſi ℣o el. j. ī. §. nec ille d ſen. ex. hic dic ſpe. q ſi q̄s p̄us laceſſitus iniuria p̄rūpit in iniuriā vl ꝛbera

ꝓtra iniuriātē ꝺꝛ pena mitigari.qꝛ iuſto ꝺolore motus fecit. ¶ Ex glo.op.ꝓtra tex.iſte cl'ic⁹ fuit ꝓfeſſus crimē falſi coꝝ iudiciꝫ ꝺelegat'.g.ex ſola illa ꝓfeſſiōe ꝺebebat puniri.vt in.c.ij.ꝺe ꝓfeſ.cui⁹ ꝓtrariū inuit tex.qꝛ papa mādauit ꝫ inqꝛi ꝺe illo crimīe ⁊ optuit adūſariū ꝫ ꝓbare ꝑ teſtes. Sꝺo.mꝫtiplex.pꝛia q ꝫ nō ꝓfiſtit niſi ꝑ ſolā relatōem iudicū q̄ꝫ ñ erat credendū niſi q̄ten⁹ ꝓſtaret ꝑ acta cāe.vt in.c.qm̄ nō ꝓba. ¶ Nō ob.ſi dicat q ꝫ erāt pl'es iudices ⁊ ſic ꝺebebat eis credi.vt ī.c. cū a nobis ꝺe teſti.no. Jnno.in.ꝺ.c.qm̄.nā ſm abb. c⁹ fuit ꝫ ſo.ꝓtrariū ꝓcedit qñ pl'es iudices ꝺeponūt coꝝā ſuꝑioꝛe vt teſtes ꝺe his q̄ acta fuerīt coꝝ eis ꝫ ꝫ iſti iudices ñ ꝺepōebāt vt teſtes ꝫ ſimpl'r referebāt negociuꝫ pape qꝺ no. Ex ꝫ hēs q iudices pñt eſſe teſtes ſi cā poſtmodū agat' coꝝā alio iudice ſuꝑ his tñ que fuerūt geſta coꝝā eis ꝫ tñ tpe.vt no.maxīe ꝑ Jnno.ī. ꝺe arbi. in.c.nō ſine.⁊ ꝑ Cal.in.c.int' ꝺilectos ꝺe exceſ.pꝛelato. Scꝺa ſol.fuit ꝓbi.ꝺicētis ꝓfeſſiōꝫ in crimine nō nocere niſi ꝺeſ pſeuerātia.ꝑ.l.j.ff.ꝺe.qō.q̄ ſo.nō eſt vera qꝛ illa.l.log'ꝺ ꝺe ꝓfeſ.facta in tormēt'.ſec⁹ ſi ex locū toꝛ mētoꝛ.vt ī.ꝺ.c.ij.ꝺe ꝓfeſ.⁊ in.c.ꝑ inq̄ſitōꝫ ꝺe elec.⁊ ī l.ſi cōfeſſus.ff.ꝺe cuſto.reo.niſi forte cōfeſſio emanaſſꝫ caloꝛe iracūdie.vt ē glo.ſingl'aris iūcto tex.in.c.ex lꝫis. ꝺe diuoꝛ.facit.l.qꝺ caloꝛe.ff.ꝺe re.iudi. Tercia ſolut.ē eiuſdē q ex ſupabūdātia papa mādauit itez inqꝛi.q̄ ſo.nō ē verīſilis ꝑ iura ſuꝑius alleg. Quarta ſo.fuit q̄ rūdā ꝺicētiū q ꝫ ꝓfeſſio fcā emanauit ex iudiciū.ex q̄ ſolutōe no.q cōfeſſio fcā ꝺe crimīe ex iudiciū nō ſufficit vt q̄s puniat' ꝺe crīe in iudicio poſſet tñ puniri ex oꝛdinē ſi trāſiret in ſpecificū nomē ꝺelicti.vt qꝛ aliq̄s gl'iat' ꝺe crimīe ex iudiciū nā tūc pōt puniri nō tanq̄ reus ꝺe licti ꝓfeſſati ꝫ tāq̄ maledicus ⁊ mali gl'iator.ꝫ ē notabile ꝺcm̄ Jnn.ī.c.quā ſit ꝺe exce.ꝓla.⁊ ꝓbat ibi text.⁊ ꝫ teneꝫ mēti. Sꝛ i ꝓtrariū q poſſit puniri ꝺirecte ꝺe illo crimine ſentit Jnn.in.ꝺ.c.ꝑ inq̄ſitōez.vbi ponit mirabile ꝺcm̄ q ꝑ ꝓfeſſiōez criminis ex iudiciū incurrit quiſ infamiā ꝓpꝛ quā q̄s ꝺꝛ ꝓuari bñficijs hꝫtis⁊ ihilitari adhībda.qꝺ ꝺcm̄ oꝛ mꝫtipl'r limitari vt ſaluet'.nā ī infamia iuris nō credo ſuū ꝺcm̄ eē vez.qꝛ ꝑ ꝓfeſſionē ꝺe crimīe etiā in iudicio factā nō incurrit q̄s infamiā iuris qꝛ illa infamia nō inſurgit niſi q̄s cōꝺēnet' ꝺe crīe. vt ī l.j.ff.ꝺe his q̄ no.infa.ꝓfeſſus aūt in criminalibꝫ nō hꝫ ꝑ ꝺēnato ꝫ req̄ꝛit' ſnīa.vt in.ꝺ.l.ſi cōfeſſus.⁊ hāc ꝓclu ſionē firmauit Bar.in.l.ictus fuſtiū.ff.ꝺe his q̄ no.infa.ſecus ſiq̄s ꝓfitet' in cā ciuili famoſa ⁊ in iudicio. q̄a tūc cōfeſſus efficit' infamis.qꝛ tūc hꝫ ꝑ ꝺēnato.vt ī.l. j.C.ꝺe ꝓfeſ.⁊ ꝫ etiā voluit Bar.in.ꝺ.l.ict⁹ fuſtiū.ꝫ in infamia facti nō pt ꝓcedere ꝺcm̄ Jnn.qꝛ illa ſola non ſufficit vt q̄s ꝓuet' bñficijs habitis ꝫ iudex ꝺꝛ ꝓcedere ꝫ eū ꝑm no.ī.c.q̄ſꝛ⁊ qñ el.ij.j.ꝺ accu.⁊.j.ꝺe pur.ca.c.ij. ⁊.ij.q.v.in.c.ꝓſbyter.ꝫ ꝺcm̄ Jnn.ego ſaluo cū cōfeſſio facta ꝺe crīe ex iudiciū hꝫ ſua ſubalia.vt qꝛ cōfitet' ſpecifice⁊ pñte pte q̄ poſtmodū accuſat.vt puta ſi ī p̄ ſentia mariti q̄s fuit ꝓfeſſus adulteraſſe vxoꝛē nā tunc iſta ꝓfeſſio pl'e ꝓbat ſicut in ciuilibꝫ.ar.in.l.gnāl'r.C.ꝺ nō nu.pe.qꝛ qꝺ q̄ſꝛ ꝺilucida voce ꝛc.vt.j.ꝺe ꝓbat.p tuas.⁊ tene mēti illuꝺ ꝺcm̄ ſic intellectū qꝛ nō ſolet ita allegari.⁊ plenius examino in.c.at ſi clici ꝺe iudi.ꝫ vbi cōfeſſio nō hꝫet ſua ſbalia pt ꝓfitēs ſbijci toꝛture.⁊ ī ꝫ caſu intellige Bar.in.glo.in.l.capite q̄nto.ff.ꝺe adul. ⁊ ꝺo.ꝺe ro.ꝺeci.clxxiij.al's.clxxxiij.ꝫ aūt iſte nō fuit toꝛture ſuppoſit⁹ qꝛ nō agebat' ꝺe crīe crīal'r.⁊ ex ꝫ potes colligere aliā limitatōꝫ ad no.ī.ꝺ.l.capite q̄nto. Quīta ſo.q ꝫ ꝓfeſſio emanauit in abñtia pt⁹.⁊ hāc ſo.ꝺixit ꝺo.an.no.vt q̄ēadmodū in cā mere ciuili exigit' ꝑ ſentia pt⁹.vt no.in.c.fi.ꝺe ꝓfeſ.⁊.l.cetez.§.ſiq̄s abſē te.ff.e.ita⁊ cū ꝺe crīe agit' ciuilit' vt ꝫ.ꝫ ꝺcm̄ ē vez in ſe qñ.ſ.ageret' oīno ad effectū ciuilē.puta ad emēdaꝫ dāni.ꝫ ñ ꝺꝛ ꝫ ſo.ad iſtū tex.qꝛ ꝫ adducebat' iſta ꝓfeſſio vt clicus p̄uaret' bñficio.⁊ ſic nō agebat' ad cōmodū publicū vt ꝺelictū nō remaneret impunitū.vt in.c.vt fame ꝺe ſen.ex.⁊ in.l.ita vulneratus.ff.ad.l.aqui.quo caſu iudex ex offō ſuo p̄t ſupplere⁊ maxīe qñ ꝺelictū fuit' cōmiſſuꝫ in actis cāe.nā iudex ſp p̄t punire ex offō ſuo ꝓtes vl' extraneos q̄s videt in iudicio male ꝓſari.ar.in.l.nullū.C.ꝺe teſti.⁊ hāc reg'laꝫ poſuit Jnn.in.c.ex tenoꝛe.ſ.e.⁊ facit ibi tex.idē firmat in.c.ꝺilect⁹ ꝺe penis⁊ facit tex.in.l.morī.ff.e.⁊ ꝫ no. Sexta,⁊ vltīa ſo.q ꝓfeſſio fuit ꝫ fcā coꝝā ꝺuobꝫ ex tribꝫ iudicibꝫ iō nō valuit vt iudicialis.qꝛ oꝛ oēs ꝺe legatos eē p̄ntes ſi ſimpl'r ſunt ꝺati.vt ī.c.vno.⁊.c.cāꝫ ꝺe offi.ꝺele.tene mēti hāc ſolu.q geſta coꝝam aliq̄bꝫ ex ꝺelegatis iudicibꝫ paſſiue nō valēt quēadmoꝺuꝫ ſi ipi iudices ad aliq̄ꝺ ꝓceſſiſſent. ¶ Jn glo.fi.ibi ꝺe ꝺonat. cū ꝺilect⁹.ꝺic q ibi ſuꝑioꝛa habebāt ꝺeterminatōꝫ ſuaꝫ iō cl'a in fi.appoſita refert' ſolū ad ꝓpꝛia ñ bñtia ꝺeterminatōnez.⁊ iſte ē caſus notabilis illi⁹.c.ꝺe materia an q̄ñ cl'a ꝺꝛ referꝛi ad oīa ꝺixi plene in.c.ſcꝺo req̄ꝛis. ꝺe app.ꝺic vt ibi.

Dilectus filius. Nō vꝫ Rptuꝫ ſuꝑ reſtōe bñficij impetratū qꝺ ꝺe cā excōicatōis⁊ amotōis impetrātis nō facit mētōem. In pꝛia ponit' facti narratio. Jn ſcꝺa iudicū inſtructio.ibi nos igit'. ¶ No.ꝑ q q̄ñq̄ cōmittit' generale offm̄ viſitatōis in tota ꝺyoceſi etiā cōtra cl'icos ſeclares.forte eīm eps erat negligēs in viſitando.⁊ ꝺe officio viſitatoꝛis ꝺic vt habet' in.c. j.ꝺe cēſi.li.vj.⁊.x.q.j.placuit. ¶ No.ſcꝺo q appellatione ꝺyoceſ nō venit ciuitas. Jn cōtrariū facit qꝺ legit' ⁊ no.in.c.vnico.ꝺe re.pmu.li.vj.ꝺic vt ꝺicet'.j.e.rodol phus. ¶ No.l'cio cl'icos nō ꝺebere ꝓuari bñficio ſuo niſi ꝓpt' gues⁊ manifeſtos exceſſus.ꝫ tñ nō ꝓbat' ꝫ q fcm̄ narrat ꝫ ꝺcm̄ ē vez.vt ē tex.no.in.c.innētū.xvj.q. vij.vide qꝺ no.glo.xv.q.vij.in ſūma.⁊ q̄ crimina ſunt digna ꝺepoſitōe ꝺico pl'e in.c.at ſi cl'ici ꝺe iudi. ¶ Jtē no.q ꝝ iudicē ſpoliātē nō pñt impetrari lr̄e ſuꝑ ſpoliatōe vl' reſtitutōe in forma cōi ſicut ꝝ ꝓuatū ꝫ oꝛ vt fiat mētio ꝺe cā amotōnis.⁊ rō ē qꝛ iuꝺex ꝓcedēꝺo iudicialiter nō ꝺꝛ aliquē ſpoliare.iō ꝝ eū nō cōpetit iudicium poſſeſſoꝛiū.vide tex.iūcta gl.nōbili.vij.q.c.pñtiū.ſecus ſi ꝓceſſiſſet ex iudicial'r aioſe tanq̄ ꝑſona ꝓuata.vt ī.c. ꝓquerēte.⁊ qꝺ ibi no.j.ꝺe reſti.ſpo.⁊ ita reſtringe iſtū tex. Cōtra tex.op.ꝺe.c.fi.ꝺe ſtatu regu.vbi ptz q viſitatoꝛes nō pñt quē pꝛiuare bñficio ſuo. Sꝺo ꝺic Jno. q generales viſitatoꝛes nō pñt vt ibi ꝫ ꝫ nō ē ſoluē cōtrariū. Nā iſte abbas erat gnālis cū eēt ꝺat⁹ ī tota ꝺyoceſi⁊ ciuitate iō alij ꝺoc.cōit' ſoluūt q viſitator ꝺat⁹ a papa p̄t ꝓuare.qꝛ cū ſit ꝺat⁹ ad coꝛrigēdū⁊ ſubditialr forte ñ pñt coꝛrigi videt' etiā ꝺata ptās pꝛiuādi.ſi aūt viſitator ē ꝺat⁹ ab inferioꝛi ꝓcedit ꝓtrariū. Ego nō video bonā rōem ꝺiuerſitatis.nā ꝫ ſo.ꝺiuerſificat caſuꝫ ꝫ nō reddit ſufficiēte rōez ꝺiuſitatis.nā rō p̄miſſa vendicat ſibi locū etiā in viſitatoꝛe ꝺato ab inferioꝛi.ideo credereē q exq̄ viſitator ꝺat' ad coꝛrigēdū poterit pꝛiuare ſubditos bñficijs ſi crimīa ꝫ expoſcant. qꝛ ꝓceſſo vno videt' ꝓcedi oīa acceſſoria ad illuꝺ.vt in.c.pꝛudētiā.ꝺe offi.ꝺele.⁊ ꝫ ſi ille q̄ cōmittit hēat ptātē amonendi a bñficijs.vt ꝫ.⁊ ad.c.fi.alle.ꝑ ꝓ trario ꝺicerē q ibi ſpāl'r fuit reſeruatū vt viſitatoꝛes nō poſſent pꝛiuare. Jtē logt' ꝺe viſitatoꝛibꝫ ꝺeputatis ꝑ.c.generale religioſoꝝ qꝺ capl'm ñ hꝫ ptātē p̄uandi p̄latos.iō nō ꝺꝛ recurri ad ſuꝑioꝛes.puta ad papā vl' epm̄.⁊ ꝫ ſo.videt' melioꝛ quā no.nō ob.p̄dictū.c.ij.ꝺe offi.vic.li.vj.qꝺ ꝺoc.ꝫ allegāt vbi vicari⁹ ex gnāli offō ſibi cōmiſſo nō pt quē p̄uare bñficio ſuo.qꝛ illuꝺ ꝓcedit qꝛ nō hꝫ offm̄ viſitādi ſeu coꝛrigēdi lꝫ cauſaꝝ cognitio in eū tranſferat'.ꝫ in caſu nꝫo viſitatori ꝺat' ptās coꝛrigendi.iō ptās pꝛiuādi venit acceſſorie. ¶ Sc̄ꝺo op.cū cēm iſti pſbyteri negarēt iuſtam cauſam amotōnis nō tenebant' facere mētionē ꝺe cauſa ptenſa per abbatē⁊ ꝺe proceſſu ꝓtra eos agitato.nam papa aliter ſcripſiſſet ſi iſti narraſſent q abbas proceſſiſſet iudicialiter et q pꝛo exceſ-

ſibꝫ ꝓtenſis ꝙ cū ꝓuauit eos ſnīaliť bñficijs eoꝝ. ¶ Vltio colligūt doc. ħ ar. ꝙ iudex ꝑt ſe offerre deféſiōi cāe ſic feć iſte abbas q̄ ītimauit negociū pape. ß tu ꝓclude breuiť ꝙ aut iudex ꝓceſſit ex offō 7 dꝫ citari vt defendat ſnīaꝫ ſuā. tū q̄ tꝫ locū ptis. tū e⁹ q̄ int'eſt ne p⁹mo dū puniať ſi dicať eū ꝓceſſiſſe iniq̄ aio vl' ꝙ imprudentiā. vt ꝓbať in. c. venerabilibꝫ poſt prin. de ſen. ex. li. vj. facit. ij. q. vj. ß etiā. 7. l. ij. C. de pena iudi. q̄ male iudi. Aut ꝓceſſit ad inſtātiā ptis 7 de neceſſitate nō ē vocādus. vt in. d. c. venerabilibꝫ. ꝑt tñ ſe offerre deféſioni ſi vl't. q̄ ex retractatōe ſnīe aliq̄le p̄iudiciū ſibi gnāť. ar. in. l. a ſnīa. ff. de appel. 7 vide bo. glo. in. c. ſacro in ℣. cō ſtiterit de ſen. ex. 7 ꝙ Jnno. in. c. in nr̄a de ꝓcu. 7 ī. c. de cetero de tranſact. ¶ Jn glo. ij. ibi ar. ꝙ qō ſpoliatōis nō ſit ꝓuilegiata. nō intelligas ß gnāl'r. q̄ ß eſſet ꝓtra c. fi. de ordi. cog. 7. c. frequēs de reſti. ſpo. li. vj. ß reſtringe ad t'minos lr̄e. ſ. ꝙ nō ē ꝓuilegiata vt excōicať admittať petere reſtōez 7 ī ß tene mēti glo. ꝙ excōicatus nō ꝑt petere reſtōez ſi fuit ſpoliať. idē 7 clari⁹ no. glo. in. c. ex inſinuatōe de ꝓcu. 7 in. c. i noīe dñi. xxij. di. no. Jnn. in. c. cū nīis de ꝓceſ. ꝑben. An poſſit petere reſtōnē vxoꝛis. vide qō no. in. c. qm̄. xj. q. iij. 7 in eo ꝙ glo. ſequēs dicit excōicatū poſſe valide impetrare lr̄as ſuper alijs cauſis vt admittať ad agēdū eo abſoluto non bñ dic̄. vt ē tex. bodie in. c. j. ī. e. li. vj. nō ob. c. pia de excep. li. vj. q̄ loq̄t' de iudicio agitato coꝛā ordinario illō em̄ valꝫ donec excōicať⁹ rpellať vt ibi. rō q̄ iudiciū ſumit vires a ꝑſona ordinarij. ß delegat⁹ hꝫ iuriſditōez ex facto iſti⁹ excōicati impetrātis. iō cū reſcriptū ſit nullū in ipſi⁹ odiū nō ꝑt tenere iudiciū. 7 vide bo. glo. in. c. j. de reſcꝛ. li. vj.

Postulaſti. Hoc dic̄ cōꝓhendēdo vtrūq̄ ītellectū Per literas iuſticie nō teneť eps ꝓuidere bñti ꝓpetuā vicariā vel ſufficiens p̄imoniū nec valēt litere gr̄e ad bñficiū obtinēdū in q̄bꝫ impetrās tacuit ꝓpetuā vicariaꝫ. ꝓ ponit' qō. ſcdo ſolutio ibi ad qđ. tercio rō. ibi ñ ei. ¶ No. ꝓ ibi ꝓpetuo vicario. ꝙ vicarioꝝ eccie q̄dā ſūt ꝓpetui quidā tꝑales. ꝓpetui dicūť bi q̄ inſtituunť ꝝm ea q̄ bñť in. c. extirpāde in. §. q̄ ℣o de ꝑben. 7 vide bo. glo. in. c. ex pte ꝓ. j. de offi. dele. Tꝑales ℣o dicunť bi q̄ inſtituūtur ad tps. vt puta ſi rector eccl'ie tꝑaliter impedit⁹ poſuit loco ſuo vnū. 7 de iſto tꝑali bēs in. c. ꝙ nenit. j. de appel. 7 in. c. cū ex eo de elec. li. vj. 7 vide ibi ꝙ Jo. an. nūquid rector poſſit ad libitū ponere vicariuꝫ tꝑalē in eccl'ia ſua. an ℣o requirendus ſit ꝙſenſus ep̄i. 7 de iſto tꝑali vicario nō hꝫ locū iſte tex. vt ptꝫ hic ex litera 7 tenēt doc. ħ. nā iſte cū ſit tꝑalis non dicit' habere bñficiū nec etiā habet titulū in eccia ſed ꝓpetu⁹ ſic. vt hr̄ in cle. vna de off. vica. 7 ħ. Et ex his inferť ꝙ hoc. c. nō hꝫet locū in vicario ep̄i. q̄ nō ē ille vicari⁹ ꝓpetuus eccleſie. ſed eſt vicarius tꝑalis ep̄i. 7 pōt remoueri ad volūtatē epiſcopi. vt no. glo. in cle. 7 ſi ꝓncipalis ī ℣. electōem. j. eo. ti. 7 cle. fi. de ꝓcu. 7 tene menti illas glo. Jdem dic vt nō cōꝓhendať quo ad diſpōnem. c. de multa. j. de ꝓheben. vt ibi no. ꝙ Jnno. 7 vide qđ ibi dixi. ¶ No. ſcdo ibi cōmode ſuſtentari. ꝙ ad ß vt patrimoniū excludat petitionē ordinati ꝙtra ep̄m debet eſſe tale 7 tantū ꝙ ex eo poſſit clericus cōmode ſuſtentari. 7 pōdera ℣bū cōmode nō em̄ dicit ſine penuria. differentia em̄ ē int' ß maxima. nā talis poſſet viuere ex. xv. florenis ſine penuria. i. ſine egeſtate ꝙ nō poſſit cōmode viuere alter. ad ß vide glo. optimā in fi. d' ſta. regu. li. vj. 7 facit hec litera ſic ponderata cōtra ep̄os noſtri tꝑis q̄ oēs q̄tūcunq̄ egētes ꝓmouēt ſine bñficio ad titulū patrimonij. nō em̄ deberet ß fieri ſi ex p̄imonio ñ pōt ordinatus cōmode viuere. ¶ No. tercio ibi foꝛaꝫ cōem ꝙ literaꝝ ad bñficia q̄dā dant' in forma cōi 7 iſte eedē appellant' in forma cū ꝝm apl'm. itez 7 litere iuſtie vñ oīa iſta idē importāt. 7 dicūť ī forma cōi. quia olim papa nō ſolebat grauare ordiariosī collatōe bñficiorum. nec ꝓcedere literas gratioſas ſed ſolebat ſcribere ꝓtra ordinatoꝛes vt ipſi ꝓuiderent illis quos ꝓmouerant ad ordines. 7 q̄ ß ē iuſtū 7 debitū. vt. j. de preben. in. c. ep̄s. 7. c. non liceat. ideo be lr̄e ſunt appellate de iuſticia. 7 q̄ ſūt fundate ſup illo dicto apl'i. q̄ altari deſeruit ꝛc. appellate ſūt in forma cū ꝝm apl'm. de hac forma bēs. j. de ꝑben. cū ꝝm apl'm. Jtē ſolēt appellari in forma paupeꝝ. q̄ ſcribiť ꝓ paupibꝫ dūtaxat ꝝm illā formaꝫ vt in. c. ſi pauper. j. de ꝑben. li. vj. 7 ß in ℣bo neceſſitatibꝫ pauperꝝ. Quedā ſunt litere gr̄oſe q̄ñ. ſ. papa volens alicui facere gr̄am ꝓfert ſibi bñficiū vl' mandat ſibi cōferri nō habito reſpectu ad ſupꝛadicta. vt ī. c. gr̄e eo. ti. li. vj. ¶ Jtē no. ibi de leui non ſcribim⁹. 7 tene ſimenti. q̄ nō ē alibi iſte tex. Ex quo collige ꝙ ſurꝛeptō viciat lr̄as nedū q̄ñ fuit cā inductiua 7 finalis gr̄e ſeu re ſcripti ß etiaꝫ ſi fuit cauſa impulſiua. vt q̄ princeps al's cōceſſiſſet ceſſante ſurꝛeptōne ſed nō ita de leui. vn de ſurꝛeptio fuit cā impellēs. 7 ſic habes caſū notabilē 7 ſingularē in q̄ ceſſante cā impulſiua ſeu cā impulſiua exīte falſa coꝛruit diſpō 7 ß eſt in odiū materie bñficialis ꝓpter ambitōez repꝛimēdaꝫ. ar. in. c. q̄uis. d' ꝓbē. li. vj. Regꝛariter ℣o ceſſante cā impulſiua nō ceſſat diſpoſitio. vt no. in. c. poſt tranſlatōem de renū. 7 in. l. cuꝫ tale. ff. de cōdi. 7 demō. 7. C. d' falſa cā adiecta legato ꝙ totū. ¶ Jn glo. ij. ibi ſine ꝓbēda. ex hac gl. relata ad tex. ꝑt colligi dcm̄ notabile ꝙ ſi mandať alicui ꝓuideri ſimpl'r de bñficio in aliq̄ eccl'ia ꝑt ꝓuideri de bñficio ꝑbendali. Sed tu dic meli⁹ ꝙ lꝫ appellatiōe bñficij largo ſūpto vocabulo veniat oē bñficiū. vt in regla. j. de re. iur. li. vj. tñ vbi materia ē ſtricta vt caſu nr̄o appellatōe bñficij nō venit bñficiū curatū. vt in. c. cū in illis de ꝑben. li. vj. nec ꝑbenda ſolita cōferri canonico ſi in illa eccl'ia ſūt alia bñficia ſimplicia ſecus ſi nō foꝛent niſi ꝓhende Jnn. ħ no. 7 Jo. an. poſt eū in. c. fi. de ꝑben. 7 ibi dixi vide ꝙ archidi. in. c. cui de nō eo. ti. li. vj. ¶ Jn glo. fi. ibi tenēt lr̄e. aduerte q̄ ex hac gl. ꝑt inferri ad duas qōnes. Prima nunq̄d in lr̄is ad bñficia ſit fienda mētio de p̄imonio. ſcda nūq̄d hñs p̄imonium ſufficiens poſſit cū bona ꝓſcia petere ſeu tenē bñficiuꝫ eccleſiaſticū. Quo ad primū varie ſunt opi. Cōis opi. ē ꝙ in lr̄is iuſticie ē fienda mētio de p̄imonio. vñ ꝙ tales lr̄as nō teneť eps ꝓuidere bñti ſufficiēs p̄imoniū. ꝓ ß c. tuis. j. de ꝑben. dicit tñ Jo. an. ꝙ ß caſu obſtabit exceptio impetrāti in vim pemptoꝛie nō aūt in vim dilatoꝛie. Et no. ß ℣bū valēt em̄ lr̄e iuſticie ad bñficia lꝫ nō faciāt mētōez de p̄imonio. q̄ ñ ē neceſſe facere mētōez de exceptōe pemptoꝛia cōpetēti aduerſario. ad ß qđ plene dixi in. c. cū ordinē. ſ. e. 7 in lr̄is gr̄e nō ē neceſſe facere mētōnez de p̄imonio. ꝓ ß iſte tex. in fi. 7 ß voluit Jo. an. ħ. 7 clari⁹ ß ſentit. ſ. eo ad aures. vbi dicit ꝙ de diuitijs 7 nobilitate nō ē neceſſario fienda mētio in gr̄a q̄ ß iure nō caneť. Quidā tñ dicunt ꝙ ſi impetrator fuit ordinatus ad titulū p̄imonij ꝙ tūc de p̄imonio ē fienda mētio. qđ ſatis de rigoꝛe ꝑt admitti. ſed de ſtilo curie ſeruať indifferenť p̄ia opi. 7 ē rō diuerſitatis inter p̄imū 7 ſcdm caſuꝫ. nā ꝓ literas iuſticie ꝓuideť ſolum pauperibꝫ. ſed non dicit' paup qui hꝫ ſufficiēs patrimoniū. Jtē eps nō teneť ꝓuidere ordinato niſi qñ nō hꝫ p̄imoniū. vt in. c. tuis. 7 in. c. ep̄s. 7 in. c. nō liceat j. de ꝑben. ß lr̄e gr̄e ſunt alteri⁹ ꝓditōnis. nā gr̄a nō ē fūdata ſup iuſticia. ¶ Venio ad ſcdm. nā Jnno. ħ dicit ꝙ hñs p̄imoniū ñ ſuſcipit īdigne bñficiū dūmodo bñ expēdat. Jdē videť velle Hoſti. dicit tñ ꝙ ſi clericus ſeruit bñficio 7 bñ viuit nec hꝫ prauā intētōez theſaurizandi ꝑt cū bona ꝓſcia viuere de redditibꝫ bñficij. ſecus ſi nō ſeruit vel luxurioſe viuit vel prauā intētionē theſaurizandi hēat. 7 vide Jnn. in. d. c. ep̄s. vbi idē ꝓcludit. 7 mouet' p̄cipal'r ꝓ illā auctem apl'i. q̄ altari ſeruit de altari viuere debet. vt in. c. cū ꝝm apoſtolum. j. de preben. hunc articulum plenius examinaui in quadam diſputatōe q̄ incipit titius clericus. vbi pleniſſi-

me videas. nam ꝓtra hanc rationē Inn. ⁊ ⁊c. adduxit tex. aptiſſimū in. c. ſacerdos. j. q. ij. vbi dī q illa auctas apli ꝓcedit in nō hntibꝫ vñ viuē. ⁊ ß ꝓbat ex ſeqntibꝫ xbis apli. ⁊ in ß articlo iura varie ꝓcedūt. ⁊ vide glo. xij. q. j. in. c. bi q. ⁊. j. q. ij. in. c. paſtor. ⁊. c. clicos. ⁊. xvj. q. j. in. c. fi. p ꝯcordātia oīm facio tria ꝑſuppoſita. primuꝫ q tpe ꝓmitiue eccle oēs credētes in xpō nō poſſidebāt aliq̄d ꝓpriū ß oia erāt illis coīa. vt no. xij. q. j. in ſumma ⁊ originaliꝫ legit in actibꝫ apl̄oꝝ. ß poſtmodū q̄eſcente feruoꝛe xpi inceperūt xpiani tenere ꝓpriū. erroꝛ tū erat vt clerici ſaltē ꝓpria poſſiderēt. ⁊ fuit ſtatutū etiaꝫ tpe apl̄oꝝ vt bona q̄ prius hēbant tēporalia eccleſiꝫ cathedralibꝫ. ⁊ ex redditibꝫ ſubueniret indigētibꝫ tam clericis q̄ꝫ laicis. ⁊ boꝝ bonoꝝ diſpēſatoꝛ fuit tēputat⁹ epūs. vt eſt tex. notabilis. xij. q. j. c. videtes. illo tpe ſi clerici poſſidebāt ꝓpria nullo modo poterāt ꝑticipare de redditibꝫ eccleſie. q̄ vſus illoꝝ bonoꝝ fuit tēputat⁹ ꝓ indigētibꝫ. Itē q̄ videbat q̄daꝫ erroꝛ q clerici poſſiderent ꝓpriū cū tenerēt a veſtigijs apl̄oꝝ. vñ fuiſſet viſum longe indecēti⁹ ſi cū ß q poſſiderēt ꝓpria vellēt viuere de redditibꝫ eccleſiaꝝ. ⁊ ꝑm illa tpa emanarūt multa iura in q̄bꝫ dī q clerici hntes ꝓpria nō dnt ꝑticipare de rebꝫ eccleſie. ß poſtmodū et tercio fuit ſtatutū vt nulla eccleſia edificaret ſine dote ꝓ miniſtris ⁊ alijs neceſſarijs eccleſie ⁊ clerici ſine ſcandalo inceperūt poſſidere bona eccle. Ad ß. xij. q. j. certe. ⁊ de ꝓſe. di. j. nemo. ⁊ ꝑm ß tpa ꝓcedūt iura q̄ vident velle q clerici pñt viuere de redditibꝫ eccleſie nec pōderat patrimoniū. q hodie bona eccleſiaꝝ pncipal̄r ſunt tēputata ad vſuꝫ miniſtroꝝ. vt in. c. paſtoralis. de his q̄ fiūt a platis. ⁊ vi de bo. tex. j. q. ij. c. fi. vbi inditerēter ꝓmittit clericis vt poſſint viuē de bñficijs exq̄ eis deſeruiūt. Cōclude g̊ q ab eccleſia vniuſ ali nihil pñt petē hntes patrimoniū ß ab eccleſijs ꝑticularibꝫ q̄bꝫ ſeruiūt licite pñt capere exq̄ honeſte viuūt ⁊ ꝓuā intentionē nō hnt. hinc emanauerūt iura hodierna q̄bꝫ diſponit q hñs bñficiū ⁊ patrimoniū poſſit libere teſtari de bonis patrimonialibꝫ. xij. q. v. p totū. ⁊. j. de teſtamētis q̄ſi p totū. ¶ In fi. glo. oppo. ꝓtra tex. in eo q innuit q vicarius perpetu⁹ faciendo mentionē de vicaria perpetua ꝺz hīe bñficiū. nā p lras iuſticie nō ꝓuidet niſi pauꝑibꝫ. g̊ p iſtas lras nō pōt ꝓſequi bñficiū etiam ſi faciat mentionē de vicaria. Nam reſultaret quedā repugnātia cū ille lre ſint fundate ſup pauꝑtate. ſo. dic Jo. cal. q tex. in xbus. ppetuus mutat caſuꝫ ⁊ incipit loqui de lris grōſis ⁊ ß teneas. vñ ſenſus lre eſt q p lras iuſticie nō tenet epūs ꝓuidē hnti ppetuā vicariā nec etiā p alias lras exq̄ nulla mētio fit de vicaria. ¶ Ultimo ſcias q doc. tractāt hic materiā. nunq̄d in diſpenſatōe ſit fiēda mētio de bñficijs obtentis vel de qualitate. Ego latius examinaui in dcō. c. ad aures. et dic vt ibi.

Nonnulli. Hoc. d. Per lras aplicas nō faciētes nō pōt q̄s trahi vltra duas dietas ex ſuā dioceſim niſi de ꝓſenſu ptiū lre fuerint impetrate. h. d. vſq̄ ad. §. ſunt. Et iſtud ꝓncipiū diuidit in tres ꝑtes. naꝫ ꝓponit abuſuꝫ impetrātiū indices remotos. ſcdo ꝓuidet ibi cū aūt. tercio excipit. ibi niſi. ¶ Nō p q papa ꝓcedēdo reſcptū ad lites dī facē grām lz nihil ꝯ ius ꝓcedat cū ipſe ſit cūctoꝝ ordinari⁹. ix. q. iij. cūcta p mūdū. ⁊. c. p ꝓncipalē. ß ex eo dī grāz impetiri q̄ poſſet impetrantē iure ad ſuū ordinariū remittē. nam eccleſia ſticus ordo ꝓfundit ſi ſua iuriſditio vnicuiq̄ eoꝝ nō ſeruat. xj. q. j. ꝓuenit ¶ Nō ſcdo ibi ex ſuā dioceſim q diete de q̄bꝫ ß nō ꝓputant a domicilio rei nec ab ipſi⁹ ciuitate vel oppido ß a fine ſue dioceſ. q̄ clari⁹ ꝓbat in. c. ſtatutū. in. §. cū vero. x. nullus. j. e. li. vj. ⁊ rō eſt q nullū grauamē infert ex impetratione. j. dioceſim cum poſſit trahi p totā dioceſim coꝝā ordinario. vt in. c. cū epūs. de offi. ordi. li. vj. ſolū g̊ trahit reſpectu ſue dioceſ ideo fit ꝓputatio a fine dioceſis. ¶ Nota vltimo regulaꝫ ⁊ duos caſus exceptos. Regla em̄ eſt q p lras aplicas nō pōt q̄s trahi vltra duas dietas ꝓputādas a fine ſue dioceſ. hodie xo ß eſt reſtrictū ⁊ ſoluꝫ pōt trahi p vnam dietā. vt in. d. c. ſtatutū. in. §. cū xo. ⁊ qđ dixi de lris aplicis idem dic in lris legatoꝝ. vt in. d. c. ſtatutuꝫ. idem in legato pape. de quo dic vt ibi in x. in nll̄o. De ordiario xo vtrū poſſit cāꝫ ꝓmittē ex ſuā dioceſim vide tex. cū glo. no. in. c. vt litigātes. de offi. ordi. li. vj. Et ibi etiā habet de archiepo in q̄bꝫ. ſ. loc̄ poſſit ꝓmittere cām appell̄onis ⁊ ß q̄ntū ad regulā. Prim⁹ caſus exceptus eſt cū lre fuerūt impetrate coī ꝓſenſu partiū. ⁊ intellige q exprieſſe ꝓſenſerūt in iudices remotos. vel ꝑm Inno. ſi impetrauerūt ad iudices ſciētes eos valde remotos. ⁊ ß caſu nō eſt neceſſe vt fiat mētio de iſta ꝓſtitutōe. qđ ꝑz p caſuꝫ ſeqntē. Scdus caſus qñ reſcptū facit exp̄ſſaꝫ mentionē de iſta ꝓſtitutōe. Et ex ß ⁊ ex tex. nō q vbi ius bz clauſulā derogatoriā ad reſcpta ſñ valēt ipa reſcripta niſi exp̄ſſaꝫ mētionē faciāt de illo iure. de ß tñ dicendū latius vt dicā in glo. fi. hui⁹ principij. ¶ In glo. in x. duas dietas ibi ꝓtra naturā vocis. nō. hñ gl. ⁊ vide Inn. in. c. olim. de x. ſig. vbi dicit q in interꝑtatione cuiuſq̄ diſpoſitōnis ſp ꝑmo recurrenduꝫ eſt ad cōꝫ vſum loq̄ndi. ⁊ idē bar. in. l. oēs ꝑſi. ff. de iu. ⁊ iure. ¶ Scdo nō ex hac glo. q vbi in aliq̄ diſpōne fit mentio de dietꝫ dꝫ ſp intelligi de dietis vulgaribꝫ. ⁊ ß dictū cōiter ſequunt doc. ⁊ vī ꝓbari p locū a ſpāli in. c. pñti. in. §. loca. de ꝑbē. li. vj. Quid aūt ſi in loco ñ appareret de vulgaribꝫ. ſentiūt ß doc. ꝓncipal̄r Hoſti. q tūc recurrēdū eſt ad arbitriū iudicꝫ vt tūc index moderet ⁊ determinet dietas. aliꝫ aut ſunt determinādē in hyeme q̄ꝫ in eſtate. ß gl. in. c. cupiētes. in x. ꝓmode. d elec. li. vj. dicit in defectū vulgariū recurrēduꝫ ad legales. Et idē archid. in. d. c. ſtatutū. ⁊ ß dcm̄ mihi plꝫ pl⁹ q arbitriū iudicis ſuccedit in nō determinatꝫ a lege. vt in. l. j. ff. de iure delibe. ⁊ in. c. de can ß. j. de offi. dele. Et in fi. glo. ho die reſtringe hāc deciſionē glo. ꝓut dī in. d. c. ſtatutū. nam iudex delegat⁹ nō pōt exire locū ꝓmiſſionis. vñ ſi tēputat in certa dioceſi. j. illā ⁊ nō ex cognoſcē ⁊ ſubdelegare pōt. ⁊ ideo ꝓclude q ſi nō exeūdo locū ꝓmiſſionis pōt ſe appropinq̄re ꝓcedit deciſio glo. alſ ſecus. et dī vt arbitroꝝ tēputat⁹ in certo loco cū dignitas ipſi⁹ iudicis exp̄ſſa in reſcripto eſt in illo loco. vtputa cōmittit cā epō ſeneñ. ꝓfecto vī in hac dioceſi tēputat⁹. vñ ex illā dioceſim ꝓgnoſcē non pōt. niſi diceret in reſcripto q cōmoꝝaret in alio loco. vtputa cōmittim⁹ hanc cām epō ſeneñ. rome moꝝāti. nam tūc vī rome cā ꝓmiſſa. ad ß tex. noꝝ. ⁊ ibi p Jo. an. in. c. fi. de rex ꝓmu. ⁊ tenementi vt ſis caut⁹ cū ꝓmiſſio alicui fit nō reſidēti in ꝓpria dignitate vt fiat mentio in reſcripto de loco moꝛe alſ nō poſſet ibi cognoſcē. ¶ In glo. in x. mentionem ibi nō obſtāte tali ꝓſtōne. pōdera glo. vī em̄ velle q reſcriptū ꝺz facē mentionē ſpālem de iſto tex. Jo. an. dic ß cōiter nō ſeruari ß ſolū dī nō obſtāte ꝓſtōne de duabus dietis edita in ꝓcilio generali. ⁊ dic ſatis eſſe iſtam mētionē ſpecialē de iſto tex. vñ bñ dic Jo. an. ß cōiter nō ſeruari ß ſolū vt prius fieri ꝺz. qz nō refert q̄d ex eq̄ pollētibꝫ fiat. vt in. c. lz ex q̄daꝫ. de teſti. ⁊ in. l. quotiēs. in. §. ſiq̄s. ff. de heredib inſti. ⁊. l. certū. ff. ſi cer. pe. dixit etiā hic Boſ. q ſi poſſet ꝓbari papā ſciuiſſe locoꝝ diſtātiā valeret reſcriptū lz nō faceret mentionē de iſto. c. q̄ſi videat tūc ex certa ſciētia ꝓcedere. ⁊ idē ſentit glo. in ſilī in. c. j. de ꝓſti. li. vj. Ain. tz hic ꝓtrariū. Jo. an. dicit q ſi p xba reſcripti poſſet apparere de certa ſcientia pape ꝓcedat dictū Boſ. qz ſatis tūc apparet de mente principis. alſ ſi impetrator vellet ꝓbare p teſtes certaz ſcientiā ꝓcederet opi. Ain. ⁊ nō ß dictū ſic declaratū qz eſt valde notabile in practica. ſentit em̄ p ß q certa ſciētia principis nō ꝑſumit maxime ꝓtra ius niſi poſſet colligi ex xbis reſcripti. ß idē ſentit Inn. in. d. c. pñti.

quod hodie incipit ſtatutum de reſcrip.li.vj. 7 ſic eſſet tpāda glo.fi. in cle.ij.j.e.ti. vbi dicit q tūc dī princeps facē ex certa ſcīa qñ ℔ exp̄mit in reſcpto q̄cq̄ m'ti alle gāt qñ in reſcpto dī ex certa ſcīa. ℔ ſic intellecta illa gl. nō eſſz vera 7 fozet p̄ Jo.an. 7 Jnn. in loco p̄alleg. Sz ſi tu reſtringz mō p̄dicto qñ ex ꝓbis reſcpti pōt pcipi certa ſcīa p̄cipis tūc ꝓcozdat cū dictz all'atz. 7 vide qđ dixi in.c.ad ℔.s.e. ¶ Adūte ℔ dcā poſſent ꝓcedere vbi reſcriptū emanat p̄ ius nō hñs cl'az derogatoziā. ℔ vbi ius hz illā cl'am 7 dat certā fozmā reſcriptz impetrādis vī q nō valeāt reſcripta etiā ex certa ſcia emanata niſi ſeruet' fozma a iure tradita p.l.ſiqs.in p̄in.ff. de le. inj. 7 qđ no. Di. in regula qđ ſel'. de re.iur.li.vj. ſentit ℔ Jo. an. 7 iudicio meo ſentit idez Jo.an.c.vnico. de excef.p̄. la.li.vj. vbi in p̄ mēbro diſtinctōis req̄rit q reſcriptū facit mentionē de iure ſi illud ius hēat cl'am derogatoriā. nam in alio mēbro in q̄ ꝓſequit' qñ ius nō hz cl'am derogatoziā dicit valere reſcriptū ſi emanauit ex certa ſcīa pape. q̄ſi innuat in p̄mo casu certā ſciaz nō ſuffi cere. Et nota bñ illud dictū q nō ſolet all'ari. 7 de hac materia an 7 qñ reſcriptū 7 p̄uilegiū ſeu ꝓſtō dēat fa cere mentionē de iure p̄ qđ emanat pax ℔ tractāt doc. Sed tu vide late p Jo.an.in.c.vnico iam dcō in nouel la. p bar. in.l.fi. C. ſi p̄ ius vel vtili.pub. 7 in ex̄na. ad re primendā. in ꝓ. legiby nō obſtātiby. aliq̄s p bal. in.l. bu manū. C. de legi. Et q diſtinctio Jo an. eſt dubia inue niby capiēdo ipſi⁹ mentē ꝓſeq̄re breuiſſime ſi p ſingl'a mēbra. aut reſcriptū hz cl'am derogatoziā ad ius. vt q facit mentionē de iure 7 valet p̄m eū ſiue fiat mētio per ꝓba ſpecifica ſiue eq̄pollētia ſiue p ꝓba generalia. aut reſcriptū nō facit mentionē de iure 7 tunc aut illud ius hz cl'am derogatoziā vt hic. 7 ſimpl'r tz ℔ nē valere re ſcriptū. aut ius nō hz cl'am derogatoziā. 7 ſi emanat re ſcriptū in fozma p̄uilegij valet lz nō faciat mentionē de iure. aut emanat p modū reſcripti. 7 tūc aut motu p̄ p̄prio p̄cipis 7 valet p̄m eū p.c. ſi motu. p̄prio. de prebē. li.vj. aut ad inſtantiā ptis. 7 ſi ex certa ſcīa p̄cipis va let al's ſecus. hec ſunt ſua dicta in effectu. 7 vide ibi iura p q̄ nitit' ꝓbare hāc diſtinctōem mihi nō placēt ſingl'a mēbra ſua. 7 p̄ q̄ ad p̄imū dū dicit valet q reſcriptū p̄ ius etiā ſi faciat generalē mentionē. Nam ℔ vī p̄ tex. vbi req̄rit exp̄ſſam mentionē. 7 ideo in ℔ mēbro dicerē ſic. q aut ius hz cl'am derogatoziā 7 ſerua fozmā tradi tam in iure. nam ſi req̄rit ſpālem mentionez nō ſufficit generalis. ℔ dz eſſe ſpālis ſaltē p ꝓba eq̄pollētia. vt in l.nō ali'. ff. de le. iij. ℔ dictū etiā limita vt notanter vo luit. Bal. p⁹ Ci. in.d.l. hūanū. vt ꝓcedat in reſcripto. ſec⁹ in ꝓſtōne. nā ꝓſtō p̄ ꝓſtōnez valz fcā mentōe in ge nerali de ꝓſtōne p̄ia. vt ſi dicat' nō obſtāte q̄cūq̄ ꝓſti tutōe. Jn p̄mū ad ℔ cle. dudū. i fi. de ſepul. q ꝓſtō ema nat cū maiori maturitate q̄ reſcriptū. aut ius ñ hz clau ſulā derogatoziā. 7 tūc eo caſu q̄ eſt fienda mētio. q qñ ſit ſtatim dicet' nō ſufficit mētio multū generalis. vt pu ta ſi dicat'. nō obſtāte q̄cūq̄ lege. nec req̄rit' mētio oīo ſpālis ℔ ſatis eſt q dicat' nō ob. q̄cūq̄ lege q̄ in p̄mū lo quit'. ita voluit bar. ꝓcozdādo multas glo. iuris ciuilis in.d.l.fi. C. ſi p̄ ius. 7 ℔ q̄ ad p̄imū. Deinde voluit Jo. an. in ſcdo mēbro q ſi ius hz cl'am derogatorio nō va let reſcriptū ſub q̄cunq̄ fozma impetratū ſeu ꝓceſſum niſi faciat de illo iure mentionē. qđ eſt notādū. ℔ decla ra 7 limita vt dixi in p̄in. hui⁹ glo. nam ſentit apte q etiā p̄uilegiū ꝓceſſuz ex certa ſcīa nō valet. qđ ſatz pz exq̄ nō facit exp̄ſſaz mentionē de iure derogante. Ter cīū mēbr̄ eſt q p̄uilegiū p̄ ius nō hñs cl'am derogato riā valet. dubito an ℔ ſit verū. 7 poti⁹ credo opſituz q c. ex pte. j. infra de capel. mo. vbi dī q ſi papa ꝓfirmat p̄ioratū religioſo clauſtrali nō valz nō fcā mētione de iure p̄rio. Nam ſepe p̄uilegia emanāt p̄ ius ex nimia occupatōe p̄cipis vel ꝓpt' nimiā importunitatē petē tiū. 7 ideo niſi fiat mentio de iure ſaltem in genere non preſumitur princeps velle ꝓcedere ꝓtra ius. 7 hoc ſen tit Bar. in.d. extrauaganti ad repimendaz. 7 in dicta l.fi. 7 ideo alibi dicit glo. q nō valet legitimatio ſpurij facta per principem non facta mentione de iure. vt no. in auc. qui. modis na. effi. li. ꝓpe fi. colla. viij. 7 vide glo. in.l. q̄ſitū. ff. de flu. 7 ne q̄d in fluīe publico. 7 in auc. int liberos. C. de teſta. Quartū membr̄ q reſcriptū ema nans ꝓtra ius ꝓprio motu valet lz nō faciat mentionez de iure. dubito an hoc ſit verū. q̄ ꝓpri⁹ motus ſolū ex cludit ſurreptionē nō aūt ampliat grāz ꝓtra intentiōez ꝓcedentz. vt no. Jo. an. in.d.c. ſi motu. ꝓprio. p̄al. facit glo. in cle. ſi roman⁹. de p̄bē. dixi in.c. ad aures. s.e. Sz de mēte p̄ncipis nō eſt ꝓcedere aliq̄d p̄ ius nō fcā mē tione de iure. vt ī.d.c. ex pte. facit. l. reſcripta. C. ſi ꝓtra ius vel vti. pub. g̃ ꝛc. dictuz tñ Jo. an. forte ſeruaret' in practica 7 tene illud mēti. p̄dictz obſtare vī. l. multū alle gabilis. ff. de excu. tu. in. l. idem vulpian⁹. vbi dicit tex. q ſi princeps ſciens aliquē eſſe tutorē dedit ſibi licētiaz mutādi domiciliū vī eū abſoluere a tutela lz de ea non fecerit mentionē. 7 ex illa. l. colligit ibi no. bar. q tantū valet certa ſciētia quātū diſpenſatio. 7 pondera q̄ nō loquit' qñ in reſcripto fiebat mētio de certa ſcīa ℔ ſatis eſt q p̄ceps ſciebat illuz eſſe tutorē 7 multi legiſte per illū tex. ſolent dicere q ſi p̄nceps ſciēter p̄mouet indi gnuz vel aliq̄d facit p̄ ius vī diſpēſare. facit. l. q̄daz cō ſulebāt. 7 qđ ibi no. bar. ff. de re iudi. ℔ ꝓfecto illa. l. non ꝓbat id ad qđ allegat'. nō em̄ loquit' in p̄uilegio ꝓtra ius ℔ qñ abſoluit aliquē ab onere tutele 7 in fcō p̄ticu lari. 7 ſic poti⁹ eſt illud quoddā bñficiū abſolutōnis ab onere q̄ p̄uilegiū ꝓtra iuſ. 7 hūc intellectū incidenter ſentit bar. ad illam. l. in. d. exuagāti ad repimendaz in loco alle. 7 in. d. l fi. C. ſi p̄ ius. 7 ℔ bñ no. q̄ in. d. l. idem vulpian⁹. nō ponit' verus intellect⁹ p doc. Aliud mēbr̄ eſt qñ reſcriptū emanat ex certa ſcīa. 7 tunc valet p̄ ius p̄m Jo. an. ℔ ego multipl'r limito vt apparet ex ſupdic tis. 7 adde notabile dictū bar. in. d. exuagāti ad repri mendaz. vbi dicit q vbi reſcriptū emanat p̄ ius 7 in fa uozē reipublice valet lz nō faciat mentionez de iure. et tūc vī princeps diſpēſare p̄ ius. ar. illi⁹. l. q̄daz. ꝓſulebāt in fi. ſec⁹ ſi emanaret in fauozē p̄uate pſone. rō diuer ſitatis. q iura hñt clauſulaz derogatoziā in reſcriptis qñ emanāt in fauozē p̄uati. vt in. d. l. reſcripta. Jtē p̄ ſumit' tunc reſcriptū ſurrepticiū vel emanaſſe ex nimia occupatōe p̄cipis. ſec⁹ ſi in fauozē publicum. 7 p̄dicta hñ nō. q nō hēs in aliq̄ loco ita bene diſcuſſuz hunc ar ticulū. ¶ Quero ex glo. q̄d ſi reus ſuccubuit in cā p̄n cipali 7 appellat nūq̄d in impetratōe hēbit' reſpect⁹ ad dioceſim ſuam cū ipſe ſit actor in cā appell'onis. An ve ro ad dioceſim appellati cū ipſe ſit reus in hac cauſa ap pellatōnis. doc. hic coīter tenent q dz hīi recurſus ad dioceſim ipſius rei originarij. 7 ſic in cā appell'onis pōt actor trahi vl'r duas dietas. ego exiſtio q ſit in optiōe iſtius rei appellatoris. nam ſi vult poterit impetrare in dioceſi ipſi⁹ appellati. q nō hz de quo cōqueratur ipe appellat⁹ pōt etiā impetrare in loco nō remoto vltra duas dietas a dioceſi ſua. q cū ipſe ſit reus originari⁹ 7 neceſſitat⁹ veniat ad appellandū nō ꝓpellit' ſeq̄ dio ceſim ipſi⁹ actoris originalis. q ſic indirecte traheret ad loca remota. vñ quēadmodū actor originarius pōt ꝓſequi appellationē nō obſtāte excoīcatione. q fingi tur reus ꝓpter neceſſitatē appellandi. vt in. c. dilecte. et que ibi no. de excep. ita dicerē in caſu nr̄o. q cū iſte re⁹ originari⁹ neceſſitet ad appellandū vt defendat ſe ad uerſus iniq̄tatē ſnie ñ de ſinit eſſe reus lz ipſe ꝓuocaue rit. 7 ſic al'. in qōne facti rñdi 7 tene mēti q ſepe accidit Jdem dicūt doc. in cā reconuētionis vt hēatur reſpe ctus ad dioceſim rei originarij. qđ ſatis placet q q̄ ſte net rñdere in eo loco in quo ꝓuenit aduerſarij. ar. iij. q. viij. cui⁹ in agendo. 7 in. l. papinian⁹. C. de ſen. 7 in. c. j. 7. ij. j. de mu. peti. Jdem dicunt ſi actor preſentauit li-

bellū vel ipm rescriptū ⁊ ñ curat ampli⁹ pseq̄. nā pōt re⁹ petē q̄ pcedat ī cā iuxta id qđ habet ī auc. q̄ sel. C. quo ⁊ qñ iudex. ⁊ i. c. cām đ do. ⁊ ptu. ¶ Alteri⁹ qrit q̄d si in rescpto fit mētio de hac ꝑstōe nūq̄d re⁹ possit indifferen ter trahi extra suā diocesim. Jo. an. post antiq̄s vī velle q̄ nō sed solū p q̄tuor dietas. vt sic p istā mētionē solum geminent ille due diete. ar. c. sedes. s. e. vbi sub clausulā generali ꝑbēdunt paria expssis. Do. an. dicit q̄ cū an illā ꝑstōnez ñ erāt diete diffinite ß indifferēter re⁹ pote rat trahi. ⁊ p illā clausulā posita in rescripto nō obstāte ꝑstōe ⁊c. tollat ius istius ꝑstōis. ergo poterit re⁹ indifferēter trahi vt olim. fatet tñ q̄ in practica huare opi. Jo. an. Ego ꝓcordādo satis eque distinguerē. q̄ aut pn ceps ꝓmittit cām ī loco satis noto ⁊ tūc indistincte pcedit vltima opi. quia ex q̄ papa fecit mētionē de ista ꝑstōne ⁊ ꝓmisit cām ī loco remoto verisilr ex certa scia vī voluis se vt indifferēter possit ibi ꝓueniri. ar. ī. đ. l. idē vulpian⁹ aut cōmisit in loco verisilr sibi ignoto. ⁊ tūc pcedit opi. Jo. an. q̄ nō est verisile q̄ p ꝝba generalia voluisset pa pa reū posse trahi ad loca remota. ar. optimū in. c. cuz in multis. ī. eo. li. vj. reliqua psequere vt hic p dicto.

Sunt ⁊ alij Nō valēt lre ad lites impetrate sine spāli dñi mādato nisi ī usum impetrātiū. Jn scđa puidet. ibi cū ānt. Jn tcia excipit. ibi nisi. ¶ Nota ꝑmo ibi lites restringēde. iūcta gl. q̄ ꝝba rescriptor ad lites sunt poti⁹ restringēda ⁊ stricte interptāda q̄ larāda. sile no. in. c. ad ħ. s. eo. ⁊ ibi dixi ⁊ tene ß mēti q̄ videt ꝫ Jnno. in. c. epi. ī. đ re. eccl. nō alie. ¶ Nota scđo vnū casum req̄rentē speciale manda tum. s. in impetratōne rescripti ad plures lites. alios casus requirētes speciale mādatū vide p glo. nota. in. c. qui ad agendū in glo. magna de pcu. li. vj. secus vī in rescripto ad beneficia. q̄ nullo iure cauet vt ibi req̄rat spāle mandatū ymo potius vī pbari ꝓtrariū hic p locū a speciali. ⁊ ß tenet hic glo. penl. quā bene no. Aliā glo. ꝑsilez habes. s. eo. ad aures ⁊ tene semp mēti istas duas glo. q̄ nō sunt alibi. Quidā tñ voluerūt ꝫrū sed ꝑmū veri⁹ et coīter tenet. ¶ Nota vnū casum in q̄ ꝓiūcta psona pōt explicare p ꝓiūcto id qđ req̄rit spāle mādatū tñ regulariter ꝫ. nā ꝓiūcta psona pōt agere p ꝓiūcta sine mādato đmodo caueat de rato ⁊ casus nō req̄rat spāle mandatū. vt pbat in. l. sed ⁊ be. ff. de pcu. iūcta. l. pōponius in fi. ff. e. ⁊. l. illud ⁊. l. pū. ff. de mio. hinc dicit spe. in ti. de ꝓiūcta psona. q̄ ꝓiūcta psona nō admittit ī causis spūalib. q̄ in illis req̄rit spāle mandatū. ⁊ idē no. do. de rota dec. ꝑ. cxxxv. ⁊ no. Jnno. ī. c. cozā de offi. delega. vbi latiꝰ dicā. ¶ Jn glo. ī ꝝbo restringēde. ibi nisi indulgeāt beneficia. Jo. an. exponit bñficia. i. ꝓuilegia. q̄ si p rescriptū impetraret bñficiū ecclīasticū tūc fieret stricta interptatio. vt ī. c. q̄uis ī ꝑmo de pbē. li. vj. ß vltimū est verū sed in eo q̄ exponit bñficia. i. ꝓuilegia nō pcedit indistincte sed debet intelligi de ꝓuilegijs ꝓtinētib⁹ gr̄az ñ odiosam. naz si ꝓtineret aliq̄d ꝓtra ius ꝓmune vel veniret in ꝓiudiciuz tercij debet fieri stricta interptatio. vt in. l. ij. ff. si q̄s a ꝑncipe. ff. neq̄d in loco publico. ⁊ in. c. fupr eo de offi. delega. ⁊ in. c. j. ⁊. ij. de fil. ꝑsby. li. vj. ⁊ in. c. q̄ dilectō de cōsan. ⁊ affi. ⁊ plene q̄ doc. in. c. olim de ꝝbo. sig. ⁊ per Bar. in. l. fi. ff. de ꝓsti. ꝑn. ⁊ sic solue ꝓtrariū qđ pōt formari de ꝑn. hui⁹. c. nā papa ꝓcedēdo rescriptū facit gratiam ⁊ sic indulget beneficiū. q̄ beneficiū generalit sumptū est benigna actio gaudiū tribuēs capiētib⁹. vt in. c. i. quib⁹ mo. feu. amit. in li. feudor. naz fatendū est ħ esse gratiosuz sed gr̄a ista ē odiosa inquātū venit ī ꝓiudiciū tercij ⁊ pbet materiā litigādi ⁊ ideo dz stricte interptari ⁊ vide glo. in. c. si canonici de offi. ord. li. vj. ¶ Jn gl. penul. diuide istā glo. in q̄tuor ptes ꝑncipales. Primo nā q̄ q̄rit n q̄uid generalis ꝓcurator possit valide lr̄as impetrare. ⁊ ꝓcludit glo. q̄ nō. q̄ requirit spāle mandatū. Idē tenet Cōpost. dicēs q̄ si ꝓcurator habeat mādatū ad agēdū ⁊ ad defendēdū ñ pōt lr̄as ipetrare. et idē ꝑ. in. ti. de rescripti. pñtatione ī. §. rōne q̄z impetrātz in pn. ibi tñ dicit q̄ si q̄s hz mādatū ad psequēdā appellationē pōt lr̄as impetrare q̄ p impetratōz psequit appellationē. vt ī. c. ex pte. s. s. e. Ego alit distinguerē. aut. n. ꝓcurator generalis vult impetrare in psonā dñi ⁊ pcedit dictū gl. ⁊ doc. aut vult impetrare ī psonā ꝓpriā tāq̄ ꝓcurator ī cā quā pōt psequi ex generali mādato et tūc dico eū posse impetrare. q̄ sicut ex generali mādato pōt agere. vt ī. c. q̄ generalit de ꝓcu. li. vj. ita ⁊ ipetrare. nā papa ē ordinari⁹ cūctor. ergo ꝓcurator pōt corā eo cām psequi vel corā delegato ab eo. facit ī ar. l. ad rē mobilē ⁊. l. ad legatū. ff. de ꝓcu. ⁊. l. cui iurisditio de iu. o. iudi. Jtē ħ casu cessat ratio hui⁹. c. cū ipse bas lr̄as nō posset alteri tradere cū impetrauerit in psonā ꝓpriā tanq̄ ꝓcuratoris. Ad ħ bon⁹ tex. ī. c. cū olim. ⁊ qđ ibi no. de cā pos. ⁊ ꝓpie. Jtē iste casus pōt ꝓbendi ī fi. c. nā tex. iste loquit in penit⁹ extraneo. ⁊ forte q̄ doc. aliter nō senserunt. sed dictū gl. ⁊ doc. dz restringi mō ꝑdicto. ¶ Jn secūda pte que incipit ibi sed nōne gl. opponit. vī enim q̄ possint iste lr̄e ratificari p approbatōem dñi q̄ ratihītio retro trahit ⁊ mādato ꝓparat. vt in regula ratihabitio li. vj. Jtē iudiciū agitatū p falsum ꝓcuratorē pōt dñs ratificare. vt in. l. lz. ff. de iudi. ergo ⁊ lr̄e. glo. ꝓcludit q̄ n pñt ratificari sed formalit nō soluit ꝓtrariū. ⁊ ꝓclusionē glo. sequūt hic coīter doc. ⁊ dz Jnno. in. c. ex pte. ī. e. bal. in. l. falsus. C. de furtis ꝑsile esse in falso ꝓmisso corā ꝑncipe vt in detestatōnem actus nō possit ratificari. ⁊ ex ħ colligit solēnis limitatio ad iura que dicūt q̄ gesta p falsum ꝓcuratorē pñt rata haberi vt nō pcedāt in gestis falsis corā ꝑncipe. Sz certe. l. iij. in. §. falsus. ff. rē ra. ha. ⁊. l. lz. pall. hāc restitutōez nō vident admittere alij alit soluūt. Ego puto q̄ verissima solo sit q̄ nō possint ratificari. q̄ ħ nō fuit inductū ī fauorē actor sed in fauorez ꝓueniēdi ⁊ reipublice vt satis colligit ex tex. ideo ñ pōt actor supplere ex ꝓstfacto id qđ nō dependet a cōsensu suo. facit. c. ꝓtingit. ī. de sen. ex. ⁊ in. c. si diligēti de fo. cōpe. ⁊ nō. Jnno. in. c. pūdētiā de offi. dele. vbi dicit q̄ nō oīa gesta noīe meo possuz rata habere. vnde si vnus iudex noīe alteri⁹ iudicis iudicaret inter subditos illius nō pōt ꝓprius inder illud iudiciū habere ratū ꝑm eū q̄ iudiciū corruit ex defectu solēnitat que nihil valuit corazz nō suo iudice. supplere añt defectū solēnitatis substātialis nō dependet a facultate iudicis ideo nō pōt ratificare ita dicendū in ꝓposito. Jtem si dicerem⁹ ꝓtrariū vana esset ꝓuisio hui⁹ tex. q̄ actor lr̄as quodāmodo emendo ratificaret impetratōez. ¶ Jn tercia pte que incipit ibi sed nūquid lr̄e. glo. queritan lr̄e iste sint ipo iure nulle. ⁊ ꝓcludit q̄ tā in casu pcedēti q̄ in casu hui⁹. §. lr̄e tenet sed sunt ānullāde p exceptionē. ⁊ ideo si ps nō excipit valebit ꝓcessus. ¶ Aduerte quo ad ꝑmū casuz hui⁹. c. glo. olim dixit verū ß hodie lr̄e sunt nulle p. c. statutū in fi. ꝑall. Sz dubitatio remanet ī casu hui⁹. §. Jo. an. ⁊ doct. vsq̄ ad tps suū trāsierūt simplr cū hac gl. Sz do. an. ⁊ do. car. ꝫ q̄ cū iste lr̄e nō pñt ratificari vt dictū est ergo sunt nulle. ego sum solit⁹ sustinē glo. q̄ tex. loquit ħ per ꝝba futuri tpis ⁊ nō pñtis. vt pz ibi nō valeāt q̄ nō sunt nulle ipo facto iuxta theoricā gl. in regula ī penis de reiur. li. vj. ⁊ dixi plene in. c. si diligēti de fo. ꝓpe. ⁊ p glo. et Bar. in. l. in crimīali. C. de iur. o. iudi. Ad idē allego tex. optimū iūcta glo. ⁊ Bart. in. l. vniuersa. C. de ꝑci. impa. offe. vbi q̄ verbuz nō valeāt nō inducit nullitas ipo facto. ⁊ ad ħ tenebis semp mēti istū tex. cuz illa glo. iuncto tex. Posset tñ dubitari q̄d si reus ignorauit. nūq̄d possit saltē postea facere retractari pcessum. ⁊ posset attentari q̄ sic quasi iste lr̄e sint obtēte dolo ⁊ p obreptionem impetrātis iuxta ea q̄ dixi post Jnno. in. c. cū dilecta. s. eo. ⁊ qđ le. ⁊ no. in. l. si ꝑtor in. §. marcell⁹. ff. de iudi. ⁊ ad id qđ dicit in tex. q̄ impetrator punit vt falsari⁹ q̄ vere nō est falsarius q̄ lr̄e sint vere. vnde exponit Job. an.

tanc̄ falſarius.i. tanc̄ impetrās ꝓ falſi exp̄ſſionē. Ego dicerē q̄ iſte ꝓparat falſario generaliter ad ℔ vt puniat ſed ñ in quātitate pene. nā is q̄ obripit ꝑncipi dz puniri vt in.l.7 ſi legiby. C. ſi ꝯ ius vel vti. pub. facit. l. ſiquis ob repſerit. ff. de fal. ¶ In q̄rta ꝑte q̄ incipit ibi ſed q̄s de bet ꝓbare gl. q̄rit cui incūbat onus ꝓbādi an dño aſſe renti dediſſe mādatū an aduerſario negāti. Et ꝑmo ar guit q̄ incūbat dño. ſecdo ponit opi. Jo. an. q̄ in effectu diſtinxit q̄ in cā appellatōis p̄ſumat impetratorē habuiſ ſe mādatū. Dz in cā ꝑncipali diſtinxit q̄ aut i reſcripto dicit illū fuiſſe ꝓcuratorē 7 p̄ſumēdū eſt mādatū. ſecꝰ ſi nihil dicit. dicit Jo. an. quo ad p̄cedēs mēbrū fiendā eē differētiā inter ℞ba aſſertiua 7 ℞ba narratiua ſeu enun ciatiua ꝓ id q̄d habet in cle. l̄ris de proba. 7 in. c. ſi papa de ꝑui. li. vj. q̄ſi dicat q̄ ſi dicit ꝓcurator ꝓ ℞ba enūciatiua illa verba nō ꝓbant. vt in ꝑdicto. c. ſi papa. Si ℞o per ℞ba aſſertiua tūc ꝓbāt. vt. d. cle. l̄ris. Poſti. inſtat 7 tandē dicit ℔ forte arbitrariū inſpecta q̄litate ꝓſonaruz. Goſ. dicit q̄ ſi a ꝑn. añ impetratōez obijcit de defectu mā dati debet tūc ꝓbari mādatū ſed ex poſtfacto nō admit titur exceptio ſed Ulin. 7 Pe. dicūt ℔ verū vt admitta tur exceptio q̄ ad hoc vt onus ꝓbādi trāſferat in aduer ſariū. ſecus ſi obijciēs vellet poſt factū ꝓbare defectū mā dati q̄d poterit ꝓbare ꝓ ꝓfeſſionē ꝑtis vel ꝓbādo reuo cationē ꝓcuratoris. Et ℔ vltimū dictū eſt q̄ſi ꝯmune 7 bene poſſet ſeruari in ꝓactica. 7 ſic poſſet limitari dictū glo. huiꝰ in fi. Dz ego ſic diſtinguerē q̄ aut impetrator narrat ꝓcurator ꝓ verba aſſertiua 7 hoc clarū. aut ꝓ ℞ba narratiua 7 puto q̄ idem quo ad hoc vt tranſferat onus ꝓbandi in aduerſariū. Et in hoc ſequor glo. ꝓtra Jo. an. 7 moueor q̄ vbi agit de modico ꝑiudicio verba narratiua ſeu enūciatiua plene ꝓbant maxime cū alia p̄ ſumptio nō ſit in ꝓtrariū. de ℔ eſt glo. no. in. c. cū olim. j. de cenſi. iūcto tex. 7 tz ibi Jnno. facit q̄d no. glo. in. c. il lud de p̄ſump. 7 maxime ꝓcedit hoc caſu vbi narratū ē de ſubſtātia actus. ar. in. l. optimā. C. de ꝯben. 7 ꝯmit. ſti pu. Et vide ad hoc pulchraz q̄ſtionē poſitā ꝓ Jo. an. in regula nō licet actor in mer. vbi q̄rit nūquid ꝓ l̄ras be neficiales in quiby narrat q̄ talis clericus ꝓbet clerica tus. Si ℞o in reſcripto nō dz iſtū impetratorē eſſe ꝓcu ratorē ſed ℞ba ſunt relata i ꝓſonā dñi. 7 tūc ꝑma frōte p̄ſumēdū ē dñm ipetraſſe q̄ nō p̄ſumit ſubmiſſa ꝓſona gr. in. l. cū itaq̄ ſtip. in. §. griſogon. de ℞. ob. aut ꝓbatur aliū impetraſſe illas l̄ras. 7 tūc puto q̄ de iure etiā ex poſt facto deberet admitti exceptio defect mādati 7 onus ꝓ bandi incūbit dño. q̄ cū mādatū ſit quedā ſolēnitas ex trinſeca nō p̄ſumit niſi ꝓbetur. vt in. c. j. de re. eccle. non alie. li. vj. 7 in. l. quecūq̄. ff. de publiciana. ꝓ Bar. in. l. ſci endū. ff. de ℞. ob. 7 ꝓ Jnno. in. c. innotuit de eo q̄ fur. or. ſuſce. ¶ In gl. fi. ibi ſed 7 be. ibi numerant liberti liberi parētes frēs 7 affines. 7 aduerte q̄ iſte articul eſt multū vtilis ñ ſolū ad materiā iſti. c. ℔ etiā ad materiā illi. l. ℔ 7 be. vbi dz q̄ ꝯiūcta ꝓſona pōt agē ꝓ ꝯiūcta ꝓſona ſi ne mādato. Et dubitat q̄ dicant ꝯiūcte ꝓſone. Nā di cunt aliq̄ q̄ tex. enūerat illas ꝓſonas tā exempli ñ aūt q̄ voluerit alios ꝯiūctos excludē. nā ea q̄ ponūt tā exēpli nō reſtringūt regulā. vt i. c. j. ne cle. vel mo. 7 i. l. ita vulne ratus. ff. ad. l. aq̄l. 7 in. c. inter ceteras. §. eo. Uñ Jnno. re fert ℔ quoſdā dicere q̄ ꝯiūncti dicunt q̄d illā. l. 7 iſtud. c. oēs ꝯſanguinei, ꝙ lineā maſculinā 7 femininā oēs qui admitterent ad ſucceſſionez ab inteſtato. 7 ꝓbant iſti ℔ mō. ūla. l. ſed 7 be. facit mētionem de affinib ſine gradu ergo fortius debēt admitti ꝯſanguinei citra fratres qui ſunt magis ꝯiūncti q̄ affines. 7 hanc opi. attribuit Bar. Jnno. 7 eā ſequi videt in. d. l. ſed 7 be. Dz certe Jnno. nō firmat pedes nec originaliter fuit ſua opi. vnde recitat aliquos tenere q̄ aſcēdentes 7 deſcēdentes admittāt in infinitū ꝙ l. liberor. ff. de ℞. ſig. Et q̄ ℔ videt velle tex. in. d. l. ſed 7 be. ſed in collateralib ſolū admittūt frēs et ſorores. q̄ de fratrib ſoluz cauet in. d. l. ſed 7 be. nec ob. q̄d dixi de affinib q̄ debet intelligi q̄ admittant aſcen dentes 7 deſcēdentes dūtaxat. vt ſocer 7 ꝓſocer gener 7 ꝓgener. vnde dicūt q̄ affinis collateralis nō admittit 7 ſic ſororius. i. habēs ſororē in vxorē nō dz admitti. 7 ſic trāſit Jnno. nullā apte opi. approbādo vel reprobādo Cōpoſto. dicit curiā admittē ꝯſanguineos uſq̄ ad ter ciū gradū inclusiue. Poſti. dicit q̄ debent admitti uſq̄ ad quartū q̄ ad diſpoſitōez huiꝰ. c. ſed nō ſic large aſſu met quo ad illā. l. ſed 7 be. q̄ hic agit de minori ꝑiudi cio. Ego credo ꝯſiderandā ꝯditionē 7 conſuetudinē p̄rie nā in aliquib ꝑtib diligūt ſe magis ꝯſanguinei i remo tiori gradu q̄ꝫ i alijs locis i gradu ꝓpinquo. Nā lex nō ꝯſiderauit niſi affectionē. 7 ideo ꝯcludere q̄ vltra ꝑſo nas exp̄ſſas i. d. l. ſed 7 be. ſit arbitrariū inſpecta affectō ne q̄ ꝯiūcti debeāt admitti. ad ℔ adduco theoricā doc. in c. poſtremo. j. de ap. Circa ℞o filios nāles 7 ſpurios du bitat ꝙ doc. 7 ñ bñ firmāt pedes. nā aliq̄ dicūt de debent admitti aliq̄ ꝓtra. Alij diſtinguūt inter nāles 7 ſpurios. Ego ſic diſtinguerē q̄ nāles tm debēt admitti cū admit tant certo caſu ad ſucceſſionez. vt in au. C. de na. lib. et no. in. c. tāta q̄ fi. ſint legi. videt ꝓbari in. l. parētes natu rales. ff. de in ius vo. Spurij vero 7 nati ex dānato coitu de rigore iuris nō debēt admitti ꝓ ꝯiūctis ꝙ lineā maſcu linā q̄ nō ſunt agnati nec poſſunt verifice oīdere p̄rem vt. l. vulgo. ff. de ſta. ho. 7 in auc. ex cōplexu. C. de incеſ. nup. vide ho. tex. xxxv. q. vj. in. c. vno. ſed ꝓ ꝯiūctis ꝙ li neā femininā deberēt admitti q̄ adinuicē ſunt cognati 7 ſibi ſuccedūt. vt in. §. vulgo inſti. de ſucce. cogna. Sed inſpecta eq̄tate nāli credo q̄ deberēt admitti etiā ꝓ cō iūctis ꝙ lineā maſculinā q̄ inſpecta nā ſunt filij 7 ꝯſan guinei 7 in eis cadit affectio nālis. hinc ē q̄ quo ad mri monij impediēdū dicunt ꝯſanguinei. vt in. c. ꝙ tuas de ꝓba. 7 in. c. diſcretionē de eo q̄ cogno. ꝯſan. vr. ſue. hāc opi. ſentit Bar. in. l. j. 7 ij. ff. de accu. 7 ℔ no. q̄ faciūt ad multa ꝛc. Ni. abbas.

Dilectus filius. Cū agit actōne reali ꝓputatō di etarū fit a fine dioceſ loci vbi ſita ē res. 7 de me ritis appellatōis ñ index cauſe ꝑncipalis ſed cui ꝯmiſſa ē appellatio cognoſcē debet. ita coiter ſummāt doc. ſed ꝙ fecto pars ꝑma ſummarij nullo mō ꝓbat in tex. nec pu to eā verā in ſe vt. j. latius ſubijciā. nā in tex. ſolū diffini tur q̄s debeat cognoſcē de meritis appellatōis. 7 ideo q̄ꝫ tum ad l̄ram ſummo ſic. Si occaſione duoꝝ reſcriptoꝝ vniꝰ. ſ. in cā ꝑncipali alteriꝰ in cā appellatōis ꝓtēdit non index ſup ꝑncipali ſed deputatꝰ ſup appellatōe cogno ſcere debet de validitate appellatōis. 7 venit ℔ ad limitā dñ. c. paſtoralis. §. eo. Diuidit in duas ꝑtes. in ꝑma po nitur q̄rela appellātis. in ſcda quidē ibi q̄ circa. ¶ No ta ꝑmo q̄ etiā ꝑm ℔ tēpora poterat q̄s habere plura be neficia. naz hic iſte Jo. ſarracenꝰ poſſidebat tria bñficia q̄d an bodie ſit licitū dic vt in. c. gra eo. ti. li. vj. 7 habes bo. glo. in. c. dudū. ij. de elec. plene ꝙ Jo. de lig. in cle. gre j. e. dixi pleniſſime in repetitōe. §. q̄ vero. j. de ꝑben. c. ex tirpande. ¶ Nota ſecdo ar. ꝓ 7 ꝓtra q̄ ratōe bñficij q̄s ſortit domiciliū. de quo aliq̄d. j. ſed plene dixi in. c. po ſtulaſti de fo. compe. 7 in. c. ex ore de ꝓuile. vbi ꝙ Innoc. aliquid per Bar. in. l. j. ff. ad muni. 7 j. aliq̄d dicā. ¶ No ta tercio ibi ꝓſecutus q̄ impetrans l̄ras in cauſa appel. dicitur per hunc actum appellationem ꝓſequi q̄d no. 7 idem ꝓbatur. ſ. c. ex parte. quinimo arripiēdo iter eun di ad curiā dicit ꝓſequi vt notāter ꝓbat in. c. cum cām de re iudi. 7 vide q̄d plene dixi in. c. ex inſinuatione. j. de appel. ¶ Nota vltimo regulā q̄ vbi cōtendit de iuriſ dictione inter iudicē a quo 7 iudicē ad quem nō debēt ſi mul ꝯuenire ſup ℔ articulo ſed iudex ad quem debet co gnoſcere de merito appe. ꝯcordat. c. vt debitus. j. de ap. ¶ Op. ꝯ tex. videtur. n. q̄ papa nō debuit admittē iſtaz ap. cū eēt notorie fruſtratoria. nā exq̄ iſte habebat domi ciliū in alia dioceſi rōne bñficij q̄ nō diſtabat vltra du-

as dietas inde debebat fieri ꝓputatiõ dietarũ.qz ſatis ẽ
ꝙ non traheret extra ſuã dioceſim vltra duas dietas.
vt.ſ.c.pri.Sol.gl.metu ꝺrij vt arbitroꝝ ſenſit duos i-
tellectꝰ ad tex.Primꝰ ꝙ ꝛ agat reali:tñ ꝓputatio die-
tarũ ꝺz fieri a loco domicilij.et nõ a loco vbi res eſt ſita
ſi agit reali.Ad ꝺriũ rñdet ꝙ iſte clericꝰ ꝙuẽtꝰ ꝛ brẽt be
neficiũ in alijs dioceſib:nõ tñ ibi ſortiebat domiciliuꝫ.
qz quẽadmodũ ſola domꝰ quã ꝗs poſſidet i alio loco nõ
facit eũ ſortiri ibi domiciliũ.in.§.ſola domꝰ.alla.i gl.ita
nec bñficiũ qꝺ poſſidet in alio loco.z ſic intelligẽdo iſte
tex.nõ põt aliqtenꝰ induci.p opi.antiquoꝝ tenentiũ ſe-
cundũ itellectũ.j.ſubijciẽdũ. Secũdo gl.itelligit ꝙ vbi
agit actõe reali ꝓputatio dietaꝝ ñ ꝺz fieri a loco domi
cilij:ß a loco rei ſite.Nã quẽadmodũ rõne rei ꝗs ſortit
foꝝ vbi res eſt.vt.in.c.fi.de fo.ꝓpe.ita z in impetratiõe
extra locũ ꝺz hũ reſpectꝰ ad dioceſim vbi eſt res z ñ vbi
eſt domiciliũ pſone.ſecꝰ in pſonali actõe.qz tũc habebi-
tur reſpectꝰ ad dioceſim domicilij.z p ß habes gl.z cla-
ratã q̃ ſatis obſcure locuta eſt.Doc.aliqꝺ hic tangũt:ß
lõge plenꝰ z clarꝰ.ſ.c.pri.nã hic z ibi dixit Jnn.ꝙ vbi
agit actõe reali vel pſonali in reꝫ ſcriptã exemplũ in in-
terdicto vñ vi:z tũc fit ꝓputatio a dioceſi vbi ẽ res exẽ-
plũ ꝑmi hic i iſto tex.exẽplũ ſecũdi in.c.ex pte.b.ꝺ fo.cõ
pe.Si ꝛo agit pſonali puta rõne ꝺctꝰ vel delicti tũc fi-
at ꝓputatio nõ a loco delicti ſeu ꝺctꝰ vt ꝗdã dixerũt:ß
a loco domicilij.qz quẽadmodũ rõne ꝺctꝰ vel delicti nõ
põt ꝗs trahi ad illũ locũ ſi ibi nõ repit.vt i cle.paſtoralꝫ.
de re iudi.z in.c.romana.in.§.ꝫhentes.de fo.ꝓpe.li.vj.
Ita nec coꝝã iudice delegato ꝺz trahi habito reſpectu
ad illa loca.idẽ in effectu voluit Hoſt.ß addito ꝙ ſi bz
plura domicilia z agit pſonali ꝺz fieri ꝓputatio a domi
cilio ꝓncipalioꝝ.z ſi nõ apparet ꝙ eſſz ꝓncipaliꝰ tũc a lo
co delicti vel ꝺctꝰ.z hoc dicit ſeruãdũ etiã in regibz ꝓn
cipibz ꝗ ſolẽt diſcurrere p loca regni vel comitatus.Et
ita olim cõiter tenebat.ſed poſtꝙ ſupuenit.c.ſtatutuꝫ
pall.Jo.an.mutauit ſniam.vt ibi pz in gl.ſua:q̃ incipit
olim dicebamꝰ.vbi tenet ꝙ hodie idiſtincte ꝺz fieri cõ-
putatio a loco domicilij.qz illud.c.ſimplr ꝓſiderat tra-
ctõem.ſed ꝗs ꝓpꝛie trahit de dioceſi domicilij vbi facit
reſidentiã:ad idẽ tex.ſ.c.pri.Sz illa gl.nõ obſtãte Jo.
de lig.hic z Guil.ꝺ mõ.lau.i cle.j.e.ti.dixerũt ꝙ vbi agit
reali ꝺz teneri p̃cedẽs opi.Do.meꝰ do.car.tz opi.vt op
tio det actoꝝi.nã quẽadmodũ ẽ i optõe actoris vbi ꝓue
niat reũ an coꝝã iudice rei ſite an coꝝã iudice dõicilij vt ẽ
gl.no.i.c.dilecti.ꝺ fo.ꝓpe.z i.l.fi.C.vbi i rẽ actõ.ita pa-
ri rõe dicendũ eſt in ꝓputatõe dietaꝝ. Nec ob.qꝺ dixi
de tractiõe.qz exquo ſortit foꝝ rõe rei ſatis põt dici ibi
trahi.Do.an.nõ bñ firmat ſe:ß dicit vtrãqz opi.ſuſten
tabilẽ. Ego aliter ſolitꝰ ſum dicere reducẽdo ad cõcoꝛ-
diam iſta iura z dãdo nouũ intellectũ ad illud.c.ex pte.
de fo.cõpe. Cõclude emñ ſic ponẽdo q̃ſi tres regulas ſeu
ꝓcluſiões. Prima ſit iſta ꝙ in eo loco vbi ꝗs põt cõue-
niri coꝝã ordinario ſiue rõne domicilij:ſiue rõne ꝺctꝰ:ſi-
ue delicti ℭ.in eo loco põt ꝓueniri coꝝã delegato pape.
nec eſt curãdũ ꝙ trahat extra domiciliũ p plurimas di-
etas.qz nullꝫ grauamẽ p impetratiõem ſibi infert.nam
papa eſt ordinariꝰ cũctoꝝ.ix.q.iij.cũcta p mũdũ.Sicut
ergo poterat in loco ꝺctꝰ vel rei ꝓueniri coꝝã ordinario
ita z coꝝã delegato pape.hec ꝓcluſio ꝓbat p tex.no.i.c.
dilecti.de fo.cõpe.z hoc voluit Jnno.ibi ſi bñ pondere
tur.z p hoc repꝛobo vnã opi.mirabilẽ Ioã.poſitã.i.c.
ſane.j.ꝺ fo.cõpe.vbi dicit ꝙ etiã rõne rei ſite nõ poteſt
ꝗs trahi coꝝã ordinario in loco vbi res eſt vltra duas di
etas a loco domicilij.z ita intellexit illũ tex.vt ꝓpter hãc
cãm ꝓpellat ordinariꝰ rõne rei ſite delegare illaꝫ cãm in
loco vicinioꝝi. Et hanc opi.etiã ibi repꝛobo:z ibi vide.
Ratio qz iura volunt indiſtincte vt ratõne rei ſite quis
poſſit cõueniri coram ordinario loci.z nullus tex.facit il
lam diſtinctõez. Nec ob.c.nõnulli.ſ.e.qz loquit in alio
caſu. Secunda cõcluſio ꝙ vbi impetratio fit extra locũ
rei ſite ſeu ꝓtractus vel delicti ꝓputatio ꝺz regulariter fi-
eri a loco domicilij principaliorꝫ z nõ a loco vbi eſt res.
hoc ꝓbo duob motiuis. Primo tex.in.d.c.nõnulli.di-
cit ꝙ nõ debet trahi extra ſuaz dioceſim. z pondera illa
verba extra ſuã dioceſim.nam ratõe rei vel ratõe ℭctus
non poteſt dici illa dioceſis ſua ꝛ ibi ſortiat foꝝ.ſic ali-
bi dixit glo.tenẽda menti ꝙ rõne ℭctus vel rei vel delicti
quis nõ efficit ſubditus illius iudicis ꝛ ibi ſortiat foꝛũ.
ita no.glo.in cle.j.de fo.ꝓpe.ſentit glo.in.c.a nobis.j.de
ſen.excõ. Secũdo ꝓbat qz ꝑdictũ.c.nõnulli.vbi eſt ori
go huiꝰ materie in iſta traditõe ponderauit labores i iti
nerãdo z ſumptus quos oportz facere.iſta ꝛo attendũ
tur habito reſpectu ad dioceſiz vbi ꝓſona reſidet z vbi
res eſt ſita. Tercia z vltima ꝓcluſio eſt q̃ſi limitatio p̃ce
dentis cõcluſionis.ꝙ vbi quis bz plura domicilia quoꝝ
vnũ eſt principalius.ſed cũ non ita principali ꝓcurrit res
litigioſa:ita ꝙ in domicilio nõ ꝓncipaliori eſt ſita res li-
tigioſa:z tũc ꝓputatio ꝺz fieri ab iſto domicilio inferio-
ri,ppter cõcurſum rei litigioſe.qa duo vincula rumpũt
vnũ in aut.itaqz.C.cõi.de ſucce.et in.c.j. de treu.z pa.et
hũc intellectũ nouũ ꝺo ad illud.c.ex pte.b.ꝑm quẽ nullũ
verbũ ibi ſupfluit.nec fit impꝛopꝛiatio vt faciũt ibi doc.
z vide ibi pleniꝰ.z hec no. // Jn glo.iij.in fi.nũquid añt
poſſit indifferẽter iudex appel.inhibere iudici a quo ne
ꝓcedat ante exitũ appell.dicit hic Jnn.ꝙ nõ:ſed prius
ꝺz p̃mittere cognitõem vtꝝ appellatio ſit recipiẽda z ſi
eaz recipit velut emiſſaz ex ꝓbabili cauſa poterit poſtea
inhibere iudici a quo ne ꝓcedat.z ꝑ hoc vide tex.in.c.
romana.§.ꝙ ſi obijciat.de ap.li.vj. Quidã tñ vt refert
Cõpoſt.dixerũt ꝙ ille.§.ꝓcedit cũ appellat ad metro-
politanũ.qz cum ille non habebat iuriſditõem in ſubdi
tos ſuffraganei niſi ex cauſa appel.non ꝺz priꝰ inhibere
q̃z recipiat appellatõem velut emiſſaz ex ꝓbabili cauſa:
ac etiam eſt opus ꝙ incepit cognoſcere de veritate ipiꝰ
cauſe.qꝺ videt velle tex.in.d.§.ꝙ ſi obijciat.vnde vi-
detur ille tex.velle ꝙ prius archiepus debet approbare
cãm in appellatõe ab interlocutoria expreſſaz z incipere
cognoſcere vtꝝ illa ſit vera:quo facto ꝛ adhuc nõ conſ
ſtet de veritate cauſe poteſt inhibere iudici a quo ne ꝓ-
cedat:ſecus videt ꝑm iſtos i delegato reputato a papa
qz papa cõmittendo appel.videt ipo facto ſuſpendere
iuriſditõem primi iudicis.vt in.§.ꝑterea.all.in glo.ido
delegatus poterit illico ſine aliq̃ cognitiõe inhibitoriaz
mittere.ꝑ quo facit.c.audita.j.de reſti.ſpo.ſed Cõpoſ.
ſequit ꝑmũ dictũ. Et ad.c.audita rñdet ꝙ nõ loquitur
in iudicib reputatis.in cauſa appel.hoc idẽ videt ſequi
ſpe.in ti.de ap.in.§.de offi.ꝛ.ß q̃rit.z vide etiã p Jnn.
in.d.§.ꝑterea. Do.an.dubitãdo tñ fecit hic diſtinctio
nem ꝙ aut iudex app.vult mittere inhibitoriã ſuꝑ arti-
culo ſuꝑ quo fuit appellatũ vel illi ꝓnexo:z poteſt ſtatiz
ſine aliq̃ cognitõe.qz ſup illo ſtatim fuit ſuſpẽſa iuriſdi
tio iudicis a quo.adducit no.i.c.ſuꝑ eo.de ap.aut vult
inhibere ne ꝓcedat ſuꝑ alio articulo z non põt niſi ꝑius
ꝑmittat cauſe cognitõez.z credo ꝙ ß dixerat intendo
ſue opi.quã poſuit i.d.c.ſuꝑ eo.Sz nec ibi nec ß ꝛo-
bo.nã vi apte ℌ.c.nõ ſolũ.de ap.li.vj.vbi pz ꝙ nõ illico
ꝑ ap.ab interlocutoria ſuſpendit iuriſditio iudicis a q̃
etiam ſup illo articulo a quo fuit appellatũ:imo põt ꝓ-
cedere ad vlteriora:z validitas ꝓceſſus dependet a fu-
turo euentu.qz ſi appellatio ꝓnũciabit minus legitima
valebit ꝓceſſus:vt hic.vnde iudex ad quẽ nõ poteſt in-
hibere niſi ꝑius receperit appel.velut emiſſam ex ꝓbabi
li cauſa modo ꝑdicto q̃tum ad ꝓpoſituꝫ nr̃m. Et ꝓclu
derem ſic.ꝙ aut papa recepit appel.ex certa ſciẽtia z ß
ꝓſtabat ex verbis reſcripti.z poterit delegatꝰ illico mit-
tere inhibitoriã.qz ex tali receptiõe ſtatim fuit ſuſpenſa
iuriſditio ꝑmi iudicis.vt in.§.ꝑterea.ꝑalleg. Aut papa
recepit ap.ſimplr:eam tñ cõmiſit expreſſo grauamĩe:et
tũc videt idẽ dicẽdũ. nã ſic ꝓmittẽdo videt approbaſ-
ſe grauamẽ:z ſic nõ eſt opꝰ ꝙ delegatus ꝑmittat cogni-

tionem sup phabilitate cause: ß solū sup veritate. z hāc opi. sensit Ab. in. d. §. q si obiciat'. z sentit Jo. an. idem videt' dicendū i appellatōe diffinitiua: siue causa exprimat' siue nō. q papa eā ꝓmittēdo vī appellatōez recepisse. qđ etiā sentit Jo. an. i. d. §. ß si appellatōez ab interlocutoria papa ꝓmisit nō exp̄sso ḡuamīe nec ex certa sciētia. tūc pōt pcedere opi. Inn. z Lōpost. ß. Dixo loquimur i iudice appellatōis inferiore a papa seruā dictū. §. qđ si obiciat'. cū seqnti. hodie tñ cū papa cōmittit alicui ex auditoribꝫ cām appell'. in romana curia solet etiā cōmittere cām p̄ncipalē: z incōtinēti solet auditor mittere inhibitoriā iudici a quo. đ quo vide plene p dños de rota decis. cū duabꝫ sq. ꝛc.

Capitulum sancte. Si plures impetrāt in eadez ecclia stat' date vt prim⁹ impetrās p̄ferat' z sol⁹ admittat'. Ita cōiter sūmāt doc. z pcedit istud sūmariū ꝑm opi. cōem q hodie inualuit ꝓpter iura noua. Sz ꝑm aliā lec. q cōit' reprobat': ß certe cū modica suppletōe pōt sustētari summo sic. In plibꝫ rescriptis impetratis i eadē ecclesia sup ꝓsili bñficio stat' p̄tatōi z nō date si ꝓr i data fuit negligēs i p̄sequndo ius suū. h. d. Et iste intellect⁹ pbat' in. c. tibi q. j. e. li. vj. z i. c. si cleric⁹. de p̄bē. e. li. Diuidit' nā in p̄ma ponit' facti narratio ꝓplexitatē ꝓquerentis ꝓtinēs. In secūda diffinitōis ꝓmissio illā tollens. secūdo ibi q circa. ¶ No. p ibi capl'm de significato huꝰ vbi. ponit' em̄ b. p collectōe seu p collegio ipor canonicor. hz tñ ß vbū multas significatōes de qbꝫ dat' vsus Distinguit minuit locat z collectio ferē. Nā qnqz ponit' vt distinguat vnā materiā ab alia. z sic dicunt' capitula buꝰ ꝓpositōis. naz q̄libet decretal' p se dī. c. ad hoc c. int' alia. z. c. qđ i dubys. j. de sen. ex. z sic intellige primū motiuū in vsu ꝓtētū. Qnqz stat diminutiue. nā pōt dici capl'm q̄si pun̄ caput. et sic intellige secundū motiuū. Qnqz stat p loco capitulari. videlz vbi canonici ꝓgregant'. vt i. c. i causis. de elec. Qnqz pōit' p collectōe seu ipo collegio: vt hic. z sic declara p̄missuz versuz. Secūdo nota ibi mōstrauit. iūcto p̄ncipio q istud vbū capitulū positū i singulari numero pōt iūgi cū vbo singularis numeri: vt pz ibi capl'm mōstrauit. qnqz ꝓiūgit' cum vbo pluralis numeri: vt puta. c. significauerūt. vt pz in c. significauerūt. j. de excep. z i. c. i causis. j. de elec. z dicit Jo. an. z bñ q vtroqz mō possum⁹ vti. nā si habet' respectus ad vocē possum⁹ vti vbo singulari: vt hic. si aūt ad intercluſa in ß noīe possum⁹ vti vbo plurali. z ideo dic q nomē collectiuū seu habēs plalez significatōz pōt iūgi cū verbo plalis numeri z cū vbo singulari. dicit tñ ß Jo. cal. q si ß nomē capl'm iūgit' cū vbis sonātibꝫ actū seu exercitiū ipius act⁹ debem⁹ vti vbo plali: puta capitulū dederūt voces vel capl'm appellauerūt. Sz si iūgit' cū verbo sonāte in ius debem⁹ vti vbo singulari: vt puta capl'm hz iurisditōem vel hz ius eligēdi vel qđ sibe. et est ratio ꝑm euz. q act⁹ sunt singuloz. ius vbo est penes ipm corp⁹ collegij. z ß fuit de mēte Inn. in. c. irrefragabili. de of. or. z in. c. fi. de iurepat'. Et hoc dictū placz habito respectu ad ꝓgruitatē sensus. ß q ad ꝓgruitatē latinitatis tene indistincte primū dictū. et p ß facit iste tex. nam ß vbū mōstrauit sonat factū z nihilomin⁹ ē singularis numeri. ¶ Nota tercio q ꝑm ista tpa cū papa scribebat. p aliq bñficiādo qnqz dabat tres lras successiue: vt monitorias: p̄ceptorias: z executorias. vt hic fecit in psonā calimaci. qnqz dabat a p̄ncipio solū executorias. i. scribebat deputādo vnū executorē p executiōe gre: et sic fecit in psonā isti⁹ bar. z hodie curia idifferēter dat executorias. ¶ Nota q̄rto. q ſnia suspensiōis z excōicatōis pōt ferri i capl'm: z ß inspecta simplicitate iuris antiqui. hodie vo dic vt i. c. romana. i. §. i vniuersitatē. d. sen. ex. li. vj. Itē nota q suspēsus pōt itez suspēdi z excōicari. z qđ opet' secūda suspēsio nō. in. c. ita q̄rūdā. de iudeis. ¶ Itē nota q si ples impetrāt in eadē ecclia vno recepto alt' dz excludi. q nō est de intentōe pape ḡuare ecclam de plibꝫ nisi exprimat. cōcordat. c. duobꝫ. j. e. li. vj. de quo pleni⁹ no. in. c. mādatū. j. e. ¶ No. vltimo q etiā sn̄ia excōicatōis z suspēsiōis dz relaxari ꝑm formā ecclie. z sic forma est freuāda in relaxatiōe suspēsionis. hoc intellige vt habet' in. c. venerabili. d. sen. ex. z p Inno. in. c. cū bone. de eta. z q̄li. z p gl. in cle. j. de dec. i. vonec. ¶ Opp. ꝺ tex. in eo q papa mādat recipi eū q primū mādatū portauit z aliū excludi. nā ꝑm hoc videt' papa velle q stet' p̄tatōi z non date lr̄a ꝺ. c. ex pte. j. de offi. dele. z. c. cetez. s. e. So. gl. magna in trat hoc ꝺriū. z i effectu pōit tres sol. ¶ Prima sol. q ꝺria loquūtur qñ prime lr̄e. erāt p̄tate. tūc em̄ nō valet secūde. si nō faciunt mentōez de p̄mis. sec⁹ aūt si res esset integra. q tūc stare mus p̄tatōi. vt hic. z in. c. vt debit⁹. j. de ap. hec lec. hodie reprobat' ibi p. c. tibi q: pall'. vbi ptz q lz secūd⁹ impetrās ꝺ recipiat' q̄z prim⁹ impetrator: pbēda tñ vacās debet' p impetrāti q̄uis secūdo recepto. ¶ Secūda lect. glo. q hodie ꝺria sunt correcta p illud. c. vt debitus. q̄si sit indistincte standū p̄tatōi. hec lec. etiā corruit p. d. c. tibi q. nā illud. c. emanauit post illud. c. vt debitus. z tñ valt q in lr̄is ad bñficia stem⁹ date z nō p̄tatōi. ¶ Tercio glo. dicit q in lr̄is ad bñficia possum⁹ distinguē vt prior in data p̄ferat' nisi secūdus prius fuerit recept⁹ vel prim⁹ fuerit negligēs. z in hoc gl. accedit ad intellectuz. c. tibi q. ß non plene explicat. q non vidit illud. c. nec. c. eū cui. de p̄bē. li. vj. Et vt clare habeat' hec materia est aduertēdū. aut ei prim⁹ z secūdus impetrauerūt ad idē corp⁹ bñficiū z apparet de prioritate tp̄is: z tūc secūd⁹ impetrās nunqz pōt aliqđ obtinē vigore illaz lr̄az. q. fuerūt surreptitie non faciētes mētionē ꝺ prioribꝫ: z sic nulle. q surreptio in beneficialibꝫ viciat ipso facto. vt in. c. ad audientiā. j. e. z in. c. j. z. ij. de fi. p̄sby. li. vj. vñ negligē tia primi non pōt ius ꝓferre secūdo. z i hoc casu nō habet locū dispositio. c. penl'. j. e. li. vj. vbi dī q si nō apparet q̄s sit prior i data loc⁹ est p̄tatōi. nā qñ lr̄e ambe referunt' ad idē subiectū. i. ad certū corp⁹ bñficiū mutuo se impediūt: z recurrendū est ad ipm ꝓcedentē. ita notabiliter voluit Jo. an. in. c. si a sede. de p̄bē. li. vj. Qnqz lr̄e istoz impetrātiū referunt' ad eandē ecclīaz: ß nō ad idē corp⁹ bñficiū. q. q̄libet impetrauit vt puideret' sibi ꝺ canonicatu z p̄bēda in tali ecclia. z tūc iste lr̄e ꝑm opi. magis cōem nō peccāt in surreptōe: q. q̄libet gra valet. z si capl'm vellet pōt recipe vtrūqz: ß ñ tenet' recipe nisi vnū q. papa nō intēdit nisi exprimat ḡuare eandē ecclīaz de duobꝫ: vt hic. z i. c. mādatū. j. e. vbi plene de hoc. vñ capitulū excludit aliū vno recepto nō p viā nullitatis: sed p viā exceptōis grauamīs. z hoc casu cū lr̄e ambe valeāt ꝓcedit ꝓprie mā nra. z dicēdū q aut ꝑm⁹ impetrās nō debendit' in aliq negligētia z indistincte dz ꝑferri primus impetrās. lz secūdus pri⁹ p̄tauit suas lr̄as z prius fuerit recept⁹. hoc pbat' in. c. eū cui. z in. c. tibi q pall'. z ß si bñ ponderet' tex. nam hic papa mādat recipi illū q prius mādatū reportauit. naz si verbū pri⁹ stet noialr siue aduerbialr semp̄ habem⁹ primū intellectū submota ꝓcrastinatiōe doc. hic ꝓtendētiū vtz dictio pri⁹ stet nomialr aut aduerbialr. Sed vt dixi q̄litercūqz stet semp̄ resultat ille intellectus vt primus impetrās p̄feratur. nam si stet aduerbialiter hic probatur. nam calimacus qui fuit primus impetrator p̄sentauit prius literas suas: scilicz monitorias z preceptorias: z sic p̄fertur primus. idem intellectus resultat si stet nomialiter: vt sic exponam⁹ primus mandatum. i. primuz mandatum: z hoc claruz. Sed dubitatio oritur vbi primus impetrās retentis premissis terminis deprehēditur in negligentia vtrum secundus debuerit hic p̄ferri. glo. dicit hic q sic. sed non apparit per quem actum debeat cōinci ista negligentia primi. et i hoc sunt varie opiniōes. Quidā dixerūt q per lapsum anni pe. c. plerunqz. supra eodē: quod non placet Joanni an. ꝺ. quia illud. c. loquitur in literis ad lites

ideo non debet extendi ad beneficia cū nō sint ita amare interp̄tanda. ar. in. c. olim de ẏ. sig. 7 in. l. fi. ff. de ẏsti. prin. ¶ Et nota ꝑ ẏbū erq̄ hēs sp notare q rescripta ad lites sunt stricti⁹ interp̄tanda q̄z rescripta ad beneficia eccl'iastica. 7 ꝑ est valde notādū p id qđ hētur in. c. quis de p̄ben. li. vj. vbi dī q rescripta ad beneficia stricte interp̄tanda sunt. Alij dixerūt vt hosti. q si primus est negligēs p annū 7 p⁹ annū bñficiū vacās p̄fert' alteri nō p̄ot prim⁹ facere reuocari illaz collatōem. secus si post lapsuz anni re integra prim⁹ petit p̄bendaz sibi cōferri. vnde tūc p̄fert' scđo 7 cuilibet alij negl'ia annali nō obstāte. Jo. an. dicit ꝑ esse arbitrariū qñ primus dicat' negligēs. 7 idem tenuit in glo. sua. in. c. si cleric⁹. de p̄bē. li. vj. 7 in cle. vnica. de ẏces. p̄ben. in glo. penl't. Lapus ab. recitat in. c. tibi q̄ de rescp̄tis. li. vj. ẏsuluisse in ꝑ Jo. an. 7 sibi rndisse q si prim⁹ impetrās bñit canonicatū a papa vel fuit recept⁹ in canonicū aucte pape tūc nō cōuincit' negl'ia sua in assecutōe p̄bēde p actū citra collationē. q̄si dicat q donec p̄bēda ẏferat' alteri poterit sp illā petē negl'ia p̄ori nō obstāte. sec⁹ si data negl'ia fuit collata alteri q̄si p collatōez p̄missa negl'ia tollat' illud ius affectiuū ad p̄bendā qđ hēat prim⁹ ex receptiōe in canonicū. 7 ꝑ mēbr sic declaratū vī. pbari in. d. c. si cl'icus. Jn scđa pte aut prim⁹ impetrās nōdū fuerat adeptus canonicatū 7 tūc p actū ꝯuū p̄tatōis ꝯuinci p̄ot ei⁹ negl'ia q̄si dicat q si prim⁹ fuit negligēs in p̄tando suas l̄ras 7 scđs pri⁹ p̄tauit dz scđs esse potior in assecutōe p̄bende. ꝑ vī. pbari p̄m vnū modū intelligēdi in. d. c. tibi q̄ in p̄mo casu iūcto fine. 7 vī. satl. pbabilis intellect⁹. Et q̄q̄z Lap⁹ 7 Do. an. aliq̄ dicāt in idē incidūt in effectu cū ista vltia opi. Jo. an. nisi q: do. an. ponit casuz indubitalē cū apl'ic⁹ 7 capl'ar' sil' ꝯcurrūt. naz negl'ia impetratoris apl'ici nō ꝯuincit' p capl'arē. i. p receptū aucte capl'i nisi p solā collatiōez. p hoc. c. hi q̄. 7 c. si cleric⁹. de p̄ben. li. vj. facit etiā ad materiā p̄m lap. c. si tibi abñti. e. ti. 7 li. vbi tex nō. vult q is cui fcā fuit collatio bñficij nō ꝯuincit' de negl'ia irreuocabil'r nisi per collatōez alteri fcām vt ibi. ꝑ p ista vī q opi. Jo. an. ꝑ 7 in dict' locis remaneat sublata vt nō sit recurrenduz ad arbitriū supioris. Ego dico saluādo illā glo. q lz p dictis modis ꝯuincat' negl'ia tñ in modo p̄bendendi negl'iam est arbitrariū. nam iudex hēbit arbitrari vtrū fuerit negligēs in nō p̄tando vel nō petēdo. forte enī all'at iste cām legitimā dilatōnis. 7 in hoc succedit arbitriū iudicis 7 sic saluo illas glo. ¶ Jtē dubito circa primū mēbr cū dixit Jo. an. q vbi p̄cessit coll'o canonicatus nō ꝯuincit' impetrās. de negl'ia sua citra actū collationis. naz illud. c. tibi q̄. p̄ot intelligi q etiā p actū citeriorē p̄ot ꝯuinci. naz in p̄incipio loquit' qñ prim⁹ 7 scđs fuerūt recepti et p̄benda vacabat de p̄ti 7 decidit' ibi q debet' p̄mo impetrāti lz scđo recepto nisi negl'ia possit sibi imputari. vnde tex. nō refert se ad negl'iam commissam in actu 7 casu p̄tationis ꝑ loquit' general'r. ergo vī q si vacauerit p̄bēda 7 prim⁹ ipetrās lz recept⁹ fuēit negligēs diu in petēdo q scđs impetrās diligēs dz p̄ferri. nec ob. d. c. si tibi absēti. q: ibi bñficiū fuerat collatum merito nō excludit' nisi p collationē alteri factam quia non est dare actuz citra collatōez potentiorem primo. Sed in casu nr̄o p̄benda nō fuerat collata primo ꝑ soluz canonicat⁹ merito exq̄ vterq̄ est canonicus receptus dz negl'ia in petēdo obesse primo. 7 q̄nto tpe req̄rat' ista negl'ia dico arbitrariū q: tex. ibi nō determinat. 7 in hoc casu saluo etiā opi. illam Jo. an. prędictā ꝓcedūt vbi prim⁹ impetrās hz aliū coimpetratorem. Sz dubiū est mihi q̄d si nō hēat aliū coimpetratorem nunq̄d p negl'iam excludat' a gr̄a sibi ꝓcessa. Et p introductōe ad materiā scias q vario mō q̄s ꝓsequit' ius ex impetratōe gr̄e. naz p collatōez ꝓsequit' ius in beneficio ita q p̄ot dicē bñficiū esse suū etiā añ adeptā possessionē. vt in. c. si tibi absenti. p̄al. 7 in. c. fi. de ẏces. p̄bē. li. vj. 7 in. c. penl't. de p̄ben. eo. li. Si ẏo q̄s est recept⁹ in canonicū sub expectatione p̄rebende tunc ius non consequit' in p̄rebenda ꝑ ad p̄rebendaz. vnde habet ius ad rem 7 non in re. vt in dictis. c. penl't. 7 vlt'. Si ẏo q̄s nō est recept⁹ in canonicū ꝑ solū hz gr̄am sup bñficio sibi ꝓferēdo 7 tūc solū hz ius ip̄lorandi officiū executor' vt p̄ideat vel faciat sibi p̄uidere. Et de hoc vide bonaz glo. in. c. venies. de renūciatōe. facē qđ no. glo. j. c. pri. et qđ ibi dicaz. ¶ His p̄missis ꝓclude tres casus. Prim⁹ qñ coll'one fcā q̄s negligit petere possessionē. 7 tūc credo q ex ista negl'ia nō p̄dit ius qđ hēbat lz possit p superiorē p̄uari. ar. xviij. q. ij. siq̄s abbas. 7 qđ no. glo. in. c. ea q̄. de offi. archi. 7 hoc verū nisi ali⁹ bona fide 7 cuz titulo putatiuo possederit spacio. x. ānoz. nam tūc p̄scribit' ꝯ eū lz bñficiū nō acq̄rat' p̄scribēti. Ad hoc adduco vnā bo. glo. q̄ alibi nō est in. c. ẏtingit. de do. 7 cōtu. quam materiā discute lati⁹ vt ibi dico. Scđs casus qñ papa mādat p̄uideri alicui de bñficio vacāte. 7 tūc puto q si ille est negligēs poterit ordinari⁹ alteri ꝓferre 7 p collatōez alteri factū extinguit' gr̄a isti⁹. ad ꝑ. c. si cleric⁹. p̄all'. Jdē puto in tercio casu cū aucte pape q̄s est recept⁹ in canonicū 7 negligit petere p̄bendā vacātem. nam p negl'iam valet collatio alteri fcā. vt in. d. c. si cl'ic⁹. Quid aūt dicendū hodie cū papa assignat terminū mensis ad acceptādū nunq̄d p⁹ lapsuz mēsis possit bñficiū acceptari. vide bo. glo. in cle. vnica. de ẏces. p̄ben. in glo. j. mensez. 7 ꝑ bñ nōbis ¶ Jn glo. fi. ex glo. collige tres so. Prima q appellatio ꝑ nō fuit legitima exq̄ p̄mi nō erāt recepti nō poterāt se defendē ꝯ scām. Scđa so. q respectu sniaz lataz p⁹ appell'onē absol'o fit ad cautelā q̄si nō erat necc'ria. hāc sol'onē glo. improbat q: nunc ꝑ papa mādat aliquē absolui ad cautaz nisi ꝑ exp̄imat. 7 tene menti ꝑ dcm glo. Tercia so. q ista relaxatio sniaz referr' ad snias latas in fauorē calimaci ꝯ quē nō p̄cessit appell'o. Et ꝑ etiā voluit glo. p̄cedēs 7 ꝑ tenēdo silēt ꝯtra. ¶ Sz ꝯ ꝑ op. nam exq̄ capl'm impugnabat p̄imū impetrantē g̃ nō poterat se defendē ꝯ scām ex p̄sona p̄imi. vt in regl'a ex eo. de re. in. li. vj. 7 in. c. cum olim. de censi. So. dicit Jnno. q tenēdo appellationē valuisse possum⁹ respondere q isti nō fundabant se sup iure p̄mi ꝑ sup receptōne scđi. vel clari⁹ p̄m ẏpost. si obtinuissent isti ẏtra p̄imū nō poterāt se defendere ẏtra scām. ꝑ exquo ẏtentio vigebat cū p̄mo 7 dubi⁹ est litis euētus potuerunt interim se defendere ẏtra scđz ne si postea succūberet cū p̄mo ẏpellerentur vtrūq̄z recipe. 7 tene menti hanc sol'onem q: multuz limitat illam regulam ex eo.

Audiētiā. Si bñs l̄ras pape ad bñficiuz eis ꝓpter annuam pensionē renunciat nō valent l̄re bñficiales per eum hoc tacito impetrate ꝑ dicit. Jn prima ponit' facti narratio. Jn scđa p̄uisio ibi frat'nitati ¶ Nota p̄mo q ānua pensio q̄ sup redditib⁹ eccl'iaz plerūq̄z alicui ẏcedit' nō p̄ot dici beneficiū. nam ꝑ annua pensio 7 bñficiū ponunt' vt diuersa. vt pz ibi annuas pensiones seu alia bñficia. 7 melius ꝑ p̄bat' in. c. q̄uis. j. de p̄ben. li. vj. vbi patet q si mandat' alicui p̄uideri de beneficio etiā vsq̄z ad certā summā nō p̄ot p̄uideri de annua pensione nisi hoc in l̄ris exp̄imat'. dicerē tñ ponendo veritatē q annua pensio est beneficiū sumendo beneficiū late p̄ut est benivola actio gaudiū tribuens capiēti. ꝑ nō est bñficiū eccl'iasticū spūale q: nullā spūalitatē hz in se ꝑ est q̄d mere tpale. ideo appellatōe bñficij eccl'iastici nō venit annua pensio. 7 hanc arbitror fore rationē decidendi in. d. c. q̄uis. ¶ Nota scđo impetratorē posse renūciare p libito l̄ris apl'icis sibi cōcessis ad bñficiū nedū obtinendū 'exp̄sse vt hic habet' et in. c. veniens. 7. c. sanc. j. de renuncia. sed etiam tacite vt in cle. gratie. j. eo. Et ex hoc 7 ex tex. nota q lz non possit quis renunciare beneficio sine licentia superioris. vt in c. admonet. 7. c. q in dubijs de renunciat l̄ris tamen ad beneficia obtinenda p̄ot renūciare. vt hic 7 in dicto. c.

ratio diuersitatis. qz recipiẽdo beneficiũ obligat se beneficio ⁊ bñficiũ sibi. vt est tex. j. de renũcia. in. c. nisi cũ pridem. in ℞. verũ. qđ nõ ꝓtingit in impetratõne lr̃ax. ¶ No. tercio quẽ posse renũciare lr̃is aplicis ꝑ alio beneficio eccl̃iastico vel etiã ꝑ ãnua pẽsiõe. de b̃ tñ vltio dic vt. j. cũ glo. ¶ Jtẽ no. ꝙ nõ solũ de bñficio bito tenet impetrãs facẽ mentionẽ ꝫ etiã de lr̃is priꝰ impetratis ad bñficiũ lz renũciatis. rõ est qz exq̃ ꝑ lr̃as poterat ꝓsequi bñficiũ ⁊ ꝑ eo deficit ꝓinde ẽ ac si fuisset ꝓsecutꝰ. qz q̃ actõem bz ipam rẽ bẽ vi. vt in rl̃a q̃ actiões. ff. de re. iu. Jtẽ oẽ tacitũ q̃ exꝑsso habuisset retardare ꝓncipẽ a ꝓcessione inducit surreptões. vt in. c. postulasti. s̃. eo. Sz si priceps sciniſz ipm habuisse lr̃as ⁊ eis renũciasse nõ ꝓcessisset saltẽ ita de facili scdas maxie cũ eax vigore obtinuit annuã pensionẽ. Et dicit b̃ Jo. an. ꝙ etiã de pensiõe est fiẽda mẽtio. qđ sat̃ credo rõne p̃dicta. ⁊ lz tex. nõ dicat tñ credo incl̃usuz in tex. dũ dicit ꝙ de lr̃is tal̃r vẽdit̃ est fiẽda mẽtiõ. ¶ Jtẽ no. ibi in irritũ revocãdo. tex. exꝑssuz q̃ q̃tidie al̃as ꝙ surreptio in bñficialibꝫ viciat gr̃as ⁊ lr̃as ipso fcõ. qđ clariꝰ ꝑbat̃ in cle. j. de ꝑbẽ. quẽ tex. tene mẽti. ⁊ĩ. c. j. ⁊. ij. de fi. ꝑsby. li. vj. Et revocari põt ⁊ dz q̃cq̃d intẽtatũ est vigore illax lr̃ax lz tpe ꝓcessus nõ fuerit exceptũ de surreptõe. vt b̃ ꝑbat̃ qđ bñ nõ. de b̃. j. latiꝰ cũ glo. fi. ¶ Jn glo. j. in fi. ñ intelligas oẽs pẽsiões reꝓbatas ꝑ istã glo. vt ꝑbat̃ in. c. q̃uis. s̃. all̃. nã. c. extirpãde. qđ glo. all̃at loq̃t̃. qñ ꝓstituit̃ in fraudẽ vt qz ꝛputat̃ ei q̃ nõ ẽ capax tituli bñficij. et de b̃ latiꝰ ibi dixi. ⁊ ꝑ b̃ fac̃ istetex. vbi papa ñ exꝑsse recꝑbat hãc pẽsionẽ. vide bo. tex. ĩ. c. nisi. j. de ꝑbẽ. vbi ꝑ bono pac̃ fuit alteri litigãtiũ statuta pẽsio ꝺ redditibꝫ eccl̃ie in vita sua. ¶ Jn gl. ij. ibi licite ꝛducũt̃ in pactũ. Nõ gl. qz si ĩ spũalibꝫ exꝑmit̃ qđ ineſt nõ inducit̃ simonia. ⁊ aliã gl. sic̃ bẽs in. c. significasti. de elec. ⁊ . c. olim. j. de resti. spo. Sz b̃ solo posſz ꝓcedẽ qñ renũciaret lr̃is ꝑ bñficio eccl̃iastico qz tũc exꝑimeret̃ qđ ineſt. ⁊ in b̃ nõ tex. cũ gl. ꝙ sic̃ bñficiũ põt ꝑmutari cũ alio bñficio ita p̃ exꝑacto q̃s renũciare lr̃is vt ꝓseq̃t̃ aliud bñficiũ. q̃dã tñ dixert̃ ꝙ ꝑmutatio ñ dz hẽ originẽ a ꝑtibꝫ ꝫ ex officio supioꝛ̃ explicari. qđ tñ vi esse falsũ ꝑ. c. j. de re. ꝑmu. li. vj. ⁊ vide qđ no. in. c. q̃situz. e. ti. ꝫ respcu ãnue pensiõis ñ vi solo gl. ꝓcedẽ iõ gl. trãsit ad aliã solonez ꝑm ꝙ b̃ incẽssit simonia. nec b̃ negat̃ b. ¶ Tercio dicit ꝙ nulla simonia incẽssit qz ꝑ lr̃as nulluz ius spũale iste habuit. ⁊ nõ in b̃ mirabilẽ glo. ꝙ ꝑ lr̃as ad bñficia obtinẽda nõ dz q̃s ꝓseq̃ ius spũale exq̃ adhuc nõ est receptꝰ ĩ canonicũ nec collatio bñficij sibi fcã ẽ. ⁊ ꝙ hmõi lr̃is q̃s licite renũciat ꝑ cõmodo tꝑali qđ nunq̃ tradas oblitioni ꝑt̃ auctẽ glo. ꝫ ꝛnũ vi verũ qz ꝑ bas lr̃as lz nõ ꝓseq̃tur ius in re vel ad rẽ ꝓsequit̃ tñ qđã ius ꝑꝑatoꝛũ ad bñficiũ obtinẽdũ qđ est spũale vel spũali annexũ. sic̃ dicimꝰ in pñtatõe ꝓioni q̃ est ãnexa spũali qz ꝑat viã ad obtinẽdã instõnem q̃ est q̃d spũale. ⁊ ob b̃ forte dicit bosti. sic. ꝙ aut ex pactõe ꝑtiũ renũciat̃ lr̃is ⁊ assignat̃ ãnua pẽsio ⁊ tũc est simonia. ar. b̃ cũ dic̃ tex. tal̃r vẽditas ꝛc. Sz si pure renũciat ex officio supioꝛisvl̃ interueniẽtibꝫ amicꝫ ⁊ postea ꝓcedit̃ sibi ãnua pẽsio non est simonia. ⁊ iõ ista vt trãseãt sine vicio sunt explicãda ꝑ supioꝛẽ. ⁊ tene mẽti p̃dicta. ⁊ forte ob b̃ papa exꝑsse nõ reꝓbauit istã pẽsionẽ. qz sibi ñ ꝓstitit q̃l̃r fuit imposita. ⁊ q̃l̃r dẽat fieri renũciatio bñficij vide bo. glo. j. q. j. ordinatões. vbi tractat̃ an licite q̃s renunciet bñficio vt ꝓferat̃ alteri. vide glo. etiã in. c. ex ꝑte. de of. dele. ⁊ glo. j. in. c. dilecto. j. de ꝑbẽ. ⁊ an teneat renũciatio vel collatio simoniaca vide ꝑ Jnn. in. c. cũ vniuſoꝛ . j. de re. ꝑmu. ¶ Jn glo. fi. in fi. nõ diligẽt̃ vltimã so. glo. in q̃ b̃ intẽdit in effectu. ꝙ aut surreptio fuit ꝓmissa in lr̃is impetrat̃ ad lites aut i lr̃is impetrat̃ ad bñficia. ꝑ casu tz ꝓcessus nec dz revocari nisi a prĩcipio fuerit oppositũ de surreptõe. ꝑ b̃. c. int̃ monasteriũ. j. de re iudi. ¶ Nõ ꝙ etiã in cã apell̃onis nõ poterit opponi de surreptiõe nisi opponẽs priꝰ igrauerit. Et nõ in b̃ bñſtã glo. ꝙ exceptio dilatoria non põt opponi in cã appell̃onis ⁊ non tradas oblitioni. qz declarat ⁊ extẽdit. l. ita de mũ. C. de ꝑcu. vbi solũ dĩ ꝙ exceptio ꝓtra militẽ ꝑcuratoꝛẽ nõ põt opponi in cã appell̃onis si fuit omissa in cã prĩcipali añ lit. ꝓtes. bẽs emꝫ ꝑ p̃dicta illud ꝓcedẽ etiã in q̃libz dilatoria qđ ibi tz bar. ⁊ cõit̃ doct. Et sic nota ꝙ appell̃o nõ rescindit oĩa ꝫ solũ restituit appellãtẽ ad eũ statũ in q̃ erat pꝰ lit. ꝓt. vñ nõ extinguit effectũ ꝓtestõnis lit̃. dicit tñ ista glo. ⁊ bñ ꝙ si igrant̃ fuit omissa põt opponi in cã appell̃onis ⁊ optime loquit̃. nam quemadmodũ poterat opponi ĩ ꝑ iudicio post lit. ꝓt. lexq̃ fuerat omissa ꝑ ignorantiã. ar. op. in. c. pastoral̃. de excep. no. glo. iij. q. vj. ¶. exceptio. ita ⁊ in cã appell̃onis. qz vt dixi regl̃arit̃ q̃cq̃d poterat opponi in ꝑ iudicio pꝰ lit. ꝓt. põt opponi in cã appell̃onis. vt in. l. ꝑ hãc. C. de tẽp. ap. ⁊ in. c. cum ioannes. de fi. instru. no. bar. in. d. l. ita de mũ. limita hoc vt dixi in. c. cũ dilecta. s̃. e. ¶ Sc̃do casu cũ surreptio viciat ipso facto. ⁊ bñ loquit̃ vt ꝑbat̃ in. d. cle. j. de ꝑben. Et circa hũc articulũ hosti. mlt̃ũ instat ⁊ inuolute cuiꝰ dcã coiter ñ approbãt̃. Sz cõpost. b̃ poit q̃dã pulchra ℞ba q̃ q̃tidie allegant̃ ⁊ sũt magni effectꝰ. ꝑsequit̃. n. duo mẽbra prĩcipalia. Primũ an ⁊ qñ valeat ꝓcessus factꝰ ꝑ lr̃as surrepticias. sc̃do qñ põt b̃ exceptio surreptõis opponi. ¶ Circa primũ distinguit int̃ lr̃as impetratas ad lites bñficiales. vt qz ꝓtẽdit̃ de bñficijs ⁊ lr̃as ĩpetratas ad bñficia obtinẽda. itẽ ⁊ int̃ priuilegia. Primo casu ꝛcludit vt in glo. ⁊ b̃ tene vt dixi latiꝰ ꝑ Jnn. in. c. ceterũ. s̃. e. sc̃do casu cũ sunt lr̃e impetrate ad bñficia. aut executoꝛ ꝓcessit cã cognita. vt puta qz impetrator petijt vt executoꝛ ꝛpelleret capt̃m ad eũ recipiẽdũ. ⁊ imponẽt sibi silentiũ sup ꝺictõe ⁊ iudicio rite agitato executoꝛ ꝓnũciauit a cuiꝰ ꝓnũciatõe nõ fuit appellatũ. ⁊ ꝛcludit ꝓcessuz tenẽ exq̃ nõ fuit opposita exceptio surreptõis. nec fuit appellatũ q̃si tũc iste lr̃e sortiãtur naturã lr̃ax ĩpetratax ad lites. dicit tñ ꝙ exq̃ in veritate lr̃e sunt surrepticie iudex oꝛdinariꝰ põt ex officio suo irritare illũ ꝓcessũ qz nõ põt ille tenere bñficiũ sine peccato. cũ in istis spũalibꝫ deat esse oĩs puritas ⁊ abesse oĩs ꝓnitas. j. q. ij. c̃ pio. ⁊ in. c. fi. j. de pac. Recitat tñ q̃sdã dicere ꝙ iudex nõ poterit ex officio ꝓcedere exq̃ sñia fuit iudicialiter lata. Sz iste q̃ tz bñficiũ cũ pct̃õ tenetur renũciare ⁊ põt agi ꝺ eũ ꝑ viã renũciatio nis cuãgelice etiã ꝑ ptẽ nisi ꝑs scient̃ recepisſz sciẽs lr̃as surrepticias. naz tũc valeret receptio tanq̃ fcã a capto. ¶ No. singulariter primũ dictũ ꝙ lz sñia in bñficialibꝫ trãseat in rẽ iudicatã ꝺ ptẽ tñ põt ꝑs vel aliꝰ agere ꝺ eũ q̃ iniuste obtinuit ꝑ viam renũciatõis euãgelice. ⁊ b̃ etiã voluit Jnn. in. c. ad aures. s̃. e. alibi tñ voluit Jnn. ꝙ sñia lata in cã bñficiali nõ trãsit in rem iudicatã sicut nec in matrimonialĩ. ⁊ b̃ exꝑsse volnit in. c. cũ olim. de do. ⁊ ꝓtu. ⁊ in. c. cũ bertoldꝰ. de re iudi. Sz ℞itas est in oppositũ nam dz distingui mõ p̃dicto ꝙ respectu illiꝰ ꝺ quẽ fuit lata bñ trãsit in rẽ iudicatã vt singulariter melꝰ q̃ alibi ꝑbat̃ in. c. cũ dilecti in fi. j. de elec. ꝫ ꝑ eo ꝑ q̃ fuit lata ñ trãsit in rẽ iudicatã. qz q̃ ad eũ ꝓtinet pctm irremissibile ꝑ ptẽ. sic intellige gl. no. in. c. j. de ꝓcef. ꝑbẽ. dicit etiã cõpos. qz si canonici sciebãt factũ puta surreptões lr̃ax ⁊ ignorabãt ius nõ pñt postea ꝺ dicere qz recipiẽdo cõtulerũt ius de nouo ⁊ iuris ignoratia nõ excusat. do. an. in hoc ꝓtra. ⁊ credo verꝰ qz exq̃ ignoranter receperunt nõ habuerũt animũ ius de nouo ꝓstituẽdi. ꝑ b̃ alleg. l. non ignorans. C. de dona. Si ℞o executoꝛ ꝓcessit sine cause cognitõe vt qz assumpsit viã meri executoꝛis qđ põt iuxt̃ no. in. c. pastoralis. in. §. qz ℞o. de offi. dele. tũc nõ tz qđ gerit̃ vigore illax lr̃ax surrepticiax ⁊ poterit q̃nq̃ retractari ⁊ sic vi intelligẽ istũ tex. nam cuz lr̃a sit loco tituli ⁊ lr̃a tãq̃ surrepticia sit nulla teneret iste bñficiũ siue titlo. mihi tñ ñ plz prĩa ps distinctiõis cõpost. lz doc. cuz eo coiter transeãt. Jn eo ꝙ dixit ꝙ si executoꝛ deputatus per lr̃as surrepticias ꝓcessit vt iudex tz

ꝓcessus. nam puto ꝙ exq̃ executor fuit ꝛeputat⁹ vna cum cõcessione gratie ꝙ subꝛeptio ipso facto vitiauit gr̃am ꝛ dationẽ executoꝛis. ita ꝙ sicut gr̃a est ipso iure nulla. sic executor nullã iurisditionẽ ex lr̃is recipit. Et ꝑ ß optĩe facit iste tex. hic q̃ loquit indistincte ꝛ mandat simplr in irritũ reuocari quicq̃d gestũ fuerat ꝑtexta Inno. ibidẽ. vbi dicit ꝙ subreptio vitiabat gr̃am ꝛ lr̃as. Itẽ executor non ꝛeputat ꝑncipalr ad lites. ꝛ sic nõ pnt dici lr̃e ꝛtentiose. ß ꝛeputat ad executionẽ gr̃e vñ cũ gr̃a sit nulla tanq̃ ꝑncipale sequit nullitas accessorie. vt in regula accessoriũ. de re. iur. li. vj. vñ ꝓcessus reperit hic explicatus a nõ babẽte iurisditionez. cũ lr̃e fuerãt nulle. vt. ß. diri. ergo ꝛ ꝓcessus fuit nullus. vt in c. j. j. e. li. vj. Ad idẽ adduco bonũ sile in. c. si sup gr̃a. de offi. dele. li. vj. vbi ꝓbat ꝙ cum datio executoꝛis venit accessorie ad gr̃am imitat naturã ipsius gr̃e ꝛ nõ naturam iudicis impetrati ad lites. q̃ sicut ibi sustinebat ꝛeputatio executoꝛis virtute gr̃e ꝛtra mortẽ ꝓcedentis. ita in casu nr̃o datio executoꝛis ẽ nulla exq̃ ꝛeputat ad executionẽ gr̃e nulle. si aũt ꝛeputaret iudex ꝑncipalr sup ꝛtentõe bñficiali tunc bñ ꝓcederet dictũ Compo. qr ꝓcessus valeret. ꝛ si snĩa esset iniq̃ tunc opteret ꝓcedere cõtra tenentẽ bñficiũ iniuste remedijs supra dictis. qd aũt dixi de lr̃is impetratis ad bñficia eccl'iastica bz locũ etiã in alijs priuilegijs ꝛ bñficijs prĩcipũ. vñ subreptio ipso facto vitiat priuilegiũ ꝛ alia bñficia principis. vt in. l. j. ff. de nata. resti. ꝛ in. l. ꝛ si cõsentaneũ. C. si cõtra si ius vel vtil'. pub. ꝛ qd ibi no. tenẽt hic cõit ꝛeoc. et no. Inn. in. c. cũ dilecta. ß. e. ꝛ ß nota. ꝛ vitiat subreptio etiã si ignorant ꝛ ꝙ simplicitatẽ fuit cõmissa. satis eñ est ꝙ princeps nõ fuisset verisilr cõcessurus si cessasset subreptio. vt in. c. cõstitutus. ꝛ qd ibi dixi. ꝛ plenius tetigi in. c. sup lr̃is. ß. e. q̃ aũt põt esse diuersitatis rõ q̃. re subreptio ipso facto vitiat bñficia ꝛ priuilegia ꝛ nõ sic lr̃as impetratas ad lites nullo iure hic exprimit'. vñ diuersimode solet dici tñ rõ satis apparens est. qr subreptio magis vitiat gr̃am seu bñficiũ q̃ lr̃as de simplici iusticia. qr facilius cõcedunt' ista q̃ illa. vt in. c. fi. de cri. fal. Itẽ videt' iste magis ingratus q̃ nitit' obtinere bñficiũ cum subreptõe. Itẽ in spũalib⁹ ꝛebz esse oĩs puritas. d. c. quã pio. Circa scdm membrũ principale qñ ꝛebeat opponi exceptio surreptõis. distingue breuiter post Comp. ꝛ Inn. ß. e. ti. cõstitutus. Quedã est exceptio cõcernens lr̃as tm̃ vt qr ꝓmisisti cõtra me nõ impetrare lr̃as vel obtinuisti illas ad lites ꝑ surreptionem. et tunc cũ ista sit exceptio dilatoria ꝛebet opponi añ litem ꝛte. vt in. c. inter monasteriũ. de re iudi. aut exceptio cõcernit gr̃am ꝛ lr̃as. vt qr sunt ad bñficiũ impetrate ꝛ tunc põt opponi añ litem ꝛte. cõtra lr̃as in vim dilatorie ꝛ post litem ꝛte. Itẽm cõtra gr̃am in vim ꝛemptorie. nam q̃tenus subreptio cõcernit gr̃am. ꝛ sic negociũ principale causat ꝛemptoriã exceptionẽ q̃ põt opponi q̃cunq̃ post snĩam. vt in. c. finem. de dolo ꝛ cõtu. et in. l. ꝛemptorias. C. q̃ sen. rescin. nõ potest de hac materia vide qd̃ no. Jo. an. in. c. j. de lit. cõtest. li. vj.

Nostra. Intelligit' vario mõ. ß inherendo verbis lr̃e. h. d. in ſũma. Receptus ꝑ lr̃as aplicas. lz ꝑbendã spectet ꝑ alias lr̃as ß supꝛimẽtes ĩ alia eccl'ia ei ꝓuideri ñ dz. Primo ponit' thema exq̃ surgit tacita qõ. Scdo mãdatũ. ibi. mãdam⁹. Tercio exceptio. ibi. nisi. No. ꝑ ibi. nõnulli. ꝙ negatiua ꝓposita vniuersali negatiue facit ꝓpositõz vniuersalẽ trãsire in ꝑticularẽ affirmati uã. vñ idẽ ẽ dicere. nõnulli clerici ꝙ aliq̃ clerici. ad idez ß. c. nõnulli. ꝛ. ij. q. vij. nõ oĩs. No. scdo ꝙ receptus in canonicũ sub expectatõe ꝑbende nõ dz assecutus bñficium eccl'iasticũ ꝛ sic potius ipsa ꝑbẽda q̃z ius canonie appellat' bñficiũ eccl'iasticũ. nã ipsa spũalia nõ pnt diuẽ ẽ sine ꝛpalib⁹. j. q. iij. si q̃s obiecerit. qd̃ ẽ nõbile vt appellatõe bñficiorũ nõ veniãt stricte bñtes canonicat⁹ sine ꝑbẽda. No. tercio ꝛ tene mẽti. ꝙ sicut in ĩpetratõe dz fieri mẽtio de iure qd̃ q̃s bz in re. i. de bñficio obtento. ita ꝛ de iure qd̃ q̃s bz ad rem. nã ꝑ receptionẽ in canonicũ sub expectatõe ꝑbende nõ ꝓsequit' receptus ius in ꝑbẽda ß ad ꝑbendã. No. q̃rto ibi. impetũt ꝛ molestãt. dz̃iam inter ĩpetere ꝛ molestare. ꝛ vt nulla sit inculcatio possum⁹ exponere ꝑm cal. ꝙ verbũ ĩpetere refert' ad indiciũ vñ reus solet absolui ab ĩpetitõe actoris. vt in. c. cũ eccl'ia. de cã pos. ꝛ ꝓpri. verbũ vero molestare refert' ad molestatõez extraindicialẽ. fa. c. dilectus. j. de sim̃o. Ultio no. ibi. exp̃ssam fecerit mẽtionẽ. ꝛ tene mẽti ꝙ ꝛ bñficio habito in reuł in spe ẽ fiẽda mẽtio exp̃ssa in impetratõe alterius gr̃e. Non q̃ sufficit generalis mẽtio lz aliud dixerit Cõpos. q̃ putauit sufficere si dicat' nõ ob. ꝙ hẽat aliud bñficiũ vel ꝙ ꝑ eo in alijs eccl'esijs scripserimus. nã vt hic colligit' mentio dz esse exp̃ssa ꝛ sic spãlis. qd̃ tenẽt Host. Jo. an. ꝛ Cal. ꝛ cõiter doc. seq̃ntes. facit cle. ij. de offi. or. nõ ob. c. nõ põt. de ꝑben. li. vj. qr ibi nõ ponunt' verba ſrpti. ß sunt verba iuris referentis in effectu verba r̃pti. sic põt intelligi. c. is. cui. e. ti. ꝛ li. ꝛebet q̃ dici nõ ob. ꝙ ꝑ lr̃as nr̃as sit receptus in tali eccl'ia. vel ꝙ habeat tale bñficiũ curatũ. ꝛ de ß vi de qd̃ dixi. ß. c. ad aures. ꝛ sic habes casum in q̃ nõ operat' tantũ genus q̃ ad oĩa sicut spẽs q̃ ad spẽm. nam licz sub genere ꝓpbendant' oẽs spẽs generis. vt no. in. l. in risgentiñ. in. §. si fraudãdi. ff. de pac. tñ vbi requirit' notabilis exp̃ssio spẽi nõ sufficit facere mentionẽ ꝑ genus qr exp̃ssio ꝑ spẽm posset retardare ꝓncipẽ a ꝓcessione. et ß notabis. Opo. ꝯ tex. in eo ꝙ vł velle ꝙ ĩpetrãs successiue pl'es lr̃as ad diuersas eccl'ias põt vti quibus vult. vñ si recipit' vigore aliarũ lr̃arꝝ nõ põt recepto suã ĩpugnari. lz respectu aliarũ sit excludẽdus. ß eñ vł iurium. nã exq̃ scde lr̃e nõ faciũt mentionẽ de ꝓpoſ ꝛebẽt esse ipso iure nulle. ꝛ sic non ꝛeberet tenere receptio vigore scdarꝝ. ad ß tex. ß. c. pri. j. de offi. dele. in. c. ex pte. ꝛ ß. c. ceterũ So. glo. timore ꝓrij videt' velle ꝙ cũ pl'es lr̃e impetrant' ab eodẽ oẽs sunt in pẽdenti ꝛ põt q̃s vti ꝓmis vel scdis. ß eo ipso ꝙ vtit' alteris reliq̃ anihilant'. qr intentio pape fuit ꝙ iste ꝓseq̃ret' vnũ bñficiũ. nec ẽ vis fiẽda ꝑ q̃s lr̃as ß cõsequat'. si tñ ꝓme lr̃e pñtate anullarent' ꝑ exceptionẽ posset impetrans ꝑm gl. vti scdis. Et ad ꝓria posset rñderi ꝙ ꝓcedũt qñ lr̃e ipetrant' a diuersis. Secꝰ si ab eodẽ. vt ß dic clarius ꝛ latius applicãdo dicta doc. ꝙ aut ĩpetrant' pl'es lr̃e sub eadẽ data aut sub diuersa. Primo casu si ĩpetrant' a diuersis. dic vt hĩ in. c. pe. j. e. li. vj. ꝛ vide qd̃ dixi. ß. c. caplm. si ĩpetrarent' ab eodẽ vł gl. ß innuere ꝙ oẽs valẽt ꝛ ẽ in optõe ĩpetratoris q̃b vult vti. qd̃ etiã sentiũt Inno. ꝛ Abb. Cõtrariũ tz Host. dicẽs nullã lr̃am valere. qr vident' ĩpetrate fraudulent'. ꝛ sic q̃libz lr̃a reperit' vitiosa. Et hãc opi. vł approbare Jo. an. Et cal. seq̃t' etiã dd̃. An. nisi iste ĩpetrãs excusaret' iusta ignorantia. vt quia iste impetrauit vnam literam per se aliam impetrauit ignoranter eius procurator. tunc enĩz sibi dz dari optio. ar. c. gr̃am. j. e. li. vj. Si autẽ ꝓstaret ꝙ fraudulent' fuerit ĩpetrate ĩdubio ꝓsumẽdũ ẽ ꝑm eñ ꝙ ꝓcedit opi. Host. qd̃ satis plz. ꝛ ß sepe ꝓtingit ĩ coronatõe pape. cũ vn⁹ ꝛ idẽ faciat se poni in rotulo plurimũ cardinaliũ ꝙ oẽs bñt eandẽ datã ad diuersas eccl'esias. vł etiã ad easdẽ. ß ꝓcedũt vbi pl'es lr̃e ĩpetrãt' ad diuersa bñficia. si aũt ad vnũ bñficiũ ꝛ bñt eandem formã et datã oẽs tenẽt. qr vna ĩ effectu vł lr̃a lz pl'ies exẽplata. sicut dicim⁹ ĩ pl'ib⁹ testamẽtis bñtib⁹ eandez datã ꝛ formã. vt in. l. vnũ testm̃. ff. de testa. Nũq̃d aũt ad idẽ bñficiũ possit ex postfacto ĩpetrari ali⁹ titul⁹ ad cautelã. vł ꝙ sic. ad ß tex. bo. ĩ. c. post electõz de ꝓcef. ꝑbẽ. ꝛ ĩ. c. ex pte. astẽb. e. ti. nõ tñ vt ꝓsequat' ius ĩ bñficio ex vtroq̃ titulo. qr eẽt ꝯ. c. vt q̃s duas. de ele. li. vj. ß vt possit se defendere ex vtroq̃ qd̃ ẽ nõbile. ꝛ vide qd̃ la-

tiº dixi ī.d.c.pº electõz. ¶ Scdo casu ꝑncipali cũ ipetrant plesīre sub diúsa data aut a diuerſ.7 dic vt dixi.ſ.c.capl'm.aut ab eodē 7 ē mā nra.ī q̄ dic q aut p ꝑmas lras fuerat iste assecutº bñficiũ 7 postmodũ ipetrauit scdas ad aliud bñficiũ 7 ī dubio ñ valēt lre nõ faciētes mētõz de bñficio bito.vt ī.c.si motu ꝓꝓo.de ꝓb.li.vj.aut ipetrauit scdas pº q̄z fuit receptº i canõicũ p ꝑmas.añ tñ q̄z ꝓseq̄ret pbēdā.7 dic idē q nõ valēt lre ni si exꝑssā mētõz faciāt de receptõe facta p ꝑmas. de ꝑ ē tex.ꝑ ī fi.qñz p ꝑmas lras nõdũ fuerat ipetrator aliq̄d consecutº 7 ipetrauit scdas ad aliã eccliã.7 iste ē casus dubitabil'.gl.ꝑ voluit q oēs valēt 7 si ī optõne ipetratoris q̄bz vult vti.vt.ſ.dixi. Sz Inn.bost.cal.7 cõiter doct.tenēt opp.qr nõ ēverisil'e q si papa sciniſſet de pribz ꝓcessisset scdas.vñ saltē negari nõ ꝑt q̄n tal' ꝓxitas sit supꝑssa.q̄ si fuisz exꝑssa reddidisset ꝑncipē ad difficili? ꝓcedēdũ.g tal' taciturnitas vitiat.p.c.postulasti.7 q̄ ibi dixi.ſ.c.dicit tñ ꝑ Inno.q si bñs lras expectatiuas ipetrat lram ad bñficiũ vacās.nõ ad vacaturũ.q̄ ꝑtvti ill' lris dũmõ velit renũciare ꝓpriz. Sz cõis opi. doc.ē ī oppositũ q̄ puto verꝝ.qr cũ lre scde sint subrepticie nõ ꝑñt reuiuiscē ex renũciatõe ꝑmaꝝ sub seq̄ntiar.ī.c.si eo tpe.de rꝑtis.l.vj.hñs tñ ples lras ꝑtvti primis.qr ī ill' ñ repit' aliq̄d vitiũ.7 dicit bost.nõbile ꝓbũ q si tal' ipetrãs vteret scdis añq̄z ꝑmis q nõ possz aliq̄d ꝓseq̄ vigore primaꝝ q̄bz tacite renũciauit vtendo scdis.nec aliq̄d potit firmiter ꝓseq̄ ex scdis cũ sint subrepticie.q̄ ē nõndũ. ¶ Sz circa ꝑ ꝑt dubitari.nũq̄d de lris ꝑus inualidis sit fiēda mētio.gl.ꝑ sētit q nõ.bosti.tz ꝑriũ.dic ei q si qs pēdētibz ꝑmis ipetrauit scdas lz postmodũ ꝑme ānullēt.nõ tñ valēt scde.qr exq̄ pēdebāt ꝑme nec dñ erāt ānullate tpe ipetratõis ꝑmaꝝ nõ dñt valē scde.exq̄ nõ faciũt mētõz de ꝑmis.q̄ tñ limitat Cal.qñ nullitas seu inualiditas surgit ex ꝓprijs lris. ꝑ si lre aduersarij eēnt nulle vel elidibiles p exceptõz ñ ē ncriũ de ill' facē mētõez.sic intelligit gl.ī.c.cũ nris.j.d ꝓcess.pbē.7 q̄ no.ſ.e.ex tenore. Do.an.distinguit q aut lre st' ipso iure nulle.7 nõ fuit ncē facē mētõz d ill' aut elidibiles p exceptõz.7tũc ē ncē facē mētõz.qr de lris null' nulla ēvtilitas ī faciēdo mētõz.plz mihi cũ lre st' nulle 7 cũ ipetratoꝛ sciebat eas nullas.nec credo q ī ꝑ bosti.sēserit ꝑriũ.ꝑ dubiũ ē qñ ipetratoꝛ sciebat eas validas 7 ipetrauit scdas 7 pº modũ icepit vti ꝑmis et ab ill' excluſº p exceptõz vult vti scdis.7 istd ē dubiuz gl.7bost.7 ī ꝑ forte possz sustētari opi.bost.nã exq̄ erāt ī pēdēti ꝑmisit iste fraudē ī ñ faciēdo mtõz max.qr vtē de ꝑmis vr renũciasse scdis. ¶ Itē q̄ten? dic de.ant.q si lre sint elidibiles dz fieri mētio in scdis.ꝑ limitarē in lris.ꝓꝑjs.secº ī lris adúsarij q̄s ipe ꝑt elidē p exceptõz qr ipetrãdo lraz ꝑriã vr hꝛe aim elidēdi.7 sic loq̄t gl. ī.d.c.ex tenore.7 vide qd ibi dixi.credo ēt q de lris pº renũciatz ñ sit ncē mētõz facē ī scdis.qd satz sēsit ꝑ Inno.ī fortioribz t'mis.qd no.nec ob.c.ſ.pr.qr ibi fuerat ꝓsecutº pēsiõz vl' aliud bñficiũ.iõ tenet' facē mētõz de ꝑmis lris lz renũciatz.secº si nihil fuisz ꝓsecutº.7 ad ꝑ facit ille tex.a ꝑrio sēsu. Quero ex gl.nũq̄d de bñficio q̄ ī petrãs spoliatº ē tenet' facē mētõz. Jo.cal.tz q sic.ad ꝑ qd no.ī.c.cũ teneam.7.c.de mlcta.de pbē.pbat' rõe.nã si de iure q̄sito ad rē tenet' ipetrãs facē mētõz vt ꝑ forti? de iure q̄sito ī re.nã p spoliatõz de facto agitatã nõ pdit q̄s titulũ bñficij.ꝑ solũ possessiõz.vt ī.c.pq̄rēte.et ī.c.lris.de re.spo.7 qr q̄ actõz bz ad rē ipsã hꝛe vr.vt ꝑ iũcta gl.fi.7 ī.l.q̄ actõz.ff.de re.iur.facē regla quã posui ſ.e.postulasti. ¶ Scdo q̄rit'.qr ꝑ fit ꝓbatio grē p lras nũq̄d sine lris possit ꝓbari gra facta ꝑserti p romanuz põtificē 7 ꝑ icidit ī illã.q.nũq̄d scꝑtura sit de eē grē.de q̄ vide plene p Jo.an.pº arch.ī ꝓemio.vj.li. Et ibi tã dē ꝓcludit' q scriptura req̄rit' ad ꝓbatõez grē.nõ tñ ē de ſba grē.vñ mortuo papa q̄ fecit graz lris nedũ exct' nõ expirat gra ꝑ ſ succesſoꝛ dz dare lras faciēdo mētiõz de ꝑdecessoꝛe.fa.c.lris.j.e.7 ex ꝑ dicit bal.ī.l.hũanũ ī fi. C.de legi.q si papa ꝓbo ꝓnũciauit aliquē epz vl' abbatē q statī facta ꝓnũciatõe ille sic ꝓnũciatº ē epūs seu abbas.qđ no.dixit tñ q ñ dñt recipi isti ꝑ plat' nisi graz ꝓbēt p lras aplicas.al'tã se gerēs q̄z canõici cũ recipiētes icurrũt gues penas vt br ī exuagãti bonifa.viij.q̄ cipit ī mēte.7 ꝑ vltimũ bñ no.qr mlti ī ꝑ errãt. ꝑ idē sē sit Cal.ꝑ ī eadē.q.nũq̄d lra sit loco tituli bñficialis.tz Cõpo.ī.c.sup lris.ſ.c.q sic. Archi.tñ ī.c.j.de lit.ꝓte.li.vj.ꝑ limitauit vt ꝓcedat ī collatõe fiēda.ꝑ ī iã fcã collatio ē titulº 7 ñ lra. Jo.cal.ꝓcludit 7 melº ꝑ q tã ī collatõe fcã q̄z fiēda lra nũq̄z ē loco tituli.vñ ñ ē titulº remotº nec imediatº.ꝑ sic collatio vbi inꝛuenit ē titulº.ita 7 mãdatũ ꝛbale de ꝓferēdo ē pmordiũ tituli.ñ ei ꝑt dici titulº qr p lras vt ꝓferat' ñ acq̄rit' ius in bñficio ꝑ solũ facultas iplorãdi offm executorꝛ.ad qđ vide bo.gl.ī.c. veniēs de renũc.lra ꝛbo ē ꝓbatio collatõis vl' istiº ꝓncipij.quēadmodũ ꝓtigit ī ꝛctu q̄ pficit' solo cõsēsu.nam scriptura supueniēs ñ ē de ſba ꝛctº.ꝑ fit ad ꝓbatõz ꝛctus.l.ꝛhit'.ff.de pigno.7.l.ꝓsensu.ff.de act.emp. facit quod le.7 no.j.de re iudi.in.c.sicut.

Ex parte decani. Legit' varijs modis.sed fm lec.magl cõez 7 lre ꝓueniētē.h.d. ¶ Nõz rptũ qđ ꝓcuratoꝛ reuocatº 7 de ꝑ certificatº ex iudicio ꝓuit.secº tñ si ī iudicio dũmõ reuocatio ad noticiã aduſarij vl' iudicij ñ ꝓuenit. Jn ꝑma ponit' facti narratio. Jn scda iudicũ istructio.ibi.qr ꝛba.vl' sic sũma fm aliũ itellectũ satz nõbilē. Quicq̄d ꝓcuratoꝛ reuocatº 7 de ꝑ certificatº ī iudicio facꝫ ī fauoꝛē dñi ñ tz.lz reuocatio ad noticiã iudicij vl' aduſarij ñ ꝓuenit. secº si illd tēdit ad ꝓmodũ aduſarij. ¶ No.ꝓ iũcta gl.j.q ꝓuate ꝑsone ꝑt ꝓcedi ꝓulegiũ excõicādi suos maifestos malefcõrespiſis idl'gētia hꝫ ī.c.ex ꝓte.j.dꝛ.sig.vbi ple.d effectu hº idulgētie.7 vide qđ no.Jnn.ī.c.venerabili.de cēſi.vitex.ī.c.dilecto.de ſē.ex.li.vj.vbi no.vtꝫ bñs al' iurisditõez possit ī fcõ ꝓprio sñiaz excõicatõis fulmīare. No. scdo ex ꝑ 7 ex ter.q capl'z eī eccie cathedral' ñ bz d iure cõi ptātez excõicādi nec eī int'dicēdi.vt ī.c.q̄siuit.j. de bis q̄ fi.a ma.p.ca.nã iurisditio de iure cõi est penes epm.lz eã dēat explicare cũ ꝓsilio capli.vt ī.c.ij.de cõsue.li.vj.7.xv.q.vij epūs.7 ī.c.nouit.7.c.quãto de bis q̄ fi.a ꝑla.tñ ex spāli ꝓsuetudie ꝑt capl'z acq̄rē iurisditõz sic itellige.c.irrefragabili.§.cetez.de of.oꝛ. ¶ No.ꝛcio 7 tene mēti q eī vbi ꝓtēdit de oi mõ dfectu iurisditõis ꝑt iudex cogscē 7 ꝓnũciaē an sua sit iurisditõ 7 ꝑ mlt' bñ.ꝓbat' ꝑ.nã si exceptio illiº nobil' ex toto fuisz ꝛba iudices dlegati nullã hũisset iurisditõz ꝛ istũ nobilē.7 tñ potuert isti iudices de hac exceptõe cogscē 7 sup ea ꝓnũciare.7 ꝑ mlt' limitat 7 extēdit.c.sup lris.ſ.e. vt nõ solũ iudex cogscat qñ iurisditio ē elidibil' ꝓ exceptõz ꝑ eī q̄ opponit' nullã ꝓpetē.7 ñ tradas istũ tex.ī ꝑ obliuioni.7 facit qđ.j.dicã sup gl. ¶ No.q̄rto q sup exceptõe adúsarij ꝑt actoꝛ fũdare exceptõz suã q̄ fũdat se ñ sr' iclusa ī ipa exceptõe ꝑ sr' exꝑssis ī ipa exceptõne. nã vt ꝑ vides nobil' iste excipiēdo ꝓposuit se reuocasse illũ ꝓcuratorē.7 tñ sr' hac ꝓfessiõe ꝓ modꝫ exceptõis fcã fũdauit capl'z ītētõz suã ꝛ scdas lras Et hũc tex.nõ ad ꝑ all'.tex.ī.c.cũ venerabil'.d excep.vbi plenissime exaio istũ artculũ. ¶ Nota quinto q q̄s ꝑt se fũdare sup eo quod impugnat quãdo ad aliũ effectum impugnat q̄z respectu illiº sr' q̄ se fũdat.qđ itellige q̄ñ ñ ipugt ipsuz factũ ꝑ solēnitatē fcti.qđ ē nõndũ et ꝓbat' ꝑ ex eo.qr capl'z ipugbat illã reuocatõz ꝓcuratorꝛ respectu vaiditatꝛ ꝓꝛ lraz 7 fũdat se sr' ea ad validãdas scdas lras ꝑ ꝑ fac opti.iste tex.ad ꝑ qđ no.bar.ī.l.ñ vtiq̄.ff.d ex cep. ¶ Nõ sexto ibi.int'locutoriã.q sñia q̄ q̄s ꝓnũciat se iudicē ē int'locutoria ñ diffinitiua.bz tñ vim diffinitiue adeo q eī de iure ciuili ꝑt appellari de q̄ ē gl.no.in auc.hīta.C.ne fi.ꝓ ꝓpa. ¶ Et no.ex tex.ꝓctic̄ ꝓnũciādi cũ reuocat' ī dubiũ d validitate lraꝝ. ¶ No.ibi si reuocatõ mãdati ꝛc.iũcta gl.q q̄cq̄d agit ꝓcurator fuo catus añ certificatiõz reuocatõis eī ī fauoꝛē dñi tz ita

ꝙ aduerſarius nō pōt allegare illā reuocatōz ī pīudicium reuocātis. ⁊ in ℔ habeo iſtū tex. ꝑ nōbili. ⁊ ℔ idē volūit gl. ℔ ⁊ Jnno. ¶ Jn gl. ij. no. ex gl. ⁊ ex tex. ꝙ ī eodē iudicō ⁊ eo. libello pōt agi ꝑ eundē ſup pluribꝫ articul. ad idē. c. cū dilect⁹. de cā poſ. ⁊ ꝓpie. ⁊. c. dilectus. j. de fi. Uel intellige ꝑm cōpoſt. ꝙ iſte ſcde lr̄e fuerūt impetrate de ꝓſenſu ꝓcuratoꝝ vtriuſq; ꝑtis. Uel forte facie bāt mētionē de ꝓximis lr̄is ⁊ clauſula ibi inſerta in ℔ tñ nō ē vis. ¶ Jn gl. ī ꝛbo falſus ꝓcuratoꝝ. no. iſtā gl. ūcto tex. q̄ ſolet frequēter allegari. ⁊ dicit Jnn. ꝙ ſi dñs tacite vel exꝑſſe ratificat geſta ꝑ ꝓcuratorē falſū ñ pōt vlteriꝰ ꝯdicere. l. ij. ī. §. falſus. ff. rē ra. ha. ⁊ in. l. lz. ff. de iudi. ⁊ de ℔ infert Jnn. ad vnuz notabile dictū qđ q̄tidie allegat. ꝙ ſi q̄s ſcit aliquez ſe gerere ꝑ ꝓcuratorē ſuo in iudicio ⁊ nō ꝯdicit facit ſibi ꝓiudiciuz. vñ ex illa taciturnitate vī ille rē gerē ex volūtate ſua q̄ſi velit ꝙ videat ſibi dare mandatū vel ꝓſumendū ē eū hr̄e mandatū. ſic duobꝫ modis pōt intelligi dcm Jnnoc. allat ad ℔. l. ſepe. ff. de re iudi. Jdē vī ſentire Jnno. in. c. cuz ī iure. de offi. dele. ⁊ in. c. in nr̄a. de ꝓcu. ſequit archi. in c. q̄ ad agendū. de ꝓcu. li. vj. ⁊ dñi de ro. dec. ccclxij. al's. ccccl xvij. ⁊ ſe. vbi ꝑ hoc dictū Jnno. dicit ꝙ ſi quis appellat ꝓ me pñte ⁊ nō ꝯdicente valet appellatio ⁊ ꝓceſſus inde factus. idē dicūt ſi ꝓcurator patit aliquem ſe gerere ꝓ ſuo ſbſtituto ⁊ nō ꝯdicit. ℔. Bar. in. d. l. ſepe. ⁊ Ly. in. l. cū pecuniā. C. de neg. geſ. tenēt oppo. mouet bar. exq̄ em iſte agit ad cōmodum eū qđ finis dclaranit cū ſuccubuerit in cā nō video ꝝ ſentire ℔ potius ꝯdicere. ⁊ ſic nō ob. tex. in. d. l. ſepe. Sz certe iſta non ē bona rn̄ſio. qz a ꝓncipio agēdo nō apparet ꝙ inutiliꝫ ⁊ ad meū dānū agat cū potuiſſet obtinere ⁊ ſufficit cām vtiliter eē ceptā q̄uis ꝯrius effectꝰ ſeq̄tur vt in. l. an vltro. ff. de neg. geſt. ⁊ qđ le. ⁊ no. in. c. cū ꝓ cā. j. de ꝓcur. Jtē ſi diceremus oppoſitū nūq̄ vel raro ꝙpeteret actō negociorꝝ geſtorꝝ cū a ꝓncipio ſit dubiuz de euētu leto vel adūſo. ⁊ ſic poſſet rn̄deri ad theoricā Jnno. poſitā i. c. in geneſi de elec. quā ſequit glo. in regula is q̄ tacet. de re. iur. li. vj. vbi dī ꝙ ſi agit de re ꝙcupiſcibili ⁊ honorabili tacēs hr̄ ꝓ conſentiēte. vt in. l. q̄ patit. ff. mā da. Si ꝛo agit de re onerosa ſeu dānoſa tūc tacēs hr̄ pro ñ ꝯradicēte. nā iudicio meo ℔ cōmittit iudicis arbitrio. ¶ Terciū mēbꝝ cū a ꝓncipio tpe geſtionis ñ erat certū an ſequeret effectus dānoſus vel ꝙcupiſcibil'. vñ cū poſſet ſe hr̄e ad lucꝝ ⁊ dānū maxime qñ inchoatio eſt vtilit facta tūc ſumꝫ ex theorica Jnno. ⁊ rōnem Bar. q̄ſq; do. an. ℔ videat ſeq̄ bar. dicēdo ꝙ vbi certitudinaliter agit de fauore meo tūc bñ video dare mādatū. ℔ vbi agit de dāno vel pōt tēdere ad dānū nō video dare mādatuz. hoc dcm nullibi ꝓbat exq̄ vt d ipi pōt ſeq̄ inde cōmodū. nā agēs ꝑ alio ꝓma fronte vī agere ad vtilitatē illius. pz ex eo qz ius admittit ꝙñctā pſonā ad agendū ſine mādato quā tñ nō admittit ꝯ exꝑſſam volūtatē dñi. vt in. d. l. pōponiꝰ. in fi. Si em initiū agē di ceret dānoſum abñti nō admitteret ius iſtū ad agēdū qz tacite videt dñs ꝯdicere. ⁊ q̄ſq; Ly. in. d. l. ſi pecunia. dicat ꝙ in ꝙñcta pſona vel ī amico dñs videt dare mādatū rōne ꝙñctionis vel amicitie. ar. in. l. ſi ꝗnus cōis. ff. de dona. int' vi. ⁊ vxo. tñ ego dīa int' has perſonas nō habita ī ꝓpoſito diſtinguerē ꝑm ea q̄ plene dixi in. c. nōne. de ꝓſum. et diſtingue ſic ꝙ aut iſte q̄ gerit ſe ꝑ ꝓcuratore tēdit ad obligandū pſonā dñi ⁊ dominus ſciens ⁊ patiēs non videt cōſentire. vt in. l. filiuſfa. §. invitus. ff. de ꝓcu. vbi dī qz ſi q̄s ꝓſtituit me ꝓcuratorē pñtem ⁊ tacētē nō videor ꝙſentire. aut tendit iſte certitudinaliter in fauorez dñi. ⁊ vī dñs ꝙſentire ⁊ dare mādatū. vt ē tex. no. in. d. l. q̄ patit. aut tēdit ſeu tēdere pōt ī graue ꝓiudiciū. ⁊ tūc aut eſt caſus in q̄ pōt dñs ꝓhibere ⁊ nō ꝓhibēdo videt ꝙſētire. ſecus ſi de facto ꝓhibere ñ poſſet. ad hoc qđ le. ⁊ no. ī. l. gaius. ff. đ pig. act. ⁊ ī. l. fideiuſſor. §. pr̄. ff. de pig. ⁊ qđ nō. in. l. rē alienam. ff. de ꝓtrahē. emp. ꝑ Dy. in regla is q̄ tacet. de reiu. li. vj. ⁊ ꝑ hac. ī. l. q̄ votis. ff. ſo. ma. ¶ Jn glo. in ꝛbo ꝓpter ſuſpitionē. ibi ⁊ an litis ꝓteſ. de ℔ an ⁊ qñ ꝓcurator poſſit reuocari vide ter. cū glo. in. c. ij. de ꝓcu. li. vj. ¶ Jn ea. gl. ibi q̄re nō reuocat'. ℔ gl. vſq; ad finē iſtat circa intellectū. c. quare ꝑme lr̄e valuerūt ⁊ ſcde nō cū ambe fuerīt impetrate ab eodē ꝓcuratore reuocato ñ tñ glo. clare loquit': videt tñ habuiſſe bonū intellectū. ⁊ clarius loquūt doc. vt dicamus ꝙ ꝑme lr̄e fuerīt impetrate in iudicio. ĩō valuerūt exq̄ noticia reuocatiōis nō puenit ad iudicē vel ad aduſariū. nā ℔ ē regula in mā reuocationis reſpectu eoꝝ q̄ agunt' in iudicio. vt ꝓbatur in. c. mādato. de ꝓcu. vbi de ℔. ℔ ſcde lr̄e fuerūt impetrate ex iudiciū. ĩō ſatis fuit ad eaꝝ nullitatē ipm ꝓcuratorē fuiſſe de reuocatione certioratū. q̄ſi velit gl. ꝙ in exiudicialibꝫ nō ſit neceſſe reuocatōem ꝓcuratoris ad alios ꝓuenire. ℔ ſatis ē ꝓcuratorē certioratū fore. nō tñ doct. aperiūt q̄re ꝑme lr̄e dicunt' iudiciales ⁊ nō ſcde. do. an. dicit hāc lec. cōem ſibi nūq̄ placuiſſe. qz nō videt in ℔ diūſitatē int' iudicialia ⁊ exiudicialia. qz etiā in exiudicialibꝫ dz aduſarius certificari de reuocatione procuratoris cū poſſit decipi ſicut in iudicio. itē ꝑm eū etiā ſcde lr̄e vident' iudiciales cū fuerint impetrate lite pendēte ℔ pace ipi⁹ ſalua lec. cōis ē verissima ⁊ dictū ſuū poſſet ſaluari certo caſu ℔ ñ ī t'minis lr̄e. vñ declarādo hāc lec. cōez dico ꝙ ꝑme lr̄e dicūt' iudiciales. qz fuerunt impetrate in iudicio. qz cā pendēte coꝝ papa procuratoresvtriuſq; ꝑtis cū demeritis cāe nō poſſet in curia liquere impetrauerūt trāſlationē iudicis et ſic obtinuerūt cōmitti cām in ꝑtibꝫ. ⁊ ſic oportebat vt noticia iſtius reuocatōis pueniret ad aduſariū vel iudicē. alꝫ poſſet aduſarius deludi. Sz ſcde lr̄e fuerunt impetrate ex iudiciū. ꝯa poſt ꝑmas ꝑ q̄s negociū erat ꝓmiſſum in ꝑtibꝫ ⁊ ipe ſolus procurator reuocatus eas impetrauit. Uñ nō ſequit' fuerūt impetrate lite pendēte ergo ī iudicio cū multa fiāt ex iudiciū lite pendente. ¶ Nec obſtat qđ dicit do. an. an etiā in exiudicialibꝫ aduerſariū fore certiorandū de reuocatōe procuratoris. qz illud nō eſt vſq; quaq; verꝫ. nō em procedit cū ꝓcurator non deſtinat' ad certā pſonā. ¶ Nā in iſta ſcda impetratione procurator nihil agebat cū pte ℔ ꝑ ſe in fauorē dñi. vñ ſatis erat ad nullitatē actus ipm procuratorē fuiſſe certioratū vt ē tex. in cle. vnica. de renūc. ſed vbi procurator deſtinaret' ad ꝓtrahendū cū certa pſona tūc fateor ꝙ de reuocatōe ē illa pſona certiorāda. vt in. l. ſi fideiuſſor. ff. man. ſequit' ℔ Joh. an. pⁿ ¶ Nico. mathe. ⁊ j. latius dicā. ⁊ in ℔ caſu poſſet verificari dcm do. an. vt non ſit dīa in ℔ int' iudicialia ⁊ exiudicialia. par em ē rō in vtriſq;. nā iō vt arbitror in iudicialibus dz noticia reuocationis puenire ad aduerſariū vel ad iudicē q̄ tz locū aduerſarij. qz in iudicio q̄ſi ꝓtrahim⁹. l. iij. ff. de pecu. vñ exq̄ procurator fuit deſtinatus ad q̄i ꝓtrahendū cū certa pſona. dz em talis pſona certioranda de reuocatiōe ne deludat' ad libitū aduſarij. ⁊ idē ī exiudicialibꝫ eadem rōne cū procurator mittit' ad certaz pſonā. ⁊ no. bñ hanc rōnem. ⁊ ꝑ ℔ habes clarū ⁊ defenſatū primū intellectū iſtius. c. ¶ Scdo principalit' pōt tex. intelligi ꝙ vtreq; lr̄e fuerint in ciciales. ⁊ iō tenuerūt ꝑme et nō ſcde. qz ꝑme tēdebant in fauorē aduerſarij q̄ ignorabat revocatōem procuratoris aduerſarij. et iō impetratio tenuit. vt in. c. mādato. j. đ procura. ℔ ſcde lr̄e concernebāt fauorē iſtius nobil' q̄ revocauit procuratorē ſuū. vñ ignorātia capl'i prodeſt capitulo ignorāti ⁊ ñ nobili ſciēti. ar. in. c. cū iſti vniverſorum. de re. pmu. et in regula cū q̄ de re. iu. li. vj. Et iſte ē notabil' intellectus limitās multū. c. mādato ꝓalle. et ꝑm hūc intellectū quē ſenſerūt hoſt. et cōpoſt. ſūmari ſcdo loco ⁊ tene eū mēti. ¶ Terci⁹ē intellect⁹ ꝓncipal' ꝙ ābe lr̄e fuerīt exiudiciales. et tūc rō diverſitatꝫ inter

ꝓmas ⁊ scdas lras ē. qz ꝑ ꝓmis iudices ꝓnūciauerunt a quoz ꝓnūciatione non fuit appellatū. ⁊ sic sñia trāsiuit in rē iudicatā. ℔ ꝛ scdas lras fuit exceptū ⁊ iudicatū. ⁊ hūc intellectū aliq̄tenus sentit ista gl. in eo q̄ ponderat q̄ non fuit appellatū ℔ aptius ℔ tz Guil. naso dicēs vtrūq; rescriptū nō valuisse ℔ primū assumpsisse vigorē ex iudicis ꝓnūciatione. Et no. istū intellectū. naz nescio alibi ita exꝑssum. Nūc inferē ex eo clarissime q̄ rescriptū nullum assumit vigorē si orta ꝙtētione super nullitate inde ꝓnūciat ⁊ validū ñ appellat. ⁊ sic ꝓbat ea q̄ notātur ꝑ Lap. i. c. j. j. eo. li. vj. ⁊ ea q̄ dixi in. c. sup lris. ℨ. e. intellige tū q̄ rescptū nō fuerat falsū. ℔ dico ꝙ ea q̄ dixi ꝑ Jnno. in. d. c. sup lris. Jtē sequēdo ꝓdictuz intellectū q̄ ābe lre fuerint exiudiciales do quartum ⁊ nouū intellectū ad istum textum q̄ primū rescriptū iō nō valuit. qz ꝓcurator reuocatus illō impetrauit cū ꝙ curator adūse ptis ignozaret reuocatōem. Cū ei ille ꝙ curator fuerit ꝺestinatus ad ꝓmouendū istā cām cū capitulo ⁊ icepat eā ꝓsequ tenēt gesta ꝑ capl'm seu ꝓcuratorē suū cū isto falso ꝓcu. añq̄ certificaret ꝺe reuocatione. vt in. d. l. si fideiussor. ⁊ qō. ℨ. dixi. Scōm ℞o rescriptū fuit impetratū ꝙ ipm ꝓcuratorē reuocatū dūtaxat. ⁊ ꝓcernebat fauorē dñi reuocātis. iō ad validitatē actus nō fuit necesse nisi vt ipe ꝓcurator certificaret cū alteri⁹ nō interesset. ad ℔ tex. in. l. si mandasset. ff. mādati. facit cle. vnica. ꝺe renū. ⁊ ob ꝓdicta ponderat in tex. q̄ reuocatō non ꝙuenit ad adūsariū circa ꝓmas lras ⁊ non sic circa scdas. qz ī secūdis nulla captio fit aduersario ℔ i primis sic si reuocatio valeret. nā si diceremus ꝙriū possz multū dāmificari adūsari⁹. qz non bꝛet dñs nisi clam reuocare ꝓcuratorē. Et hūc intellectuz puto verissimū. ⁊ potes inducē istū tex. singulariť ad id qō. ℨ. dixi q̄ ex⁹ in exiudicialib⁹ reuocatio ꝺz ꝙuenire ad adūsariū si ꝓcurator fuerat ꝙstitut⁹ ad aliq̄d cum eo agendū. ⁊ nescio q̄ alibi ita bñ ꝓbeť. ⁊ multū facꝫ ꝑ isto intellectu. qz impetratio ꝓprie non pōt dici act⁹ m diciať. ⁊ generaliť cū queriť qualr sit reuocād⁹ ꝓcu. qz mā ē pulchra ⁊ q̄tidiana nō omittā. Jnno. videť ℔ vel le q̄ non sufficit ꝓcu. certificari q̄ ad ℔ vt alīs fiat ꝓiudiciū. ℔ oz publice ꝙscribere vt nullus hēat ex⁹ deinceps ꝑ ꝓcu. vt in. l. ℔ si pupillus. in. ℨ. ꝑscribere. ff. ꝺe insti. Et no. bñ ℔ dictū ꝓpť auctoritatē Jnno. ℔ Joh. an. dicit dñm suū in legib⁹ dixisse q̄ illa. l. ℔ si pupillus. loquiť in institore ⁊ non in ꝓcuratore simplici. vñ distinxit ille in quadā disputa. cuius ℞a refert ⁊ sequiť Jo. an. ℔. q̄ aut vult dñs reuocare institorē ⁊ nisi publice ꝙscribat non bī ꝑ reuocato. ⁊ ꝙs ꝓprie dicať institor vel exercitor vide ꝑ Jnno. plene in. c. q̄ ꝙbusdā. ꝺe fideiusso. aut reuocať ꝓcurator simpler. ⁊ tūc si nō ē certificatus nō valet regulariť reuocatio. ꝺe ℔ tñ remitto ad plene no. ꝙ glo. in cle. vnica. ꝺe renū. q̄ ponit dicta Cy. in. l. mādatū. C. mādati. ad ℔. l. si mādasse. ff. eo. Aut ꝓcurator erat certificatus ꝺe reuocatōe ⁊ tūc aut iste falsus ꝓcurator ꝙtraxit dño sciēte ⁊ patiēte et ꝓiudicat dño ꝑ ea q̄. ℨ. dixi p⁹ Jnno. ⁊ tene mēti ℔ mē bꝛū. ego tñ limitarē ⁊ distinguerē ꝑut. ℨ. dixi p⁹ Jnn. qz scia ⁊ patia nō ꝺz indistincte nocere dño exq̄ semel eū reuocauit. aut ꝙdixit dño igrante. ⁊ sic dñs habuit ratū gestū vt ptē gestoꝛ sibi ꝓiudicat. ar. in. l. cū q̄ritur ff. ꝺ admi. tu. Aut nō bñit ratū ⁊ igrauit. ⁊ tūc aut miserat eū ꝑpus ad ꝙhendū cū certa ꝑsona ⁊ nō valet reuocatio nisi illa certa ꝑsona certificeť. vt. d. l. si fideiussor ⁊ optīe ꝓbať ℔ ꝑm q̄rtū intellectū. ℔ si nō ꝺestinabať ad certā ꝑsonā tūc satis ē ꝓcur. fuisse certificatū. vnde agat ꝙhēs ꝙ ꝑm falsū ꝓcuratorē. vt ī. l. falso ꝓcuratori. ff. ꝺe ꝙdi. ob cām. facē. l. si ꝓcurator. ff. ꝺe ꝙdi. inde. ꝺebuit em ille ꝙhēs cū ipo cogitare ℔ euenire possz. ar. in l. siq̄s domū. ff. loca. limita tñ ℔ mēbꝛ ꝑm ea q̄ dicta sť ī gl. ī ℞o falsus. nā soluētes ꝓcuratori ꝛuocato liberā tur nisi reuocatio sit publice no. vt in. l. eⁱ q̄ ī ꝓuīcia. ff. si cer. pe. lz tex. ille potuit intelligi in institore tū satis placet ꝓmū ꝺ cm tāq̄ eq̄us. ⁊ ℔ no. V Jn gl. ī ℞o nō valere dicebāt ibi siq̄s testib⁹. ⁊ ibi soluiť isto ꝙriū. naz spāle ē in eccl'ia vt possit recipe ea q̄ faciūt ꝓ se ⁊ rēspuere q̄ faciūt ꝙ se. V Jn gl. ī ℞o sine spāli fi. ꝺe hac mā vid⁹ no. ℨ. e. nōnulli. ⁊ dicit ibi. ℔ no. fi. gl. ī eo q̄ dicť q̄ ꝓcurator gnālis cū libera ꝓt istas lras impetre. ꝙriū tz ℔ ꝺo. an. imo pl⁹ dicit ī. ꝺ. c. nōnulli. q̄ si ī ꝓcuratiōe exꝓmerent aliq̄ casus reqrētes spāle mādatuz ꝛbiecta cl'a gnāli nō pōt talꝭ ꝓcurator lras impetrare. qz vbi requiriť vocal exꝑssio nō sufficit illa clausula gnālis mō ꝓdicto. ad ℔ qō no. gl. in sili in. c. fi. ꝺe ꝓcu. li. vj. ⁊ in. c. ꝓcurator. ꝺe elec. li. vj. ℔ nec illud dictū nec id qō dicit ℔ m placet. qm̄ nego q̄ ℔ reqrať illa notabil exꝑssio ꝺ q̄ in iuribꝫ. ℨ. alī. ℔ solū reqriť spāle mādatū vt in. l. ꝓcurator cui libera. ff. ꝺe ꝓcur. ⁊ in. c. q̄ ad agendū. co. ti. li. vj. Jdē dicēdū qñ illa cl'a generaľ sequiť casum reqrentē spāle mādatū. vt in. ꝺ. c. q̄ ad agendū. ⁊ ℔ fortifico. nā ꝙiūcta ꝑsona minoꝛē ptātē hz q̄ꝫ ꝓcuratores ꝓdicti. hinc ē q̄ ꝙiūcta ꝑsona nō pōt agere ea q̄ reqrūt spāle mādatū. i. illu ꝺ. ⁊. l. pē. ff. ꝺe mino. ⁊ no. in. l. ℞o' ꝓcuratori. ff. ℨ sol'. Jtē ℔ agiť ꝺe modico ꝓiudicio. et sic sum⁹ ex casum cle. nō pōt ꝺe ꝓcu. imo vī mirandū q̄ ꝓcurator gnālis nō admittať cū latiorē ptātez hēat q̄ꝫ ꝙiūcta ꝑsona. vt pz ex no. ī. ꝺ. l. ℞o ꝓcuratori.

Significāte. Rescptū ipetratuz ꝓ hoīem alicuius ꝺyocesis nō extēdiť ad hoīem eiusdē noīs alteri⁹ ꝺyocesis. Jn ꝓma poniť appellāt⁷ narratio. in scda appellationis ꝓmissio. ibi iōq̄. V No. ꝑ q̄ rescriptū nō extēdiť nisi ad ꝑsonā in eo exꝑssam. nec ꝑsumiť error ī circūscriptione ꝑsonē. V No. scdo, q̄ iudex nō admittē ꝺo exceptōem ltīmam videť grauare ptem lz exꝑsse nō ꝓnūciet ⁊ ex ℔ pt appellari. ꝺe q̄ in. c. ex pte. m. ꝺ app. ⁊ ꝑ Bar. ī. l. a procedēte. C. ꝺ dilatōib. V Jn gl. j. ibi ⁊ ꝑ Bar. ī. l. a procedēte. C. ꝺ dilatōib. V Jn gl. j. ibi q̄ rescripta stricti iuris sūt. no. gl. ⁊ idē no. glo. ℨ. e. nō nulli. V Scdo no. ex glo. in eo q̄ ponit vꝛ intellectū ad. c. sup lris. ℨ. eo. ⁊ intētus gl. ē iste q̄ tūc surreptio ꝑ ignozantiā nō hz vitiare qñ id ad qō volo vti rescpto ꝓhibēdiť in rescripto ℔ exꝑssi aliquā falsitatē ad hoc bendū rescriptū q̄ tñ tacita nihilomin⁹ rescptū habuissem. sec⁹ aūt vbi volo vti rescpto ad casū nō ꝓhibuisset lz ꝑ ignrantiā exprimerē aliū casū. Et ℔ etiaz voluit Jnno. ī. ꝺ. c. sup lris. V Sz exī gl. q̄ro nunq̄d indistincte procedat ꝺecisio h⁹. c. Jnno. ⁊ ꝓpost. q̄ nō. ꝺicunt em ꝓcedē qñ ꝑ alia exꝑssa nō pōt ꝙstare ꝺ corꝑe. ℔ si ꝙstaret puta qz dixi ꝙ titiū legētē senis ꝺyoceℨ florētine cū tñ titius sit ꝺyocesis aretine tunc valet rescriptuz exq̄ iste sol⁹ titius legit senis q̄ ē ꝺe ꝺyocesi aretina. ⁊ tene mēti ℔ dictuz qz facē ad mťa. ℔ ℣De. abbas ⁊ q̄ꝺaz aliī indistincte tenuerūt opposituz. qz rescpta sť stricti iuris. ⁊ iō ñ ꝺebēt extēdi ad hoīem alť⁹ ꝺyoceℨ q̄ꝫ exꝑsse. ar. ī. l. ābigue. ff. ꝺ reb⁹ ꝺu. ⁊ ī. l. q̄tiens. ff. ꝺe here. instit. facē. c. suscептum. j. e. li. vj. Jo. an. ℔ aliť ꝺicit ℔ ꝙiūgēꝺo cum eo qō ipe poīt ī additōib⁹ spe. ī ti. ꝺe rescp. presen. ℨ. vlti. ℣. q̄d si ī ꝺubietate, distīguit ⁊ bñ q̄ aut exꝑssa vera ꝺyocesis lras hūisset. ⁊ tūc error ñ hz vitiare si ꝙstat ꝺe corꝑe. ⁊ sic ꝓcedat prima opi. Aut exꝓssa vera ꝺyocesis lras ñ hūisset ⁊ tūc error hz vitiare. exēplū impetrui iudicē remotū vlť vnā ꝺietā a vera ꝺyocesi a loco ℔ exꝑssi ꝺyocesim ꝓpinquā. sec⁹ aūt vbi vera ꝺyocesis ñ eēt ꝛmota vlť vnā ꝺietā a loco impetra oms. tñ adūte q̄ pōt indistincte teneri opi. Jnn. nā ī casu q̄ trahēt vlť vnā ꝺietā rescriptuz pōt ānullari ñ co respectu q̄ ille ñ ꝓhibēdať ī lris ℔ eo respectu qz ñ pt ibi vltra vnā ꝺietā. Et iō ꝺico adūtēdū ad modum recipiēdi. nā exq̄ ꝙstat ꝺ corꝑe ñ ꝙz re⁹ ꝺicē ego ñ ꝓhibēdo ī isto rescpto. ℔ ꝙz ꝺicē ego ñ possū ibi vigore isti⁹ rescpti. ℔ in certo casu saluarē opi. Jo. an. qñ. s. in rescpto apponeret illa cl'a ñ obstāte ꝙstitutōe ꝺ duas

bus dict̃.nã tũc ſi dyoceſ falſo exp̃ſſo ẽ ꝓpinq̃or q̃ ve
ra dyoceſ puto q ſre ſunt ſurrepticie.qz ſi forte papa
ſciuiſſet dyoceſim illi⁹ eẽ remotiorẽ nõ apoſuiſſ illaz
cl̃am.z no.hãc ꝯſiderationẽ.qz puto veriſſimã.dic̃ etiã
Jo.an.q etiã error ī noĩe vel cognomĩe nõ hz vitiare
ſi ꝯſtat de corpe facit inſti.de leg.in.§.ſiq̃s in noĩe.z ſe-
quũtur dñi de ro.dec̃i.cxxv. ¶ Sz vltra alios q̃ro nun
quid p̃dicta habeãt locũ in ſr̃is impetratis ad bñficia.
vt falſitas exp̃ſſa circa exp̃ſſionẽ bñficij nõ hẽat vitiare
ſi ꝯſtat de corpe bñficij.z ꝟ qõ ẽ q̃tidiana z notabil̃.in
q̃ clude q ſpſe z incident̃ tetigerũt dñi de rota decis.
cclxviij.in antiq̃s.q aut falſa exp̃ſſio nõ fuit cã indu-
ctiua ꝓncipis.qz parit̃ ea ſupp̃ſſa lr̃as dediſſet nec fuit
apposita cã reſtringẽdi gr̃am.exẽplũ in.d.c.ſuſceptũ.z
tũc nõ hz vitiare p rõnẽ.c.ſup lr̃is.§.e.qd ẽ valde notã
dũ.exẽplũ q̃dã impetrauit ſacriſtiã ſenẽ.z dixit eã eẽ di-
gnitatẽ z repit̃ q ẽ offm̃ z nõ dignitas fuit ꝯcluſum p
maiorẽ ptẽ dñor q ñ hz vitiare qz fortius dediſſz pa-
pa ſi dixiſſet q erat offm̃. Jtẽ illa falſa exp̃ſſio ñ reſtri-
git gr̃az ad certũ caſũ ſec⁹ vbi reſtringẽt qz tũc vitiarz
ī alio caſu lz ꝯſtaret de corpe bñficij.z iſte ẽver⁹ z nota
bilis intellect⁹ quẽ mlti ig̃ãt ad dictũ.c. ſuſceptũ. vbi
dr̃ q ſi impetrauit certũ bñficiũ qd dixi vacare p mortez
nõ venit illd bñficiũ ſi vacat p renũciatorz lz cõſtet de
corpe z renũcians hẽatur p mortuo q̃ ad bñficiũ.naz
illa exp̃ſſio vacatõis hz reſtringẽ gr̃am ad illũ caſuz iõ ñ
extẽdit̃ ad aliũ caſũ.z ꝟ ꝑpetuo nõ ꝟ qz faciũt ad mlta

Rodulph⁹ Per r̃ſcptũ impetratũ contra homĩes dyoce-
ſis ñ pñt ꝙueniri hoĩes ciuitat̃.z dixidit̃ vt p-
rima decretal̃. ¶ No.p̃ z nũq̃ ẽdas obliuiõi q in mã
ſtricta appell̃one dyoceſ ñ ꝓprehendit̃ ciuitas.ſec⁹ aũt
i mã larga z fauorabili vel ſaltẽ in mã indifferẽti.ad ꝟ
vide bo.tex.cũ gl.ī.c.vnico.de re.pmu.li.vj.ī.c.cũ ep̃s.
d offi.or.li.vj.z ex ꝟ inferr̃ q ꝟba reſcptor ad lites ſũt
ſtricte int̃pretatõis qd no.gl.eo.c.pri.z.§.c.nõnulli.z
c.ad ꝟ.de hac mã lati⁹.j.ſbtĩa. ¶ No.ſcdo q clauſu
la gnãlis z q̃dã alĩ ſeq̃ns enũeratõem certar̃ pſonarũ
vel rer̃ nõ ſp ꝓprehẽdit paria v̄l minora exp̃ſſis ꝟ r̃ſtri
git̃ z ampliat̃ p̃m det̃minatõz q̃ ānectit̃ cle. ꝟ eñ fuit
impetũ reſcptũ ꝯ epm ſaginẽſe z q̃ſdã alios nec tñ cõ-
prehẽdit clicos ciuitat̃ z ꝟ ꝓpt̃ det̃minatõz illã q̃ ſeq̃-
bat̃ vicz ſaginen.dyoceſ.ad ꝟ qd no.Jnn.ī.c.fi.d of-
fi.archi. ¶ Jn gl.j.ibi qz ſi citas z dyoceſ diũſa ſt̃.nõ
bñ hãc gl.i eo q dic̃ dyoceſim eẽ diũſã z ſepatã a ciui-
tate ꝯriũ fac̃ qz citas ẽ caput dyoceſ.vñ ꝓprehẽdi dz
appell̃one dyoceſ tãq̃ ps ꝟ ſuo toto.vt ptz ī.c.j.j.de
offi.or.z ī.d.c.vnico.de re.pmu.li.vj.hinc ẽ q tota dy
oceſis vnacũ ciuitate appellat̃ parochia epi vt ī.c.apli
ce.j.d dona.So.ꝓpt̃ ꝟ ꝯria mlti impugnarũt decisiõz
iſti⁹ tex.dicẽtes q ñ fuit iuridica decisio.ꝟ ꝟ asserẽ ī pn
cipe ẽ temerariũ.iõ cõiter dr̃ q ī odioſ ñ venit ciuitas
appell̃one dyoceſ qz lz nomẽ dyoceſ ī ſuo genẽ ſũptũ
ꝓprehẽdat ciuitatẽ.vt ī iuribꝫ ī ꝯriũ all̃.tñ cũ capit̃ in
ſua ſpẽ dyoceſ differt a ciuitate.qz dyoceſ r̃ſpectuat̃
ad ipam citatẽ.vñ ī mlt̃is iuribꝫ dr̃ q oĩs de dyoceſi
debẽt ꝓfluere ad citatẽ tpe ſynodi epal̃.z ex ꝟ tene mẽ
ti q vbi vnũ ꝟbũ p̃t capi ī ſuo genere z ī certa ſpẽ ſi ſu
mus ī mã odioſa dz capi in ſpẽ ſua z ñ ī genere.ſec⁹ ſi ī
mã fauorabili. Et vide ſi le in adoptõe. nã adoptõ ge
neralit̃ ſũpta includit ī ſe arrogatiõz.ꝟ ſi ſumit̃ in ſua
ſpẽ differt arrogatio ab adoptõe iuxta ea q̃ dixi.ī.c.vni-
mãm lati⁹ cet̃is attingẽdo z clari⁹ formo q̃tuor articu-
los ſeu mẽbra.aut eñ querit̃ nũq̃d appell̃one citat̃ ve-
niat dyoceſis an ecõtra.nũq̃d appell̃one dyoceſis veni
at ciuitas.t̃ciũ mẽbr nũq̃d appell̃one ciuiũ veniat com
mitatini v̄l dyoceſis.q̃rtũ q̃d ecõtra nũquid appell̃one
comitatinor veniãt ciues: Ad primũ Jo.an.ī.c.ſi ciui
tas.de ſen.ex.li.vj.dixit q appell̃one ciuitatis in ꝓuile-

gio ꝓtra ius ſolũ venit q ambitu murorꝫ ꝓtinentur et
ſuburbia z ꝓtinẽtia edificia citatis.ꝟ ꝟ dcm̃vt cõpẽ-
dãt ſuburbia z ꝓtinẽtia edificia ñ vr̃ regl̃arit̃ vꝫ ī mã
odioſa.nã vt ꝓbat̃ in.d.c.ſi citas. ex ꝓpio ſignificato
vocabuli ſolũ ꝓprehendit̃ id qd ẽ intra menia. et ī mã
ſtricta debem⁹ capi ꝟba ſtricte z ꝟm ꝓpriũ z ſtrictũ ſi-
gnificatũ ꝟborꝫ vt ī.c.ſtatutũ.de ele.li.vj. ¶ Jtẽ ſpãle
ẽ in caſu illi⁹.c.ſi ciuitas.vt ꝓprehendant̃ ſuburbia ne
ꝓpt̃ fraudẽ int̃dictũ vileſceret.dico tñ arg.opti.ex illo
tex.q vbi diſpõ ꝓcepta ī ciuitate vel appell̃one ciuita-
tis eẽt inutil̃.vel poſſet fieri fraus niſi ꝓtinerent̃ ſubur-
bia q tũc appell̃one ciuitatis veniũt ſuburbia.z in hoc
caſu poſſet ſaluari dictũ Job.an.z p ꝟ dico in ſili q ſi
ꝑciperet̃ ſub pena alicui doctori ne legeret in citate nõ
poſſet legere in ſburbijs.qz fraus fieret ꝑcepto.dicit g
q regulariter in mã ſtricta appell̃one ciuitatis veit id
qd.§.dixi. Sz ī mã larga ſeu ſaltẽ indifferẽti venit ci-
uitas cũ ſuo t̃ritorio.vt ẽ tex.pulcher ī.l.j.§.cũ vibez.
ff.de offi.pfec.vr. ¶ Ad ſcdm ſil̃r diſtinguo q in mã
larga appell̃one dyoceſis veit citas vt ī iuribꝫ.§.all̃.ſe
cus ī mã ſtricta vt ꝟ.z ex his inferr̃ ad decisionẽ.q.nun
qd ī lr̃is impetrat̃ ad bñficia appell̃one dyoceſis veiat
citas. Jo.an.p⁹ Hoſt.tz ꝟ q ñ.idẽ gl.ſing.ī.c.accepi-
mus.de eta.z q̃li.z cõpoſt.j.eo.abbatẽ.z archi.ī.c.q̃uis
de p̃bẽ.li.vj. Sz ꝓtrariũ tenuit ꝟ Joan.de lig.z ſentit
Pau.ī cle.ne romani de ele.qz ſi ī priuilegijs venit ci-
uitas appell̃one dyoceſis vt no. Jo.an.p⁹ hoſti.ī.c.j.d
offi.or.ita dicendũ ī r̃ſcriptis ad bñficia.ꝟ primũ dictũ
ẽ cõiter z veri⁹ p p̃dicta marie iũcto.c.q̃uis cũ glo.ſua
de p̃bẽ.li.vj.z id qd dicit Jo.an.d priuilegijs reſtrige-
rẽ ad priuilegia ñ odioſa.ſecus ī odioſis vel qñ ſũt cõ-
tra ius.l.ī p̃iudiciũ t̃cij.ad ꝟ qd no.ī.c.olim.de verb.ſi.
z qd no.gl.ī.c.ſi canonici.de offi.or.li.vj.ſec⁹ vr̃ in lr̃is
de iuſticia cũ mãdat̃ ei q̃ erat obligat⁹.ad ꝟ qd no.gl.
in.d.c.accepim⁹.z.d.c.q̃uis. ¶ Venio ad t̃ciũ z con-
cludo q appell̃one ciuiũ veniũt nõ ſolũ illi de comita-
tu ſ̃ et̃ illi d t̃ritorio vt ī.l.q̃ ex vico.ff.ad munici.z.l.q̃
ī ꝓtinẽtibꝫ.ff.de verb.ſig.p bar.in.l.j.ff.ad munici.z ī.l.
ij.ff.de verb.ſig.z ī.l.nõ dubito.ff.de capti.Et vide bo.
glo.in.c.j.de vſuris.li.vj.z ꝟ in mã larga vel ſaltẽ indif
ferẽti.ſec⁹ putarẽ in mã reſtringibili p ea q̃.§.dixi.licet
alit̃ ſentit bar.ī.d.l.ij.vbi dixit q ꝯdẽnata citate videt
tur ꝯdẽnati comitatini.ſ̃ illd ꝑõt ꝓcedẽ ī mã cõi ciui-
bus z comitatinis. ¶ Ad vltimũ dic q appell̃one comi
tatinor nõ veniũt ciues qz comitatini ſunt obligati ad
ſtrictiora onera q̃ ciues.l.j.z qd ibi not.C.ruſtica vt
ad nullũ obſequiũ.li.xj.no.bar.ī.d.l.j.puto tñ q ī mã
larga ſi dat̃ priuilegiũz dyoceſi vel hoibꝫ de comitatu
q cõprehẽdit̃ tot⁹ comitatus ſeu tota dyoceſis in ſuo
genere.p.§.dicta.an aũt nat⁹ ex ciuibꝫ in comitatu di-
cat̃ comitatin⁹ v̄l ciuis: dic q ciuis.qz q̃ ad iſta onera
nõ inſpicim⁹ locũ origis ſ̃ pſonas ex q̃bꝫ q̃s naſcit̃ ita
notant̃ dixit bar.ī.d.l.j.ꝟ ī dubiũ vtr̃ nat⁹ i aliq̃ ciui
tate ex parẽtibꝫ q̃ non ꝓſtituerũt ibi domiciliũ.ꝟ erant
trãſeũtes v̄l ad tps trahebãt ibi morã dicant̃ ciues il-
lius ciuitat̃.bar.videt̃ dubitare ī.l.filios.C.de mu.et
ori.li.x.vr̃ tñ magis inclinare q ñ.qz oz ad ꝟ vt acqui
rat ciuilitatẽ q parẽtes ꝓſtituerint ibi domiciliũ.qd eſt
dcm̃ ſingl̃are z ſp mẽti tenendũ.z p ꝟ ego allego exq̃
q̃s hz animũ ſe trãſferẽdi fingit̃ eẽ nõ illo loco.vt.l.q̃ſi
tũ.ī fi.d leg.iij.et ī.l.beres abñs.ff.d iudi.et ī.c.roma-
na cũ ſua gl.d fo.ꝓpe.li.vj.et p̃dicta no. ¶ Jn ea.gl.ī
fi.no.hãc vltimã.q.g.ꝯcludit eñ ꝓceſſuz ñ valẽ ſi fuit
actũ ꝯ pſonas maiores vel negocia maiora exp̃ſſis ꝯri
um tz Jnn.ī.c.ſedes.§.e.et cõpoſt.ꝟ ꝟ Jo.an.dicit q
reſpectu pſonarꝫ ñ valz ꝓceſſus.ſec⁹ reſpectu rer̃.mo
uet̃ qz ꝟꝓpio ſignificato ꝟborꝫ veniũt maiores pſone
et maiora negocia.c.ꝟ.ſedes.allegatũ qd r̃ſtrigit hãc
mãz oĩns d pſonis dic̃ q maiores ñ ꝓprehẽdũt̃.Tra
ctans ꝟo de reb̃ dixit q ſup̃ maior ib̃ reb̃ non tenet̃

rñdē.7 ſic res maiores cōprehēdūt.ß ꝓpetit exceptō.ſi ꝑ nō opponit tz ꝓceſſus.tū qr ī maioribꝫ rebꝫ nō ꝺefic iuriſditio.tū qr vr̄ ꝓrogatio facta.nā poſita iuriſditione circa ꝑſonas pōt fieri ꝓrogatio ꝺe re ad rē.vt ī.c. cū olim.ꝺe offi.ꝺele.7 no.gl.in.c.p.7.g.eo.ti.ß in ꝑſois maioribꝫ cū ñ ꝓhēdant ꝺeficit iuriſditio nec pōt fieri ꝓrogatio ꝺe ꝑſona ad ꝑſonā.vt ī.ꝺ.c.p.7.g.7 ꝑ ß dicit ipe cōpoſt.bñ ꝺixiſſe in eo q ꝺic q ſi ꝺat reſcptū ſup eccl'ia ſācti nicolai ꝺyoceſ ſaginen.valz libell⁹ ſi ñ excipit ſup eccl'ia ſācti nicolai citatis ſaginen.ꝺo.an.ñ vr̄ ß vltimū approbare q ad caſū iſti⁹.c.qr etiā bona q ſūt ī ipa ciuitate nō ꝓhēdunt er q fit mētio ꝺe ꝺyoceſi.ego fateor q nō ꝓhēdunt ß ꝺico valē ꝓceſſuz ſi nō fuit exceptū in ꝓrogatōe iuriſditōis ꝺe re ad rem exq̄ nō ꝺeficit iuriſditio q ad ꝑſonā.7 ſic puto intelleꝛiſſe cōpoſt.7 Jo.an.ꝺe hac tñ mā vide qꝺ plene ꝺixi ī ꝺ.c.ſedes.7 no.ſingl'ariter iſtꝺ ꝺictū Jo.an.in eo q ꝺicit q ex ꝓpꝛio ſignificato verboꝝ ſub illa clauſula generali;7 q ꝺā alij cōphendunt maiora expſſis tā in rebꝫ q ß in ꝑſonis.7 ß facit ꝓ bis que ꝺixi in.ꝺ.c.ſedes.

Signíficauit. Si ꝙueniēd⁹ ꝓ cl'am moueat re integ̃ ſucceſſoꝛ cōueniri nō pt.7 ꝺiuiditur vt ꝓximum.

No.ꝑ q reſcptū ad lites trāſit ī ſucceſſoꝛē illi⁹ ꝙtra quē fuit impetꝝ ſaltē re nō integ̃ 7 ß ꝓbat notant iſte tex.a ꝺrio ſenſu.ſec⁹ vr̄ ſi res eēt integ̃.qꝺ an ſit vex in diſtricte.j.ſß ꝉcia.

No.ſcꝺo ex tex.q ꝑ illā gnālē cl'am q ꝺā alij pt femia ꝙueniri.7 ſic vr̄ q in reſcptis ad lites maſculinū ꝓpꝛhēdit femininū.tex.tñ iſte ex toto ß ñ ꝓbat.qr mꝫier ꝙueniebat ñ ex ꝑſona ſua ß ex ꝑſona ꝺefūcti.nā ꝑ illā gnālē cl'am intēdebat iſte impetꝝ iclu ꝺere comitē 7 ñ iſtā mulierē.Sꝫ q ꝺicēdū ꝺe iure:recurre ad māꝫ ſatz ꝺiſcuſſā ꝓ archi.xvj.q.iij.ſi q⁹ ſuaꝺēte.ꝓbar.ī.l.j.ff.ꝺe ꝛ.ſi.vi ꝺ ī ſpe.ī ti.ꝺe reſcpti.pñta. ℣.ſi.ℵ.ß q̄rit.7 ſatz puto cā icludi ī mā nr̄a cū ñ agat ꝺe re mꝫtū ꝓiudiciali.qꝛ ꝑ reſcriptū ad lites ſolū ꝺat iu ꝺex 7 nō fit aliꝺ ꝓiudiciū pti.7 maſculinū regularit cōcipit femininū.l.ſi ita ſit ſcriptum.ff.ꝺe.l.ij.

No.t cō q femia ſuccedit ī ꝺignitatibꝫ vnꝺ iſta mꝫier ſucceſſit frī ſuo ī comitatu.ꝺic tñ Ain.ß ꝓcedē ꝑm ꝙſuetu ꝺinē gallicanā ſec⁹ ꝺe iure cōi.qꝛ ī ꝺignitatibꝫ 7 feudalibus ñ ſuccedit mꝫier niſi aliꝺ ſit ꝺcm ī ꝙceſſiōe feuꝺi vt ī libꝛo feuꝺoꝝ ꝺe ſucce.feu.c.filia.

Adūte ī ꝺignitatibꝫ feudalibꝫ ß ē indubitatū ß ī ꝺignitate ñ feudali vr̄ ſec⁹.vicz q ꝺe iure cōi ſuccedat femia.ad ß.c.ꝺilecti.ꝺe arbi.7 .xij.q.ij.ī.c.cū ꝺenotiſſimā.7 fac iſte tex.naz ß ñ ꝺr̄ q iſte comitat⁹ eēt feudal'.

Op.ꝺ tex.vr̄ eniz q iſtꝺ reſcptū ꝺebebat extēꝺi ad iſtā comitiſſā qm ꝺignitas ñ moꝛit lz moꝛiat ꝑſidēs.vt ī.c.liberti.xij.q.ij. 7 in c.ſi gratioſe.j.e.li.vj.

So.tex iſte pt intelligi ꝺuobꝫ modis.ꝑ q ꝺebitū fuit ꝺctū noie comitat⁹ ita q ipa ꝺignitas eēt obligata ß comes erat ꝙueniēd⁹ noie ꝺignitatl.7 tūc ꝓcedit ꝺriū qꝺ ē satz ꝺifficile 7 vex ī ſe.vnꝺ ꝺicūt ß Jnñ.7 cōpoſt.q ſi reſcriptū ipetrat ꝺ eccl'iaz pt ꝙueniri is q fuit ꝓmot⁹ in ꝑlatū p⁹ impetratiōez qꝛ ꝺignitas ñ variat ꝑ ꝓmotōez ꝑſidētis.Et no.bñ ß ꝺictū 7 tūc ꝺic iſtū ītellectū ñ ꝓcedē ad iſtū tex.Sꝫ intelligo q pecunia fuit mutuata frī ꝑſonal'r 7 actō erat ꝺirigēꝺa ꝺ frem ñ ꝺ comitatū.7 ꝑ ß iſte tex.cū ꝺic q mutuauerat frī nec ob.q tex.ß pōderet q iſta mꝫier ꝙueniebat qr ſucceſſerat in comitatu.qꝛ ß pōderat ad cōcludēdū q iſta erat heres frīs ſui.nā cōiter comites nihil hñt vltr̄ comitatū.iō pōderat iſta ſucceſſio ad infe rendū eā eē heredē vl'em 7 ſic intelligēꝺo euitat ꝺriuz

In gl.ī fi.vr̄ gl.ꝙcludē ī effectu q ſi ꝺefūct⁹ cōueniē ꝺus erat expſſus ī reſcpto q tū c reſcriptuz extēꝺit ad ſucceſſorē eē re integ̃.ꝑ.c.ꝺilecti.ꝺe ſo.ꝙpe.vr̄ tñ gl.ß reſtringē qñ fuit ipetratū reſcriptū ī cā ꝺignitatis.Si ꝙo ꝺefūct⁹ nō erat expſſus ī reſcripto ß eat ꝙueniēꝺ⁹ ſß cl'a tūc ñ extēꝺit ad ſucceſſorē re integ̃.7 ad hūc caſū reſtringit hūc tex.7 hāc lec.tenē qꝛ cōis ē 7 vera ß ꝺifficile ē reꝺꝺ vera 7 ꝙcludēte rōnē ꝺiūſitatis ī c⁹ ꝺe redditi one m'ctū inſtar ß.Sꝫ ꝙclude breuit 7 clare q ꝺiō in ꝑ caſu extēꝺit qm reſcriptū hūit vires ſuas ī ꝑſonā ꝺefūcti cū viuēt tpe ꝺate.vñ extēꝺit ad ſucceſſoꝛē qꝛ fingit eaꝺē ꝑſona cū ꝺefūcto vt ī auc.ꝺ iureiu.a moꝛiēte ꝑſticoll'.vij.ß ī ſcꝺo caſu qñ ꝺfūct⁹ eāt ꝙueniēd⁹ ſß cl'a nec fuit expſſus tpe vite ſue reſcriptū cozzuit cum ñ fixerit radices in ꝑſonā ꝙueniēꝺi.nā nō valet iuꝺex ꝺat' reſcptū ñ viuēt is ꝺ quē iuꝺex ꝺat'.vt ī.l.ij.ff.q̄ ſen.ſine ap.reſcin.ß iſte iuꝺex vr̄ ꝺat⁹ ꝺ ꝙueniēꝺū ſß cl'a tpe q̄ expꝛimit'.nā antea ñ hꝫ iuriſditōem iuꝺex in nō expſſo vt in c.paſtoral'.§.j.ſ.e.merito cozzuit reſcriptū q ad iſtū q ꝺeceſſit añq̄z exprimeꝛet'.Et ſi ꝺicēs eoipſo q exp̄mit' fingit' expſſus tpe ꝺate reſcripti.ar.ī.l. potioꝛ.ff.q po. ī pig.ba.vbi ꝙditio trahit' retro a tpe initi ꝙctus.Sꝺo. duplex.pria q ß ñ pt retrotrahi cū ꝺeficiat ſbiectuz ꝑ moꝛtē.ſi'le ī.c.ſi ꝑ te.j.e.li.vj.

Scꝺa ſo.7 melioꝛ ī eo vē caſu ñ ꝺebēt ꝙcurrē ꝺue fictōes vt no.ī.l.j.C.ꝺ ꝺo. ꝓmi.ß ſi reſcriptū ß caſu extēꝺeret ad ſucceſſoꝛē conꝺ curreꝛēt ꝺue fictōnes.pria q fingeret iſte expſſus tpe ꝺate.ſcꝺa qꝛ ſucceſſor fingeret eaꝺē ꝑſona cū ꝺfūcto. nā vere ſucceſſor ñ ē eaꝺē ꝑſona cū ꝺefūcto.Et ex his limita.l.heres abñs.ff.ꝺe iuꝺi.vbi ꝺr̄ heredē poſſe ꝙueniri vbi ꝺefūct⁹ poꝛat.ꝺz ei ītelligi ī ordinario 7 ñ ī legato ſaltē ꝺato ſß illa cl'a gnāli.Rō qꝛ reſcripta ſūt ꝑſonalia 7 odioſa merito reſtringēꝺa.ſ.e.ad ß.7 gnāliter cū q̄rit an reſcriptū extēꝺat ad ſucceſſoꝛē.ꝺiſtinguē p⁹ cal.ß.7 Jo.an.ī regl'a is q̄ ī ius vereg.in.ī merc. q aut mā ſup q̄ ipetrat' reſcriptū ñ extēꝺibil' ad ſucceſſoꝛē 7 expiꝛat reſcriptū ꝑ moꝛtē.exēplū ī actoꝛe ipetrti ē reſcriptū ſup būficio ꝺbito.nā ſi moꝛit' ñ pt heres ē⁹ vti illo reſcripto.qꝛ ñ ſuccedit ī būficio cū ī būficijs nō bēat locū ſucceſſio vt ī.c.ex trāſmiſſa.ꝺe fi.ꝑſby.exemplū ī reo fuit ipetratū reſcriptū vt reus ꝺponeret' ab ordine vel a būficio certū ē q moꝛtuo reo ñ pt cōueniri ſucceſſoꝛ.qꝛ crimia moꝛte extinguūtur.xxij.ꝺi.q̄rūꝺā.7 i.l.j.C.ſi reꝰ vel accu.moꝛ.fue.aut mā ꝙcernit ſucceſſoꝛē 7 tūc aut res ñ ē integ̃.puta qꝛ ꝺefūct⁹ fuit citatus 7 tūc reſcriptū extēꝺit ad ſucceſſorem.ar.ß a ꝺrio ibi ad iuꝺiciū ꝙuocat⁹.Aut res ē itegra.7 tūc aut pōde ceſſoꝛ erat cōueniend⁹ ſß cl'a 7 tunc ñ extēꝺit ad ſucceſſoꝛē vt ß exq̄ ñ fuit expſſus ꝺ viuēt.ß vex niſi reſcriptum fuiſſz impetꝝ ꝺ ꝺignitatē vt.ſ.ꝺixi.Aut cōueniend⁹ erat expſſus ī reſcripto 7 tunc ſi fuit reſcriptuz ipetratuz ī mā cōcernēte ꝺignitatē lz nom̄ ꝑlati fuerit expſſum 7 tūc extēꝺit ad ſucceſſoꝛē.7 ī ß caſu loq̄t ꝓprie ꝺcm.c.ꝺilecti.Aut ñ cōcernebat ꝺignitatē ß ꝑſonā 7 tūc ñ extēꝺit ad ſucceſſoꝛē ſingularē niſi ī triby caſibꝫ.Prim⁹ ſi ſucceſſoꝛ ſuccedit ī vitiū.7 ī ß caſu loquit'.c.qꝛ ꝙurꝫ.ꝺ iuꝺi.Scꝺs caſus ī.c.j.ꝺ ali.iuꝺi.mutatis.Tęci⁹ ſi emanat ſcꝺa iuſſio vt ī.ꝺ.c.qꝛ ꝙurꝫ.ß aliū ītellectū.Aut q̄rit' nūq̄ ꝺebeat extēꝺi ad ſucceſſoꝛē vl'em 7 fuerit mꝫte opi.ß opi.magl cōis hꝫ q ſic qꝛ ceſſent eeꝺem ꝑſone vt.ſ.ꝺixi.Jtē qꝛ agit ꝺe modico ꝓiudicio. 7 intellige ſi ꝺefunct⁹ erat ī reꝑ nā tpe ꝺate reſcripti. alſ reſcriptū nō valet.vt ī.ꝺ.l.q.7 ita nec ꝓuilegium. trāſit ī ſucceſſoꝛē ſi moꝛtu⁹ ē tpe ꝺate is cui cōceꝺit vt ē tex.multū notabil'in.l.neratius.ff.ꝺe reg.iu.

Ex inſinuatōne. Nō valēt lie executoꝛie ī q̄bus impetrās falſo ꝺixit monitoꝛias ꝓceſſiſſe.ꝓiō ponit' ꝓtis ꝺeciſa q̄rela.ſcꝺo puiſio.ibi q̄ circa.

No.ꝑ q lie executoꝛie valēt ſine monitoꝛijs ꝺum tñ ceſſet ſurreptō.hīc hodie cōit' ſolū ꝺāt' executoꝛie.monitoꝛie 7 ꝓceptoꝛie hodie ñ ſt' ī vſu niſi qñ papa reſcribit ꝓ receptōe alicui⁹ monial'.

Sꝫ q̄ro ß papa mādat ꝓcedi ꝓuia rōne q ſi iuꝺices ꝓceſſer̄t cōtra rōnē nunq̄ dz ꝓceſſus.vr̄ q nō.qꝛ cōtra formā māꝺati vt ī.c.cum ꝺilecta.ſ.e.7.c.venerabili.ꝺe offi.ꝺeleg.7.l.diligenter.

ff. mãdati. Jn ẽrñ fac̃ naz ꝓcessus ꝓtra ius litigatoris valet. vt in. c. cũ inc̃. j. de re iudi. doc. ℔ dicũt ꝓcessũ valere. qz ista cl̃a nõ limitat iurisditionẽ nec dat formam ꝓcedẽdi ꝑ potꝰ sapit monitõz z instructõz iudicl̃. naz sp intelligit vt iudex ꝓcedat ꝓuia rõne. iõ si exꝑmit ñ dat̃ noua forma. qđ bñ no. qz facit ad mlta. z ℔ dictuz allegani i. d. c. cũ dilecta. vbi plene expediui hãc mãz z dic vt ibi. ¶ Jn glo. j. ibi: ꝑ ordo z ꝓsuetudo curie. et dic ꝙ olim obseruabat̃ iste stilus hodie secus vt. ꝑ. dixi. Sz gl. retulit se ad tps suũ ẽc.

Mandatũ apostolicũ. Hec decre. dic̃ Cessatibꝫ clis i dubio papa ñ intẽdit ꝯuare eandez eccl̃iam seu eñdẽ collatorẽ sup ꝓuisiõe duoꝝ. iõ scds impetrãs repellit̃ siue ꝑmꝰ expectet siue sit iã gr̃az ꝓsecutꝰ. Sz ꝑm aliũ intellectũ ℔ dic̃. Nõ intẽdit papa eũdẽ collatorẽ ꝯuare de duobꝰ vbi ꝑ scdo. scribit cũ cl̃a si ꝑ alio ñ ẽ sc̃ptũ q̃ hmõi gr̃am ꝓsequt̃ et̃ ꝑ tpe date vl̃ ꝓtatois scdi gr̃am assecuto. Jn ꝓria poit dcm̃. i scda eꝰ rõnẽ. ibi cũ sup. ¶ No. ꝓ valẽ l̃ras sup receptõe aliꝯ cuius i canonicũ lz nulla fiat mẽtio de assignatõe ꝓben de. nõ tñ intelligas istũ debere remanẽ sine ꝓbẽda quia eẽt ẽ. c. relatũ. j. de ꝓben. ℔ ꝓbẽda venit accessorie ad canonicatũ. vt. c. si cl̃ic⁹. 7. c. si postq̃. de ꝓben. li. vj. 7 qui vult ꝓncipale 7 añcedẽs vr̃ velle ꝓns 7 accessoriũ vt in c. cũ. m. de cõsti. ¶ No. scdo ibi faceres recipi. ꝙ papa qñq̃ dat executorẽ ad ꝓpellendũ ordinariũ vt ꝓuide at iuxt̃ mãdatũ suũ. qñq̃ dat executorẽ ad ꝓuidendũ vice sua. vt in. c. abbatẽ. j. e. 7 plene de mã in. c. si capl̃o. 7. c. si soli. de ꝓben. li. vj. ¶ Jtẽ no. ꝙ intẽtio pape nõ ẽ ꝯuare ordinariũ sup ꝓuisiõe duoꝝ. Ex q̃ no. ꝙ ordinarꝰ dicit̃ grauari cũ papa ꝓfert bñficia ad ipꝰ collationẽ spectãtia. 7 ẽ rõ qz collatio cẽsetur q̃dã donatõ cũ ordinarꝰ vtat̃ liberalitate in cui cõferẽdo. vt no. in. d. c. relatũ. hinc dicit gl. no. ꝙ collatio bñficioꝝ cõputat̃ inc̃ fructus. vt no. in. c. cũ olim. de ma. 7 obe. vñ nõ ꝑt dici nõ grauari cũ ꝓuenerit hac liberalitate 7 facilitate donãdi. Ex q̃ inferꝝ ꝙ hodie ꝑñt ordinarij mlt̃ cõqueri cũ ex reseruatõe sumi põtificis 7 ex l̃is expectatiuis ius cõferẽdi sit q̃si abdicatũ ab ipis ordinarijs. qđ ẽ contra c. ecce. xcix. di. qz nõ dz papa ita ꝓuidere suis cõmodis seu vtilitatibꝫ romane curie cũ tãto graui ꝓiudicio ordinarioꝝ. 7 ordo eccl̃iastic⁹ cõfundit̃ si sua iurisditio vnicuiq̃ ep̃o nõ ꝑuat̃ vt in. c. puenit. xj. q. j. ¶ Pro introductõne gl. 7 mãe op. ꝯ tex. de creta. dz continẽ dubitatõem in se qz nõ dz edi in casu nõ dubio. vt in. c. cũ in iure de offi. del̃. 7 in. l. j. in fi. ff. ad munici. 7 in. l. qđ labeo. ff. ad carbo. Sz ista decre. nullã continet dubitationẽ. qđ pz ex eo ꝙ papa scripsit ℔ conditõe ꝓ sc̃do. si ꝓ alio ñ fuerit sc̃ptũ 7 comptũ fuit ꝙ ꝓ alio scripserat. q̃ ista gr̃a nulla ex defectu cõditõis opposite. qđ ꝓcedit marie cũ conditio ẽ de ꝓterito cũ illa ñ suspẽdat. qz certũ ẽ nãe vtꝝ scripserat ꝓ alio vel nõ. vt in. l. cum ad pñs. ff. si cer. pe. So. dicit gl. j. 7 bñ ꝙ dubitatõ potuit eẽ qz gr̃a scda videbat̃ conditionat̃ ex sola pendẽtia ꝓme gr̃e. qz dicebat̃ si ꝓ alio ñ scripsim⁹. q̃ hmõi gr̃am ꝓsequat̃ ℔ priꝰ fuerat gr̃am ꝓsecutꝰ. 7 sic nõ videbat̃ bñe locũ pria cõditio cũ amplꝰ nõ pẽderet ꝓuima gr̃a. Et ꝙ ℔ ponit glo. rõnẽ dubitãdi. ℔ decisio fuit in ẽrñ. 7 rõ decedẽdi ꝑm gl. ẽ. qz cũ papa nõ intẽdẽt ꝯuare eandẽ eccl̃iam sup̃ receptione duoꝝ fortiꝰ gratiam elicit̃ pria gr̃a executa q̃ ea pendente. 7 sic fortius obstabat exceptio ꝯ scdm impetrãtẽ. ¶ Sz ꝯ hoc op. nã de intẽtione pape nõ apparet nisi ꝙ illã cl̃am sed illa cl̃a refert̃ ad pẽdẽtiã ꝓme gr̃e. iõ cũ illa eẽt executa ñ bẽbat obstare illa cl̃a. Et ob ℔ forte gl. q̃. dic̃ ꝙ eꝰ sine expꝛssione illiꝰ cl̃e papa nõ intẽdit grauare eũdẽ collatorẽ sup̃ receptõe duoꝝ nisi exꝑmat. vñ ꝑm glo. ista cl̃a si ꝓ eo. sp ℔ intelligit̃. qđ ꝓtz ex eo ꝙ qñ papa vult scdm recipi apponit cl̃am nõ obstãte ꝙ ꝓ alio scripserim⁹. ad ℔ bo. tex. in. c. pe. in fi. j. e. li. vj. aliꝯ tenẽt oppositũ dicẽtes ꝙ nisi papa apponat illã cl̃am si ꝓ alio. tenet ordinariꝰ recipe scdm 7 t̃ciũ ẽc. nã si intentõ papeẽt non grauare eccl̃iam super receptõne scdi nisi hoc exꝑsso supfluo esset ista cl̃a si ꝓ alio nõ scripsim⁹. Jo. an. ℔. 7 in. c. pe. ꝑ. alk. tz primũ intellectũ quẽ sequit̃ gl. qz alꝰ frustra poneret̃ illa cl̃a nõ obstãte. nec ob. si dicat̃ ꝙ ꝑm intellectũ gl. supfluit illa cl̃a si ꝓ alio. qz nõ ẽ absurdũ si exprimant̃ ea q̃ tacite insũt. vt in. c. significasti. de elec. ℔ absurdũ est tollere nõ obstãtia vt obstãtia. vtputa si dicat̃ recipias talẽ nõ obstante ꝙ sit doctor vel nõ obstante ꝙ habeat tps ltimũ. Host. posuit terciã lec. ꝙ aut pria gr̃a pendet 7 nõ valet scda nisi apponat̃ cl̃a cõualidatiua vtputa nõ obstãte ꝙ ꝓ alio ẽc. Et est rõ ꝑm eũ in odiũ vacaturaꝝ ne plures sint expectãtes in eadez eccl̃ia vel sub eodem collatore cũ sic daret̃ votũ captãdi mortem plimoꝝ. Jtẽ si nõ apponat̃ cl̃a nõ obstãte. videnꝯ iste gr̃e pendẽtes referri ad idem bñficiũ. Et sic quodãmodo induceret̃ sectio ꝓbende. 7 iõ est opus ad ℔ vt valeat scda gr̃a ꝙ apponatur cl̃a non obstãte. Ad idez adducit. c. ꝓnti. de offi. legati. vj. vbi dr̃ ꝙ legatus nõ ꝑt facere duas gr̃as pẽdere sub eodem collatore ℔ vna executa ꝑt facẽ scdaz. ℔ fortiꝰ ℔ ꝑt facere papa. aut pria gr̃a ẽ executa 7 tunc ꝑm eũ valet gr̃a nisi apponat̃ cl̃a invalidatiua. 7 in hoc casu ꝓcedit iste tex. 7 hãc lec. terciã secutus est ℔ Joh. cal. in suo cõmento. 7 adducit ꝓ hac lectura stilũ hodie rnũ romane curie. apponit eñ romana curia illã cl̃am nõ obstãte ꝙ aliq̃ ꝓ l̃as nr̃as sint recepti. vel vt recipiantur insistant vel aliq̃ l̃as nostras impetrauerãt sup ꝓuisione de bñficijs eis fienda. vñ põderat ipse ꝙ iste cl̃e solũ concernant pendentiã gr̃aꝝ 7 non gr̃as executas. qz gr̃a executa nõ ob. sc̃de. ℔ exequenda sic rõne ꝓdicta. Ad. c. pe. ꝑ alle. rñdet duplr. ꝓio ꝙ vbi gr̃e r̃flectabant̃ ad idẽ bñficiũ. Jtem nulla erat executa vl̃ forte in vtriscq̃ literis erat cl̃a si ꝓ alio. 7 iõ non valebant vtreq̃ l̃re. 7 hũc intellectũ Host. 7 Cal. secutus fuit q̃dam doctor solennis dũ ℔. c. padue repeteret 7 adducebat istũ tex. in ꝓbo eccl̃iam añ dictaz. nõ eñ papa ℔ simplr dicit ꝙ nõ intendit eccl̃iam grauare de duob⁹. ℔ retulit se ad illã eccl̃iam cui scripserat si ꝓ alio. q̃i dicat respectu alteriꝰ eccl̃ie cui nõ scribit̃ cũ illa cl̃a cessat ĩtẽtio pape. ℔ Jo. ꝺ lig. do. an. do. cal. cõit̃ aliꝯ scribẽtes ℔ sequũtur primũ intellectũ glo. 7 approbãt do. de rescri. xxxv. vbi dicũt ℔ ꝓcedere et̃ si ambe vel altere littere essent in forma paupeꝝ. fundamentũ istoꝝ est. q̃a l̃ra ℔ fundat se sup̃ grauamine 7 nõ sup̃ pendentia prime gr̃e vel sup̃ odio vacaturaꝝ. grauamen ꝯo magis vrget gr̃a executa q̃s ea pendente. Jtem ꝑm do. an. ꝓbat̃ ℔ alio respectu. nã casus omissus relinq̃t̃ dispõni iuris cõis. l. si cũ totẽ. in ꝓn. ff. solu. ma. 7. c. susceptuz. j. eo. li. vj. Sz ℔ papa cõditionauerat gr̃am scdam i euẽtum pendentie prime. prima aũt nõ pendebat hic. q̃a erat executa. 7 sic erãt ℔ exꝑ ꝓuisionem pape. 7 nihilominus papa voluit scdm admitti qđ ꝑfecto nõ cõtingit vi cl̃e rõne ꝓdicta ℔ exꝑ dispõne iuris cõis. Adũte nã ℔ motiua cessarent si tenerem⁹ opi. Cal. dicentis ꝙ cõsecutus ꝓbendã põt dici gr̃am ꝑsecꝰ ex eo ꝙ actualiter ꝓcipit redditus 7 sic ꝓtute cl̃e scdis fuit expulsus cũ extiterat conditio ℔ ℔ non obstãte sp tenui primaz lec. 7 sum motus exnouo fundamento. dico eñ ꝙ ista intentio pape insurrexit ex stilo curie. nã a ꝓncipio papa nõ scribebat ꝓ aliq̃ bñficiando. vñ in volumine de creti non repit̃ bas gr̃as vnq̃ fuisse ꝓcessas ℔ postmodũ papa incepit scribere cũ moderamine dando ꝑmo monitorias. scdo ꝓceptorias. tercio executorias. 7 alꝰ nõ scribebat ꝓ scdo q̃n apponeret illã clausulaz si ꝓ alio nõ scripsim⁹. vt ℔ cũ duob⁹ se. naz ex stilo curie cõ ꝓbẽdim⁹ intentionẽ pape adeo ꝙ solita inseri ĩ rescri

ptis bñtur ꝑ exp̄ssis. ad ℔. c. ex lr̄is. de ꝓsti. ⁊. c. cū cāz. ⁊ elec. ⁊. c. ij. ℔. eo. ⁊ ex his colligit q̄ ista cl̄a si ꝑ alio non supflue ponit seu saltē antiquit⁹ ponebat. q̄ nullo iure exp̄sse cauet q̄ papa nō intēdat grauare eccl̄az sup receptōe duoꝝ ℔ vt dixi ex ꝓsuetudie pape insurrexit illa p̄sumptio tacite volūtat. Et q̄ ℔ lect. sit vera pz̄ī c. capl'm. ℔. eo. nō diuinādo ad illū tex. nā ꝑmo recepto excludit scōs ī eadē eccl̄ia. nec apparet q̄ ibi eēt cl̄a si ꝑ alio. nec ob. q̄ tex. iste se referat ad illā eccl̄iam vbi fuit scriptū cū cl̄a. q̄ dico ℔ facē poti⁹ ꝯ illū inducentem istā lr̄am ad hūc effectū. nā si intētio pape nō erat grauare illā eccl̄iam nisi ꝑ clausulaz ꝓuidebat in vno casu tm̄. s. in euētum pendētie ꝑme forti⁹ vī q̄ nō intēdat ḡuare eccl̄iam aliā vbi in scōis lr̄is nullā cl̄az apponit. q̄ ꝓuidēdo in casu pendētie videbat tacite velle q̄ gratia executa non bñret obstare. ar. c. nōne. de p̄sump. ⁊ tū ℔ ꝯriū decidit. ad. c. p̄nti. de offi. le. lib. vj. multipl'r pōt rñderi. loquit' em̄ in legato q̄ tanq̄ bñs ordinariā concurrit cū quolibet collatore. vñ nō dī prauare eccl̄iam nisi ex sola pēdētia. nā ꝓferēdo vtit' iure suo. Itē ibi nō dī q̄ valeāt scōe lr̄e nō facta mētione de prioribꝫ. ℔ ātq̄ loq̄mur ī papa q̄ lz possit ꝓferre oīa bñficia nō tñ vult vti hac ptāte ordinariozꝝ nisi ℔ exp̄mat. ar. in. c. puenit. xj. q. j. Quid aūt si in scōis lr̄is nulla ponit' cl̄a nunq̄d annullētur vi surreptōis: vide ꝑ Jo. an. in. c. pe. p̄alle. Ego credo indistincte q̄ nō ℔ solū vi exceptōis grauaminis cōpetēt ecclie grauate. ⁊ ꝑ ℔ facit. c. tibi q̄. j. e. li. vj. nō diuinādo ad illū tex. nā si lr̄e scōe fuissent surrepticie nō valuisset ꝓuisio illaꝝ vigore facta. ⁊ de pluribus clis ⁊ de eaꝝ intellectu q̄ ꝟsat' in lr̄is bñficialibus vide ꝑ Jo. an. in. d. c. pe. ⁊ in. c. si bñficia. de ꝓben. li. vj. ℔ ꝑ Jo. cal.

Litteris. Ecclesia in q̄ ꝑ papa dedit monitorias ⁊ scōo executorias ꝑ ꝑmū nō ꝑ scōm intelligit' ḡuata. ꝑ pōit mandatū q̄d exeq̄ iubet. scōo tollit exceptōez. ibi ñ obstante. f. cio exp̄mit cām. ibi cū. ¶ No. ꝑ q̄ ꝓmēvos ꝓtēplat' poti⁹ ꝑsonā q̄ꝫ dignitatē. fac. c. si gr̄ose. j. eo. li. vj. ⁊ q̄d no. i. l. cēte sunis. ff. de ℟. ob. ¶ No. scōo q̄ñ dī papa ḡuare eccl̄iam sup̄ receptōe pluriuz si p̄decessor ḡuauit ꝑ ꝑmo. ¶ Itē no. q̄ act⁹ attribuit' ꝓncipio ⁊ ñ fini q̄ꝫ ꝓncipiū ñ eēt finis necessitatiuū ⁊ exhortatiuū q̄d pz̄ ℔. nā receptio prīo attribuit' pape q̄ dedit monitorias ⁊ ñ successori q̄ dedit executorias. ⁊ tñ certū est q̄ monitorie ñ necessitabāt ℔ executorie tm̄. ¶ Ultīo no. q̄ papa dz̄ ꝑsequi saltē ex vrbanitate factū inchoatū p̄ p̄decessorē bodie tñ q̄ ad mām nr̄am fit totū oppositum. q̄ oīs papa nouit' creat⁹ reuocat oēs gr̄as factas p̄ p̄decessores si ꝑ eas nō sit acq̄sitū ius in re. vt in. c. fi. de ꝓcess. ꝓben. li. vj. ⁊ ℔ fac in odiū vacaturarum ne tot gr̄e expectatiue pēdeāt. ⁊ ℔ cā ē honesta. aut vt ipe ꝓuideat ⁊ forte ista verior. ¶ Op. ꝯ tex. vī q̄ receptō ꝓmi erat oīno attribuēda isti q̄ dedit executorias. q̄ monitorie expirauerāt re integra ꝑ mortē pape. nā gr̄a fienda expirat si ꝓcedēs morit' re integra. vt in. c. sicut ℔ ꝓben. li. vj. So. do. an. instat ⁊ tandē fatēdo ꝯriū dicit ex vrbanitate papa fuit ꝓsecutus factum p̄decessoris. ℔ ista solo m̄ nō satisfacit. q̄ si monitorie in totū expirauerāt nō pōt act⁹ attribui prīo. ad ℔. c. cū accessisset. ℔. de ꝓsti. Nō em̄ reuiuiscūt prime lr̄e ℔ effect⁹ cātur ex sēcūdis. vñ dicerē q̄ cū iste monitorie fuisset p̄tate nec expectēt aliū ꝓcessum p⁹ p̄tatōem nō vī res integra. ⁊ sic puto q̄ ñ expirauerīt. ¶ In gl. j. in fi. no. istā gl. q̄ ꝑ lr̄as monitorias ꝓceptorias vel executorias nō tribuitur ius in bñficio vel ad bñficiū ℔ solū dat' facultas implorādi offm̄ executoris vł illi⁹ cui scribit'. ins. n. ad bñficiū fert' ex receptōe ī canonicū. q̄ tūc hz̄ ius affectiuū ad ꝓbendā vacaturā. vt in. c. si postq̄ꝫ. de ꝓben. li. vj. ⁊ in. c. vlti. de cōcess. ꝓben. li. vj. ꝑ collationē ꝓpo acquirit' dus in bñficio. vñ pōt dicere bñficiū eē suū. vt in. c. si tibi abbāti. de ꝓben. li. vj. ¶ In gl. fi. ibi ℔ ad mandatum pape. ℔ glo. loquit' incaute. nā vt dicit Jo. an. ⁊ bñ alind ē dicere si ad mandatū nr̄m aliū non recepistis q̄ꝫ si dicat' si ad mandatū pape ⁊c. nā ista ꝟba vltima ꝓcernūt dignitatē ⁊ sic verificarētur in receptiōe facta auctoritate cuiuscūq̄ pape. ℔ priora ꝟba contemplant' ꝑsonā. ió nō verificant' nisi scriptio prioris fuerit facta ex auctē mādatoris ad ℔. c. si grōse. ℔. alle. Et in eo q̄ gl. dicit de legato vī bodie ꝓbari ī. c. hi q̄. ℔ ꝓbē. li. vj.

Abbatem Dyocesan⁹ cui scribit' vt i dyocesi sua vbi ꝑ alio scriptum nō ē ꝓuideat vel faciat ꝓuideri non pt ꝺ exeq̄ circa bñficiū spectās ad collationē alicui⁹ iam ꝑ alio grauati. ⁊ nō diuidit'. ¶ No. prīo q̄ collatō bñficioꝝ sitoꝝ in dyocesi epi pōt ptinere ad abbatē. ⁊ sic ad ꝓlatū inferiorē epo. ⁊ ℔ de iure spāli. puta ex ꝓuilegio vel ꝓscriptione seu statuto facto tpe fundatōis ecclesiaꝝ. q̄ de iure cōi institutō seu ꝓuisio bñficioꝝ spectat ad epm. xj. q. j. in. c. regēda. ⁊. c. nouerint. ⁊ xvj. q. vj. oēs basilice. ⁊ in. c. cū ex iniūcto. in fi. de hereti. ⁊ vīō glo. in. c. sciant cūcti. de elec. li. vj. ⁊ vide q̄d dicam. j. ti. ꝓxi. cū dilectus. ¶ No. scōo q̄ grauamen in receptione scōi ꝓsideratʒ habito respectu ad idētitatē collatoris ⁊ nō ad idētitatē eccl'ie. ⁊ ꝑ ℔. c. declarant' capl'a ꝓxima p̄cedētia. nō ergo ꝓsideratʒ grauamē rōne reddituū ℔ rōne facultatis ꝓferēdi cū ꝓlatus non possit ꝓuidere suis ⁊ maxime his q̄ seruiūt eccl'ie. ¶ Itē no. tertiū iūcta glo. pe. q̄ qñq̄ executor dat' ad ꝓuidendū qñq̄ ad exequēdum. de q̄ in. c. si capl'o. ⁊. c. si soli. de ꝓce. ꝓben. ¶ Sz q̄ro nunq̄d respectu iurispatronat⁹ possit q̄s vti exceptione gravaminis. pone exemplū. abbas ad mandatū pape ꝓuidit titio de bñficio spectāte ad collationē suā. nūc ep̄s executor vult ꝓuidere de beneficō spectāte ad iuspatronat⁹ ab batis. nūquid abbas possit se defendere exceptōe gravamīs: No. dic̄ q̄ sic si ue sint de mēsa abbatis sive spectēt ad collatōem suaꝝ sive ad p̄ntationē suā nō dz̄ in eis de nouo ḡuari. com. post. tenet ꝯrium q̄ pot⁹ dī grauari collator q̄ꝫ p̄ntator. in ℔ tñ distinguit q̄ aut papa mādat illū ꝓpelli ad ꝓuidendum ⁊ non pōt fieri ꝓuisio in bñficio p̄ponali cū collatio nō ptineat ad istū. aut papa dat ptātē executori ad ꝓuidēdum ⁊ tūc secus. ⁊ ℔ dictum cōiter q̄d tñ ego intelligerem in p̄ponatu eccl'ie. secus in p̄ponatu laicoꝝ. q̄ ꝑ lr̄as gnāles nūq̄ papa intendit p̄iudicare iuri patroni laici. vt no. in cle. ij. de p̄bē. ⁊ in. c. cum dilectus. ℔ iurepatronatus. ¶ In glo. j. ibi q̄ prīo suū mādatū repñtat. ℔ dictū nō vī vez̄ q̄ in bñficialibꝫ stam⁹ date ⁊ nō p̄ntationi vt plene dixi in. c. capl'm. ℔. e. ⁊ dicte vt ibi. Sz q̄rit ℔ hosti. q̄d si ꝓuisio sit facta scōo añq̄ prim⁹ suas lr̄as p̄ntaret: vī q̄ debeat scōs remoueri ⁊ ꝓmus instituī. ad ℔. d. c. capl'm. in contrariū fac. c. auditā. j. de resti. spo. Cōcludit Host. in ℔ papā ꝓsulēdū Jo. cal. dic̄ q̄ si ꝓmus impetrās nō bēbat ius affectiuū valet ꝓuisio facta scōo. alꝫ dz̄ scōus remoueri. ⁊ no. ℔ dictū. tñ puto q̄ in casu bui⁹. c. vbi ꝑ scōo scribitur cū cl'a si ꝑ alio. nō ꝓcedat dictū cal. si ꝓmus nō fuit negligens. Rō q̄ ℔ ꝓditio si ꝑ alio. cū referat' ad tp̄s ꝓteritū nō suspēdit actū ℔ incōtinēti facit actū valere vł nullum eē. vt in. l. cū ad p̄ns. ff. si cer. pe. Cū g̃ ꝑ alio fuerat scr̄ptū g̃ scōa gr̄a nulla ex defectu ꝓditionis. ⁊ sic collatio repitur facta vigore lr̄e nulle. Et ad mām vide q̄d dixi in. d. c. capl'm. ¶ In glo. pe. ibi excōicare ꝯdicētes. no. glo. q̄ executor datus simpl'r ad faciendū ꝓuideri potest excōicare ꝯdicentes lz non exprimat' in lr̄is. Et idē tenet Jnno. hic. nā delusoria videt' ℔ ptās si coherentē aliquā iste non bñret vt in. c. ex lr̄is. de offi. dele. ⁊ i. l. ij. ff. de iurisd. om. iudi. Ex quo infero q̄ fortius potest delegat⁹ pape excōicare lz in lr̄is non dicat' vt possit compellere ꝑ cēsuram ecclesiasticā. hic nō sunt alia

Excõmunicato. Per rescriptuz pcilinz eum excoicauit dat' executoribz q̃ eo nõ parẽte exequant' nõ excoicatoz ß executoribz cognito demã dat'.h.d. Primo ponit factũ ex q̃ qõ.scdo soluto ibi. excoicatoz.tercio i solutione rõez int'serit ibi qui d̃ facto. Nõ primo q excoicatio lata sine monitõe7 sine cã rationabili tenet.quod pbat' ex eo. naz iste dicebat se ligatũ ꝓtra statutũ cõcilij gn̄alis.de quo i.c.sacro.j.d̃ sen.ex.vbi aũt dr q excoicatio debet fieri ꝓpetẽti monitõe p̃cedẽti.7 idẽ potest colligi ex tex.illius.c.sacro vt ibi dixi.fallit tn̄ i casu.c.cõstitutionẽ.de sen.ex.li.vj.qd̃ declara vt dixi i.d.c.sacro. Nõ scdo q excoicat⁹ iuste remittit' ad excoicatorẽ suũ absoluẽdus. qd̃ an sit verz indistincte dicã.j.sup glo. Nõ tercio q excoicat⁹ pt̃ impetrare rescptũ sup iusticia excoicat'. ad ß.c.j ẽ.eo.li.vj. Nõ q̃rto q eadẽ cla relata ad diuersos effectus pt̃ opari diuersos effectus ꝑm subiectã mãz. Et ad ß solet allegari iste tex.nã ß cla si ita ẽ.relata ad excõicatorẽ nõ importat cognitionẽ ß monitionẽ7 instructionẽ quandã seu notionẽ.sed relata ad iudices deputatos in defectũ excoicatoris induxit causę cognitionẽ. Itẽ nõ q in facto ꝓprio nõ psumit' ignorãtia seu i facto alieno indagato iudicialiter.nam iste excoicatoz p̃sumit' esse certus vtz excoicauerat cõtra conciliũ.qz ß consistit i facto ꝓprio.7 ad hoc solet allegari iste text.s. q i facto ꝓprio nõ psumit' ignorãtia. et de ß aliquid.j. Op.ꝓtra tex.in eo q innuit excoicatõez latã sine cã rõnabili 7 monitõe nõ ꝓmissa tenẽ.q autez ß colligat' ex tex.pbat' ex eo. qz iste dicebat' ligatus cõtra statutũ pcilij gn̄al'.de q̃ in.c.sacro.j.de sen.ex.vbi dr iudicez nõ debere aliquez excoicare sine cã rõnabili 7 competenti monitione p̃missa. vñ ob.c.vt nr̃m.j.vt eccl'astica bñficia.7.c.a nobis.el.ij.de sen.ex.vbi dr q ecclesia debet se ꝓformare diuino iudicio.ad idẽ.ij.q.j.deus oñipotẽs. ß ipe deus neminẽ damnat iniuste.vt in.c.j.de re iud.li. vj.7.c.lras.j.de resti.spo.ℊ nec ecclesia debet ligare aliquẽ iniuste. Itẽ 7 scdo ob.c.cui est.xj.q.iij.vbi pbatur excoicationẽ esse nullã. Itẽ cessante cã dispositiõis debet cessare dispositũ. vt in.c.cum cessante. de appel.l. adigere. §.q̃uis.ff.d̃ iurepa. Sz cã excoicatõis ẽ pecctũ mortale.vt.xj.q.iij.nemo.7.c.nullus.ℊ vbi cessat pec catũ nõ debet tenere excoicatio. Io.cum q̃rit' an 7 qñ teneat excoicatio vel sit nulla distingue post cal.q qñ ꝙ excoicatio ẽ nulla.qñq tenet ß ẽ iniusta. qñq tenet 7 ẽ iusta. p primo mẽbro cape regulã vbicũq dat' ibabilitas seu incapacitas i agẽte seu patiẽte excoicatio est ipo iure nulla. Exemplũ primi cum excoicatoz nõ ẽ capar seu exercẽ nõ potest istã iurisditõem spñalẽ. Exemplũ i laico.vt in.c.bñ quidẽ.xcvj.di.7 in.c.si impator.7 in.c.si duo.ea.di.papa tn̄ posset dare laico pt̃atẽ excõicandi.qz excoicatio ẽ iurisdict'.7 nõ ordinis.et de ß hẽs glo.nõ.in.d.c.bñ quidẽ.xxxij.di.§.vez.7 in.c.trãsmissã de elec. Itẽ pone exemplũ in indice excoicato. nã excoicatus maiori nõ põt aliũ excoicare. qz cum sit ipe extra eccl'az nõ potest aliũ ex eccl'am ponẽ.vt in.c.audiuim⁹. xxiij.q.j.7 ibi vide bo.glo.7 i ſuma eiusdẽ cãe. cadit tn̄ nõbile dictũ si iudex occulte excoicat⁹ aliquẽ excoicat. nũquid teneat sñia. Et glo.tenuit i dicta summa excoicationẽ esse nullã licet debeat obseruari donec p̃stiterit iudicẽ esse excoicatũ. Et ita coiter solẽt doc.tenere. Sz in cõtrariũ ego allego singulare dictum Inno.i.c.sive re.j.de sen.ex.vbi tenet ẽzium. et forte illa opi.verioz. qz excoicatio est iurisdict'.7 ea q̃ fiũt a iudice nõ notorie excoicato tenẽt rõe publice vtilitatis.vt in.c.ad pbandum.de re iud.7 vide ad mãz qd̃ ipe Inno.nõ.i.c.j. de iudex excoicat infantẽ furiosũ vel talẽ de q̃ certũ est eũ delinq̃re nõ posse.ad ß qd̃ nõ.i.c.romana in.§.i vniũsitatem.de sen.ex.li.vj. Itẽ pone exemplũ in infideli q̃ nõ est capax huius censure.vt in.c.gaudemus.j.de dinoz. Itez est nulla vbi erroz intolerabil' exprimit' in sñia.vt qz excõicat' q̃s qz facit bonũ vel qz nõ ꝓmittit malũ. vt in.c.p tuas.de sen.ex.7 in.c.venerabilibꝫ in.§. pe.e.ti.li. vj. Et vide qd̃ nõ.glo.in.c.pñti.e.ti.7 li. Sz dubitari potest q̃d si excõicatio nõ ꝓtingat in se errorẽ exp̃ssum tn̄ notoriũ est eã esse iniustã. nunquid notoria iniusticia reddat eã nullã.nã i alijs sentẽtijs tal' notorietas vitiat ipo facto.vt nonn' dixit Inno.in.c.fr̃nitatis.d̃ frigidis p q̃ facit bo.tex.in.c.int' ceteras.de re iudi.7 quod ibi dixi.doc.ß nõ attingit istum casuz ß Archi.tetigit i.d. c.venerabilibus.7 videt' innuere q nõ sit nulla. qz in ra sup hac nullitate loquunt' cũ erroz fuit exp̃ssus in sñia ß opi. potest sustentari vt excõicatio habeat' in maiori reuerẽtia.sed de iuris subtilitate crederẽ sñiam esse nullam.qz cessat p̃sumptio iusticie q̃ facit tenere sñiam iniustã.ad ß quod nõ.in.d.§.in vniũsitatẽ. Itẽ fortⁱ dz ee nulla excõicatio q̃s alia sñia cũ contineat in se maiorẽ iniq̃tatẽ cũ agat index remouere quẽ a gr̃a dei ex cã notorie iniusta. Uenio ad secundũ i q̃ ꝓcelude q vbi dat' habilitas i agẽte 7 patiente 7 cessat exp̃ssio erroris modis p̃dict'.tunc excõicatio tenet licet sit iniusta ex ordine.qz nõ fuit ordo seruat⁹. vel ex cã.qz sine cã rõnabili. vel ex aio.qz supioz iniq̃ aio excoicauit.7 de his iniusticijs habes.xj.q.iij.in.§.cum ℊ.7 in.§.si ℊ. et vide bo. glo.xj.q.iij.in ſuma.7 in ß casu loquit' iste tex.dixerunt tn̄ quidã q nulla in ß est dr̃ñtia int' excõicationẽ 7 alias sñias.nã 7 alie tenẽt licet sint iniuste.vt in.c. cum int' de re iudi. Sed tu dic melius q respectu iniusticie cãe 7 animi ꝓcedit ß dictũ.sed nõ respectu iniusticie seu defectus ordinis.qz talis defect⁹ reddit sñias nullas. ij.q. vj.§.diffinitiua.7 in.l.prolatã.C.de sen.7 inter.om. iudi.sed p hoc excõmunicatio nõ vitiat'.vt ß 7 in.d.c.sacro.licet excoicatoz veniat puniẽdus vt ibi.que autem est rõ dic q ß fuit inductũ vt claues ecclesie haberent' i maiori reuerẽtia.xj.q.iij.nemo ꝓtemnat.7 vt p meritum obediẽtie iste iniuste excõmunicatus cresceret.xj. q.iij. quid ℊ. Item quia excõicatio sumit effectũ 7 substãtiam a potestate claniũ.defectus ergo ordinis nõ potest e esse substãtialis.i.ordo requisitus i excõicatiõe fiẽda nõ est substãtialis ß de iusticia rõe p̃dicta. Aduẽte tn̄ q licet excõicatio iniusta teneat q̃ ad hoies.nõ tn̄ quo ad deũ si nõ subest cã rõnabilis.qz nisi q̃s peccz nõ potest priuari a gratia dei.xj.q.iij.temerariũ.7 i.c. lras de resti.spo.sed si quis cõtemneret excoicationẽ iniustã tũc ligaret' ex ꝓtemptu etiã apud deũ.vt in.c.p tuas.sup ꝓa allegato.Sed ad ẽzia sup̃ formata dic q inst'a fieri nõ debẽt facta tn̄ tenẽt.vt i.c.ad aplicã.de regl'a. Itẽ pcedũt quo ad deũ 7 vide bo.glo.xxiiij.q.j.quodcũq. vbi glo.tractat q̃d opar' excoicatio quo ad deũ. et vide quod dixi i.c.ita quoꝝdam.de iude. Ultimo mẽbro dic breuit' q excoicatio ẽ iusta 7 tenet qñ cessat oĩs iniusticia 7 incapacitas modis p̃dictis.7 ad.d.c.cui.qd̃ facit ẽz secundũ mẽbr dic q ibi lata fuit excoicatio ab hẽtico.ideo nulla fuit. vt ibi nõ. i glo. In glo.j.ibi et qz p simplicẽ querimoniã. Aduerte clarius 7 lati⁹. Nã glo.i prima pte.psequit' q̃d debeat facere supioz excoicatoris cum pclamat' p excoicatũ cõquerentẽ de excõicatoze.7 distingue comp̃hendẽdo glo.7 dicta doct.q aut excoicatoz est ordinarius aut delegat⁹. Primo casu aut nõ fuit ab eo appellatũ sed p simplicẽ querelã excõicatus adiuit supiorem.7 tunc dicit Cal.q supioz debet remittere excõicatũ ad excoicatorẽ vt eum absolnat si eũ iniuste excoicauit 7 potest dare iudicẽ q̃ eo nolẽte absoluere ipe exeq̃t' vt ß.ad ß.c.ad repmẽdã.j. de offi.oz. dicit tn̄ Cal. q si supioz absoluit sine remissiõe tz absolutio.qz cũ sit index nõ curat' q male fecerit i ñ remittẽdo.qz iniusta absolutio valet exquo ẽ facta a supioze.vt in.c.venerabilibus in.§.vltimo.ß dictuz ego

puto limitandū ꝛ distinguēdū. put hꝫ i. d. c. venerabi-
libꝫ. m ṗn. nā si appellat' ad archiep̄m. q; ip̄e nō hꝫ iuris-
ditionē in subditos suffraganei sine appellatōe. vt in. c.
pastoral'. de offi. del'. si iste fuit excoīcat' ad petitōz alte-
ri' subditi nō pōt archiep̄s se intromittere sine appella-
tōe. sec' vbi ꝓcessit ex officio. q; archiep̄s ē index ordia-
rius ep̄i. ꝛ ex hꝫ dic q; vbicunq; adit' sup̄ior q̄ pōt adiri
ꝑ viā q̄rele hꝫ locū primū dictū cal. vtputa si adit' pa-
pa vel archiep̄s respectu plati inferioris sibi subiecti ꝑ
ea q̄ notant' in. c. cum ab eccl'a. de off. ord. ¶ Itē dic q;
remissio dꝫ fieri nisi excōicatio sit notorie iniusta. vt in
c. sollicitudinē. d' appel. ꝛ in. d. c. venerabilibꝫ. §. sane. vl
nisi ꝑiculum sit in mora in remittendo. vt i. d. §. sane. si
ꝑo fuit appellatū. ꝛ tūc ē i optōe sup̄ioris an velit remit
tē an velit ip̄e absolue'. tū honesti' ē vt remittat. vt i. d.
c. ꝑ tuas. ita cōit' dicunt doc. hꝫ. ¶ Sꝫ tu meli' distigue
tres casus. q; aut certū ē excoīcatōz eē iniustā. ꝛ ñ dꝫ fi-
eri remissio. aut certū ē eā eē iustā ꝛ dꝫ fieri. aut dubita
tur. ꝛ tunc ē i optōe sup̄ioris. ꝑ honesti' est vt remittat
ista distinxit tex. in. d. c. venerabilibꝫ i. §. sane cū duobꝫ
se. Et ex his dic q; ista remissio ñ fit ad ignominiaz isti'
excōicatoris ꝑ ad honorē ꝓseruādū. q; minor pudor est
q; q̄libet corrigat factū ꝑ aliū q; corrigat' ab alio. vt i. c.
q̄lit'. el. j. j. d' accu. ꝛ p hꝫ iste tex. in ꝑbo deferat'. ꝛ. d. c. ve
nerabilibꝫ. vbi dī q; honestius ꝛ ꝓgruēti' fit ꝛc. ¶ Et si
diceres q̄re fit remissio ad iudicē suspectū. dic q; nō fit
remissio vt ip̄e cognoscat ꝑ solū vt absoluat. nā in ꝓabso
lutōe nō pōt ꝑtēdi suspitio. ꝛ eodē modo dic ad. c. acce
pta. de appel. vbi dī q; ñ debet appellās remitti ad iudi
cē a q̄. Si ꝑo excoīcator fuit delegat'. ꝛ tūc aut fuit ap
pellatū ab eo aut nō. ꝓ casu sup̄ior delegās ñ teneť re-
mittere si nō vult cum possit reuocare delegatū q̄ncun
q;. vt in. l. iudiciū solui'. ff. de iud. ꝛ i. c. sup̄ q̄onū. de of.
del'. ꝑ si vult remittere pōt distinguēdo mō ꝓdicto. Si
ꝑo ñ fuit appellatū. ꝛ tunc aut excōicauit an sniaz diffi
nitiuā aut p'. ꝓmo casu pōt fieri ad eū remissio. ad hꝫ. c.
prudētiā. de of. del'. ꝛ dꝫ fieri ꝑ aliū citra delegātē vt ibi
si ꝑo excōicauit post sniam. aut nō ē lapsus ann' ꝛ fit re
missio. aut ē ann' elapsus ꝛ nō pt̄ fieri q; nō remāsit i eo
iurisditio. vt in. c. q̄rēti. ꝛ qđ ibi nō. de of. del'. Ip̄e tñ de
legās pōt sp nō remittere si vult q; iudiciū soluitur ꝛc.
¶ In ea. glo. ibi ꝑ q̄ de cā ꝓncipali. Iste articul' mel'
expediet in glo. fi. vbi ꝑ tāgit. iō dic vt ibi dicā. ¶ In
ea. glo. ibi ita suspēsus. adūte nā glo. ex tex. ꝛ ꝓdictis in-
fert q; excōicat' minori pōt absolue' excoīcatū. ꝛ dic q;
colligit' hꝫ mō. nā si iste excōicauit ꝓtra ꝓciliū incidit in
penā illius. c. sacro. ꝑ quā pt̄ dici excoīcat' minori cū ñ
possit admīstrare sac'. ꝛ tñ pōt absolue' vt hꝫ. ꝛ rō. q̄a ex-
cōicatio minor solū ꝓhibet a sacrō ꝓticipatōne nō ab
exercitio iurisdict'. Et idē i interdicto ingressu eccl'ie. de
q̄ in di. c. sacro. ¶ In glo. in ꝑbo difficultatis in fi. nō
glo. nā ex ea relata ad tex. hēs q; excōicatus ꝓ formaz. c.
sacro. s. sine monitiōe vel cā rōnabili debet absolui sine
oīmi difficultate. nō em̄ teneť pstare iuramētū de parē-
do mādat' eccle nec aliā cautōz. nec aliq̄d aliud manda
tū potest sibi fieri in satiffactionē excoīcatiōis. Et licet
ab. dixerit iuramētū eē pstādū ne frāgat' disciplina ec-
cl'astica. vt in. c. cum desideres. de sen. ex. tñ Host. ꝛ cōi
ter doc. tenēt glo ꝛ melius. Nā potius ē relaratio ista q̄
fit de iniusta excoīcatōne q̄z absolutio. vt in. d. c. sacro.
vñ tenuit hꝫ Host. q; index ek ñ sacerdos pt̄ absoluere
a tali excoīcatōe. sec' dixit si excōicatio fuisset iusta. Jo.
cal. tenet q; in offi cāsu index pt̄ absoluere ab excoīca-
tione licet ñ sit sacerdos. q; excōicatio ē iurisditio. Ex
q̄ infero q; vicarius ep̄i licet ñ sit sacerdos pt̄ excoīcare
ꝛ absoluere. Et idē in legato pape q̄ nō eēt sacerdos. d'
q̄ vide pleni' in. c. a nob. ij. de sen. ex. ꝛ hāc opi. puto ve-
riorē respectu pene nō aūt respectu culpe. nā respectu
culpe absoluēs debet eē sacerdos. vt in. c. oīs. j. de peni.
ꝛ re. in. c. noua. e. ti. potest tñ ꝛ sanctū ꝛ honestū seruare

opi. Host. vt sic index imitet' ip̄m saluatorē. q; nō cu-
rauit aliquē ꝑ ꝑte sed in totū. si em̄ ꝓmittit absolutōz
sacerdoti poterit ille absoluere a pena ꝛ a culpa. ¶ In
glo. in ꝑbo exequat' in fine. Aduerte latius. aut em̄ su-
pior ꝑfixit terminū certū excoīcatori aut nullū. ꝓmo ca
su indubie post lapsum terminū pt̄ iste deputat' cogno
scere ꝛ absoluere. Sꝫ an possit añ lapsuz terminū. glo.
hꝫ tenet q; ñ. ꝛ idē ek' Inno. si ꝑtes ꝓsentirēt. q; cū iuris-
ditio nō del' isti deputato nisi p' lapsū t̄mini nō pñt ꝑ-
tes añ tps iurisditionē tribuere. ar. in. c. significātiby. j.
de of. del'. Host. tenet ꝓrium. q; in fauorē isti' excoīca-
toris fuit pfixus terminus. q̄ꝫ illi posse renūciare. j. de
regula. ad applicā. ꝛ in. l. si quis in ꝓscribēdo. C. d' pact'
Jo. cal. sequit' dictū Inno. q; licet remissio fiat i fauo-
rē excōicatoris. ꝑfixo tñ termini fit ad limitandā et re-
stringendā ipsius pt̄atē. vñ ꝓcludit cuz ꝓpos. q; nisi ex
cōicator ꝓmittat sibi vices suas nō pt̄ deputatus absol
uere nisi forte. j. terminuz dixerit se velle absoluere. do.
An. dicit posse distingui. q; aut excoīcator dixit. nolo
absoluere ꝛ debet expectari finis t̄mini. q; licet nolue-
rit absoluere in pñti nō tñ negauit se nolle absoluere in
futuꝝ. aut dixit nolo absoluere nec vnq̄ꝫ absoluā. ꝛ tūc
potit absoluere iste deputat' ñ expectato lapsu t̄mini.
ꝛ satis ē eq̄ distinctio. Al' al'r pōt dici q; aut in iudicio
dixit se nolle absoluere ꝛ frustra expectat' lapsus t̄mini
aut dixit ex iudiciū ꝛ tūc sec' cū potuerit hꝫ ex iracundia
dicere. ad hꝫ tex. cum glo. in. c. venerabilibꝫ i ꝑ. sec' pal.
aut nullus termin' fuit ꝑfixus ꝑ sup̄iorē. ꝛ tūc deputat'
ñ pt̄ absoluere añ negligentiā excoīcatoris. Cōuincet'
aūt negligētia ꝑ deputationē termini ab isto deputato
faciendā. ar. in. c. irrefragabili. in. §. excessus. de off. ord.
¶ In glo. in ꝑbo de facto suo. Nota istā glo. q; quoti
die allegat' iuncto tex. q; in facto ꝓprio nō cadit ꝓbabil'
ignorātia. vñ ꝑsumit' scia nisi subsunt aliq̄ ꝓiecture in
ꝓriū. Et ꝓclude post doc. q; i facto ꝓprio ꝑsumit' scia vt
hꝫ nisi factū sit intricatū valde. vel nisi sit multū de long-
inq̄. vt nō. in. c. cio loco de ꝓba. nisi facti magnitudo
aliud suadeat. vt in. c. cū illoꝝ. in fi. j. d' sen. ex. ꝛ nō bñ hꝫ
dictū. In facto ꝑbo alieno regularit' ñ ꝑsumit' scia. vt i
regula ꝑsumit' ignorātia. de re. iur'. li. vj. fallit si hꝫ factū
sit publice notū. vt in. c. j. de postu. ꝓla. ꝛ in. c. qđ dicit'.
xvj. di. vel nisi q̄s teneret' indagare illud factū alienuz
vt in. c. innotuit iuncta glo. de elec. ꝛ vtrūq; dictū ꝓbat'
hꝫ. nā iste excoīcatus ꝑsumit' scire vtꝝ excoicauerit sine
monitione vel sine cā. vel vtꝝ cā fuerit rōnabil'. q; licz
hꝫ vltimū sit de facto alieno tñ tenebat' illud indagare.
ꝛ regularit' an ꝛ q̄ñ excuset ignorantia. vide qđ nō. i re
gula ignorātia. de re. iur'. li. vj. ꝛ. j. q. iij. §. nōn. ꝛ in regu
la cum sunt. e. li. in mercu. ¶ In glo. fi. in fi. ex hac glo.
collige ordinē ꝓcedendi obseruādū ꝑ istos deputatos
seu delegatos. nā excoīcatore nolēte absoluere ꝛ ꝑten-
dēte iusticiā sniē debent isti delegati absoluere añ ois.
nec aliter audire excoīcatū nisi absolutionē petat ꝑsti-
ta cautione de parēdo mādatis ecclesie si constiterit eū
esse iuste ligatū. ꝛ iste ē primus actus quē isti facere de-
bēt. nec obstat hꝫ si dicat' q; lr̄a mandat istuz absolui sine
difficultate. q; illud refert' ad excoīcatorē in casu q̄ il-
lum excoīcauerit ꝓtra formā cōciliū. Sed quo ad istos
delegatos illud nō ꝓcedit. q; ex quo eis nōdum constat
de iniusticia excoīcationis nō debēt absoluere sine cau-
tione nec eum audire nisi prius petat absolutōem cum
oblatione cautōis. q; exq̄ fatet' se ligatū licet iniuste nō
debet ꝑseuerare in excoīcatōe ne videat' eā ꝓtenere. de
quo dic vt plene habet' in. c. ꝑ tuas. d' sen. excō. ꝛ i. c. cū
ꝓtingat. de offi. dele. Sc'do facta absolutōne debēt isti
cognoscere de iusticia vel iniusticia excoīcationis. et si
constiterit excoīcatōem iustā puniēt q̄rulantē. Si ꝑo
cōstiterit eā iniustaz puniēt excoīcatorē ꝑm formā que
traditur in. d. c. sacro. terciū ꝑm glo. si constiterit excoī
catōem iniustam debent isti delegati cognoscere de ne-

gocio ꝑncipali. ℔ tñ vltimũ nõ admittũt doc. ī disiicte ℔ distinguit Jo.cal. post doc. q aut nõ fuit appellatũ ab excõicatiõe aut sic. ꝑ casu nõ ꝑñt isti delegati cognoscẽ de cã principali ℔ ẽ decidẽda ꝑ iudicẽ ꝑ priũ nisi supior ī ꝓmissiõe ℔ exꝑsserit. aut fuit appellatũ. et tũc ẽ seruãda distinctio glo. ⁊ vñ bona ⁊ eq̃ distinctio. ℔ q̃ ad primuz mẽbꝝ dicerẽ q ꝑ si excõicatio ẽ annexa negocio prĩcipali videat tacite ꝓmissa cognitio sup principali ī euẽtũ iniusticie excõicatõis. ar. ī. c. prudẽtiã. ī fi. de off. del. Sed vbi excõicatio nõ esset ꝓnexa negocio principali. puta qr fuit excõicat⁹ ī negocio prĩcipali ꝑ ꝓtumacia ꝓmissa ꝓcedat tunc dictũ Cal. ⁊ ꝑ ℔ bẽs glo. totã expeditã.

¶ Sz nõ vltimo de prĩ. glo. quẽ nõ debẽ absoluisi ab excõicatione nisi petat. Et idez nõ. glo. ī. c. significasti. de eo q̃ dux. ī ma. ⁊ qđ ibi dixi. ℔. b. Tho. ī. iiij. sñiaꝝ. quez allegat ⁊ sequit Jo. an. ī. c. j. de sen. ex. li. vj. dicit. q si ꝑ excõicatõz ꝗs efficit deteriorez iudex illã tollẽ. qr exq̃ vi det illã nõ ꝑficere dz vti alio remedio. Et dicit etiã q inuit⁹ possit absolui ab excõicatõe. qr ī excõicatõe ẽ ꝓsi derare duplex malũ. s. malũ culpe ⁊ malũ pene. malum culpe. s. ipm pcm cũ sit ex nobis nõ ꝑt a nob tolli sine volũtate nra. vt ī regula pcti venia. de re. iur. li. vj. malũ ꝛo pene plerũq ẽ ex nos qr sine facto nro ingerit. vñ sicut pena ꝑt ingeri ī inuitũ ita ⁊ remoueri ꝑ absolutõ nẽ. par em̃ iusẽ ī ligãdo et soluẽdo. vt ī. c. verbũ. de pe. di. j. vñ sicut q̃s ꝑt excõicari iuit⁹ ita ⁊ absolui. ⁊ ℔ opi. cõiter tenet quã credo verissimã nõ vt absoluat a pcto vt dixi. ℔ vt absoluat ab ista pena excõicatõnis. nã excõicatio ingerit multas penas. ℔ Jo. cal. nõ sequit hãc opi. dicit em̃ si q̃s fuit iuste excõicatus ⁊ ꝑseuerat ī ꝓtumacia sua nõ dz absolui etiã si efficeret deteriorez ne malicia sua ꝑsit illi. ⁊ ne det cã malignãdi. Itẽ qr si sine cõtritione relaxat excõicatio nũq fuit absolut⁹. xxiij. q. ij. legat. fatet tñ q ꝑ si iste absolueret de facto q teneret absolutio q̃ ad ecclesiã militantẽ. dicit etiã q inuit⁹ ꝑt ⁊ dz absolui qñ satisfecit ⁊ nõ vult absolui vt magꝭ merear. vel qñ excõicatio fuit iniusta. ℔ primũ dictũ plus mihi placz. ar. c. pdest. xxiij. q. v. tene tñ mẽti dictũ cal. nã faciũt pdicta ꝓ istos tyrãnos q̃ excõicati magꝭ indurescunt ⁊ deteriora ꝓmittunt. hẽs em̃ ꝑ pdicta vtq̃ deberẽt absolui satisfactõez nõ offerẽtes. ꝑ dicto tñ Cal. multũ facit. c. cũ sit romana. ī fi. de appel. ⁊. xj. q. iij. audiẽtiq̃. ⁊. c. fi. de penis. ⁊ occurrit mihi nunc media opi. ꝑ quã reducerẽ ad ꝓcordiã illas opi. ꝛias. qr aut ẽ spes de correctõe alio remedio sublata excõicatõe. ⁊ ꝓcedit opi. bñ Tho. ⁊ Jo. an. qr siue plectẽdo siue indulgẽdo ℔ solum bñ agit vt vita homis corrigat. vt dicit tex. ī c. pdest. xxiij. q. v. aut nõ est spes de correctiõe alio remedio. ⁊ ꝓcedit opi. cal. vt nõ absoluatur. qr exquo nõ vult obedire eccle debet hãi tanq̃ ethnicus ⁊ publicanus. i. vt gẽtilis ⁊ infidelis. vt ī. c. nouit. de iud. ⁊ sustinẽdo excõicatõz tãto tpe ꝑsumit hereticꝰ. vt ī. c. fi. de pe. ⁊ qđ ibi nõ. ⁊ nõ hãc distinctõem. qr puto verissimã.

Sꝑponẽte. Si ꝑpetrãs rescriptũ ad bñficiũ dixit se nõ bñficiatũ cũ tñ hẽat bñficiũ licz exiguũ nõ valet rescriptũ. Et bodie dicendũ ẽ vt clarꝰ hĩ ī. c. si motu ꝓꝓrio. de ꝑbẽ. li. vj. vbi indistincte decidit q̃ qlecunq̃ bñficiũ habeat impetrãs nisi de illo faciat mẽtionẽ nõ valet impetratio sedi. Et diuidit ista decretal ī duas ptes. ī prima qõ. ī secunda solutio ibi illd. ¶ Nõ primo casum ī quo nullũ ⁊ minus cõpetẽs nõ eq̃parat. ⁊ hoc ideo ī casu nro. qr videt fraudulẽter tacuisse tenue bñficium vt facilius haberet gratiã ad sedm. ℔ alio respectu nullũ ⁊ minus vtile equipant. vt in. c. q̃. de trãsla. ꝑla. ¶ Ultimo nõ ex fine q surreptio in bñficialibꝫ vitiat nedum gratiã ℔ rescriptũ. facit ad ea que dixi. s. ī c. ad audientiã. ¶ Jn glo. fi. ibi si de terra illius est oriundꝰ. signa glo. qr nescio alibi q si forẽsis impetrat bñficiũ ⁊ nõ facit mentõem de loco suc originis gratia est surrepticia. qr in dubio papa intẽdit, puidere cuicũq̃ ī patria sua. ⁊ q̃uis do. An. nõ videat hãc glo. approbare ꝑ nõ. in. c. ne ꝑ defectu. de elec. Ego tñ dico hãc glo. verissimã. Et ad nõ. in. c. ne pro defectu. dic q̃ procedit ī canonicis qui sciẽter eligẽdo forẽsem vident renũciare eoꝝ fauori. Sed ista glo. procedit ī impetratõe a papa q̃ nõ ꝑsumit scire nationẽ huiꝰ impetrantis. vñ taciturnitas nationis inducit surreptionẽ. qr si exꝑssisz suam natõem papa nõ ꝓcessisset sibi gratiã ī partibꝫ alienis. vel saltẽ nõ ita de facili vt colligitur. j. de clericis peregri. ꝑ totũ. ad idẽ bo. tex. in. c. bone. ij. de postu. ꝑla. duz tex. ibi dixit volẽtes ꝑficere alienũ. ⁊ vide etiã text. nõ. ī c. nullus inuitis. lxj. di. ⁊ ad. c. ad decorẽ. j. de insti. qđ videt ꝓtrariari ꝑdictis. dic vt ibi nõ. ⁊ vide quod ibi dixi hic nõ sunt alia. Nico. abbas.

Q Via nõnulli. Abutentes rescꝑto apostolico in casibꝫ hic enumeratis priuant cõmodo rescripti ⁊ cõdemnant ī sumptibꝫ ⁊ damnis aduersario. ⁊ nõ diuiditur. Nã primo ponit. vij. vl. viij. vitia abutentiũ rescriptis aplicis. ¶ Nõ primo q equiuocatio nomĩs nõ vitiat lras aplicas. Et ẽ pculdubio verꝝ respectu ipiꝰ impetratorꝭ. nã ipse ꝑsumit ꝑpetrasse exq̃ ẽ ī possessiõe lrarum licet repiat alius q̃ sit eiusdẽ nois. facit qđ nõt. ī. l. duo sunt titij. ff. de test. tu. ⁊ qđ nõ. glo. ī. c. nõnulli. supẽ. ℔ respectu rei ꝓueniẽdi posset cadẽ ꝓbabil dubitatio exquo multi repiunt eiusdẽ nois ⁊ cognois. Et q eq̃uocatio vitiet videt bonꝰ tex. ī. c. inter dilectos. de fi. instru. vide tñ ad mãz qđ nõ. in. c. qm̃ abbas. de offi. dele. ¶ Nota sedo q rescripta nõ ꝑñt alijs ꝓcedi. sunt em̃ ꝑsonalia. vñ nõ excedũt ꝑsonas ī eis ꝓtentas. ꝓcor. c. p. ⁊ g. de offi. del. Et ex hoc dicunt doc. q cedẽs iura sua alteri nõ potest cessionario ꝓcedere rescriptũ. ¶ Nõ licio q rescriptũ simplr impetratũ ad lites nõ dz extẽdi ad futuras cõtrouersias exortas post impetratõez. Et ad hoc quotidie allegat iste tex. Jdẽ dicimus de rescripto ad bñficiũ vacatuꝝ vt nõ extendat ad bñficiũ creatum post datã lraꝝ. vt in cle. fi. j. eo. ti. ¶ Itẽ nõ quem nõ posse impetrare diuersos iudices ꝓ eundẽ siue vnicũ sit negociũ siue sint plura. ⁊ ꝺ hoc dicendũ vt hodie clarius hz in. c. dispẽdia. j. eo. li. vj. ⁊ aliqd. j. cũ glo. Itẽ nõ ibi que cõe iuncta glo. ī ꝛbo vel indeterminate. q citatõ facta ad locũ equiuocũ nõ est ipo iure nulla. ℔ arctat citatũ ad cõparendũ ī loco solito. de quo dic vt clarius hz ī glo. ¶ Ultimo nõ q expẽsez damna sunt diuersa. ⁊ hoc verũ stricto sumpto vocabulo ℔ largo mõ nõ differunt. de q̃ dic vt le. ⁊ nõ. in. c. ī nra. de ī iuꝛ. ℔n glo. in ꝛbo ad futuras ibi futuro edificio. glo. nõ soluit hoc ꝓtrariũ ℔ dic q rei q̃ nõdum ẽ seruitus ꝓstitui nõ potest. qr nõ potest cẽ q̃litas sine subiecto. vt ī. c. cũ marthe. de cele. mis. ℔ ꝑsona bñ potest obligari ad cõstituendũ seruitutẽ cũ res erit in rerũ nã. Et hoc casu loquunt ꝓpria allegata in ꝑn. glo. vñ papa cõcedẽte simplr rescriptũ videt habuisse respectũ ad lites tũc exortas. qr cũ rescriptũ sit quedã q̃litas q̃ daf ad iuris obꝭuãtiã soz q inhereat alicui rei. ⁊ sic q habeat aliqđ subiectũ. ⁊ istã puto rõem decidẽdi in cle. fi. eo. ti. q ideo rescriptũ nõ trahit ad bñficiũ postea creatũ. qr oportz q tpe impetratiõis sit aliqđ subiectũ sup quo fundet illa gra. hinc ẽ q si mortuꝰ ẽ tpe date is cui concedit priuilegium corruit ipm̃ ꝓuilegiũ. vt ī. l. inde neratiꝰ. ff. ꝺ re. iur. Jdẽ ẽ si tpe date ẽ mortuꝰ ille cõtra quẽ cõcedebat rescriptũ. vt ī. l. ij. ff. que sen. sine appel. rescin. oñia em̃ ista corruunt ex defectu subiecti nõ exñtis tpe date rescripti. ¶ Jn glo. ī ꝛbo sup vno negocio ibi imo videt q cãm debeat ꝑdere. Aduerte tñ ne ipsa glo. decipiatte. nã nõ dicit hoc assertiue ℔ arguẽdo loquit. Et veritatẽ buiꝰ articuli posuit glo. ī. c. ex tenore. supra. e. et ibi

ꝯcludit ꝙ trahēs aliquē ad diuersos iudices sup eo. ne gocio nō dz ꝓdere cāz licet possit ī expēsis ꝓdēnari. vt ī.l.j. Bal'. ponit casū spāle. z latꝰ hāc māz tetigi ī. d. c. ex tenore. z iudicio meo B videt casus ꝙ nō dz ꝓdere cāz cū papa mādet istū ꝓdēnari ī expēsis z ī ꝓditōe rescpti. g̃ secus respectu cause. z tene hoc vltimū menti. ¶ In glo. ī verbo sup pluribꝫ. in fi. Ex hac glo. pñt elici due qōes. prima nūquid dispositō huiꝰ tex. habeat locū in realibꝫ actiōibꝫ. z eodē mō potest queri quo ad effectū. c. dispēdia. de rescrip. in. vj. cū ibi rescripta annullētur ipo facto impetrata ꝯ eundē sup pluribꝫ actōibus pso-nalibꝫ. z ī hac. q. glo. tenet B ꝙ nō. z multi B tenuerunt ꝙ nō debet fieri extēsio ꝓstitutōis odiose z penalis. sed Hosti. B. z in. d. c. dispēdia. distinguit ꝙ aut cōmodi-us pñt tractari apud vnū iudicē. z habet locū dispositio istoꝝ iuriū etiā ī realibus. secus si nō cōmodius. vt puta qꝛ res z testes sunt in varijs locis. Jo. an. dicit ibi ꝙ dispō est obseruāda in realibus. sed nō habet locuꝫ pena illius. c. z ē B dictū singulare ī mā extēsionis vt di camus ꝙ dispō penal' debet extēdi ex idētitate rōis re-spectu statuti. i. vt obseruet' ipm statutū. B nō dz extēdi q̄ ad penā. vt si de facto nō fuit obseruata dispō ꝓmit-tat' pena cū ī hac mā extēsionis Jo. an. fuit sibi multum ꝓximus maxime in glo. suis. z vide qđ ipe nō. in regula in penis. de re. iur'. li. vj. ī mercu. z glo. in. c. cōstitutōem. de regula. li. vj. z ī. c. ī fidei feruoꝛē. de hered'. eo. lib. z in clc. j. de elec. B mihi placet ꝙ vbi potest apparere de rōne le gis ꝙ tūc ex idētitate rōnis debet extēdi etiā quo ad pe-nā. Ad hoc allego tex. notabilē ī. l. ij. ī. §. qđ si vt cura-toꝛes. z ī. §. quid si decesserint. ff. ad tercul'. vbi hoc ꝓba tur aptissime. Ad idē bonus tex. in. l. libertū. ī. §. senat⁹. ff. de ritu nup. nisi ex hoc dicas ꝙ illa sit interptatō ex-tēsiua. qꝛ immo ē intēsiua z intellectiua. qꝛ lex nō est ali-ud q̄ ipa ratio legis. vt ꝓbatur in. l. nō dubiū. C. de le-gibꝫ. z ibi p Bal. z ī regula si. de re. iur'. li. vj. z ibi p Di. vñ quemadmodū corpus regulat' ab aīa. ita z ipsa lex regulat' rōne legis z nō a verbis. nā ꝓpria legis restrīgū tur z ampliant' ad limites rōis ipsius legis vt est pulcer tex. in. l. cū pater. in. §. dulcissimis. ff. de leg. ij. z tex. in. l. pater filiū. §. fundū. ff. de le. iij. z facit qđ nō. Bal. ī. l. sci re. ff. de excu. tu. z licet Bar. dixerit ī aut'. quas actōes. C. de sacrosanc. eccle. ꝙ ex idētitate rōis nō debet indu-ci legū corruptō. multi tū dixerūt ꝓximū. z tenet glo. ī. d. aut'. q̄s actōes seu in. l. fi. eo. ti. Jtē illud dictū Bar. ꝓ-cedit q̄n rō legis nō est expꝛessa. alꝫ secus. z ibi limitauit Bal. illud dictū Bar. z plus ego puto ꝙ etiā si ratio nō sit expꝛessa in. l. tamen exquo nō potest elici nisi vna ratio naturalis z indubitata debet fieri extēsio ad limi-tes illius rōnis. qꝛ ꝓsumendū est legislatoꝛē fuisse mo-tū ex rōe nāli. vt nō. sentit glo. in. l. tale pactū. ff. de pac. z B quod. s. dixi videt' tenere nōbiliter Bal. ī. l. maxi-mū vitiū. C. de libe. ꝓte. z Cy. post Pe. ī. d. l. nō dubiū z ī. l. j. C. que sit lon. cōsue. z ita ꝓperui me in. q. facti cō-suluisse. ¶ Ex his cōcludo primā qōem. qꝛ vbi est eadē ratio ī realibus que ē ī psonalibus habet locū dispositio istius tex. z. c. dispēdia. z adde ad p̄dicta glo. singu-larē ī. c. j. de tem. oꝛ. li. vj. q̄ singlaris est ad istā mām ex-tēsionis. z hāc distinctōem cōmoditatis quā feci ī reali-bus habet locū etiā in psonalibꝫ. licet cōpost. aliud hic senserit. sed Hosti. z Jo. an. post eū vident' tenere B in d. c. dispēdia. z q̄q̄ ille tex. apponat penā sine distincti one cōmoditatis. tñ qꝛ istud. c. distinguit z fūdat se su-per cōmoditate nō est absurdū vt illa ꝓstitutō noua re cipiat interptatōem z qualificet' ꝑm istā dispositōz an tiquā. ar. ī. l. nō est nouū. z. l. nā z posteriores. ff. de legi. z nō hoc ī mā interptatōis. vt si lex antiqua loquat' q̄li-ficatiue. lex aūt noua apponit maioꝛē penam z nō repli-cat qualitatē legis antique. satis em̄ est ꝙ puidet d̄ gra uioꝛi pena quod ē singlariter notādū. z facit quod nō. Bar. ī. d. l. nā z posterioꝛes. pāl'. z p hec etiaz expedit' secūda qō que tacite pōt colligi ex ista glo. ¶ In glo. in verbo lras. i fi. nō istā glo. singulariter z in effectu que-rit nūquid coꝛā pluribus ordinarijs possim aliquē tra-here eodē tpe sup diuersis actōibus vel sup vna trahe re coꝛā delegato. z sup alia coꝛam ordinario. z ponit B glo. opi. ꝓxias. z postremo residet ꝙ hoc fieri nō pōt sic nec coꝛā diūsis iudicibꝫ delegatis. z sic glo. vult extēdē id quod dicit in delegato ad plures ordinarios z ad le gatū z ad ordinariū simul. sed Jnno. z compost. tenent contrariā sniam. nam si cōuenio te coraz delegato sup vna actōe si nō possem te conuenire coraz ordinario su per alia frustrarer' ista mea actio cū nō cōpbendat' in rescripto. z sic nō possem te cōuenire coꝛā delegato. vt ī. c. cum olim. j. de offi. deleg. Ego sic dicerē ꝙ aut quis vult trahere eundē coꝛā diuersis ordinarijs sup pluri-bus actōibus que cōmodius pñt tractari apud vnū. et tūc bz locū opi. huius glo. nā ex idētitate rōnis debet fi eri extēsio huius. c. maxime cū hoc ꝓtineat ī se magnam equitatē. arg. in. c. cū dilecta. de cōfir. vti. vbi bonꝰ text. aut volo te cōuenire coꝛā delegato z ordinario. et tunc aut prius incepi te cōuenire coram ordinario et obstat exceptio. sic si volo cōuenire te coraz delegato sup alio dūmodo possim cōmode coꝛā ordinario istā actionem ꝓmouere. arg. huius tex. aut prius cōueni te coꝛā dele-gato. z tūc habeat locū opi. Jnno. vt possiz trahere te sup alio coꝛā ordinario ne actio mea interim frustrare-tur. z maxime hoc ꝓcedit si volo te cōuenire sup actiōe coram ordinario exoꝛta post impetrationem rescripti. ¶ In glo. añpenul. nō glo. p intellectu illius auctenti ce z ꝓsequēter. vide quod nō. Jo. an. ī. d. c. dispendia. ¶ In glo. fi. ibi ꝙ isti ijdez iudices. nō bñ glo. que ꝓti-nue allegat' ꝙ licet iudex delegatus ꝓpēdat rescptū nō valere. nihilominus annullādo rescriptū pōt ꝓdēnare actoꝛē ī expēsis. qꝛ quo ad istud incidēs ē iudex ad hoc hodie videt' tex. cū glo. ī cle. j. ī. eo. ti. Et idē potes dice re eadē rōne ī ordinario cuius iurisditō declinat' a reo. qꝛ licet iudex pnūciet se nō esse iudicē rei pōt nihilomi-nus ꝓdēnare actoꝛē ī expēsis. qꝛ sicut ē iudex sup illo in cidēti an sua sit iurisditō. vt in. c. sup lris. z quod ibi di xi. §. c. ita ē sup accessoꝛijs ad ipm incidēs. j. de off. lega. prudētiam. Aduerte tamē ad vnā notabilē limitatiōez De. quam sequūtur cōiter doc. hic. z Specula. in ti. de expēsis. in. §. iuxta. v. ix. dicit em̄ cautū esse vt prius iste iudex condemnet in expēsis. z postea pnūciet rescriptū nō valere. nam si prius pnūciaret rescriptū nō valē nō poterit postea cōdemnare in expēsis quasi p pnūciatō nem decierit esse iudex. Sz ego hoc dictū nō soleo seq. Et credo firmiter ꝙ de iure nō sit verum. Et primo al lego casum foꝛe expssum in cōtrariū in. c. cum appellati onibus. de appella. li. vj. vbi dicit tex. ꝙ iudex appellati onis pōt pnūciare appellatiōem friuolā z ꝓdēnare ap-pellatoꝛē in expēsis nedū ī eo tpe B p totam illā die. qa ī istis accessoꝛijs durat iurisditio iudicis p totam illam die. vt ibi. z ī. l. paulus. ff. de re iud. Ecce ergo ꝙ pronū ciādo appellatōem friuolam pnūcianit p ꝓsequens nō esse iudicē. B quia habebat iurisditōem sup illo inciden ti pōt ꝓdēnare etiaz in expēsis. ita dico ī ꝓposito ꝙ nō sit necesse vt prius fiat ꝓdemnatio. quinimo posset fie ri post pnūciatōem p totam illam die. Jtē ꝓbo rōne p nunciādo rescriptū nō valere pnūciat solum se nō bz̄e iu risditōem ī principali nō aūt ī incidēti. immo eo ipo ꝙ pnūciet videt' fateri se bz̄e iurisditōez ī incidēti. g̃ pōt postea ꝓdemnare ī expēsis cum istud sit accessoꝛiuz ad illā qōem incidentē. z hec bñ nō. ¶ In eadē glo. ibi dū mō petitū fuerit ab eis. nō glo. qꝛ singularis est limitās multū. l. sancimus. C. de iud. vt id qđ dicit' ꝙ iudex nō ꝓdēnās partē in expēsis tenet' resartire de suo bz locū qñ expēse fuerūt petite p partē. z rō huius dicti est. qa

iudex nõ tenet officiũ suũ imptiri nõ postulatũ ad vtilitatẽ priuatã. vt ẽ tex. notabil' i. l. üj. §. hoc aũt iudiciũ ff. de dam. infec. ꝛ ibi Bar. tenet istã opi. huiꝰ glo. ꝛ idẽ nõ. i. d. l. sancimus. facit qđ no. Jnno. i. c. ad nostrã. ij. de inreiur̃. Et facit hoc dictũ ad qõem. Statuto cauetur ꝙ si iudex nõ finit qõem infra certũ terminũ: debeat soluere certã penã ꝙ iudex nõ incidat i penam si nõ fuerit petitũ a partibus vt decideret infra terminũ. ꝛ ß tenuit do. An. i. c. venerabilis. de iud. quod nõ. et facit ista glo. ad aliã qõnem nũquid possit appellari a iudice si nõ cõdemnauit victum in expẽsis i casu i quo nõ fuerint petite. do. de rota dec. cclxj. multũ singulariť dixerũt ꝙ sic. quidã tñ ex eis tenuerũt ꝓtrariũ. ¶ Jn cõtrariũ tñ facit glo. ista. qꝛ exquo iudex nõ dr̃ grauasse ñ debet esse locus appellationi. Et facit notabile dictum Spec. i ti. de offi. iud. i. §. impedit. post princi. vbi dicit ꝙ nõ potest appellari a iudice si non facit id qđ potuit ex officio suo facẽ. imputari eñ dz nõ postulãti. ꝛ tenet sem ꝙ mẽti istã glo. quã cõiter sequunť doc. nr̃i. i. c. exceptõem. de excep. Et ego plene examino istã qõem i. c. si gnificauerũt. de testi. ꝛ dic vt ibi. ¶ Jn eadẽ glo. ibi pterũt isti iudices ꝙueniri coꝛã ordinarijs. nõ glo. singulariter. nã facit ad qõem antiquoꝛ. nũquid delegatꝰ de lingues in legatione sua possit cõueniri coram ordinario loci. legiste antiqui hãc questiõz tractauerũt i aut. qua in puntia. C. vbi de cri. agi oportet. Et Jo. an. ß. ꝛ cõclusio sit hec. ꝙ aut delegatus deliquit i nõ pceden do. ꝛ tunc qꝛ solum excessit cõtra papã i nõ parẽdo mãdatis ipius nõ potest p aliũ inferiorẽ puniri. aut deliqt querse agẽdo, ꝛ tũc potest puniri p ordinariũ loci. quia nõ ꝙuenit vt delegatus sed vt criminosus. ß dicit Jo. an. se nõ credere ꝙ pendẽte cã coram eo possit ꝙueniri coꝛã ordinario saltẽ vbi impediret pcedẽ in cã sibi delegata. Nam respectu illius cause dumtaxat est maior ordinario. vt i. c. studuisti. de offi. dele. ¶ Vltra glo. q. ro nũquid isti abutẽtes rescripto aplico possint puniri criminaliter. nam hic solũ imponit pena ciuilis seu cuz agit ciuiliter. Jnno. dicit ꝙ sic. Jsti eñ qui tradũt lr̃as aliꝰ eiusdẽ nomis ꝛ recipiẽtes possunt puniri pena falsi. sicut illi qui sibi supponũt ptu alienũ. vt in. l. falsi nomis. ꝛ in. l. qui falsam. ff. de falsis. ¶ Alij ẋo aliter abutẽtes poterint puniri de crimine stellionatus. et ẽ crimẽ stellionatus cũ delictũ nõ sumit sibi specificũ nomẽ. vñ puniunt isti delinquẽtes extraordinarie. de quo dicendum vt habeť. ff. d crimine stellio. p totũ. p hoc ego dicerẽ ꝙ impetrãs rescriptũ apostolicũ vel priuilegiuz p surreptõem dolosam ꝙ nõ solũ punit cõmodo rescpti ß etiã poterit aliter puniri criminaliter. p ß bonus tex. i. l. si qs obrepserit. ff. de falß. ꝛ. l. ꝛ si legiby. C. si ꝓtra ius vel vtilitatẽ publicã. vbi videť exp̃ssum.

De consuetudine Rica.

¶ Hec Rica ꝓtinuať ad pcedẽtia hoc ordine. visuz ẽ C. de iure scripto quod ꝙsistit i ꝙstitutõibus ꝛ in rescriptis merito subjcit de iure nõ scripto qđ cõsistit i consuetudinib. Quid aũt sit ꝙsuetudo vario mõ diffinit bẽs bonũ tex. Jsidoꝛ in decre. vbi dr̃. ꝙ ẽ quoddaz ius moriby vtentiũ approbatũ qđ p lege suscipit cum deficit lex. vt habeť. j. di. consuetudo. Jo. an. ponit varias diffinitões i tractatu ꝙsuetudinis quẽ posuit. j. i fi. buius tl. ꝛ inter ceteras diffinitões ponit diffinitõem Jac. de rafani. que videť placere Bar. i. l. de quib. ff. de legibus. vt dicamus ꝙ consuetudo ẽ quoddã ius quod ẽ moribus seu vsibus populi totius vel maioris partz ratione initiatũ. continuatũ ꝛ cõstitutũ legz babẽs auctoritatẽ. vel breuius ꝑm Jo. an. Cõsuetudo est quoddaz ius moribus illius introductũ qui auctoritate publica legẽ ꝙdere potest. hec aũt vltima diffinitio aliquãtulũ posset calumniari p tex. i. c. fi. j. eo. vbi ptz ꝙ ꝙsuetudo põt induci p canones p inferiores a papa. ꝛ tñ inferiores nõ pñt edere legẽ seu statutũ p canones. xxv. q. ij. institutionis. ꝛ j. de ma. ꝛ obe. in. c. ꝙ sup his. no. Jo. an. i. c. fi. de offi. archipb̃yteri. ꝛ videť hoc mirabile. sed vide quod circa hoc dicã in. d. c. fi. Ex continuatiõe rubrice ꝛ ex dictis diffinitõibus inferť ad qõem quotidianam ꝛ notabilẽ. fuit compromissuz i quosdã arbitros ß adiecto vt pnũciarẽt ꝑm iura nũquid poterũt pnunciare ꝑm ꝙsuetudines ꝛ statuta loci? Guido de suzaria in qõne statutoꝛ dicit fuisse determinatuz ꝙ nõ saltem ꝑm consuetudines ꝛ statuta iuri ꝓtraria. monet p aut. psides. C. de epali audi. ꝛ p. l. rẽ nõ nouã. C. d iud. ¶ Jtẽ qꝛ appellatõe iuris intelligiť de iure cõi romanoꝛ. istit. de iure na. gẽ. ꝛ ciui. i. §. ß quotl. ꝛ hoc dictũ refert Jo. an. in addi. Spe. i ti. de arbitris. §. excipiť. ẋ. itẽ ꝙ coꝛruptus. ꝛ sequiť ibi Jo. an. dicẽs. ꝙ arbitri poterũt i oꝛdinatoꝛijs iudicij vti statutis ꝛ consuetudinib loci exquo respectu pnunciatiõis tantũ fuit ptas restricta ad ius. ß si fuisset dictũ vt deberet pcedere ꝛ pnũciare ꝑm iura esset illud valde piculosum. qꝛ i pcedẽdo ꝛ pnũciãdo tenenť observare iura cõia ꝛ nõ statuta vel ꝙsuetudines loci. hãc opi. retulit ꝛ secutus fuit do. Lar. j. e. ti. c. fi. Sed contrariũ repi tenuisse do. Anto. i. c. ꝙntauallis. de iureiur̃. ꝛ anteq̃ cum viderẽ hec opi. cõtraria mihi plus placebat. Et primo adduco qđ. s. dixi. videlicet ꝙ ꝙsuetudo ẽ quoddã ius nõ scriptũ. ¶ Jtẽ cũ nõ sumus in mã odiosa verba gnãlia debẽt verificari in q̃libet specie contẽta sub genere. vt in. c. sciscitaꝰ. de rescrip. cum ğ statuta ꝛ consuetudines sunt quedaz iura. vt supra dixi. ğ veniũt appellatõe iuris. ¶ Jtẽ iura mãdãt iudicari ꝑm statuta ꝛ consuetudines locoꝛ. vt i. c. ij. de eo qui mit. in pos. ꝛ in. c. illa. xij. di. ꝛ in. l. an in totũ C. de edificijs priuatis cum si. ğ si isti arbitri pnunciant ꝑm consuetudines etiaz iuri ꝓtrarias videnť iudicare ꝑm iura. Ad idẽ bo. text. iuncta glo. i. c. j. vt li. pẽdẽ. vbi dr̃ de iure competẽ id qđ ꝙpetit de iure spãli. Ad idez c. licet in prin. de pba. prio ꝛ ꝛ. facit. c. cumana. i ẋ. idem iuris. de elec. ꝛ i. d. c. ij. ß id qđ statim dixi puto verius. maxie cũ statuta locoꝛ ꝛ consuetudines sunt ius ciuile j. di. ius ciuile. ꝛ i. l. oẽs populi. ff. de insti. ꝛ iure. ꝛ ad. §. ß quotl. ꝑall'. põt rñderi ꝙ loquiť qñ de vnico iure dispositio ẽ intelligẽda. secus aũt qñ verbũ gnãle põt verificari in qualibet specie sua. qꝛ tunc nõ apparet rõ restringẽdi genus ad certã speciẽ. ¶ Jtẽ ꝛ subtiliꝰ ꝑsupposito ꝙ appellatione iuris intelligeret de cõi dũtaxat tñ satis pnũciať ꝑm ius cõe exquo ius cõe mãdat seruari consuetudines. ar. optimũ i. l. si ita scꝑsero. ff. de condi. ꝛ demon. Et ß bñ nõ. qꝛ faciunt ad multa. aliqua tacta hic p doc. sup Rica expedini in. c. ij. ꝛ in. c. eccla. sup de constitu. ideo dic vt ibi.

CONsuetudies. Põt legi duobꝰ modis. ꝛ ꝑm ꝓmũ ꝛ cõem intellectũ ß intẽdit Consuetudo inferẽs grauamẽ ecclesijs vl eis grauosa nõ tenet. vel ꝑm aliũ intellectũ magis singularẽ. Consuetudo inferẽs grauamẽ ecclesijs dz iudicis officio tolli ꝛ nõ diuidiť. ¶ Nõ ꝓmo ꝛ tene menti vnã regulã generalẽ ꝛ notabilem in fauorem ecclesiaꝝ vt in eaꝝ preiudiciũ ꝛ grauamẽ non modicũ consuetudo induci nõ possit. p qđ arguo idem dicendũ in statuto. nã consuetudo ꝛ statutũ non differũt nisi sicut tacitũ et exp̃ssum. qꝛ in consuetudine interuenit tacitus consensus. in statuto ẋo expressus. vt in. l. ꝛ quibus. ff. de legibus. Et pondera istũ tex. qꝛ loquiť generaliter. nec restringit se ad consuetudinẽ cõtra libertatez ecclesie sed ponderat grauamẽ. ꝛ sic facit vt neqz statutũ neqz consuetudo eccl'ijs grauosa teneãt. Et si q̃reretur de ratione decidẽdi posset reddi duplex ratio.

De consuetudine.

¶ Prima fauor religionis.nã multa spãlia sunt inducta fauore religiõis ꝛ eccl'ax.vt ī.l.sunt psone.ff.de reli.ꝛ sump.fune. Scda rõ ꝛ subtilior. Cõsuetudo est q̃dã lex vt dixi.s.sup Rica.sed lex debet esse rõnabilis ꝛ puenire fini eterno.ꝛ sic religioni.sed ꝓsuetudo grauosa eccl'ię est ꝫ finẽ legis cũ sit cõtra debitã religiõꝫ deo ꝛ sctis.iõ cõsuetudo talis nõ valet. Et ex his verificat' ꝓma lectura vt tex.iste intelligat' de cõsuetudine abusiua q̃ tãꝫ rõe carẽs nunqꝫ tenuit.j.e.c.fi.ꝛ.lxviij. dist. cozepi. ¶ Scda lectura magis nõbilis q̃ nõ solet dari ad istũ tex.ẽ vt intelligat' ꝙ consuetudo tenebat inducta forte ex aliq̃ rõne seu necessitate.que quidẽ consuetudo cũ grauamẽ inferat ipsis ecclesijs debet ex officio iudicis tolli ꝛ cassari.ꝛ hec lectura magis cõuenit ꝓbis lr̃e.nã appellatione cõsuetudinis intelligit de ea que tenet ꝛ que iã ꝓscripta est.vt nõ.j.de elec.cumana. ¶ Jtẽ tex.dicit ꝙ dꝫ remitti cõsideratione nr̃a ꝛc.q̃ ꝓba clare sonãt vt iudicis officio remittant' illa.nõ em̃ eẽt op' officio iudicis vel remissi one si cõsuetudo ꝓtius nulla esset.ꝛ marime ꝫ potest sustentari qñ a principio ꝓsuetudo nõ erat intantũ grauosa. sed ex postfacto incepit inducere grauamẽ nõ paruũ.nam tunc indubitãter dicendũ vt iudicis offic'.illa remittat'.ad ꝫ bonus text.in simili in.c.quanto.de censi.et in.c.suggestũ.j.de dec.nã index ex officio suo debet puidere indemnitati ecclesiarũ.vt in.c.cũ venissent.in fi.de insti. facit quod nõ.ī.l. iiij.§.hoc autẽ iudiciũ.ff.de dam.infec. Et ex his habes declaratã secundã lec.ꝛ facit iste tex.ꝫm vtrãqꝫ lecturã contra quosdã rusticos nolẽtes soluere decimas ecc'ie nisi prius aliquod munus eis a presbytero tradat'.ꝛ ad hoc allegãt consuetudinẽ quod ẽ ꝯ.c.decimas.el.ꝓmo. xvj.q.vj.ꝛ fuit bis diebus.ꝛ credo ꝙ adhuc vigeat disceptatio magna in castro corziani inter plebanũ illius castri et homines qui ex antiqua consuetudine dicũt ꝙ ante solutõem decimax dꝫ dare ꝑsbyter certas libras carniũ porcinax cuilibet parochianox. Sed q̃ro nunquid dispositõ huius tex.vendicet sibi locũ q̃ ad ipsos clericos ꝛ eox bona patrimonialia. Host. videt' velle ꝙ sic.nam sup verbo ecclesijs addit idẽ in clericis. alle. c.clerici.j.de iudi. Et ꝓ hoc infert do.Anto.ꝙ consuetudo nõ valet in graue preiudiciũ bonox patrimonialiũ ipsox clericox. vnde quemadmodũ bona eccl'iarux nõ pñt collectari ꝑ laicos.ita nec bona cl'icorũ. gaudẽt em̃ ꝫm eũ eodẽ priuilegio cũ rebus ecclesiax.vt nõ.glo. in.c.ex lr̃is.de pigno. Sed tu aduerte.nam doct.hic nihil dicunt de patrimonio clericox sed solũ de clericis. ꝛ allegant illud.c.clerici.quod quidẽ.c.nõ ꝓbat nisi respectu priuilegij ipsis clericis tributi in fauorẽ totiꝰ ordinis clericalis.nec valet fundamentũ ꝙ gaudẽt eodez priuilegio.Nam ipsemet do.Anto.firmat regulã ī cõtrariũ.c.si diligenti.de ꝓscript'.vbi dicit ꝙ solum ī casibus iure expressis gaudent eodẽ priuilegio.ꝛ hoc multi voluerũt.vt dixi ī.c.ecclesia.supra de cõsti. fateor tamẽ ꝙ collecta nõ potest imponi reb' patrimonialib' clericox.sed nõ ꝑ istum tex.sed ꝑ.c.fi.d' vi.ꝛ bone.cle. vbi plene dixi.ꝛ ꝑ Bar.in.l.rescripto.ff.de mu.ꝛ bo.vnde puto ꝙ istud.c.nõ sit extendendũ ad bona patrimonialia ipsox clericox ꝓpter regulã supius alle. ¶ Jtẽ q̃a in simili videmus ꝙ bona clericox nõ gaudẽt eodẽ priuilegio cum ecclesijs in preseriptõe.quia contra ecclesias nõ currit ꝓscriptio nisi quadragenaria. vt.j.de prescrip.in.c.de quarta.ꝛ in aut'.quas actões.C. d' sacrosanc.eccle.Sed contra bona patrimonialia clericoruꝫ currit preseriptõ sicut contra bona laicox.vt ẽ glo.singularis.xvj.q.iiij.possessiones.facit quod nõ.Jo.an.in regula.qui ad agenduꝫ.in mercu.hoc idem videt' velle apte Jo.an.in regula nemo potest.in merc. vbi formatquestionẽ.nũquid valeat consuetudo vt canonic' possit testari de fructibus siue prebende ꝓcipiendis post annum tempore mortis.ꝛ cõcludit ꝙ sic.ꝛ ita fuit approbatum ꝓ quandã extrauag'.vt ibi nõ.ꝛ ad istum text. respondet ꝙ illa consuetudo preiudicat successori ī ꝓbenda ꝛ nõ ecclesie.ꝛ sic aperte vult valere consuetudinẽ grauosam contra cl'icos nedum in patrimonialibus sed etiam in redditibus eis debitis occasiõe ecclesie. Et tene hoc dictũ menti. quia nõ solet allegari sed singulariter restringit istum tex. ¶ Jtem offi.iudicis nõ ita prouidet bonis patrimonialibus clericox sicut ecclesiarum.hinc est ꝙ in bonis patrimonialibus clericus non petit restitutõem in integruꝫ ratione lesionis.nec ī redditibus ecclesiax eis debitis.vt sentit glo.no.in cle.vnica.de in inte.restit.§.qualiter.ꝛ.sed nũquid clericꝰ.vbi omnino.vide ꝛ quod dixi de consuetudine grauosa ecclesie nõ intelligas ꝙ omnis consuetudo contra ecclesiam reprobetur ratione cuiuscunqꝫ grauaminis.sed debꝫ intelligi quãdo affert magnũ grauamẽ.al's tenet ꝓsuetudo.ad hoc.c.cum dilectus.j.eo.ꝛ.c.cũ omnes. de cõsti.ꝛ.c.abbate.j.de ver.sig.facit quod nõ. Jnnoc. ī.c.ꝙ sicut. de elec.vbi nõ. dicit posse induci ex consuetudine vt ecclesia vacante canonici nõ procedant ad electionẽ nisi prius morte prelati regi nunciata ꝛ postulato assensu regio de ꝓcedẽdo ad nouã electõem.qõ nõ.

Nicolaus abbas.

Ex literis. Valet consuetudo ꝓ quaꝫ eccl'esia acquirit dominiuꝫ ꝛ possessionẽ rei sine solẽnitate legali. vl' summa aliter ꝛ sic. Ex cõsuetudine potest introduci actus siue solẽnitas ꝑ quez sine apprehensione reali transfer' possessio rei absentis.ꝛ est casus singularis.ꝛ secunda pars ibi discretioni. ¶ Nota primo ꝙ appellatione ecclesiarum nõ veniunt monasteria nec alia loca religiosa vt puta hospitalia.nam tex.in verbo discretiõi ponit ista vt diuersa.et hoc verum stricte sumpto vocabulo. al's secus.de quo dic vt legitur ꝛ nõ.in.c. grandi.de supp. neg.ꝑla.li.vj.ꝛ.liij.di.§.hac auctoritate. ¶ Nota secũdo arg.ꝙ hospitalia et similia loca religiosa gaudẽt priuilegio ecclesiax clarius.probat' in.l.omnia priuilegia.C.de sacrosanc.ec.vbi tex.ꝛ Bar.ꝛ tene hoc menti.hinc dixit Jo.an.in.c.ij.de in inte.resti.li.vj.ꝙ hospitalia possunt petere restitutõem in integruꝫ ratione lesionis sicut ecclesia. ¶ Nota tercio ꝙ consuetudo potest inducere aliquẽ actum ꝑ quem artificiose trãsferatur possessio sine apprehensione corporali. nam de iure cõmuni licet possessio acquisita possit retineri solo animo. nõ tamen potest acquiri nisi interueniat actus corporalis.l.licet.C.de acqui.pos.nam dicitur possessio q̃si pedum positio.quia tunc naturaliter habetur cũ pedibus calcatur.vt.l.j.ff.de acqui.possess. Et vide glo.ī c.conquestus.j.de foro compe. sed consuetudo põt inducere aliquam formã in signum tradite possessionis ꝛ iste est proprius casus istius capituli. ¶ Jtem nota ibi videntium ꝛ audientium.ꝙ vbi testes deponunt in actu perceptibili sensu visus ꝛ auditus debent deponere in redditione cause ꝑ vtrunqꝫ sensum. nam testis interrogatus quomodo scit debet dicere. quia vidi ꝛ audiui si res illa super qua deponitur percipitur sensu visus et auditus.ꝛ idem dicas in reliquis sensibus.naꝫ forma dꝫ qua hic consistebat in dicendo ꝛ faciendo.nam volens dare capiebat modicuꝫ terre ꝛ dicebat do tali ecclesie talem possessionẽ meam pro remedio peccatorum meorum. vnde respectu verborum requirit' sensus auditus.sed respectu facti seu traditõnis terre requirit' sensus visus. et sic habebant isti testes deponere ꝑ vtrũqꝫ sensũ.ꝛ ad ꝫ põt allegari iste tex.ꝛ tenet Jo.an.ꝛ host. dicit em̃ Host.ꝙ vbi qs hꝫ deponere de actu in misibili vt puta sup expressione verborum nõ est necesse ꝙ testis deponat de visu.vnde valet dictũ testis qui solum audiuerit ꝓba licet nõ viderit ꝑsonã.ꝛ ponit exemplũ

in.q.facti. Quidã tabernarius subtraxerat ganee sue furtiue cypbũ suuz argenteũ quem nolebat restituere nec in pñtia testiũ confiteri liz in pñtia ipsius mulieris nõ negauerit mulier illa notariũ 7 quosdã alios testes posuit post parietem 7 tabernariũ calefactum indurit ad ꝓfitendũ ꝙ subtraxerat sibi taceam et ꝓmisit se restituere ꝙ audito mulier rogauit tabellionem 7 testes sup ꝓfessione tabernarij quasi velit ꝙ confessio potest ꝓbari ꝙ testes lz ipi nõ viderint pſonã loquentẽ qõ ẽ notabile verbũ. idem voluit Bar.pᵒ glo.in.l.ij.§.labeo.ff.de aqua.plu.ar. 7 facit ad qõnem nunqᵈ cecus possit ponere sup verbis contrabentiũ si habet notas illoz voces: dic vt no.in.d.§.labeo. 7 vide bo. gl. in.c.testes.iij.q.ix. dixi plene in.c.cũ cãm.j. de testibus. vnde scias ꝙ cõiter tenet ꝙ legistas ꝙ speciale sit i testamẽto. non em valet testimoniũ nisi testes viderit et audierint testatorẽ loquentẽ. vt est tex.in.l.si nõ speciali. C. de testa. 7 lz iõ vt arbitror qz vox testatoris ꝓpter infirmitatẽ solet mutari. in aliis aũt casib9 fuit singularis opi. quoz ũdam modernoz in.d.l.si non speciali. ꝙ dictum talis qui non vidit pſonam non ẽ oino integz qz de facili põt decipi quis in voce. 7 latius dico in.d.c. cum causam. ¶ In glo.ij. in fi. in verbo consuetudies. aduerte ad finem glo. in eo ꝙ dicit ꝙ donatio ista valebat etiam citra cõsuetudinem. nam adducitur ad questionem nunquid possessio cessante ꝓsuetudine transferatur in ecclesiam ex titulo habili ad transferendum dominiũ. hec glo. potius sentit ꝙ non dũ dicit ꝙ valebat donatio 7 nibil dicit de translatione possessiõis clarius sentit hec glo. sequens ꝓpe finem in eo ꝙ dicit: ꝙ lz eccl'ia non apprehendat possessionem tamẽ acquirit dominiũ rei sibi collate. 7 no. gl. illã sic intellectã. nã facit ad intellectum l.fi. C. de sacrosan. eccle. nam ꝓ illaz l. ecclesia habet insignia priuilegia vt ex solo titulo acquiratur dominiũ lz in priuatis non acquiratur dominium sine traditione possessionis. vt in.l.traditionib. C. de pac. 7 in.l.quotℓ. C. de rei ven. nam videtur dicẽdum ꝙ illa.l.fi. solum prouideat respectu dominij 7 nõ respectu possessionis. 7 hoc aperte voluit Inno. ℔ dicens ꝙ vigore huius consuetudinis ecclesia acquirebat possessionem rei sibi donate. et cõmuniter moderniores videtur hoc dictũ sequi. archi. tamen in.c.more. de examine. ꝟvj.q.j. multum instat 7 finaliter videtur cõcludere oppositum. ſ. ꝙ fauore ecclesie transferat' etiaz possessio. 7 adducit istum tex. sed hoc dictum certe mihi non placet. 7 iste tex. ꝓbat oppositum. quia fundat se sup consuetudine. als enim de nibilo ꝓuideret iste tex. 7 hoc est tenendum. solet tamen allegari vnũ dictũ Inno. in contrariũ in.c.cum venissent. de resti. spoliat. vbi dicit speciale esse in ecclesia vt si aliquid datur nomine possessionis trãsferatur possessio. sed aliqui libri habent nomine pensionis 7 ita habeo in lectura mea 7 videtur melius conuenire illi litere que facit mentõnẽ de pensione. sed in eo ꝙ dicit ꝙ est speciale in eccl'ia nõ bene loquitur. quia cuilibet etiam priuato acquiritur possessio si dño cõsentiẽte vel possessore rei recepit pẽsionem ex illa re vigore locatõnis. vt est glo. 7 bar. in.l. ꝗuis. ff. de acquir. poss. dico plene in.d.c. cũ venissent. ¶ Et ex bis infertur ad questionẽ notabilẽ 7 subtilez nunquid publiciana competat ecclesie ante traditionem possessionis ex solo titulo habili ad translationez dominij. 7 est publiciana quoddam remediũ introductum in fauorem illius qui habuit rem ab eo quem putabat verum dominũ cum tñ non esset dominus. nam si cadit a possessione cum non possit rem vendicare quia non ẽ dñs potest agere publiciana 7 recuperare possessionem. 7 de hac publiciana habes glo. latam in.c.abbate sane. de re iudi. li.vj. 7 text. cum glo. instit. de ac. in. §. alie. 7 ff. de publiciana. ꝙ totum. Spe. in ti. de loca. i. §. nunc aliqua. in ℣. boni. tenet ꝙ non. quia cum illud sit remediũ exorbitans a iure cõi non debet extẽdi. dd. an. dicit hic posse attẽtari contrarium quia regula iuris ciuilis est ꝙ vbi ex contractu cum non vero domino trãsferatur dominiũ ex eo ꝙ fuit cum eo qui putabatur dominus transfertur vsucapiendi conditio. vt in.l.clauibus. ff. de ꝓtra.emp. Sed alia regula habet ꝙ vbi cõpetit vsucapiendi cõditio datur publiciana. ff. de publi. quasi ꝙ totum. ergo eccl'esie competit publiciana quasi rem habuit ab eo qui putabatur dñs. quia si habuisset a vero dño habuisset dominiũ. vt in.d.l.fi. C. de sacrosan. eccle. Et scias quia hanc opi. tenuit Innoc. i.c.i pſentia. ℌ. de ꝓba. lz ipe non allegetur sed ego sp tenui primum dictum vt non competat eccl'esie publiciana eo casu quo non est translata possessio. moueor primo ꝙ tex. exp̃ssum in.l.eum qui in fi. ff. de public. vbi dicitur ꝙ ad hoc vt competat publiciana opoꝛtz ꝙ p̃cesserit contractus habilis ad translationez dominij et ꝙ fuerit tradita possessio. et ꝙ vtroqz tempore recipiens habuerit bonam fidẽ. 7 lz in eccl'esia ex titulo transferatur dominiũ non tñ possessio vt. ℌ. dixi. ergo non põt competere publiciana. moueoꝛ secũdo ex defectu cause quare fuit introducta publiciana. nam ꝓpter maximam equitatez ne cadens a possessione recepta bona fide omni remedio frustrarel'. vt in.d.§. alia que quidẽ rõ deficit in eccl'esia eo casu quo non ẽ adepta possessionẽ. nec ob. motiuũ dd. an. qz iura ciuilia introduxerũt illas regulas habito respectu ad ius cõe qz dominiũ non acquirit' priuato ex solo titulo. sed oportet ꝙ interueniat traditio possessionis. vt in.l. traditõibus ꝓalleg. vñ sequebat' necessario ꝙ ex quo hũit possessionem ab eo qui putabat' dñs competit sibi vsucapiendi ꝓditio. ℔ non potest cadere in eccl'esia anteqz̃ habeat possessionẽ. qz sine possessione nõ ꝓcedit vsucapio. vt in regula sine possessione de re. iu. li. vj. ℭ ꝙ consequẽs destruit' sꝛda regula. qz cum non possit competere vsucapio ergo nec publiciana. fateoꝛ tñ ꝙ in casu huius. c. vbi vigoꝛe consuetudinis acqrebat possessionem sine traditione ꝙ tũc si eccl'esia habuisset rẽ a non dño potuisset agere publiciana si cecidisset a possessione iam habita. 7 bec dicta puto verissima qd̃ no. ꝓ clariori intellectu. ¶ In glo.fi.oppo. ℌ. tex.in eo ꝙ in fine innuit ꝙ ꝓ istã solennitatem transferebatur possessio rei abñtis sine apprehẽsione coꝛpali. ℔ em vr̃ ℌ.l.lz. C. de acq. pos. 7 c. pastoral'. j. de priuil'. vbi pz ꝙ sine appbẽsione coꝛpali nõ trãsfert' possessio. nec ob. si diceres ꝙ in eccl'ia ẽ speciale qz ex solo titulo trãsfert' dominiũ vt in.d.l.fi. qz ad trãslationẽ dñj nõ sequit' possessiõis trãslatio. vt in.d.c. pastoral'. 7 in.l.cum heres. ff. d' acq. pos. vbi tex.no. dicit ꝙ lz heres adeũdo hereditatẽ acquirat dominiũ rez hereditariaz possessionẽ tamẽ nõ nãciscitur coꝛpalis fiat apprehensio. Jo. dic ordinando glo. ꝙ licet regulariter ꝓcedat oppositio tamẽ quãdoqz transfert' possessio sine apprehensione coꝛporali ꝓ certos actus artificioſe introductos iuris dispositõne. et de hoc glo. ponit multa exempla notabilia. Exẽplum primũ est in inuestitura que fit d' certo beneficõ. nam quis inuestit' qñqz ꝓ traditionẽ annali et trãsfert' possessio rei abñtis 7 in hoc no. istam glo. nam contrarium no. glo. in.c. auctoꝛitate. de instit. 7 in.c.ꝓ tuas. de dona. 7 in.c. ex oꝛe. de bis q̃ fi. a ma. par. ca. glo. dubitauit in.c.si ꝗs de inceps. xvj.q.vij. Jo. an. hũc articulum plene examinat pᵒ compost. in.c. trãsmissam. j. de elect. 7 qz sũt dicta quotidiana 7 notabilia distingue sic pᵒ eos. aut inuestitura fit añ oẽm iuris trãslationez. vt puta dicit eps inuestio te d' tali bñficio 7 tũc hec inuestitura habet solum vim collationis beneficij. satis em̃ operatur in translatione iuris. aut fit inuestitura post electionem 7 habet vim confirmationis. vt in.d.c. ex ore. 7 quod ibi no. quanodqz fit per translationem iuris. 7 tũc aut in cõspectu beneficij aut in absentia. ꝓmo casu

transferꝛ possessio ꝑ inuestituꝝ. vt in.l. qđ meo.ff.de acq̃.pos.nã oñendo rẽ oculo ⁊ tradẽdo ℞bo ꝑ inuestituꝝ videtur trãslata possessio. ⁊ nota bñ hunc casũ ℔ tamẽ non ꝓcederet si nuncius missus a iudice vel ab epõ ℔ faceret. vt singulariꝛ dicit Spe.in ti.de ꝓmo ⁊ secũdo decre.in.§.iam de effectu in princi. vbi dic ꝙ si nũcius missus a iudice vt mittat aliquẽ in possessiõez pluriũ rez posuit illũ in possessionẽ vni⁹ al's ℞o voluit possessiones trãsferre oculo ⁊ verbo. puta dicendo pono te etiã in possessionẽ illaz rerũ ꝙ ꝓpter hoc non est translata illaz rez possessio. quia est contra regulã iuris de qua.ꝫ.nec ob.l.quod meo.quia loquiꝛ quãdo ille qui tradidit verbo ⁊ oculo erat in possessione. sed nũcius nõ est in possessione. ⁊ est dictuz singulare ⁊ nõ tradẽdum oblivioni. Ita ego vltra alios limito illd dictum Compost. ⁊ Jo.an. Sz diceres tu idem videtur in collatoꝛe. naz collatoꝛ nõ est in possessione beneficij ⁊ tñ volũt doc. ꝙ ꝑ iuestituꝝ factã in ꝙspectu beneficij trãsferatur possessio. Ad quod saluãdo illud dictũ rñdeo ꝙ collatoꝛ regulariꝛ habet custodiam beneficij vacãtis.glo.est notabilis ⁊ singularis in.c.cum vos.de offi.ordi. Item intellige ꝙ oculo ⁊ verbo transferatur possessio quãdo alius nõ est in possessione. nam ꝑ illaz traditionẽ fictam nõ põt priuari scđs possessione sua. Ita notabiliter voluit Compost. ⁊ facit tex.in.d.l.qđ meo.in.§.si venditoꝛem. nisi prius fuisset lata sentẽtia cõtra illum possessioꝛẽ ꝑm eundẽ Compost. Aut inuestitura fit in abñtia bñficij ⁊ tũc non trãsfertur possessio ꝙ regulã supius dictã. ⁊ tz hic Jnno.allegãs.l.si ex stipulatõne.ff.de acq̃.pos. que bene facit. sed melio⁹ facẽ iudicio meo.l.predia.ff.eo. vbi plus ꝓbaꝛ ꝙ si ex conspectuz rei ego diꝛi do tibi talem rem ⁊ trado nõ transfertur ꝙ hoc possessio ℔ videꝛ data potestas intrandi possessionem ꝓpria auctoritate. vt in.d.l.predia. ⁊ ita voluit Bar.post alios ibi ⁊ in.l.ij.C.de acqui.possessi. Idem dicit azo vt refert hic Jnno.in inuestitura vt ꝙ eum deꝛ ptãs ingrediendi possessiõem ꝓpria auctoꝛitate quod bene no. ¶ Nũquid aũt obtinẽs titulum bñficij possit ingꝛedi possessionem ꝓpria auctoꝛitate. no. in.d.c.trãsmissam. ⁊ ibi dico. ⁊ hoc quo ad primũ exemplum. ¶ Scdm exemplũ in traditiõe clauiũ. vt i.l.clauib.ff.de contra.emp.alle.in glo. Aduerte debes enim intelligere ꝙ claues tradũtur apud ipsam stationẽ seu apud ipam domum. nam tũc videtur trãslata possessio eoꝝ que sunt sub clauib⁹ lz aliter coꝛporaliter nõ appbendaꝛ. ¶ Tercium exemplum in visu ⁊ loquiꝛ glo. nimis generaliter ℔ debes intelligere vt supra diꝛi qñ visu ostendiꝛ ⁊ verbo traditur. ⁊ ita loquitur lex quod meo alle.in glo. ¶ Quartum exemplum si rem meam penes te depositã tibi vendo. ⁊ idẽ dic si alio titulo ꝛerat penes te. vt insti.de re.di.in.§.interdũ. Et ex ℔ habes casum ⁊ quasi regulam in qua ex solo titulo trãsfertur dominiũ etiam in priuatum qñ.ſ.possessio vel detentõ erat penes contrahentem. ¶ Quintum exemplum in titulo ꝙstituti. ⁊ iste est casus quotidianus. nam si quis rem suaz quam vendidit vel donat vult possidere noie alterius incontinenti tranſferꝛ possessio ciuilis in illuz vt in.l.quedam.ff.de rei vend. ⁊ ideo notarij quotidie apponũt in instrumẽtis istam clausulã ⁊ dicũt ꝙ transfertur vera possessio ⁊ dominiũ adeo ꝙ si iste postmoduz venderet vel donaret alteri ⁊ ꝛderet sibi possessionem nihilominus primus est potioꝛ. ⁊ ita voluit Joh. an.in addi.Spe.in ti.de em. ⁊ vendi.in.§.j.℣. ⁊ ℔ scias notãt aliqui doc.in.l.quotꝛ.C.de rei ven. ⁊ Bar.in.l.si is qui ꝑ emptoꝛe.ff.de vsucapi. ⁊ videtur tex.notabiliꝛ in.l.certe.ff.de pꝛeca. vbi ꝓbatur ꝙ vere trãsferꝛ possessio.ꝑ ti.constituti. ¶ Sextum exemplum siqs cõducit rem suã ab illo. iste tamẽ casus potest comprehendi sub pꝛecedenti. quia cum ipse possideat nomine ꝓprio cõducendo scienter ab illo videtur velle possidere nomine illius. secus dic si ignoꝛãter. non em valet conductio rei mee ignoꝛanter facta. vt in.l.qui rem ꝓpriam. C.locati. vide plene ꝑ Bar.in.l.si rem aliquã.ff.de acqui.pos. Adde aliud exemplũ cum quis trãsfert rez in alium retẽto sibi vsufructu. vt in.l.quisqs. C.đ dona. Adde aliũ cum recipiꝛ pensio de cõsensu possessoꝛ. vt in.c.cum venissent palle. ⁊ ibi plenissime istũ casum distinguo. Ad ꝓpositum ergo cum multis casib⁹.ſ.dctis artificioso iuris transferaꝛ possessio sine apꝛehensiõe coꝛpali. Ita potuit ꝙsuetudo que est altera lex inducẽ translationem possessionis inducendo istã solennitatẽ de qua hic. nec credas hoc speciale in ecclesia. nazidẽ esset si inter laicos hoc induceret cõsuetudo qđ sentiunt hic doc. ⁊ clarius do.an.hic tenet. hoc etiã videnꝛ cõcludere rõnes supius dicte. ⁊ ꝑ hoc habes clare materiã expeditam huius.c. que solet difficilis reputari. Ad põdicta adde dictum Jnno.in.c.in literis.de restit. spol. vbi notabiliꝛ dicit ꝙ hodie ex generali ꝙsuetudine ꝑ installationẽ factam in certa sede videꝛ acq̃sita possessio illius dignitatis seu beneficij. dicit tamen ꝙ vbi consuetudo non seruatur ad vnguem nihil trãsfertur. ⁊ ideo si installaretꝛ in alia sede cꝫ solita nõ transfertur possessio ꝛc.

A Dnostram. Nõ valet cõsuetudo vt snĩa a nõ suo iudice lata teneat. vel sic. Nõ valet ꝙsuetudo vt in causis ecclĩasticis dictũ populi ꝑ snĩa teneaꝛ. Cõmunis diuisio. scda ibi nos igiꝛ. ¶ No. ꝓmo ꝙ lz ex ꝙsuetudine possit acq̃ri iurisditio. vt in.c.cũ ꝙtingat. de foꝛo cõpe. ⁊ ix.q.iij. ꝙquestus. nõ tñ valet ꝙsuetudo vt snĩa a nõ suo iudice lata teneat. est em irrõnabile vt valeat snĩa a nõ bñte iurisditionẽ. ¶ No. scdo ꝙ snĩa nõ debet ferri ad ꝙsiliũ sapientiũ ⁊ insipientiuz. a ꝗrio ꝑ facẽ ista lĩa vt ad ꝙsiliũ sapientis possit ꝓpius iudex ferre snĩam. de quo plene dicemus in.c.si ꝑ debilitate. đ offi. dele. ⁊ ꝑ Barto. in.l.j.§.si plures. ff. de exercitoria. ¶ No. tercio ꝙ dictio in qñcꝫ stat priuatiue vt hic in ℞bo insipientib⁹ quasi nõ sapientib⁹. qñcꝫ stat augmẽtatiue. vt in.c.j.j. de fideius. iũcta glo. in.l. gallus. §. ille casus in difficilis. ff. de lib. ⁊ posthu. qñcꝫ nihil opaꝛ. vt no. in.c. nobis. j. de iurepa. ¶ No. vltimo ꝙ ꝙsuetudo inimica canonib⁹ ꝑsumiꝛ irrõnabilis prima fronte. Et ad hoc tene menti istũ tex. facit ad ea q̃ dicaz. j. in.c. fi. ¶ Opp. ꝯ tex. in eo ꝙ in fine papa ꝙcedit facultatẽ isti epõ libere iudicãdi. nã si ꝙsuetudo erat irrõnabiliꝛ non erat opus aliqua ꝙcessione. quia frustra põcib⁹ imploꝛatur qđ iure cõi cõcediꝛ. l.j.C. de thesauris. li.x. ⁊ in.c.j. ſ. de rescriptꝭ iuncta glo. So. Joh.an. exponit tex. ibi cõcedimus. i. a iure ꝙcessum eẽ oñdimus quasi dicat ꝙ papa nõ ꝙcessit de nouo ℔ declarat eam cõpetere consuetudine nõ obstante. ⁊ forte papa fecit hoc ad cautelam istius epi vt sic eẽt tutus apud populũ. ¶ In glo. j. ibi nec istud est incõueniens. no. bñ glo. ꝙ qñcꝫ ẽvitile in facto dubio exquirere ꝙsiliũ a pluribꝫ tam literatis qꝫ illiteratis tam sapientib⁹ qꝫ insipientib⁹. nã qñcꝫ paꝛ sapientes hñt in certa re eleuatũ intellectũ ⁊ ingenium ⁊ acutius sciũt discutere ⁊ decidere vnũ casuz qꝫ oẽs sapientes sicut narrat ℔ Jo. an. de fatuo parisien. q̃ decidit qõnem miro mõ inter tabernariuz ⁊ quendã pauꝑem a quo tabernarius volebat extoꝛquere pecuniam q̃ comederat panem ad odoꝛem assati. naz soluit illi ex sono vnius denarij toꝛnẽsis. quã qõnem nõ potuisset Catho melius decidere ad satisfaciendum animis imprudentiũ. ℔ solue ℔ ꝗrium ꝓut hĩ in glo. sequẽti. ¶ In glo. fi. ibi nisi in cã recõuentõis. Aduerte qꝛ gl. nõ cõgrue excipit istũ casum ⁊ sequentẽ. qꝛ ꝑ recõuentionẽ ⁊ progatõem iurisditꝭ. efficiꝛ ille iudex ⁊ sic non repiꝛ snĩa lata a non suo iudice ℔ potes excipe casum ℔m Host. ꝓtentũ in.c.si diligenti. de fo.compe. ⁊ xj.q. j. inolita. ⁊ c. placuit. vbi snĩa lata a iudice sclari cõtra

clericũ sponte ibi litigantẽ põt hr̃i rata a iudice eccl̃esiastico in odiũ ip̃i⁹ clerici. ⁊ dic vt ibi.

¶ Quanto. Nõ valet ꝓsuetudo pmittẽs p̃sbyteris vt chrismẽt. vel generali⁹. sic. Consuetudo nõ põt opari vt clericus non eps possit exercere ea q̃ sunt reseruata ordini epali. ⁊ ẽ casus notabilis ⁊ sunt due ptes. ¶ In ꝑma p̃ sumptuosa ꝓsuetudo. In scda ip̃ius reꝓbatõ. ibi discretioni. ¶ No. primo vnã regulã mẽti tenendã q̃ ea q̃ sunt ordinis epalis nõ põt acq̃ri p inferiorẽ ex ꝓsuetudine quãtumcũq; vetustissima. rõ est q; ꝓsuetudo nõ facit quem capacẽ. hinc dicit Jo. an. in. c. ij. de ꝓben. li. vj. q̃ quãtocũq; lõgo tpe laicus exercuerit actũ spũalem nũq; tñ illũ põt ꝑscribere. nam possessio tanti tpis cuius initij nõ est memoria hz vim tituli q̃n dat capacitas in exercentẽ als nõ. qõ verbũ tenebis mẽti ⁊ sic limita ⁊ restringe. c. primũ de ꝑscrip. li. vj. in. l. j. §. duct⁹ aque. ff. de aqua quoti. ⁊ esti. Secus dicit in competentiby eꝑo rõne iurisdi. vel dignitatis epalis. naz illa põt ꝑscribi p inferiorẽ clericũ. vt in. c. auditis. ⁊. c. cũ olim d ꝑscrip. dixi in. c. accedentibꝫ. de excess. ꝑlat. ⁊ plene in. c. cum contingat. de fo. cõpe. Et ex his potes sumere secundã regulã. Jtẽ no. q̃ rit⁹ apl̃oz circa sacra hñt impedire characteris impssionẽ. nam imediate p⁹ mortez xpi oẽs p̃sbyteri in cõi regebãt eccl̃iaz nec sic erant int̃ eos epi ꝙ idẽ p̃sbyter q̃ eps ⁊ pariter ꝓferebant oia sacramẽta. vt in. c. olim. xcv. di. ⁊ in. c. legimus. xciij. di. ꝙ postmodũ ad scismata sedãda fecerũt seu ordinauerũt apli vt crearent epi ⁊ certa sacra eis reseruauerũt illa interdicẽdo simplicibꝫ p̃sbyteris. ⁊ vides h̃ q̃ talis ordinatio hz impedire etiã impssionem characteris. q; si p̃sbyteri illa de facto ꝓferũt nil ꝓferũt qõ facit ad. j. di cenda. Et ex his ⁊ ex tex. diligenter no. p opi. canonistaz ꝫ opiniones theologoz q̃ ẽ dare ordinem ꝑaleg. ⁊ sic q̃ nouem sunt ordines. de quo vide glo. i ꝑmio vj. in verbo epus. ⁊ si vis tenere opi. theologoz vt nõ sit ordo dic q̃ h̃ opatur ordo p̃sbyteratus iũctus cum dignitate epali ⁊ intercedente ordinatõne eccl̃ie. ¶ Jtẽ no. q̃ qdam sunt sacra reseruata solis epis q̃ inferioribus n̄ lz attigere. vt chrismare ordines sacros cõferre virgines bñ dicere eccl̃ias ꝓsecrare ⁊ silia. ⁊ vide supra bis tex. in. c. ꝙuis. lxviij. di. ¶ No. q̃ sacrm ꝓfirmationis nõ ẽ sacramentuz necessitatis. vñ põt quis saluari lz non sit chrismatus dũmodo illud sacrm nõ ex cõtẽptu dimiserit. nam ex septẽ sacramẽtis ecclie quedã sũt necessitatis quedã volũtatis. de quibꝫ vide ꝙ glo. in. c. veniens. de transact̃. ¶ Quero ꝙ declaratõe hui⁹ sacramẽti ꝓfirmatõnis quare hoc sacrm fuit institutũ cũ nõ sit de necessitate salutis. ¶ So. dicit habes tex. no. de ꝓsecra. di. v. in. c. j. ⁊ ij. nam baptismus necessari⁹ est morientibꝫ. quia sine eo etiam infans vnius diei saluari non põt. de ꝓse. di. iiij. in. c. firmissime. ⁊ in. c. regenerandi. Sacramentũ ꝛo ꝓfirmationis ẽ necessarium viaturis. naz cũ homo militet quotidie int̃ hostes invisibiles p illd̃ sacrm ꝓfirmatõis ꝓfirmat̃ ⁊ roborat̃ ⁊ milites efficit̃ ꝫ agones ⁊ insidias dyaboli. vñ fortior ẽ ad resistendũ insidijs dyabolicis q̃ ẽ ꝓfirmat⁹ q̃z baptizatus dũtaxat. vt in. d. c. ꝓfert̃. n. spũs̃ctus quẽ apostoli olim ꝓferebãt ex sola manus impositõne. ⁊ q; hodie plati nõ sunt ita beati quẽadmodũ apl̃i. fuit institutũ vt ip̃i ꝓferrẽt hoc sacrm cũ collatõe chrismatis. ⁊ qd signficat chrisma ⁊ quare chrismatõ fit i fronte dic vt no. in. c. vnico. de sacra vnct. ¶ Scdo principaliter quer̃ nũquid ꝓferat character in isto sacro: Collectari⁹ h̃ post btm̃ Tho. tz q̃ sic. aliter tñ q̃z i baptismate. nã p baptismũ ds pticipat spũalia ⁊ disponit aiã ad faciliꝰ suscipiendũ gr̃am dei. vt dixi post Jnno. sup Rubrica de baptismo. ꝙ in isto sacro confirmatõis efficitur fortior ⁊ infundit̃ gr̃a ꝫ insidias dyaboli vt supra dixi. ¶ Tercio quer̃ q̃re hoc sacrm r̃seruat̃ epis dũtaxat cũ baptismus qui ẽ ianua oĩm sacrorꝫ vt in. c. fi. de presbytero nõ baptizato. pmittat̃ simplicibꝫ sacerdotibus So. pfectio actus cõiter reseruat̃ superiori. vides cm̃ q̃ electio ptinet ad canonicos ⁊ ꝓfirmatio ad superiores. in. c. nihil. de elec. iõ cum istud sacrm̃ sit ꝓfirmatio baptismatis ⁊ sic pficit̃ ipe baptismus dignũ fuit reseruare ip̃is superioribꝫ in signũ ꝑeminẽtie. ¶ Jn glo. j. in fi. h̃ glo. quo ad effectũ põt r̃duci ad duas qõnes. ¶ Prima nunq̃d ista sacramẽta reseruata solis pontificibꝫ possint delegari inferioribꝫ ⁊ p quẽ: Secũda qõ ꝑsupposita validitate delegationis si delegans postea ꝓhibet nũquid imprimat̃ character ex sacro exhibito ꝫ intẽdictum delegantis: ¶ Ad primã qõnem ampliãdo ꝛbba glo. ẽ concludendũ q̃ p inferiorem ꝑlatũ a papa n̄ potest fieri ista delegatio non pontificibꝫ. q; non possunt isti disponere ꝫ statutũ ⁊ ordinem eccl̃ie. h̃ ꝓbat̃ in. c. aqua. de ꝓse. eccle. vel al. ⁊ vide glo. in. c. ꝓuenit. xcv. di. que ponit ibi notabilẽ regulam q̃ nihil hz ẽꝑus quod sit iurisditõ. qd̃ nõ sit delegabile p eũ. secus in competentibꝫ rõne ordinis epalis vt dicit h̃ glo. in fi. ⁊ bñ respectu pape repiunt̃ tres opiniones. ¶ Prima q̃ papa collationẽ horꝫ sacrorꝫ põt delegare p̃sbytero dũtaxat ¶ Secũda opi. q̃ etiam simplici clerico dũmodo habeat illud sacrm qd̃ alij ꝓferre vult. ⁊ in hac opi. videtur residere glo. ¶ Tercia opi. q̃ etiã laico põt h̃ papa ꝓmãdare dũmodo laic⁹ recepit illud sacrm. et hãc opi. refert hic glo. ⁊ Jnno. apte h̃ tz nõ approbãdo eaz nec reprobãdo glo. in. c. manus. de ꝓse. di. v. videt̃ illã approbare in eo q̃ apponit regulã dicens q̃ ex delegatione pape quilibet põt ꝓferre sacrm qd̃ ipe recepezit cõior tñ opi. videt̃ vt laico h̃ dmãdare nõ possit. ⁊ videtur opi. iustior maxime q; ex hoc denigraret̃ stat⁹ ecclesie qd̃ papa facere nõ põt. j. q. vij. in. c. ⁊ si illa. ¶ Sz dubiũ est q̃d in collatione ordinũ. glo. in. d. c. man⁹ videtur velle q̃ idem dicendũ sit qd̃. s. sed collectarius h̃ post btm̃ Tho. dicit q̃ collationẽ minorꝫ ordinũ posset papa delegare simplici sacerdoti. secus in collatõne sacrorꝫ. q; sacri ordines habẽt actus ⁊ exercitiũ in ꝓfectione eucharistie. nam vt dicit glo. notabilis in. d. c. ꝙ uenit. nõ potest papa cõmittere non p̃sbytero vt conficiat corpus xp̃i. q; xp̃s hoc cõmisit solis p̃sbyteris vt ibi Jta no. dicendũ in ꝓposito vt sicut in ꝓfectiõe eucharistie nõ disponit ꝫ institutõem xp̃i ita nec in ordinatione ministrorꝫ ip̃ius sacramẽti. ego potius putarem vt sacerdoti h̃ possit delegare indistincte. q; lz de sacro eucharistie sit dispositũ institutione dñica q̃ hẽant illud admistrare h̃ tñ nõ ẽ dispositũ in collatione ordinum. nam olim p̃sbyteri in cõi regebãt eccl̃iam ⁊ ordinabãt sacerdotes. vñ queadmodũ olim poterãt ita videt̃ q̃ papa possit hoc cõcedere sacerdoti maxime delegãdo cũ nihil exerceat delegatus noĩe ꝓprio. vt in. c. sane. de offi. dele. ⁊ in. l. j. ff. de offi. eius cui man. est iurisdi. quinimo dico q̃ minorꝫ ordinũ collationez posset papa sacerdotibꝫ ꝓprio iure concedere. nam sacerdos põt hodie ꝓferre primam tonsurã dũmodo habeat ꝑfectuz vt no. Host. in. c. cũ cõtingat. de eta. ⁊ quali. ⁊ abbatibus ꝓcessum ẽ vt possint ꝓferre minores ordines. vt le. ⁊ no. in. c. abbates. de ꝓuile. li. vj. ⁊ in. c. j. de sup. ne. ꝑla. lxix. di. in. c. j. Quidã tñ voluerũt dicere q̃ h̃ faciũt abbates vigore bñdictõis quã recipiũt q̃ partim videtur simplex partim ordinaria. idez in parte accedit ad ꝓsecratõem epi vt quasi videat̃ ꝓferri quidam ordo. plus tñ mihi placet vt hoc habeãt ex ꝓuilegio quod alibi dico latius in ti. de eta. ⁊ quali. ⁊ hoc q̃ ad primaz qõnem. ¶ Quo ad scdm aut ꝓhibitio fit habẽti collationẽ ex delegatõe. ⁊ glo. dicit ⁊ bñ q̃ post ꝓhibitõz nihil ꝓfert. ⁊ idem tenet glo. in. d. c. man⁹. ⁊ ẽ cõmunis opi. ꝓbat̃ rõne q; sublata ptãte delegata nulla potestas remanet in ipo delegato. vt in. l. iudicium soluit̃. ff. de iudi. ⁊ in. c. sup q̃nũ. de offi. dele. ¶ Sed dubiuz

est quid si ꝓhibitio fieret eꝑ ꝓ romanū pontificē nū q̄d cōferret sacr̄m post ꝓhibitionē. Inn. refert ꝫ tenere q̄sdam q nō. q; lz papa non posset tollere sacr̄m baptismi vel alia necessaria pōt tn̄ circa illa disponere vl̄ dando formā vel disponēdo de ꝑsonis a quib; z quibus sint cōferenda. vt no. in. c. j. de baptismo. nam papa ꝑ ꝫm istos est obediendū in om̄ib; spūalib; z in cōcernentib; ꝑiculum aīe nisi illa repiant exp̄sse interdicta vel sint ꝓtra fidē. z no. hanc regulam quā videt sequi Hostien. in. c. quāto de trāsla. pla. Sed tu adde notabile dictū Inn. in. c. inq̄sitioni de sent. ex. z vide in hoc q̄ dixi in. c. siqñ. §. de rescriptꝫ. Ipse tn̄ Inno. hic concludēdo dicit q aut papa facit legē ꝑ quā tollit hanc ptātem eꝑis et nihil ageret eꝑs postea cōferendo. aut simpl'r ꝓhibet eꝑis ne facerent z tunc ꝓhibitio nō impediret impꝑssionē characteris dicit tn̄ Inn. no. ꝫbuz obliuioni nunq̄ tradendū q sine cā rōnabili z alijs nota nō est papa sustinēdus attentādo ista vel silia ꝓtra vniūsalē statū ecclesie. z pōdera ex his ꝫbis duo. Primo q nō p̄sumit' in papa cā rōnabilis si vult venire cōtra vniuersalē statum ecclesie ꝫ oportet q cā sit alijs no. facit q̄ notant doct. in. c. nulli de sen. ex. ¶ Scdo pondera q nō dicit papā nō posse ꝫ eum nō sustinendum. q̄i dicat q ecclesia vl̄is dz pape resistere tn̄ ecclesia nō resistente videt' actus valere. z tene menti ꝫ dictum sic intellectū z sic habes casum in q̄ eccl'ia vl̄is p̄t resistere pape lz non veniat ꝓtra fidē. vñ aūt papa habeat hanc ptātem dicit hic Inno. q ex illa ptāte tradita petro ꝑ xp̄m quodcūq; ligaueris sup terrā. z exponunt quidā vt ipse refert quodcūq; ligaueris sup terram. s. ꝑ constitutōnes z p̄cepta. Et nota hoc dictū ex quo pōt inferri q p̄ceptum p̄incipis tantū valet quātum cōstitutio. ¶ In ꝓtrariū tn̄ facit illa distīctio Inno. dum distinguit inter legem z simplicē ꝓhibitionē q̄ distinctio nō placet dd. An. hic dicenti se nō videre dīām inter legē z p̄ceptum vel ꝓhibitionē in ipso p̄ncipe. ꝫ tu vide silem dīām quā facit Bart. in. l. fi. C. si ꝓtra ius vel vti. pub. Et credo q vbi cōcurrunt in p̄cepto ea q̄ cōcurrūt in lege tantū ligat p̄ceptum p̄ncipis q̄tū lex. q; qđ p̄ncipi placet legis hz vigorē. insti. de una. gen. z ciui. in. §. ꝫ qđ principi. puto tn̄ q Inno. habuit optimā sn̄iam in hac sua distinctōe. nam faciēdo legē z auferēdo ꝑ legem ptātem eꝑis nihil ptātis quo ad actū ꝓhibitū remanet ipsis eꝑis. sed q̄n simpl'r ꝓhibet nō tollit ptātez sed interdicit exercitiū. merito hoc casu imp̄imit' character nō obstante ꝓhibitōne pape q; simplex ꝓhibitio nō impedit impositionē characteris in habentē ptātem etiā si in ꝓhibitōe apponat' clausula decreti irritans ꝛc. Ad hoc vide bo. text. cū glo. in cle. in plerisq; de elect. Et hec opi. Inno. sic intellecta plus placet q̄ꝫ opi. dd. An. qui nō faciēdo dīām inter legē z ꝓhibitionez dicit q in sacr̄is in quib; imp̄imit' character nec lex nec simplex ꝓhibitio impedit unp̄ssionem characteris cū isti eꝑi al's habent ptātez ad hoc allegat. d. cle. in plerisq;. z glo. in. c. ꝓuide de elec. li. vj. Sed ego intelligerē modo p̄dicto. loquunt' eñ illa iura q̄n ꝑ legem nō est sublata ptās. q hoc sit verum ꝓbat' ꝑ istū tex. iūctis supius dictis. nā simplices sacerdotes habebāt olim ptātem sacr̄a illa ꝓferendi. sed ex ritu z dispōne apl'oz sublata ptāte nihil iuris conferunt vt hic. ergo idem dicendū in eꝑis si ꝑ summū pontificem quo ad certum sacr̄m eis auferret' illa ptās. z ꝑ hoc habes expeditā q̄onem scdam. ¶ Sz q̄ro nūquid laico licet tpe necessitatis ꝓferre vel sacr̄a admīstrare. z videtur p̄imo q nō. nā sicut nō licet sacerdoti ꝓferre ea q̄ sūt eꝑis reseruata ita pari rōne nō dz laicis licere attētare reseruata iꝑis sacerdotib;. Sz ꝓcludēdo p̄mo pone regulam q de spectantib; ad clericos illud solū licz laico quod repitur sibi exp̄sse concessum. z hanc regulam ponit hic Inno. z originaliter posuit glo. xxiij. q. j. in. c. fi. z tene eā mēti. Que aūt sunt ꝓcessa laicis tpe necessitatis: dic q sacr̄m p̄ie. nam tpe necessitat'is pōt quis z dz cōfiteri laico non tn̄ ꝑ istū pōt absolui sed ex cōtritione z obediētia ex tali ꝓfessione ē dignus ꝛnia vt ē tex. notabilis augustini de pe. di. j. quez penitet. et vide bo. glo. in. c. pastoralis. in. §. ꝓterea. de offi. ord. z tetigit Inno. hic. Itē licet laico cōferre sacr̄m baptismi tpe necessitatis etiā si sit mulier. de ꝓse. dis. iij. in. c. mulier. z. j. q. j. qđ quidā. est tn̄ hic dīa inter clericū et laicum in collatione huius sacr̄i. nam clericus licite baptizat lz necessitas non vigeat. laicus ꝛho licite nō attētat nisi instāte necessitate ꝫ tamē si ꝓter necessitatez baptizat tz baptismus z ipe laicus puniendus est q; usurpauit officiū clericis deputatū. vt in. d. c. quod quidaz. ¶ Dubitat' de sacro eucharistie nūquid laicus possit illud ministrare. vtputa decedit quis z nō repit' p̄sbyter nūquid laicus possit cape eucharistiam de ecclesia et exhibere infirmo: Quidam vt refert hic Inno. dicūt q sic vt sicut in p̄cedentib; sacramēt'is potest laicus se ingerere necessitatis tēpe. ita z in isto. nec ob. c. fi. xxiij. q. j. q; loquit' de heretico a quo non ē licitum recipere eucharistiam etiā necessitatis tpe. z nota ad hoc illū tex. quinimo dixerūt pleriq; q tpe necessitatis pōt quis ꝑ se illud sacr̄m recipe. Sed Inno. non firmat hanc opi. ꝫ videt' recedere dicēdo q. §. verum. xxxij. di. q̄ solet allegari ad p̄dicta nō loquit' de laico ꝫ de clerico al's p̄ciso ab eccl'ia vel quia ē symoniac' vel notorius fornicator. Collectarius ꝛho post Innoc. videtur firmare q nedū laico ꝫ nec etiam dyacono licet istud sacr̄m attētare quod no. z cōtra laicū facit regula quam. §. posui. Et ꝑ hoc solut' q̄ō. Quid de extrema vnctione. z lz quidā voluerunt q laicus possit illā cōferre necessitatis tpe. cōiter tn̄ hoc non tenet' ꝑ regulā supius dictam reliqua ꝛho impendē non pōt licz possit matrimoniū cōtrahere. ¶ Ultimo pōt dubitari quid de clericis p̄cisis ab eccl'ia. vt sunt heretici excōicati suspensi ab hoie vel a iure. de his dic vt habes tex. cū glo. in. d. §. vez. Et respectu sacr̄i baptismi habes hic glo. fi. que dicit necessitatis tpe etiā ab heretico recipi pōt. z tene mēti glo. z etiā tex. cū glo. in. d. §. vez. ꝫ collecta. refert se audiuisse clementē. vij. duz pisis legeret quartum sn̄iaz in minoribus constitutus tenere cōtrariū movebat'. q; excōicatis z hereticis non possumus cōmunicare sine peccato. vt in. c. nup. de sen. ex. non q̄ dz committi malū ꝓpter sequēs bonū maxie exquo ista necessitas n̄ nocet adulto omisso illo sacro. q; succedit baptismus flaminis. j. de baptismo in. c. de bitū. ad. c. siquem. xxiij. q. j. qđ facit in ꝓrium rñdet q loquit' q̄n ignorabat' q ille eēt hereticus. Et ad tex. Gratiani. §. verum dū dicit q melius ē recipe ab heretico q̄ ineternū perire rñdet q ille nō perit exquo nō repit idoneū a quo recipiat sacr̄m. z q̄ꝫ he rōnes videant' vigere tn̄ i primam sn̄iam q̄ canonistis ē cōis me vehemēter impellit d. c. siquē. vbi tex. aug. clare p̄supponit illū fuisse hereticū z de hoc ꝓstare volēti recipe sacr̄m. ¶ Itē si propter necessitate licitū ē cōicare excōicato. vt i. c. q̄m. xj. q. iij. z in. c. si vere. j. de sen. ex. ergo fortiꝰ ꝫ debet licē ꝑ necessitate spūali. Ad idē facit. c. j. ꝓpe finē. §. de sacri. vbi dr̄ q a quocūq; ꝓferat' hoc sacr̄m ꝓficit ad salutē dūmō rite z ꝫm formā eccl'ie. z idē vr̄ velle Inno. i c. j. de baptismo.

C Inter. Nō valet cōsuetudo q quā int' dicti sn̄ia violat' Inꝓma ponit' querela. Inscda exceptio. ibi ꝓcurator. Intercia sn̄ia. ibi nos. ¶ No. ꝓmo q eꝑus sol⁹ et et' capl'm ꝑ se pt ponē gnāle int' dictū i citate. ꝫ tn̄ intellige de ꝓsuetudine vel p̄uilegio. nā de iure cōi capitulū n̄ hz ptātē int' dictū ꝓmulgādi. vt i. c. q̄sinit. de bis q̄ fi. a ma. pte ca. nec eꝑs sine ꝓsilio vel ꝓsensu capli vt in. c. j. j. de excess. p̄lat. z dic vt ibi. credo tn̄ q si eꝑus

p̃scripsisset in iurisditionalib⁹ ꝫ capl'm qđ põt. vt in. c. iij. de ꝓsue. li. vj. q tũc solus poterit ꝓmulgare int'dictum. ¶ No. scđo q sñia cẽsure appellat' neruus eccl'a stice disципline. nã quemadmodum vires boĩs cõsistũt in neruis ita in sñia cẽsure cõsistũt vires eccl'ie. vñ alibi dicit tex. q in eccl'ia dei nõ repezit' pena maioꝛ. xxiij. q. iij. corripiant'. Itẽ põt dici vꝛm qꝛ sicut neruus flectit' ꝫ nõ rumpit' ita ꝛ sñia censure. ¶ No. tercio q ꝫ vires sñie censure non põt induci cõsuetudo nec ꝫ eccl'iastica disciplinã. vñ nulla ẽ cõsuetudo ꝫ honestatẽ. vt i c. cũ decoꝛẽ. de vi. ꝛ ho. cle. ¶ Ultimo no. q exẽpti teneant' seruare sñiaꝫ generalis interdicti ab eo ꝓmulgatã. Et hodie religiosi etiã exempti nõ seruãtes int'dictum cũ eccl'ia matrix seruat illud sunt excõicati. de q dicendũ vt in cle. ex frequẽtib⁹. de sen. ex. Sꝫ contra hoc opp. eps nullã sñiam põt ferre ꝫ exẽptos. xvj. q. j. qꝛ frater. ergo nõ tenẽt' seruare exempti interdictũ ꝓmulgatũ ab eo. So. dicit Jo. an. se credẽ q vinculuꝫ interdicti extẽdit' ad exemptos nõ ex sñia boĩs ꝫ ex dispositione iuris. ꝛ hoc fuit inductũ ne vilesceret cẽsura eccl'iastica. ꝛ hec so. bona. Nam debes scire q eps non põt specialiter interdicere eccl'iam exemptã ꝫ ferendo generale interdictũ in loco tenent' exempti ꝓ quandã ꝓsequẽtiam illud seruare. vel aliter ꝼm eũ attẽtari põt q sñia boĩs extẽdat' ad exẽptos. qꝛ ex pulsatione cãpanaꝫ ꝛ ꝓmulgatõe vocũ ledũturnõ exẽpti. ꝛ sic ratõne delicti eps hꝫ in eos iurisditionẽ. vt in. c. j. de priuile. li. vj. hec secũda solutio non placet ꝛ eẽt periculosa cum hodie religiosi exẽpti hñt priuilegiũ q etiã rõne delicti nõ pñt puniri ab eo. ꝛ sic sequeret' ex rõne cessãte q hodie tales religiosi nõ tenerent' seruare sñiam general' int'dicti qđ oĩno falsum ẽ. vt in. d. cle. ex freqnt. bus. Itẽ rõne delicti exẽptus nõ efficit' subdit⁹ nec loc⁹ subijcit' eo. vt no. in cle. vnica. de fo. ꝓpe. lꝫ possint de linquẽtes ex loco exemptũ puniri p eum. vñ tene ꝑmã seu vocũ ꝓlatione p quã leduntur audiẽtes existẽtes ex locũ exemptũ possint exẽpti ab ordinario loci ꝓueniri ꝛ puniri rõne delicti cõmissi ex locũ exemptũ. Nam lꝫ ipi pulsent in loco exempto tñ exquo sonus ꝓtẽdit ex loco exemptũ delictũ caus' in vtroq; loco. exemplu ꝫ in eo q ex loco exempto mittit lanceã seu lapidẽ ꝛ ledit existentẽ in loco nõ exẽpto. vt no. in regula in obscur' li. vj. in mercu. dixi in. c. j. de pñsum. ¶ Opp. ꝫ tex. in eo q papa pnũciauit ꝫ specifice sup consuetudine cũ tñ ꝫ nõ fuisset a parte petitũ. ꝛ sic ẽ contra. c. lꝫ beli. de sy mo. sñia enim dꝫ eẽ conformis petitioni vt ibi. Et alibi dicit tex. q fatuus ẽ iudex q̃ sententiat sup nõ petitis. vt in. l. fi. C. de fideicom. lib. So. dicit Jnno. q papa ex officio suo bãc ꝓsuetudinẽ irritauit potius vitia extirpando q ꝫ sñiando ꝛ solet quotidie allegari istud dcm. Alij aliter dicũt ꝫ iudicio meo ꝫ disceptatio nõ cadit in isto tex. quia isti canonici deduxerũt ꝓsuetudinez p viã exceptõis pemptozie. ꝫ certũ est q lꝫ iudex non teneat' pnũciare sup exceptõne pemptoria. qꝛ satis sup ea pnũciat pnũciãdo sup principali. vt in. c. j. de ordi. co. tñ si vult specifice pnũciare non ex hoc põt redargui. vt in. c. cũ ioannes. de fide iustru. ꝛ plene dixi in. c. j. palle. Et si diceres q ps aduersa nõ allegat ꝑuitatẽ ꝓsuetudinis. dico q exquo iudici ꝓstat exceptõem nõ ficio suo supplere. vt in. c. raynald⁹. de testa. ꝛ qđ ibi dixi. ꝛ j. eo. cũ dilectus. ꝛ C. vt quę dẽsũt aduo. l. j. sic cõtingit in petitione actoris. nã si notorie nõ ꝓcludit dꝫ iudex libellũ lacerare ex officio suo. xj. q. j. xpianus. no. Jnno. in. c. j. de offi. vica. ita dicendũ in exceptõe. ꝛ no. hoc dictũ Jnno. sic intellectũ. fateoꝛ tñ q vbi ꝓsuetudo nõ faceret ad cãm ꝛ ꝓstaret iudici de irrõnabilitate tũc spãle ẽ in papa vt possit illã tollere ꝫ ali⁹ iudex dꝫ inchoare nouã instantiã ꝛ nõ sup illa pnũciare sicut in

silꝫ no. Jo. an. in. c. mãdatũ. ꝫ. de rescrip.

c Quamolim. In attribuendis officijs noue dignitati ꝑuat' cõsuetudo vicinaꝛ ciuitatum q̃ si diuersa fuerit seruabit' magis rõnabilis ꝛ alij non ꝓiudicãs hoc dic. cõis diuisio. scđa ibi quo circa. ¶ No. ꝓmo archiepm nõ posse instituere dignitatem in eccl'ia sua sine licẽtia pape lꝫ illa dignitas nõ sit nona ꝫ iamdudũ creata. nã ꝑcentoꝛia hec erat in alijs eccl'ijs ꝛ sic ñ erat noua dignitas. Sꝫ tu dic vt pleni⁹ diꝛi in. c. cũ accessissent sup de ꝓsti. vbi ꝓclusi oppositũ. ꝛ ad istũ text. rñde q forte capl'm nõ cõueniebat cũ eo. ꝛ hoc voluit petẽ a papa vt euitaret opi. ꝛias que in hoc articulo vigẽt. vt no. ꝫ in glo. ꝛ in. d. c. cũ accessissent. ¶ No. scđo epm non debere nouã dignitatẽ vel bñficiũ ꝓstituere cũ graui alterius ꝓiudicio imo videt' q respectu redditũ nullũ ꝓiudiciũ põt afferre alijs bñficiatis. qđ no. et de hoc. j. cum glo. ¶ No. tercio q vbi in honoꝛib⁹ deferẽdis ñ apparet in iure nec ex cõsuetudine spãli qđ iuris recurrẽdũ ẽ ad ꝓsuetudines vicinoꝛ. ¶ Itẽ no. ꝛ teneꝫ sp mẽti q vbi aliquid mandat' fieri ad instar alterius q si illud instar repit' diuersum non debet simpl'r capi medium nec minimũ seu maximũ ꝫ magꝫ rõnabile alteri minus ꝓiudicãs. ¶ Cõtra istũ tex. opponit' d. c. catholica xj. di. vbi dꝫ q q̃libet eccl'ia regit' suis spãlib⁹ ꝓsuetudinib⁹ ꝛ ꝓstitutionib⁹. ergo videt' q epus ꝛ capl'm poterant isti ꝑcentoꝛi dignitatẽ certã ꝑferre tam in sessionibus q̃ in alijs. So. dicũt ꝫ cõiter doc. q eps ꝛ capitulum ꝫ forte non cõueniebãt al's aũt ꝓcederet ꝓtrariuꝫ qđ satis mihi placet. Quidã tñ tenuerũt opposituꝫ. qꝛ non dꝫ ista eccl'ia deuiare a ꝓsuetudine aliaꝛ eccl'iaꝛ ꝛ violare consuetudines vicinoꝛ qđ mihi non ꝓlacꝫ. qꝛ in eccl'ia dei nil officit diuersa cõsuetudo. vt in. c. d triuna. de ꝓse. di. iij. q̃nimo papa non ꝑcipit vt sequamur consuetudines romane eccl'ie nisi in concernẽtib⁹ fidẽ. vt in. c. j. de sum. tri. ll. vj. in ꝛ. decuit. Nec violat' aliarũ ꝓsuetudo cũ illa remaneat valida in loco vbi viget. nã vides ꝫ q respectu eiusdẽ dignitatis varie possint eẽ ꝓsuetudines eccl'esiaꝛ ī eadẽ ꝓuincia. ¶ Jn gl. in ꝛ. bo ꝓiudiciũ ī fine tenebis mẽti sp fi. gl. ex q̃ hẽs notabile dictũ q eps ñ põt ꝓ libito ꝓstituere nouã dignitatẽ seu nouũ bñficiũ seu nouã eccl'iam ī ꝓeiudiciũ aliarũ eccl'iaꝛ sec⁹ si iusta cã iterueniẽte. ꝛ ꝑ ꝫ vltio dicto glo. adde bo. tex. in. c. ad audientiã. j. de eccle. edi. ꝛ facꝫ hec glo. ad põnem nũq̃d possit epũs oĩ cã cessante construere eccl'iam ī parochia alteri⁹. vel cõstituẽ dignitatẽ in eccl'ia. Do. an. multũ instat ꝛ final'r vꝫ cõcludere q põt exq̃ nõ vult auferre alteri ꝓiudiciũ. nã ꝫ tendit in augmentũ cultus diuini. Ego ꝫ dictũ admitterẽ respectu dignitatis erigẽde in eccl'ia cathedrali qꝛ illꝺ tẽdit ī augmẽtũ cult⁹ diuini ꝛ nemĩ nocet. Sꝫ q posset ꝓstruere eccl'iam ī parochia alteri⁹ cessante cã'ñ admitterẽ indistincte. qꝛ ex cõstructõe noue eccl'ie generat' ꝓiudiciũ antique saltez de facto vt respectu oblationũ q̃ fiũt in eccl'ia noua. ꝛ q hoc sit vꝛ adduco. c. j. j. de no. ope. nũ. vbi eccl'ia parochialis p denũciatoꝛ noui operis obtinuit vt destrueret' capella ibidẽ edificata qꝺ ꝑ fecto nõ obtinuisset nisi ꝓiudiciũ ꝓtẽdere potuisset. et vide ibi ad ꝫ glo. fi. q̃ ꝫ satis vꝫ sentire. nec videt' augeri cult⁹ diuin⁹. qꝛ si illa eccl'ia ñ ẽ nccria potꝰ vilescit exminoꝛositate. ar. ī. c. j. ꝺ ꝓuil. ī fi. ꝛ xciij. di. legim⁹. facit d. c. ad audiẽtiaꝫ. ꝛ. c. pastoꝛal. ꝺ bis q̃ fi. a ꝑla. ¶ Jn glo. in ꝛbo illã ibi q minoꝛẽ. dic q ꝫ n, dꝫ ꝫriũ ꝫ eligit' illa consuetudo q̃ minus ẽ alteri ꝓiudicatiua ꝛ magis rõnabilis ꝛ iura all'ata ī ꝫriũ loquũt' ī alijs casib⁹. ꝛ dic Vinc. j. eo. ī. c. fi. q ꝑ dꝫ attẽdi ius cõe. Si ꝛo ius cõe nihil disponit ꝛ tunc attendenda ẽ consuetudo gnãlis vl' spãlis illi⁹ loci. vt in. d. c. catholica. ea deficiente recurrẽdũ ẽ ad ꝓsuetudinẽ vicinaꝛ eccl'iaꝛ vt ꝫ. Si ꝛo ꝓsuetudo ẽ diffoꝛmis attẽdat' cõsuetudo min⁹ nociua

vt hic in verbo quocirca. z ī. c. ex pte. j. d cēsib. oīb de ficientib recurrendū ē ad. c. fi. xx. di. vt. s. ꝓgregent fapientes z seniores quox ꝓsilio stet. z no. hoc dcm̄ ē ei gnāliter obseruandū vbicūq agit de tribuēdis honoribus alicui dignitati vl vbi dubitaret qual r plat⁹ se dz hre ī subditos vel q̄d sile. vt in. c. sup eo. de cēsib. vnū tm̄ mihi nō placet ex dictis vinc. in eo q dicit pmo recurrendū ē ad ius cōe z scdo ad ꝓsuetudinē pticularē loci. Nā videt primo recurrēdum ad cōsuetudinē. qz ꝓsuetudo derogat iuri cōi vt in. c. fi. j. eo. Sz saluando Vin. potes sic distinguere q aut ꝓsuetudo versat circa illā dignitatē. de cuius honore ꝓferēdo queritur z serua illd q̄d. s. dix. sicut pz p totū titulū de offi. archidy. vbi ꝓsuetudo ꝑualet iuri cōi. aut ꝓsuetudo ꝓsistit circa cōsilem dignitatē. z tūc pōt saluari dictū Vin. vt si dignitas silis de nouo erigit primus recurrēdum sit ad ius cōe q̄z ad cōsuetudinē q̄ seruat ī alia eccl'ia pticlari. pone exemplū q sint tres archidyaconi in diuersis eccl'iis nō in eadē ciuitate bñtes varias ꝓsuetudines si cōstituit de nouo archidyaconat⁹ in alia eccl'ia credo q in honoribus deferēdis sit pmo recurrēdū ad ius cōe q̄z ad ꝓsuetudinē aliaꝝ eccl'iaꝝ. qz ꝓsuetudo spālis nō ꝓiudicat iuri vl r ß tm̄ spāliter z ī boc casu dz intelligi. l. q̄ dicit q lz ꝓsuetudinis sit pua auctoritas nō tm̄ vicit legē. s. vl iter. vt in. l. ij. C. q̄ sit lon. ꝓsue. z. viij. di. cōsuetudinis. Et p ß infero ad notabile dictū q si hodie de nouo erigeret studiū gnāle in aliquo loco deberet illa vniūsitas hre integra priuilegia. au c. habita. C. ne filius p pre. vt etiā in criminalib haberēt scholares iudices ꝓprios nō obstante q ibi glo. dicat q doctores z scholares renūciauerūt illi auc. in criminalib p ñ vsuz seu p ꝓsuetudinē apposita. Dico em̄ q ꝓsuetudo nocz dūtaxat in illi locis vbi viguit. ß ex quo studiū erigit de nouo dz prius recurri ad ius cōe. z sic pcedat istud notabile dictū Vin. qd sic intellectū z limitatū teneb mēti qz ad multa facit. nec ob. tex. iste vbi nō recurrit ad ius cōe ß ad ꝓsuetudinē vicinaꝝ eccl'iaꝝ. ß iō qm̄ ī iure cōi nihil disponit de ista pcentoria. z iō fuit op⁹ recurrere ad ꝓsuetudinē. secus si fuisset cōstituta dignitas cuius officium disponeret a iure cōi. vt est archidyaconatus z archipresbyteratus z sil'es. qz tūc obseruabit dictum Vin.

C Vm venerabilis. Nō valz cōsuetudo p quā plat⁹ sine supior licētia pōt dimittē platurā ex si vellet trāsire ad aliā dignitatē. vl aliter z sic. Nō pōt induci ex ꝓsuetudine vt q̄s possit dimittē dignitatē sine supioris licētia vl vt possit electus administrare ñ bita ꝓfirmatōe a supiore. In pria pte ponit temeraria trāslatio. z in scda trāslati excusatō. ibi postmodū. t'cio excusationis reprobatio. ibi cū igit'. ¶ No. p q abbas pōt eligi in abbatē alteri⁹ monasterij. et q iste fuerit electus denotat ist d̄ vbū ꝓfirmatōez positū ī tex. Et hodie ē casus notabilis z magl clar⁹ ī. c. si abbatē. de ele. li. vj. p quē t'dit nōbil' regla q q̄libet plat⁹ citra eūm quātūcūq sit sue plature alligatus pōt eligi ad aliā platurā ita q nō est op⁹ q postulet non tm̄ pōt iste ꝓsentire sue electōni nisi bita licētia a suo supiore. vt b. secus ē ī epo. Nā ipe nō pt eligi ad aliā dignitatē ß dz postulari. vt in. c. fi. de postu. plat. vbi de hac mā. ¶ No. scdo ibi romane eccl'ie. q lz oēs eccl'ie sint subiecte romane curie vt ī. c. cūcta p mūdū. ix. q. iij. eccl'ie tm̄ exēpte dicunt spāles ipius romane eccl'ie. de q̄ ī. c. si papa. de priuile. li. vj. ¶ Itē no. q legat⁹ de latē pt confirmare electōnes exēptoꝝ z dare plat exēpt licentiam trāseūdi ad alias dignitates. ꝓcurdat. d. c. si abbatē. et si sit electio ad aliquē epatū. Vñ lz legat⁹ d latē ñ possit trāsferre epm̄. vt ī. c. q trāslatōz. d offi. le. pōt tm̄ cōfirmare electōz factā ad epatū exēptū et vt pbat ī. d. c. si abbatē. Dz etiā legat⁹ iurisditōz ī exēptos. vt ī. c. j. d verbo. sig. li. vj. z qd ibi no. ¶ No. ibi quā corruptelā. q ꝓsuetudo irrōnabil' amittit nomē ꝓsuetudis z appellat corruptela. z dr corruptela qz mala cōsuetudo assumit' vt ꝓuilegiū ꝓ mētē canonū. vt in. c. mala consuetudo. viij. di. Et no. q cōsuetudo q̄ est inimica canonibus prima frōte ꝑsumit' irrōnabilis. cōcordat. s. c. ad nostrā. z dicā ī. c. fi. j. eo. ¶ Opp. ꝓ tex. ī eo q innuit sat' eē petē licētiā trāseūdi lz ñ obtineat' qd ē ꝓ. c. admonet. z c. q ī dubijs. z. c. nisi. j. de renū. So. dicit Jo. an. z bñ q ß factū narrat' z ad maiorē aggrauatōz isti⁹ abbat' dr q ex licentiā nō petijt. vñ de iure standū ē ꝓrio. ¶ In glo. j. in fi. glo. z nō tradas oblitioni. facit em̄ q gerēs actū ꝓ ius ꝑtextu ꝓsuetudinis prauē exq̄ adhuc prauitas ꝓsuetudinis nō erat p ius declarata ñ dz puniri tāquā legis trāsgressor ß dz tolerari ꝑtextu cōsuetudis. et vide ꝓsile glo. iiij. di. deniq̄. q dicit q lz prava ꝓsuetudo excuset q̄d penā hui⁹ seculi nō tm̄ q̄ ad deum qd no. ß hoc intelligo qñ ignorātia prauē ꝓsuetudis esset crassa z supina. vt puta qz ꝓ ius nāle. xxxij. q. vij. flagitia. secus putarē vbi esset ꝓbabile dubiū sup validitate ꝓsuetudinis. nā tūc ignorātia legis nō ē peccatū. ad ß tex. in. l. regula. ff. de iur. z fact. igno. z in. c. j. pri. fac qd no. Inno. in. c. p tuas. de symo. z adde. c. gaudem⁹. in fi. de diuorti's. z glo. in. c. vno. de postu. pla. in verbo decetero. li. vj. An vo gesta ꝑtextu pue cōsuetudinis debeāt tolerari vide qd diri in. c. fi. s. de ꝓsti. z facit. c. fi. de spon. duoz. in verbo decetero. ¶ In gl. in verbo cōsuetudinē ibi q ee nō debet. dicit Jo. an. q melius esset quox neutr ee dz. q̄si dicat q nedū nō valet cōsuetudo vt plat⁹ trāseat sine licētia supiorz ß necvalet q electus admīstret añ habitā ꝓfirmatneōz a supiore Et refert cōpest. q ob ß fuit cassata electio cuiusdam prioris sancte crucis. z ß idē no. archi. ī. c. eū q. de pbē. li. vj. p ꝓuilegiū tm̄ ß papa qñq aliquib cōcedit vt fratribus cartusiensib. z no. ß dictuz. z ī fi. gl. adūte qz hoc dictū glo. facit ꝓ tex. Nā iste abbas erat exēptus z vltramōtan⁹ distās multū a romana curia z tm̄ nō potuit admīstrare nō habita ꝑ pus ꝓfirmatōe. So. dicūt docto. ß q. c. nihil de elec. nō ꝓfuit ī isto casu qz in ill' pticulis erāt tūc legati a quib pet' iste petē cōfirmatōz. Et no. bñ istud dictū qz notabiliter limitat illud. c. nihil z ex his duob capitul' potes colligē q vbi aliq̄d cōcedit' ꝓpter necessitatē durat cōcessio q̄tēp⁹ viget necessitas z nō alit'. facit. xvj. q. j. generalit'. ¶ Itē dicerē vlt doc. q ß ex alio capite nō hēbat locū. c. nihil. nā solum distātia loci supplet defectū cōfirmatōis. ß in casu nro erāt duo defectus. s. defectus cōfirmatōis z vinculū q iste abbas erat ligat⁹ abbatie sue. vñ nō poterat dereere suā abbatiā ꝑtextu. c. nihil. qz vbi insūt duo impedimēta vno sublato remanet z reliquū. vt in. c. ex tuaꝝ de aucto. et vsu pallij. z in. l. si domus. ff. de ser. ru. pdi. Nicola⁹.

C Vm dilectus. De cōsuetudie pōt induci q vna eccl'ia de gremio alteri⁹ teneat' sibi platū eligē z cōsuetudo ē optia legū interps. ita cōiter sūmat'. Sz posz sūmari notabili⁹ vt patebit ex. j. dieēdis. z si due ptes ꝓncipales. In pmo narrat duplicē qōnē electōis cū ptiū allegatōib. Scda ibi qz vo. vnā diffinit z alterā diffiniendā omittit. ¶ No. p q monachus electus ī plat⁹ pōt electōem de se factā ꝓseq̄ etiā in iudicio cōtentēdo. cōcordat. c. cū dilecta. s. de resc̄p. ¶ Adūtentēdo. cōcordat. c. cū dilecta. s. de resc̄p. ¶ Adūtendū tm̄ puto q aut eligit' ab extraneo, collegio z nō pōt cōsentire electōi de se facte sine lnia sui supioris. vt in c. si religiosus. de elec. li. vj. Aut eligit' a collegio ꝓprio z tūc eoipo q eligit' videt sibi data ptās acceptandi. vñ ī acceptatōe nulli⁹ cōsensus exigit'. vt b. nā illū eligēdo videret' sibi dare licētiā acceptādi. z facit qd no. ī regula q̄ tacet. de re. iu. li. vj. ī mercu. z facit istō q in casu in q̄ ī actu filij requirit' consensus patris q pater

De consuetudine.

ꝓtrabēdo cū filio videt sibi dare ꝓsensū. ad ß qđ nō. i l. cū ꝓ. ff. de le. ij. ¶ Nō scđo q ꝓuilegiū pōt cōcurrē cū iure cōi. Jn ꝓtrariū tñ facit quod nō. glo. i. c. ꝫ more c. di. ß vide qđ legit & notat in. c. j. sup de resc. ¶ Nō tercio q ius eligēdi plātū spectat dumtaxat ad collegium illius eccle. & q ē cōtra ius cōe q aliq forēses hēant ptatē cum eis eligēdi quod apte pbat ista lra. Et facit ꝫ opi. Joh. an. i. c. cū eccla. de cā poss. & ppri. & ibi dico. ¶ Nō quarto & tene mēti q patron eccle etiā tpe fundatiōis nō pōt disponē de iuribꝫ ipius eccle i ꝓiudiciū ipius epi. vñ nō pōt trāsferre in aliū plātū ius ꝫfirmandi. ß ß statuere ptinet ad epum & ad petitionē patroni. Ad ß bo. ter. cū glo. x. q. j. i. c. ij. & tene mēti. qꝛ sepe patroni excedētes metas sue ptatis ꝓtrariū statuūt. Et vide Jnnoc. j. e. ne plati vices suas. in. c. qm. ij. vbi dicit q nō pōt ꝙs i traditōe cuiuscūq; rei apponē ꝙditionē speciālē. nā nō pōt patronus cū sit ꝑuata ꝑsona mutare oꝛdinē canonū & oꝛdinatōꝛ totius eccle. vt in. c. tua. & c. reqsisti. de testa. ¶ Nō quito & tene etiā mēti. qꝛ nescio alibi ita bo. ter. q epūs pōt i fundatōe eccle ad petitōez patroni trāsferre i aliū ius cōfirmādi plātū illius eccle licet illud ius ꝙpetat ipi epo. vt. xvj. q. vij. oīs basilice. & xviij. q. ij. i. c. j. & sic pōt epūs in ß ꝑiudicare suo epatui Et adūte q ꝑ cā huius ꝑiudicij seu alienatiōis hui⁹ius sufficit sola petitio patroni quod admitto añq; eccla sit fundata ß post fundationē eccle nō puto q sine cā ß possit epūs statuē etiā ad petitōꝛ patroni licꝫ aliud videat ß sentire vo. An. nā negari nō pōt q̄n sit ista alienatio huius iuris iam cōpetētis epatui q̄ sine cā fieri ñ ꝫ. facit qđ nō. i. c. cōstitut⁹. ꝺ elec. ß añ fundatōꝛ eccle nullū ius confirmādi ē acquisitū epo merito pōt ad petitionē patroni qui forte aliꝫ nō vellet eccłam fundare ß statuē. Jtē nō aliud notabile dictū q idē ꝟbum relatum ad diūsos diuersimode pōt. et ꝛdebet interptari si vnifoꝛmiꝫ sumēdo ꝑiudicaret iuri cōi. & ē i hoc iste text. multū singularis ad interptationē statutoꝛ. naꝫ statutum epi ß disponebat vt electio plati pēdēt penes fratres eiusdē loci & capłꝫ carofense. & q̄tenus ꝟbū electō ꝙcernit fratres eiusdē loci stat ꝓpꝛie. quatenus ꝟo cōcernit capłm carofense stat ꝑ cōfirmatōe. nā confirmatio largissime sumpto vocabulo pōt dici electio. ē em̄ ꝑs & finis electiōis. & fit ista interptatio. qꝛ si verbū electio quo ad vtrūq; casum staret ꝓpꝛie & stricte ꝑiudicaret iuri cōi. qꝛ de iure cōi electio ptinet dūtaxat ad collegiū illius eccle. Et ex hoc text. nō verbū nūq; obliuioni tradendū. q verba statuti ꝛdebēt intelligi largissime vel strictissime si ita interptando euitaꝫ coꝛrectio iuris cōis. Añ statutū ß largissime interptaꝫ. qꝛ ꝟbū electō ꝙsumiꝫ ꝑ cōfirmatōe. & sic qđ dici solet q statutū ꝛdebet strictissime interptari intellige qñ ꝑ illā strictissimā intptatōꝛ minꝰ recediꝫ a iure cōi. vñ quo ad istū effectū pt interptari etiā largissime vt ß. & quotidie ad ß allegaꝫ iste tex. ¶ Jtē nō q ꝙsuetudo ē legū interptatꝛ optia. & q. l. exñte dubia ꝛdemus recurrere ad cōsuetudinez loci. & si ꝺ ea apparet nō est recedendū ab illo intellectu quē consuetudo tribuit etiā si ex postfacto appareat q ille intellectus i se nō sit bonꝰ. nā ꝛdebet illud saltē valē rōe ꝙsuetudinis. & tene mēti ß dictū. facit qđ le. & nō. in l. mīme. & i. l. si ꝛde interptatōe. ff. ꝺ legi. ¶ Et nō ex hoc & tex. ꝟtutes cōsuetudinis. hꝫ em̄ vim iterptatiuā. Jtē vbi ē ꝙ legē. vt in. c. fi. j. eo. ¶ Habet & tercio vim imitatiuā. qꝛ imitaꝫ legē vbi ꝛdeficit lex. vt. j. di. cōsuetudo. et vide bo. glo. in sti. ꝛde iu. na. i. §. ex nō scripto. ¶ Jtē nō q vbi libellus cōtinet plures articulos sepatos si ꝓius ꝙstat ꝛde vno q̄ ꝛde alio pōt iudex ꝓius ꝓnūciare sup illo & sup alio ꝓcedere ita facit ß papa. nā ß disputabaꝫ sup electōe iam facta & sup iure eligēdi. & qꝛ ꝓius constitit ꝛde inualiditate electionis ꝓius sup ea ꝓnūciauit. & sup alio articulo cōmisit causam ꝛdecidendā. An aūt regulariter iudex possit q partes ꝓnūciare plene nō. in c. cum ex officij. ꝛde ꝑscrip. & diq; vt ibi sen. i. c. cum inꝺ. ꝛde re iudi. qꝛ nō bñ recoꝛdoꝛ. ¶ Jn glo. j. ibi habebat mādatū a capitulo. glo. ß soluit tacitā oppositōꝛ. naꝫ non poterat iste Guil. licet esset electus agere ꝛde iure eligendi cū illud competebat monasterio. ¶ Et ex ß & ex glo. nō q monachus nō potest agere ꝑ iure monasterij sine mādato licet sit coniūcta ꝑsona coniūctōe ciuili. ad idē c. coꝛā. ꝛde offi. ꝛdel. vbi canonicus nō agit ꝑ eccła sua sine mādato. Sed in eo q glo. subiūcit q hic vacabat sedes nō soluit cōtrariū qđ posset foꝛmari ꝛde. c. fi. ne sede vacāte. vbi habet q vacāte sede nō pōt in iudicio agitari. Jnno. ꝺat ß nouā & mirabilē solutiōez quā nescio alibi. dicit em̄ aliud esse i eccła catbedrali & aliud i eccła inferioꝛi. qꝛ moꝛtuo epo capłm nō succedit i admīstratione bonoꝛ ptinentiū ad epm. sed moꝛtuo abbate cōuētus habet admīstrationē oīm rer. & pōt instituē sindicū & ꝑ eū agere. alle. l. j. ff. q cuiusq; vniuersitatꝭ noīe & hoc dictū semꝑ tenebis mēti. nā nullibi ꝓbat ß ꝺria. nullus tñ ꝛdoctoꝛ ausus ē ß dictū apte repꝛobare. sed vt ꝺixi nullibi ꝓbat. nā maioꝛ cōio est inter epm & capłm suū q̄ inter plātū inferioꝛē & suū capłm. vt i. c. nouit. et i. c. quāto. ꝺ his que fi. a prelā. facit. c. requisisti. ꝺ testa. vñ plerīq; voluerunt q moꝛtuo plato inferioꝛi capłm nō succedat i ipsius iurisditōe. quod sentit idē Jnnoc. i c. cū accessissēt. sup ꝛde cōsti. vñ inꝺ istos ego nō puto aliquā ꝺriam q̄tū ad hoc qđ videt sentire idē Jnno. i. c. j. j. ne se. va. vbi vide. videas etiā ꝑ glo. i. c. j. ꝛde re. ec. nō alie. i verbo eccłia. li. vj. que nō. dicit q ti. ne se. va. hēt locū etiā in inferioꝛibꝫ ecclesijs. sed credo q ꝑ tāto Jnno. facit hic illā ꝺiñtiā. qꝛ coꝛiter bona epi & capituli sūt diuisa. ideo moꝛtuo epo nō hꝫ capitulū liberā administrationē bonoꝛ epi. nec illa in iudiciū ꝛducere pt. vt in. ꝺ. c. fi. sed inter abbatiā & conuētuꝫ bona sunt coꝛiter coīa. iō moꝛtuo abbate capitulū nō recipit admīstratōnē bonoꝛ abbatis sed coiuꝫ. tñ nō puto q possit i iudiciū ꝛducere cām ꝑiudicialez ipsi abbati. Et ꝛde ß vide glo. in cle. fi. ꝛde ꝓcu. ad istū text. dic q ß agebat ꝛde iure eligēdi qđ ius ptinet ad ipm collegiū et nō ad plātum. Jtē cōmodius agit sede va. quia alꝫ nō posset ꝛdeueniri ad electionē plati. ad hoc quod nō. idē Jnno. i. c. edoceri. ꝛde rescrip. & in. ꝺ. c. j. ne se. va. ¶ Jn glo. i ꝟbo cōstitutū. nō plura ex hac glo. Et primo q epūs nō potest statuere cōtra ius cōe. ꝑ ß. c. qđ sup bis. j. ꝛde ma. & obe. & c. institutionis. xxv. q. ij. vide plene ꝑ Jo. an. i. c. fi. ꝛde offi. oꝛ. & in. c. fi. ꝛde offi. Archi. li. vj. pōt em̄ statuēdo ad iuuare ius cōe. s. apponēdo penā vbi ius nō apponit vł aggrauando penam a iure apositā. vt in. c. ij. ꝛde cōsti. li. vj. Et vide glo. in cle. ne romani. ꝛde elec. Jtē pōt statuere creando ꝛdictū ꝛde nouo. & sic statuere ꝓeter ius vt nō. in. c. ij. ꝛde cōsti. li. vj. Et vide qđ nō. Jo. an. in regula ea q̄. li. vj. in merc. facit. c. catholica. xj. di. ¶ Nō secūdo ex fi. glo. notabilē & singularē limitationē ad ꝓdicta. ꝓcedūt em̄ qñ ius cōe est ꝑductū in esse. & ꝑ illud est alteri ius acquisitū. secus autē vbi ius nō ē alteri adhuc acq̄situ vt in fundatōe eccle. Nā tpe fundationis pōt epūs statuere vt illa eccłesia eligat sibi plātū ꝛde aliena eccłesia vel q̄d simile. Nō tñ glo. in eo q dicit. q ß ꝺz statuere cū capitulo & ꝛde cōsensu patroni. & sic videtur q in ꝓeiudiciū eccłesie inferioꝛis nō possit epūs statuere sine consensu capituli nec sine voluntate patroni si est patronata. & tene hoc vltimū mēti. qꝛ nescio alibi. ¶ Nō tercio ex glo. q minus iustus titulus ꝺat cāz ꝑscribēdi. vñ statutū epi nō ꝛdebebat intelligi q electio actiua vel passiua ptinet ad capłm carofense & tñ illud statutū generaliꝫ loquēs ꝛdedit cāz ꝑscribendi capitulo carofensi vt hꝫet electōz passiuā. Sed ꝓtra ß foꝛmaliꝫ opponiꝫ. nā capłm carofense ita intelligēdo statutū errabat in iure. qꝛ vt vides papa aliꝫ interpꝛetaꝫ. sed eroꝛ iuris impedit ꝑscriptiōem. vt est tex. in. l. nūq; ff. ꝛde

vſucapio.7 tex.cū glo.in.c.ducū.d decimis.7 vide bo. glo.i.c.aplice.de dona.So.dic cōtrariū ꝓcedere qñ erat i iure claro 7 indubitabili.secus vbi ius esset dubiū 7 multipliciter intelligibile vt hic.7 est casus multū nō bilis.Et ex hoc pōt dici vnū dictū notabile q tūc sñia lata cōtra ius ē nulla qñ illud ius ē clar 7 indubitabile. secus si dubiū ē 7 multipliciter intelligibile qd tene mēti.ad hoc facit tex.in.l.regula.ff.de iur.7 fac.igno. facit quod nō.Inno.in.c.cuz ſpeciali.de appel.7 in.c.p.7.g. de off.del.¶ Ultimo nō ex glo.q epūs nō potest ius vnius eccle alteri attribuere.de quo vide quod plene nō. i.c.cōstitutus.de reli.do.7 ibi dixi.¶ In glo.i verbo electio ibi equinoce.dic clarius 7 latius q verbū electō habet tres significationes.nam potest capi ꝓ electōe actiue.vñ habētes eligere dicunt habere actiuā electiōz.7 ita capit.j.de elec.p totū.¶ Itē sc'do habet significatiōnē passiuā.vñ si de necessitate debet eligi ꝑlatus d aliquo collegio tunc illud collegiū dicit hāe electōez passiuam.7 ita cōsuetudo interptabat illud statutum epi. q verbum electio relatū ad fratres illius loci importaret electionē actiuā.ſ relatū ad carofēse capl'm importaret electionē passiuā.7 satis fuisset admissa ista interpretatio nisi derogasset iuri cōi.¶ Tercio modo pōt capi electio p confirmatione.7 ita papa interptat statutuz q-tenus illud verbū refert ad carofense capl'm.nam confirmatio largissime ē pars 7 finis electionis.7 p hoc nō dicas q statutū debet interptari impropie vt nō preiudicet iuri cōi.qz ista nō fuit impropria verbi significatio ſ largissime.vñ puto q verba statuti nō debent impropriari vt iuri cōi nō ꝓiudicet.ad hoc nō dictū Bart. in.l.iiij.in.§.ꝓtor ait.ff.de dam.infec.vbi dicit q si statuto cauet q iudex possit procedere facta citatiōe ad faciē vel ad domū nō debet alternatiua impropriari vt sit ordinis licet p hāc impropriationē statutuz ꝓcordaret cū iure cōi.ſ debet intelligi ꝓprie vt sufficiat adimplere alterā partē alternatiue.qd ē bñ notādū.¶ In glo. i verbo a suſpēsis.p intellectu huius glo. que valde intricata ē oppo.videt em q electio facta a suſpēsis debeat tenē.nā eligere nō est ordinis quēadmodū nec iudicare nec excoicare nec bñficia ꝓferre.qz ista nō sunt ordinis sed potius iurisditōis.vt ꝓbat in.c.trāsmissaz.iūcta glo.de elec.nam electus.cōfirmatus 7 nōdum ꝓsecr̄tus potest ista exercere.sed suſpēsio ab officio tollit solū ea que sunt ordinis.ſ debēt valere ista gesta a suſpēso ab officio.glo.ponit i hoc principaliter duas opiniones.¶ Prima q suſpēsio ab officio nō priuat potestate exercendi iurisditionalia i canonicis.tamē fatet ſ opinio q talis suſpēsio ꝑuat a facultate eligēdi.¶ Alia opinio principalis in qua glo.finaliter residet habz oppositū.ſ.q suſpensus ab officio nō potest iurisditionalia exercere nec eligere nec bñficia cōferre.Et pro hac opi.facit iste tex.7.c.cum inter.R.de elec.7 tex.a cōtrario i.c.si celebrat.de cler.excō.mi.Et hec opinio videt cōiter placere doctoribus maxime Inno.7 Cōpost.qui dicūt q suſpēsus ab officio 7 bñficio vel ab officio tm. vel simpl'r intelligit suſpēsus ab oībus ꝓdictis.qz appellatōe suſpēsionis i genere intelligit de maiori suſpēsione.ar.in.c.si quē.de sen.ex.secus dicunt in suſpēso a pontificalibus vel in eo cui est interdictus ingressus ecclesie.nam ista interdicta nō extendunt vltra in eis expſſa.ſ p hoc nō rñdetur finaliter ad cōtraria.Jo.an. i fi.sui aparatus dicit q ꝫ opat mixtura officij 7 iurisditōis quā habet spūalis iurisditō ad officiū.i. ordinē. 7 nō hec ꝛba.vult em dicere q ꝓpter istā mixturā 7 cōnexitatē quandā que ē inter ordinē 7 iurisdictōem spūalem suſpēsus ab officio intelligit etiā suſpēsus a iurisditione.Sz ꝫ hāc solutionē pōt instari.nā collatō vl' electio nō est iurisditōnis.nec etiā videt ordinis epālis.et tñ suſpēsio ab officio inducit suſpēsionē ab illis.Itē nō est tanta mixtura quin possit separari saltē ab ordine epā li.vt in.d.c.trāsmissam.Do.an.dicit q ꝓdicta sunt in risditionis i electo 7 confirmato.sed post consecratōez dependēt a b ordine.nam cōfirmatio fit in fine cōsecrationis.ideo secuta cōsecratione ꝑtas cōfirmatōis trāsfundit in potestatez ordinis.7 sic oīa ista iurisditōalia dependēt ab ordine.Sz certe hec solutio videt nimis exquisita nec ē generalis.quid em in aliquo suſpenso q nō est epūs.Itē moniales habent electōem.vt in.c.indēnitatibus.de elec.li.vj.7 tamē nō habēt ordinē.vt in.c. noua quedā.de peni.7 remiſ.Itē abbatiſſa habet iurisditionē.potest etiā habere collationē bñficioz inr notata in.c.dilecta.de excesſ.ꝓla.7 in.c.cum dilecta.de ma. 7 obe.7 tñ nullū habet ordinē.cum ḡ ista pñt stare sine ordine.ergo in materia penali non debet fieri illatio de vno ad aliū.vt i.c.ij.de trāsla.ꝓla.nec ꝓbat hoc esse qd ab hoc contingit abesſe.vt in.d.c.ij.7 in.l.neq natales. C.de pba.vnde in hac materia ego aliter 7 clarius dicerē 7 latius extēdendo mām conclude sic.q aut quis est suſpēsus minori suſpēsione que infligit ꝓpter ꝓticipationē cum excoīcato.7 illa nō priuat facultate exercendi iurisditionalia nec facultate eligēdi sed solū ꝓticipatione sacramētoz.7 ꝓpter būc effectū nō pōt eligi in platū.de hoc est tex.clar in.c.si celebrat.de clerico excō. ministrāte.7 dic vt ibi.aut est alicui interdictus ingressus ecclesie 7 tunc solum est ꝑuatus potestate exercendi ordinē in ipsa ecclesia.vnde si celebrat interim i ipsa ecclesia efficitur irregularis.vt est tex.in.c.is cui.d sententē.excō.li.vj.Unde si extra ecclesiā celebraret nō incurreret penam.de quo tamen dic vt ibi nō.nec ꝑuat hoc interdictū facultate exercēdi iurisditionalia vl' eligendi.ad hoc.c.sacro.de sen.excō.uncto.c.ab excōmunicato.sup de rescrip.aut suſpēditur epūs a pontificalibus.7 tūc solum cēseat suſpēsus ab illis que dependēt ab ordine pōtificali.7 nō ab alijs vt voluerunt ꝓdicti doc. hic.7 Jo.an.in.c.j.de sen.excō.li.vj.Quare puto q sic suſpēsus potest exercere iurisditionalia.quia vt dixi iurisditionalia sunt sepata ab his que sunt ordinis pontificalis.vt i.d.c.trāsmissaz.7 i.c.aqua.de cōse.eccle.vel al.qñq quis suſpendit a bñficio 7 nō intelligit suſpensus ab officio vel a iurisditione.vnde canonicus suſpēsus a suis bñficijs potest eligere.vt ꝓbat in.c.cū vinto-niēſ.uncto.c.cum i cūctis.de elec.Qñq suſpēdit qs ab officio 7 bñficio simul 7 suſpendit simplicit.7 tunc siue sit suſpēsio ab homine siue a canone inferēte penā vt in casu.c.j.de re iudi.li.vj.dicerem q talis suſpēsio ꝑuat facultate exercēdi iurisditionē spūalem 7 conferēdi beneficia 7 eligēdi.quod intellige durante suſpēsione.nā qz ista sunt fundata sup ordine ecclesiastico laico nō potest ista exercere.vt in.c.ij.de iudi.7.xcvj.dist.bñ quidem.7.lxiij.dis.in.§.verum.Si ergo quis suſpenditur a fūdamēto videt suſpēsus ab omni edificio quod ē sup fundamentū.vt.j.q.j.cum paulus.7 sic pōt saluari illa opi.Jo.an.dum dicit de mixtura inter ordinē et iurisditōem ecclesiasticā.nā considero q ꝫ officij ēval de latum.nā qnicquid habet electus ē officij pter bñficiū.ḡ suſpēdendo te ab officio videoz te suſpēdere nec dū ab ordine ſ ab omni officio clericali.si ergo suſpēsio fieret simpliciter ab ordine.7 tunc dicerē q aut qs suſpendit ab ordine pontificali.7 solum credo illū suſpēsum ab illꝫ q sunt ordinis epālis.nō aūt ab his q sunt iurisditōis.ar.eoz q.s.dixi qñ qs ē suſpēſ a pōtificalibꝫ aut simpl'r qs ē suſpēsus ab ordie.7 tūc dicerē ꝓpt qm dā consequentiā q censetur facta suſpēsio ab oībꝫ q sunt fundata sup ordine vt a iurisditiōe spūali et oībus silibꝫ.Et facio istā ꝓsideratiōz vltra alios q suſpēsus ab officio cēseat directe suſpēsus a iurisditōe spūali 7 facultate eligēdi 7 conferēdi p quādā consequētiā. nec ob.ea q.s.dixi de abbatiſſa et monialibus.nā sunt religiose persone.Unde religio facit eās capaces.sed in non religiosis potest as ecclesiastica esse fundata sup

ordine. ꝛ ꝓ hoc bñ clare mã huꝰ alo. ¶ Jn glo. ī verbo nec iuri ī fi. nõ glo. ꝙ vbi ℞ba statuti sunt clara nõ debemus illa impropriare ß reducunt ad ius cõe. ß vbi ℞ba sunt dubia vel hñt duplicẽ intellectũ quoꝝ alter est ꝓprius ꝛ reliquus impropriꝰ. tũc bñ debemus facere interpretationẽ ꝛ cape etiã intellectũ impropriũ vt minꝰ recedat a iure cõi ꝙ fieri potest. vt ꝓbat notãter hic ꝛ in l. ij. C. de nova. vide ꝓ Bar. ī l. omnes ꝓpli. ff. de iusti. et iure. ꝓ Jo. an. ī regula ꝓ possessore ī merc. et vide quod dixi in. c. causam. s. de rescrip. ¶ Jn glo. fi. ī fi. aduerte. nam licet iste tex. faciat mentionẽ de ꝙsuetudine. ista tamẽ nõ videt ꝓprie consuetudo. nã ꝓ consuetudinẽ acq̃rit ius vlt. qz ꝙsuetudo ẽ quoddã ius vt dixi sup ℞ica sed ꝓ ista consuetudinẽ de qua ī textu detrahebat iuri vnius collegij ꝛ ꝑmodũ applicabat alteri collegio. ergo nõ est ꝙsuetudo ß potius ꝓscriptio. nam ista est substãtialis dñtia inter ꝙsuetudinẽ ꝛ ꝓscriptionẽ. vt nõ. in. c. vltimo. j. eo. Et iõ dicit Jo. an. ī. d. c. fi. sup vltima glo. ꝙ improprie ponit hoc. c. ī isto titulo. qz ista ẽ potiꝰ ꝓscriptio q̃ consuetudo quod etiã sensit glo. üj. Dic tñ ꝙ respectu patronoꝝ vel alioꝝ quoꝝ iuri nõ detrahebat poterat esse ꝙsuetudo. ß respectu illoꝝ monasteriorũ erat ꝓscriptio. ita notat ī simili Jo. an. ī. c. iij. j. eo. li. vj. ꝛ valent ista ad sciendũ nũquid ī ista ꝙsuetudine requirat titulus. nã ī ꝙsuetudine inducẽda nõ req̃rit titulus ꝑm cõem opi. ß sufficit solus vsus liez sit ℈ ius. vt j. eo. c. fi. et ibi ꝓ doc. sed in ꝓscriptõe ℈ ius req̃rit titulꝰ putatiuꝰ. vt in. c. j. de ꝓscrip. li. vj. sic intellige glo. nõ. ī d. c. iij. dñ in ꝙsuetudine requirit titulũ. nã intelligit in ꝙsuetudine improprie sumpta. vt ibi nõ. Jo. an. et iõ ī isto tex. ī ista ꝓscriptõe req̃rebat titulus ꝛ bona fides. ꝛ titulus fuit statutuz epi quod isti credebãt ita intelligẽdum ꝙt habebat cõis vsus. ꝛ ista sufficiãt.

C Qm cõsuetudinis. Capitulum

sine epo ꝙsuetudines nouas facere seu statuta vel antiqua immutare nõ potest. ꝛ ẽ tex. nõbilis ꝛ multũ allegabilis. primo ponit rõem inhibitõis. secũdo inhibitionẽ ibi auctoritate. ¶ Nõ primo ꝙ auctoritas cõsuetudinis nõ est leuis imo magna. ad hoc. c. ī his. et. c. cõsuetudinis. xj. di. ¶ Nõ secũdo ꝙ capl'm sine epo nõ potest facere statutũ ī ecclesia. nec immutare antiq̃ statuta vel cõsuetudines. Et ex hoc ꝛ ex tex. nõ ꝙ in ecclesia possunt esse statuta et consuetudines antique. et sic nõ solum iure canonico regit ecclesia ß etiã statutis ꝑticularibus locoꝝ ꝛ cõsuetudinibꝫ antiquis. ꝙ corrdat. c. catholica. xj. di. ꝛ trãsgressoꝝ consuetudinis debet puniri sicut trãsgressoꝝ legis. vt ī. d. c. ī his. quod intellige de consuetudine rõnabili. nam irrationabilis est extirpãda. vt. s. e. c. cum venerabilis. ꝛ. c. quãto. et. viij. dist. mala cõsuetudo. Sed ꝓ intellectu huius. c. q̃ro nunq̃d indistincte capl'm teneat habere cõsensum epi ī statutz edẽdis. So. dicit hic Jnnoc. ꝙ cõsensus epi requirit si capl'm vult statuere in ꝑsona epi vel circa iura ipsiꝰ vl circa cõem statũ ecclesie vel in negocijs magnis ꝛ arduis ꝙasi secus si capl'm vult statuere sup rebus exiguis ꝑtinẽtibus ad capl'm. puta qualiter capl'z debeat ꝙgregari vel q̃liter distribuant quotidiane distributões vl mẽsa grossa diuidi debet vel quid sit. de quo vide bo. glo. ī. c. ij. de ver. sig. li. vj. ꝛ tenet illã mẽti. Jdẽ vi dicendũ ī ecclijs inferioribus subiectis epo vt ī magnis ꝛ arduis nõ possint fieri statuta sine ꝙsensu epi. ß nõbiliter voluit Jnno. ī. c. req̃sisti. de testa. ꝛ ī. c. cum accessissent. s. de ꝙsti. ꝛ ī. c. cũ omes. e. ti. Et ratio ẽ. qz epus ẽ gnalis spõsus oim ecclesiarũ sue dioces. vñ tota dioc'. dr̃ sua parochia. vt in. c. ad aplice. de dona hinc est ꝙ agit pro ecclia sibi subiecta. vt in. c. fi. ꝛ quod ibi nõ. de suc. ab intesta. ꝛ canõ dicit ꝙ regẽda est ecclia ꝓuisione epi. x. q. j. regẽda. ideo nõ debẽt clerici inferiores sup arduis et magnis negocijs facere statuta sine ꝙsensu epi alꝫ cum ꝙsensu possunt facere. An epus cum consensu capli possit facere indifferẽter statuta. glo. xviij. di. in summa dicit ꝙ sup maioribus negocijs nõ potest epus facere statutũ etiã cũ ꝙsensu capli. ꝛ illã glo. hic sequit' do. an. de bu. Sed certe nõ intelligit' ita generaliter. põt em̃ intelligi primo de maioribꝫ negocijs reꝛuatis pape. nã sicut de his nõ potest epus cognoscere. vt ī. c. maiores. de bapt'. nec fortius sup ea statuere. ꝛ sic intellige illã glo. vel intellige secũdo qñ statuta cõcernũt alioꝝ preiudiciũ. nã tũc illi sunt vocãdi vt notabiliter dicit Jnno. in c. ij. de loca. ꝛ in. c. fi. de offi. le. ꝛ isto mõ intellexit Federicus cõsilio. xvij. sed primus intellectus plus mihi placet. Cõclude ergo ꝙ ī reseruatis pape nõ potest epus facere statutuz. nec etiã regulariter ℈ ius cõe. vt dixi. s. c. primo. ß ꝑter ius vel adiunãdo ipm ius potest statuẽ. Dicit tñ Hoff. ꝙ requirit' ꝙsensus capli. Sed Archi. post Hosti. dicit sufficere ꝙ requirat' ꝙsiliũ. i. si capl'm sine cã rõnabili nõ vult ꝙsentire valẽt statuta. hoc posuit Archi. in. c. j. de cõsti. li. vj. ꝛ. xviij. di. ī summa. ꝛ vide quod ipe nõ. ī. c. epus. xviij. di. quãdoq̃ tamen req̃rit' cõsensus. vt si vult statuere in spectãtibus ad epm ꝛ capl'z. ꝛ sic posset intelligi ꝙtraria opinio. ꝛ hoc mihi plus placet. nã quemadmodũ in corrigẽdis excessibus subiectoꝝ ꝛ in iurisditõe exercẽda nõ tenet' habere epus cõsensum capituli. ß sufficit consiliuz. vt in. c. iij. j. eo. li. vj. ꝛ ī. c. nouit. ꝛ. c. quãto. de his que fiũt a ꝑla. ita in cõdendis statutis regulariter nõ requirit' ꝙsensus capli ß forte sup arduis deberet interuenire cõsensus. facit qd nõ. Jnno. sup de rescrip. edoceri. ¶ Aduerte tñ ad vnã singularẽ opi. quã posuit do. Pe. de ancha. ī repetitõe c. j. de ꝙsti. dicit em̃ se credere ꝙ si epus ꝓscribit ℈ capitulũ quod ī exercenda iurisditõe nõ teneat' requirẽ ipius consiliũ ꝙ ī statutis condẽdis nõ est necesse hẽe consilium capituli. quia statuta dependẽt a iurisditõe. vnde ꝓscriptio ꝙtra vnũ extẽdit' ad reliquũ. vt ī regula accessoriũ. de re. iur'. li. vj. quod ẽ ꝓbabile dictũ ꝛ semp memorie tenẽdũ. Ego tñ de stricto iure nõ teneo istud dictum. quia editio statuti ẽ quid sepatum ꝛ magl arduum ab exercitio nude iurisditõis. nam statuta sunt certa ꝛ ꝑpetua. vt in. c. fi. de offi. del'. iurisditio ℞o seu exercitium variat' ex tpe. vñ nõbiliter dicit Bar. ī. d. l. omnes ꝓpli. ff. de iusti. ꝛ iure. ꝙ ꝑtas habẽs arbitriuz imponẽdi penã nõ potest a principio ꝓ sua statuta declarare penas. qz cum ista recipiant varietatẽ ex tempore et ꝙditõe ꝑsonaꝝ nõ dz fieri declaratio añ tps. ar. ī. l. cuz pater. §. a filia. ff. de le. ij. quod ẽ bñ notãdũ. hinc nõ. cõsulit Fede. dicto cõsilio. xvij. ꝙ epus nõ põt statuẽ ī his ī quibus habẽt potestatẽ dispẽsandi. qz dispẽsatio variat ꝑm n cẽitatẽ tẽpoꝝ ꝛ ꝓrogationẽ ꝑsonaꝝ. statutuz ℞o ẽ firmũ ꝛ certũ. ꝛ nõ hoc. Jtẽ q̃ro qñ debet q̃ri consensus vel ꝙsiliũ alterius. vide quod dico ī. c. ex pte. supra de ꝙsti. ꝛ ī. c. cũ vos. de his q̃ fiũt a ꝑla. sine ꝙsen. ca. ꝛ hic ꝓ do. An. de bu.

Ex parte. Nõ valet ꝙsuetudo ꝓ quam q̃s inducit' ad peccãdũ vl bona ꝓpria dissipãdum. Prima ꝑs recitat duas cõsuetudines irrationabiles quas secũdo reprobat ibi tenore. ¶ Nõ primo significata boꝝ verboꝝ ꝓ sue voluntatis libito ꝛc. nõ em̃ important arbitrium boni viri ß inducũt voluntatẽ liberam freno rõnis nõ submissã qd̃ nota ꝓpter statuta. ꝛ nõ de ℞bo libito. nam importat liberã voluntatẽ. ꝛ idẽ tenet Bart. in extrauagan. ad reprimendã. Et facit iste tex. sic intellect' ꝓ statutis vniũsitatis scholariũ huius studij seneñ. dicũt em̃ inter cetera ꝙ rectoꝝ ꝓ licẽtia habenda in examine suo nõ teneat aliquid soluere nisi prout processerit ex sua libera volũtate. ꝛ ita alꝫ in facto rñdi. ¶ Nota secũdo ꝙ statutũ inducens ꝓnitatẽ ad peccũ dñ nõ valet. nã quẽadmodum nõ valet consuetudo vt hic ita ꝛ fortius statutum nimiꝝ quia lex debet esse rõnabilis ſacta et bone-

sta.iiij.di.erit autē lex. ¶ Ultīo nō quē se posse defēdē ꝓtra antiquā consuetudinē allegādo ipius irrationabilitatē.nā papa hic nō reuocauit istas consuetudines ḋ nouo.ꝫ declarauit istas nō teneri ad obseruantiā istarum consuetudinū. Ille em̄ qui declarat nihil de nouo agit.vt ī.l.heredes palā.ff.de testa.7 nō.in.c.cum tu.de vsuris. ¶ Sed ꝫ hoc 7 cōtra tex.oponit.nam isti erāt laici.ꝫ nō ad papā ꝫ ad impatorē recurrendū erat.vt ī c.cām.qui fi.sint le.7.xcvj.di.ī.c.duo sunt. Solu.dicit Jo.an.q rōne peccati quod nutriebāt iste ꝙsuetudies papa fuit aditus.nā decernere rōne peccati spectat ad papā 7 nō ad impatorē.vt in.c.nouit.de iudi.et in aut. vt clerici apud ꝓprios epos in.§.si ꝙo.7 nō bñ hoc dictum q vbi consuetudo vel statutū nutrit peccatū vel pstat ꝓnitatē peccandi potest adiri iudex ecclesiasticus vt declaret talia statuta vel consuetudines non tenere Ego puto q etiam iudex secularis potest sup hoc adiri.nā ad ipsum etiā ptinet obuiare peccato.vt ī.l.senatus.ff.de offi.pfidis.et in.c.rex debet.xxiij.q.v. Uñ cōpellit ad obseruantiā iuramenti.vt in.c.licet.de iureiurā.li.vj.7 sic locus erit inter istos ꝓuentiōi.fateor tamē q in casu dubij pferēdus est ecclesiasticus.arg.in.c.venerabilē.de elec.facit quod nō. Bart.ī.l.titia.ff.so.ma. ¶ In glo.ij.ibi largus mediū tenet.nō glo.q quotidie allegat ex q habes q ꝓdigalitas 7 auaricia sūt extrema 7 ambo vitiosa.largitas ꝙo tenet mediū 7 sic ē ꝙt⁹.qī ī medio cōsistit ꝙt⁹ vt dicit pbs q mediū attingere difficillimū ē.7 vide glo.de pe.di.iij.in.§.ℏ q de charitate.q dicit q ī oīb seruare mediū vltra boiem est.quasi dicat magis est diuinū q humanū.nam res pene ꝓtra naturā ē q aliq̄s sit sine peccato.xxv.di.ī.§.crimīs. Hosti.vltra glo.ponit aliū versum. Parcus sic retinet sed nummū ploꝛat auarus.7 dic q inter parcū 7 largū hec dīnctia est.qꝛ parco plus placēt retenta.largo ꝙo data plus placēt.7 vide ad mām pulcre p Tullium in secūdo de officijs vbi inter cetera dicit. Nec ita laudanda est res familiaris vt eam benignitas apire nequeat nec ita apienda vt omnibus placeat. 7 eadē est habēda res familiaris quam quidē dilapidare temere flagitiosum ē. sed ita vt auaricie absit suspitio. Et Hieronymus ad Paulinū.Xpi substantiā ne imprudēter effundas ne liberalitate liberalitas peat.quod no. ¶ In glo.ī verbo alienat ibi ī causa primipillarij. Nō illū casum ī quo bona mulieris sunt obnoxia p culpa mariti.7 etiam ī bonis filij etiā emancipati in.l.fi.C.de primipillarīs.li.xij. Et dicunt primipillarij illi qui deferebāt in bello prima pila.id est tela. Et ꝓpter magnū piculum quod ī eis vertebat cum erāt primi in bello fuit inducta ista specialitas vt si ipi cōdemnati q se praue gesserūt in officio nō habent vnde soluāt potest manus extendi ad bona vꝛoꝛis 7 filioꝝ. Et dicit Nico.matharelli q ℏ fuit statutum ne ꝓpter gemitus vꝛoꝛis et filioꝝ male gererent eoꝝ officiū.7 nō bñ istū casum.nam ex cōsili ratione potes defendere multa statuta que maxime vigēt florētie vt bona filioꝝ 7 vꝛoꝛis 7 etiam ipi filij pñt capi p delicto fallētie.s.q̄ pater fallit seu cedit foro.7 idē ī similibus casibus arduis 7 valde piculosis.nam amoꝛe cōiugis 7 filioꝝ sepe homines retrabūtur ab illa fallētia. illa tamē statuta iniqua sunt q̄ ex necessitate inducit q̄s ad fallendū. Sed qꝛ multi fallunt ex ꝓposito vt videmus.ideo emanarūt illa statuta.an autē cessante ratiōe statuti sit obseruandū illud statutū cum tanta iniq̄tate 7 damno filioꝝ 7 vꝛoꝛis: vide qd nō. Inno.ī.c.qꝛ pleriq̄ ī fine.de immu.eccle.

Q Uintāto. Habet mām amplam et multū subtilē 7 multa sūt scripta in mā ꝙsuetudinis. Et videbis plenissime ī tractatu quē posuit hic Jo.an.post lecturā hui⁹.c. ī quo interserit fere oīa dicta legistaꝝ vsq̄ ad tps suū. 7 p legistas ꝓcipue tractat in.l.j.7.ij.C.q̄ sit lon.cō sue

Et p Di.7 Bar.in.l. de quib.ff.de legib.vide glo.7 p Archi.xj.dis.cōsuetudinis.ego solū psequoꝛ ea q̄ sunt necessaria ad intellectū capituli 7 glo.naꝫ reliqua relinquenda sunt studio camere. ℏ dicit istud.c. in summa. Cōsuetudo nō derogat iuri naturali seu diuino cuius trāsgressio peccatū inducit nec positiuo nisi sit rationabilis 7 pscripta.7 habet duo dicta.secundū ibi licꝫ.7 q̄libet ps potest subdiuidi. ¶ Nō primo q ex diuturnitate peccādi peccatū aggrauat.ad idē.c.militare.xxiij. q.j.cōcoꝛdat.c.cū haberet.j.de eo qui duꝛ.in ma. 7 vide quod ibi dixi. ¶ Nō ibi infelicē aīaꝫ q aīa infelicitatur ex peccato.7 est rō. qꝛ p peccatū sepat a deo.xxxij. q.j.cum renūciat. ¶ Jtē nō ibi ab ligatā.q aīa abligatur p pcm. ¶ Jtē nō vnā regulā ex prima pte q ꝙsuetudo nil pōt ꝙ ius nāle q̄ est tale q ipius trāsgressio inducit pcm quod q̄ sit.j.subticiā. Et nō q ius nāle q̄ q̄ ponit p iure diuino vt hic.tū puto q compbēdit tā ipsum ius diuinū q̄ ipsum ius nāle.nā neq ius naturale neq ius diuinū potest immutari p cōsuetudinē.7 q̄tuoꝛ modos quibus sumit ius naturale vide p glo.nōbilē.j.di.ī.c.ius aūt naturale. ¶ Jtē nō q ꝙsuetudo nō excusat ī peccatis quo ad deū sed foꝛtius accusat.qꝛ q̄nto peccata sunt diuturnioꝛa tāto sunt grauioꝛa. vt in tex.facit.xxxij.q.vij.flagitia.7 vide bo.glo.cuꝫ tex. iij. di. deniq̄. ¶ Nō in.§.licet.q cōsuetudo prenalet iuri positiuo si ē rōnabilis 7 pscripta. Et a ꝓtrario cōsuetudo rōne carēs nō derogat iuri.7 rō est.qꝛ cōsuetudo cū sit quedā lex ꝺz habere rōem in se.a⁹ nō est lex.iiij.di. erit autē lex.si ꝑ amittit substātialia legis nō potest prelicare legi. ¶ Ultīo nō q ius humanū appellat ius positiuū.et dī ius positiuū ad dīnctiam iuris naturalis. nā manu positū est 7 potest variari ex tpe.vt in.c.nō de bet.de cōsan.7 affi.ius ꝙo diuinuꝫ seu naturale pcedit rōe 7 instinctu nāli. Uñ sicut naturalia sunt imutabilia.v.dist.ī ꝓn.7 ipm ius diuinū. Et scias q ius diuinū appellat q̄nq̄ ius nāle.qꝛ rōne naturali inductū.vt nō. Inno.ī.c.q ī eccla.de ꝓstit. ¶ In glo.ij.hec glo.versat circa intellectū prime ptis 7 nimis breuiter se expediut.vñ p clariꝛi intellectu primo op.ꝫ text.videt q ius naturale sit ius mutabile.naꝫ circūcisio erat de iure diuino.7 tñ post aduentū xpi illi succedit baptism⁹. vt ī.c.maioꝛes.j.de baptis. ¶ Jtē de iure diuino mulier cessabat p pl'es dies post partū ab ingressu tēpli.vt.v.di. ī prin.7 tñ hodie pōt mulier libere ingredi eccl'am q̄nq̄ cūq̄.vt in.c.vno.de purgatōe post partū.7 multa alia fuerūt ꝑm legem mosaicā inducta que hodie pīsus cessant vt in obseruatione sabbati 7 similiū. Sol.glo.mettu cōtrarij intelligit tex.de ꝓcepto morali.7 vt clari⁹ intelligas sciendū est q ꝓceptoꝝ diuinoꝝ quedā sūt moralia.i.quib moꝛes informant vt est nō occides. nō furaberis.honoꝛa patrē 7 matrē. Quedā ꝙo sunt mystica.i.figuralia.7 istoꝝ quedam sunt sacramētalia de quibus poterat reddi rō ad lr'am.vt sacramentū circūcisionis.7 vt mulier cessaret ab ingressu tēpli post ptuꝫ.q̄dam ꝙo cerimonialia de quib vere nō pōt reddi ratio quo ad lr'am ꝫ quo ad intellectū sic.vt est istud ꝓceptū Nō arabis ī boue et asino. Nō indues vestē lino linea q̄ ꝓtextā. de elec.cū cāꝫ.cū similib.ꝓcepta moralia sūt immutabilia tā q̄ fūdata sup rōe nāli. mistica ꝙo sunt mutabilia.qꝛ p aduentū xpi cessauit figura 7 illuxit veritas. Et de his dic vt plene nō.vj.dist.ī.§.bis ita. vbi bo.glo. ¶ Jtē nō intelligas q in ꝓceptis moralibus indistincte repꝛobat consuetudo. nam iste tex. loquit cū limitatōe.videlicet q tūc cōsuetudo nō valet cū transgressio iuris diuini inducit pcm.si ꝫ nō induceret peccatū valeret consuetudo.q̄ aūt hoc pōt ꝓtingere die vbi regula iuris diuini ē general 7 pōt naturali ratōe capi limitatōem.nā vt hic nōbiliter dicit Inno.consuetudo pōt augere diminuere 7 distinguere ius diuinuꝫ quemadmodū pōt ipsa lex positiua cuꝫ cōsuetudo nō

De consuetudine.

sit aliud qđ lex nō scripta. vt in. l. de quibus. ff. de legi. ⁊ ī c. consuetudo. j. di. certū est autē q ius positiuū etiā ciuile qnq distinguit ius diuinū. nam regula illa iurⁱ dicit in ore duoꝝ vel triū stat omne verbū. repit limitata q ius ciuile ⁊ canonicū. qr in multis casibus requirūtur plures testes ⁊ ī aliquibus pauciores. vt. ij. q. iij. in c. j. ⁊ nō. ī. c. licet vniuersis. de testi. ⁊ ī. c. cum esses. de testa. dixi. in. c. nup. de testi. ⁊ in. l. hac cōsultissima. ⁊ ī. l. sācimus. C. de testa. Jtē illud p̄ceptū gnāle nō occides repit varijs modis limitatū etiaz in multis casibus hodie pmissum est occidere qui nō sunt exp̄sse phibiti in iure diuino. facit. c. p humani. de homicidio. li. vj. ⁊. C. quā do liceat sine iudice se vindicare. in. l. j. ⁊. ij. cum alijs similib. vñ conclude q vbi ratio nālis suadet ius diuinū distingui ⁊ limitari. tunc trāsgressio nō inducit peccatū. ⁊ p̄sumit ß voluisse ipm deū cū voluerit oēs casus distinguere. Sed dedit regulas gnāles ⁊ potestatē generalē tribuit vicario suo vt quodcūqz ligaueris sup t̄rā. ⁊. xxiij. q. j. quodcūqz. sed vbi nulla rō nālis suadet ipm ius diuinū mutari seu limitari. tunc nulla lex nulla cōsuetudo valet. puta si hz̄et consuetudo vt non liceat bonoꝛare patrē ⁊ matrē etiā tunc p̄cedit recte dispositio istius tex. Vñ papa dī potius errare q̄ legē cōdere qñ disponit circa ius diuinū sine causa. sic itellige. xxv. q. j. sunt quidā. ⁊ gnāliter an ⁊ qñ lex positiua possit distinguere ⁊ disponere circa ius diuinū. dicvt nō. Bar. in. l. fi. C. si contra ius vel vti. pub. dixiᵗ in. c. que ī ecclesiarum. d cōsti. nō ob. p̄dictis. c. gaudemus. in fine. d di uoꝛtijs. vbi iudeus excusat si miserit repudiū vxoꝛi cōtra ius diuinū cum maxime sit rōnabile. nam ibi nō excusat a peccato. sed nō potest opponere exceptōez adulterij cōtra vxoꝛē ex quo dedit libellū repudij p̄m legē suā. de quo tñ dicendū vt ibi plene nō. ⁊ p ß habes declaratā primā p̄tē capituli. ⁊ p hoc potest saluari dictū Hosti. ī eo q dixit nō valere statutū vel consuetudinē p quam homicida vel similis criminosus punit pecuniariter vbi de iure diuino venit puniēdus p̄sonaliter nam inducit talis cōsuetudo vel statutū p̄nitatē peccādi. facit tex. ſ. c. pr. ⁊ in aut. d mā. p̄nci. in. §. oportz. qđ bñ nō. Dicit etiam hic abbas ponēdo exemplū ad primā partē nō valere consuetudinē vt liceat interficē interfectoꝛē patris vel p̄cutientē in facie. ¶ Nō primuz dictum. facit em̄ cōtra statuta que vigent in multis locis p̄mittentia cōsanguineis vindicare mortē seu iniuriā cōsanguineoꝝ. hec em̄ statuta videnᵗ illicita. qr qđ debet fieri p viā iusticie nō dz exerceri cū rācoꝛe animi maxime qr p̄bent mām peccati ⁊ scādali. ar. in. l. nō est singulis. ff. de re. iur̄. ⁊ in. l. cōuenire. ff. de pac. ꝺ talibus de quo vide p Jo. an. in addi. Spe. in ti. de cōsti. vbi videtur hoc limitari quādo statutū dat hanc facultatem vt ex rancoꝛe animi faciant vindictā. secus si dat vt ministeꝛ legis faciat iusticiā. qr statutū potest illos cōsanguineos mīstros iusticie facere. xxiij. q. v. nō est crudel. ⁊ dic latius vt ibi nō. p p̄dicta potest etiam solui q̄stio nūquid valet statutū vt maxime bānitus valeat impune occidi. Et dicendū q sic si sit ex cā rōnabili. qr bānitus ē hostis ciuitatis. de quo p Bar. in. l. omēs ppli. ff. de iusti. ⁊ iure. ⁊ in. l. amissione. ff. de capi. dimi. et bñ facit tex. j. l. mīme. ff. de reli. ⁊ sumpt. fu. ⁊ Jo. an. ī loco palleper. § licet. vsq ad fi. tractat mā consuetudinis. ⁊ q ad ꝺtrariū glo. dic p̄m doc. q p̄ncipiū hui⁹. §. p̄t intelligi dupl̄r. primo vt intelligat de cōsuetudine ī genere et ī abstracto vt sit sensus q auctas ꝺsuetudinis nō ē vilis ß dū venit applicāda ad actus p̄ticulares fit distinctō d qua ī fine vt nō habeat p̄iudicare iuri positiuo nisi sit rōnabilis ⁊ p̄scripta. vel sc̄do p̄t intelligi p̄incipiū de bona ⁊ mala cōsuetudine. nam apud illos inᵗ quos viget nō est vilis auctoꝛitas ⁊ etiā si sit mala. nam solet assumi p p̄iuilegio. vt in. c. mala cōsuetudo. viij. di. naz nō est intantū valitura vt p̄iudicet legi nisi sit rōnabil ⁊ legitīe p̄scripta. ¶ Jn glo. in ℵ. nisi fuerit. ß glo ītat q̄ dicat rōnabil ꝺsuetudo vel irrōnabilis. ⁊ ī effectu ponit duas regulas q bñ p̄derate sunt multum aduerse. ¶ Prima regla q oīs cōsuetudo ē rōnabilis quā iura nō reprobāt. ⁊ sic q̄libet ꝺsuetudo p̄t induci si nō hz iurⁱ resistētiā. Sed ꝰ hāc regulā facit tex. ī. c. ad nāz. ⁊ ī. c. cū inᵗ. sup̄. e. vbi tex. reprobat ꝺsuetudinē q̄ n fuerat p pr̄ꝰ dānata. ¶ Scda regula ē q illa dī rōnabil q̄ n obuiat canonicⁱ institutis. ⁊ ī effectu ß regula vult vt nulla ꝺsuetudo valeat ꝰ legē quod ē ꝰ istū tex. ⁊. l. de q̄b. ff. de legib. ¶ Ultio glo. ponit vnū casū gnālē q ꝺsuetudo ꝺtra normā eccl̄astice discipline vel ꝺtra libtatez eccl̄e ñ tz. ⁊ nō hūc casū. qr p̄hēdit ī se multos casus p̄ticulares. ⁊ ß dictū tz Bar. in. d. l. de q̄b. ⁊ facit text. in aut. cassa ⁊ irrita. C. de sacrosā. ec. ⁊ ī. c. j. ⁊ ī. c. vl. sup̄. e. ex glo. repiuntᵗ alie opi. Jnno. dicit q si ꝺsuetudo ꝺtra legē hz legⁱ exñtiā valet. sec⁹ si lex resistit bo. dicit ß relinquēdū arbitrio, discreti iudicis. nā nō possz dari certa doctᵃna. ⁊ idē tenuit glo. in ℵ. rōnabilia in. c. j. de cōsti. li. vj. sequitᵗ Jo. an. ß dicēs q iudex ꝺsiderabit casus hñtes iurⁱ exñtiā. ⁊ si ꝺsuetudo de q̄ qritᵗ magis accedit ad casū ꝺsilem hñtē iuris exñtiā nō iudicabit p ꝺsuetudinē. si nō accedit ad casum hñtē iuris exñtiā iudicabit ꝑm ꝺsuetudinē q̄i velit ī snīa dicē q cū ī iure ñ hēam⁹ determinatoz q̄ ꝺsuetudo dicat irrōnabil. ß bēm⁹ aliqs ꝺsuetudines ꝑobatas p̄cedit iudex ī casu dubio d silibus ad silia. vt ī. l. ñ p̄nt. ff. de legi. ⁊ ī. c. cū dilecta. de cōfir. vti. vl inuti. Jo. an. d bu. ponit aliā theoꝛicā dicēs q ꝺsuetudo dī rōnabil ꝑm vnūqd̄qz ius qd accedit ad finē illi⁹ iuris. vñ finis iuris canōici ⁊ dini ē felicitas aie. finis ℵo iuris ciuilⁱ ē bonū publicū. vñ si ꝺsuetudo tendit ī felicitatē aie ē rōnabil ꝑm ius canonicū ⁊ dinū. Si ℵo repugt fini etⁿo ꝺsuetudo ē irrōnabil. ad hoc bo. tex. j. di. ꝺsuetudo. i fi. vbi tex. dicit q ꝺsuetudo dz cōgruē religioni ⁊ disciplīe eccl̄astice. de iure ℵo ciuili cōsuetudo ē rōnabil si tēdit ad bonū publicū. qr finis iurⁱ ciuilⁱ ad ß tēdit. ⁊ iō leges p̄mittētes vsuras ⁊ p̄scptōez cū mala fide erāt rōnabiles ꝑm ius ciuile. qr oīa ista permittebantᵗ ī finē boni publici. ß ius canonicū improbat qñ lex repugnat felicitati etⁿe. qr ad legē canonicā spectat dirigē hoīem in deū. de quo vide qd nō. Jo. an. in regula possessoꝛ in mercu. vbi ponit finē vl usqz iuris. q̄q̄ ß theoꝛica ꝺ. an. sit vera ī se ⁊ satis exq̄sita. tñ p eā ñ possum⁹ discernē ⁊ distinguē q ꝺsuetudo dicat rōnabil. Nā sepe cōsuetudo nō tēdit in felicitatē etⁿā. et tñ approbatᵗ. vt pz in. c. cū dilect⁹. sup̄. e. ⁊ in. c. cū eccl̄a. de cā pos. ⁊ pp̄. cū silib. Vñ satis ē q ꝺsuetudo ñ nutriat pcm. Jo. car. posuit aliā theoꝛicā q cōsuetudo q̄ ñ ē ꝰ ius nāle gētiū vl positiuū p̄sumit rōnabil nisi ꝓbetur ꝺtriū. ß si ē cōtra aliqd istoꝝ iuriū p̄sumit irrōnabil nisi ꝓbet ꝺtrariū. Et ß theoꝛica vī p̄ma frōte bona q̄z nis iuris resistētia inducat p̄sūptōz cōtra cōsuetudinē. ar. bo. in. c. j. de p̄scrip. li. vj. Sz ß theoꝛica mihi ex toto ñ placet. qr cū cōsuetudo cōsistat ī iure ñ hz ps ꝓbare ipⁱ rōnabilitatē. ß iudex hz ß discernē. Et cōcoꝛdā do oīa p̄dicta dicerē q ß relinquēdū ē arbitrio iudicis vt voluerūt Hosti. ⁊ Jo. an. ß iudex infoꝛmando aīm suū bēbit respectū ad theoꝛicas p̄dictas. nā pōderabit vtz finis ꝺsuetudinis sit bonus vl malꝰ. Jtē vtz sit cōtra ius vl p̄ter ⁊ an ex aliq rōe iusta fuit inducta ⁊ vtrū ius approbet simile cōsuetudinē vel reprobet ⁊ ß tene. Sz cōtra ß ⁊ cōtra p̄dicta fortᵉ opponit. nā vī q nulla cōsuetudo cōtra ius possit eē rōnabil. qr ius ē fūdatū sup̄ rōe. iij. di. erit aᵗ lex. ⁊ ī. l. leges sactissime. C. d legi. ⁊ ī. c. cōsuetudo. j. di. ℊ cōsuetudo huic legi rōnabili cōtria nō p̄t eē rōnabil. qr si vnū cōtrarioz ē bonū seu rōnabile aliud ē malū siue irrōnabile. vt ī. c. itellecto. d iureiur̄. ⁊ ī. c. hospitiolū. xxxij. di. Sol. dic post Jo. an. q cōsiderata vnica rōe ꝛvnico fine cōsuetudo cōtra legē nō p̄t eē rōnabilis. ß cōsideratis diūsis rōibus p̄t esse consuetudo rōnabilis contra legē etiā rationabilē.

Pone exemplū ius induxit vt eps tractet negocia cuz ꝓsilio capli. vt in.c.nouit. ꝛ in.c.q̄nto. de his q̄ fi. a pla. Et iō lex fuit bona ꝛ multiplex. qz eps ꝛ canonici faciūt vnū corp⁹. Itē qz firmius ē iudiciū qđ plimoꝝ ſnia cō firmat. vt in.c.prudentiā. de off. del. n̄ ꝓsuetudo pt induci ꝓtra istā legē. vt in.c.iij. j. de ꝓsue. li. vj. q̄ ē ctiā rōnabil' alia rōe c ōsiderata vicz vt facilius expediant negocia. vñ duo ꝓtraria pñt sil' iuncta eē vera ꝓsideratõe diuſis finib⁹. vt nubere ꝛ nō nubere. xxvij. q. j. nuptiaꝝ

V In glo. fi. ℔ glo. diuidit principalit' i duas ptes. In prima ponit req̄sita ad ꝓsuetudinē inducēdā. In scda pte ponit multiplices dīn̄tias int' cōsuetudinē ꝛ pscriptiōz. scda ibi ℔ quā dīaz. Redeūdo ad primū q̄ri pōt q̄t ꝛ q̄ requirunt vt possit induci cōsuetudo. Sol. glo. enumerat fere. x. vel. xj. req̄sita. i fine tn̄ vī recedere a p̄dictis ꝛ solū exigere rōnabilitatē ꝛ cursū tpis. Primo ℏm glo. ℔ i primo req̄rit vt sit rōnabil'. ꝛ q̄ dicat rōnabil' dic vt dixi i p̄cedēti glo. V Scdo requirit q̄ sit pscripta. ꝛ i hoc sunt multe varietates ꝛ maxime qz Ly. post De. reprobauit q̄dammō ꝛba ist⁹ text. dicens q̄ ꝓsuetudo nō pt pscribi. qz pscriptio respicit ius formatū. consuetudo ē q̄d disponēs. ℨ nō pōt pscribi. Sz tu dic q̄ tex. nō dz intelligi vt cōsuetudo pscribat siue pscribat dominū alicuius rei. ℨ debet esse pscripta. i. obtenta p cursum tpis req̄siti ad pscriptōem. Itē ꝛ scdo ius canonicū requirit consuetudinē esse pscriptā soluz qñ est ꝓtra ius positiuū. nā inferiores nō pñt statuē cōtra ius canonicū. vt dixi. s. eo. cuz dilectus. vñ si volūt tollere aliquē canonē oportet q̄ ꝓcurrat q̄dā pscriptō ꝓtra ius vel legē superiorꝫ. debes em̄ scire q̄ ius ciuile nū q̄z req̄rit ꝓsuetudinē esse pscriptā etiā ꝫ ius. sed solum ius nrm canonicū facit mētionē de ista pscriptõe. ꝛ puto q̄ ista sit diuſitatis rō. qz seclares psone bñt pīatem ab impatore ꝓdēdi leges etiā ꝫ legē principis. vt i. l. oēs ppli. ff. de iusti. ꝛ iure. vñ si inducunt ꝓsuetudinē ꝓtra legē nō ē op⁹ q̄ q̄ pscribāt cōtra legē principis. qz illā legē possent directe tollere p ꝓtrariū statutū. vñ i ꝓsuetudine inducēda ℏm ius ciuile sufficit tacit⁹ cōsensus ppli. ñ oñt vt dixi req̄rit aliq̄ pscriptō. vt i. d. l. de q̄b. ℨ de iure canonico nō ē pmissū viris eccl'asticis statuere ꝓtra canonē. vt i. c. qđ sup bis. de ma. ꝛ obe. ꝛ in. c. constitut⁹. xxv. q. ij. ideo oportet vt tollat' canon pape q̄i p quandā pscriptionē. vñ prescribit nō consuetudo ℨ poti⁹ illa lex pape. sed consuetudo dz pscripta mō p̄dicto. Et est vnū mirabile q̄ consuetudo possit induci cōtra canones p inferiores ꝛ p statutū ab eis nō possit fieri. naz consuetudo nō pt induci nisi ab hīntibus pīatem legis condēde. vt in. d. l. de quib. ꝛ dixi. s. sup Rica. hic ideo dicit Bar. in. l. j. ff. de legi. q̄ vsus ꝛ mores mulier̄ ñ introducūt consuetudinē. qz nō pñt mulieres legē condere. vt in. d. l. j. quod nō. ꝛ p hāc rōem intelligas impugnationē quā faciebāt ad diffinitionē Jo. an. quā posuit sup Rica. qz vides q̄ a viris eccl'asticis pōt induci ꝓsuetudo ꝓtra canones. ꝛ tn̄ ñ pñt facere legē cōtra canones. vñ oportet te dicere q̄ ista consuetudo assumit vires ñ solū ex tacito cōsensu viroꝝ eccl'asticoꝝ ℨ auctē pape pmittētis induci consuetudinē contra canones. Sed pulcꝝ est videre q̄re valet consuetudo cōtra canones ꝛ nō statutū. ꝛ q̄re psonis secularib⁹ fuit indultū vt legē possint condere cōtra legē imperatoris ꝛ nō sic fuit indultū viris eccl'asticis vt possint cōtra canones statuere. ꝛ est subtilis inuestigatio credo illā fuisse rationē ius ciuile finaliter tendit in bonū publicum ꝛ in vtilitatē priuatoꝝ. vñ si populus vult sibi p̄iudicare contrariā legē condēdo imperator nō curabit. qz pt pl's i ℔ renunciare fauori suo. vt in. c. ad aplicam. de regularib⁹. Itē qz mores hoīm sunt diuersi. ideo voluit imperator vt q̄sq̄z pl's possit sibi facere legē. nō tn̄ cōtra honestatē nec ꝓtra iura reseruata principi ℨ in suum p̄iudiciuz dūtaxat. ad ℔. d. l. oēs ppli. ꝛ qđ ibi nō. Bar. ℨ ius canonicum p̄ncipaliter intēdit hoīem dirigere in deuz ꝛ venit ad bonū publicū ecclasticum. vñ statutū contrariū editum ab inferioribꝫ presumit temerariū ꝛ ambitiosū ꝛ fini eterno contrariū. ideo nō pt papa dare pīatē clericis statuēdi contra canones. ℨ consuetudo tolerat. qz surgit ex tacito cōsensu ꝛ ū presumit tāta ambitio. Itē qz magis scandalū oriꝫ ex consuetudinis reprobatione cum cōcurrat tacitus cōsensus ꝛ longo tpe continuat'. Dicit tn̄ Bal. vnū singulare dictū p. l. si hoīem. ff. mā. q̄ ex cā vigenti ꝛ verisilr nō puisa a canone potest fieri statutū cōtra canonē. ꝛ multū bn̄ facit illa. l. ibi em̄ dī q̄ si dedi mandatū spāle alicui vt manumittat aliquem seruū certuz potest pcurator generalis dñi ex noua cā interdicere pcuratori spāli ne manumittat quasi ex noua cā p dñm nō considerata possit pcurator generalis venire contra mandatū spāle ipsius dñi ita dicendum i inferioribus vt possint ex cā noua ꝛ vigenti statutum edere cōtra spāle statutū superioris. Et p hoc dictū et illā. l. tene menti illud dictum singulare q̄ ex cā noua potest legatus generalis in ptibus, phibere delegato pape speciali ne pcedat in cā sibi cōmissa q̄z q̄z i illa causa delegatus spālis dicat maior delegato generali. vt i. c. studuisti. de off. legati. sed vt dixi hoc vltimū admittit ex noua causa nō considerata p papā. ꝛ hoc bn̄ nō. Quā tum ℔o tps requirat ad consuetudinē inducendā varie sunt opi. glo. ℔ i prin. requirit tps. x. annoꝝ sicut i scriptõe. Alij requirūt tps de cuius initio memoria nō sit vt statim subijcit in glo. Sed tu conclude sic mām. aut queritꝫ de iure ciuili aut de iure canōico. Primo casu cōiter tenet vt sufficiat tps. x. annoꝝ. etiā si cōsuetudo sit contra ius. quod pbant legiste hac rōe. iura requirunt longū tps ad inducendū ꝓsuetudinē. vt. C. q̄ sit lon. cōsue. i rubro ꝛ nigro. ꝛ in. l. ij. C. de seruitu. ℨ lōgum tēpus dī decē annoꝝ. vt. C. de pscrip. lō. tē. p totū ℨ ℨc. Et hanc opi. sequit Bar. in. d. l. de quib. ꝛ Ly. i in. d. l. ij. De iure ℔o canonico dic q̄ aut consuetudo ē pter ius. ꝛ sufficit tēpus. x. annoꝝ. ad ℨ glo. nō. in. c. fi. j. eo. li. vj. ꝛ in. c. cōsuetudo. xij. di. quod videt limitādū nisi cōsuetudo veniat ad detrabendū iuri alicui⁹ eccle. qz tunc sicut i prescriptõe eccle requirit tps. xl. annoꝝ ita in cōsuetudine. Et hoc est nōbile dictū Jnno. s. eo. cum dilectus. quod ē bn̄ notādū. videt tn̄ ibi Jnno. re ſt ringere qñ cōsuetudo ē cotra eccl'iam particularē. sed cus si cōtra eccl'am vl'em. nō tamē ad hoc video bonaz rōem diuersitatis. qz nō debet esse minus fauorabile totū corpus eccl'ie q̄z aliquod membꝝ ipsi⁹ eccle. aut consuetudo ē contra ius canonicū. ꝛ tunc requirit tēp⁹. xl. annoꝝ. ꝛ i hoc casu requirit q̄ consuetudo sit pscripta. vt h. ꝛ in. c. ij. eo. ti. li. vj. et rationē diuersitatis int' ius canonicū ꝛ ciuile. s. dixi. Et quare maius tēpus req̄rit qñ ē cōtra ius q̄ q̄ndo ē pter. verūtn̄ puto verissimū q̄ vbi cōsuetudo venit cōtra ea q̄ sunt refuata principi signū spālis priuilegij tūc vtroq̄z iure req̄rit tps d cui⁹ initio nō ē mēoria. vt est tex. nō. in. c. sup quibusdaz. de ver. sig. cessat em̄ i illis casibus ratio quā. s. dixi. p quā de iure ciuili sufficit tps. x. annoꝝ. // Tercio req̄rit ℏm glo. q̄ consuetudo sit inducta ex certa scia ꝛ nō p errorē. allegat. l. q̄ nō rōe. ff. de legi. Aduerte qz illa lex facit i contrariū. nā ibi dī q̄ si p errorē fuit inducta consuetudo nō dz extēdi ad casum similē. ꝛ ille tex. ē nōbil' i hoc q̄ licet alꝫ consuetudo extendat' ad casum similē intellige si nō bz ius in cōtrariū. vt in. l. de q̄bus. ꝛ qđ ibi nō. p̄cal'. secus q̄n consuetudo fuit inducta p errorē. nā tūc tenet q̄ ad illū casum ℨ nō extēdit' ad casum similē. ꝛ ponit' exemplū in quibusdā locis ē cōsuetudo si dñs vini ponat ad planstꝝ q̄ vinū portat'. qz rustic⁹ nō tenet de piculo. ꝛ tn̄ nō dz extēdi ℔ cōsuetudo ad aliā liquida. tamē seruāda est in casu suo ex quo popul⁹ cōsensit in illa cōsuetudine credēs forte hoc esse iuridicū ꝛ rōnabile. sed vbi esset tantus error q̄ tolleret consensum populi tunc, pcederet glo. etem̄ est cōsuetudo inicu m p̄ncipaliter intēdit hoīem dirigere in deuz ꝛ

vt in.d.l.de quib. ¶ Quarto requiritꝫ ꝙ ꝯsuetudo sit inducta sciēte illo q̄ pōt ius ꝯdere.alle. glo.l. de quib.in fi.ff.de legib.z multi tenuerūt hāc opi.ß Jo.j.di. ꝯsuetudo.z.iiij.di.in.§.leges.z.viij.di.in.c.frustra. tz ꝙ cōsensus pape seu sciā nō requiritꝫ ad ꝯsuetudinē inducendā alś raro vel nunqꝫ induceretꝫ ꝯsuetudo.z ß opi. videtꝫ coīor z tñ placz ꝑma p istū textū. q̄ solū requirit ꝙ sit rōnabilis z p̄scripta. Jtē p.c.j.de ꝯsti.li.vj.vbi dr ꝙ papa censetꝫ ignare statuta z ꝯsuetudines locorum. Dicit tñ hic dō.an.nōbile verbū si essetverū ꝙ vbi cōsuetudo inducereꝫ ꝯ ius sciēte papa ꝙ tūc sufficit tps x.annorꝫ qr dr ꝯsensus illius q̄ pōt legē ꝯriā ꝯdere dictū est nōbile ß nō bñ iure ꝓbatꝫ illud tñ fateor qñ papa sciuisset z vsus fuisset illa ꝯsuetudine.ß vbi solū pre stat patiam'nō videtꝫ ß dictū ꝓcedere qr multa p patientiā tolerantꝫ.vt i.c.iamdudū de ꝓben. Jtē qr ista ē q̄si quedā p̄scriptio ꝯ legē supioris.vñ sicut in p̄scriptiōe scia illius ꝯ quē p̄scribit nō minuit tps a iure statutuz ita nec in ꝯsuetudine inducēda ꝯ legē principis. Dorsuit hic etiā dō.an.aliud dictū nōbile si esset verum qđ tñ fuit originaliter Jo.monachi z archi.in.c.generali.de elec.li.vj.ꝙ vbi ius requirit antiquā ꝯsuetudinem vel vbi obuiat oī iuri requiritꝫ tps de cuiꝰ initio nō est memoria. Sz ꝯ primū apte facit tex.iunctꝯ dictꝯ dō.in.d.l.de q̄b.vbi ꝯsuetudo dr inueterata licz sit obtenta p tps.x.annorꝫ.nā ñ plꝰ iportat verbū antiq̄ta q̄ verbum inueterata.ꝯriū facit iste tex.solū em̄ requirit ꝯsuetudinem tūc p̄scriptā cū est ꝯ ius. ¶ Jtē qr cū de iure ciuili regulariter sufficiat tps.x.annorꝫ nō debemꝰ deuiare a dispōne legali nisi q̄tenꝰ reperitꝫ in iure cautuz.vt in.c. j.de no.ope.nun. Et ß duo dicta meliꝰ fuissent collocata.s.in scdo requisito. ¶ Quinto requiritꝫ ꝑm glo.ꝙ sit tale ius qđ possit p̄scribi.nam laici nō pñt acquirere spūalia ex p̄scriptōne seu ꝯsuetudine.p ß.c.causaz. de p̄scrip.z.c.messana.z.c.sacrosancta de elec. Et nota ꝙ sicut ex p̄scriptione laicus nō pōt acquirere ius spūale ita nec ex ꝯsuetudine.z dico ꝙ etiā nō sufficeret tps dō cuiꝰ initio nō est memoria.vt nōnter voluit Jo.an.i.c. ij.de p̄se.li.vj.optime facit.c.quāto.s.eo.posset tñ attēdi ꝙ i eis quib papa pōt facere laicos capaces ꝙ tūc possit induci ꝯsuetudo nō dico p̄scriptio vt laici possint attentare spūalia si papa sciuit ꝯsuetudinē induci z nō ꝯdixit ar.optimū in.l.de quib ꝓalle.nisi dicas contius ß vltimū verius.nā rō est q̄si cā formalis ipius consuetudinis.forma autez dat esse rei.vt in.c.qr ꝓter.de elec. ¶ Sexto requiritꝫ ꝙ ꝯsuetudo sit obtenta in ꝯdictorio iudicio.allegat glo.l.cū de ꝯsuetudine.ff. de leg. z.c.abbate.de ꝛbb.sig.i.ꝙ pte ꝓtradicēte vel semel saltem fuit iudicatū ꝯsuetudinē esse.z lz aliq̄ boc tenuerīt tñ coīs opinio canonistaꝝ et legistaꝝ est in oppositū vt istud necessario nō requiratꝫ.ꝓbatꝫ rōne ꝯsuetudo inducitꝫ ex moribꝫ z vsibꝫ hominū.vt in.d.l.de quib. z in d.c.ꝯsuetudo.z instī.de iure nāli in.§.ex nō scripto. ergo non requiritꝫ necessario actus iudicari?. Jtem si dictū glo.esset verū nunqꝫ posset ita introduci ꝯsuetudo qr oportet ꝙ hēat initiū z sic nunqꝫ possz iudicari prouꝯsuetudine exquo nunqꝫ obtenta in iudicio.fatentꝫ tamen dōc.vtriusq̄ iuris ꝙ ex actu iudiciario introducitur ꝯsuetudo puta qr iudex iudicauit ꝯ legem ꝑ̄so sciente z nō ꝓtradicente.vnde actus iudicialis sufficit ad ꝓbandū ꝯsuetudinem nō vt actꝰ iudiciariꝰ ß quia p illum actū detegitꝫ ꝯsensus populi.z sic ꝓcedūt allegata in glo. ¶ Septimo requiritꝫ ꝑm glo.ꝙ homies sint vsi ꝯsuetudine varijs vicibus animo introducendi ꝯsuetudinem. ¶ Hic cadit alius articulus quot vices seu actus requirunt ad inducendā ꝯsuetudinem.multe sunt opiniones in ß canonistaꝝ z legistaꝝ.ß cōis opi.ē ꝙ req̄rūtur tot actus z ita notoriꝫ vt verisimiliter transiuerunt in noticiā ꝑ̄lī.naz vt sepe dixi nō actus ß tacitus ꝯsensus populi inducit ꝯsuetudinem.vñ vbicunqꝫ ex cōiecturis habetꝫ tacitus ꝯsensus populi tūc nō curatꝫ d magna freq̄ntia actuū. Dubitatꝫ tñ nunqd vnicꝰ actꝰ notoriꝰ introducat ꝯsuetudinē. Quidā dixerīt ꝙ sic bar. ꝯ in.d.l.de quib.qr ꝯsuetudo introducitꝫ ex frequētia moris ß cessat frequētia vbi ē vnicꝰ actus. Jtez est ꝯ ß stantiā z significatōem vocabuli.naz ꝯsuetudo est q̄si cōis assuefactio. Jtem ex vnico actu q̄tumcūqꝫ notorio nō pōt elici ꝯsensus populi. qr forte p errorē vel cā vitādi scandali ꝑ̄lis ꝓma vice nō ꝯdicit z ß mihi placet. Distingue tñ ꝙ aut ille vnicus actꝰ bz cām successiuam z sufficit si habuit ꝯtinuatōez p tps infra qđ inducitur ꝯsuetudo tex.alle.simile in.c.cū de beneficio.de ꝓben.li.vj.nā si bñficiū seculare ꝯferīt regulari z possidetur p regularē tpe habili ad ꝯsuetudinē inducendā efficit illud bñficiū regulare lz vnica collatio interuenerit.z ita ecōtra si regulare ꝯferīt seculari et illa collatio habet actū successiuū.s.possessionē ꝯtinuatā p regularem. Et idez dic si edificaretꝫ pons in publico et haberet cām ꝑmanentē. ¶ Octauo requiritꝫ ꝑm glo.ꝙ maior ps populi vtatꝫ illa ꝯsuetudine.qr sicut minor ps populi nō pōt facere legem ita nec inducere ꝯsuetudinē intelligo glo.de maiori parte ꝑ̄lī habente ꝯsensuz habilem ad introducendā legē seu ꝯsuetudinē.nā mulieres infantes furiosi nō ꝯputantꝫ in nūero. q̄a isti ñ pñt legē ꝯdere.vt in.l.j.ff.de legi. ¶ Jtē intelligo gl.de consuetudine q̄ distinguit totū ꝑ̄lum ß si tractaremus de ꝯsuetudine introducēda in aliq̄ collegio sufficit maior ps istius collegij. Hoc tñ ego limitarē.naz maior pars nō sufficit ad introducendā legem.qr oportet saltez ꝙ sint due ptes vniuersitatis.vt in.l.nulli.z.l.plane.ff. qđ cuiusq̄ vniuersi.ß maior ps istarum duarū ptiū nō sufficit ad disponendū.vt in.l.qđ maior.ff.ad muni.z i.c. j.de his q̄ fiunt a ma.parte ca. Et ideo dicerem ꝙ saltē due ptes illius vniuersitatis seu collegij debēt esse scientes ꝙ illa ꝯsuetudo introducitꝫ.z p hoc est expedita ꝓma ps glo. ¶ Sz quero circa istā ptem de q̄one quotidiana.nunqd vnicus actꝰ interueniēs ꝯ consuetudinē interrūpat ipam ꝯsuetudinē. Conclude ꝙ aut ꝯsuetudo nō erat adhuc ꝑpleta z pfecta z interrūpitꝫ ꝯsuetudo ita ꝙ nō est opus de nouo incipere.qr p hoc nō apparet de tacito ꝯsensu populi ꝙ velit inducere ꝯsuetudinem cū fecerit actū ꝯriū ar.in.l.vbi repugnātia.ff. de re.iurꝯ.z.c.sollicitudinē.de appel.in fi. Sz si cōsuetudo erat ꝑpleta z pfecta tūc vnicus actꝰ in ꝯriū nō tollit cōsuetudinem: ß oportet ꝙ tollatꝫ eo tpe z mō q̄b fuit inducta qr iam lex est z iō dz tolli tanqꝫ lex credo tñ indifferenter sufficere tpus.x.annorꝫ.z sic intellige glo. in.l. tpalis.in.§.j.ff.de re.iurꝯ. Et Jo.an.ß circa scdaz partem glo.instat i reddēda rōne diūsitatꝯ int̄ p̄scriptōez z ꝯsuetudinez.z ē nōbilis q̄ z magni effectus z glo.in hac q̄one nihil pfecte dic. Sz tu post dō.dic ꝙ principalis z fundamētalis dr̄ia est qr ex p̄scriptione acq̄ritꝫ ius priuato siue illō ius trahatꝫ ex publico siue ex ꝓuato.ꝯsuetudine ꝛo non acquiritꝫ ius alicui priuato: sed in publico vndecūqꝫ causetꝫ etiā si ius trahatꝫ ex ꝓuato vt in.l.venditor.§.si ꝯstat.ff.cōia p̄di.vbi pz ꝙ pōt introduci consuetudo ꝙ quisq̄ possit dato p̄cio fodere lapides ex fundo alicuiꝰ.vñ ius istud trahitꝫ a ꝓuato et acquiritꝫ publico z in cōi.vnde si acquireretꝫ certis p̄sonis nō eēt consuetudo ß p̄scriptio.nam ꝯsuetudo est lex q̄ dz esse cōis.vt.xiij.di.erit aūt lex.si g̃ acquiritꝫ priuato g̃ nō est coīs.et ideo nōbiliter dicitꝫ Jo.an.ß ꝙ.c. cum dilectus.s.eo.impropꝛie ponitꝫ in hoc titulo.qr loquitꝫ potiꝰ de p̄scriptōne q̄z de ꝯsuetudine vt ibi dixi qr ius ibi subtrahebatꝫ certo collegio.z nō bñ ß dictū qr non dr̄ ꝯsuetudo vbi ius acquiritꝫ certo collegio: qr collegiū tenet vices vniꝰ.est em̄ quoddā corpꝰ fictū et repñtatum.vt in.l.mortuo.ff.de fideiusso.z in.l.ꝓponebatꝫ.ff.de iudi. Sciastñ ꝙ qñqꝫ vnum et idem potest

esse prescriptio respectu certor et cōsuetudo respectu aliquor pone exemplum qđ notabilit ponit Jo.an.in d.c.ij.j.e.li.vj.si eps acqrit vt solus possit corrigere ſb ditos sine psilio capituli q̄ ad caplm ꝛ epm ē pscriptō qr trahit capitulo ꝛ acquirit epo ꝛ sic nō pt dici consuetudo cū acqrit vni.sed respectu subditor qui veni unt corrigendi per solū epm dicit cōsuetudo.ꝛ idez re spectu epi q̄ ad subditos.qr subdit nihil trahit: sed est eis quedā lex vt p solū epm iudicent.ꝛ ido dicit ibi nōbiliter Jo.an.q̄ quaten ps eps prēdit p caplm dz ha bere titulū qr ē pscriptio ꝛ in pscriptōe p ius requirit titulus.vt in.c.j.de pscrip.li.vj.et sic intellige glo.cum ter.in.d.c.in ꝛbo canonicis:ſ quaten litigat ptra sub ditos nō tenet allegare titulū qr ptra illos ē psuetudo vt dixi ꝛ in psuetudine etiā ptra ius nō req̄rit titul qr hoc nullo iure cauet imo potius videt oppositū vt hic Nam in psuetudine cū sit quedā lex inspicit sola volū tas seu tacitus psensus.Et ex his habes aliā differenti am notabilē int pscriptionē ꝛ psuetudinē.qr in prima requiritur titulus ꝛ in scda non requirit. Possent alie assignari differentie spāles ſ iste sunt pstantiores ꝛ fun damentales ꝛ tene mēti. Vltio pcludendo māz cū querit de effectu psuetudinis distinguo p bar. in.d.l. de quib.vbi clarius loquit q̄ doctores nostri h ꝛ refor mabo in aliquib habito respectu ad ius nostruz q̄ aut consuetudo est fm legem aut pter aut contra. Primo casu valet cōsuetudo ꝛ duob modis potest ee fm legem. Primo interptando ipam legem.vt in.c.cū di lectus.s.eo.ꝛ in.l.si de interptatōne.ꝛ in.l.minime.ff.d legib. Scdo cum pfirmat ipam legem. vñ sepe in iu re allegat ler ꝛ psuetudo circa idem.vt.s.eo. cum dile ctus.ꝛ in.c.sopite.j.de censib.vbi bonus tex. ꝛ facit ad materiā qđ no.glo.in.c.j.de psti.li.vj.vbi querit. Nūquid si psuetudo hz id qđ lex sublata lege tollat psuetudo.ꝛ dic vt ibi ꝛ aliquid tetigi in.c.j.ꝛ.c.sup eo d cogna.spñali. Scdo qñ est pter legez valet psuetudo vt in.c.catholica.ꝛ in.c.in his.xj.di.ꝛ.j.di. cōsuetudo. Tercio casu dic q̄ aut est ptra legē diuinā ꝛ nō va let nisi pcedat ratōnabiliter distinguēdo.qđ declara vt s.dixi latius.aut est ptra legē nature ꝛ etiā nō valet q̄a naturalia sunt imutabilia.v. di.in princ.ꝛ in.§.ſ nālia insti.de iure natu. Pone exemplū si hret psuetudo vt filij nō educarent a pentib.nam de iure nāli st eis de bita alimenta.j.di.ius nāle.Et facit ad illā.q.nunquid p statutū vel psuetudinē posset tolli vel diminui legi tima debita filio.de q̄ plene dixi in.c.raynutius. et ray naldus.j.de testa.ꝛ dic vt ibi.aut est ptra ius gentiū et etiam nō valet.qr ius gentiū etiā pōt dici ius naturale qr naturali rōne inductū.vt in.d.l.oēs ppli.ff. de iusti. ꝛ iure ꝛ hoc intelligo nisi psuetudo disponeret contra ius gentiū distinguēdo sicut.s.dixi.h pbat. nā ius po sitiuū pōt ex cā disponere ptra ius gentiū ꝛ p ius natu rale vt inducendo seruitutē.vt in.c.ita quorūdā de iu deis. Itez priuādo quē dñio sue rei.vt de pscrip. p to tum.ista psuetudo h pōt facere cū sit quedā lex. Et p declaratōne hoz terminor scias q̄ ius nāle est nomen generale ꝛ pbendit in se legē diuinā ꝛ legē nature ꝛ le gem gentiū.ꝛ ius diuinū ꝛ ius gentiū appellāt iura na turalia qr naturali rōne sunt inducta.vt in.di.l.omnes ppli.no. Inno.in.c.q̄ in eccliarū.s.de psti. qñq̄ ꝛo ius naturale sumit in sua spē ꝛ ppriē q̄ ad pposituz ius na turale dr quidā instinctus nature ex rōne pueniens.de q̄ videbis glo.j.di.in.c.ius aūt naturale.vbi ponitur q̄t modis sumit ius naturale ꝛ tene illā glo.menti. ius di uinum quid sit habes.j.di.in prin.de iure gentium ha bes.j.di.ius gentiū.Et de iure naturali eadē di.ius na turale.Aut psuetudo est ptra legē positiuā. vt ptra le ges seu canones seu statuta ꝛ tūc aut ē p libertatē eccie ꝛ nō valz.vt ī autē.cassa ꝛ irrita.C.de sa.san.ec. et in.c. j.ꝛ ī.c.cū inc.s.eo.aut est p vtilitatē publicaz ꝛ etiā nō valet.qr sicut nō valet lex.vt in.l.fi.C.si p ius vel vtili. publi.ita nec psuetudo qđ no.aut ē p vtilitatē priuatā ꝛ tūc aut pcedit lex derogatoria ad cōsuetudinē ꝛ non valet psuetudo sequēs fm Bar.allegat autē.nauigia. C.de furt.ꝛ.l.eos.C.de usur.ꝛ nota h dictū. Ex h em infert q̄ cōsuetudo semel reprobata a lege nō pōt am plius induci.Sz ego soleo allegare glo.singularem in cōtrariū in cle.statutū.de elec.ꝛ vide illam ꝛ credo q̄ si subest rō nona que nō fuerat tpe legis damnātis psue tudinē q̄ tūc poterit de nouo induci.ar.opti.in.l.si ho minē.ff.man.ꝛ in.c.nō dz de psan.ꝛ affi.in prin.ꝛ plene h examino in.c.ij.de pba.aut nō hz legē derogatoriam ꝛ tūc aut lex pcedit ꝛ sequit consuetudo aut econtra. Primo casu si consuetudo est generalis vincit legem generalē ꝛ vliter.intellige tñ fm ius canonicū dummō sit rōnabilis ꝛ pscripta vt h.aut psuetudo est particlar ꝛ tūc nō vincit legē vlr.vt in.l.ij.C.que sit lon.consue. ſ solum vincit legē vbi psuetudo viget.vt in.d.l.ven ditor.in.§.si pstat.Scdo casu qñ pcessit cōsuetudo et lex ptraria sequit.tenet bar.q̄ tūc psuetudo nō vincit legē imo tollit p legē seqntē.alle.l.ij.ff.de sepulchro vi olato.dicit tñ q̄ canoniste tenēt oppositū.ꝛ certe casus est in crū in.c.j.de cōsti.li.vj.vbi dr q̄ lex pape nō tol lit psuetudinem certi loci cōtrariā nisi de ea fuerit facta mentio qr papa non psumit scire istas consuetudines. Et q̄ ego infero q̄ si ciuitas facit statutū ptra suā con suetudinē tollit psuetudo lz de ea nō faciat mentiōem qr ciues psumunt scire suā psuetudinē.vt no.i.l.oēs populi.ff.de iusti.ꝛ iure facit.c.qđ dicit.xvj.dist.ꝛ cess sat rō dicti.c.primi.ꝛ p h hr satis declarata mā hui.c. tam q̄ ad primā ptem q̄ q̄ ad scdam.h nō sunt alia.

De postulatione prelator. Rubrica.

Visso de iure scripto ꝛ nō scripto qr pax est iura cō dere nisi sint ministri q̄.eadē iura tueant.vt in.l.ij.ff.d origine iur.ꝛ in.c.vbi periculū.§.pterea.de elec.li.vj. ideo de ipsis ministris ꝛ eor assumptōe merito erit vi dendum.ꝛ qñ assumunt altero ex trib modis.s.p po stulationē electionē ꝛ translatōez ideo de oēib ist tri bus.j.subijcit.ꝛ qr postulatio innitit gratie pmittit ti tulum de postu.pla.Quid aūt si postulatio vide p gl. in.c.vnico.eo.ti.li.vj.que dicit q̄ est petitio gre a supe riore facta. Illa tamē est potius descriptio q̄ diffinitō cum non euacuat prorsus natura diffiniti nec est puer tibilis cum suo diffinito sicut dz esse quelibet bona dif finitio.vt no.glo.sup rubrica de sum.tri.ꝛ insti.de acti. in prin.ideo latius pōt diffiniri sic.q̄ postulatio ē que dam gratie petitio a superiore facta de pmouēdo ali quem ad plationē ad quā de iure cōi ppter defectū ali quem vel impedimentū eligi seu pmoueri nō poterat. Et ex hoc tacite infert dria inter electōez ꝛ postulatio nem.nam postulatio innitit gratie.vt in c.pe.j.eo.elec tio ꝛo innitit inri.vñ electio solet sic diffiniri q̄ ē ali cui psone ad plationē vel fraternā societatē canonice facta vocatio.ꝛ licet olim pmiscue iura uterent his vo cabulis.vt in.§.his oīib.lxj.di.ꝛ.lxiij.dis.lras.hodie tñ est maxima dria inter postulatōez ꝛ electōez vt col ligitur ex pmissis vnde ille qui de iure pōt eligi nō de bet postulari.ꝛ si electores illum postulant nihil agunt qr debent puidere eccie de meliori q̄s possunt ꝛ melio ri modo.vñ illi qui eligūt psentiūt in electū vel spōsum ꝛ per electionē initiat vinculum matrimoniale.vt in.c. cum inter canonicos.j.de elec.ꝛ in.c.fi. de transla.pla. Sed illi qui postulant nō psentiūt in postulatum vt in sponsum nec initiat aliqđ piugiuz sed vota sua diri gunt in superiorē vt superior de grā debeat admittere postulatū. De q̄ vide qđ no.in.d.c.vnico.eo.tit.li.vj. in glo.iij.ꝛ p Inno.j.c.pri.naz oz p videre fundamē ta materie postea breuiora dicemus.

De postu. prela.

HOc i beato petro

Impostulabilis est q̃ violat interdictum Hoc dicit q̃ ad titulum. hz.n. multa alia dicta q̃ nõ faciũt ad mãm. Diuidit.nam p̃ponit iniusta postulatio ꝛ ipsius pñtatio. Secundo ꝓ postulatum obiectio ꝓcuratoris confessio et excusatio ibi verũ. Ter° ibi q̃ nec.excusationẽ reiectio. Quarto postulationis cassatio ibi nos. Quinto gratiosa eligendi vel postulandi permissio ibi lz ¶ Jn tex.ibi nõ negauit.nõ dr̃ fuit cõfessus ꝛ nõ negãdo videt cõfiteri de q̃.j.dicã Et.j.ſ̃b isto ꝓtinebat q̃ terrã frãcie subiecit interdicto sed ista nõ fuit tra frãcie. Et ibi nec sufficit imo nec ꝓficit. Nõ lr̃az q̃ ñ oĩa ꝓsunt que sufficiunt. Et ibi ñ facile facultas credendi tribnit. No.ñ de facili ergo si vult ꝓbaꝛ ignorãtiã admittit. ¶ No.primo ibi p̃ abbatẽ.q̃ abbas põt eẽ ꝓcuratõ̃ p̃ eccla cathedrali.ita colligũt doc.ex tex.ꝛ facit.c.sopite d̃ censi. Et vide qd̃ dixi in.c.in nra de ꝓcu.et in.c.cũ i.et a. de re iudi. ¶ No. secũdo ex p̃ncipio practicã porrigendi postulatõez factã de eo.nã dz ꝓcludi vt papa digne tur translatõez faciẽdo piũ p̃bere assensuz. Et põdera illud verbũ piũ.nã qz postulatio dep̃edet a gr̃a vt dixi sup̃ rubrica oꝑtet q̃ via supplicatoria seu petitoria petatur admissio postulatõis. ¶ Nota tercio ibi q̃si pro certo.q̃ dictio q̃si nõ semp est exp̃ssiua veritatis ſ̃b diminuit aliquid de significato ei° cui adiũcit. vñ sensus lr̃e est q̃ totaliter nõ ꝓstabat q̃ eps non seruabat interdictũ sed q̃i ꝓstabat. Nñqz tn hec dictio q̃i est expressiua veritatis. de quo vide glo.in.c.parochianus. de de ci.ꝛ in.c. put de do.ꝛ ꝓtu. vbi dixi. ¶ Nota quarto ibi nõ negauit q̃ is q̃ interrogat tenet rñdere ꝛ si non respondet br̃ p̃ ꝓfitente in suũ p̃iudiciũ. ad hoc facit casi tibi absenti.ꝛ qd̃ ibi no. de p̃ben.li.vj.et.l. de etate. ſ. q̃ tacuit. ff. de interro. actio. Et no. q̃ ſ̃b hz locũ etiaz in ꝓcuratore tacente vt taciturnitas eius habeat p̃ confessione in p̃iudiciũ dñi. nã iura interp̃tant q̃ tacite cõfiteat. ad hoc vide bo. ter. in.c.ij. de ꝓfes.li.vj.ꝛ qd̃ dixi in.c.penl. de iura. calu. ¶ Jtẽ nõ q̃ ꝓfessio facta p vnũ ex duobus ꝓcuratoribꝫ nocet dño. qd̃ an sit verũ indistincte dic vt habes ter. no. iuncta glo. in.c.si duo. d̃ procurato.li.vj. ¶ Nota q̃ qñ ꝓfessio fit sub eodem constructu seu qualificate põt aduersarius recipere ptem ꝓfessionis quatenus facit p se ꝛ aliaz ptem ꝓfutare seu repellere p rõnes p̃babiles seu p̃ p̃batõez. ita fecit hic papa. naz iste ꝓcurator ꝓfitebat saltem tacite q̃ eps nõ seruabat interdictũ ſ̃b dicebat qz illud ignorauerat. papa ꝛ̃bo sup̃ nõ obseruantia fundat se sup̃ ꝓfessione p curatoris ꝛ ignorantie allegatõez ꝓfundit p̃ p̃babiles rõnes. sile qd̃ legit ꝛ no. in.c.ex parte decani. d̃ rescrip. sic limita no. in.c.j. de ꝓfess.li.vj.ꝛ p̃ bar. in.l. aurelius. ſ. idem quesit. ff. de libe. legata. ¶ Nota in ꝛ̃. q̃ non sufficit.ꝛ tene menti dr̃iaz inter sufficere ꝛ pficẽ. multa eñ ꝓficiũt q̃ nõ sufficiũt ſ̃b Jo. an. alle. c. sacris qd̃ me. cã. Et dic q̃ verbũ ꝓficere sonat in quoddam adiumentũ vt cũ aliq̃d ꝑdest quo ad q̃d sed nõ q̃ ad totuz Illud ꝛ̃bo dr̃ sufficere qd̃ ad pfectõez actus nõ indiget alio adminiculo. ꝛ ad hoc vide glo. nõbilẽ q̃ tacite hic sentit i.c. statutũ. in p̃n. in ꝛ̃bo canonicꝰ. de rescp̃. li. vj. ¶ Nõ q̃ ad ſ̃b q̃ ꝓstitutio liget ꝓuenientes sat̃ẽ q̃ soleniter edaꝛ. i. fiat aut publice ꝓmulget nõ aũt ẽ necesse vt cuilibet sigillatim nuncietꝛ. Et ex ſ̃b no. vnã dr̃iaz int citationẽ ꝛ ꝓstitutionẽ seu edictũ. Nã citatio ñ potest ꝓponi p̃ edictũ sed dz p̃sonaliter fieri. vt in cle.j. de iudi.ꝛ no. in.c.cãm. de dol.ꝛ ꝓtu.ꝛ in.l.iij. ſ. ait p̃tor. ff. de dam. infec. Sed ꝓstitutio põt ꝓmulgari p̃ edictuz ꝛ est rõ qz ꝓstitutio est generalis ideo satis ẽ vt generaliter ꝓponaꝛ. ꝛ idẽ est etiã in citatõne vbi eadem ſ̃besset rõ. vñ dixit singulariter Jnno. in.c.fi. q̃ matri. accusa. pos. q̃ etiã hodie admittit citatio p̃ edictũ qñ nescitur q̃s p̃sonaꝛ sit citand°. facit qd̃ legit ꝛ no. in. d. cle.j. de iudi.ꝛ antẽ. si oẽs. C. si vt se ab he. absti. vbi tex. Et no. in alio singl'r istũ tex. ibi soleniter edit aut publice ꝓmulgat. nã p̃ illã alternatiuã aut põt colligi ar. opti. q̃ ꝓstitutio ligat etiã anteq̃ soleniter aut publice ꝑmulget dũmõ soleniter fuerit edita. secus aũt si fuerit edita sine solẽnitate. nã tũc expectat ꝑmulgatõ. sic põt limitari ꝛ intelligi qd̃ no. in.c.ij. de ꝓsti. ꝛ iuq. di. in. ſ. leges. Et ex ſ̃b põt inferri q̃ ꝓstitutio soleniter edita in consilio pl'i liget licz nõ fuerit publice ꝑmulgata. ¶ Nota ibi ſ̃b id solũ sufficit ꝛ̃. ꝛ tene mẽti q̃ ꝓstitutio ligat sciẽtem nõ expectato lapsu duoꝝ mensiũ vel alterius tp̃is. qd̃ tenet glo. no. in.c.ij. de re. ec. nõ alie. li.vj. dixi in.c.ij de cõsti. multi tñ ꝓtra. sed ego soleo hũc tex. q̃si p casu adducere. naz ꝑbat hoc p̃ verbũ sufficit in eo q̃ tex. dicit sufficere ad obseruantiã ꝓstitutõnis q̃ habeat constitutõnis noticia. g̃ p̃ verbum sufficiens includit q̃ nõ est necessariũ aliud adminiculũ ad ipsius obseruantiã. ꝛ. s̃. dixi de significato huiꝰ verbi sufficit. ¶ Nõ ibi nõ facile facultas credẽdi. ꝛ tene menti tex. ꝑbat eñ notabiliter q̃ p̃sumptio q̃ oritꝛ ex ꝑmulgatõne statuti ñ est iurꝛ. ꝛ supple ꝛ de iure ſ̃b admittit q̃s volẽs ꝑbare ipius ignorantiã ꝛ de facili creditꝛ. vñ pondera illud verbum nõ facile. de q̃ vide qd̃ dixi post Jnno. in.c.ij. ſ. de ꝓsti. Ex ſ̃b põt inferri q̃ nõ ſufficit iuamentũ allegantꝛ ig̃rantiã cõstitutõnis. ꝓrium tñ sentit glo. in.c. ꝓposuisti. lxxxij. di. qd̃ an sit verũ indistincte dic vt dixi in. d.c.ij. ¶ Nõ in ꝛ̃bo sed inde liquido. q̃ etiã suffraganei tenent seruare generale interdictũ cũ videt eccl'iam metropolitanã illud obseruantẽ lz de sñia interdicti aliaz ꝑbationez nõ hẽant. facit qd̃ habet in cle.j. de sen. exc. ¶ Nõ in verbo nos igit. q̃ ꝓlatus dz esse ꝓmptus in vlciscendo ꝛ puniẽdo ꝓ inobedientiã subiectoꝝ ꝛ q̃ peccatũ est nõ subsistente causa rõnabili parcẽ inobedientibꝫ ꝛ ꝓtumacibꝫ. vide tñ ter. no. ij. q. v. quãto. vbi dicitur q̃ sic in cõtumacia p̃sistentibꝫ seuos nos eẽ ꝓuenit ita hũilibꝫ ꝛ penitẽtibꝫ locũ venie negare nõ debemus. Seneca in li. de ꝛ̃tutibꝫ. honestũ ꝛ magnũ vindicte genus ẽ ig̃scere qd̃ no. ¶ Jtez no. ibi vlcisci. q̃ capit ſ̃b i bonã ptẽ p̃ pena. ſ. iurisdice imponẽda iuxta no. ibi nil obediẽtia ꝑdesse videretꝛ ꝛ̃. ꝛ tene ſp mẽti q̃ pena maloꝝ vr̃ ꝑdesse bonis. ꝛ ſ̃b ideo qz magis relucet iusticia bonoꝝ ex punitõne maloꝝ. vñ in psalterio. letabit iustus cũ viderit vindictã manꝰ suas lauabit in sanguine peccatoꝝ. Ex q̃ dicũt quidã theologi q̃ pr̃ eyñs beatꝰ gaudet videre filiũ in inferno ꝛ econtra. ¶ No. in fi. litere ibi nõ ꝓueniebat ꝓposito vestro ar. q̃ quis dz eligere sociũ ꝓuenientẽ suo proposito ꝛ suis moꝛibꝫ. nam corrumpũt bonos ꝓsortia mala. xxviij. q. j. sepe. ¶ Jn glo. j. in fi. Ex hac glo. põt tolli ꝓtrariuz qd̃ fozan posset ꝓtra tex. qualiter tenuit hic postulatio pendẽte appellatõne. So. põt primo dici q̃ ista appellatio non tenuit quia fuit inꝑposita sine insta causa. vt in glo. Secundo põt dici extra gl. q̃ vnanimit postulando videtur recessisse tacite ab appellatõne aut postulatõe ar. in c. sollicitudinẽ. in fi. de appel.ꝛ quelibz solutio bõa. ¶ Et an ꝛ qñ possint appellantes recedere ab appellatione in in cã electõnis vide bo. tex. in.c. q̃uis. de elec. libro. vj. ¶ Jn glo. ſcda in fi.ꝛ plene hũc articulũ explicaui in.c. j. ſ̃b allegato.ꝛ in.c.fi. de ꝓfes.ꝛ dic vt ibi. Ad.l. si defensor. hic alle. dic q̃ loquit in defensore q̃ nõ hẽbat mandatum. Ad.l.certũ in. ſ penl'. dic q̃ loquit qñ cõfessio ꝓcuratoris erat erronea. vt qz fuerit ꝓfessus dominum occidisse illũ qui tpe confessionis viuebat. ¶ Jn gl. tercia in fi. no. bñ hanc glo. iunctis tex.ꝛ extra glo. collige subtiliter ex tex. q̃ quilibet de ꝓuincia p̃sumit scire ea que publice fiũt in aliqua pte ꝓuincie. Nam sententia interdicti fuit publice ꝑmulgata in certa pte ꝓuicie: ꝛ omes tñ de ꝓuincia p̃sumunt scire. qd̃ intellige de factis ꝓcernentibꝫ totã ꝓuinciã. sed in factis ꝓcernenti-

bus vnã dioc̃.tm̃ solũ p̃sumunt illi scire qui sunt ī dio cesi nõ aũt isti q̃ sunt in ꝓuincia. Unde existens extra dioc.,pbabiliter allegat ignorantiã eor̃ q̃ sunt facta in dioc. vt est tex.nõbilis in.c.fi.q̃ ma.accu. posſ. Jdẽ dic in his q̃ ꝓcernũt ciuitatẽ ꝙ existens extra ciuitatẽ p̃sumit ignorare ea q̃ fiũt in ciuitate.qz exq̃ factuz ꝓcernit certũ locũ dumtaxat nõ p̃sumit notícia nisi quo ad ex istentes in illo loco.facit qđ no. Jnnoc. sup rubrica de ꝓsuetudine,z Bar.z Cy.in.l.cunctos pplos.C. đ sum. tri.z fi.catho. ¶ Jn glo.in ꝟbo publice ibi z ideo non excusatur.nota singulariter istaz glo. vsq; ad finẽ ex q̃ habes ꝙ sola fama facit ,pbationẽ sufficientẽ vt interdictũ superioris obseruet sicut dicimus quo ad excõicationẽ.vt in.c.illud.alle.in glo.z est rõ.qz vbi agit de modico ꝑiudicio fama facit plenã ,pbationẽ. vt dixi in c.veniẽs.j.de testi. Jtez qz in istis spũalibꝫ debem⁹ tenere in dubio qđ tutius est.vt in.c.iuuenis.de spon. not. glo.in.c.vnico.de scrutinio in or.fa. ¶ Jn glo.in ꝟbo interp̃tatus.ibi interpretat mandatum pape. no.glo. ꝙ legatus põt interpretari mãdatum pape.z idem no. glo.in.§.ex bis.xj.q.j.z spe.in ti.de legato.§.supest ℣. delegatus q̃z.z in.§.nũc ostendendũ.℣.xxvij.Sz aduerte ꝙ glo.opponit de quibusdam iuribꝫ in quibus ca uetur ꝙ eius est interpretari cui⁹ est condere z non solu it. Hosti.soluit tripliciter.Primo ꝙ legatus hoc fecit ex plenitudine legatiõis. Secundo ꝙ legatus fecit ex speciali mandato pape. Tercio ꝙ sine mandato ꝓcessit sed papa habuit postea ratam istam interpretati onem. Et ex bis duabꝫ solutionibꝫ vltimis videt velle ꝙ de iure non possit legatus interpretari mandatũ seu p̃uilegium pape Jnno.dicit ꝙ sicut iudex põt legem interpretari in cã vertente coꝝ eo.vt in.l.nõ p̃nt.ff. de legi.ita põt legatus interpretari rescriptũ. Et puto ꝙ ista solutio sit bona.naz vt ,pbat in.c.sup literis.de rescript.iudex interpretat rescriptũ ad suã ptãtez certificandã z vt ,pnũciet an sit iudex z ad quantũ extenda tur iurisdictõ sua ita potuit iste legat⁹ interp̃tari rescriptũ pape vt appareret quã ptãtẽ recipet ex eo mãdato idẽ puto ꝙ vbi oriret aliqđ dubiũ difficile deberet recurri ad papã. Et in ℔ casu possent intelligi iura ℔ allegata ꝑ ꝓxis. ¶ Jtez ꝓncipal⁹ nõ ex glo.quatuor spẽs interp̃tatõnis.nam interpretatio ꝓncipis est generalis necessaria z in scriptis redigenda. Et dicit ꝙ ẽ generalis qz extendit ad oms est necessaria qz necessario tenemur sequi interpretatõez ꝓncipis.est em̃ in scriptis redigenda.qz ꝑm vnã opinionẽ lex dz redigi in script vt dicit ꝑm quosdaz allegãdo. Et ex hac gl.habes ꝙ scriptura est de substãtia legis seu statuti.de hac mate.vide quod late põit Jo.an.in regula nemo põt ad impossibile de re.iu.li.vj.in mercu.z per dños de rota decis.xxxviij.ꝑ glo.z Li.in.l.j.C.de legi.z op.cõis videt ꝙ scriptura nõ sit de substantia legis sed vtile ẽ eã redigere in scriptis vt ꝓseruaret illius memoria.z ꝑ hac opinione quam teneo adduco bonum text.in.c.j.de renun.li.vj. vbi successor redigit in script ꝓstõnez p̃decessor̃ ne traderet oblitiõi g̃ valebat pri⁹ ꝓstitutõ añq̃ redigeret ī scriptis.vnde scriptura ibi postea interuenit nõ ad validitatẽ legis sed vt cõseruaret eius memoria. Ad idem adduco secundo instit.de iure naturali in.§.qđ ꝓncipi. vbi dr̃ qđ principi placuit legis habet vigorẽ.ergo sola voluntas principis cum effectu facit legem. Est alia species interpretatõnis q̃ fit ꝑ ꝓsuetudinẽ. naz ꝓsuetudo est optima legum interpres.vt in.c.cũ dilect⁹.de cõsue.z ista interpretatio est generalis qz extẽdit ad omnes in quibꝫ viget illa ꝓsuetudo. Jtez est necessaria modo predicto sed non redigit in scriptis.qz ꝓsuetudo cõseruat memoria hominũ. Tercia species interpretationis fit ꝓiudicem.naz iudex non põt interpretari leges q̃ ad causas decidendas ꝑ eum.vt no. Juno.in.c.cum speciali.de appella.facit tex.in autẽ.iusiurandũ.qđ prestatur ab bis.vbi iudex iurat iudicare ꝑm q̃ sibi videbitur.s.nõ ꝑm voluntatẽ sed ꝑm bonũ iudicium informatũ a legibꝫ.z hec interpretatio non est gnãlis:qz alq̃ iudices nõ tenent iudicare ꝑm q̃ iste iudicauit.qm̃ non exemplis sed legibꝫ iudicãdũ est.vt in.l.nemo.ff.de sen. Item ℔ interpretatio iudicis est necessaria.qz necessario ptes tenent illaz seq̃.vñ snĩa transit in rez iudicatã nisi appellet.vt in.c.qđ ad ꝓsultationẽ de re iudicata.z est hec interptatio in scriptis redigenda ꝑm glo. intelligge respectu snĩe diffinitiue quaz ꝓfert. vt in.c.fi.de re iudi.li.vj. Sed snĩa interlocutoria nõ fert in scriptis z tñ ꝓpter notoriũ cause est redigenda in scriptis.vt ī.c. q̃m̃ de ꝓba. An aũt iudex possit interpretari suã snĩam postq̃ eam tulit si de nouo circa eam oritur aliqđ dubium.glo.ista arguit ꝙ sic z tenet menti in hoc glo.sed vide latius p doc.in.c.ex pte.iij.de verb.sig.pleni⁹ p bart. in.l.ab executore.ff.de appel.vbi ꝓcludit ꝙ isti maiores iudices p̃nt.et videtur tex.in.d.l.ab executore. Debarbitro an possit suam snĩam interpretari postq̃ eam tulit vide per spe.in ti.đ arbitris.§.fi.℣.§ nunqd verbũ. z ℣.sequenti.z vide text. ꝙ non possit in.c.cum olim.j. de arbi.§.fi.vbi papa fuit aditus sup dubio snĩe z non arbiter.z vide qđ ibi dixi.z qđ no.in.l.quid tm̃.ff. de arbitris. Quarta species interpretationis fit p magistrũ seu p doctorẽ.nam quilibet magister seu doctor potest interpretari dubia illius facultatis in q̃ est doctor. vt in l.vnica.C.de pfess.qui in vrbe ꝓstantinopolitana.li.xij. Et ob hoc dicimus ꝙ ante doctoratum q̃s nõ põt magistraliter legere nec disputare.nec obstat ꝙ licẽtia detur scholaribus in aliquibꝫ studijs quia potius dat eis vt addiscant q̃ vt doceant. Et hec interpretatõ magistroꝝ nõ est generalis ꝑm glo.nec necessaria nec in scriptis redigenda.q̃ verba declara vt.§.dixi. naz interptatio doctoris nõ necessitat nos ad illam sequendã sed intantuz stat illi interp̃tatõni quatenus ,pbat lege seu ratõne. Et in eo ꝙ glo. dixit ꝙ hec interpretatio nõ ẽ redigenda in scriptis dicunt doct. ℔ intelligendum de necessitate vel in script publicis seu auctentic. Sz bñ p̃nt redigi in scriptis vt videmus seruatũ ab olim in lecturis doctoꝝ.z hec interpretatio est sequenda et de ea facit mentionẽ tex.in.c.j.de dec.z in.c.capellan⁹ de feriis.z in.c.literas.de resti.spo.cum similibꝫ. Excusat etiam ℔ opi.magistroꝝ a pena. nam si cõis opinio habet certum intellectum leg licet ille intellectus nõ sit verus in se nihilominus sequens illũ in iudicando vel extra iudicium nõ incurrit penã legis qz cõis opi.doctoꝝ inducit ,pbabilẽ errorẽ.ad hoc vide tex.inncta glo.in.c.vnico.e.t.li.vj.facit tex.in.l.regula.ff.de iur.z fac.igno.no. Bar.in.l.de eo.C.de pe.iudi.qui.ma.iudi. Et vide qđ dixi in.c.vt debitus.de appel.et in.c.finem litib.de dolo z ꝓtu. Et ℔ indubitatũ in cõi opinione.§ vide notabile dictũ Oldra.in.l.quesitum.§.j.ff.de fun.instruc. vbi dicit ꝙ mot⁹ ob opinionez sui doctoris debz excusari a ꝑdẽnatõne expensaꝝ qz ,pbabiliter q̃s sequitur opi.sui doc.imo dz discipul⁹ in practica sequi doc.suũ seruata tm̃ veritate et defendere opi.sui magistri ad ℔.l.dicere. §.si arbiter.ff.de arbi.vñ fert aristo.reprobando quãdam opi.platonis magistri sui dixisse amicus plato sed magis amica veritas. ¶ Jn glo.in ꝟbo q̃ regi.ibi dño dam⁹ actõez.sensus glo.est ꝙ ista ꝓnoĩa men tuũ z suum z bis similia denotãt dominiũ. Et idem in genitiuo cum dr̃ talis equus ẽ petri.z de ꝓnoĩb vide bo.tex.cũ glo.in.c.quo iure.viij.di.de genitiuo mõ p̃dicto ẽ bonus tex.in.l.ij.§.in locũ.ff.de reli.z sump.fune. Et ad ℔ tenemenți istã glo.cum iuribꝫ prealle. sed hoc dictum videt ꝫ principiũ glo.z ꝓtra tex.exq̃ eniz papa mãdauit terrã regis subiici interdicto debuit intelligi de terra ,ppria ipsius regis z nõ de terra sibi adherente in p̃stando auxiliũ z fauorez. So.duplex põt colligi ex ista glo.ꝙ iste tex.,pcedat ex larga z impropria significatõ

ne vocabuli.nam ſm ꝓpriã ⁊ ſtrictã ſignificatõez illa ꝟba importãt dominiũ. Sz ꝫ dices tu cum hic ſimus in penalib⁹ q̃re hic fuit facta iſta larga interpretatio ꝺ regulam i penis.⁊ regulã odia.de re.inr̃.li.vj.⁊.c.ſtatu tũ.de elec.li.vj. So.ꝺriũ ẽ difficile ⁊ pleriq; ſolnẽdo di cũt q hic nõ tractabat de mera pena .nã interdictuz ſi cut excõicatio ẽ medicinale.naz ferẽ interdictum dõec fuerit ſatiſſactuz nec diminuit patrimoniũ alicui⁹. vt i l.in ſeruorum.ff.de penis.⁊ in.l.iij.ff.de dã.infec.vnde tñ q; hec ſnia erat medicinalis.tũ q; auxiliãtes debẽt ea dẽ pena coerceri. vt i.c.j.de of.deleg.legat⁹ fuit iterpta tus large hoc mandatũ vt terza regis diceretur non ſo lum ꝓpria ſed ibi adherens auxilio ⁊ fauore. videmus ſimile in excõicatõe.nã cõicãtes excõicato in crimĩe dã nato ꝓpter quod fuit excõicatus incidũt in eãdem ex cõicatõnẽ vt in.c.ſi cõcubine.j. ꝺ ſen.excõ. ¶ Et er pre dictis nõ ſingularit̃ q; vbi ceſſat iſta larga interptatio terre adherẽtes non veniũt appelatõe terrar̃ ſuarum ⁊ facit ſingulariter ꝫ ad.q.duo p̃ncipes fecerũt pacẽ ad inuicem ⁊ p̃miſerũt ſub certa pena non offẽdere ſe nec terras alterutrius.vtrũ adherentes ſeu bona adheren tium illis cludãt̃ i caplis pacis:credo q; ñ q; in ꝯctibus ceſſat iſta largiſſima interpretatõ.vt in.c.cum dilectus. de dona. ¶ Item allego tex.tibi valde nõn.⁊ menti te nẽdũ in.c.aplice.de re iudi.l.vj.in ꝟ.volebat.vbi clare ꝓbat̃ q; iſti adherentes nõ includũt̃ in capitulis pacis niſi exp̃mat̃. Et vide nõbile dictũ Inno.ibi q̃ per illuz tex.cõmẽdauit fidelitatẽ eccl̃ie romane.dicit.n. q; nũq; romana eccl̃ia voluit bñ pacẽ nec pacẽ tractatũ niſi p mitteret de adherentib⁹ ⁊ ip̃unitate eo⁹. Ex quo colli git̃ q; infideliter agunt illi qui faciũt pacem ⁊ illos q̃ ſi bi preſtiterũt auxiliũ nõ icludũt in tractatu pacis. Ui de tñ ad p̃ncipale dictũ qꝺ nõ. Bar.in ꝑmio.ff.noui vbi dicit q; genitiuus modo p̃dicto ⁊ illa ꝓnoĩ ſpecno tant dominiũ ex ꝓpria ⁊ ſtricta ſignificatõe ꝟboz ⁊ iõ in ſtatutis deberet fieri talis interpretatio. ſ fm coẽm vſum loquendi ꝓzehendunt̃ non ſolũ dñi ⁊ poſſeſſo res ſed etiam ſimplices detẽtores vt depoſitarij cõmo datarij ⁊ ſimiles.naz habẽs equũ cõmodatũ dicit iſte ẽ equus meus.⁊ coloni ſolent appellare poſſeſſionẽ ſuam quã colunt.ad hoc bo.glo.in.l.ij.ff.de ori.iurſ.ꝟ.eſt er go. Hec ꝓſuetudo ſeruanda ẽ etiã in ſtatutſ.ar.in.l.li bz oz.in.§.qꝺ tñ caſſius.ff.de lega.iij.⁊ qꝺ no.bar.in.l. oĩs ꝑſi.ff.de iuſti. ⁊ iure ſed ceſſante ꝓſuetudine ſua bilis.⁊ p hec habes primã ſolutõez glo. ꝺeclaratã. Se cundo glo.ſoluit q; iſta terza adherens erat regis q̃ ad iuriſditõez ſed nõ quo ad ꝓprietatẽ.vt eſt videre in ter ris iſtoz baronuz ꝓſiſtentium ſub aliquo p̃ncipe. Et ex hoc ſecꝺo intellectu no.q; genitiuus poſitus mõ pre dicto verificat̃ nõ ſolum q̃ ad ꝓprietatem ſed etiam q̃ ad iuriſditionẽ. vñ ciuitas põt dici mea licz nõ habeaz ꝓprietatẽ oĩm q̃ ſunt in ciuitate ſed ſolũ iuriſditiõez.⁊ ꝫ mõ totus mund⁹ dr̃ imperatoris. vt in.l. bñ a zenone. C.de q̃dra.p̃ſcrip.⁊ qꝺ ibi no.⁊ p bar.in.l.j.ff.de rei ven di. ¶ Extra glo.dant̃ alie ſolutiones ſ p̃dicte ſufficiunt. ¶ In glo.fi.in verbo p̃uare ibi ad poſtulatõez atten ditur. Nõ iſtã glo.ſingulare iũcto tex. q; ꝓſtitutio pe nalis extẽdit̃. nã ꝓſtitutio edita ꝯ eligẽtes indignũ ſũt ipſo iure p̃uati ꝑ p̃ma vice ptãte eligẽdi. vt i.c.cuz in cũctis.j.de elec.extẽdit̃ ad poſtulãtes ſciẽter indignũ ⁊ q; poſtulãtes ſint ipſo iure p̃uati ſentit Jo.an.ꝫ i ꝟ. bo p̃uare exponẽdo.i.ꝑuatos hac vice ab electõe re pellere. Idẽ ſenſit in.c.pri.ſ regula odia.de regu.iur. li.vj.in mercu. vbi tetigit mãz extẽſiõis dicit q; ſi vis nõ inferat̃ huic lr̃e tex.iſte ꝓbat ꝯriũ.ſ.q; nõ ſint p̃uati ſ p ſniam p̃uandi ꝑ lr̃am ibi p̃uare.⁊ ſic nõ fiet exten ſio ꝓſtitutõis penalis. Sz mihi plus placet dictuz glo. ⁊ iudicio meo apertiſſime ꝓbat̃ in.c.ſequẽti.⁊ in.c.ſcri ptũ.in ſi.j.de elec.⁊ vtrobiq; dicã. Vñ ꝓclude q; vbi cũq; extrema ſic ſe bñt q; de vno pueni⁹ ad reliquũ vel ad eundẽ finẽ tũc ꝫetã in mã penali ⁊ reſtringibili fit ex tenſio ita q; diſpoſitũ in vno ꝫz locum in reliq̃ ad hoc tex.iũcta glo.no.in.c.ſi poſtq̃.de elec.li.vj.in fi.⁊ ſ̃ ca ſu intellige iſtã glo.⁊ optime facit.l.oꝫo.ff. de ſpon.vbi dicit̃ q; vbi ꝓhibet mr̃imoniuz videnꝫ ꝓhibita etiam ſponſalia. Tu adde q; licet ꝓhibito mr̃imonio videan tur ſponſalia ꝓhibita attñ pena apposita ꝯbentib⁹ ma trimoniũ nõ extendit̃ ad ꝯbẽtes ſpõſalia.glo.eſt ſin.in cle.j.de ꝓſang.⁊ affi.q; de ſponſalib⁹ pueni⁹ ad matri moniũ. ¶ Sz extra glo.q̃rit̃ nunq̃d valeat electio vel poſtulatio facta in loco interdicto. Hugo ꝟeilleñ. vt hic refert Jo.an.tenuit q; ſic q; p interdictum ſolũ ſu ſpendunt̃ diuina et eccl̃iaſtica ſacra. vt.c.fi.de ſen.exc. li.vj. Sz electio ẽ quidã ꝯct⁹ ſiue q̃dam obligatõ iõ nõ videt̃ ꝓhibita tpe interdicti.archi. tñ in.c.in noĩe dñi xxij.di.tenuit ꝯriũ. Sz primũ dictũ ſequit̃ Jo.an.ꝫ coiter doc.p⁹ eũ ⁊ videt̃ ꝓbari hec opi.p iſtũ text.in ꝟ. ſ inde liquide.nã iſta eccl̃ia metropolitana erat inter dicta ꝓpter generale interdictum ⁊ nihilomin⁹ ꝓceſſe rat ad poſtulatõez quã papa nõ recepit non ꝓpter ec cleſiam poſtulantem ſ ꝓpter ꝑſonaz poſtulatã. vt dr̃ in tex. Nec ob.c.vbi piculũ in.§.porro.ꝺ elec.li.vj.vbi dicit̃ q; electio pape nõ ꝺz fieri in loco interdicto.nam illud ẽ ſpãle in electõe pape. Itẽ ibi nõ dr̃ q; electõ p ꝫ reddat̃ nulla imo mero iure tz.vt ibi no.et ꝫ p Jo.an. et nõbis bãc qõnez q; põt adduci ad multa. ¶ Tercio querit̃ q̃d opat̃ admiſſio poſtulatõnis. So.dicũt doc. q; de iure videt̃ poſtulat⁹ habilitat⁹ vt poſſit eligi.ſ cu ria romana vt euitet̃ circuitus ⁊ eccl̃iar̃ diſpendiũ ſer uat q; admiſſa poſtulatõe poſtulat⁹ ꝓſequit̃ ius ac ſi fu iſſet electus ⁊ ꝓfirmat⁹. vñ nõ indiget alia ꝓfirmatõne vel electõne.⁊ ꝓbat̃ hodie.j.c.ſe.⁊ ſ̃ intelligein poſtu latõne ſolẽni.nã duplex ẽ poſtulatõ.ſ.ſolẽnis ⁊ nõ ſolẽ nis. Solẽnis dr̃ q̃n poſtulat̃ ab eo q̃ põt ſup oĩ impedi mento poſtulati diſpenſare. Nõ ſolẽnis ꝟo dr̃ q̃n po ſtulat̃ ab eo q̃ nõ põt diſpẽſare ſup impedimẽto. Req rit̃ tñ ei⁹ ꝓſenſus in ꝑmotõe rõne ſui intereſſe. pone ex emplũ canonici volũt eligere monachũ in ep̃m. ſ quia monach⁹ nõ põt ꝓſentire ſine licentia abbatſ. vt in.c.ſi religioſus.de ele.li.vj.canonici poſtulant ab abbate vt ꝓcedat eis illũ monachũ.ſi eñ abbas ꝓſentit hec admiſ ſio poſtulatõnis nõ ꝫz vim electõnis ſ ꝺz de nouo eli gi ⁊ peti ꝓfirmatio electiõis.q; abbas nõ habebat ptã tem ꝑuidendi eccl̃ie cathedrali. Idem dic q̃n canonici petũt filiũfamilias a patre q; volũt eũ petere in ep̃m et idez in ſilib⁹. ¶ Ultimo ſ̃ opponit̃ ꝯ tex.in eo q; papa fozmauit inquiſitõez ꝯ iſtũ ep̃m nõ p̃cedẽte infamia et ſic ob.c.q̃liter ⁊ q̃n.de accu. So.dicit Inno.multũ nõ biliter q; ꝯriũ ꝑcedit q̃n fit inquiſitõ ꝯ ꝑmotũ vt pu niat̃. ſ in inquiſitõne ꝯ ꝑmouẽdũ q̃ fit ad finẽ vt ꝑmo ueat̃ vel repellat̃ nõ exigit̃ infamia.nã ꝺz ſupior ex of ficio inq̃rere ne ꝑmoueat̃ indign⁹.vt in.c.cuz nobis.j. de elec.dic tñ q; iſta inq̃ſitio fit ſine ſolẽnitate neq; re cipit̃ iuramẽtũ neq; ꝺz fieri inq̃ſitio de certo crimĩe: ſ in genere.puta interrogãdo de etate morib⁹ ⁊ ſcia ⁊ ſili bus.dic̃.n. q; nõ ſt̃ in ſ̃ neceſſarij teſtes itellige.ſ. iurati naz iſta inq̃ſitio fit ſolũ ad informatiõez ipſi⁹ ſupioris. Et ex p̃dict̃ ſingl̃r nõ practicaz quã ꝺz obſeruare exe cutor deputat⁹ ad ꝑuidendũ alicui de certo bñficio cũ clauſula ſi p eũ fuerit rept⁹ idone⁹ ꝛc. Nõ eñ tenet̃ ex ecutor ꝓcedẽ cũ ſolẽnitate iudiciali nec recipe a teſtib⁹ iuramentũ ſ põt formare generalẽ inq̃ſitõez mõ p̃dic cto.ſ ꝓtra ſ̃ ob.iſte tex.vbi papa inquiſiuit de certo cri mine.vt dr̃ i tex.q; añq; ꝓcurator veniſſet ad papã cõ ſtabat pape q̃ſi p certo q; iſte epiſcopus violauerat in terdictum ꝛc.

Oratum. Qui poſtulatõez ceſſatã vi tio ꝑſone innouat ẽ eligẽdi ⁊ poſtulandi ptãte p̃uat⁹. Et ꝓtinuat̃ ſ̃.c.ad p̃cedẽs

tractat.n.de illa mā.nam ꝑ ponit narratio duplic⁊ postulatōnis et alteri⁹ admissio ac alteri⁹ denegatio. scdo ponit papalis approbatio ibi nos. ¶ Nota ꝑ tex.ꝫ aptum q postulantes sciēter indignū sunt priuati ipo iure ptāte eligēdi ⁊ postulandi. ℙrobat etiam hec lra q canonici vt i.c. ꝓcedēti fuerūt ipso iure ꝑuati ptāte eligendi ⁊ postulādi. qđ colligit ex eo q lra ꝫ dicit q isti canonici innouādo postulatōes cassatā ꝓdiderūt ꝑuilegiū eis ꝓcessuz ꝑ papā. ¶ Jtē dicit tex. q isti canonici fuerunt abusi dignitate sedis aplice. qz papa in capitulo ꝓcedenti gratiose ꝓcesserat istis q possent de numero eligere. nā de iure nō poterāt. ⁊ sic facit iste tex. ꝓ his q̄ dixi in.c. ꝓcedenti. puta q sicut innouātes postulatōnem cassatā ipso facto priuant ita ⁊ postulātes a ꝑn. scienter indignū. ¶ No. scdo q sicut hñtes ptātez eligēdi ⁊ postulādo a iure cōi priuāt eoipso ptāte eligēdi postulādo indignū ita ꝑuāt hñtes ptātē eligēdi ex priuilegio si postulāt sciēter indignū. ¶ Nō ℓcio q abutētes ꝑuilegio sibi ꝓcesso st illo ꝑuati seu saltē debēt priuari ¶ No. quarto vnā regulā in mā electōis q aliqb ꝑuatis ptāte eligēdi illoz ptās devoluitur ad illos canonicos licet nūero pauciores. ⁊ sicut vnū totuz ius collegij residet in nō delinqntes. ⁊ idē dic eadē rōne ī aliis actibus capitularib⁹. nā si oēs eēnt inhabiles puta q ercōi cati vel suspēsi tota potētia capitular⁊ residet penes habiles ꝫ ibi faciāt mīnoz ptez collegij vt ħ. q ħ casu isti repñtant totū collegiū cū ꝑuati ⁊ inhabiles nō sint cōputandi in nūero. ad ħ q legit ⁊ no. ī.c. illa. j. de elec. vi de bonā glo. in cle. qđ circa eo. ti. ¶ Jtē no. qnto ex ħ ⁊ ex tex. q ī delict⁊ illđ qđ fit a maioꝛi pte ñ censet fctm ab oib⁹ imo maioꝛ ps venit puniēda dūtaxat. mīoꝛ ꝓ ps q̄ ꝓdixit nō inuoluit pctō alioꝛ nec pena pctī vt satis colligit ħ. ⁊ vide ad ħ Jnno. in.c. j. de his q̄ fi. a ma. pte ca. vbi nōbilit dicit ħ ꝓcedē qñ minoꝛ ps exp̄sse ꝓdicit sec⁹ si tacet. nā tūc inuoluit pctō et pena pctī vna cū exp̄sse ꝓsentientib⁹ qđ dictū singl⁹ no. ⁊ pōt esse ratio q⁹ exq̄ q̄s vocat ad vniuersitatē dz aut ꝓsentire aut ꝓdicere. vñ cuz teneat loq̄ seu ꝓsulere affirmatiue vel negatiue tacendo hī ꝓ ꝓsentiēte ī suū ꝑiudiciū. ar. ī .c. ꝓcedēti. ⁊ qđ ibi dix. ⁊ ī.c. ij. ꝺ ꝓfe. li. vj. ⁊ meli⁹ ī.l. ꝺ etate. §. q̄ tacuit. ff. de int̄ro. act. facit. c. si tibi abñti iuncta glo. de p̄bē. li. vj. ⁊ adūte q ꝑdicta ꝓcedūt qñ pena apponenda ꝓcernit singulos. tñ c. n. pauciores ꝓdicentes nō puniunt. Dz dubiū ē qñ ex delicto venit pena īponēda ꝓcernēs ipaz vniūsitatē. vt puta maioꝛ ps vniūsitat⁊ alicui⁹ ciuitat⁊ ꝓmisit rebellionē ꝓ ꝓncipē. mīoꝛ ꝓ ps in ꝓsilio ꝓtradixit nihilomin⁹ maioꝛ ps rebellauit tota ciuitatē nūq̄d debeat puniri tota ciuitas cū nō possit tñ sine discrimine mīoꝛ ptis q̄ nō ꝓsensit. De hac qōe vide p. Jnn. in.c. grauē. de sen. ex. pleni⁹ ꝑ bart. in.l. aut facta. ff. de penis. tetigi ī.c. dilect⁹. ꝺ symo. vbi tractaui an ⁊ qñ vniūsitas possit accusari ⁊ q̄liť sit puniēda vi ꝺ aliq̄d etiā ꝑ bar. ī tractatu de tyrāno. Tenū tñ tene mēti q nō dr vniuersitas seu ciuitas aliq̄d facē nisi illo deliberatū fuerit collegialr. vñ si maioꝛ ps h⁹ ciuitat⁊ faceret aliquē insultū vel rebellionē nō dz dici q ciuitas fec exq̄ nō fuit illđ deliberatū collegialit. ita dicit glo. nō. ⁊ bñ. ī.l. sic. ff. qđ cuiusq vniuer. seq̄t bar. ī. d.l. aut facta. fac qđ no. gl. ī.c. j. de re. ec. nō ali. li. vj. ¶ Nō vlterius q sic ptās pt⁊ delinqnt⁊ residet in aliā ptē qñ eligētes hñt ptātē a iure cōi. vt ī.c. cū ī cūct⁊. ⁊ ī.c. cū vitonien sis. de elec. ita devoluit ptās qñ eligētes hñt ptātē ex ꝑuilegio vt ħ. Et ex his īfero ad qōnē. pone q ptās eligēdi fuit data ꝑ canonicos tribꝰ ꝓmissarijs quoꝝz duo sciēter elegerūt indignū terci⁹ elegit idoneū. q̄rit nunq̄d valeat electio ist⁹ tercij. vī q sic qz ptās duoꝝ resedit ī istū ar. ħ. ß ꝓxiū ē verū. qđ istud. c. loq̄t qñ aliq̄ eligūt collegialiter iō tota ptās residet penes eligentes idoneum. Dz in casu p̄misso ꝓmissarij nō eligūt vt collegiū: ß vt singuli hñtes ptātez a collegio. Qñ ptās ꝓmissarioꝝ eligentiū indignū devoluit ad ꝓmittentes. vt ī.c. si ꝓmissari⁹. de elec. li. vj. reperit q̄ electio ab vno tm̄ facta. ⁊ hāc opi. sensit Jo. an. in.c. cum in iure. ⁊ c. qz ꝓpter. j. de elec. ¶ Jn glo. pe. in fi. nō singulariter istā glo. ad quā q̄tidie fit remissio cū q̄rit nunquid ius vniuersitat⁊ possit remanē i vno solo oib⁹ aliis mortuis vel ꝑuatis. ⁊ ꝓcludit istā glo. q sic vñ tota potentia collegij residet ī isto solo. ⁊ hāc opi. gl. tz Jnno. Hosti. et coiter doc. ⁊ videt ꝓbari ꝑ. l. sic. ff. qđ cuiusq vniuer. ⁊ hāc opi. tz ibi glo. ⁊ bar. Jste tñ solus non poterit seipm eligere q notaret ambitōe. vt ī.c. ꝑ vestras. de iure pa. nō ob. q dr de grege aialiū q illđ ꝓcedit ī vniuersitate rer⁹ inaiatarū q̄ qdē vniūsitas nō hz bona seu iura nec ē ibi anim⁹ hois in quo ꝓpuet illđ ius collegij merito extractis capitib⁹ aialiuz desinit grex. ß nos loquim̄ in vniūsitate ꝑsonaꝝ q̄ hñt bona ⁊ iura iō ius collegij residet ī vno solo. Ad. c. bone allegatuz. in glo. rñde clari⁹ sic q illi qñq̄ de collegio eligūt scienter indignū ⁊ tūc ipso iure sunt ꝑuati ptāte eligēdi ꝑ eam ce. ⁊ iō ptās residet ī eis q̄ nō deliquerunt vt ħ ⁊ in. d.c. cum vintonien sis. qñq̄ eligūt indignum ꝺ foram ⁊ tūc eligētes nō st priuati ß ꝑuādi ptāte eligēdi. vt ī. d.c. qz ꝓpter. et ibi nōbil⁹ an valeat electio istoꝝ si iterū eligūt seruata forma anteq̄ priuent ⁊ eis tm̄ ꝑuati sn̄ia devol nit ptās ad illos q̄ nō peccarūt in foꝛa tñ ꝓtēpserūt alii quē de vniuersitate q̄ deberet vocari ⁊ isto casu electio tenet. ß instante ꝓtēpto dz electio ista cassari nō tm̄ priuant ptāte eligēdi ⁊ alind senserit ħ glo. ⁊ ꝺ̄ nuit glosatoꝛ in. d.c. bone. iō ille solus q̄ fuit ꝓtēpt⁹ nō potuit p se eligere q⁹ alij n on erāt priuati potestate eligēdi: sed nos loquim̄ qñ alij sunt ꝑuati vel mortui ꝓter vnū. ℙōdera tñ gl. ī eo q dic q collegiū ñ ē i vno. naz deest ibi significatū vocis ß ius collegij ꝓseruat in vno Quid aūt si oēs st mortui vel expulsi de collegio nunq̄d sit extinctū collegiuz ⁊ ins ipsi⁹. vide Jnno. i.c. ij. de no. ope. nun. ⁊ qđ no. in.c. cū sup. de cā pos. ⁊ ꝓpue. vide bonā gl. ⁊ tene eā mēti ī.c. statutū. de ele. li. vj. ꝑ gl. et bar. in. d.l. sic ꝑ eūdē in.l. fi. ī fi. ꝺ collegijs illicit⁊. ⁊ l. j. ff. de acq̄. pos. ⁊ ꝓclusio ē ħ q aut collegiuz fuit destructū aūcte collegij ⁊ ipso facto extinguūt oia iura ⁊ ꝑuilegia collegij. aut decesserūt hi oēs ꝺ collegio vl expulsi fuerūt ꝓpt eoꝝ delictū ⁊ tūc ī collegio ecclīastico cōseruant oia iura collegij apud ipam eccliaz. Sz ī collegio sclari ē dubiū. nā glo. in. d.l. sic. tz q extinguit collegiū ac pereūt iura collegij. Alij tenuerūt idē in collegio sclari qđ in ecclīastico vt ꝓseruet ins apud parietes p̄cedentes q̄ opinio videt coīoꝛ. posset tñ dici q si ius collegij ē collatū loco tūc nō extinguit ius ⁊ desint collegiati. pōt poni exemplū qñ desineret ꝓpt guerraz vel pestē vniuersitas scholariū. iura. n. collegij ꝓseruā tur apud ciuitatē cui ꝑuilegiū studij collatum ē. ¶ In gl. fi. in fi. Nō ex glo. duos modos quib⁹ pōt supioꝛ ꝑ cedere ꝑ admittēdo postulatōez. ꝓim⁹ aūt dicat ꝑuidemus eccie vre de tali psona. put postulastis. Et ꝓo ista practica facit iste tex. in ℞. ꝓuidisti. Alius mod⁹ est vt supioꝛ dicat postulatiōez vram admittim⁹ ⁊c. Et ħ admissio hz effectū electōnis ⁊ confirmatiōis vt dixi. ŝ. c. j. ⁊ ponit Jnno. istos duos modos. dicit tm̄ scdm modum mag⁊ gruñ: qz ꝓuisio nō spectat ad supioꝛez hz ꝑ superioꝛ postulatōez admittere vel repellere. ad ħ. c. se. ⁊ c. j. ꝓpe finē. ŝ. eo. nunq̄ tñ supioꝛ dz dicere postulationē confirmam⁹. qz ℞ba postulatoꝝ dirigunt ī ipm superioꝛē nec ius acq̄rit postulato. Qualr aūt se hñt postulātes apud superioꝛē vide bo. glo. j. c. ꝓ ri. in ℞. quā ex gra moueat. ¶ Extra glo. Jnno. ponit ħ aliqs casus in quib⁹ eligētes sunt priuati ptāte eligēdi. Et prim⁹ casus qñ postulant sciēter indignū. vt. ŝ. c. j. Secund⁹ qñ postulatōez cassatā vicio ꝑsone innouant vt hic. Terci⁹ qñ eligūt ꝑ abusum sclaris ptāt⁊ vt in.c. q̄sq̄s. j. de elect. vbi de ħ. Quartus quādo eligunt

inelígibilem. vt in.c.innotuit.j.de elec. Quitus qñ reci
piunt postulatū vel electū vt plātū cuius electio vel po
stulatō ē nulla. vt in.c.bone.j.ti.pri. Sextus si sit excōi
cati vel suspēsi. vt in.c.cū dilectus de ꝓsue. ⁊ in.c.cū int⁹
R.j.d elec. Septim⁹ cū ñ eligūt infra tps a iure pfixū
de q̄ in.c.ne p defectu.j.de elec. Octau⁹ cum postulant
post.appellatōez. vt in.c.bone.j.ti.pri. Sec⁹ dixit Jn-
no. in electōne facta p⁹ appellatōez qz electōez cū sit via
ordinaria nō pōt appellatio impedire nisi ex cā iusta sit
interposita. vt in.c.cū nobis.j.de elec. Sz postulatōez
impedit appellatio etiaz ex cā frustratoria interposita.
Rō ꝑm eū qz postulatio dz eē concors. vt in.c.scriptū.
j.de elec. Refert tñ quosdam dicere nō esse in ꝟ vriam
inter postulatōez ⁊ electōez. Hosti. ꝓcordādo dicit et
bñ aut postulatio fit sine cā vel nō a duabꝫ ptibꝫ et p-
cedat ꝓtraria opi. vt appellatio frustratoria talē postu-
latōez nō impediat. qz talis postulatio vincit electiōez
vt i.d.c.scriptū. g̃ est fortior qz̃ electio. ⁊ vide plēs ali-
os casus p Hosti. i summa i ti. de elec. in. §. q̄liter. ℣. ca
uendū. ⁊ seqnti. Et ponit circa pdicta Jnno. duas re-
gulas. Pria ē q̄ valet electō facta nō vocatꝫ illis q̄ sūt
priuati vel inhabiles ad eligendū licz p̄ nō sit discussuz
an sint priuati. Satꝫem est q̄ postea possint ꝓuinci: qz
si in veritate nō habebāt ptātez eligēdi non erat opus
eos vocare. facit.c.fi.de supplē.ne.pla.⁊ qd̄ le. ⁊ no. i.c.
illa.j.de elec. Et idē dic i alijs actibꝫ capitularibꝫ vt va
leat act⁹ explet⁹ p hñtes vocē in capitulo lz inhabiles ⁊
priuati nō fuerūt vocati nec fuerit discussuz p prius an
sint puati. Scda regula ē q̄ cassata electōne vicio ps̄o
ne eligentes sit priuati ea vice ptāte eligēdi. vt i.c. cū in
cūctis.j.de elec. qd̄ intellige qñ elegerūt sciēter indignū
Secus si igrant. vt i.c.innotuit.j.d elec. Sz dubiū est
quid in alijs actibꝫ capitularibꝫ nūq̄d disponētes rē nō
ltūme sint priuati ptāte explicādi talē actū legitime ita
q̄ ptās dēuoluat ad alios licet nūero pauciores. Cre-
do q̄ nō qz ꝟ nō repit iure cautū nisi in actu electōnis
vñ cū priuatō voc⁹ dande sit pena nō dz extēdi ad ca-
sum iure nō expssum. p ꝟ facit.c.qz ꝓpter.j.ti.pri. vbi
eligētes ꝓtra formā nō sit priuati. ad idē.c. bone.el.ij.j.
de elec. vbi pz q̄ eligētes aliq̄ spreto ⁊ ꝓtempto nō sūt
priuati. g̃ pena priuatōnis nō hz locum regulariter: lz
minus legitime maior ps se gesserit. facit glo. in. c.fi. de
iurepatro.

Nicolaus abbas.

Bnememorie. Postulatio
ta vel minor vtilitas cōi vel maiori pferr vel q̄
fit a minori q̄ꝫ tercia pte collegij admitti nō dz. Et pri
ma ps ponit duas discordes postulatōes. Scda vtrā
uā ꝓuisiōez fieri ibi mā dātes. ℣ Nō p ex tex. iūcta su-
pra scriptōe q̄ appellatōe clericoꝝ venūt canonici. naz
papa ꝟ scribit clericis rauenatꝫ ecclie nec loquit de cle-
ricis nō canonicis g̃ de canonicis qz ipsi sunt q̄ habent
ptātez eligēdi plātū. alij ℞o q̄ nō sunt canonici lz ba-
beāt ibi bñficia nō tñ sit de capitulo nec faciūt collegiū
vt in.c.dilecta. de excess. pla. ⁊ in.c.qz ꝓpter.j.ti.prio. p
mā appellatōne clericoꝝ veniūt canonici. Do. car. con
cludit q̄ sic allegat vltra tex. istū. c.p exemptiōez. de p-
uile. li.vj. vbi tex. nōbiliter dicit q̄ si papa eximit cleri-
cos alicui⁹ ecclie etiā canonici intelligunt exempti ⁊ tñ
est restringibilis cū p eā pīudicet ptāti ordinarij .ar. xj
q.j. puenit. Jtez qz eē canonicū nō ponit aliq̄d sup ali-
os clericos nisi q̄ten⁹ a iure spāliter eis ꝓcedit g̃ debent
canonici venire appellatōne clericoꝝ cum nomē clerici
sit nomen generꝫ ⁊ genus infert suas species. Contrari
um tenui sup rubrica de vi. ⁊ ho. cle. vbi ꝓcludo q̄ i mā
restringibili appellatōne clericoꝝ nō veniunt canonici
nec alij in dignitate ꝓstituti: q̄a vbicūq̄ species ponit
aliq̄d vltra gen⁹ suuz appellatōne generis nō venit illa
species. tex. est valde nōbilis in. c. statutū. de elec. li. vj.
vbi appellatōne eccl'ie parochialis nō venit collegiata:
qz semp hz qualitatē collegij vltra parochiaz. ⁊ ibi dic
tex. ꝟ ꝓcedere in mā odiosa. secus in mā fauorabili vel
indifferēti. vt ibi no. p Jo. an. ad idez no. dictū Jnno. i
c. sedes. s̄. de rescrip. vbi dicit q̄ si papa dat rescriptuz
ꝓtra titiū clericū ⁊ quosdā alios sub illa clausula gene-
rali nō veniūt canonici qz sūt digniores simpliciby cle-
ricis. cum g̃ canonicus hēat q̄litatē canonicat⁹ vltra ali
os clericos nō dz venire appellatōne clericoꝝ in mate-
ria restringibili. sec⁹ dicit in mā fauorabili vt sensit Fe.
psilio. lxxj. vbi dicit q̄ si papa ꝓcedit priuilegiū cardia-
li vt possit ꝓferre beneficia clericoꝝ suoꝝ decedentium
&c. q̄ veniunt beneficia canonicoꝝ si canonici aliq̄ sūt
sui ꝓmensales qz istud priuilegiū nō est odiosum sed fa
uorabile. Ad. c.p exemptōez qđ videt multū stringere
dic q̄ ibi fit larga interpretatio vt euitet absurditas.
nam absurdū foret q̄ exemptis clericis eccl'ie nō foret
exempti canonici q̄ sunt principaliores in eccl'ia. Jtem
posset ꝓtingere q̄ illud priuilegiū al's nil operaret. vtpu
ta qz in eccl'ia non sunt alij clerici p̄ter canonicos et di-
spositio dz large interpretari q̄tumcūq̄ penalis sit ali
ter nō posset hre effectū. vt est tex. no. in. c. si sinia. de sē.
exc. li. vj. Ad istū tex. dic q̄ mā ista nō erat odiosa nec
poterat intelligi nisi de canonicis. sed ideo appellauit ꝟ
eos clericos ⁊ nō canonicos. quia in illa eccl'ia rauena-
ten. sunt duo collegia ex priuilegio pape vnū cardina-
lium. appellant em̄ cardinales ꝓpter honorē nō q̄ sint
cardinales. aliud est collegiū canonicoꝝ. vn de vt papa
ꝓhenderet ꝟ oms vsus fuit ꝟ nomine generꝫ qz oms
canonici sunt clerici. Sicut em̄ exq̄ quis est hō est aīal
ita exq̄ quis est canonicus est clericus. qz ius canonie ñ
cadit in laicū. vt no. glo. in. c. cum. m. de ꝓsti. est tex. i. c.
ij. de instī. ⁊ ibi p Jnno. ⁊ hec notabis ad alias materias
℣ Nota scdo q̄ cardinalis nō eligit sed postulat. naz
cum sit alligat⁹ ecclesie romane nō hz liberū volatum.
vñ sicut eps nō pōt eligi ad aliā sedem sed dz postula-
ri. vt ꝟ. ⁊ in.c.fi.j.eo. ita etiā cardinalis nō dz eligi ꝟ po
stulari. ⁊ hāc opi. tenuit Hostien. Et optime ꝓbat iste
tex. capiēdo ℞ba ꝓprie. Sz Abb. ⁊ Egi. tenuerūt con-
trariū dicētes q̄ cardinalis nō eps pōt eligi. Et ad istū
tex. rñdent q̄ ℞bū postularūt ponit ꝟ improprie q̄ ad
cardinalē. ꝓprie q̄ ad epm. vñ dicūt q̄ cardinalis fuerit
ꝟ elect⁹ ⁊ nō postulat⁹. De hac mā dic vt plene dicam
in.c.ecclia.el.ij.j.ti.pri. ℣ Nota g̃ ꝟ ar. opti. q̄ ꝓmot⁹
in cardinalē nō dz tenere epatū saltē in titulū. naz car-
dinalis dz assistere pape qz p̄ntia sua ē sibi magis vtilis
q̄ in alio epatu. Epatus aūt regrit residentiā ꝓtinuaz
nā durū est dimittē ecclīaz sine sponso. Paria. n. si nō
hre sponsuz vel prorsus inutilē. vt in.c.ij. de transl. pla.
Vñ vides ꝟ q̄ papa noluit admittē postulatōez fctāz
de isto cardinali qz optuisset aut deserere romanā cur̄i-
am aut morā trahere extra epatū. vtrūq̄ āt erat incon
ueniēs merito papa postulatōez nō admisit. Et sic col
ligit ar. ex tex. q̄ cardinalat⁹ et epat⁹ nō sūt ꝓpassibiles
in eadē psona. Nouissimis aūt tpibꝫ seruatū est q̄ eps
ꝓmot⁹ in cardinalē nō pdit ipso iure epatum imo reti
net illū titulū vt pri⁹ nisi papa aliter disponat ⁊ ita ser-
uatū fuit i cardinali sancte cruc⁹ q̄ ad epatuz bonon. et
cardinali scti marcelli q̄ ad epatū senen. Et ꝟ qz pleri-
q̄ꝫ ꝓsuluerunt. q. c. de multa. de prēben. non habet lo-
cum in epatibꝫ cardinalatibus ⁊ similibꝫ ⁊ verum dicūt
q̄ ad ℞ba iuris sed q̄ ad mentem putarem ꝛriuz. qz po-
tius dz vacare ipso facto vnus epat⁹ p adeptōez alte-
rius vel cardinalat⁹ q̄ꝫ vacet vn⁹ archidiaconat⁹ p ade-
ptionē alterius dignitat⁹ inferior⁹. De mā tñ vide qđ
notat in.c.dilectus. de ꝓcess. pbē. vbi ē ꝓpria materia.
℣ Nō q̄rto ibi de facto ⁊ de iure. q̄ allegationū q̄ fiūt
in iudicio q̄daz ꝓsistūt in iure ⁊ q̄daz in facto. ex facto
em̄ ius oritur. vt i.l. si ex plagꝫ. i. §. i cliuo. ff. ad. l. aquiliā.

Nō quinto ibi curanim⁹ allegare. q̄ iudex pōt in cā ꝟtente coram eo allegare ꝑ vtraq; parte. pōt ḡ iudex aperire dubia ꝓcessus et allegare pleni⁹ iura facientia ꝑ vtraq; ꝑte q̄ꝫ fecerūt aduocati. ⁊ ad hoc quotidie allegat' iste tex. ⁊ ꝓcordat. l. j. C. vt q̄ ꝛ̄sunt aduoca. iudices suppleant. ¶ Nō sexto q̄ cardinales ꝓsulunt nedū romane eccl'ie sed toti eccl'ie vl'i. sunt enim vnū corpus cū papa sicut canonici cum epō. ꝛ̄ q̄ pleni⁹ dicaz in. c. eccl'ia. j. ti. pri. ¶ No. septimo q̄ appellatōne romane eccl'e q̄nq; intelligitur ꝛ̄ eccl'esia romana ꝑticulariter sumpta. q̄nq; sumit' ꝑ vl'i eccl'esia. nam vnica est eccl'esia totius orbis. xviij. q. j. loquit' ⁊ in. c. vnico. ꝛ̄ scisma. li. vj. eccl'ie ꝟo ꝑticulares sunt mēbra ist⁹ eccl'ie vl'is. et ꝓsistit eccl'ia vl'is ex collectōne fidelīū. ꝛ̄ cō. di. j. eccl'ia. ¶ No. octauo tex. ibi nō īmerito ꝑferentes spāli vtilitati ⁊c. q̄ vtilitas coīs est ꝑferenda speciali ⁊ maior minori. Quid aūt si ocurrat coīs vtilitas in diuersis ꝓsonis. dic vt no. in. l. j. ff. so. ma. ¶ Altīo nō tres modos ꝓuidendi eccl'ie vacāti. s. ꝑ electōes postulatōes ⁊ nominatōes. Et dicit hosti. q̄ electio dz esse canonica q; dz capl'm in ea seruare formā a canone ꝑfixā. vt in. c. q; ꝓpter. j. ti. pri. ⁊ si est l'tīme facta acquirit' ius electo. vt in. c. cum int' canonicos. j. ꝛ̄ elec. postulatio ꝟo dz esse ꝓcors ⁊ postq̄ est pn̄tata superiori nō licet postulantib⁹ ab ea recedere. vt. j. c. pri. noiatio ꝟo dz esse solēnis et fit ꝟm eū q̄ī duo vel tres q̄ sunt excellentiores in capitulo vel alibi noiant' pape ⁊ petit' ꝑ collegium vt papa ꝓuideat eccl'ie ꝛ̄ aliq̄ illor. Et ꝑ hāc noiationē q̄dam modo ius acquirit' noiatis. ar. xvj. q. vltia ꝯ sanctorum nec pn̄t noiantes recedē a noiatione postq̄ facta ē superiori ꝟm eum sicut dicim⁹ in postulatōne q; vtrobiq; eadē ratio est. Fatent' tn̄ Inno. ⁊ hosti. q̄ si postulantes seu noiantes et superior a q̄ petit' postulatio ꝓueniūt pn̄t postulantes resilire nō obstante ꝯdictōne postulati seu noiati qđ no. Et q̄ꝫ Inno. dixerit q̄ inter postulatōes ⁊ noiationē est dr̄ia: q; postulatō fit cū solēnitate: noiatio ꝟo sine. tn̄ nō placet hosti. dicēs q̄ postulatō ꝓprie fit ꝛ̄ vno noiatio ꝛ̄ pluribꝫ. vel postulatio fit q̄n plures sunt ī collegio. noiatio ꝟo q̄n ē vn⁹ solus q; ꝓprie ī vno nō cadit electō. dic tn̄ q̄ cadit ius electionis. vt dixi. ꝑ. c. pri. ⁊ sat' pōt teneri illa opi. vt postulatio fiat ꝛ̄ vno noiatio ꝛ̄ pluribꝫ. ⁊ intellige in nominatōne solēni q̄ fit mō ꝑdicto q̄n dat' libera ptās superiori ꝓuidēdi vni ex noiatis. nā quedā est noiatō nō solennis. s. q̄n aūt scrutiniū fiendū aliq̄s noiat' int' canonicos tanq; bon⁹ et sufficiēs. illa em̄ noiatio nō tribuit ius noiato. vt in. ca. qō sicut. ꝛ̄ elec. sed solū ꝓponit' in collegio vt eligat' si placet collegio. solēt em̄ noiari plures ⁊ postea fit scrutiniū ꝛ̄ oīb⁹ ⁊ bīs maiorē ptez vocum remanet elect⁹. vt in. d. c. q; ꝓpter. ⁊ ꝫ plus placz q̄ꝫ qđ ponit glo. fi. Quid aūt sit ꝓprie electio seu postulatio dixi sup rubrica. ¶ In glo. j. in fi. Nō singulariter istā glo. q̄ solet iūcto text. q̄tidie allegari cū queritur an et q̄n iudex possit ex officio supplere. Et ꝛ̄ mā vide aliquid ꝑ Inn. in. c. ad nostrā. el. ij. ꝛ̄ iureiuran. ⁊ aliq̄d dic ꝑ glo. xxxviij. di. in. c. primꝰ. ⁊. xxx. q. v. indicantem ⁊ in spe. ꝛ̄ disputatōne ⁊ allegatōne. ꝯ. fi. q̄ si ꝑ totum. ⁊ ꝑ Bar. ⁊ bal. in. l. j. C. vt q̄ ꝛ̄sunt aduocatis. plenius ꝑ cundē bar. in. l. iij. ꝯ. ꝫ aūt iudiciū. ff. ꝛ̄ dam. infec. ꝑ glo. in. c. cupiētes. ꝯ. ceterū. in ℣. ꝓtumacia. ꝛ̄ ele. li. vj. ⁊ in. c. pia. ꝛ̄ excep. eo. li. in ℣. sic publice. Et ꝑ ꝛ̄clarationē materie ꝓsequar prius aliq̄s casus q̄tidie occurrentes. scō submittaz vnā regulā. ¶ Et primo dicendum q̄ iudex semp pōt ꝛ̄ iure supplere siue cā sit publica siue priuata inducendo legē vel canonē seu statuta loci vt voluit hic glo. ⁊ bn̄ pōt etiam induci lex a sil'i. vt no. glo. bar. ⁊ bal. in. d. l. j. prealle. ¶ Scō pōt etiam supplere ꝛ̄ facto in his que sunt sibi nō vt iudici. vtputa exactis patet aliquod ius ꝓpetere parti qđ ꝓpter ignorantiam ꝑs omittit. vt in. c. raynaldus. ⁊ ibi ꝑ Jn-

no. j. ꝛ̄ testa. ¶ Tercio supplet in facto sibi noto vt notorio. vt no. ꝑ glo. ⁊ doc. in. l. j. C. qui ⁊ aduersus quos. et ꝑ glo. in. d. c. pia. ¶ Quarto supplet in exceptōne q̄ reddit iudiciū retro nullum. exemplū in. c. cām que. j. ꝛ̄ indi. no. glo. in. c. j. ꝛ̄ elec. li. vj. ⁊ bal. in. d. l. j. ¶ Quinto supplet vbi vertit' periculū aīaꝝ. vt in. c. exceptōnez. j. ꝛ̄ excep. no. per glo. in. d. c. cupientes. ¶ Sexto supplet circa repulsionez testiū. pōt. n. iudex ex officio suo mittere ꝑ vicinis vt videat ex relatōne eoꝝ an test' sit idoneus. vt in autē. ꝛ̄ testi. ꝯ. j. no. bar. in. d. ꝯ. ꝫ autez iudiciū. ꝓcernit. n. bonorem ⁊ dignitatez iudicis et bonum publicū vt indignus nō admittat' in testem. facit l. quos ꝓhibet. ff. ꝛ̄ postu. Luꝟo ꝫ intellige nisi sit talis exceptio que possit per ptem omitti. vtputa si testis est al's idoneus sed est familiaris aduerse ptis. crq̄ enim pars nō excipit iudex nō dz ex officio repellere. fac q̄ꝫ in simili no. in. c. accedēs. el. j. vt lite non ꝓtesta. ⁊ ꝫ no. Jo. an. in addi. specu. in ti. ꝛ̄ testi. ꝯ. j. ¶ Septimo supplet in fauorē publicum ꝑsertim cum ꝓcedit ex officio nobili. vt in. d. ꝯ. boc autez iudiciū. ⁊ quod ibi no. Idē facit ad vtilitatē eccl'iaꝝ. vt in. c. cū veniss̄ent. ꝛ̄ inst. ⁊ ad vtilitatē miserabiliū ꝓsonaꝝ pupillor⁹ ⁊ viduarum vt no. in. d. ꝯ. boc aūt iudiciū. Idem ꝟm glo. ꝫ supplet ꝛ̄ facto q̄nq; altera parte absente. allegat. l. fi. C. ꝛ̄ appella. ⁊ ideo dixit glo. q̄nq; quia aliqui intelligūt illam l. q̄ ponat casuz ꝓbalem in causa appellatōnis qđ nota. ibi glo. Sed bar. in. d. l. ⁊ in. ꝯ. ꝫ aūt iudiciū. voluit ponere in ꝫ regulam q̄ vbicūq; iudex pōt ꝓcedere cōtra absentē pōt supplere ꝛ̄ facto ad vtilitatem absentis. vt testes ꝓducere ꝑ absente excipere ⁊ alia facere q̄ incūbunt abn̄ti. ar. d. l. fi. ⁊ in autē. q̄ semel. C. quō et q̄n iudex. ⁊ ꝫ opi. q̄ si coīter hodie tenet'. Sz bal. eam nō approbat in. d. l. dicēs q̄ illa lex fi. dz ītelligi q̄n iudex supplet ꝑ absente in facto sibi noto vt iudici vtputa ꝑ inspectōez actoꝝ. nā nulla lex est q̄ clare dicat iudicē posse inducere testes ꝑ abn̄te. ⁊ ꝫ opi. videt' verior ꝛ̄ rigore iur'. ꝫ opi. Bar. est equior ⁊ coīor. Illud tn̄ scias q̄ iudex pōt in oī cā ex officio testes iam inductos interrogare q̄ obscure ꝛ̄posuerūt. Item interrogare ptes q̄ncunq; visum sibi fuerit. vt in. c. cum ioannes. ꝛ̄ fide instru. no. glo. in. c. in pn̄tia. ꝛ̄ ꝓba. ⁊ bar. in. d. ꝯ. ꝫ aūt iudiciū. Et potes circa ꝑdicta ponere r̄gulā quā faciūt bar. ⁊ bal. ī. d. l. j. q̄ in his q̄ radicāt' in ꝓsona iudic⁹ pōt iudex semper ex officio supplere vtraq; parte pn̄te. Ad officiuz em̄ iudicis ꝑtinet libellum examinare. vt in. l. j. ff. ꝛ̄ offi. assesso. iuramentuz calūnie ꝛ̄ferre dilatōnes dare. Itez ꝓnūciare in cā. vñ ꝯcludit' q̄ valet sn̄ia lata vtraq; ꝑte pn̄te lz nō appareat q̄ iudex eā ꝓtulit ad instantiā ꝑtis. Sz altera ꝑte absente iudex ñ supplet nisi petēte ꝑte pn̄te. vt ī. l. ꝓperandū. C. ꝛ̄ iud. ⁊ in. l. ad ꝑemptoriū. ff. co. ti. Jn his ꝟo q̄ radicant' ī ꝓsonā ꝑtis. vt excipe petē ꝓbare ⁊ sil'ia iudex regl'ariter nō supplet. q; nō dz assumē offm̄ ꝑtis ⁊ supplere ad cōmodū ꝑtis. vt no. Inn. in. d. c. ad nr̄az. fallit ī casib⁹ ꝓalle. ¶ In glo. in ℣. cōi. no. bn̄ fi. bur⁹ glo. q̄ quis nō tenet ꝓferre bonū publicū suo priuato si ꝓuatū bonū nō includitur sub publico. ⁊ idem no. glo. in. c. lz ꝛ̄ regulari. rō est q; prima charitas incipit a seipsa. iudex autem ꝛ̄bet ꝓferre bonum publicū priuato licz priuatū nō includat sub publico quia bonum publicum est melius priuato. ⁊ hoc casu potest intelligi iste tex. et quod not. glo. in. l. vnica. C. ꝛ̄ stu. libe. vrbis rome. li. xj. vbi no. q̄ si faber habet apothecam iuxta scholam ita q̄ impedit exercētes studium ꝛ̄bet per iudicem expelli ꝓpter bonum publicum quod nititur in scholaribus. vt in auten. habita. C. ne filius ꝓ patre. Plenius tamen dic ꝛ̄ ista questione et ꝛ̄ materia. vt nota. per Bart. in. l. j. ff. solu. matri. ¶ In glo. in ℣. in tanta ibi numerus postulantium sit duplo maior. boc procederet quando postulatio concurreret cum electōne alterius partis: tunc

em nō dz admitti postulatio nisi numer⁹ postulantiuz sit duplo maior. Sz dubiū est qd si nō ꝓcurat electio ꝙ sola postulatio q̄ fit a maiori pte capli dūtaxat. nunqd talis postulatio possit admitti p superiorē inuita minori pte. Gof. ꝛ tz ꝙ sic. qz regulariť valet ꝙ fit a maiori pte capli. vt i. c. qz ꝓpter de elec. ꝛ i. c. j. ō his q̄ fi. a ma. q. ca. ꝛ. lxv. di. in. c. j. ꝛ. ij. nec ob. iste tex. in eo ꝙ dic ꝙ ro. ecclesia nō ꝓsuenit in tanta diuisiōe postulatōez admittere. qz ꝑm eū lr̄a nō dicit ꝙ nō pōt ꝙ ꝙ nō ꝓsuevit. Hostiē. dicit ꝙ q̄ ad alios superiores tm̄ est dicere ꝙ papa nō ꝓsuenit quantū ꝙ nō dz. qz stilus romane curie facit ius q̄ ad alios. vt in. c. ex lr̄is. de ꝓsti. Papa tm̄ sibi ꝛ successoribꝫ suis nō pōt imponē legē sed alqs sic. vt i. c. innotuit. de elec. ꝛ sic sensit hosti. ꝙ ali⁹ superior civitas papā nō pt admittē postulatōez factā a maiori pte ꝙ dz vt ꝓcurāt due ptes collegij. Et no. singl'r hoc dictum ꝓpter auctem hosti. Sz mihi plus placz opi. gof. ꝛ ad istū tex. rñdeo aliť q̄ ipe faciat. ꝙ em loquiť i postulatōne facta a minori q̄ tercia pte. Et ꝓpter ꝙ dicit lr̄a ꝙ papa nō ꝓsuevit in tanta diuisiōe admittē postulationez. ḡ secus si postulatio fuisset facta a maiori pte capli vel collegij. et sic facit ꝙ lr̄a optime ꝓ opi. Gof. a ꝛuo sensu. Preterea in his q̄ nō tangūt articulos fidei ꝓsuetudo romane eccl'ie nō extenditur ad alios nisi pa ꝙ disponeret. vt in. c. j. de sum. trī. li. vj. ✓ Jn glo. in ꝛ. docuit. Et no. glo. in eo ꝙ dicit iniuriā fieri postulato ꝛ postulatoribꝫ si postulatō nō admittit sine cā. Jdē no. in. c. seqn. ꝛ penl'. Nā gr̄a qñqz ē debita vt si subest iusta cā illā faciēdi. ꝓ q̄ vide bo. glo. j. q. vij. exigūt. et ī c. dño sancto. ꝛ ī. c. vt ꝓstitueret. l. di. ꝛ in. c. cupientes. in. §. penl'. in glo. in ꝛ. gr̄a. de elec. li. vj. ꝛ bo. tex. iuncta glo. c. di. in. c. fi. ✓ Jn glo. in ꝛ. q̄ ex gr̄a ibi dz ꝓpelli ꝓ superiorē. No. istā gl. ꝛ tene eā menti ex q̄ colligit ꝙ vbi subest iusta cā pōt superior ꝓpelli ad dispēsandū ꝛ gr̄az faciendū. ꝓ ꝙ dixi in glo. ꝓcedēti. Quis aūt dicatur superior ꝙ casu vide Archi. in. c. q̄ sit. de elec. li. vj. et qd no. in. c. ij. de iurepa. Et potes in ꝙ ponē duas regulas. ✓ Pria sit ista q̄ nō pōt dispēsare sup impedimento vel defectu q̄ tenet postulat⁹ nō pōt postulatōz admittere licz sit ipe superior imediat⁹ postulantiū. ꝙ sp dz adiri superior q̄ pōt sup illo impedimēto dispēsare. ad ꝙ vide bo. glo. in cle. j. de elec. ✓ Scda regla superioris illius q̄ pōt postulatōez admittē pōt eū ꝓpellere ad admittendam postulatōez si ſbest iusta cā ipam admittēdi. Et intellige qñ cā ꝓcernit vtilitatē eccl'ie. puta qz postulat⁹ ē potēs ad defendēdā eccl'iaz aut bñ doct⁹ aut; mozigeratus lz nō sit ltūme nat⁹. nec repit aliq̄ ꝓ quē ita bñ ꝓsulatur eccl'ie. Secus aūt vbi cā solū ꝓcernit ꝓsonā postulantē. vt puta ē ita doct⁹ ꝛ mozigerat⁹ vt mereat dispēsationē. ꝙ casu superior nō ꝓpellit qz nō tenet ꝺ suo facere gr̄am. Et sic reducas ad ꝓcordiā dictā glo. Et ex ꝑmissis infert ꝙ in papā nō cadat impulsio cuz ñ bēat superiorē. vt ī. c. lz. de elec. ✓ Jn eadē gl. ibi ꝺ iurepīona tus. c. pastoralis. hāc ꝓticulā gl. doctores nō approbāt. qz illud. c. pastoral'. loquit in pītato a patrono cui q̄ritur ius ex pītatione iuxta no. ī. c. cū bertold⁹. de re iud. ꝙ nos loquim̄ in postulato cui nullū ius q̄rit cū sit ībabilis. Sz posset iudicio meo glo. saluari q̄ ad ipos postulantes vt si fecerūt aliquē ordinari vt eū eligerent ꝛ postmodū ipso ordinato aliquē elegerūt. tenet em̄ ista electio cū nullum ius fuisset illi acquisitū. Sz isti sic eligentes poterūt ꝓuenire vt ꝓuideāt primo in stipēdio ꝓpetenti vt bēat vnde viuere possit exq̄ fecerūt euz sē ordinari. ꝛ hoc voluit glo. no. in. §. sed aliud. lxj. dist. ꝛ vide oīno illā glo. ✓ No. bñ fi. glo. ex q̄ habes qualiť se hr̄e debeāt postulantes cum petūt a superiori postulationē admitti. debent em̄ se fundare sup gr̄a. Sed tu intellige vt est glo. in. c. cupiētes. §. pe. in ꝛ. gr̄a. de elec. li. vj. ✓ Jn gl. fi. in fi. no. bñ fi. glo. ꝓ significato isti⁹ dictionis seu. nam vult glo. ꝙ nō sit vera disiunctiua: ꝙ potius dictionis precedentis expositiua. ꝓmuniter tamen solet poni disiunctiue. sed glo. ꝓcedere pōt qñ ponit inter duo oīno similia. ꝛ circa differentiā inter postulationē ꝛ nominatōez placet mihi magis Hostien. quem. s. retuli q̄s dictū glo. licet dictū glo. posset etiam saluari. Nicolaus.

BVne memorie. Archiep̄s ī archiep̄m postulat' ꝛ exq̄ postulatō p̄tata ē pape ñ p̄nt postulantes ab ea recedē ꝙ dz superioꝛ iudiciū expectari. h. d. q̄ ad titulū. Diuidit decretal' in. vj. ptes. In pria ponit postulatōis admittēde petitio ꝓ eā exceptō ꝛ replicatio. ✓ Scdo aplica. puisio. sed a ibi nūcys vsq; ad. §. ceterū. ✓ Jn tercia temeraria ꝛ iusta postulatō. ꝛ ei⁹ repulsio. puisiōis faciēde monitio ꝛ eiusdez ꝓminatoria ꝓtētio vsq; ibi verū. ✓ Jn q̄rta suffraganeoꝛ ad ꝓcordiā reuocatio canonicoꝛ dissensio duplicis postulationis ꝛ iusta īnouatō vſz ibi nec nocebat. Jn q̄nta ponit tacite obiectōis rñsio vsq; ibi intellexim⁹. Jn sexta ponit diffinitiua. puisio archiepalis trāslatō ac pallij vtendi. puisio. ✓ No. ꝙ ibi vnanimiter iuncto ꝛbo nec nocebat. ex q̄ collige ꝙ illud dz fieri vnanimit' qđ nemine discrepāte fit. Dicunt' em̄ vnanimes cū nemo discrepat. ad idē. c. fi. j. e. ꝛ. c. cū dilecti. j. de elec. Jdem dic de aduerbio ꝓcordit'. vt no. glo. in cle. ne romani. ꝺ elec. dixi plene in. c. nō pōt. de re iudi. Et in ꝙ tene mentī istā tex. qz alibi nō ita bñ ꝓbat'. nā in ꝓncipio ꝙ dr ꝙ vnanimiter postulauerunt archiep̄m colocen̄. ꝛ in vr. nec nocebat dr ꝙ pariter vniuersi ꝓuenerūt in illum. Scdo no. ꝙ ius eligēdi archiep̄m nō spectat ad eꝑos suffraganeos ꝙ ad canonicos ipsi⁹ eccl'ie cathedralis dūtaxat. vñ epi suffraganei nō dñt ꝺ iure interesse electioni etiā cū canonicis tñ tenet ꝓsuetudo cū ipi eligūt vnacū canonicis. vt ꝙ pz exp̄sse. ✓ No. tercio ꝙ p̄scribēs ius eligēdi ī certa eccl'ia dr p̄scripsisse etiam ius postulandi. hoc notant' ꝓbat ista lr̄a in ꝓncipio. nā isti suffraganei dicebāt postulatōem attentatā eis ꝓemptis q̄ ius habebāt eligēdi vnacū canonicis. ꝛ sic ex iure eligendi inferebant ad ius postulandi. ꝓ qđ infero ꝙ si extraneus a collegio p. xl. annos semp elegisset vnacū collegio ꝛ tūc instaret postulatio fienda dz admitti ad postulandū vnacū alqs. Et rō pōt esse qz p̄scribēs ius eligendi habet respectū ad acq̄rendū ius ī genere. postulatio aūt est q̄i pars electōis ꝛ ꝓ postulationez puenit ad effectū electōis. facit optime. c. ī causis. j. de elec. Et qđ dixi in. c. j. s. eo. ꝛ in. c. cū in tua. j. de dec. qđ. c. optime facit. nā ibi dr ꝙ p̄scribens ius decimādi in certam terrā videt p̄scripsisse q̄ ad oēs fructus qui p̄nt ex illa terra ꝓuenirent lz ꝓpe p̄scriptōis solū recipit de certis fructibus qz alq; fructus nō fuerūt inde collecti. secus autē si fuissent alq; fructus ꝓcepti ex quibꝫ iste non ꝓcepisset decimā. ita dicerē in ꝓposito ꝙ postulatio fuisset q̄ñqz facta in eccl'esia ꝛ isti sñffraganei nō fuissent admissi nisi tm̄ ī actu electōis tūc p̄scripsissent ius eligendi dumtaxat non aūt postulandi. ✓ No. quarto ꝙ sic electio attētata aliquo ꝓtempto venit irritāda ꝓtempto ꝓsequente ꝓemptum. vt in. c. quod sicut. ꝛ in. c. bone. j. ti. ꝓrimo. ita ꝛ postulatio dz irritari seu nō admitti insta te ꝓtempto q̄ debebat de iure vocari. ✓ No. quito ꝙ electio siue postulatio dz irritari nō solum qñ fuit ꝓtemptus aliquis qui debebat interuenire de iure cōi ꝙ etiā si fuit ꝓemptus ille qui debebat interesse de iure spāli puta de ꝓsuetudine vt ꝓ. ✓ No. sexto ꝙ exercēs aliqđ ius ex gr̄a nō acquirit possessionē illius iuris. vnde si postea nō admittit' ad exercitiū illius iuris nō pōt dicere se spoliatū qz q̄ gr̄am ꝓcessit pōt illā qñcūqz revocare. vt in. l. cū p̄cario. ff. de p̄cariis. et in. c. fi. eo. ti. ꝛ. xvj. q. iij. in. c. clerici. ✓ Jtē no. ꝙ ꝓcedit iste libellus peto talē electionē cassari qz fuit facta me ꝓtempto. qz habeo ius eligendi vnacum electoribus. videt enim per hec verba

ſinferre q etiã ſit in poſſeſſiõe eligendi.nã alꝫ iſte libellꝰ nõ ꝓcluderet. qꝛ ille q nõ eſt in poſſeſſione eligẽdi non dicit ꝓtẽni ſi nõ vocat. qꝛius vocis dande ſequit magis poſſeſſionẽ q̃ ꝓprietatẽ. vt in.c.ꝓſultatõibꝫ de iurepatro. ⁊ in.c.q̃relã. j. de elec. et ī.c.cũ olim. de cã poſſ. ⁊ ꝓpri. no. Jnn. in.c.cumana. de elec. ⁊ ī.c.ī lris. de reſti. ſpo. Et nõ in ℔ diligẽter iſtũ tex. qꝛ alibi nõ ita bñ ꝓbatur. illa em ℞ba qꝛius habeo videnꝫ ꝑma fronte ꝓcludere ius ꝓprietatꝫ ⁊ nõ poſſeſſiõis. vt no. ī.c. cũ eccia. de cã poſ. ⁊ ꝓpri. Sꝫ ℔ fit larga interꝑtatõ qꝛ libellus dꝫ late interptari vt ꝓcludat intentiõez libellantꝫ. vt in. l. ſiqs intentõe ambigua. ff. de iudi. le. ⁊ no. in.c. ꝓſtituꝯ. de religi. do. ¶ Jtez no. q vbi a ſupiore emanant duo mãdata diuſe forme vꝫ qõ agit ꝑm ꝑmũ mãdatũ ante receptõez ſcdi lꝫ ſcdm mãdatũ emanauerit anteq̃ actꝰ expediret. Sũt ei iſti excuſandi exq̃ nõdũ receperãt ſecundũ mãdatũ. ⁊ ad ℔ vide bo. tex. in.c. audita. de reſti. ſpo. ⁊ ibi plene dixi. ¶ Nõ ibi in ℞. vꝛ ꝓpe fi. ipſi ver ſi. ar. opti. q vbi vniuerſitas legitime ꝓgregat nolẽtes venire ad vniuerſitatem faciũt ſe alienos ita q totum ius vniuerſitatꝫ reſidet penes venientes licꝫ fuit mĩoꝛ ps vniuerſitatꝫ. Hic añt nõ valuit factũ minoris ptis: qa fecerũt ꝓtra formã mãdati. vt. j. dicã ſecꝰ ſi feciſſent ꝑm formã. Et ℔ dictũ ꝓbat alius tex. multũ nõbilis ī.c. cuꝫ dilecti. j. de elec. ⁊ optie facit qõ no. Jo. an. ī.c. ī cauſis. eo. ti. Legiſte tñ ℔ coĩter nõ admittũt. dicũt em eſſe ne ceſſariũ vt iſte due ptes collegij ſint oĩs pñtes. vt no. bar. in. l. oĩs ꝓpli. ff. de iuſti. ⁊ iur. Sꝫ tu vide qõ dixi ī c. cũ oĩs. de ꝓſti. ⁊ aliq̃d dicã in. d. c. ī cauſ. ¶ Nõ ibi in ℞bo nec nocebat. vnã regulã in mã electõis q̃ ſingulariter ꝓbat hic ⁊ nõ alibi q poſtq̃ poſtulatio ẽ pñtata romano pontifici nõ pñt poſtulantes ab ea recedere ⁊ aliũ eligere vel poſtulare: ℔ debẽt poſtulãtes expectare indiciũ pape ſup admittendo vel improbãdo illam poſtulationẽ. ⁊ idẽ dicũt doctoꝛes cũ pñtat alteri ſupioꝛi q̃ põt illã admittere qõ ſatꝫ mihi placet ex idẽtitate rõnis ne. ſ. ꝯtiũ agendo illudẽ videantur ſupioꝛi facit cle. cũ illuſio ⁊ variatio de renũc. Et ex ℔ infert a cõtrario ſenſu q anteq̃ poſtulatõ ſit pñtata ſupioꝛi pñt poſtulantes variare inito poſtulato adeo qõ dic Jnno. ℔ et ſequunt coĩter oẽs doctoꝛes q nunciꝰ miſſus ad poſtulationẽ pñtandã ſupioꝛi põt reuocari ante q̃ poſtulatio ſit pñtata. tum qꝛ ſufficit q reuocatio puenerit ad ipſum nunciũ ſeu ꝓcuratoꝛẽ. vt in.c. ex ꝑte de cani ẽ reſcriptꝫ. ⁊ in.c. mandato. de ꝓcu. tum qꝛ exq̃ poſtulatio non eſt pñtata admittit variatio vt ℔ a ꝓtrario. ⁊ ex ℔ habes vnã dñiaz q̃ ad facultatẽ variãdi intꝫ poſtulationem ⁊ electõez. nam in electõne non admittit variatio poſt publicatõez ſcrutiniꝯ. vt in.c. publicato. j. de elec. Sꝫ in poſtulatõe admittit variatio q̃tumcũq̃ ſit publicatũ ſcrutiniũ ⁊ poſtulatio inde ſit ſecuta. Satꝫ em eſt vt nõ ſit ſupioꝛi pñtata vt hic. diuerſitatꝫ rõ eſt qꝛ ꝑ poſtulationẽ nullũ ius acquirit poſtulato cũ ſit inhabilis. vñ non hꝫ de quo ꝓquerat nec ſupioꝛ põt ꝙri exquo ſibi nõ eſt facta pñtatio. ⁊ ex ℔ ⁊ ex tex. collige vnã regulam q quis põt ſepe variare anteq̃ ius ſit alteri q̃ ſitum. ſecus ſi ius eſt queſitum alteri vt in elec. ⁊ in hoc caſu hꝫ locum regula mutare de reg. iurꝫ. li. vj. ¶ No. xj. aliud dictũ notabile limitans p̃cedentẽ regulaz q ſi ſupioꝛ ⁊ poſtulantes ꝓueniũt admittit variatio etiaz ſi poſtulatio ſit pñtata ſupioꝛi. nam ℔ poſtulatio erat ꝓſentata ⁊ tñ papa dedit ptãtem ab ea recedẽdi ſub certa forma. ⁊ ſic tex. eſt hic ꝑ no. in.c. p̃cedenti. nec habꝫ poſtulatus de q̃ ꝓquerat cũ ius nõ ſit ſibi q̃ſitũ vt p̃dixi. Quid añt ſi feciſſet aliq̃s expenſas p̃ſertim cũ ꝓſenſu poſtulantiũ nunq̃d poſſit illas repetere ſecuta variatione. Jnno. et coĩter doctoꝛes ſequẽtes dicũt q non. quia cũ nõ haberet ius fecit illas nõ eſt ſine nota ambitionis. Et nota bñ hoc dictũ facit ad qõnem amicꝰ tuus expendit aliquid ſymoniace vt tibi ꝓferret certũ beneficium nunquid poſſit a te repetere illas expẽſas. dicendũ ẽ q non qꝛ iniuſte illas fecit nec etiaz hꝫet actionem mandati ſi tu mandaſſes illi vt illas expenſas faceret. quia ex turpi mandato nõ oꝛit actio. vt in. l. ſi vero nõ remũne. in. §. rei. ff. mandati. ⁊ eſt glo. no. in. l. quod vtiliter. ff. de neg. ge. ⁊ tene menti hoc dictũ ſed reſpectu expenſaꝝ poſtulati vide qõ legit ⁊ no. in glo. in ſi. in.c. cupientes. de elec. li. vj. ⁊ diſtingue vt ibi. ¶ Nota xij. q eligentes nõ ſalnant ꝓſciam ſuam eligendo illum cuiꝰ plenam noticiã nõ hñt. Et no. tex. in eo q dic plenam. vñ dicit Jo. an. ⁊ bñ q ignota ꝑſona nõ eſt eligenda ad ℔. j. de cle. pegri. q̃ſi ꝑ totuz. Et hoc ſeruat in romana curia q ſup idoneitate ꝑſone ibidem ꝓmouẽde recipiunt teſtes. ¶ No. xiij. q vbi in loco reperiũt idonei nõ dꝫ ꝑfici extraneus. eſt em quis bonoz and ꝰ et ꝓmouendus in eo loco vbi ſuam ꝑgit etatem. neq̃ tenet alijs obripere ſtipendia eis debita: licet hodie male ſeruat. Et vide in hoc canonem antiquũ pulcherimũ in.c. nullus epus de⁊ inuitus. lxj. di. ¶ No. xiiij. q vbi ꝓcurit honeſtũ ⁊ iuſtũ ꝓferendũ eſt iuſtũ honeſto. hic em ꝓcurrebant iſta. naꝫ honeſtas ꝓcurrebat ex ꝑte epi q̃ in quecleſien. qꝛ honeſtum erat vt potius ꝓmoueret ad ſuã ſedẽ metropolitanã q̃ꝫ q vnus archieꝑs ꝑficeret aliene ſedi. Jtem honeſtius eſt vt q̃s ꝓmoueat ad maiorẽ dignitatẽ q̃ꝫ q transferat de pari ad parẽ. Sꝫ ex ꝑte archieꝑi coloceñ. ꝓcurrebat iuſticia cũ ipſe fuiſſet poſtulatus ab oĩbꝫ q̃ hẽbant ius poſtulandi lꝫ diuerſis tpibꝫ ꝓſenſiſſent vt in lra. ¶ Ultimo no. q poſtulatio põt ꝑprobari ex ꝓſenſibꝫ ſingularit ſupuentibꝫ. naꝫ poſtulatio iſtiꝰ archieꝑi coloceñ. fuit coꝛrobo rata ex ꝓſenſibꝫ ſuffraganeoꝝ poſtea ſingulariter accedentibꝫ. qõ an poſſit de iure indiſtincte fieri dicam ſuper gl. penꝫ. ¶ Jn gl. in ℞bo de grã. ibi ne ꝑſumat ſibi ius cauſare in poſterũ. Nõ bñ hãc ꝑticulã glo. vꝝ enꝫ ſentire q nõ debeat ꝑſumi gratioſa ꝓceſſio in exercitõ alicuiꝰ iuris ſed potiꝰ dꝫ ꝑſumi q vtens intendebat vti iure ſuo. Et facit ℔ ad qõnez. pone q aliq̃s fuit in poſſeſſione iuris eligendi vel alteriꝰ iuris de⁊ mũ excluditur ab exercitio illius iuris petit iſte nunc ſe reſtitui obijciẽ q gratioſe fuit admiſſus ad exercẽdũ illud ius. iſte ℞o negat grãm ⁊ dicit q ſuo iure fuit vſus q̃rit cui incumbat onus ꝓbandi an agenti an ℞o excipienti. ¶ Jnno refert quoſdã diſtinxiſſe inꝫ iura incoꝛpalia et coꝛpalia vt primo caſu ꝑſumat gratioſa ꝓceſſio ſecus in ſcda. Sed ipſe Jnno. tenet indiſtincte q alleganti gratiam incũbit onus ꝓbandi. qꝛ exq̃ q̃s ꝓbat ſe fuiſſe in poſſeſſione ⁊ de⁊ mũ abiectũ ab ea dꝫ añ oĩa reſtitui cũ ⁊ prius ante oĩa ſit reſtituend ꝰ. vt in.c. in lris. de re. ſpoli. Et hãc opi. Jnno. ſequunt coĩter doctoꝛes. ⁊ mihi placet intelligendo q exerceret tale q̃d qõ de grã nõ ſolet ꝓcedi. vñ in iſtis q̃ nõ ſolent de facili ꝓcedi non ꝑſumitur gratioſa ꝓceſſio. vt voluit ipſe Jnno. in ꝑria ꝑte ſue glo. ⁊ bar. in. l. j. §. ℔ interdicto. ff. de itine. actuq̃ ꝑua. Jn bis ℞o q̃ ſolet gratioſe ꝓcedi nõ ꝑſumit q̃ꝫ q intendit vti iure ſuo niſi ꝓbet ſaltẽ ꝑ indicia. pone exemplũ amicꝰ florentinꝰ qñ veniebat ad hãc ciuitatẽ Seneñ. ſolitus erat hoſpitari in domo amici dicem ꝰ ne q ꝑpter aliq̃s vices acquiſierat poſſeſſionẽ hoſpitandi. certe dicendũ q nõ qꝛ ℔ ſolet ꝓcedi ex quadã amicicia vñ nõ eſt ꝑſumendũ q iſte fuerit paſſus illũ vti iure hoſpitandi tanq̃ꝫ iure ſuo. vt no. Jnnoc. in. c. cũ eccl̃ia. de cã poſ. ⁊ ꝓpri. Et idem dic qñ extraneꝰ a collegio fuiſſet admiſſus ſolum in capl̃o: ℔ nõ dedit vocẽ in electõe nam ꝑ hoc nõ debemus ꝑſumere q iſte intendat vti iure ſuo ⁊ q poſſeſſionem queſierit intereſſendi quia ꝺ gra ſolet ꝓcedi nuda intereſſentia ſine datõne vocis. Et facit qõ no. bar. in. d. §. hoc interdicto. Et inſtat ℔ Jnno. circa acquiſitõez iuriũ imperij coꝛpalium quã materiã tractauit in varijs locis ꝑſertim ℔ ⁊ in. ca. in lris. de reſti. ſpo. ⁊ in.c. cũ eccl̃ia. de cã poſ. ⁊ in.c. ij. de in integ.

resti. ⁊ in. c. dilect⁹ filius. de ca. mo. ⁊ in. c. ꝙquerente. de of. oꝛ. ¶ Sꝫ circa mãz nr̃az põt poni ℔ regula ꝙ ad ℔ ꝙs ꝗrat quasi possessionem iurꝫ incoꝛpalis oꝫ necessario vt ꝙcurrãt duo. ¶ Prio ꝙ iste intẽderat vti iure suo ⁊ nõ iure alteri⁹ vt ī. l. fi. ff. quẽadmoduꝫ serui. ami. ¶ Rõ est qꝛ ad acq̃rendũ possessionẽ nccio req̃rit animꝰ acq̃rentꝫ: qꝛ sine aĩo ⁊ coꝛpe reglariꝝ nõ acq̃rit possessio vt in. l. licet. C. de acq̃. poss. ponit ī. c. cũ nr̃is. de ꝙcess. pbẽ. Scdo req̃rit ꝙ exercuerit illud ius sciẽte ⁊ patiẽte aduersario in cui⁹ ꝓiudiciũ acq̃rebat possessio. qꝛ possessiõ nõ põt acq̃ri sine scia ⁊ patia illius cum ex sola patia oꝛiat illa possessio. vtī. l. q̃tiens. ff. de ꝓui. ⁊ vī tex. ꝙ ꝓscriptꝫ. an aũt sit necesse ꝙ credat vti iure suo an sufficiat ꝙ ℔ intendat. dic Jnno. sufficere ꝙ ℔ intẽdat licet nõ credat. hosti. dicit ℔ veruꝫ nisi ſin bn̄ficialib⁹. Sꝫ tu dic et meli⁹ ꝙ ad acquirendã iustã possessionẽ necesse ẽ vt credat vti iure suo aꝛs est in mala fide qꝛ nõ possidꝫ cogni. domũ. vt in. c. si ꝛogo. xxxiij. q. iij. Sꝫ ad acq̃rendam possessionẽ nõ requirit ꝙ credat vti iure suo: ℔ intendat qꝛ ⁊ põdo põt acq̃rere possessionẽ alteri⁹. vt in. d. c. in lr̃is. an autẽ in dubio p̃sumat bona fides vel mala. dic vt plene dixi in. c. si diligẽti. d. pscp. ⁊ in. c. ij. de inte. resti. ⁊ q̃tuꝫ ad ꝓpositũ nr̃m dicendum ꝙ vbicũq̃ postulatio ẽ ꝝ ius nõ p̃sumit̃ iusta nisi ex aliq̃b⁹ ꝓiecturꝫ iustificet̃. tex. ẽ nobilis in. c. ad tecmas. de resti. spo. in. vj. facit. l. quemadmodũ. C. d agri. ⁊ censi. li. xj. vñ in casu bui⁹. c. nõ p̃sumet̃ ꝙ isti suffragaꝫ ius qꝛ si eis mouet̃ qõ anteq̃ eligãt debent oñdere saltem colorate q̃ iure p̃tendunt ius vocꝫ dande. ⁊ ℔ casu intellige hãc glo. in fi. qd̃ no. si tñ fuissent diu in possessione p̃sumit̃ bona fides. vt no. Jnno. in. d. c. ij. ⁊ in hoc casu intellige. c. cũ eccl̃ia sutrina. de cã pos. ⁊ ꝓpie. non tñ dꝫ interim spoliari illa possessione. vt no. Jnn. in. c. in lr̃is. de resti. spo. ⁊ ī. c. cumana. de elec. ℔ põt eis mouere in illũ vt in sponsuꝫ. ideo nõ p̃nt sine illi⁹ iniuria recedere publicato eoꝝ ꝙsensu. ¶ Jn gl. in ℣. temere. hec glo. in ꝓncipio sentit oppositõeꝫ ꝓtra tex. in eo ꝙ dicit ꝙ hi qui postulauerũt q̃nquecl̃esien. epm temere recesserũt a prima postulatõne. nam videt̃ ꝙ non temẽ imo iuste cum papa dedisset eis mandatũ ꝙ si diffiderẽt de iure eoꝝ ꝓuideant sibi de ꝙsona idonea. Sol. glo. primo rñdet ꝙ alia ps appellauerat. scdo dicit ꝙ postulatio fuerat p̃ntata pape ideo nõ potuerũt a ꝓria postulatione recedere. q̃ solutõnes non ꝓcedũt. naꝫ ℔ nõ cõstat de appellatione saltem ltĩma. non ob. p̃ntatio facta pape. qꝛ papa dederat iaꝫ eis ptãteꝫ recedẽdi ab illa postulatione. Jdeo solue meli⁹, vt sentit Jnno. ꝙ facultas recedẽdi fuit eis data sub ꝙditione. s. si diffiderẽt d iure eoꝝ. Sꝫ nõ videbant̃ diffidere exq̃ maioꝛ ps capli non diffidebat. naꝫ rescriptũ fuit omnib⁹ vt capl̃m ideo nõ videbant̃ variasse ex diffidentia iurꝫ ℔ poti⁹ ex incõstantia. qꝛ si dubitassent de iure eoꝝ req̃siuissent suffraganeos q̃ꝝ ꝓtemplatione papa ꝓmisit eis facultatẽ variandi. Et ꝙ ℔ soluit̃ si dicat̃ ꝙ minoꝛ ps non tenet̃ cõtra ꝙsciam seq̃ iudiciũ maioꝛis ptis. naꝫ vt dixi non fecerũt ℔ ex diffidẽtia. Jtem sat̃ est ꝙ ℔ hẽbat formã mãdati vt eo casu recederẽt quo de iure eoꝝ diffiderent.

¶ Et in fi. glo. no. ꝙ ad ℔ ꝙ electio valeat optꝫ ꝙ due ptes vocandoꝝ sint in capl̃o. ⁊ idez dic q̃ ad alios act⁹ explicandos q̃ ad vniuersitatẽ. nã potẽtia capl̃ar̃ consistit in duab⁹ ptibus. vt in. l. nulli. ⁊ in. l. plane. ff. qd̃ cuiusq̃ vniuersitat̃. valet tñ quicq̃d facit maioꝛ ps ullarũ duaꝝ ptiũ. ⁊ ita intelligit̃. c. j. de bis q̃ fiũt a ma. pte. ⁊. l qd̃ maioꝛ. ff. ad munici. no. gl. in. di. l. nulli. Aduerte tñ ꝙ ꝫ valeat gestum qñ due ptes fuerũt in collegio tñ si aliq̃s fuit ꝓtempt⁹ põt ꝓsequendo ꝓtemptũ facẽ retractari id qd̃ fuit gestũ ab eo abñte. vt ī. d. c. bone. j. d ele.

¶ Jn gl. in ℣. ꝙsuetudĩe ibi veliõ dicit. Nõ hãc scdaꝫ solutionẽ. glo. eñ vī recedẽ a p̃cedẽti solutione vt sola possessio iurꝫ eligẽdi non sufficiat vt q̃s debeat admitti ad eligendũ exq̃ nõ est de collegio. ℔ dꝫ istã possessiõeꝫ suã colorare aliq̃ titulo ltĩmo. ℔ intelligeꝫ istã gl. vt dixi s. sup glo. ij. ¶ Jn gl. in ℣bo anteq̃ in fi. ꝓ intellectu bui⁹ glo. ⁊ tex. oppo. ꝝ lr̃am in eo ꝙ in ℣si. intelleximus. dicit ꝙ si neutra postulatio eẽt approbanda ꝛc. vī eniꝫ ꝙ imo postulatio facta de colocen̄. erat approbãda: qꝛ fuit facta vnanimiter a toto capl̃o ⁊ suffraganei postea ꝙsenserant. vt dicit̃ in ℣. verum. neq̃ debebat obstare sola ꝓtradictio q̃nquecl̃esien̄. epi cũ satis sit ꝙ postulatio sit facta a duab⁹ ptibus. vt in. c. scriptũ. de elect. hic autem oĩs ꝙsenserũt ꝓter illum solũ. So. glo. instat et nõ clare soluit ℔ colligendo dicta doctoꝝ. ⁊ clarius ad hunc intellectũ explicandũ dic ꝙ ex quadam equitate postulatio colocen̄. videbat̃ admittẽda: qꝛ vt dixi oẽs ꝙsenserant ꝓter vnũ licet diuersis ptib⁹ ⁊ de discoꝛdia vni⁹ non videbat̃ multũ curandũ. ar. eoꝝ q̃ no. glo. s. ī ꝓhemio. neq̃ ob. si dicat̃ ꝙ quidã recesserãt ab illa postulatione: qꝛ nõ poterãt ab ea recedere exq̃ postulatõ erat p̃ntata pape. ⁊ ℔ vo. text. in ℣. neq̃ nocebat. neq̃ ob. si dicat̃ ꝙ papa dederat eis facultatez variãdi non obstante p̃ntatione: qꝛ vt dixi hãc ptãteꝫ dedit capl̃o ⁊ sub certa forma. s. si diffiderẽt de iure suo. vñ minoꝛ ps nõ potuit recedere: qꝛ nõ facit capl̃m. ¶ Jtez vt p̃dixi nõ recessit ex diffidẽtia iurꝫ ℔ ex inconstãtia cũ nõ req̃siuerũt suffraganeos. Sꝫ de rigoꝛe ⁊ de subtilitate iuris neutra postulatio videbat̃ admittẽda. naꝫ illa facta ꝛ colocen̄. poterat impugnari. qꝛ eps q̃nquecl̃esien̄. nunq̃ illi ꝙsensit neq̃ fuit discussum an hẽret vocẽ in electione ⁊ ꝓtempt⁹ vni⁹ soli⁹ est sufficiẽs vt retractet̃ electõ vt in. c. bone. ij. de elec. nõ ob. qd̃ dixi ꝙ valet postulatio facta a duab⁹ ptib⁹ qꝛ illud ꝓcedit qñ minoꝛ ps fuit cõtempta. postulatio ℣o facta de q̃nquecl̃esien̄. epo ex multiplici capite non erat admittenda. p̃ qꝛ erat facta in discoꝛdia. Jtem a minoꝛi pte neq̃ ꝙsenserãt suffraganei neq̃ fuerat discussum an hẽret vocẽ in electione neq̃ poterant recedere a ꝓioꝛi postulatõne ratõne p̃dicta. neq̃ habet obstare si dicat̃ ꝙ maioꝛ pars fuit in negligentia ergo tota ptãs recidit in minoꝛem ptẽ. Ad hoc enim respondetur multipliciter. ¶ Primo qꝛ minoꝛ nõ potest ꝓuincere maioꝛẽ ꝓtem de negligentia ex

q̄ nō inſtabat termin⁹ iuris vel hoīs ad electōez facien dā. vt i c.cū dilecti.j. de elec. Vel secūdo 7 meli⁹. maior pars nō erat in negligētia cū innouauerit postulationē factā de colocē. q̄ tñ innouatio nō valuit q: fuit facta i discordia neq; fuit req̄sit⁹ ꝓsensus suffraganeoꝝ. 7 ꝓpter ista q̄ poterāt allegare ꝯ vtrāq; electōez ꝛ postulatōnē papa dixit in ℣. intellexim⁹. q̄ 7 si neutra eēt postulatio approbanda ad eū tñ erat deuoluta ptās ꝛc.

¶ In gl. penl'. in fi. doc. solunt 7 bñ q̄ aut electio a p̄ncipio nō tenuit 7 tūc nō pōt qualidari p ꝓsensus superuenientes. 7 ita loquunt' ꝓtraria 7 clari⁹ pbat' ī. c. auditis. de elec. Aut electō a p̄ncipio tenuit puta. q: fuerūt pñtes due ptes vocando; ꝙ tercia ps fuit ꝓtempta et tūc ꝓtempti pñt ꝓsentire ex postfacto. rō q: istoꝝ ꝓsensus nō venit ad validandā electōez cū tenuit a p̄ncipio ꝙ pōt fieri ne retractet' electio eis ꝓsequentib⁹ ꝓtēptū. vñ isti ꝓsensus supueniētes nō augent numerū eligentiū. vt no. in. c. qō sicut. 7. c. eccl'ia. el. ij. ti. pri. et de cl'a p̄dicta latius dicet' in. d. c. audit'. ¶ In glo. fi. ibi pallio 7 ibi inuenīet. Jo. an. dicit q̄ nullū ibi inuenīet remittens ad nōta in. c. ad ℔. de vsu pallij. naz est opinio q̄si coīs q̄ archiep̄s translat⁹ ad aliū ep̄atū defert primum palliū secū nō tñ eo vtet' in sc̄da eccl'ia: ꝙ hēbit alid de nouo vt dicit in fi. lr̄e ꝙ sepeliet' cū vtroq; q: palliū seq̄ tur p̄sonā. d̄ q̄ dicet' in. d. c. ad boc. 7 in fi. glo. Nota ex ista gl. q̄ iniuria fit successori si denegat' sibi priuilegiū qd̄ p̄decessori fuit cōcessuz ꝛ ꝓsonaliter. q: exq̄ fuit cōcessum p̄decessori eadē rōne dz cōcedi successori. 7 vide bonū tex. cū glo. c. dis'. c. fi. 7 bñ pbat lr̄a in. l. j. §. pēl. palle. in glo. vbi dicit' q̄ si aliq̄s hz priuilegiū ꝓsonale ducendi aquā ad fundū suū q̄ iniuria fit ei q̄ succedit in fundo si denegat' sibi ꝓsile priuilegiū. Et p istū tex. dixit ibi bar. nōbile ℣bū qd̄ solet multū allegari q̄ si fundus vel res emphiteoticaria reuertit' ad eccl'iaz p mortem vasalli vel emphiteote plat⁹ fac iniuriā heredi si ei petenti nō facit renouatōez seu ꝓcessionē sic habuit de functus. vñ dicit q̄ heres poterit adire superiorē illi⁹ plati 7 facē eū cōpelli ad ꝓcedendū. ℔ dictū ego limitarez q̄n plat⁹ esset alij cōcessur⁹ extraneo. ꝙ si vellet retinere penes eccl'iam nō credo q̄ posset cōpelli saltez si cessat nūc necessitas q̄ ꝓpulit eccl'iaz ad faciendū primā ꝓcessionē. vel forte q: eccl'ia indiget nūc 7 tpe p̄me ꝓcessionis nō indigebat. ar. in. c. nō dz in p̄n° de ꝓsang. et affi. al's frustra ꝓuidisset lex vt res eccl'iastica non daret' in feudū nisi recipiēti' ꝓ se 7 duob⁹ successorib⁹ p lineam masculinā. vt in autē. d̄ nō alienā. in. §. emphiteosis. q̄ an ꝓcedat hodie ℔ vltimū dictū dixi in. c. in pñtia. de pba. post Jo. an. ¶ Extra glo. opponit' ꝯ p̄ncipiū. c. vr̄ eñ q̄ intentio suffraganeoꝝ erat fundata ex ꝓfessione nūcioꝝ capli: nā isti nūcij ꝓfitebant' q̄ suffraganeoruz ꝓsensus multoties fuerat de gr̄a req̄sit⁹. vñ debuit valere ꝓfessio q̄ten⁹ p̄iudicabat canonicis ī eo q̄ ꝓfitebantur q̄ eoꝝ ꝓsensus fuerat req̄sit⁹ in electōne. q̄ten⁹ aūt ꝓfitebant' q̄ de gr̄a fuerūt req̄siti nō faciebat illa ꝓfessio fidē. q: q̄s pōt ꝓfiteri ꝯ se nō aūt ꝓ se. xx. q. ij. §. j. ℔ suffraganei poterāt recipe istā ꝓfessionem q̄ten⁹ faciebat ꝓ eis 7 respuere q̄ten⁹ faciebat ꝯ eos 7 ꝓ aduersarijs. facit. c. cū venissent. de insti. 7. c. ꝓterea. de transact. Sol'. dixit abb. q̄ isti q̄ fuerāt ꝓfessi erāt nūcij 7 nō ꝓcuratores. vñ eoꝝ ꝓfessio nō debebat nocere canonicis. Vel sc̄do intētio canonicoꝝ ꝓcernebat ꝓprietatē confessio istoꝝ cōcernebat possessiōez. Sed moderniores soluūt al'r 7 meli⁹ dicētes q̄ ista cōfessio emanauerat q̄lificate. vñ in effectu erat vnicū factū q̄lificatū. iō ñ poterāt suffraganei recipe 7 approbare cōfessiōez illā sine q̄litate. 7 ℔ dictū tenet' ꝓ legistas 7 canonistas. vt not. ī l. aurelius. §. idem queritur. ff. de liber. lega. vbi vide plene ꝙ bar. 7 in. l. siquidē. C. de excep. 7 ꝙ canonistas in. c. j. de confess. li. vj. facit. c. cū olim. de cēsi. secus ē q̄n cōfessio ꝓtinet duo facta sepata. tūc em̄ pōt aduersarius recipere vnum factum qd̄ facit ꝓ se 7 aliud qd̄ contra se facit respuere. vt no. in loco p̄alle. pone exemplū in p̄dicto casu confessus suz recepisse centū a te q̄ mihi debebas ex cā mutui nō potes tu dicere tuā intentōez esse fundatā q̄ mihi tradidisti centū et q̄ mihi incūbat on⁹ ꝓbādi q̄ ex cā mutui recepim. q: vt dixi ista cōfessio cōtinet vnicū actū q̄lificatū. nō ei confite⁹ recepisse a te centū simpl'r ꝙ illa centū q̄ mihi debebas. vñ debes aut totā confessionē recipe aut totā respuere. 7 idem dic q̄ ad terminos hui⁹ lr̄e. Exemplū, scdi petis a me centum occasiōe mutui ego rñdi q̄ bñ mutuasti centū ꝙ tu teneris mihi in mille ex alia cā. hoc casu tu bñ potes fundare intentōez tuā sup̄ ꝓfessione mea 7 respuere aliam ptem ꝓfessionis q: ꝓtinet factū sepatū. Sz do. car. voluit limitare ℔ vltimū q̄n cōfessio emanat viua voce. secus dicit si ꝙ scripturā. q: cū scriptura sit q̄d indiuisibile nō pōt ps eā approbare ꝙ se et respuere ꝯ se. allegat dictū. c. cū olim. 7 glo. in. l. publia. ff. de posiri. Sz ℔ dictum nunq̄ mihi placuit. 7 bar. apte sentit ꝓtrarium in d. §. idem q̄ritur. 7 bar. in. l. vnica. C. de confes. 7 optime facit tex. in. d. l. publia quicq̄d senserit ibi gl. 7 i. ca. siqd velit. xxxvij. dis'. nō ob. c. cū olim. q: loquit' de scriptura publica: ꝙ nos loquim̄ de p̄uata. naz p̄uata p̄sona bñ pōt scribere ꝯ se ꝙ nō ꝙ se. vt in. l. exemplo. de pba. vide tñ notabilē limitatōem quā ponit bal. in. d. l. vnica. dicit em̄ ℔ dictū nō p̄cedere indistincte in libr̄ mercatoꝝ. q: exq̄ scribūt ꝙ aduersario dz eis credi quatenꝰ scribūt ꝓtra dūmō q̄ntitas sit qua. mouet: q: officium istoꝝ coīter est approbatū 7 tacite vr̄ eis mandatuz vt ꝓficiant codicē rōnuz. vñ officiū scribendi nō dz eis dānosuz 7 placet mihi ℔ dictū. facit qd̄ no. in. l. quedā. 7 in. l. siqs ex argētarijs. ff. d̄ edendo. secus dicit ibi bal. in magna quātitate. q: tūc nō dz eis credi in fauorem eoꝝ licet liber ꝓtineat aliq̄ ꝓtra eos 7 ī fauorē aduersarij qd̄ bñ notabis. Dic etiā valere ꝓsuetudinē vt credat libris mercatoꝝ etiā in magna quātitate accedente tamen iudicis ꝓscia. i. si iudici visū fuerit. vt q: hēbit cōsiderare qualitatē mercatoris 7 granitatē p̄dictj. secus dicit si consuetudo hr̄et vt indistincte crederet' libris mercatoꝝ in eoꝝ fauorem q: talis cōsuetudo dat occasionē malignandi. ar. in. l. ꝙuenire. ff. de pac. totalibus. 7 in. c. quāto. de dinoz. Et nota ℔ dictū singulariter. ꝓtrariū tñ ipe sentit in. l. cūctos pp̄os. C. de sum. trini. 7 fi. catho. vbi dixit singulariter valere talē ꝓsuetudinem vel statutū allegauit. c. cū dilect⁹. de fide. instru. Sz mihi plus placet primū dictū qd̄ in veritate fuit ꝙ eum mag⁹ examinatuz 7 ideo illa dz dici sua opi. Non ob. c. cum dilectus. q: loquit' cum scriptura ꝓficit non ad cōmodū ꝓprium ꝙ alterius. nam ꝓsuetudo pōt inducere q̄ scriptura priuata sit auctētica nō tñ ad p̄iudicium cōmodū nisi cū p̄dicta distinctōne. s. accedēte indicis ꝓscia 7 hoc semp̄ notabis. Adde ad predicta vnaz limitationē bonā quatenus dixi q̄ si cōfessio fuit facta qualificate non pōt aduersari⁹ recipe ꝓtem q̄ten⁹ facit ꝓ se. ꝓ boc. c. j. ℔. e. 7. c. ij. j. de transac.

Postulatōez. Postulatō ꝛ pendet a gr̄a. vt spāius sic. Postulatio ꝓtra quā agit' de ꝓtempto pt

sine ꝓiudicio alicui⁹ reiici pōt tñ de spāli gra admitti.et habuisti in effectu hūc tex.s.c.pri. Loquit em de eodē facto 7 ꝓtinuat in ℣.nūcqs ante ℣.seq.si aūt. Mā ꝓtra dicentib⁹ ibi suffraganeis papa rndet ꝓut hic dicit in ℣. nūcqs.7 etiā mādauit ꝓut hic dicit. ¶ Nota ꝑmo q ꝑ postulatōz etiā supioꝝ pntatā nullū ius acquirit postulato vel alteri.q aūt dicit q postulātes nō pnt ab ea recedere intellige post pntatōnē supioꝝ factā.vt dicit.s. c.pri.in ℣.neqꝫ nocebat in fi. ¶ Scdo nota q postulationē pōt supioꝝ reiicē sine alicui⁹ ꝓiudicio.ex quo infertur q nullā iniuriā irrogat supioꝝ postulatōnez nō admittēdo.ꝓtra qd facit qd no.in.c.bone.el.j.s.eo. 7 b in glo.j.sed dic q iste tex.ꝓcedit qñ postulatio nō est ꝓcoꝝ diter facta seu agit ꝯ eā de ꝓtempto. Unde pōdera litera ibi ꝑ postulatōem memoratā.vnde refert se tex.ad illam postulatōem de qua in.c.ꝓcedenti ꝯ quā se oppo nebāt suffraganei. Secus aūt dicendū qñ postulatio fit ꝓpter vtilitatē seu necessitatē ecclie 7 ꝓcoꝝditer saltez a duab⁹ ptib⁹ collegij.nā talis postulatio nō pōt reiici sine iniuria postulantiū 7 ecclie in qua facta fuit postulatio.vt no.in.d.c.bone.7 ꝑ Jo.an.post Hosti.in.c.cum ad monasteriū.j.de elec.7 vide bonā glo.in.c. cupiētes. §.denicꝫ.in ℣.gra de elec.li.vj. ¶ Nota ibi de spāli gra q postulatōnis admissio dependet a gra spāli.sed intelligo mō ꝓdicto qñ postulatio nō est facta in ꝓcoꝝdia. tūc em interueniēte ꝓcoꝝdia dependet a gra nō spāli ꝫ generali.vt no.i.d.c.cupiētes. ¶ Itē nota q citat⁹ vt pntet se ꝓspectui iudicis pōt ꝓparē ꝑ ꝓcuratorē.ad idez vide bonū tex.7 qd ibi dixi in.c.penul.de iura.calū. ¶ In glo. ibi nisi publicatio scrutinij.glo.j.ꝓsequit hic opi. suam quā tenuit in.c.ꝓcedenti.sed vt dixi dc. hoc coīter ꝓbant.qz.c.publicato loquit in elec.nā dīa est int postulatū pntatū a patrono 7 electū. Electus em innititur pleno iure 7 petēdo confirmatōez in nullo petit gram.vñ vt dicit hic Jo.an.pōt supbe accedere ante supioꝝē etiam caputio nō eleuato si confidat de idoneitate ꝓsone sue 7 cōminari q nisi ipe confirmet habebit recursuz ad supioꝝē. Et intellige hoc vltimū in supioꝝe habente ius confirmandi citra papam. Nam papa pōt ex plenitudine pntātis confirmatōez impedire.facit.xj.q.iij.ꝑ principalē.7 c.cuncta ꝑ mundū.neqꝫ habet supioꝝē ad quē recurrat vt in.c.licet de elec. Pntatus ℣o ꝓsequit ius.vt in.c.cū bertoldus de re iudi.no. Jnno.in.c.dilectus de offi.del. tamen qz patron⁹ pōt variare aliū pntando.vt in.c.cuz aūt de iurepa.debet aūt cū humilitate petere institutionem vnde petit gram expeditōis.vnde debet leuare caputiū 7 se curuare. Postulat⁹ gūt oīno innitit gra iō debet genua flectē.i.cū maiori humilitate petē vt admitta tur postulatio 7 in effectu verba p̄dicta hoc intēdūt qz postulat⁹ nullū ius acqrit pntatus ℣o acqrit aliqd⁹ ius sed nō ita firmū sicut electus. Extra glo.qrit nūqd in distincte in alīs dignitatib⁹ seu officijs sit loc⁹ variationi.7 pone exemplū ꝓsiliū hui⁹ ciuitatis ꝑ se vel ꝑ aliqs cines fecit electōez de aliqua ptāte nūquid possint variare 7 recedē ab illa electōe sicut faciūt postulantes an ℣o teneant psistere sicut eligētes. 7 idē generalit pōt qri in oīb⁹ officijs que aliquib⁹ deferunt aut ꝑ dñm terre aut ꝑ vniuersitatē ꝑli seu collegiū inferioꝝ. De hac qstione vide ꝑ Bar.in.l.absenti.ff.de dona. ꝑ cui⁹ dicto satis iura canonica limitant 7 declarant. Et ꝓclude p⁹ eū sic quedā sunt officia que tenet deputat⁹ ad illa ex necessitate subire.vt officiū tutele cure vel alteri⁹ magistratus publici in ciuitate sua.nā tenet ciuis vel incola subire ℌ onera in loco nisi habeat iustā excusatōez.vt in.l.munerū in.§.iudicādi quoqꝫ necessitas.ff. de muneri.7 bono. 7 in.l.incola.ff.ad muni.no. Jnno.in.c.j. de his que fiūt a ma.parte ca. Et in istis acquirit ius electo quātūcūqꝫ absenti ante oēm acceptatōez.vt in.l.illud cuz.l.se.ff.de tuto.7 cura.dat ab his. Jdeo post electōez factā ñ potest illud officiuz sibi tolli.facit.C.in quib⁹ can.habenti tuto.qsi ꝑ totū. Ex quib⁹ infert q scholari electo in rectorē acquirit ius ꝑ electōez quātūcūqꝫ absenti nec pnt ampli⁹ electores ab electōe recedē. Quedā sunt officia que nō tenet qs subire nisi velit vt si eligit ad magistratū alteri⁹ ciuitatis.7 in istis ē distinguēdū.aut em electores elegerūt iure ꝓprio.vt puta in ꝓsilio hui⁹ ciuitatis.7 tūc ante acceptatōez officij pnt electores variare qm̄ aūt acceptatōez nō ē acqsitū ius electo. vt in pal.l.abnti.7 i l.q abnti.ff.de acq.pos.facit.c.si tibi abnti de ꝓbē.li.vj.§ post acceptatōez nō pnt variare. qz qsi quidā ꝓtractus est initus inter eligētes 7 electū.vt in.c. int canonicos.j. de elec. Qñqꝫ electores nō eligūt iure ꝓprio sed alieno. vt qz a supioꝛe habēt officiū 7 eligendi ptātē vel aliū eligendi 7 isti postqꝫ elegerūt nō pnt amplⁱ⁹ variare nō qz ius sit acqsitū electo absente sed qz functi sunt eoꝝ officio.vt in.c. in lris de offi. del. Et hec ē ratō qre canonici eligēdo absentē nō pnt variare qz functi sunt eoꝝ officio cum elegerūt nō mere ꝓprio officio sed ex officio eis iure delato. Hec etiā est rō qre epūs nō pōt variare ꝓferendo bnficiū absenti etiā ante acceptatōez. vt in.d.c.si tibi absenti.qz functꝰ ē officio suo. Ex q infert aliud dicendū in dño seculari vel papa q absenti deputauit seu ꝓtulit officiū vel beneficiū potest em ante acceptationē mutare sine eius iniuria sniam. postulātes ℣o licet iure alieno vtant pnt a postulatōe recedē.qz adhuc nō sunt functi eoꝝ officio qz postulādo disponūt solā postulare gram a supioꝛe.vnde nō sunt functi officio qz postulatio nō hz vim electōis sed est quoddā inchoamētuz ad officiū electōis obtinendū ideo pnt retrocedē.ar.bo.in c.qd aūt de iurepatro.an aūt electus ad dignitatē ecclesiasticam teneat illam acceptare.dicā in.c.sequēti.7 predicta bene notabis.

Et si vnanimiter Epūs nō ē eligend⁹ ad aliam dignitatē sed postulādus. Diuidit quo ad mentē nā primo recitat factū.scdo cassat electōez 7 ratōnem submittit. ¶ Nota ꝑmo q illud fit vnanimiter qd fit nemīe discrepante.qd clarius ꝓbat.s.eo.bone.el.ij. vbi dixi. ¶ Nota scdo q postulādus nō pōt eligi quātūcūqꝫ ꝓcurrāt oīa vota capli. ꝓcoꝝdia ℣o vnanimis ñ habet tollē defectū postulādi vt ꝓpter ꝓcoꝝdiam possit eligi. ¶ Nota tercio ibi liberū nō habeat.q nō dicit qs habē liberā facultatē alicui⁹ rei qñ sine alteri⁹ ꝓsensu nō potest de illa disponē. Liberā ergo ptātē habet qs quā do pōt sine alteri⁹ ꝓsensu disponē.vt no.in.c.licet epūs de ꝓben.li.vj.in.c.de multa.c.ti. ¶ Nota qrto q gesta ꝯ canones sunt nulla seu irritāda.hūc articulū plene examinaui in.c.ij.de testi.vbi vidē. ¶ Itē nota rōes quare epūs non pōt eligi ad aliā dignitatē sed dz postulari. est em alligat⁹ iuri alteri⁹ ecclie.vñ optet q ꝑmo gratiose absoluat a ꝓui vinculo. Et nota dīaz inter postulatōnem 7 electōem.nā multi pnt postulari q nō pnt eligi.7 qui sunt isti dicā statim cū glo. ¶ In glo.diuide hāc glo. in qtuoꝛ ptes capiēdo ei⁹ mentē. In ꝑma qrit de ratōne hui⁹ lre qre epūs nō dz eligi sed pot⁹ postulari. In scda pte ibi idē est dicendū.qrit an sint alij citra epos qui debeant postulari 7 nō eligi. In tercia incidēter tractat a quo debet peti vt postulatio admittat.i.qs est superioꝛ in admittēda postulatōe.ibi 7 ideo postulari.7 illā questionē interserit glo.ī medio scde qstionis ibi ℌ iō.qz incidēter eā formauit 7 nō ꝑncipalit.vñ apti⁹ illa ꝑticula poneret post finē scde qstionis. In qrta 7 vltima parte glo.qrit nūquid eligēdus possit postulari cū postulād⁹ nō possit eligi. 7 quarta ꝓsibi 7 nota q sit postulādus. ¶ Quo ad ꝑmā ptē dic clari⁹ qꝫ glo.q epūs nō pōt iō eligi qz matrimonio spūali est alligat⁹ ecclesie sue.vnde ꝓprie matrimoniū spūale nō est nisi inter epm 7 ecclesiaz suā. Ad hoc.c.sicut.vij.q.j.7.c.inter coꝛpalia de trāsla. pla.7 in signū huius matrimonij defert annuluz.vt in.c. clerici.j.de vita 7 ho.cle. Jdeo cū habeat ꝓiugē non pōt

ꝓsentire in aliã ꝓiugem qꝫ ꝓmitteret adulteriũ. vt in.d. c.sicut. Eligẽtes aũt ꝓsentiũt vt ī sponsuꝫ ꝛ ꝑ electionẽ initiat̃ matrimoniale vinculũ inter ecclesiã ꝛ electuꝫ. vt in.c.fi.de transla.plã. Oportet ergo vt prius absoluat̃ ab illo vinculo matrimoniali anteq̃ aliud matrimoniũ initiat̃ cũ alia ecclesia. ꝛ ideo debet postulari. qꝫ postulãtes nõ ꝓsentiũt in postulatũ sed solũ petũt gratioſuꝫ vt tollat̃ vinculũ ꝛ defectus. vñ quẽadmodũ hñs vxorem carnalẽ nõ põt ꝓsentire in scõaꝫ sed optet vt prius gratioſe absoluat̃ ab illa alꝫ ꝓmitteret adulteriũ. Ita dicẽdum ẽ in ꝓiugio ſpũali. iſta em̃ ꝓiugia ſpũalia ꝛ carnalia indicant̃ ad paria. vt in.c. inter corꝑalia de trãſla.plã. ꝛ hꝰ quo ad ꝑmã q̃ſtionẽ. ¶ Ad scõaꝫ an. ſ. ſunt alij postulandi ꝓter eꝑos glo. ponit hꝰ q̃tuor ꝓditões ꝑſonaꝝ que ſunt postulãde alij extra glo. voluerunt dare regulã qꝫ oẽs q̃ põt ꝓſentire electõi ſine ꝓſenſu alteriꝰ ſunt postulandi ꝛ nõ eligẽdi. q̃ regula coiter dãnat̃ videlicet in religioſis q̃ nõ põt ꝓſentire electõi ſine ꝓſenſu eoꝝ ſupioꝝ. vt in c. ſi religioſus de elec. li. vj. ꝛ tñ põt eligi in eꝑos vt in.d.c. ſi religioſus ꝛ.c. quoꝝũdã eo. ti. ꝛ li. Alij vovo luerũt tradere aliã regulã. ſ. qꝫ nõ valẽtes tranſire ſine licẽtia ſupioris debẽt postulari ꝛ nõ eligi ꝛ ſic ſumebãt. ar. ex verbis huiꝰ lr̃e in rõne ſui dũ dicit qꝫ eꝑs tanq̃ alligatus ꝛ nõ habẽs liberũ volatũ nõ põt eligi. Sed hec regula etiã nõ recipit̃ a doctoribꝫ. pꝫ em̃ eius falſitas in clericis habentibꝫ ecclias qui nõ põt dimittẽ eoꝝ ecclias ꝛ trãſire in alias ſine licẽtia ſupioris ꝛ tñ põt eligi. vt. j. de elec. in.c. dudũ. ꝛ in.c.cũ inter. cũ multis ſiliꝫ. ideo Inno. ꝛ alij doctores antiq̃ videntes difficultatẽ in dãdo regulã ꝓceſſerũt hꝰ ꝑ enumeratões caſuũ ſeu ꝑſonaꝝ numerando multas ꝑſonas que debẽt postulari ꝛ nõ eligi quas videas hꝰ ꝑ Jo.an. Alij moderniores voluerũt dare alias regulas. ſed mihi placet hec hmõi regula vt dicamus qꝫ eꝑi ꝛ ſupiores nõ põt eligi ſed debẽt postulari ꝑ ſupradicta. ¶ Dubitat̃ aũt circa iſtã regulã primo in eꝑo qui renũciauit eꝑatui nũquid poſſit eligi aut debeat postulari. de qua queſtione vide qđ no. in.c. post trãſlationẽ. j. de renũc. Sed opi. verior videt̃ qꝫ poſſit eligi qꝛ deficit rõ hꝰ poſita. talis em̃ nõ eſt alligat̃ alicui eccleſie matrimonialit̃. habet̃ em̃ ille qui renũciat q̃ ad eccleſiam ꝑ mortuo. xvj. q. j. §. ecce. vñ abſolut̃ a ꝑori vinculo. ¶ Scđo dubitat̃ in electo in eꝑm nõdũ ꝓſecrato in quo dic qꝫ ſi nõ eſt ꝓfirmat̃ põt eligi cũ poſſit ꝑori electioni renũciare. vt no. in.c. ſi electio. de elec. li. vj. vñ ceſſat in iſto ratio huiꝰ lr̃e. Si ꝛo eſt electꝰ ꝛ ꝓfirmatꝰ ſunt opiones ſed ſatis mihi placet qꝫ nõ põt eligi. qꝛ ꝑ cõfirmationẽ matrimoniũ eſt ꝓtractũ ꝛ ꝓfirmatũ licet nõdũ ſit ꝓſummatũ ꝑ ꝓſecratões. vt in.c. inter corꝑalia ꝑall̃. vbi bonus tex. nec põt renũciare ſine licẽtia pape vt ibi ¶ Dubitat̃ etiã in cardinalibꝫ. vñ quo ad officiũ reputant̃ maiores epis nũq̃d poſſunt eligi an ꝛo poſſint postulari exq̃ ſunt cardinales nõ eꝑi. nã qꝫ poſſint facit qꝛ in eis ceſſat rõ ꝓiugij ſpũalis. Jn ꝓtrariũ facit qꝛ in eoꝝ titulis habẽt eꝑalez iuriſditionẽ. vt dixi in.c. bis que de maio. ꝛ obe. ꝛ ſunt alligati romane eccle. ꝛ de his aliq̃d in.c. bone. el. j. §. eo. dicã latius quid tenendũ in.c. eccliã. el. ij. j. ti. ꝓi. ꝛ ꝑ hꝰ ſit declarata hec ꝑma regula. Secũda regula. oẽs clerici citra eꝑos nõ ꝓhibent̃ eligi ex eo qꝛ habẽt ecclias ſeu dignitates inferiores hec regula ꝓbatur in.c. ſi abbatem. j. de elec. li. vj. vbi ꝓbat̃ qꝫ abbas põt eligi in eꝑm. ꝛ ad idẽ. c. cum inter. ꝛ.c. dudũ. el. j. j. ti. ꝓi. vbi ꝑpoſiti ꝛ habẽtes dignitates inferiores pnt eligi. Ad idẽ. c. ſi religioſus quẽ allegat. ꝛ.c. quoꝝũdaꝫ eo. ti. ꝛ li. vbi habet̃ qꝫ religioſi etiã mẽdicãtes poſſunt eligi nõ tñ debẽt iſti tranſire ſine licẽtia ſupioris nec electioni ꝓſentire vt in dictis iuribꝫ. pnt tñ postulari postulatione nõ ſolẽni ante electionẽ de eis fiendã. poterũt postulari ab eoꝝ ſupioribꝫ vt eos licentiẽt ſeu ꝓcedant eligendos per eos. vt dixi in.c. j. §. eo. ti. ꝛ dãia inter iſtos ꝛ eꝑos eſt qꝛ ꝓpꝛie vt ꝑdixi matrimoniũ ſpũale nõ ꝓſiſtit niſi int̃ eꝑm ꝛ eccleſiã ſuã. Jnter alios ꝛo hñtes dignitates inferiores ꝛ ecclias eoꝝ non ꝓtrahit̃ ꝓpꝛie matrimoniũ ſed quaſi matrimoniũ. Et qꝫ ſit quaſi matrimonium ꝓbat̃ in.c. qꝛ ꝓpter iũcta glo. j. de elec. magis late dicit̃ quaſi matrimoniũ inter rectores eccleſiaꝝ ꝛ ipſoꝝ eccleſias. ꝛ latiſſime põt dici matrimonium ꝓtrahi inter canonicũ ꝛ ꝑbendã ſuã. cũ ergo iſti inferiores nõ dicantur ſtricte habere ꝓiugẽ pnt eligi ad aliã dignitatẽ licet ꝓſentire vel trãſire nõ valeãt ſine ſupioris licẽtia. Tercia regula magis generalis. patientes defectũ ꝓpter qđ nõ poſſunt exercẽ officiũ ad qđ ꝓmouent̃ vel alꝫ inhabilitant̃ a iure ad illud officiũ ſeu dignitatẽ nõ pnt eligi ſed debent postulari. ꝛ ſub iſta regula ꝓdebẽdunt omnes patiẽtes defectũ in ordine vel etate. Item irregulares criminoſi ꝛ intruſi ꝑ potentiaꝫ ſeculare. vt. j. ti. ꝓi. quiſq̃s. Itẽ qui ſemel fuit hereticꝰ ſeu ſciſmaticꝰ. vt. j. q. vij. ꝙueniẽtibꝫ cũ. §. ſequẽ. ꝛ. j. ti. ꝓi. qꝛ diligẽtia. ꝛ multi alij ꝓſiles. ratio huiꝰ regule pꝫ. nã exquo nõ pnt de iure exercere illud officiũ ſeu dignitatẽ nõ pnt canonici in eos ꝓſentire tanq̃ in ſponſos exquo nõ ſunt habiles ad illud matrimoniũ ꝓtrahendũ. ergo optet qꝫ ꝑus gratioſe tollat̃ ꝑ postulatõez illud impedimentũ. an aũt oẽs indigni poſſint postulari? dic qꝫ nõ. vt in.c. j. §. eo. Sed dicendũ eſt qꝫ aut ſunt indigni indignitate indiſpẽſabili. puta qꝛ ſunt heretici vel crimiõſi ꝓſeuerãtes in crimine vel quid ſiliꝫ ꝛ tũc non valet etiã postulatio de his facta ꝛ postulãtes iſtos ſcienter ꝑuant̃ ꝑ ea vice ꝑtãte eligendi ꝛ postulãdi. vt in.c. j. ꝛ. ij. §. eo. ti. Quidã ſunt indigni indignitate diſpẽſabili. ꝛ tunc ſubdiſtingue. quia aut indignitas eſt magna ita qꝫ durũ ſit aduerſus illam diſpẽſare ꝛ tũc nõ debẽt etiã postulari. Ad hoc vide bo nũ tex. in.c. poſt trãſlationẽ in fi. j. de renũc. aut nõ ẽ ibi tanta indignitas. vt qꝛ patiunt̃ defectũ in etate fortẽ re ſpectu vnius vel duoꝝ annoꝝ. ꝛ tunc ꝓcedit qđ dixi qꝫ pnt postulari. tñ intellige dũmodo in postulatõe exprimant̃ oẽs defectus. nam ſi aliqđ ſubticeret̃ tũc talis postulatio nõ eſſet admittẽda ꝛ ſciẽter talẽ postulantes eſſent ꝑuati modo ꝑdicto. ar. in.c. innotuit. j. ti. ꝓi. dixi poſt doctores. §. e. c. j. ¶ Venio ad terciã ꝑtem glo. ſ. a quo ſupiore ſit petẽdũ vt postulatio admittat̃. ꝛ dicla tius q̃ glo. qꝛ aut postulat̃ quis in eꝑm ꝛ tũc ad ſolũ pam ꝑtinet postulatõez admittere. qꝛ vt dicũt doc. ꝛ bene cã eꝑoꝝ numerat̃ inter maiores cãs ꝛ cauſe maiores reſeruant̃ pape. vt in.c. maiores. j. de bap. ꝛ in.c. vt debitus in fi. j. de ap. ꝛ in.c. qđ trãſlationẽ de offi. dele. cum ſiliꝫ. aut fit postulatio ad inferiores dignitates ſeu eccleſias. ꝛ tũc ad eũ ad quẽ ſpectat postulatõnis admiſſio quia admiſſio postulatõnis habet vim ꝓfirmatõnis. vt dixi in.c. j. §. eo. Hoc intellige dũmodo apud iſtũ ꝓfirmatorẽ ꝓcurrãt duo. Primũ qꝫ poſſit diſpẽſare in illa dignitate ratõe cuius fit postulatio. naꝫ ſi nõ põt diſpẽſare nõ põt postulationẽ admittere cũ ibi requirat̃ diſpenſatio. ꝛ ideo ſi canonici postularẽt puta in archidiaconũ aliquẽ habentẽ. xviij. annos dũtaxat nõ poterant ab eꝑo petere vt iſta postulatio admittat̃ licet ad eum alꝫ ſpectet ꝓfirmatio electõnis. ratio qꝛ ſup iſto defectu etatis nõ põt eꝑs diſpenſare. vt in.c. vnico de eta. ꝛ qli. li. vj. Secũdo requirit̃ qꝫ iſte ad quẽ ſpectat cõfirmatio ſit eꝑs. nã vt dicũt hic doc. ꝛ fuit originalit̃ dictũ Jnno. in.c. ij. de eo q̃ furtiue ordinẽ recepit. inferiores ꝑlati citra eꝑos nõ pnt diſpenſare niſi in caſibꝫ ſpecifice eis ꝑmiſſis. vnde ſi caſus eſt ſpecifice ꝑmiſſus poterit tũc abbatiſſis inferic ꝛ ibꝫ postulari exquo habẽt ꝑtãtẽ ꝓfirmãdi. ꝛ dãia inter eꝑos ꝛ inferiores in mã diſpẽſandi hec eſt. qꝛ eꝑi ſemꝑ diſpẽſant vbicũq̃ a iure ꝑmittit̃ diſpenſatio in genẽ lz ſpecifice nõ ꝑmittat̃ eꝑis. vt no. Jnno. i.c. dilectus de tẽpo. ordi. Dixi plene i.c. atſi clerici. §. 8 adulteriꝫs de iudi. Sed inferiores eꝑis nõ diſpenſant niſi in cauſis ſpecifice eis ꝑmiſſis. vt no. i. d. c. ij. ꝛ dixi i. d. §. de adulteriꝫs. ¶ Quo ad q̃rtã ꝛ vltimã ꝑtẽ glo. dic hodie

De electione.

vt habet in.c.vnico eo. ti.li.vj. Et glo. in effectu ponit hic veritatē. nō em̄ debet eligi postulād⁹. qz debēt canonici ꝓuidere ecclie meliori mō quo ꝑnt. exq̄ ergo iste eligibilis ē debet eligi z nō postulari. qz p electionē initiat matrimoniū spūale nō aūt sic p postulationē. vt dixi in c.j.s.eo. Si tn̄ dubitat vtrū aliquis sit eligibilis vel postulabilis tūc pōt teneri theorica hui⁹ glo. z dic plenius vt habet in tex. z glo. z. d. c. vnico. ¶ Extra glo. quero nūquid postulat⁹ possit ꝓsentire postulatōi sue sicut electus ꝓsentit sue electōi. vt in.c. quaz sit de elec.li.vj. dic q nō. nam anteq̄ postulatio admittat p supiorē nō potest iste ꝓsentire qz cū nullū ius sit sibi quesituz notaret ambitōe debet tn̄ declarare intētionē suā. si xpo vult cōsentire bn̄ poterit dicē nō dissentio. sed eps postulatus nō debet dissentire neq̄ ꝓsentire sed debet dicē neq̄ cōsentio neq̄ dissentio sed dispositōi dn̄i pape me ꝓmitto de quo vide bo. tex. iūcta glo. in.c. cupiētes. in. §. deniq̄ de elec.li.vj. Dixit em̄ hic Jo.an. q eps nō habet ī hoc ꝓsensuz nec dissensuz. qz exquo semel passus ē epari pōt trāsferri etiā inuitus ad aliā dignitatē. licet ei a ꝓncipio quis nō cogat inuitus acceptare epatū tn̄ exquo eps est z semel ꝓsensit nō pōt ampli⁹ ꝓdicē. vn̄ in hoc ꝑm hoste. ꝓpat monacho q̄ nō habet ptātē ꝓdicendi supiori suo. xxj.q.j.nolo.c.nō dicatz. z hoc verū ꝑm eū si ē ꝓsecratus. si em̄ est tn̄ ꝓfirmatus tūc inuitus nō transfert qz n̄ pōt inuitus ꝓsecrari sed satis ē q dignitati cedat si nō vult ꝓsecrari. vt in. d. c. ij. de trāsla. pla. nō tamē pōt cedē sine licentia pape vt ibi. Sed pbyter parochial pōt inuit⁹ transferri ad aliā eccliam ꝑm eū. allegat. c. quesitū de rerum ꝓmu. Aduerte nā ex istis pōt solui q̄stio an q̄s compellat acceptare dignitatē eccliasticā. z pōt hec questio diuidi in duo mēbra. Aut queritur de eo q̄ nondū ē ꝓmotus. aut de ꝓmoto vtrū inuit⁹ possit transferri. ¶ Quo ad ꝑmū dixit hic do. an. q si ē laicus nō ꝓpellit. vt no. in c. cū ad monasteriuz de elec. si ē cleric⁹ pōt p̄cise ꝓpelli p papā sed alius supior citra papā nō pōt eū p̄cise ꝓpellē vt sic inuitus efficiat p̄latus. Sed pōt eū ꝓpellere vt de nolēte fiat volēs q̄si causatiue puta p excoicatōnem vel alīs remedijs. allegat glo. que ꝺ tz. vij. q.j. scias. Jdē tn̄ quo ad ꝑmū sentit hic Paul⁹ de leazar in repetitōe h⁹ c. Sed q̄ ad ꝓmotū trāsferendū trāsit do. an. cum dicto Jo.an. z hosti. que. s. retuli. Do. car. tenuit ꝺ simplr q nunq̄ pōt quis p̄cise ꝓpelli vt efficiat p̄latus. qz ad cōtrahēdū istud matrimoniū requirit ꝓsensus. vt in.c. cū inter canonicos. j. ti. ꝑi. Jtē nō ꝓpellit quis bn̄ficia acceptare. vt in. c. vbi ista. z. c. gesta. lxxiij. di. Et hec q̄stio pōt esse multū vtilis ad effectū dū queritur nūquid epat⁹ ipius trāslati vacet a tpe trāslatōis facte p papam an a tpe acceptatōnis facte p eps in trāslatū. z fuit olim arduа questio in epo florētino ꝓmoto in absentia in cardinalē. nā dubitabat vtrū ante acceptatōez cardinalatus vacaret epatus a tpe quo fuit ꝓnunciat⁹ cardinalis an xpo a tpe acceptatōis dūtaxat. Et vide tu de hac q̄stione qd̄ no. Jo.an. in regla qd̄ ob grāz de re.iur.li.vj. nam doctores fuerūt varij vt ibi no. z respectu epi trāslati placet mihi hec opi. quā tz glo. Jo. mona. vt ibi notat. q aut papa trāsfert ep̄m ad aliū epatū ꝓpter necessitatē vel vtilitatē ecclie z tūc si de hoc cōstat vacat epatus postea a tpe trāslatōis qz nō debet in hoc expectari ꝓsensus epi. ar. opti. in. d. c. scias. z placet mihi q efficiat etiā inuitus p̄lat⁹ alteri⁹ ecclie qz nō dicit d nouo matrimoniū ꝓbere. Ecclesia em̄ vniuersalis ē vnū corp⁹ mystic̄ū. vn̄ exquo semel ꝓsensit epari in hac eccla vli non pōt resistē pape si ꝓ bono publico vult eū trāsferre ad aliā eccliaz pticularē. qz solū ꝺ alterat loc⁹ nō aūt dignitas respectu ecclie vlis. Ad hoc facit optime tex. in. d. c. scias. aut papa trāsfert epm ꝓpter meritū psone z tunc nō vacat prius epatus nisi a tpe acceptatōis. qz exq̄ papa fecit ob grām sui dz expectari su⁹ ꝓsensus. ar. in. d. regula qd̄ ob grām. Jo.an. post Jo.mo. in. d. regula. Jn aliīs xpo si nūq̄ q̄s fuit ꝓmot⁹ in epm puto q nō possit p̄cise ꝓstitui eps etiā p papā qz nō pōt de nouo ꝓbē matrimoniū spūale sine ꝓsensu. vt in. d. c. cū inter. Sed papa posset illū ꝓpellere ad acceptādū si hoc facit ꝓ bono publico saltē q̄n nō repit alī⁹ ita eque idone⁹. vn̄ dixit Jo.an. notabile verbum in. d. c. si electio de elec.li.vj. q peccat elect⁹ nō acceptādo dignitatē ad quā eligit si nō repit alī⁹ eque idone⁹ ꝓ quē possit illi ecclie ꝓsuli. pl⁹ etiam dicit q p̄sbyt parochial possit trāsferri inuit⁹ dūmodo subsit cā sufficiēs. puta qz nō pōt priori ecclie ꝓficere ꝓpter duritiē plebis vel q̄d sile. Jn cōcilio tn̄ pisano cui p̄fuit Alexander ꝓpter iprudētiā quorūdā sūmorū pontificū fuit statutū vt ipi z abbates nō possint transferri inuiti nisi subesset cā euidens z rōnabilis.

De electione. Rubrica.

¶ Cōtinuat hec rubrica ad p̄cedētē ꝺ ordine. qz postulatio ē ꝓambula electioni. fit em̄ vt p eā sublato impedimēto efficiat q̄s habil ad eligēdū merito post rubricam p̄cedentē subijcit ista de electōe. Aduerte hec ꝓtinuatō doctoz habet locū respectu postulatōnis nō solēnis aut etiā solēnis ꝑm dispositōnez intrinsecā iuriū. sed hodie vt dixi in.c.j.s.ti.ꝑi. vt euitet circuit⁹ admissio postulationis solēnis habet vim electōis z ꝓfirmatōnis. z ista ꝓtinuatio pōt colligi ex his que dixi. s. ti. ꝑi. sup rubrica. nā. s. visuz ē de vno mō p quē ꝓuidet ecclie p viam gre nūc subijcit aliū modū p quē ꝓuidet p viaz iuris qz postulatio innitit gre z electō iuri. vt dixi in.c.penul. s. ti. ꝑi. Et qz in tractatu electōis pōt dubitari de ptāte electi ideo ne auctor brēt materiā ponēdi rubricā spālē subiecit etiā de electi ptāte. Quid aūt sit electio dixi super rubrica. s. ti. ꝑi. Et scias q electio ē nomē verbale z noīa verba bn̄t duplicē significatōez actiuā. s. z passiuam. vt no. in. l. ij. ff. de duo bo reis. vn̄ tantuz ē dicere de elec. q̄ntū de his q̄ pn̄t eligē z de his q̄ pn̄t eligi. Jtez de forma electōis z de tpe eligēdi z de his oīb ꝺ tractat in nigro. Nicolaus abbas siculus.

Nullus in ecclesia. Congregatio ecclesiaz seu collegiuz ecclesiasticū debet sibi p̄latū eligere z aliter adeptus ecclesiam expellēdus est. vel summa aliter z sic. Ecclesie collegiate nō debet ꝓuideri de p̄lato p collatōnem seu ꝓuisionē sed p electionē canonicam fiendā per ipsum collegiū. h. d. Primo ꝓhibet. Et scdo contra factum vitiat. scda ibi si xpo. ¶ Nota ꝑmo vnā regulā in materia ꝓuisionis ecclesiaz. nam si eccl'ia est collegiata nullus citra papā pōt ibi p̄ficere p̄latū sed debz fieri electio p illos de collegio z electus ꝓfirmari p supiorē. vt in c. transmissaz. z in. c. nihil. j. e. naz pondera lram ibi si xpo aliter. excludit ergo oēm aliā ptātē. z de legato cardinali ē tex. in. c. penl. de offi. dele. li. vj. vbi pz q nō pōt se impedire in ecclesijs collegiatis quo ad p̄latū ipsaz eccliarum. olim xpo ꝓuisio epatuū ptinebat ad papā. vt in. c. j. z. ij. xxij. di. ꝓuisio xpo inferioz ecclesiaruz ptinebat ad epm. Sed postmodū hec ꝓuisio fuit innouata z in ecclesijs cathedralib⁹ z collegiatis fuit data ptās ipis collegijs eligēdi p̄latū. Jn aliīs xpo non collegiatis fuit data ptās p̄ntandi patronis. z vide de origine huius facti bo. glo. quā tenebis menti in. c. quāq̄ de elec. li. vj. z qd̄ no. Jo.an. in regula qd̄ alicui gratiose de re.iur.li.vj. in mercurialib⁹. ¶ Nota scdo ibi in ꝓgregatione. ibi fuerūt. q ad hoc q clerici in eccl'ia bn̄ficiati habeāt electionē p̄lati optet q sint in ecclesia vt collegiuz secus aūt si sunt ibi singulariter bn̄ficiati. vt in. c. dilecta de excess. p̄la. vbi bon⁹ tex. cū gl. Qualit aūt cognoscat an clerici sint vt collegiū aut vt singl'ares vide p Jnno. i. c. cū nobis. j. e. ti. z ibi dixi. ¶ No. tercio ibi p̄sbyter eligat. q q̄libet p̄lat⁹ pōt appellari p̄sbyter. ē em̄ hoc nomē dignitatis.

vt in.c.cleros.xbſi. pſbyt'.xxj.di.7 tex.cū glo.ī.c.nō pōt j.de re iudi. 7 colligit' boc nōbile exponēdo lr̄am pſbyter.i.plat⁹.olim nō erat dr̄ia in noib⁹ ſed eligebat' vn⁹ pſbyter qui p̄erat oīb⁹ q̄ bodie vocat' epūs.vt in.c.olim. xcv.di. ¶ Scdo tex.exponit' ibi pſbyter vt pſbyter eligat'.ſ.in plat̄ū.qr̄ q̄ p̄eſt collegio eccl'iaſtico dz eē pſbyter cū habeat curā aiar̄ reſpectu collegij.vt ī.c.j.de eta. 7 q̄li.nō tn̄ req̄rit' neceſſario vt tpe electōnis ſit pſbyter ſed ſatis ē vt tpe debito efficiat' pſbyter.vt ī.d.c.j.7ī.c. cū in cūctis.§.inferiora.j.eo. ¶ Ultimo no.q̄ adipiſcēs eccl'iaz aliter q̄ p̄ viā electōis p̄ſumit' p ambitōez 7 cupiditatē adeptus illā 7 boc ꝓcedebat olim anteq̄ ſummi pōtifices reſeruarēt etiā ſibi ptātē ꝓuidēdi eccleſijs collegiatis. ¶ Hodie aūt ceſſat iſta p̄ſumptio cū electōes bodie nō ꝓferāt ius virtute reſeruatōis.ꝓdeſt tn̄ multū electio canonicoꝝ qr̄ facilius papa mouet' ad ꝓuidēdū vbi ꝓcurrūt vota canonicoꝝ. ¶ Jn glo.j.ibi tres collegiū ponderā glo. nā videt' velle facē dr̄iam inter ꝓgregationē 7 collegiū vt duo ſufficiāt ad ꝓgregationē faciendā vt bic.tres xpo requirunt' ad faciendū collegiuz. ſed glo.inquātum habuit hūc intellectū nō bene loquit' qr̄ ꝓgregatio capit' bic ꝓ collegio. ſi em̄ nō facerēt collegium nō ſufficeret ꝓgregatio pluriū.vt in.c.dilecta ō ex ceſ.pl'.vide glo.x.q.j.in.c.j.que rectꝰ loquit' dicēs q̄ de iure canonico duo faciūt collegiū de iure ciuili requirūtur tres.vt in.l. neratius hic allegata.7 forte potuit eſſe diuerſitatis ratio qr̄ nō reperiunt' tot clerici bn̄ficiati ſicut laici.7 hec opi.eſt magis cois. ¶ Poſſet ſcdo modo lr̄a intelligi q̄ duo eligūt plat̄ū .ſ. tercio mortuo.vnde a p̄ncipio req̄runt' tres ſicut de iure ciuili.ſtandū em̄ ē iuri ciuili exquo nō repit' exp̄ſſe correctū p̄ ius canonicuz. Sed hec opi. nō videt' ſuſtētabilis qr̄ ius collegij ꝓſeruatur etiaz in vno alijs mortuis.vt hic dī in glo. 7 in.c. gratū.ē.ti.p̄ri.vñ ſi tex. habuiſſet reſpectū ad mortuos feciſſet mētionē etiā de vno. Glo.tn̄ hic in fi.voluit reſtringere tex.vt duo faciāt collegiū. Sed Jo.de ligna.7 Pe.vident' reprobare ꝟ dictū glo. mouent' ꝓmo qr̄ ad eſſe collegij nō requirit' vt ibi ſit plat⁹.vt no. Jnno.in c.cū nō ignores.j.de p̄ben. vñ ſicut duo clerici p̄nt facē collegiū vt ꝟ ita plat⁹ 7 clericus. Saluādo glo.vt dicunt doctores diſtingue ſic q̄ aut a p̄ncipio ſtatuit' vt ibi ſit collegiū duoꝝ quoꝝ vn⁹ ſit plat⁹ 7 alius cleric⁹. 7 nō puto boc fieri poſſe qr̄ plat⁹ nō eſt ꝓprie de collegio nec venit appellatōe collegij cuz ſit caput collegij.de quo vide glo.nōbile in cle.vt bi qui de eta.7 q̄li.g̃ oportet q̄ p̄ter p̄latū ꝓſtituant' in eccl'ia ſaltē duo qui faciant collegiū.nā a p̄ncipio nō p̄ōt collegiū ꝓſtitui in vno 7 in hoc caſu ſaluo iſtam glo. aut a p̄ncipio fuit ſtatutū ſimplicit' vt in eccl'ia eſſent duo clerici collegialit' 7 tunc iſti faciūt collegiū vt bic. 7 cū habeāt iura collegij p̄nt ſi bi eligere plat̄ū etiā ex ſeip̄is.ō quo vide qđ no. Jo.an. in regula in toto de re.iur.li.vj.in mercurialib⁹. Et ſi eligūt vnū ex ſe tūc ius collegij remanebit ī altero qr̄ ñ p̄ōt plat⁹ eſſe caput collegij 7 ip̄m collegiū.7 ſic p̄ōt ſaluari dictū illoꝝ doctoꝝ. ¶ Scdo p̄cipalit' no.glo.ī eo q̄ dicit q̄.x.boies faciūt populū. Jtē no.glo.in.d.c.j.x.q. j.7 Bar.in.l.p̄tor all'.in glo. Et boc facit ad ſtatutū quo punit' is qui ꝓgregat populuz de nocte vt ſi ꝓgregauit x.boies dī ꝓgregaſſe totū populū. Jdē dic de plebe.nā x.faciūt plebē.vt in.c. vnio.x.q.iij. Jdē dic de gente.vt no.Bar.in.d.l.p̄tor.vnde dicūt ſe ꝓſuluiſſe in ſtatuto quo puniebat' qui ꝓgregaret gentē de nocte vt ſi ꝓgregauerit.x.incidit in ſtatutū. boc ꝓbat ꝙ.l.oēs pl'i.ff.de iuſti.7 iur.iūcto.§.oēs pl'i.inſti.de iu.nā.vbi dicit' ꝓbari q̄ gēs 7 popul⁹ ſūt ſynonyma. Dicūt tamē q̄ ſi boies eſſent equites ſufficerēt pauciores ad faciendū gentem. puta.v.nūero ꝙ.l.oēs.ff.de abigeis.vbi reſpectu quinq̄ ouiū ſed reſpectu equi qđ eſt aīal magnū dicit' abige⁹ q̄ ſubtraxit vnum. Et in eo q̄ glo.dicit q̄ plures q̄z.x.aut xv.faciūt turbā. Jdē dic de cetu.vt ꝓbat' in.l.p̄tor p̄al. reſpectu xpo familie dic q̄ ſaltē requirūt' tres ad faciendā familiā.vt in.l.pnūciatio.ff.de xp̄.ſig.no.glo.ī.d c.j. ¶ Oppono ꝯ tex.in eo q̄ collegiū eligit ſibi plat̄ū.nā capitulū eccl'ie cathedralis nō bz platōez epāl'em.ergo nō poteſt eligēdo illā transferre in aliū qr̄ nemo dat qđ nō habet.vt in.c.qđ aūt de iurepatro. Sol.dicit Jo.de ligna.q̄ collegiū nō habet ius plat̄ois formalit' habet tn̄ virtualiter.ſic' in dño fundi q̄ formalit' nō bz ius in ſeruitutē cū res ſua nemini ſeruiat 7 tn̄ p̄ōt in fundo ſuo cōſtituere ſeruitutē.vt in.l.p fundū.ff.de ſui.ruſticoꝝ prediox. ¶ Hoc dictū mihi nō placet in oīb⁹ collegijs.vt capitulū eccl'ie cathedralis nō p̄ōt dici q̄ xp̄tualit' habeat ius epāle cū a ſolo papa ꝓcedat bec ptās.xxij.di.c.j.7.ij. Sed p̄ōt dici q̄ capl'm nō aūcte ꝓpria ſed ex ptāte offi cij ſibi tributi a canone nō eligūt iure ꝓpio.vt dixi ī.c. pe.ē.ti.p̄ri. Sed in iſtis collegijs inferioꝝ⁹ 7 maxime popularib⁹ poſſet ꝓcedē dictuz Jo.de ligna. ¶ Scdo oppono ꝯ tex.de.c.obeuntib⁹.lxij.di. vbi nō ſolū collegium ſed etiā religioſi vocant' ad eligendū ep̄m. Sed dicit Lōpoſto.q̄ religioſi vocant' nō ad eligendū ſed ad ꝓſiliū impēdendū 7 eſt illud de honeſtate ꝑm eū. Jlle tn̄ tex.videt' irritare electōez aliter factā. de ꝓſuetudine tn̄ nō ſeruat' qđ ibi dicit'.popul⁹ aūt vocat' nō ad eligēdū ſed ad ꝓſentiendū electioni.lxij.di.in.c. plebs.cū ſequēti. ¶ Princeps etiaz vocat' vt defendat ab oppreſſionib⁹. vt in.§.p̄ncipib⁹ ea.di. Sed aduerte pone q̄ popul⁹ nō vult ꝓſentire electo ꝙ collegiū nūquid debet irritari electio? Vide glo.notabilē.lxij.di.c.j.que dicit q̄ non erq̄ babet cauſaz rōnabilē ꝯdicendi niſi ſcandalū generatur. Et nota ſingularit' boc vltimū q̄ cū ſcandalo populi nō debet quis p̄fici etiā interueniēte electōne collegij. ꝙ quo optime facit.c.cū teneamur de p̄ben.7.c.ij.de rēnūc. Et ſingulare dictū Jnno.ibi vbi dicit q̄ ſi popul⁹ p̄ſequit' plat̄ū iam inſtitutū nec p̄ōt ꝓpeſci a tali p̄ſecutione vt popul⁹ quieſcat 7 eccl'ia ſtet in quiete debet plat⁹ cedere vel remoueri ꝙ ſuperiorē aſſignato tn̄ ſibi bono cābio qđ ſingularit' no. ¶ Jtē reſpectu eoꝝ qđ dixi dō p̄ncipe vide nōta ꝙ Jnno.in.c.qđ ſicut de elect. vbi dicit q̄ p̄ōt ex ꝓſuetudine induci vt canonici nō ꝓcedant prius ad electōez q̄z denūciēt p̄ncipi mortē plati vt p̄tant ip̄ius aſſenſuz in electōe futuri plati aliter caſſabit' electio attētata ꝯ ꝓſuetudinē.ar.bo.in.c.lectis.lxij.diſ. ¶ Jtē p̄ōt p̄nceps obijcē ꝯ electū q̄ eſt ſibi ſuſpectus in regimīe.nō em̄ tenet' admittē plat̄ū de quo nō poſſit cōfidere ne forte reuelaret aduerſario ſecreta regni.ꝟ dictum poſuit Jnno.in.c.ſup bis de accu.qđ eſt ſingulariter notandū. ꝙ boc em̄ dictū ſatis equū poterit p̄nceps nō admittē ꝓuiſuz ꝙ papā ſi p̄ōt ꝓbabilit' oſtendere illuz ſibi ſuſpectū. ¶ Quero q̄d ſi oēs de collegio ſint mortui ad quē ſpectabit tunc ꝓuiſio eccl'ie doc.in cle.in plerisq̄ de elec.7 archi.in.c.cuz ſumus.ix.q.iij.dicunt q̄ ad ep̄m qui eligat nomīe collegij. Sed tu limita boc dictū quādo ad ep̄m p̄tinebat ius ꝓfirmādi electū a collegio. vnde in boc pono meliorē regulā q̄ ꝓpter negligentiā collegij vel mortem omniū de collegio ius ꝓuidendi devoluit' ad eū qui habebat p̄tātem ꝓfirmandi electū ſine ſit epūs ſine ſit alius plat⁹. Jdē dic quo ad ius ꝓſtituendi vt patrono negligente vel mortuo ſine herede ius ꝓuidendi devoluat' ad illū ad quē p̄tinebat inſtitutio.ad boc vide glo.notabilē 7 tene illā ſemp̄ menti in cle.vnica.de ſupplē.neg.pla.in xp̄.ꝓuiſionē. ¶ Querit' quarto qualiter ꝓuidet' alijs bn̄ficijs ſeu eccleſijs nō collegiatis So.dicit ꝟ Lōpoſto.q̄ ad p̄ntationem patroni ſi bn̄t patronū.vt in.c.nobis de iurepa. Si aūt nō bn̄t patronū ꝓuidebit epūs.xvj.q.vij.oēs baſilice ſed tu dic latius vt dicā in.c.cū eccleſia vulterana.j.eo.vbi tractabo generaliter de p̄tāte ꝓferēdi oīa bn̄ficia ſiue ſint in eccleſia cathedrali ſiue in alia. ¶ Querit' quinto q̄ forma debeat obſeruari in electōe qn̄ in eccl'ia nō ſunt plures q̄z duo vel tres. So.dicit gof.q̄ eligāt more antiq̄ qr̄ ꝓpt' defe-

ctum ꝓsonaꝝ nō ꝑnt seruare formā.c.qꝛ ꝓpter.j.e.Tu dic vt latius ibi dicā. ¶Querit sexto nūquid bñficiati in eccl̄ia vltra canonicos habeāt vocē in capl̄o. Docto res coīter tenēt ꝙ nō quātūcūqꝫ sint ibi ꝑpetuo bñficia ri. qꝛ solū canonici faciūt collegiū ⁊ vnū corp⁹ cū eꝑo. vt in.c.nouit de his q̄ fiunt a ꝑla. Et idē notāt doct.in.c.q̄. de instī. vbi dixī. ⁊ idē dic in ecclesijs collegiatis inferio ribꝫ vt canonici solū faciāt collegiū nō aūt ibi hñtes alta ria seu capellanias vel alia bñficia. vt ꝓbat in.c.dilecta. iuncta glo.j. de excess. ꝑla. ¶Ultimo hic querit nūquid qō hic dicit habeat locū in collegio seculari vt illi ꝺ col legio possint sibi eligē vnū rectoꝛē ? dic ꝙ si exercēt ali quā ꝓfessionē vel negociatōez licitā ⁊ honestā ꝑnt sibi eligere rectoꝛē qui habebit iurisditōnez in ciuilibꝫ in his tm̄ que oriunt occasione illi⁹ ꝓfessionis seu negociatio nis.tex. est nōbilis in.l.fi. C. de iurī.om. iudi.no. Inno. in.c.cū ab ecclesiaꝝ de offi.ordi. ⁊ in.d.c.dicā. ⁊ Bar.in l.fi. C. de collegijs illicitis. Idē dic in facientibꝫ collegiū ex aliqua pia causa. vt sunt isti disciplinati vel facientes collegiū ꝓ maritādis puellis vel silibꝫ pijs actibꝫ.naꝫ isti faciunt collegiū approbatū. vt in.l.fi.ff. de colleg.illicitis per Bar. Dixit tamē idē in.d.l.fi. ꝙ ꝑlatus istoꝝ ñ ha bebit iurisditionē sed solū pōt disponere in volētes pōt tamen aliquē cassare de collegio si nō vult obedire. facit c.ex lr̄is de ꝓsti. Nico. abbas.

O Bius episcopus. Populus nō ꝺꝛ eꝑm vel aliū ꝑlatū eligere. vel sic. Electus ad clamo rem ꝑl̄i nō ꝺebꝫ ꝓ supioꝛē ꝓfirmari. Primo ponit nar ratio ibi quā synod⁹. Scꝺo approbat ibi synod⁹. No ta ꝑmo modū ⁊ practicā ꝓdendi canones seu ꝓstitutio nes in ꝓcilio generali. nā vnus ex ꝑlatis ꝓcilij ꝓponit to tam materiā ꝓstitutōis fiende ⁊ interrogat totū ꝓciliuꝫ vtrū velit sic statuere ⁊ si ꝓciliuꝫ acquiescat habet illud ꝓ statuto. ⁊ hoc idē obseruat in istis vniuersitatibꝫ se cularibꝫ. vt no. Bar. in.l. oīes pl̄i. ff. de instī. ⁊ iur. vbi ꝺat aliā practicaꝫ vt ꝓponat materia in ꝓfuso. vtputa ꝺicet vn⁹ placet ꝓuidere sup tali materia postmodū in surgēt ꝓsultoꝛes ꝺātes sup illa materia varia ꝓsilia sta tuēdi ⁊ illud ꝓsiluū qꝺ obtinebit in vniuersitate erit lex seu statutū ipius vniuersitatis. ¶Nota scꝺo ⁊ tene mē ti. ꝙ synod⁹ seu ꝓciliū generale facit qñqꝫ ꝓstitutōes ci tra materiā fidei. Ex q̄ infert ꝙ ptās eccl̄iastica ē in pa pa ⁊ in tota eccl̄ia. in papa est tanqꝫ in capite in ecclesia aūt tāqꝫ in coꝛpe. vñ vide tex. notabilē in.c. ita dñs. xix. di. vbi dicit ꝙ ptās nō fuit ꝺata soli petro sed toti eccle sie. petro tamē tanqꝫ capiti eccl̄ie. hoc tamen nō est sine opinionibꝫ. nā multi volūt ꝺicere ꝙ tota ptās fuit col lata petro ⁊ ꝑ ꝓsequēs residet in solo papa. de quo ple nissime ꝺixi in quadā disputatōe ⁊ aliquid dicā in.c.si gnificasti. j. eo. ¶Tercio nota ꝙ lex edita in cōcilio pōt publicari noīe ꝓcilij lz nulla fiat mētio de papa vt patet ibi synod⁹ rñdet ꝛc. ⁊ idē ꝓbat in.c.j. de sponsa. ⁊ ī.c.ad uersus de īmu. eccl̄. in quibꝫ.c. dicit seu actus attribuit pape cū ꝓsilio ꝓcilij. ⁊ ꝓcorꝺa vt ꝺixi in.c.j. de spon. in tellige tamē ꝙ papa hic ꝓhibēdit appellatōne synodi. quia nō pōt fieri ꝓciliū generale sine papa. vt in.c.mul tis. xvij. di. ¶Quarto nota ꝙ synodus qñqꝫ capit ꝓ ꝓcilio generali ⁊ est synodus nomē grecū. vñ latine ideꝫ est qꝺ ꝓgregatio. sed solet tamē coīter capi synodus ꝑ ꝓgregatione quā facit eꝑs ex clericis sue dioceſ. vt. j. de accu. c. sicut olim. vnde coīter ꝺicim⁹ ꝙ eꝑi faciūt syno dum. archieꝑs facit ꝓciliū ꝓuinciale vocādo. s. omnes eꝑos ꝓuincie. ⁊ de his plene ꝑ Inno. in.c. graue. j. de ꝑ ben. papa ꝺicit facē ꝓciliū generale respectu ꝑlatoꝝ to tius oꝛbis. Dubiū tn̄ est de iure q̄s ꝺebeat interesse ꝺ cō cilio generali ⁊ ꝺare vocē. plene ꝺixi in ꝺicta disputatō ne. ¶Itē nota ꝙ in populo ꝑsumit existere aliq̄s ñ ha bens sincerā fidē sed potius ꝑmio ⁊ mercede coꝛrupti bilis. ⁊ videt in hoc mirabilis iste tex. qꝛ quilibet in sin gulari ꝑsumit bonus. vt in.c.fi. j. de ꝑsump. ⁊ tñ in ꝑl̄o collecto nō est ista ꝑsumptio respectu singuloꝝ vt hic. ¶Ultimo nota ꝙ ꝑl̄us nō pōt sibi eligē ꝑlatuꝫ seu rectoꝛē eccl̄iasticū quātūcūqꝫ videat eligē vnanimit ⁊ cō coꝛditer. neqꝫ sufficit ꝙ clamoꝛ ꝑl̄i etiaꝫ insurrexerit in eccl̄ia petēdo aliquē in ꝑlatū. qꝛ potuit hoc fieri in frau dem vt dicit in lr̄a. Sꝺ quero q̄ꝺ intēdit ibi tex. ibi lr̄as ꝑl̄i ꝛc. Sol. pōt intelligi iste tex. ꝺuplicit ꝑm doc. ꝙ cū queritur de ista instītutōe sua ad eꝑatū vel aliā ꝑlaturam rñdebat ꝙ habebat lr̄as ꝑl̄i qui insurrexerat in eccl̄ia vnanimit eū eligēdo. Vel scꝺo petebat iste ꝓfirmatōez a supioꝛe ⁊ de electōe sua faciebat fidē ostendendo lr̄as ꝑl̄i qui eū elegit. q̄ quidē electio nō valet ꝺuplici respe ctu. Primo qꝛ facta ꝑ laicos. vt in.c. massana. j. e. Secū ꝺo qꝛ fuerat facta ad clamoꝛē ꝑl̄i. ¶Nota ꝙ min⁹ ꝓre sumit ꝓ toto ꝑl̄o q̄ꝫ ꝓ aliquibꝫ ꝓuidētibꝫ de ꝑl̄o. qꝛ in toto ꝑl̄o repiunt multi nō habētes rectū iudiciū rōnis sed coꝛruptibiles. ⁊ limita hūc tex. ꝑ.c. querelā. j. eo. naꝫ q̄ñqꝫ ꝑl̄us pōt br̄e ius pñtandi vt ibi nō tamē eligendi vt hic ⁊ in.c. nobis de iurepatro. ¶In glo. in ℣. coꝛrūpi ibi qꝛ frequētius. ⁊ hoc facit ꝙ valet ar. a coīter acci ꝺentibꝫ etiā in malo ꝑsumēdo in.c.j.j. de cle. non resi. vel solue alter ꝑm Hosti. in malo ⁊ in bis que ꝺ̄ ius fiūt nō potest nisi malus animꝰ ꝑsumi. vt in.c.j.j. de ꝑsump. ⁊ in c. etsi xp̄c de iureiurā. secus in ꝺubijs et hoc casu loquit ꝓtrariū formatū in glo.

P Ostquā Electio canonica cōfirman da est ꝺebet tn̄ supioꝛ añ con firmationē inqsirere de ꝓuersatōe ⁊ vita electi vbi fuit ꝓuersatus. ꝑmo ponit vnū dictū. scꝺo aliud ibi cui⁹. ¶Nota ꝑmo ꝙ ꝓfirmatio est necessitatis. licz ele ctio a ꝓncipio fuerit volūtatis. Canonici eīm nō tenent eligere certū sed postq̄ꝫ eligunt ꝺūmodo idoneū. vt ī.c. quia ꝓpter.j.eo. supioꝛ ad quē spectat electōis ꝓfirma tio tenet ex ꝺebito electionem ꝓfirmare si nihil impedit electum. hinc est ꝙ ptās ꝓfirmandi seu instituendi pti nens ad eꝑm transit ad capitulū sede vacāte. vt in.c.cū olim de maio. ⁊ obe. ⁊ in.c.ij. de instī. li. vj. secus in ptāte ꝓferēdi seu eligēdi. vt in.c. vnico ne sede va. li. vj. ⁊ in.c. fi. de regula. c. li. naꝫ ꝺiuersitatis ratio est. qꝛ ꝓfirmatio seu institutio est necessaria ⁊ nullā libertatē supioꝛ in ea exercet sed vtit iurisditōe necessaria. sed collatio seu ele ctio est libera. de quo vide qꝺ ꝺixi in ꝺicto.c.cum olim. ¶Scꝺo ex hoc ⁊ ex tex. nota ꝙ electio nō tribuit ple nū ius ante ꝓfirmatōez fiendā ꝑ supioꝛē. ꝺebet ergo ele ctio ꝑus necessario ꝓfirmari ⁊ ꝑ ꝓfirmatōem acq̄rit ele ctus exercitiū iuris ꝓpetētis ꝑlature. ante eīm ꝓfirmatio nē habet ius solū in habitu nō aūt in actu. de q̄ vide bo. glo. lxij. di. c. quāto. ⁊ in.l. ꝑuatoꝛ. C. de iurī. om. iudi. ꝺicā plen⁹ in.c. trāsmissaꝫ. j. eo. ⁊ idē ꝺic in electōne fa cta ꝑ collegiū seculare. ꝺebet eī de iure ꝓfirmari ꝑ supio rem. vt no. ꝑ glo. ⁊ doc. in.d.l. ꝑuatoꝛ. Et ꝑ illā glo. ⁊ iu ra in ea allegata ꝺixit Bal. in auc. habita. C. ne fi. ꝑ pa. ꝙ electio facta ꝑ vniuersitatē scholariū de rectoꝛe est ꝺ iure ꝑ supioꝛē ꝓfirmāda. fatet tamen ꝓsuetudine posse induci vt sine ꝓfirmatōne administret. ⁊ ita videm⁹ ho die coīter practicari in studijs italie. Puto tamē ꝓsue tudinē nō valere quo ad eccl̄iastica collegia. qꝛ talis cō suetudo posset esse ꝺānosa multū ipis eccleſijs quia pos sent trāsire indigni nō habita ꝓfirmatōe a supioꝛe ⁊ ni bil est qꝺ magis eccl̄ie nocet q̄ꝫ ꝙ indigni assumant ad regimē ipsaꝝ. vt ꝺicit tex. in.c. nihil. j. eo. ꝓsuetudo autē ꝺānosa multū eccleſijs nō valet. vt in.c.j. de ꝓsue. ⁊ spe cifice ꝺ̄ hanc ꝓsue. facit tex. in.c.cū venerabilis de ꝓsue. ⁊ c. auaricie. j. eo. li. vj. ¶Nota tercio ꝙ supioꝛ ad quem spectat ꝓfirmatio ñ ꝺebet ex arrupto electōez ꝓfirmare sed ꝺꝛ ꝑus inq̄rere de vita ⁊ moꝛibꝫ electi. ⁊ hodie ꝺꝛ in ꝓfirmatōe ꝺuari forma de q̄ in.c.fi. j. e. li. vj. alⁱs ꝓfirmatō est nulla vt ibi. ⁊ idē ꝺ̄ in glo. singulariť q̄ ad instītutō nē fiendā de ꝑītato ꝑ patronū. nō eīm ꝺebet supioꝛ in-

stituere istū nisi ꝑus mittat edictū. Jn alijs ꝓuet qđ ibi habet'. ⁊ no. singl'r hoc vltimū. Qualit' aūt dz supior in formari respectu substātie? ꝑmo dicit ħ Jnno. q nō oz necessario q superior recipiat testes vel iuramētū sed pōt inquirē ꝑ famaz ⁊ ꝑ lr̄as testimoniales. Lōpos. tñ dicit q imo recipiat testes instr̄a ⁊ etiaz admicula fame. Jo. an. vī approbare ꝑmū ar. c. tua de coha. cle. ⁊ mulie. Sz vide tu qđ dixi in. c. j. s. ti. pri. Et puto si ꝯdictor apparreat tenet' superior recipe ꝓbatões oblatas ꝑ ꝯdictorem vt. d. c. fi. eo ꝙ deficiēte relinquerē hoc arbitrio suo. nā ꝑm famā electi recipiat ꝓbatões. nā possibile ē q elect⁹ ita notorie sit idone⁹ vt nulla alia sit fienda examinatio vt ē bo. tex. in. c. ꝙstitut⁹. el. ij. đ ap. ⁊ vide bo. tex. cū glo. xxiij. di. in. c. nullus. ¶ Ultimo nota q inquisitio fame debet fieri in loco vbi qs est cōuersat⁹. ⁊ dicit alibi lex q q̄s est bñdus ꝓut estimat' in ciuitate sua. ff. de q̄stionib⁹ l. j. Sed ꝑ declaratōe lr̄e quero cui incūbat onus ꝓbādi idoneitatē vel dignitatē electi cū tex. ħ mādat electionē cōfirmari sub ꝯditōe si nihil electū impediat. So. dicūt doc. q electus p̄sumit' idoneus. vt in fi. c. de p̄sump. superior tñ dz ex officio inq̄rere. puto ꝑmū dictuz ꝓcedē q̄ ad bonitatē intrinsecā. q̄ ad extrinsecā ꝙ ⁊ accidētaliter ꝓueniētē cessat p̄sumptio. vñ si dubitat' d̄ tali idoneitate nō dz superior ꝯfirmare talē nisi ipe doceat se esse idoneū. vt apte ꝓbat' in. c. cū dilecti. j. eo. meli⁹ in. c. cum nobis eo. ti. vbi fuit dilatata ꝯfirmatio q nō potuit cōstare q elect⁹ hret etatē a iure req̄sitā. ⁊ vide ad materiā oīa q̄ no. Jo. an. in regula infamib⁹ de re. iur. li. vj. vbi ꝑsequit' materiā qñ ꝯdictor apparet ⁊ opponit vtruz sibi incūbat onus ꝓbandi istā idoneitatē extrinsecaz an ꝙ electus teneat' probare. ⁊ vide de vtraq̄ idoneitate tex. cū glo. in. c. si forte. j. e. ti. li. vj. ¶ Ultimo q̄r̄' q̄d si superior rēnuit electōz ꝯfirmare nulla legitima cā in ꝯriū existēte. So. dicūt doc. ⁊ bñ q dz recurri ad superiorē vt ipm compellat electōez ꝯfirmare. ar. in. c. null⁹ de iure patro. Dic tu meli⁹ q superior poterit ꝯfirmatori p̄figē certum terminū ad ꝯfirmādū ⁊ si infra terminū nō ꝯfirmauerit ptās deuoluit' ad eū. nā licet ad ꝯferendū ⁊ eligendū sit tps a iure p̄fixū tñ ad ꝯfirmādū vel instituēdū nō repit' tps p̄fixū a iure ideo oz vt mō p̄dicto ꝓcedat' vt dixi post do. de rota in. c. ij. de ꝓces. p̄ben.

¶ Significasti. Electo ī archiep̄m sedes aplica palliū non tradet nisi ꝑus p̄stet fidelitatis ⁊ obediētie iuramentū. Et ptinet istud. c. ad sc̄dam ptē rubrice. ꝑmo ponit admiratōez quā ꝯfundit. sc̄o duplex admirādi motiuū cui rñdet. tercio ꝯcludit. sc̄da ibi aiūt eē. tercia ibi cum igit'. ¶ Nota ꝑmo q palliū pōt mitti electo in archiep̄m p nūciū. ¶ Sc̄o nota quē posse exigē iuramētum p aliū puta ꝓcuratorē vel nūciū ⁊ ei vī iuratū cui⁹ noie iurat'. ꝓcor. c. si diligenti de p̄scrip. ¶ Tercio nota illa verba ꝑ que xp̄c ꝯstituit ꝑncipē ⁊ papā beatū petrū s. pasce oues meas ꝛc. non qūt ꝑ illa tu es petrus ⁊ super banc petrā ꝛc. nā ꝑ illa verba xp̄c ꝑmisit sibi pontificatum cū fuerit locut⁹ in futurū ꝛc. Jtem ista verba pasce oues meas fuerūt dicta petro post passionē quo tpe petro fuit collat⁹ pontificat⁹. vt in. c. ꝙsiderandū. l. di. vbi dicit' q petrus fuit fact⁹ pontifex post delictū abiuratōnis ꝑ eū ꝑmissuz. Et videt' qđ habet' in. c. fidelior ea. di. dixi plene ī. c. trāslato. s. de ꝙst̄i. ¶ Nota quarto q xp̄i actio dz esse nr̄a instructio. ꝓcor. ij. q. j. de⁹ omnipotens. ⁊. c. q̄liter ⁊ q̄n. ij. de accu. ¶ Nota quinto q papa ñ potest aliq̄d disponē ꝯ euangeliū. de q̄ vide bonū tex. in. c. sunt q̄daz. xxv. q. j. ¶ Nota sexto q ꝑ fide obediētia ⁊ vnitate ē licituz iurare. adde alios casus q̄ ħ hñt' in glo. ¶ Nota septio q ꝯcilia generalia ñ sunt sup̄ papā. vñ nō p̄nt statuēdo p̄figē legē pape imo ī oīb⁹ statut⁹ ꝯcilij intelligit' excepta auctoritate pape. ⁊ ē iste tex. sat⁹ ī hoc nōbilis. ⁊ quotidie allegat' p̄sertim vbi disputat' de potentia pape ⁊ concilij. ⁊ vide duos tex. ix. q. iij. alior. ⁊. c. nemo. vbi dī q nemo pōt iudicare ꝑmaz sedē. s. papam nec augustus nec ꝑl'us nec clerus. ⁊ facit. c. cuncta p mundum. ⁊. c. ꝑncipalem ea. cā ⁊. q. Et ꝑ ista arguit ħ Jo. an. q ſnie pape est standū si ꝯdicit ſnie toti⁹ ꝯcilij. remittit ad no. iij. di. in istis. ⁊. c. sicut. xv. di. ⁊ in. d. c. alioz. vi de etiā glo. in. c. legim⁹. xciij. di. vbi tex. ambrosij facit in ꝯtrariū dicentis q orbs ē maior vrbe. infert etiam Jo. an. ꝑ istū tex. q solus papa pōt interp̄tari statuta ꝯcilij. nec mirū ꝑm eū cū possit etiā tollere ⁊ limitare. vt ē glo. in. c. statutū de rescrip. li. vj. que dicit q licet honestū sit q papa nō reuocet statuta cōcilij sine cōsilio ip̄ius concilij pōt tñ si vult. ꝑ q̄ facit tex. ibi ⁊ tex. ħ. sed tex. iste et oīa p̄dicta debēt limitari ⁊ restringi ad ea que pendent a plena dispositōe pape. Nā in his que sunt iur̄ positi ui indubitāter papa ē supra conciliū q ipe est caput ecclesie. vñ licet ptās fuerat data pape ⁊ toti ecclesie papē tñ fuit attributa tanq̄z capiti. vñ dz moueri corp⁹ ad dispositionē capit̄. ⁊ vide ad p̄dicta bo. tex. in. c. ita dñs. xix. di. ⁊ in. c. in nouo. ⁊. c. q̄uis. xxj. di. ⁊. xviij. q. j. in. c. loquit'. ⁊. c. pudēda. ⁊. c. qñcūq̄. hñt locū in his q nō dependent a plena ptāte pape nō est tñ simpl'r dicendū q pa sit supra cōciliū. Jdeo ⁊ in ꝯcernētib⁹ fidē ꝯcilia ē supra papā. vñ nō pōt papa dispone ꝯ dispositū ꝑ ꝯcilia vide tex. ⁊ glo. in. c. anastasius. xix. di. hinc est q concilia pōt ꝯdēnare papā de heresi. vt in. c. si papa. xl. di. vbi dicitur q papa pōt esse heretic⁹ ⁊ de heresi iudicari. ⁊ dicunt doc. in. c. in fidei fauorē de here. li. vj. q ꝯcilia est in ꝯcernētib⁹ fidē etiā dictū vnius ꝑuati esset ꝑferendū dicto pape si ille moueret' melioribus rationib⁹ ⁊ auctoritatib⁹ noui ⁊ veteris testamenti q̄s papa. nec ob. si dicat' q conciliū nō pōt errare q̄r xp̄c orauit ꝑ ecclesia sua vt nō deficeret. vt in. c. maiores in ꝑn. de bap. ⁊ no. xxiij. q. j. arrepta. ⁊ in. c. pudēda. q̄r dico q licet ꝯcilia generale repñtet totā ecclesiā vl'em tñ in veritate ibi non est vere vl'is eccl'ia sed repñtatiue. q̄r vl'is eccl'ia cōstituit ex collectione omniū fideliū. vñ oēs fideles orbis ꝙstituūt istā ecclesiā vl'em caput ⁊ sponsus est ipe xp̄c papa aūt ē vicarius xp̄i ⁊ nō vere caput eccl'ie. vnde no. glo. in cle. ne romani de elect. que no. dicit q mortuo papa eccl'ia nō est sine capite ⁊ ista est illa eccl'ia. vñ possibile est q vera fides xp̄i remanēt in vno solo ita q verū est dicere q fides nō deficit in eccl'ia sicut ius vniuersitatis pōt residē in vno solo alijs peccantib⁹. vt no. in. c. gratū. s. ti. pri. hoc patuit post passionez xp̄i. nam fides remāsit dumtaxat in beata virgine. q̄r oēs alij scādalizati sunt ⁊ tamē xp̄c ante passionē orauerat ꝑ petro vt non deficeret fides sua. ergo nō dicit' defice nec etiam errare si remanet vera fides in vno solo. ⁊ forte binc dicit glo. no. xxj. dis. c. q̄uis. q vbi sunt boni ibi est eccl'ia romana. Jtē dic q in ꝯcernentib⁹ vl'em statū eccl'ie nō pōt papa disponere ꝯtra statuta ꝯcilij si statuēdo ꝯtrariū decolorar̄et stat⁹ ipsius eccl'ie. vt dicit tex. j. q. vij. ⁊ si illa. ⁊ in ħ casu intelligo multas glo. que vident' velle q papa nō pōt dispensare ꝯ vl'em statū eccl'ie. vt no. in. c. lras de resti. spol. ⁊ vide qđ no. Jnno. in. c. quāto de cōsue. vbi dicit q papa ñ est ꝑmittēdus venire cōtra statū generalez ecclie sine cā rationabili ⁊ alijs no. secus dicerē vbi nō decolorar̄etur seu diffamaret' eccl'ia. vt q̄r ex causa rōnabili papa vult venire limitādo statū ecclesie seu tollēdo statum collegij supra statum ecclesie. sic intelligo qđ no. glo. in. c. q̄r perpetua. xxv. q. j. Jtē adde ad p̄dicta glo. singularē in p̄dicto. c. si papa. q̄ dicit q si papa est in peccato mortali notorie ⁊ scādalizat alios nec ē corrigibilis. quia in tali peccato iugiter ꝑmanet q pōt tanq̄z heretic⁹ puniri. q̄r

videt male sentire de fide. Et nota ppetuo illã glo. que tenet p oẽs. z ꝫ sufficiãt in trãsitu lectiõis q̃tũ ad hanc mãz. ¶ Jn gl. j. in fi. vel dz ſm doc. ab apos qđ est nũci⁹ z chrysis qđ ẽ aur q̃si nũcij deaurati. dicũt tñ q nũcij pape nõ sunt tales: ꝫ plũbati. ꝫ dic q nihilomin⁹ pñt dici aurati. qz dãt plũbũ z rportãt aur. ¶ Jn glo. ij. i fi. ꝫ gl. inolute loquit: i effectu tñ sentit tres so. ad ꝓriũ forma tuz de. c. q̃pio. vbi dic spũalia esse tradẽda omi ꝓditõe cessante. ¶ Prima so. est q ista nõ fuit cõditio i effectu: ꝫ poti⁹ qđã als monitio. nã monuit vt iuramẽtũ pstaret. qz palliũ ex antiq̃ ordinatõe nõ est alit tradẽdũ. Secũda so. q a supiori põt apponi ꝓditio. nec tñ inducit symonia. hec so. nõ ꝓcedit in aliq̃ citra papã. qz q̃sq̃ inferior dz spũalia pure ꝓferre sic iura disponũt. vt i. c. fi. d pac. ij. j. e. li. vj. vbi discutit an valeat collatio bñficij quam facit epus sub ꝓditõe si vacat. z cõcludit ibi q dz epus q̃tũ põt pure bñficia ꝓferre. vñ ibi retractant electões q fiũt ꝫ ꝓditõe. facit regula act⁹ legitimi. d re. iur. li. vj. z qđ ibi no. maxie p Dy. Jn papa ꝛo põt dici q in his q̃ sunt symõiaca de iure positiuo põt apponẽ ꝓditiõem vt vult. qz est supꝑ ius positiuũ. vt i. c. pposuit. de ꝓcess. pbẽ. ꝫ i his q̃ sunt symõiaca de iure diuino nõ põt papa apponẽ ꝓditõem p quã inducat symõia. ad ꝫ qđ no. gl. i. c. ex pte. j. de of. dele. z i. c. cũ ꝓcidẽ. j. de pact. Sz alias ꝓditões ex natura earũ peccatũ ñ ducẽtes põt papa apponere etiã nõ alterãdo nãz bñficiorũ. vt i. c. si gratiose. z qđ ibi no. de rescꝑ. li. vj. z. vij. q. j. pastoral. An aũt possit epus apponẽ on⁹ bñficio vacãti tractat hic ¶ Hos. sed mã est hic imptinẽs: iõ dicẽdũ vt plene no. i. c. significatuz. de pbẽ. z i. c. vnico. vt eccliastica bñfi. Tercio solui glo. q ea q̃ tacite insunt pñt expmi in traditiõe spũaliũ sine aliq̃ vitio symõie. z hãc so. nota tanq̃ verissimaz. et q̃tidie allegat in̄cto tex. z idẽ no. i. c. olim. j. de resti. spo. z i. c. ad audientiã. d pscrip. hec em̄ ẽ regula iuris q si ea q̃ tacite insunt expmant vt inhereãt nihil operant. i. l. ij. ff. de le. j. z in. l. ꝓditões. ff. de cõdi. z demõ. Et itellige vt dixi qñ expmunt vt insunt: als sec⁹. z sic soluit ꝓriũ qđ formari põt de. l. si ita relictũ. in. §. illi si volet. d le. j. vbi dz q si relinq̃ illi centũ si volet legatũ est ꝓditionale. secus ẽ si relinq̃ simplr: z tñ illa ꝓditio si volet tacite inest legato cũ legatari⁹ possit repudiare legatũ. Sz quõ fit ibi expssio. put tacite inheret. nã qñ relinq̃ si volet suspẽdo virtutẽ legati i euentũ ꝓditõis. vñ nihil acq̃rit legatario antecꝑ declaret volũtatẽ suã: vt ibi. ꝫ qñ simpliciter fit relictũ acq̃rit legatũ etiã ignoranti lz ꝓmutabilr si voluerit acceptare. qz dispositio ẽ pura z nõ ꝓditionalt vt i. l. cũ pꝛ. §. surdo. ff. de le. ij. Et vide ad põdicta bo. gl. i. c. vno. de spõ. li. vj. Ex põdictis decidit q̃stio. epus ꝓtulit vni eccliam curatã sub ꝓditõe si resignauerit primã: nũquid teneat als collatio: Collect. ꝫ q sic. ꝫ ꝓditio tacite inest. ar. in. c. de multa. de pben. z dic q inest tacite cũ effectu. tñ tenet resignare pmã. vt i. d. c. de mlta. Ad ppositũ g iura antiq̃ disposuerũt vt palliũ nõ tradat nisi iuramẽto pstito. nil g noui hic deducebat in ꝓditõe ꝫ expmebat illud qđ inerat ex dispositõe iuris. ¶ Jn gl. in ℟. p vnitate in fi. Jdẽ no. i. c. null⁹. j. d iureiur. z. j. q. vij. quotz. Sz an z qñ gnãlr sine peccato iurat licz: dic vt dixi i. c. z si epus. z i. c. si ℟o de iureiur. ¶ Jn glo. i ℟. excipit auctas: ibi aut i iuramẽto. hoc itellige ꝑm q dixi i. c. veniẽtes. de iureiurã. s. de his q̃ dependẽt a plena dispositõe pape. i alijs aũt nõ itelligit excepta auctas i iuramẽto. imo dicim⁹ q papa nõ põt quẽq̃ absoluẽ a iuramẽto sine causa. vt no. glo. i. c. q̃nto. de iureiur. z Jnno. i. c. cũ int. p. de renũ. z idẽ est i oibꝫ q̃ sunt de iure diuino. nã ꝫ illa sine cã papa nõ põt dispẽsare. vñ nõ ẽ tutus coram deo cũ quo papa dispẽsauit. vt est glo. singlaris in. c. nõ est. j. de voto. p hoc facit tex. in. c. sunt q̃daz. xxv. q. j. Jdem dic quo ad cõcilia gnãlia vt intelligat excepta auctas pape. s. in his q̃ dependent a plena ptãte pape. z in his in quibus concilij non est supra papã. qđ declara vt. s. dixi. z lati⁹ tetigi in q̃dã disputatiõe. z ſm ea q̃. s. dixi puto limitãdã glo. in. c. tsiqs pecuniam. lxxix. dis. q̃ disputat vtr papa possit accusari de symonia. z ꝓcludit q nõ. qz symõia nõ est stricte heresis de q̃ papa põt accusari. Sz limita vt ꝓdixi: nisi esset talis symonia q̃ induceret peccatũ notoriũ z scãdalizaret glios z i ea esset incorrigibil. vt no. p gl. in. d. c. si papa. ¶ Jn glo. pe. supꝛ ℟bo assumũtur in fi. vel dic clari⁹ post doct. q iõ tex. dicit q palliũ assumit de corpe beati petri. q̃a traditio pallij imediate dependet a romana eccl̃ia. ideo tex. vtit hic illa dictõe tñ. Nec ob. q pãarche dãt palliũ archiepis sibi sbiectis. vt in. c. antiq̃. de ꝓbil. qz illud nõ fit sine auctẽ pape. vel dz assumẽ de corpe beati petri. qz ꝓsecrat in quodã altari qđ est ꝓstructũ in honorem beati petri z cõsecratũ. ¶ Post. tñ dicit nõ referre in cui⁹ honorẽ altare sit cõsecratũ nã dicit se bis exptũ i receptõe pallij. qz vn⁹ ex diaconis cardinalib⁹ de mãdato pape palliũ tradidit. Et dicit ℟ba q̃ habent i. c. ad honorẽ. j. de aut. z vsu pallij. Quare aũt dicit tex. q archiepi sunt mẽbra de mẽbro: So. dicũt doc. q vnica est ecclesia vniuersalis. xxiij. q. j. loquit. cui⁹ caput est ipse deus seu papa loco dei. ceteri ℟o prelati z eccl̃ie particulares sunt mẽbra hui⁹ capitis vel mẽbra ex mẽbris. naz sicut i hũano corpe a brachio ꝓcedit man⁹: a manu digitus: a digito vngues. ita a capite romane eccl̃ie procedunt sedes pꝛiarchales: ab istis archiepales: ab istis episcopales: ab eis inferiores prelati. Est g̃ i sũma vniuersalis eccl̃ia vnũ corpus: z prelati eccl̃ie pticulares sunt mẽbra hui⁹ corpis. Et aduerte qz sentiunt p hoc tacite doc. q digitus sit mẽbr. Sz tu dic melius vt no. bar. in. l. ij. de pub. iudi. dixi in. c. j. q̃ cle. vel vo. z in sũma cõclude q illud ꝓprie dz mẽbr qđ hz officiũ p se distinctũ i corpore. vñ ꝓprie manus est membrũ sed non digitus. sed digitus est pars membri. facit optime. c. singula. lxxxix. di. ¶ Jn glo. i fi. in fi. dic q illud est speciale in deposito quo non admittitur cõpensatio propter rationem que ibi redditur. Nico.

QUia diligẽtia. Si scismatic⁹ ad vnionem eccl̃e reuersus eligit in epm electio nõ tenet: sed ex dispensatõe põt cõfirmari. Jn ꝑ ponit q̃stio iuris. Jn secũda rñsio: ibi duxim⁹. q̃ tria facit. Primo ꝓfirmari g̃tiose pmittit si tria cõcurrãt. Secũdo de cõsecratõe ꝓuidet. ibi mãdãtes. Tercio ꝓtestat ibi salua. ¶ No. ꝑ q incidẽs semel i scismã seu adherẽs antipape nõ põt amplius de iure eligi seu ꝓmoueri i epm. dispẽsatiue tñ poterit vt hic. z i. c. nos cõsuetudinẽ. xij. di. z. j. q. vij. cõueniẽtib⁹ cũ. §. se. ¶ An aũt incidẽs i scismã sit heretic⁹: vide glo. singu. xxiij. q. j. §. j. z est ꝓma glo. post glo. sume. q̃ dicit q nõ si credit papatũ esse apud illũ cui adheret Et idẽ dic i eo q̃ tenet se ꝓ papa. z allegabat multuz ꝓ singlari gl. illa i scismate ꝓterito. nã dicebãt illi q̃ se gerebãt ꝓ sũmis põtificibus q nõ poterãt p cõciliũ indicari. qz papa nõ põt accusari nisi de heresi. vt in. c. si papa. xl. di. Sz i casu isto scismã est sine heresi. vt dicit illa glo. singularis. Sz ex aduerso rñdebat q glo. illa poterat ꝓcedere in scismate nõ ineterato. ꝫ cũ illo scismã fuisset ãtiq̃tũ. nec darẽt operã efficacẽ vt tolleret nõ erat sine g̃uissima suspitõe heresꝫ. Jtẽ poterãt rñdere z melius q ꝓriũ ꝓcedat i papa idubitato. sed exq̃ int xpiãnos dubitabat q̃s esset ver⁹ papa hec ptãs discernendi cõpetit cõcilio. vt est tex. singularis in. c. si duo forte cõtra fas. lxxix. di. ¶ No. secũdo ibi abiurato scismate vnũ casuz in q̃ crimiosus penit⁹ dz crimẽ abiurare. i. cũ iuramẽto renũciare. z idẽ fit i casu heresꝫ. vt i. c. q̃ties. j. q. vij. heretici g̃ z scismatici nõ debent recipi ad vnitatẽ eccl̃ie nisi prius abiurato crimine. ¶ Tercio nota casum in quo electio nulla tanq̃ facta de ineligibili dispensatiue admittitur z cõfirmatur p supioreꝫ. regulariter autez ꝓ

vt in.c.innotuit.j.eo. ℣ No.q̃rto q̃ subditi nõ tenent obedire supioꝛi scismatico nec ab eo recipe oꝛdies nec aliq̃d sacr̃m imo pñt ꝓpꝛia aucte ab eo recedere. vt est glo.in.c.cũ nõ liceat de p̃scpt. vñ patriarcha aq̃legien. q̃ erat i scismate nõ req̃rit ℔ ad ꝓsecrãdũ suffraganeũ ℔ fit cõsecratio ab alijs suffraganeis catholicꝭ. Et ex ℔ z ex tex.bñ no.casũ in q̃ suffraganei supplẽt defectum metropolitani.an aũt ℔ sit de iure an ꝯo ℔ pcesserit ex spãli mãdato pape. Credo q̃ de iure.q̃d sentit glo. in c.j.c.di. facit q̃d no.ẽ.c. suffragãeis.j.e.z dicvt ibi.z.c. ij.d tẽp.oꝛ.li.vj. ℣ Itẽ no. in fi. q̃ ecclesia nõ pdit iura sua lz inciderit in scisma: ñ tñ illa exercet donec redierit ad vnitatẽ z ℔ fit ne ecclia puniat̃ ꝓpt̃ delictũ pſonaꝝ ℣ Sz ꝓtra tex.opo.de.c.ferrũ.l.di. vbi dicit̃ q̃ pꝰ penitẽtiã q̃s efficit̃ nouꝰ bõ. vñ nõ dz ĩ eoĩspici q̃d fuit. ℊ exq̃ iste abiurato scismate r̃dierat ad vnitatẽ eccie debebat de iure posse eligi. So. dicit hosti. q̃ lz q̃ ad dẽũ nõ debeat peccator despici pꝰ pniaz. tñ q̃ ad ecclias militãtẽ ꝓpter pctm̃ in q̃ notoꝛie incidit despicit̃ z inhabilitatur sine dispẽsatõne. vt ℔ z.c.q̃ circa de biga. vide tu tex.meliorẽ.in.c.fi. de tẽpo.oꝛdi. vbi pbat̃ q̃ incidẽs in pctm̃ notoꝛiũ nõ põt ampliꝰ administrare sacramta sine dispensatõe. sufficit tñ dispẽsatio epi in illo casu cũ papa nõ reseruet sibi illã dispensatõez. z tex. ibi pmittat dispẽsatõez iuꝛ̃ no. p Inno.in.c.dilectus de tẽp.oꝛdi. Sz q̃ ad casuz buiꝰ.c. puto q̃ papa solꝰ põt dispẽsare q̃ iura antiq̃ pbibent seꝛ scismaticũ pmoueri. z iste tex. loquit̃ de dispensatõe pape vt ptz ibi dispẽsatiue pmittimꝰ ꝛc. vñ si legatꝰ pape posset alꝭ ꝓfirmare electõez factã de pmouendo in epm. vt in.c.si abbatẽ eo. ti.li.vj. in ℔ tñ casu nõ poterit dispẽsare. ar. ℔ in ℣. permittimus. z eoꝛ que no. glo. in.c.fi. de herc.li.vj. ℣ In glo.fi. ibi binc colligit̃. vbi dicit̃ q̃ infamia nõ tollit̃ p pniam ergo p absolutõez ab excõicatõne nõ recupat famã z pristina iura. Solue clariꝰ q̃ glo. q̃ infamia canonica que est sequela excõicatõnis tollit̃ per absolutionem. z vide in boc q̃d plene dixi in.c. testimoniuz. de testi. ℔ infamia facti cũ ꝓsistat in facto ñ põt tolli ex sola pnia: sed opoꝛtz q̃ p ꝛriũ actũ tollat̃ a mẽtib⁹ hominũ. Infamia ꝯo iuris q̃n irrogat̃ nõ põt tolli nisi p p̃ncipẽ vt plene dixi in.c.cũ te. de re iudi. z adducit̃ hec lr̃a ĩ argumentũ vtrũ beretic⁹ rediẽs ad fidẽ recupat ius pꝛonat⁹ q̃d pꝛ⁹ habebat. glo. in.c. maximũ. j.q.vij. z Jo. ℔ tenet q̃ sic. ℔ bar. distinguit vtrũ fuit lata snia vl̃ nõ vt p̃ casu nõ recupet secũdo sic. Sz dic meliꝰ z clariꝰ q̃ vbi cũq̃ pcessit bonoꝝ publicatio ab boĩe vl̃ a iure nõ recuperat q̃s bona p pniam. q̃ semel ꝓmissum nõ retractat̃ facit. c. ꝯgentis. iũcto. c. pe. j. de hereti. z. l. cõmissa. ff. de publi. nisi p̃nceps de gr̃a restituet euz ad pristina bona. An aũt talis restitutio trahat̃ ad bona prius alienata p p̃ncipẽ: dic q̃ non. vt no. bar. in. l. fi. C. de sen. pas. Si aũt publicatio bonoꝝ nõ est facta: ℔ solũ pdidit q̃s exercitiũ iuriũ suoꝝ vt ꝓtingit i excõicato z scismatico: tũc isti integre recupant bona sua exquo redeũt ad vnitatem z in hoc casu intelligit̃ iste tex. nã ecclesia nõ pdidit iura sua: ℔ solũ exercitiuz si p̃lati z electi labunt̃ in heresim: iõ p reuersionẽ ad vnitatẽ exercet pristina iura.

Licet de vitanda. Electus ĩ romanuz pontificẽ a duab⁹ ptib⁹ cardinaliuz nulla exceptione obstãte est papa. electus aũt a miꝛi numero gerens se, p papa incidit vnacũ sibi adherẽtib⁹ in pẽas hic ptẽtas. h. d. Et sunt tres ptes. In p̃ma ponit̃ ꝓstitutionis causa. In secũda ꝓstitutio. In tercia q̃dã ptestatõ. secũda ibi statuim⁹. tercia ibi ex hoc. ℣ Nota p̃ q̃ papa põt facere ꝓstitutõez sup electõe sui successoꝛis. bz g̃ iurisditõem sup explicãdis post mortẽ suaz. z hoc pcedit ex ptãte sibi a xp̃o tradita dũ in pſona petri fuit dictũ Qd̃cũq̃ ligaueris sup terrã erit ligatũ et in celis ꝛc. vt habet̃ i euãgelio z trãsũptiue. xxiij. q.j. q̃d̃cũq̃. z expo nuntur illa ꝛba quodcũq̃ ligaueris, s. p statuta vel pce pta. vt no. Inno. in.c. q̃nto de cõsue. z põderandũ est ℔ verbũ quodcũq̃ q̃d est vniuersale affirmatiuũ. nihil eĩ excludt cũ dicit quodcũq̃. vt in.c. si romanoꝝ. xix. di. z in.c. solite. de ma. z obe. z itellige claue discretõis nõ errante. vt in.c. miroꝛ. xxiij. q.j. no. Hosti. in.c. q̃nto. j. de trãsla. pla. z Inno. in.c. q̃nto. de iureiurã. hinc dicimus duas esse claues petri. p vnã significat̃ ptãs: p aliaz discretio siue scientia. vñ vna sine reliqua paꝛ valet. de q̃ legit̃ z no. xx. di. in. §. j. cũ. c. se. z. c. fi. de excel. pla. nõ tamen papa põt sibi eligere successoꝛẽ. vt no. glo. in. §. bis omnib⁹. viij. q.j. sequit̃ Jo. an. hic et archi. in.c. si trãsit⁹. lxxix. di. z tenet̃ hoc dictũ cõiter p doc. z est ratio. q̃ effectus hmõi electõis refert̃ ad tẽpus quo nõ est futurꝰ pa. l. oĩno. ff. de iurisdi. om. iu. sed ꝓstitutio quã facit super electõe admittit̃. q̃ puidet futuris scãdalis. z in casu quo alius p̃ter eũ puidere nõ põt. posset tñ papa dare potestatẽ alicui plato eligẽdi sibi successoꝛẽ. vt i.c. pe tisti. vij. q.j. z tũc fit electio aucte pape z nõ ꝓpa. ℣ No. secũdo q̃ papa sepe facit statutũ approbãte ꝓcilio dũtaxat nõ disponẽte ac de ꝓsilio cardinaliũ. Et vide q̃d di xi. s. c. osius. z in.c. j. de spõ. z videt̃ honestũ vt ista q̃ cõcernũt electiõem futuri põtificis explicent̃ in cõcilio: vt hic. z i.c. in noie dñi. xxij. di. ℣ No. tercio q̃ ꝓcurrẽtib⁹ duab⁹ ptib⁹ collegij nõ dz intercedere plena cõcoꝛdia. Et plus dico q̃ etiã nõ potest dici ꝓcoꝛdia vbi vnꝰ solꝰ discrepat. vt no. glo. in cle. neromani. j. e. ti. dixi in.c. nõ põt. j. de re iudi. ℣ No. q̃rto ibi absq̃ vlla exceptõe. casuz in quo remouet̃ oĩs exceptio ꝓ electũ. ℊ a duab⁹ ptibus nõ poterit opponi q̃ nõ sit de collegio cardinaliuz: lz aliꝺ iura ãtiq̃ viderẽt innuẽ: vt ĩ.c. oporꝛtebat. lxxix. di. vel q̃ sit vꝛorat⁹ vel monachus. vt no. glo. in.c. siqs pecuniã. ea. di. z in.c. q̃ sit. xvij. q.ij. Quaꝛ aũt fiat si ꝛitate elect⁹ in papã habeat vꝛorẽ: vide glo. singularẽ i d.c. siqs pecuniã. q̃ dicit q̃ si refricat̃ in dubiũ põt dicere q̃ nemo põt cognoscere cũ in boc nõ habeat sup̃iorem. Si ꝯo ꝓstat clare de mr̃imonio tũc aut vꝛor inducetur ad ꝓtinentiã. aut si noluerit ꝓtinere reddat debitum z nihilomin⁹ stat in papatu. q̃ nõ repugnat ℔ stãtie papat⁹ seu clericatus. Nã z petrus habebat vꝛorem cũ fuit ꝓmotus in papã. ꝓtinẽtia aũt ꝓcessit ex cõstitutione ecclie. vñ videm⁹ q̃ p̃sbyteri greci sine peccato contrahũt matrimoniũ. vt in.c. nicena. xxxj. di. z no. in.c. cũ olim. de cle. ꝓiug. z facit q̃d in si. no. Inno. in.c. placz. de ꝓuer cõiu. z pall̃. glo. de quo alꝭ dubitaui quã approbat hic de. an. Et ad p̃dicta facit iste tex. q̃ dic̃ q̃ electꝰ a duabus ptib⁹ dz haberi ꝓ ro. pontifice absq̃ vlla exceptione. videt̃ g̃ hic papa approbãte ꝓcilio abstulisse omne impedimentuz iuris positiui. secus esset vbi ꝓiugat⁹ faceret se ꝓmoueri in sacerdotẽ. licz eĩ iste recipiat veruz oꝛdinez. vt no. Inno. in. d.c. placet. tñ si restituit̃ vꝛori petenti nõ habebit executiõem oꝛdinis. q̃ ecclia cũ isto non legit̃ dispensasse. z p has ratiões põt saluari glo. in d.c. siqs pecunlã. quam perpetuo tenemenți. ℣ Quito nota ibi electus fuerit. q̃ ex sola electõe duaꝝ ptiũ cardinaliũ electus cõsequit̃ papatũ. vnde non appellat̃ electus: sed ro. pontifex. nec indiget ad exercitiũ pontificatus confirmatõe seu consecratiõe vel intronizatiõe. z ℔ ꝓbat apte iste tex. z clarius no. Inno. z ad verbum recepti⁹ positũ in tex. q̃d videtur obstare quasi vltra electionem requirat̃ receptio. dicũt doc. q̃ copula et põt exponi p. i. vel intelligit̃ receptus habito respectu ad cõsuetudinẽ. q̃ electus intronizat̃. Itẽ põt verificari verbum q̃n q̃s hz duas ptes p accessuz alioꝝ catdinaliũ: lz a principio nõ habuerit duas ptes. vt. j. dicaz. ℣ Serto nota ibi nomẽ epi. q̃ papa appellat̃ epus. nã renomiat se ab oꝛdine tanq̃ dignioꝛi z nõ ab officio. nam sup epi scopatũ nõ est dare aliũ oꝛdinẽ licet repiatur maioꝛ dignitas. de quo vide glo. in pemio. vj. in p̃ncipio. ℣ No. septimo varias pẽas quib⁹ afficit̃ gerẽs se ꝓ papa ꝓtra

De electõe.

ꝑstitutõem huius.c. Naz ꝑmo est excõicatus ipso facto vnacũ sibi adherẽtibꝫ. z hoc tenẽt doc. exponentes tex. ibi excõicatõi ſbiaceat. ſ. ipo iure. z ꝓ hoc facit vltra eos. qz ꝑ ista ꝛba excõicatõi subiaceat fert excõicatio ipso facto. vt habes glo. no. in. c. vnico. de inreinrã. li. vj. ꝓbat in. c. siqs suadente. xvij. q. iij. iũcto ti. de sen. ex. naz in. c. siqs suadẽte. dr ꝙ ꝓcutiẽs clericũ excõicatõi subiaceat. z tn iura cõiter interptant ꝙ ꝑ ista ꝛba ferat ipso facto excõicatio. vt pz in to. ti. de sen. ex. z ſ lati us tetigi vt credo in. c. aduersus. de imunit. ec. Secũda pena venit imponẽda ꝑ snĩaz. ſ. depositio ab ordine: vt pz ibi mulctent. q ꝛba sunt futuri tempis. z ex ꝓprio signficato reqrũt executõz ordinis. vt no. gl. ĩ regla ĩpenis. de re. iur. li. vj. dixi. in. c. si diligẽti. ꝺ fo. ꝓpe. Tercia pena qz denegat eis in vita cõio corpis xpi. Quarta ꝙ nisi resipuerint incurrũt ꝓpetuã dãnatiõz post mortez cũ datban z abiron ꝗs tra miraculose viuos absorbuit z tãgit hic historiã q̃ habet Numeri. xvj. naz isti duo z chore terci int eos insurgẽtes ꝯ moysen z aaron volebant sibi vsurpare põtificatuz. nec obediebant moysi z aaron: tandẽ miraculose dñ oẽs offerrẽt incẽsuz tra dirupta est vbi isti z familia ipsoꝝ ꝙsistebant: z eos viuos absorbuit. z ignis exiuit terribilis: z ꝓbussit ducentos et qnqginta viros q̃ istos seqbant in eoꝝ facinore. z plenius dic vt habet in. d. c. xvj. // Octauo nota ꝙ electus a maiori pte cardinaliũ nõ dz se gerere ꝑ papa als incurrit penas ꝑ dictas: nisi maior ꝙcordia interceſſerit. i. ni ſi alij cardinales accedãt ad istũ electuz a maiori pte: ita ꝙ ꝓputatis istis postea accedẽtibꝫ habeat duas ptes. z est istud spãle ĩ electõe pape. vt possit ꝙualescẽ ꝑ accesſuz alioꝝ. z ꝙ accedẽtes ex postfacto ꝓputent in numero ita ꝙ augeãt numez eligentiũ. secꝰ in electõe aliorũz ꝑlatoꝝ. vt no. ĩ. c. auditis. 7. c. ꝙ sicut. z. c. eccĩa. el. ij. j. e. // No. g regulã ꝙ in explicandis ꝑ collegia inferioꝝ ecclesiaꝝ sufficit maior z sanior ꝑs collegij. Et nõ ꝙ duo requirunt copulatiue. non g sufficit ꝙ sit maior ꝑs nisi etiã sit sanior. nec etiã sanior nisi sit etiã maior. ꝙcord. c. qz ꝓpe. j. e. 7. c. j. de bis q̃ fi. a ma. par. ca. Et ꝑ hũc tex. et iura ꝓprie all. dic ꝙ etiã ĩ statut ꝙdẽdis sufficit maior ꝑs collegij. nec reqrunt due ptes ꝙsentientes cũ tex. iste ponẽdo regulã reqrat solũ maiorẽ ptẽ. et seqt bar. ꝓpe in qõne statutoꝝ in. l. oẽs ꝑsi. ff. ꝺ iusti. z in. z ſ tene qd sensit glo. i. c. j. de bis q̃ fi. a ma. par. ca. Jtẽ nota fi nem lre z tene eã mẽti ex q̃ colligunt duo dicta notãda // Primo ꝙ papa nõ bz superiorẽ. vñ dixit Jo. an. in. c. oli. de resti. spo. ꝙ papa oino nulli ſbest. Idẽ sensit // Host. ĩ d. c. qnto. de trãsla. ꝑla. vbi dixit ꝙ papa z xꝑus faciunt vnũ ꝙsistoriũ ita ꝙ excepto peccato põt papa qsi oia facere q̃ põt de. z nisi circa fidẽ a nemie põt iudicari. Ad idẽ vide qd no. Jo. an. ĩ. c. ad honorẽ. de aut. z vsu pal. lij. vbi qsi idẽ sensit. z facit qd habet. ix. q. iij. nemo. et. c. alioꝝ. z. c. cuncta ꝑ mũdũ. z in. c. ꝑ ꝑncipalẽ. Sz tu limita vt dixi ĩ. c. significasti. s. e. // Secũdo colligit ꝫ ꝙ supersciſsinate ñ põt ꝙgregari ꝙciliũ. z ad id qd tex. ꝫ dic ꝙ io spãle statuit hic ĩ duabꝫ ptibꝫ cardinaliũ. qz nõ põt ad superiorẽ hũj recursus. z vi ꝫ dictũ tenẽ hic ꝺo. an. Sz tu vide tex. singu. in ꝯriũ in. c. si duo ꝯ fas. lxxix. di. vbi apte maxime ꝓbat iũcta glo. ꝙ ĩ discordia duoruz electoꝝ dz ꝙgregari ꝙciliũ gnãle. z ille remanebit papa quẽ ꝙciliũ approbauerit. z fuit illud. c. valde singlare al tes de papatu. Quis autez cõgregabit tũc cõciliũ cũ ad qsi ꝑ totũ. Dixit Aug. notabile ꝛbũ in. ꝺ, c. si duo. qꝺ notabiliter retulit Archi. ꝙ ad collationẽ cardinaliũ spectabit ꝙgregatio. z illud dictũ Aug. multũ fuit allegatum in illa cõgregatõe cõcilij z practicatũ. vñ cardinales ꝙueniẽtes // Dib. scripserũt aduersus principes z ꝑlatos orbis. z ꝑ hoc facit. nã exq̃ electio pape ptiet ad cardinales. g oia ad q̃ ꝙuenit ad electõz vnici z veri pasto-

ris debẽt ad eos ꝑtinere. ar. in. c. prudentiã. z. c. ꝑterea. de of. dele. z in. l. ozo. ff. de spõ. z in. l. ad legatũ. z. l. ad rez mobilẽ. ff. de ꝓcu. z. l. cui iurisditio. de iurisdi. om. iu. Et ad istũ tex. in eo ꝙ dicit ꝙ ad superiorẽ nõ põt hĩ recursus dic. ſ. cõmode. qz cõciliũ gnãle nõ põt de facili ꝙgregari; z interim eccĩa pateret ꝯuissimũ ꝓiudiciũ. nõ enim dicimur posse qꝺ cõmode nõ possum⁹. vt in. l. nepos. ꝓculo. ff. ꝺ ꝛ. sig. // Ultimo ex ꝓdictis z ex tex. nota ꝙ electio pape spectat ad cardinales dũtaxat. nõ est g̃ opus vt expectet imperator vel etiã ipsi⁹ nũci⁹ sicut olim. lxiij. di. vez. z lz ꝑm iura antiq̃ epi cardinales bient pre aliis ꝓrogatiuã. qz ipsi pri⁹ tractabãt de electõe z postea vocabãt cardinales ꝑsbros z diaconos. vt habet in. c. ĩ nomine dñi. xxij. di. hodie tn ex cõsuetudine oẽs cardinales sunt pares. puto tn ꝙ de iure debẽt seruari ꝑmuz. qz iste tex. nõ deroganit priorib⁹ cõstitutõib⁹: ſ adiũxit: vt ꝓtz in principio ibi decernim⁹ adiũgendũ ꝛc. a lege autez antiq̃ nõ recedit nisi q̃ten⁹ repit cautũ in noua. vt. l. ꝓcipim⁹. in fi. C. de ap. Sz aduerte ad vnã notabilẽ obiectõem quã fecit cõciliũ Pisi. z cõstantie. dicebãt enim ꝙ ista iura q̃ tribuũt cardinalib⁹ electõem pape loquũtur qñ eccĩa vacat ꝑ depositões pape factas ꝑ cõqliuz vel qz cõciliũ cõgregatũ sup discordia decreuit nullũ eẽ papã tũc electõ dz spectare ad totũ cõciliũ. qz iura antiqua vident velle. vt in. d. c. si duo cũ si. ꝓtẽtis in ea. di. q̃ iura in hoc casu nõ repiunt correcta ꝑ iura noua. ergo ab eis ñ ẽ recedẽdũ. vt. s. dixi. z placet mihi ĩ iure Hobiectio exquo cõciliũ est cõgregatũ. Ꝺro euitanda tn discordia fuit obtentũ vt cõciliũ ꝑ illa vice transferret postestatẽ suã in collegiũ cardinaliũ. z ita cardinales elegerũt ex ptãte ꝓpria z cõcilij. z hec diligẽter notab. // Sz ꝓ declaratiõe tex. q̃ro: dr hic ꝙ spãle aliqd statuit ꝫ in electõe ro. põtificis circa cõcursum duaꝝ ptiũ: nũquid sint z alia spãlia: dic ꝙ sic: quoꝝ q̃dã colligunt ex isto tex. z miscẽdo ea q̃ cõsistũt in iure z ĩ facto. dic post Jo. an. ꝙ spãle in scrutatoribꝫ vocũ. eligunt eim duo genera scrutatoꝝ. z ꝑ tres qui debẽt scrutari vota oim cardinaliũ. Jtẽ alij tres qui debẽt scrutari prius vota istoruz trium scrutatoꝝ. z eligunt isti tres scrutatores de quolibet ordine cardinaliũ. ſ. vnus epus: alius ꝑsbyter: tercius diaconus. z hoc cõsistit in facto non in iure. qz cardinales cõsueuerũt sic facere. nõ autẽ astringunt a iuris impositõe. Secundũ speciale ꝙ quilibet cardinaliũ potest nomiare quos quot vult. nec refert vtruz quilibet cardinalis dicat eligo: vel dicat nomio seu cõsentio ĩ talem. iste eim tex. aliquãdo appellat electõem. aliqñ nominatõem. aliqñ cõsensum. vnde satis est vt habeat cõsensum duarũ partiũ cardinaliũ ꝑ quẽcunqz dũmodo intẽdunt eum eligere in papã. secꝰ est in electõe alioꝝ ꝑlatorum. qz debet fieri electio ꝑ vnũ nomie totiꝰ collegij. vt in. c. sic. de of. dele. li. vj. legit z no. in. c. ĩ genesi. j. e. Tercium spãle qz nõ ẽ dzia ĩ ordine noiatõis. nõ eim ẽ vis vltra ultimo noiatꝰ fuerit electꝰ. satis est eim ꝙ sit electꝰ a duabus ptib⁹. Sz certe idẽ est in electõib⁹ alioꝝ ꝑlatoruz, qz ꝑ noiatiõez nõ acquirit ius ꝑ noiato. vt in. c. ꝙ sic. j. e. Quartũ spãle in accessu. nam durãte scrutinio quãtumcunqz publicato pñt alij cardinales accedere ad electum ꝑ alios z resilere ab electõe quã fecerãt: vt sic habeatur cõcursus duarũ partiũ. vt. s. dixi. vñ si repitur quis electus etiã ab vno solo exquo nemo repit electꝰ a duabꝫ ptib⁹ pñt cardinales accedẽ ad istũ z augmẽtare numez eligentiũ. ar. ĥ in. ſ. ꝑterea. qꝺ nõ est in electiõibus alioꝝ. vt. s. dixi. tn dicit Host. hoc procedẽ nisi noiatus a minori pte gesserit se ꝑ papa. qz cũ tunc sit ipo facto excõicatꝰ vt. s. dixi: nõ videt de mente huius tex. ꝙ possint alij ad istũ accedẽ z suã electõez validare. qꝺ mihi satis placet. Quintũ spãle colligit ex ꝓdictis z specifice cũ cardinalis vult variare publicato scrutinio. naz dicit Host, ꝙ non potest simpliciter resilẽ ab electiõe quã fecit etiam si repiatur ab ipo solo electus. sed bene

potest variare p accessum. i. accedẽdo ad electũ p alios ar. b in. x. pterea. qđ nõ ptigit in electõe alioꝝ. qz publicato scrutinio nõ pñt electores variare etiã p accessuz vt in. c. publicato. j. e. Dextũ spãle q in electõe pape nõ fit collatio: nisi q̃ ad numeꝝ: vt hic. in aliꝭ x̃o electõibꝫ fit etiã collatio q̃ ad meritũ ꝛc. vt ī. c. eccl'ia. ij. j. e. Septimũ spãle est q in ista electiõe nõ admittit' aliq̃ exceptio ꝑ electũ a duabꝫ ptibꝫ. sec⁹ in aliꝭ. vt ī. c. fi. j. eo. li. vj. qđ an sit vꝛ īdistincte. j. latiꝰ dicã post glo. Octauũ spãle in expectatiõe absentiũ cardinaliũ. dz em̃ absens expectari, put dī. in. c. vbi piculũ. j. e. li. vj. Nonũ spãle qđ a iure nulla forma est tradita in ista electõe pape. vñ pñt cardinales eligere vt volũt dūmõ ꝙsentiãt due ptes vt hic. pñt g̃ eligere p scrutiniũ secretũ seu publicũ vel facere ꝓmissuz. dicit tñ Jo. an. z bñ q vnꝰ solus cardinalis possit resistere ꝓmisso ne p̄iudicet' iuri suo. qa in re cõi potioꝛ est ꝺitio ꝓhibentis. vt ī regla in re cõi. li. vj. Idẽ tñ est quo ad b vltimũ in electõe alioꝝ p̄lato rum. vt no. in. c. scriptũ. z. in. c. qz ꝓpter. j. eo. Decimuz spãle qz electões alioꝝ p̄latoꝝ requirũt ꝙfirmatiõez. vt s. e. ti. c. postq̃. z. j. e. nihil. b electio pape ñ req̃rit de alio admiculo. vt. s. dixi. Undecimũ spãle q in electõe pape requirunt' due ptes collegij: sed in electõe alioꝝ sufficit maioꝛ ps: vt hic. Duodecimũ spãle q̃ ad psonas b cõtentas q̃ nõ bñt locũ in electõibꝫ alioꝝ. Tredecimuz z vltimũ circa exceptõem excõicatõis suspẽsiõis vl' int' dicti nõ admittendã ꝑ eligẽtes. nã cardinales vt cito, p uideat' eccl'ie vl' nõ pñt repelli p exceptiõez p̄missaz. vt in cle. ne romani. j. e. sed electoꝛes alioꝝ p̄latoꝝ pñt repelli. vt. no. ī. c. illa. j. e. Possunt etiã adduci alia spãlia q̃ colligas p te ex tex. c. vbi piculũ. z cle. ne romani: pal'. In glo. j. in fi. z dic q sup electõe pape emanauerunt q̃nq̃ iura. Primuz ius antiquũ: de quo exẽplificat ista glo. Secũdũ ius nouũ hui⁹. c. Tercium fuit magis nouũ in q̃dã extrauagãti Jnno. q̃rti. q̃ incipiebat frequẽter. z hodie illa est sblata, ppt' ꝙpilatõem sexti. Quartũ fuit ius magis nouũ. vt in. c. vbi piculũ. j. e. li. vj. Quintum fuit ius nouissimũ: qđ habet' in cle. ne romani. j. e. In glo. ij. in fi. vbi dī q tractat⁹ futuri tp̄is non spectat ad iudicẽ. g̃ nõ potuit' papa hoc ꝙdere statutũ sup futuris causis. Doc. p solutõe remittũt ad no. in. c. in nr̃a. d sepult'. z in. c. p̄latis. de homi. li. vj. Sz tu dic clariꝰ q̃ p̄riũ loquit' in iudice q̃ nõ põt sentẽtiare sup futuris si obligatio nõ est orta de pñti. sec⁹ est in cõstitutõe q̃ fieri põt vt obuiet' futuris malis. qz ꝙstitutio nõ vidicat de pñti b snĩa sic. ideo aliud in snĩa q̃ in ꝙstitutõe. z vide ad p̄dicta tex. iuncta glo. in. c. romana. §. caueãt. de sen. ex. li. vj. In glo. iij. in fi. vel expone ꝺm Jo. an. inimico hoĩe. i. homi. nã dyabolꝰ inimicat' hoĩbꝫ ppt' iuidiã. de q̃ vide bo. tex. xvj. q. ij. in. c. visis. z de pe. di ij. in. c. p̄rinceps. In glo. in x. exceptõe: ibi vbi de heresi. põdera bñ gl. vult em̃ q ꝑ electũ a duabꝫ ptibꝫ cardinaliuz possit opponi de heresi p viã exceptõis. Jnno. z Cõposto. dicũt q lz papa possit accusari de heresi. vt in. c. si papa. all'. in glo. nõ tñ põt de here. excipi. qz ista lr̃a remouet oẽz exceptõem. Et p hac opi. facit: qz ex sola electõe electꝰ cõ sequit' plenũ ius. vt. s. dixi. Et no. hic in gl. fi. ideo exceptio nõ est in hoc casu, ꝓportionabilis. qz exceptio opponit' ꝑ petentẽ cũ sit actõis exclusio. vt in. c. ij. de ord. cog. sed electꝰ in papã nihil petit cũ iaz sit adeptꝰ plenũ ius. Bof. z Phil'. tenuerũt dictas glo. qz si põt ꝑ papã agi de heresi: multofortiꝰ excipi. vt ī regula q̃ ad agendum. de re. iu. li. vj. Jo. an. sequit' Jnno. z ad illã regulã rñdet q nõ hz locũ in possessoꝛiꝭ recuperande vel adipiscẽde. vt hic no. Do. an. hic multũ instat z aliq̃ntulũ cõ fuse, pcedit. capiẽdo tñ q̃ videt' de mẽte et aliq̃ addẽdo cũ q̃rit' an aliq̃ exceptio sit admittẽda ꝑ electũ in papaz distingue sic. q aut opponit' aliq̃ p quã negat' istũ fuisse electũ a duabꝫ ptibꝫ cardinaliũ. puta qz negant' aliq̃ ex electoribꝫ fuisse cardinales vel q̃d simile. z talis exceptõ indubitãter debet admitti. Ratio: qz iste tex. in excludẽ da exceptõe fundat se sup electiõe a duabꝫ ptibꝫ cardinaliũ facta. debz g̃ admitti omnis exceptio p quã detrahitur huic q̃litati sup qua se fundat ius ī reuocatõe exceptionũ. vt in. l. j. z ibi plene p bar. ff. qđ vi aut clam. di xi in. c. item cũ quis. de resti. spo. hinc est q si statutũ remouet exceptõem cõtra instrumentũ publicũ: admittit' nihilomin⁹ exceptio q illud instr̃m non sit publicuz. q̃a tũc cessat statutuz. hinc dicit glo. notabilis in cle. vnica. de sequest. q si p ꝙstitutõem remouet' omis exceptio ꝑ sententiã: potest nihilomin⁹ opponi q sentẽtia fuerit lata a iudice non suo. qz talis non est sentẽtia. vt in. c. at si clerici. de iudi. Aut p̄supponitur q electio fuerit facta a duabꝫ ptibus cardinaliũ: z tũc est dubiũ. puta tamẽ q omnis exceptio q̃ naturalit'. i. de iure diuino vel naturali infert istũ non esse. nec posse esse papaz q talis exceptio sit admittẽda. qz inficit ius habẽdi z possidẽdi. naz talis exceptio admittit' etiã in possessoꝛio recuperande. vt no. glo. viij. di. quo iure. dixi in. c. item cuz quis. vñ hec exceptio q electus sit heretic⁹ vel q sit mulier vel furiosus vel infans debz admitti. qz si est hereticus non potest esse papa. qz ius papatus non cadit in euz. cum em̃ sit extra eccl'iam nõ potest esse caput eccl'ie. Idẽ in muliere. vt in. c. noua. j. de pe. z remis'. Idẽ in furioso z infante cũ isti naturalit' non habeãt ꝙsensuz. Et p hoc facit ista litera dñi dicit q talit' elect⁹ debz hũ p romano põtifice remota oĩi exceptõe necessario nõ oportz q lr̃a verificetur in eo q̃ põt esse papa saltẽ de iure diuino vel naturali. z itellige q obstat exceptio anteq̃s adipiscat' possessionẽ administratoꝝ. Nã postea nõ possz excipi: b debeꝛet accusari rõne p̄dicta. z p̄dicte exceptiões sunt potiꝰ intentõis. nam excludũt intentõez electi nõ actionẽ. qz nulla actio sibi ꝙpetit in casibꝫ p̄dictis. b exceptio reddẽs eũ incapacẽ, seu inhabilẽ de iure positiuo nõ dz admitti. z de hac exceptõe põt itelligi ista lr̃a: q̃si p ista verba voluit tex. tollẽ oĩa impedimẽta iuris positiui. vnde nõ poterit opponi q sit laicꝰ. qz z petrꝰ erat laicꝰ q̃n fuit ꝙstitutꝰ põtifex. Idẽ si opponit' q sit ꝓiugatꝰ: vt. s. dixi vel q̃d sile. Et ex p̄dictis infero ad q̃stionẽ notabilẽ: pone q aliq̃s fuit electꝰ in papã. p seditõem vel p̄sumptionem vel q̃libet ingeniũ: nũquid iste sit papa vel põt recipi p papa: vide tex. singularẽ. ī. d. c. in noie dñi. xxij. di. q̃ dicit q non. b est excõicatꝰ cũ oĩbꝫ fautoribꝫ suis. et sic iste tex. nõ est hodie sblatꝰ p istũ qđ voluit exp̄sse hic Host. dicit em̃ q non solũ obtinẽs papatũ ꝑ p̄uisionẽ huiꝰ. c. incurrit penas de q̃bꝫ hic: b etiã obtinẽs papatũ p seditiõem ꝛc. incurrit penas hic positas. nec dz recipi p papa. Et exponit Host. ista ꝛba q seditio ponit' p violẽtia vel oppressiõe. p̄sumptio, p ambitioso tractatu p̄mouẽdi. ingeniũ, p fraude calliditate z dolo. Et ad b allego. lxxxix. di. siqs pecunia. cũ multis. c. einsdez dist. z dicit q illa. c. essent legẽda int' cardinales in electõe pape. Aduerte vltra doc. hic. nã p̄dicta pñt hẽ duplicez intellectũ. Primꝰ est q electꝰ p seditõem nõ sit papa. l. qñ non fuit electus ab habẽtibus potestatez. z iste intellectus est clarꝰ. Et sentit glo. in. d. c. siquis pecunia. vbi q̃rit in p̄incipio vtrũ electus in papam symoniace possit accusari de symõia: z ꝓcludit q non. et tñ ista electio fuit facta p p̄sumptõem seu p ingeniũ: nihilominꝰ glo. illa sentit q sit papa. Et p hoc facit iste tex. q̃ remouet omnes exceptões z disponit vt habeat', p romano pontifice ab vniuersali ecclia exquo fuit electus a duabꝫ ptibus cardinaliũ. z iste intellectus mihi placet ad illa iura. vnde dicerẽ q p̄tra electũ a duabꝫ ptibꝫ cardinaliũ nõ potest opponi q fuit electus p ingeniũ p̄sumptionẽ vel seditõem: nisi sit talis exceptio q̃ ipo facto ãnullat illaz electionẽ. vnde dubitat' vtrũ electio facta p impressionem seu violentiã sit ipo iure nulla. z fuit maxima ꝓtentio tpe scismatis, prime p̄teriti in electõe vrbani. nã cardinales dicebãt q elegerãt papam p impssionẽ roma-

norũz.7 recedentes ab electo elegerũt aliũ papã in ciui
tate fundensi.7 multi valẽtissimi viri ꝓsuluerũt q̃ data
impssione illa electio nõ valeret.multi ꝛ.7 vide ad ꝑdi-
cta singulare dictũ Inno.in.c.q̃ sicut.j.eo.vbi tenet q̃
electio facta p impssionẽ tenet lz sit cassanda.7 mlti te-
nuerũt istã ptẽ:pleriq; tenuerũt oppositũ.7 ꝓcedit que
stio nõ solũ in electõe pape:ß etiã in q̃libet electõe.puto
in hoc articulo sic distinguẽdũ.q̃ aut electores ꝓpellun
tur p impssionẽ eligẽ certũ:7 tũc ipso iure non valet ele
ctio.qz est ꝛ.ꝓpriũ significatũ 7 substãtiale vocabuli.naz
eligẽ est vnũ ex pluribꝫ volũtarie cape.vñ nõ est electio
vbi nõ est volũtas libera.xxiij.q.v.ad fidẽ.7 est tex.val-
de no.in.c.vbi piculũ.in.§.cetez.j.e.li.vj.vbi dz q̃ ces-
sat electio vbi admitt̃ libertas eligẽdi.7 põdera ꝛbũ li-
bertas.requit̃ g̃ in electõe ꝓsensus liber. Si g̃ adest cõ-
sensus sine q̃litate libertatis nõ est illa electio:sicut i sili
dicim⁹ in matrimonio carnali.vt in.c.cũ locũ.7 qd̃ ibi no.
j.de spon.7 vide glo.in.c.quisqs.7.c. bone.j.e. q̃ sentiũt
q̃ ꝑdixi. Idẽ etiã sentit bar.in tractatu d̃ tyrãno.vbi di
cit q̃ si ciuitas hns electõem rectoris 7 p tyrãnũ ꝓpulsa
eligẽt rectorẽ nõ valet electio.vñ sme late ab illo recto-
re essent nulle.ꝑ quo bñ facit.l.ij.ff.de iudic.vbi requit̃
liber ꝓsensus in trãsferẽda seu progãda iurisditõe. Ex
quo etiã infert̃ q̃ si tyrãnus iuit in ciuitatem liberã cum
exercitu magno:7 ppter timorẽ exercit⁹ ciuitas eligit ty
rannũ in dñm trãsferẽdo in illũ omnẽ iurisditõez nõ va
let qd̃ tali timore agit̃.7 p ꝓns nõ valebũt gesta a tali ty
rãno:qd̃ bñ notabis.7 firmat bar.in d̃.tractatu d̃ tyrã.
facit qd̃ no.in.l. decernim⁹ C. de sa.san.ec. Aut ꝓpellun-
tur electores eligẽ aliquẽ de certo genẽ ꝓsonaꝛ.et puto
q̃ talis electio valeat. qz nõ admitt̃ oĩno libertas eligẽ-
di:ß restringit̃.sicut in sili videm⁹ in cõsuetudine q̃ põt
restringere libertatẽ eligẽdi:puta ad certũ gen⁹ ꝓsona-
rum.ß nõ põt tollere libertatẽ remanẽte ptãte eligendi.
vt ꝑbat̃ in.c.cũ terra.j.e.7 ibi ꝑ Jo.an.iũcto.c.cũ dile-
ctus. de ꝓsue.7.c.abbate. de ver.sig.7 sic ꝑnt dicte opi.7
iura ꝛria reduci ad ꝓcordiã iudicio meo. Jn glo.ĩ ꝛb.
a duabꝫ ptibꝫ:ibi 7 dz q̃ nõ.vult g̃ glo.q̃ elect⁹ nõ ꝓpu
tatur in numero duaꝫ ptiũ.7 iste intellect⁹ ꝛbsat̃ etiã in
electõibꝫ aliꝫ:nũquid vox electi debeat ꝓputari in nu-
mero vocũ eligẽtiũ.7 intellige istã q̃stionẽ duobꝫ ꝓcur-
rentibꝫ.videlicz q̃ iste elect⁹ sit de collegio ita q̃ habeat
vocẽ in illa electione Itẽ q̃ ꝓsentiat electõi de se facte 7
aliũ nõ eligat.nã si ipe eligeret aliũ vl nõ hꝫet vocẽ i col
legio essz indubitatũ q̃ vox sua nõ ꝓputaret̃ in nume-
ro.ß eo casu quo ꝓsensit electõi de se facte 7 hz vocẽ.cõ
clude post doc.aut fit electio p scrutiniũ priuatũ et vox
sua nõ ꝓputabit̃ in numero.qz cum ipse ignoret an fue-
rat electus ab aliꝫs nõ poterat dicere eligo meipm.quia
tũc tanq̃ ambitiosus esset repellẽdus.Sz si electio fuit
facta p scrutiniũ publicũ:ita q̃ q̃libet palã exprimebat
vocẽ suã:tũc vox electi ꝓputat̃ in numero.qd̃ intellige
qñ ꝑus fuit elect⁹ ab aliꝫs 7 ipe ꝓsensit illi electiõi.nã tũc
non põt dici ambitiosus cuz nõ oriat̃ a se:ß sit vocat⁹ a
fratribꝫ.7 vide qd̃ dicaz in.c.cũ in iure.j.e.puto tñ q̃ in
papa sit istud spãle q̃ qñcunq; ipe in scrutinio publico
vel ꝑuato ꝓsensissz in aliũ q̃ postea videns se electũ ab
aliꝫs põt recedere ab electõe quã facit 7 accedere ad ele
ctõem de se factã.qz admittit̃ variatio:vt.s. dixi in ele-
ctõne pape ꝑ accessuz.vt in fi.glo.non tñ intelligas istã
glo.q̃ cardinales simplr possunt recedẽ ab eo qd̃ statui
tur hic a duabꝫ ptibus.nam essz ꝛ cle.ne romani.j.e.sed
intellige q̃ possunt recedere formalr:non aũt materia-
liter. vñ possunt cardinales ꝓuenire ꝑm doc. vt elect⁹ a
maiori ꝑte sit papa.qz ꝑ istã ꝓuẽtionẽ spãlẽ vident̃ om
nes ꝓsentire in electũ a maiori ꝑte.7 possunt cardinales
ita ꝓuenire.qz eis vt.s. dixi non est tradita certa forma
eligẽdi.vñ satis est q̃ in effectu ꝓueniãt due ptes cardi
nalium.secus est in electõe vbi ꝑ forma debz interueni-
re certus numerus. de quo vide tex.iũcta glo.in.c.is cui.
j.eo.li.vj. Jn glo.in ꝛbo nullatenus in fi.dic q̃ hodie
est de iure nouo.vñ ista glo. ꝑsagauit ius nouũ. vt ha-
betur in.c.vbi piculũ. j.e.li.vj.iũcta cle. ne romani.e.ti.
Jn glo.ĩ ꝛb.speciale:ibi ß q̃ debẽt esse pñtes.Ħ solutio
bona.vñ cõclude eam taz de iure ciuili q̃ canõico q̃ ad
hoc vt valeat qd̃ agit̃ in aliqua vniuersitate oportz q̃
due ptes vocandoꝛ sint pñtes.vt in iuribus allegatis i
glo.7 quicqd fit a maiori pte duarũ partiũ tenet.vt i.l.
qd̃ maior.ff.ad munici.7 in.c.j. de his q̃ fi.a ma. par.ca.
q̃ iura debẽt sic intelligi.7 hoc cõmunit̃ tenet̃ a legistis.
vt no.in glo.l.plane. p hic all̃.7 p bar.in.l. omes populi
ff.de iusti.7 iur. Sz de iure canonico dubitat̃ vtrũ req̃-
rantur necessario due partes si multi vocati noluerunt
venire.de quo vide in.c.cuz nobis.7 in.c. in causis.j.eo.
Itẽ de iure canonico certũ est q̃ si ꝓtemnitur vnus qui
debebat vocari põt facere cassari quicqd fuerit actuz p
totam vniuersitatẽ.vt in.c.bone.ij.7 in.c. q̃ sicut.j.eo.7
quo ad cardinales dicũt hic doc. 7 bene q̃ sufficiũt due
partes pũtiuz dũmodo alij fuerunt expectati.vt habe-
tur in.c.vbi piculũ.s. all̃.vnde non est necesse q̃ cõsen-
tiant due partes omniũ cardinaliũ:ß ꝑsentiuz in cõcla-
ui.ar.x.q.ij.hoc ius ꝛrectuz. Extra glo.querit̃ quid
si omnes cardinales casu sunt mortui ad quẽ tunc spe-
ctabit electio pape: Hosti.refert duas opi. Quidã di-
cunt q̃ ad clerum romanũ.vt in.d.c.in nomie dñi. Alij
dicũt q̃ ad ꝓciliuz generale sicut ptinebat de iure anti-
quo.lxxix.di.quasi p totuz. Ipse Hosti. dicit q̃ prima
opi.est tutior:secũda iustior. nam difficile est cõgrega-
re conciliũ.Si aũt omnes sunt mortui ꝑter duos illi po
terunt eligere.7 vnus poterit eligere aliuz dũmodo ali-
us ꝓsentiat electõi sue. Si ꝛo vnus solus remansit ille
habebit electõem:iuxta no.in.c.gratũ.s.ti.pri.non ta-
men poterit eligere seipm.vt in.c.p vestras.de iure pat̃.
putarẽ tamẽ q̃ iste nomine totius collegij poterit dare
hãc ptãtẽ alteri.7 ille tanq̃ ꝓmissari⁹ poterit eligere
istũ dũmodo cesset fraus 7 ambitio. Ni.

Qvm in cunctis. Electio ad epatuz fie-
ri debz de digno sciẽtia moribꝫ et etate.7 q̃ ha-
beat.xxx.annũ completuz:7 sit de legitimo matrimonio
nat⁹.h.d.vsq; ad.§.cũ ꝛo. Dixit̃ istud principiuz in
tres ptes. Nã ꝑ põit̃ vna rõ statuẽdi. secũdo alia:ibi ea
ꝑpt̃.tercio statutũ:ibi pñti. No.ꝑ tres q̃litates req̃si-
tas ĩ promouẽdis ad sacros ordines 7 ad misteria.i. ad di
gnitates 7 officia ecclĩastica.Nã ꝑ req̃rit̃ etatis maturi
tas.secũdo mor̃ g̃uitas.tcio lr̃aꝛ scia.potes ad dẽ aliaz
q̃rtã.s.q̃ sit d̃ legitio mrimõio nat⁹.vt pz.j. de fil.ꝑsby.
q̃si p totũ. Circa ꝑmã.s.etatẽ req̃sitaz in ordinãdis:dic
vt habes hodie ĩ cle.gnãlẽ.de eta.7 q̃li. Circa secũdũ de
g̃uitate mor̃:habes.j. de vi.7 ho.cle.p totuz.7.xlj.di.p
totũ. Circa terciã.s. scia q̃ 7 q̃lis requirat̃ in ꝓmouẽdo
dicã.j. De etate ꝛo req̃sita in ꝓmouẽdo ad dignitatẽ
7 bñficia inferiora vide qd̃ plene dixi in.c.sup inordiñ
ta d̃ ꝑbẽ. No.scdo q̃ epus dz gnãlr ꝑesse cure toti⁹ dio-
cesi.vñ tota dyocesis põt sibi dici parochia.vt ĩ.c.apli
ce.j. de donat̃. No.iij.ibi in seipo debz ostẽdere.q̃ epi
scopus debz esse speculũ aliorꝫ ĩ moribꝫ.ꝓcor.c.magne.
de voto. No.q̃rto ibi eappter.q̃ ꝑm tpis necessitatez
põt dispẽsari circa ꝓmouẽdos ĩ epos pstiẽtes defectuz
eorꝫ q̃ h̃ req̃runt̃.ꝓcordat.c.inotuit.j.e.vñ h̃ refert Jo.
an.q̃ qdã nobilis 7 potẽs fuit ꝓmot⁹ in epm ꝑm dispẽsati-
ue in.xviij.ãno.hec tñ dispẽsatio nõ dz fieri sine maxi-
ma causa. Utꝛ aũt papa peccet dispẽsando vbi nõ sb-
est causa:vide Inno.in.c.cũ ad monasteriũ.de sta.regu
la.7 qd̃ melius dixi in.c. de multa.j. de ꝑben. Unũ tamẽ
scias q̃ vbi nõ subest causa legitima nõ dz ꝑpie dispẽ
satio:ß poti⁹ dissipatio vt colligit̃ ex diffinitõe dispen
satõis.quã diffinitõem vide ꝑ glo.notabilẽ.j.q.vij.i.§.
nisi rigor.7 tene illam glo.menti.qz tangit multa nece
saria in materia dispensatorꝫ. Ultimo no.q̃ eligẽd⁹

in epm debet ꝓpleuisse.xxx.annũ.naz in anno.xxx.christus fuit baptizat⁹ z incepit pdicare.ideo ad ipsi⁹ salua toris instar istud tps fuit pfixũ in epo. vt in.c. pbyter. lxxvij.di.glo.tñ ibi refert Jo.chrysostomuz tenuisse q xpus nondũ ꝓpleuerat tũc.xxx.annũ:sed solũ attigerat xxx.dies ꝛ.xxx.ãno. Jtẽ põdera ter.dũ req̃rit q sit natus ꝛ legitimo mrimõio.nõ eñ req̃rit solũ q sit legitimus:ꝑ q sit nat⁹ ỏ legitimo mrimõio. An añt põt pmoueri in epm legitimat⁹ p sequẽs mrimoniũ:ꝑ lra sic ponderata facit q nõ.ꝑ ꝺnũ tenet glo.in.d.c.inotuit.z dic vt ibi dicã. ¶Dico declaratõe lre q̃ro q̃ scia requirat tã in epo qꝫ in alijs bñtib⁹ dignitates vl officia vl bñficia eccliastica. So. Jnno.ponit hic q̃dã bona dicta:z effectu ꝓcludit q q̃dã est sciẽtia eminẽs.q̃daz mediocris. q̃daz sufficiẽs. Eminẽs sciẽtia dr̃ illa p quã q̃s scit difficillimas q̃stiones explicare z diffinire in pmptu sine reuolutõe librorꝝ. Mediocris ꝺo dr̃ p quã difficiles q̃stiones ꝛecidunt cũ reuolutõe tñ librorꝝ. Sufficiẽs autez est legitima req̃sita ꝺm q̃litatẽ officij seu bñficij.vñ dicitur q̃s hꝛe scientiã sufficientẽ qñ sufficiẽter põt explere ea q̃ necessario icũbũt officio suo. Et hꝰ sufficiẽtia cõsideraꝫ arbitrio boni viri ꝺm q̃litatẽ loci vbi hz iste viuere z ꝓuersari z ꝺm q̃litatẽ officij sui.ido ad ꝓpositã q̃stionẽ ẽ dicẽdũ q papa debẽt hꝛe maiorez sciam reliqs cũ sit p̃posit⁹ cure toti⁹ xpianitatis. Epi ꝺo debẽt habẽ noticiã noui z veteris testamẽti cũ oĩpotẽti teneaꝫ reddere ꝛe fide rõnẽ.ꝛe quo vide bonũ tex.xxij.di.in.c.q̃a epus.lxij.di.in.c.j.z.q. Jtẽ ꝺm Hosti.debẽt hꝛe sciaz iuris canõici cũ ꝺm illã debeãt iudicare p̃ptim ĩ causis matrimõialib⁹.vt in.c.j.ꝛe ꝓsan.z affi. Archidiaconi ꝺo z p̃positi debẽt scire iura ꝺm Jnn.cũ habeãt ꝺm illa iudicare. Sz ꝰ ego intelligo in his archidiaconis z p̃positꝭ q̃ bñt iurisditõem ꝓtentiosaz.illi ꝺo q̃ solũ bñt nudum nomẽ vt archidiacon⁹ z p̃positus seneñ.nõ req̃rerẽt talem sciaz.q: vt dixi satis est vt habeãt sufficiẽtẽ sciaz:z sufficiẽs appellaꝫ ꝺm q̃litatẽ officij z dignitatis sue. Religiosi ꝺo z heremite magis indigẽt ꝓtẽplatõe qꝫ scientia.ar.xvj.q.j.in.c.lege.supplet em defectũ sciẽtie perfectio charitatis.vt in.c.q.j.ỏ renũci.vnũ dicit Jnn.q ĩ abbate nõ req̃rit magna sciẽtia.z dicit archi.in.d.c.lege.sufficere sibi cãtare z legere.Collect. dicit hic ꝰ vꝛ nisi habeat curã aiaꝝ. Sz ego nõ video q̃r posset primuz dictũ saltẽ ꝛe iure ꝓcedere:cũ q̃libet abbas habeat saltẽ curã fori pnialis respectu mõachoꝝ suoꝝ. De pꝛesbyteris ꝺo dic q debẽt scire canões pniales.z illa q̃ habent in.c.q̃ ipis.xxxviij.di. Ex p̃dictꝭ infert z ex tex.q oĩno illiterati nõ debẽt ordinari.z pbat bodie clari⁹ in c.fi.ỏ tẽp. or.li.vj. si tñ ordinarent accipent characterẽ ꝺm doc.q: exquo q̃s est baptizat⁹ ẽ capax cuiuslibet sacramẽti.vt in.c.veniẽs.ꝛe p̃sby.nõ bap. Parũ añt sciẽtes nõ debẽt pmoueri nisi ꝺm Jnn. sint docciles.i.apti ad addiscendũ.qđ ꝓcedit ꝺm Hosti.dispensatiue z ex magna causa.q̃si nõ sufficiat q q̃s sit docilis ad ꝰ vt pmoueat.z bñ loquit.et credo hũc intellectum habuisse Jnno.Sz vt dixi ꝓsideranda est multũ q̃litas loci.nã in p̃posito hoĩb⁹ abiectis z modice ꝓditois nõ requirit tãta sciẽtia sicut in eo q̃ p̃ponit cure magnoꝝ virorꝝ.Cõcludit tñ Jnno.vnũ dictũ notabile q peccat acceptans dignitatẽ vel officiũ si nõ hz sufficientẽ sciam ad exercẽdum ea q̃ incũbunt illi dignitati vel officio.z videt hoc dictũ ꝓbari vltra rõnẽ nãlem in.c.nõ est putãda.in fi.j.q.j. Jdem dic ꝛe pmouẽdis ad doctoratũ.habẽtes enim sufficientẽ scientiã nõ peccãt petẽdo gradũ cũ petãt facultatẽ cõicandi alijs sciam quã bñt qđ ptinet ad charitatẽ.sed in min⁹ instructis est peccatũ p̃sumptõis.ita dixit glo.in cle.q.ꝛe magr̃is.quã no. Vñ scias q pauciss̃imi digni attingũt gradũ doctorat⁹.vt no.ĩ.l.cũctos populos.C.ꝛe sũ. tri.p doc.all'o in hoc dicta doctoꝝ:nõ q in hoc sint necessaria:ꝰ adinferendũ q etiã illis tpib⁹ pmouebant indigni. ¶ Jn glo.j.in fi.dic q in epo requirunt multa alia q̃ hic exprimebant. Et ponit Hos. versus. Anni triginta sacer ordo pura volũtas. Et morum grauitas sapia spõsa parẽtis. Cõcurrens fama ꝛec⁹ hec dãt põtificale. Et declarãdo pmũ. Anni.xxx. hoc pbat hic. Sacer ordo.q: pmouẽdus in epm dz esse in sacris: saltẽ in ffdiaconatu.vt in.c.a multis.ỏ eta.z q̃li. Pura volũtas.q: debet esse liber z nõ seru⁹. vt.j. ꝛe ser. nõ or. ꝓtotũ. Mor̃ gũitas. pbat hic sapiẽtia. dz enim hꝛe sapientiã nedũ quo ad spũalia.vt in p̃all'.c.q: cpus.sed etiã quo ad tpalia.vñ simplex z inexpt⁹ nõ debz pmoueri ĩ epm.si tñ fuerit pmot⁹ nõ dz ꝛeyci ꝓpter hãc simplicitatez quo ad tpalia:ꝰ dz dari sibi coadiutor.vt pbatur xxxix.di.c.j.iũcto.c.q: frater, vij.q.j. Spõsa parẽtis.q: dz esse ꝛe legitimo mrimõio natus:vt hic. Cõcurrẽs fama.q: nõ dz opi.pmouẽdi in aliquo vacillari:ꝰ dz esse fame bone.vt in.c.tãtis daniel.lxxxj.di.z.d.c.omnipotẽs.j.ꝛe accu.z dicit Jo.an. q si vltima ps istor versuũ diceret põtificat⁹ tũc dictio ꝛec⁹ poneret aliud requisitum.s.q pmouẽdus debet esse ꝛecor⁹.i.nõ corꝛe vicia-tus.vt.j.ꝛe cor.vica.ꝓ totũ.Sz z dz etiã in eo ꝓcurrere illa.xij.c.aplice regule ad Tytũ.j.et.j.ad Timothe.iij.q̃ tractãt a.xxv.di.vsq; ad.l. exclusiue.z a.lxxxj.vsq; ad cj. Tamẽ vt dicit Hosti.z bñ requirẽdus esset a ꝛe talis.q: ꝛe facili nõ repit in hũanis hõ in quo ꝓcurrant talia requisita. ¶ Jn glo.in xbo multo fortⁱ⁹ ibi nõ ꝓcellat alios sciẽtia.intellige hoc sane,put no.glo.ĩ.c.vilissimũ. hic all'.nam sufficit q p̃lat⁹ habeat sufficientẽ scientiaz lz repiat⁹ alⁱ⁹ eo sufficiẽtior. Et in fi.glo.no.istã glo.pro argumẽto a minori ex maiori sumpto vt tale argumentum ꝓcedat etiã in iure vt hic.z in eo q glo.in fi.exemplificat ꝛe paulo z eustachio.itellige ꝛe paulo q̃ fuit fortior eustachio q̃ fuit xgo.et lz fuit fortior:tñ nõ potuit resistere stimulo carnis.ḡ nec eustachi⁹. ¶ Jn glo.in xbo exegerit ĩ fi.no.bñ istaz glo.q: quotidie allegat.z vide archi.in.c. si annũ.ꝛe iudi.li.vj.vbi dicit q regulariter ann⁹ dz esse ꝓpletus nisi aliud caueat in iure.distinctio tñ hui⁹ glo.cõiter recipit. Sz ego multũ ꝓsiderarẽ verba dispositõis.nã si diceret q in.xviij.ãno posset q̃s promoueri sufficit q attigerit vnũ diẽ.xviij.ãni.q: vꝛ est dicere istũ esse in.xviij.ãno.sec⁹ si diceret q habeat.xviij. annũ.ꝛe quo vide plen⁹ p glo.in cle.generalẽ.ꝛe eta.et q̃li. ¶ Extra glo.q̃ro.q̃ etas req̃rat in abbate?dic q iure clare non cauetur:sed in abbatissa est tex.in.c.indẽne tatibus.j.eo.li.vj.vbi dicit q debet esse.xxx. annorum. dic etiam q debet esse virgo.vnde vidua nõ potest esse abbatissa quãtumcũq; caste vixerit in monasterio.ꝛe q̃ vide glo.in cle.attendẽtes.ꝛe stat.regul. Jn abbate xo cõmuniter dicit sufficere si attingat.xxv.annuz.per.ꝟ. inferiora.j.eo.c.nam ista est etas requisita in omnibus dignitatibus inferioribus.vnde exquo tex.in.d.c.indẽnitatibus.puidit solum ꝛe abbatissa videt voluisse relinquere abbatẽ in cõmuni regula aliorũ prelatorꝝ.z minorum.nam olim pmouenda in abbatissaz debebat esse sexagenaria.nam tempus in eis debet supplere defectũ seruus z discretõis. Jn inquisitore hereticе prauitatis ꝛeputatur.xl. annus.vt in cle.volentes.ꝛe here.ꝛe quo miratur ibi glo.q in episcopo sufficiat.xxx.ann⁹. qui est etiã inquisitor hereticе prauitatis q̃ iure ꝛeputatus.vt in.c.ꝓ ꝰ.ꝛe here.li.vj.vnde dicit q hoc est ꝛe arbitrarijs q̃stionibus nõ posset reddi ratio sufficiẽs inter epm z inquisitorẽ.ꝰ forte hoc cõtingit q: pmouẽdi in epos trãseũt cuz magna inq̃sitõe.naz recipiunt testes z discutit pri⁹ promotio in p̃sistorio pape in collegio cardinaliũ. Jtem q: motus ad tantã dignitatẽ p̃sumit ex oĩ pte idone⁹.sed officiũ inquisitõis nõ ꝓmittit cũ tãta indagatõe.z ideo voluerũt iura vt sit maturus etate.z regulariter ꝛe etate requisita in canonicis z alijs dixi plene in.c.sup inordinata.ꝛe p̃ben. ¶ Alterius q̃ro q: patiens defectũ in talibus nõ põt pmoueri ad ordines vel ad episcopũ:nũquid possit pmoueri in abbatissaz:videt ꝑ q defectus

nataliū nō impediat cū nō habeat recipe ordinē. vt ī.c. noua de pe. z remiſ. Cōtrariū ē vez. vt no. in. d. c. inde nitatiby. nā abbatiſſa dī hīe dignitatē. vt ꝓbat ī. d. c. inde nitatiby. ſ. defectus natalium impedit. vt in. c. ſ. ī. de fi. ꝓlby. Idē ꝑt timeri de incōtinētia. exq̄ mī nō fuit caſta. iuxta illū ℞ ſuz. Inſequit leuit filia mīris iter. An aūt habētes filios poſſint ꝓmoueri in epos etiaz ſi ſint legitimi vide bo. tex. cū gl. ī. c. de ſyracuſana. xxviij. di.

Cū vero. Bñficia electi in epm vacāt ꝑ confirmatōez adeptōez poſſeſſionis et conſecratōez ſecutā vel p. tps pfixū ad petēdā ꝓſecrationez. h. d. vſq; ad. §. inferiora. ¶ No prio quatuor requiſita ad hoc q; vacēt beneficia electi in epm. Primo em requirit q; fuerit electus. ſcdo q; cōfirmatōez electōnis ſit cōſecutus. tercio q; ſit adeptus poſſeſſionē. qrto q; ſit cōſecratus vel q; ſit in mora petēdi cōſecratōez Et dicit eſſe in mora ſi nō petit ante tps prefixū a canonib. ſ. ī. tres mēſes a tpe cōfirmatōis habite. vt in. c. ij. lxxv. di. z dicā latius p. glo. ¶ Et ex his z ex tex. no. ordinē ꝓcedēdi. nā prio qs eligit. ſcdo electio ꝓfirmat. tercio adminiſtratōz cōſequit. qrto ꝓſecrat z vnū naſcit ex reliq̄. nā vigore electōis fit cōfirmatio z ℞tute cōfirmatōis cōpetit ius adminiſtrādi. vt in. c. trāſmiſſā. ī. eo. Et vt poſſit plene adminiſtrare dz cōſecrari. qz electus z confirmat. pōt exercere ea q̄ ſunt iuriſdit. ea ℞o que ſūt ordis epalis nō exercet añ ꝓſecratōez habitā. vt in. c. trāſmiſſā. ī. e. cōit dicūt vñ canoniſte q; ꝓſecratio epalis ē ordo. iō in mlt̄is iuriby dicitur epm ordinari in aliq̄b; ꝓſecrari. qz in cōſecratōne recipit ordinē epalē. Theologi tñ dixerūt q; nō erat ordo ſicut nec pria tōſura. vñ ipi dicūt. vij. eſſe ordines eccl̄i aſticos. nos aūt canoniſte dicim. ix. qz cōputam. pmā tonſurā z ordinē epalē. de q̄ vide bo. glo. in pbemio ſexti. ¶ Vltio no. q; bñficia ꝓmoti z trāſlati ad epatuz vacāt ipo iure vñ non requirit alia ſnīa. vt colligit ex tex. ibi habeant liberā facultatē. nō em haberet collatoz liberā ptātē ſeu facultatē cōferēdi ſi hīet neceſſe expectare ſnīam priuatōnis vl̄ alicui. ꝓſenſū. iux no. ī. c. de mlta. ī. ō pben. z in. c. licet eps eo. ti. li. vj. Dz quero nunq̄d de neceſſitate req̄rant oīa hic expreſſa ad ℔ q; vacēt bñficia iſti. ꝓmoti. So. dic q; ſaltē in effectu requirūt z ſi nō formalit. nā hodie ꝑpt reſeruatōez ſūmoz pōtificū electōnes nō ꝓfirmāt ℔ papa ꝓuidet ex officio ſuo. vñ illa ꝓuiſio cū ꝓnūciat aliquē epm habet vim electōnis z ꝓfirmatōis ſicut dicim. in collatōe bñficioz. vt no. in. c. cū olim de cā poſ. z ꝓprie. vñ dicē dū q; p. ꝓuiſionē factā ꝑ papā nō vacāt imediate bñficia ꝓuiſi ſeu ꝓnunciati ℔ dz expectari vt iſte ꝓuiſus ꝓſequat pri. adminiſtratōez z q; ꝓſecret. et q̄ꝯ q̄ curia bodie de facto nō ſeruet ℔ imediate ꝓferat bñficia ꝓnūciati tñ illa collatio nō bz effectū ſeu hīe deberet niſi poſtq̄ ꝑdicta int̄ceſſerint qz nō debet qs ꝑdere primū bñficiū niſi plene ſit ſcdm ꝓſecutus. vt ī. c. ſiqs iam trāſlatus. xxj. q. ij. z in. c. ſiq̄ epi. xcij. di. z vtrū bñficia ꝓmoti in curia vacēt in curia an ex curiā. ſi exiſtendo, in curia recipit poſſeſſionē epatus ꝑ ꝓcuratorē vide ad ℔ glo. no. z ſingl̄arē in cle. j. vt lit. pen. ¶ In glo. in ℞bo adminiſtratōez ibi q̄liqñ cōtingit. ℔ iō dicit qz d; iure ſtatim q; ē ꝓfirmat. bz ptātē adminiſtrādi. vt in. c. trāſmiſſā. ī. e. ℔ qñ q; de facto ꝓtingit ꝓtrariū. puta q̄a dñs tpalis nō vult pati iſtū nāciſci poſſeſſionē. iō text. voluit q; ad ℔ vt vacēt prioza bñficia oz q; d; facto habuerit adminiſtratōez bonoz q̄d aūt ſi habuit ptē bonoz. So. dicit pe. q; ſi ē cōſecut. poſſeſſionē maiorz ꝑtis bonorum habet locum iſte tex. ſecus ſi minoris ptz ar. in. c. frequēs de reſti. ſpo. li. vj. tu vide de ℔ quod legitur. z no. in. c. ſi tibi cōceſſo. de ꝓben. li. vj. z in. c. trāſmiſſaz. ī. e. z in. c. cōmiſſa. eo. ti. li. vj. vbi no. quid ſi habuit adminiſtrationē ſpiritualiū z nō tēporaliū. ¶ In glo. in ℞bo decurſo tpe ibi ℔ verz eſt. Et ℔ ſcda opi. re rioz cū ſuppletōne tñ. naz tres mēſes dant ad petendā cōſecratōnem vt curant iſti tres menſes a tpe habite cōfirmatōis vt. ſ. dixi. z ſi ꝓfirmatus negligit cōſecrari infra iſtud tps ſtatim vacāt bñficia ſua nō tñ debet incōtinēti repelli ab epatu ℔ dz expectari ꝑ alios tres mēſes. z q̄ ad hāc repulſionē ꝓcedūt iura que faciunt mētionē de ſex mēſib. vt in. c. qm̄. c. di. z in. c. ij. de tranſla. ꝓla. z generaliter de iſtis tpib; cōtingētib; tpe vacationis vide bo. z plenā gl. in. c. ſi electio de elec. li. vj. vbi habet de tpe ꝓfixo ad eligēdū z electōez pntandā electo z de tpe ꝓfixo ad cōſentiendū electōni z de tpe petēdi cōfirmatōez cōſecratōez z palleū. ¶ In glo. ī verbo ad quē ſpectant ibi nō dicit pleno iure. no. prīcipiū glo. quare expectat tps cōſecratōis exq̄ habet poſſeſſionē epatus. nā licet habeat poſſeſſionem nō tñ ad huc pōt dici eps exq̄ nō ē cōſecratus ℔ debet appellari electus q̄tūcunq; ſit cōfirmat. vel ꝓuiſus ꝑ papaz vt in. c. tua de his que fi. a ꝓla. z. j. eo. noſti. vñ nō ꝓt dici translatus ad plenū. ¶ In eadē glo. ibi ſtatim poſſunt ꝓferri ꝓria beneficia. No. gl. ex qua hēs q; ſi ꝓuiſus de epatu facit ſe ſtatim cōſecrari nō debet expectari tps trīū menſiū vt vacēt prioza bñficia. z hāc opi. gl. tenet Inn. Cōpoſt. z cōiter doc. ꝑter Hoſti. q̄ inherēdo ℞bis litere requirit pcise lapſū illi. tpis pfixi ad cōſecratōez. qz ꝑm eū tex. ita loquit nec ē illa ſola rō quā all̄. glo. qz poſſet repelli ante cōſecratōez ℔ ē etiam illa ratio. ſ. ꝓpter mlt̄as expēſas quas ſolet facere ꝓmotus z all̄. boſt. ꝓ ſe. c. ſiq̄ epi. xcij. di. Jo. an. p illū eūdē tex. cōcordando diſtinguit q; aut iſte cōſecratus ante lapſum trīū mēſiū habuit poſſeſſionē epatus z tūc cū plene ſit translatus ſtatim vacāt bñficia prioza vt ꝓbat ibi. aut nōdū eſt adeptus poſſeſſionē z nō ſufficit ſola ꝓſecratio vt bic. z ℔ opi. vera z satis ℔ fuit de mēte b. glo. z facit. c. ſiqs iā trāſlatus pal. Dz dubiū ē q̄d ſi cōfirmatus ſeu ꝓuiſus habet diſpenſatōez vt nō teneretur cōſecrari infra annū nūq̄d ſuſpēdat ad annū vacatio prioz bñficioz ꝓſuppoſito q; in diſpēſatōe nihil de prioribus bñficijs caueat. Jo. an. ī effectu videt velle q; aut ℔ diſpēſatio fuit ꝓceſſa motu ꝓprio pape z tūc nō vacabūt ſtatim prioza bñficia ℔ expectabit ānus. aut papa diſpēſauit ad inſtantiā z tūc ſeruabit q̄d bic dicit. ſ. q; vacabūt poſt tres mēſes ꝛc. Rō diuerſitatz eſt ꝑm eū. qz in prio caſu debet fieri larga int̄pretatio exq̄ diſpēſatio motu ꝓprio principis fuit facta. ℔ in ſcdo caſu nō debet fieri extēſio de vno ad reliquū cū materia ſit odioſa. ar. ꝑ vtroq; dicto. in. c. ſi motu ꝓprio cuz ſequēti de ꝓben. li. vj. ¶ No. prio ℔ dictū Jo. an. exq̄ habes duo dicta notāda. Prio q; diſpēſatio licz in ſe ſit odioſa z reſtringibilis vt in. c. j. z. ij. de fil. ꝓſby. li. vj. tñ ſi fit motu ꝓprio dz late int̄pretari. z no. vnū effectum cōceſſionis facte motu ꝓprio q̄d bz limitare glo. in cle. ſi roman. pōtifex de ꝓben. Scdm dcm q; diſpēſatio nō dz extēdi ad actū q̄ ꝓſecutiuū ſi ē facta ad inſtātiam. Do. an. dubitat de ℔ ſcdo dicto qm̄ prioza bñficia vacant ꝑ cōſecratōez aut ꝑ negligētiā in petēda ꝓſecratione q̄ cōmittit ꝑ cōcurſum illi. tpis de q̄ in tex. Dz obtinēs diſpēſatōez vt nō teneat ꝓſecrari infra annū nō dī negligēs ℊ nec vacabūt prioza bñficia. z ℔ opi. plus mihi placet q̄ ꝑcedēs. nā vacatio bñficioz venit cōſecutiue ad cōſecratōez. diſpēſatio aūt ad vnū extendit ad ꝓſecutiua ad illud. vt no. glo. in. c. qz intātū de ꝓbē. z in. c. ſiqs in clero. vij. q. j. facit q̄d no. boſti. in. c. poſtulaſti de reſcptis. z vide q̄d plene dixi in. c. at ſi clerici. in §. de adulter. de iudi. Et ī fi. gl. ℔ iura. vt dicit Jo. an. z bñ nō. ꝓbant ℔ vltimū dictū glo. z dic q; c. lr̄as. loq̄tur in duob; canonicatib; z eodē mō. c. cū nr̄is. nō loq̄tur etiā in caſu glo. z ꝓtra gl. videt ter. in. c. de mlta in fi. de ꝓbē. vbi dicit q; ꝑ receptōez ſcdi curati vacat primū cōſiſe. ergo ſecus ſi primū erat ſine cura. Sed dubium ē ſi primū requireret reſidētiam nunquid vacet ꝑ

adeptiõez scõi curati ꝛ credo ꝙ ñ lz ꝺebeat ꝓiuari qꝺ pleni⁹ dico.in.c.fi.ꝺe cle.nõ resi.ꝛ in.ꝺ.c.ꝺ mlta. ¶ Ultimo ꝑ q̃rit᷑ vtꝝ ꝓiora vacẽt si elect⁹ admiſtrat ꝺ fcõ añ ꝓfirmatõz: Collec.ꝑ ꝙ ſic allegat.c.q̃to ꝺ trãſla.ꝓ la.aꝺũte qꝛ nõ ꝺz iudicio meo plus opari adminiſtratio facti q̃ iuris.ꝑ ſi iſte ꝺ iure adminiſtraſſet nõ ꝓ hoc vacarẽt ꝓiora bñficia ꝑ ꝺeberet expectari tp̃s p̃fixum ad cõſecratõez vt ꝺ.ꝑ idez dicam⁹ in eo q̃ adminiſtrat ꝺe facto vt nõ ſit melioris cõditõnis ſtultus q̃ ſapiẽs. vt in.c.eũ q̃ ꝺe p̃bẽ.li.vj.ad.c.q̃to.dic ꝙ loquit᷑ in epõ q̃ trãſtulit ſe ꝺe facto ad aliũ epatũ.nã qꝛ ꝺ facto plene trãſlatus ẽ ꝓdit primũ epatũ nec ꝺz habere ſcõm vt ſic careat habitu ꝛ ambito vt ibi ſequit᷑. Nico.

Inferiora. In diġtatib᷑ ꝛ officijs citra epiſcopatũ ac curat᷑ bñficijs ꝺz aſſumẽd⁹.xxv.annũ attigiſſe ꝛ alꝭ eẽ idone⁹ ſcia ꝛ moribus ꝛ ſi nõ ẽ in ordine requiſito ꝺz ſe facẽ ꝓmoueri in ꝓrimis tp̃ib᷑ alꝭ monitus nõ parẽs ꝓuat᷑ bñficio nõ obſtãte appellatõne niſi ex cã l̃tima excuſet᷑. h.ꝺ. vſq; ad.§.clerici. ¶ No.ꝓ̃io ꝙ miniſterijs idẽ ẽ qꝺ officiũ ſeu ꝺignitas.vñ qꝛ.ſ.in ꝓ̃io fecerat mẽtõez ꝺe ꝺignitate epali voluit ꝑ ſtatuere ſup inferioꝛib᷑ miniſterijs .i.ſup diġtatib᷑ ꝛ officijs inferioꝛib᷑.ꝛ ꝺ̃ia ẽ int᷑ miniſteriũ ꝛ myſteriũ.nã myſteriũ ẽ idẽ qꝺ ſacramẽtũ.miniſteriũ ẽ idẽ qꝺ officiũ ꝛ ꝺe vtroq; vide bo.ter.j.q.j.i.c. mlti.ꝛ largo mõ etiã papa dicit᷑ hẽ officiũ vt ꝓbat᷑.ſ̃ c.ꝓri. ¶ No.ſcꝺo vnã regl̃az circa etatẽ requiſitã i ꝓmouẽdis ad inferioꝛa bñficia ſeu ꝺignitates ꝛ ad eccl̃ias curatas.req̃rit᷑ eñ neceſſario tp̃e collatõnis.xxv.annus ſufficit tñ ꝙ ſit incept⁹ lz nõ cõpletus.qꝺ añt in ꝓmouendis ad alia bñficia: ꝺixi plene in.c.ſup inordinata ꝺe p̃ben. ¶ Tercio no.ꝙ archiꝺyacon⁹ nõ tenet᷑ facere ſe ꝓmoueri in ſacerꝺotẽ ꝑ ſat᷑ ẽ vt ſit ꝺyacon⁹.ſecus añt ẽ in ꝺecano ꝓpoſito ꝛ ſil̃ib᷑.vt ꝺ ꝛ in.c.j.ꝺ eta. ꝛ q̃li. ¶ Quarto no.ꝙ lz p̃sbyterat⁹ ſit annexus alicui bñficio vel ꝺignitati nõ tñ ẽ neceſſe ꝙ ꝓmouẽꝺ⁹ habeat ordinẽ req̃ſitũ tp̃e ꝓmotõis ꝑ ſatis ẽ ꝙ faciat ſe ꝓmoueri poſtmodũ in ꝓrimis tp̃ib᷑.qꝺ an ſit vꝝ indiſtincte ꝺicã cũ glo.ſec⁹ añt eſt ĩ etate.nã etas req̃rit᷑ tp̃e collatõis alꝭ collatõ ẽ ipo iure nulla.vt ꝺ ꝛ mel⁹ in .c. ſi eo tp̃e ꝺe reſcꝑt᷑ li.vj.facit.c.vnicũ ꝺe eta.ꝛ q̃lita.e. li. ¶ Ultio no.ꝙ ñ faciẽs ſe ꝓmoueri ad ordinẽ quem bñficiũ requirit nõ ẽ ipo iure bñficio ꝓuat⁹ nec ꝺz ꝓnari ſine monitõe qꝺ hodie limitat᷑.nã eccl̃ijs parochialib᷑ incõtinẽti ẽ ꝓuinatus q̃ nõ facit ſe.j.annũ ꝓmoueri in ſacerꝺotẽ.vt in.c.lz canon ꝺe elec.li.vj. ꝛ vide ibi plene gl.an ꝛ qñ requirat᷑ hodie admonitio.ꝑ tñ ꝺcm̃ nõ ꝓcedit ĩ eccl̃ijs parochialib᷑ collegiat᷑.vt ĩ.c.ſtatu tũ eo.ti.li.vj. Sz q̃ro q̃ꝺ ſi iſte ꝺignitates vl̃ officiũ ñ habeãt curã nũq̃ꝺ neceſſario req̃rat᷑ etas.xxv.annoꝝũ ꝺc.exp̃ſſe nõ tã gũt ꝑ tex.iſte videt᷑ ꝓ̃ia fronte ꝓbare ꝙ nõ qꝛ loq̃t᷑ ꝺe miſterijs bñtib᷑ curã aiaꝝ. ġ ſecus in alijs.ꝑ Jo.an.ſolus videt᷑ tacite ſenſiſſe ꝓtrariũ q̃ ſup ꝟbo.alia q̃ ꝺixit ſupplẽꝺũ qñ ꝙ q̃ſi ſenſerit ꝙ ñ ſit neceſſe ꝙ habeat curã aiaꝝ. Sꝺ ego ꝑ ꝺictũ teneo ꝛ ꝓ bo ꝓ.c.vnũ ꝺe eta.ꝛ q̃lita.li.vj.vbi ꝺicit᷑ ꝙ ep̃s põt ꝺiſpenſare in ꝺignitatib᷑ ꝛ pſonatib᷑ ñ bñtib᷑ curã p⁹.xx annũ.ġ ꝺe iure in illis etiã req̃rit᷑ tp̃s.xxv.annoꝝ qꝛ alꝭ diſpẽſatio nihil oparet᷑.nec habem⁹ aliuꝺ ius ꝺe etate diſponẽs ſup iſtis ꝺignitatib᷑ inferioꝛib᷑.vñ ꝺicimus ꝙ etiã abbas cõprehẽꝺit᷑ ſub iſto.§.vt no.glo.in.c.inꝺenitatib᷑ poſt p̃ncipiũ.j.e.li.vj. ¶ In gl.in ver.archiꝺyaconatũ ibi ꝑ nõ p̃ncipalr.vult ġ gl.ꝙ archiꝺyaconat⁹ habeat curã aiaꝝ ꝑ nõ p̃ncipaliť.ꝛ forte ideo ꝺixit et non principaliter.quia habet illam ſub epiſcopo q̃ſi vicari⁹ epi a iure ꝺeputatus.vt no.in.c.j.ꝺe offi archi.hinc ẽ ꝙ alij nõ põt cõmittere curã aiaꝝ.vt in.c. cũ ſatis ꝺe offi.archi. Sꝺ ego intelligo glo. ꝓcedere ꝓ̃ ꝓſuetuꝺinem ꝺiuerſoꝝ locoꝝ.nã in mlt̃is locis archiꝺyaconus habet ſub ſe parochiã diſtinctã in q̃ exercet curã aiaꝝ. Jtẽ inquirit ꝛ viſitat totã ꝺyoceſiz loco epiſcopi.ꝛ iſtis caſib᷑ merito excõmunicat᷑ exquo habet iuriſꝺitõnẽ.ꝛ ita intellige iura que innuũt ꝙ archiꝺyaconus excõicauerit. Sꝺ vbi nõ ꝺz actu curã nec ꝺz ſubditos ſicꝫ ꝑ ſenis ꝛ in mlt̃is alijs locis tũc nõ põt excõicare vbi nõ ꝺicit᷑ hẽ curã aiaꝝ exq̃ eã nõ ꝺz nec in foro ꝙtentioſo nec pn̄ali.ꝛ ꝺe iure cõi non ꝺz ꝓ̃prie curã aiaꝝ p̃ſertim tenẽꝺo opi.Jo.an.in.c.ad hec.in.§ in quadã ꝺe offi.archi.vbi ꝺixi ꝙ ſup ꝺuob᷑ ꝺũtaxat. ꝺe q̃b᷑ in illo ter.ꝛ in.c.vt veſtrum eo.ti.archiꝺyacon⁹ fundat intẽtionẽ ſuã ꝺe iure cõi.ſup alijs ꝟbo ſuccũbit niſi ꝓbet ꝓſuetuꝺinẽ.vñ offm̃ archiꝺyaconoꝝ ꝺeſmiuat᷑ vt plm̃ũ ꝑm cõſuetuꝺinẽ locoꝝ ꝛ ꝑm varias ꝓſuetuꝺines intelligit᷑ tot⁹ fere titul⁹ ꝺe offi.archiꝺy.vt no. Jnno.ꝛ Jo.an.p⁹ eũ in.c.j.eo.ti.ꝑ ꝑ facit.c.archiꝺyaconis eo.ti.vbi ꝑm vꝝ lec.ꝓbat᷑ ꝙ archiꝺyacon⁹ non põt ꝺe iure cõi excõicare.vide etiã glo.in.c.cũ ſat᷑ ꝑal. vbi late diſputat an bẽat curã aiaꝝ ꝛ poti⁹ ꝺicit᷑ iclinare in ptẽ negatiuã. ¶ No.ſcꝺo ex fi.glo.ꝙ oẽs ꝑlati etiã citra epm̃ pñt excõicare ſine tñ ſolẽnitate ꝺe q.xj. q.iij.in.c.ꝺebẽt.ꝛ.c.cũ aliq̃s.ꝛ intellige ꝺe ꝑlatis bñtib᷑ ſubditos actu.vt in.c.cũ eccl̃ijs ꝺe ma.ꝛ obe.ꝛ i.c. ſic ꝺe ſymo.ꝛ.c.cũ ab eccl̃iaꝝ ꝑla.ꝺe offi.ordi. ¶ Ꝺubitat᷑ ꝺe p̃sbyteris curat᷑ nũq̃ꝺ pñt excõicare etiaz ſuos parochianos: ꝛ ꝺicẽꝺũ vt ſequit᷑.le.ꝛ no.in.c.ſi ſacerꝺos.ꝛ in.ꝺ.c.cũ ab eccleſiaꝝ ꝺe offi ordi.ꝛ generaliť q̃ pñt excõicare ꝺixi in repeti.c.ſiqs ꝓtra.ꝺe fo.cõpe.ꝛ ſcias ꝙ excõicatio q̃ ferť cũ ſolẽnitate p̃dicta nõ ligat magis q̃ ad ꝺcũ ꝑ ſeruať illa ſolẽnitas ad terꝛoꝛem ꝛ q̃ ad facultatẽ obtinẽꝺi abſolutionẽ qꝛ nõ p̃t abſolui niſi cũ eaꝺẽ ſolẽnitate. ¶ In glo.ſup ꝟbo.xxv.annũ.ibi licet ſit in minoꝛi etate.glo.ġ ꝺ refert opi.quoꝛundam qui tenuerũt epm̃ poſſe diſpenſare circa ꝺefectũ etatiť in ꝓmouendis ad eccleſiã curatã vl̃ ꝺignitatẽ. Sz gl. remittit ad.c.cũ ꝺilecti.j.e.ꝛ ibi tenet ꝓtrariũ ꝛ melius. ꝛ videť hodie ꝺ ꝓtraria opi.ꝓbari in.c.vnico ꝺe eta. ꝛ q̃li.li.vj.ꝓ locũ a ſpãli nã ibi ꝓmittit᷑ epis diſpẽſatio in ꝺignitatib᷑ ꝛ pſonatib᷑ nõ curat᷑.ġ ſecus in curat᷑. nec ob.c.ꝑtera alť.ꝺ in glo.qꝛ loquit᷑ in ꝺefectu ordinis ꝛ non etatis maioꝛ enim eſt ꝺefectus ordinis q̃z etatis. an etiam epiſcopi in caſib᷑ in q᷑b᷑ poſſunt videant᷑ ꝺiſpenſare ꝓferẽꝺo pſonatũ ſeu ꝺignitatẽ mioꝛi: ꝺic ꝙ nõ.imo ꝺeut puniẽꝺ⁹ qꝛ ꝓtulit indigno.ita finaliť ꝺeꝺimiat gl.no.i.ꝺ.c.vnico.ꝛ facit qꝺ no.Jo.an.in.c.ij.ꝺ ſciſmaticis li.vj.ſecus ꝺic in p̃ncipe.nã p̃nceps cõferẽꝺo ſcienť indigno videť diſpenſare ꝺũmõ ꝑ lr̃as ſuas poſſz ꝓſtare ꝺe certa ſcia ĩꝺiġtat᷑.vt no.Bar.i.l.bari⁹.ff.ꝺe offi.p̃to.ſecus in inferioꝛi vt ꝺixi.ſic p̃t Jn no.reduci ad ꝓcoꝛꝺiã q̃ vnũ ꝺixit in.c.ꝟeniẽs.ꝺe fi.ꝓſby.ꝛ aliꝺ ꝺixit in.c.ꝺiuerſis fallacijs ꝺe cle.cõiug.ꝺiſitat᷑ rõ ẽ qꝛ p̃nceps nõ tenet᷑ adhibere cãe cognitiõz in diſpẽſando ꝑ ſufficit ſola volũtas.vt i.§.ꝑ qꝺ p̃nci pi.inſti.ꝺe iure na.facit.l.q̃ꝺã cõſulebãt.ff.ꝺe re.iudic. Sz iferioꝛ ꝺz adhibẽ cãe cogtõz alꝭ puniť.vt no.i.ꝺ. c.q.ꝛ ꝓ Jnn.in.c.cũ ad mõaſterĩ.j.ꝺ ſta.reg.ꝛ in fi.gl. ꝺic ꝙ hodie ceſſat ꝑ ꝺifficultas ꝑ cle. generalẽ ꝺ eta.ꝛ q̃li.vbi hꝫ ꝙ in.xxv.ãno põt q̃s ordinari in p̃sbyterum An epi pñt diſpẽſare circa etatẽ in ordinib᷑ ꝓferẽꝺis: ꝺic ꝙ nõ.vt no.gl.in.ꝺ.cle.generalẽ. ¶ In gl.in ꝟbo p̃fixo ibi vel ſaltez vſq; ad ſex menſes.ꝛ ꝺe ꝑ ꝺic vt legiť ꝛ no.ĩ.c.ſi ꝑ clericis pauꝑib᷑ ꝺe p̃bẽ.li.vj.ꝛ in.c.cõ miſſa ꝺ elec.e.li.ꝺebẽt ei iſti ꝓmoueri in q̃tuoꝛ p̃rimis tp̃ib᷑ ſi fieri põt vt ibi.hodie añt circa ꝓmotos ad eccleſiã curatã ꝺic vt in.c.lz canon.e.ti.li.vj. ꝺebent enĩz iſti ꝓmoueri infra annũ ad ſacerꝺotiũ.alꝭ ſunt ꝓuati ipſo facto vt ibi.ꝛ ꝺe hac materia vide ibi plenã gl.et in fi.glo.tene ꝺcm̃ gl.nã hodie nõ ſeruanť interſticia ſeu interualla temꝓoꝝ que olim Ꝑſeruabanť.vnde etiã laicus in carniſp̃riuio põt eſſe ſacerꝺos in feſto rectõnis.ꝺe quo vide glo.in.ꝺ.cle.generalẽ ꝺe eta.

ꝛ quali. ℣ Jn glo. in verbo remoueat in fi. intentꝰ gl. est ꝙ quedam sunt beneficia habentia certū ordinez annexū ꝛ ad illa ꝓmotus tenet facere se ꝓmoueri ad ordinē requisitū. qꝛ exꝰ recepit alter ꝓnexoꝝ videt ad fliquū se obligasse. quedā sēt bñficia q̄ ñ bñt certū ordinē ꝓnexū vt canonicatꝰ ꝛ in ill' nō tenet q̄s facere se ꝓmoueri ad maiores ordines nisi ꝓut necessitas vl' vtilitas eccie req̄rit. sic intellige. c. q̄ris all'. in gl. ℣ Sz ꝓtra ꝙ tpe ꝓmotōis bēat illū ordinē. ad ß qđ le. ꝛ no. i cle. ꝝspectu aptitudinis. q̄dā ℞o ē annexio respectu actus. ꝰ casu req̄rit ꝙ q̄s bēat etatē tpe ꝓmotōis in qua q̄s possit ꝓmoueri ad ordinē requisitū nec ē necesse ꝙ tūc bēat illū ordinē ß satꝛ ē ꝙ sit habilis ad illū accipiēduz ꝛ tenet illū recipe q̄ citꝰ pōt tpis tñ cōpetentibꝫ. ꝛ in hac ānexiōe intellige istū tex. ꝛ. c. si ꝓ clericis pauꝑibus ꝛ in. c. eū cui de ꝓbē. li. vj. nā in istꝛ iuribꝫ ptz ꝙ eccia cuꝝ rata vl' dignitas hz annexū ꝑbyteratū ꝛ tñ nō req̄rit ꝙ q̄s sit in sacerdotio tpe ꝓmotōis ß satis ē vt postea ꝓmoueat vt ß ꝛ in iuribꝫ pal. ꝛ ß iō qꝛ illa annexio est ꝝspectu aptitudinis qꝛ hz eē aptꝰ ad illū ordinez. Sed ſcdo casu quādo ē ānexio respectu actus req̄rit necessario ꝙ tpe ꝓmotōis bēat illū ordinē ānexū bñficio ex emplū dic statutū ꝙ talꝫ ꝓbēda nō ꝓferat nisi actualit ꝓstituto in sacerdotio. ꝛ tūc oz ꝙ tpe collatōnis sit sacerdos alꝫ nō valet collatio. ß fuit ſbtilit de mēte glo. i. d. cle. vt hi q̄. quā tene mēti. vide ꝓsile in eligēdo i eꝑz nā req̄rit tpe electōis vt sit ſbdyaconꝰ. vt in. c. a multꝫ de eta. ꝛ q̄li. vñ hz ordinē ſbdyaconatꝰ ānexū actu. maiores ℞o ordies hz ānexos aptitudie. ꝛ hāc ꝓclōez vi dēt et velle dñi de rota dec. iij. vbi ponūt notabile ꝛ q̄ tidianā q̄nē nūq̄d expectās aplicꝰ nō exñs in sacerdotio posset acceptare bñficiū cui ē ānexuz sacerdotium actualit mō ꝑdicto. Et tandē videt ꝓcludē pꝰ Jo. mo. ꝛ alios ꝙ aut bñficiū hz actu sacerdotiū annexū ex prima fundatōe bñficij ꝛ tūc nō pt expectās illud bñficiū acceptare exꝰ nō ē i sacerdotio saltē q̄n illud bñficiuz fuit fundatū ꝑ laicū. qꝛ nō ēverisile ꝙ ꝑ cias gnāles apposītas in lris papa voluerit derogare ordinatōi bñficij ne laici retineret ab edificatōe eccliaꝝ qđ no. glo. in cle. ij. de ꝑben. Sz si bñficiū hz sacerdotiū ānexū nō ex fundatōe ß ex statuto postea facto ꝑ epm ꝛ capl'm tūc ꝑt bñficiū acceptari ꝑ expectātē ꝓpt cias q̄ solet apponi in lia in eo ꝙ papa solet mandare nō obstātibꝫ qbuſ cūq̄ statutis ꝛc. Et ß intellige vt dixi in annexione respectu aptitudinis indistincte pōt expectās tale bñficium acceptare ꝑ dictū. c. si ꝑ clericis pauꝑibꝫ. ꝛ ß bñ notabis. Qualr aūt cognoscit an sit ānexio ꝝspectu actꝰ vel aptitudinis: recurrēdū ē vt dixi ad verba. ℣ Jn gl. in ℞o si canones in fi. no. glo. qꝛ ponit veritatē. Sed q̄ro nūq̄d ꝓmouēdꝰ ad dignitates inferiores vel ad eccliā curatā hz eē saltē in sacris tpe ꝓmotōis. Jnn. ß Cōpost. ꝙ ñ. qꝛ tex. iste solū facit mētiōez de etate moribꝫ ꝛ scia nec req̄rit certū ordinē tpe ꝓmotōis ß soluz mādat vt postq̄ ꝓmoti fuerint assumāt ordines req̄sitos. ℣ Host. tenuit ꝓtrariū. dic ꝙ sine dispēsatiōe nūq̄ ꝑt q̄s ꝓmoueri ad talia bñficia nisi sit saltē in sacr̄ ꝑ. c. ꝑterea de eta. ꝛ q̄li. qđ bñ facit. Jo. an. i. c. vnico ꝺ eta. ꝛ q̄li. li. vj. i nouella distinxit inꝰ dignitates ꝛ psonatꝰ bntes sacros ordines ānexos ꝛ inꝰ alios ñ bntes sacrū ordinē ānexū vt in primis ꝓcedat opi. hosti. in scdis ꝑ cedat opi. ꝓtraria. Alia tñ limitatōez ꝝspectu eccl'ie curate dic vt i. c. si ꝑ clericꝫ pauꝑibꝫ pal. in gl. sua. primū dcm. s. Jnn. cōit obsernat. Et hāc qōez plenissime tāgā in. c. ducū. el. j. j. eo. dic vt ibi no. tñ ex dcō Jo. an. ꝙ nō oīs dignitas seu psonatꝰ hz sacꝝ ordinē ānexū vnō vide glo. singlarē. lx. di. i. c. j. q̄ dicit ꝙ quē ordinez oz bre cātoz ꝓmiceriꝰ ꝛ siles standū ē cōsuetudini. ꝛ potes cape hāc doctrinā clariozē ꝙ vbicūq̄ bns dignitatem offm vel ꝑsonatū nō hz curā aiaꝝ nec in iure cauet ꝙ oz bre certū ordinē tūc serua illā gl. vt ꝛcurrat ad cōsuetudinē. nec ob. iste tex. qꝛ restrixit se ad dignitates bntes curā ꝛ iō dic ꝙ oz se facē ꝓmoueri i sacerdotiū.

Clerici sane. Eligētes idignū ꝑ formā hꝫ c. ꝓuati sēt ꝑ ꝓria vice ptāte eligēdi ꝛ idē in collatore et defectū capli supplet epūs et ecōuerso ꝛ si capl'm negligit fit devolutio ad metropolitanū. h. d. vsq̄ ad fi. ℣ No. ꝑ ß duas penas ꝓtētas ꝑ eligētes indignū. Pria ꝙ ꝓuati sūt ptāte eligēdi intellige ꝑ ꝓria vice. i. ꝑ ꝓria electōe fieda. vñ hāc ptāte recupāt in scda electōe. vt in. c. cū vitonien. j. e. Scda pena ꝙ sēt suspēsi ꝑ triēniū a bñficijs ecclasticis. intellige hāc penā respectu bñficioꝝ q̄ q̄sq̄ hz in illa eccl'ia ad quā fuit facta electio. ad alia ℞o bñficia nō extēdit vt ē hodie ter. i. c. si ꝓmissari. j. e. li. vj. Et ꝑ ß duo iura dixit Jo. an. nōbile ℞bū in rgla odia i mercu. ꝙ ℞ba dispositōis ñ debēt ita large sumi sic possent ꝑm latā significatōez ℞boꝝ ß debēt restrīgi exꝰ subest aliq̄ rō seu eqtas restringēdi. nā vt hic vides tex. iste suspēdebat istos eligētes indignū simplr a bñficijs ꝛ tū rstrīgunt ista ℞ba ad bñficia q̄ bñt i illa eccl'ia ꝛ ß iō qꝛ eligētes sic in eligēdo ledūt illā eccl'iam ad quā fit electō q̄ pena nō hz vagari respectu alioꝝ bñficioꝝ que sūt alibi ꝛ ß no. bñ. et ex ß ꝛ ex tex. no. ꝙ qñq̄ ꝑ eodē delicto q̄s punit duplici pena ꝛ vtraq̄ imponit. de q̄ i. c. at si clerici in fi. de iudi. ℣ No. tercio ibi elegerit. ꝙ hāc penā nō incurrūt electores nisi elegerint indignū intelligē scient. vt in. c. inotuit. j. e. Exq̄ infert ꝙ si aliq̄s noīnauit in scrutinio indignū ß recessit ab illa noiatōe anq̄ ꝑueniret ad electōez vel scrutinium fuit laceratū ñ hnt locū iste pene. vt ē hodie tex. in. c. ꝑpetue. j. e. li. vj. ꝛ ꝑ istū tex. ꝛ illū posuit Jo. an. vnū dictū sp mēti tenēdū in rgla odia in mercu. sup ℞bo pena dicēs ꝙ vbi pena apponit a iure ipso facto ꝓpter aliqđ delictū cōmissuz nūq̄ ē locus illi pene nisi illud delictū sit cōsummatū q̄tūcūq̄ fuerit īchoatū lz posset exordinarie puniri qꝛ delictū īchoauit. pena tñ a iure īposita nō hz locū. ß dcm, ꝑbat ß iūcto illo. c. ꝑpetue. Et credo ꝙ Jo. an. ß ponat in rgla i penis in mercu. ꝑ q̄ facit aliđ singulare dcm bar. in. l. j. ff. ō siccarijs. vbi dicit ꝙ statutū punies delictū certa pena nō hz locū in eo q̄ inchoauit seu incepit illud delictū si illō ñ ꝑfecit. qꝛ statutū ꝛ maxime penale ē strictissime intꝛpretādū. vt in rgla odia li. vj. de ß vltio vide plene qđ no. bar. in. l. siqs nō dicā rape. C. de epi. ꝛ cle. ℣ No. q̄rto ibi epūs. ꝙ epūs ꝓferēs bñficiū indigno ꝓuat ptāte illđ ꝓferēdi. intellige pria vice vt. s. dixi in electoribꝫ. ꝛ q̄n scient ꝓtulit indignū sec̄ꝰ si igrant. vt. j. e. inotuit. Et no. ex ß ꝛ ex text. ꝙ sic capl'm supplet negligētiā epi in collatōe bñficioꝝ. vt i. c. ij. de suppl̄e. neg. pla. ꝛ in. c. ij. de ꝓcef. ꝑben. ita supplet si epūs priuat ꝓpt delictū suū qꝛ ꝓtulit bñficiū indigꝫ vt ß. An aūt pena eligētiū habeat locū in oibꝫ electiōibꝫ dic ꝙ nō. ꝓ nō ꝙ nō habet locū in cardinalibꝫ eligentibus papā qꝛ ß nō est in iure cautū. ꝛ hoc no. glo. in. c. si duo. lxxix. di. Jtē nō hz locū in ꝑlaturis citra epatū ß restringit ad epatus ꝛ supioꝛes dignitates. vt i. c. si cō promissari. ꝑall. ℣ Jn gl. fi. abiß istđ ē ordinariū. pōdera glo. ꝛ dic ꝙ rgla maioꝛ supplet negligentiam inferioris iux̄ no. in. c. cū scimus. ix. q. iij. ꝛ. c. ex pte de cōcef. ꝑben. ꝛ hoc voluit ß dicē glo. dū dixit ꝙ est ordinarium. minoꝛ aūt non supplet negligentiaz supioris nisi in casibꝫ iure exꝑssis. vt no. Jnno. in. c. qꝛ diuersitatez de cōcef. ꝑben. vnde si nō diceret ß de capło nō posset capitulū supplere defectū epi. Et gnāliter cū q̄rit ad quē fiat devolutio in collatōibꝫ bñficioꝝ seu electionibꝫ distinguendū ē ꝙ aut q̄rit in ecclesijs cathedralibus aut inferioribꝫ. primo casu serua decretalem quā q̄. j. eo. li. vj. vbi dicit ꝙ in casu negligētie devolut potestas ad metropolitanū. s. quo ad ꝓuidendū eccl'ie de epō. Jn

Ad quem devolutio bñficiorū seu electionū

alijs ꝓo casib⁹ ptās ꝺeuolui⁹ ad papaz. Jn eccl̄ijs ꝓo seu bñficijs inferioꝛib⁹ subdistinguēdū est. qꝛ aut loq̄mur ꝺe ꝺeuolutōe fiēda ꝺe capitulo ad ep̄m aut econtra. ꝓꝛio casu aut capl'm negligit z tūc ꝺeuoluit ptās ad ep̄m. vt in.c.ij. ꝺe ꝯcess. ꝑben. aut peccauerūt eligendo indignū z si oēs peccauerūt ꝺeuoluit ptās ad ip̄m ep̄m. vt i.ꝺ.c.ij. z i.c.q̄ꝫ q̄ꝫ. ꝑal. i fi. aut aliq nō peccauerūt z tūc ptās ꝺeuoluit ad nō peccātes nō aūt ad supioꝛē. vt i.c.g̃tū. s̄. ti. pꝛi. Si aūt ep̄s int' fuit. capl'o i collatōne vel electōe tanq̄ ꝑlat⁹ vel canonic⁹ seruā qꝺ b̄ in.c. postulasti. ꝺe ꝯcess. ꝑben. scꝺo casu ꝺic q aut ep̄s ꝑdit ptātē in bñficijs spectātib⁹ aꝺ eū iure ꝓꝛio et fit ꝺeuolutio ad suū capl'm siue ꝑdat' ꝓpter negligētiaz si ue ꝑdat' ꝓpter ꝺelictū. vt ꝑbat' ꝫ iūcto.c.ij. ꝺ ꝯcess. ꝑbē. Jn bñficijs aūt ꝺeuolutis ad ep̄m ex negligētia inferioris. puta qꝛ abb. subiect⁹ ep̄o neglexit ꝯferre bñficia aꝺ eū spectātia q̄ casu fit ꝺeuolutio aꝺ ep̄m. z tūc ē ꝺubiū nūqꝺ capl'm suppleat ꝫ casu ꝺefectū ep̄i. z finaliter concludit ꝫ Jnno. q nō. ꝫ hoc modo ptās ꝺeuoluit aꝺ ꝓximū supioꝛē puta archiep̄m. ar.c.ne ꝓ ꝺefectu in fi.j.e. z idē tenuit Jo.an. in.c.q̄q̄ ꝑal. z satis mihi placz hec opi. z rō ꝺiuersitatis int' bñficia spectātia ad ep̄m iure ꝓꝛio z iure ꝺeuoluto ē q nō ē tanta cōio int' ep̄m z capitulū in beneficijs ꝺeuolutis sic in bñficijs spectātib⁹ iure ꝓꝛio. nā in ꝺeuolutis ep̄s vtit' ptāte tanq̄ supioꝛ illi⁹ a quo ē facta ꝺeuolutio. iō capl'm nō hz in illis cōionē merito aꝺ aliū supioꝛem ꝺz fieri ꝺeuolutio. ar. i.c. licz. z.c.fi. ꝺe sup. neg. ꝑla. ꝫ in bñficijs ꝓꝛijs ē cōio int' eos cū faciat ep̄s vnū coꝛp⁹ cū suo capl'o. z oīa ꝺicatur ep̄s possidere noīe ep̄i z sic etiā noīe capl'i iux' no. ꝓ Jn no. in.c. ꝺilecti ꝺe ma. z obe. facit. c.cū clerici. j. ꝺe ver. fi. Et vide aliā ꝺiam int' bñficia quā ponit Jo.an. in.ꝺ. c.q̄ꝫ q̄ꝫ. Aut ep̄s nō hz ius cōferēꝺi ꝫ ius cōfirmāꝺi. vt puta qꝛ aꝺ aliq̄s citra ep̄m spectat electio z aꝺ ep̄m cōfirmatio q̄ cōfirmat scient' indignū. Et hoc casu etiaz ꝺubitat' an ptās cōfirmāꝺi ꝺeuoluat' aꝺ capl'm an ꝓximū supioꝛē. Jnn. ponit hic ꝺuas opi. ꝓꝛia opi. q ꝺeuoluat' aꝺ capitl'm. ar. ꝫ ꝓ illa ꝛba q ꝯsensit fieri ꝛc. Alia opi. que sibi magis placet ē vt ꝺeuoluat' ptās aꝺ ꝓximū supioꝛē q̄si cōfirmatōez fecerit tāq̄ supioꝛ. Et aꝺ tex. istū in ꝛbo ꝯsenserit rn̄ꝺet Jnno. q pōt intelligi qn̄ ep̄s int' fuit capitl'o tāq̄ canonic⁹ mihi placz ꝓia opi. quā apte sentit ꝫ glo. pe. nā tex. nō pōt alio modo intelligi in ꝛ. senserit. nisi intelligat' qn̄ ep̄s cōsenserit ꝯfirmāꝺo. s. indignū vel admittēꝺo pn̄tatōem ꝺe indigno. nā qn̄ ep̄s int' fuit canonic⁹ nō fit ꝺeuolutio aꝺ capl'm ꝫ poti⁹ aꝺ eū tanq̄ ep̄m. qꝛ nō peccauit vt ep̄s sed vt canonic⁹. vt in.c. postulasti ꝑal. z in.c.a collatiōe ꝺe ap. li. vj. Et ex his cōclude q siue ep̄s ꝑdiderit ptātem ꝯferēꝺo cōfirmāꝺo siue instituēꝺo pn̄tatū ꝑ patronū ꝛp fit ꝺeuolutio aꝺ capl'm suū nisi i bñficijs ꝺeuolut' aꝺ ep̄m ex negligētia inferioꝛ. Et ex his pōt ꝺecidi qō nū quiꝺ collatio facta scient' indigno sit ipso iure nulla: ꝺoc. apte nō tangunt ꝫ ꝫ vide Jo.an. post Lōpo. in.c. capl'm sancte crucis in pe. col. ꝺe resc̄pt' vbi vī velle q collatio facta crimioso nō est nulla sed ꝛenit annullanda. ar.c.int' ꝺilectos ꝺe excess. ꝑla.. z vide ꝑ fede. ꝯsilio xiij. circa mediū qꝺ mihi ñ placet. vñ credo q collatio facta nō iꝺoneo scīa moꝛib⁹ z etate ē ipso iure nulla. et ptās ꝓuidendi illa vice ꝺeuoluit' aꝺ aliū modo ꝑꝺicto hoc videt' ꝓbare tex. in.ꝺ.c.q̄q̄ in fi. iūcta glo. pen. z ꝫ nā tex. iste in ꝑditōne hui⁹ ptātis z in nullitate act⁹ voluit eq̄parare electoꝛes z collatoꝛes. non ob .q tex. ꝺicat ptātē amittat. qꝛ illuꝺ ꝛbū amittat ꝺebet intelligi. s. ipso iure vt ptz ꝑ ꝑcedētia z sequētia nam ꝺe significato ꝛbi amittat ē vt ñ requirat actualē executionē seu factum alterius sicut in simili ꝺicim⁹ ꝺe illis ꝛbis excōicatōni subiaceat. nā illuꝺ ꝛbū subiaceat est eiusdez tpis cū illo ꝛbo amittat. z ꝓ illa ꝛba fert' excōicatio ipō facto. vt no. glo. in.c. vnico. ꝺe iniur. li. vj. in fi. ꝺixi plene in.c. clericis. j. ne cle. vel mo. secus si ten. ꝺixisset ꝓiuet. qꝛ hoc ꝛbū regrit executōem alteri⁹. z puto q in collatoꝛib⁹ sit tenēda ꝯclꝰio quā facit Jo.an. in electoꝛib⁹ i ꝛgla odia ī mercu. vbi ꝯcludit q iste. ℣. clerici. habz locū in solū in ꝺefectib⁹ ꝫ exp̄ssis. s. qn̄ eligit' patiēs ꝺefectū in natalib⁹ in etate z scīa z moꝛib⁹. Si aūt canōici elige rent patiētē aliū ꝺefectū tūc ꝯcludit q nō incurūt penā ꝺe qua ꝫ qꝛ iure nō caueꝰ q aūt ꝑꝺixi hz locū in ꝺe nolutōib⁹ fiendis ꝺe ep̄o aꝺ capl'm z econtra. ꝫ si ptās ꝯferēꝺi eligēꝺi pn̄tandi vel ꝯfirmāꝺi spectat aꝺ inferioꝛē citra ep̄m z capl'm. puta abbatē archiꝺyaconū vl' ꝑpositū tūc isto ꝓuato ꝓpter negligētiā vl' ꝺelictū ꝺeuoluit ptās aꝺ ꝓximū supioꝛē vt in cle. vnica ꝺe sup. neg. ꝑla. ptās tū instituēꝺi vel eligēꝺi seu pn̄tandi ꝺeuoluit' aꝺ illū qui habebit ptātē ꝯfirmāꝺi vel instituendi lz al's ñ sit supioꝛ. pone exemplū capl'm alicui⁹ eccl'e hz eligere. ptās aūt ꝯfirmandi spectat ꝺe iure spāli aꝺ abbatē z ñ aꝺ ꝓximū supioꝛē. z idē ꝺic cū patron⁹ negligit pn̄tare vel pn̄tat indignū qꝛ ille ꝺebet supplere q ꝺēbat ptā tē ꝯfirmāꝺi z instituēꝺi qꝛ censet' supioꝛ q aꝺ bñficiuz licet nō sit supioꝛ quo aꝺ ꝑsonas eligētiū vel pn̄tantiū. z ꝺe hoc ē glo. singl'aris in.ꝺ. cle. vnica. ¶ Ultio ꝫ ḡri tur q ꝺo si ꝺurāte isto triēnio q canonici sunt suspensi a beneficijs ꝓtingat itez eos eligere scient' indignū z sic incidūt in nouā penā alteri⁹ triēnij. nūqꝺ istuꝺ scꝺm triennīū incipiet statim p⁹ factā electōem an ꝺebeat expectari finis primi triēnij. z hec qō pōt ꝓtigere sepenne ro in cōsilib⁹ terminis. Jo.an. refert opi. multoꝛ q hāc qōnē ꝺisputarūt tandē ipē concludit inꝺistincte q secūꝺū triēniū incipit statim p⁹ cōmissū ꝺelicti ita q ꝓꝛio ra tpa cōfundunt' in scꝺis. qꝛ exq̄ pena ponit' ipo iure necessario ꝺebet incipe statim p⁹ cōmissū ꝺelictū. z ideꝫ cōcludit ipse in glo. sua in cle. ij. ꝺe magis. in fi. Sꝫ mihi plus placet opi. quā sensit bar. in silib⁹ terminis in. l. senatus. ff. aꝺ turpil. vbi format qōnē statuto cauet' q cōmittēs homicidiū soluat mille z stet aꝺ cōfinia p ꝺecēniū. ꝺurāte prīo ꝺecēnio homicida cōmisit aliuꝺ homicidiū queritꝰ nūc vtꝛ ꝺebeat expectari finis primi ꝺecēnij an ꝛbo scꝺm ꝺecēniū ꝺebeat īmediate curreꝛe. et cōcludit q qn̄qꝫ pena ponit' vt spēs. puta ꝺic statutū q stet aꝺ ꝯfinia ꝑ ꝺecēniū a tpe ꝺelicti cōmissi z sic ꝺe termiat tps z sic scꝺm ꝺecēniū ꝺz incōtinēti curreꝛe al's nō eēt illuꝺ ꝺecēniū ꝫ aliuꝺ. ar. bo. i. l. si vsufruct⁹ mihi in biēniū. ff. ꝺe vsufruc. le. aut pena appōit' gnāliter z in ꝺeterminate puta stet aꝺ cōfinia ꝑ ꝺecēniū z tunc incipit scꝺm ꝺecēniū finito primo qꝛ al's nō solueret penā ꝺelicti. facit. c. j. j. ꝺe pe. Abbas.

Cusaz que. Lōpromittētes sup̄ electōne tenent' recipe electū a cōpromissario si ē idone⁹. h. ꝺ. Lōis ꝺiuisio. scꝺa ibi soꝛoꝛes. ℣ No. ꝓꝛio q moniales appellantur soꝛoꝛes z econtra. vñ ꝫ ꝛba ꝺicēt synonyma. i. ideꝫ importantia qꝺ est ꝓtra vulgares ꝛm Jo.an. q soꝛoꝛes appellant subiectas fratrib⁹ mēdicantib⁹. al's ꝛo appellāt moniales. Jꝺē ꝺic ꝺe monachis. quia pn̄t appellari fratres. vt in.c. causam. j. ꝺe iuꝺi. nā olim anteq̄ esset aꝺinuētuz ī cōsilio vt fideles appellarent' christiani oēs appellabant' ffres. vt est tex. iūcta glo. in.c. sacrosancta. xxij. ꝺi. sūt em̄ oēs xp̄iani ffres in xp̄o qꝛ ꝑ lauacruz regeneratōis recognoscūt sp̄ualiter vnū patrē. s. ꝺeuz vnde hinc oēs fideles cuiuscūq̄ sint cōꝺitiōis oꝛando ꝺeū ꝺicūt pater noster. vide aꝺ ꝫ tex. in.c. aꝺ mēsaz. xj. q. iij. ꝫ postmodū ꝑ excellētiā relictū fuit ꝫ nomē religi⁹ of ꝓ charitatē quā iuicē ꝺebēt hr̄e vt appellēt' ffres vt soꝛoꝛes. ¶ No. scꝺo q cōpromissū ꝺe eligēꝺo ꝑlatum pōt fieri in fozinsecū se extraneum a collegio. Itē no. q moniales possunt tranſferre potestatem eligēꝺi abbatissam in masculū. non ergo tenent' cōpromittere in alias moniales. Itē no. q hec potestas eligēꝺi pōt conferri in bñtē ptātē ꝯfirmandi z ꝫ notabile colligit' itel

ligẽdo q̃ iste moniales erãt subiecte isti epõ q̃ casu ad ipm epm ptinebat de iure cõi ptãs confirmãdi electõez. vt no.glo.xviij.q.ij.c.j. ¶ Itẽ no.q̃ dãtes ptãtẽ alicui eligẽdi plat̃ vl̃ aliũ officialẽ videt̃ intellexisse de idoneo.vñ si elect⁹ nõ ẽ idone⁹ nõ tenẽt isti electũ recipe.z facit ad qõez qñ cõitas eligit duos ciues vt vadãt ad eligẽdũ ptãtẽ vl̃ capitaneũ. Si em̃ eligũt indignũ puto q̃ ciuitas nõ tenet illũ acceptare vt ħ qđ no.naz in mandato gnãli nõ venit q̃ eligãt indignũ.ar.ĩ.l.si.pcurator.ff.de cõdi.inde.z in.c.si cõpromissari⁹.j.eo.li.vj. An añt ħ ptãs eligẽdi plat̃ possit cõferri in laicũ vt in cõpromissariũ: vr̃ q̃ sic.qz cõpromissari⁹ cẽsetur pcurator cõpromittẽtiũ eligit em̃ ipor̃ noĩe ad ħ q̃ le.z no. in.c.in.causis.j.e.z in.d.c.si cõpromissari⁹. Sz laic⁹ pt̃ eẽ pcurator in spũalib⁹ cũ exerceat nudũ ministeriuz. vt ẽ tex.no.de pcur.in.c.j.li.vj.g̃ ꝛc. ptrariũ puto vr̃. qz ĩ electõe plati ñ ꝺbeat nudũ misteriũ imo hz arbitrari an q̃s sit idone⁹ ad offm̃ plature nec ẽ omnio simplr̃ p curator imo officiũ radicat̃ in psona sua adeo q̃ ñ pt̃ renocari.de q̃ tñ dicẽdũ vt ĩ.d.c.in causis.ad ħ adducto tex.in.c.ptingit de arbi.vbi ptz q̃ nõ pt̃ assumi arbiter laic⁹ sup spũalib⁹.z subiicit in tex.rõ qz nõ decet vt laic⁹ in talib⁹ arbitret.q̃ quidẽ rõ optime militat in qõe nr̃a facit in ar.c.messana.z.c.sacrosancta.j.eo. ¶ Secũdo queritur pone q̃ cõpromissũ fuerit factũ in epm q̃ debebat ptãtẽ confirmãdi electõez nũq̃d poterit iste epus exq̃ nũc hz ptãtẽ eligẽdi vt cõpromissari⁹ confirmandi vt eps vnico actu se expedire.s.p viã puisionis dicendo puideo vob de tali in abbatissã.an teneat pri⁹ elige re tãc̃ cõpromissari⁹ z postea confirmare tãc̃ eps. Jo. an.dicit q̃ forte olim poterat se expedire vnico actu. ħ hodie secus cũ p⁹ electõez debeat pr̃ oni edictũ ante confirmatõz iur̃ formã.c.fi.j.e.li.vj. Do.an.dicit q̃ nec hodie nec oliz pñt illa expediri vnico actu cũ diuiso iure iste ptãtes concurrũt in eadẽ psona.ad ħ qđ no.in.d. c.cũ inter canonicos.j.e. Ego distinguerem lati⁹ sic.q̃ aut iste ptãtes concurrũt in eadẽ psona diuerso iure aut eodẽ.prio casu aut pria auctoritate hz iste exercere vtrũc̃ z tunc ẽ in optione sua an velit puidere vnico actu an diuisis vicib⁹.z ħ fuit finaliter d̃ mẽte Jo.an.ĩ.c. ne p defectu.j.eo.vbi dicit q̃ si ptãs eligẽdi p negligẽtiã devoluit̃ ad superiorẽ poterit superior eligere iure devoluto z postea confirmare iure pprio. Itẽ poterit puidere vnico actu p viã.s.puisiõis seu collatõis.qz cum habeat ipe vtrãc̃ ptãtẽ ex offõ pprio põt miscere vtr̃ q̃ qđ mih̃ satis placet cuz nõ censeat iste ħ casu iure diuersor̃.p hoc allego nõbile dcm̃ dñor̃ de rota decis.lv.vbi nobiliter dicũt q̃ si p negligẽtiã patroni duo nit̃ ptãs ad eẽm teneat eps conferre bñficiũ infra tps pfixũ ad conferendũ.z sic no.singlr̃ q̃ nõ tenet eps prius eligere z apud seipm̃ pñtare z postea instituere ħ pt̃ vnico actu se expedire p viã collatõis.z tene mẽti q̃ hz tẽ pus ad conferẽdũ ħ bñficiũ.s.ser mẽsiũ a tpe devolutõis quẽadmodũ infra ꝺdictũ tps tenet conferre bñficia spectantia ad eũ iure pprio vt in.c.ij.de concess.pben.facit optime ad ꝺdicta.c.si electio.j.eo.li.vj.z.c.lz.j.de sup. neg.pla. Si ꝺo hz ptãtẽ eligẽdi z cõfirmãdi iure diuiso z nõ pprio qz ẽ cõpromissari⁹ respectu electõis z tũc nõ põt se expedire vnico actu.qz nõ debz miscere istas ptãtes cũ vt ali⁹ eligat z vt ali⁹ habeat confirmare ad qđ vide bo.glo.in.c.vt circa.j.e.li.vj.z p Inn.z glo.in c.cũ int̃ canonicos.j.e.z qđ no.ĩ cle.si de bñficio de prebẽ.in glo.z in.c.cũ venissent d̃ instit.z p do.de rota decisi.ccl v. Si ꝺo eodẽ iure hz qs vtrãc̃ ptatẽ tũc ñ pt̃ vnico actu se expedire.nã collatio hz vim electõnis et cõfirmatõis.vt no.in.c.cũ olim de cã pos.z pprieta.

¶ In gl.j.in fi.no.ex hac glo.q̃ eps nõ dicit̃ eẽ de collegio eccl̃ie inferioris sibi subiecte lz sit caput collegij. z dic q̃ est caput mediatũ nõ imediate iur̃ tñ no.in.c. cũ ab eccl̃esiar̃.z.c.pastoralis de offi.ordi.z qz ẽ caput

Itẽ z ppter cõionẽ que ẽ int̃ epm z ecclesias sibi subiectas debent iste eccl̃esie sibi subiecte in oĩb⁹ actib⁹ hre psiliũ z consensũ epi. vt no. Inn.in.c.requisisti in fi.de testa.z in.c.cuz accessissent de psti. ¶ In ea.gl.in fi.no. istã glo.p dẽia inter arbitruz z arbitratorẽ seu amicabilẽ cõpositorẽ.z quaten⁹ glo.dicit q̃ dictũ arbitri tenet siue sit equũ siue iniquũ.dic illud verũ nisi cõtineat euidẽtez iniquitatẽ seu peccatũ.de quo dicit plene dicti in.c.ij.de arbi.quaten⁹ añt dicit q̃ dictũ arbitratoris seu amicabilis cõpositoris nõ tenet nisi sit equũ intelligẽ.s.in effectu qz põt peti reductio ad arbitriũ boni viri.i.p iudicẽ tanc̃ bonũ viz reducat̃ ad eq̃tatẽ. vt ĩ.l. si societatẽ.§.arbitror̃.ff.p socio.lauduz tñ tenet nisi esset nullũ alia tñ rõne puta qz latũ ptra ius scriptũ vl̃ ptra formaz cõpromissi.vt in.c.examinata d̃ cõfir.vti. vl̃ inuiti.tũc eĩ nõ petit̃ reductio ad arbitriũ boni viri exq̃ laudũ ẽ nullũ.tñ ista nõ sunt necessaria in casu nr̃o qz vt dicit Jo.an.z bñ cõpromissari⁹ ad eligẽdũ nõ est ppria arbiter vel arbitrator sed ẽ poti⁹ pcurator compromissari⁹.eligit em̃ noĩe collegij z ñ noĩe ppio.vt in c.in causis.j.e.z in.c.si cõpromissari⁹ eo.ti.li.vj.dic etiam q̃ nõ est ppria pcurator qz nõ põt ħ ptãs renouari vt dicit̃ plene in.c.in causis.j.eo.vñ ẽ quedã spẽs de pse.nã arbiter z arbitrator sumũt̃ in discordia.ħ cõpromissari⁹ ad eligẽdũ qñc̃ deputat̃ nulla existẽte discordia ħ vt facili⁹ puideat̃ ecclesie de plato accedit tñ magis ad naturã arbitratorẽ q̃ arbitri.qz arbit̃ ppria assumit̃ ad litẽ decidẽdã arbitrator añt sup discordijs ortis in cõtractu vl̃ q̃si.vt in.d.§.arbitror̃ cũ duab⁹.ll.seq̃ẽ. Et ex hoc infert̃ q̃ nõ possũt cõpromitẽtes soluta pena vel interesse recedere a psona electa vt ħ lz secus sit in dicto arbitri. vt in capitulo dilecti infra de arbitris. ¶ In glosa finali.in fi.tene hoc vltimum dictum glo.qđ ẽ hodie approbatũ in.d.c.si cõpromissari⁹.z generalr̃ cũ q̃rit̃ an electores pñt variare aliũ eligẽdo: distinguendũ est aut elegerũt noĩe ppio vt faciũt canonici.aut noĩe alieno vt sunt cõpromissarij.primo casu aut electio tenuit z nõ pñt variare.vt in.c.publicato.z in.c.cũ int̃.j.eo.qđ tñ limita vt dixi.ĩ.c.pe.s.ti.pri.aut electio nõ tenuit z tũc aut vicio forme z poterũt iterũ eligere antec̃ pruent̃, vt no.dc.in.c.qz ppt̃.j.e.aut ñ tenuit vicio materie vt qz elegerũt indignũ z aut ignorant̃ z pñt itez eligẽ.vt in.c.inotuit.z in.c.cũ terza.j.e. aut scient̃ z nõ pñt eligere qz ex ħ sunt priuati z ptãs ẽ trãslata in aliũ.vt in.c.s.pri.§.fi.z in.c.gtũ.s.de post. pla. ¶ Sedo casu principali q̃ elegerũt noĩe alieno tãc̃ cõpromissarij aut electio tenuit z nõ pñt variare qz sũt fucti eor̃ officio.j.e.cũ ĩ iure.z in.d.c.si cõpromissari⁹. Aut electio nõ tenuit z si vicio materie z ñ pñt ampli⁹ eligere siue scient̃ siue ignorant̃ qz fucti sũt eorum officio.vt pbat̃ in.d.c.si cõpromissari⁹. Aut electio nõ tenuit vicio forme z tũc aut inert̃ ptra formã errore p babili.z puto q̃ poterũt itez eligẽ qz nõ videt̃ elegisse exq̃ nõ seruarũt formã eis traditã.vt pbat̃ in.l.q̃ tñ.ff. de arbi.z eor̃ que no. Inn.in.c.j.d̃ re iudi.vbi ponit d̃ executore q̃ pbabili errore ductus puidit de bñficio nõ debito nũq̃d possit puidẽ de debito.aut scient̃ inerũt ptra formã z tũc puto q̃ ñ potuert̃ ampli⁹ eligere qz fucti sẽt eor̃ officio.ar.in.c.cũ dilecta de resc̃p.

In Posti. Electus añ confirmatõez bñficia cõferre vl̃ alr̃ administrare nõ põt.p. mo ponit ius ex q̃ infert mãdatũ ibi mãdam⁹. ¶ No.primo q̃ ptãs administrãdi descẽdit ex confirmatõe nõ añt ex electõe collegij.p electõem em̃ q̃s consequit̃ ius plature z administrãdi in habitu ħ p confirmatõez superioris consequit̃ ius administrãdi ĩ actu.vt dicit glo.no.ħ z in.c.quãto.lxiij.di.z idẽ est in electõnib⁹ collegior̃ secularium.vt no.glo.in.l.primator̃. C. de iurisd.om.iudi.z Bal.in auc.bita.C.ne fi.p pa.z vide qđ dixi.s.e.ĩ.§.postq̃. ¶ No.secdo quẽ posse venire ptra

factū ꝓpriū qñ illud nō tenuit ex defectu ptātis. ⁊ ad ꝫ solet allegari iste tex. de q̄ dicendum vt .j. lati⁹ dicam. ¶ Aliter dicit no. q̄ ante cōfirmatōez appellat⁹ q̄s elect⁹ habita electōe collegij. Idē dic⁹ cōfirmatōez aīe cōsecratōez. vt in. c. tua .j. de his que fi. a pla. Sed quero q̄d d̄ istis platis q̄ hodie ꝓuident⁹ p papā nunq̄d isti statim p̄nt admīstrare cū sint p papā p̄nūciati? dic q̄ sic q? talis ꝓuisio hz vim electōnis ⁊ cōfirmatōis. vt no. in. c. cū olim de cā pos. dicturn q̄ non dz recipi tanq̄ platus nisi p lras pape faciat fidē de ꝓuisione sibi facta al's recipiētes eū incurrūt penā. vt ē hodie ꝓuisū in quadaz extrauagā. dic tū q̄ imediate cū papa p̄nūciat aliquē platū statim ille sic ꝓnunciatus ē verus plat⁹. q? ad eē gre nō req̄rit⁹ lra ꝫ solū sufficit factū principis. ꝫ lra est de substātia ꝓbatoria nō aūt de substantia gre. vt no. Bal. in. l. hūanū. C. de legi. p Jo. an. ⁊ archi. in ꝓemio vj. vñ hodie nō sufficeret ꝓbare p testes q̄ papa p̄nūciauit aliquē ep̄m ad hoc vt recipiat in eccl'ia tāq̄ ep̄s ꝫ oz vt ꝓbet⁹ p lram pape mō p̄dicto. ¶ Jn glo. fi. ⁊ fi. no. gl. q̄ solet allegari cū querit⁹ an ⁊ q̄ñ q̄s possit venire ꝓtra factū ꝓpriū. Pe. de fantu. ponebat ꝫ aliā theoriā dicēs q̄ aut factū ē nullū rōne ꝓferentz puta q̄ non habeat ptātē disponēdi vel nō seruauit solēnitatē debitā ⁊ p̄ōt q̄s venire ꝓtra factū suū lz sit nullū. all. c. diuersis fallacijs de cle. ꝓiuga. Secus si ignorant⁹ dispo⁹suit. vt in. c. inotuit .j. e. Jnno vat' aliā theoricā dicens q̄ vbicūq̄z factū ē improbatū a iure sp q̄s p̄t venire cōtra factū ꝓpriū vt ꝫ ⁊ in. c. si q̄s p̄sbyteroꝝ. de re. eccl. ñ alie. nō ob. ꝫm eūdē. c. diuersis fallacijs. q? ibi factū nō erat oīno nullū ꝫ poterat aliq̄ mō sustētari. vel illud p cedit in odiū epi q̄ sciēter ꝓuidit de bñficio clerico cōiugato. vel tercio ꝓcedit illud dispēsatiue ꝫm eū. Sz p̄ōt dici q̄ cū ista sit via brocardica ⁊ discurrat p̄ inītos ⁊ infinitos casus nō p̄ōt sub certa regla distringi ꝫ ꝫm varietatē factoꝝ aliqñ lz venire ꝓtra factū ꝓpriū a liqñ nō. ⁊ in iudicijs p̄ōt ista q̄ō discuti mltis modis ⁊ respectu iudicis ⁊ respectu ptiū. nā in iudice p̄t dubitari an possit venire ꝓtra sn̄iam suā inīlocutoriā ⁊ diffiniti uā. de q̄ dicēdū vt dixi in. c. cū cessante de ap. ⁊ in. c. i literis .j. d̄ offi. dele. respectu ptis possit dubitari circa cōfessionē ⁊ libellū nūq̄d possit venire ꝑ id q̄d fec⁹ d̄ q̄ in. c. fi. de cōfes. ⁊ in. c. ij. de libel. obla. eodē mō possz dubitare respectu testiū nūquid p̄nt variare. de q̄ in. c. p̄terea de testi. cog. Circa facta extra iudiciū posset etiā dubitari tā in cōtractib⁹ noīatis q̄ inoīatis ⁊ alijs disp̄sitōnib⁹ sumentib⁹ vim ex facto vni⁹ ptis tm̄. Sed ꝑ aliquā introductōe ⁊ cōcordia iuriū que allegant⁹ in glo. potes sic distinguere sumēdo aliq̄ dicta Lal. i c. si q̄s p̄sbyteroꝝ pal. ⁊ hoc p doc. q̄ aut q̄s vult venire ꝓtra factū suū noīe alieno ⁊ ad cōmodū alteri⁹. aut noīe ꝓprio ⁊ ad cōmodū ꝓpriū. ꝓio casu aut ē remot⁹ ab admīstratōe ⁊ nō p̄ōt venire illo noīe. vt in. c. monemus .xij. q. ij. vbi ptz q̄ platus q̄ male alienauit non p̄ōt noīe eccl'ie ꝑpetere male alienata si fuit remot⁹ ab admīstratōe. aut nō fuit remotus ⁊ tūc p̄ōt venire cōtra factū ꝓpriū exq̄ agit noīe admīstratōis sue ⁊ fcm̄ suū p̄ōt improbari. secus aūt vbi legitimū factū suū explicasset. vt in. d. c. si q̄s p̄sbyteroꝝ. ⁊ xij. q. ij. nō liceat. ⁊ in. c. ij. de pe. cū si. ¶ Scdo casu p̄cipali q̄ñ vult venire noīe ꝓprio ⁊ tūc aut imīnet ꝑiculū aiaꝝ vl' fauor publice libertatis ⁊ p̄ōt venire ꝓtra factū ꝓpriū exq̄ de iure illud nō p̄ōt dānari vt in. c. tenor. ⁊ in. c. ꝙsanguinei de re iudi. ⁊ in. l. interrogatā. C. de libe. cā. ꝫm vnū intellectū. aut nō imīet tal' fauor ⁊ tūc aut fcm̄ ñ tenuit aut tenuit ꝫ ē cassandū p̄mo casu aut vult venire ꝓtra in iudicio aut extra iudiciū. p̄mo casu si allegat turpitudiez suam nō debet audiri. vt in. l. si creditoribꝫ. C. de ser. pig. manumiss. ⁊ in. c. inter dilectos de dona. aut excipiēdo allegat turpitudinē suā ⁊ auditur. ff. de condi. ob tur. can. in. l. iiij. ⁊ vide in hoc q̄d pleni⁹ dixi in. c. cū sup

de ꝓcess. p̄ben. ⁊ p bar. in. l. iureiur. §. ꝓcurator. ff. de iureiur. Si extra iudiciū aut factū nō tenuit ex ꝓsona facientis ⁊ p̄ōt ꝓtrauenire. ar. ꝫ. aut nō tenuit ex ꝓsona recipiētis ⁊ distinguit⁹ vt. §. q̄ aut sciēter hoc fecit ⁊ ñ p̄ōt ꝓtrauenire in odiū sui. ⁊ sic p̄ōt intelligi. c. diuersis fallatijs. Ex q̄ infert⁹ q̄ si platus sciēter ꝓtulit bñficiuz indigno nō p̄t ipemet reuocare factū suū. q̄d no. ꝑ intellectu illi⁹. c. diuersis. Aut ignorant⁹ fecit ⁊ p̄ōt ꝓtrauenire vt in. c. innotuit .j. eo. Si vo factū nō est nullū. ꝫ est cassandū tūc nō p̄ōt q̄s venire ꝓtra factū ꝓpriū vt in. l. p⁹ morte. ff. de adop. ⁊ dic q̄ in regl'arit⁹ i cōtractib⁹ noīatis nō ē locus p̄nie exq̄ sc'l tenuerūt etiā re integra ꝫm Jnno. vt in. l. sicut. C. de ac. ⁊ obli. q? contractus a principio sunt mere voluntatis ex postfacto sunt necessitatis] vt ibi. Fallit in cōtractu mādati. vt in. §. recte. nam reuocat⁹ re integra vt ibi. scdo fallit in cōtractu ꝺeꝓsiti q? p̄ōt ꝺeponēs ꝺeꝓsitū reuocare ad libitū. vt in. l. j. ff. ꝺeꝓsiti. ⁊ in. c. j. eo. ti. Fallit tercio in societate. vt. l. si est soci⁹. §. fi. ff. ꝑ socio. si tñ intēpestiue reuocat⁹ societas p̄ōt agi ad interesse vt ibi nisi subsit cā reuocādi vt q? soci⁹ est riꝺosus vl' al's i boneste viuit in domo. vt est tex. no. in. l. si cōuenerit. ff. e. nā ex his causis p̄ōt soci⁹ repelli a societate. Jn ꝓtractib⁹ noīatis ius acq̄rit⁹ pti iō nō ē licitū ꝓtrauenire. secus aūt i inoīatis. ¶ Sed ꝓtra tex. oppo. vī eīm q̄ iste elect⁹ nō possit reuocare q̄d fec. q? nemo iudex in facto ꝓprio. vt in. l. vnica. C. ne q̄s in sua cā. docto. dant tres solutōnes. Prīa q̄ iste reuocauit tanq̄ actor ⁊ nō tāq̄ iudex. Scda q̄ in notoriis cessat suspitio. vt no. in. c. ex pte de ꝛ. sig. Tercia so. q̄ in facto eccīe sue p̄ōt ꝑlatus eē iudex. ij. q. vij. si q̄s g̃. ⁊ no. in. c. j. de penis li. vj. Hec so. ē bona in se ꝫ nō ꝓgruit lre. q? cū iste nō esset adhuc cōfirmatus nō poterat ꝓcedere vt ꝑlatus etiā in notoriis. ⁊ sic ē falsa etiā tercia so. dic g̃ q̄ iste renūciauit q̄d gessit nō tāq̄ iudex ꝫ tanq̄ actor. vel de facto sicut de facto administrauit. vl' ꝫ faciet ꝫ auctoritate sedis aplice.

Electio facta p⁹ appellatōez ⁊ p̄ria nō cassata vl' ꝛ ꝓuilegia eccl'esie cassāda ē. Diuidit⁹. nā p̄mittit cās cassationū. secūdo vtrāq̄z electionē cassat ibi q̄ꝓpt⁹. t'cio mādat eccl'esie ꝓuideri ibi vob. ¶ No. p̄z tene mēti q̄ electio facta p⁹ appellatōez exiudicia lē ñ ē ipo iure nulla ꝫ veritā irritāda si appellatio fuit legitia. Exq̄ ifert⁹ q̄ gesta p⁹ appellatōez exiudicialē nō sunt ipo iure nulla lz veniunt retractanda si fuerūt facta p⁹ appellatōez legitiaz ⁊ in ꝫ iste tex. ē valō no. ⁊ intellige q̄ appellatio fuit interposita a pte. secus si fuit int'posita a iudice lz extra iudiciū. q? tūc gesta ꝓtra appellatōez sunt nll'a. vt ꝓbat⁹ in. c. dilecti. ⁊. c. dilectis .j. de ap. vbi excōicatio lata p⁹ appellatōem exiudicialē fuit nulla. ⁊ ad limitatōnez p̄dictoꝝ vide q̄d dixi in. c. j. de ap. ⁊ in. c. cōsuluit eo. ti. vbi pleni⁹ tetigi. ¶ No. scdo ⁊ tene etiaz mēti q̄ gesta cōtra ꝓuilegia eccl'ie nō sūt ipo iure nulla lz veniāt retractāda. nā electio prīa fuit ꝫ facta cōtra tenorē ꝓuilegioꝝ ⁊ nihilomin⁹ tenuit lz fuit i cā cassatōnis. Exq̄ hēs nōbilē dīaz int' ꝓuilegia ⁊ iura cōia. nā attētatū cōtra ius cōe regulariter ē ipo iure nullū. vt in. c. vides. x. di. ⁊ i regl'a q̄ ꝓtra ius fiūt d̄ re. iur. li. vj. ⁊ in. l. nō dubiuz. C. d̄ le. Sec⁹ i attētato cōtra p̄uilegia vt ꝫ no. ꝑ bat⁹. nā lz ꝓuilegia sint ꝓuate leges. iij. di. ꝓuilegia tñ ñ lt leges cōes. Jtē ꝓuilegia cōsistūt i facto ⁊ p̄nt ꝓbabiliter ignorari. iura ꝛo cōia cōcernūt cōmodū publicū nec p̄nt ꝓbabiliter ignorari. immo est late culpe ignorare iura

cõia. vt no. ꝙ Bar. in. l. ꝙ nerua. ff. de positi. ¶ Tercio no. ꝙ eligẽtes ꝓtra ꝓuilegia eccl'ie ⁊ cõtra appellatiõez legitimã seu post ꝓmã electionẽ nõ cassatã nõ sũt pr̃iuati ptãte eligẽdi ꝫ pñt de nouo eligere. qd̃ bñ nõbis. Ex q̃ infert' ꝙ nõ ꝓpter quãlibet iniusticiã electõis de bent ꝓuari eligẽtes ptãte eligẽdi. ¶ Quarto no. ꝙ electio facta post ꝓmã nõ cassatã lz sit in cã cassatõnis nõ tenet. Et est rõ qr ꝙ ꝓmã electionẽ est ꝓtractũ mr̃imoniũ inter eccl'iã ⁊ electũ. vt in. c. cũ inter canonicos. j. eo. ergo nõ põt in aliũ tanq̃ in sponsũ ꝓsentire duran te ꝓri vinculo cũ eccl'ia adhuc nõ sit libera. vñ verbũ cassamus positũ in tex. ponit' ꝓprie q̃ ad primã electõz et impropꝛie q̃ ad scd̃am. naz ꝓma nõ fuit nulla. vt pz ex eo qr scd̃a inualidat' qr fuit facta ꝓma nõ cassata ꝙ prima tenuit. qr si fuisset nulla nõ poterat cassari. vt in c. ad dissoluendũ de despon. impu. Sed scd̃a fuit nulla rõne p̃dicta qr nõ pñt esse valide due electões ad eãdem eccl'iaz. vt in. c. auditis. j. e. facit. c. siquis duas. e. ti. li. vj. ¶ Nota q̃nto ꝙ lz retractet' electio alicui⁹ nõ ꝓpter ꝫ ledit' fama ⁊ opinio electi si electio nõ fuit cassata vitio ꝓsone. secus si ꝓsone defectu. vt. j. e. sup eo. ¶ Sexto ⁊ vltio no. ⁊ tene mẽti ꝙ vbi duo fuerũt electi in eadẽ eccl'esia in discordia ⁊ vtraq̃ electio ex aliq̃ defectu cassat' nõ debẽt in eadẽ vacatõe assumi in eadẽ eccl'esia ⁊ ꝫ ꝓpter discordiam euitandã. ꝫ si oẽs vnanimiter cõcordarẽt in vnũ valeret electio qr tunc cessaret cã ꝓhibitõis. vt no. ℞ in ost. j. eo. sup eo. ¶ Sz q̃ ꝫ opp. de. c. lz. ꝫ. e. vbi gerens se ꝓ papa est excõicatus si electio sua nõ tenuit. ꝯ videt' ꝙ non possit ampli⁹ eligi in eadẽ vl' in alia eccl'ia. So. dicũt doct. ⁊ bñ ꝙ illud est spãle in papa. Itẽ loquit' ꝙ electus minus legitie gessit se ꝓ papa faciẽdo scisma. ꝫ electi d̃ quib⁹ hic nõ gesserunt se ꝓ epis nec fecerũt scisma ꝫ solũ defendebãt iudicialiter electionẽ eorũ. Si aũt electus gereret se ꝓ plato vel intromitteret se in eccl'esia ꝓ potentiã laicalẽ nõ posset iste amplius ꝓmoueri ad aliquã dignitatem sine dispẽ nsatõe pape. vt in. c. quisq̃s. ⁊ qd̃ ibi no. j. e. ti. fa. c. auaricie. e. ti. li. vj. ¶ Jn glo. j. in fi. no. bñ scd̃az ptẽ huius glo. ex q̃ habes ꝙ appellatio etiã extra iudicũ nõ valet ni si in ea exꝑmat' cã ꝓbabilis appellandi. sup q̃ fuerũt opi. vt no. gl. in. c. cordi ꝫ all'. ¶ Jn gl. penultia in. ℣. ignominie. vbi dicit tex. no. ꝙ miles depositus de milicia ꝓpt' culpã suã efficit' infamis. ⁊ idẽ dic ibi gl. no. in clerico depposito vt efficiat' infamis. gl. ista in solutõe sentit ꝙ ꝯriũ ꝓcedit si electio hic fuisset cassata vitio ꝓsone. ⁊ sic sentit ꝙ isto casu elect⁹ efficit' infamis qd̃ doc. nõ admittũt qñ ꝓ viã exceptõnis fuit ꝓbatũ crimen. qr crimen ꝓbatũ ꝓ modũ exceptõis nõ infamat in. c. cũ dilectus de or. cog. gn autẽ indistincte sit ꝫ verũ dic vt dicã. j. e. sup eo. ¶ Jn gl. fi. ibi ꝓpter scãdalũ. no. glo. ⁊ ꝫ cõiter tenet' a doct. ⁊ dic vt. s. dixi in vltio nõbili. Et ex hac glo. iuncto tex. no. ꝙ ꝓpter scãdalũ euitandũ põt fieri licite ꝓhibitio vt q̃s nõ eligat' in certa eccl'ia lz ipe in nullo deliq̃rit. nã etiã ml'ta licita sunt dimittẽda ꝓpter scãdala euitanda exq̃ pñt omitti sine peccato. vt in. c. ij. de no. ope. nun. ⁊ in. c. nihil cũ scandalo de ꝓscrip. ⁊. c. cum teneamur de ꝓben.

¶ **Suffraganeis.** Metropolitan⁹ cõfirmatus lz nõdum receperit palliũ põt suũ suffraganeũ consecrari facere. vel sic. Metropolitanus confirmatus ⁊ cõsecratus nõ põt pallio nõ recepto suũ suffraganeuz cõsecrare sed põt mandare alĩs suffraganeis vt illum consecrent. ⁊ facit ad secundam partem Rice. ¶ Nota primo ibi ad mandatum ipsius iuncto tex. ibi ad ei⁹ iurisdictionem. ꝙ epi ꝓuincie tenentur obedire archiepo illius ꝓuincie. ptinẽt em̃ ad eius iurisdictionẽ. Nã archiep̃s hz iurisdictionẽ ordinariã in oẽs ep̃os ꝓuicie vt in. c. pastoralis de offi. ordi. ⁊ in. c. sicut olim de accu. et. vj. q. iij. scitote. qd̃ intellige nisi sint exempti spãli beneficio pape. ¶ No. scdo ꝙ archiep̃s appellat' metropolitanus. dr̃ em̃ archiep̃s ab archos qd̃ est ꝓnceps q̃i ꝓnceps ep̃orum. dr̃ aũt metropolitanus vel a mẽsura ciuitatũ qr olim fuit archiep̃us deputatus ⁊ ꝓpositus ml'tis ciuitatib⁹ ꝓuincie. vt dr̃ in. c. cleros. xxj. di. vl' dr̃ metropolitanus a metos qd̃ est mater qr archiepalis eccl'ia est mater totius ꝓuincie. vt no. gl. in. d. c. cleros. ep̃i aũt ꝓuincie dicunt' suffraganei archiepi a suffragando q̃ suffragant' sibi in officio epali puta cõsecrãdo alios ep̃os. itẽ celebrãdo cõcilia et ꝓsilia. ¶ Tercio no. ꝙ electus ⁊ cõsecratus põt appellari metropolitanus lz nõ põt appellari archiep̃s si nõdũ recepit palliũ vt in. c. nisi. j. de vsu pal. ¶ No. q̃rto ꝙ sicut electus et ꝓsecratus põt exercere ea q̃ sunt ordinis. vt in. c. transmisã. j. e. ita electus ⁊ cõfirmat⁹ nõdũ cõsecrat⁹ põt exercere ea q̃ sunt iurisditõis. q̃ aũt dicunt' iurisditõis ⁊ q̃ ordinis dicẽt' plene in. d. c. transmissaz. ¶ Ultio no. ꝙ de iure cõi electus in ep̃m dz cõsecrari ab alĩs ep̃is ꝓuincie ⁊ archiep̃o suo vel ipsi⁹ mandato. Quot aũt requirunt' necessario ad ꝓsecrationẽ alteri⁹ epi. dic vt in. c. nec epi. ⁊ in. c. si archiep̃s. j. de tẽp. ord. ¶ Oppo. ꝯ tex. videt' ꝙ iste elect⁹ cõfirmatus nõ poterat mãdare suũ suffraganeũ ab alĩs cõsecrari qr ꝓsecratio est ordinis. vt in. c. ꝙ sicut. j. e. ergo cũ iste nõ põt p se cõsecrare cũ nõdũ sit ipse cõsecrat⁹ nõ dz posse ꝫ alĩs demandare. qr qui p aliũ facit p se facere videt'. vt in. c. mulieres de sen. ex. in regl'a q̃ p aliũ li. vj. ⁊ alibi dicit iuris regula qd̃ suo nõ lz noie nec alieno licebit. vt in regl'a qd̃ suo de re. iur. li. vj. ¶ Itẽ fortiter facit ꝯ istũ text. c. j. c. di. vbi dr̃ ꝙ electus in archiep̃m nõ dz differre ꝓsecrationẽ suã ne differat' ꝓsecratio suffraganeorũ. ergo videt' ꝙ si nõdũ ipse est ꝓsecrat⁹ ꝙ nõ põt p se nec p aliũ suffraganeũ ꝓsecrare. So. ꝯria vident' vera ⁊ ꝓpterea dixerũt quidã ꝙ ista nõ fuerit decre. ꝫ potius fuerat q̃dam ꝓuisio fundata sup quadã eq̃tate. q̃si dicat ꝙ de iure nõ põt iste ꝫ demandare aũ suã ꝓsecrationẽ. Sz ista opi. fuit olim posita qñ ista decre. erat in scd̃a ꝓpilatione q̃ nõ erat papalis ꝫ cuiusdã gallensis. nõ autez poterat ꝫ dici postq̃s fuit posita in tercia in q̃rta ⁊ q̃nta cõpilatõe. qr iste compilatões fuerunt pape ⁊ papa mandat vt istis decretalib⁹ vtam̃ in iudicio ⁊ extra. vt ꝫ. in pemio. iõ cõiter tenet' ꝙ de mero iure põt electus et cõfirmatus demãdare hanc ꝓsecrationẽ aliĩs suffraganeis. ꝫ tenet gl. pe. in. c. j. de trãsla. p̃la. ⁊ glo. in. c. j. c. di. ⁊ doc. cõiter ꝫ. Ad ꝯria dic ꝙ ꝓcedunt qñ q̃s mandaret ꝓsecrationẽ aliĩs nõ habẽtib⁹ ptãtem ꝓsecrãdi ꝫ suffraganei exq̃ sunt epi bñt ptãtez ꝓsecrãdi ⁊ solũ eis derat iurisditõ ⁊ ptãs ꝓsecrãdi nõ subiectũ. vñ elect⁹ et ꝓfirmat⁹ cõmittẽdo hanc cõsecrationẽ solũ exercet iurisditionẽ. qr tribuit facultatẽ consecrãdi subditũ ꝓ priũ. epi aũt ꝫ faciũt postmodũ iure suo. vide optimũ sil'e in ordinatõe clericorũ vacante sede. ¦nã cap'lm põt ꝓmittere alteri epõ vt ordinet clericos alteri⁹ dyoceꝑ vt in. c. cũ nullus de tẽp. or. li. vj. ⁊ tñ certũ est ꝙ cap'lm ꝓ se ordinare nõ põt cũ non succedat nisi solũ in his q̃ sunt iurisditõis. vt in. c. cũ olim de ma. ⁊ obe. Idẽ ĩ alĩs põtificib⁹. nam põt cap'lm sede vacante alienũ epm̃ inuitare vt exerceat ibi põtificalia. vt in. c. põtifices. vij. q. j. hinc dixit Lõpos. ꝙ se. va. metropolitana põt capitulũ illi⁹ eccl'ie demãdare ꝓsecratõz suffraganei ꝓut hic dr̃. qr exq̃ cõmissio fit ab hñte ptãtẽ solũ versat' ibi iurisditio ⁊ nõ ordo. ⁊ ꝓ ꝫ habes bonã limitationẽ ad iura dicentia ꝙ is videt' facere cui⁹ noie fit. illa em̃ pcedũt qñ ille cui fit ꝓmissio nõ poterat facẽ noie suo ꝫ ex toto facit tanq̃ alius. secus vbi facit noie suo lz habuerit auctem ab alio vt ꝫ. Et ꝫ voluit in effectu Jno. ꝫ. ¶ Ad scd̃m ꝯrium. d. c. j. c. di. dat' multiplex solutio vt ibi ⁊ ꝫ no. Primo ꝙ ꝓcedit qñ elect⁹ ⁊ cõfirmatus est in mora petẽdi de cõsecratione. nã tunc non põt hoc alĩs demãdare vt ibi. scdo ꝙ loquit' ibi qñ ipse

archiep̃s vult p se cõsecrare. nã tunc optet q̃ differat̃ ꝓsecratio suffraganei donec ipse fuerit ꝓsecrat⁹. Uel tercio loquit̃ qñ in ꝓuincia nõ sũt nisi duo ep̃i. nã si archiep̃s nõdum esset ꝓsecratus non põt alios ꝓsecrare. qz ad minus requirunt̃ duo ep̃i seu tres ep̃i. vt in. d. c. nec ep̃i. Ad. c. q̃ sicut. j. eo. qđ videt̃ etiã facere oppositum dic ꝑm Inn. q̃ loquit̃ in arduis. nã archiep̃s q̃ nõ dum recepit palliũ nõ põt ardua explicare. vt cõsecrare virgines cõciliũ ꝓuinciale celebrare ⁊ silia vt hic. ß leuia põt. ar. j. eo. trãsmissam. ⁊ cõsecrare ep̃m cẽset̃ lene cum etiã ep̃i suffraganei ß possunt p se vacãte sede metropolitana. vt in. c. qz p ambitões. lxiij. dis. ⁊ no. gl. in. d. c. j. c. di. vbi de ß. ¶ Ex his infert̃ ad qõnem q̃tidianã nunq̃d electus ⁊ cõfirmatus qui nõdum est cõsecratus posset cõcedere indulgentias maxime si nondum est p̃sbyter. de qua qõne vide p Bal. post beatũ Tho. in accidentib⁹ de exp̃ssis vbi cõcludit post beatũ Tho. q̃ sic. qz remissio q̃ fit p indulgẽtias nõ cõcernit administrationẽ sacrorũ ß potius iurisditionem. nam cõicat iste thesaurũ ecclesie qui dz esse cõgregatus ex meritis sanctorũ. vt plene dixi in. c. ad liberandũ de iu de. ⁊ idẽ dicendũ de legato pape lz nõ sit sacerdos. ⁊ vide p beatũ Tho. q̃rto sniarum dis. c. xx. q. iij. articulo. et. q. iiij. articulo. ij. ⁊ idem dic de silibus. q.

¶ Uper eo. Is cuius electio fuit cassata nõ vitio p̃sone ß electionis modo iterũ eligi põt. secus si vitio p̃sone. h. d. Et quotidie solet allegari. primo ponit̃ qõ. scdo solutio ibi ß tuã. in quo duo facit. nam p̃mo rñdendo distinguit. scdo excipit ibi nisi. ¶ Nota p̃mo q̃ electõ cassat̃ qñq̃ ex duplici defectu. s. p̃sone et forme ipsius electõis. exemplũ p̃mi opponit̃ ꝫ electũ crimen vel aliquis defectus puta nataliũ vel q̃ est corpe vitiatus vel quid sile. exemplũ scdi qñ in electõe nõ fuit seruata forma canonica. de qua hodie in. c. qz ꝓpter. j. e. vel electores erant excõicati vel suspensi. ⁊ generaliter põt dici q̃ qualitercũq̃ electio retractet̃ sine vitio vel defectu electi nunq̃ talis cassatio habet impedire ꝓmotionez electi. rõ diuersitatis est. qz vitiũ cõcernẽs p̃sonã sigillat ⁊ notat ipsam p̃sonã ⁊ eã sequit̃ sicut lepra leprosũ vt. iij. q. j. cito turpem. secus est in alia cã extrinseca qz cum nõ cõcernat p̃sonam electi nõ debet ꝓmotionem ipsius impedire. ¶ Scdo nota ex ß ⁊ ex tex. q̃ crimen p exceptionẽ ꝓbatum non solum repellit p illa vice ß etiã notat p̃sonã vt ampli⁹ ꝓmoueri nõ possit. ¶ Sz contra ß ⁊ ꝓtra tex. opponit̃ fortiter de. c. ij. de or. cog. vbi habet̃ q̃ crimen ꝓbatũ p viam exceptiõis nõ infamat. ad idem. l. lucius. ff. de his qui no. infa. est et alius tex. multũ distringens in. c. sup his. j. de accu. vbi dicit tex. q̃ lz crimen sit ꝓbatum contra electũ p viam exceptõnis nõ tñ p ß debet iste pdere bñficia prius habita lz repellat̃ a p̃sequendo illud bñficium ad qđ fuit electus. Sol. ꝓpter ß ⁊ silia cõtraria istud. c. legit̃ pluribꝫ modis. duob⁹ in gl. et tribus extra eam. Primus intellectus est q̃ istud crimen ꝓbatum cõtra electum nõ infamat infamia iuris vt in cõtrarijs sed infamat electuꝫ infamia facti. nam grauat̃ opi. sua ex eo qz repulsus fuit vitio p̃sone. ⁊ infamia facti impedit ꝓmotionem. qz opi. ꝓmouendi de nullo dz vacillare. vt in. c. tãtis daniel. lxxxj. di. ⁊ in. c. oipotens. j. de accu. ⁊ iste intellect⁹ est satis in se bonus quẽ clarius firmat glo. in. c. cum inter canonicos. j. eo. ⁊ ꝓbat̃ alia rõne. nam si infamatus infamia facti suspendi debz a bñficijs habitis donec se purgauerit. iuxta ea q̃ le. ⁊ no. ij. q. v. in. c. p̃sbyter si. et in. c. ij. ⁊ in. c. inter. de purga. cano. multo fortius debet impediri ꝓmotio infamati. qz turpius eijcit̃ q̃ nõ admittit̃ ꝛc. vt in. c. quẽadmodũ de iureiur. ⁊ seq̃ndo hũc intellectuꝫ dic ad. c. sup his. q̃ loq̃t̃ in bñficijs habitis illis em̃ nõ priuat̃ ꝓpter crimen ꝓbatum p viam exceptõis. sed nos loquimur in bñficijs obtinendis. ¶ Et facit ad p̃dicta qđ no. Di. in regula infamiby đ re. iur. li. vj. ⁊ qđ no. in. l. ij. C. de dig. li. xij. vbi ptz q̃ nõ solus infamia iuris sed etiã facti impedit ne quis ꝓmoueat̃ ad dignitates ⁊ bñficia. ⁊ iste intellectus sic declaratus satis sustentabilis est. Scds intellectus gl. est vt intelligat̃ tex. qñ crimen ꝓpter qđ electio fuit cassata cõtingebat ipsam electionẽ. nam rõne cõtingentie videt̃ crimen p̃incipal'r deductũ. vt ptz in his q̃ le. et no. in. c. j. de excep. ⁊ c. ij. de cõfes. ⁊ in. l. ij. §. si publica. ff. de adul. et optet intelligere q̃ ꝫ electionẽ instabat p̃incipal'r vt cassaret̃ ⁊ incidẽter constitit de vitio electi. vtputa qz ꝓmisit symoniã circa illã electionẽ. vñ videt̃ illõ crimen p̃incipal'r deductũ quẽadmodũ deducebat̃ cassato electõis. iste intellectus est bonus in se ß aliquantulum restringit lr̃am. ¶ Tercio legit̃ extra glo. p̃ doc. q̃ crimen electi fuit hic deductũ p viam accusatiõis ⁊ nõ exceptõis. iste intellectus nõ habet scrupulũ ß restringit nimis lr̃am. Ideo dat̃ intellect⁹ q̃rtus q̃ ꝓtextu p̃me exceptõis nõ dz iste repelli a ꝓmotione scda. Sed optet q̃ de nouo excipiat̃ de illo crimie. iste intellect⁹ nõ ꝓbat̃ in lr̃a q̃ innuit istuz debere repelli ex eo q̃ als fuit expulsus. Quintũ intellectũ ponit Inn. dicens q̃ exceptio q̃ opponit̃ ꝫ electũ habet in multis vim accusationis vñ appellat̃ qñq̃ accusatio. vt in auc. de sanc. epi. in. §. siquis nunc. vñ quẽadmodũ accusatõ figillat accusati ⁊ cõuicti p̃sonã ita ⁊ hec exceptio. ⁊ solet multum allegari hec lec. Inn. ⁊ eam declara sic. duplex est exceptio. quedã ꝓprie dicta ⁊ quedã improprie dicta. ꝓpria exceptio est q̃ opponit̃ a stimulato et vocato ad iudiciũ ꝫ vocantẽ ⁊ ipius accusationẽ. nã exceptio est accusatõis exclusio. vt in. l. j. ff. de excep. ⁊ ista exceptõ regulariter vltra repulsionẽ ibi fiendã nihil operatur. satis em̃ inducit exquo ꝓtunc repellit ꝑm naturã suã. vt in. d. c. ij. de or. cog. ⁊ hec exceptio ꝓprie habz locũ. Exceptio vero improprie est qñ ꝓponit̃ contraria ab aliq̃ sponte nemine ipsum stimulante. exemplũ qñ quis opponit ꝫ electionẽ seu p̃sonã electi. nam ab isto opponente nihil petit̃ ß ipse vltrone⁹ seu volũtarie se offert impugnando electionẽ. Ideo ista talis exceptio habet vt dixi vim actiõis seu accusatõis. nam sicut actor seu accusator venit sponte ad stimulandũ aliũ ita iste qui excipit cõtra electionẽ opponendo crimen ꝫ electum venit sponte. ⁊ dicit̃ hec exceptio intentõnis qz opponit̃ intentioni electi potius q̃ actioni exq̃ electus nihil petit ß est in intentiõe petendi cõfirmationẽ vel cõsecrationem. ⁊ de hac exceptõe improprie dicta vide latius p Inno. in. c. dudũ. ⁊ in. c. cum dilecti. j. eo. ⁊. c. sup his de accu. ⁊ sic videt̃ q̃ talis exceptio habeat quo ad effectum istius. c. effectum accusatõis ⁊ sigillat ⁊ notat p̃sonam electi sicut faceret accusatio. Sed intellige q̃ nõ p ß notat p̃sonã electi infamia iuris lz sit tale crimẽ de quo als cõdemnatus p viam accusatõis efficeret̃ infamis qđ ꝓbo aptissime p. c. sup his ꝓall'. vbi concludit q̃ p crimen ꝓbatum cõtra electũ p viam exceptõis nõ debet electus pdere p̃iora bñficia qđ ꝓfecto pderet si notaret̃ infamia iuris qz infamia adimit honorẽ iam quesitũ. vt ꝓbatur in. l. infamia. C. de decu. li. x. dixi in. c. inter dilectos de exces. p̃la. vñ placet mihi magis prima lect. glo. declarata vt. s. ad quã etiã corroborandã adduco. c. testimoniũ de testi. vbi p̃z q̃ repulsus semel a testificando p viam exceptionis põt de nouo repelli ꝓbando id solum q̃ als fuit repulsus. ergo idẽ ⁊ fortius videt̃ dicendum in ꝓmouendo. arg. in. c. fi. de testi. ¶ Sed p declaratõne p̃dictorũ ⁊ tex. quero nunquid iste tex. habeat locum indistincte qualitercunq̃ electõ fuerit cassata vitio p̃sone. So. dic q̃ non. vñ ꝓmittendum q̃ qñq̃ cassat̃ electio ꝓpter crimen electi vere ꝓbatum qñq̃ ꝓpter crimen presumptum qñq̃ ꝓpter infirmitatem ipsius electi talem que habet impedire ꝓmotionem. pone exemplum in. c. cum inter canonicos

ĵ.eo.primo casu habet locū indistincte tex.noster. Secūdo casu nō impediet scōa pmotio si pōt se purgare de illo crimine ꝑsumpto.qz cōtra crimen ꝑsumptū admittit purgatio.vt est text.in.c.officij ꝓpe fi.ĵ.e.tercio casu qñ ꝓpter infirmitatē dic q si pōt ꝓbare q ab illa infirmitate cōualuerit nō impedit nouapmotio quinimo multi tenuerunt q de nouo debet ꝓbare ipsum laborare illa infirmitate.qz semel infirmus nō semp ꝑsumit infirmus secus in vitioso.vt in regula qui semel de re.iur.lib.vj. Que aūt opi.sit verior dicā in.c.cū inter canonicos.ĵ.e. Sed est aliud dubiū notabile ꝙtidianum nūquid dispositio huius.c.habeat locū in pñtatione ꝙ collatōe.vt dicamus q semel repulsus vitio ꝑsonę sicut nō pōt amplius eligi ita nō possit amplius ꝓsentari ꝑ patronū nec sibi bñficium cōferri. So. dicit Jo.Cal. q in pñtatione habet locū qz pñtatio est q̄si quedā electio.vt in.c.querelā.ĵ.e. Sed in collatōe putat ß.c.nō habere locū.movet qz in electione tractat de iure querendo iin collatōe vero de iure quesito.naz ꝑ collationē acquirit ius in re. vt in.c.pe.de p̄bē.li.vj. facilius aūt tollit ius ad rem q̄ ius in re. Jtē qz contra priuilegiū nō pōt opponi nisi crimen cū infamia. vt in. d.c.accedens de accu. Sed ꝙtra electū pōt opponi infamia. Jtē crimen. vt in.d.c.sup bis.ergo ꝙtra ꝓuisuz nō pōt opponi simpl'r q alꝫ fuit repulsus qz esset opponere solū de infamia.secus si de nouo opponeret illud crimen cū infamia. Ego dubito an ß dictū sit verū cū tex.iste in rñsione loquat generaliter de ꝓmotiōe z innuit q talis repulsio impedit ꝓmotionē in eadem vel alia eccl'ia.ergo impedit collationē cū potius fiat ꝓmotio ꝑ collationē q̄ ꝑ electionē. p̄terea rō decidēdi hec est q opi. ꝓmouendi in nullo dz vacillare vt.s.dixi.ß ista rō fortius militat in collatōe q̄ in electōe qz citius ꝓmouet ꝑ viam collatōnis. Jtē z tercio.posset dici q collatio facta notorie infami infamia etiam facti nō tenet ꝑ illā regulā infamiby porte dignitatū patere non debēt q̄ habet locū etiā in infamia facti vt dixi.fa.c.cū in cūctis. ℣.inferiora.s.e. vbi habet q bñficia nō sunt ꝓferēda nisi ei q̄ scia z moribꝫ ꝓmendabilis demōstrat ß infamis infamia facti nō est moribꝫ ꝓmēdabilis qz infamia nō orit ex bonis moribꝫ. Sed q̄ro quid si electio fuit cassata simpl'r z nō apparet an vitio ꝑsone an vitio forme: dic cōcludendo dicta doc. q aut opponebat solum ꝯ ꝑsonā z p̄sumit cassata vitio ꝑsone qz snīa debz intelligi ꝯm actū.vt in.l.si p̄ses.ff. de penis.aut opponebat solū ꝯ formā z p̄sumit cassata vitio forme rōne p̄dicta.aut opponebat ꝙtra formā z ꝯ ꝑsonā z tūc in dubio p̄sumit cassata vitio forme qz facienda est in odiosis benignior interp̄tatio. vt in.d.l.si p̄ses.z.l.interp̄tatione eo.ti.z in.l.ß em̄.ff. de suspec.tuto.z in sil'i facit bo.gl.in.℣.suspectus.insti. de suspec.tuto.z ß sufficiāt.

C Vm monasteriū. Jstud.ca. legit duobus modis. ꝓmo q iste heremita nō erat ꝑfessus z ß lect.cōior. Et ꝯm istā hic dicit in sūma: Monachus vnius monasterij p̄t eligi in abbatē alterius mōasterij. Sz qz ꝯm istū intellectū parū vtilitatis affert ß de.cū ꝑsertiz hodie sit clarius ꝓuisū in cle.ĵ. de elec. Jdeo secūdo ꝓmū intellectū qui est singularis pōt sic sūmari. Non ꝑfessus ꝑ̄t postulari in abbatē si ex aliq̄ bona cā fiat talis postulatio. diuidit. nam ꝓmo ponit petitio. sc̄o cōfirmatio ibi nos aūt. ℣ No.ꝑ q monasteriū dissolutū nō pdit ꝓuilegiū electōis. interz g̃ collegiū hz ptātem eligendi p̄latū. Sc̄o no. sc̄m vnum intellectū q mōachus vnius mōasterij p̄t eligi in abbatem alterius monasterij. ß limita ꝓut habet in cle.ĵ.e. ti. nam ꝓcedit si mōasteriū ad qđ vocat est eiusdē religionis z habit⁹. Si aūt est diuerse religionis vel diuersi habitus nō pōt eligi ß dz postulari vt ibi no.in glo. ℣ Tercio no.qr. q ꝯfirmatio electōis facte de abbate spectat de iure cōi ad epm loci.ad qđ vide tex. iuncta glo.xvij.q.ij.in.c.ĵ. Jn ꝯriuz tñ facit ista lr̄a qz fuit petita cōfirmatio a papa. Sz ꝓmū ꝓcedit de iure cōi.ad istud ꝛo dic vt.ĵ.dicā. ℣ Vltimo n o.casum ꝯm vnū intellectū in q̄ ꝓstulatio cōfirmat. cōiter aūt postulatio admittit nō aūt ꝯfirmat. vt in.c.bone.z.c.gratum ß.ti.pri. de b aliq̄d.ĵ. ℣ Contra tex.oppo.in eo q iste heremita fuit electus in abbatē.nam heremita pōt habere ꝓpriū. vt in.℣.ecōtra.xix.q.ij.nec ꝑfitet aliquam regulā ergo non pōt ꝓmoueri in abbatē cū soli ꝑfessi ꝓmoueri possint. vt in.c.officij.z in.c.cū in mgr̄m.z in c.cū cām.ĵ.e.z hodie habet clari⁹ in.c.nullus.e.ti.li.vj. So.cōprehēdendo glo.z doc.dic q istud.c.pōt intelligi tribꝫ modis sed duobꝫ modis ꝑincipal'r. Primo q iste heremita nō erat ꝑfessus ß stabat in nemore sic faciunt alij boni heremite quoꝝ vita ꝓmendabilis est vt est bo.tex.in.c.qui vere.xvj.q.j. Ad cōtraria rñdet. q loquunt de ꝓmotōe q̄ fit ꝑ viam electōis z sic ꝑ viam iuris. istud loquit de postulatiōe. Iz em̄ nō ꝑfessus nō valet eligi pōt tñ postulari. qz postulatio dependet a gratia. z q possit postulari tenet Jnno. hic. requirit tñ q postulatio fiat bone intentōe z nō ꝑ ambitionem hanc etiā opi. tenet glo.xvj.q.j.in.c.p̄sbyteros. z dicit Jnno. q heremita est religiosa ꝑsona z tenet seruare z ꝓmittere cōtinentiā. all'. ℣.ecce qđ.xxvij.q.ij. z tene menti hoc dictū Jnn. tñ glo. in.d. ℣.ecce. ponit opi. contrariā. s. q heremita nō sit religiosa ꝑsona. z etiam ego puto q nō sit Iz gaudeat ꝓuilegio ecclesiastico respectu fori vel ꝑsone. et quāq̄ dicat Jnno. q debeat seruare z ꝓmittere continentiā hoc iure non ꝓbatur. vñ nō ꝓbatur iure quā vitam debet ducere heremita de quo vide glo. notabilē in.d.c.qui vere. que dicit inter cetera q sunt sicut locuste sine rege. z vide qđ plene dixi in.c.ij. de foro.cōpe. Et tenendo istū intellectū q̄ mihi multū placet ad l'ram dum dicit q papa cōfirmauit dic q nō cōfirmauit simpl'r postulationē sed ordinatōnē factā ꝑ epm in eo q admisit postulationē. z ꝯm istū intellectū facit hec lr̄a no.in ar. q epus nō pōt admittere istā postulationē qz cum sit ꝙtra ius vt non ꝑfessus ꝓmoueat in abbatē nō pōt eps dispensare cū nō repiat in iure ista dispensatio sibi ꝓmissa. debet ergo recurri ad papā. z hoc tenuit do. An. hic Iz dubitā do. Sed credo dictū verissimū z vide ꝑ Jo.an. qui ß tenuit in.c.officij p̄all'. z in.c.nullus.eo.ti.li.vj. Iz aliud senserit ibi Archi. et ꝑ Jnno. in.c.dilectus de tēpo. or. ad idem adduco gl. no. in.d.cle.ĵ. de elec. q̄ vult q monachus vni⁹ monasterij nō pōt ꝓmoueri ī abbatē monasterij alterius religionis sine dispensatione pape ita q cōcludit q si post postulat nō pōt eps talem postulationē admittere. ergo fortius idem dicendū cum postulat nō ꝑfessus. Et ex p̄dictis collige z tene mēti duas cōclusiones. Prima q nō ꝑfessus potest postulari in abbatē. Sc̄a q postulatio talis nō pōt admitti nisi ꝑ romanū pontificē. z iste intellectus multū mihi placet ad hoc q ista decre. afferat aliquid noui. sed qz nō congruit ℟ice ponit secundus intellectus vt intelligatur tex. in electōne. s. intelligendo q iste heremita erat alꝫ monachus. z ꝑ isto intellectu facit text. dum dicit q cum fratribꝫ suis laudabiliter vixerat. nō ob. in eo q facit mentionē de heremo qz q̄ñq̄ monachi habitant in heremo. vel ꝯm glo. heremus est nomen cuiusdā monasterij. et iste intellectus diuidit in duos. Nam ꝓmo pōt intelligi q iste fuit vere electus. z capit hic postulatio ꝑ electiōe qz iura antiqua ꝓmiscue vtebāt istis vocabulis. z ꝑ hoc intellectu facit tex. in fi. in eo q papa confirmauit illam ordinationē. nam vera postulatio nō cōfirmat ß admittit. vt.s.dixi. fuit aūt petita cōfirmatio a papa qz forte illud monasteriū nō erat subiectū epō ß ipsi pape vt dicit glo. sc̄o pōt intelligi q iste erat mōachus z fuit postulatus qz erat monachus

alterius religionis seu alterius habitus vel patiebatur defectum in ordine. Quis autē possit admittere hanc postulationem: dic vt. s. dixi. 7 respectu defectus ordinis dic vt no. in. c. vnico de eta. 7 quali. lib. vj. 7 melius in. c. ꝓterea. j. de eta. 7 quali.

C Vm terra. Non valet cōsuetudo ꝑ quā collegiū ad alterius voluntatē teneat sibi eligere ꝓlatū. vel breuius sic. Electio dz esse in libertate eligentiū nec valet cōtraria cōsuetudo. ꝓmo ponit decisum ex ordiū. scdo narratio ibi sicut. tercio ꝓuisio ibi qz igit. q̄ tria facit. ꝓmo cām reddēs dānat cōsuetudinē. scdo statuit 7 statutū declarat. tercio ꝓmittit et ꝓmissionē determinat. scda ibi statuētes. tercia ibi qz facto. ¶ No. ꝓmo ibi cōuentus. q ꝙlibet ecclesia collegiata pōt dici cōuentualis lz nō sit regularis ꝫ secularis. pōt etiā appellari capitulū seu vniuersitas. nā hec sunt synonima. i. idē importātia. lz vulgariter ꝙgregatio religiosorū appellet cōuentus secularium aut capl'm. iure tñ hec dicta non ꝓbat immo potius ꝓbat oppositum vt hic 7 in. c. capl'm sancte crucis de rescrip. vbi de h̄. 7. xv. dis. c. j. ¶ Nota scdo q cōsuetudo ꝓtra libertatē ecclesiasticā nō valet vñ pōdera lr̄am in rōe sui q̄ generalis est. nō em restringit se ad casum electōis ꝫ generaliter dānat ꝓsuetudinem q̄ tendit in ꝓnicie ecclīastice libertatis. concordat aut̄. cassa 7 irrita. C. de sa. san. ecc. 7 facit. c. j. de consue. ¶ No. tercio q cōsuetudo nō ꝑt tollere substātialia electōis. nā eligere est vnū ex pluribꝫ capere. hic aūt tenebant eligere ꝓlatū ad voluntatē ꝓncipis seu patriarche qđ erat ꝙ substātiā actus. nec est h̄ spāle in electōe ꝫ est generale in ꝙlibet actu vt nō valeat cōsuetudo ꝑ quā detrahit substātie actus ipso actu remanēte. vt ꝓbat. in. c. ij. de cōsue. li. vj. iuncta gl. vbi ptz q nō valet cōsuetudo vt appellet de vicario epi ad ipm epm qz ē ꝓtra substātialia appellatōnis cum appellatio sit de minori iudice ad maiorez ꝓuocatio. ꝫ vicarius epi facit idē cōsistoriū cum epo qz iurisditio sua nō est alia a iurisditōe epi. sic etiā nō valet pactū vel modus appositus ꝓtra substātialia actus. vt in. c. fi. de ꝓca. 7 in. l. cum ꝓcario. ff. e. 7 in. l. ꝑ seruū. ff. de vsu 7 ha. vbi dī q non valet si quis legat vsufructū rei sine vsu. ¶ No. q̄rto q cōsuetudo nō pōt tollere libertatē in actu eligendi. an aūt possit illā restringere. j. dicet. ¶ Itē no. q pōt induci ex cōsuetudine vt post factā electionē in ecclia requirat cōsensus ꝓncipis vel patriarche. et dicit hic Inno. q requirit iste cōsensus post cōfirmationē nisi aliud habeat cōsuetudo. Sz dic tu latius q aut ꝓsuetudo sup h̄ nihil disponit nec ꝓnceps vel alius est patronus. 7 tunc de iure nō tenet capl'm requirere an̄ vel post cōsensum ꝓncipis vel alterius ad quē spectat cōfirmatio electōis 7 maxime h̄ ꝓcedit in singularibꝫ. ad hoc. c. bn̄ quidem. xcvj. dis. 7. c. ecclesia sancte marie de consti. 7. c. fi. de re. cc. nō alie. pōt tñ de honestate ꝓnceps requiri vt cōsentiat nō q cōsensus habeat ꝑstare robur sed vt non possit in futurū opponere contra electū vel electionē. nam ꝓmaxime ꝓnceps pōt opponere cōtra electū vel electionē exceptiones alias legitimas maxime si dubitat de ꝓditione patrie vel relatōe cōsiliorū 7 secretorū suor̄. vt no. Inno. in. c. sup̄ bis de accu. aut ecclesia habet patronū 7 tunc debet requiri cōsensus patroni post electionē factā 7 non ante. vt in. c. nobis. j. de iurepa. Si aūt nō vult cōsentire sine cā rōnabili nō ꝓpter h̄ cassabit electio sed requirit ꝙsensus vt audiant sue exceptōnes legitime siquas habet 7 vt in posterū nō possit opponere. 7 h̄ modo posset intelligi iste tex. forte em̄ ꝓnceps vel patriarcha erat patronus ecclesie. aut cōsuetudo disponit sup̄ assensu requirendo 7 tunc aut consuetudo habet vt requirat assensus post electionē 7 valet nō tñ debet induci retractatio electōis si ille dissentit sine cā legitima vt hic in fine. aut habet cōsuetudo vt electio dependeat a facultate seu volūtate ꝓncipis vel alterius 7 tunc talis consuetudo nō valet vt hic qz tollit libertatē eligendi. secus aūt si restringeret ipsam libertatē. vt ꝓbat in. c. abbatem de ver. sig. 7 in. c. cum dilectus de ꝙsue. 7 in. c. ij. de in integ. resti. Jn quib⁹ iuribus ꝓbat q valet ꝙsuetudo vt collegium teneat sibi eligere ꝙlatuz de alieno collegio. Item pōt induci consuetudo vt collegiū teneat admittere forinsecos ad coeligendū secum. vt in. c. scriptū. j. e. 7 in. c. cum ecclesia sutrina de cā poss. 7 ꝓ. ꝓie. pōt etiā ꝑ consuetudinē in totum tolli ptās eligē di. vt in. c. ij. de in integ. resti. vbi epūs ꝓtendebat habere ptātem eligendi abbatem. in summa ergo vt dicit Jo. an. 7 bn̄ cōsuetudo non pōt tollere libertatē eligēdi ipsa electione remanente qz tolleret substātialia ipsius electiōis qz nō est electio vbi adimit libertas eligendi. vt in. c. vbi piculum. in. §. ceterū. j. e. ti. li. vj. Sz consuetudo bene pōt restringere libertatē modis ꝑdictis vel in totum auferre ptātem qz tollēdo ptātem in totum remanet seu deuoluit libertas eligendi ad electores ad quos postea ꝑ consuetudinē deducit. Sic no. in cle. ij. de re. eccle. nō alie. vbi patet q vacante ecclesia pōt vniri 7 subijci tota ipsa ecclesia non aūt possunt alienari bona ꝓticularia ipsius ecclesie vacantis. et rōnem vide ibi ꝑ glo. Et ex ꝑdictis infert q q̄n restringit libertas eligendi non dicit cessare ipsa electio vel tolli libertas eligēdi. qđ facit ad id qđ dixi in. c. lz. s. e. vt valeat electio facta ꝑ metum seu impssionē q̄ electores nō cōpellunt eligere certū sed aliqua de certo genere ꝓsonarum. 7 ꝑ h̄ puto posse attentari q matrimoniū carnale cōtractū ꝑ metum modo ꝑdicto teneat q̄ nō fuit cōpulsus contrahere cum certa ꝓsona ꝫ cum aliqua de certo genere quā ipse elegerit. nā oliz in veteri testō matrimoniū erat in ꝑcepto in genere. unde et legit 7 no. in. c. nuptiarū. xxvij. q. j. nihilominus. non ꝑ h̄ derat liber cōsensus in cōtrahendo. 7 facit ad materiā. c. cum locū. j. de spon. de hoc tñ posset satis dubitari. 7 adde ad ꝑdicta notabile dictū Jnno. in. c. q sicut. j. eo. vbi dicit q pot induci ex cōsuetudine vt maior tuo ꝓlato capl'm nō ꝓrius ꝓcedat ad electionē q̄ nunciet ꝓncipi mos ꝓlati 7 petat ab eo ptās eligēdi seu cōsensus vt cum cōsensu suo ꝓcedant ad electionem. nam ꝑ hoc nō tollit libertas eligēdi. Sed potuit hec cōsuetudo induci ꝓpter interesse ꝓncipis vt admoneat ad eligendū aliquē bonū 7 sibi fidelez 7 vt defendat ecclesiā ab oppressionib⁹ aliorū 7 nequid ꝓiudicialitatis in electione intercedat. qđ bene notabis. ¶ Jn glo. in v. in quo in fi. Nota ex ista glo. locū in quo debet fieri electio ꝓlati. 7 dicit hic Hostī. q cōsuetudo pōt inducere vt fiat in certo loco 7 vbi nō subest cōsuetudo nō est vis in quo loco fit dūmodo sit honestus. arg. in. l. pe. ff. de iusti. 7 iur. 7 in. l. si cum dies. in. §. si arbiter. ff. de arbi. de iure tñ videt mihi q debeat fieri in ecclia seu capl'o illius loci cui debet ꝓesse ꝓlatus. vt dicit glo. in. c. cū nobis. j. eo. vbi electio fuit facta in choro sed in casu. c. cum inter canonicos. j. eo. facta fuit in capitulo. vide etiam bonum text. cum glo. in. c. q sicut. j. eo. vbi dicit q debet fieri in ecclesia. An aūt valeat electio si non fiat in loco consueto: puto q sic dummodo aliud canonicum non obsistat. ar. in. c. considerauimus. j. eo. male tamen faciunt electores peruertendo consuetudinem

¶ Jn glo. in ver. diligentiaz in fi. Ex ista glo. eliciunt duo intellectus. Primus vt canonici possint ꝓcedere ad secundam electionem si fuit peccatum in prima reꝓbata tñ prius prima electōe q̄ nō debent ꝓcedere ad secundā prima nō reꝓbata ꝑ superiorem. Secundus intellectus vt intelligat q̄n electores peccarūt in ꝙsona nominata vel in forma anteq̄ transirent ad electionē. vt sit sensus lr̄e q si canonici an̄ electionē factā

ꝯphendũt peccatũ in forma vel in materia ꝺebent ad hibere ꝺiligentiã vt puideat ecclie legitimo mõ. Sed tñ cõclude ſumẽdo cõcluſionẽ ꝺoc. q aut prima electõ eſt notorie nulla 7 electores nõ ſunt priuati ptãte eligẽ di. puta q elegerunt ignoranter indignũ 7 poſſunt p-pria auctẽte ad ſecundã electionẽ tranſire. q exquo electio eſt notorie nulla nõ oportet expectare vt reprobetur a ſuperiore. vt in. c. conſtitutus ꝺe ap. 7 no. in. c. audi t. j. e. 7 in. c. inter ꝺilectos ꝺe exceſſ. pla. Sed ſi electio nõ eſſet nulla ſed iniuſta vel ſaltẽ haberet colorẽ valiꝺitatis vel electores eſſent priuati tunc nõ eſt licitum tranſire ad ſecundã electionẽ. vt in iuriby allegatis in glo. 7 vide qꝺ le. et no. in. c. ꝓpetue. j. e. li. vj. vbi habet an canonici poſſint reſilere a ſcrutinio añ electionẽ facta ſi ꝺeprehenꝺunt noiaſſe indignum.

Cõfirmatus põt ea q̃ ſunt iuriſꝺictiõis nõ añt ea que ſũt ordinis epalis. Vel aliter 7 ſic. Per cõfirmationẽ electionis tranſfert ptãs exercendi ea q̃ ſunt iuriſꝺictiõnis epalis nõ añt ea q̃ ſũt ordinis. Illa em̃ tranſferunt p cõſecrationẽ 7 ptinet iſte tex. ad ſecũꝺã ptẽ Rice. ſ. ꝺe electi poteſtate. In prima ponit conſultatio. In ſecũꝺa rñſio ibi rñꝺemus. Nota primo q excõicatio eſt iuriſꝺictiõis nõ añt ordinis epalis. nã vt viꝺes hic electus confirmatus põt excõicare ſubꝺitos. Item viꝺemus q plati nõ epi hãc ſniam cenſure exercẽt in ſubꝺitos. vt in. c. cum ab eccleſiarũ ꝺe off. ordi. 7 in. c. ſicut. j. ꝺe ſymo. 7 in. c. cum in eccleſijs ꝺe ma. 7 obe. cum ſi. Ex quo infert q electus cõfirmatus lz nõ ſit ſacerꝺos poſſit excõicare cum nõ requirat ſacerꝺotiũ ad exercitiũ iuriſꝺictionis. arg. hic 7 ex eo q ꝺi ꝺe archiꝺyacono q nõ tenet eſſe ſacerꝺos ſed ꝺyaconus ꝺũtaxat. vt in. c. cum in cunctis. §. inferiora. ſ. e. 7 tñ archiꝺyaconus habens iuriſꝺictionẽ excõicat. vt ꝺixi poſt glo. in. ꝺ. c. cum in cunctis. Ex hoc etiã infero q nõ ſacerꝺos habẽs iuriſꝺictionem põt ab excõicatione abſoluere. quia eaꝺem ratio eſt in abſoluendo q̃ eſt in ligando ꝺe peni. ꝺiſt. j. verbum. lz Hoſti. ſenſerit contrariũ in. c. qm̃ ꝺe vita 7 ho. cle. vbi ꝺixit q nõ ſacerꝺos nõ abſoluit ab excõicatione. Sed intellige illud ꝺictũ q̃ ad abſolutionẽ fiendam in foro penitẽtiali reſpectu peccati, q ſoli ſacerꝺotes habẽt illã ptãtem. vt in. c. ois ꝺe peni. 7 remiſ. facit. c. j. ꝓpe fi. ꝺe ſum. tri. Sed q̃ ad tollẽꝺũ vinculũ excõicationis q̃ ad eccleſiã militantẽ ſufficit q quis habeat iuriſꝺictionẽ eccleſiaſticã. 7 h̃ ſatis ſentit Jo. an. poſt Hoſti. in. c. ꝺudum. el. ij. j. e. hinc ꝺicimus q illud vinculũ excõicationis q̃ ad eccleſiã militantẽ põt tolli ab inuito lz inuit? nõ poſſit abſolui a peccato. vt no. in. c. ab excõicato. ſ. ꝺe reſcript. Et p Jo. an. in. c. j. ꝺe ſent. ex. li. vj. No. ſcꝺo q iſte tres ſnie excõicationis ſuſpenſionis 7 interꝺicti ſunt applicabiles ad pſonã. põt ergo quis excõicari ſuſpẽꝺi 7 interꝺici. Quiꝺ añt operet ſnia interꝺicti in pſonã? ꝺicit in. c. is cui ꝺe ſen. ex. li. vj. facit. c. ſacro eo. tit. No. tercio q mercimonia ſunt licita laicis 7 ꝓhibita clericis. 7 clerici illa exercentes poſſunt excõicari vel aliter cõpeſci ab illis ꝺeſiſtere ad ß. c. negociatorẽ clericum. 7 in. c. fornicarij. lxxxviij. ꝺi. 7 j. ne cle. vel mo. c. j. 7 ibi ꝺixi. facit. c. fi. ꝺe vi. 7 ho. cle. Nota ibi habitu clericali iuncto text. ibi veſtes laicales. q veſtes clericales ꝺebent ꝺifferre a veſtibus laicalibus. Ex quo infert q clerici ꝺebent habere prium habitũ illud tñ ſcias q reſpectu forme cõi reperitur iure q clerici ſeculares habeãt certũ habituꝫ ſed quedã veſtes 7 certi colores ſunt eis ꝓhibiti. ꝺe quiby in. c. clerici el grande ꝺe vi. 7 ho. cle. 7 vide ad predicta glo. no. in cle. j. ꝺe vi. 7 ho. cle. ꝓpe fi. 7 ꝺe veſtiby ſericis an ſint eis interꝺicte? vide gl. xxj. q. iij. in ſumma. ꝺixi in. ꝺ. c. clerici. facit ad principale ꝺictũ. c. vnicũ ꝺe cle. cõiuga. li. vj. 7 c. ſi iuꝺex laicus ꝺe ſen. ex. eo. li. vbi fit mentio ꝺe habitu clericali. Nota ibi laicorũ manus aſſociant. q manus q̃cq̃ ponit p potentia ſeu aꝺiutorio. iuxta illuꝺ pſalmiſte. In manus tuas cõmendo ꝛc. Et nota cõtra clericos inuocantes patrociniũ laicorũ ad effugiendã ꝺebitã vinꝺictã platorum. Item no. ibi ex quo electionis ꝛc. q p ſolam cõfirmationẽ cõſequitur platus ptãtem exercendi iuriſꝺictionẽ. Et facit hec lra in ar. q ad poteſtatẽ exercẽꝺi iuriſꝺictionẽ requirit inductio in poſſeſſionẽ ſed eoipſo q quis eſt cõfirmatus põt iuriſꝺictionẽ exercere 7 oĩa alia ptinentia ad illam platurã q̃ ſunt iuriſꝺictiõis ꝺe quo j. ꝺicam latius. Ultimo nota q eorũ q̃ ſpectant ad epm̃ quedã ſũt iuriſꝺictionis quedã ordinis. nam epatum ꝺicimus eſſe ordinẽ. vt no. glo. in ꝓhemio ſexti. 7 ex inſtitutione eccleſie multa licent ordini epali q̃ alijs ordiniby ſunt interꝺicta vt chriſmare. ſ. ꝺe cõſue. quanto. ordines conferre 7 ſiꝺia ꝺe quiby in glo. Iſta nõ tranſeunt in electũ confirmatũ niſi poſt cõſecratõnem. i. poſtq̃ habuit ordinem epalem qui conferꝺ in ipſa conſecratõne. Sed contra tex. oppo. 7 viꝺet q ex ſola cõfirmatõne nõ aꝺipiſcat electus ptãtem exercendi iuriſꝺictionalia ſed requirit q pcꝺat inſtallatio ſeu in poſſeſſionẽ inductio Ad hoc. c. vt noſtrum ꝺe offi. archi. vbi fit mentio ꝺe iſta inductione in poſſeſſionem q̃ ſi nõ eſſet neceſſaria ad poteſtatem aꝺminiſtranꝺi nõ fuiſſet a iure inuenta ad iꝺem. c. in noĩe ꝺñi. xxiij. ꝺi. vbi ꝺicit q ſi papa non poteſt inſtallari ſeu intronizari in vrbe põt tñ aꝺminiſtrare. ergo a contrario inſtallatio viꝺet neceſſaria ad actum aꝺminiſtranꝺi. facit etiã. xcij. ꝺiſt. in. c. ſiquis ordinatus cum ſe. So. ꝓpter hec contria 7 ſiꝺia q̃ formari poſſent reperiunt in hac materia ꝺue opi. cõtrarie. Inn. em̃ hic Hoſt. 7 Compoſ. Jo. an. 7 cõiter fere alij ſequentes tenent opi. q inꝺuctio in poſſeſſionẽ nõ eſt neceſſaria ſed eoipſo q quis eſt cõfirmatus vel habuit aliquiꝺ aliuꝺ ſuccedens loco confirmatiõis. puta q fuit inſtitutus ſeu puiſus p ſupiorem ꝺe illa ꝺignitate põt incontinenti aꝺminiſtrare quantũcunq̃ nõ fuerit aꝺhuc apꝛehenſus corꝑalem poſſeſſionẽ plature. pro qua opi. facit iſte tex. in eo q ꝺicit q exquo iſte acceperat cõfirmationem ſue electionis poterat aꝺminiſtrare 7 iuriſꝺictionẽ exercere ad iꝺem. c. noſti. ſ. eo. 7 j. eo. qualiter. 7 c. nihil eſt. q̃ iura ſolum viꝺent exigere confirmationẽ ad ptãtem aꝺminiſtranꝺi. 7 ad contraria q̃ faciunt mentionẽ ꝺe inſtallatione rñꝺent tenẽtes hãc opinionẽ q ꝓcꝺunt ꝑm conſuetuꝺinẽ locorum. nam vbi eſt conſuetuꝺo vt prius non aꝺminiſtret q̃ſ fuerit miſſus in poſſeſſionẽ faciẽꝺa eſt inſtallatio. vel ꝑm eos inſtallatio eſt ꝺe ſolennitate nõ añt ꝺe ſubſtantia ſicut viꝺemus in iuꝺicio. nam multa ſunt ꝺe ordine ſubſtãtiali multa vero ꝺe ſolennitate nõ ſubſtãtiali. vt no. ij. q. j. in ſumma. 7 ꝺixi in. c. cum. i. 7. a. ꝺe re iuꝺi. Quiꝺaꝫ vero tenuerũt cõtrariã opi. ꝺicentes q anteq̃ platus inꝺucat in poſſeſſionem plature nõ põt aꝺminiſtrare quantũcunq̃ fuerit cõfirmatus ſeu inſtitutus ſeu puiſus. 7 banc opi. firmauit Archi. in. c. eum qui ꝺe ꝑben. li. vj. plus etiã ibi volnit q ſi ꝓpria auctẽte quis apꝛehẽꝺeret poſſeſſionez plature pꝺeret ius qꝺ haberet in ea p illum tex. in. §. j. banc opi. q requirat inſtallatio ſenſit etiã Di. in regula. j. ꝺe re. iurꝫ. li. vj. 7 nouiſſime late pſequendo firmauit Pe. ꝺe ancha. in regula. ſine poſſeſſione ꝺe re. iur. li. vj. 7 hic motus inter cetera. q confirmatio habet vim ꝺiffinitiue ſnie. vt no. in. c. fi. j. eo. li. vj. Sed poſt ſniam ꝺiffinitiuã nõ eſt licitum pti p-pria auctẽte capere rem ſibi p iuꝺicem aꝺiuꝺicatã. Sed optet q p iſtum iuꝺicẽ ꝺecernat ſibi poſſeſſio. iuxta illuꝺ qꝺ le. 7 no. in. c. in lris. 7 c. querenti. ꝺe off. ꝺele. 7 c. cum noſtris ꝺe cõceſ. ꝑben. vbi p Jnno. 7 in. l. qui reſtituere. ff. ꝺe rei venꝺi. 7 in. l. nõ eſt ſingulis. ff. ꝺe re iuꝺi. Item 7 ſecundo facit cle. q̃ꝫuis. ꝺe fo. compe. vbi ſpeciale eſt in eꝑo expulſo a ſede ſua vt poſſit aꝺminiſtrare

iuxta formã ibi traditã. ergo regulariter nõ existens in possessione ꝓlature non põt administrare. exercitiũ em̃ iurisditõnis ꝺependet a possessione sicut ꝓceptio fructuũ. vt in. l. bone fidei. ff. ꝺe acquir. re. ꝺo. facit qꝺ no. Inn. in. c. cum ꝺilectus ꝺe reli. ꝺo. Item aꝺducit sic̃ in tutore et vsufructuario quib; ꝓlati equipant. vt in. c. ij. ꝺe ꝺona. 7 no. in. c. fi. j. ꝺe pigno. Isti aũt non administrant nec vsufructuarius capit fructus nisi ꝺecernat eis possessio. vt. l. iij. ff. ꝺe vsufruc. facit qꝺ no. in. l. lex q̃ tutores. C. ꝺe admini. tut. Ego ꝓ cõcoꝛꝺantia harum opi. ꝺicerẽ sic. q; aut alius est in possessione ꝓlature lꝛ iniuste 7 tunc nõ est licitũ cõfirmato seu ꝓuiso administrare nisi ꝓius inducat legitime in possessionẽ. qꝛ secus faciẽꝺo esset spoliare possessoꝛẽ ꝓpꝛia auc̃te qꝺ nõ lꝛ. vt in. ꝺ. c. eum qui. qꝺ loquit in violento possessoꝛe. vt. xvj. q. vj. placuit. et in. l. siq̃s in tantã. C. vñ vi. 7 in. §. nedũ talia. insti. vi bo. rap. facit qꝺ no. ꝺoc. in. c. ꝓ venerabilẽ. q̃ fi. sint legit. aut ꝓlatura vacat ita q; nemo est in possessione illius tanq̃ ꝓlatus. 7 tunc teneo opi. cõem vt post cõfirmationẽ seu institutionẽ licitum sit administrare. ꝓ hoc faciunt iura supius allegata q̃ solum faciunt mentionẽ ꝺe cõfirmatõe. Ad idẽ. c. auaricie eo. ti. li. vj. ꝓterea parũ vel nihil operaret cõfirmatio si ꝺe necessitate requireret inuestitura aꝺ ptãtem administrandi. 7 ꝓ ß glo. no. in. c. quãto. lxiij. ꝺi. q̃ notabiliter ꝺicit q; ꝓ electionez ꝺat ptãs administrandi in habitu. ꝓ cõfirmationẽ vero ꝺat in actu. vñ confirmatio ꝺeꝺucit ptãtem quesitã ꝓ electionez aꝺ actum. Idẽ sensit glo. in ꝛis ciuilis in. l. ꝓuinatoꝛũ. C. ꝺe iurisꝺ. om. iuꝺ. 7 ß ꝺistinctio quã. s. feci videt ꝺe mẽte ꝺñoꝝ ꝺe rota. ꝺecis. iij. Conclude ꝯ totã materiã ꝓ hec membra. q; aut subest in loco cõsuetuꝺo vt cõfirmatus seu institutus vl ꝓuisus administret añ installationẽ. aut ẽ cõsuetuꝺo simpl'r ꝺe installãꝺo. aut subest ꝙsuetuꝺo ꝺe nõ ministrãꝺo añ installationẽ 7 etiã cõfirmationez aut nulla subest cõsuetuꝺo. Primo casu seruanꝺa est cõsuetuꝺo vt cõiter volũt ꝺoc. fa. c. in bis. xj. ꝺi. Et vi ꝺe efficacia installatõis. qꝺ no. Inno. in. c. in ꝛis. ꝺe resti. spo. vbi ꝺicit q; nisi fiat in loco solito q; nõ acquirit aliqua possessio. qꝺ no. 7 in ß casu pñt intelligi iura loquentia ꝺe hac installatõe. Secꝺo casu ꝺebet fieri installatio exq̃ cõsuetuꝺo ß habet sed nõ est ꝺe substãtia ptãtis administrãꝺi exq̃ cõsuetuꝺo solũ hꝫ vt fiat installatio. nã vꝝ potius ꝺe solẽnitate q̃ ꝺe substãtia sicus missa spũssancti in actu electõis est em̃ ꝺe solẽnitate ß nõ ꝺe substãtia. vt no. j. e. qꝛ ꝓpter. Tercio casu tenuerũt quiꝺã vt refert ß Inn. valere ꝙsuetuꝺinem vt q̃s possit administrare añ cõfirmationẽ. ß ipse Inno. 7 Hosti. sentiũt oppositũ qꝺ mihi placet. qꝛ ß cõsuetuꝺo posset tenꝺere in maximã ꝓniciẽ eccl'ie qꝛ nõnunq̃ inꝺignus ꝺilapiꝺaret bona eccleſie administrando añ approbationẽ factã ꝓ supioꝛẽ. aꝺ ß. c. j. s. ꝺe cõsue. Itẽ frangit bonũ obediẽtie 7 neruus eccleſiastice ꝺiscipline cõtra. c. cum inter ꝺe cõsue. 7 ꝓ hac opi. q; nõ valet cõsuetuꝺo optie facit qꝺ leg. 7 no. in. c. cũ venerabilis ꝺe cõsue 7 ꝓal. c. auaricie. Sꝫ in istis collegijs secularibus tenuit Bal. in auc. habita. C. ne fi. ꝓ pa. ꝙsuetuꝺinẽ valere. 7 ita ꝺe facto ꝓcticat in electo in rectoꝛem scholariũ. Quarto 7 vltimo casu q̃ cõsuetuꝺo nihil ꝺisponit ꝧua q̃ ꝺixi in ꝺistinctõe quã. s. feci ꝺistinguẽ ꝺo an alius sit in possessione ꝓlature vl'ne. aꝺ. c. in noie ꝺñi. xxiij. ꝺi. rñꝺet Inn. q; a cõtrario ibi colligit q; ꝑt papa administrare añq̃ intronizet 7 q̃tenus facit mẽtionẽ ꝺe illa intronizatõe hũit respectũ aꝺ cõsuetuꝺinẽ. nã ꝺe iure secus est vt pꝫ in. c. lꝛ. s. e. vbi colligit q; eopso q; q̃s electus, ẽ in papã cõsequit plenã ptãtez administrãꝺi. aꝺ. c. siq̃s. xcij. ꝺi. rñꝺet q; loq̃t nõ ꝺe potestate administrãꝺi in eccl'ia aꝺ quã fuit ꝺeputatus ß in eccl'ia aꝺ quã se trãstulit. Itẽ ibi loquit qñ nõ potuit hꝫe possessionẽ ꝺe facto, 7 eoꝺẽ moꝺo põt rñꝺeri aꝺ cle. q̃uis. ꝺe fo. compe. ꝓ locũ a spãli. ꝓcꝺit em̃ i expulso. 7 sic qñ alius ẽ in possessione. nõ ob. qꝺ ꝺr̃ q; ꝙfirmatio hꝫ vim sñie. qꝛ illuꝺ vꝛ in fauoꝛẽ electi. alꝫ añt nõ ꝓꝺia equipat sñie qꝛ sñia fert inter litigãtes 7 quãꝺo actoꝛ petit rem ab alio possessoꝛe. Sꝫ nos loq̃mur qñ vacat ꝓlatura ita q; ꝙfirmatus non intẽꝺit alicui vim inferre. nam sicut liceret ꝺño ꝓpꝛia auctoꝛitate intrare rem suam vacantez 7 capere inde fructus. iuxta no. Inno. in. c. querelã. ꝺe elec. ita licẽ ꝺꝫ cõfirmato q̃ habet titulũ ꝓpꝛia auctoꝛitate intrare possessionẽ 7 administrare bona ꝓlature. Non ob. qꝺ ꝺr̃ ꝺe vsufructuario. qꝛ cũ ꝺñs bẽat possessionẽ nõ ꝺꝫ ipe ꝓpꝛia auctoꝛitate possessionẽ apphendere. Itẽ aꝺ id qꝺ ꝺr̃ ꝺe tutore ꝺic q; maior ẽ ptãs ꝓlati q̃ tutoꝛis. ꝺe q̃ vide bo. gl. v. q. iij. c. fi. 7 idẽ qꝺ ꝺixi ꝺe ꝓlaturis ꝺic ꝺe aliꝫ bñficijs inferioꝛiby vt ẽ ꝺe mẽte Inno. hic. qꝛ eaꝺẽ ẽ rõ i vtriq̃ Et ꝓ ß põt ꝺecꝺi alia qõ qꝺ opat inuestitura q̃ fit ꝺe bñficio ꝓ traꝺitionẽ bireti vel anuli. ꝺe q̃ hic ꝓ Lõpos. 7 Jo. an. ꝺixi i. c. ij. ꝺe cõsue. ꝺic vt ibi. 7 In glo. fi. i fi. no. bñ hãc glo. 7 q̃tenus ꝺixit q; ꝺepositio clericoꝝ est oꝛꝺinis eꝑalis sũt opi. inter ꝺoct. nam quiꝺã tenuerũt cõfirmatum posse cognoscere ꝺe causis criminalibꝫ clericoꝝ. 7 hanc opi. tenuit Inno. nam ꝑm eum electꝰ cõfirmatus potest exercẽ ea que sũt meri impij vt excõica re 7 cõciliũ cõgregare. vt hic. 7. j. e. q; sicut. Itẽ iuꝺices seculares cognoscũt ꝺe causis criminalibus ergo 7 electi cõfirmati. specifice tñ nõ tangit Inno. nũquiꝺ possit ꝺeponẽ clericũ vel cognoscere ꝺe crimine expostẽte ꝺepositionẽ. Et no. ex ꝺicto Inno. q; excõicare ẽ meri impij. cõtrarium sentit glo. ij. q. vj. quisquis. Secũꝺo opi. ẽ q; electus cõfirmatus non possit cognoscẽ ꝺe crimine requirẽte ꝺepositionem. ar. xv. q. vij. c. felix. 7. c. si añt. Tercia opi. q; possit cognoscẽ ß nõ sñiare. ꝺifferẽt tñ sñiam in tps cõsecratõis. Quarta opi. q; possit cognoscere 7 iuꝺicare eum ꝺeponẽꝺum 7 ꝺegraꝺanꝺum ß non ꝺegraꝺabit ipe ß alius aꝺ postulatõnẽ suã. 7 hanc opi. tenuit Hosti. Quinta fuit opi. Jo. ꝺe lig. q̃ consiꝺerauit tꝛes actus. Primus ẽ in cognoscẽꝺo. Secũꝺus in iuꝺicãꝺo. Tercius in exequenꝺo ꝓ ꝺegraꝺationem actualẽ. 7 iste tercius actus non licet non cõsecrato. mibi placet opi. gl. simpl'r intellecta vt nõ consecratꝰ non possit ꝺeponere clericũ ab oꝛꝺine clericali. qꝛ sicut non potest illũ oꝛꝺinẽ ꝙferre añ consecrationẽ ita nec illuꝫ oꝛꝺinẽ auferre. qꝛ maioꝛ potestas req̃rit in auferenꝺo oꝛꝺinẽ q̃ in ꝙferẽꝺo. vt colligit ex. c. fi. xv. q. vij. vbi ꝺicit q; ep̃s solus põt conferre oꝛꝺinẽ solus añt auferre non põt. 7 ẽ tex. in. c. ij. j. ꝺe trãsla. ꝓlat. nec placet mihi q; possit cognoscẽ ꝺ crimine requirẽte ꝺepositionẽ saltem qñ intẽꝺit ꝓcꝺere aꝺ ꝺegraꝺatõez actualẽ. quia certus numerus ep̃oꝝ req̃rit in examinatione cause vt no. Jo. an. in. c. ꝺegraꝺatio. ꝺe penis li. vj. ꝺixi plene in c. at si clerici. ꝺe iuꝺi. Electus aũt 7 confirmatus nõ ꝺr̃ ep̃s añ cõsecrationẽ ß appellat electus. vt in. c. tua. ꝺe bis q̃ fi. a ꝓla. no. glo. in cle. j. ꝺe bap. Sꝫ ꝓuare quem bñficio põt qꝛ non ẽ oꝛꝺinis ep̃alis 7 solꝰ põt cognoscere 7 ꝓuare. vt no. xv. q. vij. in summa. 7 tenẽt cõiter ꝺoc. hic. Itẽ potest cognoscere ꝺe alijs crimibꝰ ꝺũmoꝺo non intenꝺat aꝺ ꝺegraꝺationm se ꝺ aꝺ aliam penã vt hic.

C Um inter. R. Qui electõi ꝺe se facte renũciat appellare neq̃t aꝺ impeꝺiendã electionẽ alterius 7 electio q̃ est a suspensis celebꝛata nõ tenet. h. ꝺ. ꝓmo narrat factũ. Secũꝺo ꝺiffinit articulũ ꝺe quo ꝙstabat ibi nos attendẽtes. Tercio ibi sane. illuꝺ ꝺe quo nõ cõstabat ꝺiffiniendũ cõmittit. Et ꝓ intellectu lr̃e ꝑmitte q; vacante monasterio ꝙstantien̄. Quiꝺam. R. senioꝛ fuit electus in abbatem in ꝺiscoꝛꝺia cuius electiõi quiꝺam. R. iunioꝛ 7 quiꝺam alij ex monachis se oppoſuerũt. tanꝺẽ hec queſtio fuit ꝺelata aꝺ sꝺem apostolicã

papa aũt videns istã questionẽ ꝓtrahi in longũ compulit partes ad compositionẽ. vñ vigore cõpositõis ille. R. senior renũciauit electioni ꝺe se facte 7 ꝺe manibus pape suscepit prioratũ ad custodiam illius monasterij ab eo ꝺum viueret possidendum sed reuersus ad monasteriuꝫ non fuit ab aduersarijs receptus ĩmo male tractarunt eum. 7 ꝺemum euadens manus eorũ appellauit ne aliqua fieret electio in monasterio ꝺicẽs q intendebat redire ad suum ius pristinum exquo ad uersarij noluerunt seruare cõpositionem. Item ꝓpter illum excessum cõmissum in psonam istius. R. 7 quosꝺam alios cardinalis legatus qui erat in partib⁹ tulit sentẽtiam interdicti in monasteriũ 7 in monachos ipi⁹ Sed hoc non obstante monachi celebrarunt diuĩa et processerũt ad electionem abbatis illum. R. iuniorem eligẽꝺo. ꝺenuo propter ꝑdicta questio fuit ꝺelata ad summũ pontificem 7 pro parte. R. seniorꝭ opponebatur ꝓncipaliter duo contra electionẽꝫ factam ꝺe. R. iuniore. primo quia fuerat attentata post appellationem interpositã ab ipso. R. seniore. secundo quia fuerat facta ab ipsis monachis interdictis 7 suspensis. et ad faciẽdam fidem ꝺe interdicto portauit ille. R. senior quasꝺã litteras ꝓpositi 7 capituli constantien. ex parte ꝯo. R. iuniorꝭ negabat interdictũ 7 allegabatur q ꝺiocesanus loci ipsum electum cõfirmauerat et benedixerat. vnde nõ erat ꝟisimile q munus bñdictionis impendisset si fuisset facta electio ꝺe suspẽso 7 a suspẽsis ꝓtra appellationẽ ꝺicebat q illa appellatio nõ valuit. qꝛ exquo monasteriũ vacabat p renũciationẽ illi⁹. R. seniorꝭ nõ poterat p appellationẽ suã impedire ne fieret electio. ℙapa auditis partiũ allegationib⁹ qꝛ cõstitit sine aliq̃ ꝓbatione q illa appellatio fuit minus legitima qꝛ non poterat appellare ne fieret electio exquo renũciauit iuri suo ꝓnũciauit illã appellationẽ fuisse. min⁹ legitimã. Sed qꝛ ꝺe sn̄ia interdicti nõ poterat in curia fieri plena fides licꝫ aꝺessent prefumptiões ꝓtrarie se inuicẽ collidẽtes papa ꝓmisit illũ articulũ expediendũ in ptib⁹ fm formã hic cõtentã. ℙNõ ꝑmo argumentũ optimũ et quasi expressum in tex. q papa põt in bñficialib⁹ cõpellere ptes litigãtes ad ꝓponendũ. An aũt ꝑ liceat indistincte ꝟel cuicꝫ iudici ꝺicet cũ glo. j. tene tn̄ menti istũ tex. qꝛ nõ repitur in hoc alius ita expssus. ℙNõ secundo q monachus electus in ꝑlatũ põt electionẽ suã ꝓsequi 7 sup ea litigare. cõcoꝛ. c. cũ ꝺilect⁹ ꝺe ꝓsue. 7. c. ij. ꝺe ĩ inte. resti. cũ si. est ergo religiosus hui⁹ iuris capax. ℙNõ tercio ibi ꝺum viueret possidendos. q papa põt prioratũ manualẽ seu claustralẽ cõcedere religioso ab eo toto vite sue tpe possidendũ. 7 sic habes vnũ casũ in quo põt religiosus esse ꝓpetuus in prioratu claustrali seu manuali alius tn̄ citra papã etiaꝫ abbas ꝓprius nõ posset ꝑ modo ꝓpetuare regiliosũ in istis prioratib⁹ manualibus qꝛ est ꝓtra iuris dispositionẽ. vt in. c. cum ad monasteriũ in. §. nec alicui ꝺe sta. regu. sentit Inno. in. c. fi. qui cle. ꝟel vo. 7 vide latⁱ⁹ p Fede. ꝺe se. ꝓsi. cclij. ꝺi. xiin. ꝺ. c. cũ ad monasteriũ. vñ põt abbas remouere talem priorẽ nõ obstante q illũ posuerit ad vitã suã. Et nota istũ tex. ꝺiligẽter ꝓ limitatiõe. c. porrecta. 7. c. ad nostrã ꝺe ꝓfir. vti. ꝟel inuti. vbi habet q nõ potest religioso ꝓfirmari priorat⁹ ad vitã ꝓcedũt eñ illa iura nisi papa aliud faciat ex certa sciẽtia vt hic. qꝺ tenet etiã Inno. hic. 7 nõ. in. c. nisi ꝺe ꝑben. ℙQuarto nota q nõ valet appellatio intꝑposita ab eo cui⁹ nõ interest appellare. 7 ad hoc quotidie solet allegari ista litera. ꝓcoꝛ. ij. q. vj. c. nõ solent. ℙNota in ℣. sane iũcta glo. q lr̃e testimoniales ꝑlati 7 capli faciũt ꝑsumptionẽ nõ modicã lꝫ nõ faciãt plenã ꝓbationẽ. facit. c. ĩno tuit. j. eo. 7. c. ꝟeritatⁱ ꝺe ꝺolo 7 cõtu. ꝺixi plene in. c. p⁹ cessionẽ ꝺe ꝓba. ℙNõ ibi mun⁹ bñdictiõis. q abbas electus 7 ꝓfirmatus bñdicit. epus aũt ꝓsecrat. vt. s. c. ꝓri. an aũt ista benedictio abbatis sit ex toto simplex an partim ordinaria: vide p glo. in cle. attendẽtes ꝺe sta. regu. ℙJtẽ nota q vbi cõcurrũt due ꝑsumptiones quaꝝ altera nõ ꝑponderat inuicẽ se elidunt. sec⁹ vbi altera esset ꝟhementior. vt in. c. lr̃as ꝺe ꝑsumpt⁷. bonus aũt iuꝺex arbitrabit an 7 qñ sint pares ꝟel altera potẽtior qꝛ nõ põt sup hoc ꝺari certa regula sicut ꝺicimus in alijs ꝓbationib⁹. vt in. l. iij. ff. ꝺe testi. 7 ĩ. c. in nostra. e. ti. ℙUltimo nõ q suspensi ab officio non pñt eligere. potestas ergo eligẽꝺi inberet officio. ꝺe q̃ plene no. in. c. cum ꝺilectus ꝺe cõsue. et intellige tex. in suspensis ab homĩe ꝟel a canone inferente penã. secus in suspensis a iure suspensiõe simplici. puta ꝓpter participiũ cũ excõicato. nam isti possunt eligere ꝑ nõ eligi ꝺe quo ꝺicendũ vt plene no. in. c. si celebrat ꝺe cle. ex. minis. ℙJn glo. ibi magⁱ vacillabat. Aduerte qꝛ glo. non aperit vtrũ papa possit indifferenter ꝺe iure compellere partes ad cõpositionẽ. vnde ꝓtra tex. videt facere. j. qꝺ metus cã p totũ. nam cõpulsus ad aliq̃ꝺ faciendũ potest agere ad rescindendũ actũ actione qꝺ me. cã. 7 cõcoꝛ. ff. qꝺ me. cã per totum. So. forte metu cõtrarij ꝺixerunt Lan. 7 Bof. hic q ista fuit cõpulsio ꝓditionalis 7 nõ ꝑcisa. sed hoc nõ soluit ꝓtrariũ quia actio qꝺ me. cã ꝺat ꝓ vi cõditionali. Jtẽ ꝓpositio nõ põt fieri p vim ꝑcisam qꝛ animus homĩs nõ cadit ĩ protestatẽ alterius. vnde tex. hic ꝺixit q ordinationi cõsentit licꝫ inuitus. Jnno. exponit litterã inuitũ. i. instãtia precũ ꝺenictũ. quasi ꝺicat q papa nõ ꝓpulit ad cõponendũ ꝑ quodãmodo ꝺenicit eum in instantia precũ. Ex quo nõ q preces instantissime ꝓncipis nõ inducũt iustũ metũ. vnde ad rescindendũ actũ nõ põt quis allegare maximas ꝑces ꝓncipis qꝺ bene notabis. quod ego intelligo nisi esset talis princeps qui solebat male tractare suis precibus nõ acquiescẽtes. nam tũc puto q iste preces excusant 7 habent vim iusti metus. sic intellige tex. iuncta glo. in. l. j. §. qui honorande. ff. quarũ re. ac. non ꝺat. Tercio soluit iꝺẽ Jnno. q papa coegit istum ad cõponendũ ꝓpter mala que sciebat ꝺ eo que ꝓbari nõ poterãt. ꝺicit tn̄ q alteri q̃ pape ꝑ nõ licuisset. ℙNota singulariter ꝑ ꝺictũ q papa potest disponere ex sciẽtia quã habet vt ꝓuata ꝑsona. quod ego intelligerẽ in his q̃ plene pendẽt a potestate sua. secus aũt in alijs. vt in cle. pastoralis ꝺe re iudi. hinc ꝺicit singulariter Bal. post glo. in. l. fi. C. ꝺe legi. q nõ est ꝑsumẽꝺũ ꝓ sn̄ia ꝓncipis si ꝓcedit pte nõ vocata 7 ei⁹ ꝺefensiõe nõ admissa. an aũt possit papa ꝓpellere ptes ad componendũ: vide primo glo. in. l. j. ff. ꝺe no. ope. nũc. in. §. post. que generaliter loquẽs ꝺe iudice. ꝺicit q nõ potest compellere partes ad cõponendũ 7 illa glo. cõiter tenet licꝫ aliud senserit glo. in auc. vt ꝺif. iudi. in. §. si ꝯo ꝓtigerit. Tamen in principe puto q possit ꝓpellere in bis que pendent a potestate sua. vt in istis bñficialibus 7 alijs iuribus ecclesiasticis. qꝛ papa ĩ istis habet plenitudinẽ potestat⁷. vt in. c. ad honorẽ ꝺe auc to. 7 vsu pallij. maxime qꝛ ius est dubiũ ꝓpter pendẽtiam litis. 7 facit glo. in. c. ꝑ principalẽ. ix. q. iij. que ꝺixit papaꝫ posse priuare epm̃ suo episcopatu quã glo. limita 7 restringe ꝓut ꝺixi in. c. fi. ꝺ ꝓfir. vti. vnde fortius poterit cogere ad cõponendũ cuꝫ ꝺubius sit euẽtus litⁱ⁷. vt in. l. qꝺ ꝺebet. ff. ꝺe pecu. 7 in. c. fraternitat⁷ ꝺe frigi. Jn his ꝯo que nõ ꝺependẽt a plena potestate ꝓncipis puta q causa nõ subsistente nõ possit compellere ad cõponendũ. qꝛ ꝺebet vnicuiq̃ ius suũ reddere p sn̄iam legitimã. vt. s̃. in ꝓemio. Causa tamẽ legitima ꝓpellendi ptes ad ꝓponendũ in quolibet iudice est qñ partes ꝺiu litigauerũt 7 questio ẽ multũ ꝺubia. nam tũc etiam iuꝺex secularis põt cõpellere ptes ad cõponendũ ꝟel ad ꝓpromittendũ et negligentiam ipsius poterit iuꝺex ecclesiasticus supplere excõicãdo ptes nisi ꝟeniant ad cõcoꝛdiam. ꝓ hoc vide tex. nõ. in

c.placuit.xc.dis. dixit hic dō. De. de ancha. se putare q̄ in casu hui⁹ glo. posset etiā eps̄ ꝓpellere clericos ad ꝓponendū. s. qñ litigāt sup̄ bñficio nec de facili potest lis decidi. nā eps̄us pōt ex cā tales trāsferre iuitos. vt in c. quesitū de re. pmu. qđ mihi satis placet. alʒ aūt causa legitima nō subsistēte pōt z dz iudex hortari ad cōponendū nō aūt ꝓpellere. sic intellige. c. studendū. xc. di. ¶ In glo. ij. ibi si tñ electi canonice fuerūt. Aduerte q; glo. p hoc nō rñdet ad ꝓtrariū. nā iste. R. senior nō fuerat electus p̄ collegiū ꝫ habuit a papa priorātū z custodiā. et iō dic vt dixi in notabilib⁹ q̄ papa ꝫ facit ex certa sc̄ia. z dicit hic Uin. q̄ si abbas vellet istuz remouere sine cā nō posset q; quo ad istū priorātū est obedientiarius pape z non abbatis remanet tamen in alijs subiectus abbati. z de hac materia vide qđ plene dixi in. c. ad nostrā. z. c. se. de ꝓhi. vti. vel inuti. z no. dictū Inno. ¶ In glo. in ꝟbo q̄ ex ꝓsensu in fi. p intellectū h⁹ glo. z tex. oppono ꝫ lr̄az. videt enī q̄ iste. R. senior potuerit appellare p̄ suo int'esse vt nulla fieret electio ex quo renūciauit electiōi de se facte vigore cōpositionis vt ipe possideret priorātū z custodiā eiusdem monasterij poterat redire ad ius suū pristinū aduersarijs nolentibus obseruare cōpositionē. vt in. l. si diuersa. C. de trāsac. z in. l. cū pōibus. C. de p̄scrip. xxx. vel xl. anno. In istis enī ꝓtractibus innoīatis facio vt facias ꝛc. postq̄ quis impleuit ꝓtractum p̄ parte sua habet duplicē modū agendi ꝓtra aduersariū recusantem adimplere ꝓtractū p̄ pte sua. pōt enī agere vt adimpleat actione in factū. Itē pōt repetere qđ dedit q; dedit ob causam. vnde causa nō secuta pōt repetē. vt ff. de ꝓdi. ob cām q̄si p totū. z in. l. j. ff. de re. pmu. z plene ꝟ bis ꝓtractib⁹ inomiatis in. l. naturaľ. ff. de p̄scrip. ꝟ. z per Li. in. l. ex placito. C. de re. pmu. Soľ. glo. circa hoc z silia ꝓtraria multū instat. z in effectu ponit q̄ tuor solutiones. Prima q; hic fuit apposita clausula vt pena soluta p̄ ꝫuenientē staret ꝓpositioni. ideo lz aduersarij ꝫuenerūt nihilomin⁹ vigore pacti standuz erat cōpositioni. Et no. ex hac so. q̄ clausula rato manente pacto opať etiā in fauorē ꝫuenietis. ꝓtrariū tñ no. glo. in. c. potuit de loca. z in. l. q. C. de iure. emphi. vbi cōiter no. q̄ ista clausula soluz opať respectu obseruātis pactuz. z forte ob hoc dixit hic glo. q̄ hec so. nō est bona nec colligiť hic. Secūda solutio q̄ ꝫtia p̄cedūt vbi quis ꝓditionaliť seu respectiue adimpleret ꝓtractū p̄ pte sua. s. habito respectu ad implemētū fiendū p̄ alia partē. Sed ī casu nostro iste. R. senior pure renūciauit iuri suo nō aūt ob causaz. nā ista spūalia pure sunt renūcianda. ita q̄ in eis nō habēt locū illi cōtractus īnomiati dō vt des facio vt facias ꝛc. ar. in. c. sup̄ eo. de trāsac. z no. banc so. Sed ꝫ solutio esset vera nisi inuenissent auctas pape vel alteri⁹ superioris qui hz cassare suspitionē fraudis. nā hic dicit q̄ papa coegit eū ad ꝓponendū. Itē q̄ iste inuitus ꝓsensit ordinationi. Itē subijcit q̄ ex consensu cōpositionis recepte iste. R. senior amisit ius qđ habebat ergo nō renūciauit pure ꝫ fuit ductus vigore illi⁹ cōpositionis. vñ lz in renūciationis actu nō apponeret cōditionē vel modū tñ ex p̄cedentib⁹ satis apparebat q̄ nō pure renūciabat. z p̄ hoc videt tex. in. c. cum pridē de pac. vbi ille cessit liti pure in manib⁹ pape ꝫ q; papa prius ꝓuiderat vt p̄ aduersarios ꝓuideret illi in ꝓpetenti bñficio videt ex illa cōiectura q̄ ille cesserit liti ob cām. vñ aduersarijs nolentib⁹ illi ꝓuidere de bñficijs sicut papa ordinauerat reduxit illum papa ad ius suum pristinū. Itē videmus in resignatione q̄ fit ex cā p̄mutationis. nam illa resignatio fit tacite ob cām vñ si aduersarius nō vult resignare bñficium suum potest redire ad ius suū pristinū. vt in. c. cum vniuersoz̄ de re. pmu. Tercia so. colligiť ex ꝟbo tum q; recipiendo. que bene et sane intellecta ponit iudicio meo veritatē. vt dicať q̄ hec cōpositio fuit adimpleta p̄ vtrāq; partē q; papa ordinauit in cōpositione vt. R. senior renūciaret abbatie z recipet priorātū z custodiā eiusdem monasterij z post renūciationē p̄ eum factam recepit a manib⁹ pape priorātū in custodiā partib⁹ cōsentientib⁹. vnde lz postea uersus ad monasteriū nō reciperet nō tamē poterat dicere cōpositionē nō fuisse adimpletaz. nam plenū ius fuerat p̄ collationem sibi factam cōsecutus. Ideo poterat z debebat agere vt illi aduersarij obedirent sibi tanq̄ priori z custodi non aūt poterat retractare ꝓpositionem p̄fectam. z p̄ hoc soluūtur ꝓtraria nec ob. c. cū pridē. q; ibi ille q̄ cesserat liti nō fuerat aliquo modo cōsecutus ab aduersarijs ꝫ solū papa mandauerat vt illi ꝓuiderēt de cōpetenti beneficio. vnde illis nolētibus licitū fuit illi redire ad ius suū pristinū. z hec so. videt de mente Inno. z Hosti. hic z multuz mihi placet. Quarta so. q̄ in cōtrarijs fuit imploratū officiū iudicis ꝫ secus. hec so. nō videt bona. q; si iste R. senior habuisset facultatē implorandi iudicis officiū vt reduceret ad ius suuz pristinū nō posset dici q̄ sua nō int'fuisset appellare ne fieret electio cui⁹ ꝛium dicit in tex. z iō tene solutionē p̄cedentē. vñ non sine ministerio lr̄a ponderat q̄ iste. R. renūciauit abbatie z de manib⁹ pape recepit custodiā z priorātū. quasi ad inferendū q̄ hincinde fuit ꝓpositio recepta z adimpleta. an aūt teneat renūciatio bñficij vel collatio simoniace facta. vide p̄ Inno. in. c. cū vniuersoz̄ p̄all. de re. pmu. vbi tenet q̄ nō. Et no. singulariť illud dictum et vide qđ ibi dixi. ¶ Sed cōtra p̄dicta z ꝫ tex. opponit videt enī q̄ si isti⁹. R. nō interfuit appellare nō debuit etiā audiri quaten⁹ impugnabat electionē factam de R. iunioze rōne int'dicti. q; is cuius nō interest nō dz audiri. iuxta no. in. c. ex parte A. de testi. vbi no. de illa exceptione tua non interest. z p̄ Inno. in. c. sup̄ his de accu. Soľ. dicūt dō. c. z bñ q̄ respectu appellationis interponēde nō intererat istius. R. senioris quia solum appellabat ne fieret electio ꝓpter ius suū cui tñ renūciauerat. ꝫ quatenus impugnabat electionē respectu int'dicti sua intererat. q; cum esset monachus monasteriū intererat sua ne illegitime ꝓmotus p̄ficeret monasterio z sibi in ꝓlatuz. ar. viij. q. j. audacter. z eoz̄ que no. Inno. in. d. c. sup̄ his. et p̄ dicta clare p̄z intellect⁹ huius. c. ¶ In glo. in ꝟbo p̄iudicat ibi hic secus. glo. non exprimit quare secus hic. i. quare iste. R. iunior cū essz reus nō fuit absolutus ex quo p̄sumptiōes sup̄ int'dicto erant dubie z actoz̄ plene nō ꝓbauerat illaz exceptionem. nā debebat reus absolui vigore illius regule cum iura partiū sunt obscura reo fauendū est ꝛc. vt in regula cū iura de re. iur. li. vj. vel vigore alterius regule actore nō ꝓbante reus dz absolui. vt in. c. fi. de iure iur. So. dicendū q̄ illa iura ꝓcedunt q̄n fuerūt date dilationes debite ad ꝓbandū. hic aūt solū pars exceperat nec defecerat in ꝓbando. z q; in curia nō poterat iste articul⁹ de facili liq̄re ꝓpter ꝓbationū absentiā papa ꝓmisit istum articulū in partibus decidendū. decidit autem articulum appellationis papa quia de illo sibi ꝓstitit sine aliqua ꝓbatōne. ¶ In glo. fi. in fi. Et ex hac glo. iūcto tex. collige q̄ suspēsi p̄sumēdo eligere nō priuant' ꝓtāte eligēdi lz male faciāt. Item aliud iudicio meo notabiliť ꝓbat ꝫ lr̄a iūcta glo. q̄ eligentes suspensū nō sť ꝓuati ꝓtāte eligēdi lz electio sit nulla. rō q; solū ꝓuant' electores qñ in electo ꝓcurrit vn⁹ de q̄tuor defectib⁹ exp̄ssis in. c. cū in cunctis. s. eo. z ibi dixi z p̄ Jo. an. in regula odia ī mercu. de quoz̄ numero nō est iste. nā pōt q̄s esse suspēsus sine crimie vtputa iniuste. Itē crimē pōt esse occultū ꝛc.'

Qualiter. Si electus nō habet sufficiē tē sc̄iam vel aī ꝓfirmatōez administrat eius electio cassari dz. ꝓmo ponitur decisū ex ordiū. secūdo factū ibi vez. tercio electio-

nis cassatio ibi sufficiēti. ¶ Nō ꝑmo ibi añ ꝓfirmatio nē. q ꝑ solā ꝓfirmationē pōt ꝙs se ingerē administrationi plature. vñ pōdera q lra ista nihil dicit de installatione ꝓus fienda. facit ad ea q̄ dixi in. c. transmissam s. eo. hodie tñ ꝑ exuagā. bonifa. que incipit iniūcto est ꝓuisum q anteq̄ habeat lras aplicas sup sua ꝓmotione nō dz administrare nec dz recipi ab eccl'ia tanq̄ ꝑlatus al's recipiētes 7 receptus incurrūt penam de q̄ ibi. Ex quo infert q ꝓnūciatus ꝑ papā lz habeat notum certissimū de ꝓnūciatōne nō ꝑ hoc pōt aliq̄d administrare de bonis plature, nisi ꝓus habeat lras aplicas. 7 ita semel feci obseruari. nā quidā ꝓnūciatus vicinus curie volebat post ꝓnūciationē ꝓstituere vicariū in ecclesia q̄ facere nō poterat. dic tñ q ꝑ ꝓnūciationē est verus ꝑlatus q̄ lra est de substātia ꝓbationis nō aūt de substātia gē sue ꝓuisionis. vt no. ꝑ Jo. an. 7 archi. in ꝓemio sexti. 7 ꝑ Bal. in. l. humanū. C. ō legi. vbi specifice attingit hoc vltimū dictū. ¶ Nota secūdo ibi irreuerēter. vnā causā quare exigit ꝓfirmatio ad facultatē administrādi. nā ꝑmo obreuerētiam sup̄iozis. secūdo pōt addi alie cause. quas vide ꝑ glo. in. c. auaricie. j. e. ti. li. vj. ¶ Tercio no. q recipe iuramēta fidelitatis 7 obedientie a subiectis ptinet ad administrationē ecclesie vñ hec dūtaxat electus attentando vī administrasse 7 ꝑ ꝑns incidit i penā de qua hic. Quid aūt si electꝰ mittit se installari. i. poni in stallo plati, put ē mozis quarūdā eccl'iaꝝ tenēt hic doc. q ꝑ istū actū tm̄ dūmō alit nō administret nō incidit i penā. tū q̄ ꝑ hunc actū nō administrat bona plature. tū q̄ ꝓsuetudo excusat. ar. in. l. minime. ff. de legi. nō tñ intelligas q ꝓsuetudo valeat vt electꝰ possit admīstrare an ꝓfirmationē. nā ꝓriū tenui. s. eo. transmissā. 7 vide qd̄ no. Oldra. ꝓsi. crlvij. vbi disputat hūc articulū

¶ Nota 7 tene mēti lram ibi nemo dz sibi bonozē assumere ꝙ qui vocat' a deo. ex quo ꝑmo habes q plātura est bonoz dic tñ q ꝓncipalit nō dat' ꝓpter bonozē sed ꝓpter onus sed in ꝓsequētiā ꝓpter administrationē de bet plato bonoz. de quo vide tex. 7 ibi plene ꝑ Archi. viij. q. j. qui ep̄atū. vide pulchrū tex. hiero. in. c. estote subiecti. xcv. di. Jtē secūdo collige q legitime ꝓmotꝰ ꝓsumit' vocatus a deo sicut aaron. de quo vide. xxj. di. §. j. 7 leuitici. xviij. ¶ Nō ibi donū scie. 7 tene mēti tex. q sciētia dicit donū dei. Et no. ibi pontifici cōueniēs. qualē sciam dz hīe epūs. nā sufficit q habeat cōuenientē pontifici. 7 dī ꝓueniēs illa q̄ sufficit ad explēduz ea que sibi ex officio incūbunt. vt dixi post Jnno. s. eo. cū in cūctis. lz em̄ in epō desideret' eminēs sciā cōueniens tamē tolerat' vt hic 7 j. eo. cum nobis. Quid aūt si ꝓmotus ꝑ papā nō hz cōuenientē sciam: dic vt dixi in. d. c. cū in cūctis. ¶ No. ibi postq̄ nobis ꝑsentatis eundē articulū. fin quosdā q sufficit electū hīe sciam cōuenientē tempore quo electio ꝑsentat'

ponit supplicationē capli quā iustificat. Scdo cām red dens illā admittit z capl'm instruit ibi qz ℞o. ¶ No. p̄ ibi ad dcanū. iūcta glo. j. ar. q dcan⁹ est dc capl'o. qđ ego puto vērū si al's ē canonic⁹ vel ℔ al's hz ꝓsuetudo. al's ēm soli canonici faciūt capl'm. vt ī. c. nouit. z. c. q̄to dc his q̄ fiūt a pla. no. in. c. j. s. e. z ī. c. ij. j. dc insti. z. c. cū olim dc re iudi. ¶ No. scdo q capl'm p̄t abūtes canonicos admonē et reqrere vt ī termīo debeāt ꝓparē ad eligendū. pōt g̃ capl'm abbreuiare terminū iurꝫ pfigēdo terminū. put sibi vī z si canonici sī discordes stat maiori pti. vt no. j. c. pri. z facit. c. j. dc his q̄ fiūt a ma. pte ca. ¶ Nō t'cio ibi q̄uis eccl'iastica ꝓsuetudo non exigat. ar. q sup vocatiōe canonicor̄ absentiū stāduz ē ꝓsuetudini. et vī ℔ lr̄a ꝓbare q valeat ꝓsuetudo vt canonici vocent' dc loco remoto. Jn q̄uū tū facit tex. ī ℞bo qz ℞o. vbi dicit' q mora ī electōe ē valde suspecta z sepe dānosa. ergo nō debēt valere ꝓsuetudo cū sit eccl'ie grauosa vl' possit eē dānosa. ar. in. c. j. ꝺ ꝓsue. illud certū ē q valet ꝓsuetudo vt abūtes canonici vocent'. dc q̄ vide tex. iūcta glo. quā tenebis mēti in. c. cū in eccles'ijs ꝺ pbē. li. vj. Sz an valeat ꝓsuetudo vt valde remoti vocent' posset ꝺubitari ꝓpt' p̄dicta. putarē q vbi abūtes possent vocari z electio fieri īfra t'minū iuris. dc q̄ in. c. ne p defectu. j. e. q tūc valet ꝓsuetudo qz nō pōt dici dānosa eccl'ie exq̄ nō excedit t'min⁹ iuris al's aūt sec⁹. ¶ No. ibi vice regia. q rex p̄stat assensū electiōi facte dc pōtifice. z sic nō expectat' ꝑus ꝓfirmatio q̄z petat' assensus. lz aliud senserit Jnno. s. e. cū t'ra. Quare aūt petit' iste assensus regi⁹ ꝺāt ꝺoc. tres so. ℙria q forte ista eccl'ia bēbat feudū a rege. z videtur mirāda ℔ so. q rōne feudi ꝺebeat reqri assens⁹ dñi post electionez p̄lati iure tñ nō ꝓbat' qđ meminerim. Secūda so. q forte rex erat patron⁹ illi⁹ eccl'ie capuane. z ℔ so. ē vera ī se z ꝓbat' ī. c. nobis. j. dc iurepa. Tercia so. q forte ℔ hēbat ꝓsuetudo. sil'e ī p̄al'. c. cū terra ī fi. et. j. e. q sicut. Ex q̄ no. q pōt induci ex ꝓsuetudine vt ꝓsens⁹ regi⁹ petat' post electionē factā p capl'm añ ꝓfirmationē vide etiā Jnno. in. ꝺ. c. qđ sicut. vbi dixit valere ꝓsuetudinē vt nūciet' ꝑus ꝑncipi moꝛs p̄lati et petat' licēsia eligēdi futuꝛ successorē. q̄ casu posset ꝓbabilit' ꝺubitari nūq̄d papa q̄ hodie ꝑuidet eccles'ijs cathedralib⁹ z regularib⁹ teneat' ꝑus reqrere ꝓsensuz ꝑncipis ī illis locis in q̄b⁹ erat dicta ꝓsuetudo. nā cuz ꝑuisio pape bēat vim electiōis z ꝓfirmatiōis vī q teneat' reqrere sic tenebat' ipm capl'm. Jn q̄uū facit qz papa ꝑuidet iuri suo z nō vice capli. ar. in. c. ij. ꝺ pbē. li. vj. ergo ꝓsuetudo grauosa inducta ꝺ capl'm nō ꝺz extēdi ad papā q̄z ꝓsuetudo onerosa nō ꝺz extēdi dc loco ad locū vel dc psona ad psonā. vt no. dixit Jnno. in. c. fi. dc offi. archi. z hāc ptē puto veriorē. ¶ Ultio no. in fi. q vbi duo iura diuersa ꝓcurrūt ī eadē psona nō astringit' illa psona illa iura sil' vnire et vnico actu illa expedire ℔ pōt ꝑcedere sepate iure diuersaꝛ psonaꝛ. hoc colligit' ℔ in eo q dic papa q capl'm ꝺz ꝑus petere a papa assensū vice regia z postmodū ꝓfirmationē electiōis. vñ noluit ꝓfirmādo vtrūq̄z actū expedire ℔ voluit ꝑcedere seoꝛsū ac si in ꝺuab⁹ psonis ista iura ꝓcurrerēt: facit qđ dixi in. c. cū in cūctꝫ. §. fi. s. e. et qđ no. glo. in. c. vt circa eo. ti. li. vj. Sz q̄rit' q̄re papa successit loco regis: ꝺat' mltiplex rnsio. ℙrio q forte vacabat regnū apulie z sic papa successit ī iurib⁹ regni sicut succedit vacāte impio. vt ī. c. lz ex suscepto ꝺ fo. ꝓpe. nō tñ hoc intelligas in q̄libet regno vt eo vacāte succedat papa. ℔ dic vt no. in. ꝺ. c. licz. Sz dictū illud ꝑcedit ī regno cui⁹ ꝑuietas ptinet ad eccles'iā. vt ē regnuz apulie. Secūdo pōt intelligi q rex erat rebellis vel scismatic⁹. Ex quo no. q papa succedit z pōt exercere iura regia q̄n rex vasallus eccl'ie ē rebellis vl' scismatic⁹. Ul' ℘m Ain. forte rex erat ꝑuulus. ex q̄ infert q vasallo exīte ꝑuulo dñs hz administrationē. qđ tū nō putat vex. nā tūc ꝺz tutoꝛ administrare. ar. c. ex rōne dc eta. z q̄li. z hoc puto veri⁹. facit qđ le. z no. in. c. grā. di dc sup. neg. p̄la. li. vj. et in. c. nobis dc iurepa. ¶ Jn glo. ij. in fi. dic q etiā p̄suppositō q isti fuissent in loco vñ eēnt vocādi nihilomin⁹ in eoꝛ absentia potꝛat capitulū aliq̄s noīare capiēdo noīatiōz ꝑuie. qz ꝑ dcnoiationē nō acq̄rit' ius noīato. vt ī. c. q sic. j. e. et ad istū tex. rñdent doc. q noīare accipit' ℔ ꝑ eligē vl' ꝑ noiatione solēni. q̄n. s. capl'm noīat ꝺuos vel plures pape z petit vt papa dc eoꝛ altero ꝑuideat. vt dixi ī. c. bone p̄. s. ti. pri. ¶ Jn glo. i ℞. remoti ī fi. facit ℔ glo. ī effectu tres ꝓclusiōes. ℙria q abūtes regularit' nō sunt vocādi fallit ī actu electiōis. Secūda q an a remoto loco sint vocādi abūtes ī actu electiōis standū ē ꝓsuetudini. Tercia q ī alijs actib⁹ ab electōe p̄ntes ī eccl'a ꝓstituūt totā vniuersitatē dūmō ꝺue ptes sint p̄ntes. Quo ad ꝑmā ꝓclusionē vide tu glo. plenioꝛē q̄ cōiter solet allegari ī. c. ij. dc testi. li. vj. q̄ dicit q ī trib⁹ casib⁹ vocant' abūtes. s. in actu electōis vt ℔. z. j. e. q ꝑpt'. Jn cessatōe a diuinis. vt ī. c. si canonici dc offi. oꝛ. li. vj. Et ī collatiōe p̄bendaꝛ. vt ī. c. cū in eccl'ijs dc pbē. e. li. Jn alijs aūt dic absentes nō esse vocādos. z dicūt' abūtes q nō faciūt residentiā ī loco vbi ē eccl'ia. vt ī. c. hoc ius ꝑtinet. x. q. ij. ꝺū dicit ibidē dc seruientiū ꝛc. exīte ergo in castris nō sunt vocādi. z dic dictū illi⁹ glo. p cedere regularit'. Sz vbi occurrēt casus ponderosus silis alicui illoꝛ triū ꝺeberēt abūtes vocari qz nō apparet rō q̄re ī ill' trib⁹ sint vocādi nisi ꝓpt' ḡuitatē p̄ndicij z ponderositatē facti. ergo ī ꝓsilib⁹ ꝺeberēt abūtes vocari. qz casus exceptus a regla extēdit' ꝓpt' idētitatē rōnis. vt ē ter. bon⁹ z mēti tenēd⁹ in. c. cū dilecta dc ꝓfir. vti. vel inuti. z glo. in. l. j. C. ꝺ ꝓdi. inde. z q̄ ꝑ q̄ ista iura nō exprimāt rōnē q̄re ī p̄dictis trib⁹ casib⁹ vocāt' abūtes tñ q̄n nō pōt cōiecturari nisi vnica rō et nālis ꝺz fieri extēsio ꝑm rōnē cōiecturatā. vt voluit Li. in. l. nō ꝺubiū. C. ꝺ legi. z bal. in. l. maximū vitiū. C. dc libe. p̄te. Sz alia rō ꝑter p̄dictā cōiecturari nō pōt. z ℔ ꝺi ctū sentit Jnno. in. c. ij. dc no. ope. nūc. vbi sentit q ī factis arduis ꝺebēt vocari abūtes z marie ꝓsiderandū ē ꝑiudiciū absentiū. Jtē puto q vbi aliq̄ sunt absentes sine eoꝛ culpa vt qz sunt exules vel timēt potentiā tyrānī q tūc isti sunt vocādi vt saltē ꝓstituāt ꝑcuratorē. hoc sentit Jnno. in. ꝺ. c. ij. z Bar. in. l. oēs ꝑli. ff. dc iusti. z iur. optīe facit tex. in. c. q̄to. lxiij. ꝺi. q sic p̄t intelligi vt ibi no. z ī. c. bone. j. e. Ad secūdam ꝓclusionē glo. vide glo. in. c. coꝛā. j. e. z limita. put. s. ꝺixi ī notabilib⁹. valet em ꝓsuetudo vt abūtes nō vocēt' vt p̄dixi. valet etiā vt vocent' ꝺūmō possint vocari sine magno ꝑiudicio eccl'ie. nā imminēte magno ꝑiudicio eccl'ie nō ē ꝑuāda ꝓsuetudo etiā iurata. vt ē glo. no. xj. ꝺi. in bis optīe facit tex. in. c. j. ꝺ his q̄ fi. a ma. pte ca. fac qđ no. Jnno. in. c. accedētib⁹ ꝺ ꝑuil' Quo ad terciā z vltimā ꝓclusionē glo. ꝺic q regularit' sufficiāt dc seruiētes in eccl'ia ad expediendū ea q̄ incūbūt ī capl'o z sufficit q ꝓsentiat maioꝛ ps capli vt ē tex. no. quē tenebis mēti ī c. p̄al. ℔ ius ꝓnectū. reqrit' tñ ad ℔ vt actus nō possit aliq̄ mō ipugnari vt oēs dc ꝺuietes vocent' ad capl'm. nā si aliq̄s nō vocaret' posset agē dc ꝓtēptu. vt ī. c. bone. el. ij. j. e. z lz loq̄t' ī electiōe idē puto ī alijs actib⁹ capitularib⁹. facit qđ no. Jnno. in. ꝺ. c. ij. dc no. ope. nūc. z ī. c. j. dc his q̄ fi. a ma. pte ca. tñ ad ℔ vt act⁹ valeat reqrit' necessario q ꝺue ptes residentiū sint p̄ntes. quia potētie capl'ares residēt ī ꝺuab⁹ ptib⁹ lz valeat qđ facē. sic reducūt' ad cōcoꝛdiā iura q̄ vident' ℘ria: nam q̄ꝺaz reqrūt ꝺuas ptes. vt ī. l. nulli. z ī. l. plane. ff. qđ cuiusq̄z vniūsi. q̄ꝺā reqrunt maioꝛē ptē. vt ī. l. qđ maioꝛ. ff. ad munici. z ī. c. j. dc his q̄ fi. a ma. pte ca. z dc ℔ p glo. in. ꝺ. l. nulli. hec limita vt dicā ī. c. ī causis. j. e. absentes eim q̄ nō sūt vocādi nō ꝓputant' ī numero ꝺuaꝛ ptiū.

vt no.glo.in cle.q̄ circa de elec. Idē puto de vocatī p
būtē ptātez z ꝓtēnētib⁹ venire qz faciūt se alienos. vt
j.c.pxi.z no.in.d.cle.q̄ circa. In his tñ aliā regulā po
nūt legiste cōiter. vt dixi ī.c.cū oēs d ꝑsti.z aliqd dicā
in.d.c.in cauƀ.ß hec videnᵗ iuri canonico ꝓsentanea.

¶ In glo.i ℟.cognouerūt i fi. z hāc ꝓclusionē glo.q̄
sint vocādi tenent hic cōiter doc.nō ob.iura ꝑus alle-
gata qz qñq; requrit intimatio ad finē simplicis scie z
tūc ꝓcedūt illa iura.qz certꝰ nō dz certiorari.vt i regu
la eū qui certꝰ de re.iurī.li.vj.qñq; requrit intimatio ad
aliū effectū q̄ ꝑt simplicē sciam hñdā z tunc ꝓcedit
ꝓclusio glo.vt no.in.c.fi.de emp.z vēdi.p bar.in.l.em
ptor.C.de euic.z i.l.denūciasse.ff.de adul. In casu aūt
nr̄o debēt abntes vocari nō solū vt sciāt mortē ꝑlati
ß vt sciāt diē electiōis fiēde.vñ dicūt doc.q̄ si aliq; int
fuissent assignatiōi diei vel fuissent vocati ad assignā-
dū diē z ꝓtēpsissent venire nō eēnt ampliꝰ vocādi. alꝫs
aūt deberēt vocari etiā si scirēt diē assignatā ꝑm doc.
Dz ego dubito de ƀ vltio qz exq̄ sciūt vacatōez eccle
sie z diē assignatā ad electionē fiēdā nō video ad quē
effectū debeat fieri vocatio nisi dicas q̄ posset agē de
ꝓtēptu exq̄ fecerūt deliberatōnē sine requisitiōe z voca-
tiōe absentiū. ¶ In glo.i ℟.reuersi i fi.solue ƀ ꝯriū qz
exq̄ aliq; venerūt ꝑsūptio ē q̄ alij existētes i eodē loco
potuissēt venire.ar.in.c.cū dilecti de dolo z ꝓtu.posset
tñ ꝓbari ꝯriū ꝓpt diuersas q̄litates ꝓcurrētes i diuer
sis ꝑsonis.nā pt esse q̄ venientes erāt iuuenes z sani alij
℟o senes z multū debiles. ¶ In glo.pe.i fi.No.istā q̄-
stionē glo.qz facit ad mlta.doc.ƀ cōiter tenēt opi.Jo.
an. q̄ nō sit necesse expectare vocatos nō vocādos qz
nullo iure cauet q̄ talis electio facta illis nō expectatī
sit cassanda.nō em ꝑnt dicē se cōtēptos exq̄ de iure nō
erant vocādi.fatendū ē tñ q̄ poterāt agē ad intēresse si
ex hoc passi sunt aliqd dānuz. puta qz rōne vocatiōis
cōduxerūt equos z alias expēsas fecerūt.sic in silī pōt
reuocari mādatū manēte actiōe mādati ad intēresse.vt i
l.si ꝓcedēte.ff.mādati. Itē abntes remoti nō sunt vo-
cādi in fauorē ecclesie vt hic.ergo nō poterāt ꝑsentes
huic fauori ecclie renūciare.ar.in.c.si diligēti de fo.cō
pe.z eoz q̄ no. Jnno.in.c. accedētib⁹ de ꝓuil.nec ob.si
dicat q̄ gr̄a semel ꝓcessa nō pōt reuocari.vt i.c.vnico
de ꝓmo.qz illud ꝓcedit qñ iā ius est q̄sitū alteri.ß i ca-
su nr̄o duplex ius ꝓpetebat ꝑtib⁹. Primū qz nō tene
bant vocare. Secūdū q̄ nō tenebant expectare. q̄uis
ergo renūciauerint ꝓmo iuri nō ꝑ ƀ alteri fuit renūcia
tū. vt in.c.ex tuaz d vsu pal. ꝓterea hic nō fuit ꝓcessio
gr̄e facta dz simplicit vocauerūt abntes vt venirēt. vñ
nullo iure tenebant expectare. z faciūt hec ad q̄stionē
nūqd inuitās aliquē añ prandiuz teneat ex necessitate
prandiū exhibē exquo inuitat⁹ acceptauit: aliq; sentiūt
q̄ sic i.c.fi.de renūc.aliud sentit Jo.an.s.in pemio i.c.
rex pacificus sup ℟bo fratrē raimūdū. ibi em̄ sentit q̄
pōt agi ꝯ inuitantez de dolo ad intēresse.ar.in.l.ß actio.
ff.siqs cau. q̄si sentiat q̄ si nō pōt ꝓtendē aliqd intēresse
puta qz ꝓpter ß nō fecit maiorē morā in loco vl̄ qd sile
z hoc satī posset ꝓcedere de iure ciuili iudicio meo ex
q̄ nō intēuenit ibi stipulatio qz ex simplici pollicitatiōe
nō agit de iure ciuili. vt.ff.de pollicita.in.l.j.z.ij.nec ēt
ex pacto nudo.vt i.l.iurisgentiū.ff.de pac. Dz de iure
canonico posset satis dubitari z vbi intēuenisset pactū
recurrendū esset ad.c.j.de pactis. Sed ī simplici polli-
citatiōe esset magī dubitandū z ꝑ pollicitatio differt a
pacto quia pollicitatio est vnius cum sine pacto ꝓ-
mitto tibi aliquid.pactum ℟o ē duoz.vt in.l.j.de pol
licita. no.glo. in cle. romani de iureiur. vnde simplici
pollicitatiōe nō credo q̄ possit aliꝰ agere ꝑ intēresse suo
qz.c.j.loquit de pacto.sed peccat retrocedēs iur̄ illud
ꝑ psalmistē.q̄ ꝓcedūt de labijs meis s nō faciaz irrita. An
aūt debeat mitti boza prādij ꝑ inuitatī: dic ꝑ vt no.
Jo.an.z Cal.in.c.fi.de renūc.et Cal. cōsuluit vxorem
suam sup isto.q̄ rndit satī eque q̄ ꝑ mulieribꝫ z forēn-
sibꝫ dz mitti q̄ nō libenter se ingerunt ß ꝑ alijs nō nisi
essent graues ꝑsone. Nicolaus abbas.

¶ Vm nobis. Non dz inspici an ꝑ appellatōnē ß an ꝓtra
fuerit celebrata ƀ ꝓmo. Et penes vocātes q̄b⁹
ꝓpetit vocādi ptās remanet ius eligēdi si vocati venī-
re ꝓtēnūt ƀ scdo. Et ad officiū ꝓfirmatoris spectat ex-
aminare electū etiā nemie opponēte. Et nisi electꝰ do-
ceat legitime etatī z lr̄ature hī ꝑ nō legitio electo boc
r̄cio. Dinidit nā ꝑ ponit allegatio ꝯ electū. scdo ibi ß
ꝯ allegatio ꝑ electo. r̄cio ibi is igit. ipi⁹ exaīatio. q̄rto
ibi nos. ꝑcuratiōis ꝓmissio. ¶ No.ꝑ ibi iudicāda erit
irrita bonū ar.q̄ electio attētata ꝯ appellationē extiu-
dicialē est ipo iure irrita. Dz aduerte qz ī ꝯriū facit ℟.
ß ꝯ ibi irritāda.ꝑ qd ℟bū vī colligendū ꝯriū. z ꝑfecto
ƀ lr̄a nō ꝓbat vnū vel reliquū. tuz qz facit ꝑ z ꝯ. tū qz
nō sunt ℟ba pape ß allegatiōes ptiū. z ꝓma allegatio
nō est vera. vñ dū lr̄a dicit videri poterat supple z ma-
le vt sequit in ℟.ß ꝯ. An aūt electio sit dicēda irrita vl̄
irritāda de iure qz post appellationē attētata dicam.j.
cū glo.j. ¶ No.scdo q̄ nō oīa gesta post appellationē
extiudicialē sunt irrita vel irritāda. ß dz q̄ sicut pꝰ et ꝯ
appellationē.z ad ƀ quotidie allegat iste tex. de q̄.j.la-
tius dicā. ¶ Tercio no.ibi alienos se fecisse videt.z te
ne sp mēti istū tex.i ƀ q̄ vocati ad capl̄m ꝑ bñtē ptātē
faciūt se alienos si ꝓparere nolūt. Exq̄ infert q̄ isti nō
sunt ꝓputādi i numero absentiū seu in numero eoz q̄
sūt de capl̄o ß q̄ ad actū tūc explicādū bñt ac si ñ eēnt
de capl̄o faciūt eñ se alienos vt i lr̄a. qđ clarius voluit
Jnno.in.c.eccl̄ia el.ij.j.e.z glo.ī cle. q̄ circa.e.ti.et idē
dic de his q̄ de iure nō st vocādi.nō em̄ debēt cōputa-
ri i numero. vt no.i locis pall. ¶ No.ibi ꝓcordit cele-
brate iūcta supscriptiōe. q̄ electio dī ꝓcordit celebra-
ta ꝑ capl̄m si oēs exntes i capl̄o ꝓsentiūt licz vocati q̄
ꝓtēpserūt venire ꝯdicāt. Nō colligit ex his q̄ ꝓxie di-
xi qz illi q̄ ꝓtēpserunt nō bñt seu reputant de capl̄o q̄
ad illū actū. z tene hoc mēti. ¶ No.q̄nto ibi nemī cito
manū imponas. q̄ ꝓmotꝰ sine debita examiatiōe dī ci
to ꝓmotus q đ nō est fiendū ß dz supioz ꝑus examia-
re ꝑsonā z postea ꝓmouē. ¶ Sexto no.q̄ ī cā electio-
nis supioz supplet ex officio nobili ad inq̄sitionē faciē-
dā lz ab aduersarijs nō apponat. Et no.in ƀ casū in q̄
supioz ꝓcedit ex inq̄sitōne sine infamia. de q̄ vide qđ
dixi ī.c.j. de postul. pla. ¶ No.septio q̄ electꝰ nō ē cō
firmādus nisi doceat se idoneū q̄ ad idoneitatē extrin-
secā. vñ papa ƀ noluit ꝓfirmare istū electuz qz nō po-
tuit sibi cōstare de etate idonea nō tñ ꝓstitit de ꝯrio. ß
hoc vltimū nō sufficit vt ƀ hēs tex.notabilē. z optīe fa
cit iste tex. ꝑ opi. Jo.an. ī regl̄a ifamib⁹ li.vj. i mercu.
vbi cōcludit q̄ si electꝰ hz aduersariū ipsi aduersario
incūbit onus ꝓbādi exceptionē suā qz asserēti incūbit
onus ꝓbandi z excipiēs cēset actor quo ad onꝰ ꝓbādi
exceptionē suā. vt i.l.i exceptiōib⁹.ff.de ꝓba. z i.c.i ꝑ-
sentia de ꝓba. ß si nō hz aduersariū incūbit ipsi electo
onus ꝓbādi se idoneū. Itē si habuit aduersariū ß de-
ficit ī ꝓbādo vel nō obiecit opponēdo. nā tūc nō respe
ctu aduersarij ß vt obtineat ꝓfirmatiōez a supioze dz
ꝓbare se idoneū vt est tex.no.ƀ. ¶ No.octauo ibi cu
rauim⁹ indagare.bonū tex.ꝑ bis q̄ dixi ī.c.j.s.ti.pxi.
post Jnno. q̄ supioz ī examinādo sup idoneitate ꝓ-
mouēdi nō tenet recipe iuramēta testiū ß pōt sine iu-
ramēto inq̄rere ad suā ꝓsciaz informādā. hodie tñ ī cu
ria recipiūt testes sup idoneitate ꝓmouēdoz. nā pōt
supioz ƀ facē vt sibi videt nō tñ ad ƀ de iure astringit
vt apte colligit ƀ. ¶ Nō nono ibi ecclie pit z psone.
q̄ etiā cū ꝓuidet ꝑlature pōt bīi rō nō solū ad ꝓuisi-
onē eccl̄ie ß etiā ad meritū ꝑsone qđ ē bñ notandū. vñ
facit ista lr̄a ꝑ bis q̄ no. Jo.an. post Jo.mo. in regula
qđ ob gratiā in mer. vbi cōcludit notabile verbū q̄ si

papa trāſtulit ꝓlatū abſentē ad maiorē eccleſiā ꝓp me ritū ꝓſone nō videt ꝓma eccl'ia vacare a tpe ꝓnūcia-tiōis facte ꝑ papā ß a tpe q̄ ꝛſenſit trāſlatiōi. ſecus vbi papa ꝓncipaliť trāſlationē illā feciſſet ad vtilitatē ſeu neceſſitatez ecclie q̄ tūc incipit ꝓma vacare ſtatī a tpe ꝓnūciatiōis. qđ ꝛbū nō. ¶ Nō dicio ibi taz rōnes q̄ canones obſuare. q̄ ſupioꝛ diſpēſans ꝛ canones ex cā videť obſeruare rōnē z canōes. z dic q̄ ſuat canones q̄bus cauet q̄ ex cā ē diſpenſandū. nā vbi ē cā diſpen-ſandi diſpēſatio ē debita. vt no. glo. in. c. vt ꝓſtitueret z. c. dño ſcō. l. di. facit. j. q. vij. in. §. niſi cū. c. exigit. non aūt ſuat canones ꝛ q̄s diſpēſat imo illos violat q̄ ꝑ di ſpēſationē vulnerant illa iura. xxiij. q. iij. diſplicet. nō archi. in. c. licz canon de elec. li. vj. z optie facit ß lr̄a ſic intellecta ad q̄nez. mādat papa decidi aliquā cām ſ̄z ius dubitať nūq̄d delegat⁹ poſſit cām illaz decidē ſm ꝛſuetudinē z ſtatutū loci: tenui q̄ ſic. q̄ ius vult vt cā decidat ſm ꝛſuetudinē z ſtatutū loci. vt ī. c. fi. ꝺ ꝛſue. z. xj. di. in his. ergo ſic faciendo decidit cām ſm ius licz Jo. an. ſenſerit ꝛnū in addi. ſpec. ß qđ. §. dixi multi te-nuerūt de quo aliq̄d tetigi ſup rubꝛica de ꝛſue. z in. c. ꝙntauallis de iureiur. vbi ꝑ ꝺo. an. ¶ Altio no. q̄ eccl'ie vacāti dať q̄ñ ꝑcuratoꝛ cū libera ptāte admiſtrādi in ſpūalib⁹ z tpalib⁹. z ī eccl'ia cathedrali hec datio cō-perit ſoli pape vt hēs bo. tex. in. c. is cui. j. e. li. vj. et alio vocabulo appellať iſte ꝑcuratoꝛ viſitatoꝛ. vt ī. d. c. is cui. vbi hī de potētia iſtius ꝑcuratoꝛis ſeu viſitatoꝛis z ſolet papa hūc titulū ꝛcedē cardinalib⁹ cū cōmēdat eis eccleſias cathedrales ſeu regulares. et hēs ß in tex. vnā cām legitimā ꝓpť quā pōt fieri iſta cōceſſio. ſ. cum exigit vtilitas ſeu neceſſitas eccl'ie ꝉ certā ꝓſonaz in ꝓlatū q̄ tūc nō ē legitime etatť. vñ pōt interī ꝓſtitui ꝑ-curatoꝛ ſeu viſitatoꝛ illi⁹ eccl'ie cū libera ptāte admini-di in tpalib⁹ z ſpūalib⁹ qđ no. z hūc ꝑcuratoꝛez poſſet facē cap'lm ſede vacāte i bñficijs ſpectātib⁹ ad collati-onē epi q̄ ꝛz nō poſſit illa ꝛferre. vt ī. c. vnico ne ſe. va. li. vj. pōt tn̄ mō ꝓdicto illa ꝛmēdare ſeu admīſtratoꝛē cōſtituere donec fuerit illis bñficijs ꝓuiſum ꝑ ſupioꝛē vt no. Jo. an. in. ꝺ. c. vnico. et idem puto dicēdū i eꝓ q̄ ad bñficia ſpectācia ad collationē pape iure reſua-tis vl̄ deuolutiōis vt ſi nō ē aliq̄s q̄ interī illis bñficijs poſſit ꝓuidē valeat eps ibidē deputare admīſtratoꝛē idoneū donec ꝑ papā fuerit ꝓuiſum. ar. x. q. j. regēda. Jdē puto eꝑm facē i eccl'ijs ſpectātib⁹ ad collationem ſuā donec ipe ꝓuiderit infra tps legitimū. facit. c. nemo j. e. li. vj. z qđ le. z no. in. c. cū vos de offi. oꝛ. ¶ In glo. j. ibi niſi ad ea q̄ legitime fiūt. Nō glo. ꝑ bis q̄ dixi ſup tex. Sz ꝛ ß facit qđ le. z no. in. c. ſi a iudice de ap. li. vj. vbi dicit q̄ ꝑ appellationē ī vno articulo ſuſpēdit iu riſditio iudicī q̄ ad totā cām ita q̄ niſi ꝑs ſuꝰ uocet ꝑti a me nō teneť appellās ꝛparē ad citationē ipius iudicis. ad idē facit. c. ſignificāte. cuz. c. rodolphus. §. de reſcꝛ. vbi papa mādat irritari q̄cq̄d fuerit attentatū p⁹ ap-pellationē. Jo. dicit Jnno. no. q̄ in ß eſt ꝺzia int' ap-pellationē iudicialē z extiudicialē. q̄ ī appellatiōe iudi ciali legitīe int' poſita veniūt irritāda oia geſta ꝑ iudi-cē poſt appellationē ꝛz de directo nō ſint ꝛ appellatiōz q̄ nō ꝺz iudex ꝓcedere ī illa cā poſt appellationē legi timā. ß in appellatione extiudiciali ſolū veniūt irritāda ea q̄ fiūt p⁹ z ꝛ appellatiōz. vñ nō ſufficit ad irritatiōz q̄ aliq̄d ſit factū poſt appellationē z ideo ſic appellať ī cap'lo ne fiat electio ꝑ ꝛpromiſſū z appellatiōe nō ob-ſtāte maiꝛ ps capli ꝛpromiſit ß elect⁹ noluit accepta re ſi cap'lm poſtea ꝓcedit ad electionē p'ſcrutiniū vo-catis appellātib⁹ z nolentib⁹ cōparere valebit iſta elec-tio q̄ nō eſt ꝛ appellationē ꝛz ſit poſt. z idē in ſilib⁹. di uerſitať rōnē poſuit Jnno. nō ꝟ ß in. c. q̄ ꝓpť. j. e. ꝓpe ſi. dicēs q̄ ꝑ appellationē iudicialē ſuſpēdit iuriſditio iudicis quo ad illā cām vt in iuris pāl'. iō nō pōt am-plius ꝓcedē. z no. hoc dictū q̄ facit ꝑ bis q̄ dixi in. c. ſup eo. j. de ap. vbi pleni⁹ dixi. Sed appellatio ex iudi-ciū nō ꝟz ſuſpēdere ptātē ꝛpetentē pti ß ſatť eſt q̄ de-fendat appellantē ne oppꝛimať circa id ſup q̄ appel-lať. ſi em̄ aliq̄d attētať poſt appellationē extiudicialez ß nō ꝛ ps appellās nō oppꝛimit' in iure ſuo imo oppꝛi meret' ps appellata ſi nō poſſet vti iure ſuo. Sz dices tu hec rō Jnno. nō ē ſufficiēs q̄ idē eēt dicendū i iudi ce. nō em̄ oppꝛimit appellantē ſi ꝓcedit p⁹ appellatiōz z nō ꝛ. So. ꝛnū vī vigē. ſed defendēdo Jnn. Rñdeo ſic q̄ aliꝺ ī iudice q̄ cū iudiciū reddať in iuitū. vt ī. c. intellexim⁹ de iudi. z ī. l. int' ſtipulantē. §. ſi ſticbū. ff. ꝺ ꝟ. obli. ſi iſte ꝓpelleret litigare coꝛā iudice ſup alio ar-ticulo cauſe ꝙuaret' duplicit'. ꝓmo q̄ bꝫet ꝓieq̄ arti-culū appellatiōis coꝛā ſupioꝛe z reſiduū cāe coꝛā iſto iudice a q̄ appellať qđ ē iniuſtū. Jtē exq̄ iudex grauа-uit eū in vno articulo nō ꝺz cōpelli ad litigandū coꝛā iudice ſup alio articulo eiuſdē cāe maxie q̄ appellatō ꝓpter ß fuit int' poſita vt cā illa deuoluať ad ſupioꝛez ꝓpť iniq̄tatē ꝓmi iudicī ß ī appellatiōe extiudiciali iſta nō cōtigūt q̄ ſi appello ī vno articulo nō habeo neceſ ſe litigare coꝛā aduerſario ſup alio articulo eiuſdē cāe nec poſſum ptēdere grauamē ī futurū reſpectu alteri⁹ articuli ſi ps vult illū expedire vtēs iure ſuo. z ß eſt op tima rō diuerſitatī. Et ī fi. glo. faciūt ß ꝛnia q̄ ī denū-ciatiōe noui opis ꝺz deſtrui q̄cq̄d edificať poſt denū-ciationē factā ſiue iuſte ſiue iniuſte. vt ī iuriꝺ all'. ī gl. z tn̄ denūciatio noui opis fit extiudiciū. ergo idē dice-dum eēt ī appellatiōe extiudiciali. So. ꝛnū vī difficile qđ ſoluēdo dixit Jo. an. q̄ illud fuit forte ſtatutū ꝓpť breue tps qđ dať nūciāti nouū opus. ſolū em̄ expecta-tur ꝑ tres mēſes ad decendū de iure ſuo iō is cui facta ē denūciatio ꝺz ſupſedē z nihil attētare iuſte vl̄ iuſte q̄ ī mora modici tpis nō ē magnū ꝓiudiciū. vt ī. l. ſi de bitori. ff. de iudi. Sz ī appellatiōe dať ann⁹ z ex cā biē nū. vt in cle. ſicut de ap. iō durū eēt q̄ ꝑs appellata te-neret' deferre ius ſuū ꝑ tantū tps. vñ ſatť q̄ nihil ille-gitime attētet. ß tn̄ rō poſſet aliquātuluz moderari q̄ iudex tenet' ſupſedere. poſſet tamen reſponderi quia ſi iudex cōfidit q̄ appellatio ſit min⁹ legitima pt̄ ꝓce-dere ad vlterioꝛa. vt ī. c. nō ſolū de ap. li. vj. z meli⁹ ī. c. eū q̄ ꝺ ꝺo. z ꝛtu. li. vj. Do. an. reddit aliā rōnē dicēs q̄ ñ vī ꝺzia int' appellatiōz extiudicialē z denūciatiōz no ui opis q̄ ad iſtū articulū. q̄ denūciatio noui opis ve-nit ad ꝛſuandū poſſeſſionē nūciantī ſeu ad ꝛſuandū eū ī ſtatu ſuo merito nihil ꝺz poſtea attētari. ß appel-latio venit ad tuenduz ius ꝓpť ietať. iō oz q̄ iuſtificet appellatio. Si aūt appellaret' ꝓp poſſeſſionē idē eſſet dicēdū qđ ī denūciatōe. nō bñ capio hāc rōnē q̄ ꝛz ap-pellatiōe q̄s me moleſtet ī poſſeſſiōe mea ſi ego nō erā ī poſſeſſiōe nō ꝺz adūſari⁹ aliq̄d īnouare intrādo poſ ſeſſionē illā q̄ ñ facit ꝛ appellationē. tn̄ ſec⁹ vī ī denū ciatiōe noui opis q̄ exq̄ q̄s denūciat ꝺz denūciat⁹ ſup ſedere donec ille deceat de iure ſuo alꝰ ſi nō ſupſede-rit ꝺz aūt oīa retractari edificiū ꝛz nō ꝓbet' q̄ ſit ī poſ ſeſſiōe. q̄re puto q̄ iura introduxerūt iſtud ſpāle i de-nūciatiōe noui opis ꝓpť ꝓiudiciū graue qđ poſſz ge-nerari nūcianti. nā ſi tu edificares ſup ſolio meo z de-nūciatio nō hīet impedire habere litigare q̄ſi ſpoliatus vñ iura ꝓſiderādo q̄uitatē ꝓiudicij ex pte nūciantis z modicitatē ex pte denūciati introduxerūt iſtā viaz vt denūciatus bēat ſupſedē z nūcians bēat decē de iure ſuo infra modicū tpus. z faciūt ꝓdicta ad ea q̄. §. dixi An inouata poſt appellationē extiudicialē ſint nulla an-ānullāda: Jnno. ſentit q̄ ānullāda. dicit. n. q̄ iſta ap-pellatio ne fieret electio niſi canonica nihil opať q̄ ſi ſeq̄t' electio canonica nō debz irritari cū nō ſit ꝛ ap-pellatiōz vt ī tex. Si āt ſeq̄t' electio min⁹ canonica ꝺz irritari et ſine appellatōe. vt ī. c. bone. el. j. ī fi. §. ti. pri. z. j. e. ti. q̄ pp. Host. dic q̄ appellatio opať q̄ īducit nullitatē act⁹. vñ electio p⁹ appellationē erit nulla vbi

alʒ si fuisset minꝰ canonica fuisset irritãda. ⁊ ꝓ ꝓmo adducit. c. audit. j. e. ⁊ sic apte sentit Host. ꝙ electio attẽtata post ⁊ ꝛ appellationẽ legitimã ẽ ipo iure nulla. ⁊ sic trãsit Jo. an. simplr recitãdo. ⁊ no. bñ hoc dictũ. Sed ꝛnũ tenẽt ħ dd. Jo. de lig. ⁊ dd. car. ⁊ facit ista lr̃a ī ꝟbo irritanda vt. s. induxi. ꝓ hoc facit qꝛ appellatio extudicialis ẽ quedã ꝓuocatio ad cãm. vt ī. c. cũ sit romana. j. de ap. ħ citatio vel pendẽtia litis nõ hʒ inducẽ nullitatẽ actus si possessio ẽ penes actũ agitantẽ. nec ob. c. audit. is. qꝛ ꝟm dd. an. tũc appellatio inducit nullitatẽ actus qñ cã ꝓpt quã appellat ẽ sufficiẽs ad inducendũ nullitatẽ puta qꝛ appellat ne suspẽsus vel excõicatꝰ eligatur vel ne electio fiat a mĩoꝛi pte capli. Sed dices tu ꝙd ꝑ opabit appellatõ extudicialis si nõ iducit nullitatẽ ipo iure. nec dat cãm retractãdi nisi actꝰ fuerit minꝰ legitime attentatꝰ vt hic. Do. dic ꝙ opat multa. ꝓmo qꝛ dnoluit cãm ad supioꝛẽ ita ꝙ supioꝛ ex officio suo ꝛnocabit oĩa attẽtata. vt in. c. bone. ⁊ qd ibi plene dixi. j. de ap. Itẽ est alius effectꝰ valde nõbilis qꝛ si appello exi cã quã verisimiliter timeo ⁊ sequat actꝰ ꝛ appellationẽ dz irritari actꝰ lz nõ ꝓbem illã cãm fuisse verã. satis em ẽ ꝙ erat verisimilis nec babuisz effectũ retractatiõis sine appellatiõe. pone exemplũ ī dicto Jnno. ħ q̃rit. pone ꝙ canonicus appellat ne fiat electio ī tali loco qꝛ timet de ꝓssiõe inter cedẽte q̃rit nunqd talis electio debeat retractari. ⁊ licz quidã dixerint ꝙ nõ. ipe tñ Jnno. ꝓcludit ꝛnũ dubiũ ꝓbet ꝙ verisimiliter timebat de impssiõe. ⁊ vide alios effectus qs dixi in. d. c. bone. Adde ad ꝓdicta glo. fing. in. c. nõ solũ de ap. li. vj. ī glo. magna ꝓpe medĩu q̃ vr̃ sentire terciã opi. ī hac mã. dicit em ꝙ inouata ꝓ appellationẽ extudicialẽ pendẽt ex futuro euentu nõ aũt sunt nlla ipo facto. ⁊ allegat. c. ꝓsideranimus. ⁊ forte sentit illa gl. ꝙ interi gesta tolerãt. ħ si fuerit declaratũ appellationẽ esse legitimã declarabit actꝰ nullꝰ alʒ secꝰ. ⁊ hec eẽt noua rnsio seu nouꝰ intellectꝰ ad. d. c. ꝓsideranimꝰ. ꝙ iõ ibi nõ valuit secũda electio qꝛ non cõstabat an ꝓma esset nulla. vñ erat opus cassare ꝓmã ꝓpter colorẽ subsistẽtie quẽ bẽbat iur̃ nõ. in. d. c. audi. tis. Tu adde aliã limitationẽ notabilẽ quã dixi in. c. j. de ap. vbi tex. vr̃ ꝓbare ꝙ collatio post appellationẽ sit nulla ⁊ dic vt ibi. Jo glo. in ℣. reuocare ī fi. No. bñ istã glo. ad quã quotidie fit remissio cuz q̃rit an maioꝛ ps capli possit restringẽ t̃minũ iurẽ pfixũ capl'o ad eligendũ ⁊ monẽ minoꝛẽ ptez vt ī termio assignato ⁊ reuocabit oĩa attẽtata. vt in. c. bone. ⁊ qd ibi plene dixi. j. de ap. Itẽ est alius effectꝰ valde nõbilis qꝛ si appello exi cã quã verisimiliter timeo ⁊ sequat actꝰ ꝛ appellationẽ dz irritari actꝰ lz nõ ꝓbem illã cãm fuisse verã. satis em ẽ ꝙ erat verisimilis nec babuisz effectũ retractatiõis sine appellatiõe. pone exemplũ ī dicto Jnno. ħ q̃rit. pone ꝙ canonicus appellat ne fiat electio ī tali loco qꝛ timet de ꝓssiõe inter cedẽte q̃rit nunqd talis electio debeat retractari. ⁊ licz quidã dixerint ꝙ nõ. ipe tñ Jnno. ꝓcludit ꝛnũ dubiũ ꝓbet ꝙ verisimiliter timebat de impssiõe. ⁊ vide alios effectus qs dixi in. d. c. bone. Adde ad ꝓdicta glo. fing. in. c. nõ solũ de ap. li. vj. ī glo. magna ꝓpe medĩu q̃ vr̃ sentire terciã opi. ī hac mã. dicit em ꝙ inouata ꝓ appellationẽ extudicialẽ pendẽt ex futuro euentu nõ aũt sunt nlla ipo facto. ⁊ allegat. c. ꝓsideranimus. ⁊ forte sentit illa gl. ꝙ interi gesta tolerãt. ħ si fuerit declaratũ appellationẽ esse legitimã declarabit actꝰ nullꝰ alʒ secꝰ. ⁊ hec eẽt noua rnsio seu nouꝰ intellectꝰ ad. d. c. ꝓsideranimꝰ. ꝙ iõ ibi nõ valuit secũda electio qꝛ non cõstabat an ꝓma esset nulla. vñ erat opus cassare ꝓmã ꝓpter colorẽ subsistẽtie quẽ bẽbat iur̃ nõ. in. d. c. audi. tis. Tu adde aliã limitationẽ notabilẽ quã dixi in. c. j. de ap. vbi tex. vr̃ ꝓbare ꝙ collatio post appellationẽ sit nulla ⁊ dic vt ibi. ℣ Jo glo. in ℣. reuocare ī fi. No. bñ istã glo. ad quã quotidie fit remissio cuz q̃rit an maioꝛ ps capli possit restringẽ t̃minũ iurẽ pfixũ capl'o ad eligendũ ⁊ monẽ minoꝛẽ ptez vt ī termio assignato ⁊ re-

valde vtilis etiã ad alios actꝰ capitulares expediẽdos nũqd. ſ. possit maioꝛ ps admonẽ minoꝛẽ ptẽ vt veniãt ad vniuersitatẽ ita ꝙ si nõ venerint possit maioꝛ ps ꝓcedere ad expediendũ ea q̃ incũbũt. et ꝓmo debes scire ꝙ qñꝯ ex ꝓsuetudine ptãs ꝓgregãdi collegiũ spectat ad aliquẽ de ipso collegio vel forte ad epm seu ꝓlatuz collegij. qñꝯ de ꝓsuetudine nõ spectat ad aliquẽ ħ cõuocatio primo casu aut iste ad quem spectat conuocatio vult restringere terminũ iuris. ⁊ vr̃ ꝙ possit. qđ sentit ħ Jnno. ħ aliud sentit ipe in. c. eccl'ia. q̃. j. e. ⁊ illd dictũ vr̃ veri. ⁊ sentit ħ dd. an. nã lz ad eũ spectat quocatio capli nõ tñ hʒ ptãtẽ restrigẽdi t̃minũ iurꝯ cũ ille terminꝰ sit pfixꝰ ī fauoꝛẽ collegij. ergo nõ põt iste illuz terminũ abbꝛeuiare. vt ī. c. si diligẽti de fo. cõpe. ⁊ in. c. ad aplicã de regul. facit regl'a indultũ de re. iurꝯ. li. vj. nec ꝓsuetudo dãs sibi ptãtẽ ꝓgregãdi collegiũ dz extẽdi ad casũ diuersũ. ſ. ad ptãtẽ restrigẽdi terminũ iuris iurta no. in. c. fi. de offi. archi. ꝓ Jnno. facit. c. cũ ꝓtingat de dec. Sed vbi nõ tractat de restringẽdo terminum iuris tũc potest iste monẽ oẽs de collegio vt certo termio veniãt ad collegiũ ⁊ si nõ venerint facit eos cõtumaces nõ vt possint puniri ꝓ istũ vocãtẽ ħ quo ad ħ vt ptãs capli resideat penes venientes. ⁊ ħ no. voluit Jnno. in. c. j. de ma. ⁊ obe. ⁊ in. c. ij. de no. ope. nũc. ⁊ Jo.

an. in. c. ī cañ. ħ. j. e. ⁊ ibi dicã q̃d iuris si ad vocationem isti nõ venit nisi minoꝛ ps nũqd tota ptãs residet penes istã ptẽ mĩoꝛẽ: si ꝟo de ꝓsuetudie nõ ẽ aliquis ad quẽ spectat cõuocatio collegij an de iure possit antiqꝛ cõuocare collegiũ: dic vt no. Jnno. in. d. c. j. vbi tetigi. eo tñ casu q̃ nõ ꝟuat ꝙ ꝓ aliquẽ ꝓuocet collegiũ tũc sunt opi. q̃lit illud collegiũ sit ꝓuocandũ ꝑserti restringẽdo terminũ iuris ꝓ electiõe fiẽda. ⁊ ī hac qõne sũt tres opi. Bl. tz ħ ꝙ maioꝛ ⁊ sanioꝛ ps ꝑt cõuocare mioꝛẽ ptez ꝑfigẽdo etiã t̃minũ restrictiuũ iurꝯ. Scda fuit opi. Host. dicẽtis oportẽ vt due ptes collegij cõueniãt ⁊ ꝙ ex cã artẽt terminũ iuris. si aũt nõ ꝓueniũt due ptes nec subest cã restringẽdi terminũ iurꝯ nõ ꝑt restrictio fieri facit. l. nulli. ⁊. l. plane. ff. qđ cuiusꝙ vniuersi. Tercia fuit opi. Jnno. dicẽtis ꝙ ꝑntes ꝑnt monere abñtes etiã si vnꝰ solꝰ eẽt pñs. allegat iura q̃ opi. suã apte nõ ꝓbãt. cõcluderẽ sic ꝙ necessario requrunt due ptes ad monẽdũ alios qꝛ potẽtie capl'ares ꝓsistũt ī duabꝫ ptibꝫ dñ collegiũ ẽ in ꝓgregãdo. vt ī. d. ll. nlli. ⁊ plane. ⁊. l. noiationũ. C. d decu. li. x. tenet Jnno. in. d. c. ij. vbi etiã dicẽ ꝙ nõ ẽ vis q̃lit cõgregent ⁊ ꝙ quẽ iste due ptes dũmõ ꝓueniãt sil in vocãda mioꝛi pte. ⁊ valet ista vocatio ꝓ duas ptes facta ad ꝓstituendũ mioꝛem ptẽ in ꝓtumacia ita ꝙ nõ poterũt allegare se ꝑtẽptos. maioꝛ aũt ps nõ sufficit qꝛ iura q̃ dicũt standũ eẽ maioꝛi pti collegij ꝓcedũt qñ collegiũ ẽ ꝓgregatũ in q̃ saltẽ int sint due ptes vocandoꝝ. vt dixi. s. c. ꝓri. si ãt iste due ptes volũt restringẽ terminũ iuris placz mihi opi. Host. vt ex cã possint sine cã mĩme ħ causa subest eoipo ꝙ volũt ꝓuidere eccl'ie vacãti. nã terminꝰ triũ mensiũ fuit ꝑfixus a iure fauoꝛe collegij. ergo põt collegiũ qđ repñtat in duabꝫ ptibꝫ huic fauoꝛi renũciare ī fauoꝛẽ eccl'ie. sil'e no. in. c. cũ int. j. eo. ħ ꝓcedũt qñ nõ instat finis t̃mini iuris ħ instãte fine ẽ dubiũ nũqd possit ps pñs ꝓcedere ad electionẽ. Jnno. tz ꝙ sic etiaz si esset vnꝰ solus. ar. in. c. fi. lxv. di. ⁊ hec opi. mihi placet. qꝛ nõ tenet etiã vnꝰ dimittere ius suũ ꝓpt absentiã aliozũ. nã exq̃ terminꝰ ẽ ꝑfixus a iure oẽs vident esse moniti ī termio. vt ī. c. potuit d loca. ⁊ intellige qñ abñtes sciuerũt vocationẽ eccl'ie alʒ aũt debuisz ps pñs ħ notificare absentibꝫ. vt ī. c. qꝛ ꝓpt. j. e. Pe. tñ tenuit ꝙ nũ qꝫ ptãs maioꝛis ptis deuoluit ad minoꝛẽ nisi ī casu delicti. ar. c. gratũ. s. ti. ꝓri. ħ ꝓmã ptẽ tenuit ħ dd. an. ⁊ cõmunit aliꝫ. dz tñ pñs vocare abñtes si ꝓmode põt. dic etiã ꝙ si abñtes ꝓueniũt ī vno loco pñt vocare minoꝛẽ ptẽ ꝑserti cũ ea q̃ incũbũt melius pñt expediri ex eccl'esiã qꝫ in eccl'ia forte qꝛ timet impssio ī eccl'ia vel qđ sil'e qđ voluit ħ Host. ⁊ Jnno. in. d. c. ij. Sz dubiũ ẽ pone ꝙ capl'm sit cõgregatũ demũ aliq̃ exeũt de capl'o nũquid pñt remanẽtes explere ea q̃ incũbũt aliozũ abñtia ñ ob. Jnno. vr̃ ꝓmo velle ꝙ nõ qꝛ nõ pñt isti pñtes alios cõstituere ī ꝓtumacia. intellige exq̃ nõ instat terminꝰ iurꝯ. Cõpost. dicit ꝙ si maioꝛ ps recessit recedẽdo vr̃ reuocare terminũ ꝑfixũ. credo ꝙ si due ptes r̃maneãt ī vniuersitate nõ ẽ curandũ de recessu tercie ptis qꝛ pinde ẽ ac si vocata noluisset venire. nam paria sunt nõ venire vel nõ expectare vsqꝫ ad finẽ. vt ī. c. j. de iudi. ⁊. xj. q. iij. in. c. certũ. nec credo necessariũ vt minoꝛ ps reuocet ꝓ duas ptes pñtes exq̃ a ꝓncipio oẽs fuerũt citati ad illũ actũ. nã cõtumaces sunt exquo nõ steterũt. si ꝟo recesserũt due ptes vel vltra tũc tercia ps nihil poterit facẽ qꝛ capl'm nõ repsentat in mĩoꝛi pte. vt in. c. eccl'ia. j. e. ⁊ illi recedẽdo vident reuocare vocationẽ factã. ħ vera nisi instaret terminꝰ iurꝯ. qꝛ tũc puto ꝙ minoꝛ ps poterit ꝓcedere ad electionẽ qꝛ ius interpellat ꝓ hoie. vt ī d. c. potuit. qñꝯ ⁊ tercio remãsit solum maioꝛ ps. ⁊ iste casus est magis dubitabilis. nã ꝙ possit ꝓcedẽ facit qꝛ exq̃ collegiũ fuit ꝓgregatũ dz stari iudicio ptis maioꝛꝯ vt in. c. j. de bis q̃ fi. a ma. pte ca. Jn ꝓtrariũ facit quia ī vniuersitate non fuit ꝓpositus negociũ expediendum

Dz pōt dici q vniūsitas ē in ꝓgregādo ḡ req̄rūt due ptes. Mihi placz ꝑcedēs dictū q; exq̄ oēs erāt in collegio standū ē iudicio maioris ptis q̄ten⁹ itendit t'minū reuocare ß ad vlteriora ꝓcedē. an aūt due ptes possint ꝓpe citare minorē ptē: Jnn. dic nōnt ß q ñ. quia potius monē seu req̄rē q; citatio spectat ad iudicē ß due ptes collegij nō hūt iurisditionē i miorē ptē. itelligē i vniuersitate nō hñte iurisditionē vt ē capl'm. ḡ nō dz fieri citatio ß monitio seu req̄sitio qđ ē notādū. dic etiā. Jnno. q hoc casu nō req̄rūt tres citatiōes vl' vnica pemptoria ß sufficit vnica req̄sitio seu monitio qđ dictū no. z ꝓ ß facit q; ī ist' req̄sitōibꝫ eẋiudicialibꝫ sufficit vnica vocatio. vt no. glo. in. c. si epūs. xviij. di. z ī glo. ī cle. j. de hereti. ꝑserti q̄ par req̄rit parē. ad ß qđ notāt doc. in. c. cū cām de offi. dele. ¶ Vltio ī hac materia q̄ro de vtili qōne nūq̄d citat⁹ seu monitus vt tali die veniat ad capl'm teneat' venire de mane vel de sero an possit differre vsq; ad supremā horā dici: cōclude mentē doc. ß q citat⁹ seu monit⁹ dz cōparē ea hora q̄ cōgrue pōt expediri act⁹ ad quē citat'. vñ si ille act⁹ solet fieri mane dz tūc ꝓparē citat⁹. ergo sic vt ꝓpeat tali die ad electionē faciēdā dz cōparē de mane aī prandiū q; tūc solet fieri electio ꝓpt' missā spūssancti q̄ solet ꝑmitti. si aūt act⁹ pōt expediri ꝓgrue de mane z de sero pōt iste monit⁹ differre vsq; ad sero. vt ī. c. ꝓsuluit de offi. dele. Et iō dic Jo. an. z bñ q citat⁹ vt ꝓpeat ad assignādū die ꝑ electiōe fiēda pōt differre vsq; ad sero. z idē dic ī sil'ibꝫ actibꝫ. ¶ Jn' glo. pe. ī fi. ꝑmā opi. tenuerūt Lā. z Bof. moti q; plat⁹ pt dici ꝓcurator. vt ī c. ij. de do. Sed hosti. z Cōpost. z cōiter doc. sequētes tenēt secūdā opi. q̄ fuit additio tpe Jnno. Et illa secūda opi. xerior ß ꝓbat' ex diūsitate vocabulor. nā lz ꝑ lat⁹ ī q̄busdā eq̄pet' ꝓcuratori nō ē tñ ꝓprie ꝓcurator imo multū differt a ꝓcuratore de q̄ vide glo. no. v. q. iij. in. c. fi. ꝑterea tex. ß dixit ꝓpositū vīm volum⁹ pdurare ꝛc. si em papa ꝓfirmasset ß istā electionē non erat opus dicē ß ꝛba q; nō potuissent ampli⁹ ab electōne resilire. vt. j. e. publicato. z ī. c. ij. de trāsla. pl'.

INotuit. Illegitim⁹ eligi nō pt' z si eligit' electio ē nll'a lz postulari possit. vl' lati⁹ sic. Illegitim⁹ pt postulari nō aūt eligi. z electores nisi ꝓbauerit illū ignorāt' elegisse iciđūt ī penas laterañ. ꝓcilij. Diuidit'. nā p ponit' factuz z electio de inhabili. sc̄do allegatio ꝓ dispēsatōe ibi q̄s nis. t'cio electōnis cassatio ibi bīto. ¶ No. ß ibi ꝓr et quētus iuncto tex. ibi capl'i vigorinen. z ibi vigorinē se capl'm q quent⁹ z capl'm st' synonyma. nā id qđ p vocat' quētus postmodū appellat' capl'm. de q̄ in. c. capl'm sc̄ē cruc̄ de resc̄p. dicūt' quidā q; ista eccl'ia vigorinen. ē cathedral' regular'. ¶ Jō ꝓgregatio appellat' quētus. nā ex ꝓsuetudine ꝓgregatio religiosor⁹ solet appellari quēt⁹ a queniēdo ī vnū. vt ī. c. j. ꝓpe fi. xv. di. ¶ Nota secūdo q; absens z insci⁹ pōt eligi ī plātū nō tn dz ꝓfirmari nisi ꝑus ꝓsentiat. z de ß vide in. c. q̄uis. j. e. li. vj. An aūt papa possit electionē absent' z ignorāt' cōfirmare. vide qđ dixi. s. ti. ꝑti. c. fi. z dic Host. ß q q̄ñqꝫ papa ꝓfirmat electionē absent' z noīe illi⁹ ꝓsentit al'. lxij. di. q; igr. z. c. q̄to. qđ an debeat hīe effectū electo inuito et reluctāte: dic vt dixi ī. d. c. fi. ¶ Tercio no. q archidiacon⁹ pt eligi ī epm nō aūt ē necesse vt postulet'. Ex q̄ infert' q; plat⁹ citra epm nō ipedit' eligi rōne sue plature. z idē ī abbate. vt ī. c. si abbatē. j. e. li. vj. plat⁹ ḡ citra epm siue sit regular' siue secular' nō ꝓhibet' eligi rōne sue plature. ¶ Quarto no. q illegitī⁹ dispēsat⁹ circa dignitatē iferiorē ñ itelligit' dispēsat⁹ circa maiorē ꝑserti circa dignitatē epalē. nā iste elect⁹ ñ potat eē archidiacon⁹ sine dispēsatōe. vt ī. c. j. de fi. ꝑby. li. vj z tñ nō potuit eligi ī epm' q; ad pmissionē mior' dignitatis nō venit pmissio maiorꝫ ß eꝫ sic. vt ī. l. relegatorū ī fi. ff. de int' di. z rele. ¶ No. ḋnto q lz aliq̄d ꝓhibeat' in iure nō p ß ꝓhibet' dispēsatio circa illud ius. ¶ Jtē no. q papa ñ pt ex ptāte ap'lica iponē legē suo successori quā d necessitate habeat obꝫuare. Jdē no. xij. q. ij nō liceat pape. rō redd' ī l'ra q; par ī parē nō hz imperiū. z no. hāc rōnē q; q̄tidie ad ß solet iste tex. allegari. ꝓcurat. l. ille a q. ī. §. tēpestiuū. ff. ad trebel'. Ex q̄ infertur q si aliq̄ puta germani sūt dñi alic⁹ citat' ñ pt vn⁹ reliquū iudicare. d q vide q; dixi. ī. d. c. ꝓudētiā de offi. dele. ¶ No. ibi pari p⁹ eū imo eadē ꝛc. q par nō est idē. z q̄tidie allegat' q nullū sil'e est idē. l. q nerua. ff. d po. z no. q dictō imo ē correctiua. d q vide bo. gl. ī. c. ꝑdicator. xvj. q. j. ¶ No. ī ꝛbo m'ta. q merita psone multū iuuāt ad dispēsatōz obtinēdā. z idē ꝓbat' in fi. l'e vbi tex. dic q ꝓpter ꝓrogatiuaz meritoꝝ pt capl'm postulare illū magistrū. sola ḡ meritoꝝ ꝓrogatiua est sufficiens ad inducēdū ꝓncipē ad dispēsandū lz nō concurrat eccl'ie necessitas vl' euidēs vtilitas qđ no. Jtem collige q multū ꝓdest ad ꝓfirmationē seu ꝓuisiōez ꝑlature obtinēde hīe electionē ꝓcordem petitionē ꝓncipis assensū. z alioꝝ suffragia. ¶ Jtē no. ibi quā lesa ꝓscia ꝛc. ar. opti. ad illā qōem an ꝓmouēd⁹ vel ordinād⁹ velit tenear' pandere delictū seu defectū ꝓpriū z facī ista l'ra q; sic al's nō vī q; possit saluare ꝓsciaz suā. Vin. dixit ß ꝓcedē in irregularitate. sec⁹ aūt ī alio pctō qđ nō inducit irregularitatē seu īcapacitatē z cū eo trāseūt cōiter doct. ß z no. ß ꝛbūego remitto te ad tex. iuncta glo. notabili. in. c. ex penitētib⁹. l. di. vbi recitant' opi. q; rie. Sz archi ibi seq̄t' Jnn. in. c. inq̄sitionis d accu. vbi dixit q ordinād⁹ tenet' pād̄e delictū qđ ī pedit ordīs executionē. Jdē dixit ī ꝓmouēdo q̄ñ delictū seu defectus īpediret bñficij retētionē sine dispēsatōe. z ß ca su intelligo istū tex. z fac al'. c. inq̄sitiōis. sec⁹ āt in alio pctō occulto q; ibi nō req̄rit' dispēsatio ß sufficit q apud deū agat pniaz. vt ī. c. fi. de tē. or. vbi bo. ter. Ex his infert' ad aliā qōnē an exñs in pctō tpe ꝓmotōis vl' collatōis seu electōis d se facte possit cū bona ꝓscia illud bñficiū ī posterū possidē. hāc qōnē deciderē ꝑm pdcā nā si erat tale crimē qđ inducebat irregularitatē vl' incapacitatē ita q; sine dispēsatōe bñficiū nō potat obtinē tūc nō poterit cū bona ꝓscia illud bñficiū obtinē q̄tūcūq; defect⁹ seu crimē sit occultū vt ß. an āt sufficiat dispensatio supueniēs: dcā. j. Si āt crimē non erat tale z tūc aut erat publicū z ḡue z nō valuit ꝓmotō si ne dispēsatōe. vt ī. d. c. fi. d tē. or. ī. c. cū ī cūctis. §. econā electio fuit nulla vt ibi. Sz si papa talē scient' ꝓmouisset tacite cū eo dispēsasse. vī ar. ī. l. q̄dā ꝓsulebāt. ff. de re iudi. z. l. idē vulpian⁹. ff. de execu. tu. tz bal. ī rep. l. barbari⁹. ff. d offi. ꝑto. sec⁹ ī inferiore citra papā q nō vī dispensasse nec pt nisi ꝑmittat cāe cognitōz. vt no. Jo. an. ī. c. ij. d scisma. z ꝑm ß pñt reduci ad ꝓcordiam dicta Jnn. q̄ vident' ꝛria ī. c. diuerꝫ fallacijs de cle. cōin. z in. c. veniēs de fi. ꝑby. nā in vno loco dixit q prouēs scienter indignū vī dispensare ī alio loco dixit contrariū. Sed reducas ad concordiā per distinctionē inter ꝓncipē et inferiorē. diuersitatis rō est q̄a inferior citra ꝓncipem nō pōt dispensare nisi ꝑmittat cause cognitionē. nā ß importat ꝛbuz dispensatō. vt no. gl. no. j. q. vij. §. nisi rigor. secus in ꝓncipe. z d vtro q̄ꝫ vide no. dcm Jnn. in. c. cū ad monasterū d sta. reg. Si aūt crimē erat occultū tūc pacta pnia licite pt bñficiū obtinere. q; crimē occultū nō inducēs irregularitatē nō inducit nullitatē electōis vel ꝓsisēs ipo iure sed req̄rit' sn̄ia cassatōis. ter. ē no. ꝑm intellectū gl. in. c. int' dilectos d excess. pla. Seq̄t' Lal. in. c. sup eo. s. c. añ ḡ q̄ꝫ ꝓuet' licite tz bñficiū. z cū bona ꝓscia. ad ß qđ no. Jnn. ī. c. cū nr̄is d ꝓcess. pbē. z ß bñ nōbis. z ꝑm boc limitarē dcm bar. ī. l. ij. C. si fu⁹ vel liber ad exec. aspi. li. x. vbi q̄rit an debeat puniri q̄ dñ ꝓmouet' ad officium vel dignitatē nō detexit defectū suū. et tandez cōcludit q; si defect⁹ nō erat alīs not⁹ nō tenebat pād̄

qz nemo teneꝛ ꝺetegẽ turpitudinẽ ſuã. ſecꝰ ſi erat alijs nõtꝰ. nã tũc puniꝛ ſi ipe nõ mãifeſtauit tpe ꝓmotiõis ꝑ tex. illꝰ. l. ij. q̃ ꝛbba no. Sꝫ ꝓmũ mẽbꝛ puto limitãdũ ꝑ ſupꝺicta. l. q vbi ſine pctõ nõ ꝑt teneꝛ bñficiũ vl oꝛ-dines exeq̃ teneꝛ manifeſtare ꝺefectũ q̃ztũcũq; occul-tũ tpe ꝓmotiõis vl ordinatiõis ſue. Jtẽ nõ ꝓncipaliꝛ q illegitimꝰ ꝑt diſpẽſatiue ꝓmoueri ad epatũ ex ſola meritoꝛ ꝓrogatiua licꝫ ꝫ nõ exigat neceſſitas vel eui-dẽs vtilitas eccl̃ie qꝺ ẽ bñ notandũ. z idẽ ꝑt ꝺici circa alios ꝺefectꝰ. ℣ Nõ ibi nec ꝓbare cogimꝰ ignoꝛãtiã. bo. ter. iũcta glo. q ĩ facto alieno qꝺ qs ĩdagare teneꝛ ex officio ꝓſumiꝛ ſcia z allegãti ignoꝛãtiã incũbit onꝰ ꝓbãꝺi z nõ tradas ꝫ oblitioni. nã ſolet ſubtiliꝛ ad ꝫ iſte ter. allegari. z facit regula iurl ĩ. c. q̃uis. j. ꝺ re. iur. vbi ꝺr nõ ẽ paſtoꝛis excuſatio ſi lupꝰ oues comedit et paſtoꝛ neſcit. i. allegaret ſe neſcire. z loqꝛ ꝺe plato qui ꝺicit ſe ignoꝛare ꝺe vita ſꝫditoꝛ. nã cũ teneaꝛ ex offi-cio inq̃rere ꝺe vita ſꝫiectoꝛ. vt ĩ. c. j. ꝺe offi. oꝛ. z ĩ. l. cõ-gruit. ff. ꝺe offi. pſi. ℣ Nõ ibi cũ nõ ad poſtulandũ diſpẽſationẽ. ar. op. q ad petendũ diſpẽſationẽ req̃riꝛ mãꝺatũ ſpãle. z q nõ põt qs ſine mãꝺato ĩpetrare ꝓ alio diſpẽſationẽ tene mẽti. ſecꝰ ẽ in volẽte ipetrare bñficiuꝫ ꝓ alio. vt ẽ glo. nõbilis ĩ. c. ad aures. z. c. nõnulli. ſ. ꝺe reſcꝓ. ĩ glo. pe. in fi. ℣ Jtẽ nõ ex eiſdẽ ꝛbis q iuꝺex ex officio ſuo ꝺꝫ re-pellẽ nõ hñtez ſufficiẽs mãꝺatũ. ad qꝺ vide gl. opti. in c. j. ꝺe elec. li. vj. ℣ Ultio nõ caſũ in q̃ vna via ꝓhibi-tũ admittiꝛ alia via naꝫ illegitimꝰ nõ ꝑt ꝫ ꝓmoueri ꝓ viã electiõis z tñ ſuaꝺeꝛ via poſtulatiõis. ꝙ qꝺ facꝫ re-gula cũ q̃ꝺ vna via z̃c. ꝺe re. iur. li. vj. z. c. tue ꝺe pcu. ꝫ ſolue vt ibi no. nã ꝙia pcedũt qñ aliq̃ꝺ ꝓhibeꝛ attẽ-to effectu. ſecꝰ ſi ꝓhibeꝛ attẽto mõ. nã illegitimꝰ ꝓhi-beꝛ ꝓmoueri ꝓ viã iuſticie nõ ãt ꝓ viã gr̃e vt ẽ poſtu-latio. ℣ Quero pone q electio vl collatio ſeu ꝓuiſio ꝺe aliq̃ fcã ſit nll̃a ex aliq̃ ꝺefectu vl crimĩe nũq̃ꝺ diſpẽ-ſatio ſupioꝛis ſupueniẽs ſine ꝓſenſu eoꝝ q elegerũt vl ꝓtulerũt ſeu ꝓuiderũt bẽat ꝓfirmare ſeu validare illã electionẽ ſeu ꝓuiſionẽ. z pone exẽplũ ĩ termiſ q ꝺefa-cili ꝑnt occurrẽ. ꝓfirmatio electõis alicuiꝰ ꝓſonatꝰ ſpe-ctat ad inferioꝛẽ epõ electoꝛes elegerũt patientẽ ꝺefe-ctũ ĩ etate ad quẽ ſpectabat ꝓfirmatio ꝓfirmauit q cũ ñ eẽt epꝰ nõ potuit diſpẽſare circa ꝺefectũ etatl. iuꝛ. c. vnicũ ꝺe eta. z q̃li. li. vj. qz nullꝰ citra papã diſpẽſat ni-ſi ſpecifice ſibi a iure ꝓmittat. z notant ꝺicꝫ Jnn. in. c. ꝫ. ꝺe eo. q fur. oꝛ. recepit. ꝺixi plene ĩ. c. at ſi clerici. §. ꝺe adul. ꝺe iuꝺi. Jſte taliꝛ electꝰ z ꝓfirmatꝰ viꝺẽs nõ ha-buiſſe ingreſſũ ꝑ oſtiũ petit diſpẽſatõez ab epõ q epꝰ ꝺiſpẽſauit ĩ termiſ illiꝰ. c. vnici nll̃a ꝺe nouo fcã electi-one vl ꝓfirmatiõe nec inꝛueniẽtiꝫ electoꝛiꝫz ꝓfirma toꝛe. q̃riꝛ nũq̃ꝺ licite poſſit iſte diſpẽſatꝰ retineꝛ illũ ꝑ-ſonatũ exq̃ a ꝑn. factũ fuit nullũ: Quiꝺã vt refert bic Jnno. ſentiũt q nõ. nã ĩ ꝑmiſſa qõne ꝺiſtiguũt q aut ꝑtãs ꝓferẽꝺi illã ꝺignitatẽ ſeu pſonatũ ſpectat ad ꝺi-ſpẽſantẽ z tũc valet diſpẽſatio ſupueniẽs q̃ſi diſpẽſã-ꝺo viꝺeaꝛ ꝺe nouo ꝓferre. ꝫ vbi collatio vel electio ñ ꝙtinebat ad iſtũ diſpẽſantẽ ꝫ ad aliũ tũc nõ valet iſta diſpẽſatõ ad ꝫ vt iſte poſſit retineꝛ illũ pſonatũ niſi cõ ſentiãt illi q̃z ẽ electio vl collatio fuit a ꝑn. nll̃a nõ ſufficit ſola ꝺiſpẽ-q̃ electio vl collatio ſuit a ꝑn. nll̃a nõ ſufficit ſola ꝺiſpẽ-latio ſupioꝛis ſupueniẽs niſi ſeq̃ꝛ noua electio vl col-latio vl ſaltẽ illoꝝ ꝓſenſus ad q̃s ſpectat. Sꝫ Jnno. z hoſt. tenẽt indiſtincte valẽ diſpẽſationẽ ſupueniẽtẽ qz diſpẽſatio ꝓfirmat id qꝺ erat ĩualiꝺũ. tollit eñ ipedi-mentũ ꝓpꝛ qꝺ electio vel collatio erat nulla q̃ poterit nũc iſte licite obtineꝛ pſonatũ cũ bona ꝓſcia. z cuꝫ hac opi. tranſit ꝫ Jo. an. Jo. cal. appꝛobat iſtam ꝺeciſionẽ q̃ electio vl collatio erat nulla ex cã p̃cedẽti. vt in ex-emplo. ſ. poſito. ſecꝰ ꝺicit ſi ex cã ſupueniẽti. puta ele-ctus z ꝓfirmatꝰ ſeu ꝓuiſus ꝑ aliquẽ ciꝛ epm ꝓmiſit ta-le qꝺ ꝓpꝛ qꝺ ipo fcõ fuit ꝓuatꝰ bñficio epus diſpẽſat nũc cũ iſto. nõ eñ ꝑm eũ ſufficit iſta diſpẽſatõ fcã ſine ꝓſenſu eoꝝ q̃ hñt eligẽ ſeu ꝓfirmare ſeu ꝓuiꝺẽ qz iaꝫ ius eligẽꝺi ſeu ꝓuiꝺẽꝺi erat acq̃ſitũ illꝰ. iõ ꝓpꝛ diſpẽſa-tionẽ ſupueniẽtẽ nõ ꝺebẽt illi ꝓuari iure ſuo. ſic in ſili no. in. c. ꝺudũ. j. e. vbi ꝓcluꝺit q nõ ꝑt diſpẽſari circa ꝓſonã vniꝰ ex duobꝫ electl ĩ ꝑiuꝺiciuꝫ alteriꝰ cuiꝰ ius iã erat acq̃ſitũ ex ihabilitate alteriꝰ. ad idẽ facꝫ qꝺ no. glo. ĩ. c. q̃uis ꝺe reſcꝓ. li. vj. vbi glo. no. examĩat qõnez an epꝰ poſſit reſtituẽ ꝺepoſitũ iuito pꝛono. z ꝫ vltiã li-mitatio ñ placꝫ. Sꝫ circa ꝺictũ Jnno. z hoſti. diſtin-guerẽ aliꝛ lꝫ eñ cã nullitatl ꝓceſſerit nõ tñ puto q ĩꝺi-ſtincte diſpẽſatio ſupueniẽs ſufficiat. Sꝫ ꝺicerẽ ſic q aut erat tale ꝺelictũ ſeu ꝺefectꝰ q̃ nõ inducebat nllitatẽ ipõ iure ꝫ ꝺabat facultatẽ caſſãꝺi z tũc indubitanꝛ ſufficit diſpẽſatõ ſequẽs etiã illis nõ vocatl ꝑ ea q̃ nõ. Jnno. in. c. cũ nr̃is ꝑal. z ĩ. c. niſi ꝺe renũc. aut ĩducebat nullitatẽ ipõ iure z ſi ꝺelictũ erat illꝰ electoꝛiꝫ notũ ꝑt tolerari ꝺictũ Jnno. z hoſti. q; ñ ꝑnt illi allegare nllitatẽ ex fcõ eiſiã noto. ar. in. c. nulli ꝺe elec. li. vj. z ĩ. c. ꝺi uerſis fallaciꝫs ꝑal. ꝺebẽt. n. in ꝑ ꝓſenſu ꝑſeuerare. aut ignoꝛabãt tpe electiõis ſeu ꝓuiſiõis z nõ credo diſpẽ ſationẽ ſupuenientẽ ſufficẽ ſine illoꝝ ꝓſenſu. ar. op. in ꝺ. c. nlli. vbi pꝛ q electoꝛes ꝑnt ĩpugnare electionẽ ꝓ-priã ex fcõ nouiꝛ eis ꝺetecto. z ꝫ no. ℣ In glo. j. no. gl. q ſupioꝛ nõ ꝑt ĩuito electo ipiꝰ electionẽ ꝓfirmare. ꝓ ꝫ facit qz ad ꝙhendũ iſtud ꝙiugiũ ſpũale req̃riꝛ ꝓſen-ſus eligẽtiũ q repñtãt ipaꝫ eccl̃iã z etiã electi q ẽ futu-rus ſpõſus. vt ĩ. c. ſe. Sicut eñ matrimoniũ carnale nõ põt ꝙhi ſine ꝓſenſu mlierl z viri. vt ĩ. c. cũ locũ. z. c. tua j. ꝺe ſpõ. ita nec iſtud ꝙiugiũ ſpũale qꝺ ꝙhiꝛ inꝛ eccl̃iã z electũ. Ex ꝫ inferꝛ q ſupioꝛ nõ ꝑt aliquẽ ꝓpellẽ ad accipiẽꝺũ ꝑlaturã. qꝺ an ſit verũ ĩ papa vide qꝺ ꝺixi ĩ c. fi. ꝺe poſtu. pl̃. An aũt peccet electꝰ nõ ꝓſentiẽꝺo ele ctiõi ꝺe ſe facte: vide ꝑ Jo. an. in. c. ſi electio. j. e. li. vj. z ibi ꝓcluꝺit q ſic ſi nõ repiꝛ aliꝰ eq̃ iꝺoneꝰ ꝑ quẽ poſ-ſit ꝺici eccl̃ie cõſuli alꝫs ſecꝰ. z ꝺic vt latiꝰ ibi no. ℣ In glo. ij. ĩ fi. No. hãc gl. ꝑ ꝺecreto electiõis. z ĩ effectu fa cit ꝺuo. ꝑ q̃rit q̃ꝺ ꝺebeat ꝓtineꝛ ꝺecretũ. ſecũꝺo an iſtꝺ ſit ꝺe ſꝫa electiõis. Ad ꝑmã qõnẽ bꝛeuiꝛ ꝺicẽꝺũ q ꝺe-cretũ ẽ q̃ꝺaz ſcriptura ꝓtinẽs ſeriẽ electiõis a ꝑn. vſq; ad fi. z fit iſta ſcꝓtura ſiue ꝺecretũ vt appeat formã fu iſſe ꝫuatã ĩ electiõe z vt eligẽtes nõ poſſint ampliꝰ ne-gare q̃n ꝓſenſerit electioni. z ꝺr ꝺecretũ a ꝺecerno nis qꝺ idẽ ẽ ĩ ꝓpoſito ſuo qꝺ ordino ſeu diſpono. eſt g̃ ꝺe cretũ diſpõ ſeu ordinatio totiꝰ electiõis ſeu ꝓtinẽs or-dinẽ electiõis. z vide ꝺe mã bo. glo. in. c. epus. lxj. ꝺi. an aũt iſtꝺ ꝺecretũ faciat plenã fidẽ ſup ꝓtentl ĩ eo. tres repiunꝛ opi. ꝑma Jnno. z Lõpo. ꝺicẽtiũ q nõ: ꝫ ẽ po tiꝰ q̃ꝺã lr̃a teſtimonial ꝫz eos. mouẽt ꝓncipaliꝛ ꝺupli ci motiuo. ꝑ qz ꝫ ſcriptura fit ſup facto capli. g̃ ſcꝓtu-ra iſta inita ꝑ capl̃m ſeu ipiꝰ aucte ñ ꝺz facẽ plenã fi-ꝺẽ qz nõ ẽ credẽꝺũ ſcꝓture alicuiꝰ ĩ fcõ ꝓpꝛio. vt no. ĩ. c. ij. j. ꝺe fi. inſtru. z ĩ. l. exẽplo. C. ꝺe ꝓba. Scꝺa rõ qz iu-ra ꝺiſponũt vt mittant ad ſupioꝛẽ inſtructoꝛes q̃ hñt ſupioꝛẽ inſtruere ſup oꝛdie electiõis. vt ĩ. c. nihil. j. e. et meliꝰ ĩ. c. cupiẽtes eo. ti. li. vj. ſi eñ ꝺecretũ facẽt plenã fidẽ nõ eẽt opꝰ mittẽ inſtructoꝛes qz ſupfluis ſmeꝺijs nõ ẽ vtendũ. Scꝺa fuit opi. hoſti. ꝺicẽtl q ꝑma facie ꝺecretũ facit fidẽ niſi negeꝛ ꝑ aꝺũſarios. nec ob. q iu-ra mãꝺant inſtructoꝛes ꝺeſtinari qz ꝑnt intelligi eo ca ſu q̃ ꝺecretũ nõ inꝛceſſit vl ad maioꝛẽ cautelã. Tercia fuit opi. ꝺo. an. ꝺiſtinguẽtl vtrũ ꝺecretũ fuerit factũ ꝑ publicã pſonã atteſtantẽ oĩa fuiſſe geſta ĩ pñtia ſua. z tũc ñ appet rõ q̃re huic ꝺecreto ñ ꝺeꝛ fides plena aut ꝺecretũ fuit ꝓfectũ manu ꝑuata z tũc ꝓcedit ꝑma opi. z ꝫ tcia opi. mihi ſatl placꝫ ꝺũmõ ĩ tali ſcꝓtura inꝛue niãt oĩa req̃ſita ad ſꝫaz ſcꝓture pblice vt teſtiũ pñtia z ſilia. An aũt iſte notariꝰ poſſit eſſe laicꝰ ĩ actu electi-onis: ꝺicã in. c. qz ꝓpꝛ. j. e. z plene exami̇ani mãz ĩ. c. ſic̃ j. ne cle. vel mo. vbi exami̇ani gnãliꝛ vtrũ ſuꝑ ſpũalib

possit laicꝰ ꝓficere instrm̃. ⁊ an ⁊ qñ clerici notarij possint publicare scriptur̃. ⁊ arbitror ꝙ eo casu q̃ dcretū fit ꝑ ꝓsonā publicā ꝙ ñ sit ꝺ necessitate ꝙ apponat sigillū capli qr scꝑtura publica facit eē fidē absq; alio adminiculo. ℔ sigillū ē necessariū qñ scꝑtura ē ꝓuata. ad ℔ vide singlare dictū Inno. mēti sp tenendū in.c. int̄ dilectos de fi.instru. vbi dicit ꝙ si instrm̃ siue ꝓuilegiū ꝓfectū manu publica bēat sigillū appensū ꝛz perdat sigillū vl̄ destruat ñ ꝑ ℔ corrumpit fides instri qr sufficit auctas notarij. intellige qñ scꝑtura bz oia sig̃ publicitatē iō cautū ē vt collatiōes bñficiorꝝ ⁊ silia fiāt ꝑ manū publicā ne destructo sigillo ꝓlati corrumpat fides instri. Ad secūdā qōnez glo. an istꝺ dcretū sit de ſba electiōis. glo. ꝓ recitat q̃sdā tenere ꝙ nō ℔ postmodū sentit ꝙiū qr hodie publicatio volūtatū ē de ſba ꝛc. ℔ vt dicit Jo. an. et bn̄ glo. in ℔ inepte loq̃t qr q̃uis ea q̃ dicunt̄ i glo. sint de ſba electiōis tā q̃ ꝓcernēta formā nō tn̄ seq̃t ꝙ ista scꝑtura sit ꝺ ſba electiōis. imo ꝛz hostien. ꝙ dcretū nō sit de ſba electiōis vel postulationis ℔ satis ē ꝙ de ea possit fides alit̄ fieri. ⁊ de ℔ vī gl. i ꝺ.c. epōs. lxj. di. Quidā tn̄ voluerūt dicē ꝙ dcretū est de ſba postulatiōis ⁊ nō electiōis. Cui ꝙiū ꝓbat i. §. ℔ aliud. c. di. ℣ Jn glo. i ℣bo ꝙingata i fi. Nō singlariť istā glo. iūcto tex. nā q̃tidie solet allegari nec babem⁹ sup ℔ aliquē tex. exꝑssū. ex q̃ glo. collige ꝙ nat⁹ ex soluto ⁊ soluta legitimat̄ ꝑ ꝙns mrimoniū ꝛz mier nō eēt ꝙcubina ℔ ex furtiuo accessu genuerit filiū. ⁊ idem sentit gl. in. c. q̃lis. xxx. q. v. ⁊ hāc opi. secut⁹ ē Jo. an. ℔ trāsit etiā ꝺo. an. ⁊ Bof. i sū. bti. seu de fi. ꝑs. in. §. siq̃s ℔ Bar. ꝛz ꝙiū i. l. ꝙcubina. ff. de ꝙcu. ⁊ idē Pe. de anch̄a. ⁊ dicit se vidisse ꝙsiliū Old. sup ℔. mouēt isti q̃ iura de hac legitimatiōe loquētia req̃rūt ꝙ filⁱ⁹ sit nat⁹ ex ꝙcubina retēta i ꝺomo loco vrorꝛ ex ĩdubitato affectu. vt institꝛ. de nup. §. aliqñ. ⁊ de hereditq̃ ab inte. de fe. p⁹ ꝑn. posset addi iudicio meo ℔ rō fortior. nā nat⁹ ex nō ꝙcubina ℔ ex furtiuo accessu nō ꝑt de iure oñdē patrē. est em̄ q̃si vulgo ꝙceptus qr nō ſbeſt aliq̃ ꝑsumptio q̃re magꝛ dicat filⁱ⁹ isti⁹ q̃ alteri⁹. ar. l. vulgo cōcepti. ff. de ſta. bo. g̃ nō ꝺz iste legitimari ꝑ sequēs mrimoniū cū nō sit indubitat⁹ filⁱ⁹. nā forte ob hāc causā iura ciuilia req̃siuerūt ꝙcubinā ad ℔ vt pl̄es legitimētur ex sequēti mrimonio. et q̃ q̃ ꝑdicta multū vigeāt tn̄ sequor op. glo. fauore legitimatiōis ⁊ mrimonij. et p. c. tāta. j. q fi. sint le. vbi tex. circa istā legitimatiōez ñ req̃rit ꝙcubinatū ℔ solū fundat se sup fauorē mrimonij. ⁊ req̃rit dūtaxat ꝙ tpe ꝙceptiōis poterat esse mrimoniū int̄ virū ⁊ mulierē. facit qꝺ i sil̄i no. ibi ꝛz regla sine culpa de re. iurꝛ. li. vj. i mercu. nā iura ciuilia req̃rūt ad hoc vt legitimet̄ ples ꝑcedēs ꝙ int̄ueniāt i isto matrimonio instrumētā ꝺotalia. vt institu. de nup. i. §. ꝑall̄. ⁊ cū ius canonicū nullā faciat mentionē ꝺ huiusmodi instrumētꝛ ꝺotalibꝫ ℔ solā fundat se sup fauore mrimonij. vñ sicut nō curat de instrīs ꝺotalibꝫ ita nec curandū ē de ꝙcubinatu. ℔ illud solū sufficit ad legitimationē ꝙ tpe ꝙceptiōis poterat eē mrimoniū int̄ virū ⁊ mulierē. Et ex ꝑdictis iūcta glo. habes bn̄ notare ꝙ etiā i mā restringibili appellatione legitime nati venit legitimat⁹ ꝑ sequēs mrimoniuꝫ. fingit̄ em̄ legitime nat⁹. ⁊ ex boc puto ꝙ talis sic legitim⁹ succedit in feudo pīno. ar. ℔ iūcto. c. cū in cūctis. §. e. de q̃ vide qꝺ plen⁹ dixi i. c. tāta q̃ fi. sint le. si aūt matrimoniū nō fuisꝫ secutum tunc credo ꝙ iste natus ex furtiuo accessu ad mulierē nō succedat patri i aliq̃ dcedēti ab intestato qr iura dicētia ꝙ filij nāles succedāt pī ab intestato i ꝺuabꝫ vncijs nō extantibꝫ filijs legitimis nec ꝙiuge. vt i auc. ꝛz. C. de na. li. loquūt̄ i natꝛ ex ꝙcubina retēta in ꝺomo indubitato affectu. vt ē tex. satꝛ bo. ⁊ clar⁹ i auc. q̃. mo. na. effi. sui. §. siq̃s aūt defūct⁹. et hāc opi. firmat Jo. an. in addi. spe. i ti. q̃ fi. sint legi. circa ꝑn. vbi dicit ꝙ ꝛz oēs nati ex soluto ⁊ soluta appellent̄ ex cōi vsu naturales tn̄ ꝓpꝛie nāles dicūt̄ nati ex ꝙcubina retēta in ꝺomo loco vrorꝛis. ⁊ facit hoc dictū ad statuta facientia mētionē de nālibꝫ tm̄. ⁊ idē vī voluisse spe. in ti. de suc. ab inte. i ℣. nūc de naturaliū. vbi req̃rit tria. primo ꝙ isti sint nati ex soluto ⁊ soluta. secꝺo ꝙ ex cōcubia. tercio ꝙ sit vnica ꝙcubia. ⁊ hāc opi. firmat glo. i. c. nisi cū ꝑdē i ℣bo māzeres ꝺ renūc. ⁊ i c. ꝓvenerabilē q̃ fi. sint leg. i ℣bo nō nālibꝫ. ⁊ vī de ℔ bo. tex. i. c. liberi. xxxij. q. iij. q̃re aūt aliud i hac qōne q̃ℓ i ꝑcedēti. dic ꝙ ibi supuenit mrimoniū. vñ fauore mrimonij ſbsequit̄ legitimatio. ℔ i casu nr̄o ñ supuenit mrimoniū ℔ soluꝛ loq̃m de facultate succedēdi. vñ nō ꝺebem⁹ discedē a dispositiōe iurꝛ ciuilis ꝑsertī cū subsit cā legitīa excludendi eos a successiōe ꝑ rōnē quā. s. allegaui. filij aūt ꝑsbrorꝝ nō succedūt ꝑī in aliq̃ qr nō dicūt̄ ꝓpꝛie nāles ⁊ spurij qr ꝑsbr̄i dicūt̄ q̃si mrimoniū ꝙxisse cū eccl̄ys. vñ dicitur ꝙmittē nō simplicē fornicationē ℔ adulteriū. de q̃ vide glo. no. quā tenebis mēti i. d. c. ꝑ venerabilē. i ℣. adulterium. ⁊ glo. i. l. ij. C. ꝺ epi. ⁊ cle. ꝑ Bar. in. l. si gener. ff. de bis q̃. vt indig. ꝑ archi. in. c. eos. xxxij. di. Jtē qr ꝙcubinat⁹ i eis ē oīo ꝺānat⁹. vt. j. de coha. cle. ⁊ mu. ꝑ totū. ℣ Jn glo. i ℣. innit i fi. no. gl. iūcto tex. ꝑ litelectu istⁱ⁹. c. cū in cūctis. qꝺ melⁱ⁹ dclarat ℔ q̃ ibi. ⁊ tene ꝙclusionē h⁹ glo. ꝙ q̃ ad vtrūq; ꝙ ille est canon late sniē. ℔ clarⁱ⁹ ℔ ꝓbat in. c. si ꝙmissari⁹. ⁊. c. q̃q̃. j. e. li. vj. vnū tn̄ scias ꝙ si eligit crimiosⁱ⁹ occultⁱ⁹ electio nō est ipo iure nulla ℔ ānullāda. vt ē tex. no. i. c. int̄ ꝺilectos de excesꝫ. ꝑla. ⁊ vide quod ꝺixi in. c. sup eo. s. eo. ℣ Jn glo. in ℣. i scholis i fi. Nō glo. q̃ q̃tidie solet allegari q̃nq; tn̄ scholares existētes i ptibꝫ effecti aliq̃liť elati ex ꝑspitate fortune ꝺicūt alijs scholaribꝫ nō noui vos ꝛ q̃s glo. arguit i. c. ꝓbetauit. j. q. j. ℣ Jn glo. i ℣. ignorātiā in fi. Nō ꝺuo ex ista glo. ꝑ ꝙ q̃s ꝑsumit scire factū alteriⁱ⁹ q̃n ē tale factū qꝺ tenebat̄ inq̃rē. nā tūc ꝑsumit ig̃rātia i facto aliēo q̃ casu ꝺz itelligi regla ꝑsumit ig̃rātia ꝺ re. iur. li. vj. ⁊ ad ℔ solet allegari q̃tidie iste tex. iūcta gl. Et ℔ infero ꝙ si ꝑlat⁹ ꝙtulit subdito idigno ꝺignitatē vl̄ bñficiū ꝑsumit sciuisse eius indignitatē nisi ꝓbet ignorātiā qr tenebat̄ ꝓus inq̃rere de vita et moꝛibꝫ illi⁹. vt i. c. postq̃. s. e. ⁊ i. c. nihil. j. e. cū si. Secūꝺo no. ꝙ ignorātia ꝑt ꝓbari ꝑ ꝓpꝛiū iuramētū. Jdē glo. no. in. c. nll̄i. j. e. li. vj. ⁊ i. c. multū. xxij. q. ij. fac ter. in. c. si ℣o. j. de sen. ex. qꝺ tn̄ limitat Pau. i cle. ꝙstituti onē de elect. nisi cōiter fuisset ille hītus ꝑ illegitio seu fama fuisꝫ orta ꝙ eū. nā tūc ñ ꝺz stari iuramēto ꝓpꝛio cū sit vigēs ꝑsūptio ꝙ eū qꝺ satꝛ mihi placz. ⁊ no. illud ℣bū. Jtē ꝑm Lōpo. poterit ꝓbari ignorātia ꝓbādo ꝙ elect⁹ cōiter hēbat̄ ꝑ legitimo ⁊ tanq̃ legitim⁹ ꝑfūge bat̄ publicis honoꝛibꝫ. ℣ Jn glo. pe. i fi. ꝺc. cōiter cōcludūt ꝙ aut canonici elegerūt aī restōnē factā ꝑ papā ⁊ tūc ꝛz electio qr fuit facta ad ecclesiā vacātez nec poterāt ꝺiuīare ꝙ papa vellet illū restituē vel ꝑsūmē ꝙ papa vellet ipsuꝫ eligē ex plenitudine ptātis. qr ꝑm Inno. nō ꝺz papa gnāliť vti plenitudie ptātis ℔ ex cā tn̄. qꝺ ℣bū singulariť no. nā cū iura sint fundata sup rōne. j. ꝺi. ꝙsuetudo. nō ꝺz papa recedē a iure ordinato sine cā. ⁊ vide ad ℔ qꝺ ꝺixi i. c. de mlta ꝺ ꝓbē. ⁊ ꝑdicta intellige nisi papa apposuisset dcretū afficiēs etiā ignorātes. vt i cle. j. de ꝙcess. ꝓbē. aut papa ꝙstituit vel elegit anteq̃ canonici elegissent. ⁊ tūc nō valet electio canonicoꝝ quātūcūq; ignorāti qr repit̄ facta ad ecclesiā nō vacantē ꝛ. c. ij. de ꝙcess. ꝓben. ⁊ hec qō ꝓcedit ꝑ ꝙpositō ꝙ ꝺignitas ꝺepositi nō vacet i curia. de q̃ ꝺicēdū vt le. ⁊ no. iu. c. ij. ꝺ ꝓbē. li. vj. ⁊ an bñficia ꝓmoti i curia vacēt ibi vide glo. i cle. j. vt lit. pendēte.

Ꝟmiter canōicos Electꝰ a maiori pte capli si ēidone⁹ ⁊ ꝙsēserit l̄ꝙsētire velit etiā sl nō sit de gremio ecclie refutari ñ ꝑt. vl̄ aliť sic.

De electione.

Nō pñt electores ī piudiciū electi ꝓmittere ß si cō
senserit electōi sue vl' ꝓsentire velit nō obstāte laudo
i ꝓiū lato ē ꝓfirmād⁹ si aliō canonicū sibi ñ obsistat lz
nō sit de gremio illi⁹ eccl'ie quātūcūqz ob hāc cām a mi
nori pte fuerit appellatū. ¶ in ß vltio est iste tex. multū
nō. Diuidit. nā pmo factū ¶ ptiū allegatiōes. scd̄a ibi
discretiōi. diffiniendū ꝓmittit. ¶ Nō ꝑ q plat⁹ citra
epm pōt eligi i epm nec ē necesse q postulet tanqz di-
gnitati sue alligat⁹ qz nō ē in viculo mrimoniali obli-
gat⁹ iō pōt eligi. ad idē. c. innotuit. ¶. c. si abbatē. j. e. li.
vj. ¶ No. ibi i capl'o q electio plati fit in capl'o qñqz
tñ fit ī choro vt ī. c. cū nobis. s. e. ¶ in ß standū ē ꝓsue-
tudini vt ibi no. ¶ No. t'cio q ꝓ noiatū pōt singlar'
de eccl'ia opponē ne eligat' ¶ ex iusta cā ad supiorē ap-
pellare. ¶ No. q patiēs morbū impedientē morbosū
administrare ī dignitate ē ineligibil'. infirmitas eñ ipedit
ꝓmouēdū si dubitat' de cōualescētia nō tñ repellit iā
ꝓmotū ß dz sibi dari coadiutor. j. de cle. egro. c. tua. ¶
in. c. de rectoribꝫ. ¶ No. q canonici nō pñt ī piudiciū
electi facere ꝓmissuz sup electiōe vl' validitate ele-
ctiōis iā facte etiā si electōis validitas reuocet' i dubiū
¶ No. q p ꝓsensū electi ¶ eligētiū ꝫbit' spūale ꝓiugiū
int' ecclesiā ¶ electū nō ꝑ ad istud viculū ꝫbēdū neces
sario req'rit' cōfirmatio vl' ꝓsecratio ß ex solo cōsensu
eligentiū ¶ electi ꝫbit'. p cōfirmationē aūt subsequētē
illud vinculū efficit' ratū qz nō pōt ampli⁹ elect⁹ renū
ciare sine supior' ꝓsensu. vt ī. c. ij. de trāsla. pl'. p cōse-
crationē ꝺo dz tale cōiugiū cōsūmari. vt in. c. fi. eo. ti.
vbi bo. tex. vñ quēadmodū int' virū ¶ vxorē ex solo cō
sensu ꝫbit' mrimoniū carnale. vt ī. c. sufficit. xxvij. q. ij
¶ ī. c. fi. de spō. duo. Ita dicendū i isto cōiugio spūali.
nā canonici eligēdo repñtāt eccl'iā vt ī. c. req'sisti. ¶ i. c.
relatū de testa. ¶ No. q de necessitate ñ req'rit' q tpe
cōsensus p̄stiti p electū eligētes pdurēt ī pozi cōsensu
exp̄ eñ semel elegerūt pōt elect⁹ postea cōsentire lz ele
ctores nūc dissentiāt qz cū nō possint de iure dissenti-
re. vt ī. c. publicato. j. c. pinde est ac si pdurarēt in pozi
cōsensu. ¶ p hūc tex. reprobat' opi. cuiusdā doc. antiq
q tenuit i ß ꝫiū dicēs de necessitate req'ri vt cōsensus
eligētiū ¶ electi cōcurrāt eodē tpe nec sufficit q elect⁹
cōsentiat eo tpe q̄ electores dissentiūt. ar. c. fi. de pcu.
li. vj. fatebat' tñ q electores debēbāt cōpelli ad cōsen-
tiēdū. ß ß opi. euident' reprobat' ß. nec ob. c. fi. pall'. qz
loq't' i eo casu q̄ is q̄ pmo ꝓsenserit pt dissentire añ cō
sensū p aliā ptē p̄stitū. ß i casu nro nō pñt canonici re-
silire exp̄ semel elegerūt sē eñ fūcti officio eox. vt ple-
ne dixi i. c. pe. de postu. pla. ¶ faciūt p̄dicta ad. q. nūq̄d
diuerso tpe. ¶ p pono ī mrimonio mulier cōsensit ho-
die demū elapsis aliq̄bꝫ diebꝫ cōsensit mascul⁹ nūquid
mrimoniū dicat' ꝫctūz sic etiā pōt poni exēplū in alijs.
pone q bodie cōsensi vēditiōi de aliq̄ re facte tu ñ cō
sensisti statī ß intiecto tpe nunq̄d valeat tal' venditio
seu emptio. vide ad ß glo. no. in. l. cōsensu. ff. de act. et
ob. ¶ i. l. j. de ꝫbē. ep. p spe. ī ti. de spō. in pma colū. ¶ vī
ibi ꝓcludi q ꝫbētes debēt eodē tpe ꝓsentire. ß ꝫiū vī
notari p hosti. ¶ Jo. an. in. c. dilect⁹. ¶. c. ex lris el. ij. de
spō. sentiūt eñ q si is q̄ p cōsensit pduret ī suo cōsen-
su nō bz efficē q alter⁹ cōsensus diūso tpe intueniat
nā dicūt ꝓsentire. i. sit' sentire qz pseuerādo in p̄ cōsen
su vī ꝓsentire tpe ꝓsens⁹ ab alia pte p̄stiti. ¶ p ß facit
optīe iste tex. ß. nā ꝫbit' ß mrimoniū spūale lz ꝓsensus
eligētiū ¶ electi nō int'ueniat eodē tpe qz canonici vi-
dent' ꝓsentire exp̄ nequeūt a pozi ꝓsensu resilire. ¶ ad
idē. c. fi. de pcu. li. vj. ¶ In gl. j. ibi dz eē capl'm vbi ma-
ior ps. No. singlariť istā gl. q vbicūqz ē dissensio int'
illos de capl'o sup iuribꝫ capl'aribꝫ capl'm dz eē vbi est
maior ps ¶ tanqz capl'm pōt ꝓstituē pcuratorē ¶ alia
agē q̄ ptinēt ad dispositionē capl'i. nā ī dubio p̄sumit'
p maiorē ptē donec minor ps onderit cām legitimā ꝫ
maiorē ptē. vt ī. c. j. de his q̄ fi. a ma. pte ca. ¶ ī. l. q ma-
ior. ff. ad munici. ¶ ī. c. applica. lvj. di. nec ob. si dicat' col
legiū ꝓsistere penes duas ptes. vt ī. l. nll'i. ¶ ī. l. plane. ff.
q̄ d cuiusqz vniuer. qz illō ꝓcedit dū collegiū ē ī ꝓgre-
gando ß postqz ē ꝓgregatū ¶ dissceptatio ē int' eos dz
ꝓsistē collegiū penes maiorē ptē capl'i. vt plene dixi in
c. cū nobis. s. eo. Et no. bñ glo. ī fi. ī eo q dic' q iste p-
curator ꝓstitut⁹ a maiori pte hēbit expēsas a capl'o lz
sit litigiū cū singul' de capl'o. Bof. tñ nitit' ipugnare ß
dictū gl. mot⁹ qz nō dz isti ꝓuideri de bonis adūsario
rū. Host. dic' q regular' dz expēsas hīe ab eccl'ia etiā
lite pēdēte cū nō hēat vñ illas faciat. iuxt illud q̄ de. et
no. in. c. oli. ¶ ī. c. ex pte. j. de accu. Secular' aūt litiga-
bit de suo ¶ si obtinebit recupabit expēsas ab eccl'a ex-
q̄ vtilit' gessit negociū eccl'ie. vt in. c. cū p cā de pcu. si
vo succūbit sentiet ipe ¶ socij dānū. Aduerte qz ß dic-
ta hosti. puto pcedē nō ī maiori pte capl'i sed ī mīori
pte litigāte p eccl'ia vñ posset ī hac mā sic distīgui q
aut litigat maior ps ¶ hēbit expēsas ab eccl'ia exq̄ liti-
gat p iuribꝫ eccl'e. vñ p̄sumit' moueri bono zelo ar. op.
ß. nā ß appellat' ca. vbi ē maior ps lz sit dissentio inter
singl'ares de capl'o q̄ dz ꝓseq̄ oīa iura de capl'o. ar. ī re-
gula accessoriuz de re. iur. li. vj. credo tñ q si maior ps
capl'i fouet iustā cām ī probabiliť q satisfacient dāno
eccl'ie de ꝓprio. ar. c. de mlta de pbē. ¶ ī. l. nō est ignotū
C. d̄ admi. tu. ß respectu mīoris ptis satl' pt teneri opi.
hosti. ¶ In glo. ī ℟. recusat⁹ ī fi. no. ex hac glo. duo. p̄
q sic sel' crimīosus p̄sumit' pdurare ī eodez crimīe nisi
pbet' emēdat⁹. vt ī regl'a semel mal⁹ d̄ re. iur. li. vj. Ita
vī dicēdū ī morbo vt semel morbosus p̄sumat' labora
re eodem morbo nisi pbet se liberatū. ¶ in ß tene men
ti istā glo. nā aliq̄ tenēt ꝫiū vt stati dicā. ¶ Scd̄o no.
ex glo. q semel repulsus p̄textu morbi nō pōt amplius
eligi nisi pbet se liberatū. vñ repulsio fcā respcū vni⁹
eccl'ie facit fidē q̄ ad aliā eccl'iā sic in snīa lata ꝫ electū
sup crimīe. vt ī. c. sup eo. s. e. Inno. ¶ ℟osti. alit' disti
guūt q̄ ad vtrūqz dictū. dicūt eñ aut q̄s fuit repulsus
ex vitio durabili vtputa pp crimē vl' infamiā ¶ pcedit
pmū dictū. aut repulsus ex vitio seu defectu ñ durabi
li tūc nō sufficit pbare quē fuisse al's repulsū vel mor-
bosū. ß dz q pbet' eū d̄ pñti illo morbo laborare. ar. ß
vbi papa nō mādat inq̄ri an al's fuisset repulsus licz ß
fuisset obiectū sed solū mandat inq̄ri de exñtia morbi.
Do. an. dic' q q̄ ad excipientē nō ē fundata intētio ex
eo q semel fuerat repulsus qz variata electiōe variat'
effect⁹ snīe. vñ excipiēs bz de nouo pbare. ¶ sic intelli
git tex. ī medio. ß si al's morbos⁹ petit se vt sanū admit
ti dz pbare se liberatū vt ī fi. c. Jo. an. tenuit indistin-
cte q on⁹ pbādi incūbit ei q̄ semel morbos⁹ fuit ꝛpul-
sus. ar. h⁹ tex. ī fi. Itē qz p̄sūptio trāsfert on⁹ pbādi in
aduersariū. vt ī. c. vnico vt ec. bñ fi. ¶ sic ī effectu appro
bat opi. glo. q̄ mihi satl' placz. nā ea q̄ nō mutant' solo
cursu tpis ñ p̄sumūť mutata. vñ sufficit ī illis pbare q
aliq̄ tpe extiterūt. sic dicim⁹ i eo q̄ semel fuit dñs vl' sel'
possessor nā sp p̄sumit' dñs vl' possessor nisi pbet' ꝫiū
vt le. ¶ no. in. l. siue possidetis. C. de pba. ¶ dixi in. c. in
pñtia. e. ti. morbꝫ āt ñ tollit' solo tractu tpis iō p̄sumit'
q̄s ī eodē pdurare. sic dici⁹ i furioso lz ei ille sit morbꝫ
curabil' tñ sel' furios⁹ sp p̄sumit' tal' nisi pbet' ꝫiū. vt
ē tex. iūcta gl. ī. c. fi. de suc. ab iteſ. ¶ ī. c. indicas. ix. q. iij-
nec ob. si dicat' q res int' alios iudicata ñ dz facē fidē
ī alio casu. vt ī. c. int' dilectos de fi. ī struc. qz dico q lz ñ
faciat plenā fidē facit tñ p̄sūptionē. vt dixi ī. c. veniēs.
ij. de testi. ß sola p̄sūptio sufficit ad remouēdū pmouē
dū. ar. in. c. sup eo. s. e. lxxxj. di. tāt. ¶ q̄z ß morbꝫ nō sit
delictū tñ ē defect⁹. dz eñ clare ꝓstare de idoneitate. p
mouēdi. vt in. c. cū nob. s. e. ¶ In glo. ī ℟. nec ad eccle
siā. ibi Tan. dixit ¶ melius. ¶ hec opi. Tan. cōmuniter
hic allegat' p vo. ¶ eā approbat ꝓsuetudo ꝑm ℟osti.
¶ teneas illam quicq̄d postea dixerit ℟osti. nā videt'

clare ꝓbari p iſtū tex. vbi papa reputat friuolā excepti onē. ⁊ ex ħ no. q maiorꝫ ꝑs pōt renūciare fauoꝛi introducto ad honoꝛē totiꝰ collegij. Jn glo. in ℵ. ⁊ etiā ꝯfirmauit ibi qm̄ tāq̄ arbiter eligit. q̄si velit glo. dicē q cū q̄s hz ius eligēdi ⁊ ꝯfirmādi eodē iure eligēdo vī ꝯfirmare. secꝰ si hz iure diuerſo puta iure deuoluto et iure ꝓpꝛio vl̄ tanq̄ arbiter ⁊ tāq̄ archiepus q: cū repūtat duas ꝑſonas pōt ſepatim illos actꝰ exercē. de ħ vide qđ dixi pleniꝰ in. c. cām. ſ. c. ⁊ qđ no. dñi de ro. de ciſ. ccl v. ⁊ glo. in. c. vt circa. j. c. li. vj. Jn gl. ī ℵ. ⁊ ſbſcptā ī fi. tene glo. ⁊ ad iſtū tex. dic q papa pōderauit q electio erat facta ⁊ ſbſcpta ad magl nōndā incōſtātiā canonicoꝝ ß q̄ ad īpotētiā variādi ſufficit ſola publicatio ſcrutinij. vt ī. c. publicato. j. c. ⁊ dicit Jnno. ħ ꝓcedē etiā ī electiōibꝫ canonicoꝝ vt pꝰ publicationez factā nō liceat variare. ar. ij. q. vj. noꝛatiōes. ⁊ in. l. hi q̄ ad ciuilia. C. de ap. ⁊ no. ħ vltimū. Jn glo. ī ℵ. q̄si cō iugiū in fi. No. duo ex hac glo. ꝓmo q ꝑ ſolū ꝯſenſum eligētiū ⁊ electi eſt vere ꝯctū mrimonū ſpūale ß q: adhuc nō ē ratū. i. firmū tex. vtiť ħ dictōe q̄ſi. vel dic ꝑm doc. q iō dic̄ q̄ſi q: ꝯiugiū ſpūale dī ꝯbi ad inſtar carnal̄. vñ dī iſtō q̄ſi ꝯiugiū. ꝯiugiū dī carnale. iſtud ſpirituale ē q̄ſi ꝯiugiū ⁊ ħ no. ꝑ ſtatutꝫ faciētibꝫ mētioez de ꝯiugio vt itelligant̄ ꝺ carnali ⁊ nō de ſpūali q: ī ſtatutꝫ ℵba capiūť ꝓꝓie ⁊ nō ipꝛopꝛie. vt in. c. ī nr̄a. j. de iureiur. ad ꝓdicta q dicat̄ eē ꝯctū ꝯiugiū ꝑ ꝯſenſū vide glo. in. c. quāto. lxiij. di. q̄ dic̄ q ꝑ ſolā electionē acqueritur ius ꝓlature et ius adminiſtrandi in habitu. ß ꝑ ꝯfirmationē acq̄ritť exercitiū. ⁊ idem ſentit glo. ī. l. ꝑ natoꝝ. C. de iuriſ. om. iu. Scꝺo no. exꝑ gl. q electꝰ ꝓt añ ꝯfirmatōez renūciare electōni de ſe facte q̄tūcūq̄ ꝯſenſerit. de q̄ vide glo. pleniꝰ ī. c. ſi electio. j. c. li. vj. Jn glo. ī ℵ. reſilire ī fi. dic melius vt dixi ī. c. bone all̄. ī glo. q: dña ē inť electionē ⁊ poſtulatōez. Jn glo. ī ℵ. nō ꝓmiſerit ibi maxīe ſupple tene glo. q: ſic nō pūt electoꝛes directe recedē ab electōe. vt ī. c. publicato. j. c. ita nec ī directe ꝓmittēdo ī pīudiciū electi naz eo q elegerť fūcti ſť eoꝝ officio. vt plene dixi ī. c. penl̄. ſ. de poſtu. ꝑla. g̃ ñ pūt ꝓmittē ī pīudiciū electi. Ex glo. q̄ritť q̄d ſi iſte. ſ. canonicꝰ obtuliſſz ī capl̄o ꝓbationes ſup morbo obiecto ⁊ appellaſſet nūq̄d illa oblatio ꝓbatōis būiſſet iuſtificare appellatōz: vī q ſic p. c. interpoſita. j. de ap. Cōtrariū no. tz ħ Jnno. dicēs ꝯtrū ꝓcedē ī iudicio. ſecꝰ aūt q̄n oblatio ꝓbatōis fuit ex iudiciū q: cū capl̄m vtať iure ſuo nō tenenť recipe, ꝓbatiōes ſup exceptōibꝫ oblatꝫ cū nō ſit iudex ß ꝑs. idē dicit Jnno. ſi epō ꝓato alicui ꝯferre bñficiū ꝓparet tercꝰ ⁊ opponit q ille ē crimioſus offerēdo ꝓbatōez ſup crimiꝫ obiectꝫ nō tenet̄ eps añ collationē admittē ꝓbationē ſi ñ vult nec oblatio hz iuſtificare appellatiōz ꝓpť reiectā ꝓbationē q: ñ ꝓcedit epus ī collatōne vt iudex ß vt ꝑs vtēs iure ſuo. vñ nō tenet̄ ius ſuū dimittere ꝓpť exceptionē ⁊ oblatā ꝓbationez. caueat tñ ne ꝯferat idigno bñficiū q: ex ħ poſſet puniri. Et idē notauit Jnn. in. c. ad diſſoluēdū de deſpō. ipu. ⁊ vide qđ plene dixi in. c. fi. de ꝑſūp. ſecus ſi coꝝā ꝯfirmatoꝛe aliq̄s obiȝceret ⁊ offerret ꝓbatōes nā tūc appellatio iuſtificaret ex ꝓbatiōe oblata ⁊ reiecta q: ꝯfirmatoꝛ ꝓcedit vt iudex. vt ī. c. fi. j. c. ti. li. vj. vñ ſi pꝰ talē appellatōnē ꝯfirmaret non valeret electio. ⁊ vide ad ꝓdicta qđ dixi ī. c. cū nob. ſ. e. ⁊ ī. d. c. inť poſita. vbi plenꝰ tractaui de effectu iſtius ꝓbatiōis oblate. ⁊ an et q̄n habeat iuſtificare appellationē.

Qdum. Electꝰ a maiori ⁊ ſaniori ꝑte capl̄i ſi ē ⁊ erat idoneꝰ tpe electionis ꝯfirmať. ſi aūt erat indignꝰ ī ordiniby ſcia vl̄ etate ⁊ fuit ſcientť electꝰ. electꝰ a mīori ꝑte ſi eſt dignꝰ ꝯfirmabiť. h. d. ꝓma ꝑs ponit ꝯmiſſionē ꝓpꝛia factā. ſcꝺa ibi ipſi ℵo. ponit iudiciū ꝓceſſū. tercia ibi cūq̄. ponit vniꝰ ꝓtis ꝯparitionē ⁊ alteriꝰ ꝓtumaciā. q̄rta ibi geſtꝫ. examīat ꝓceſſū nō plene remiſſū ob quā cām ſb certa forma diffiniēdi ꝯmittit. Nō ꝓmo q bñs dignitatē inferioꝛē pōt eligi ad parē dignitatē vacabit tñ ꝓma pꝰ adeptionē ſcꝺe. vt ī. c. de multa de ꝓben. hītus tñ dignitatꝫ nō īpedit electionē. Scꝺo no. q delegatꝰ remittēs cām ad delegātem pōt ꝓfigē ēminu ptiby in q̄ debeāt ꝯparē coꝝā ipō delegāte qđ ꝓcedit etiā ſi ī lr̄is ꝯmiſſiōis ħ ptās ſpāliť nō fuerit attributa venit. n. ħ ptās acceſſorie ad ꝯmiſſionē ſibi factā qđ tenuit ħ Jo. an. ⁊ Jnno. pꝰ ꝓn. in. c. fi. j. de accu. vbi de ħ Itē no. q etiā ī electiōibꝫ factꝫ ad dignitates inferioꝛes dz fieri triplex collatio. ſ. nūeri ad nūerū meriti ad meritū zeli ad zelū. ⁊ de bis plenius in. c. eccl̄ia. el. ij. j. c. Itē no. tria q̄bꝫ dī q̄s ꝑſociū ī eccl̄ia p̄cellere vt ē dignitas etas ⁊ receptiōis tp̄s. de ꝑ pone exēplū ꝑm Jno. ⁊ alios ſi canonicꝰ hz dignitatē annexā pbēde vel ē nobilioꝛ genē vl̄ lr̄atioꝛ. ⁊ no. ex ħ diligēter q ī clericis ſecularibꝫ attēdiť nobilitas. ⁊ ſic vox nobiť ſit maioꝛis auctis q̄ plebei. idē in lr̄ato ꝑ ħ. c. de multa. j. de pbē. in fi. vbi ī collatiōe bñficioꝝ hī reſpectꝰ ad nobilitatē ⁊ ſcīaz vt pīguiꝰ ꝓuideat his q̄ aliȝs. ⁊ vide gl. nōndā. ij. di. ī. c. lex. vbi dī q maiores natu dicūť nobilitate dignitate ſcīa ⁊ etate. fac̄ qđ dixi ī. c. ꝓſtitutꝫ. j. de ap. Jn religioſis ℵo nō attēdiť nobilitas. vt. le. ⁊ no. in c. fi. de ſta. regu. No. ex ꝓdictꝫ ⁊ ex tex. q antiq̄oꝛes ī eccl̄ia dicūť p̄cellē alios ſiue ſit antiq̄tas reſpectu etatis ſiue reſpectu receptiōis ī eccl̄ia. nā ꝓſumiť ꝑ ſemby ad ħ tex. in. l. ſp. ff. de iur. imu. Itē ꝑus receptꝰ ī eccl̄ia dz magl honoꝛari q̄ poſtea receptꝰ. vt ī. c. ſtatuim⁹ ꝺ ma. ⁊ ob. ī agēdis g̃ capl̄ariť vox iſtoꝝ q̄ p̄cellūt dignitate etate ⁊ tpe ē maioꝛ tanꝫ ⁊ pōderoſioꝛ q̄ alioꝝ vox q̄ in. d. c. eccl̄ia. Itē no. ibi allegatiōes ꝑ eodē ꝓpoſito q appellatōe allegationū veniūt q̄ñq̄ allegatōes facti dūtaxat ⁊ ñ iurꝫ. nā iſte tex. ī ℵ. cū aūt loquit de allegatiōibꝫ ꝯſiſtētibꝫ ī facto vt ſunt exceptiōes replicatiōes ⁊ ſil̄ia. nō aūt pōt intelligi de allegatiōibꝫ iurꝫ. vt in q: coꝝā papa nō ſunt neceſſarie allegatiōes iurꝫ. vt in c. ſepe in ꝓn. de ap. nā cenſeť oīa iura hīe ī ſcrinio pectoris. vt ī. c. j. de ꝯſti. li. vj. no. ⁊ tene mēti q vbi cā nō ē plene remiſſa ad ſuꝑiorem non debet ꝓcedi ad ſniam etiā ꝯ ꝓtumacē q: nō ē ferēda ſnīa ꝯ ꝓtumacē niſi liq̄at de meritꝫ cāe ß ē ꝓcedēdū vt le. ⁊ no. in. c. put dī de ꝓtu. ⁊ ī. l. ꝯſentaneū. C. q̄nō ⁊ q̄n in. nō aūt liq̄t dī meritis cāe exq̄ oīa geſta cāe nō ſunt remiſſa ad ſuꝑiorē. ⁊ pōt in ħ iſte tex. intelligi dupl̄r. ꝑ q allegatiōes. ſ. ꝑpoſiti ſcī Geoꝛgij nō fuerūt remiſſe ad papā ex defectu iudicū vl̄ alteriꝰ nūcij q̄ caſu res ē clara. nō em̄ dz delictū vniꝰ pti obeſſe q̄ ħ nō repiť ī culpa. ſcꝺo pt intelligi q iudices aſſignauerūt t̄minū cuilibꝫ ꝓtiū ad allegatōes ſuas ad papā deferēdas aſſigto t̄mio ꝓpꝛie ꝓput factū fuit ī. c. cū berthold⁹. j. de re iudi. ⁊ iſte ꝓpoſitꝰ ſcī Geoꝛgij nec cōpuit nec allegatiōes ſuas pūtari fecit q̄ caſu ē magl dubiū nūq̄d poſſit ꝯ eū ꝓcedere ſuis allegatiōibꝫ nō inſpectis ex q̄ ꝑ eū defecit. Jnn. tz etiā in ħ caſu nō de ꝯ illū ꝓcedēdū ad ſniaz ex q̄ nō pt liq̄re de meritis cāe ſine illis allegatiōibꝫ. ar. ħ qđ ē bñ notandū. ⁊ optīe facit ad idē tex. in. d. c. cū berthold⁹. nā ꝓtumacia dz alijs modis arceri nō ąt ꝓpꝛia pitari ſnīa ex q̄ iudex nō pt eē inſtructꝰ. ⁊ ī ħ tene mēti iſtū tex. ꝟz iſtū itellectū. puto tñ q ſi iudex ferret ſniaz ñ viſis actꝫ ptis ꝓtumatꝫ ex defectu ipīus ea ñ ꝓducētꝫ q valebit ſnīa ſi ptēdit ſe fore inſtructū ſufficiēter ex allegatiōibꝫ ⁊ actꝫ alteriꝰ ptis. ad qđ adduco tex. i. d. c. cū berthold⁹. vbi iudex tulit ſniaz nō viſ actꝫ alteriꝰ ptis ꝓpter ei⁹ ꝓtumaciā ⁊ tñ ſnīa tenuit cū fuit opus reſtōnē pete. Sz ſi appet q iudex ñ potuit inſtrui ex actꝫ vniꝰ ptis tñ ſnīa ceſſat ipō iure nlla tāq̄ lata a iudice minꝰ inſtructo. vt ī. c. tū ex lr̄is de reſtī. i ite. ⁊. ī. d. c. cū berthol dus. ꝟz vnū itellectū. ⁊ vtrobiq̄ dixi p Bar. i. l. plata C. de ſen. ⁊ ħ no. No. ibi vl̄ ſi notoziū ꝛc. tex. valde no. q iudex pt iudicare de eo qđ eſt ſibi notū vt notoriū lz notoziū nō fuerit in actis ꝓbatū et allegatū. fa-

cit. l. j. iuncta glo. C. q̃ z aduers⁹ q̃s. z fac ẽt iste tex. ꝑm vnũ itellectũ q ẽt p⁹ ꝛclusionẽ i cã põt notoriũ allega ri: nã ß erat ꝛclusũ i cã cũ ñ ꝛstaret nisi ferre sniaz z ter min⁹ fuissz ꝓfix⁹ ad sniaz audiẽdã: z i ß ẽ iste tex. satis notãd⁹: itellige tñ i notorio fci ꝓmanẽt. q; tale notori um nõ idiget ꝓbatõe ß suffic̃ q alleget. solũ ei ist᷑ ẽ il lud qd releuat ab onẽ ꝓbãdi: sec⁹ i notorio iur. vel no torio act⁹ trãseũt. nã ista notoria req̃rt ꝓbatiões: vt plene no. ij. q. j. manifesta z i. c. sic᷑ d re iudi. z i. c. via d coba. cle. z mu. Jõ ñ pñt allegari p⁹ ꝛclusiõz in cã cũ ñ debeãt tũc noue ꝓbatiões admitti: vt i. c. cũ dilect⁹ de fi. instru. ¶ No. ibi vl̃ p ea q̃ iã dcã erãt ꝛc. q appella tõe notorij ñ veit stricte id qd colligit᷑ ex act. ß notori um fci dũtarat: nã notoriũ z id qd colligebat᷑ ex actis ẽt p⁹ ꝛclusiõz i cã ponñt᷑ ß vt diũsa. z fac optie ad sta tuta vt si i mã ꝛstrigibili fiat mẽtio d notorio itelligat᷑ d notorio fci z ñ iur. q; i tali mã debem⁹ ꝛbba strictis sime cape. vt i. c. i nra d iiur. z d ß no. i. d. c. via: z ß te ne mẽti. ¶ No. q elect⁹ dz eẽ idone⁹ i scia etate z ordi ne tpe electõis al's electõ ẽ nll'a nec suffic̃ q supueniat iste q̃litates p⁹ electionẽ q; qd nullũ ẽ tractu tpis ñ cõ ualescit: vt i regl'a nõ firmat᷑ d re. iur. li. vj. Jdẽ dic i i petratõe: nã ad validitatẽ ipi⁹ dz ꝛcurrẽ idoneitas tẽ pore ipetratõis nec suffic̃ q supueniat nisi d dcfcũ fuis set fcã mẽtio i ipetratõe. vt i. c. si eo tpe d ꝛscri. li. vj. cui vi obstare. c. ei cui d pbẽ. e. li. Sz rñde vt ibi plene no. nã ibi ipetratõ fuit fcã generalit᷑ z nõ restricta ad cer tũ bñficiũ iõ satis ẽ q idoneitas adsit tpe acceptatõis qz nlla fuit ꝛmissa surreptio pp generalitatẽ gie ß i. c. si eo tpe grã fuit ꝛstricta ad certũ bñficiũ. z d ß plen⁹ i. d. c. ei cui. ¶ No. ibi due pene ptes q ista dictio pe ne diminuit paz d significato ei⁹ cui adȝcit᷑. nã ß di cebãt᷑ ꝛcurrẽ due pene ptes qz dficiebãt q̃tuor vt eẽnt due ptes itegre: z idẽ d dictõe fere l'q̃i qd no. p statu tis. ¶ Altio no. q ꝛcurrẽtibꝫ duab⁹ electõib⁹ ſr eadẽ dignitate q̃z vna ẽ fcã a maiori pte d idigno sciẽt᷑ alia a mĩori pte d digno veit ꝓfirmãda electio fcã a mĩori de digno ẽt si ãbe electões fuerit fcẽ eodẽ ꝛtextu. nã ß nõ apparet q electio fcã a maiori pte de idigno p̃cessit ß pot⁹ colligit᷑ ꝛriñ i pn. c. vbi dz q electores diuiserit vota sua i duos. ex quo bẽs q ptãs maior⁹ ptis aduẽ ens mĩori pti i ipo limĩe z origie electiõis qualidat ip sã electoz vt videat᷑ fcã ab hñtib⁹ totã ptãtẽ. nã si ptãs maior⁹ ptl ñ cẽseret᷑ illico trãsfusa i mĩorẽ ptẽ ñ possz ꝓfirmari elcctõ fcã a mĩori pte q; nõ eẽt fcã a maiori p te capli. s. ab hñte ptãtẽ capli seu capl'arẽ. Ex q̃ infert᷑ q ps maior elegisset postea idignũ q; tpe electiõis nõ ꝛcurrebat tota ptãs i minori pte nec pot᷑at qualidari ex ptãte postea duoluta. ar. i. c. audit⁹. j. e. dz g̃ necessa rio iste tex. itelligi q aut electio maior⁹ ptl d digno p̃ cesserit. aut q vtraꝫ electõ fuerit fcã eodẽ ꝛtextu. ad qd vid qd le. z no. i. c. ꝛgregato. j. e. Et ex his z ex tex. no. diligẽt᷑ q electores eligẽdo idignũ sit ꝑuati ipo fcõ ptãte eligẽdi z ptãs deuoluit᷑ ad alios nõ delinqntes ñ solũ qñ electõ fit ad epatũ z maiores dignitates ß etiã ad iferioꝛs: z optie iudicio meo fac̃ iste tex. p opi. quã tenui. i. c. cũ i cũctl. s. e. q ꝛferẽs bñficiũ scient᷑ idigno ipo fcõ p ꝑma vice ꝑuat᷑ ptãte ꝛferẽdi nec tz collatio illa z ptãs duoluit᷑ ad aliũ. nã si ß ẽ i electõe vt ß videa fort⁹ i collatõe cũ magl delinqt collator q̃z electoz qz collatio hz vim electõis z ꝓfirmatõis vt no. i. c. cũ oliz d cã pos. z ꝑprie. nec expectat᷑ aliã examinatiõz post se ¶ Glo. in ℣. electõis tpe ibi solo vex ẽ. No. istã glosã ꝑter multa iura i ea all'. q̃z q̃dã põderãt initiũ q̃dam ℣o finẽ. vide aliã glo. i. c. sciẽtes. j. de cẽsi. q̃ allegat ml' ta iura dicẽtia mediũ fore expectãdũ: z gl. ista inolute soluit nec potuisset clar̃ soluere cũ sit via ꝑ cardica. sẽ sustñ gl. vĩ q i actib⁹ pariẽtib⁹ iurl effectũ ex q̃b⁹ ꝓ ducit᷑ act⁹ dz ꝓsiderari initiũ q̃ñq; mediũ q̃ñq; finis.

ß i actib⁹ ꝛsistẽtib⁹ i fcõ expectat᷑ finis ¶ Host. i. d. c. sci entes. dic᷑ q i hac materia nõ põt dari certa regl'a cuz discurrat ꝑ varios cal⁹ ß ꝑm diũsitatẽ casuũ q̃ñq; ex pectat᷑ ꝓin. q̃ñq; mediũ q̃ñq; finis. dixit tñ Cal. ß q z sufficiẽt᷑ ñ possit dari regl'a. põt tñ generalit᷑ sic ẽdi q vbicũq; act⁹ recipit eẽntiã l'validitatẽ i initõ dz ex pectari ꝓnci. si i medio spectat᷑ mediũ z ita finis si assu mit᷑ ꝑtem i fi. z q̃i i effcũ idẽ voluit do. an. ß ñ ẽ curãdũ d his ꝙb ß cas⁹. decidẽd⁹ ẽ ꝑm makiã sꝛbiectã. ¶ Ex gl. op. ℨ tex. i eo q ꝓpos⁹ scti georgij voluit stare diffi nitiõi iudicũ et ob ß cã fuit ad papã rmissa: nã iudiciũ reddit᷑ i iuitũ: vt i. c. j. z. c. itellexim⁹ de iudi. g̃ ñ potuit declare iudiciũ istoꝛ. So. ℨriũ ꝓcedit regl'r ß ß potu it declinare iudiciũ ex forma ꝓmissiõis: nã vt patuit in antiq̃. papa ꝓmisit istis iudicib⁹ cãm audiẽdã z decidẽ dã si ptib⁹ placeret. si ℣o displiceret alteri ptiũ tc̃ cãz remittẽt istructã. ¶ Scdo op. i eo q opponebat᷑ de fectus ordis ℨ ꝓpositũ sci georgij. nã cũ fuissz elect⁹ ad dignitatẽ iferioꝛẽ nõ erat necesse q eẽt i sacris ß satl ẽ q postea ad ordinẽ req̃sitũ ꝓmoueat᷑ vt vĩ ꝑbari i. c. cũ i cũctl. ℨ. iferioꝛa. s. e. Jtẽ idẽ iudiciũ ẽ bndũ in di gnitatib⁹ iferioꝛib⁹ z i eccl'ijs parochialib⁹. vt i. ℨ. ife rioꝛa pall'. z i. c. d mlta d pbẽ. ß ad eccl'iam parochialẽ pt ꝓmoueri ille q̃ ñ ẽ i sacrl: vt i. c. ij. d isti. i. vj. z i. c. si ꝑ clericl d pbẽ. e. li. g̃ z ad istas dignitates iferioꝛes ꝑ terea spãle vĩ i ꝓmouẽdo ad epatũ vt saltẽ debeat eẽ subdiacon⁹ tpe electõis. vt i. c. a mlt⁹ d eta. z q̃li. ergo i dignitatib⁹ iferioꝛib⁹ dñt sufficẽ mioꝛes ordies cum maioꝛ idoneitas req̃rat᷑ i ꝓmouẽdo ad epatũ q̃z q̃ ad alias inferiores dignitates. So. ꝑꝑ ß z sil'ia q̃ allegari posset sũt opi. i mat'ia q̃dã vt ¶ in. z Jo. dixerit q ho die nõ ẽ op⁹ vt ꝓmouẽd⁹ ad istas dignitates iferioꝛs sit i sacrl ß satis ẽ vt postq̃z ꝓmoueat᷑ ordinet᷑ ad istũ ordinẽ quẽ dignitas illa req̃rit: vt i. ℨ. iferioꝛa pall'. z i c. ꝑterea. j. d eta. z q̃li. z dicũt q iura q̃ bñt᷑. lx. di. q̃ vi dent᷑ inuere ℨriũ sũt hodie correcta. Tã. z goff. tenue rũt ℨriã opi. dicẽtes q hodie etiã ꝓmouend⁹ ad istas dignitates iferiores z eccl'ias parrochiales dz esse i sa cris ꝑ istũ tex. z ꝑ. c. ꝑterea pal'. nã ibi ꝓmittit᷑ dispẽsa tiue vt exñs i mĩoꝛib⁹ ordib⁹ possit adipisci eccl'iaz pa rochialẽ. sec⁹ g̃. mero iure ispecto. Tertiã opi. posuert Jn. z Cõpo. distiguẽtes int᷑ dignitatẽ curatã z ñ cura tã vt ꝑ cãu debeat eẽ i sacrl: z scd᷑o ñ. z vĩ Jo. an. magl adherẽ huic opi. nã ipugnat rñsiõz Jo. z ¶ in. i eo q ad istũ tex. rñdebãt q iste patiebat᷑ defectũ i ordinib⁹ q; iste ꝓpos⁹ erat laic⁹. nã ß ñ ẽ verisile ꝙz Jo. an. cũ eẽt iste ꝓpos⁹ sci Georgij. nã dic̃ patẽ i antiq̃ q hic opponebat᷑ q iste ꝓpos⁹ erat i mĩoꝛib⁹: rmittit tñ ad no. in. c. vnico d eta. z q̃li. li. vj. z ad. d. c. ꝑterea. do. an. ꝓcludendo vt asseruit ibi z i. c. ex ore d his q̃ fi. a ma. ꝑ ca. distiguit q aut dignitas ẽ curata z eligẽd⁹ dz eẽ i sacris vt ß. idẽ si nõ ẽ curata ß bz sacz ordinẽ ãnexuz ex istitutõe dignitatis. si ℣o neutrũ istoꝛ ꝓcurrit tc̃ ꝑ cedit alia opi. vt sufficiat q sit i mĩoꝛib⁹ ß d eccl'ijs pa rochialib⁹ nihil dic̃ neqz alia iura adducit ß iõ adũte lati⁹: nã ista q̃ põt discurrẽ vt. s. dixi: nõ solũ i digni tatib⁹ iferioꝛib⁹ ß ẽt i curatl bñficijs: nã q̃ ad idoneita tẽ ꝓmouẽdoꝛ ista eq̃parãt᷑. vt i. d. ℨ. iferioꝛa. vñ vide as de ß ꝑ gl. no. lx. di. c. j. q̃ tãdẽ ꝓcludit q i istis eccl'ijs parochialib⁹ z i istis dignitatib⁹ hñtib⁹ a iure sacz or dinẽ annexũ suffic̃ q tpe electõis q̃s sit i mĩoꝛib⁹ z eta te habil'. ad recipiẽdũ postea ordinẽ req̃sitũ. ß i istl di gnitatib⁹ z psonatib⁹ q̃ nõ repiñt᷑ i iur̃ certũ hze ordi nẽ ãnexũ nec sũt curate vt ẽ ꝓmiceriat⁹ sacristia z sil'es dic̃ stãdũ eẽ ꝓsuetudi loci ad quẽ ordinẽ debeat iste ꝓ moueri z nõ singl'r i ß vltio istã gl. qz nescio alibi. Jo. cal. satl plene hunc articulũ exaĩnauit. z Jo. an. posuit gl. in. c. si ꝑ clericis d pbẽ. li. vj. z i. c. lz canõ de elec. eo. li. z ibi loq̃ns d ꝓmouẽdis ad eccl'ias parochiales di xit q i casib⁹ iure ñ expzessis ꝓmouend⁹ dz eẽ i sacris

ꝓ ca. ꝓterea ꝑa. qđ dic̃ se nō audē corrigē nisi ī casib⁹ exp̃ssis q̃z vn⁹ ē ī. c. ij. đ insti. li. vj. qñ ꝓcedit̃ ꝓ viã pn̄ tatōis ⁊ institutōis. ali⁹ ē ī. d. c. si ꝓclicl: qñ ꝓcedit̃ ꝓ viaz impetratōis ī curia. ß Jo. cal. idistincte b̃ tz qꝺ ī q̃libz mō ꝓuidēdi satis ē qꝺ ꝓmouēd⁹ sit ī mioꝛib⁹ ordinib⁹ tã r̃spcū dignitatū iferioꝛ q̃z eccl̃iaꝛ curataꝛ. ⁊ ß opi. m̄ placz. ꝓ arguēdo ꝓ locū a spāli đ epis. scđo ꝓ illū. §. iferioꝛa vbi tex. ī ꝓmouēdis solū req̃rit etatē moꝛes et sciaz. ī oꝛdib⁹ ꝯo solū disponit vt recipiāt̃ p⁹ ꝓmotio nē. ꝛcio moueoꝛ qꝛ ille. §. eq̃pat dignitates inferioꝛes ⁊ eccl̃ias parochiales q̃ ad idoneitatē ꝓmouēdoꝝ ad illa. ß bēm⁹ hodie claꝝ qꝺ exñs ī mioꝛib⁹ ꝓt ꝙ seq̃ eccl̃iaz parochialē vt ī iuribus ꝑa. g̃ ad istas dignitates iferioꝛes p̃nt ꝓmoueri. ñ ob. motiuū Jo. an. nā si cū ꝓcedit̃ ꝓ viā eꝛdinariā puta ꝓ p̃ntationē ⁊ ist̃itutōz ꝓt ꝓmoueri exñs ī mioꝛib⁹ vt ī. d. c. ij. g̃ foꝛti⁹ cū ꝓcedit̃ ꝓ viā oꝛdinariā vl̃ iuridicā vt ē electō vl̃ collatō. ꝓterea sic̃ ī petratōe q̃ ē odiosa ⁊ restringibil̃. vt ī. c. q̃uis đ p̃ ben. li. vj. nō ob. defect⁹ sacri oꝛdis. g̃ foꝛti⁹ nō ꝺz nocē cū ꝓcedit̃ ꝓ viā electōis vl̃ collatiōis. g̃ dicam⁹ qꝺ ista iura voluer̃t ponē spālitatē ī ist̃ casib⁹ qꝛ nō appet de sufficiēti rōe spālitat̃ ß qꝺ đ mēte illoꝝ iuriū fuerit qꝺ defect⁹ sacri oꝛdis ñ b̃ret ī pedire ñ obstāt iura q̃ bn̄t. lx. di. nā p̃nt ꝑ expōi vt ibi no. glo. ī. c. j. vt dicat̃ sit pr̃s byter. i. fiat sil̃e. in. c. ij. đ fo. ꝙpe. vl̃ qꝺ hodie sunt correcta nā illa req̃rebāt pr̃sbyteratū tpe ꝓmotiōis ⁊ tñ hodie claꝝ ē qꝺ nō req̃rit̃ vt ī. §. iferioꝛa. ñ ob. c. ꝓterea qꝛ ꝓt ītelligi ī dispēsatōe gnāl̃r hodie fcā a canone ñ āt đ fiēda ꝑ supioꝛē. vl̃ qꝺ hodie sit correcta ꝑ iura. vj. li. ꝑ. al̃. ad ist̃ đ. c. ꝓt rñderi qꝺ patiebat̃ ist̃e defectū ī oꝛdine respectu etatis qꝛ nō erat ī tali etate ī q̃ potuisset ꝓmoueri ad sacerdotiū qđ req̃rebat ista dignitas. vt in. c. j. de eta. ⁊ q̃li. ⁊ ꝑ ß bēsistū passū examinatū.

1°

b Bene mēoꝛie. Legit̃ ß. ca. ꝓncipal̃r trib⁹ mōis. et �means ꝓncipalioꝛē intellectū q̃ magl ꝙgruit lr̃e. b. d. Recipiētes postulatū ad eccl̃iam tāq̃z ilitutū vl̃ administratoꝛē añ admissionē postulatōis a supioꝛe facte ꝓuati sl̃ ptāte eligēdi ⁊ ad alios lz pancioꝛes devoluit̃ ptās eligēdi ⁊ si oēs ꝓuati sūt devoluit̃ ad papā ī eccl̃ijs cathedralib⁹. vl̃ ßm aliū intellectū q̃ plz multū Jnn. b. d. Qui ꝑ impssionē laicoꝝ aliquē postularūt ipo iure sūt ꝓuati ptāte eligēdi ß tñ lec. ñ multū ꝙuenit lr̃e huic ß allegatōi ꝓtēte ī ātiqua. ꝛcio legit̃ �means eũde Jnn. alio mō �means quē. b. d. qui p⁹ ⁊ ꝯ appellatōz ltimā aliquē postulauer̃t sūt ipso facto ꝓuati ptāte eligēdi ⁊ ad alios lz pautioꝛes ptās devoluit̃. ß etiā lec. ñ ml̃tū ꝙgruit lr̃e lz magl elicit̃ ex antiq̃. diuidit̃ ß decre. ꝓncipal̃r ī q̃tuoꝛ ptes. Jn ꝓma factū ⁊ sb̄ certa forma fcī ꝓmissio. Jn scđa ibi lz āt. ꝓcessus fcūs iuꝝ dictā formā. Jn ꝛcia ibi ꝯ ꝯo oppositio ꝯ ꝓcessū legati ⁊ rñsio. Jn q̃rto ibi nos igit̃. mot⁹ princi pis ⁊ ꝙfirmatio ꝓcessus. Et ꝑ euidētia cāus p̃mitte qꝺ vacāte ipio duo fuer̃t electi ī discordia Otto. s. ⁊ philipp⁹ citas magūtina adhēbat tē philippo. ꝓpositꝰ aūt scī Petri q̃ al̃s erat canonic⁹ magūtin⁹ ⁊ qdā alij cānonici magūtini adhēbāt Ottoni. vñ ꝑꝑ potētiā philippi ñ audebāt stare ī citate magūtina iterī vacabat ecclesia magūtina istabat philipp⁹ vt postularet̃ epūs varmatien. canōici āt exititj nō audētes venire ad ciuitatē ꝑꝑ potētiā philippi timētes ibidē ipssionē ne. s. ꝙpellerēt̃ eligē ad petitōnē philippi miserūt nūciū ad capl̃z petētes qꝺ cū istaret tps electōis fiēde debēnt assignar̃ locū tutū ī q̃ nll̃a timēt̃ ipressio al̃s appellabant ad romanū pōtificē. capl̃m ꝯo hac petitōe ñ obstāte postulauit Varmatiē. epūz ⁊ appellauit ne aliq̃d attētaret̃ ꝑ alios ī piudiciū ipi⁹ postulatōis ⁊ receperūt istū epūz postulatū ad admistrādū iura ipius eccl̃ie añ q̃z papa postulationē admittēt. canōici ꝯo abntes lz paucissimu nūero elegerūt dictū ꝓpositū ī archiepūz. Orta itaq̃z cōtētiōe sup iurib⁹ electiōis ⁊ postulatiōis ꝓtra ipam postulatōz fcāz a maioꝛi pte opponebāt̃ ꝓncipal̃r tria �means vez ītellectū. ꝓ qꝺ postulauerāt p⁹ ⁊ ꝯ appellatōez ltimā. scđo qꝺ recepert postulatū ī admistratoꝛē iuriū eccl̃ie seu qꝺ ipe postulat⁹ admistrauerat añ admissaz postulatōz. ꝛcio qꝺ ꝑ ipsiōz laicoꝝ videlz philippi ⁊ aliꝝ oꝛū ꝓcerū dcm̄ epz postulauer̃t. Cōtra electionez ꝯo factā ab alia pte opponebāt̃ ꝓncipal̃r duo. ꝓ qꝺ fuerat fcā a paucissimis canonicis. scđo qꝺ p⁹ appellatiōz interposita a maioꝛi pte. ꝓt addi ꝛcia oppositō qꝺ fuerat fcā postulatōe ñ cassata. occasiōe b⁹ discoꝛdie cā fuit đla ta ad sūmū pōtificē q̃ cām delegauit cuidā delegato q̃ erat ī ptib⁹ ß hac forma qꝺ si ꝙstarz illos canōicos fcē pisse dctm̄ postulatū ī admistratoꝛē l̃ qꝺ ipe postulat⁹ inq̃ri q̃ fuer̃t ex hac l̃ra decise. Jn fcō ꝯo electōis man dauit inq̃ri đ metu quē ꝑpositꝰ ⁊ alij canonici tiebāt. ⁊ si de eo ꝙstaret mādauit ꝙfirmari electiōez eoꝝ ñ obstante appellatiōe a capl̃o interposita cū ipi nō direct̃ deferen dū appellatiōi interposite ab alia pte. legat⁹ ꝯo lz noto ria foꝛēt q̃ obꝯciebāt̃ ꝓtra postulatū tñ ad maioꝛē certa telā testes recepit ⁊ cū de obiect̃ fuisset sibi fcā certa fi des illā postulatōez denūciauit irritā et electiōz aliox canonicoꝝ ꝙfirmauit ⁊ electū oꝛdiauit ī p̄sbyteꝝ et in epm̄ ꝙsecrauit. ꝯ ꝓcessū legati opposuit capl̃m interꝰ tera qꝺ eis ⁊ Varmatien. epo nō citat̃ ꝓcesserat et sic ex defectu citatōis dicebāt ꝓcessū nullū. papa ꝯo ista obiectōz ml̃tipl̃r ꝙfutauit. ꝑ qꝛ cū iste excessꝰ eēt noto riꝰ ñ idigebat aliq̃ exāinatiōe nec citatōe. scđo qꝛ ꝑsu mēdū ē ꝑ bis q̃ a iudice sl̃ acta nec poterāt ipi docē se ñ fuisse citatos qꝛ lz q̃libz dicēt đ se eoꝝ tñ testimonia erāt singularia. ⁊ sic ñ ꝓbabāt. ꝛcio qꝛ ipi miāt nūciuz ad se excusādū. vñ erat ꝑsūptōꝝ fuer̃t citati ⁊ quē admodū miāt nūciū ita poterāt dstiasse ꝓcuratoꝛē ⁊ tādē papa ispectl̃ ꝑdcis ⁊ maxīe qꝛ ex l̃b⁹ cāis supꝰ ex ꝑsis ipi canōici reddidert̃ se idignos. Itē qꝛ ꝑsuppositō qꝺ oēs parl̃ delq̃ssēt ptās fuissz đu oluta ad ipz papā q̃ illā postulatōz cassauit seu cassā ⁊ irritā ꝓnūcia uit ⁊ electōz factā đ ꝓpositō q̃ nē erat archiepus ꝙfir mauit. ¶ No. ꝑ. qꝺ canōici exñtes ex eccl̃iā sin eoꝝ cul pa maxīe timentes tyrānidē alicꝰ ñ sl̃ ꝓuati ptāte eligēdi ß retinēt illā ptātē. ⁊ fac̃ ß l̃ra iūcta gl. ꝑ bis q̃ no. bar. ī. l. oēs ꝓpl̃i. ff. đ iusti. ⁊ iur. vbi dic̃ qꝺ si vna ꝑs ciui tatl̃ ē expulsa seu ñ audz ibi eē ꝓꝑ ptialitatē nō p̃nt ci nes remanētes aliq̃d statuē ī piudiciū abūtiū. ⁊ cōcor dat huic l̃re qꝺ le. ⁊ no. ī. c. q̃to. lxiij. di. ¶ Scđo no. qꝺ ñ valētes accedē ad eccl̃iā timētes ibi ipsiōz ī actu ele ctōis p̃nt petē a ca. vt statuat̃ locꝰ idone⁹ ⁊ tut⁹ ī q̃ op pssio timeri ñ possit ⁊ si secꝰ fieret possz appellare. ⁊ ex his bēs casū ī q̃ licite fit electio eꝝ eccl̃iaz seu citatē q̃ī ī eo loco verisil̃r timet̃ ipssio. Itē bēs cāuz ī q̃ maiō ꝑs tenet̃ ire ad mioꝛē ptē vl̃ saltē ī loco tuto diez locū ꝑsi gere. ¶ No. ꝛcio vnū casū exp̃ssū ī q̃ postulatō dic̃ re cassat̃ ⁊ postulatores sl̃ ꝓuati ea vice ptāte eligēdi ⁊ postulādi q̃ñ. s. postulātes r̃ceperūt postulatū q̃ ad tpa lia vl̃ spūalia vl̃ fuer̃t passi administrare postulatū in spūalib⁹ vl̃ tpalib⁹. Et ex his bēs ꝓz ß tpa duas dias int̃ postulatōz ⁊ electiōz. nā elect⁹ admistrās añ cōfir mationē ñ ꝓdebat ipo fcō ius sibi acq̃sitū sz electō ve niebat irritāda nec eligētes erant ex ß fcō ꝓuati ptāte eligēdi. vt in. c. q̃lit̃. s. e. sec⁹ āt ī postulatōe. nā si postu lat⁹ admistrat ipo fcō postulatō ē nulla ⁊ postulātes sl̃ ꝓuati ptāte eligēdi ⁊ postulādi ⁊ ad alios canōicos q̃ ñ dlīquūt đuoluit̃ ptās. ⁊ si pit̃ delīquūt devoluit̃ ad papā ptās. rō diūsitatl̃ q̃re magl delīq̃t̃ ī postulati one q̃z ī electōe qꝛ postulatio initit̃ gr̃eꝝ nllz ius ē acq̃ sitū postulato. vt ī. c. bōe. s. đ pos. pl̃. electō ꝯo initit̃ iuri ⁊ ex electōe acq̃rit̃ ius ī platura ipi electo lz ñ acq̃ rat̃ exercitiū. vt no. glo. ī. c. q̃to. lxiij. di. hodie ꝯo ipsa electio ipo iure cassat̃ si elect⁹ admistrat añ ꝙfirmatōz

vt ī.c.auaricie.j.e.li.vj.eligẽtes tñ ex ℔ ñ sũt ꝑuati ptã te eligẽdi qz iure ñ cauet. Et ex his z ex tex.no. q ptãs ꝺuoluit ad canonicos ñ solũ qñ alij canonici elegert scient indignũ ℔ ẽt qñ alr ꝺeligrt ꝓbabilr ꝓp qꝺ icurrũt ꝑuatiõz ipo fcõ. vt pz ex supꝺcis.z.j. ꝺicẽdis. Jtẽ nõ q ñ ꝺeferẽs appellatõi sui adũsarij ꝑus intr posite ñ põt allegare suã appellatõz postea intr positã. ℔ adũsarius bñ põt fũdare se sup appellatiõe ꝑus ab eo intr posita lz ipe ñ ꝺtulerit appellatõi postea intr posite ab aduersario qz adũsari9 ñ ꝺetulerat sue. z ℔ fac ad qõnem duo fecert pacẽ z ꝓmiserr sub certa pena se nõ offẽdẽ ꝺemũ vn9 offẽdit aliũ z ille offẽs9 sic offẽdit postea offẽdẽtẽ qrit nũqꝺ possit scꝺs agẽ ad penã ꝯ ꝓmũ offẽrupit pacẽ z sic icidit in penã nec põt allegare pacẽ rupta ꝯ scꝺz cũ ñ possit se fũdare sr pace quã ipe ꝑus violauerat. nã vt ꝺz i lra frustra legr auxiliũ inuocat qꝺ committit i legẽ. z ℔ vr firmasse bar. i.l.cũ pz. §. libt9. ff. ꝺ le. lz. z tene mẽti q lz i notozio ñ sit ꝺ necessitate recipien ꝺa ꝓbatio. vt i.c. manifesta. ij. q. j. z. c. euidẽtia ꝺ accu. z. c. ad nr̃am. el. iij. ꝺ iureiu. ꝓt tñ iudex ad cautelã ꝓba tiõz recipe et reliquũ iudiciarũ ordinẽ ꝺuare. puto tñ q ps ꝓ q fac notoriũ possit resistẽ ne ꝓbatiõez cogat adducẽ qz ñ ꝺz onerari supflua ꝓbatõe ar. i.c. sic ꝺ ꝓ ba. z i.c. ad nr̃az. si tñ ps ñ resistit ñ vitiat ꝓcess9 ex eo q sit ꝺuat9 ordo iudiciari9. qꝺ tene mẽti. Jtẽ no. i ℣. porro. plura dcã notãda circa mãz notoriꝝ. ꝓ q i notorio ñ rqrit exaiatõ nec citatõ. z no. singlr ℔ vltimũ. nã cõit ꝺicũt gl. q saltẽ reqrit citatõ. vt no. i. ꝺ. c. ad nr̃az i.c. porro ꝺ diuor. cũ silib. ℔ añt apte colligit ꝯrium nã ℔ allegabat ꝺefect9 citatõis. Et ad hãc allegatõez ꝓfutãdã replicabat q excess9 erat notori9 z sic ñ idigebat exaiatiõe z ꝑ ꝓñs nec citatiõe alꝭ reprobatio ñ cõcluderet. z idẽ vr ꝓbari i.c. venerabilẽ. j.e. ℔ tu itellige vt ꝺixi in.c.cũ oli ꝺ re iudi. z. ꝺ.c.ad nr̃az. z i.c. vza decoba. cle. z mu. q vbi fcm̃ ẽ adeo notoriũ q nlla ꝺefensio põt pti abñti ꝓpetẽ tũc ñ reqrit ẽt citatio. z i ℔ casu itellige istũ tex. z.c. venerabilẽ. ꝑ ℔ tex. in. l. ij. §. q si de frumẽtaria. ff. ꝺ admi. re. ad ci. pti. z ibi ꝑ bar. z ℔ casu itelligit Jnn. i.c. ꝯto. j. ꝺ trãsla. pla. vbi ℔ seqr. Sed vbi fcm̃ ñ ẽ ita notoriũ tẽ reqrit citatio alꝭ snia sine ꝑ cess9 bit9 ẽ null9. Jn ℔ casu itellige Jnn. in.c. tua ꝺ coba. cle. z mu. vbi ℔ tenuit z alia iura z auctes qꝺ reqrũt citationẽ. vnũ tñ ꝺcm̃ nobile qtidianũ posuit ℔ Jnn. ꝺicẽs q vbi ꝺelictũ ẽ notoriũ ℔ ignorat ꝓsona ꝺeliqns puta qz repit bõ mortu9 i strata vl furtũ ꝓmissũ i apotheca põt iudex sine alic9 citatione ex offo suo inqrere nõ tñ ꝯ certã ꝓsonã ℔ gnalr. Et si aliq noiant i illa inqsitiõe gnali ꝺz postea ꝓcedẽ spalr ꝯ illos qz ꝓcessus fcũs i gnali iqsitiõe ñ fac fidẽ i spali qz ps ñ fuit citata nec vidit iurare testes z silia. z hãc practicã ꝺic ꝺuare totũ mꝺz. z ℔ idẽ firmat bar. i.l. fi. ff. ꝺ qõ. Jtẽ no. ex tex. tres glas ꝓma q pp auctẽ iudiciariã oia ꝓsumũt rite z recte gesta. vñ ozit ꝓsuptõ tã respcũ rectitudis ꝓcess9 ℔ respcũ iusticie. qꝺ itellige ꝑm Jnn. z bñ post ℔ snia trãsiuit i rẽ iudicatã. nã difficilimũ eẽt oia acta iudicij sp recẽsere. vñ sufficiẽ q appeat ꝺ snia p9 trãsitũ i rẽ iudicatã z oia ꝓsumũt iuste acta. z idẽ ꝺic i excõicatione q p9 lapsũ. x. ꝺier oia ꝓsumũt iuste acta. z no. ℔ vltimũ cũ hũc vltimũ articulũ ꝓsuptõis snie lõge plene exaiani. i.c. qñ ꝯ. j. ꝺe ꝓba. z ꝺic vt ibi fcꝺa regla q testes singlares reglr nõ ꝓbãt. z ꝺicũt singlares qz ꝺeponũt supꝯ diuisis factr ita q qlibz ẽ singlar ex ꝺcõ suo qꝺ itellige respcũ obiecti. nã respcũ ꝓcipiẽdi sp testes sr singlares qz sẽsus me9 ꝓ quẽ ego ꝓcipio ñ ẽ tu9 sed me9 nec eꝯ. ℔ ꝺicũt ꝓtestes z ñ singlares qñ obiectũ sr q ꝺponũt fuit repñtatũ sẽsibr testiũ eodẽ tpe. nã tẽ videnr ꝺeponẽ ꝺ eodẽ facto qz diuũsitas tẽpoꝝ põt ĩducẽ diuũsitatẽ rez z testes dñt ꝓcludẽ necessario. vt in.c. in

pñtia ꝺ ꝓba. z ꝓcoꝛdat huic tex. c. cũ ꝺilecti. j.e. z. c. tã lr̃is ꝺ testi. cũ sr̃cia regla ẽ q negatiua ꝑ rez nãm ꝓbari ñ põt. z qtidie solet allegari iste tex. q negatiã ẽ im ꝓbabil qꝺ an sit vez ĩdistincte ꝺicã. j. cũ gl. Jtẽ nõ q qs ñ põt ꝓbare se nõ fuisse citatũ. z sic vr q nõ ẽ standũ assertiõi negantr citatõz exq ꝺ citatiõe ꝓstat vere vel ꝑsuptiue. ℔ i ℔ itelligo vt ꝺixi in.c.cũ pati. j. de ap. per Ci. i.l. si qs ꝺcurio. C. ꝺ fal. Altio nõ z tene mẽti q si i notorio ex supabũdãti iudex ꝺuauerit ordiez iuris lz i aliq ꝺliqrit seu ꝺefecerit ꝯ ordiez tñ ex ℔ ꝺefectu nõ ꝺz vitiari tot9 ꝓcess9. exq ei ad cautelã z ñ ꝺ necessitate ꝺuat iurr ordinẽ trãsgressio ordis i aliq ñ vitiat exq ordo ñ erat ꝺ sba ꝓcess9 ita arguit ℔ papa ꝯ allegatõ nẽ sup ꝺefectu citatõis. nã ꝑ ꝺic ꝑsumẽdũ ꝑ citatiõe. scꝺo ꝺic q ꝑsupposito q citatio fuiss admissa tñ exq fcm̃ fuit notoriũ ñ ꝺz ꝓcess9 irritari. fac ad qõnez si i cã fuit oblat9 libell9 iept9 q talr ieptitudo ñ hz irritari seu vitiari si talr erat cã i q ꝺ necessitate ñ exigebat libell9 ꝺ q vir qꝺ le. z nõ i.l. vinũ. ff. si cer. pe. Jn gl. j. i fi. qre ãt papa ñ mãdauit i cãu isto istũ epm ꝑuari etiã ꝓprio epatu exq trãstulit se ꝓpria auctez ꝺic q ad ℔ ñ agebat ℔ solũ ꝓtẽdebat ꝺ ꝑualiditate electõis z postulatõis. Jn gl. ij. i fi. ℔ iura q gl. alr. ꝑ ꝓcoꝛ. ꝓñt adduci i ꝯriũ qz electio ñ irritat ipo fcõ si elect9 admistrat añ ꝓfirmatõz ℔ ꝺz ꝑ snias irritari. vt i iurib9 ꝓallr. i gl. ℔ i tex. nr̃o postulatio ãnullat ipo fcõ qz postulat9 administrat añ admissã postulatiõez ꝑ supioꝛẽ. vñ ꝺicas q ista iura allr. i gl. ꝓcoꝛdant i genẽ qz punit vterqz. s. postulat9 z elect9 z postulãtes qz magr ꝺelinqt postulat9 admistrãdo cũ nullũ ius sibi acqrat ex postulatiõe vt s. ꝺixi i nobilib. Jn gl. i ℣. mettebãt ibi. ℔ i casu h9 ꝺcre. adũte qz ℔ gl. sentit duas solr. ad. c. qz pp. j.e. vbi ꝺr q ipedit9 ꝺz ꝓstituẽ ꝓcuratoꝛẽ ad electiõis actũ ñ ãt petẽ vt mutet loc9 electiõis. c9 ꝯriũ innit ℔. et ꝓma so. ẽ q istud. c. i ℔ recipiat hodie imutatiõez: scꝺa so. ẽ z melioꝛ distinguẽs intr metũ realẽ z ꝑsonalẽ vt si met9 ẽ realr puta qz timet impssio circa electiõis actũ tũc hz locũ qꝺ ℔ ꝺz. ñ em̃ ꝺz abñs mittẽ ꝓcuratoꝛẽ vl venire qz i ꝑsona vtriusqz timet impssio. vñ tũc licite petitur vt assignet loc9 idone9 z secur9 alꝭ põt recurri ad superioꝛẽ z appellari vt ℔. et idẽ ꝺicas i qcũqz alio ꝯctu ecclie iminẽte vt si meli9 põt expediri exr eccliaz qz in ecclesia ꝑ metũ realẽ ꝺz capr̃n exire eccliam z ire ad locũ securũ. ꝺe q vide pulchre ꝑ Jnn. i.c. ij. ꝺ no. ope. nc. Si vo met9 ẽ ꝑsonalr qz solũ timet ꝺ ꝑsona abñtis ꝓp inimicitiã vl odiũ z tc ꝺz locũ. c. qz ꝓp palr. Sz ꝺubitari põt qꝺ si maioꝛ ꝑs ẽ abñs ꝓp metũ ꝑsonalẽ nũqꝺ minoꝛ ꝑs teneat exire z accedẽ ad maioꝛẽ: gl. ista i ꝓn. ñ bñ apit intẽtionẽ suã. Ego putarẽ q nõ. qz electõ reglr ẽ fiẽda i ecclia i. c. q sic. j.e. z i. c. cũ terra. s.e. cũ si. vñ exq met9 vl ipedimẽtum ꝓcernit solũ ꝑsonas absentiũ debẽt mittẽ ꝓcuratoꝛẽ si volũt ꝑsonas qz. c. qz pp. loqr indistincte z pñtes regulariter ꝓstituũt ca. x. q. ij. hoc ius. an ãt vbi met9 ẽ realr possit maioꝛ ꝑs ꝓstituere locũ securũ z ꝛminũ electõis fiẽde. gl. sentit ℔ q sic. ℔ ego puto q reqrãt due ptes. de q ꝺicvt plene ꝺixi i.c.cũ nobis. s.e. Jn ea. gl. ibi solr talr timoꝛ sufficit ℣. Nõ hãc pticulã gl. q ad iustificãdũ appellatiõez pp timoꝛẽ ipssionis intr positã ñ ẽ necesse q ipssio fuerit secuta ℔ satr ẽ ꝓbare q verisilr de ea timebat qz appellatio exiudicialr ñ reqrit q ꝑ quamẽ necessario ꝓcedat ℔ satr ẽ q verisilr timebat. vt i cle. sic de ap. z fac qꝺ no. i.c.cũ nobis. s.e. vbi idẽ sentit Jnn. Jn ea. gl. ibi alꝭ nullr eẽt ꝓsenr. No. gl. apte eñ sẽtit q electio facta ꝑ metũ ẽ ipo iure nulla vñ ñ hz locũ ℔ illa regla coacta volũtas ẽ. de q̃ i.c. merito. xv. q. j. rõ ẽ qz i electõe reqrit ñ solũ ꝓsenr ℔ etiã liber ꝓsenr. metus ei etsi ñ tollit ꝓsensũ tollit tñ libtatẽ ꝓsenr qz vbi intr cidit metus ibi ꝓsenr ñ ẽ liber. vt i.c.cũ locũ de spõ. vide gl. xxiij. q. v notificasti z bonũ tex. i.c. vbi ꝓiculũ. §. cetuz. e. ti. li. vj

Et q̄ ñ teneat tal electō sentit Jnn.ß cui⁹ ōriū sētit i c.q̄ sic.j.e. Sz tu distīgue vt dixi plene i.c.lz.s.e. Jn gl.i ℣. ꝓstaret ibi vl̄ posset supleri maxie si vocati ñ fuissēt sēs⁹ gl.ē q̄ p̄supposito q̄ isti canōici abñtes tēpi cerēt i pbādo metū nihilomin⁹ debuissēt obtinē si nō fuissēt vocati ad electōnē. ⁊ rō ē q̄ exq̄ pñtes deliq̄ūt admittēdo postulatū circa admīstratiōez eccl'ie ptās eligē di fuit deuoluta ad alios canōicos q̄ nō deliq̄ūt. nā pp istō delictū canonici sc̄a ipo fcō ꝓuati ptāte eligē di. vt inuit ß i lia. iō cessante oi metu ptās deuoluitur ad alios lz paucioresꝭ. ß dubiū ē q̄d si abñtes vocati noluerī ꝓparē sine iusta cā pñtes ātpp eoz delictū p̄uāt ptāte eligēdi ad quē deuoluet ß ptās an ad supiorem an ad istos ꝓcanonicos q̄ vocati venire noluerī. credo q̄ ad supiorē q̄ isti ꝓtēnētes venire fecerūt se alienos vt in.c.cū nob.s.e.vñ tota ptās capl'aris rmānsit penes pñtes merito succedūt iura q̄b⁹ cauet q̄ si capl'm deliquit ptās deuolui⁹ ad supiorē. vt in.c.q̄q̄.e.ti.li.vj.⁊ ß forte sentit gl.ß dū dic si vocati nō fuissent. sec⁹ g̃ si fuissent ⁊ sine iusta cā venire noluissent. ℣ Jn gl.in ℣. recepit ibi q̄ nō erat notoriū. vult g̃ gl.q̄ q̄n aliq̄d est notoriū alijs ß ñ iudici q̄ tē iudex recipiat ꝓbatōz ac si fcm̄ ñ fuissz notoriū Sz tu dic q̄ iudex ß cānu hz duplicē viā ꝓcedēdi. p̄ quando iuris ordinē. sc̄do recipiēdo ꝓbatōz sup notorio et ꝓcedē sic ꝓcedit sup notorio d̄ q̄ vide bo.gl.⁊ q̄d ibi dixi i.c.ad nr̄am el.iij.d inīur. ß ē dubiū q̄ si iudex ꝓcessit ac si fcm̄ eēt notorium sibi tñ ꝓstabat q̄ fcm̄ nō erat notoriū. d̄ q̄ vide p Jnno. in c.tua d coha.cle.⁊ mu.⁊ dicā i.c.vīa.e.ti. ℣ Jn gl.i ℣. p̄sumit in fi.vī g̃ gl. velle q̄ istud.c.in ß bodie sit īmutatū q̄d nō ꝓcedit. ß intelligēd⁹ ē tex. postq̄ trāsiuit i rē iudicatā. d̄ q̄ tñ dicēdū vt plene dixi i.c.qm̄ d ꝓba. ℣ Jn gl.i ℣. p̄m rex nām. no istā glo.i mā negatiue ad quā q̄tidie fit remissio. ⁊ vide aliam gl.i mā satis plenā vj.q.vl.i.c.actor.⁊ ß gl.i effectu possz diuidi q̄ ad tex. i tres ptes nā p̄ q̄rit d intellectu illoz ℣boz q̄ negatiā p rex nāz ꝓbari ñ p̄t. sc̄do q̄rit an sit idistincte vez q̄ negatiua ꝓbari ñ possit. ⁊cio icidēt ānectit cui icumbat on⁹ ꝓbādi negatiāz. ℣ Quo ad ꝓmā q̄oez gl. dat duas expositōes. p̄ vt dicat⁹ p rex nāz. i. p̄m curs ū cāz. et expone. i. hz ꝓsuetudinez. nā ꝓsuetudo ē alia nā. vt no. i. .l.actor. C. d ꝓba. sc̄do expōit hz nāz. i. p nālē ꝓbatōz .i. p cāz rei. ⁊ sēs⁹ gl.ē q̄ negatiā ñ p̄t ꝓbari p aliquam cāz realē q̄ ñ entl ñ sūt cāe. ñ ens ei ñ mltiplicat spēm ⁊ p q̄ñs ñ p̄t directe p sensū ꝓcipi iō nec ꝓbari. Et p clariorē itellectu ⁊ expōe gl.ß ītrat sc̄oz q̄ōnē. nunqd sit vez indistincte q̄ negatiā ñ possit ꝓbari. ⁊ i ß gl.i effectu distīguit q̄ q̄dā ē negatiā vaga. i. ñ restricta ad certū tp̄s locū vel p̄sonā ⁊ tē ista negatiā nō p̄t ꝓbari directe vl̄ idirecte. s. p testes. nā si generaliter nego q̄ nō ōri mōniū cū berta nō ē possibile q̄ p testes istā negatiuā ꝓbē. ß si negatiā bīet rstrictōz tp̄is loci vl̄ p̄sone tē p̄t ꝓbari idirecte. i. p obliquū seu p q̄ndāq̄z medīa exēplū accusat⁹ q̄s q̄ it'fec ticiū i sc̄da hō noctl̄i platea. accusat⁹ p̄t ꝓbare q̄ nō it'fec ꝓbādo p obliquū nā poterit ꝓbare q̄ i sc̄da hora noctl̄ erat cū q̄busdā amicl̄ i alio loco ita q̄ nō erat possibile q̄ ibi exīs potuissz it'ficere i platea. vñ testes directe ñ d̄ponūt q̄ nō it'fec. ß ex dictl̄ eoz rsultat ista ꝓbatio q̄ ñ it'fec ⁊ ita valida ē ꝓbatō ista q̄ p̄fert ꝓbatōi fcē d affirmatiua. d q̄ vide gl.no.i.c.clici.lxxxj.di.q̄ dic q̄ si duo testes clici dicūt q̄ clic⁹ cōmisit maleficiū tali nocte ⁊ accusat⁹ ꝓbat p alios duos testes etiā laicos q̄ illa nocte fuit cū eis ita q̄ ñ potuissz cōmittē istud maleficiū quī ipi vidisset. ß ꝓbatō p̄fert ꝓme q̄ ē p reo ⁊ re⁹ ē fauorabilior. nā iura sūt ꝓmptiora ad absoluēdū q̄z ad cōdēnandū. vt i.c.ex lr̄is d ꝓba. ⁊ i.l.abūtē. ff. de pe. q̄ g̃ dī q̄ pl⁹ credit duob⁹ testib⁹ affirmātib⁹ q̄z cētū negātib⁹. vt no. i.c.sup ß d renū. ñ hz locū i negatiua sic coartata ß i negatiā credulitatl̄ vel purgatiōis. arg.c.ad nr̄az. j. d ꝓba. Jo.an.ß dixit q̄ vbicūq̄z negatiua dicit directe i sensū testl̄ sic affirmatiā p̄t directe ꝓbari sic affirmatiā. exēplū si vīdo te ñ bīe pileū i capite posū ita directe d̄ponē sic si vellē ꝓbare affirmatiuā. nā ita directe ꝓcipio te nō bīe sic ꝓcipio te bīe i cāu q̄ habēs. Sz vbi negatiā directe nō cadit i sensū testis lz p quādā cām mediā seu p obliquū tē nō p̄t directe ꝓbari lz idirecte. pone exēplū i t'minis p̄missis si accusat⁹ ti⁹ q̄ cōmisit maleficiū sc̄da hora noctl̄ ⁊ titi⁹ ꝓbat q̄ ea hora erat alibi cū q̄busdā amicl̄. nā ß casu testes directe ñ p̄nt ꝓbar̄ q̄ ñ cōmisit maleficiū ß idirecte. ⁊ i ß multū istat Jo.an.ß. m'lti tñ tenuerī ꝓ p̄mū mēbrū ⁊ ꝓserti Jo. d lig. dicēs q̄ nūq̄z negatiā directe p̄t ꝓbari nec directe cadē i sēsū testl̄. nā affirmatiā ꝓbar̄ p obiectū repñtatū sensui p quē ꝓcipit ß ñ ens ñ m'ltiplicat spēs ⁊ sic ñ p̄t directe ꝓcipi p sensū ß idirecte. s. p rmotionē a sēsu q̄ exq̄ aliq̄d nō repñtat sensui vil⁹ p ß medīū iudico q̄ nihil ē i loco lz ibi d nihil directe ñ ꝓcipit merito tex. cōit dixerī gnāliter q̄ negatiā nō p̄t ꝓbari p rez nāz. ⁊ ß opi. verior vī d ībtilitate. ⁊ vī et placet⁹. an. nā dic idirecte negatiāz posse ꝓbari directe nūq̄z sibi placuit. ē tn vez q̄ qñ ista negatiā est bñ coartata tāte potētie ⁊ ℣tutl̄ē sic ꝓbatō affirmatiā. tn i effectu nō rfert q̄ opi. sit verior. nā ꝓbatō ꝓcludit exq̄ fit sīne negatiā mōis p̄dictl̄. ad ß.c. ⁊cio loco d ꝓba. Tene g̃ q̄d p̄dcm̄ ē q̄d negatiā ñ bñs determinatōz nō ē ꝓbabil⁹ se c⁹ si ē det'miata ⁊ restricta mōis p̄dcis. vt i.c. ex tenor d testi. cū si. ß vera i ꝓbatiōe fīēda p testes. nā p iuramēto purgatorio tū ꝓpriū q̄nq̄z ꝓbar̄ negatiā vt i iuramēto purgatorio cū q̄s iurat q̄ nō ꝓmisit maleficiū l'q̄ nō ōrit l'q̄d sil'c. vt i.c. q̄tiēs d pur.ca. ⁊ i.c.p̄tiū d testi. cū si. ꝓbar̄ et p iuramtū adūsarij cū rndet ad positiōz. vt i.c.j. d ꝓfes. li.vj. illa tñ nō ē ꝓpria ꝓbatio q̄z ꝓfessio ē potiꝰ ꝓbatio nis releuatio q̄z ꝓbatio. vt dixi s̄r rubrica d ꝓba. Jtē p̄t ꝓbari negatiā q̄n bz īplicitā affirmatiuā q̄z tūc resoluit i affirmatiāz. vt i.c. s̄r ß par'. ⁊ ß sufficiat q̄ ad secūdā. q. ℣ Quo ad ⁊ciā ß gl. ⁊ cōit alie gl. istū articulū exaīnātes ꝓcludūt q̄ si negatiā ē īprobabil' trāsfūdi tur on⁹ ꝓbādi i adūsariū. ß si ē ꝓbabil' icūbit on⁹ ꝓbādi negāti. Sz tu vide pleni⁹ p Jo.an. i regl'a sine possessiōe i mercu. d re iur. li.vj. ⁊ p bar. i.l. ß iure. ff. de ℣. ob. ⁊ p Jo. cal. ß. Ex q̄z dictl̄ breuit' ꝓclude q̄ aut aduersari⁹ bz intētōz fūdatā sup affirmatiā ⁊ tē neganti incūbit on⁹ ꝓbādi siue negatiā sit ꝓbabil' siue īproba bil'. Imputat' eī sibi si intētōnē suā ꝓbare nō p̄t. arg. vj.q.j.i.c. si tm̄. ⁊ i.c. plerūq̄z. ij.q.vij. vī ꝓbari iudicio meo i.d.c.j. d ꝓfes. li.vj. vbi dī q̄ positō sup negatiua īprobabili p̄t admitti si iudici equuz vīsū fuerit. g̃ on⁹ ꝓbādi hāc negatiāz ñ trāsfūdit i adūsariū al's ñ eēt ne cesse s̄r ea facē positōz q̄ adūsari⁹ bīet ꝓbare affirmatiuā. Jtē idistincte admitter⁹ positō sup tali negatiua īprobabili c⁹ ōriū inuit ß. p hac pte fac cōis regl'a iurl̄ ⁊ rō nal'. nā q̄sq̄z dz ꝓbare id q̄d ē cā sue intētōis et nō exq̄rere ꝓbatōz ab adūsario suo. v.q.vl. actor. l.j. C. d ꝓba. ⁊ l.ei incūbit. ff. e.ti. Si eī ꝓbari nō p̄t dici sibi p̄t deficit tibi ꝓbatio nō ius. vt i.l. duo sūt ticij. ff. d testu. fallūt p̄dcā q̄n sup affirmatiā ei⁹ q̄d negat' iura mādāt sc̄pturā ꝓfici. nā si tūc nego factū tibi stati fcō icūbit on⁹ ꝓbādi p sc̄pturā. tū q̄ iura mādāt ꝓfici sup illo sc̄pturā. tū q̄ ē p̄sūptō q̄ nō fuerit fcm̄ exq̄ ñ appet sc̄ptura ⁊ p̄sūptō trāsfert on⁹ ꝓbādi i adūsariū. vt i.c. vnico vt ec. bñfi. bīc dixit no. Jnn. i.c. sup bis d accu. q̄ si ꝛ electū excipio q̄ nō ē clic⁹ sibi icūbit on⁹ ꝓbādi q̄ sit clic⁹ q̄ iura mādāt sup ordīs collatiōe lr̄as fieri ij.q.j. legū. ⁊ idē no. gl. ij.q.vj. i suā. ⁊ no. diligent' ß dictū ⁊ plēs cāus i q̄b⁹ iura req̄rūt sc̄pturā. vide p gl. i.c. .j. d censi. li.vj. ℣ Et i fi. gl. ß lec. p̄ma facit ōriū m q̄ dī q̄ asserēti aliquē eē nō soluēdo icūbit on⁹ ꝓbādi. g̃ nō ē vez q̄ p̄sumit' q̄libz idone⁹ ⁊ potēs glo. nō soluit multi istāt ōrio. Sed tu tene opi. glo. de qua bar. facit

magnū festū. i. l. si ẋo. ff. q̄ satisfda. co. q̄ p multa iura cō
cludit 7 bñ q̄ fūdati se sup pauptate vl̄ diuitijs incū-
bit onus ꝓbādi. 7 sic si nego aliquē eē diuitē vl̄ pau-
perē bēo ego ꝓbare ℔. Jn gl. i. ẋ. singl'are sibi ñ fuit ci
tat⁹ q̄ ego sciā. aduerte q; ℔ pticula gl. pōt hīe duos
intellect⁹. ꝑm⁹ q̄ sic ꝺponendo tal' ñ fuit citat⁹ q̄ ego
ẋa sc̄os itellect⁹ ē q̄ p ista ẋba ꝓbat illū ñ fuisse citatū
7 iste itellect⁹ ñ ē ver⁹ q; pot'at citari me ignorāte. et iō
doc. cōit' dī. q̄ tal' ꝺpositō ñ fac̄ fidē. ß tu dic vez nisi
iste i dcō suo addidisſz q̄ nō potuisset citari q̄n ipe sci
uisſz. puta q; fuit secū tota die q̄ fuit citatus. 7 isto mō
pt ꝓbari negatiā i alijs t'mis. nā posset aliqs dicē tal' ñ
ꝙmisit tale homicidiū qō ego sciā nec potuisſz cōmittē
q̄n ego scirē q; ego fui secū illo tpe homicidiū fuit cō
missū. ad ß vide bo. glo. i. l. j. §. j. ff. ꝺ iti. actuq; ꝓua. 7 p
bal. i. l. si q̄s p triginta si ꝺ feu. fu. ꝙtro. col'. x. 7 no. hoc
dcm. ¶ Jn ea. gl. ibi ad legatū nūciū ꝺestinauer̄t. No.
bñ hāc pticulā gl. ex q̄ bēs iūcto tex. q̄ si is q̄ ꝺī citat⁹
misit nūciū ad iudicē ꝓsumit' q̄ fuerit citat⁹ lz neget se
fuisse citatū. hīc no. dic̄ archi. i. c. ꝓposuisti. lxxxij. di. q̄
si ꝙparēs coꝝā iudice neget se citatū fuisse 7 petit q̄ an
oia aduersari⁹ ꝓbet citationē nō ꝺz audiri. nā ꝓsumit'
q̄ fuerit citat⁹ exq̄ ꝙparuit i iudicio. Et no. gl. in alio
qten⁹ ponit reg'lam q̄ asserēti citatōz īcūbit on⁹ ꝓbā-
di. 7 ꝓbat ß reg'la. i. c. qm̄ ꝙ ꝺ ꝓba. 7 vide qꝺ dixi in. c.
cū pati ꝺ ap. ¶ Jn ea. gl. ibi nō tm̄ sing'li ꝓbāt ꝺ se vī ß
pticula gl. velle q̄ sing'li ꝺ ca. fuerint citati 7 nō ca. ꝙ ß
fac̄ q; i cā collegij ꝺz citari collegiū et nō sing'li ꝺ colle
gio. quia aliud collegium aliud singuli ꝺe collegio. vt
in. c. liberti. xij. q. ij. facit. c. si capl'o ꝺe ꝙcef. ꝓben. li. vj.
So. dic̄ no. ß Jnn. q̄ vbi certū ē q̄ faciāt capl'm tūc illi
st citādi capl'r. Sz q̄n ignorāt penes q̄s ꝙsistat capl'm
puta q; q̄libet ps dicit se facē capl'm tūc cautela est vt
singuli ꝺe capl'o citent'. 7 ita fuit ß actū qꝺ no. ¶ Jn
ea. gl. ibi q̄r ꝓbat capl'm citatū. ꝺ hac mā q̄r ꝺebeat
citari collegiū seu vniūsitas vide gl. plenioꝝē in. ꝺ. c. si
capl'o. 7 tene illā mēti pserti i eo q̄ int' cetera dic̄ q̄ i ex
plicādis capl'o passiue sufficiūt maiores ꝺe capl'o. q̄a p
eos ꝺducit' ad noticiā tot⁹ capl'i. tm̄ vtile ē q̄ ꝙgreget'
vniūsitas si fieri pt 7 tūc fiat citatō collegialit'. ¶ Jn ea.
gl. ibi q̄ ca. sit excōitus. dic q̄ capl'm vel q̄ vniuersitas
excōicari nō pt ß suspēdi vl̄ int'dici pt. vt in. c. romana
. §. i vniūsitatē ꝺ sen. ex. li. vj. 7 ꝺ hac mā gl. vide q̄ le. 7
no. i. c. ij. ꝺe testi. co. 7 p Jnn. i. c. penul. 7 gl. ꝺ offi. ꝺele.
vbi q̄r' si iudex excōicauit aliquē vt ꝙtumacē nunq̄d
iste sit excōicat⁹ si nō erat ꝙtumax Jn gl. i. ẋ. secure ibi
nō credo. itelligē istā gl. q̄n q̄s citat' ad cām. sz si citat'
vt veniat ad electiōz faciēdā ipedit⁹ ꝺz mittē ꝓcura-
torē si vult als ꝓcedet' ad electōz eo abnte. vt i. c. q; p
pter. j. e. q; nō ꝺz ipediri puisio eccl'ie pp ipedimentū
isti⁹. 7 ß et voluit gl. s. i ẋ. metuebāt. Sl. i ẋ. nūciū i fi.
solue ꝑm Hosti. q̄ ad expediēdā cām nō suffic̄ nūci⁹.
ß ꝺz mitti ꝓcurator. 7 ß casu loq̄t' iste tex. 7 tex. i. c. j. ꝺ
ꝓcu. ß ad allegādū aliqꝺ ꝙ abnte puta infirmitatē vel
aliud ipedimētū tūc suffic̄ nūci⁹ ꝺz tm̄ lātorie eē ꝺesti
nat⁹ vt i. c. prudētiā ß all' Jn gl. i ẋ. ex trib⁹ cauſ in fi.
difficultas intelligēdi cās puatiōis maior ꝙ ptis orit' ex
tex. ex eo. q; papa ß i prin. mādat solū in q̄ri ꝺ vna cā. s.
q̄ postulātes admisert postulatū ad administran ꝺuz.
Se i ẋ. ꝺcim̄. ponūt' ꝺue cause. nā ibi vl̄ p̄dcās ponit'
Jn ẋ. nos aūt igit'. ꝺī iplicite q̄ ex trib⁹ cāis isti reꝺꝺi-
ꝺer̄t se idignos q̄s nō exp̄mit explicite. ß ꝙclude capiē-
ꝺo ſam eoꝝ q̄ ß scribūt'. vt ei ꝺixi iste tex. hz tres lect.
Prima ē q̄ isti fuer̄t puati q; receperāt illū postulatū
ad admistrādū vl̄ passi fuer̄t eū admistrare i spūalibus
vl̄ t'palib⁹ 7 i istū intellectū oēs ꝙueniūt q; clarissime ꝓ
bat' i prin. c. 7 ꝑm eū ꝓ sūmaui tex. sc̄ꝺa lec. q̄ multuz vī
placē Jnno. ē q̄ isti fuerūt puati q; postulauer̄t aliū. s.
epm̄ Normaceñ. p ipssionē laicoꝝ. iste tm̄ intellect⁹ vī
ver⁹ i se. ar. c. q̄s q̄s. j. e. ñ tm̄ int'tū ꝙgruit lre huic. 7 ex ß
intellectu bēs q̄ postulātes aliquē p ipssiōz laicoꝝ pri
uant' ipo facto. p ea vice ptāte eligēdi 7 postulandi et
ptās ꝺeuolut' ad alios q̄ nō ꝺeliquer̄t lz paucioꝝes nu
mero. Quid aūt sit i eligētib⁹ p abusū secular' ptātis-
dic vt hī. c. q̄s q̄s pal' t'cia lec. ē q̄ isti icider̄t i penā puā
tōis q; p̄sūpsert postulare p⁹ 7 ꝙ appellatiōz ltime int'
positā. 7 ex ß colligit Jnn. ß 7 i. c. gtū. s. ti. pri. vnū ca
sū i q̄ postulātes ptāte eligēdi 7 postulādi puāt'. bost.
tm̄ in. ꝺ. c. gtū dicit ß ꝓcedē vbi postulatio fieret ex cā
7 a duab⁹ ptib⁹ colleg⁹. mouet' q; talis postulatio ꝓua
let electiōi vt. i. c. scriptū ē. j. e. Sz electoꝝes eligētes p⁹
appellatiōz nō puant' ptāte eligēdi lz electio ꝺeiat cas
sanda. vt i. c. ꝙsideraui⁹. s. e. g̃ nō postulātes q̄n faci
unt duas ptes colleg⁹ 7 ex cā fuerūt moti. 7 ex ß nota
vnā ꝺiam int' postulātes 7 eligētes. 7 p̄n̄t isti tres in-
tellect⁹ ꝙiūgi. 7 ꝺ eis iste tex. voluit facē mētioz. Jn ẋ.
nos igit'. ꝺñ dixit q̄ ex trib⁹ causis isti reddidert se idi-
gnos. 7 ex his bēs tres casus i q̄b⁹ puant' aliq̄ ptāte eli
gēdi 7 postulādi 7 itellect⁹. c. remanet clar⁹. ¶ Jn gl. fi.
ß gl. i effectu tractat duo. ꝑ ad quē ꝺuoluit' ptās eligē
di q̄n electoꝝes sūt priuati pp ꝺelictū ipoꝝ vl̄ negligē-
tiā sc̄ꝺo qꝺ si oēs a pncipio ñ ꝺeliq̄rt ß vna ps tm̄ ꝑ ꝺe-
liq̄t. ¶ Circa pmā qōez ꝙclude breuit' q̄ i eccl'ys cathe
ꝺralib⁹ q̄ ad epoꝝ electōz 7 alioꝝ ꝺeuoluit' ptās i casu
ꝺelicti ad solū papā ß i cāu negligētie fit ꝺeuoluto ad
primū supioꝝē. 7 ē hodie ꝺclaratū i. c. q̄q̄. j. e. ti. li. vj.
7 dic vt ibi le. 7 no. ita q̄ opi. b⁹ gl. approbat' ibi. Jn ele
ctōib⁹ ẋo iferioꝝ platorū seu rectoꝝ nō fit ꝺeuolutio
ad papā ß ad primū supioꝝē vl̄ ad capl'm ꝑm ꝺispōz
quā bēs i. c. cū i cūctis. §. fi. s. e. 7 i. c. ij. ꝺ cōcef. ꝓben. ¶
Jn. ij. qōne ꝙclude sequendo opi. Lan. q̄ cōit' ꝺ tenet'
q̄ si aliq̄ ꝺeliquūt ptās recidit i pauciores q̄ non ꝺeliq̄-
rūt. vt ꝺ 7 i. c. ꝺudū. s. e. nā puati cēsent' mortui. sic em
i casu mortis succedūt supstites i totū ius capl'are. vt i
c. gratū. s. ti. pri. ita 7 i casu puatōis pp ꝺelictū 7 si isti
pauciores postea ꝺeliquūt vl̄ eligē negligūt ꝺeuoluit'
ptās ad eū ad quē fuisset facta ꝺeuolutio si oēs pariter
ꝺeliq̄ssent. nō aūt redit ad eos q̄ fuer̄t puati. rō ē q; isti
pauciores repñtabāt totū collegiū eis. g̃ ꝺeliquētib⁹ ñ
succedūt. nā q̄ ꝺicūt q̄ ꝺuolutio fit ad supioꝝē. 7 ad. c.
cū vintoñ. j. e. qꝺ vī obuiare p̄dcīs dic q̄ ibi illi ad q̄s
fuerat ꝺeuoluta ptās nō fuerāt puati ptāte eligēdi sed
electio nō habuit effectū. 7 dic vt ibi lati⁹ dicet'.

QVerelam. Suffic̄ electio ad obti-
nēdū ꝺocē eligētē fuisse
i possessiōe tpe electōis lz ñ ꝓbz q̄ ꝓprietas iu
ris eligēdi ad illū ptinet. h. ꝺ. ꝑ pōit' fct̄i narratio. sc̄ꝺo
cāe diffinitō ibi nos igit'. ꝑma tria fac̄. narrat cāe ꝙmis
siōz. sc̄ꝺa duplicē actorꝝ petitiōz. t'cia rei rñsiōez. sc̄ꝺa
duo fac̄. nā ꝑ diffinit ꝑmū articulū cū exp̄ssiōe cāe 7 q̄-
ꝺā ꝺet'minatōe. sc̄ꝺo diffinit sc̄ꝺz articulū cū eaꝺē ꝺet'
minatiōe. ¶ No. ꝑ q̄ cardinal' vl̄t' ꝓprīū titulū hz q̄ñ-
q̄ eccl'iam i gubnatiōe cui⁹ ꝺī gubernator ltim⁹ 7 pro
ea pōt agere 7 ꝺefensionē subire tanq̄ ltimus eccl'esie
gubernator. alibi tm̄ iste gubernator appellat' ꝓcura-
tor cū libera. vt i. c. cū nos i fi. s. e. q̄nq̄ appellat' visita
tor. vt i. c. is cui. j. e. li. vj. Q̄nq̄ cōmēdatari⁹ vt i. c. ne
mo. e. ti. 7 li. vñ q̄ ad ptātē agēdi 7 ꝓcurandi bona ec-
clesie ñ puto q̄ int' ꝑdctōs mōs sit ꝺīa. cardinalib⁹ tm̄
solet eccl'ia ꝙcedi i ꝙmēdā seu gubernatiōez vt ex fru
ctib⁹ q̄ supsūt ꝺuct' necessarijs expēsis possint ꝙgrue
sustētari lz ꝺ alio cōmēdatario sint opi. i iure vtq; faci
at fruct⁹ suos. ꝺ q̄ p gl. 7 doc. in. ꝺ. c. nēo. Jn ß tm̄ iudi
cio meo multū errāt hñtes istas eccl'ias i ꝙmēdā seu gu
bernationē q; ꝺñt tenē eccl'ias illas i pori statu nec di-
minuere cultū ꝺiuinū solitū 7 ex fructib⁹ supertantib⁹
ꝺeductis expēsis p statu solito ꝺñt sustētari. ad ß vi ꝺ
Jnno. in. c. pastoralis. j. ꝺe puil'. vbi ꝺic̄ q̄ si religiosis

ꝓcedit aliq̃ eccl'ia vt ꝙuertãt fruct⁹ illi⁹ ĩ ꝓꝓios vs⁹ intelligit ꝙcessio fcã mõ ꝓdcõ. vt. s. eccl'iaꝫ teneãt ĩ ꝑori statu. qr nõ ꝛisil'e q papa fecerit ꝙcessiõꝫ cũ ꝑiudicio dĩni cult⁹. fortⁱ⁹ g̃ ꝓdcã it'ꝑtatõ dꝫ hꝫe locũ qñ eccl'ia ꝙcedit cardinalisſ alteri ĩ ꝓmẽdã vl' gubnatiõꝫ vt ꝓdixi. ¶ Itẽ no. ij. q ꝫ clericũ possidẽtẽ eccl'iam ꝑt agi ciuilit' vt remoueat' ꝺ illa eccl'ia tãq̃ ñ ltime ĩstitut⁹. is g̃ ad cui⁹ collatõꝫ vl' ꝓuisionẽ ista eccl'ia ꝑtinet põt agẽ vt cl'ic⁹ iñ remoueat' ꝛ ꝑ eũ ltime ordinet'. fac. c. iij. ꝺ in sti. ¶ Tercio no. ꝛ tene mẽti ad ß istũ tex. q ꝓ pẽsione nouit' ſbtracta annuati solita ꝑstari ꝑt agi possessorio iudicio ad ipi⁹ restõnẽ ꝛ ꝓbata pẽsiõe seu solita ꝑstatiõe ꝺꝫ actor reduci ĩ eũ statutũ i q̃ꝑ erat lꝫ nihil doceat ꝺ ꝓprietate iurꝫ pẽsiõꝫ illã pcipiẽdo ꝛ ĩ ß iste tex. solet mltũ allegari. Et ex ß ꝛ ex tex. collige q ꝓ istis iuribꝫ incorꝑalibꝫ põt agi iudicio possessorio. ꝛ no. q eoip so q pẽsio solita nõ soluit' vĩ q̃s spoliari facultate seu possessiõe pcipiẽdi. alr ãt ñ ꝓtigit ĩ hmõi spoliatõe. qꝺ intellige ꝑm Inn. qñ pẽsio fuit petita ꝛ ꝺebitor recusauit soluẽ nõ ꝓp ipotẽtiã ß ꝓp inolũtatẽ. ad qꝺ fac qꝺ no. Inn. ĩ. c. suborta. j. de re iudi. vbi dic̃ q subditi vident spoliare ꝺñꝫ q̃ possessiõꝫ iurisdi. eoipo q recusant sibi obedire. ¶ No. ibi p electõꝫ ꝓpr'i ad quẽ ꝺ cõ suetudie ꝛc. iũcto tex. ibi ĩ q̃si possessiõe pñtãdi ꝛc. tex. ß apta ꝑ opi. Inn. ĩ. c. cũ int' ĩ fi. j. ꝺ excep. q ꝓplus seu parochian⁹ alic⁹ eccl'ie ñ hꝫ ius putãdi clericũ ex eo qr ist' parochiani nisi al's eẽnt patroni. qꝺ ẽt seq̃t Jo. an. ĩ c. vnico. j. ꝺ cap. mo. li. vj. vñ si eccl'ie nõ appeat patron⁹ ꝓsumit' libera ꝛ ius istituẽdi ptinꝫ ad epm ñ ãt pñt parochiani sibi ius vẽdicare pñtãdi nisi al's eẽnt in q̃si possessiõe pñtãdi sen ꝺ antiq̃ possessiõe ad eos ptinerꝫ pñtatio vt ß ĩ tex. ꝛ ĩ ß solet adduci iste tex. ꝑ singulari ad ꝓbãdũ q ptãs pñtãdi rectorẽ ẽ ꝑscriptibil' etiã ꝑ ꝓpr'm isti⁹ eccl'ie. Jn q̃ tñ sunt opi. ꝺñie vt. j. subꝺiciam. ¶ No. ibi tãq̃ capella suo titulo iũcto tex. ibi ĩ spũali b⁹ pleno iure. ar. op. q cardinal' hꝫ ius epale respcũ iurisdic. ĩ titulo suo ꝛ ĩ capellis ſbiect' titulo. ad qꝺ facit c. bis q̃. ꝛ qꝺ ibi dixi ꝺ ma. ꝛ obe. qꝺ ẽt tenuit Jo. an. ĩ c. vnico. e. ti. li. vj. ꝛ optie fac̃ ß lꝫa ĩ eo q papa dic̃ istã capellã sci saluator' tanq̃ subiectã titulo scẽ susanne spectare ad cardinalẽ pleno iure ĩ spũalib⁹ tũc. u. eccl'a ꝺ ad aliquẽ ptinẽ pleno iure qñ ꝓpe ꝛ non ali⁹ exercet ibi iura epalia. vt ĩ. c. qm̃. ꝛ qꝺ ibi no. j. ꝺ puil'. ¶ Itẽ no. q ad validitatẽ electõis seu pñtatiõis nõ req'it necessario q eligẽtes vl' pñtãtes bẽant ius eligẽdi vel pñtãdi. ß satꝭ ẽ q sint ĩ q̃i possessiõe eligẽdi vl' pñtãdi. ꝙcor. c. ꝙsultatiõibꝫ. j. ꝺ iurepa. Jdẽ q̃ ad validitatẽ collatõnis. vt ĩ. c. cũ oli ꝺ̃cã pos. ꝛ ꝓpe. ꝛ ẽ rõ qr pñtatio collatio ꝛ electio sũt q̃i fruct⁹ iurꝫ eligẽdi pñtãdi ꝛ ꝙferẽdi vñ quẽadmodũ fruct⁹ rei corꝑalis ptinẽt ad possessorẽ bonefidei ꝛ nõ ad ꝺñm rei. vt. l. bonefidei. ff. ꝺ acq̃. re. do. ꝛ no. ĩ. c. q̃uis. ꝺ resti. spo. ita isti q̃i fruct⁹ ꝺebẽt ptinẽ ad eos q̃ sũt ĩ possessiõe. ꝺ q̃ plene no. ĩ. ꝺ. c. ꝙsultatõibꝫ. ꝛ ĩ. c. ij. de ĩinte. resti. ꝛ vide q ibi dixi ꝛ ad ß solet q̃tidie allegari iste tex. ¶ Itẽ no. q pr̃sentatio patrõi largo mõ ꝑt dici electio. nã ꝑus elegit clericũ ꝛ eũ electũ pr̃sentat epo vel alteri supioꝛi nõ ẽ tñ stricto modo electõ quẽadmodũ fit ꝑ clericos eccl'ie collegiate qr talis electio nõ ꝑt cadẽ ĩ laicũ ẽt ꝺ antiq̃ ꝙsuetudie. vt in c. massana. ꝛ ĩ. c. sacrosan. j. e. ꝛ. c. a nob. j. ꝺ iurepa. ẽ cũ electio merũ ius spũale cũ tribuit ius ꝑlature ꝛ administrãdi saltẽ ĩ hĩtu. vt no. gl. in. c. q̃to. lxiij. di. ꝛ ꝑ eã initiat' mr̃imoniũ spũale. vt ĩ. c. cũ int' canonicos. s. e. ꝛ ĩ. c. fi. j. ꝺ trãsla. ꝑla. Sꝫ ꝑ pñtatiõꝫ nõ ꝙhit' aliq̃ vinculũ spũale nec ẽ meꝝ ius spũale ß annexũ spũalitati. vt ĩ. c. q̃to ꝺ iudi. ꝛ ibi pleni⁹ ß ꝺeclarau. ꝛ vide qꝺ no. Jnno. ĩ. c. q sic. j. e. ꝛ ꝑ illã electionẽ q̃ ꝓcedit pũtationẽ nt lũ ius acq̃rit' electo. vñ añ pñtatõꝫ posset patron⁹ r̃silire. ar. ĩ. c. cũ añt. j. ꝺe iurepa. ꝛ qꝺ ibi no. ¶ Altio no. q vna eccl'ia põt eẽ in possessione pcipiẽdi pensionem annuã ab alia eccl'ia ꝛ ꝓpẽsiõis subiectõe põt agi iudicio possessorio vt. s. ꝺixi. ¶ Jn gl. j. ĩ fi. tene ß vltimũ ꝺictũ gl. ꝛ q̃ten⁹ nolit cãm alteri ꝺelegare poterit recusari vt suspect⁹ vel ab ß grauamine poterit appellare. ꝛ idẽ qꝺ gl. ß tꝫ. gl. iij. q. vij. §. tria ꝛ. si ꝙ ꝑem. ꝛ ĩ. l. eos. C. de vsu. ꝛ spe. ĩ ti. ꝺ ap. ĩ. §. nũc tractem⁹ ĩ fi. ad istum tex. põt rñderi dupl'r. ꝑ q ß non fuit appellatũ ab isto cardinali añq̃ fuisset elect⁹ ĩ papã ß pẽdẽte qõne coram eo tãq̃ ꝺelegato fuit ꝓmot⁹ ĩ papã ꝛ illã qõem ꝺcidit iure ꝓprio de q̃ agnouerat vt ꝺelegat⁹ pape ꝑmoꝛtuꝫ vl' ꝑsuppositio q ab eo ꝑus fuit appellatũ. loq̃t' tex. ĩ ꝓncipe q̃ nõ subiic̃it' legi ꝺm Hosti. ꝛ Jo. an. ꝛ no. singlr bãc vltimã so. infert' em̃ ex cã q papa nõ põt vt suspectus recusari. ñ em̃ ꝑsumit' q velit ꝙ iusticiã ꝓcedẽ. ar. xl. di. c. j. ꝛ ix. q. iij. i. c. cũcta ꝑ mꝺm. ꝛ. c. ꝑ ꝓncipalẽ. ꝛ vide ad ß qꝺ dixi ĩ. c. cũ venissent de iudi. ꝛ i. c. cũ ꝺilecta. de ꝓbar. vti. vel inuti. fac. l. prie. ff. ꝺ his q̃ insteſta ꝺelen. ¶ Jn gl. ij. ibi ad solꝰnẽ pẽsiõis noie eccl'ie. No. gl. et ß vltia ꝛba soluũt formalr ꝓriũ. nã dũ tolerat' ĩ eccl'ia tenet' ꝑ ea rñdere ꝛ ꝑ ꝙs põt ꝙdẽnari noie eccl'ie ꝛ effect⁹ ꝺẽnata ꝛ nõ ꝑlat⁹ seu admĩstrator. ad ß. l. p⁹ morte. ff. q̃ ex fac. tu. ꝛ. c. si gratiose ꝺ rescp. li. vj. ¶ Jn gl. in ꝛ. ꝙsuetudie ibi q̃ ꝺat ius eligẽdi. põdera bñ ß ꝛba gl. vẽ em̃ ꝑ ß sentire q ius pñtandi poterit acgri ꝑ ꝓpr'm seu laicũ ex sola ꝙsuetudie seu ꝑscriptiõe. ꝛ hãc opi. tenuit ꝺ. marsilius ꝺoc. Jo. an. ad quã inducebat istũ tex. ĩ eo q ꝺi ꝺ antiq̃ ꝙsuetudie pñtatio ß ptinebat ad ꝓpr'm ß Jo. de mõte murlo disputãdo tenuit ꝓriũ quẽ sequit' Archi. ĩ. c. hortamur. lxxj. di. vbi m'ltũ plene seq̃tur istũ articulũ ꝛ ad istũ tex. rñdet q ꝙten⁹ facit mentionem ꝺ ꝙsuetudie fuit allegatõ ꝑtis ꝛ nõ pape. nã solũ papa fiꝫ ꝺauit se qr ꝓpr's erat ĩ quasi possessiõe pñtãdi quaꝫ possessionẽ poterãt hꝫe vigoꝛe iurispatronat⁹. ꝛ idẽ etiaꝫ posset dici ad id qꝺ allegabat' ꝙsuetudo antiq̃ ñ poterat vigoꝛe ꝑonat⁹ hꝫe pñtatiõꝫ ab ãtiq̃ ꝙsuetudie. nã ꝙsuetudo ꝑt ꝙcurrẽ cũ iure cõi. vt ĩ. ca. lopite de cens. Jo. an. ß tꝫ ꝑmã ꝑtẽ ꝛ assũpsit postmodũ mãm diſputãdi ꝛ posuit disputatõꝫ ĩ regl'a q alicui de re. iu. li. vj. ĩ mercu. ꝛ ibi tãdẽ ꝙcludit q ꝙ eccl'iam liberã nõ ꝑt laicus ꝑscribẽ iuspr̃onat⁹ qr eẽt acq̃rere istud ius annexũ spũali ꝙ eccl'iam qꝺ eẽ ñ ꝑt ar. ĩ. c. massana. j. e. ß si eccl'ia bẽbat pr̃onũ tẽ põt laic⁹ ꝙ patronũ ꝑscribẽ istꝺ iuspr̃onat⁹ qr exq̃ istud ius cõpetit laico vĩ ꝑscriptibile ꝑ aliũ laicũ. ego plene istũ articl'z exaĩnaui ĩ q̃dã diſputatõe q̃ incipit Augeri. ꝛ ibi ꝙclusi q ꝫ ista opi. Jo. an. tã ꝛ cõior ꝓbaret' ĩ practica quã moderni cõit' sequũt'ur ꝺe mero iure pl⁹ placz mihi opi. ꝺñia mouebar ꝑ rõnez inco ̃uincibilẽ. certũ ẽ q laic⁹ nõ ꝑt postidẽ ius spũale ꝛ ꝑ ꝙs nec ꝑscribẽ. vt ĩ. c. cũm de ꝑscrip. ꝛ ĩ. c. massana. ꝛ ĩ. c. sacrosanc. j. e. ita nec ius annexũ spũalitati sic̃ est ius pñtãdi qr ꝺe ꝙneris idẽ ẽ iudiciũ. vt ĩ. c. q̃to de iudi. ꝛ ca. preterea de transact. et in. c. de iure de iurepa. et in. c. trãslato de ꝙsti. cũ si. vbi iuspr̃onat⁹ ꝑ oĩa cẽset tãq̃ ius spũale rõe annexiõis. si g̃ laic⁹ nõ ꝑt mero iure illꝺ ius possidẽ g̃ nec ꝑscribẽ qr ꝑscꝑtio nõ ẽ sine possessiõe vt ĩ regl'a sine possessiõe. li. vj. ꝛ ĩ. ꝺ. c. cãm. nõ ob. si dicaꝭ q ist' ius ẽ possedibile ꝑ laicũ. vt. j. de iurepa. ꝑto tũ. qr respõdeo q istud ius fuit gratiose laicis ꝙcessuꝫ nõ oib⁹ ß pr̃onis dũtaxat fauoꝛe eccl'iaꝝ vt laici indu-cerent' ꝑ acq̃sitionẽ ist⁹ iuris ad ꝙstituendũ fũdãdũ ꝛ ꝺotandũ eccl'ias. vt. ĩ. c. q̃m. j. de iurepa. habilitatio ergo certaꝝ ꝑsonaꝝ ex cã subiecta nõ ꝺꝫ extẽdi ad alias ꝑsonas in quib⁹ nõ ꝙcurrit cã sup qua fundat' illo habilitatio. ar. xvj. q. j. general'r. ꝛ ĩ. c. cũ cessãte de ap. nã et priuilegiũ nõ ꝺꝫ extendi ad ꝑsonas nõ priuilegiatas vt in. c. sane de priuil. ꝛ. vj. q. j. petisti ius ergo pr̃onatus ẽ possedibile ꝑ patronũ ex gra ꝙcessa a canone ꝑ quam ꝑdictã. ergo nõ seq̃t' q sit pariter ꝑ alium laicum possedibile ĩ q̃ nõ concurrit ꝺispõ canonica nec causa.

p̄dicta.7 ad ist̄ū tex.sat̄ p̄t rn̄deri mō p̄dicto.nā papa
i decisiōe solū fundauit se sup possessiōe pl̄i.nā exq̄ nō
apparebat ali⁹ p̄on⁹ 7 pl̄s ꝓpu⁹ p̄ntauerat rectorē p̄-
luptio iuris ē q̄ p̄ntauerit rōe iurispatronat⁹ q̄ eccl̄ia
nō nasc̄it ß oz q̄ habuerit ꝯstructorē.7 iō i dubio p̄su
mēdū ē p possessore.ar.ei⁹ qđ le.7 no.i dcō.c.j.de reli.
do.ß vbi pl̄s fūdaret se ex sola p̄scriptiōe nō video q̄
iure debeat in cā obtinē.vtile ḡ ē vendicāti sibi iuspa-
tronat⁹ vt fundet se non super mera p̄scp̄tiōe ß sup iu-
repr̄onat⁹ 7 q̄ ad illud p̄sumēdū allegat p̄ntatōes pl̄i-
mas 7 tpis cursū.ad ß fac̄ q̄ le.7 no.i.l.cū d i rē ꝛbso.ff.
d vsu.7 qđ no. Jo.an.i.c.vnico de iurepa.li.vj. Jn
gl.i ꝛb.iconomi i fi. No.bn̄ hāc gl.q̄ q̄tidie iūcto tex.so
let allegari. Cū q̄rit̄ an ꝛbalis sn̄ie sint ꝓcipiēda i p̄sonā
pcuratoris p̄ntis an i p̄sonā dn̄i abn̄tis: nā iste tex.fa-
cit q̄ ēt d iure canonico ꝛbalis sint ꝓcipiēda i p̄sonā p-
curatoris seu iconomi.d iure ꝛbo ciuili ē tex.i.j.C.d sē.
7 int̄.om.iudi.q̄ adeo stricte hāc obꝭuātiā exigit vt di-
sponat sn̄iam eē nullā q̄ fuit lata i p̄sonā dn̄i q̄ nō fuit
i iudicio 7 nō i p̄sonā pcuratoris p̄ntis. Jn ꝓriū tn̄ gl.
adducit.c.lz.j.d pba.7 fac̄.c.suscitata.j.d in inte.relti.
vbi tn̄ gl.j.no.dicit q̄ eccl̄ia nō multū curat de ista so-
lēnitate. vn̄ tz sn̄iaz ꝑm illā gl. d iure canonico siue sit
lata i p̄sonā pcuratoris p̄nt̄s siue dn̄i abn̄tis.7 tenebis
mēti illā gl.ß tn̄ i effectu gl.vult q̄ vbi ꝛbalis sn̄ie n̄ p̄nt
recte ꝓcipi i p̄sonā pcurator̄ tūc p̄nt sine vitio forma
ri i p̄sonā dn̄i abn̄t̄s 7 iō dixit q̄ i cauꝭ mr̄imonialibus
7 alīs spūalib⁹ necnō 7 cāis criminalib⁹ ꝛbalis sūt ꝓcipiē-
da i p̄sonā dn̄i.nā si agit̄ de mr̄imonio nō p̄t pcura-
tor ꝓdēnari ad reddēdū debitū vxori. Jtē si agit̄ vt cle-
ric⁹ ꝑuen̄t bn̄ficio nō p̄t pcurator p̄uari cū titul⁹ nō in
bereat p̄sone sue 7 p̄sone dn̄i. Jtē i cā criminali si imie-
ret pena relegatiōis nō debēt relegari pcurator. 7 idē
i silib⁹ t̄minis. Sz i alīs i q̄b⁹ sn̄ia p̄t recte ꝓcipi i p̄so
nā pcurator̄ gl.posuit ꝫ duas opi.anticq̄ legistarū.
nā q̄dā dixerūt vt Jo.basian⁹ 7 Bulga. q̄ siue dn̄s fu
it i iudicio a p̄ncipio siue nō exq̄ pcurator postea int̄-
uenit ferēda ē sp̄ sn̄ia i p̄sonā pcurator̄ 7 adūte q̄ gl.
ꝫ repit̄ cōit̄ corrupta.nā all̄. Ja.balduinū. 7 dz dicere
Jo.basian⁹. vt no.i.d.l.j.scd̄a opi.fuit martini dicēt̄ 7
tenētis qđ tūc pcurator ē ꝓdēnād⁹ q̄n dn̄s nūq̄ fuit i
iudicio.sec⁹ āt si dn̄s fuit a p̄in⁹.i iudicio 7 litē ꝓtesta-
t⁹ ē 7 ß difficultas p̄ncipal̄r ort̄ pp ter.d.l.j.ibi em̄ pō
derat̄ q̄ dn̄s nō fuerat i iudicio 7 iudex ꝓdēnauit pcu
ratorē. vn̄ sūpsert multi ar.a ꝓrio sensu q̄ si dn̄s fuit a
p̄n⁹.i iudicio nō dz pcurator.ß dn̄s ꝓdēnari q̄ ipe do-
min⁹ p testatōz ē effect⁹ dn̄s istātie. sz gl. ista nō valēs
discernē ꝛbitatē pp arduitatē q̄nis ꝓcludit vt omniū
opi. saluet̄ vtile eē ferre sn̄iaz i p̄sonā vtriusq̄ .s. dn̄i 7
pcuratoris.7 ß fuert ꝛbalis glosatoris iuris ciuil̄.i.d.l.j.
vbi i effectu hz ista gl. Sz ꝫ vltimū ꝓsiliū insurrexerūt
q̄dā doc. vt no.i.d.l.j. dicētes q̄ ꝑm istam practicā fru-
stratoriū eēt i ꝓsiliū. l.i.l.furti i.§.siq̄s alieno noīe.ff.de
bis q̄ no.infa. vbi lex ꝓtulit q̄ si ꝓuent⁹ actiōe famosa
vult vitare infamiā ꝓstituat pcuratorez q̄ pcurator
p̄dēnabit̄ nec ipe efficiet̄ ifamis cū sit ꝓdēnatus alieno
noīe. nec dn̄s cū sn̄ia nō fuerit lata i p̄sonā suā. 7 d itel
si iudex ꝓdēnaret pcuratorē p̄ntē 7 dn̄m absentē non
tenēt sn̄ia respcū dn̄i. ar.l.si mihi 7 titio.ff.d ꝛb.ob.ß so
lū tenēt i eo q̄ fuit ꝓdēnat⁹ pcurator.7 sic dn̄s euitarz
i p̄cedēti casu infamiā. Jo.an.ß mirat̄ de illa subtilita-
te legali vt sn̄ia corruat ex eo q̄ fuit lata i p̄sonā dn̄i 7
nō pcuratoris.nā exq̄ ꝓsensu meo pcurator int̄uenit i
iudicio nō appet rō sufficiēs q̄re nō valeat sn̄ia lata in
p̄sonā meā. Sz tu vide rōem h⁹ subtilitat̄ legal̄ satis
bonā 7 optimā p Bar.in.l.j.7 i.l.stipulatio ista.§.siq̄s
insulā al̄s i.§.si stipulor.ff.d ꝛb.obl̄.fuit em̄ ß legal̄ p
uisio fūdata sup.l.q̄cūq̄.ff.d ac.7 obl̄.vbi dz q̄ ea que
nos gerim⁹ dn̄t sumere initiū ex p̄sona nr̄a al̄s nō valz
q̄d agit̄ quēadmodū em̄ in ꝯctu oz q̄ pcurator ꝓcipi
at ꝛbalis i p̄sonā suā nō aūt i p̄sonā dn̄i. vt in.d.l.q̄cūq̄
7 no.i.l.multū int̄est. C. siq̄s sibi vl̄ alteri. ita 7 i isto q̄s
ꝯctu. nā i iudicio q̄i ꝯbit̄ vt i.l.ij.ff.d pecu. ḡ oz q̄ ꝛba
ba ꝓcipiant̄ i p̄sonā illi⁹ cū q̄ fuit iste ꝯctus 7 p ß ꝓclu-
dit Bar. 7 bn̄ q̄ nō ē spāle i sn̄ia sed idē ē i q̄libet actu
iudiciali in q̄ int̄uenit pcurator. vt i ꝓtestatiōe 7 si. et
idē q̄n pcurator int̄uenit ex postfacto. nā id qđ secum
gerit̄ dz ꝓcipi i p̄sonā suā rōe p̄dicta. His p̄missis tan-
q̄ ꝑ fundamento vt plene habeat̄ mā b⁹ gl. ꝓcludēdo
i effectu dcā doc. vtriusq̄ iuris distingue q̄ aut i iudi-
cio int̄uenit defensor aut ꝓiūcta p̄sona aut pcurator
simpl̄r aut admīstratō gnāl̄ vt ltim⁹ puta iconom⁹ vni
uſitat̄ tutor curator 7 sil̄es. ꝓmo casu aut dn̄s sciebat
q̄ ali⁹ eū defendebat sine mādato. 7 tūc idē i eo qđ i p
curatore nā p̄sumit̄ q̄ habeat mandatū vel dn̄s patiē
do tacite sibi vt dare mandatū. ar.in.l.q̄ patit̄.ff.māda
ti. tenuit Bar.in.d.l.j. 7 Jnn.in.c.ex pte decani de re-
scrip. aut defensor agebat ignorāte dn̄o nā q̄libet pōt
alīū defendere p̄stita cautione de iudicato soluēdo. vt
no.in.c.j.de pcu.i gl.7 tūc ꝛbalis sn̄ie sūt ꝓcipiēda in p̄so
nā ip̄ius defensoris noīe tn̄ absentis quē defendit. pu-
ta ꝓdēnam⁹ talē defensorē noīe talis 7c. vt i.l. libto. §.
f.ff.de neg.gest. tz Bar.i.d.l.j. scd̄o casu dic idē nam
ꝓiūcta p̄sona nō admittit̄ vt pcurator.l.iij.ff.iud. sol.
vn̄ faciūt ꝓiūcte p̄sone nō nocet absenti si nō vult illa
gesta ratificare. vt i.l.j.C. q̄b⁹ res iudi. nō nocet. vn̄ in
ter ꝛbalis dispositia sn̄ie ꝓcipiet i p̄sonā ꝓsāguinei agē
tis. ß ꝛbalis executia i p̄sonā ꝓsanguinei abn̄tis. vn̄ dicz
iudex ꝓdānam⁹ talē reū ticio actori noīe talis ꝓiuncti
sui ad soluēdū mille suo ꝓiūcto. nā dēs scire 7 tenē mē-
ti q̄ lz ꝓiūctus possit agē ꝑ ꝓiūcto sine mādato p̄stita
cautiōe d rati habitiōe. vt i.l.sed 7 be.ff.de pcura. 7 in
c.nōnulli in fi. 7 i.c.ex pte decani de rescrip. tn̄ ꝓiūcte p̄-
sone nō recte soluit̄ ß solutio dz fieri dn̄o 7 si nō ē p̄ns
debz pecunia deponi i loco tuto. vt no.p gl̄.et doc. i.l.
vero pcuratori.ff.de solu. et ex hoc bēs practicā ꝓficiē
di libellū q̄n ꝓiūctus agit ꝑ ꝓiūcto vt ꝓcipiat ꝛbalis di-
spositia 7 executiua ꝑm q̄.s. dixi de sn̄ia. Tercio casu
q̄n int̄uenit pcurator simplex tē ꝛbalis q̄ recte n̄ p̄nt cō
cipi i p̄sonā pcurator̄ dn̄t ꝓcipi i p̄sonā dn̄i. vt no.ß
7 i.d.l.j.tn̄ dz iudex conari q̄tū p̄t vt ꝛbalis dirigibilia
i p̄sonā pcurator̄ n̄ dirigat i p̄sonā dn̄i.ß si ꝛbalis p̄nt
recte ꝓcipi i p̄sonā vtriusq̄ tūc aut dn̄s nūq̄ fuit i iu-
dicio 7 tē ꝑm oēs dn̄t ꝛbalis cōcipi i p̄sonā pcurator̄ p
d.l.j. aut dn̄s fuit a p̄ncipio i iudicio sed postea dedit
pcuratorē. 7 i ß cāu sc̄ opi. ꝑm Bar. 7 mihi satis placz
vt ea q̄ sequūt̄ debeāt geri i p̄sonā pcuratoris p rōnē
p̄dictā. si aūt alit̄ fieret nō teneret sn̄ia d iure ciuili. vt
i.d.l.j.ß d iure canonico plz mihi opi. gl.i.d.c.suscita-
ta. q̄ exq̄ hēm⁹ ꝓsensū dn̄i nō ē curādū de ordine ꝛbo
rū. ar. ex his q̄ le. 7 no.i.c.j.d pac. 7 j.q.vj. q̄tiēs 7 xxiij.
di. psalmista. tn̄ ad maiorē cautelā p̄t i pdcō casu ꝑua
ri ꝓsiliū b⁹ gl. 7 d.l.j. vt ferat̄ sn̄ia in p̄sonā pcurator̄
et dn̄i nō vt dn̄s ꝓdēnet̄ directe ß i p̄sonā pcuratoris
vtputa ꝓdēnem⁹ talē pcuratorē sempronij 7 ipm sem
pronium in p̄sonam sui pcuratoris. 7 hoc fuit de mēte
Bar.i.d.l.j. 7 ē vtile ꝑuare hāc practicā q̄n dn̄s aliq̄n
fuit i iudicio vt ꝫeuitet̄ opi. p̄missē. ß si dn̄s nūq̄ fuit in
iudicio nō ē op⁹ ꝑuare illā practicā q̄ tūc ꝑz oēs recte
ꝓcipit̄ sn̄ia i p̄sonā pcuratoris. vt in.d.l.j. Quid āt si
ß cāu ferat̄ sn̄ia i p̄sonā domī p̄sentis. 7 ꝓcludit Bar.
in.d.l.j. valē sn̄iam q̄ dn̄s ē vtilit̄ dn̄s instantie. q̄a ex
his q̄ agūt̄ i iudicio ꝑ pcuratorē vtilis actio acquirit̄
dn̄o 7 directa pcuratori. vt i.l.si pcurator. 7.l.in cau-
se in fi.ff.d pcur. vide bo.gl.in mā in.c.j.d vsu.li.vj. q̄
no. ponit an 7 q̄n 7 q̄d q̄rat̄ dn̄o ex facto pcuratoris.
vn̄ exq̄ dn̄s ē p̄ns 7 ꝓsentit sn̄iam in se ferri valebit sen
tentia. secus si esset abn̄s rōne p̄dicta. Ex his infert̄
ad quotidianā q̄nem. pone q̄ pcurator semper fuit

Ny verba sentēcie sm̄ regrip̄tēda
7y p̄sonam p̄tie p̄nt̄ (illegible)
p̄sonam dn̄i absentis

in iudicio ꝫ dñs fuit citat⁹ ad sñiam q̄ nō ꝓparuit nūq̄d teneat sñia lata ꝯ dñm tāq̄ ꝯ ꝓtumacē: dō. Lambertus d̄ rāponib⁹ vt refert 7 seq̄t. Bar. in. d. l. j. cōsuluit q̄ nō. q̄ ex q̄ dñs ꝓstituit sel ꝓcuratorē dēclarauit aīz suū q̄ volebat p alium litigare ḡ ñ dēbuit iudex citare dñm ad sñiam audiēdā nec dñs tenebat ꝓparē q̄ cui libz ē ꝓcessū ꝓparē p ꝓcuratorē vt ī. l. j. ff. dē ꝓcur.

¶ Quarto 7 vltio cāu cū hñs generalē admīstratiōz fuit ī iudicio. dic q̄ nō refert an ꝟba sñie ꝓferāt ī ꝓsonā suā an in ꝓsonā dñi ꝑm bar. i locis ꝑall. 7 ꝫ cāu dicē ipe pñt itelligi iura canonica. q̄ nō vident facē dīam ī hac materia. nā loquūt ī iconomo eccl̄ie vl alteri⁹ vniuersitat̄ ita loq̄t. c. lz. 7. c. suscitata ꝑal. 7 rō b⁹ dcī est q̄ general admīstrator ꝓt ꝟba ꝓcipe ī ꝯctu ī ꝓsonam dñi q̄ pōt illi directe acq̄rere cū hēat ltīmā admīstratōez. vt ī. l. eū q̄. §. si actor. ff. dē ꝓsti. pe. ḡ idē dicēdū ī iudicio vbi q̄ ꝓbit. vt. s. dixi. 7 ex ꝑdcis hēs hāc materiā dēclarata. ¶ Jn gl. ī ꝟ. p multa tpa ī fi. No. istā gl. ex q̄ iūcto tex. hēs q̄ qñ agit possessorio ad ꝓstationez census vl pēsiōis subtracte nō ē necesse allegare casuz q̄re dēbeat pēsio vl census ꝫ satl ē dicē q̄ erat ī possessiōe pcipiēdi 7 nouit fuit sibi subtracta. vt satl ꝓbat ꝫ ī lra. 7 idē nōuit Jnn. ī. d. c. puenit d̄ censi. Si āt agit petitorio 7 sup ꝓprietate iurl pcipiēdi censū seu pēsiōz d̄z allegari cā. ita d̄z itelligi. c. puenit d̄ censi. ꝑall. 7 rō ꝑmi dcī ē q̄ spoliat⁹ añ oīa d̄z restitui nec d̄z añ restitutōz admitti aliq̄s sup iure ꝓprietatis. vt ī. c. fi. dē or. cog. ¶ Sz ꝯ hāc gl. 7 tex. op. vī ei q̄ nō possit agi possessorio sup solone pēsiōis vel census q̄ ī istis obligatiōib⁹ ꝓsonalib⁹ nō ē repire possessionē nec ꝓprietatem lz em̄ tu sis mihi obligat⁹ ad ꝓstādū oī anno certā pensionē nō tñ ꝓp ꝫ possideo ꝓsonā tuā vel aliq̄d q̄ ībereat ꝓsone tue ꝫ solū ꝓsonal̄r obligat⁹ es ad ꝓstationē ḡ nō posses agere possessorio cū ñ possit ꝓtingē spoliatio vbi nō ē possessio. xxxij. q. ij. q̄ ꝟo nō formatū. 7 in c. ad dissoluēdū d̄ dspō. ipu. 7 ñ possit ꝑ dbito agi possessorio vī tex. ī. l. fi. ff. q̄ bo. So. ꝓpt ꝫ ꝓtrariū Ja. d̄ are. ꝑe. 7 Li. ī. l. si certis ānis. C. d̄ pac. insurrexerūt ꝯ dispōnē b⁹. c. dicētes. q̄ ꝯ. c. querelā op⁹ ē q̄rela q̄ innuat q̄ istud. c. in ꝫ nō ꝓcedat d̄ iure. ꝫ locuti sūt ꝑm eoz morē. nā qñ nō itelligebāt canones nō valētes aliter rndere dicebāt q̄ ꝑ errorē ꝓcesserant. Li. tñ postmodū 7 Jo. an. ī. c. puenit ꝑal. 7 aliq̄d sensit ꝫ 7 Bar. ī d. l. fi. dāt aliū itellectū q̄ iste tex. ꝓcedit ī obligatione reali. nā pēsio dēbebat ab eccl̄ia scī saluatoris forte ꝑ aliq⁹ edificijs antiq̄s vñ erat ī eis dare q̄ possessionē 7 ꝓprietatē. sec⁹ qñ obligatio eēt mere ꝓsonal. nā ī ꝑ intellectu ꝓueniūt oēs 7 tc lra ē clara. 7 d̄z intelligi q̄ ecclesia fuit restituta ad possessiōz ꝓstinā recipiēdi ānuā pēsiōz. ꝫ ꝓt itelligi 7 sc̄do mō ēt ī obligatiōe ꝓsonali. l q̄n ñ appet d̄ q̄litate obligatōis. lz ei ñ sit dare possessiōz vl q̄ ex ānua ꝓstatiōe ꝓsonali tñ ꝯponit q̄dā stat⁹ ad quē pōt peti vt fiat restitutio. 7 ꝫ mō ꝓt intelligi iste tex. vt pz ex ꝟerb sñie vbi papa ñ restituit istā eccl̄iam ad possessiōz: ꝫ ī eū statū ī q̄ erat ꝑus ꝛc. vt pz ī fi. lre. 7 hūc intellectū tenuer̄t dō. an. 7 dō. car. ꝑ q̄ allego. glo. no. ij. q. ij. null⁹. q̄ dic q̄ excōicat⁹ iuste pōt agē vt ante oīa restituat̄ ad cōionē ꝓstinā 7 tñ ibi ñ ē dare possessionē vl q̄si ꝫ poti⁹ ē q̄dā stat⁹. Ex ꝫ iferē q̄ ñ solū cū q̄s spoliat̄ possessiōe vl q̄ pōt agē ad restōnē sed etiaz cū imutat̄ stat⁹ su⁹ violent̄ 7 iuste pōt agē vt restituat̄ ad ꝓstinū statū 7 fac optīe ī ar. c. fi. d̄ resti. spol. vbi agitur possessorio ꝑ libertate possidēdi. 7 iste intellect⁹ vī tenendus ꝑm bonā eq̄tatē iuris canonici. sz dē iure ciuili 7 ꝑm subtilitatē etiā iuris canōici nō bñ video q̄ iste intellect⁹ possit sustētari. nā si solui oī āno tibi. x. nō tñ sequit q̄ sim obligat⁹ ad solnēdū ī futurū vl ꝑ hoc tu cōstituaris ī possessiōe vl ī statu pcipiēdi oī anno in futurūnā q̄libet ꝓstatio hz suū effectuz. s. donatiōis. vñ nō cansat̄ ali⁹ effect⁹ vt oriat̄ ex hoc obligatio ī futuꝝ ad hoc q̄d no. Bar. in. l. cū ī rē ꝟso. ff. d̄ vsu. Jō si cesso a solone nō video q̄ mō tibi cōpetat possessoriū. Ad istū tex. posset rnderi tenēdo ꝓmū itellectū q̄ ꝫ fiebat solū noie eccl̄ie 7 sic erat obligatio realis. 7 ad materiā vide q̄d no. in. d. c. peruenit. Et ex ꝑdictis infert̄ ad qōnem quotidianā q̄ si tu ꝑ certa re soluebas mihi oī āno pēsionē 7 nūc dēnegas soluere possū agere possessorio ꝫ. ¶ Jn glo. fi. in fi. Nota ꝓcedētē solutionē facit ad id q̄d. s. dixi q̄ ꝯ eū q̄ soluit occasiōe certe rei possum agere possessorio si nunc d̄negat solue. Sed ꝯ tex. op. nā respectu pēsionis vnica fuit petitio q̄ petebat ieonom⁹ pēsionē subtractā sibi restitui. et papa in sñia cōdēnauit in duobus. nam ꝓmo cōdemnauit in futuruz sc̄o ad pensionē subtractā in preterito. So. hostien. tz q̄ duplex est petitio licet ꝫ nō dicat. Alij vt Jnno. dicūt q̄ ad illā petionē veniebat accessorie pensio subtracta dē ꝓterito. nā in iterdicto vñ vi venit oīs cōmoditas adempta ratione spoliatiōis. vt no. ī. c. grauis dē resti. spo. 7 in. l. j. §. hoc interdictū. ff. dē vi 7 vi ar. 7 hoc so. bona lz em̄ interdictū vñ vi nō dē. ꝑ re mobili. vt ī d. §. hoc interdictū. 7 no. in. c. pastoral̄ dē cau. pos. 7 ꝑ prie. tñ bona mobilia veniūt accessorie ād rē immobilē subtracta z. vñ si expulisti me violenter dē domo et peto me restitui ꝑ interdictū ad illā domū veniūt accessorie oīa vtensilia q̄ erāt ī illa domo q̄ restituere est ī pristinū statū reponē. Sz ꝯ hoc 7 cōtra tex. op. nā interdictū vñ vi nō dat̄ nisi ꝓ rebꝫ soli. i. ꝑ rebus immobilibus adherentib⁹ solo vt in. d. §. hoc interdictū sed ꝫ ñ agebat̄ ꝑ rebꝫ immobilib⁹ sed ꝑ iuribꝫ incorporalib⁹ q̄ nō adherent solo. So. dic Jnno. q̄ directū interdictū vñ vi cōpetit ꝑ rebꝫ soli mō ꝑdicto. sed vtile interdictū cōpetit etiā ꝑ iuribꝫ subtractl vt hic. 7 dī vtile q̄n ꝟba legis nō ꝓueniunt casui imminenti sed mens dūtaxat. vt plene no. ꝑ Li. in. l. ex placito. C. dē re. ꝑmu. vel sc̄do pōt dici ꝑm Jnn. q̄ hic agebat̄ officio iudicis. ar. in. c. ij. dē offi. iudi. vel posset hodie agi ꝯdi bui⁹. c. que relā. q̄ d̄ no. tractat etiā hic Jnno. q̄l ꝑdat̄ possessio iurīñ incopaliū 7 ꝑsertim iuris eligendi. et vide ꝫ ꝑ cum 7 d̄ hoc vltio. s. respectu iuris eligēdi vide ꝑ fede. d̄ se. ꝓsl. xcvij. vbi recitat ordinarie hec dicta Jnno. et ista sufficiant. Abbas.

Quum vinton. Eligētes sciēt̄ indignū ꝓuati sl̄ ptā te eligēdi ī electiōe q̄ ꝑ occurrit facienda. h. d. Diuidit ꝓncipal̄r ī tres ptes. Jn ꝑma ponit vota eligētū diuisa 7 allegatōes vni⁹ ptis. Jn sc̄da ibi illi ꝟo ponit allegatiōes alteri⁹ ptis. Jn t̄cia ibi nos igit̄ ponit sñiam. ¶ No. ꝑ q̄ aliq⁹ dē capl̄o eligētib⁹ scient̄ idignū ptās nō recedit a capl̄o ꝑ idignitatē 7 dlictū q̄rūdā ꝫ residet penes alios q̄ ñ dēliq̄rūt lz pauciores nūero 7 isti repñtāt totū ca. sec⁹ aūt vbi oēs electores dēliquissēt. tc. n. ꝑꝑe fit ptāt̄ dēuolutio 7 vtrūq; dēm ꝑbat̄. ꝫ. e. bōe. 7 dic vt lati⁹ ibi dixi. vñ vt dicit ꝫ pcōia ē int̄ ius r̄sidētie 7 ius dēuolutōis ptāt̄. dēuolutō ptātis fit cū oēs dēliquūt q̄ tūc capl̄z ꝓdit ptātē eligēdi. residētia ꝟo fit qñ aliq⁹ d̄ capl̄o dēliquūt ꝑꝑ q̄d ꝑuāt̄ ptāte eligēdi. nā tē ptās ꝑꝑe ñ dēuoluit ꝫ residet penes nō dēliquētes ꝓstituētes totū capl̄m. nā q̄ēadmodū ī cāu mort̄ nālis aliq⁹ tñ d̄ vniūsitate remanēte ptās nō dēuoluit sz dī residē penes supstites etiā si sint vn⁹ dūtaxat. vt ī. l. sic. ff. q̄d cuiusq; vniū. noie 7 i. c. g̃ tñ. s. ti. ꝓxi. ita 7 ī cāu ꝓuatiōis ꝑꝑ dlictū. bñ t. n. isti ꝑ mortuis. ar. xvj. q. j. i. §. eccē. ¶ Sc̄do no. q̄ bi penes q̄s r̄sidet ptās capl̄ar̄ ꝑñt ꝓuat̄ a iure ꝑꝑ corꝫ dlictū cōi care ptātē eligēdi ñ ḡ inhabilitant̄ illi ꝓsus ꝫ solū ꝓuant̄ q̄ q̄dē ꝓuatio cū cedat ī fauorē nō dēliquētū penes q̄s residet ptās pōt ab eis remitti. 7 ad ꝫ q̄tidie allegat̄ iste tex. sec⁹ aūt vbi isti eēnt ihabilitati seu ab officio suspensi q̄ tunc nō possent ꝑ alios habilitari. vt ī. c. cū dilect⁹. d̄ ꝓsue. 7 ī. c. illa. 7 q̄d ibi no. j. e. fac̄ cle.

vt hi q̄ de eta. 7 q̄li. Sic̄. n. p̄nt illi de capl'o ex̄neos admittē ad eligēdū vna cū eis. vt ī. c. cū eccl'ia sutrina. de cā pos. 7 ꝓpue. ita p̄nt admittē istos ꝺ collegio lz ea vice sint p̄uati iure eligēdi ꝓpter ip̄oz ꝺignitatē. an ām maioꝛ ps possit admittē ex̄neū vl' p ea vice p̄uatū iuita minoꝛe pte. vide Jo. an. post cōpost. in. c. scriptū. j. eo. vbi notāter ꝓcludit q̄ nō quin imo vn⁹ soli⁹ q̄ꝺictio obuiat ꝺispōi oīm. ar. ī regl'a i re cōi. de re. iur. li. vj. 7 i. l. sabin⁹. ff. cōi diui. Et ex ꝟ no. casū in q̄ ꝺispositio maioꝛis p̄tis de vniu̅sitate nō p̄ualet ꝺispōi seu cōtradictiōi mnioꝛis p̄tis qꝺ vi q̄. c. j. de bis q̄ fi. a ma. p. ca. 7. l. q̄ maioꝛ. ff. ad munic. Sz ꝺic q̄ria ista p̄cedē in negocijs spectantib⁹ ad vniuersitatē 7 vbi cā ſubest ꝺisponendi ita q̄ necessitas vel vtilitas ſuggerit ꝺispōi maioꝛis p̄tis. sed vbi ista cessat oꝛ q̄ oēs sint in concordia. ita notanter voluerunt glo. 7 Jnno. in. c. cū omes de cōsti. idē. ꝺic vbi id de q̄ agit̄ spectat ad singl'os. ius eū 7 p̄tās eligendi spectat ad quēlibet ꝺ vniuersitate p parte. vñ interest cuiusl'ibet ne founseci admittant ad eligēdū cū pluribꝫ admissis minus valet vox cuiusl'ibet. ar. ī. c. cū in. ꝺ ꝓsti. Hinc ēt dixer̄t doc. in. c. scp̄tū de ꝓmittere in aliquā p̄tātē eligendi. q̄ nō p̄nt oēs de collegio vno q̄ꝺicēte ꝓmittere in aliquā p̄tātē eligendi. q̄ nō p̄nt isti ius singlor̄ deteriorare eis inuitis. facit qꝺ ī sil'i nō in. l. j. C. q̄ sit lon. ꝓsue. secus ꝺicit Cōpost. in. ꝺ. c. scp̄tus si maioꝛ ps vult aliq̄s introducē p ꝓsilio bñꝺo tūc eū q̄ꝺictio minoꝛis p̄tis nō ob. ar. c. obeūtibus. lxiij. ꝺi. nā ꝟ casu non deteriorat̄ ius singl'oꝛ ꝟ ꝓmouer̄ vtilitas collegij 7 iuris ꝓsilio obtpat̄. de q̄ in. ꝺ. c. obeuntibus. ℣ Jtē no. ar. op. ex tex. q̄ legitimat⁹ p rescriptū p̄t p moueri ad ꝺignitatē epalē si legitimatō fuit facta per sedē aplicā qꝺ tenet ꝺic quedaz glosella q̄ē singl'aris. qꝺ an sit vez indistincte super eam subijciā. Et ex ꝟ 7 ex tex. collige papā posse legitimare laicū quod est indubitatum quo ad ꝺignitates eccl'iasticas. vt in. c. per venerabilē. 7 quod ibi no. qui fi. sint le. An aūt p̄sit talis legitimatio quo ad successionem et alia tēpoꝛalia. ꝺic vt ibi ꝺixi. ℣ Jtē no. q̄ p̄uati p̄tāte eligēdi possūt repelli ab electōis actu per viam exceptiōis. cum enim isti sint p̄uati ipo iure nō est opus q̄ ferat̄ sn̄ia. q̄ icō tenēti p̄tās icepit residē penes alios. vñ valeret electio ab alijs facta lz nulla p̄cesserit sn̄ia vel ꝺeclaratio supalioꝛ p̄uatōe. vt apte colligit̄ ex. c. bone. et. c. dudū. s. eo. nā ibi electō facta a pauciorib⁹ q̄ nō ꝺeliquerant p̄ualuit electōi maioꝛis p̄tis q̄ ꝺeliquerant nulla p̄cedēte sup ꝺicto seu p̄uatiōe suia p̄uatia seu ꝺeclaratoꝛia. ℣ Ultimo no. ex fi. l're q̄ eligētes scient̄ indignū nō st̄ p̄uati p̄tāte eligēdi p totā illā vacationē. ꝟ in p̄ma electione q̄ occurrit faciēda dūtaxat siue illa habuerit effectū siue nō satis ē. n. q̄ illi fuer̄t p̄uati p̄tāte eligēdi ī p̄ma electiōe. Ex ꝟ em̄ purgatū fuit eoꝛ vitiū lz. Qui. tenuerit oppositū. vt. j. ꝺicā. sed p̄cedēs ꝺctm̄ ē cōe 7 ꝓsonat buic l're 7 seq̄t̄ etiā gl. in. c. si electio. de elect. li. vj. sup ꝛbo integrū. q̄ idē notabiliter ꝺicī casu p̄uatōis ꝓp̄t negligētiā vt solū negligētes sint p̄iuati p̄tāte eligēdi vl' ꝓferēdi ī p̄ma electōe vl' collatōe q̄ occurrit facieda. 7 siue illa habeat effectū siue nō p̄tās incipit residere penes oēs. nā si ī p̄uatōe ꝓpter ꝺelictū boc ꝓtingit vt ꝺic. fort⁹ idē ꝺicēdū in p̄uatione ꝓpter negligentiā nā dolus p̄ꝺerat culpe seu negligentie. vt in ca. sup l'is de rescrip. cū si. ℣ Jn glo. in ꝛ. p̄meruit in fi. nota bāc gl. singl'r. sentit em̄ apte qꝺ p̄ꝺixi. s. legitimatuz p rescriptū aplicā posse eligi ad ꝺignitatē epalē. Cōtra ꝟ ꝺem̄ glo. vī facē ter. ī. c. cū ī cūctis ī p̄n. s. e. vbi ꝺī q̄ eligēdus ī ep̄m ꝺz eē de legitimo mr̄imonio natus sed legitimat⁹ p rescriptū nō fuit nat⁹ de legitimo mr̄imonio cū illa q̄litas legitimitat̄ referat̄ ad tp̄s natiuitat̄ q̄ ꝺz eodē tpe interuenisse iuxta theoricā. Bar. in. l. ex facto. ff. de vul. 7 pupil. 7 in. l. p̄cipim⁹. C. ꝺ appel. sentit glo. ī. c. statutū ī p̄n. sup. ꝛbo canonicī de rescrip. li. vj. 7 forte ob ꝟ Gof. arguit ꝫ ista gl. p̄ adducēdo. l. fi. C. de bis q̄ veniā eta. ip̄e. vbi pz q̄ vbi fit mētio de legitima etate ꝺz itelligi de legitima etate nāli non de ea q̄ supplet̄ bñficio ip̄iali. Jtē appellatiōe mort̄ intelligit̄ de nāli nō aūt de ciuili. vt ī. l. ex ea pte. §. insulā. ff. ꝺ ꝛbo. ob. 7 p glo. xvj. q. j. placuit. ꝺixi ī. c. cuz fis de quer. ꝓiu. 7 ita allegādo in ꝫuū trāsiuit ꝟ Gof. Hosti. seq̄t̄ glo. in ꝟ casu ī q̄in rescpto fit mētio exp̄ssa de ꝺignitate ep̄ali. sec⁹ vbi legitimatio fuisset simplicit̄ fcā. Do. Pe. de an. ꝟ simpl'r secut⁹ ē gl. quātūcūq̄ ī rescrip. nō fiat mētio de ꝺignitate ep̄ali. monet̄ q̄ si ꝓstitutio pape p̄t quē facē legitimū ita q̄ p̄moueat̄ ī ep̄m. vt ī. c. tāta q̄ fi. sint le. iūcto eo qꝺ le. 7 no. ī. c. inotuit. s. e. vbi legitimat⁹ p subsequēs mr̄imoniū p̄t eligi ī ep̄m. idez ꝺicēdū ī legitimato p rescriptū ip̄i⁹ pape cū lex viua nō sit min⁹ potēs q̄ lex mortua. Jtē p̄m eū legitimatio q̄ fit p rescriptū nō p̄t ꝺici ciuilis ꝟ nāl'is. nā restituit̄ ad p̄meuū ius p̄m q̄ oēs legitimi nascebant̄ ī auc̄. q̄. mona. effi. sui ꝓpe fi. Do. an. ꝺistinguit q̄ aut papa p̄cessit p viā ꝺispēsatiōis. 7 tūc p̄cedit opi. Hosti. aut per viā legitimatiōis. 7 tūc p̄cedit ista glo. 7 ex bis passus ista reddit̄ difficilis ī quo sic ꝺicerē q̄ vbi p̄cessit p̄nceps p viā ꝺispēsatiōis. puta q̄ ꝺispēsauit cū illegitimo vt possit p̄uoueri ad ordies 7 ꝺignitates eccl'iasticas. ꝟ ꝺispēsatio nō extēdit̄ ad ꝺignitatē epalez. q̄ in mā restrīgibili vt ē ꝺispēsatio. vt ī. c. j. 7. ij. de fi. p̄sby. li. vj. 7 in. c. q̄ ꝺilectio. de ꝓsang. 7 aff. nūq̄ appellatōe ꝺignitatū venit ꝺignitas ep̄alis. tex. ē no. quē ad ꝟ tenebis mēti ī. c. ꝺilect⁹. iūcto. c. ij. de ꝓcess. p̄bē. 7 ꝟ ꝺictū tenēt doc. in. ꝺ. c. ꝺilect⁹ ī mā ꝺispēsatiōis. Ad idez vide glo. no. in. c. ij. de p̄bē. li. vj. q̄ tz q̄ ī reseruatiōe ꝺignitatū simpl'r fcā nō ꝓpḥendit̄ ꝺignitas ep̄alis q̄ est ꝺignitatū culmē. vt ī. c. pe. de p̄bē. et idē ꝺicēdū vt si fiat mētio de ꝺignitate epali nō extēdat̄ ꝺispēsatio ad ꝺignitatē archiepalē. vñ ꝺispēsat⁹ ī minoꝛi nō vī ꝺispēsat⁹ ī maioꝛi. vt no. in. ꝺ. c. ꝺilect⁹. aut papa. p̄cessit per viā legitimatiōis. 7 tūc ꝺistinguerē sic. q̄ aut papa legitimauit istū vt possit p̄moueri ad ꝺignitates eccl'iasticas 7 tūc ꝺicerē idē qꝺ ī ꝺispēsatiōe q̄ ꝟ legitimatō idē ip̄oꝛtat qꝺ ꝺispēsatio. aut legitimauit eū restituēdo illū p̄meuo iuri 7 antiq̄oꝛib⁹ natalib⁹ ita q̄ ꝺ creuit illi ltīmū ac si fuisset legitime nat⁹. 7 tē nō ē ꝺubiū q̄ talis legitimat⁹ p̄t p̄moueri. ar. in. ꝺ. auc̄. q̄. mo. na. effi. sui. 7 ꝟ casu p̄ōt intelligi ista gl. qꝺ in ꝺubio p̄ceꝺit ī eo q̄ ē natural' obstāte ꝺispōe iur̄ positiui. Quid aūt si obstabat ꝺispō iuris diuini puta q̄ nat⁹ ex mr̄imonio ꝺ̄cto int̄ fratrē 7 sororē nūqꝺ papa possit talē legitimare vt sic talis legitimatio trahat̄ retro ad tp̄s natiuitat̄. vide qꝺ ꝺixi p⁹ Jo. in. ꝺ. c. p venerabilē. 7 aliq̄d teti gi ī. c. l're. de resti. spo. 7 vid ad mā z p̄missā qꝺ no. Jn no. 7 alij ī. c. fi. j. de transla. p̄la. 7 Jo. an. in. c. j. 7. ij. de fi. p̄sby. li. vj. 7 p̄ōt addi ad p̄missa vn⁹ tex. singl'. iur̄. civili ī. c. naturalis si de feu. fue. ꝓtro. col. x. vbi tex. ꝺicit q̄ nat⁹ min⁹ legitime postea legitimat⁹ nō succedit in feudū. qꝺ an p̄cedat in legtimato p sequēs mr̄imoniū no. ibi 7 ī. c. latoꝛ. 7 ī. c. tāta q̄ fi. sint le. ℣ Jn glo. in ꝛ. admiserāt ibi illos admittēdo sibi p̄iudicauer̄t pōderabñ. glo. sentit. n. q̄ ex sola admissiōe ad actū electionis istis p̄uat̄ itm̄ fuit cōicata p̄tās eligēdi q̄ nō poterant ampli⁹ repelli lz nō fuit ꝺeuētū ad electionē. ℣ Et hec glo. facit ad qōnē tactā ꝟ p doc. q̄rūt em̄ pone q̄ isti p̄uati fuerūt admissi p nō p̄uatos et elegerūt idoneū nō p̄uati ꝛbo elegerūt indignū q̄ electio p̄ualuit: 7 cōcludūt q̄ electio eoꝛ q̄ fuerūt p̄uati. qꝛ p admissionē fuit eis cōicata p̄tās eligēdi. Jtē ꝺicūt si post admissionē 7 7 añ electionē moriant̄ nō p̄uati vl' recedūt 7 nolūt eligere. nā poterūt isti q̄ p̄us erāt p̄uati eligē qꝛ p admissionē fuerūt ī coꝛporati capl'o ac si nō ꝺeliq̄ssent. ℣ Jn ea. glo. ibi 7 isti lz sint suspensi ab officio. Nota singularter banc particulā glo. vsq̄ ad fi. que meli⁹ q̄ꝫ alia

glo.ponit effectū ſuſpenſionis a bñficijs.nā ꝓmo vult ꝙ talis ſuſpēſio nō extēdat ad facultatē eligendi. vñ ſi occurrit electio durāte hac ſuſpēſione bñficō ꝓ pōt ſuſpenſus eligere.qđ clariſſime ꝓbat hic eo ꝺ papa pōderat ꝙ nō cōcurrebat tercia electō ī q̄ iſti nō erāt ꝓuati ⁊ tñ durabat triēniū ꝙ qđ illi erāt ſuſpēſi a bñficio inerat g̃ ptās eligēdi potius officō q̄ bñficio. vnđ ſuſpēſus ab officō nō pōt eligere.vt ī.c.cū dilect⁹.s.đ ꝓſue.⁊ ibi plene dixi. Sedo nō.ex gl. ꝙ ſuſpēſio a bñficijs ñ extēdat ad ſuſpēſionē ab officō imo ſuſpenſus a bñficō tenet iterum officiare ī illo bñficio. ad qđ vide gl. ī.c.cupiētes.§.cetex.in.ℵ. bñficijs.j. e.li. vj. Tercō nō ex gl. ꝙ ſuſpēſio a bñficio ſolū ferſ ad fruct⁹ bñficō ꝓ nō aūt ad facultatē adminiſtrādi in ſpūalib⁹ ⁊ tpalib⁹. Circa qđ dubito.nā ſi ē ſuſpēſus a bñficio vī ꝙ nō poſſit ꝫbere noīe bñficij.ar.op.in.c.veritatis.j. de do.⁊ cōtu.⁊ glo.pōt intelligi ꝙ pōt administrare tpalia quaten⁹ administratō ꝓſiſtit in facto ñ aūt in ꝫbendo. de ℔ credo tetigiſſe.ī.d.c.cū dilect⁹. Ultimo nō ex gl. ꝙ ſuſpēſus a bñficō dꝫ inde bñe modicā ſuſtentatōnē ne egeat.⁊ ꝓ hanc vltimā rōem glo.dicit Jo.an. ꝙ li iſte bñet pīmoniū vel ex alio poſſet viuere nihil ꝓcipet durante ſuſpenſione. Tu vide qđ mām qđ.nō.gl.ī.c.ſtudeat.l.d.⁊ ī.c.j.xxj.q.j.⁊ ꝓ archi. in.c. ſi ꝓpromiſſari⁹.j.e.li.vj.⁊ qđ dixi poſt gl.ī.c. paſtoral⁹ de appel.⁊ in.c.puenit de fideiuſſo. In glo.in ℵbo ℔ tercia in fi.ſup intellectu hui⁹.c. mlti varia ſenſere. nā Jin.℔ tenuit ꝙ ſciēt eligentes indignū ſunt ꝓuati ea vice ptātē eligēdi.i.ꝓ totā illā vacatōem donec fuerit eccl'ie ꝓuiſuꝫ cū effectu.⁊ ad iſtū tex.rñdet ꝙ iſti ꝓuati debant nūc admitti q̄ fuerūt tā admiſſi ꝓ alios q̄ nō fuerūt ꝓuati.℔ vt dicit Jo.an. iſte intellect⁹ eēt vtilis q̄ ꝓ eū vitarēt multe intricatōes.de q̄bꝫ ī gl. ⁊ ex eā ℔ nō cōſonat huic lr̄e cū in ſecūda rōe papa exp̄ſſe innuat ꝓuū dicēs ꝙ canō lateraneñ.cōcilij. vna vice dūtaxat ꝓuat hmōi p̄ſūptores. Et iſta electō q̄ nūc occurrebat fiēda erat t'cia ⁊ ñ ſcđa.et ſic apte innuit ꝙ delictū iſtoꝝ pōt purgari añq̄ eccl'ie cū effectu ſit ꝓuiſum de paſtore. Alij ⁊ cōt' dic.dicūt ꝙ ſolū in ꝓma vice.i.in ꝓma electōne ſunt iſti ꝓuati ptāte eligēdi ñ aūt ī ſcđa vel t'cia lꝫ illa electō q̄ ꝓmo occurrit fienda nō habuit effectū.℔ iſte intellect⁹ diūſimo de variat'.q̄dam.n.appellāt ſecūdā electōem illā q̄ fit ex int'uallo poſt illā facta de indig̃.ſec⁹ ſi eodē ꝓtextu fieret electō a nō ꝓuatis cū illis q̄ ſcient' elegerūt indignñ. nā tūc ſi iſta ñ būit effectū ex aliq̄ acc'nti ñ debēt ꝓuati admitti ad aliā electionē. Et iſti duo intellect⁹ tangūt' in glo.℔ vt pleni⁹ ⁊ clari⁹ hēat' materia diſtingue poſt Cōpoſt.iiij.caſus. Qñq̄.n.oēs electores ſunt ꝓuati.qñq̄ ñ ſunt ꝓuati ℔ ꝓuādi. qñq̄ ñ ſunt ꝓuati neq̄ ꝓuādi ℔ electio eoꝝ nō būit effectū.forte q̄ elect⁹ noluit ꝓſentire vel renūciauit poſt cōſenſum ſeu mortu⁹ ē vl' q̄d ſi'e. qñq̄ ⁊ q̄rto aliq̄ ſunt ꝓuati aliq̄ nō. Prīo caſu qñ oēs ſūt ꝓuati ptās eligēdi devoluīt ad ſupiorē.⁊ q̄s dicat' ℔ caſu ſuperior dic vt dixi.s.c.bone ⁊ vt bī in.c.q̄q̄.j.e.li.vj.et ſi iſtē ſupior ꝓceſſit ad electōnē purgatū ē vitiū iſtorū q̄ deliquerūt. vñ ſi ex aliquo acc'nti iſta electio facta ꝓ ſupiorē nō pōt hīe effectū ptās devoluitur ad primos electores qđ ꝓcedit ſiue ad ſupiorē facta fuerit devolutio rōe delicti ſiue negligētie.qđ vī ꝓbari hic ⁊ ſeq̄t' glo.ī.d.c.ſi electio.j.eo.li.vj. Scđo caſu qñ nō ſunt ꝓuati electores ℔ priuandi vtꝫ valeat electio facta ab eiſdē electoribꝫ añq̄ ꝓuent'.dic vt le.⁊ nq.ī.c.q̄ ꝓpt'.j. eo.vbi iſte caſus examinat'. Nā qñ canonici elegerunt ꝫ formā ñ ſunt ꝓuati ptāte eligēdi ℔ priuādi ⁊ electō ꝫ formā attētata ē nulla.vt ī.d.c.q̄ ꝓpt'. Tercō qñ ñ ſunt ꝓuati nec ꝓuādi ℔ electō eoꝝ ñ būit effectū. puta q̄ elect⁹ nolunt ꝓſentire vl' q̄ renūciauit p⁹ cōſenſū. vl' forte fuit electio caſſata q̄ igrant' elegerāt indignū et tūc ptās reſidet penes eoſdē electores ita ꝙ būt aliud tps integrū ad iterū eligēdū.vt ē bodie ter.in.d.c.ſi electio. Quarto caſu qñ aliq̄ ſunt ꝓuati aliq̄ nō eſt mā nīa in q̄ dicēdū ꝙ aut illi q̄ ñ ſunt ꝓuati elegerūt ex int' uallo p⁹ electoꝝ illoꝝ q̄ ſunt ꝓuati.⁊ tūc ſm oēs ℔ iſtaꝫ ſcđaꝫ electoꝝ ſiue hēat effectū ſiue nō ē purgatū vitiū eoꝝ delinquētiū q̄ iſta fuit ſcđa electio.vñ ſi interī bñt eligē debēt oēs vocari cū iſta ſit t'cia electio.⁊ ℔ clare ꝓbat' in l'a. Sꝫ tu limita iſtud dictū niſi iſti q̄ nō erāt ꝓuati elegiſſent ſciēt' indignū.nā tūc ptās nō redit ad priores ſed devoluit' ad ſupiorē.q̄ cū iſti repñtarēt totum capl'm vt.s. dixi ſuccedūt iura q̄ dicūt ꝙ ptās devolvitur ad ſupiorē ſi oēs de capl'o eligunt ſciēter indignū.⁊ hāc opi.firmat glo.fi. ⁊ ſecuti ſunt ibi coīt' doc.ī.c.bone ſ.e.aut iſti q̄ nō erāt ꝓuati elegerūt eodē cōtextu cū his q̄ elegerūt ſciēt' indignū.⁊ ℔ caſu inſurgūt varietates in q̄ electōe debeat bñe locū pena delinquētiuꝫ. Cōpoſt.℔ ſenſit ⁊ tꝫ ꝙ ſi iſta electio nō pōt bñe effectū ꝙ poterūt iſti nō ꝓuati eligē d nouo ꝓuatis nō admiſſis.⁊ ſic ſentit cū opi. Tā.q̄ſi nō cenſeat' ſcđa electio illa q̄ ꝓcurrit eodē ꝓtextu cū electōe delinquētiū.nec gl.ī effectu variat ab iſto intellectu ℔ ſolū negat ꝙ iſte due electōes facte de decano ⁊ p̄centore fuerūt facte eodē ꝓtextu. Refert tñ Cōpoſt.alios tenuiſſe oppoſitū vt iſta electio facta a nō ꝓuatis cenſeat' ſcđa.⁊ ſic ſiue ſit facta eodē ꝓtextu ſi nō ꝓuatis cenſeat' ſcđa.⁊ ſic ſiue ſit facta eodē ꝓtextu ſi nō ꝓuatis.⁊ ſic in alia electōe q̄ occurrit fiēda deberēt ꝓuati admitti q̄ fuit illoꝝ vitiū purgatū ꝓ electōeꝫ factā a nō ꝓuatis quā ipugnare nō poterāt lꝫ ex aliquo extrinſeco accidēti ñ habuerit effectū.⁊ iſte intellect⁹ plus placet Hoſti.⁊ Jo.an.⁊ videt' cū eo tranſire do.an. Et facit ſm Jo.an. iſte tex.in eo ꝙ dicit ꝙ iſti p̄ſumptores ſolū ꝓuant' in ſcđa electōe. Jo.cal. ipugnat hūc intellectū nā ſequeret' ꝙ delictū ꝓuatoꝝ nō eſſet punitū. nā ſi alia electio facta eodē ꝓtextu nō hꝫ effectū in nullo puniretur illi q̄ elegerūt ſciēter indignū exquo ſunt admittēdi in alia electōe. Nā idē ꝓtingēt ſi ignorāt' elegiſſent indignū.⁊ eſt bona ꝓſideratio ⁊ mihi placebat anteq̄ eā vidiſſem nō tñ poſuit aliquē intellectū.℔ ego ꝓ ꝓcordantia dicerē ſic.ꝙ aut electio facta eodē ꝓtextu a nō ꝓuatis recipiebat validitatē ex delicto p̄natoꝝ.puta quia iſti nō ꝓuati ꝓſtituebāt minorē partē capl'i.ita ꝙ ex delicto illoꝝ dūtaxat fuit valida.⁊ tūc licet ñ habuerit effectū.puta q̄ elect⁹ cōſentire noluit vel renūciauit vel q̄d ſi'e ⁊ nō pōt negari q̄n vitiū illoꝝ delinquētiū ſit purgatum ꝓ iſtā electōem.nam pena habuit locū ſuū quia tūc ptās reſidet penes alios non p̄natos ⁊ recepit iſta electio validitatē ſuā ex delicto illoꝝ ergo nō debent excludi ab alia electōe ſi ꝓpter aliqđ acc'ns illa electio nō potuit habē effectū.ar.op.hic.aut electio iſtoꝝ nō p̄natorū erat valida abſq̄ delicto illoꝝ q̄ elegerūt ſciēter indignū.puta ꝙ fuerat facta a maiori ꝑte capl'i.⁊ tunc ꝓcedit opi.Cōpoſt.⁊ ſequaciū vt iſti q̄ elegerūt ſciēt' indignū puent' ptāte eligēdi in ꝓma electōe q̄ occurret ī eadem eccl'ia fiēda ſiue iſta electio facta a nō ꝓuatis būerit effectū ſiue nō.q̄ ſi dicerem⁹ ꝓriū illi delinquētes nō ꝓuarent' ptāte eligēdi ⁊ ſic effugerēt penā iur'.nō.n.pōt dici ꝙ ꝓpter iſtā electōꝫ factā eodē ꝓtextu ſit purgatū eoꝝ vitiū cū iſta electio valuiſſet etiā ſi illi elegiſſent indignū ignorāt' nec fuerūt aliq̄n excluſi a capl'o cum iſte due electōes fuerūt facte eodē tpe. Et ℔ vī ipa veritas vnū tñ tenet ꝙ vbicūq̄ ſcđa electio facta a ñ ꝓuatis ñ habuit ītegritatē ſuā.q̄ ſolū electores puenerūt ad t'ctatuꝫ electōis ⁊ infecto negocio receſſerūt a capl'o ñ ꝓ ℔ dicet purgatū delictū ꝓuatoꝝ vt admittāt' ī ſequēti tractatu q̄ iura ꝓuāt iſtos p̄ſumptores ꝓma vice ptāte eligendi vt ℔.⁊ ī.c.cū ī cūctis.s.c.ℵba aūt debēt intelligi cū effectu.vt in.c.relatū. de cle.non reſi.⁊ in.l.iij.ff.qđ cuiuſq̄ vniū.purgat' ergo vitiū cū ꝑ alios ad quos eſt devoluta ptās fuit ꝓnētū ad ip̄am electōeꝫ cū integritate ſua lꝫ ex aliquo accidēti non habuerit effectū lꝫ Tan.℔ aliud ſenſerit ℔ ꝓmū veri⁹.⁊ tꝫ do.an.et ꝑ ℔ bī clare intellect⁹

bur⁹.c. Sz ꝓtra tex. z põez casus quã gl.j. facoppõ sic eligẽtes pcẽtozẽ elegert eũ p ipzessiõz vt dr i ꝑma gl. g etiã ipi erãt ꝑuati seu ꝑuandi ptãte eligẽdi. vt in.c. qs.j.e. So. dicit Jo. an. q illud.c. qsqs. ñ emanauerat tpe b⁹.c. Uel põt dici ꝑm eũ q illud ꝓcedit qñ electo res spõte ꝓsentiũt impssioni z abusui laicoz q lautẽ b dr ꝓcedit qñ p metũ puenert ad illã electionẽ. Ual ter cio illud.c. loqr i ipzessiõe laicoz b forte interceſſit impssio clericoz z qlibet solutio pt tolerari. Ex gl. qrit b Jnno. inter cetera qd si ꝑuati veniũt ad eligẽdũ cũ nõ ꝑuatis nũqd possint ab istis nõ ꝑuatis violent expelli: z cludit q nõ. sed si nõ pñt eos aliter excludẽ debent illos admittere cũ ptestatõe z ptestatio pserua bit ius illoz. nõ ob. si dicat q añqz declarent ꝑuati de barbari⁹. ff. d offi. pto. qz illa ꝓcedũt ꝑm Jnno. in his q ꝓpetũt rõe publici officij sed electio spectat ad cano nicos nõ rõe publici officij sed iure ꝑuati qd no. qsi ve lit q canonici i eligẽdo ñ exercẽt officiũ publicũ. z ideo quãtũcũqz canonici tolerent si tñ in veritate põt ꝓba ri q ipi erãt ꝑuati ptãte eligẽdi. puta qz erãt excõicati suspẽsi vel aliter ꝑuati eoz electio declarabit nulla ex defectu ptãtis. nec ꝓderit dicere q tolerabãt i illa ptã te qz tolerãtia solũ opat rõe publici officij z d b no. in c. cũ dilect⁹. d ꝓsue. z. j. e. nihil ẽ. z. c. illa. Sz q ad ꝓce dẽs dictũ nũqd possint violenter excludi p nõ ꝑuatos puto aliter z melius distiguẽdũ q aut notorie ꝓstat q illi sint priuati et tũc poterũt violent illos excludẽ qa molestãt istos q repñtãt totũ capl'm in ista qi possessio ne eligẽdi. vñ nõ dicãt isti violẽtiã inferre b potius se defendẽ i qi possessione eoz. nã viz vi repellere lz. in. c. oli el. j. de resti. spo. c. si ꝙo. de sen. ex. significasti. de ho mi. cũ si. z hãc opi. apte in silibus t'minis tenuit Bar. i l. j. §. b interdictũ. ff. d iti. actuq ꝑua. vbi dicit q si fo rinsec⁹ de vniũsitate vult interesse vniũsati pt violẽt expelli d vniũsitate. qz turbat ipam vniũsitatẽ i quasi possessiõe sua. p b optie fac tex. in. d. §. hoc interdictũ Et vide ad mãm qd dixi. in. c. j. d imu. ec. vbi p⁹ doct. plene examinaui an liceat epo q nõ recipit ab eccl'ia sb iecta ad ꝓcuratõem debitã frãgere ostia dom⁹ eccl'ie. z violent itrare. z qd d canonicis q nõ admittũtur ad eccl'iaz vl' ad capl'm iniuste. z idem in si. terminis. z dic vt ibi dixi. Si aũt nõ eẽt notoriũ q isti eẽnt ꝑuati tũc seruã dictũ Jnn. p q adduco bo. tex. in. c. cũ ꝑm leges de bẽ. li. vj. vbi bz q lz aliq sint ꝑuati ipo facto bonis suis. puta qz heretici vel inuoluti crimine lese maiestatis nõ dñt eoz bona occupari anteqz ꝓcedat snia declaratoria q ipi inciderẽt in penã iuris ita in ꝓposito b habebũt b casu nõ ꝑuati duplicẽ viã. Primo practicã Jnno. vt ꝓcedat ptestatio. j. e. c. cumana. Sc d o q ꝙsuperiorẽ faciãt declarari illos esse ꝑuatos. vt in. d. i. c. cũ ꝑm leges de here. li. vj.

Per inquisitionem. Eligens dignũ i eꝑum ẽ ob b suspẽsus a bñficijs eccl'ie ꝓ triẽniũ nec pt iterũ ad dignitatẽ illi⁹ eligi vl' assumi. h. d. Primo ponit ꝙfessionẽ ꝓpositi. ex q infert. sc d o ip sius indignã ꝓmotoz ibi cũ igit. tercio mandat ipsum amoueri ibi q circa. Et pone casũ b⁹. c. sic. Uacãte epi scopatu tholosano qdã fuit elect⁹ multis canonicis cõ tradicẽtib⁹ tãdẽ ei⁹ electio fuit cassata sine vitio psõe. iterũ iste elect⁹ dedit opam sollicitãdo pcibus aliqs ex canonicis vt ipm eligerẽt z etiã illis. q i ꝑma electõe si bi ꝙdixerũt pstitit iuramentũ forte d ꝑmiãdo eos in ca su electõis ac tenuit post electoz cassatã domũ epalẽ p quẽdã canonicũ vocatũ mascarõ q erat etiã cancella rius z demũ his ꝑcedentib⁹ fuit iste denuo elect⁹ i eꝑz ab oĩb⁹ canonicis int' qs erat iste mascarõ ꝙscius simo nie z dilapidatõis isti⁹ electi ꝓcedẽte tpe añqz eẽt ela pstũ triẽniũ a tpe electõis ꝑposit⁹ illius eccl'ie tholosãe fuit ꝑmot⁹ i epm ꝙuenaz z iste mascaron fuit i ꝑposi tũ illius eccl'ie substitut⁹ demũ orta gui' infamia ꝙ illũ epz tholosanũ q fuerat electus iuste mõ ꝑdicto papa ꝙmisit inq sitõz ꝙ illũ epz z sup statu epatus abbati ci stercien. z duob⁹ monachis mõtis frigidi q formata te la inq sitz. tã ꝓtra epm qz sup statu totius epat⁹ rece perũt int' ceteros istũ mascarõ i testẽ q iuratus d posu it q ille epus tholosan⁹ fuerat elect⁹ ꝓcedẽtib⁹ suis ꝓci bus z pstito iuramẽto modis ꝑdictz z q ipemet masca rõ tenuerat noĩe ipius p⁹ ꝑmã electoz cassatã domum epalẽ expedẽdo reddit⁹ z ꝑuẽtus d ꝙsensu illi⁹. Hac depõne fcã isti cõmissarij retulerũt negociũ pape q ad uertẽs q iste mascarõ sciẽt elegit indignuz vt patebit ex sua depõne z p ꝙñs erat suspẽsus a bñficijs illius ec clesie p triẽniũ p. c. cũ i cũctis. s. e. indignũ erat q debe ret interi ꝑmoueri ad aliquã dignitatẽ illi⁹ eccl'ie z iõ mãdauit vt iste mascarõ debẽt remoueri ab officio ꝓ positure z q ali⁹ idone⁹ debẽt assumi. Quid fuerit ac tũ ꝙ illã iniuste electũ ñ bz b g solũ fuit posita b dcisio illi⁹ articuli q faciebat ad titu. N. No. p ibi sr statu epa tus z epi ar. q raro vl' nũqz fit inq sitõ ꝙ platũ qn ẽt fi at sup statu toti⁹ eccl'ie. nã ex mala vita plati isurgit ꝑ suptio ꝙ totã eccl'iaz q tolerauit eũ. p b. c. qlit z qñ el. ij. d accu. iũcto ꝓncipio cũ fine. z. c. cũ. i. z. a. de re iudic. dñt. n. canonici resistẽ plato male administrãti ad hec tex. iũcta gl. no. in. l. qm. C. d appel. hic alibi innuit tex. q abbati remoto ꝓpter malã administrationẽ nõ suc cedit ꝙuentus eccl'ia vacante i administratiõe g p su periorẽ dz deputari idone⁹ administrator. vt in. c. fi. i x. si aũt dilapidator. j. d statu reg. z põt illud attenta ri etiã in eccl'ijs cathedralib⁹ remoto plato ẽt ꝓpt' ma lã administrationẽ tacẽte capitulo. z dic vt no. in. d. c. fi. N. No. sc d o iũcta suprascriptõe in q scribit abbati z dnob⁹ monachis q monachus põt eẽ delegatus pape lz nullã habeat platurã. qd ꝓcedebat oli hodie aũt se cus. vt i. c. statutũ. j. d rescrip. li. vj. z in cle. z si ꝓncipal' eo. ti. nisi papa cõmitteret ex certa scia limita tñ vt di xi i. c. cãm d iudi. N. No. t'cio ibi iuratus asseruit. ar. q p ꝙba descripta i actis tal' testis iurat⁹ sic dixit ꝛc. pro bat' iuramẽtũ testis lz scriptura videat' enũciatia. Sz dic q nihilomin⁹ fac fidẽ d iuramẽto exq act⁹ potuit int'uenire tpe scripture. ad b q no. Jnn. i. c. qm. j. de p bat. z Bar. in. l. theopõpus. ff. d do. ple. N. No. q sollicitãs electores p sua electõe reddit se indignũ ad illã dignitatẽ. nã ꝑbat' ambitiosus z põt dici simoniac⁹ q ꝑces emittit p sua ꝓmotõe. d q. j. q. j. in. c. sũt nõnulli. z ea. cã. q. vj. i. c. sic is. Et gnal'r circa istas ꝑces an z qñ sint licite vide gl. no. z doc. in. c. tua d eta. qli. Et adde ad ꝑdicta gl. no. i. c. fi. de ꝙcess. ꝑbẽ. li. vj. q dic nõ eẽ am bitiosũ nec dãnãdũ q paup clericus sibi impetret bñ ficiũ. ar. in. c. cũ ꝑm d ꝑbẽ. Sz dic q ñ dz ita instare q eligat' ad dignitatẽ qr illã vr ꝓcurare ꝓpt' ambitionez z nõ ꝓpter pauptatẽ si tñ desideraret vt posset ꝓdesse ꝓmus forte b nõ eẽt dãnãdũ. z ita põt intelligi. c. q epatuz desiderat. viij. q. j. z vide qd ibi nota. archi. N. No. ibi se vidisse parit' z audiuisse. q vbi res sup q testis dponit ẽ ꝙceptibilis duplici sensu visus vl' audi tus vl' alijs sensib⁹ dz testis deponẽ p vtrũqz sensũ. sen sus tñ visus ẽ gnalis ad oẽm sensũ ꝓpt' visionẽ mẽtalẽ. d q vide bo. gl. z no. iij. q. ix. c. testis. z ꝙcordat huic. c. ij. de ꝙsue. N. No. q iuramentũ pstitũ electoribus añ electõz psumit' illicitũ. vt. s. iurãs ex pacto eligatur. N. No. q itrusus i aliq dignitate nõ pt ad illã eligi et eligẽtes punit' tãqz eligẽtes sciẽt' idignũ. h. n. ad ꝙclu dẽdã idignitatẽ electi põderat' q ipe añ electionẽ va lidã tenuit domũ epalẽ p ipz mascaron q expendebat reddit⁹ d volũtate ipi⁹ electi. Talis eĩ intrusus ꝙmit tit furtũ ꝑm Jnno. qz ꝛctat rẽ alienã inuito dño. de q vide bonũ tex. iũcta glo. in. c. dudũ. j. eo. An aũt valeat ꝓuisio fcta d intruso nlla mẽtiõe hĩta de intrusione

ꝓfecto si eēt fcā ad ist̄ātiā itrusi nō valz tāq̄ surrepti cia qz si papa sciuisz ꝛisil'r sibi ꝺ illo bn̄ficio nō ꝓuidisz vñ fuit tacitū id q̄ exp̄sse papa saltē ñ ita ꝺ facili gr̄am ꝓcessisz z istud hz surreptōz inducere. vt ī.c.po itulasti ꝺ r̄scri. Sz si ꝓnceps motu ꝓꝛio ꝓuidisset tē puto valē. qz vī ꝓnceps ꝓmouēdo scient' indignū illū habilitasse. ad ꝟ qꝺ le. z no. ī.l. q̄dā ꝓsulebāt. ff. ꝺe reg. iur. z ī.l. idē vulpian⁹. ff. ꝺ excu. tu. ꝑ bal. ī repetitōe. l. barbari⁹. ff. ꝺ offi. ꝓto. fac̄ qꝺ no. Jnno. in. c. ꝺiuersis fallacijs. ꝺ cle. ꝓiu. z ī.c. venēs. ꝺ fi. p̄sby. si aūt ignoꝛā ter tūc posset attētari ꝓuisionē eē nullā ex ꝺefectu ītē tionis ꝓncipis. qz nō ē verisi'le q ꝓnceps scient' intruso ꝓuidisset: mot⁹ aūt ꝓꝛi⁹ nō ꝓfirmat gr̄az ꝯ intētio nē ꝓncipis ꝓcedentis. ꝺ q̄ vide qꝺ no. Jo. an. i.c. si motu ꝓꝛio. ꝺe p̄bē. li. vj. z Jo. cal. in. c. cū ꝺilect⁹. ꝺe iurepa. tenēt ꝺñi ꝺe rota ī eoꝛ quadā ꝺecisiōe. Quid aūt cū executoꝛ aplicus confert bn̄ficiū indigno p̄sertiz notoꝛio an teneat collatio. vide pulchꝛe ꝑ Jnno. in. c. inter ꝺilectos. ꝺe excess. p̄la. ¶ Nō vltimo q̄ suspēsus a bn̄ficijs ex eo qz indignū p̄latū elegit nō p̄t ꝺurāte suspensiōe ꝓmoueri etiā ad aliquā ꝺignitatē. Aduerte tn̄ qz. c. cū ī cūctis in. §. clerici vbi ponit' hec pena suspensiōis recipit aliquas limitationes et restrictiones. ꝓmo em̄ nō hz locū illa pena nisi in electionibus eꝑoꝛ et superioꝛ. in inferioꝛibus ꝛo ꝺignitatibus punient' electoꝛes pena arbitraria. ꝺe quo vide tex. cū glo. in. c. si cōꝓmissari⁹. j. e. li. vj. Scꝺa restrictio q̄ illa pena suspensionis restringitur ad beneficia ꝺumtaxat que isti eligētes indignū habebāt ī eadē eccl'ia ad quā fuit facta electio. nō aūt extendit' ad bn̄ficia aliaꝛ eccl'iaꝛ vt sic solū puniāt' ī bn̄ficijs habitis in illa eccl'ia ꝯ quā ꝺeliquerūt. vt ē tex. in. ꝺ. c. si cōꝓmissari⁹. Ex q̄ inferꝛ tur ad notabilē limitatōz isti⁹. c. vt quēadmodū suspēsio q̄ ad bn̄ficia habita restringit' ad bn̄ficia illi⁹ eccl'ie ita z ihabilitas ad habenda ꝺurāte suspensiōe cauetur solū respectu illi⁹ eccl'ie. ī alia q̄ eccl'ia poterūt illi etiā ꝺurāte illo triēnio suspensionis ꝓmoueri. ar. ī. ꝺ. c. si cōꝓmissarius. et p̄t etiā ad ꝺuci iste tex. Nā ista inhabilitas respectu obtinendoꝛ venit acessoꝛie ad suspensionem factā ꝺe habitis. vt colligit' ꝟ ex lr̄a ī ꝛ. cū igit'. q̄ ꝺz regulari ꝑm naturā illi⁹ suspēsiōis. vt ī regula accessoriū. ꝺe re. iur. li. vj. ad ꝟ allego gl. no. q̄ bic tenuit ī. c. cupiētes. ī. §. cetex. ī ꝛ. bn̄ficijs ī fi. e. ti. li. vj. ¶ Jn glo. j. ibi sed sup statu eccl'ie admittunt'. vult ergo gl. q ꝛspirātes ꝯ p̄latū admittūt' ī testes sup statu eccl'ie. z sic ꝯ alios ꝺ eccl'ia lz nō ꝯ p̄latū: qꝺ an sit vex ꝺistincte ꝺic vt plene ꝺixi post Jnn. in. c. cū. i. z a. ꝺ re iudi. in gl. fi. ibi. ꝟ ille plus peccauit q̄ iste. Adde qz vt ꝺicit Jo. an. z bn̄ ille fuit mediatoꝛ symonie merito fuit punitus pena simoniacoꝛ. Jste ꝛo masсaron soluz fuit ꝓscius q̄ iste quē elegit fuit simoniacus: z iō ñ fuit punit⁹ ꝺe simonia. ¶ Jn eadē gl. ibi inq̄sitio facta fuit tā ī capite q̄ in membris: no. bn̄ tene mēti solutionem b⁹ gl. vult. n. q̄ si inq̄sitōe gnālit' formata testz ī iq̄sitō ne cōp̄bēsus aliq̄d fuit ꝓfessus ꝯ se p̄t z ꝺz puniri ac si ꝺirecte fuisset ꝓfessus ꝯ se z nō ī forma testimonij. Et ex ꝟ sentit gl. q̄ si testis inter litigātes vl' in inq̄sitione formata ꝯ aliū ꝓfitet' crimē ꝓꝛiū q̄ nō ꝺz ex illa ꝓfessiōe puniri. Aduerte tn̄ qz iura q̄ ad ꝟ gl. adducit ꝟ ñ p̄bāt. nō. n. loquūt' ī ꝓfessiōe ꝟ ī ꝓbatiōe crimis facta ꝑ alios testes sed respectu ꝓfessiōis sūt opi. vtrū testis ꝺebeat ex ꝟ puniri pena oꝛdinaria vl' extꝛaoꝛdinaria. ꝺ q̄ vide qꝺ plene ꝺixi. in. c. j. ꝺe excep. z plene in. c. ij. ꝺ oꝛ. cog. z ꝺic vt ibi. Et ex p̄dictis bēs vnā lec. ad istū tex. Scꝺa lec. p̄t colligi ex his que p̄cedūt ī gl. q̄ iste masсaron fuit repulsus ab ista ꝺignitate p̄positure ñ tm̄ vigoꝛe sue ꝓfessionis q̄z tū ꝓpter infamiā facti q̄ ex illa surrexit ꝯ eū. nā vt ꝺixit ꝟ Jnn. effectus infamie fcti ē vt nō solū repellat a bn̄ficijs obtinēdis: vt in. c. inꝛ ꝺilectos ꝺe excess. p̄la. z in. l. ij. C. ꝺe ꝺign. li. xij. sed etiaz vt priuet bn̄ficijs iā habitis. z p̄ꝺera ꝺiligenꝛ ꝟ vltimū ad qꝺ solet allegari vt plurimū ꝟ ꝓfecto ñ ē vex. qz ꝓpter solā infamiā facti nō ꝺz q̄s ꝓuari bn̄ficijs habitis ꝟ ꝺz fieri inq̄sitio ꝯ eū. vñ ifamia p̄stat solā facultatez inq̄rēdi. vt ī.c. q̄lit' z qñ. el. ij. ꝺe accu. p̄t tn̄ si ifamia ꝺ set multū vehemēs interī suspēdi ꝺurāte inq̄sitiōe. ꝺe q̄ vide tex. no. ī. c. inꝛ sollicitudies. ꝺe purga. cano. z vi ꝺe ꝑ Jo. an. in. c. j. ꝺe accu. li. vj. z si nō p̄t ꝑ inq̄sitiōz baberi veritas remanente nibilomin⁹ infamia ꝺz indici purgatio. vt in. c. accedēs. ꝺe accu. z ꝺe mō. ꝓcedēdi ꝯ infamatū vide glo. no. ij. q. v. in. c. p̄sbyter si. z in. c. si mala fama. z ī. c. ij. ꝺ pur. ca. z ꝑ Jnno. in. c. cū. p. eo. ti. Terci⁹ intellect⁹ ē q̄ istud crimē ꝓfessatū ꝑ masсaron in forma testimonij ꝓtingebat cāz ꝺ q̄ agebat' merito ꝺebuit puniri ex sua ꝓfessiōe. vt. in. c. j. in fi. ꝺ accu. ī vj. z in. l. ij. §. si publico. ff. ꝺ adul. z q̄lit' ꝺz cām ꝓtingere: z an sit vex q̄ ꝓpter ꝟ ꝺebeat puniri pena ordinaria. vide qꝺ plene ꝺixi in. c. ij. ꝺ oꝛ. cog. Quarū intellectū posuit bic Lōpost. z sentit tacite Jnno q̄ iste masсaroñ nō fuit ꝓuat⁹ ꝓpter ꝓfessionē factā in forma testiꝛ nij sed ꝺe nouo fuit formata inq̄sitio ꝯ eū z sua cōfessio quā fecerat vt testis fuit adducta vt ꝑbaret crimē ꝯ eū. Ex q̄ no. singl'r q̄ lz ꝓfessio facta in ꝺirecte ī vno iudicio nō valet vt cōfitens puniat' ꝺirecte ꝺe illo crimine. qꝺ tz Bar. in. l. si ꝓfess⁹. ff. ꝺ custo. reo. ꝑ. l. si filiū C. ꝺe libe. can. tn̄ p̄t illa ꝓfessio adduci vt ꝑbet crimē cōtra eū ī alio iudicio spāliter instituendo ꝯ ipm̄. Lō cōtra qꝺ op. ꝺe. c. inter ꝺilectos. ꝺ fide instru. vbi ꝺz q̄ acta facta in vno iudicio ñ faciūt fidē ī alio. So. ꝺic ꝟ notabiliť Jnn. q̄ ꝯriū ꝓcedit ī ꝑbatiōe q̄ fit ꝑ testes z instrā: secus aūt i ꝓfessiōe ꝺiūsitatis rō ꝑm eū q̄ multa potuisset iste reus obiecisse forte ꝯ attestatōes z instrā q̄ nō obijcit ꝓpt̄ paruitatē ꝓuidicij ꝺe q̄ agebat'. obiecisset aūt si sciuisz q̄ criminaliť ꝺebēt agi ꝯ eū vl' si tūc fuisset actū criminaliť. ꝟ ī ꝓfessiōe ꝓꝛia ñ cadit aliq̄ ex cusatio. qz qꝺ q̄sq̄ ꝺilucida voce semel ꝓfessus ē nō p̄t amplius ꝺenegare. vt ī. c. ꝑ tuas. ꝺe pba. z in. l. gnāliter C. ꝺe nō nu. pe. qꝺ no. singl'r. nā idē Jnno. in. c. qualit' z qñ el. ij. ꝺe accu. ꝓpe fi. ꝯriū vī sensisse. ibi. n. ꝺixit q̄ si cleric⁹ fuerit ꝓuict⁹ ꝺ crimine ꝺñ agerer ꝯ eū ciuiliť p̄t eꝑs su⁹ nouā inq̄sitōz ꝯ eū formare z ꝑ ꝑbatōe addu cere acta illi⁹ iudicij ī q̄ agebat' ciuiliť. z sic voluit q̄ ñ solū ꝓfessio ꝟ ēt alia acta faciūt fidē ī alia cā lz nūc agatur ꝯ eūdē criminaliť z ī ꝓꝛi iudicio fuit actū ciuiliter. Sz tu tenes dictū Jnn. ꝟ qz ver⁹ z cōis qꝺ tz gl. iurē ciuilis in. l. siq̄s ad se fūdū. C. ad. l. iul'. ꝺ vi publi. z bar. in. l. ij. ff. vi bo. rap. z q̄ ꝺixi q̄ cōfessio facta in vno iudicio fac̄ fidē ī alio cōtra ꝓfidētē itelligē in ꝓfessiōe ꝑ ꝓꝛia secus ī ꝓfessione ꝓcuratoꝛis. nā illa nō facit fidez in alio iudicio ꝯ ꝺñm. qꝺ tenuit singl'r ꝟ Lōpost. et sequunt' cōit' doc. ꝟ ērō qz ꝓcur. nō p̄t ꝓuidicare ꝺomino nisi ī illa lite in q̄ ē ꝓcuratoꝛ. vt ī. c. cū oliz ꝺ offi. ꝺele. Jtē ī ꝓfessiōe ꝓcuratoꝛis cessat rō sup q̄ se fūdat .c. ꝑ tuas. z. l. gnāl'r p̄al. ¶ Jtē ꝓfessio ꝓcuratoꝛis nō ē vera ꝓfessio ꝺñi ꝟ ficta z inꝛ ꝑtata. ficta aūt ꝓfessio nō ꝺz ꝓuidicare ī alio iudicio. ꝑ ꝟ fac̄ qꝺ ī sil'i no. bar. ī. l. cū filij⁹. ff. ꝺ ꝛbo. ob. z ī. l. ei⁹ q̄ ꝺelatoꝛē. ff. ꝺe iure fisci. vbi vult q̄ ficta ꝓfessio alic⁹ nō nocet suo beredi si nō habuerit effectū ꝯ ꝺ fūctū. nec ꝓfessio filij ficta nocz patri. vt no. in. ꝺ. l. cū filij⁹. Jtē limita p̄dicta cū agit' criminaliť sed si agit' ciuiliter ꝓfessio facta inꝛ certas personas nō ꝓuidicat q̄ ad aliā p̄sonā vt ī. l. pe. ff. ꝺe inꝛ act.

¶ Ultio ꝯ p̄dcā opponit' ꝺ. c. at si clerici ꝺe iudic. vbi ꝓfessio clerici nō facit fidē ī alio iudicio etiā criminaliť instituto. So. Jnno. duplˈr. ¶ Primo q̄ illa ꝓfessio nō facit fidē vt cleric⁹ ꝑ suū ep̄m ex illa possit ꝺirecte ꝺānari cū fuerit facta coꝛā iudice seculari sed bn̄ poterit cōpelli ad p̄sistēdū ī illa ꝓfessiōe. Et no. singulariter ꝟ vltimū ꝺictū Jnn. ꝑ ꝟ. n. inferūt q̄ꝺā q̄ cleric⁹ p̄t ꝟ ꝺ̄j̄ ci toꝛture vigoꝛe confessionis facte coram iudice secu-

cularī vel ad dandū intellectū ꝓbabilē illi ꝓfessiõi ꝑ quā excusaꝝ a crimīe.ar.c.cū dilecti. de accu.qđ an sit verum dic vt plene dixi in.d.c.at si clerici. Secūdo rñdet Jnno.ad ꝓriū ꝙ illud ꝓcedit in ꝓfessiõe nõ spõte facta coraz iudice seculari. vñ ne ī aliq̄ ꝓbetꝝ iurisditio laico ruz sup̄ clericos fuit ibi institutū vt ex illa ꝓfessiõe clericus ī nullo possit dānari. Et hec secūda solutio plꝰ mibi placz. de quo pleniꝰ dixi ī.d.c.at si clerici. An aūt possit indistincte ꝓfessus ī vno iudicio interp̄tari ī alio iudicio ꝓfessionē suā vt sibi nõ noceat: distīguit ℔ Jnno. ꝙ aut ꝑma ꝓfessio emanauit ī scriptis: z oporz ꝙ int̄ptatio seu excusatio etiā ꝓbet ꝑ scpturā p.l.gnāl'r: pal. Aut emanauit nõ in scriptis z tūc poterit fieri excusatõ ꝑ alias ꝓbatões vl' p aliū idoneū itellectū: iuxta ea q̄ le. zno.ī.d.c.cū dilecti.đ accu. ītellige tñ ꝑmū mēbrū hui² distinctõis qñ scriptura fuit đ suba ꝓfessiõis: vt qz fuit actū vt ꝓfessio fieret ī scriptis q̄ casu scriptura ē de suba actꝰ. vt in.l.ꝓctꝰ. C. de fi.instru. secꝰ si scriptura fuit ide facta ad ꝓbatõez ꝓfessiõis. z sic intelligiť.d.l.gnāl'r. vbi dī ꝙ nõ põt q̄s aliq̄d ꝓbare ꝯ ꝓfessionē suā quā fecit in scriptis nisi ꝑ aliā scripturā. vt ibi no.bar. Et ex p̄dictis habes plene examinatū q̄rtū intellectū. qđ est valde no.

Potest et quinto legi iudicio meo ꝙ iste mascaron nõ fuit ꝓfessus vt testis. nā in lra ℔ nõ dz: ℔ simpl'rqz iuratꝰ asseruit. vñ põt intelligi ꝙ iste mascaron fuit int'rogatꝰ sup̄ inq̄sitis gnāl'r formata ꝯ oēs de ecclīa tanq̄ vnꝰ de ecclīa. nā illi ꝯ q̄s formať inq̄sitio tenentꝰ merito iuram to rñdere sup̄ deductis ī ꝓfessiõe. vt ī.d.c.q̄l'r. el.j.in.§. forma. Et qz fuit ꝓfessus ꝯ se merito ex ꝓfessiõe ꝓpa directe facta sup̄ inq̄sitis iste fuit punitꝰ. Sz ꝯ ℔.opp. videtur em̄ ꝙ debuit puniri pēa de positõis vel ꝑuari omnib⁹ bñficijs. ar.in.c.insinuatuz. z.c. de ℔. de symo. Sodic ꝙ crimē ꝓfessatū nõ merebať tātā penā. nõ em̄ cõfitebať se symoniacū esse vl' fuisse q̄ casu ꝓcedēt ꝓriū. sed ex ꝓfessiõe sua solū ducebať ꝙ elegerat scienť indignū. vñ satis ē ꝙ fuerit punitꝰ pena sup̄ ℔ a canõe inflicta. z sic põt dici ꝙ fuit punitꝰ in hoc pena ordinaria. nec ob. si dicať ꝙ qñ ꝓcedit ꝑ inq̄sitõz ñ dz inq̄sitꝰ puniri pēa ordinaria: ℔ maiori saltē de iure canõico. vt ꝓbať in.c.q̄l'r. z qñ.el.ij.§. alť. qz illud nõ ꝓcedit qñ de crimine ꝓstat ꝑ ꝓfessionē ꝓpriā. qz tūc punitꝰ ac si fuisset ꝓuictꝰ ꝑ viā accusatõis. ꝓ hoc tex.est no.ī.c.fi. de cele.mis. z ī.c.ij. de cõfes. z qđ ibi plene dixi. z ītellige qñ ꝓfessio fuit facta metu ꝓbatõis. secꝰ si a ꝑncipio fuisset spõtanea: q̄ casu ꝓcedunt iura q̄ dicūt ꝙ minꝰ ē agēdū cū spõte ꝓfesso q̄z cū ꝓuicto. đ quo vide glo. no. z qđ ibi dixi ī.d.c.đ ℔.j.đ symo. Et circa māz ꝓfessiõis extraiudicialis sup̄ crimīe an z qñ plene ꝓbet vl' alꝰ semiplene: dic vt plenissime dixi in.d.c.at si clerici.

C Qm causam. Si nõ ꝓfessus eligiť ad rgimē eccle regularis cassať electio supple cõsuetudine ī ꝓri um nõ ob. cõis diuisio. secūda ibi qm. // No. ꝑ ꝙ ꝯ electionē a maiori ꝑte factā etiā in ecclīa reglari pñt se opponere aliq̄ lz sint regulares. z hoc pñt religiosi esse ī iudicio sine ꝓseu su maioris ꝑtis capli lz eccīa vacet. qz intť est cuilibet đ ecclīa bñe bonū ꝓlatū z vt eccīe legitime de pastore ꝓsulať. Ad hoc facit qđ le. z no. in.c. sup̄ bis ī. de accu. z. viij. q.j. audacter. z hac rõne etiā vnꝰ solus põt se opponē. z dz bñe expēsas ab ecclīa exq̄ reglaris ē iuxta ea q̄ dixi pꝰ // Hoſt. ī.c. cū intť canõicos. §. e. facit qđ le. z no. ī.c. ex ꝑte. j. de accu. Secundo nota ibi ꝓtinue vnꝰ pꝰ aliū. ꝙ aliq̄d dī ꝓtīue factū lz hūerit aliq̄d modicuz tꝑis intťuallū. nā vnꝰ ꝑor imediate nõ ꝓtinuať alteri. intťmittť em̄ tꝑs sepulture p̄decessoris. Jtē electõis alteriꝰ ꝓfirmatio ꝛc. Sz ꝑpter tꝑis brevitatē z qz ñ intercessit factuz ꝓriū dī ꝓtinue factū. facit ꝑ testib⁹ q̄ dicūt se vidisse aliq̄s ꝓtinue possedisse ꝑ dcēniū vt dictuz eoz nõ reꝓbetť lz ꝑ aliq̄ modica intťualla nõ viderint eos possidētes. exq̄tñ ꝓriū nõ viderunt nõ ꝑñt repelli a testimõio. // No. tercio ibi dubitatis z merito ꝙ cõsuetudo diuturna lz ī se minꝰ iusta p̄stat ꝓbabilē cāz dubitādi de validitate iuris ꝓriꝝ. facit qđ le. z no. in.c.cū dilect. đ ꝓsue. Ex q̄ infert ℔ do. an. valē snīaz latā ꝯ ius de q̄ põt ꝓbabil'r dubitari aut rõne cõsuetudinis: aut alia rõne. ꝑ ℔ facit qđ no. Jnn. ī.c.cuz spāli. j. de ap. z.c.p. z g. đ of. del. // No. ī ℣. qz z tene mēti tex. qz q̄tidie allegatur ꝯ fūdātes se sup̄ aliq̄ obꝟuatõe. nõ em̄ dz simpl'r ad tēdi id qđ factū fuit ī p̄terito: ℔ potꝰ id qđ de iure fieri debuerit. qz ñ oīs ꝓsuetudo tollit ius. vt ī.c.fi. de ꝓsue. z ī.l.ij. C. q̄ sit lō. ꝓsue. nā mala ꝓsuetudo ē radicitꝰ extirpāda. vij. di. ꝓsuetudo. // No. ibi ꝑm legē diuinā. ꝙ in decisiõib⁹ causaꝝ põt allegari lex diuīa et vide qđ le. et no. ī.c.ij. xx. dist. z hī ℔ lex diuīa Deutro. xxij. c. // Jtem no. ꝙ ꝓsuetudo ñ põt habilitare ꝓsus inhabilē ꝑsertiz ꝯ legē diuinā z rõnē nāle. // Jtē no. ꝙ electio facta ī ecclesia reglari de nõ ꝓfesso venit irritāda ꝓsuetudie ꝯria nõ obstāte. hodie ℣o ē ipso iure nulla. vt ī.c. nullꝰ. j.e.li. vj. z reglariť hodie vt ñ solū eligēdꝰ ī ꝓlatū sit ꝓfessꝰ ℔ dz eē exp̄sse ꝓfessꝰ. vñ ñ suffiť tacita ꝓfessio. vt ī.d.c. nullꝰ. nisi fieret electio ad ecclīaz cathedralē regularē. nā ī tali ecclīa põt eligi ī ep̄m etiā ñ ꝓfessus: puta nouitꝰ vl' clericꝰ secularis. vt ī.d.c. nullꝰ. facit. cle. j. de elec. vide glo. ī c. qđ de timore. đ sta. regu. z ℔ ꝓrigit ꝓpť excellētiā dignitatis ep̄al' rõne cuiꝰ eps põt dici religiosus. vt ī.c. ex mlta. đ voť. iō põt religiosus īmediate p̄esse. // No. ibi clericos ñ ꝓfessos iūcto fi.c. ꝙ clerici secľares ñ pñt eē p̄bēdati ī ecclīa regulari. vñ ℔ mādať vt aut isti p̄℔i ꝓfiteanť: aut ecclīaz oīno dimittāt. z põdera illđ ℣bū oīno. z optie facit iste tex. ꝯ opi. // Hoſt. ī.c.fi.ī.§. p̄cipimꝰ. de sta. regu. nā tenuit ibi // Hoſt. ꝙ secľares clerici pñt esse p̄bēdati ī ecclīa reglari dūmō ñ faciūt collegiū cū reglaribꝫ. tex. tñ hic vī inué ꝓriū. z ꝯ opi. suā tenet ibi do. an. z satť iudicio meo facit iste tex. ī fi. ī ℣bo oīno. // Et no. ꝙ ñ põt ex ꝓsuetudie ītroduci vt ī ecclīa reglari stēt collegialiť secľares z regulares clerici. Sz ꝯ tex. op. exq̄ em̄ isti clerici steterēt lōgo tꝑe ī mōasterio videť tacite ꝓfessi. vt ī.c. ex ꝑte. j. đ regu. z ī.c.j.e.ti.li.vj. So. põt lra duplicť ītelligi ꝑm Jo. an. // Dño ꝙ isti p̄℔i steterēt ī habitu secľari q̄ casu cessat ꝓriū. vt ī.cle.ij. de regu. z tūc lra stat ꝓprie vt isti ꝓpellanť ꝓfiteri: aut ide exire. qz ecclīa regularis dz si fieri põt đ reglaribꝫ reformari. vt ī.c. regulatū. ne cle. vel mo. z in.c. intť. đ reli. domi. Sz ī defectuz regulariū pñt institui secľares clerici. đ q̄ pleniꝰ dicēdū vt le. z no. ī iuribꝫ ꝓxime allť. Secūdo põt tex. itelligi ꝙ isti p̄℔i fuerāt ibi ī habitu regulari. z sic erāt tacite ꝓfessi. z ad tex. rñde ꝙ mādabať vt exp̄sse ꝓfiterenť vt sic ñ possent assumē excusatõez respectu obꝟuātie regularis Et ex hoc intellectu nota ꝙ tacite ꝓfessus põt ꝓpelli ꝑ supioꝛē vt faciat ꝓfessionē exp̄ssaz. nā ex tacita ꝓfessione obligať mōasterio. vt ī.d.cle.ij. merito põt ꝓpelli vt faciat illud qđ iure z regula disponiť q̄bꝰ cauet religiosum debē facere ꝓfessionē exp̄ssaz. z ī scriptis vt scriptura ꝓpria obuiet sibi ī futuꝝ asserēti ꝓriū. xx. q.j. vidua. z xxvij. q.j. oēs femīe. Et ex p̄dictis infero ad aliā. q. quid ecōuerso: nūquid tacite ꝓfessus possit īstare vt mōasteriū ꝓpellať eū recipe ad ꝓfessionē exp̄ssaz: z dicēduz ꝙ sic. nā vtrīqz ex ꝓfessiõe tacita est orta obligatio. nā ipe est obligatꝰ mōasterio z mōasteriū sibi. acq̄siuit em̄ ī ecclesia ꝑ ꝓfessionē tacitū ius mōachatꝰ z collegij. vñ non potest sine cā ampliꝰ inde expelli. facit c.fi. de regu. Jtē interest sua vt exp̄sse ꝓfiteať cū alꝰ nõ possit ꝓmoueri ad aliquā ꝓlaturā regularē. vt ī.d.c. nullꝰ. z ī.c. īdēnitatibus. e.ti. z li. facit. c. cū singula. de p̄bē. li. vj. z bāc opi. ꝙ possit instare vt recipiať ad ꝓfessionē exp̄ssam firmauit Jo. an. in addi. spe. in. ti. de regu. in. fi. vbi etiaz querit qđ de nouitio q̄ stetit ꝑ annū in mōasterio in habitu nouitioꝝ: nūquid possit agere vt mōasteriū recipiat eū ad ꝓfessionē. z tibi refert // Hoſt. tenuisse ꝙ sic: nisi mōasteriū habeat aliquaz iustā causam ꝯdicēdi. z hec

opi. mihi placet. nã exquo mõasterũ recipit illũ in noui
tiuz tacite videt sibi obligasse vt in futuꝝ recipiat illũ i
mõachũ si iusta cã nõ ꝺicit. ar. i. d. c. ad aplicã. de reg.
dic tñ Hos. vt ibi ffert Jo. an. idẽ eẽ i eo q̃ stetit i mõa-
sterio ꝓ ãnũ tanꝯ frat habitu nõ mutato. nã videt in-
trasse vt saluaret aiam suã 7 mõasteria ad ℔ sunt ꝑnci-
palit fundata vt recipiãt volẽtes eoꝝ aias saluare: licz
Jo. an. videat hic certo mõ dictũ Hosti. interptari: tñ
ego puto qꝫ i hac mã possim⁹ ꝓsideraꝝ aliq̃s casus. Pri
mus qñ laic⁹ vel cleric⁹ q̃ nunꝯ fuit i mõasterio ĩstat vt
recipiat in mõasterio tãꝯ monach⁹ vel ꝓuersus. ℔ mõa
sterũ sibi ꝺicit. Secũdus casus qñ itrauit vt nouitius
7 stetit ibi ꝓ ãnũ 7 nõ instat vt recipiat ad ꝓfessionem.
Terci⁹ casus qñ est tacite ꝓfessus et petit vt recipiat ei⁹
ꝓfessio expꝫssa. Quart⁹ casus qñ fuit recept⁹ vt ꝓuersus
7 nũc instat vt recipiat tanꝯ mõach⁹. Jn ꝑ casu puta-
rem qꝫ possit iste q̃rẽs mõachari implozare officiũ supi
oꝛis vt ꝓpellat mõasteriũ ad recipiẽdũ eũdẽ: 7 ꝺz supi-
oꝛ hoc facẽ nisi mõasteriũ habeat iustã cãz ꝺicẽdi quã
allegare tenet. qꝛ mõasteria ad hoc fuerũt ꝑncipaliꝛ fun
data vt recipiãt oẽs clericos vel laicos volentes trãsire
ad frugẽ meliozis vite. Supioꝛ aũt põt ꝓpellẽ inferio-
res vt ꝛebeãt vti re ad vsuz ꝛestinatũ: sic ꝓpellit recto-
rez hospitalt ad hospitalitatẽ obꝑuãdã: 7 vt ricipiat tot
paupes quot pñt ibi sustẽtari. vt i cle. qꝛ ꝓtingit. ꝺ reli.
ꝺo. fac. c. ꝺ zenodochis. 7. c. ad ℔. e. ti. 7. j. ꝺ instit. c. j. 7 qꝺ
le. 7 no. i. c. ex pte astẽsis i fi. de cõces. ꝑben. adde ad ꝑdi-
cta in sili glo. no. i. c. sicut. xl vij. di. q̃ ꝺicit paupem posse
implozare officiũ eꝑi vt cõpellat ꝺiuitẽ ad faciendũ sibi
elemosynã: quã gl. tene mẽti. Secũdo casu et tercio ꝺic
vt. s. ꝺixi. Jn q̃rto. s. de ꝓuerso credo qꝫ exq̃ semel fuit
rcept⁹ i ꝓfuz ñ possit ãpli⁹ istaꝝ vt collegiũ teneat⁹ ipm
rcipe i mõachũ. qꝛ eoipo qꝫ fuit effect⁹ ꝓfuꝰ fuit effect⁹
q̃si seru⁹ mõasterij. vt ꝺicit gl. singlariꝫ i. c. vt lex ꝓtinẽ
tie. xx vij. q. j. adeo. vt ꝑm illã glo. nõ habeat facultatem
intrãdi religionẽ artiozẽ. 7 no. singulariter hoc vltimũ.
Nec ſbest causa saluãdi aiam cũ cã possit saluare tanꝯ
ꝓuersus. 7 alia sunt iura ꝓfuꝛũ: alia mõachoꝝ. facit. c.
ex eo. in fi. j. e. li. vj. i glo. q̃. ibi diuerse ꝓfessiõis i vno of
ficio ꝛc. Cõtra ℔ facit. c. de q̃. j. de vi. 7 ho. cle. vbi hoies
disparis ꝓfessiõis fuerũt associati i eodẽ officio ꝑdicã-
di. Jtẽ religiosus põt esse de licẽtia abbatis sui vicari⁹
eꝑi cũ illõ officiũ sit curatũ. vt no. Jo. au. in cle. 7 si ꝑin
cipalis. de rescrip. 7 archi. in. c. j. i noua actõe. xv j. q. vij.
So. ꝺic qꝫ ꝓfessio põt sumi stricte. nã stricto mõ ꝺue sẽ
ꝓfessiones in mũdo. vna laicoꝝ: altera clericoꝝ. vt in. c.
duo sunt genera. xij. q. j. 7 hoc mõ hoies disparis ꝓfessi
onis nõ debẽt sociari in eodẽ officio. 7 de hac disparita
te loquit tex. in. ꝺ. c. in noua. vbi ꝺr q̃ laic⁹ nõ põt cẽ vi
carius eꝑi. qꝛ est alteri⁹ ꝓfessiõis. qꝺ tñ itellige vt no. in
c. Joãnes. de sta. mona. vbi habetur qꝫ clericus et laicus
pñt esse simul executoꝛes alicui⁹ testamẽti: ℔ ꝓfessio cle-
ricoꝝ postea distinguit int clericos et mõachos ꝛc. Et
isti clerici 7 mõachi nõ pñt associari vt sint i eodẽ mõa-
sterio collegialit. vt i cle. j. e. ti. An aũt possint ꝓiũgi col-
legialiter i eccl'ia seculari vt religiosus sit ibi ꝓlat⁹: vide
bo. glo. in. ꝺ. cle. j. 7 ꝺixi in. ꝺ. c. qꝺ ꝛei timoꝛez. Ad alia
ꝛo officia bñ pñt ꝑ supioꝛez associari cã suggerẽte exq̃
nõ faciũt vnũ collegiũ reale. vñ i scholis religiosi clerici
7 laici pñt facere eandẽ vniuersitatẽ exq̃ oẽs exercẽt stu
diũ eis ꝓpetẽs. nec est illud collegiũ reale: ℔ poti⁹ ꝓsona-
le. qꝺ sentit bar. in. l. fi. ff. de colle. illi. facit tex. in ꝓemio
vj. 7 cle. 7 vide de hoc qꝺ ꝺixi in q̃dã disputatõe q̃ inci
pit gandulphus. ꝛc.

Quod sicut. Nomiatio vel appella-
tio eius cui⁹ nõ interest
electõem nõ impedit. ℔ si vocãd⁹ ꝓtẽnit eo ꝓse-
quẽte ꝓtẽptũ cassat electio etiã ꝓfirmata. 7 põt ꝑ se nisi
ꝓsenserit electõi qꝺ potest etiaz ex postfacto. h. ꝺ. vsqꝫ
ad. §. sup eo. Et hec ꝑma ꝓs ponit tria q̃ obꝯciebantur
ꝓ formã electõis 7 ꝓtinet ad primã ptẽ Rice ꝛc.

Super eo. Hoc ꝺicit. Epus ꝺũ celebꝛatur
missa cõsectatõis sue vel archiepi
scopus ante receptũ palliũ oꝛdines ꝓferre non ꝺz. h. ꝺ.
vsqꝫ ad ℟. qꝺ aũt. q̃ nõ summat. tũ ꝓpter ꝺiuersitatẽ le
cturaꝝ. tũ qꝛ nõ facit ad titulũ. Et ista secũda ꝓs ponit
alia tria q̃ obꝯciebant ꝓ ꝓsonã ꝓmoti. 7 sic q̃libet pars
ꝺinidit in tres ptes ꝑncipales q̃ satis patent in lra. Et
ex ꝑdictis potes colligẽ modũ ponẽdi casuz lrales. nam
facta electõe ꝺ quodã ꝓmonẽdo in eꝑm in eccl'ia arma-
cana secuta illi⁹ cõfirmatõe 7 cõsecratõe instabãt aliqui
vt iste archiepus ꝛeberet ꝛeici: ad cui⁹ ꝛeiectiõem alle-
gabãt tria ꝓ ꝓsonã. papa auditis allegatõnib⁹ vtriusꝫ
ptis ꝛecreuit 7 mãdauit vt in lra ꝓtinet. ℣ No. ꝑ qꝫ no-
minatio largo modo põt appellari electio. nã is q̃ nomi
nat aliquẽ eligendũ quodãmõ mo⁹ illũ mẽte eligit: sicut
ꝺicim⁹ in pñtatõe q̃ hoc respectu qñꝯ appellat electio
vt in. c. q̃relã. §. e. ℣ Et nota qꝫ ꝑ noiatõem nullũ ius ac
quirit nomiato. Jtẽ qꝫ noiatio põt fieri ꝛe pluribꝫ. nec
men. ꝑ clariozi itellectu huj⁹. c. triplicẽ esse nomiatõem.
Nã q̃ꝺã noiatio est min⁹ solẽnis q̃ fit ꝺ aliquo eligẽdo
vt qñ aliq̃ ꝓponunt in collegio tanꝯ boni viri vt ꝺ eis
fiat scrutiniũ. 7 ꝛe hac nomiatiõe loquit iste tex. ꝑ hanc
eñ ius nõ acquirit nomiatis. vñ põt collegiũ noie isto-
rum electoꝝ trãsire ad electõez alteri⁹ vt hic. Quedaz
est noiatio q̃ fit in scrutinio electõis. 7 ꝑ talẽ noiatõem
in vero nõ acquirit ius noiato. ar. c. si tibi absenti. ꝛe ꝓ-
ben. li. vj. ℔ is q̃ noiauit nõ põt ampli⁹ variare si ꝺignũ
noiauit. 7 hoc publicato scrutinio. ꝑus aũt videt qꝫ pos
sit. vt in. c. pnblicato. j. e. Quedã est noiatio solennis. s.
cuz ꝺuo vel plures noiant ꝑncipi 7 petit vt ex bis eligat
vnũ. 7 ex hac noiatõe etiã nõ acquirit ius noiatis. ℔ no
minates nõ pñt variare exquo illã noiatõez pñtauerũt
supioꝛi: sicut ꝺicim⁹ in postulatõe. 7 hoc vltimũ voluit
Hosti. in. c. bone. el. j. ꝛe postu. ꝓla. ℣ No. secũdo ibi in
cathedrali eccl'ia 7 tene mẽti i hoc istũ tex. qꝫ electio eꝑi
ꝺz fieri ꝑm ius in eccl'ia cathedrali si fieri põt. 7 intãtuz
glo. in. c. in noie dñi. xxiij. di. Huic ꝺicto videt initi vt
teneat electõem alibi factã cessante legitima causa non
valere. 7 tene mẽti illã glo. qꝛ nõ ꝓbat apto iure. Et po
test adduci iste tex in ꝓriũ ꝺũ ꝺicit ꝑsertim in eccl'ia ꝛc.
q̃ 7 extra eccl'iam valeret electio facta. Host. tñ in. c. cũ
terra. §. e. nõ allegãs istũ tex. ꝺicit qꝫ si ꝓsuetudo ꝺispo-
nit ꝛe certo loco standũ est ꝓsuetudini: alꝰ nõ ẽ vis vbi
fiat electio ꝺũmodo in loco clericis honesto. ar. in. l. pe.
ff. de iusti. 7 iur. hoc dictũ Host. videt ꝓ istũ tex. vbi cel
sante ꝓsuetudine ꝺr qꝫ ꝑm ꝓstitutiões canõicas ꝺz ele-
ctio fieri in eccl'ia cathedrali. põt tñ saluari dictũ suum
qꝫ nõ est vis vbi fiat. s. ꝺũmõ fiat in eccl'ia cathedrali. nã
põt fieri in choꝛo. vt in. c. cũ nobis. j. e. Jtẽ põt fieri i ca-
pitulo. vt in. ꝺ. c. cũ terra. 7 in si. locis honestis infra am
bitũ eccl'ie. ar. in. c. q̃ frõte. de ap. Si aũt cessante cã legi
tima fieret extra ambitũ eccl'ie cathedralis non valet ꝓ-
pter auctez ꝓal. glo. qꝛ factũ ꝓ legẽ nõ ꝺz hẽe firmitatẽ
vt in regula q̃ ꝓ ius. de reg. iu. li. vj. 7 in. l. nõ ꝺubiũ. C. ꝺ
legi. 7 in. c. ij. j. de testi. Et ad dictõem ꝑsertim hic posi-
tam ꝺic qꝫ ꝺz intelligi ꝑm ꝛba sequentia vt ꝺistinguat
an fieri possit i eccl'ia vl ne. ℣ No. t'cio qꝫ i electõib⁹ ꝓ-
toꝝ nõ ꝺz ꝺ iure ꝑus req̃ri regi⁹ ꝓsensus etiaz rege ipso
hoc postulãte 7 appellãte. nec electio alr fiat: qꝺ ꝓcedit
etiã si rex sit ꝓtron⁹ eccl'ie. vt no. i glo. iij. ℣ No. q̃rto i ver
bo si aũt. qꝫ de iure spãli põt eꝑo 7 abbati cõpetere ptãs
interessendi electiõi fiẽde de archiepo. facit. c. scriptuz.
j. e. 7 c. cũ eccl'ia sutrina. de cau. poss. 7 ꝓpꝛie. 7 sic pñt in
actu electõis ꝓuenire iure spãli hoies disparis ꝓfessiõis
facit ad ea q̃ ꝺixi. s. eo. c. pri. ℣ No. q̃nto qꝫ quẽadmo-
dum ꝛebentes interesse electõi de iure cõmuni non sunt
vocãdi absentes si ꝓmode vocari nõ pñt. vt j. eo. qꝛ ꝓ-
pter, ita nec absentes ꝛebentes interesse iure singulari.

De electõe.

¶ No. sexto q vocatio absentiũ nõ est de forma substã tiali ipi electõis. nã vt ℔ apparet valet electio facta ali qb nõ vocatis: lz veniat retractãda ptẽptis pseqntib ptẽptũ. ¶ No. septimo q electio facta aliqb d caplo cõ tẽptis nõ ẽ idifferẽter cassanda. nã pñt ptẽpti renũcia re ptẽptui z psentire illi electõi dũmõ a pncipio tenue rit. Et no. singlr istũ tex. q rõe ptẽpt aliqz cassari põt electio etiã p confirmatões z psecratões electi: qd tenẽt doc. ℔. z satis pbat p istuz tex. qd tñ itel ligas qñ ptẽpti nõ fuerit pñtes tpe q fuit emissuz edictũ p confirmatõe fi enda. als aũt tacẽtes ñ pñt ãpli ẽdicẽ. vt i. c. fi. j. e. li. vj. tenet ¶ Jo. an. i. c. ij. d his q fi. a pla. Si aũt ñ ẽ facta ad buc confirmatio: dic q debẽt isti pseq ptẽptũ infra tẽp datũ eis ad eligẽdũ. Jdẽ dic in ptẽpto i actu collatiõis vt infra sex mẽses q dant ad pferẽdũ possit pseq ptẽ ptũ. ar. i. c. ij. de pces. pbẽ. z hoc tenuit ¶ Jos. in. d. c. ij. z ita limita istũ tex. gnãlr loqntẽ q nõ solet i ℔ declarari. ¶ No. in ℣. sup eo. q sol papa põt ordies pferre i die psecratõis sue. Jtẽ no. ex ℣. p. q añ receptões pallij nõ põt archiepus qntũcũqz psecrat exercẽ ea q sunt ordi nis epalis. nec alia q sẽ magni põderis: vt puocare cõci liũ puinciale z silia. z vide qd no. Jnn. i. c. suffraganeis. s. e. ¶ No. ibi nõ tãqz simplex epus. q libet archiepus ẽ epus: tñ exercẽdo actũ vi i dubio exercẽ vt archiepus et nõ tanqz simplex epus. facit i ar. ℔ lra q valẽs actũ exer cere ex duplici ptãte vi actũ exercuisse ptextu maioris ptãtis. facit. l. ij. ff. d mili. testa. ¶ Ultimo no. i ℣. qd ãt. q psensus cleri z ppli nõ sufficit vt bõa eccl'ie sine iusta z canõica cã alienent. p ℔. c. sine exceptõe. xij. q. ij. z me lius. j. de imu. ec. i c. adũsus. i ℣. ppt imprudẽtiã. z no. bñ istũ tex. ꝫ platos z collegia q qnqz ad petitões dñoruz tpaliũ tpe guerre alienãt bõa eccl'ie. Et no. q plat male alienãs tenet de suo pximõio eccl'iam cõpuare indẽnez. facit. c. de multa. j. de pbẽ. ¶ In glo. i ℣. impedire ibi nõ obstãte aliq cõsuetudine. No. bñ glo. q laic etiam pxon nõ põt ex psuetudine sibi vẽdicare ius inter essendi electõi plati. nã cõsuetudo nõ facit laicũ capacẽ iuris spũalis. vt i. c. cãm de pscrip. Dices tu gre pxonus põt pntare rectorẽ eccl'ie nõ collegiate z nõ sic eligẽ pre latũ vnacũ clericis ipsi eccl'ie collegiate: So. dic Cõ post. p Jnno. electio est act mere spũalis. nã p illã trãs fert ius prelature saltẽ in hitu i electũ z ꝫbit mrimõiuz spũale. vt no. gl. in. c. qnto. lxiij. di. facit tex. i. d. c. cũ iter canõicos. s. e. laic aũt nõ est capax exercẽdi ℔ iura spũa lia. nec eccl'ia voluit pxonũ facere capacẽ bñ hoc potu isset si voluisset. nã impator et mltis pncipib eccl'ia als cõcessit jus eligẽdi z pferẽdi. vt i. c. badrian. lxiij. dis. q tñ puilegia tractu tpis eccl'ia revocauit. vt i. §. vex. ea. di. Sz p pñtatõem ñ trãsfert ius plature. nec ꝫbit ma trimoniũ spũale: ℔ est qddã pambulũ ad institutõz ob tinendã exq puenit ius titulꝰ plature. vñ lz laic nõ es set ex se capax etiã buius iuris pntãdi. vt in. c. qnto. de in die. tñ eccl'ia voluit cũ pxono i ℔ iure nõ magne importã tie dispẽsare vt laici iducerent ad fundatõez z dotatõz eccl'iaz. z itellige q iste rex ex pxonatu vl cõsuetudine vo lebat vt i electõe reqreret ipsi psensus. de iure aũt pe tere nõ poterat p. c. nobis. de iurepat. qz psensus pxoni oz reqri post electõez factã vt ibi. nec etiã de cõsuetudi ne poterat ℔ sibi ppetẽ. qz cõsuetudo nõ põt cũ facẽ ca pacẽ. vt. s. dixi. dixit tñ ℔ simplr Jnn. posse ex cõsuetu dine introduci vt mos plati nũcier pncipi: z ab eo peta tur licẽtia eligẽdi latuz. ita q alit electio fcã nõ teneat. int est ei pncipis ne eligat aliqs sibi suspect q possit re uelare secreta regni sui. ar. i. l. omne delictũ. in. §. explora tores. ff. d re mili. vñ alibi dixit Jnn. q ꝫ electões factã põt rex objcẽ q hz epm electũ suspectũ rõne pdicta. z si poterit hoc pbare oz electio retractari. vt ipse no. in c. sup bis. j. de accu. Ex q dicto nõ singularit q ex pre dicta cã suspitõis põt pncips secularis nõ admittẽ pre latũ institutũ p papã. Adũte tñ q ꝫ pcedẽs dictũ Jnn. videt facere multũ iste tex. in ℣. z si sec aliq p vsurpa tõem. vbi innuit q ꝫri vsus est poti abusus. z sic vi q nõ possit induci cõsuetudo vt electio retractet si nõ fu it petita a pncipe licẽtia eligẽdi. p hoc facit qz aliq mo do impedit libertas eligẽdi. facit. c. cũ tra. s. e. dictũ tñ Jnno. solet cõiter teneri. ¶ In glo. i ℣. q si eos nõ vo catos ꝛc. No. ex fi. gl. q etiã i actib extraiudicialib nõ presumit qs vocat nisi pbet. p q optime facit. c. alberi cus. de testi. z. c. sacro. de sen. ex. Jtẽ ista vocatio est qdã solẽnitas extrinseca q ñ presumit nisi pbet. vt plene no. in. l. sciendũ. ff. de ℣. ob. z p Jnn. i. c. inotuit. de eo q fur ti. ordi. recẽ. ¶ In gl. in ℣. psentire: ibi ℔ ꝫ. j. eo. auditis. glo. nõ soluit ℔ ꝫriũ. sed solutio ℣a est q aut electio te nuit: puta qz facta fuit pñtib duabus ptib collegij z a maiori pte: z tũc põt rata hĩi p ptemptos. qz p psensuz ist nõ cõualidat electio. ℔ solũ defendit a iure retra ctatõis. z i hoc casu itelligit iste tex. aut electio a pncipio fuit nulla: puta qz facta a miori pte capli: z tũc ñ po test qualidari p psensus pticulares supueniẽtes. z ita lo quit. c. auditis. j. e. z ibi plene dicã. ¶ In ea. glo. ibi circa spũalia. possum hẽ ratũ in plib locis. glo. tenuit istam opi. q in spũalib possuz hẽ ratũ qd meo noie nõ ẽ ge stũ. de q vide qd no. p glo. in regula ratũ. de re. iur. li. vj. dic q dictũ glo. nõ colligit ℔. qz iste tex. nõ loquit d ve ra ratibabitõe q trabit retro z mãdato cõpat. vñ ad ℔ vt oriat mihi actio nõ possuz hẽ ratũ qd meo noie nõ est gestũ. vt i. d. rla ratũ. sed q ad incõmodũ meũ vt nõ possim impugre factũ p alios possuz hẽ ratuz qd meo noie nõ est gestũ. z hoc casu loquit iste tex. ¶ In ea. glo. ibi itẽ pone. No. singularit istã pticulã glo. vsq ad fi. qz quotidie solet allegari. ex q p collige dziam int successorẽ in platura z successorẽ in canõicatu. nã successor in platura succedit in oib iurib ꝓpetentib pdecessori rõne plature. Rõ: qz platura nõ mouit. xij. q. ij. liberti. z in. c. si gtiose. de rescrip. li. vj. nec debẽt alterari iura pre latur. ppter mutationẽ mistroz. nã successor fingitur idẽ cũ pdecessore. ℔ i canõico aliud est. qz ppie canoni cus nõ hz successorẽ nisi in pbẽda. iura em sibi ꝓpetẽtia trãseũt in caplm a quo puenit prebẽda. vt i. c. relatũ. j. de testa. caplm aũt nõ põt hic impugre electõem rõe cõ tẽptus cũ impugret factũ ppriũ. z ex hac rõne quã sen sit Jnn. põt iudicio meo inferri q si canõic tanqz cano nicus fuit ptẽpt in electõe alteri eccl'ie in q iure sin gulari debebat interesse rõe canonie q eo mortuo infra tẽ pus agẽdi de ptẽptu poterit caplm agẽ de ptẽptu sicut prelat agit de cõtẽptu pdecessoris. ¶ No. singularit ex hac glo. q p iniuria illata prelato vt plato põt agẽ suc cessori i platura: lz plat mortu litẽ nõ fuerit ꝓtestatus. rõ colligit ex pdictis. qz iniuria censet illata plature q nõ mouit. ¶ In gl. i ℣. diuidat. No. istã gl. vsq ad fi. qz quotidie solet i mã sua allegari. z psertim tene eã mẽti i eo q ꝛcludit missaz nõ esse de suba ꝓsecratõis seu collatio nis ordinũ vl chrismatis: ℔ ppt ordinatõem eccl'ie z ob reuerẽtia sacroz non debẽt cõferri z expleri sine missa. ¶ In ea. glo. ibi de hoc qd dic Hug. Aduerte ℔ incipit additio Bernardi glosatoris z durat vsq ad ℣. ℔ fini ta. et dicit Jo. an. habuisse a mgro suo q ista fuit vlti ma additio quã fecit Bernar. ad glo. suas. vñ ℣ isile est q libri hntes istã additões in ptex. glosaz hnt alias ad ditões. z ideo qñ vis informari vtz liber hẽat additio nem Ber. recurras ad istã glo. z si repit ista additio est verisile q habeat alias. z habes etiã ex hac additõe originẽ isti Ber. glo. fuit em de ciuitate pmẽsi q est i lom bardia. ¶ In ea. glo. ibi posset ordines ꝓferre si necessitas esset. Aduerte qz glo. ℔ vi limitare multũ istũ tex. vult em q finita missa ꝓsecratõis possit epus nouit ꝓsecrat necessitate iminẽte celebrare pncipaliter z ordines cõ ferre. z p hoc facit tex. ibi nõ debẽt tũc ꝛc. q si finita con secratõe possit. hoc dictũ nõ placuit hic ¶ Jos. ¶ Primo qz nõ põt occurrere talis necessitas cũ alij epi pri cõse-

crati sint ibi pñtes per quos posset necessitati subueni-
ri. Secũdo q2 ordines nõ debẽt ꝓferri extra q̃tuor tpa.
vt in.c.j.7.c.sane.j.de tẽpo.or.7 epus ꝓsecrat die dñi-
co.vt i.c.qd die dñico.lxxv.di.7 ad illã dictõem tũc re-
spõdet q dz exponi.i. eodẽ die. p hoc tex.in p̃n.huius
§.in q̃ no.q iste archiepus in die cõsecratõis sue acoly-
thũ ordinauit. Sz indicio meo satis põt saluari gl.ista
in collatõe mioz ordinũ. nã miores ordines pñt cõferri
dieb dñicis 7 alijs festiuis dieb.vt in.c. de eo.e.ti.s.de
tẽpo.or. hinc est q iste archiepus q ordinauit acolythũ
in die dñico nõ redarguit ex alio: nisi q2 ꝟ fecit i die cõ
secratõis añq̃ missaz solẽnia finirent. sec9 ḡ si essent fi-
nita. Ad idẽ alia rõ lre ibi ne diuidat mysteriũ vnitatis.
q̃ rõ cessat si ordines istos miores ꝓferret post expeditã
ꝓsecratõez 7 misse celebratõez. ꝟ sacri ordines nõ debẽt
ꝓferri illa rõe. q2 extra q̃tuor tpa nõ sunt ꝓferẽdi. vt in
iuribꝫ pal. ¶ Sz iuxta mãz gl. q̃ñt ꝟ dicẽt. pone q isti q
celebrãt ꝓsecratori ꝓueniãt ipm i ꝓsecratiõe. s.i dicẽdo
ẅba apta ad ꝓfectiõez seu ad trãsubstãtiandũ: nũqd p
eor ẅba sit ibi corp9 xpi: 7 qd si ꝓsecrator ꝑncipal' post
illor ẅba ite2 illa ẅba dicat: In hac.q. sunt diuersita
tes inẽ Inno.7 ¶ Hosti. Inno.tenet q ad illa ẅba illo-
rum celebrantiũ pu9 plata fuit facta vera trãsubstãtia-
tio in corp9 xpi. nec p ẅba replicata a ꝓsecratore fit alia
trãsubstãtiatio. q2 exq̃ semel est ibi corp9 xpi nõ põt ma
gis adesse. ¶ Hos. tenet ꝯriũ firmas q ad ẅba illor q̃ ꝑn
cipal'r nõ celebrãt nõ ꝓtingit trãsubstãtiatio. q2 ꝟ nõ i-
tendũt lz illa ẅba ptulerint. 7 p ꝓns restat q sacrm ꝓfi-
cit' ex ẅbis ꝓsecratõis postea platis. Credo q sit aiad-
uertẽda intẽtio illor celebrãtiũ. vt si p illa ẅba intẽde-
rent ꝓficẽ vel corp9 xpi q sit facta trãsubstãtiatio exq̃
ipsi etiã celebrãt lz nõ ꝑncipal'r: sec9 si eor intẽtio defi-
ciebat. facit ad hãc q̃nẽ qd no. Jo. cal.i.c. si sacerdos.
de of.or. vbi tetigi. ¶ Querũt doc. secũdo q̃d si aliq̃s ꝑ-
sbyter stat ꝓpe aliũ ꝑsbim celebrãtẽ 7 ꝓueniat mõ pre-
dicto ipsuz celebratorẽ i platõe ẅbor q̃b ꝓficit' corp9
xpi: nũquid sit facta trãsubstãtiatio: 7 ꝯcludũt q non:
cũ ipse nõ sit vestit9 vestib sacris. nec al's fuauit q̃ eccl'ia
instituit in ꝓfectõe tãti sacrm: al's sec9 seq̃ret absurdũ q
ꝑsbr exns in platea põt trãsubstãtiare totũ panẽ ibi exi
stentẽ. facit ad ꝑdicta. j.q.j. extra catholicã. 7 maxime. p
cedit ꝟ solutio tenẽdo q i illo ꝑsbro defecisset ĩtẽtio cõ
ficiẽdi. ¶ In glo.fi.no. diligẽter istã gl. ad quã q̃tidie fit
remissio cũ q̃rit' nũquid prelat9 seu rector ecclie debeat
seu possit euadere de iure penã deposit̃ois ex delicto in-
iuste alienatõis rei eccl'iastice si vult eccl'iam reddẽ indẽ
nem de ppzio pr̃imõio vel aliũde: Et in effectu p9 mul-
ta argumẽta p 7 ꝯ glo.ista ponit duas opi. Mã quidã
tenẽt q sic. ar. bu9. c. 7 alioz q̃ ꝑmittunt in glo. 7 hanc
opi. tenet Jo. xij. q.ij. aplicus. et in.c.j. xvij. q.iij. secuti
sunt Tan. Uin. Pbi. 7 Bof. ꝟ. Secundã opi. ꝯriã te-
nuit hic Ber. glo. quẽ secuti sunt ¶ Hosti. Jo. an. 7 cõit'
moderniores seq̃ntes. 7 ꝟ opi. mihi placet. 7 ad istũ tex.
rñde vt in fi. gl. 7. bñ facit. xj. q.ij. monem9 7. d. l. non ꝑ-
dest. ff. vi bo. rap. ¶ Extra glo. op. ꝯ tex. de. c. post electi
onẽ. de ꝓcess. pbẽ. 7 de. c. ꝓstitut9. el.ij. de ap. in q̃b iuribꝫ
ptz q p9 ꝓfirmatõez nõ admittit' exceptio ꝯ ꝓfirmatuz
ad impediẽdũ ꝓfirmatõis effectũ. hic añt iste elect9 ñ so-
lum fuit cõfirmat9. ꝟ etiã ꝓsecrat9. 7 sic nihil iuris resta-
bat ꝓseq̃. 7 tñ fuerũt hic admisse exceptões ꝯ formã ele-
ctõis 7 ꝯ ꝑsonã ipsi9 ꝓsecrati. Sol'. ꝓpt' hoc ꝯriũ instat
hic Inn. 7 Cõpost. plen9 post eũ an 7 qñ post ꝓfirmati
onẽ electõis possit admitti exceptio ꝯ formã electõis vl'
ꝯ ꝑsonã electi. 7 multa ex eor dictis sunt hodie expedi-
ta p.c.fi. de elec.li.vj. ꝯcludẽdo tñ ex dictis eor sic distĩ
gue. aut cõfirmatio fuit facta causa cognita 7 ptib9 pre-
sentib. aut sine cause cognitõe. ¶ Primo casu si nõ fuit
appellatũ a snia cõfirmatõis nõ pnt ptes q̃ fuerũt ꝑsen-
tes aliq̃d obijcẽ nec p viã exceptõis neq̃ accusatõis. q2
de facto vni9 hoĩs sepi9 nõ est q̃rendũ p.c.cũ dilecti. i fi.
j.e. 7 pal.c.fi.in.vj. 7. j. de accu. sup bis. Sz respectu eo-
rum q̃ nõ erãt pñtes distinguẽdũ est. q aut sciuerũt cãm
ꝓfirmat̃. agi 7 tacuerũt: 7 fit eis ꝓiudiciũ. vt i. c. fi. qui
ma. accu. pos. facit. c. p. de re iudi. Aut ꝑbabil'r igrabãt:
7 tũc aut restat aliq̃d iuris ꝓferendi ipsi ꝓfirmato. puta
q2 est ꝓfirmat9 ꝟ nondũ ꝓsecratus: 7 tũc admittit' excep-
tio. vt in.c.sup bis. 7 qd ibi no.j. de accu. Aut nihil iu-
ris restabat. q2 erat cõsecratus vl' erat talis plat9 q̃ non
indigebat ꝓsecratõe seu bñdictiõe. 7 tũc aut ꝓfirmat9 ẽ
in possessione ꝑlature: 7 nõ dz admitti aliq̃ exceptio. q2
nõ põt opari naturã suã nec respectu actõis: nec respe-
ctu intentõis cũ iste ꝓfirmat9 nihil petat: nec sit in inten
tõe petẽdi. 7 exceptio ẽ intentõis vel actiõis exclusio. vt
in.l.j. 7 qd ibi no.ff. de excep. Sz poterit iste venire per
viã accusatõis vel denũciatõis. ad hoc dictũ. c. fi. de bis
q̃ ma. accu. pos. 7 vide p Fe. ꝓsilio. xcvij. et p hoc limita
tex. in. d. c. fi. ¶ Secũdo casu pr̃incipali q̃ñ sine cause co-
gnitõe facta fuit ꝓfirmatio. dic hodie vt habet' in. d. c.
fi. e. ti. li. vj. nã talis ꝓfirmatio nõ tenet vt ibi. 7 vide ple
ne de hoc qd ibi dixi post Inn. in. c. cũ olim. d cau. pos.
7 in. c. cũ olim. de do. 7 contu. Ad istũ tex. põt dici q hoc
actũ fuit p viã accusatõis seu imploratõis officij. potest
tñ aliud mẽbr addi ad ꝑdicta q̃ñ cõfirmat9 nõ est i pos
sessiõe 7 agit possessorio adipiscẽde: nũquid debeat ad-
mitti exceptio: dicendũ vt le. 7 no. i. c. accedẽs. de accu.
¶ Al-
7 istud debuit ꝑcedere secundũ mẽbr principalẽ. ¶ Al-
teri9 hic q̃rit' q̃d si electio nõ tenuit: nũquid valuit cõ-
firmatio subseq̃ns: 7 nũquid iste sic cõfirmat9 sit prela-
tus: an ꝟo teneat' cedẽ. ¶ Quo ad ꝑmũ Inn. 7 Jo. an.
7 cõiter doc. seq̃ntes concludũt q ꝓfirmatio tenet q̃ ad
validitatẽ gestor. nam gesta p ipm ꝓfirmatũ tenẽt rõe
publici officij exq̃ putabat' ꝓfirmatõem esse validã. vt i
l. barbari9. ff. de of. ꝑto. Et idẽ dixit Inn. in. c. nihil. j. e.
Sz an iste sit ꝑlat9 dixit Inno. j. e. cũ dilecti. q iurisco-
sult9 noluit ad istã. q. rñdere in. d. l. barbarius. nec ibi re
cte rñdet' an ille barbari9 q̃ p errorẽ fuerat designat9 ꝑ-
tor cũ esset seru9 fuerat verus pretor. ꝟ solũ decidit q te
nent gesta rõe publici officij. Sz dicit Jo. an hic q qd
cũq̃ istorũ defecerit nõ est verus plat9. i. siue electio sit
nulla siue ꝓfirmatio. 7 sic videt' q teneat' cedere in foro
aie. sed postea refert alios dicere vt etiã recitat Inno.
q sit distinguẽdũ vtr electio tenuerit de iure naturali.
puta rõne ꝓsensus eligentiũ 7 electi lz fuerit nulla de iu
re positiuo. 7 tũc exq̃ fuit subsecuta ꝓfirmatio est verus
plat9 nec tenet' cedẽ. secus si fuit nulla de iure nãli. vt
eñ dicẽ hic Inn. electio põt dici canõica large. stricte. 7
stricti9. Dicit' canõica large q̃ñ electõ tenuit d iure nãli
q2 interuenit ꝓsensus eligentiũ et electi. sed non de iure
positiuo. Stricte dr canõica q̃ñ tenuit d iur̃ nãli 7 int̃-
uenerit etiã subalia iuris positiui. ꝟ ñ solẽnia. Strictius
dr canõica q̃ñ tenuit de iure nãli 7 int̃uenerit oĩa q̃ req̃-
runt de iure positiuo. siue sint subalia siue d solẽnitate
nõ subali. puta q vocent' absentes vl' q̃d sile. ita q nihil
deficit d req̃sitis. ¶ Per ꝯriũ dr electio nõ canõica large
q̃ñ nõ tenet etiã de iure nãli. q2 nõ iur̃uenit ꝓsensus ſal
tez liber eligẽtiũ 7 electi. vñ q̃ñ est canõica large lz ñ stri
cte vel stricti9: dz tenẽ ꝓfirmatio subseq̃ns. 7 ꝓfirmat9 ẽ
verus plat9. nec tenet' renũciare. q2 ius positiuũ adinue
nit formã ad scãdala euitãda. ꝟ exq̃ in casu nõ o nullum
scãdalũ affuit 7 electio tenuerit de iure nãli nõ dz iste eẽ
obligat9 ad renũciandũ. Et videt' Inn. 7 cõiter doc. se-
quẽtes hic sequi istam opinionem que mihi nunq̃ pla-
cuit. nam exquo ius positiuum reprobat consensum ni
si sit legitimus non video q etiam de iure naturali tene
at talis electio. nam princeps potuit per legem suam ta
lem consensum non solenniter prestitũ inhabilitare. vt
in simili habetur 7 no. in. l. cum lex. ff. de fideiuss. facit. c.
ij. de maiori. 7 obedien. Et pro hac opinione contraria
allego primo glosam in. c. vnico. de postulat. prelato. li-
bro. vj. que dicit confirmationem non prodesse si ele-
ctio erat nulla. ad idem glo. fi. in. c. quaz sit. j. eo. lib. vj.
7 glo. in. c. si cui. 7 eo. ti. li. vj. 7 tenet archi. in. c. sicut cãz

eo.ti.7 li. vbi plen⁹ ꝓsequit. facit regula accessoriuꝫ. de re.iuꝝ.in.vj. Et qꝛ vbi fūdamtū deest nihil supedificari põt.j.q.j.cū paul⁹.7 sic tene opi.quaꝫ ꝑ sensit Jo.an. q̄ iste nõ sit ver⁹ plat⁹: siue electio sit nulla q̄litercūq̄: siue ꝯfirmatio: nisi ꝯfirmatio sit facta ex certa scīa ꝑ hñtem ptātez purgādi oēz defectū electõis.7 ad mām vide qđ le.7 no.i.c.si ꝯfirmatõez.j.e.li.vj. vbi tractat an electio remāeat valida si cassat ꝯfirmatio 7 q̄d ecõtra.

Aditis. Electio ꝑ minoꝛē ptē capitu li facta nõ tenet: nec ꝑ ꝟbseq̄n tem ꝯsensuꝫ ratificari põt.h.d. ꝑm cõez intelle ctū. Prima ps põit diffinitõis cāz. Secūda diffinit ibi nos igit. Et ꝑ itellectu lr̄e ꝑmitto q̄ ī hac ecclesia baio ceñ.erāt duo ꝓncipaliores.s.decan⁹ 7 cātor q̄ fouebant ptes ī caplo.7 dū eēnt ī tractatu electõis decan⁹ aiadu tēs q̄ cāto: cū suis ꝯdiceret voto suo noluit noiare ar chidiaconū quā habebat ī aio eligēdi: ꝟ malicioſe noīa uit q̄ndā magr̄m suū ricardū subdiaconū. cāto: ꝛo etiā malicioſe noīauit archidiaconū quē sciebat gratū alte ri pti.tandē fuit ītерposita appellatio ne decan⁹ ꝓcedēt ad electõem sine ꝯsensu capli vl maioris ptis. ꝟ hac ap pellatõe nõ obstāte decan⁹ cū suis ꝯplicib⁹ q̄ non facie bāt maioꝛē ptē capli recessit a noiatõe ipsi⁹. R. ſbdiaco ni 7 elegit dictū archidiaconuꝫ in epm. 7 etiā appellauit ne quicq̄d ꝯ illā electõem attētaret. Postmodū ꝛo q̄ dam canōici aduerse ptis ꝯsenserūt electõi facte de ar chidiacono: ita q̄ istis ꝯputatis archidiaconus habuit maioꝛē ptē capli. Istis aūt electoꝛib⁹ recedētib⁹ cantoꝛ cū suis ꝓcessit ad aliā electõem nõ obstāte electõe quaꝫ fecerat de archidiacono 7 elegit illū. R. ſbdiaconū. Po pa ꝛo vtrāq̄ electoꝫ duxit irritādā. Nec exprimit ī tex. rō decidēdi: ideo glo. vario mō ītellexerūt istū tex. et in tātū intricat ꝑ glo. itellect⁹ hui⁹.c. qđ dixit Hos. istud c. potuisse audiri: ꝟ nō itelligi vsq̄ ad tpa sua. Jo.an. di cit q̄ nec etiā ꝑ glo. suas habet clare ītellect⁹ hui⁹.c. sed tu dic vt dicet.j. Nō. ꝑ ex ꝓncipio ibi auditis 7 ītelle ctis q̄ ꝫ q̄s audiat, pcessuꝫ alicui⁹ causę nõ ꝓpt ꝟ ꝯclu dit eū intellexisse merita causę. põt ꝑ ꝯcurrē audit⁹ ali cui⁹ rei absq̄ illi⁹ ītellect⁹ seu itelligētia. 7 facit ꝑ testib⁹ q̄ dicūt se audiuisse aliqđ istrumētū legi vt nõ ꝑ ꝟ ꝯclu dat necessario ipsos itellexisse. nā audire 7 itelligē sīt di uersa: qđ colligit hic ex copula et q̄ de sui natura ꝫ co pulare diuersa. vt no. glo. sup rubꝛica. ff. de iuꝝ. 7 fa. iḡ. 7 ꝑ gl. in. c. q̄relā. j. de ſymo. põt tñ q̄s audire nudū ꝛbo rum sonū 7 tñ nõ itelligē verboꝝ efficaciā. No. secun do q̄ noiantes aliquē ī tractatu electõis nõ tenent illū noiatū eligere: ꝟ pñt ab eo recedē aliū eligendo. Rō qꝛ ꝑ noiatõez simplicē nõ est acq̄situs aliq̄d ius noiato. vt s.c. pri. ī pn. solet em̄ añ scrutiniū fiendū de electõe no minari aliq̄ de caplo q̄ vident apti et idonei ad regimē eccl̄ie vacātis nõ tñ ꝑ hoc eligunt: ꝟ ꝓponunt vt fiat d eis scrutiniū si placet caplo. 7 hoc mō fuerūt ꝑ nomīati archidiacon⁹ 7 ſbdiacon⁹. iō licuit ab eoꝛ noiatõe rece dere. No. tercio q̄ decanus ꝫ ꝑmā vocē in capitulo. hoc tñ intelligūt doc. 7 bñ. ꝓcedē ex ꝯsuetudine loci pti cularis. nā in ꝟ standū est ꝯsuetudini: q̄ cessante is qui ē maioꝛis auctis ꝫ primā vocē. allegant doc. ad hoc. xvj. di. Isidoꝛ⁹. Sꝫ tu dic clari⁹ q̄ cessante statuto vl ꝯsue tudine canonic⁹ prius institut⁹ in eccl̄ia. 7 sic antiq̄oꝛ re spectu institutōis ꝫ posse alijs. vñ ad eū spectat cōuo catio capli: 7 esse primū in voce 7 ſbscriptōe: 7 ī sedēdo 7 in alijs ꝯsilib⁹. facit ad hoc. c. statuim⁹. de ma. 7 obe. et qđ no. Inn. in. c. j. e. ti. 7 vide qđ ibi dixi. nam hñtes di gnitatē in eccl̄ia d̄ iure nõ sunt de caplo nisi alꝭ sint ca nonici. soli em̄ canōici faciūt caplm 7 vnū coꝛp⁹ cū epo. vt in. c. nouit. 7. c. q̄nto. de bis q̄ fi. a pla. vide ꝑ Inno. ī c. ij. de insti. 7 qđ ibi dixi. 7 ī. c. cū olim. de re iudi. Adde etiā ad p̄dicta glo. singularē in. c. a collatõe. de ap. li. vj. q̄ dicit q̄ si epus ꝫ vocē in. c. tanꝫ cānōicus nõ ꝫ ba bere primū locū in caplo. q̄ nõ est ibi vt epus: ꝟ ꝓ ca pituli debꝫ habere primū locū. 7 no. glo. illā singularem q̄ sepe ꝛtingit q̄ hñtes dignitatē sunt in quibusdā col legijs ꝑsonalib⁹ nõ tanꝫ habentes dignitates: ꝟ tanꝫ pticulares de collegio. ideo nõ debent isti hīe primū lo cum in collegio: sed rector collegij. Et ꝑ hāc glo. potes defendere cōsuetudinē q̄ viget fere in oīib⁹ studijs vt epus q̄ntumcūq̄ maxim⁹ exquo scholaris est non pce dit rectorē studij. q̄ nõ est in hoc collegio scholariū vt epus: sed tanꝫ scholaris. Itē nota q̄ electio a ꝓncipio nulla. puta q̄ facta a minoꝛi pte capli non põt ꝙualida ri ꝑ subsequētes cōsensus alioꝝ pticulariter p̄stitos. 7 ad hoc quotidie allegat hec lr̄a. Et ex hoc habes casuꝫ lr̄alez in quo cōsensus nõ põt interuenire ex postfacto: etiā ad cōualidandū actū vt exnūc. cui⁹ ꝛriū no. in. c. cū cōsuetudinis. de ꝙsue. sed dic vt j. dicā. In glo. in ℣. cum tñ ex postfacto. ibi electio ista nõ erat nulla ipso iu re. hic colligit vnus intellect⁹ ad tex. q̄re non tenuit se cūda electio exquo fuit facta post primā irritā 7 nullaꝫ. nam electio q̄ nõ tenet ipso iure nõ debet p̄stare impe dimentū secūde. vt in. c. bone. 7. c. dudū. s. e. Glo. soluē do rñdet q̄ prima electio nõ erat hic ipso iure irrita. 7 ꝑ hoc tex. in fi. vbi papa vtrāq̄ electõem irritauit: q̄ ꝑma tenuit. Cōtrariū tñ sensit glo. sequēs. 7 glo. in ℣. cassa tam. 7 vt p̄dixi iste glo. multū variarūt itellectū hui⁹. c. Et possunt colligi ex hac glo. q̄tuoꝛ lec. Prima lectura q̄ prima electio tenuit hic ꝓpter ratihabitõem subseq̄n tem lꝫ potuisset irritari ꝓpter pendentiā appellatōis. se cūda aūt electio nõ valuit. qꝛ fuit facta post primā non cassatā 7 ꝯ appellatõem. sed hec lectura nõ est bona cuꝫ papa exp̄sse hic dicat q̄ ꝑma electio fuit nulla neq̄ po tuit ꝙualidari ex cōsensu quoꝝdam supueniēti. 7 sunt ista ℣ba pape nõ partis. qꝛ papa hic loquit. vt pꝫ ī pn. c. ideo glo. sequēs cū alia sequēti recessit ab hoc intelle ctu tenēdo q̄ prima electio fuit nulla ipso iure. nec po tuit cōualidari ex subsequēti ꝯsensu etiam si appellatio nõ fuisset interposita. 7 hoc ꝓbat ex illa dictõe maxime q̄ debet itelligi ꝓprie. 7 in hoc no. bñ glo. sequētez ꝑ in tellectu hui⁹ dictōis maxime. q̄ q̄n stat ꝓprie ponit idez in casib⁹ ꝛijs. q̄n ℣ ponit ꝑ tm̄ stat improprie. 7 idem no. in. c. q̄m freq̄nter. j. vt lit. nõ ꝯtes. in ℣. maxime. Se cūda lectura colligit hic ex glo. fi. in ℣. ꝟ si dubiū est. cū ℣. se. 7 in effectu hoc intēdit q̄ aut ꝑma electio est euidē ter nulla 7 tūc nõ requirit aliq̄ cassatio. sed põt ꝓcedi ad secundā. 7 hoc casu ꝓcedunt ꝛria. Aut ꝑma electio est nulla sed nõ euidēter imo est ꝓbabilis dubitatio super nullitate. tūc non debet ꝓcedi ad secundā nisi pr⁹ casset prima q̄ habebat colorē validitatis. 7 ī hoc casu potest intelligi tex. nam anteq̄ emanasset decisio huius decre. poterat ꝓbabilr dubitari vtrū electio facta a miꝛi par te posset ꝙualidari ꝑ subseq̄ntes cōsensus alioꝝ. debuit ergō pr⁹ expectari cassatio seu declaratio superioris ātez q̄ ꝓcederet ad secundā. 7 no. bñ hūc itellectū qui mihi plurimū placet. ꝑ quo allego glo. fi. in. c. ꝯstitutus. j. de ap. q̄ hoc tenet apte. vide etiā gl. in. c. int̄ dilectoꝛ. ī ℣. postmodū. in fi. j. de excess. pla. sentit Inn. in. c. cū ꝛra. s. e. 7 q̄ꝫ ipe Inno. 7 quidā alij in. c. cōsideranim⁹. s. e. vt recitat hic Jo.an. tenuerūt sufficere ad validitatē secū de electõis q̄ notoꝛiū sit p̄mā esse nullā tpe sentētie. ta men mihi plus placz p̄cedens dictū q̄n prima non erat euidēter nulla. sed poterat de eadē dubitari. Tercia lectu. colligit ex hac glo. in ℣. quidā tamē hic distinguūt q̄ aut prima electio est nulla iure actõis 7 exceptiõis et nõ impedit secundā. aut est nulla iure actõis sed nõ ex ceptõis. 7 ista impedit secundā vt hic. sed hec lec. vt di cit Jo.an. 7 bñ est inutilis. quia nõ apparet q̄n est nulla iure actõis 7 non exceptiõis. licz do. An. dixit posse dici q̄ tūc est nulla iure actõis 7 exceptõis quādo non tenet etiam de iure naturali. quia nõ interuenit cōsensus eli gentiū liber saltem. est autē nulla iure actionis sed non exceptõis quādo electiō tenuit de iure naturali licet fit

nulla de iure positiuo. naz tunc debet expectari cassatio pme: in hoc tñ nõ multũ pſiſtit. nec credo hoc dictũ verum. qz tex. est in ꝛriũ in regula nõ pſtat impedimẽtũ. d reg. iur. li. vj. ¶ Quarta z vltima lectura colligit ex hac gl. fi. in ℣. ß q̃ est rõ. dicẽs q secũda electõ hic nõ tenuit nõ ppt pendentiã pme q̃ erat nulla: ß ex defectu ptãtis eligentiũ. qz lz pma electio esset nulla: nõ tñ ptãs eligẽdi erat deuoluta ad cãtorẽ z suos. qz alia ps nõ elegerat indignũ: ß ꝛ formã. vñ nõ debebat cãtor z sui ꝓcedẽ ad electõem nõ vocatis decano z suis ꝓpliciby. z hic intellectus põt sustẽtari q̃ ad nullitatẽ secũde electiõis: non tñ bñ explicat ꝑ glo. Jo. an. hic dicit posse ꝓcludi quicq̃d scribat ꝑ alios in mã q secunda electio facta post pmã ab hoie vel a iure nõ cassatã est nulla. vt. ſ. e. ꝓsideranimus. Sz si prima electio est cassata ab hoie vel a iure tũc põt ꝓcedi ad secundã electõem etiã nõ vocatis aliys electoruby si sunt puati ptãte eligẽdi. vt. ſ. e. bone. Sz si nõ sunt puati debẽt vocari etiã si essent priuãdi: alꝰ nõ valet electio ab alia pte facta: vt hic z. j. eo. qz ppt. vbi de hoc. Sz p hoc nõ habet clare intellectꝰ huiꝰ. c. q̃re vtra q̃ electio fuit hic nulla vel cassata. Vñ põt cõclusiue et clare dici q pma electio fuit hic pricipalr nulla ex defectu ptãtis. qz fuit facta a decano z suis ꝓpliciby q̃ non faciebãt maiorẽ ptẽ capli: vt dz in lra. naz potẽtia capitularis nõ cõsistit penes minorẽ ptem: ideo nõ põt dici electio facta a capło. vt in. c. j. de his q̃ fi. a ma. par. capi. Et lz ex postfacto tot ex canõicis alteriꝰ ptẽ accessissent ad primã electõem decani: tñ nõ potuit illa electio validari. Rõ qz electio dz fieri in cõmuni. z sic collegialiter nõ añt singulariter. ꝓsensus añt pticularẽ supueniẽs nõ potest validare electõem nullã: q̃nimo si oẽs de capitulo pſtarent singulariter ꝓsensuz nõ p hoc resultaret cõmunis electio. vt in. c. in genesi. j. e. z vide bonã glo. in. c. j. de re. ec. nõ alie. li. vj. secꝰ añt q̃ actꝰ ptineret ad aliq̃s vt singulares. qz tũc ex ꝓsensu supueniẽti pma dispositio validat cũ nõ habeãt collegialiter ꝓsentire. vt est tex. in. l. p fundũ. ff. de ser. ru. pdi. Jtẽ ad hãc nullitatẽ pme electõis adiuuabat appellatõis pendẽtia licz etiã sine ea fuisset nulla. ideo lra dixit maxime appellatõe pendẽte ꝛc. Secũda ℣o electio fuit nulla ex eodẽ fonte. ſ. ex defectu ptãtis. nam ppter accessuz quorũdaz ad primã electõem cantor z alij remanẽtes nõ faciebãt maiorẽ partẽ capli z ꝓcesserũt ad electõem aliys nõ vocatis. z post appellatõem z anteq̃ cassaret prima electio. que etsi erat nulla nõ tñ euidẽter erat nulla rõne pdicta: q̃nimo plꝰ puto q etiã si cantor z alij fecissent maiorẽ ptẽ nõ potuissent valide eligere. qz oportz q due ptes collegij ꝓueniant ad hoc vt teneat illud qd̃ fit p maiorẽ ptẽ. vt plene dixi. ſ. e. cũ nobis. vñ hec secũda electio fuit facta a ñ habẽtiby solidã ptãtez eligẽdi z aliys nõ vocatis et post appellatõem z de subdiacono q̃ nõ poterat eligi in epm tpe huiꝰ capli. nondũ eñ emanauerat. c. a mltis. j. d̃ etate. z q̃li. oportebat eñ q eligẽdꝰ esset pſbr. ideo in fi. ſre dicit q pſumpserũt eligere. ℟. cũ esset subdiaconus. z ex pdictis habet clarissime intellectꝰ huiꝰ. c. Et adhuc plenius expediẽdo materiã distinguo post alios dũ queritur an z qñ valeat secunda electio collatio vel postulatio: dic q aut ꝓcurrũt due postulatões. aut due electiones. aut due collatiões. ¶ Primo casu si vna postulatio est facta a duplo maiori pte: z ex causa illa est admittẽda. vt in. c. bone. ſ. e. z melꝰ. j. eo. scriptũ. Sz si postulatio ꝓcurrit cũ electõe: dicendũ vt in. d. c. scriptũ. Si cõcurrũt due collatões nõ valet secũda post pmã: nisi prima sit euidẽter nulla. de quo dic vt plene le. z no. ī. d. c. inter dilectos. de excess. plã. Si ℣o cõcurrũt due electiones est materia nr̃a: in q̃ distinguẽduz q aut secunda electio est facta ab eisdẽ electoribꝰ aut a diuersis. ¶ Primo casu aut pma electio erat euidẽter nulla z eligentes non erãt priuati ptãte eligẽdi z valet secũda. vt in. c. cũ terra. ſ. e. Si añt erãt priuati ptãte eligẽdi z valet secũda. vt in. d. c. bone. in fi. Si añt pma nõ erat nulla saltez euidẽter nulla nõ tenet secũda nõ cassata prima. vt ß et ſ. e. ꝓsideranimꝰ. Secũdo casu q̃ tercia fuit facta a diuersis electoribꝰ. aut ambe electões fuerũt facte eodẽ cõ textu: aut diuerso. ¶ Primo casu videz si prima electio est facta a maiori z saniori pte capli: alia a minori tenet electio facta a maiori z saniori. vt in. c. qz ppter. j. e. Si añt vna est facta a maiori z alia a mĩori: sed saniori pte. vtputa qz maior ps elegit ignoranter idignũ: z tũc nulla electio valet. qz electio debet esse facta a maiori z saniori. vt in. d. c. qz ppter. Sz si maior ps esset puata: qz elegisset sciẽter indignũ valeret electio facta a minori pte qz censet facta a toto capło cũ tota ptãs esset deuoluta ad minorẽ partẽ. vt ꝓbat. ſ. e. dndũ. Si ℣o fuerunt facte diuerso ꝓtextu. z tũc aut prima electio non tenuit z electores erãt priuati ppter delictũ eorꝝ: z tenet secũda electio etiã facta a paucioribꝰ. vt est casus. ſ. e. bone. aut prima electio nõ tenuit: tñ electores nõ erãt puati et nõ tenet secũda. qz nõ habebãt isti solidã ptãtem eligẽdi sine aliys. qd̃ intellige vt. ſ. dixi. Jdẽ z fortiꝰ si prima electio tenebat vel nõ erat euidẽter nulla. vt hic z. ſ. e. ꝓderauimꝰ. z dicũt electões facte eodẽ ꝓtextu ℔ Jnno. z Cõpost. qñ fuerũt facte oibꝰ exñtibꝰ in capło z pariẽ eligẽtiby. Dicunt facte diuerso ꝓtextu qñ vna ps eligit postq̃ recessit alia ps. qd̃ pcedit ℔ Jnn. nisi incõtinẽti ex eodem scrutinio vel cõpromisso fuisz subsecuta secunda electio.

In causis. Potestas data cõpromissarijs ad eligendũ prelatuz re nõ integra reuocari nõ põt. z desinit res esse integra postq̃ cõpromissarij inceperũt hãe tractatũ. b. d. Diuidit principalr in tres ptes. In prima ponit postulati petitõem. In secũda ibi nũcij ℣o: ponit electi allegatõez. In tercia ibi qz ℣o: ptz negociũ diffinit: partim diffiniendũ cõmittit. ¶ No. ꝑ q capłm nõ soluz potest cõpromittere ꝓsonis certis ptãtem eligẽdi: ß etiam põt aliquos eligẽ p quos eligunt cõpromissarij qui habebãt postmodũ eligere vice capli. Et ex hoc infert q cõpromissarij ad eligendũ pñt a principio eẽ incerti. certificãdi tñ p ipsos quib est data ptãs eos eligẽdi. Et ex isto tex. singulari infero q si ptes litigãtes vel dissidẽtes volũt q̃stionẽ eorꝝ in aliquẽ amicũ eorꝝ cõem ꝓmittere: z nõ pũt hãe ꝓcordiã de certa ꝓsona eligenda possunt dare alicui vel aliquibꝰ ptãtez vt ipsi eligãt eis arbitrũ vel arbitros: z valebit electio p illos facta ac si abipsis ptibꝰ illi arbitri fuissent electi. z in hoc tenet mentiltũ tex. z p hoc limita. c. inotuit. de arbi. z credo hoc ibi tetigisse. ¶ No. q in numero ꝓmissariorꝝ nõ est vis. põt eñ vniuersitas eos eligẽ i numero sibi grato. ar. ß iñcto. c. cũ in iure. z. c. cũ dilectus. j. e. z qd̃ ibi dz de vniuersitate ecclĩastica idem dicerẽ in qlibet vniuersitate: vt possit ptãtez eligẽdi supiorẽ in alios cõpromittẽ. ar. ß. z. j. e. qz ppt. z in regula q̃ p aliũ. facit de reg. in. li. vj. ¶ No. ibi qui pſtito iuramẽto. q isti ꝓmissarij deputati ad eligendũ pñt astringi iuramẽto vt electiõis negociũ fideliter et canõice explicẽt. facit ad id qd̃ dixi de iuramẽto arbitrorꝝ in. c. ij. de arbi. nõ tñ puto q isti iuramentũ sit de substãtia: ß istud fuit hic ex forma cõmissionis sibi facte. ad hoc qd̃ no. in. c. cũ dilectꝰ. de cõsuet. ¶ No. ibi a singulis de capło statutũ est ꝛc. ar. q cõpromissuz sup ptãte eligendi nõ põt fieri: nisi oib z singulis canonicis ꝓsentiẽtib. z facit tex. j. c. qz ppter. tenẽt cõmuniter doc. hic z in. c. qz ppter. z in. c. scriptũ. j. eo. vnde nõ sufficit hoc casu maior ps capituli. Ratõ. qz cuilibet interest singulariꝫ vt eligat p se z nõ p aliũ. ideo q̃libet põt ꝓdicere ne fiat cõpromissuz. z in re cõmuni potior est ꝓdio phibẽtis. vt in regula in re cõmuni. d. reg. iu. li. vj. z in. l. sabinus. ff. cõmuni diui. z tene mẽti ß dictuz. ĩmo plus dicũt cõmuniter hic doc. z originaliter fuit Cõpost. q non valet cõpromissum factũ ab vno no-

mine omniũ aliꝫ ꝑsentiby et non contradicentiby. quia cũ ista res nõ sit leuis: ĩmo magne importãtie debent sigillatim oẽs inq̃ri et expresse ꝓsentire. Et no. hoc dictũ singu. nec tradas obliuiõi. ex quo põt sumi hec regula. q̃ in arduis explicãdis in vniuersitate debẽt oẽs expsse ꝓsentire. nec sufficit q̃ actꝰ explicet ꝑ alios noie aliorũ: lz illi taceãt 7 nõ ꝓdicãt. qz in re onerosa 7 graui dz intẽ uenire ꝓsensus expssus. nec taciturnitas habet ꝑ ꝓsensu. facit ad hoc qđ no. Jnno. in. c. in genesi. j. e. 7 gl. ĩ regula is q̃ tacet. li. vj. secus põt dici ĩ re leui 7 maxime cõcupiscibili: vt tũc taciturnitas habeat ꝑ ꝓsensu. vt no. in locis ꝑall. Ex quiby põt sumi singularis limitatio ad no. ꝑ Jnno. in. c. j. de his q̃ fi. a ma. par. ca. vbi no. dic̃ q̃ si in. c. tractat aliq̃d illicitũ 7 dãnabile tenent illi de vniuersitate ꝓdicere. alꝫ si nõ ꝓdicãt habent ꝓsentiẽtiby: 7 inuoluũtur peccato 7 pene peccati cuꝫ aliꝫ ꝓsentiẽtiby expsse: vt istud dictũ ꝓcedat quo ad euitandũ peccatũ ne sub velamine taciturnitatis peccatũ nutriat: ꝑ quo ad validitatẽ actꝰ tene qđ. s. dixi. 7 hec no. ¶ No. ibi capitulo publicarũt. q̃ postulatio siue electio est in capitulo publicãda. 7 aliq̃ dicũt q̃ etiã populo est pnblicãda qđ nõ est dãnabile ꝑm Jnno. ¶ No. ibi q̃ remãserũt in capꝫo. q̃ lz capꝫm eligat prelatũ in loco capitulari: compromissarij tñ a capꝫo reputati nõ tenent de necessitate in capꝫo eligere prelatũ. nã vt hic vides isti ꝓpromissarij secesserũt in ptẽ ad tractandũ de electiõe canõicis remanẽtibus in capꝫo. 7 facit ad ea q̃ dixi. s. e. qđ sicut. vt non sit vis in q̃ loco fiat electio dũmõ fiat infra ambitũ ecclie cathedralis. ¶ No. ibi inhibuerũt eis ex parte nra. 7 tene mẽti istũ tex. ꝑ ꝓsuetudine istoꝝ inferiorũ q̃ cũ timẽt molestari p̃cipiunt ex pte regis seu ptãtis ne eis fiat iniuria: lz a rege seu ptãte nõ habuerũt hãc potestatẽ p̃cipiẽdi. nã capꝫm p̃cepit hic istis cõpromissarijs ex pte pape ne ad vlteriora ꝓcederẽt: 7 tñ a papa nullã sup hoc receperũt ptãtez. vt colligit. j. ex ℞. qz ℞o. 7 dicit Jo. an. hic q̃ hic ponit mos istoꝝ vulgariũ q̃si senti at q̃ de iure tale mandatuz nihil inducit. Sed tu adde vnũ tex. iuris ciuilis in. l. de pupillo. in. §. siq̃s ipsi p̃tori. ff. de no. ope. nũci. vbi ꝑm lectu. secundã quaz ibi sentit glo. 7 notãter defendit bar. ꝓbat q̃ siq̃s ptestat alicui ne edificet nouũ opꝰ 7 arripit iter eũdi ad supioẽ talꝫ ꝑ testatio cũ arreptõe itineris bz viz denũciatõis: ita q̃ q̃d postea edificat venit destruendũ ac si denũciatio fuisset facta. nã ꝑm bar. ibi videt talis ex arreptõe itineris ad supioẽ positus sub ꝓtectõe supioris. ar. in. c. dilecti j. de ap. 7 qđ no ꝑ Jnno. 7 Joan. in. c. vt debitꝰ. eo. ti. ꝑ qđ põt inferri si timẽs iniuriaz sibi inferri p̃cipiat illi ne iniuriã sibi inferat: 7 arripit iter eũdi ad p̃cipẽ q̃ per hoc videt. positꝰ ꝑ ꝓtectõe p̃cipis vt sic istud p̃ceptũ cũ arreptõe itineris habeat vim cuiusdã appellatõis extraiudicialis. ex quo puto q̃ grauiꝰ venit ille puniẽdus q̃ intulit iniuriã post p̃ceptũ cum arreptõe itineris q̃ si ista nõ p̃cessissent. nã videt q̃ inferẽs iniuriaz ꝓtẽpserit nedũ ius: ꝑ etiã sub cui. ꝓtectõe iste se supponit. qđ diligenter no. 7 põdera q̃ papa nõ redarguit capꝫm ꝺ ꝓcepto taliter facto. qz nõ fuit factũ q̃o ꝓmittẽdi falsum ꝑ repellẽdi iniuriã quã credebãt sibi interri si nõ ꝓsentirent reuocatõi capli. ¶ No. ibi cãpanã pulsari fecerũt. q̃ vniuersitas potest ꝓgregari ꝑ sonũ cãpane vbi ꝑ est de more. Et nota diligẽter hũc tex. ꝑ cõmuni obseruãtia. 7 dicit no. Jnno. sufficere hoc signũ in minoribꝫ negocijs. ꝑ in electõibꝫ ĩ quibꝫ debent absentes vocari nõ suffifcit sonus cãpane: ꝑ debent absentes vocari p nũci um vel lr̃as. vt in. c. cũ inᵗ vniuersas. s. e. 7. j. e. qz ꝓpter. facit. l. fi. C. de p̃di. decu. li. x. Et põt circa hoc dari ꝑ regula q̃ in negocijs q̃ possunt expediri p pñtes qđ est regulare iuxta no. p glo in. c. ij. de testi. li. vj. sufficit vocatio p sonũ cãpane: dũmodo talis sit cãpana q̃ ipsius sonus puenire possit ad intelligentiã existentiuz in loco. ꝑ in negocijs in quibꝫ absentes sunt vocãdi ñ sufficit vocatio p sonũ cãpane: sed debẽt absentes vocari mõ p̃dicto: vt in iuribꝫ ꝑall. ¶ No. ibi de ꝓsensu totius capituli intelligit esse facta. tex. no. q̃ illud qđ fit p cõmissariuz fingit esse factũ p ipm ꝓmittentez. Unde facit iste tex. ad q̃stionẽ notabilẽ 7 quotidianã de q̃ alꝫ ĩ facto fui cõsultus. Quidã testatoꝛ mãdauit certa bona sua distribui in pias causas ꝑm q̃ videbit suis executoribꝫ testamenti. isti executores elegerũt negociũ priuilegiatũ: vtputa fabrice ecclie. epus loci petebat q̃rtã bonoꝝ legatoꝝ: replicabat q̃ de relicto facto p fabrica non debet quarta. vt in. c. fi. de testa. replicabat q̃ testatoꝛ nõ elegerat fabricã sed executores: q̃rebat quid iuris: rñdi q̃ non debebat quarta. qz illud qđ fit p executores testamenti videt factũ p ipm testatoꝛẽ. vñ pinde est ac si ipe testatoꝛ elegisset fabricã. ar. optimũ hic 7 in. l. vnũ ex familia. §. j. ff. de le. ij. 7 ibi hoc firmat bar. ꝑ illum tex. 7 ex his habes bonã practicã impediendi quartã epi q̃ vbi testatoꝛ reliquit in genere ad pias causas facias q̃ executoꝛ testameti eligat aliquã causam priuilegiataz ex q̃ non debeat quarta. 7 q̃ sint cause priuilegiate dic vt le. 7 no. in. d. c. fi. 7 in. c. ij. de sepul. ¶ No. ibi qz iam in tractatu ꝓcesserãt. tex. valde notabilẽ facientẽ ad mꝫta ex quo potest instrui q̃n negociũ extraiudiciale desinit esse integrũ. nam ex quo iudiciũ incepit agitari 7 tractari non dicit amplius integrũ. 7 latius ꝓsequit hic Jnno. dicens q̃ cũ attingunt substantialia ipius negocij desinit esse integrũ. puta cũ inceperũt tractare de ꝓsona eligenda. secꝰ si solũmodo siut expleta aliq̃ ptinẽtia ad solennitatẽ actus. vt qz direrũt missaz de spũsancto eleger unt vel qđ simile. facit qđ le. 7 no. ĩ cle. fi. ꝺ pcu. ¶ No. vltimo ibi vtilẽ 7 necessariã inueneritis ꝛc. q̃ epus electus, vel postulatus ad aliã eccliam non debet trãsire sine nona examinatõe. 7 sic videt q̃ epus vtilis vni ecclesie nõ ꝑsumat vtilis alteri. vel forte hoc fit qz ex postfacto potuit effici inutilis. ar. in. c. veritatis. de ꝛõl. 7 cõtu. 7. c. licz heli. de symo. Potest etiã notari ex principio litere vnũ aliud bonũ dictũ q̃ illud debet fieri concorditer qđ fit p omnes nemie discrepãte. secus si fiat p maiorem ptem. vñ illud qđ fit p maiorẽ partẽ nõ dicit cõcorditer fieri. qđ ꝓbat tex. ibi cõcorditer vel tres ex illis ꝛc. vbi tex. ponit ista vt diuersa. idem videt ꝓbari in. c. quoꝝũdam. j. eo. li. vj. tenet gl. in cle. ne romani. ꝺ electꝰ. dixi plene in. c. non põt. de re iudi. Et nota de notabili 7 quotidiana questiõe ad quam inducit iste tex. emanauit p̃conũ p ꝑsidentẽ vniuersitati cuiusdã castri vt audita cãpana venirẽt omnes ad electõez certam fiendã. demũ pulsata cãpana ex centũ qui erãt ĩ vniuersitate castri cõparuerũt. xxx. dũtaxat queritꝰ nũquid isti soli possint ꝓcedere ad electõem faciendã: hanc. q. disputauit quidaz Ja. dini bononien. canonicus vt hic refert Jo. an. 7 in effectu cõclusit q̃ exquo citatio emanauit p habentem potestatẽ isti venientes ꝑñt eligere. alꝫ. no. in. c. j. de maio. 7 obe. ꝑ si citatio fuit facta p non ꝑsidentẽ vniuersitati: ꝑ aliquiby de vniuersitate ꝓcurãtibus subdistinguit q̃ aut labebat tẽpus ꝑfixum ad eligendũ 7 potest minoꝛ ps ꝑsens alios vocare ad eligendũ ne currat sibi tẽpus. aut nõ labebat tẽpus: 7 tũc non sufficit mioꝛ pars. quia hoc spectat ad maiorẽ ptem. 7 oportz tũc q̃ veniãt due partes 7 valebit qđ faciat maioꝛ ps. vt in. l. qđ maioꝛ. ff. qđ cuiusq̃z vniũsi. Jo. an. remittit ad no. ĩ c. cũ nobis. s. e. 7 ibi plenissime dixi. Sz aduerte qz ibi solum tractat ad quẽ spectat ꝑfixio termini ad eligendũ. 7 de hoc dicendũ vt ibi. ꝑ prima ps huiꝰ questionis non tractat ibi. vnde nota ex principio huiꝰ questiõis q̃ qñ cõuocatio vniuersitatis fit p eum ad quẽ de iure vel cõsuetudine spectat cõuocatio vniuersitatis: tũc talis citatio cõstituit non venientes in cõtumacia adeo q̃ venientes dũtaxat possunt explicare ea que incũbebãt agẽda: lz venientes nõ faciãt maiorẽ partẽ: sed longe minorem. hoc dictũ sensit Jnno. in. d. c. j. de ma. 7 obe. sed nõ

fuit ita specifice locutus. ⁊ idez sensit in. c. ij. de no. ope. nũ. vbi vide ⁊ cõit canõiste ĩ vtroq; loco solẽt trãsire cũ ꝓdict⁹. ⁊ h etiã. ß admiror ꝙ nõ allegauerũt dicta legis taz in ꝯriũ. nec bar. allegauit dicta canonistaz. nã bar. expsse tenuit ꝯriũ in. l. oẽs ppli. ff. d iusti. iuſ. vbi dixit ꝙ qñtũcũq; vniuersitas vocet p magistratum. oportz tñ ad hoc vt veniat seu valeat qd fit in vniuersitate ꝙ veniãt saltẽ due ptes. vt in. l. noiatõez. C. de decu. li. x. ⁊ in l. nulli. ff. qd cuiusq; vniuer. ⁊ spãl'r p decisiõe all'. l. fi. C. de pdi. curi. li. xj. vbi dĩ ꝙ decretũ nõ debet ex tabella recitari. q̃si dicat ꝑm eũ nõ sufficere ꝙ tabella. i. per aliqd instrumentũ pulsatile cõuocet vniuersitas. ß est necesse vt veniãt ipsi de vniuersitate saltem due ptes. ⁊ ita hodie practicat in tota tuscia in vniuersitatib; ciuitatum. nunq; em aliqd tractarẽt in ꝓsilio nisi venirẽt saltẽ due ptes cõsiliariorũ. ꝓsiliũ em ciuitatis repñtat totũ ppl'm. vt no. glo. C. q̃ sit lõ. ꝓsue. sup rubrica. mihi autẽ placet dictũ canonistaz. ar. optimũ in. c. cũ nobis. ß. e. vbi dicitur ꝙ vocati nolentes venire faciunt se alienos. ⁊ adde glo. in cle. qd circa. de elec. q̃ dicit absurdũ esse in numero ꝓputare illos q̃ vocati venire noluerunt. ꝑ hoc qz sicut ius vniuersitatis põt residere ĩ vno solo alijs remotis vel lõge agentib; vt no. in. c. gratũ. de postu. pla. ⁊ ĩ l. sicut. ff. qd cuiusq; vniuersi. ita dicem⁹ in alijs ꝓtumaciter nolentib; venire. absurdũ nãq; est ꝙ ꝑ ꝓtumaciaz pticulariũ debeãt impediri negocia vniuersitatis. et ad d. l. fi. quã. ꝓsse adducit bar. põt rñderi ꝙ illa lra ß nõ ꝑbat. nã hz principal'r duos intellect⁹. Prim⁹ ꝙ decretũ nõ dz ex tabella recitari. i. p tabellionẽ. qz istud non est delegabile. ⁊ ꝑm hũc intellectũ illa. l. nõ facit ad ꝓpositũ. Ad. l. nominatõez. l. nulli potest dici ꝙ non loquũtur qñ ꝓuocatio fuit facta p psidentẽ vniuersitati ⁊ vocati sunt in ꝓtumacia: ß qñ vniuersitas p se ꝓgregat'. nam oportet ꝙ tũc sint due ptes pñtes. ita sensit Jnn. ĩ. d. c. ij. de no. ope. nũci. ⁊ hec no. Jn glo. in ℣. qz ℣o postulatio in fi. no. bñ istã glo. ex collige ꝙ in mãdato nõ solũ veniũt exp̃ssa in eo: ß etiã ea q̃ sunt ꝑparatoria ⁊ vicina ipsis exp̃ssis: ꝑsertim qñ ex nõ expresso puenit' ad id qd est exp̃ssum: sic hic data ptãte eligẽdi venit ptãs postulãdi. ⁊ idez tenuit gl. in. c. null⁹. lxj. di. in fi. gl. mag. ⁊ in. c. licz. viij. q. j. dixit tñ Hosti. hic ꝙ de rigore non veniret postulatio: ß hic ꝓprehẽdit' ex q̃dã eqtate. sed ego allego tibi glo. sin. in. c. j. de postu. pla. in fi. q̃ vult ꝙ etiã in materia penali sub noĩe electiõis venit postulatio cũ p postulatõem pueniat' ad ipsam electõem. ⁊ vide qd ibi dixi. ⁊ optime facit. l. oratio. ff. de spõ. vbi dĩ ꝙ ꝓhibito mrimonio censent' etiã ꝓhibita spõsalia de futuro. qz p ea pueni' defacili ad mrimoniũ. ad idẽ. l. hircoz. ff. d pigno. vbi ptz ꝙ res ꝓhibita vendi nõ põt pignorari. qa p pignoratõem defacili pueni' ad distractõez. vt ĩ. l. ij. C. de in. do. impe. ita dicam⁹ in sili ꝙ cũ dãtes ptãtẽ eligendi intendunt vt eccl'ie ꝓuideat' de pastore venit oĩs modus p quẽ põt eccl'ie ꝓuideri. et ꝑsertim hoc est admittendũ qñ gratiose daret' ptãs eligẽdi. debet em tũc fieri largissima interptatio in ꝑiudiciũ ꝓcedentiũ. vt in c. cũ dilect⁹. de ꝓsue. ⁊ ĩ. c. olim. de ℣. sig. ⁊ ad ꝯria all'. in glo. dic ꝙ ꝓcedũt in his q̃ non sunt ita cõiũcta mãdato principali. ista em nõ venũt. ita intellige. c. cũ oliz. el. j. d of. dele. ⁊ vide qd ibi dixi. Jn glo. in ℣. cũ res nõ esset integra in fi. gl. ista multũ variat in hoc ar. residet tandem in opinõe ꝙ ptãs data ꝓpromissarijs nõ põt revocari etiã re integra exñte. qz nõ erat puz mãdatũ: ß potius quedã donatio seu gratiosa ꝓcessio istis ꝓpromissarijs facta. refert tñ glo. in fi. quosdã tenuisse ꝙ re integra possit revocari. ⁊ hãc secundam opi. tenuerũt Vincẽ. ⁊ Bof. hic. ⁊. ß. e. causam. ⁊ Hosti. hic dicens ꝙ cũ res est integra nõ interest istoz cõpromissariox ptãtem revocari. qz poterunt ipsi in capitulo hẽ vocez sicut alij. sed si res nõ est integra pñt ꝑtendere interesse in revocatione potestatis. qz singuli sciũt quibus ipsi fauebãt ꝙ re integra ipsi nesciebãt. vnde cum incurrerint odiũ pluri mox interest eoz vt non revocetur mandatuz. hec ratio Hosti. non militaret si cõpromissarij non essent de capitulo. qz revocata potestate nõ haberent vocẽ in capitulo. Alij tenẽtes mediã viam distinguũt ⁊ bñ cõcordando opi. ꝓtrarias ꝙ aut vniuersitas dedit hanc potestatẽ ipsis ꝓpromissarijs gratia ipsoz cõpromissariorum vt sic eos honorarẽt in actu eligendi: ⁊ tũc ꝓcedat opi. glo. vt etiam re integra non possit potestas revocari p ratiõem glo. Aut hec potestas fuit data nõ fauore psonaz. sed vt ꝓuideret' ecclie forte facilius p viam cõpromissi: ita ꝙ isti fuerũt deputati nudi ministri ⁊ executores: ⁊ tunc ꝓcedat opi. cõtraria vt re integra possit revocari. secus re nõ integra. ĩ hoc casu ꝓcedat iste ter. ⁊ hanc distinctõem videt' approbare Jo. an. hic ⁊ ꝓmuniter doc. sequẽtes. ⁊ videt' de mente Jnno. in. c. cõstitutus. de cõcef. ꝑben. ⁊ vide qd ibi dixi. Nec ob. si dicat ꝙ in hoc vltimo casu revocatio deberet admitti etiã re non integra soluto interesse cũ hoc sit de natura mãdati. vt in. l. si pecunia. ff. de condit'. cau. da. hoc em ꝓcedit ꝑm Jnno. in ꝓhanis: non gũt in spũalibus que non recipiunt rectã estimatõem ꝙ ĩ. no. in. c. coram. de offi. deleg. Et nota sing. hoc dictũ. et satis placet mihi ꝑmissa distinctio. nam ꝓma opi. ꝓbari videt' in. d. c. constitutus intelligẽdo vt ibi dixi. secunda opi. videt' ꝓbari hoc in tex. naz fortissimũ est ar. a ꝓtrario sensu ex quo in iure non repitur cõtrariuz. vt in. c. apostolica. de his que fi. a prelat'. ⁊ no. in. c. publicato. j. eo. Quid autẽ dicenduz in dubio si nõ apparet: an fauore ecclesie: an ꝑsone sit data potestas. dixit hic do. An. ꝙ debemus cõsiderare quid actum fuit ꝑ prius. quasi velit dicere possibile esset ꝙ cõpromissarij hoc petierũt ex gratia. vnde licz verba cõmissionis non sapiant gratiã: tamen in dubio intelligũtur ꝑm ea que acta sunt. ꝑ hoc alle. l. si pluses. ff. de pe. ⁊. l. si seruus plurium. ff. de lega. j. Si autem non potest apparere ꝑ ea que ꝑmissa sunt dicit ꝑsumendum ꝙ potius voluerit capitulũ ꝓuidere ecclesie q̃ facere gratiam cõpromissarijs. quia gratia nõ est ꝑsumenda ꝑm eum. all'. c. fi. j. de trãslat'. prela. sed posset allegari melius. l. cuz de indebito. ff. de ꝓbat'. in fi. et no. glo. in l. cuz quidã. ff. si cer. peta. que no. dicit ꝙ si dico vni tolle hanc pecuniã non presumit' donatio: sed potius mutuum vel depositum. quia nemo presumit' iactare suũ. vt in. c. super hoc. de renũciat'. ⁊ in. d. l. cũ de indebito. ⁊ no ta ex ꝓdictis naturam istoz cõpromissoz. Jn glo. fi. ĩ fi. nota bñ istaz glo. in fi. nam sentit hic veram ⁊ cõmunem opi. que tenet' in. c. bone. ij. de postula. pla. ꝙ postulantes possunt recedere a postulatõe anteq̃ postulatio sit su ꝓpozi pñtata. lz aliud sit in electõe. vt in. c. publicato. j. e. Et ad istũ tex. q̃ videt' obstare cũ capl'm ñ potuerit recedere ab illa postulatõe rñdet glo. ꝙ obstabat hic capitulo fides ꝑstita. qz ꝑmiserat illis cõpromissarijs recipere illũ quẽ ipsi eligerẽt. Et sic habes casum no. in q̃ a postulatõe non põt recedi etiã anteq̃ sit su ꝓpozi presentata. puta tñ ꝙ si cõpromissarij cõsentirent revocationi ꝙ posset capitulũ ab illa recedere anteq̃ essz su ꝓpozi pñtata. qz postulatus nõ põt ꝑtendere interesse cũ sibi ius nõ sit q̃sitũ: iuxta no. in. c. pe. de postu. plat'. Et ex hoc potest solui aliud cõtrariũ qd formari potest de. c. scriptũ. j. e. vbi patz ꝙ postulatio non ꝓfert' electioni nisi sit facta a duplo maiori parte. Sol'. illud procedit quãdo postulatio ⁊ electio de diuersis facte cõcurrerẽt. hic autem deficiebat potestas in electoribus. quia eam transtulerãt in illos cõpromissarios. nec poterant illam potestatem revocare cum res non esset integra. Sed circa predicta ⁊ circa tex. dubitatur vtrũ in casu in quo potest potestas revocari qualis debeat esse revocatio: ꝓmo tenet ꝙ debet esse expressa: nec sufficit tacita. puta si capitulum re integra procederet ad aliũm eligendum. nisi eniz revocatio intimetur ipsis cõpromissarijs

teneret electio ꝑm eũ.ar.in.l.ſi ꝓcurator.ff. de iudi.puto hoc dictũ Inno. ꝓcedẽ niſi ꝓcederet electio capituli nam tũc nõ video quõ poſſit tenere electio cõpromiſſa rioꝝ ignorauerit eã qm̃ exq̃ res eſt integra ptãs pmã ſit apud capl'm. vt in.c.duduz. de ꝑben.li.vj. Secunda ro electio reperit facta poſt ꝑmã ergo nõ debet tenere ar.eius qõ le.7 no.in matrimonio carnali in.c.fi.de ꝓcura.li.vj. ¶ Et ex iſto tex.põt colligi vna nõbilis dñia inter matrimoniũ ſpũale.nã ad ꝯhendũ matrimoniũ ſpũale ſufficit dare mãdatũ aliquib in genere vt hic.ſed in carnali matrimonio optet q̃ dr̃ ſpãle mãdatum ad ꝯhendũ cũ certa ꝑſona alꝫ mãdatũ nõ eſt ſufficiens.vt eſt tex.no.in.l.generalit'.ff. de ri.nup.7 eſt glo. no.in ꝑdicto.c.fi.quã tenebis ſemp mẽti. ¶ Ulteri⁹q̃ritur nũquid vnus ſolus de capl'o poſſit re integra reuocare cõpromiſſuz. Inno.7 Lopoſt.dicunt q̃ ſic qꝫ ſicut a ꝓncipio põt vnus ſolus reſiſtere ne fiat cõpromiſſum vt.s.dixi.ita vn⁹ ſolus re integra debet poſſe cõpromiſſum reuocare in.l.vranius.ff. de fideiuſſ.ꝯrũ tñ tenuit b Baſ.de cal.qꝫ exquo cõpromiſſuz eſt factũ ꝑ totũ capitulũ cũ iſti cõpromiſſarij ſint quaſi ꝓcuratores iſti⁹ capituli 7 nõ iſti⁹ ſingularis tm̃ nõ põt ipe ſolus reuocare. 7 hoc dictũ plus placet mihi qꝫ exquo cõpromiſſum ſemel tenuit optet q̃ maior ꝑs ꝓcurrat in reuocatõne.ar. in.c.j.de his q̃ fi.a ma.par.ca.7.l. qõ maior.ff. ad municip. Itẽ queri⁹ quid ſi vnus ex cõpromiſſarijs eſſet excõmunicat⁹ nũqd vitiaret tota electio ? ꝓcludũt coit' doc. q̃ aut ẽ excoicat⁹ publice 7 nõ tz electio etiã alioꝝ.ar.in c.fi.de ꝓcu.7.c.ad ꝑbandũ. de re iudi. Si aũt eſſet occulte excoicat⁹ 7 tũc aut nõ remanet maior pars in nõ excõmunicatis.puta qꝫ erãt duo cõpromiſſarij 7 tũc etiã nõ tenet electio.ar.in.l.pedius.ff. de arbi. ſecus ſi maior ꝑs remanſiſſet in alijs.ad qõ facit qõ no.in.c.illa.s.eo. 7 in d.c.fi. de ꝓcu.7 h no.qꝫ pñt adduci ad alios actus explicandos ꝑ vniuerſitatẽ vtrum excoicatio vnius inficiat totũ qõ fit ab vniuerſitate: 7 dicendũ eſt vt.s. 7 vt plenius dixi in.d.c.illa.7 in.d.c.fi.

C Qm eccleſia. De ꝙſuetudine poteſt canonicoꝝ electio ad ſolũ capitulũ ptinere.h.d.7 ſolet quotidie allegari. Primo ponit' conſultatio. Secũdo reſpõſio ibi mãdamus. ¶ Nota ibi debito obſequio ꝛc. iũcta glo.j. q̃ licet in eccl'ia nõ ſit ſtatutus numerus canonicorum nihilomin⁹ poteſt illa eccl'ia defraudari debito obſequio canonicoꝝ.7 dic q̃ dicit' defraudari habito reſpectu ad ꝙſuetudinẽ eccl'ie vt ſi ꝙſueuerũt eſſe plurimi canonici nũc aũt ſunt pauciſſimi. 7 idem ſentit glo.in.c.ex parte aſtenſis.de cõceſ.ꝑben.in fi.7 vide qõ ibi dixi.7 in h tene mẽti iſta.tex.etiam ꝓ eccleſijs regularib in quib regulariter nõ ſolet eſſe certus numerus canonicoꝝ.nã ex ꝙſuetudine ãtiqua poteſt dẽ ꝑbendi vtrũ eccl'ia fraudetur in debito obſequio monachoꝝ.7 adde quod dixi in.d.c.ex parte. ¶ Secũdo nota ibi elegit 7 inſtituit. q̃ electio canonicoꝝ poteſt ptinere ad vnum tm̃ puta ad ẽpm.nam h obtinuiſſet eps niſi canonici habuiſſent meliores ꝓbatones. ꝓbat' ergo per iſtũ tex.ſic inductuz q̃ ſicut ex ꝙſuetudine poteſt electio canonicoꝝ ptinere ad ſolum capitulũ ita poteſt ptinere ad ſoluz ẽpm vt hic.7 facit.c.ea noſcit'.j. de his que fi.a ꝓla.poteſt etiã ptinere de iure ſpeciali ad aliũ ꝓlatũ. vt in.c.fi. de inſti. vbi donatio ꝑbendarũ in eccl'ia patraceñ.ptinebat ad quẽdaz abbatẽ. dixit tamẽ h ¶ Hoſti. q̃ nõ ꝓprie dicit' electio cũ ptinet ad vnũ ſed potius canonicoꝝ creatio. h dictũ puto ꝓcedere quãdo nõ expectat' alterius ꝙfirmatio.nam poteſt receptio ſeu creatio ptinere ad capitulũ ſine alia ꝙfirmatione ſuꝑioris.7 ex ſola receptione creat' ius canonie.facit.c.cũ i eccleſijs. de ꝑbẽ.li.vj. 7 qõ no. Inno.i c.tranſmiſſam.s.e.ti. vbi vide.ſed ſi expectat' alteri⁹ cõfirmatio.puta qꝫ ſic habet ꝙſuetudo vel priuilegiũ tunc poteſt dici electio licet ad vnũ ptineat.nam 7 patronus dicit' quodãmodo eligere. vt in.c.nobis. de iurepa.qꝫ ꝓmo elegit 7 poſtea pñtat. vñ exquo expectat' ꝙfirmatio ſuꝑioris debet dici electio 7 nõ creatio.ſed dictũ ¶ Hoſt. ꝓcedit quo ad iſtũ tex.in quo eps ptendebat ptãtẽ creã di canonicos.7 vide Inno.vbi.s. ¶ Nota tercio q̃ cã põt eſſe in iudicio inter ẽpm 7 ſuũ capl'm abſq̃ eo q̃ capitulo dr̃ curator ad litẽ licet glo.aliud ſenſerit in.c.ſignificauit.j. de appel.7 vide qõ ibi dixi. ¶ Nota q̃ libellus põt ptinere plures petitões ꝯ eundẽ reũ. ꝙcordat.c. veniẽs. de reſcrip.7.c.querelã.s.eo.cũ ſi. ¶ Nota quinto q̃ vtens iure ſuo nõ dicit' alicui facẽ iniuriã licet reſiſtat volũtati etiã ſuꝑioris.qꝫ iniuria eſt qm̃ aliq̃d nõ iure fit in dedecus alterius. vt in.l.j.ff. de iniur. ſed exq̃ quis ptendit habẽ ius nõ dicit' facere iniuriã. ad idez bo.tex. in.l.nõ videt'.ff. de re.iur. vbi dicit' q̃ nõ videt' vim facere qui ptẽdit in iudicio actõe ordinaria. 7 in h no.iſtũ tex. iũcta glo.iti. ¶ Nota ibi antecꝫ ẽps memorat⁹. q̃ ꝓſumendũ eſt ꝓ eo qui ꝓbauit antiquioꝝ poſſeſſionẽ. ad qõ vide qõ no. Inno.in.c.ſepe. de reſti.ſpo.7 quod le.7 no.in.c.licet de ꝓbat.7 ꝑ Bar.in.l.ꝙquerebat'.C. vnde vi. ¶ Nota vltimo ibi generalis ꝙſuetudo. q̃ ꝙſuetudo generalis ꝓuincie debet extẽdi ad loca ꝑticularia ipſius ꝓuincie. dixit tamẽ hic Egi. q̃ nõ ſufficeret generalis ꝙſuetudo ſine ſpãli ꝙſuetudĩe ꝑticularũ locoꝝ. Hoſti. tamẽ adducit in ꝓtrariũ.c. ſuꝑ eo.j. de cenſi.7.c.fi. de offi.archi.7 ita tranſeũt doc. Sed tu dic clarius 7 meli⁹ q̃ generalis ꝙſuetudo nõ debet extẽdi ꝯ ius ꝓmũe ad loca ꝑticularia in quib nõ eſt talis ꝙſuetudo. 7 idez puto vbi ꝙſuetudo generalis eſſet alꝫ multũ onerosa qꝫ non debet extẽdi cũ ꝓiudicio illoꝝ qui fuerũt diligẽtes in nõ admittẽdo talem cõſuetudinẽ. vt no. voluit Inno.in.c. fi. de offi.archi. ꝑ h facit regl'a odia. de re.iur.li.vj.7.c.cũ ꝓtingat. de ꝛeci.7.l.qõ ꝛo contra ratõem.ff. de legi.7 in his caſib poteſt ꝓcedere opi. Egi. nã iſta cõſuetudo q̃ canonici eligant canonicos irrequiſito eps o eſt cõtra ius vt ſtatim dicet' ſuꝑ glo.ergo ꝙſuetudo generalis ꝓuincie non ſufficit niſi adſit etiam ꝙſuetudo ſpãlis loci. Et ad iſtum tex.dic q̃ capl'm hic nõ fundabat ſe ſoluz ſuꝑ hac ꝙſuetudine generali ſed ſuꝑ alijs ꝓbationib quas induxit ꝑ quas ꝓbauit intẽtionẽ ſuã vt patet in ꝓma pte.c.in fi. vnde ꝙſuetudo generalis ſolũ hic adminiculabatur intẽtioni capl'i ideo tex. dixit maxime ſi ſit notoꝛium ꝛc. Idem eñ fuiſſet ſi nõ ꝙcurriſſet ꝙſuetudo generalis 7 hoc ꝓpter ꝓbationes capl'i. ſed vbi ꝙſuetudo nõ eſt ꝓtra ius nec aliter onerosa tũc in dubijs particularium locoꝝ recurrẽdũ eſt ad ꝙſuetudinẽ generalẽ ꝓuincie. et hoc caſu loquit'.d.c.ſuꝑ eo. Et aduerte quia ꝓprie iſta non erat ꝙſuetudo quaten⁹ capl'm vult acqrere iura cõtra ẽpm ſed potius eſt ꝓſcriptio de cui⁹ natura eſt dr̃a habere vni 7 acqrere ꝓſcribẽti. vnde in tali ꝙſuetudine improprie dicta reqreret' titulus ſicut in ꝓſcriptõe. de quo habes glo.ſing.in.c.iij. de ꝙſue.li.vj. que ſic debet intelligi 7 limitari.7 vide ibi latius ꝑ Jo.an.in nouella. ¶ In glo.j. ibi qꝫ non erant diſtincte ꝑbende. vult ergo glo.7 bene q̃ vbi nõ ſunt diſtincte ꝑbende ſeu certus numerus ꝑbendarũ 7 canonicoꝝ ibi nõ fit devolutio poteſtatis ad ſuperioꝛẽ ex negligẽtia habentis ꝓuidere ſeu cõferre.7 h ꝓbat' in.c.ij.iuncto.c.ex parte. de ꝙceſ.ꝑbẽ.nã devolutio ptãtis fit vbi beneficiũ vacat. vt in.d.c.ij. ſed vbi nõ eſt certus numer⁹ non eſt dare vacatõez. vt in.c. dilecto. de ꝑbẽ.7 id qõ tenet h glo. ſequit' aptius h Inno. dicẽs q̃ vbi ꝑbende nõ ſunt diſtincte non põt ẽpus ſupplere negligẽtiã licet poſſit ꝙpellere habẽtes ꝓuidẽ ꝑ cenſurã eccleſiaſticã. ſed ¶ Hoſt. dicit 7 meli⁹ q̃ licz devolutio h caſu non fiat ipo iure põt tñ ẽps aſſignare tẽminũ canonicis infra quẽ debeant eccl'ie ꝓuidere de miniſtris qõ ſi nõ fecerint poterit ẽps lapſo termio ꝓuidẽ ar.opti.i.c.irrefragabili. §.exceſſus. de offi.ordi.7.c.quãto.7.c.ad repimendũ eo.ti.7.c.ſignificanit. de offi.del'. facit tex.ix.q.iij.cũ ſcimus.7 hoc dictũ cõmuniter tenet'

et idē dixi in.d.c.ex̄ pte astēsis. ⁊ iste est optim⁹ modus supplendi negligentiā inferiorꝭ etiā in alijs iuribꝫ p̄scriptis ꝓtra ep̄m.videt cū data ptās inferioribꝫ inquātuꝫ sunt solliciti in ea explicāda.ideo data negligētia mō p̄dicto pōt ep̄s supplere vt in iuribꝫ palle.⁊ b̄ no. ¶ In glo.ij.ibi dico q̄ de iure ꝑmūi simul ad ep̄m ⁊ capl̄m pti net collatio bñficiorꝫ ⁊c.pōdera verba glo. nā cū in p̄ncipio formauerit q̄stionē de collatōe p̄bendarꝫ dū taxat nūc aūt videt generaliꝫ ꝓcludere vt omniū bñficiorꝫ collatio p̄tineat de iure ꝑmūi ad ep̄m ⁊ capl̄m simul sed quaten⁹ loquit generaliꝫ male dicit.nec.c.nobis q̄d allegat b̄ ꝓbat imo ꝓtrariū cū dicat patronū debē p̄tare instituēdū ep̄o ⁊ nullā mētionē agit de capl̄o. Itez ꝯ glo.est tex.in.c.cū ex iniūcto in fi.de hereti.vbi dī q̄ institutio ⁊ destitutio p̄sonarꝫ p̄tinet ad ep̄m.ad idē.c.nouit.⁊.c.quāto.de his q̄ fi.a p̄la.vbi in institutōnibꝫ ⁊ collationibꝫ solū mandat inquiri capl̄i ꝓsiliū.sed forte glo. voluit intelligere de collatōe p̄bendarꝫ ecclie cathedralis sed vsa fuit vocabulo nimis generali. Et q̄m ꝓ hac materia semp fit remissio ad istud.c.ꝓsequar latius eaꝫ vltra alios vñ generaliꝫ cū queritꝫ ad quē de iure ꝑmuni p̄tinet ꝑuisio dignitatū ⁊ beneficiorꝫ.dic q̄ aut queritꝫ de p̄laturis ecclesiarꝫ collegiatarū aut de beneficijs inferioribꝫ. ¶ Primo casu in ecclesijs cathedralibꝫ olim p̄tinebat ꝑuisio ad solū romanū pontificē. in inferioribꝫ aūt p̄tinebat ꝑuisio ad ep̄m loci sed postea tractu temporis fuit ꝓ papā data ptās cuilibet collegio eligendi sibi p̄latū siue sit eccl̄ia cathedralis siue inferior.vt in.c.j.s̄.eo.⁊ in.c.ne pro defectu.⁊.c.quia ꝑpter.j.eo.⁊ xvj.q.vij.congregatio.⁊ de predictis vide bo.glo.in.c.q̄q̄.de elec.li.vj.⁊ ꝓ Jo.an. in regula q̄d alicui gratiose de reg. iur.li.vj.in mer.p̄sertim in solutōe questionis.⁊ ptās cō firmandi electos fuit data superiori imediate.vnde electionem abbatis ꝓfirmabat ep̄s loci.xviij.q.ij.in.c.j.electionem vero epi ꝓfirmabat metropolitanus.vt in.c.se.⁊ electionē metropolitani ꝓfirmabat patriarcha ꝓpri⁹ vt in.c.antiqua.de p̄uile.electionē vero patriarche cōfirmabat solus papa q⁹ nō est dare aliū superiorē vt ibi Secūdo casu p̄ncipali cū queritꝫ de p̄uisione aliorꝫ beneficiorꝫ ꝯdistingue q̄ aut queritꝫ de beneficijs sitis in ecclesia cathedrali.aut de beneficijs sitis ī ecclesijs collegiatis inferioribꝫ. aut de beneficijs sonantibꝫ in nomē rectorice. ¶ Primo casu aut queritꝫ de p̄rebendis ipsi⁹ ecclesie cathedralis aut de dignitatibꝫ ibidem sitis. primo membro.s.circa p̄rebēdas ecclesie cathedralis tres reperiunt principales opi. Una habet vt pertineat collatio ad ep̄m cū ꝓsensu capituli.⁊ hanc tenuit Cō pos.b̄.ꝓ q̄ j.de his que fi.a p̄la.c.ea noscit. Secundā opi.tenuit b̄ Hosti.dicens q̄ ep̄s habet b̄ facere cum consilio tamen capituli.pro b̄.c.nouit.⁊.c.quanto. de his que fi.a p̄la.nisi omnia bona possiderent simul ꝓ p̄latū ⁊ capitulum q⁹ tunc simul haberent explicare vel nisi interesset alicui⁹ specialiter q⁹ tunc haberet ep̄s hoc facē cuꝫ cōsensu illius.per.c.ad b̄ in fi.de offi.archi. Tercia opi. ponit b̄ in glo.vt simul p̄tineat ad ep̄m ⁊ capitulum.et hec opi.differt a p̄cedentibꝫ.aliud.n.est q̄ simul habeāt conferre.aliud q̄ ep̄s cum ꝓsensu capituli.vt le.⁊ no.in c.vnico ne se.va.li.vj.⁊ hanc opinionē q̄ simul p̄tineat ad vtrūqꝫ tenet glo.in.c.irrefragabili de offi.ordi.⁊ in.c. fi.de sup.negl.p̄la.⁊ in.s̄.j.xxj.di.⁊.c.di.c.j.ꝯ.pontifex.secuti sunt hic Pbi. Uinc.⁊ Goff.⁊ p istis facit ꝑm Jo.an.in.c.quod quibusdā de fideiuss.⁊.c.quia nōnulli s̄.quia verū.j.de magis.⁊ quodāmō doc.moderni trāseunt ꝓmuniter cū hac opi. Do.de rota tetigerūt de ci.clx. potius recitando opi.istam q̄ disponēdo. Ego dicerē sic q̄ aut constat p̄bendas fuisse institutas de bonis cōmunibꝫ ecclesie.aut de bonis alicui⁹ p̄uate p̄sone que illas instituit retinēdo sibi patronatū.aut dubitat de quibus bonis fuerūt institute. ¶ Primo casu quādo ex bonis ꝓmunibꝫ ecclesie placet mihi opi.istius glo.vt simul ad vtrūqꝫ p̄tineat creatio seu p̄bendarꝫ collatio. tum q⁹ ex bonis ꝓmunibꝫ institute sunt.tum etiaꝫ q⁹ interest oim de eccl̄ia habē canonicos gratos.vñ cū in hoc casu concurrāt duo vincula dicam⁹ q̄ simul habeāt ꝑuidere ꝑ illam regulā generalē q̄d oēs tangit ab oīb⁹ debz approbari.vt in.d.c.ad b̄.sed in eo casu q̄n p̄bende habēt patronū puto q̄ patron⁹ habeat ep̄o p̄tare iuxta no.i.c. nobis de iurepa.sed ep̄s instituet cū ꝓsilio vel saltē ꝓsensu canonicorꝫ sed p̄ncipaliꝫ institutio p̄tinet ad ep̄m.ar. opti.in.c.nullus.xvj.q.vij.⁊ potius req̄rerē ꝓsiliū q̄ cōsensuꝫ.ar.c.nouit.⁊.c.quāto.de his que fi.a p̄la.⁊ in hoc casu ꝑcedat opi. ¶ Hosti. ¶ In tercio ꝛo casu cū sumus in dubio tenerē adhuc istā glo.q⁹ in dubio p̄bende p̄sumūtur institute ex bonis ꝓmunibꝫ ecclie.vt i.s̄.fi.xij.q.j.⁊ ꝓ b̄ mēbro et p̄mo adde q̄d no. Inno.in.c.dilecti.de maio.⁊ obe.vbi no.dicit ꝑ dignitas ⁊ iura ecclie possident pariter p ep̄m ⁊ capl̄m.ar.in.c.cuꝫ clerici.j.de ꝛb. sig. Idē q̄d.s̄.puto in ꝑuisione dignitatū ipius ecclesie cathedralis eisdē rationibꝫ licet doc.hic nihil dicant circa ꝑuisionē ipaꝝ dignitatū. ¶ In tercio mēbro.s.circa ꝑuisionē inferioris bñficij ipius ecclie cathedralis. puta q⁹ solus ep̄s possit illa ꝓferre etiā sine ꝓsensu vel consilio capl̄i.q⁹ ista minoꝛa explicat ep̄s ex suo officio generali.q⁹ videt voluisse Inno.in.d.c.nouit.seu in.c.quāto eo.ti.de his que fi.a p̄la.⁊ facit q̄d ipe Inno.no.in.c. fi.de ma.⁊ obe. vbi dicit generaliꝫ ꝙ ista minoꝛa explicat rector cuiuscūqꝫ vniuersitatis ex suo officio sine ipa vniuersitate. ¶ Quo ad scām casum.s.cū queritꝫ de ꝑuisione beneficiorꝫ seu p̄bendarꝫ ecclie collegiate inferioris. Jo.cal.tenuit hic q̄ p̄latus ⁊ capl̄m illius ecclesie irrequisito ep̄o ꝑuidebūt sicut ꝓgunt alia ipi⁹ ecclesie negocia nec est tāta ꝓmunio inter ep̄m ⁊ ecclesiaꝫ inferiorem sibi subiectā quāta inter ep̄m ⁊ ecclesiaꝫ suā cathedralem.vt in.c.requisisti.j.de testa.merito aliud dicendum in p̄bendis ecclie cathedralis q̄ in p̄bendis ecclie inferioris. Itē facit q⁹ p̄bende p̄sumūtur institute ex bonis illius ecclie inferioris.ꝑuideat ergo p̄lat⁹ ⁊ capl̄m illius ecclie sicut aliorꝫ bonorꝫ habēt administratōes.⁊ hec fuit opi.p̄ncipaliꝫ Hosti.in.c.ij.de instit. Do. de rota in dicta dec.clx.fuerūt varij.nam quidā tenuerūt q̄ p̄tatio p̄tinet ad p̄latū ⁊ capl̄m illius ecclie inferioris.institutio ꝛo ad ipsum ep̄m loci. sed collectoꝛ decisionū tenet p̄cedentē opi.vt p̄tineat ꝑuisio ad p̄latū ⁊ capitulum illius ecclie. Jo.de lig.b̄ tenuit opi.p̄cedentē vt p̄tatio p̄tineat ad eccl̄iaꝫ inferiorē ⁊ institutio ad ep̄m.et hanc secut⁹ fu t Fe.de senis ꝓsi.ccxxiij.vbi plen⁹ videas ⁊ mihi placet hec vltima opi. q⁹ iura generaliꝫ dicūt q̄ institutio beneficiorꝫ p̄tinet ap ep̄m ⁊ q̄ ipe bz ꝑuidere de p̄bendis ⁊ alijs beneficijs.ad b̄ bo.tex.in.c.null⁹.xvj. q.vij.⁊ in.d.c.cū ex iniūcto.optime facit.xvj.q.v.in.c.j. vbi no.ꝑbat q̄ etiā si alienus ep̄s capellā construat in aliena dioceſi reseruat sibi dūtaxat p̄tatio sicut cuicūq; patrono p̄uato. Institutio ꝛo ⁊ alia iura ep̄alia reseruant ep̄o loci ergo p̄supposito q̄ ex bonis eccl̄ie inferioris fuissent institute p̄bende.ex quo tñ sunt bona redacta ad spūalia bñficia debet institutio p̄tinē ad ep̄m. sed vbi p̄bende nō essent ānexe canonicatibꝫ sed ꝓsisterent in mera tpalitate tūc tenerē opi. Terciaꝫ vt institutio canonicorꝫ p̄tineret ad ep̄m.⁊ p̄tatio ad eccl̄iaꝫ inferiorem. ¶ Tercio ⁊ vltimo casu cū q̄ritꝫ de bñficijs sonātibus in nomē rectorie dico q̄ de iure ꝑmūi collatio seu institutio p̄tinet ad solū ep̄m ⁊ in maioribꝫ bñficijs ꝑuidebit cū ꝓsilio capl̄i sui in minoribꝫ sine ꝓsilio.vt le.⁊ no.ī d.c.nouit.⁊.c.quāto.⁊ si bñficia ista bñt patronū fiet ꝓsentatio p eū ipi ep̄o.vt in.d.c.nobis. Aduerte tñ quia q̄ñq; bñficiū seu capella ē fundata ī ipa eccl̄ia inferiori. ⁊ tūc puto q⁹ rōe fundi rector ipius eccl̄ie hēbit p̄tare vna cū p̄sono.nā rōe fundi acq̄rit iuspatronat⁹.vt i.d. c.nobis.⁊ plene p glo.xvj.q.vij.in.c.pia mēte.⁊ vide q⁹ no.glo.lxxxiij.di.in.c.j.⁊ tetigi in.c.ad audiētiaꝫ.el.j.de

ecle.edi.ꝑbi vide. Si aũt capella ẽ edificata extra eccle
siã in parochia tñ alicui⁹ ecclie ꝛ tũc distingue ꝙ aut ec
clesia parochialis ꝑtribuit i dote ꝛ hꝫ pñtatões vna cuꝫ
ꝓno. vt est tex. in. d. c. ad audientiã. aut nihil tribuit ꝛ
tũc nõ potest ꝓtendere etiã pñtatões vt ꝑbat a ꝯrio in
d. c. ad audiẽtiã. sed ß casu pñtatio ptinet ad patronũ
si sup̃est. Si aũt nõ ꝓstat de patrono dixerunt quidã ꝙ
ꝓsentatio ptinet ad parochianos ß tu tene ꝙ libera col
latio ptinebat ad epm. ꝛ idẽ dicẽdũ de ipa ecclia paro
chiali si nõ ꝓstat habẽ ꝓnuꝫ. vt no. voluit Inno. in. c.
cum venerabilis. in fi. de except. et Jo. an. in. c. vnico. de
capel. mo. li. vj. An aũt parochiani ꝓsumant patroni si
sunt in possessione pñtãdi ꝛ nõ ꝓstat de alio ꝓno. vide
qõ no. Jo. an. in dicta regula qõ alicui gratiose. ꝛ facit
ad materiã. c. j. de reli. do. adde tñ ad ꝑdicta glo. sing. in
c. eã te. de eta. ꝛ q̃li. que dicit ꝙ si ecclia parochialis edifi
cat in fundo suo aliã ecclíaꝫ poterit ibi ponere vicariuꝫ
ꝛ ꝓlatus maioꝛis ecclie erit ꝓlatus vtriusqꝫ. sed illã glo.
intelligerẽ qñ ecclia parochialis edificauit sibi capellaꝫ
vicinã q̃si adiutoꝛiũ sui nõ aũt vt esset bñficiũ ꝑ se stãs.
nam tũc de necessitate habebit ibi pñtare rectoꝛẽ ꝑpetu
um qõ sentit ibi Inno. sicut seruat in q̃libet rectoꝛe. ꝑdi
cta ꝓcedũt in institutõe bñficioꝛ seculariũ. Quid autẽ
in reformatõe eccl'iaꝫ regulariũ ad quẽ ptinet creatioꝛ
vide glo. sing. in. c. fi. de regu. li. vj. que dicit ꝙ ad abba
tem ꝛ quẽtũ simul nisi aliud habeat cõsuetudo. fundat
p. c. ea noscit. de bis q̃ fi. a ꝑla. q̃ quidẽ tex. ꝓfecto nõ ꝑ
bat illã opi. nec aliq̃ iure ꝓbat. vñ potꝰ credo ꝙ ptine
at ad abbatẽ p. c. nullaꝫ. xviij. q. ij. ꝛ vide qõ dixi latꝰ in
d. c. ea noscit. Quid aũt si essent mortui oẽs de ecclesia
collegiata: dic ꝙ supioꝛ imediatus ꝓuidebit de ꝑlato.
vt no. Lõpost. in. c. ne ꝑ defectu. j. eo. ꝛ sequit Fe. de se
nis dicto cõsilio. xxxiij. facit qõ no. glo. xviij. q. ij. c. j. hec
omnia ꝓcedũt nisi ꝯriuꝫ habeat ꝓsuetudo que in ꝓui
sione bñficioꝛ ꝑferat iuri ꝓmũi vt hic. ꝛ in. c. fi. de insti. ꝛ
in. d. c. ea noscit. ꝛ in. c. abbate sane. de ꝓ. sig. ¶ In gl. in
ꝓ. iniuriã ibi ꝛ si noceat alij. nota bñ hãc glo. iuncto tex.
ꝙ nõ dicit q̃s facẽ iniuriã vtẽdo iure suo licꝫ ex talivsu
alteri puta vicino noceat vel ꝓsueta ꝓmoda auferat ex
quo nõ facit aiõ iniuriãdi. nã tũc posset ꝓueniri actõe in
iuriarũ. vt in. l. fi. ff. de iniur. pone exemplũ si habẽs ptez
domus inferioꝛẽ facit ignẽ ꝑ vsu suo. nã licet fam⁹ ascẽ
dendo intret ꝑ fenestrã ptis supioꝛis ita vt noceat dño
illius ptis supioꝛis nõ põt ꝑß ꝯ eũ agi exquo ñ facit aiõ
iniuriãdi vel qñ disponẽt circa rem vicini. de q̃ dicendũ
vt no. ꝑsertim ꝑ Di. in. l. fluminũ. ff. de dã. infec. ꝛ in. l. j.
ff. denicꝫ. ff. de aq̃ plu. ar. vbi bonꝰ tex. ꝛ facit qõ in simi
li no. Inno. in. c. fi. de resti. spo. vbi dicit ꝙ cũ emulatõe
ꝛ iniuria alteriꝰ nõ licet noua castra facẽ nec vetera inco
stellare que nõ ꝓbant ꝓus fuisse habitata qõ no. ¶ In
glo. añpe. ibi coiter referũt no. glo. ꝙ qñ duo ꝓbãt exer
cuisse eundẽ actũ insolidũ ꝛ ꝓbatões sunt eq̃les si actus
ille ptinebat ad vtrũqꝫ debet ꝓ vtroqꝫ sniari vt illum
actũ exerceãt coiter q̃ in dubio debet ꝓbatio interꝑta
ri vt ꝓuenit nature negocij. de q̃ agit. iij. q. ij. si testes.
no. Inno. in. c. auditis. de ꝑscrip. ꝛ vide qõ dixi ptꝰ glo.
in. c. licet. de ꝓba. ¶ Sed circa ß queritꝰ ꝑsupposito ꝙ
creatõ canonicoꝝ spectet ad epm ꝛ capl'm simul quid si
ipe ꝓsentiat in vnũ ꝛ capl'm in aliũ q̃s illoꝝ sit ꝑferẽdus
Jo. an. remittit ad no. in. c. postulasti. d̃ ꝓces. ꝑbẽ. tu ꝛ
dic ꝙ neuter ẽ admittẽdus cũ nemo ꝓsensũ habeat epi
ꝛ capli. ad ß em vt teneat creatio seu receptio oꝫ ꝙ con
currat ꝓsensus epi ꝛ capli seu maioris ptis ipius. de q̃ vi
de tex. iũcta glo. in. c. vnico. ne se. va. li. vj. ꝛ qõ dixi in d.
c. postulasti. ꝛ si nõ ꝓueniũt infra tps ꝑfixũ ad ꝓuidẽdũ
de quo in. c. ij. de ꝓces. ꝑbẽ. fiet devolutio ad supioꝛem ꝑ
istoꝝ negligẽtiã cũ verũ sit dicẽ eos nõ ꝓuidisse tpe de
bito. vt in. d. c. ij. ꝛ d. c. postulasti. ¶ In glo. pe. ibi age
batur petitoꝛio. sentit glo. ꝛ bñ ꝙ in ꝓmo articulo libel
li agebat possessoꝛio. s. retinẽde ne capl'm impediret epi
scopum in possessione sua. ꝛ ꝑ hoc tacite petebat vt ca
nonici ꝑ eũ instituti deberẽt admitti in ecclia tanq̃ ca
nonici. nã ad validitatẽ institutõis facte sufficit ꝙ insti
tuens erat in possessione tpe institutõis. vt in. c. querelã
ß. eo. ꝛ in. c. cũ olim. de cau. poss. ꝛ ꝓpri. ¶ In secũdo ar
ticulo agebat petitoꝛio puta ꝓfessoꝛia actõe quia dice
bat epꝰ ꝙ de iure ptinebat ad eũ potestas recipiẽdi ca
nonicos ꝛ sic petebat ꝑ eo ꝓnũciari sed ex defectu ꝓba
tionis ꝛ quia capitulũ melius ꝓbauit de iure suo succu
buit epꝰ in vtroq̃ articulo.

QVi dilecti. Lõpromittẽtes tenẽ
tur recipere electũ a cõpromissarijs si sit dignus nisi ꝓtra formã cõ
promissi eũ appareat electũ. ꝛ tres sunt ptes. In ꝓma po
nitur allegatio ꝑ electo. In secũda ibi verum. allegatio
ꝓtra electũ. In tercia ibi nos ꝓ. diffinitionis cõmissio.
¶ Nota ꝓmo ꝙ põt ptãs eligẽdi simpl'r in tres ꝑ capi
tulum ꝓpromitti. sed est dubiũ nũquid hoc casu valeat
electio facta a maioꝛi pte. quidã dixerũt ꝙ nõ sed opoꝛ
tet ꝙ oẽs cõueniãt exquo cõpromissuꝫ fuit simpl'r factũ
ad instar pluriũ ꝓcuratoꝝ datoꝝ simplicit nõ insolidũ
habent eꝫ isti oẽs simul ptãtem ita ꝙ nõ valet quicq̃d
agunt nisi oẽs cõsentiãt. ad hoc. l. pluribꝫ. ff. de ꝓcu. ꝛ c.
si duo. eo. ti. li. vj. sed Lõpost. cuiꝰ dictuꝫ videt placere
hoc. se. tenet ꝯriũ ꝙ valet electio facta a maioꝛi pte com
promissarioꝝ ad instar arbitroꝝ. vt in. l. si in tres. ff. d̃ ar
bi. ꝛ in. c. fi. j. de re iudi. ꝛ hoc dictũ mihi placet. naꝫ sicut
in iudicibꝫ valet qõ fit a maioꝛi pte alijs pñtibꝫ ꝛ ꝓtra
dicentibꝫ. vt in. d. c. fi. ita debet valere quod fit a maioꝛi
parte istoꝝ cõpromissarioꝝ. Et ex hoc dicto no. ꝙ cum
aliqui eligunt simplicit ad aliquod officiũ exercẽduꝫ te
net quicq̃d facit maioꝛ pars minoꝛi pte pñte ꝛ ꝓtradicẽ
te qõ tene mẽti. ¶ Nota secũdo ꝙ metropolitanꝰ habꝫ
a iure ptãtem examinãdi ꝛ ꝓfirmãdi electões suffraga
nei sui. ad idẽ. c. nihil. j. eo. ¶ Nota tercio ꝙ ptãs eligen
di põt ꝓferri in cõpromissarios cũ restrictõe vt illum te
neant eligere in quẽ ꝓsenserint oẽs de capitulo vel ma
ioꝛ pars. ꝓtra qõ videt obstare. c. cũ terra supra eo. nam
sublata est libertas eligẽdi qõ esse nõ debet vt ibi. ß rñ
de ꝙ illud ꝓcedit in ipis electoribꝫ qui habẽt electõeꝫ
iure ꝓpꝛio quoꝝ libertas nõ debet ita restringi q̃ ñ di
citur electio vbi admittit libertas eligendi. vt in. c. vbi
periculũ. §. ceterũ. j. eo. li. vj. Istud verꝰ. c. ꝓcedit in ipis
ꝓpromissarijs quoꝝ ptãs põt restringi. sunt eꝫ isti hoc
casu quasi ministri ipsoꝝ canonicoꝝ eligẽtiuꝫ. ꝛ no. hoc
dictũ ꝓ limitatõe illius. c. cũ terra. ¶ Item nota ꝙ te
stes singulares nõ ꝓbant. ꝓcoꝛ. c. causam. j. de testi. ꝛ q̃ti
die solet ad hoc allegari iste tex. qõ tamẽ limita, put no.
glo. sing. in. l. ob carmen. ff. de testi. ꝛ ꝑ ange. de peru. in
disputatõne. que incipit astensis miles. ꝛ facit quod no.
glo. ix. q. iij. in. c. nihilomin⁹. ꝛ. c. testes. ꝛ ꝑ Inno. ꝛ Jo.
an. in. c. q̃liter ꝛ quando. el. ij. de accu. ¶ Ite nota ꝛ tene
menti semꝑ tex. q̃ alibi nõ ita bene ꝓbat ꝙ snia lata in
causa bñficiali trãsit in rem iudicatã ꝑ lapsum decẽdij re
spectu. s. ꝯdictoꝝ ß nõ in fauoꝛẽ bñficiati quo minꝰ sal
tem iudex ex officio suo possit inquirẽ de titulo legitimo
ad qõ vide glo. no. ꝛ qõ ibi dixi in. c. j. de concess. ꝓben.
¶ Sed contra hoc vltimuꝫ opponit de. c. tenoꝛ. ꝛ. c. la
toꝛ. ꝛ. c. ꝓsanguinei. j. de re iudi. vbi patet ꝙ ī causa ma
trimoniali sententia nõ transit in rem iudicatã ergo nec
in mrimonio spũali cum ista indicent a pari. vt in. c. ij. de
trãsl. ꝑla. So. ꝓtrariũ videt difficile ꝛ soluit hosti. ꝙ cõ
tra legẽ diuinã nõ trãsit snia in rem iudicatã vt in ꝓtra
rijs. sed ꝯ legẽ canonicã papa aliqñ statuit vt nõ trãseat
sicut cũ fert snia sup matrimonio in gradibꝫ humana le
ge ꝓhibitis vt in ꝯrijs. aliqñ statuit vt trãseat vt hic. nã
papa põt supra ius disponere. vt in. c. ꝓposuit de ꝓces.
ꝑben. ꝛ cũ hac solutõe trãseũt hic coiter doc. que quidẽ
solutio mihi nõ videt ꝑfecta. quia papa nõ debꝫ dispo
nere diuersa sine causa. nã dispositio capituloꝝ ꝑ ꝯrijs

allegator̃ eſt fundata ſup̃ peccato vt no. glo. in. d. c. lator. vnde vbicũq; imminet peccatũ in obſeruatõe ſententie iniuſte non tranſit ſnia in rem iudicatã. vt ibi no. ſed in caſu noſtro imminet peccatũ. ſcz q̃ p̃ ſurreptõnis aſtutiam q̃s detineret dignitatẽ epalẽ. j. q. j. ordinatões. & h̃ quare põt dici & melius q̃ ſnia tranſiuit h̃ in rem iudicatam in p̃iudiciũ volentiũ p̃dicẽ q; poſſunt ipi p̃dictionẽ omittere ſine peccato cũ ſponte veniant ad p̃tradicẽdum vnde cũ ſemel acq̃euerint ſnie nõ appellãdo nõ poſſunt ampli⁹ p̃dicẽ. vt in. c. q̃ ad p̃ſultatões de re iud. ſed hec ſnia nõ trãſit in rem iudicatam in fauorẽ bñficiati in cui⁹ p̃ſona imminet peccatum vnde ſupior põt ſemp̃ ex officio ſuo inquirẽ. ad h̃ q̃ no. Jnno. in. c. ad aures de reſcrip. & optime facit tex. in. c. p̃ſtitut⁹. j. de appel. & p̃ glo. in. c. ſi forte de elec. li. vj. & in. c. j. de p̃ceſ. p̃ben. & p̃bat hoc ſm vnum intellectũ in ℣. nos vero. ſed in mr̃imonio carnali peccat p̃iunx obſeruãdo ſniam p̃ legẽ diuinã vel canonicam. vñ nõ potuit acquieſcẽ iniuſte ſnie merito auditur etiã poſt decẽdium ne remaneat in peccato. q̃ intelligе vt dixi in. c. iurauit de p̃ba. & reprobat iſte tex. apte opi. Jnno. in. c. cũ olim de do. & cõtu. & in. c. cũ bertold⁹. de re iudi. vbi dixit ſniam latã i cauſa bñficiali nõ trãſire in rem iudicatã poſſet tñ ſaluari ſm diſtinctõem p̃miſſam

¶ Sed p̃dicta & cõtra tex. ſcdo op. exquo em electio fuerat ſoleniter cõfirmata p̃ metropolitanum nõ debuit amplius admitti cõtradictor. q; illa cõfirmatio trãſiuit in rem iudicatã exquo nõ fuit appellatum. p̃ hoc. c. fi. de elec. li. vj. p̃terea videt in tex. quedã contradictio. ſicut em papa noluit admittere oppoſitõem ſup̃ defectu etatꝫ p̃tendẽs cauſam quia ſnia tranſiuerat in rem iudicatam pari ratione nõ debuit admittere oppoſitõem q̃ electio fuerit celebrata p̃tra formam p̃miſſi exquo p̃ceſſerat ſolenis p̃firmatio que tranſiuerat in rem iudicatã cũ ab ea nõ fuiſſet appellatũ. So. cõtrariũ videt difficile ideo quidã ſoluẽdo dixerũt q̃ hic fuit appellatũ ab illa cõfirmatione. que ſolutio nõ videt vera. tum q; diuinat. tũ quia ſi fuiſſet appellatũ fuiſſet pars audita etiã ſup̃ defectu etatis. & q̃ꝫ docto. intelligant q̃ ſnia lata ſup̃ defectu etatis fuerit interlocutoria attamen exquo illa ſnia parit p̃iudiciũ in p̃ncipali queſtione appellãdo a diffinitiua debuiſſet audiri ſup̃ illa interlocutoria licet ab ea p̃us nõ appellaſſet. vt in. c. fi. de appel. li. vj. vñ alij ſentiunt vt Jnno. q̃ hic papa ex officio ſuo iſtos contradictores audiuit vel fuerũt auditi p̃ viam denũciatõis. ſed tu dic melius q̃ olim anteq̃ emanaret. c. fi. de elec. li. vj. confirmatio electõnis nõ habebat vim diffinitiue cũ fieret extraiudicialit̃ nec etiã hodie habet ſemp̃ vim diffinitiue. vtputa ſi p̃cederet cõfirmator extraiudicialiter p̃miſſo edicto & nemine p̃tradicẽte. iuxta no. in. c. fi. & c. quaricie eo. ti. li. vj. merito p̃ p̃firmatõe debuerũt audiri p̃tradictores nõ tamẽ in modũ exceptõis ad impediẽdũ cõfirmationis effectũ ſed p̃ viam denũciatõis vel accuſatõis. vt eſt tex. in. c. p̃ſtitutus. j. de appel. & in. c. poſt elec. de cõceſ. p̃ben. ſed ſup̃ defectu etatis noluit papa admittere cõtradictorẽ in iudicio q; metropolitan⁹ pronũciauerat in iudicio electum nõ pati defectũ etatis & ſic ſententia tranſiuit in rem iudicatã exquo nõ fuit appellatũ. vel dic vt ſentit Jnno. q̃ hic reſtabat p̃ſecratio reſpectu cuius impediẽde poterãt fieri oppoſitões p̃tra electũ vt in. c. ſup̃ his de accu. & de hac materia vide q̃ plene ibi no. & in. c. q̃ ſicut. s. eo. & q̃ dixi poſt Jnnoc. in. c. cum olim. de cau. poſ. & ppri. hodie vero an contra electum confirmatum p̃miſſo edicto dubitat̃ an debeant p̃tradictores admitti ſaltem p̃ viam denũciatõnis vel accuſatõnis. de quo vide p̃ Fede. in conſi. xxiij. & conſil. xxvij. & cõcluſio ſua eſt q̃ ſic ſi nihil poteſt iſti nouiter veniẽti imputari. puta q; illa crimĩa que nũc opponit erãt occulta tpe edicti vel opponẽs erat tũc extra dioceſim. ad q̃ facit. c. nulli. j. eo. li. vj. & c. fi. q̃ ma. accu. p̃nt. & ad materiã vide Jnno. in. c. ad aures de reſcrip. vbi vult q̃ quãtũcũq; ſnia tranſeat in rem iudicatã in cã bñficiali põt tamẽ ſupior adiri p̃tra iniuſte detinẽtem bñficiũ p̃ viam denũciationis. & p̃ illo dicto videt h̃ tex. ſm vnũ intellectũ in ver. nos vero. ¶ Tercio oppo. p̃tra tex. videt eĩ q̃ iſte canonicus nõ debuit p̃uari p̃bẽda ex eo quia nõ p̃bauit nam a pena calũnie excuſat̃ accuſator p̃bando p̃ vnũ teſtẽ. vt notãt doc. in. c. ij. de calũ. ſed iſte canonic⁹ habuit plures teſtes ſaltem ſingulares ergo debuit reuelari ab iſta pena p̃ſumpte calũnie. So. dicũt coiter doc. q̃ p̃trariũ p̃cedit vt quis excuſet̃ a pena iuris ſecus quo ad penam ſpecialẽ ad quã quis ſe obligauit niſi hoc p̃baret. & no. ſingu. hoc dictũ. nam nõ videt̃ p̃baſſe p̃bando min⁹ p̃fecte. ar. in. c. ij. de trãſla. p̃la. & verba obligatõnis debent p̃prie ſumi. ar. in. l. amplius. ff. rẽ ra. ha. & quod ibi not. Bar. ¶ Sed contra hoc facit q; hic nõ habebat iſte canonicus aliquẽ teſtẽ ſup̃ ipo facto p̃ncipali q; quilibz canonicus deponebat q̃ nõ p̃ſenſerãt in archidiaconũ. nemo aũt dicebat q̃ maior pars nõ p̃ſenſiſſet cũ ſcrutinium fuerit factũ in ſecreto ſed vnus teſtis nõ facit ſemiplenã p̃bationẽ niſi qñ deponit ſup̃ facto p̃ncipali. vt no. dicit Bart. poſt glo. in. l. fi. C. fami. her. ergo iſte ter. nõ p̃bat limitatõem doc. So. ſuſtinẽdo eor̃ dictum poteſt dici q̃ nõ ſolũ dictũ vnius teſtis excuſat a pena p̃ſumpte calũnie ſed etiã cõiecture. vt eſt tex. not. in. c. j. in fi. j. eo. li. vj. vnde ſaltẽ iſti canonici ſingulariter deponentes faciebãt cõiecturã p̃babilẽ q̃ iſte canonicus nõ calũnioſe ſe opponebat. & ideo a pena legali debuiſſ̃ iſte excuſari ſed nõ fuit excuſatus q; agebat̃ de pena p̃uentionali. & nota ſemp̃ hoc dictũ in practica. ¶ Jn glo. in ver. ſuſtinere ibi niſi ſolus papa. p̃cludit glo. in hac prima pte q̃ ſol⁹ papa põt diſpẽſare circa defectũ etatis cũ p̃mouẽdo ad epatũ. & q̃ꝫ glo. nihil alleget mihi placet dictũ glo. & adduco ho. tex. j. c. nihil. Jtem faciũt rationes quas glo. ſubiecit in ſequẽti. q. in qua glo. examinat nũquid epi poſſint diſpẽſare vt patiens defectum in etate poſſit p̃moueri ad dignitates inferiores & ad eccl̃ias parochiales. in qua queſtione ponit duas opi. nam quidã tenuerũt q̃ ſic. & hanc opi. ſecuti ſunt Jnno. Pbi. & multi alij. Alia opi. quã ſequit̃ glo. habet p̃riũ. & hanc p̃riam opi. tenet Jo. an. hic. & hodie põt hec opi. defenſari & limitari p. c. vnicũ de eta. & qua. li. vj. vbi dat̃ facultas epiſcopo diſpẽſandi cũ p̃ſtituto in. xx. anno circa dignitates & p̃ſonatus nõ curatas. ergo ante. xx. annum nõ põtes cũ aliquo diſpẽſare nec etiã poſt. xx. circa dignitates curatas ſeu bñficia curata. q; exquo illa p̃ſtitutio p̃mittit certo caſu videt in alijs ponere regulã in p̃riam. ar. in. c. nõne. de p̃ſumpt. & in. c. ſi dñs. xxxij. q. vij. & in. c. ij. de cõmu. lepro. & hanc opi. tenet glo. in. c. licz canon. j. eo. li. vj. Jtem facit tex. in. c. dilectus. j. de tem. ordi. vbi patet q̃ epus nõ diſpẽſat p̃ canonẽ niſi diſpẽſatio reperiat̃ p̃miſſa. de quo ibi p̃ Jnnoc. & dixi plenius in. c. at ſi clerici. in §. de adulteris. j. de iudi. & per archi. in. d. c. licet canon. ſed iſta diſpenſatio circa etatez non reperit̃ p̃miſſa niſi in caſu p̃dicto ergo videt̃ omnib⁹ citra papam p̃hibita. ¶ Nota tamẽ glo. in ratione ſui. nã ponit glo. hic regulã q̃ epus nõ poteſt diſpẽſare p̃ p̃ſtitutõem p̃cilij. & q̃tidie ſolet hec glo. allegari. & vide glo. in. c. dilectus. el. j. j. de p̃ben. que tenet idem in legato pape. vide etiã glo. in cle. j. j. eo. ti. que ſentit & bene q̃ regulariter nullus citra papã poteſt diſpenſare p̃tra p̃ſtitutionem concilij. & facit. c. ſignificaſti. s. eo. vbi papa ſolum excipit auctoritatem romani pontificis. ad idem. c. poſt tranſlationẽ. j. de renũ. vbi papa reddit ſe difficilẽ ad diſpẽſandũ p̃ cõciliũm. & vide q̃ no. pau. in. d. cle. j. & Spe. in ti. de leg. ſub rubrica de diſpen. §. cõſequẽter. ℣. & generaliter dico p̃ archi. xxvj. di. in ſumma. vide tamen oĩno vo. de rota deciſi. cclviij. vbi dicũt q̃ ex magna cauſa neceſſitatis vel vtilitatis poteſt epus diſpenſare. & allegat Jo. de lig. in d. c. at ſi clerici. hoc dictum puto poſſe p̃cedere quãdo oriret̃ aliqua cãvrgens de nouo & incognita. verisimilit

per ꝯciliū tpe edicte ꝓstitutionis.ar.op.in.l. si hominez ff.mā. vbi ex tali cā nouiter orta pōt ꝓcurator genera-lis inhibere speciali ne exequat mādatuz sibi p dñm in-iunctū. z p illam.l.dicit no. Bal.in.l.omnes populi.ff.ꝺ iusti.z in. ꝙ ex causa magna pōt epūs etiā statuē ꝛ cano-nem. qꝺ intelligo de causa ueriſimiliter tunc nō cogita-ta modo ꝓdicto ita ꝙ nō ſit ueriſimile ꝙ princeps admi sisset diſpenſatōez ſeu ꝓtrariā ꝓstitutōez ſi illā cāz cogi tasset. facit qꝺ no. archi. in loco ꝓcal. z vide ad hāc ma-teriā qꝺ pleniſſime dixi in.ꝺ.Ꝟ. de adulteriis. z p hoc po teſt ſolui alia queſtio nūquid epūs poſſit diſpēſare circa defectū etatis eū ꝓmouēdo ad ordines. nā idem dicerē in queſtione ꝓcedēti p cle. generalē de eta. z quali. z qꝺ ibi not. Nec ob.c.ꝓterea alle.in glo.p ꝛ̄ria opi. qz illud loquit in patiēte defectū in ordine ſacro. nam talis defe-ctus de facili pōt ſuppleri. z hodie ſm opi. ꝓmunē non ē neceſſaria in illo caſu diſpēſatio. de quo plene dixi in.c. ꝺudū. ſ. eo. ℣ In glo. in ℣. iuramēto ibi vel dic. ꝙ licet cauſa ſit ſup re ſpūali ⁊c. nota bene hanc ſcdāz opi. glo. vult em̄ ſingu. ꝙ cū agit poſſeſſorio. puta ad reſtitutio-nem rei nō pōt dici cā ſpūalis. quia non agit ſpiritualit licet agat de re ſpirituali. z facit hoc dictuz vt poſſit ta-lis cauſa agitari coꝝā iudice ſeculari. qꝺ an ſit verū vide qꝺ dixi in.c.fi. de iudi. z plenius in.c.lr̄as. de iura. calū. ſed quo ad ꝑncipalē materiā huiꝰ glo. ceſſat difficultas ipius dupliciter. Primo qz iſte tex. non loquit de iura-mento calūnie ſed de iuramento malicie qꝺ poteſt exigi quotiēs iudici videbit. vt in.c.ij.j.eo.ti.li.vj. ℣ In glo. ℣. z ſi tres ibi vñ melius videt. ſigna iſtā ꝑticulā glo. vſq ad finē ex qua nota z tene mēti ꝙ vbi ex natura ne gocij nō poteſt haberi alia ꝓbatio admittūtur in teſtes non idonei. nā iſti ꝓmiſſarij nō ſunt iudicādi idonei cū ex iſto facto poſſent reportare laudē z vituperiū. ce-dere em̄ ad eoꝝ vituperiū ſi eoꝝ electio retractaret et ecōtra ad laudē ſi approbaret. ſed vbi ex dicto teſtis po-teſt ſibi aſcribi laus vel vituperiū nō debet iudicari ido-neus iuxta no.in.c.inter dilectos. de exceſ.ꝓla. z in.c.cuz a nobis.j. de teſti. vbi plene hūc articulū expediui ſed ad mittunt iſti quia cū in ſecreto fuerit factū ſcrutiniū non poterant aliꝫ ꝓter eos in hac re ꝓhibere teſtimoniū. fa-cit qꝺ in ſimili habet. vt.l.conſenſu. C. de repu. z in.c.ve niens.el.ij.in fi. de teſti.cogen. z idem qꝺ iſta glo.tz Jo. an.in.c.fi.ꝺ teſti.li.vj.ſup glo.ij. z vide ad materiā huiꝰ glo.qꝺ no. Inno.in.c.ij. de arbi. z ibi etiaz tetigi. z adde ad ꝓdicta dictū Bar.in.l. quidaz relegatus in fi.ff. de re.du. vbi ꝙ iſtum tex. dicit ꝙ ſi plures officiales elege-runt titiū in poteſtatē z nūc non ꝛſtat de quo titio ſen-ſerint quia plures reperiunt eiuſdez nomis z cognomi-nis ꝙ ſi ſaltem duo ex illis officialib⁹ deponāt de q̄ ſenſe rint ſtandū eſt illoꝝ teſtimonio. z idem dic in ſimilib⁹ q̄-ſtionib⁹. ℣ In glo. in ℣. oſtenſuz in fine. Idem dic ꝙ ꝫ ſi em̄ canonici dicunt ꝙ fuit reſtrictū debent hoc ipi ꝓ-bare quia opponenti incumbit onus ꝓbandi. vj.q.vlti. actoꝝ quod aſſeuerat. z in.l.ei.ff. de ꝓbat. et regulariter quis habeat ꝓbare quādo aliquid opponit ꝓtra electū vel electōnis formā. vide ꝙ Jo.an.in regula infamibus de reg.iur.li.vj.in mercu. vbi ꝛcludit ꝙ regulariꝫ onus ꝓbandi incūbit opponēti. z videt probari in.c.j.j.eo.li. vj. z ℟. vide tamen qꝺ dixi in.c.cum nobis.ſ.eo. ℣ In glo. in ℣. obliganit ibi ſpem premioꝝ. dic ꝙ ibi obliga-uit ſpem quam habebat in premio ſeu in ſalario ſed hic obligauit ipm̄ premiū. i. ipſum beneficiū iam adeptum. ꝓterea iſta obligatio fuit facta cōſentiente ſuperioꝛe alſ em̄ vt dicunt doc. z bene nō poteſt quis ſe obligare ad penā beneficij ꝓdendi. ar.in.c.quod in dubijs. z in.c. admonet de renū. z in fi. glo. adde.c.j. §. adijciētes. j. eo. ti.li.vj. ℣ In glo. pe. ibi ad hoc dicas. nota glo. vſq ad finem qz quotidie ſolet allegari ex qua habes ꝙ ſicut in criminib⁹ z in popularib⁹ actionib⁹ conſumit actio vno agente niſi in caſib⁹ hic exceptis ita cum opponit contra electum ſeu confirmatū. z idem videt cum agit contra clericū ciuiliter vt priuet beneficio vt ſi vno agente fuit abſolutus non admittat de inceps alius volens idem fa-ctum refricare. dic tamē ꝙ ꝓprie nō eſt iſta actio popu-laris ſed quaſi. nam in actionib⁹ popularib⁹ non admit-titur ꝓcurator. vt in.l.licet in popularib⁹. ff. de ꝓcu. ſed in iſta actione de qua in tex. vel ſimili admittit. vt ī.c.ſu-per his. de accu. in fi. z de hoc p Jo.an.in.c. ꝺudū. el.ij.j. eo.ti. poteſt etiā dici ꝙ ſnīa lata ſup etate facit ius quo ad omnes ſicut lata ſup ingenuitate. vt. ff. de ſta. ho. l. in genuū. ſm Boſ. z vide ad materiā Inno. in.c.cāz. el.ij. j. qui fi. ſint le. z qꝺ ibi dixi.

C Qm̄ in iure. Hoc.e. legit variis modis ſed inherēdo verbis lr̄e hoc dicit in ſumma. Si ex ſeptez cō-promiſſarijs tres eligunt quartū z ille conſentit z ē ido-neus confirmabit electio. vel aliter ſm intellectū intrin-ſecum. Si electio fit ex forma cōpromiſſi electus cōſen-tiendo electioni de ſe facte a media parte eligentiuz au-get numerū z electionē perficit. z eſt caſus ſingu. ſm iſtū intellectū. In prima ponit deciſum exordiū notans que rentē. In ſecūda conſultatio ex cōpromiſſo ſup dupli-ci electione facta. In tercia ꝓſultationis rñſio cum du-plici determiatione. ſecūda ibi tue cōſultatōnis articu-lus. tercia ibi ſup eo. ℣ Nota ꝓmo iuncta deciſa ꝙ re-darguēdus eſt iuriſperitus qui dubitat de eo qꝺ nil vel parum dubitatōnis habet. nam hic in antiqua lr̄a ſeq-batur z cum habeas copiam peritoꝝ nō poſſum⁹ nō mi-rari ꝙ ſup quibuſdā articulis qui aut nihil aut modicuz dubitatōnis habent nos ꝓſulere voluiſti. z facit ꝛ̄ eum qui ponit ꝛcluſiones ñ multū dubitabiles. Et ex ℟ no. ꝙ lex debet eſſe in dubio z ideo debet ſemp in dubio in terptari vt decidat caſum dubiuz. Ex q̄ infert ꝙ ſi vna lex vel canon pōt habē duos intellectus vnū indubita-bilem z aliū dubitabilē debem⁹ illū capere qui decidit ca ſum dubitabilē. vt in.l.j. in fi. ff. ad munici. z in.l. qꝺ la-beo. ff. ad carbo. tamē puo ad iſtū tex. dic ꝙ iſta q̄ſtio ē multū dubitabilis adeo ꝙ ſm Jo.an. indigeret declara tione ꝑncipis vt patebit ex.j. dicēdis ſed admiratio pa-pe pōt referri ad alios articulos qui hic decidūt. ℣ No ta ſecūdo ꝙ articulus q̄ q̄ ponit ꝑ parte ꝓſultationis aliquādo habet aliā ſignificatōnez. z vide glo. in.c.ij. de teſti.li.vj. ℣ Nota tercio ꝙ poteſt p ꝓmiſſuz puri non ſolū dignitati epāli ſed etiā inferioꝛib⁹ dignita tibus ſeu pſonatib⁹. z concordat.c.cauſam. ſ. eo. z puto eadem ratione ꝙ habentes electionē quātūcūq̄ iure ꝑ ꝓrio poſſunt in alios ꝓmittere ſecus ſi iure alieno cū videatur tunc electa induſtria pſone. ar.in.c.fi. de offi. dele. z in.c.is cui. eo.ti.li.vj. ℣ Nota quarto ex fi. ar. ꝙ ex ſola electione quis poteſt cōſequi ius decanat⁹ abſq̄ aliqua confirmatōne. valet ergo conſuetudo vt ſaltem in iſtis minoꝛib⁹ electus conſequat plenū ius ex ſola ele-ctione. qꝺ videt tenere Bal. in auctentica habita. C. ne fi. pro pa. regulariter tamē exigit confirmatio etiā in of ficijs ſecularib⁹. de quo vide glo. no. in.l. priuatoꝝ. C. de iu. om. iudi. z vide qꝺ dixi. ſ. e. in.c.cū eccleſia. z plenius in diſputatōne que incipit gandulphus ⁊c. ℣ In glo. j. ibi dicunt quidā. hec glo. format queſtionē nūquid cō promiſſarij poſſint vnū ex ſe eligere ſi in cēpromiſſo nō fuit eis hec poteſtas exp̄ſſe collata. Et ponit circa ℟ duas opi. nam quidā tenuerūt ꝙ non. z hanc opi. ſequitur glo. hic quam dicit ꝓbari per.l.nō licet. z.l.ſi in emptio-ne. ff. de ꝓtraben. empt. in quib⁹ iuribus patet ꝙ tutoꝛ nō poteſt rem pupilli a ſeipō emere licet ſit deputat⁹ ad di-ſtrahendū. z idem tenuerūt Lan. z Jo. de deo. z Boa. ſ. eo. in cauſis. ſed ꝓtrariam opi. quam recitat hic glo. in ꝓn. tenuit Jo. in.c.qui ep̄atum. viij.q.j. Item Hoſti. Inno. Cōpoſt. z multi alij hic. z eſt quaſi coīs opi. tenz etiam Accu. gloſa. in ris ciuilis in.l. plane. ff. qꝺ cuiuſq̄

vni.no.7 archi.in.d.c.qui epatuz.7 videt hec opi. satis ꝓbari ꝑ istū tex.7 melius.facit.c. cū in veteri.j.eo. Item ex ꝓtraria opi.posset sequi fraus 7 absurditas ꝑm Ho/sti.nam inter cōpromissarios possent fraudulēter poni illi de quib vtilius posset eccl̄ie ꝓuideri.nec obstant iura alle.ꝑ glo.loquūtur em̄ quādo ptās dat vni q7 etiam certo casu pōt emere tutor rem pupilli.si hoc facit palaz 7 fraude cessante.vt in.l.pupillus.ff.de aucto.tu. hic autem loquimur cū potestas cōpetit pluribꝫ.vnde nō pōt dici q̄ electus oriat a se sed potius vocat a deo 7 a socijs. 7 facit qđ le.7 no.in simili in.l.cum ipe.C. de ꝯben. empt. 7 hec faciunt optime in ar. q̄ plures deputati ad distribuenda certa bona ad pias causas p̄nt illa distribuere in aliquē ex seipis dūmodo alis egeat. 7 circa hoc vide qđ plenius dixi in.c.j.7.ij.de coha.cle.7 mu. Itē facit q̄ si certi officiales deputant ad eligendū aliquos officiales possunt aliquē ex sep̄is eligere nisi forma ptātis eis tradita resistat.secus dic cū potestas esset eis tradita vt sequit in glo.nam iste eligendo seip̄m esset tāq̄z ambitiosus repellēdus.viij.q.j.in scripturis. etiā si iurasset eligere idoneiorē.quia vt dicit hic Jnno.7 bene quisq̄z debet in seipso recognoscere culpam.v.di.ad eius et de alio debet p̄sumere bonū.vt in.c.fi.de p̄esumpt. ¶ Jn glo.fi.ꝑ intellectu glo.op.ꝓtra tex.videt em̄ q̄ ista electio facta a tribꝫ ex septem cōmissarijs nullo modo valere debuerit.tum q7 forma cōpromissi exp̄sse habebat vt deberet q̄s eligi ab omnibꝫ vel a maiori pte vt p3 h̄ i tex. tum q7 h̄ videt de iure ꝯmuni.vt in.c. q7 ꝑter.7.c.ecclesia.j.eo.facit.c.fi. de re iudi. Sol.glo. metu ō̄rij dicit q̄ psona isti⁹ electi ꝓsentiēdo electioni de se facte auget numerū eligentiū 7 sic ex septē habuit quatuor et p ꝓns maiorē ptem. dixit tamē in fine q̄ hodie nō valeret talis electio q7 psona electi nō debet ꝓputari in nūero eligentiū p.c.cumana.j.eo.7 sic sentit glo.q̄ hodie istud.c. sit sublatū qđ est ꝓtra id qđ habet.s.in ꝓhemio.nā frustra fuisset h̄ positū si esset correctum p illud.c.cumana. Jtē ꝓtra p̄mū dictuz glo.facit vt nō debeat ꝓputari in numero q7 aut iste ꝓsensit electōi fiende 7 tāq̄z ambitiosus est repellēdus.aut electōi iaz facte 7 cū nō esset facta a maiori pte nō poterat adhuc p̄stare ꝓsensuz cū nō dicatur vocat⁹ a deo exquo electio nōdum est facta a maiori pte.vt in.d.c.ecclia 7 in.c.qualit.s.eo. Solutio metu hui⁹ ꝓtrarij dixit hic Jnno.q̄ iste ꝓsensit electōi iam facte q7 si nō habuit maiorē ptem habuit tñ equalez 7 saniorē.fuit em̄ pars sua sanior ex ordine cōpromissi.nā fuit dictū vt possent eligere ex se vel ex alijs.ex ordine eī lr̄e colligit q̄ ista pars fuit sanior.ar.in.c.mādato.de p̄ben.li.vj.7 in.l.quoties.ff.de vsufruc.hec opi. Jnno.est fundata sup ea opi. que habet q̄ electio facta a saniori parte dicit esse facta a maiori.vt no.j.c.scriptuz.7.c.ecclesia.que quidē opi.ꝯmunit dānat.duo em̄ requiruntur copulative ad validitatē eoz que fiunt ab vniuersitate.vt fiant.s.a maiori parte 7 saniori.vt in.d.c.q7 propter.7 in.c.j.de his que fi.a ma.par.ca.vbi etiaz tetigi.7 ex his patet q̄ lec. Jnno.nō est vera 7 exp̄ssius sibi resistit.c.ecclesia.j.eo. Aliam lec.posuit h̄ Cōpost.dicēs q̄ psona electi cōputat h̄ in numero eligentiū ex forma cōpromissi quia fuit dictū vt ex se possent eligere.vnde licet al's cessante hac forma potuissent eligere vnum ex se electus tamen nō haberet augere numerū.hec lec. Cōpost.nō placet Jo.an.7 bene q7 nō habet in se rationez sufficientē.nā licet fuisset dictū vt possent vnum eligere ex se nō tamē sequit q̄ tacite voluerint vt p̄sona electi cōputaret in numero eligentiū cū ista stent simul q̄ vn⁹ eligat ex se 7 q̄ electio fiat a maiori parte ip̄oz.7 nō p̄bat h̄ esse qđ ad h̄ contingit abesse.vt in.c.ij.de transla. p̄la.7 in.l.neq3 natales.C. de ꝓba. ꝓcederet em̄ consideratio Cōpost.si fuisset cōpromissum in duos h̄ adiecto vt possent vnū eligere ex se.nam tūc tacite voluissent cō promittētes q̄ vox electi cōputaret cum aliter non potuisset fieri electio a maiori parte. Terciam lec.seu quartam posuit h̄ Hosti.dicens.q̄ vbi ꝓcedit per viam cōpromissi vox electi auget numerū 7 cōsentiendo electioni sue p̄ficit ip̄am electōez quo casu ꝓcedit iste tex. Aut ꝓceditur p viam scrutinij 7 non cōputat in numero.vt in.c.cumana.qđ glo.adduxit in ꝓtrariū. ratio diuersitatis p̄m eū est q7 cū ꝓcedit p formā cōpromissi nō dz esse cōpromissarijs officiū dānosuz. Jtem q7 electus nō oriat a se sicut oriret in forma scrutinij 7 cū hac lectura Hosti.trāseunt h̄ coiter doc.sequentes.sed ꝓsidera q7 ratio Jo.an.post eū in.c.p nostras.j.de iurepa.7 h̄.7 dic q̄ vera ratio diuersitatis est.q7 cōpromissuz nō artat ad seruandā formā.c.quia ꝓpter.j.e.vt ibi patet.vnde p̄nt et solent cōpromissarij eligere palā vt vnusquisq3 audiat vota alioz vnde cū quis nō possit eligere quin sciat se ab alijs electū ꝓsentiēdo electioni de se facte a pte equali nō videt ambitiosus nec oriri a se cum sit primus a deo 7 a socijs.merito ꝓsentiendo auget numerum cum sit vnus de habentibꝫ potestatē nec dispositioni principaliter in seip̄m sed potius dispositioni ab alijs facte cōsentit. nec est h̄ ambitiosum sed meritoriū 7 officium charitatis si bono corde fit. ar. viij.q.j.qui epatum. sed quādo ꝓcedit p formaz scrutinij cum in secreto quisq3 cōsentiat 7 sic ignoret an fuerit ab alijs electus non pōt cōsentire in seip̄m q7 sic videret ambitiosus a seip̄o oriri.7 ex hac ratione dico q̄ nō debemus p̄cise distinguere inter formā cōpromissi 7 formā scrutinij.nam 7 ꝓpromissarij possent ꝓcedere p scrutiniū primatuz.quo casu nō posset electus cōsentire in seip̄m quia oriret a se nisi ex postfacto post publicatōez velit recedere a consensu alij p̄stito 7 cōsentire electioni de se facte vt hic subijcit in hac glo.sed idez esset in forma scrutinij vbi necessario nō esset seruāda forma.c.quia ꝓpter. ideo possumus et melius distinguere sic q̄ aut sumus in casu in quo ē seruanda necessario forma.c.quia ꝓpter.vt puta in electōne epi vel p̄lati regularis p cui⁹ mortē remanet ecclia viduata 7 tūc anteq3 vox electi cōputet in numero eligentium q7 a principio nō pōt quis ꝓsentire in seip̄m cū qs debeat ꝓsentire in secreto.nec ex postfacto.s.post publicationem pōt accedere ad aliā electionē cum consensus de substātia debeat p̄stari in ipo scrutinio ita q̄ consensus postea supueniēs nihil operat.vt in.d.c.quia ꝓpter iuncto.c.auditis.eo.ti. aut sumus in casu in quo nō est necessario seruanda illa forma iuxta no.ꝑ glo.in.c.sicut cum.7 in.c.is cui.j.e.li.vj.7 tunc aut fit electio cūctis audientibꝫ aut ꝑ scrutiniū primatū. ¶Primo casu pōt ꝓcedere dispositio hui⁹.c.cum semꝑ subsit eadē ratio cum nō oriat a se nec sit ambitiosus exquo videt se electū ab alijs.puto tñ q̄ ad h̄ vt iste possit ꝓsentire electōni de se facte optet q̄ vox sua vna cū alijs qui eū elegerūt cōstituat maiorē partē secus si ad paritatem dūtaxat ꝓducit vota alioz vt sensit h̄ Hobi. videret enim ambitiosus ꝓsentiret electioni de se facte exquo electio non ꝓducit ad maiorē partē vna cū ꝓsensu suo sed si fuisset ꝓcessuz per formā scrutinij primati nō posset iste ꝓsentire a principio in seip̄m cū ignorat an aliq̄ in eū ꝓsenserit.credo tñ vt.s.dixi q̄ si iste elect⁹ ab equali parte ꝓsensisset i scrutinio primato in aliū qui nō est electus a maiori parte q̄ posset recedere facta publicatōe ab illa noiatōe 7 ꝓsentire electōni de se facte 7 ꝓsentiēdo augere numeruz.qr exq̄ necessaria nō ē seruāda forma.c.qr ꝓpter. pōt augeri numer⁹ ꝑ accessuz sicut fuit i electōe pape iuxta no. in.c.lz.s.eo.7 in electōe imperatoris.vt no.in.c.j.pri.7 h̄ est qđ voluit glo.h̄ 7 in sequēti.q.7 h̄ videt fuisse d̄ mente Jo.an.in regula in toto de reg.iu.in mercu.li.vj.vbi dicit q̄ si omnes canonici eccl̄ie cathedralis sunt mortui p̄ter duos pōt vn⁹ aliū eligē i ep̄m 7 elect⁹ ꝓsentiēdo auget numerū vt h̄ ita q̄ electio nō dz facta ab vno sed a toto capl'o.nā 7 iura dicunt q̄ electio pōt esse cōcors

De electione.

vt in.c.cū sit.xviij.q.j.sed nō pōt dici ꝓcors si electꝰ consentiret in aliū.ḡ de mēte iuris est q electꝰ ꝓsentiēdo electioni sue ꝓputet in nūero eligētiū.qđ intellige mō p̄dicto.z fortꝫ p̄dicta ꝓcedūt qñ cōpromissuz fieret in duos.nā vnꝰ posset eligere aliū z electꝰ cōsentire vt voluit hic Hosti.z bñ. Et p̄m p̄dicta limitarē z distinguerem vnū dictū Hosti.ḃ in eo q dicit q in electōe pape pōt habē locū id qđ ḃ dī q vox electi auget numerū eligentiū.intelligo.n.qñ fit electio p scrutiniū ꝑuatū vel qñ facta publicatōe recedēt electꝰ a nomiatōe de alio facta in quē nō cōueniat maiꝛ ps z cōsentiret electōi sue. Qualiter aūt debeat iste electꝰ ꝓsentire electōi sue ad ḃ vt augeat numerū eligentiū? dicit ḃ Phi.z bñ q nō dz dicē eligo vel coeligo meip̄m ne p̄ncipalit disponēt in seip̄m ff.c.fi.de instī.sed dz sic dicē cōsentio electōi exq̄ adhuc nō est pfecta cū nōdū sit facta a maiori pte sed ab equali.dic q licet nōdū sit facta a maiori pte sed est tū in fieri.nō est.n.oīno fienda sed ꝓsentiēdo ilico augeꝫ numerus.sicut in filī no.in.c.ꝓterea.j.de appel.p Innoc.An aūt possit iste electꝰ semp ꝓsentire electōi de se facte? dic q nō p̄m doc.debet.n.ꝓsentire infra tp̄s a iure statutuz ad electōez fiendā vel in cōpromisso appositū.nā cū electio pficiat suo cōsensu demū intercedēte oz q consensus suꝰ intercedat infra tp̄s electōi fiende p̄fixū.ar.in.l.bonoꝝ.ff.rē ra.ba.z facit qđ no.glo.in.c.cū sit.de elect.li.vj. ¶ Ultimo ꝑ declaratōne dictoꝝ z tex.queritꝫ qđ si aliqui ex cōpromissarijs elegerūt sciēter indignū nūqđ valeat electio facta ab alijs de idoneo si nō ꝓstituūt maiorem ptē omniū? ḃ questio dependet ab alia nūqđ ptās istoꝝ cōpromissariorꝝ qui elegerūt scienter indignū devoluat ad alios cōpromissarios qui nō deliquerūt an re deat ad capl'm.nā si redit ad capl'm nō vz electio qz non est facta a maiori pte.So.dicit ḃ Hosti.q talis electio nō valeret in termis huiꝰ.c.ꝑpter formā appositā in cōpromisso.nam fuit dictū q electio fieret ab omnib vel a maiori pte ista aūt non reperit facta a maiori pte.z sic sentit q cessante tali forma valeret electto facta a minori pte exq̄ alij sunt ꝑuati.sed mihi nō placet ḃ cōsideratio Hosti.nā z si nihil fuit dictū in cōpromisso tñ tacite intelligit vt fiat ab oīb vel saltē a maiori pte vt dixi in c.p̄cedēti.vñ quēadmodū valeret electio facta a maiori pte exq̄ alij cōpromissarij sunt ꝑuati qz elegerūt scienter indignū ita dz valere cū fuit dictū in cōpromisso vt fieret ab oīb vel a maiori pte.nam alijs ꝑuatis electio pōt dici facta ab oīb qz fuit facta ab illis i q̄s tota ptās erat devoluta.vt habet in simili in.c.cōgregato.j.eo.nā certū est q etiā cōpromissarij eligentes sciēter indignuz sunt ꝑuati ptāte eligēdi.vt in.c.si cōpromissarius.j.eo.ti.li.vj.nec delictū maioris ptis debet nocere minori pti vt ptās redeat ad capl'm.nam illud.c.si cōpromissarius.loquit qñ omnes ꝓpromissarij elegerūt sciēter indignū tūc.n.ptās redit ad capl'm secus si oēs coeligūt z electio facta a minori reperit facta de idoneo z p̄dicta no.faciunt eīm nedum ad electōes que fiunt ad ecclesiastica officia sed etiā secularia.

¶ Venerabilem. Electus in impatorem a maiori pte illorum ad quos spectat electio si fuerit idoneus per papā confirmabit.sed vt dicit Cal.z bene melius z ꝓprius dicit approbat quia nec in isto nec ī alio iure probatur q electio impatoris confirmet ꝑ papā sed approbatur.z ad hoc vide bonū tex.in cle.romani.de iureiur. vbi ponunt formaliter verba quib vtit papa in examinatione electōis impatoris.nam denūciat z declarat electū esse idoneū vt clari⁹ z lati⁹ ibi habet.vel sūma aliter istū tex.z pinguius sic. Electio impatoris spectat ad principes germanos tres p̄latos z quatuor laicos.z electio facta ꝑ eoꝝ maiorē partē ceteris nō cōtemptis tenet.z ad papā ptinet electū examinare approbare z inungere cōsecrare z cozonare si est dign⁹ vel reijcere si est indignus vt quia sacrilegus excoīcatus tyrānus fatuus hereticus paganus piurus vel ecclesie p̄secutor.z electoribꝫ nolentibꝫ eligere papa suppletꝫ data paritate vocū eligentiū nec accedēte maiori ꝓcordia potest papa gratificare cui vult.ḃ dicit no.iste tex. Diuidit.nam in p̄ma ponit reprehensionē legati. In secūda ibi verū.captando beniuolentiā p̄ncipū ipsoꝝ ius z potestatē declarat. In tꝛcia ibi obiectōni.rndet ei qđ obijciebat ꝓtra legatū. In quarta ibi eos. monet p̄ncipes vt adhereāt Ottoni et recedāt a philippo.z q ḃ facere debeant ꝓbat quatuor rationibꝫ. In qnta ibi nobilitatē.ḃ spāliter mādat duci in suprascriptōe noīato. Et vt habeas pfecte intellectum lre p̄mittit q dū olim ecclia romana esset oppressa ab Astulpho rege longobardoꝝ papa requisiuit auxiliū ab impatore qui olim habitabat in grecia.naz postq̄ ciuitas romana vbi erat imperiū fuit tradita ecclie ꝑ Cōstantinū impatorē. Impator iuit ad habitādū in grecia z fecit edificari seu ampliari ciuitatē ꝓstantinopolitanā tunc nobilissimā. z qm̄ ille impator qui tūc regnabat in grecia noluit ecclie p̄stare auxiliū papa illū ꝑuauit z imperiū transtulit in germanos dādo ptātem septē p̄ncipibꝫ alemanie quoꝝ tres sunt p̄lati ceteri ꝛo laici quos noīat glo.in.c.ad aplice.de re iudi.li.vj. vt haberent eligere futurū impatorē.z hac ptāte z ordinatōe stāte vacante imperio electores diuiserūt se in duas ptes.nā q̄dam ꝓuenerūt in Philippū ducē alij ꝛo in Ottonē legatꝰ pape qui erat tūc in illis ptibꝫ ex mādato ip̄ius pape in p̄dicationibꝫ z alijs collationibꝫ suis z etiaz in suis lr̄is denūciauit p̄sonā Ottonis idoneā ad imperiū obtinendū z p̄sonam Philippi declarauit indignā z suadebat omnibꝫ quatenꝰ recederēt ab obediētia Philippi et adhererēt Ottoni p̄rincipes z alij qui adherebāt Philippo querelarūt apud romanū pontificē dicētes ipsum perperā ꝓcessisse qz aut in illa electōe vel approbatione gessit p̄sonā electoris z tūc posuit falcē in messem alienā vtpote qz electio nō ptinebat ad legatū sed ad ip̄os p̄ncipes.aut gesserat p̄sonā cognitoris.i. iudicis z cum ꝓcessisset altera partium absente.s.philippi minime citata iniusticiā illi fecerit.papa ꝛo ḃ scripsit duci cuidaz qui iurauerat philippo fidelitatem tanq̄ impatori. Primo captādo beniuolentiā p̄ncipū dicens q ad p̄rincipes illos alemanie de iure z antiqua ꝓsuetudine ptinet electō impatoꝝ sed ip̄i debēt r̄cognoscē sicut recognouerant q auctoritas examinādi p̄sonā electā spectat ad papaz qui eū vngit ꝓsecrat z cozonat. Secūdo rndet papa obiectioni que fiebat ꝫ legatū dicens q nō ꝓcesserat vt iudex neq̄ vt electoꝛ sed vt denūciatoꝛ.nam denūciauit ꝑpter crimina publica ip̄ius philippi eius p̄sonā esse indignam ad imperiū obtinendū z cū illius crimīa essent notoria nō erat op⁹ iudicialit ꝓcedere p̄sertim cuz electores illi⁹ philippi ꝓcessissent alijs electoribꝫ ptēptis z non vocatis. ¶ Denicq̄ in tercia pte papa confirmādo ꝓcessum legati declarauit illū philippū ducē indignū z ottonem electū declarauit idoneū.z q ḃ facē posset ꝓbat iure z exemplo vt pz in lr̄a. ¶ Quarto p̄ncipaliter inserit papa aliā cām que reddebat illū philippū indignum vel eius electōem nō esse admittēdā qz p̄ z frater imediate p̄fuerāt imperio.vñ si iste philippus nūc obtinuisset imperiū videret q nō ex electōe sed ex successione deferretur imperiū. ¶ Ultimo papa monet istū p̄ncipē cui scribit vt oīno debeat recedere ab illo philippo nō obstāte iuramēto sibi p̄stito quia cū fuit p̄stitū sibi tanq̄ imperatori illo reprobato ad imperiū obtinēdū nō ē h̄ mōi iuramentū obseruādū. ¶ Nota ibi p̄mo in messez alienā.q nō licet legato etiā de latere p̄turbare p̄uilegiū alteri p romanū pontificē ꝓcessum.ad hoc ꝛo. glo.in.c.p illoꝝ.j.de p̄ben.q̄ vult hoc ꝓcedē etiā si p̄uilegiū sit clericis ꝓcessuz. Juxta lr̄am ꝛo collige q nō licet ponē falcem in messem alienā.tpe tñ necessitatis licet.de q̄ dicit in.c.discipulos.de ꝓsecra.di.v.nec licet trāsire ꝑ agrum

alienū dño inuito nisi in quibusdā casibꝫ a iure expressis de quo vide glo.j.di.oēs leges.z in.l.diuus.ff.de ser.ru. pdi.vbi dicit tex.q̄ non licet venatoribꝫ seu aucupibus trāsire p agrū alienū cā venādi seu aucupādi. ¶ Nota secūdo ibi derogauerat dignitati.q̄ eligere impatorē ē dignitas z sic notari⁹ ipius pncipis dicit habē dignitatē. vt in.l.vnica.C.de manda pnci.no.Bar.in.l.ij.ff.ad.l. iul.repetū.forte ipi electores cēsendi sunt habē quādaz dignitatē est tñ dignitas sine iurisditōe.nā multis alijs modis pōt capi dignitas.de quibus vide bo.glo.in.c.qz nōnulli de cle.nō resi.z p Bar.in.l.j.C.de digni.li.xij.et vide qd̄ dixi in.c.de multa.de pben. ¶ Nota tercio ibi absente altera ptiū ꝛc.q̄ pperā pcedit iudex etiaz si sit legat⁹ pape pte nō citata.vñ regulariť nō valet pcessus ij.q.ix.caueāt.z in.c.oīa.z in.c.ij.de testi.quinimo etiaz si snia ipius pncipis est nulla ex defectu citatōnis vt est glo.no.z ibi p Bal.in.l.fi.C.de legi. facit cle.pastoralis de re iudi.z glo.in.c.fi.de here.li.vj.vide tex.z qd̄ ibi dixi in.c.j.de cā poss.z pp̄. ¶ Nota quarto in ℣.veruz ibi recognoscim⁹ vt debemus.ar.optimū q̄ papa nō pōt sine causa puare electores imperij vel ipsoz ptātem aliq̄tenus impedire pser tim qz vt subijcit in tex.nō soluz de iure sed etiā de antiqua ꝓsuetudine ℔ ptās eis ꝓpetit.p hoc vide bo.glo.in.c.ad aplice.de re iudi.li.vj. Item qz papa nō debet sup istis tpalibꝫ sine maxima cā se impedire.vt in.c.cām qui fi.sint le.nec puare pōt laicos eoz iure sibi ꝓpetenti vt no. Inno.in.c.in quisitōni.j.d̄ sen. excō.z priuilegiū ꝓcessum de sui natura ppetuū nō debz reuocari.vt no. Inno.in.c.nouit.de iudi. ¶ Item nota ibi de iure z antiqua ꝓsuetudine.q̄ ꝓsuetudo pōt ꝓcurrere cū iure ꝓmuni z sic adq̄rere maius robur z vinculū ad ipm ius ꝓmune.ꝓcordat.c.sopite.de censi. ¶ Itē nota ibi a grecis trāstulit ꝛc.magnā p̄rogatiuā ptāt aplice ad imperiū.nā papa pōt ex cā maxime trāsferre imperium de gente ad gentē. Item pōt examinare electuz in impatorē approbare psonā vngere ꝓsecrare z coronare ac etiā reprobare si opus est vt ℔ pōt etiam ex cā supuenienti deponē iam coronatū.vt in.c.ad aplice pal. Ex q̄ bus omnibꝫ z similibꝫ que plene tetigi in.c.nouit. de iudi.pōt colligi maioritas summi pōtificat⁹ ad imperiū seculare.z ꝓsequere hāc materiā vt plene dixi in.d.c.nouit. Itē nota ibi germanos qz theutonici dicūť germani qd̄ exponēs glo.xxxiij.di.in.c.j. dicit q̄ sunt veri germani.i.veri nobiles.vel p̄m Jo.an.sic dicunť a gigno gignis ꝓpter fecūditatē in generādo.est em̄ patria multū generatiua. ¶ Nota ibi electū in regē.q̄ p̄mo quis eligitur in regē postea in coronatōe ꝓmouer ad imperium. ante ergo coronatōez ꝓprie nō solet appellari impator. z sentit hic Jo.an.q̄ eligiť in regez.s.alemanie. Jo.cal. dicit q̄ meli⁹ diceret romanoz.z ita loquiť tex.i cle.romani de iureiurā.p electionē ergo dicit rex romanoz z in coronatōe appellat impator. simile i epō z archiepō qui ex sola electōe z etiā ꝓfirmatōe nō assumūt seu non ꝓsequūtur nomē epi seu archiepi sed ex ꝓsecratōe z pal ly tradītōe.vt in.c.nisi.de aucto.z vsupal.z vide glo.in cle.ij.de cele.miss. ¶ Nota ibi vngim⁹ z consecram⁹.q̄ ibi impator ꝓsecrať z ex hoc sumpserūt quidā argumētum q̄ impator recipit ordinē.s.subdiaconat⁹ qd̄ reprobat glo.in.c.valentinian⁹.lxiij.di.z coīter doc.℔.vñ improprie dicit impator ꝓsecrari ꝓprie vero ꝓsecrať eps z impator inungiť.z de vnctōe imperatoris z ei⁹ effectu z alioz regū vide qd̄ le.z no.in.c.vnico.j.de sa.vnct. Imperator etiā coronať tripliciter corona ferrea argentea z aurea. z a quibꝫ coronet z significatū istoz metallorū vide p glo.in cle.romani ꝑalle.z quatenus tex.℔ dicit q̄ ad papā spectat eum vngere consecrare z coronare dicit ℔ Jo.an.post Hosti.q̄ cardinalis hostiensis impatorem vngit ex antiqua cōsuetudine ex mandato pape sed papa suis manibꝫ eum coronat corona aurea. ¶ Nota in ℣.est em̄ regulariter ac generaliť.dūmodo inter hec. nā regula patiť instātiā seu exceptōez vt no. sup rubrica de reg.iuris.sed gen⁹ ꝓprehēdit sub se oēs species suas nec est dare sibi exceptōez.mēs ergo lr̄e est q̄ coīter z vliter obseruatū est ꝛc.z nō semp p̄dicta ergo ad eū spectat examinatio. ¶ Nota ibi sacrilegū vel excoicatū ꝛc. plura crimia impediētia seu inhabilitātia ad imperiū obtinendū.que ℣o crimia deijciāt impatorē iam creatū vide glo.no.xvij.dis.si papa in fi. que dicit q̄ omne crimē sufficit si de eo impator est incorrigibilis.sed tu vide Jn no.in.d.c.ad aplice vbi no.dicit.q̄ impator z alij reges nō debēt priuari nisi ex maximis causis seu delictis quia cum nō possint deponi sine magnis periculis detrahendum est rigori.ar.in.c.latores.j.de cler.excō. minis.vnde ꝓcludit ibi Jnno.q̄ ex facilioribꝫ causis deponūť clerici q̄ isti pncipes.vide tñ tex.cū glo.in.c.alius.xv.q.vj vbi colligiť q̄ rex francie fuit depositus p papam ex eo quia erat effeminat⁹.i.nimis sequebať mulieres fm gl. ibi. ¶ Nota in ℣.obiectioni ibi denūciatoris officiū.q̄ licet valeat ar.a sufficienti diuisione seu partiū numeratione vt hic in prin.z in.c.si diligenti.de pscrip.tñ tolliť ℔ ar.vbi oēs ptes sufficiētes numerate nō sunt.nam isti pncipes ℔ arguebāt q̄ aut iste legatus gessit psonā sed denūciatoris officiū exercuit z hoc vltimū mēbrū fuerat omissum ab illis arguentibꝫ z de hoc mō arguendi z de multis alijs vide p Bal.in.l. conuēticulā.C.de epis.z cleri. ¶ Nota ibi quis plures ex illis ꝛc.q̄ in electōne impatoris prevalet quicqd fit a maiori parte electoz.nō ergo requiriť omniū cōsensus nec due partes eoz sicut in electōne pape sed sufficit maior pars sicut ꝓmuniť cōtingit in electionibꝫ alioz prelatorum.vt in.c.licet in fi.s.eo. Et hec faciūt in ar.ad questionem nūquid isti electores imperij exerceāt hāc ptātē vt singuli an vt collegiū. Hosti.tenuit hic q̄ vt singuli sed multi tenuerūt oppositū.idem sequiť Jo.an.in addi.spe.in ti.de rescrip.p̄ta.§.vltimo.℣.penul.z ista cōtraria opi.plus mihi placet. qz cū isti electores successerint in locū pncipis romani qui vt vniuersitas eligebāt sibi impatorē debēt isti censeri eodē iure cū illis vt surrogať.vt in.c.ecclesia.j.vt li.pen. p̄terea sufficit ℔ maior pars sicut ptingit in actibꝫ collegij.vt in.l.qd̄ maior.ff.ad muni.z in.c.j.de bis q̄ fi.a ma. par.ca. Item debēt oēs ℔ ꝓuocari z simul actū expedire ideo dixit ℔ no.tex.q̄ plus obest electōni ꝓtempt⁹ vni⁹ q̄ ꝺdictio multoz qz ꝺdictio minoris partis p̄ntis nō impedit electōez maioris ptis sed vni⁹ ꝓtēptus pōt facē totā electōz retractari.vt in.c.qd̄ sicut.s. eo.z i.c.bone.j.eo.oīa.n.℔ sunt signa collegij.nā in spectātibꝫ ad singl'os pōt q̄libet p se pstare ꝓsensuz.vt i.l.p fundū.ff.de ser.ru.p. ß tenēdo opi. Hosti.q̄ isti eligūt tanq̄ singuli ꝓbaret ℔ vna nōbilis theorica bar.z mēti tenēda i.l.oēs ppli.ff. de iusti.z in.vbi dicit q̄ vbicūq̄ maior pars ꝑualet minori pti etiā in actibꝫ ad singulos spectātibꝫ debēt oēs ad q̄s act⁹ ptinēt siml ꝓuocari.ar.i l.maiorē.ff.de pac.z.l.z qz eo.ti.z vide in ℔ qd̄ pleni⁹ dixi in.c.ij.de iurepa.vbi tetigi an patroni debeant simul ꝓuenire ad p̄ntatōis actū. ¶ Nota in ℣.nostriq̄ p̄ntatōis m⁹ regē.q̄ papa nō ꝓfirmat psonā ist⁹ electi i impatorē sed solū declarat z noīat eū idoneū z regē.z sic vi q̄ electio impatoris nō indigeat ꝓfirmatōe exp̄ssa.z facit tex. in.d.cle.romani.p̄t.s.induxi. ¶ Itē nota ibi p⁹ admonitōez z expectatōez.tex.q̄si aptū q̄ in electōe ipatoris p̄nt electores variare recedēdo ab eo in quē nō ꝓsensit maior ps z accedē ad noīatōem alteri⁹ sicut obseruať in electōe pape.vt no.in.c.lz.s.eo. z vide qd̄ plene dixi.s. c.pri. ¶ Nota ibi si pncipes admoniti ꝛc.ar.optimū q̄ ad eligēdū impatorē ñ ē tps a iure p̄fixū.vñ si negligūt eligē nō de nolunť illico ptās ad papā sed debēt p⁹ admoneri p̄fixo eis alio termio infra quez debēt eligē qd̄

si nō fecerit tūc devoluit' ptās ad papā vt ℔ no. ꝓbat' 7 vide bo. gl. i. d. c. ad aplce. 7 idē seruari dz vbicūqz tēp⁹ nō ē ꝑfixū sicut dixi. §. prīe. 7 in. c. ij. de ꝓcess. ꝑbē. Et no. tex. ibi vel nō poterūt vel nō voluerūt. q lz electores ip̄erij velint elegē ñ tñ ꝑñt nihilomin⁹ p⁹ admonitōez 7 expectatōez ptās ꝓuidēdi deuoluit' ad papā ne sedes aplica careat defensore sine sui culpa. et tene mēti in hoc istū tex. q non recordor de alio ꝓsili. et facē optime in argumentū q si pīoni ecclie nō ꝑñt aliq̄ ip̄e dimēto eligē q p⁹ lōgā expectatōez pōt eps'ecclie ꝓuidere ne careat ecclia rectore sine sui culpa. de q̄ vide qd̄ dixi in. c. qm̄ 7 in. c. cū ꝓpt'. de iurepa. ℣ Jte no. ibi aduocato 7 defensore q ip̄ator ē aduocat⁹ 7 defensor ecclie. tenet'. n. ꝓ posse ecclesiā defendere 7 exaltare vt in. d. cle. romani. 7. lxiij. di. tibi dño. 7. c. ego lodouicus Et idē in alijs principib⁹. vide bonū tex. xxiij. q. j. ꝓncipes. 7. c. regū. merito ꝓncipes ꝑñt deponi si sine cā legitima denegarēt impēdē auxiliū ecclie op̄ḡsse. p̄sertim ℔ ꝓcedit si tenem⁹ opi. canonistaꝝ cōem. q impiū immediate ꝓcedit a papa lz mediāte deo vt plene dixi in d. c. nouit. 7 vide bo. glo. in cle. ad nr̄am de here. 7 tex. xxij. di. in. c. j. 7. ij. 7 extrauagā. bonifa. vnā sanctā. ℣ Jtē no. ibi sunt em̄ notoria impedimēta ꝛc. iūcto tex. i ꝓn. ibi cū citata nō fuerit. tex. notabilē q in notoriis non ē necesse citare ptē exq̄ factū ē ita notoriū vt certū sit absenti nullaz defensionē cōpetere posse. 7 cōcordat tex. iu. c. cū olim. de re iudic. 7 vide qd̄ ibi dixi. 7 plenissime tetigi in materia notorij in. c. vra. de coba. cleri. 7 mul. ℣ No. ibi. s. excōicatio. q excōicatio impedit ꝓmotionem etiā ad secularē dignitatē. nō valet ergo electio facta de excōicato etiā ad secularē dignitatez qd̄ tenet mēti. facit qd̄ le. 7 no. in. c. ad ꝓbandū. de re iudi. 7 in. c. fi. de ꝓcu. ℣ No. ibi quē ꝓgenitores eius ꝛc. q ad repellendū quē a dignitate adipiscēda etiā sclari ꝓsideraꝝ nedū delictū ꝓprium ℔ ꝓgenitoꝝ. vñ ꝓsecutio ecclie a ꝓgenitoribus ist⁹ philippi facta hic aggranat ne iste ꝓgenitoꝝ. naz semp timent' in filio 7 liberis crimina paterna 7 moueat'. nā timent' in filio 7 liberis crimina paterna 7 ꝓgenitoꝝ. naz sepe solet filius silis esse pī. hinc ē q filius punit' ꝓpter crimen lese maiestatis a ꝑe cōmissum. naz efficit' infamis 7 excludit' ab oi successione parētū 7 vita ex sola miscōia reseruat'. de quo dicendū ē vt pleni⁹ hr̄ in. l. q̄squis. C. ad. l. iul'. maie. canonizata. vj. q. j. i. §. vez. i ℟. siqs cū militibus. 7 ℔ ē vna ex cauſ q̄re filius spurius non pōt ad ordines ꝓmoueri. vt no. glo. in. c. ij. d̄ fi. ꝑby. li. vj. ℣ No. 7 tene mēti tex. ibi ad nr̄m iudicium ꝓtinere q vbicūqz dubitat' an iuramentū sit licitum vel illicitū non pōt ꝓtinceps secularis cognoscere ℔ ad solum papā ꝓtinet cognitio. 7 videt' tex. innuere q aliꝑ p lati cit'a papā ñ ꝑñt de hoc iudicare. ℔ ego allego no. 7 singulare dictū Spe. in ti. de lega. in. §. nūc oñdēdū. in ℟. xxiij. vbi dicit q etiā eps pōt interptari iuramētum. all'. de pigno. significante. 7 ad hūc tex. rñdet dupliciter. Primo q ꝓcedit in negocio arduo. 7 int' magnas psonas vel q̄n vult dare licentiā ꝓtraueniēdi sine ꝓmutatione vel alia cōmutatione in meli⁹ qd̄ ē mēti sp tenendū ꝓ limitatōe ist⁹. c. nā hic doc. cōiter trāsiuert inherētes verbis lr̄e. 7 ꝓ isto dicto spec. allego qd̄ not. Jnno. in. c. debitores. de iureiu. 7 qd̄ ibi dixi. ℣ Nota ibi ceteris fiducia tolleret'. q nō reꝓbat' fiducia seu spes ad dignitatē obtinēdā. in ꝓximū facit tex. no. in. c. q ꝓmatū. rl. di. vbi dr̄ q q̄ ꝓximatū de siderat in t'ra repe riet ꝓfusionē in celis quinimo subiūgit q etiaz tractare de ꝓmatu ē pctm̄. 7 vide ibi bo. glo. ℔ dic q spes ꝓxima ria ē dānata vt ibi nō aūt secūdaria vt hic. de quo vid bo. glo. in. c. q̄d ꝓderit. lxj. di. Jtē lz indignū sit ad dignitatē aspirare tñ pōt licite q̄s laborare vt tollat' impedimētū ꝓpt' qd̄ posset impediri ꝓmotio. 7 ℔ casu loquit' iste tex. nā peccat nolēs acceptare dignitatē si per aliū nō pōt ita bñ ecclie ꝓuideri. de q̄ vide no. dictuz l. c. si elect⁹. j. eo. ti. li. vj. ℣ No. ꝓpe fi. ibi nō nisi d̄ domo duc'. q dignitas q̄ defert' ꝑ electionē nō dz successiue deferri pluribus de eadē domo ne potius videatur dignitas delata ex successione q̄ ex electione. ad hoc em̄ aduertūt nōnulli ip̄robi laici q̄ sepenumero instāt vt bñficiū aliqd̄ nō exeat familiā eoꝝ allegātes antiqtatē ꝑ cā. dicūt em̄ q ia diu illud bñficiū fuit sp collatuz alicui de domo eoꝝ. nā ℔ sola allegatio dz ee sufficiēs ad impediendū collatōem alicui de domo fiendā. nā si ist̄d dz obseruari in dignitatibus sclaribus fortius in ecclīasticis. vt. j. de si. p̄by. ad extirpādas. ℣ Jtē no. q impiuz nō defert' ex successione ℔ electione. 7 olim idē obꝓuabat' in regnis ꝑticularib⁹. vt no. in. c. moyses. viij. q. j. ℔ hodie ex ꝓsuetudine deferunt' ꝑ successionē vt le. 7 no. in. c. lz. j. de voto. q̄d aūt si deficit successio q̄ non repit' aliqs de illa domo regali. vide qd̄ dixi in. c. lz ex suscepto. de fo. cōpe. ℣ Ultio no. ex fine lr̄e q duces 7 alij ꝓncipes p̄stant ip̄atori iuramētū de fidelitate 7 obedientia. 7 q istud iuramētū p̄stitum rōne dignitatis nō ligat illo deposito ab illa dignitate. nam deposit⁹ cēsetur mortuus. xvj. q. j. §. etiaz. idem dic in ipo deposito vt non teneat' ex his q̄ gessit ltime rōne dignitatis. nō em̄ obligationes sequūtur psonā. vt in. l. post mortem. ff. q̄ñ ex faci. tu. quēadmoduz nec honores vt ℔. ℣ Jn glo. in ℟. transtulit ibi ad carolū magnū. quidā dicunt q iste carolus fuit gallicus 7 non german⁹. 7 nō dicūt q ꝓmo fuit impiū translatā in francos postea ī germanos. de quo vide tex. iūcta glo. xliij. di. in. c. ego lodouicus. Alij dicunt q immo iste fuit german⁹ vel ꝓsupposito q fuerit frācus tñ ī psonā suā fuit trāslatū impiū ī germanos vt sic post ipsi⁹ mortē impiū veniret in germanos. illud aūt certū est q germanis fuit datū impiū vt ℔ 7 i. c. ī die. d̄ ꝓse. di. v. dicūt tñ ℔ q̄dā noua inuestigatione nullo iure ꝓbari q ex sola natione germanorū debeat eligi impator. 7 ad istū tex. 7 ad ꝓsimiles rñdent q impiū fuit translatū in eos actiue. q fuit data ꝓcipib⁹ alemanie ptās eligēdi impatorē. vñ non ꝓbibet' quin ip̄i possint eligere de alia natiōe lz ab olim ñ fuerit aliquis ex illā nationē elect⁹. 7 hāc opi. sensit bic do. Lar. ℔ mihi hec opi. nō placet q videt' ꝓfundi per istū tex. ī eo q dic impiū fuit trāslatū ī germanos in ꝑsonā magnifici Caroli. certūqz est q impiū fuit trāslatum in carolū passiue 7 nō actiue. q fuit ipe ꝓmot⁹ in impatorē nō aūt fuit data sibi ptās eligēdi. ergo passiue fuit etiā trāslatū impiū in germanos. als text. nō bñ diceret. nā dixisset q in ꝑsonas illoꝝ ꝓncipū fuit trāslatū impiū ī germanos. 7 no. bñ hāc cōsideratōez. Jtē nō fuisz impiū trāslatū a grecis ꝑm primā expositiōez cū ꝑm eā possent hodie eligi ꝑ electores nec ē indecens vt de certa gēte seu genere ꝑsonaꝝ debeat eligi p̄sidēs. nā hoc videmus q̄nqz seruari in dignitatib⁹ ecclīasticis tam ex ꝓuilegio q̄ ex ꝓsuetudine vt ꝓbat' in. c. cuz dilectus. de ꝓsue. 7. c. abbate. d̄ ver. sig. papa aūt ℔ potuit facere ex magna cā tūc ꝓcurrente cū possit facere q̄cq̄d deus pōt als xp̄s nō fuisset diligēs p̄familias si nō dimisisset in terra aliquē loco sui q̄ expediētib⁹ causis posset oīa facere q̄ ip̄e xp̄s. 7 hanc argumentatōem facit Jnno. si bñ recolo in. c. ad apostolice. p̄all'. seu in c. qd̄ sup bis. de voto. 7 vide ꝑ eū in. c. quanto. d̄ iureiurā. Hanc etiā regulā firmauit Host. in. c. quāto. de trāsla. p̄la. vbi dr̄ q cū dei 7 pape idē sit consistoriū ar. in. c. romana. d̄ offi. ord. li. vj. omia pōt facere papa q̄ ip̄e xp̄s excepto peccato ℔ ꝓprie excipit peccatū. q̄a peccatū nō cadit sub potentia imo sub impotētia. vñ dic im⁹ q deus peccare non pōt. nā peccatū potius ꝓcedit' ex defectu q̄ ex potentia. fac̄ qd̄ le. 7 not. xv. q. j. in. §. j. 7 de peni. di. ij. §. fi. intellige tñ q papa oīa pōt claue discretōis nō errāte. vt no. Jnno. in. d. c. quāto. vide tex. xxiij. q. j. in. c. manet. 7 p̄cipue p̄dicta sūt vera tenēdo cōez opi. canonistaꝝ q impator recogscit imperiuz a papa iuxta ea que dixi plenius in. c. nouit. de

iudi.7 q̄ hoc sit vez aptissime ptz ex eo q̄ romani per vim 7 oppressionē acq̄siuerūt impiū. vnde qđ dr̄. xxiij. q.j.§.j. q̄ ꝟtutib⁹ acq̄siuerūt impiū dz intelligi de ꝟtutib⁹ nō theologicis ß politicis vt ibi no. ¶ Pret̄ea isti electores hanc ptātem habuerūt non a populo romano vel ab aliquo impatore ß a papa vt hic. vnđ hodie pōt impator suam ptātē ltimare ex auctoritate eccl'ie. nā de alīs impatoribꝫ añ approbationez ecclesie poterat dubitari an cū bona conscīa tenerēt imperiū. de q̄ vide qđ no. Inno. in.c. qđ sup his. in fi. de voto. vbi excusat eos valde debiliter. ß tu vide melius p Bal. in.l. cūctos pp'los. C. de sum. tri. vbi pbat q̄ impiuz ēa de pmissiue approbatiue formalit̄ 7 effectiue. et dic vt ibi ¶ In glo. in ℣. in germanos. ibi ipi habēt regnū rōne eccl'ie ꝛc. intellige glo. de illo regimine de quo hr̄. lxiij. di. hadrianus. 7.c. se. nā impator olim p̄benti auxiliuz eccl'ie satis oppresse tribuit papa cū ꝟsensu ꝟcilij ptātē eligēdi papā 7 alios pontifices ß illud priuilegiū postea fuit reuocatū cū eo abuterer̄. vt pz in. §. ver. ea. di. Ex quo no. q̄ priuilegia cōcessa laicis sup spūalib⁹ pñt reuocari p papā. q̄ in istis quisq̄ tener̄ obedire sūmo pōtifici vt no. Inno. in.c. inq̄sitioni. de sen. ex. Si autē priuilegiū eēt tributū sup tpalib⁹ an 7 qñ possit revocari. dic vt plene dixi in.c. nouit. de iudi. 7 an ex inuestitura laicoz facta vigore priuilegij ꝟsequar̄ inuestitus ius spūale. dic vt no. Inno. in.c. qđ sic. s. eo. ¶ In ea. glo. ibi sicut 7 rex schachoz. no. glo. q̄ apud grecos ēnudū nomē impij sic 7 q̄libet in domo sua pōt dici imperator seu rex. vt in.c. duo ista, noīa. xxiij. q. iiij. vnde Jo. an. refert hic fabulā de quodaz rurali q̄ receptauit richardū regē anglie incognitū q̄ t aucupatiōe sua seu venatione instāte discrimine tpis pdiderat exercitū suum 7 cū nollet obedire rustico in lotione manuū vl' p̄m aliquos cū rex vellet se p̄ferre illi in mēsa dedit illi alapam dicēs q̄ quilibet ē rex in domo sua quare dño domus ē obediendū in domo sua p̄cipienti. fertur etiaz q̄ rex postea ad palatiū suū reductus fecit rusticū in uitari vt sic ip̄m nolentē obedire faceret ꝟberari ß rustic⁹ sapiēs in oib⁹ regi obediuit lauādo man⁹ et consimilia faciendo. 7 sic rex remansit frustratus intētione sua. et dr̄ q̄. multa bona illi contulit. ¶ In ea. glo. ibi ē autez impator sup oēs reges. no. glo. vsq̄ ad finē. ex q̄ colligē magnā imperatoris ptātem. oēs em̄ potētie regū fluxerūt ab imperio tāq̄ riuuli a flūine. 7 de hoc vide plen⁹ p Bal. in.c.j. q̄s dicat̄ dux coll'.x. vide etiā glo. no. i.c. hadrianus. lxiij. di. que dicit q̄ reges hispanie nō recognoscunt imperatorē q̄ de fauc⁹ib⁹ infidelū eruerūt illa regna. de rege francie 7 istis consilib⁹ vide qđ dixi post glo. 7 Inno. in.c. p venerabilē. q̄ fil. sint le. 7 inq̄ntum ß glo. subiecit q̄ oia sunt in ptāte imperatoris intellige q̄ ad iurisditionē non aūt quo ad dñium. q̄ dñium đ in re gentiū est apđ priuatas psonas. j. di. iusgentiū. 7 i.l. ex hoc iure. ff. de iusti. 7 iu. nec pōt imperator sine causa priuare quē dñio suo. vt no. Inno. in.c. que i eccl'iarum. de ꝟsti. 7 Bar. in.l. fi. C. si ꝟ ius vl' vti. pub. 7 Ly. in.l. ꝑscriptōne. C. de ꝟci. impa. offe. 7 vide ad māz qđ no. bar. in pemio. ff. oz. 7 in.l.j. de rei ven. ¶ In glo. in ꝟbo sacrilegiū ibi nā 7 sacrilega familia r̄pellit̄ a sacr̄is intellige put loquit̄ qñ. s. ip̄a familia ē sacrilega secus dicendū est in familia alicuius sacrilegi. nam dūmodo abstineat a sacrilegio non repit̄ iure cautuz q̄ debeat repelli a sacr̄is eccl'ie. nā. c. miror alleg. in glo. nō loquitur de sacr̄is ß de oblationib⁹ vt in odiū 7 detestationē criminis nō admittat̄ familia sacrilegi ad oblationes. ¶ In glo. in ℣. fauere ibi tūc demuz. no. ex glo. q̄ vbi electores impij discordant in pari nūero nec fit accessus ita q̄ possit maior ps hr̄i pōt papa eligere vnuz ex illis put sibi libuerit sicut contingit in patronis discordantib⁹ dispari nūero in.c. qđ aūt. j. de iurepa. ¶ Secūdo sentit glo. q̄ si electores impij oēs eligūt scienter indignū ptās, puidēdi deuoluit̄ ad papā qđ tñ ß apte non pbat̄. puto tñ dictū in se ver. q̄ ex q̄ ista ptātē habuerūt a papa dz ad ip̄m redire ptās si ea abutūt̄. arg. in.c. gratū. s. de postu. pla. 7 facit tex. ß in ar. ꝟbo nos vtiq̄. ¶ In glo. in ℣. aduocatus ibi non pōt eē p̄ton⁹. glo. loquit̄ nimis obscure. 7 rectius dixisset fm Inno. 7 Phi. q̄ aduocatus eccl'ie non ē p̄tonus ß est q̄si parens seu p̄tector q̄si iz imperator sit aduocatus ecclesie. nō tñ patronus. 7 dr̄ aduocatus. i. defensor. iō tex. dic⁹ aduocato 7 defensore carebit ꝛc. ¶ In glo. in ꝟbo lotharius in fi. solne ß ꝟriū. vt no. in.c. de quibus. xx. dist. vbi glo. dat tres solones. 7 vide qđ le. 7 no. in.c. causis j. de re iudi. ¶ In glo. in ℣. publica ibi dz eē publica. nō referas glo. ad tex. q̄ eēt falsa. nā electio facta de ex cōmunicato ē nulla quātūcūq̄z ille sit occulte excōica tus. vt in.c. cū dilectus. de ꝟsue. 7 in.c. cū int'. ß. eo. nota Inno. in. d.c. cū dilectus. 7 Jo. an. in.c.j. de rescrip. lib. vj. 7 vide qđ dixi plene in.c. veritatis. de do. 7 cōtu. vbi tetigi nūquid valeāt gesta ab ipō excōicato tolerato. ¶ In glo. in ℣. postulauit in fi. no. glo. que solet quotidie allegari q̄ petēs absolonem tacite fatet̄ se excōicatū. 7 idē videt̄ tenere ¶ Host. ß 7 in.c. ij. j. de ordi. cog. ß Inno. ß 7 in palle. c. ij. tz ꝟrium dicēs q̄ iz fateat̄ se hr̄e lesam ꝟsciam nō tñ fatet̄ p hoc se excōicatū. videtur tenere archi. in.c. pia. de excep. li. vj. 7 collec. ß. 7 fac qđ no. Jo. an. in.c. exhibita. đ homi. 7 tenet Spe. in ti. de pba. §. videndū. ℣. ß nūquid. vbi ad istū text. rñdet q̄ ß denotat̄ tps in q̄ recognouit se excōicatū nō autē denotat̄ cā. q̄si dicat q̄ iste p nūciū r̄cognouit se excōicatū eo tpe q̄ petijt absolonem p nūciū. bar. tñ in.l. de cē. ff. de ℣. obli. tz opi. hui⁹ gl. ß ꝟriam ptē puto veriorē q̄ solet peti ad cautelā. 7 bonaz mētiū ē timere culpā vt ī. c. ij. de obser. ieiu. 7 vide qđ dixi in.c. ij. palleg. 7 no. ex p̄dict⁹ iūcto tex. q̄ p nūcium pōt q̄s absolui. q̄dā ꝟriū id qđ le. 7 no. in.c. cū desideres. 7.c. a nobis. de sen. ex. Abbas dicit q̄ iz q̄s nō debeat absolui p nūciū si tñ absoluit̄ tz absolutio. 7 no. ß dictuz q̄ satis placet. 7 dic q̄ iste tex. non pbat q̄ iste fuit absolutus p nūciū ß petebat absolonem p nūciū. an aūt p lr̄as q̄s possit absolui vide bo. tex. iūcta glo. ij. q. v. q̄nto. ¶ In glo. in ver. illicitū ibi ß lex loquit̄ in hereditario ꝛc. Et ex his q̄ ß allegant̄ in glo. istud iuramentū reddebat̄ dubiū. naz quatenus erat de futura successione q̄ iurauerat obedire nepoti suo vt regi 7 impatori futuro viuente adhuc impatore videbat̄ iuramentū illicitū vt in.l. fi. C. đ pac. 7 no. istā glo. q̄ illa lex non facit mentionē de iuramento ß solū dicit pactū nō valere q̄ ꝟ bonos mores. ß Bar. in.l. stipulatio ß mō concepta. ff. de verb. obl. 7 aliq̄ doc. in. d.l. fi. tenēt 7 bñ etiā iuramētum nō valere vt in regula nō ē obligatoriū. de reg. in. li. vj. ß in ꝟriū faciebat q̄ volūtas imperatoris viuētis intercesserat in ß seu in obligatōe 7 pactū valet de futura successione cōsentiēte eo de cuius successione agit̄ eo tñ pdurāte i cōsensu vsq̄ ad mortē vt dicit tex. i. d.l. fi. ß ille cōsensus imperatoris nō videbat̄ ß valere. q̄ nō agebat̄ ß de re sua. cū imperiū deferat̄ ex electōe 7 nō ex successiōe vt ß. merito dicit hic papa q̄ in tali dubio nō debuit iste dux venire ppria auctoritate ꝟ illud iuramentū debuit ꝟsulere romanū pontificez. 7 sic intellige 7 limita glo. se. in prin. quā no. in eo q̄ facit tria membra q̄ aut iuramentū ē oīno licitū 7 tūc ē seruādū. vt. j. de iureiu. p totū. Aut ē illicitū 7 ß ꝟstat 7 tūc ppria auctoritate pt q̄s venire ꝟ. vt. xxij. q. iij. q̄si p totū. Aut dubitat̄ an sit licitū vel ne 7 recurrendū ē ad superiorē vt ß. 7 idē voluit ß Inno. q̄ tñ vltra dixit q̄ si iuramentū pōt seruari sine interitu salut⁷ et ne iz sit temerariū 7 pniciosū exēplo dz tñ superior pus adiri. ar. c. cū q̄dā. de iureiur. et si aūt ē temerariū ñ āt exēplo pniciosū 7 tūc dz seruari ar. ī. c. debitores. de iureiur. Et subiecit notabile ꝟbū et mēti tenendū q̄ nedū ī temerarijs iuramētis ß etiā in

citis ⁊ bonestis põt ḋs ꝛnire ꝫ ꝓpria aũcte instãte ne-
cessitate si supior ñ põt adiri. xj. q. iij. antecessor. ita pu-
tat ipe imminẽte nccitate vel magna vtilitate spũali. ß
ß vltimũ nõ placet ☞ Hostiẽ. qr ꝓpt vtilitatẽ nõ ẽ piuriũ
ꝑmittẽdũ. nõ enim dz admitti malũ ꝓpt bonũ. qđ inde se
quit. vt i. c. nõ magno. j. ne cle. vel mo. ß dño Lar. pla
cet dictũ Inno. qr magna vtilitas compat nccitati. vt
no. Inn. i. c. cũ oẽs. de ꝓsti. ⁊ mihi placet ß dictũ qñ im-
minet talis vtilitas. ꝓ q supior ipm verisilr si potuisset
adiri absoluisset a iuramẽto. facit. l. tutor. q reptorũ. ff.
de admi. tu. ⁊. xvij. q. iij. nullus. ¶ In glo. fi. nõ. glo. iũ-
cto tex. qd iurãs obedire regi vel alt̃i ꝓncipi. itelligit eo
remanẽte i principatu. vñ iuramẽtũ nõ ligat eo puna-
to. ¶ Ex glo. q̃rit nũqđ electus i impatorẽ possit ilico
admistrare añq̃ coronet vel approbet. Solu. oli erãt
varie opiniões. ß hodie ꝛceptũ ẽ exꝓsuetudie vt statiz
admistret. ⁊ si plures sunt electi i discordia q̃libz admi
strat. ß validitas gestor. dependet a futuro euẽtu. ḋ quo
videlgl. i cle. romani. pal. q̃ circa istã mãm ponit plura
notãda. ¶ Ultimo ß q̃rit nũqđ possit ꝫ coronãdũ ex
cipi ad effectũ deferẽdi coronatõz donec exceptões fu-
erint examinate. Inno. sentit ß qd sic. nã sicut papa põt
examinare electũ añ coronatõz vt ß. ita dz admitti ex-
ceptõ cũ coronatio sit q̃dã ꝓfirmatõ quam etiã ꝑ cedit
man⁹ impositõ. qr dz vngi ⁊ ꝓsecrari vt i lra. g̃ debẽt ꝑ
us admitti exceptões ꝓbabiles sicut ꝫ epm ꝓsecrandũ
vt i. c. sup his. de accu. ⁊ ß opi. placet mihi. licet q̃dã di-
cãt ß iure nõ ꝓbari. idẽ dic ꝫ abbatẽ bñdicẽdũ. vt not.
doc. hic. ⁊ ꝓbat. j. de accu. i. c. memũmus.

C Qrã. Absentes ad electõz deputia sunt vocãdi. ⁊ ꝓfirmat electõ maiozis et
saniozis ptis. In scda. puisio ibi si vo. Et pone casũ qd celebrat du-
abus electõibz i discordia papa ꝓmisit ullas decidẽdas.
put de iure fuerit. ⁊ si cõtingeret de iure vtrãq̃ cassari
papa mãdauit electiõz celebrari de nouo. put hz in lra.
¶ Nõ ꝑ ibi tituli sancte prudẽtiane. qd ꝑsbr cardinalis
nũcupat ꝓ titulũ suũ. Quid de epo ⁊ diacono dixi ple
ne in. c. ex gestis. de cle. nõ resi. ¶ Nõ scdo ibi ꝓuocat
qd vbi aliq̃ ex electoribz sunt absentes nõ sufficit cõgre
gare capl'm ꝓ sonũ cãpane ß debent absentes vocari ꝑ
nunciũ aut lras. alias electio vi eis ꝓtẽptis facta. ⁊ ipis ꝑ
sequẽtibus contẽptũ venit irritãda. vt. j. c. pr. ⁊. s. e. q
sicut. ⁊ i. c. cũ int vniũsas. Si añt oẽs essent pntes suffi-
cit ꝓgregatio ꝓ sonũ cãpane si ß ẽ ḋ more i illo loco. sic
intellige. c. in causis. s. e. vbi tetigi. ¶ Nõ ibi fratrib.
qd oẽs clerici eiusdẽ collegij pnt dici fratres ꝓpter dile-
ctionẽ ⁊ charitatẽ q̃ magis debet affluere int eos q̃s in-
terſalios. de quo vide qđ nõ. i. c. ad mẽsã. xj. q. iij. ¶ Nõ
ibi maiori ⁊ saniori pti. qd nõ sufficit aliqđ esse gestuz a
saniori pte vniuersitatis nisi etiã illa ꝑs sit maior nume
ro. requirunt g̃ duo copulatiue ad validitatẽ gestorũ.
idẽ vi innuere tex. i. c. qr ꝓpter. j. eo. ⁊ in. c. j. de his q̃ fi. a
ma. par. ca. ¶ In glo. ex hac hẽs tres intellect⁹ ad lram.
¶ Prim⁹ ẽ vt ß ponat regula circa vocatõem absenti
um vt exñtes i puincia sint oẽs vocãdi. secus si ex puin
cia. ⁊ ꝫm hũc intellectũ ß decre. determinat ⁊ declarat. c.
qr ꝓpt. j. e. vbi dr q̃ oẽs sũt vocãdi ad electõz q̃ cõmo
de vocari pnt vt illi dicãt ꝓmode posse vocari q̃ degũt
in eadẽ puincia. ¶ Scds intellectus ẽ vt pot⁹ illud. c.
qr ꝓpter. determinet ⁊ restringat istud. c. q̃s ecõtra. vt
sic sit sensus q̃ exñtes in puicia sunt vocãdi. s. si cõmo-
de vocari pnt. vt in. d. c. qa ꝓpter. vñ nõ curanduz an
aliq̃ electores sint i puincia vel ex. ß illud solũ dz inspi-
ci an ꝓmode vocari possint. nã possibile ẽ q̃ qñq̃ qs ẽ i
alia puincia. tñ vicinior erit eccl'ie de cui⁹ electõne agit
q̃s ali⁹ q̃ erit absens i eadẽ puincia forte multũ longa ⁊
lata. ⁊ potius dz attẽdi mẽs legis q̃z ei⁹ ꝛba. vt i. c. itel-
ligẽtia. ⁊ i. c. ꝑterea. de ꝛb. sig. ⁊ i regula fi. ḋ re. iur. li. vj.
¶ Terci⁹ intellect⁹ qi p̃cedẽti ꝓformis q̃ de iure nõ dz
hũ ꝓsideratio ad puinciaz. ß solũ vt ꝑ cõmode ꝓssint
absentes vocari. ⁊ ad istũ text. rñdet glo. q̃ loquit ꝫm
spãlẽ ꝓsuetudinẽ illi⁹ loci. ⁊ sic valet ꝓsuetudo vt oĩs
de puincia vocent licet defacili nõ possint oẽs cõmode
vocari. ⁊ ꝑ hoc vltimo intellectu optime facit tex. i. c. i
genesi. j. e. i fi. vbi valebat ꝓsuetudo vt oẽs ḋ regno frã
cie vocarent cuz tñ illud sit amplissimũ regnũ. ¶ Hic
sunt duo ꝓncipaliter examinãda. ꝑ quid dicendũ ḋ iu
re cõi. scdo nũquid indifferẽter i hac de vocatõe vale-
at ꝓsuetudo. ¶ Circa primũ mihi placet scdus intelle-
ctus vt illi debẽat vocari q̃ ꝓmode vocari possint ꝑ il-
lud. c. qr ꝓpter. nã ß opi. seu lectura ẽ eq̃ ⁊ eccl'e vtilis.
nã posset puicia eẽ multũ lõga ⁊ lata ita q̃ sine magno
eccl'ie incommodo nõ possent absentes expectari. Qñ
añt dicunt ꝓmode posse vocari. dic q̃ nõ põt dari cer
ta regula. ß bon⁹ iudex arbitrabit ꝫm picula imminen-
tia ⁊ discrimina viaz. nã forte si cito nõ fieret electõ im
mineret piculũ scismat seu intrusiõis vel abusus laice
ptatis vel qđ sil'e. vel ppt guerras imminẽtes nõ pt fie
ri defacili vocatio. ꝑ ß. c. de causis. de off. del. ⁊. l. j. ff. ḋ
iure del. Et is ad quẽ spectat ꝓfirmatio electionis erit
idoneus iudex sup ß dubio. arg. i. c. fi. j. eo. ti. li. vj. ⁊ ad
istũ tex. dic q̃ pape fuit ß visũ q̃ oẽs de puicia pnt cõ-
mode vocari. ideo mãdauit oẽs illos ꝓuocãdos. nõ cũm
posuit ß papã regulã gnãlẽ. nec dz extẽdi iste tex. indif
ferẽter ad alias eccl'ias cũ in aliis nõ ocurrat eadẽ rõ cũ
alie puincie possint eẽ latiores ⁊ breuiores. ⁊ ius ñ debz
extẽdi de casu ad casũ nisi militet eadẽ oĩmoda rõ. vt. c.
trãslato. de ꝓsti. cũ ibi nõ. ⁊ in. l. nõ pnt. ff. de legi. ⁊ istum
puto vex intellectũ huius. c. ꝑ ß cessat qõ quã faciũt ß
doc. q̃rẽtes de q̃ puicia intelligat iste tex. ⁊ dicunt q̃ de
vsuali. i. ꝫm q̃ vsu ⁊ coiter appellant puincie. vt tuscia
lõbardia ⁊ sil'es. nõ añt dz intelligi ꝫm q̃ hz. vj. q. iij. sci
tote. vbi dr q̃ illa est puincia q̃ hz vnũ regẽ ⁊ vnũ me-
tropolitanũ. nã multe hodie appellant puincie vsu q̃ ñ
hnt epos. ß vt dixi ista difficultas cessat tenẽdo intelle-
ctũ ꝑmissũ. nã ß papa retulit se ad istã puincã certam
nec dedit regulã q̃ ad illas puicias. ¶ Quo ad secundã
qõem direrũt qdã q̃ ꝓsuetudo valeat ꝫm quã remoto
loco absẽtes sũt vocãdi respectu distãtie vocatõis ß ñ
valet vt abñtes nullo mõ vocẽt. ß ß dictũ ñ placet hic
Jo. an. ar. i. c. cũ i eccl'ys. de pbẽ. li. vj. vbi tex. approbat
ꝓsuetudinẽ vt absentes nullo mõ vocẽt. ⁊ q̃z q̃z ille tex.
nõ loq̃t i electoribz platoꝛ ß i collatoribz pbendaꝛ ⁊ ca-
nonicatuũ. tñ eadẽ rõ ẽ i electoribz platoꝛ. nã ḋ iure ab
sentes debẽt vocari i receptoribz canonicoꝛ sic i electo
bus platoꝛ vt ibi. sicut g̃ valet ꝓsuetudo i illo casu ita
dz valẽ i casu nro. Preterea videm⁹ q̃ ꝓsuetudo pt i
totũ deferre alicui ius eligẽdi ⁊ puare veros electores.
vt i. d. c. cũ dilect⁹. de ꝓsue. ⁊ i. c. cũ eccl'ia sutrina. de cã
pos. ⁊. ppri. ita ⁊ forti⁹ dz eẽ potes ad restrigẽdũ ius eli
gẽdi ꝓpetes respectu vocatõis fiẽde. ⁊ hãc ptem tenet
glo. i. d. c. cũ i eccl'ys. quã nobis. ⁊ fuit de mente h⁹ glo.
facit i sili qđ le. ⁊ nõ. i. c. iij. de ꝓsue. li. vj. nã ß ꝓsuetudo
pt esse eccl'e vtil ppter faciliorẽ expeditõz sic valet cõ-
suetudo ꝫ ius cõe vt epus nõ teneat req̃rẽ canõicoꝛ ꝓsi
liũ. vt i. d. c. iij. aut dz cõsuetudo vt absentes oĩno vo-
cent ad electõz. ⁊ puto illã valere dũmõ nimiũ nõ ten-
dat i damnũ eccl'ie. nã si hẽret vt etiã cuz incõmoditate
deberẽt absentes vocari ñ putarẽ illã ꝓsuetudinẽ valẽ
qr nõ valet ꝓsuetudo eccl'ys grauosa vel saltẽ extollen
da. vt i. c. j. de cõsue. sec⁹ si hẽret vt cũ pua incõmoditate
deberẽt vocari. q̃ casu intelligerẽ istã glo. ⁊ tex. i. d. c. in
genesi. i fi. vt sic pua incõmoditas tolleret rõe ꝓsuetu-
dinis ppter auctatẽ ipi⁹ ꝓsuetudis. vt. s. de ꝓsue. c. fi. ⁊
hac rõe etiã puto valẽ cõsuetudinẽ vt i oĩbz actibz de-
beãt vocari abñtes maxie i alienatõe rei eccl'astice. naz
de iure abñtes ñ sũt vocãdi i alienatõe. vt ẽ tex. singula
ris i aut. ß ius porrectũ. C. de sa. san. ecc. canonizata. x.
q. j. ß ius. ⁊ ibi glo. q̃ ß tenet. ⁊ vide ꝑ glo. i. d. c. cũ in ec
cles'is. ⁊ glo. in. c. fi. j. de maio. ⁊ obe. i ꝛbo pñtium. ⁊ ad
mãm vide quod dixi lin. c. cũ oẽs. de ꝓscrip.

(ij° b

Bone memorie. Cassat electõ ptẽ maiorẽ cõ tẽpta minori pte etiã si ẽ vn⁹ sol⁹ ñ tñ ius eligẽ di ꝛeuoluit ad minorẽz. b. d. ꝑm vnũ intellectũ cõem. In ꝑma ponit ꝛecisa facti narratio. in scda diffinitio. ibi ꝓstito. i q̃ duo fac. ꝑ cassat electõem scdam exꝑmẽs q̃re ꝓponit antiphorã. scdo cassat ꝑmã. ibi electõez ãt. ¶ No. ꝑ q̃ lz ꝛesperet ꝛe qualescẽtia ꝓlati egrotãt ñ tñ ꝑ ꝑt hñt tractat⁹ seu ordinatio sup futuri põtificis electõne. dz em̃ expectari mors oĩno. q. añ mortem ꝓlati nec eccl̃ia vacat nec ius eligẽdi seu ordinãdi ꝓpetit canonicẽ. vt h̃ 7 in. c. obeũtiby. lxiij. di. ¶ No. scdo q̃ canonicus etiã abñs cã stndio⁹ dz citari seu moneri vt ueniat ad electionẽ futuri põtificis dũmodo sit i loco. vñ possit cõgrue vocari iuꝛ ea q̃ dixi. s. c. ꝑri. al's electio facta illo ꝓtẽpto ꝛenit irritãda eo ꝓsequẽte cõ temptũ. ¶ No. ꝛcio q̃ capl'm põt citare abñtes canonicos ad electionẽ faciendã an in capl'o ꝛebeãt eẽ tunc due ꝑtes an sufficiat maior ps ad validitatẽ citationis 7 ꝛmini ꝑfixionis. vide qđ dixi i. c. cũ nob. s. c. ¶ No. q̃rto ibi ac ꝑ sua. q̃ ñ solũ elect⁹ ꝑt ꝓseq̃ i iudicio electionẽ suã ꝑ etiã electores. ꝓcordat. c. cũ dilectus. s. de ꝓsue. 7. c. ij. ꝛe i inte. resti. 7 vide qđ no. Inn. i. c. dilect⁹ ij. ꝛe ꝑbẽ. ¶ No. q̃nto ibi ñ cassatã q̃ electio facta per capl'm alic̃⁹ ex canonicẽ ꝓtẽptẽ seu nõ ltime vocatẽ ñ ẽ ipo iure nulla ꝑ ꝛenit potius irritãda. qđ intellige q̃ñ i capl'o saltẽ affuerẽt due ꝑtes canonicoꝝ vocãdoꝝ. nã si nõ affuerũt due ꝑtes nõ valet q̃cq̃d fit i capl'o vl'ni uersitate. exq̃ minor ps ẽ ꝓtẽpta seu ñ ltime vocata. ad ꝑ. l. nulli. 7 plane. 7 qđ i cis no. ff. qđ cuiusq̃ vniũ. no. 7 i. l. noiationũ. C. ꝛe ꝛecu. li. x. 7 vide qđ dixi i. c. cũ nob. 7. c. qđ sic. s. eo. nã potẽtie capitulares seu vniũsitatis sũt a ꝓncipio apđ duas ꝑtes dũ vniũsitas ẽi ꝓgregãdo lz i diffiniẽdo valeat q̃cq̃d facit maior ps illaꝝ duarũ ꝑtiuz. 7 ita intellige. l. qđ maior. ff. ad munici. 7. c. j. đ his q̃ fi. a ma. par. ca. ¶ No. sexto ibi i p̃ ꝓsensu capitulo ꝓmanẽte. q̃ eligẽtes aliq̃ canoico ꝓtẽpto ñ ꝑ ꝑ ꝛebẽt ꝓuari ptãte eligẽdi ĩmo cassata electõe ꝓꝑ ꝓtẽptũ põt capl'm ꝓcedere ad aliã electõem 7 eundez quẽ ꝑus elegerant ꝛe nouo assumẽ. q. cũ electio nõ sit cassata ꝑter ꝛelictũ electi põt iteꝝ eligi. vt i. c. sup eo. s. eodez ¶ No. ibi nõdũ tradito sepulture. q̃ saltẽ đ honestate non dz fieri electio futuri ꝓlati añ sepulturã ꝓdeces soris. an aũt electio sit nulla añ sepulturã attẽtata dicã statim cũ gl. ¶ Itẽ no. 7 tene mẽti tex. i ꝛ. cũ pl⁹. q̃ magis obest ꝓtẽpt⁹ vni⁹ q̃ꝫ multoꝝ ꝺdictio i pñti. 7 ẽ rõ q. ꝓtẽpt⁹ vni⁹ dũtaxat ꝑbet facultatẽ retractãdi electõz. vt ꝑ 7 i. c. ꝛenerabilẽ. s. eo. sec⁹ in ꝺdictione aliq̃ꝝ pñtium. q. tal' ꝺdictio nõ obest ꝺ electõz maiorẽ 7 sanioris ptis. vt i. c. q. ꝛpt'. j. e. ¶ No. vltio ex si. q̃ citatõ temeraria seu nõ ltime facta nõ artat citatũ ad ꝓparẽdũ. vel paria sũt quẽ nõ fuisse citatũ ꝛel min⁹ ltime fuisse citatũ. ¶ Sz ꝑ ꝑ 7 ꝺ tex. op. nã paria sũt q̃ aliq̃d fiat tẽpe habili ꝛel tpe inhabili dũmõ effect⁹ ꝓferat' ad tp̃us habile. vt i. c. ꝛe vxore. 7 qđ ibi no. j. ꝛe sepul. ꝑ effect⁹ isti⁹ citatõis facte ꝛe isto canonico abñte fuit collat⁹ in tp̃s habile. g̃ ñ ꝛebebat cozzuere ex eo q. fuerat facta ꝓlato nõdũ mortuo. So. dupl'r. p̃ puto posse dici q̃ ꝑ citatõ 7 ei⁹ effectus fuerũt i tpe inhabili. nã citatio fuit emissa nõdũ ep̃o mortuo. 7 p̃fix⁹ ꝛmin⁹ ad vigiliã pẽtecostes. 7 sic ad tp̃s i q̃ possibile erat istũ ꝓlatũ adhuc viuẽ. nõ eĩ citarũt vt cõpareret p⁹ mortẽ ꝓlati. exq̃ tñ citatõ fuit facta i vita ꝓlati. vl' sc̃do dico 7 meli⁹ q̃ p̃suppositoq̃ eꝝ citassẽt vt ꝓpareat p⁹ mortẽ. rõ ẽ q. oĩs tractatus ẽ inhibit⁹ vt ꝑ. 7. lxxix. di. c. null⁹. vñ ꝓhibeꝝ iste ꝋctat⁹ ñ solũ hĩto respectu ad effectũ ipi⁹ ꝑ eꝝ ad ipm̃ initiũ: cũ nullũ ins cõpetat capl'o i electõe añ mortẽ ꝓlati. 7 ꝑ ꝑ bo. ter. i silĩ i. c. fi. ꝛe sepl'. li. vj. vbi religiosus ñ ꝑt sibi eligẽ sepultnrã lz effect⁹ isti⁹ electõis ꝓferat' p⁹ mortẽ. 7 sic ad tp̃s in q̃ ẽ exẽpt⁹ ab obediẽtia abbatẽ 7 h̃ iõ. q̃a etiã ꝓncipiũ ꝓhibeꝝ q. cũ nõ bẽat volũtatẽ. xij. q. j. nõ dicatẽ. nõ potuit illã exprimere dus ꝛeniret. ad idẽ bo. ter. i. l. si minor. ff. đ ser. exportẽ. q̃nimo pl⁹ dic̃ h̃ boati. q̃ eꝝ si citatio fuisset facta p⁹ mortẽ ꝓlati. exquo tñ fuit emissa añ mortẽ ñ valet qđ m̃ satis placet. q. i citatione plurimũ ꝓsideraꝝ initiũ. illa em̃ ẽ ꝓꝑia citatio q̃ emanat a iudice seu ꝛecretũ ꝛe citãdo. factã ꝛo nũcij ẽxecutio iuꝛ no. p Jo. mona. 7 Jo. an. in. c. romana. §. cõtrabẽtes. ꝛe fo. ꝓpe. li. vj. 7 tetigi i. c. fi. đ ferijs. ¶ In glo. ij. h̃ glo. intricate ꝓcedit 7 i effectu ꝓsequi⁹ duas qõnes. ¶ Pria nũq̃d electõ facta p capl'm ꝓtẽptẽ aliq̃by sit nulla ꝛel annullãda. 7 i hac qõne lz ꝑ allegz q̃ sit nulla tñ postea ꝓcludit ꝛitatẽ q̃ nõ ẽ nulla lz sit irritãda ꝓtẽptis ꝓsequẽtiby iniuriã suã. vt h̃ et in. c. qđ sicut. s. eo. vbi meli⁹ ꝑbat'. Scda qõ ẽ nũq̃d cassata electõe ꝓpter ꝓtẽptũ aliquoꝝ ꝛebeãt ꝓuari isti ꝓtẽptoresꝑo testate eligẽdi ꝑ ꝑma vice. vt sic ista ptãs applicet' alĩs cõtẽptis dũtaxat. 7 in hac qõe gl. ꝑus sentit q̃ sic. 7 ꝓ hac ꝑte facit iste tex. i eo q̃ papa reꝑhendit istũ canonicũ q̃ ꝑus dbuit expectare iudiciũ pape q̃ꝫ ꝓcedẽ ad scdaz electõz 7 sic inuit' q̃ p⁹ sniaz pape potuiss sol⁹ eligere. ꝑ gl. in ꝛ. 7 qđ dixit caute corrigit qđ ꝑus dixẽat 7 fuit illa additio vsq̃ ad fi. in q̃ ꝓcludit q̃ rõne contẽptus solũ dz in penã retractari ipa electio. nõ autẽ debent electores priuari ptãte eligendi. q. cũ ista pena ꝓnationis nõ sit h̃ casu iure statuta nõ ẽ imponẽda per aliũ q̃ꝫ ꝑ eũ q̃ hz plenitudinẽptãtẽ. s. ꝑ pricipẽ. 7 ita ꝑt intelligi iste tex. 7 h̃ opi. cõit' tenet' ꝑ doc. 7 optime facit iste tex. in ꝛ. in ꝑ ꝓsensu ꝛc. nec ob. si dicat' q̃ eligentes ꝺ formã ꝛebẽt priuari ptãte eligẽdi. vt in. c. q. ꝛpt'. j. c. ꝑ forti⁹ eligentes aliq̃ ꝓtẽpto cũ tũc dlinquãt ꝺ primũ ꝓterea. c. q. ꝛpt'. j. e. dãs formã electiõi disponit vt absentes vocent'. ꝑ electio facta abñtiby ñ vocatẽ ẽattẽta ꝓ ꝺ formã. 7 ꝑ ꝓñs ꝛeberẽt electores priuari ꝑ prima vice ptãte eligẽdi. vt i. d. c. q. ꝛpt'. Scdo lz eligẽtes ꝺ formã sint priuãdi tñ ñ sequit' q̃ eligẽtes aliq̃ ꝓtempto sint eꝝ priuãdi. q. vt dic̃ Jo. an. 7 bn 7 satẽ fuit ꝛe mẽte gl. h⁹ i addi. cũ illa pena ꝓuatõis ñ sit statuta i casu nostro ñ dz pena. c. q. ꝛpt'. ad istũ casũ extẽdi. q. pene nõ sũt extẽdende ꝛe pe. di. j. pene. 7 vide bo. gl. i. c. fi. đ inrepa. satẽ ꝑ ẽ q̃ rõne ꝓtẽpt⁹ i penã retracteꝝ electio. et ista pena ẽ in iure statuta 7 ñ alia sufficit. ꝑ q̃ ista ipsa nat'. nã odia ꝛebẽt restringi 7 ñ ãpliari. vt i regla odia. ꝛe re. iu. lib. vj. ¶ Ad scdm ꝺriũ dicẽdũ q̃ vocatio absentiũ ñ ẽ đ forma sbali ꝑ ẽ đ iusticia. nã si essz ꝛe forma sbali electõ facta aliq̃ ꝓtẽpto essz nulla vt i. d. c. q. ꝛpt'. 7 tñ i casu nõ ñ ẽ nulla vt h̃ 7 i. c. q̃ sic. s. e. 7 i. c. eccl'a. el ij. j. e. Et ad istũ tex. vl' ꝑcedẽtẽ rñsionẽ põt rñderi vt sensit h̃ abbas q̃ iste potuiss ꝓcedere ad scdam ꝑma cassata nõ tñ sol⁹ ꝑ vnacũ alĩs. ¶ Cõclude ꝑ vt bẽas totã mãm gl. magne clarã tres casus. Mñq̃ electio fit ꝑ maiorẽ ptẽ ꝛe indigno scient'. 7 tũc electio ẽ nulla. et ptãs eligẽdi ipo facto ꝛeuoluit ad minorẽ ꝓtem q̃ nõ ꝛelinq̃t. vt i. c. bone. s. e. 7 i. c. ꝓgregato. j. eo. cũ silibus. Mñq̃ scda electio facta ꝑ capl'm ẽ ꝓtra formã sbalez. ꝛe q̃ i. c. q. propt'. 7 tũc electio ẽ ipo iure nulla. sed electores nõ sũt ꝑuati ptãte eligẽdi. ꝑ ꝛebẽt ꝑuari ꝑ sniaz 7 ptãs applicat' alĩs q̃ nõ ꝛeliq̃nt ꝺ formã dz tñ expectari sniã ꝑuationis. ꝛe q̃ vide qđ no. Jnno. et cal. i. d. c. q. ꝛpt'. vbi dicã. Tercio⁹ casus q̃ñ electõ fit ꝑ capl'm ꝛe idoneo et ꝑm formã ꝑ aliq̃s ꝛe capl'o fuit ꝓtẽpt⁹ seu nõ ltime vocat⁹. et h̃ casu electio tz. vñ ꝑt ratificari p⁹ sibi illatã. vt i. d. c. q̃ sicut. ꝑ si vult ꝓseq̃ ꝓtẽptũ ꝛtractabit' electio p sniam. vt h̃ et i. d. c. eccl'ia. q̃ cassata ꝛebent oẽs sil' ꝓuenire ad electõz nouit' fiendã q. vt ꝑdixi nõ hz h̃ casu locũ pena priuatõis nisi papa ex plenitudine ptãtis vellet hãc penã infligẽ. vt. s. dictũ ẽ. et ꝑ hñ clare intellect⁹ isti⁹ tex. et gl. ¶ Sed q̃ro nunq̃d in alĩs actiby citra electõez habeat locũ ista ꝓsecutio cõtempt⁹ vt retractet' act⁹ gest⁹ p vniũsitatẽ ad petitõz ꝓtẽpti. So. credo q̃ i oĩby actiby i q̃bus abñtes ꝛebẽt

vocari si aliq̃ ꝓtēnūt seu ltūme nō vocāt oz actꝰ retractari ad petitōz ꝓtēpti exq̃ nō ltime gestꝰ ē. ar. ℔ 7 i regula q̃ ꝓ ius dē re. iuris li. vj. facit qđ no. bar. in l. oīes ppli. ff. de iusti. 7 iu. 7 sensit ⁊l. in. c. cū oēs. de ꝓsti. 7 in. c. j. de his q̃ fi. a ma. par. ca. Et q̃ sūt actꝰ in quib⁹ abñtes sūt vocādi. vide gl. no. in. c. ij. de testi. li. vj. dixi plenius in. d. c. j. de his q̃ fi. a ma. part. ca. 7 dic vt ibi. In actib⁹ ℞o in quib⁹ abñtes necessario nō sūt vocādi si vniūsitas nō fuit ltime ꝓgregata putaq; nō ad sonū cāpane vt moris ē. ℔ ꝓuenerūt forte due ptes 7 pcesserūt aliq̃ bus de vniūsitate nō int' essentib⁹ nec vocatis tūc etiaz puto q̃ actus deberet retractari ad petitōz cōtēptoꝝ. ar. in. c. in can ℔. s. eo. 7 in. l. fi. C. de p̄di. decu. sine decre. nō alie. li. x. facit dicta regula q̃ ꝓ ius. ¶ In gl. ij. in fi. no. singl'iter istā gl. 7 nō tradas eā obliūioni q̃ ad validitatē electōis necessario nō req̃rit q̃ p̄cedat seplturа p̄lati. vñ cadauere adhuc sup terra manēte p̄t pcedi ad electōz futuri pontificis i ℔ tñ fuerūt diūsitates int' doc. nā Host. Vin. 7 q̃dā alij tenuerūt ꝓ ista gl. dicētes q̃ illud qđ dic papa ℔ fuit statutū in fauorē moratui 7 pp' honestatē. vñ ñ p̃nt canonici huic iuri renūciare. ℔ Inno. Cōpost. Jo. an. 7 cōit doc. sequētes tenēt opi. gl. lz sit honestū vt expectet' pu⁹ sepultura p̄lati. vt in. c. obeūtib⁹. lxij. di. 7 in. c. postq̃. l. di. vbi gl. dicit q̃ a die mortl currit tps eligēdi. 7 dic Jo. an. q̃ melius dixisset ab hora mortl q̃si sentiat q̃ illa dies mortis nō excludit' imo oz ꝓputari tps triū mēsium ab illa hora mortis qđ bñ no. vñ absurdū eēt dicere q̃ tps ñ incipiat currere statim ab hora mortl 7 q̃ caplm non possit eligē nisi pⁿ exeq̃as p̄lati. nā tps nō currit nō valenti eligere. vt in. c. q; diūsitatē. de cōces. p̄bē. 7 ℔ opi. ℞n placet p q̃ adduco bo. tex. in. c. ij. viij. q. j. in fi. vbi dī q̃ pⁿ obitū q̃scētis cl'ici bñt ptātē eligēdi. 7 ad. c. nullus. lxxix. di. q̃ loquit' de honestate. 7 eodē mō p̄t rn̄ de ri ad istū tex. ℔. n. fuert due cāe cassatōis. vna. s. pp' cō temptū canonici 7 ista fuit potissima et final' cā. alia q̃ corpⁿ nōdū fuit sepulture traditū fuit impulsiua. nam honestū fuissz alit facere. ℔ ℔ solū ñ sufficeret ad cassationē electōis. vñ sil'e in vrore mortuo viro carnali. nā honestū ēvt nō nubat infra annū luctus. nō tñ ℔ ē necessariū. vt in. c. penl'. 7 vlti. de scōis nup. Et q̃nq; ē vtile statim pⁿ mortē. puta si canonici timēt impssionē p̄incipis. 7 q̃ ℔ pōt ꝓcludi q̃ potⁿ valebit collatio bñficij facta rectore defūcto nondū tradito sepulture cuz isti rectores nō dicunt' ppie ꝓhere mrimoniuz spūale. vt no. in. c. q; pp̃ter. j. eo. 7 dixi in. c. clerici. j. de vita 7 ho. cle. vñ ñ ē tantū vinculū int' eos 7 eccl'ias suas sicut int' epm 7 eccl'iam suā cathedralē. fac. c. req̃sisti. d testa. ℔ p̄cedūt cū q̃rit' de tractatu electōis post mortē p̄lati 7 añ sepulturā fiendā. ¶ Sz dubiū ē nunq̃d possit fieri tractatus electōis añ mortē p̄lati eo forte in extremis agēte. 7 in ℔ ꝓtingit dubitari de pluribꝫ. Pro nunq̃d licite possit bri tractatⁿ. Sc̄do p̄supposito q̃ nō nunq̃d electio ꝓtingēs postea ex tali tractatu sit nulla vel annullāda. Tercio nūq̃d canonici tractātes 7 p̄sertim se obligātes ad electōz certe p̄sone faciēdā sint ipo facto priuati ptāte eligādi. hec tria in effectu p mlta ℞ba tractat ℔ Inno. ℔ tu ꝓclude breuit' pⁿ eū q̃ tractatⁿ deliberatorⁿ seu diffinitorⁿ ē oīno illicitⁿ añ mortē p̄lati nō solū q̃n cōcluderent electores int' se de certa p̄sona eligēda ℔ et' q̃n ordinarēt' aliq̃ spectātia ad electōz futurā. vt puta si eligerēt locū electōis fiēde vt citarēt absentes. ℏ. n. ordinatio 7 sil'is ē p̄hibita a iure. vt ℔ in fi. 7. lxxix. di. in. c. j. Et idē dic ℔m Inno. 7 ℔ Host. d oī tractatu ambitioso conuētionali pactionali vl' cōditōna li vl' alit' inhonesto. ℔ tractatⁿ cōsultoriⁿ nō ē p̄hibitⁿ a iur etiā si aliq̃s dicat q̃ tal' p̄sona eēt honesta ad istā p̄laturā 7 alijs psuaderet vt ipaz eligerēt ñ tñ oz oīno dliberaē. 7 ℔m ℔ pōt itelligi. c. si trāsit. lxxix. di. vbi p̄batur q̃ viuēte etiā papa pōt bri tractatⁿ ꝓsultorius de substitutōe sūmi pōtificis. 7 vide spāle in papa bo. tex. in. c. in noie dñi. xxiij. di. 7 oīno' qđ dixi i. c. lz. s. eodez

¶ Ad scdm an electio facta pⁿ mortē p̄lati pⁿ tñ tempꝰ tū bitū in vita p̄lati sit nulla. ꝓcludit Jnñ. q̃ ñ q; ℔ nō repit' iure cautū ℔ oz annullari si fuit facta de illo q̃ p̄cessit tractatus diffinitoriⁿ vl' si p̄cessit ordinatō i vita p̄lati. q; repit' facta ꝓ iuris dispōnem. vt ℔ 7 in. d. c. j. 7 p ℔ rndet' ad t'ciū. nō ei sūt electores priuati ppt' illū tractatū illicitū cū ℔ nō caueat' iure ℔ sūt puniēdi. q; egerūt rē illicitā q̃nimo si recessissent a priori tractatu seu a prioribꝫ obligationib⁹ 7 elegissent debite aliā pso nā ñ eēt tal' electio retractāda licz ipi possent puniri ex eo q̃ egert ꝓ ius. vt in. c. ij. de ma. 7 obe. Quid añt de electione facta de eo q̃ q̃siuit eā p ambitōz seu seditōz vide in papa qđ bī in. d. c. i noie dñi. 7 qđ dixi i. d. c. lz in alio ℞o tal' electio saltē ē retractāda pp' vitiū ābitionis p̄cedent. 7 vt i. c. in scripturis. viij. q. j. ¶ In glo. fi. ibi etiā vt alleget priuilegiū. no. gl. 7 vide aliā gl. latiozē in. c. xeniēs. j. de accu. 7. iij. q. ij. si eps. 7 itelligegl. q̃n notorie cōstat citatōz eē temerariā. aut q; citatio i se continet aliqđ iniustū. aut q; notoriū ē citatiōez al's iniustā lz in se nō contineat iniusticiā. 7 vide glo. iūcto tex. in cle. pastoral'. in. §. pisana. de re iudi. q̃ dic q̃ siq̃s citat' ad locū notorie sibi non tutū ñ tenet' cōparē nec excusatorē mittere 7 gnālit' circa istā mā z vide p Jnn. i c. ij. de dila. vbi dixi. 7 p Jo. an. in regla scieti. i mercu.

¶ Ex gl. q̃ro q̃d intēdat lia dū dicit i pena int' dicētes eidē contradictionis vocē. So. dicūt aliq̃ vt Vinc. q̃ ñ potit iste canonicus opponere ꝓ formā si caplm i primo consensu voluerit pdurare. i. de nouo eligere illuz archip̄sbyterꝫ ℔ ꝓ p̄sonā potit obijcere. nā 7 cōpromittentes p̄nt opponere ꝓ p̄sonaz electā a cōpromissarijs. vt. c. cāz. s. e. ℔ Jnn. dic q̃ ñ potit iste obijcere nec ꝓ p̄sonā nec ꝓ formā. q; p̄sumit' malo zelo contradicere. Alij alit'. ℔ opi. Jnn. satis vr̄ conuenire lre. ñ tñ puto i ℔ stādū. q; lz papa istud ꝓuiderit in negocio istius electionis non tn vr̄ ℔ extendū ad alias electōes. ¶ Sc̄o cūdo ꝓtra ℔ 7 contra tex. op. vr̄ ei q̃ exq̃ electio archip̄sbyteri fuit reꝓbata q̃ ñ p̄sit q̃ caplm duret i p̄ cō sensu. oz ei vt electio fiat ꝓuata forma. vt i. c. q; ppter j. e. ad cuⁿ obseruātiā req̃rit' factū. So. stādū ē contrario vt ñ sufficiat primⁿ consensus cū ille fuerit illicitus ℔m doc. 7 tex. oz intelligi de primo consensu. s. i effectu. Dicunt' eīn canonici pdurare in primo consensu si de nouo itez eligūt illū archip̄sbytez.

C Qm ad nostrā. Nō monabⁿ p̄t. p̄ poit factū qđ sc̄do cassat ibi nos. ¶ No. p ibi gerebat modū 7 p̄ticā faciēdi cōmemorationē d aliq̃ intruso. ñ eīn oz nūcupari p̄latⁿ alicuⁿ loci ne videat' iste ꝓnūciās in eīn cōsētire. ar. c. ex oze. de his q̃ fi. a ma. par. ca. ℔ oz dicere q̃ gerit se ꝓ tali p̄lato. ¶ No. sc̄do q̃ cl'icus sc'laris non p̄t eligi i abbatē. oz eni q̃ tpe electionis sit monachus q̃nimo nō sufficit q̃ sit monachus nisi sit instructⁿ competent' i regla monachali. iō nouit' ꝓfessus ñ p̄t eligi i abbatē. j. c. pri. 7 in ℔ vltimo plurimū in diūsis ptib⁹ excedit'. ¶ No. t'cio 7 tene mēti q̃ nemo oz effici monachⁿ cū ea fiducia 7 spe vt p moueat' i abbatē. nā vr̄ tūc monachari non ppt' dū. ℔ pp' bonoꝛē aut cā q̃stⁿ. ℔ ℞ba habēt'. xvj. q. vij. i. c. p laicos. 7 idē dic d cl'ico sc'lari. nā r̄cipiēs ordinē ppt' bñficia ꝓsequēda cōmittit symoniā saltē mētalē q; intēdit seruire deo ꝓpter vtilitatē bñficioꝝ. ad qđ vide bo. gl. lxxiij. di. c. consuluit. An añt adepti bñficia 7 dignitates hac ambitione p̄cedente teneant' in foro aīe resignare illa beneficia quasi iuste non adepta: dic q̃ non ℔ tenent' satisfacere deo p pnīam. vt p̄bat' in. c. fi. j. de symo. cū symonia mental' non obligat quē ad resignationē beneficioꝝ ℔ ad aliter deo satisfaciendum p pnīam. secⁿ dic vbi p̄cessisset pactū. puta q; dixit nolo monachari nisi p̄mittas me eligere in abbatem vel facere p̄riorē vl' nolo ordinari nisi p̄mittas mihi cōferre

tale bñficiū.nã tūc incēdit symonia expſſa.vñ obligat ad renūciandū vt in.d.c.fi.7 qđ ibi no.quinimo posset attētari q talis collatio seu electio sit nulla. qz collatō symoniace facta nō tz.ar.j.q.j.ordinationes.no. Inñ. in.c.vnūsox.de re.pmu. Adde ad p̄dicta glo.in.c.qđ interrogasti.xxvij.di.q̄ dicit q si aliqs fit monachꝰ ad hoc vt possit fieri abbas nihilominus remanet monachus lz ficta 7 nō sincera fuerit eius intētio.fuit enīz simulatio ob inhonestā cām iō non excusat. ¶ In glo.j. ibi cl'icus scl'aris nō pōt eligi i abbatē.an aūt possit postulari. Jo.an.ɓ q sic.ß in p̄riū facit glo.j.c.pxi.sed tu vide qđ plene dixi in.c.cū ad monasteriū.s.eo.7 dic vt ibi.7 aliquid dicā in.c.se. ¶ In ea.gl.ibi 7 ita soluit cō trariū.dic vt ibi no. ¶ In ea.glo.ibi eos eligūt ad sua officia.intellige ỏ officijs curatis.nam religiosi nō pñt habere beneficia secularia non curata.vt in.c.super eo 7 qđ ibi no.de regu.sed beneficia 7 dignitates curatas possunt habere.vt in.c.qđ dei timorē. de statu regu.et vide qđ ibi plene dixi.7 ß contingit ꝓpter exercitiū cure 7 officiū p̄dicandi quod ē valde priuilegiatū.vt i.d. c.qđ dei timorē.7 lz aliqui dicāt ß q dꝫ ferī in ß religioni vt religiosi possint assumi ad officia scl'aria 7 ñ ecōtra.dic tñ melius vt p̄dixi q istud nō fit fauore religionis sed qz clerici scl'ares nō sunt expti regulā monachalem nec de facili pōt inexptus expiri 7 instrui iō nō pōt eligi in p̄latū regulare ß religiosus de facili pōt instrui in vita 7 moribꝫ clericoꝝ secularū.qz instructus i strictiori de facili instruit' in laxiori 7 non econtra.vt dixit Host.j.c.pxi. ¶ In glo.ij.no.bñ istā glo.q secundaria spes in bñficijs cōsequēdis nō reprobat' in ordinādo seu monachando q̄si principal'r debeat q̄s duci vt seruiat deo. Et consilez glo.babes in.c.qđ ꝑderit.lxj. di.7 in.c.p laicos.xvj.q.vij.ß aliq̄ tenent opp. vt sentit archi.in.d.c.p laicos.7 optime facit iste tex.p cōtraria opi.ibi nullā spem .t. vñ pondera illā dictionē vniūsalem negatiuā.videt' em excludere oēm spem tā p̄ncipalem q̄z scḋariam.vt in.c.solite. de ma.7 obe.7.xix. dist. si romanorū. Host.ɓ ꝑ sup ter.intellexit de spe ꝓueniente ex pacto vel ex pollicitatione cui ꝙsentit iste monachandus seu ordinādus.7 pollicitatio ē ꝓmissio ab vno facta.pactū ꝙ ē duoꝝ ꝙsensus. vt in.l.pactū.§. j.ff.de pollicita.ß post distinxit q aut vacat abbatia 7 tūc nō est licitū habere aliquā spem vt fiat abbas secus si nō vacat.nam tūc pōt habē spem nō vt honoret' sed vt oneret'.i.vt possit p̄lature p̄desse 7 aliꝫs non aūt debet deberare 7 hr̄e spem vt p̄sit aliꝫs.vt in.c. q ep̄atus viij.q.j.7 ꝙ distinctionē glo.adducit Ho.c.fi.ỏ symo. satis dici pōt q nullā spem dꝫ ordinād⁹ seu monachā dus hr̄e vt aliꝫs p̄sit.7 sic ꝓpt' honores scl'i vel ꝓpt' diuitias.ad ɓ.c.fi.xl.di.vbi bo.tex.7 ɓ.7 dñ dicit nullā spē vt possit sibi p̄desse ita q sperat potius ꝓpt' bonū publicū tunc talis spes non videt' damnata vt in.d.c.qui episcopatum.

Officii. In abbatē eligi ñ pōt nisi instructus in regula monachali. cōmunis diuisio.scḋa ibi nos ãt. ¶ No.ibi cū ñ posset fui ordinis.q ꝑ eligend⁹ ē abbas ex ꝓpria ꝙgregatione in defectū ãt pōt eligi ỏ alieno monasterio ad qđ vide text.expſſum in.c.q̄z sit.xviij.q.ij.p̄nt tñ monachi illi fauori renūciare 7 sibi eligere de alieno monasterio quemadmodū clerici seculares. de quib⁹ vide tex.iūcta glo.in.c.cū int' canonicos.s.e. ¶ No.scḋo q filiꝰ pōt a p̄re postulari vt efficiat' monachus dic tñ q p̄ nō pt filium puberē inuitū tradere monasterio.vt in.c.cū simus.7 qđ ibi no.j.de regu. Itē filius pōt inuito p̄re intrare monasteriū exq̄ pubes est.nā p ingressum monasterij soluit' patria potestas.vt no.glo.in.c.j.xx.q.ij.7 i l.si ex cā.ff.de mino.7 ad mām vide qđ no. Inno. in.c. ij.j.de reg. ¶ No.tercio q p̄sumptio ē ꝙ ea q̄ incōtinē ti fiūt.vñ stati p⁹ monachatōz elect⁹ i p̄latū p̄sumit' ambitione p̄lature inductus.7 ad ɓ solet allegari iste tex. ¶ No.ꝙ momētaneos mḡros.nam dꝫ eē q̄s pri⁹ discipulus.ad hoc.xvj.q.j.in.c.si clericatus.7.c.sicut vinc. vbi tex.no. ¶ No.ibi purgatōne recepta.7 tene menti q inductus ambitione p̄lature ad monachatū vl' clericatū non pōt de iure eligi ad aliquā p̄laturā.nā papa nō patit' ɓ istum assumi in abbatē nisi prius se purgauerit q ambitione p̄lature nō fuit inductus ad monachatū 7 nescio alibi ita bo.tex.facit.viij.q.j.in scḋo. vbi dꝫ q fugientib⁹ 7 nō residētib⁹ ꝙferēde sūt dignitates. ¶ Ultimo no.7 tene mēti q reprobata electiōe alicuius ꝓpter impedimentū seu defectū tpalē pōt illo defectu cessante iterꝫ eligi ad eandē p̄laturam.facit qđ le.7 no.in.c.cū inter canonicos.s.eo. secus dic vbi ꝑpetrat' electio ꝓpter crimen. vt in.c.sup eo.s.eo. et dic vt ibi. ¶ In glo.j.ibi ꝓpter officiū p̄dicādi.ß iō dicit glo.q de iure cōi hñtes curā aiaꝝ hñt offm̄ p̄dicandi. vt sunt epi 7 alij rectores eccl'iaꝝ curataꝝ.ad ß.c. cum ex iniuncto.j.de here.7 qđ no.in cle.j.de regula.vnde fratres mendicātes pñt hodie p̄dicare non de iure cōi ß ex priuilegio eis tributo.vt in cle.vnicū.de sepul.vñ alij religiosi q̄ non sunt priuilegiati nō pñt p̄dicare nisi baberent eccl'ias curatas.xvj.q.j.monachus.7.c.fūt nōnulli.7.c.doctores. Host.tñ addit aliā rōnem qz facilius monachi pñt instrui in vita clericoꝝ q̄s clerici in vita monachoꝝ vt dixi in.c.p̄cedenti.p̄terea dic q clericus secularis non ꝓpter deū ß ꝓpter p̄laturā ad quā elt electus qđ nō ꝓtingit in monacho q̄ iam clericus ē. nec dꝫ vt aliqđ agat vt p̄latus fiat. ¶ In ea.gl.ibi vel postulari in abbatez.aduerte qz glo.hic videt' velle q clericus secularis in abbatē nō possit postulari.ß istud non ꝓhibet' ɓ cū tex.reprobet electionē nō aūt postulationē.vñ sentit Jo.an.ɓ.7 clarius in.c.p̄cedēti.q clericus secularis possit postulari in abbatem lz eligi non possit qđ etiam tenuit Inno.in.d.c.cū monasteriuz.et dic vt ibi plene dixi.dic tñ q tal' postulatio nō pōt admitti p aliū citra papā.p ß vide glo.no.in cle.j.eo.tit. vbi glo.vult q homo alterius ꝓfessionis vel habit⁹ nō pōt postulari in abbatem nisi a solo papa.idē ergo dicendū de clerico seculari qđ etiam sentit Jo.an.i spec. i ti.de lega.i.§.ꝙsequēter.in p̄n.lz Lōpost.ɓ sentiat ꝙrium dicēs q legatus cardinal' in hoc pōt dispēsare cū nō videat' istud de reseruatis de quib⁹ in.c.qđ trāslatōz de offi.lega.7 ad istū tex.rñdet q nō ꝓhibet dispensatiōnē.qz iste legatus nō dispēsauit ß electionē cōfirmauit.ß primū dictū plus mihi placet.nā ꝙsultatio ɓ fuit facta non solū respectu ꝙfirmationis.ß etiam fuit dubitatum nūquid potuerit legatus dispēsare.7 q̄ꝑ papa ad istā qōnem nō rñdeat explicite satis tñ rñdet tacite cū noluerit istū admitti nisi primo fuerit instructus in regula.p̄terea dispensatio nō videt' cōcessa nisi in casibus exp̄ssis cū p eam vulnerent'.iura.vt in.c.dilectus. ỏ temp.or.ergo nec legatus pōt dispēsare hoc casu cū nō repiat' cōcessus 7 regularit' non pōt inferior in aliq̄ imutare vel vulnerare ꝙstitutionez superioris.vt in cle. ne romani.de elec.facit etiā glo.in.c.fi.de here.lib.vj.q̄ dicit legatū nō posse cōmittere cām simpl'r 7 de plano &c.qz non pōt tollere substātialia iuris. fortius ergo nō dꝫ posse tollere ista iura q̄ ꝓhibent nō exptū nec ꝓfessum ꝓmoueri ad p̄laturā regularē. ¶ In glo.fi.ibi p tres mēses alij aliter dicūt. ß Jo.an.dicit 7 melius hoc esse arbitrariū.7 p hoc vide tex.iūcta glo.in.c. tum ex literis.j.de resti.in inte.sup ℣.instructus.nam facilit̄er instruitur vnus q̄z reliquus cum ingeniū suppleat tps. ¶ Sed extra glo.opp.ꝙ tex.in eo q in fine dicit istum posse iterꝫ eligi postq̄z fuerit instructus si virḡes necessitas 7 euidens vtilitas monasterij postulauerit.videt' em̄ satis esse q sit instructus neq̄ debz req̄ri alia necessitas.sufficit em̄ q monasteriū vacet. ß Innoc.supplet ad tex.maxime quasi dicat q iste poterit eligi sicut q̄libet alius de monasterio exquo instructus est in regula vel pōt dici ꝑm Host. q si est instructus 7 bñ adhuc

exptus poterit eligi vrgēte nc̄itate seu vtilitate mōasterij. nā cessātibꝰ istis nō dꝫ eligi exq̄ nō ē bn̄ adhuc exptus licet sit instructꝰ. ß si tāto tpe stetit ī mōasterio ꝙ sit instructꝰ ꝛ exptꝰ hꝫ locū ꝑmū dictū. ꝛ ß ꝓsideratō mibi placet. nā monasteriū ß nō debebat vacare vlr̄ tres mēses. vt in.c.q̄ ꝓpter. j.eo. vel saltē vltra sex ꝑm iura antiqua. vnde nō erat ꝑsumptō ꝙ in tambreui tpe iste posset ꝑfecte expiri regulā monachalez cum a iure detur annus. vt in.c.ad aplicam. de regu. merito papa ß exigit necessitatē ꝛ euidentē vtilitatez monasterij ad ß vt iste possit ī eadē vacatōe assumi ī abbatē. ꝛ nō istū text. q̄ singularis ē ꝑm istū intellectū ꝙ cōpetēter instructꝰ i regula licet nō plene exptus. q̄ nō stetit magno tpe in monasterio pōt eligi in abbatem vrgēte necessitate vel vtilitate monasterij. qđ bn̄ tene mēti. ¶ Sed q̄ro nunquid laicꝰ seu clericus secularis possit eligi in monachū Inno. ꝙ nō ß dꝫ postulari. Hosti. dicit melꝰ ꝙ q̄cq̄d dicat Inno. ꝙ clerici ꝛ laici quotidie intrāt mōasteria. ꝛ hoc dictū puto verissimū. ꝑsertim q̄ ad esse monachi nō requirit ꝙ q̄s sit clericus. xij. q. j. gnāliter. īmo etiaꝫ excōicatus obligat monasterio ex ꝓfessione sua. vt le. ꝛ nō. ī.c.cū illoꝝ. de sen.ex. ¶ Sed q̄ro quō potuit effici iste monachus vacāte monasterio cū sine abbate nō pt̄ q̄s monachari in aliquo monasterio. ꝑ hoc. xviij. q. ij. nullam. ꝛ in.c.porrectuꝫ. de regu. Solu. dicit Jo. an. ꝙ potest tex. intelligi dupliciter. Primo ꝙ iste fuit effectus monachus alterius monasterij. ꝛ ß casu cessat cōtrariū. nā de ꝙ ꝓcedit q̄n receptio monachi spectat ad solū abbatē. q̄ casu vacāte monasterio ꝓtas nō trāsit ī capl'm. sed hic poterat spectare receptio ad abbatem ꝛ cōuentū simul. q̄ casu ꝓtas residet ī cōuentu monasterio vacāte. vt est hodie tex. nō. in.c.fi. de reg. li. vj. Jteꝫ poterat spectare receptio ad solū ꝙuentū ꝑm euꝫ. ꝛ nō diligēter hoc dictū vt ꝙsuetudine possit induci ꝙ creatio monachoꝝ spectet ad solū ꝙuentū. Adduco ī ar. c. vnicū ne sede va. vbi creatō monachoꝝ pt̄ ptinere ad solū capl'm. ad idē. c. cū eccl'a vulterana. ß. eo.

Illa quotidiana Electio als canōica confirmat licet quidā eligētiū essent minori excōicatione ligati. hoc dicit. In prima ponit facti narratō. In secda ipius confirmatio ibi. q̄. ¶ Nō primo ꝙ electio nō dī minus canonica ex eo ꝙ excōicati minori excōicatione fuerint admissi ad eligendū. rō est. q̄ minor excōicatio non priuat pt̄ate eligendi actiue sed passiue tm̄. vt in.c.fi celebrat. de cle. excō. mi. vbi satis ꝓbat qđ prius dixi. ¶ Secūdo nō ibi de plenitudie ptatis ꝙ papa habet plenitudinē ptatis sed vocant alij plati in potestas ecclesie fundat in papa tanq̄ in capite ꝛ alij plati tanq̄ mēbra capitis mouent ad nutū ipius. de q̄ dicendū vt plenꝰ dico in.c.ex gestis. de cleri. nō resi. i lec. An aūt papa debeat indifferenter vti hac plenitudine ptatis. vide quod nō. dicit Inno. ī.c. innotuit. sup̄. e. ꝙ raro ꝛ ex cā debet papa vti plenitudine ptatis. ꝛ intelligo de ea plenitudine que ē supra legē scriptā q̄n. s. vult disponere ꝫ legē scriptā vtendo potētia absoluta que ꝙsistit in plenitudine sue ptatis. ꝛ q̄ cēset exempta a lacōcess. pben. ꝛ vide glo. in.c. vbi piculū. eo. ti. li. vj. ¶ Nō vlterius ꝙ suppletio quā facit princeps de plenitudine ptatis refert q̄n q̄ etiam ad defectū intrinsecuꝫ sicut ß quo ad excōicationē eligentiuꝫ p̄supposito ꝙ illa excōmunicatio habuisset vitiare. ꝛ ꝑ hoc limita qđ nō. spec. in tit. de lega. §. nūc ostendendū. ℣. xviij. vbi dicit ꝙ ista clausula supplentes de plenitudine ptatis ꝛc. refert solum ad defectū circa solēnia intrinsecū. et idē Archi. in.c. cenomanēsem. lvj. di. de quo dixi in.c.j. de transac. nā illud dictū Spe. ꝛ archi. ꝓcedit vbi simplr apponit illa clausula. secus vbi hꝫ determinatōꝫ ad defectū etiā intrinsecū. q̄ tūc supplet etiā respectu illius defectus vt ꝓbat ß. debēt ḡ pōderari verba clausule. ¶ Nō ibi in simplici excōicatione. ꝙ excōicatio q̄ ꝫbit ex ꝓticipio cū excōicato vī simplex. ꝛ alio vocabulo appellat mior ꝛ forte dī simplex respectu effectꝰ. q̄ excōicatio maior habet duplicē effectū. quia priuat cōione hoīm ꝛ participatōe sacramentoꝝ. sed excōicatio minor solum priuat ꝓticipatōe sacramentoꝝ vñ habet simplicē effectū vt ꝓbat in.c.si celebrat pall'. iuncto. c. a nobis. j. d' excep. ¶ Sed ꝫ istum ter. op. ꝓticipās excōicato peccat mortaliter saltē q̄ñq̄ iuxta ea q̄ plene dixi ī.c. sacr̄. qđ mecā. sed pcīm mortale repellit a testimonio. vt in.c. testimoniū. de testi. Jtē ab accusatōe. vt in.c.j. de accu. ḡ debet repellere etiā ab electione ꝑsertim cū electio sit actꝰ spūalis. vt in.c. messana. j.eo. ꝛ ꝑdicta sunt tpalia. Sodicit Jo. an. ꝙ quidā sunt actus quoꝝ exercitiū cōcernit alteriꝰ ꝓiudiciū. et tūc pcīm mortale repellit ab illis actibus. ꝛ in his ꝓcedunt ꝫria. q̄dā sunt actꝰ quoꝝ exercitiū nō tēdit ī alterius ꝓiudiciū sed potius versat circa expletōem iure ꝓprio. ꝛ tūc pcīm mortale nō repellit ab illis actibus vt ī casu nr̄o. ¶ Utr aūt oē peccatū mortale repellat a testimonio vel ab accusatiōe: dic vt dixi in. d.c. testimoniū. ꝛ in. d.c.j. Dic etiā formalius ꝙ effectus excōicatiōis minoris nō opponit iuri eligendi actiue ß iuri eligēdi passiue. q̄ vt ꝑdixi excōicatio minor nō repellit a cōione hoīm nec a ꝓsecutōe iur̄. ꝓprij sed solū a ꝓticipatōe sacramētoꝝ. vt in. d.c. si celebrat. sed is qui eligit nō vtit sacramētis sibi ꝓhibitis cuꝫ nō verset sacr̄m in electione merito nō debet repelli ab electione. sed eligi nō potest. q̄ eligit vt admissꝰ ret sacramenta ꝛ diuina a quibus ipe remotus est ꝓpter excōicationē merito de eo nō pōt fieri electio. Et ex ꝑdictis ꝫcludit ꝙ ista suppletio quā fecit papa nō fuit ex necitate ß ex abundāti. tū vt satisfieret opponētibꝫ. tum forte ꝓpter timoroſas aliquoꝝ ꝫscias q̄ credebāt electōꝫ illā esse minus canonicā ex interuētu illoꝝ excōicatoꝝ. ꝑdicta. ꝓcedūt q̄ñ admittunt ad eligendū excōicati minori excōicatione ligati. Sed dubiū magnū est quid si admittant aliq̄ maiori excōicatōe ligati nūquid inficietur tota electio ꝓpt̄ admissionem istoꝝ. An ꝛo debeat sustineri electio ꝓpt̄ eos q̄ fuerūt habiles. ꝛ hāc q̄ōꝫ multū plene ꝓsequit Inno. ß. ꝛ alij post eū ī aliq̄bꝫ. tamē ipe Inno. sentit ꝙtrariū eoꝝ q̄ dixit ß in.c.fi.j. de ꝓcur. quā mām expedias. put ibi dixi. nā de hoc ibi ē tex. nō. ꝛ melius cadit ibi mā q̄ß ß vbi etiā tetigi. Quid si admittunt aliqui inhabiles alia inhabilitate q̄ß excōicatōnis ꝛ vide etiā qđ nō. Jo. an. ī regula quod alicui. ī mercu. ad idē certū est ꝙ notorie excōicati nō debent admitti scienter ꝑ alios. alꝫ tota electio corruit. vt in. d.c.fi. ꝛ facit tex. hic in arg. a contrario lr̄e. ¶ Sed dubiū ē quid si excōicati nō possunt de capitulo repelli de iure vel d' facto. dixerūt ß Inno. ꝛ Lōpo. ꝙ pnt admitti ꝑmissa ꝓtestatōe ꝙ nō intēdūt eis cōicare ius eligendi. ꝛ poterit fieri ꝑstatio publice vel occulte si verisīle timet. ar. in.c.j. qđ me. cā. ꝛ in.c.fi. de elec. li. vj. si aūt pnt de capl'o repelli tūc oīno sunt repellēdi. alꝫ electio habiliuꝫ esset nulla ī odiū eoꝝ q̄ sciēter admiserūt excōicatos. vt ī. d.c.fi. Sed Host. insurgit ꝓtra primū membꝝ. dicit eē ꝙ iste nō est casus ī quo licita sit cōio cum excōicato cū nō ꝓputet ī casibus ꝓtētis. xj. q. iij. qm̄ multos. Jō dat ipse aliud remedium nō excōicatis vt si nō possunt expellere excōicatos recedāt tūc a capl'o ꝛ ꝫgregent alia vice excōicatis non vocatis nec admissis. nec poterunt agere de ꝓtemptu. q̄ nō erant vocandi ex quo erāt excōicati. ꝛ vide qđ nō. in.c.cū dilectus. de ꝓsue. ꝛ i.c.cuꝫ inter. R. ß.c. ꝛ hꝫ practica Host. mihi placet q̄n nō curreret tps electoribꝫ sed vbi imminēt finis termini ꝑfixi ad eligendū tūc ꝓpter necessitatē instantē poterit seruari practica Inno. ꝛ Lōpost. q̄ nō dꝫ quis ius suum negligere vt euitet ꝓticipatōꝫ excōicatoꝝ ex q̄ sine dā-

no iuris sui nō potest eos euitare. ar. op. ī. c. si ꝓo. et qđ ibi nō. j. de sen. ex. 7 xj. q. iij. antecessor. 7 ī. d. c. quoniam

¶ Jn glo. j. ibi ꝓtraria de suspēsione iudicis. dic q' nō est dīntia inter suspensionē iuris 7 iudicis. naz si iudex excōmunicaret aliquē mīorī excōmunicatōe seu suspē deret a sacramētis tm̄ quod idē est posset iste suspēsus seu excoīcatus eligere p ea q̄ sup̄ dixi. 7 idē dicendū ē ī suspēsione iuris seu canonis. naz si canō suspēderet aliquem simplr celebrādo efficeret irregularis. vt in. c. j. ī fi. de re iud. li. vj. 7 in. c. cū medicinalis. de sen. ex. li. vj. et vide p Jo. an. in. d. c. j. dīntia. ergo ꝓsistit ī hoc vtrū sit quis ligatus excoīcatōne maiorī vel suspēsione maiorī an minorī. nā primo casu siue sit ligatus a iure siue a iudice nō potest nec eligi nec eligere. vt in. c. cū dilect⁹. de ꝓsue. 7 qđ ibi plene nō. Jn scđo casu potest eligere sed nō eligi. vt in. d. c. si celebrat. ¶ Qualit aūt cognoscit excoīcatio maior vel mīor seu suspēsio. dic ꝑmo debēt inspici ꝟba excoīcātis seu suspēdentis. 7 si importāt effectū excoīcationis seu suspēsionis dī excoīcatō maior cā em̄ cognoscit p effectū. ī dubio em̄ appellatōe excōīcationis vel suspēsionis intelligit de maiorī. de q̄ dic vt nō. ī. c. pe. 7 quod ibi nō. de sen. ex. ¶ Jn glo. fi. ī fi. dic Jo. an. 7 bn̄ q' istud ar. nō colligit hic. q̄ nihil erat ħ inutile. 7 dicit q' regulariter nō vitiat vtile p inutile. de ħ tn̄ dic vt plene nō. in regula vtile. de reg. iur̄. li. vj. vide quod dixi ī his q̄ explicant ab vniuersitate vel a singularibus an vitiet totū ex eo. q̄ aliqui erāt inhabiles in c. cū sup̄. j. de offi. del. 7 in. d. c. fi. de pcur̄. et p vtrobiq; nōbiliter determinat mā ħ tractata p Jnno.

Scriptum. Habet māz subtilē 7 difficilē intantū q' glo. 7 aliq̄ dixerūt ex eā ħ. c. ꝓtinere potius quandā ꝓuisionē papalē quā ius cōe. iste tn̄ intellect⁹ coīter nō tenetur. q̄ fm eum ħ decre. esset hic superflua ꝫ id qđ habet in pemio. s. 7 intelligēdo q' contineat ius cōe pt̄ sic sūmari inherēdo ꝟbis lr̄e. Si postulatio cū electōe ꝓcurrit 7 numerus postulantiū est duplo maior 7 postulatus est idoneus postulatio admittit reiecta electōe. Si ꝓo indignus 7 ħ maior pars postulantiuz ignorauerit postulatio 7 electio reprobant. Si ꝓo sciebāt 7 electus ē idoneus confirmat electio. 7 idē si numerus postulantiū est duplo maior. h. d. vt dixi inherēdo simplr verbis lr̄e ħ debet determinari 7 distinguivt. j. subijciā. Diuidit principaliter ī quatuor ptes. Jn prima ponit arēgam seu exordiū decisū. Jn scđa ibi sane. narrat factuz electōis 7 postulationis. Jn tercia ibi neq;. ponit ꝓmissionis cām. Jn q̄rta ibi p aplica scripta. ꝓmissionis formā. Et ħ vltima ps subdiuidit. q̄ primo ponit ꝓcessū. quem faciet delegatus partibus inuitis. secūda ibi. et si ptes. ponit diffinitionē quam faciet si ptes cōsentiēt q̄tuor casus declarādo. 7 secūdus est ibi q' si. tercius ibi si ꝓo. quartus ibi nisi. Et p intellectu lr̄e incipe ꝑ casum in ecclesia constātinopolitana tūc vacante erāt. xxv. canonici oēs hntes vocē in electōe qui tractātes de substitutōe futuri patriarche mutuo cōsensu conuenerūt vt ad electōem faciendā admitterēt. vij. ꝓpositi p se aut p eoz ꝓcuratores. Jtē q' admitterēt duo ꝓcuratores p singulis plātis ecclesiaz cōuentualiū ita q' quilibet plātus haberet vocē in electōe. 7 tūc tpis ecclesie cōuentuales habebāt. xvj. plātos. Jtē q' oīb; ꝓputatis oēs erāt. xlviij. voces. quaz. xvj. elegerunt plebanuz sancti Pauli de venetijs. vij. ꝓo prepositi 7 nouem canonici 7. xvj. plāti. 7 sic numero. xxxij. postulauerūt archiepm eradinen̄. ī patriarcham. vigore huius discordie ptes ꝓstituerunt se apud romanū pontificē. 7 qm̄ ī curia nō potuit fieri fides de meritis electi 7 postulati. nec d' studijs seu zelo eligentium 7 an ꝓpositi 7 plāti fuissent admissi de consensu omniū. nec etiam plene de numero eligentium 7 postulantium papa cōmisit banc causaz decidendam cuidam notario suo. i. ꝓthonotario cui primo mandauit absolute vt de meritis electi et postulati 7 de animo seu studijs eligentium 7 postulantiū. 7 respectu electi 7 postulati deberet fieri inquisitio vbi nati fuerunt 7 diutius cōuersati. nā ibi melius hm̄ notitia. facit. xix. q. ij. ī. c. duo. 7. s. e. post q̄. respectu ꝟo ipōrum eligentiū 7 postulantiū fit inq̄sitio ī loco vbi celebrate fuerūt electio 7 postulatio. ¶ Nō in ꝟ. et si ptes cōsenserint ibi d' mutuo cōueniisse cōsensu. q' electores pnt cōi consensu coīcare exneis ius eligēdi ī electōne q̄ imminet fieda. nā quemadmodū pnt totā pātē ī compromissarios trāsferre. vt in. c. causaz. 7 ī. c. ī causis. s. e. cū similib;. ita 7 fortius debēt posse cōicare pātem aliquibus vt vnā cū eis coeligāt. dixit tn̄ ħ Cōpost. nō. ꝟbum q' ad ħ vt exneis coīcet istud ius eligēdi oportet q' oēs electores cōsentiāt. vñ vno discrepāte nō pōt aliq̄s admitti vt habeat vocē in capło. q̄ interest cuilibet ne forinseci admittant cū ex hoc diminuat cuiusq; pās. p ħ facit iste tex. in ꝟ. mutuo cōsensu. ad idem facit. c. q̄ ꝓpter. j. e. 7 sup̄. e. c. ī causis. vbi le. 7 nō. q' nec cōpromissum pōt fieri nisi oēs electores cōsentiāt. vñ vno ꝫdicēte impedit cōpromissū. q̄ fit ꝑiudiciuz cuilibet singulariē ex trāslatōe pātis in cōpromissarios. et ex hoc collige q' maior ps vniuersitat; nō potest aliq̄d statuere in ꝑiudiciū iuris singulor. dicit tn̄ Compost. q' maior ps posset inuita minori parte aliquos admittere ad consulendū licet nō q̄ ad eligendū. ar. in. c. obeuntibus. lxiij. di. nā p ħ nō fit ꝑiudiciū alicui. imo iura consulūt vt adhibeant cōsiliarij. vt. d. c. obeuntib; 7 ħ bn̄ nō. nam nō solum ꝓcedit ī actu electōis sed etiam ī aliis explicādis p quālibet vniuersitatē sclarē vel ecclia sticā. militat em̄ sp rō pall. Ex ħ etiā infert q' ī cōcilio gnāli pnt plāti de iure hntes vocē decisiuaz admittere simplices clericos als voces nō hntes. Sz vtr; possint admittere aliqb; discrepantib; distingue vt sup̄ dictū ē. vñ puto q' qlibet natio p se posset aliq̄s admittē ad ꝓsulēdū vel decidēdū fm distinctōz ꝑdictā. 7 q̄ sunt de iure hntes vocē decisiuā vel cōsultiuā ī concilio gnāli dicā plenius. i. c. gue. j. de pbē. in lec. ¶ Nō q' ī electōe patriarche vel epi. ꝓpositi 7 alij plāti eccl'ar; conuentualiū nō habētes vocē pnt admitti de gra vt ħ. Et ī eo q' ist⁹ tex. ponit ꝓpositos 7 plātos ecclesiaz conuentualium vt distinctos colligit q' text. iste loquit de ꝓpositis nō hntib; collegiū sub se. als essent plāti eccl'ar; cōuentualiū nec diuersificarent a plātis. vñ pt̄ iste tex. intelligi de ꝓpositis q̄ solēt esse ī ecclesijs cathedralib; hntib; ibi simplicē dignitatē vel psonatū seu bn̄ficiuz simplex ꝑut cōsuetudo varia viget ī diuersis ecclesijs. Et ex ħ intellectu 7 ex tex. nō q' ꝓpositi qui als nō sunt canonici nō hnt de iure vocē in capło. soli em̄ hntes ius canonie faciunt capl'm 7 vnū corpus cum epo. vt in. c. nouit 7 in. c. quanto. de his que fi. a pla. dixi in. c. ij. de insti. ni. si aliud habeat cōsuetudo. vt le. 7 nō. in. c. cū olim. d' rescindi. ¶ Nō ibi 7 duo alij. q' pkes electores pnt ꝓstituē vnū vel duos ꝓcuratores q̄ habebunt tot voces q̄t sūt voces constituentium. vñ potest vnus ꝓcurator habere. x. voces vel plures si tot electorum sustinet vices. et idem dicendū ī concilio generali vel ꝓuinciali. pnt em̄ ex cā constitui ꝓcuratores ꝓ absentib; vt dicā. d. c. gē uē. ¶ Nō ibi totq; tunc tpis ꝛc. q' vbi diuersa corpa cōiungūt ī vnū ad aliquē actū explicādū nō vt diuīse vniuersitates sed vt faciūt vnū corpus cōputant voces q̄ capita 7 nō fm corpa. 7 ī hoc tene bn̄ mēti istū tex. ħ em conueniebāt tria corpa. erat em̄ capl'm ꝑ se. Jtē vniuersitas plātor; eccl'iaz cōuētualiū 7 ꝓpositi. 7 tn̄ ad validitatē electionis nō req̄rit maior ps corpor; sed cōsideratur numerus singulor; qđ nō cōtingit ex alio nisi q̄a nō cōueniūt vt diuīsa corpa. ħ vt faciant ī ħ actu vnū corpus. sic'e cū cōueniūt hoies diuīsor; officior; vigore alicuius statuti ad aliq̄d explicādū. nā si conueniūt in illo actu vti vnū corp⁹ sat ꝫ hīe maiorē ptē singulor; licet n

ꝓueniat maior ꝑs iꝑor corꝑor. secꝰ dic qñ diuisa cor-
pora ꝓuenirẽt ad aliquẽ actũ explicãdũ tãꝫ corpa diui
sa. nõ aũ vt faciãt tũc vnũ corpꝰ. nã ad validitatẽ actꝰ
nõ sufficit tũc maior ꝑs singulor. ß oz q̃ cõueniat maior ꝑs iꝑor corꝑor vt si sunt tria corpa ꝓueniat saltez maior ꝑs duor corꝑor. ꝑ ß vide bo. tex. iũcta glo. ī. c. pastoralis. j. rñso. de rescrip. et qđ ibi dixi. iõ nõnꝝ dicit ß Jo. an. q̃ si electio spectaret ad certũ ꝑlatum ꝑ tercia ꝑte. z ad capl'm ꝑ alia tercia ꝑte. z ad clex ciuitatis pro reliqua tercia ꝑte nõ sufficit ad validitatẽ electionis q̃ electus hẽat totũ clex z minorẽ ptẽ capituli licz iꝑi sint plures numero. z qz ī ß exẽplo nõ ꝓcurrit nisi vna vox qz clerus totꝰ nõ hz nisi vnã vocẽ. capl'm ꝛo aliã. sed nõ põt dici capl'm vbi nõ est maior ꝑs. vt in. c. j. de his q̃ fi. a ma. par. ca. Jtẽ si ꝑlatꝰ z maior ꝑs capli eligerẽt vnuz z clerus cũ reliqua ꝑte capituli eligeret aliũ valeret electio facta a ꝑlato z a maiore ꝑte capli. licet ī numero ꝑsonaꝝ isti essent pauciores aliis. qz vt prędixi hic hz respectꝰ ad corpa z nõ ad capita ꝑsonaꝝ. idẽ dicẽdũ bo die in concilio gnãli. naz ꝓcedit ꝑ natões. z sic ꝑ corpa. nõ autẽ ꝑ capita. oportet eñ ad validitatẽ actus q̃ cõcurrat maior ꝑs nationũ. licet forte in maiori ꝑte nationũ essent pauciores numero. vt qz forte alie nationes dissentiẽtes sunt plures in numero ꝑsonaꝝ. et ß bñ nõ. Ex varijs autẽ circumstãtijs poterit comꝓhendi an isti cõueniãt vt diuersa corpa. aut vt faciẽtes vnũ corpus. si eñ dant' voces in vnũ nõ ꝑt dici nisi vt conueniunt tãꝫ vnũ corpus. ¶ Nõ z tene mẽti semꝑ istũ tex. quo ad ꝓncipalẽ sui mãm q̃ vbi ꝓcurrũt electio z postulatõ i eadẽ eccl'a data idoneitate electi z postulati ꝑferẽ potestulatio si ẽ facta a duplo maiori ꝑte capli al's ꝑferẽ electio licet nõ sit facta a maiori ꝑte capli. z dī facta a duplo maiori ꝑte q̃ ẽ facta a duabꝫ ptibꝫ capli. vtputa si ex. xx. canonicis. xx. postulant z. x. eligũt. vñ nõ reqrit' excessus vltra duas ꝑtes. z sic ista ꝛba maior ꝑs duplo alibi declarant' vt reportẽt duas ꝑtes totiꝰ. vt hī ī sili ī c. licet. s. e. z ī. c. indemnitatibꝫ. j. e. li. vj. tenet Jo. an. ī. c. si q̃. j. e. li. vj. in nouella. z sentit Jnno. ß. qre autẽ ꝑfectã dicã statim cũ glo. ¶ Nõ ibi postulationẽ admittas iũ cto tex. ibi z electõem ꝓfirmes vnã dīam inter electionẽ z postulationẽ. nã postulatio nõ cõfirmat' ß admittit'. z ß admissio hz quasi vim electõis z ꝓfirmatõis. ß electõ cõfirmat'. diuersitatis rõ. qz postulatio nititꝫ grẽ. nec ꝑ eũ initiat' mrimoniũ spũale sed ẽ quedã ꝑcuz porrectio apud ꝓncipẽ vt de postulato ꝓuideat. vt dixi ī. c. j. z sic per Rex. de postu. ꝑla. ß ꝑ electõz initiat' mrionĩ spũale. vt in. c. cũ inter canonicos. s. e. z in. c. fi. de trãsla. prela. z acqrit' ius electo. vt nõ. glo. ī. c. q̃nto. lxiij. dist. naz electores consentiunt in electũ tãꝫ in spõsuz. nõ sic facit postulãtes. qz postulatõ fit de eo q̃ iure cõi ꝓpter aliqđ impedimẽtũ nõ põt ecclie ꝑfici. de quo vide qđ plene dixi in. c. fi. de postu. ꝑla. vbi plene dixi q̃ debeat eligi z q̃ debeãt postulari. ¶ Nõ ibi iꝑm archiepm ab soluas ẑ. practicã que hodie seruat' in curia romana ī trãslatõe epor. nã primo absoluit' a vinculo eccl'ie sue cui mrimonialiter ẽ obligatꝰ. vij. q. j. sicut. z postea ꝑficit' eccl'ie ad quã trãsferet'. sil'e hī in. c. bone. ij. de postu. ꝑla. z in. c. post translatõem. de renũ. z hec practica ẽ de iure. vt nõ. Jo. an. ī regula qđ alicui grose. ī mercu. nõ eñ põt de iure alteri eccl'ie ꝑfici remanẽte ꝑori vinculo. qz sic ꝓiugatus nõ ꝑt ꝓsentire in scdaz vxorẽ nisi ab ea soluat' q̃ prima. ita nec epus ꝓsentire ī scdam cõiugẽ spũalẽ nisi absoluatur a ꝑma. ꝑ ß di. c. sicut. xij. q. j. z. c. nisi cũ pridẽ. de renũ. dicerẽ tñ q̃ alio nõ expsso trãsferẽdo papa vnũ epm ad aliũ epatum tacite videt' ipm absolui a ꝑori vinculo nisi aliud exprimat. ar. bo. ī. l. illud. ff. de acq. here. z ī. c. cũ renunciat'. xxxij. q. j. tenet glo. quã nõ in. c. relatio. xxj. q. j. alia q̃ possent colligi ex reliq̃ ꝑte. c. examinabo plenꝰ sup glo. iõ plura hic nõ colligo.

¶ In glo. j. ibi sine aliq̃ intuallo. nõ singulariter istã glo. iũcto tex. q̃ ꝓfessio ꝓcuratoris ꝑt' incõtinẽti reuocari ꝑ dñm aliter de errore ꝓfessiõis nõ docto. idẽ dicī ꝓfessiõe ꝓꝑia. vt hẽs glo. nõ. z mẽti tenẽdã ī. c. fi. de iureiur. lib. vj. ī ℞. iusta. z ī. c. si apud. xxxij. q. j. ex intuallo aũt nõ ꝑt' reuocari cõfessio ꝓꝑia aut ꝓcuratoris nisi doceat de errore. de quo dicẽdũ. vt ī. c. fi. j. de cõfess. z sic alio mõ posset itelligi ista lra q̃ fuit reuocata ex intuallo docto tñ de errore. ¶ Sed op. ex glo. vī eñ q̃ sufficiebat instrm ad fundandã intẽtõz postulantiũ. hz eñ parẽ vim cũ testibꝫ. vt ī. c. cũ ioãnes. de fi. instru. z ī. l. ī exercendis. C. e. ti. So. multiplex dat' ß ꝑ doc. nã ꝑ põt intelligi q̃ istud instrm nõ erat originale. ß trãsumptũ sine debita solẽnitate z sic nõ faciebat fidẽ. vt ī. c. j. de fi. instru. q̃ solutio mihi ñ placet ꝑ tex. ibi publicũ instrm. vl' sedo forte ex alia ꝑte eligẽtiũ aliqđ canonicũ obijciebat' ℥ illud. vel l'cio licet ꝑ instrm cõstaret đ nũero postulãtiũ ñ tñ ꝓstabat an ꝓpositi et ꝑlati fuissent admissi ad eligendũ mutuo ꝓfessu electi nec z postulati. nec de studijs eligentiũ merito papa nõ obstãte illo instro ꝓmisit cãz put hī ī tex. ¶ Jn glo. ī ℞. ꝓsenserit ī fi. intellige istã glo. ꝯm ea q̃ dicent' ī glo. ī ℞bo ꝓfirmes. nã glo. ß dixit ista ℞ba sed q̃ndo opi. suã q̃ ista decre. cõtineat quãdã spãlẽ puisionẽ z nõ ius cõe. ß tu dic vt dicet' ī ꝑal. glo. ¶ Glo. ī ℞. ꝑ alios ī fi. ß glo. sentit q̃ isti tres erãt impediti. iõ potuerũt ꝑcuratores ꝓstituere. Bof. dicit ß nõ. q̃ duplicez grãz capl'z fecit istis exneis. ꝓ qz admiserũt eos ad eligẽdum. sc̃do vt possint ꝑ alios intẽsse. z idẽ sentit ß Jnn. dicẽs. q̃ sic impedit' põt de iure ꝑcuratorẽ cõstituẽ. vt ī. c. qz ꝓꝑt'. j. e. ita nõ impedit' cõsentiẽtibꝫ electoribꝫ. vt ß. z tene ī ß sp mẽti istũ tex. iũcto dicto Jnno. z goff. q̃ electores ꝑñt facẽ grãz vt nõ impedit' cõstituat ꝑcuratorẽ. facit qđ ī sil'i nõ. Jo. an. ī regl'a qđ alicui. ī mercu. vbi tz q̃ licet iuito collegio nõ possit q̃s ꝓstituere ꝑcuratorẽ nisi aliquẽ de ipo collegio. tñ ꝑt' capl'm ꝓsentire vt cõstituat exneũ. Quid aũt vbi ñ ẽ seruãda forma. c. qz ꝓpter. vide qđ dixi pꝰ Jo. an. ī. c. cõstitutꝰ. j. đ appel. ¶ Jn glo. in ℞. duo ibi singl'r ꝑ q̃libet. vult dicẽ q̃ hẽbãt isti ꝑcuratores tot voces q̃t erant ꝑlati q̃ erãt. xvj. ꝯm glo. z iõ dixit q̃ erãt. xvj. q̃a ex q̃ electꝰ hẽbat. xvj. canonicos electores et postulãtes hẽbãt. ix. canõicos. vij. ꝓpositos z oñs ꝑlatos nõ poterat hẽ duas ꝑtes nisi ꝑlati ad minus fuissent. xvj. q̃a. vij. ꝓpositi. z. ix. canonici cõstituũt. xvj. vñ ad faciendũ. xxxij. voces requirunt' alie. xvj. z ß cõputatio facit. ꝑ. j. dicẽdis. ¶ Jn glo. ī ℞. totꝗ erũt. ī fi. nõ bñ istã glo. quã sequũt' coit' doc. z maxime Host. q̃ dixit q̃ ī his q̃ cõpetũt ꝑlatꝫ rõe cõsuetudinis maxime ℥ ius inducte nõ succedit capl'm sede vacãte. secꝰ ī his q̃ cõpetũt de iure cõi. q̃ casu loquũt' ℥ria all'. ī glo. z idẽ dic de his q̃ cõpetunt ꝑlato alio iure spãli. nã nec in illis succedit capl'm. vt ī. c. vex. de fo. com. z vide qđ ibi dixi. z tene mẽti ī ß istũ tex. iuncta glo. vt si aliqđ grose cõcedit' ꝑlato illud nõ transeat ī capitulũ sede vacãte. ¶ Jn glo. in ℞. duplo maiorẽ ibi nisi due ꝑtes. nõ glo. nã tacite exponit tex. in eo q̃ facit mẽtẽz de numero duplo maioꝝ. nã dī duplo maior qñ cõcurrũt ꝑ illa ꝑte due ꝑtes vniuersitatis. vt. s. dixi. z de mã hꝰ dic vt statī dicã ī glo. se. z ī fi. glo. z đ ß vide bo. tex. ī. c. si qñ. j. e. li. vj. ¶ Jn glo. in ℞. cõfirmes. ß glo. cõcludit ī effectu q̃ ß decre. ī duobꝫ nõ cõtineat ius. ß q̃ndã ꝓuisionẽ pape spãlẽ q̃ debebat sortiri effectũ ex ꝓsẽsu ptiũ dũtaxat. ꝓ in eo q̃ electio ß facta nõ a maiori ꝑte capli cõfirmat' qñ postulatõ ñ fuit facta a duabꝫ ptibꝫ scdo ī eo q̃ ß postulatio videt' admitti de iure cõi. naz postulatio sp innitit' grẽ etiã si sit facta ab omnibꝫ vl' a duabꝫ ptibꝫ. vt le. z nõ. ī. c. pe. de postu. ꝑla. z hãc tenuit gui. na. ¶ Sed ℥ hũc intellectũ facit tex. s. ī ꝓemio. vbi dī q̃ hec cõpilatõ fuit facta resecatis oñibus superfluis. ß si nõ cõtineret ius cõe. z q̃ cõsẽsus ptiũ solũ adhibet' ß q̃ ad decisionẽ nõ quo ad modum decidendi z

ad ꝓria q̄bus cauet nō valē electōz nisi fieret a maiori
pte capli. rñdet Jnn. q illa regula nō pcedit qñ electō
concurrit cū postulatōe. tunc cm̄ seruari dz quod ħ dī
q si postulatio nō sit celebrata a duab⁹ ptib⁹ dz confir
mari electō facta a maiori pte q̄ tercia pte. Uel pt̄ di-
ci 2 scdo ꝑm eū q regla ista nō fallat ħ. qr iura ꝓtraria
dū dicūt de maiori 2 sanioꝛi pte dictio 2 dz exponi p. i.
q̄ sentiat sufficē ad validitatē electiōis q fiat a sanioꝛi
pte licet nō a maiori numero. ħ tñ vltimū coīter nō re-
cipit. qr cū iura req̄rāt cōit illa duo copl̄atiue esset im-
proꝑiare 2 extoꝛq̄re lr̄am exponere 2 p. i. p ħ adduco
tex. singularē ī. c. eccl̄a. el. j. j̄. e. vbi intantū req̄rit maioꝛ
ps respectu numeri q nō valet electio facta a maioꝛi p
te ptiū compatōe minoꝛ. ħ dz fieri a maioꝛi pte totius
capli. ad idē. c. j. d bis q̄ fi. a ma. par. ca. 2 l. qd maioꝛ. ff.
ad muni. doc. tñ sequunt primū dictū Jnn. vt ħ decre.
ꝓtineat ius bodie obseruandū ī silib⁹ casib⁹. Et vt cla-
re habeat mā hui⁹. c. videam⁹ ꝑ istos q̄tuoꝛ casus q̄ ex-
ꝑsse decidunt ī tex. 2 ꝓnter videbimus magis dubitabi
les ꝑ quoꝛ decisionē declarabit intrinsece mā huius. c.

¶ Primus casus ex decisis ħ ē. q si postulatio ē facta a
duab⁹ ptibus data idoneitate ꝑsone postulati 2 serua
ta forma debita dz admitti postulatō 2 reꝛci electō fa-
cta a t̄cia vel minoꝛi pte. Et rō hui⁹ casus ē. q̄a potētia
capl̄aris seu vniūsitatis ꝓsistit ī duabus ptib⁹. vñ ī ter-
cia pte nō ē aliq̄ ꝓt⁹ capl̄aris. vt in. l. nulli. 2. l. plane. ff.
qd̄ cuiusq̄ vni. no. adeo q a pncipio vniūsitas pōt ex
duab⁹ ptibus ꝓstitui. vt ī iurib⁹ ꝑal. et dixi plene ī. c. cū
nob. sup̄. e. vñ licet postulatō sit via extraordinaria et elec-
tō ordinaria. tñ exq̄ ꝓt⁹ capl̄ar̄ insequit illā viā extraordi
nariā illa ē ꝓferēda. 2 ħ sensit glo. p̄cedēs post prin. nec
ob. q postulatio innitat gr̄e. qr ꝑ istū tex. nō tollit ī ali
quo ius superioris. ħ em̄ nō dī q superioꝛ teneat admittē
postulatōz. vñ potit superioꝛ reꝛcē si ñ vult gr̄az facē. et
sic tollit ꝓriū qd̄ glo. ħ formabat circa fi. vide tamē ad
māz bo. glo. ī. c. cupientes. §. pe. j. e. li. vj. q̄ dic q si postu
latio fit ab oībus vel a duabus ptib⁹ 2 ex cā puta necci-
tate vel vtilitate eccl̄e tūc postulatō a gr̄a gnāli depen-
det. de q̄ ī. c. sedes. de rescrip. vñ dī iniuriaz facē superioꝛ
eū nō admittēdo. Si ꝓmo nō ē facta a duab⁹ ptibus vel
nō ex cā tūc dependet a gr̄a spāli. 2 dic vt ibi plenius nō.

¶ Secōs casus q̄ decidit ē q si postulātes nō faciūt du-
plo maioꝛē numeꝝ ꝑferēt electio si ē facta de idoneo. et
sic innuit q electō facta a minoꝛi pte capl̄i exq̄ est facta
a maioꝛi tercia pte venit ꝓfirmāda. 2 iste ē casus difficī
lis ꝓpter regulas iuris resistētes de q̄b sup̄. Sz dic q
rō decidēdi de iure potuit esse. qr nō datis duabus pti-
bus postulātiū nō ē ibi repire potētiā capitularē ħ ali-
q̄d de ꝓtute capitulari repit̄ nūc ī pte eligentiū cū hē-
at aliq̄s d duabus ptibus. 2 habito respectu. qr ꝓuidēt
ipi eccl̄e p viā ordinariā 2 meliꝛi mō q̄ fieri pōt. s. con
sentiēdo in electū tanq̄ ī sponsū aliꝭ ꝑsistētib⁹ ī via ex-
ordinaria ꝑferēda ē merito ipa electio vt citi⁹ ꝓuideat
eccl̄e viduate. q̄re imputādū sit maioꝛi pti capl̄i q̄ eli-
gīt viā extraordinariā 2 ꝑsistit ī ea. tñ negari nō pt̄ q̄n de-
cisio istius casus ꝓueniat cōibus regulis iuris. ħ potuit
emanasse rōibus p̄dictis p̄sertim in fauoꝛē eccl̄e ne diu
remaneat sine pastoꝛe. 2 ħ facit ad alia. j. dicēda.

¶ Tercius casus q̄ postulātes faciunt duas ptes. ħ postula-
tus ignoꝛātib⁹ postulātibus erat indign⁹. 2 tūc dz re-
probari postulatio. qr facta de indigno. 2 etiā electō a t̄cia
pte vel mīoꝛi nō dz ħ casu ꝓfirmari. q̄a cū due ptes
postulātes nō sint ꝓuate tota pt̄as capl̄aris nō remānsit
ī eis. vt ī. d. l. nulli. 2. l. plane.

¶ Quart⁹ casus ē q̄ oēs
postulātes aut maioꝛ ps postulauit scienter indignū. 2
elect⁹ a t̄cia pte ē idone⁹. 2 tūc dz electio ꝓfirmari vt ħ ī
fi. lr̄e. 2 istius casus ē difficile videre cāz q̄re confirmet
electō facta a t̄cia pte vel mīoꝛi cū vt sup̄. dixi ī t̄cia p-
te nō ē aliq̄ potētia capl̄ar̄.

¶ Blo. fi. quā multi nō hnt
q̄ ē sup̄ ꝛbo ꝓfirmes. sentit 2 bñ iudicio meo q iō ꝓfir-
mat ħ casu electio. q̄a repit̄ facta a maioꝛi pte illoꝝ q̄
habebāt ius eligēdi. vide Jnno. ħ 2 licet ħ exp̄sse ñ col-
ligat ex lr̄a cum tex. ī hoc nō reddat rōez. colligit tñ ta
cite ex computatōe quā sup̄ feci. nā electoꝛes erāt. xvj.
2 potuerūt ignoꝛātes postulātes ad plus erāt. xxxij. ma
ioꝛi pte postulantiū postulātes sciēter indignuz nō po-
tuerūt ignoꝛātes esse vltra. xv. qr ad minus. xvij. postu-
lauerūt sciēter indignū aliter ipi fecissent maioꝛē ptem
ex. xxxij. repit̄ g̃ hoc casu electio facta a maioꝛi pte oīm
qui habebāt ius eligēdi. qr postulātes sciēter indignuz
sūt ꝓuati. vt ī. c. j. sup̄ de postu. ꝓla. remānsit g̃ tota pt̄as
penes alios ex q̄b⁹ electoꝛes erāt plures numero cū cēt
xvj. vñ decisio huius casus ꝓuenit coībus regulis iuris
Sed dubium est 2 sit iste q̄ntus casus vltra tex. maioꝛ
ps duaꝝ ptiū postulantiū postulauit sciēter indignū. ħ
illi qui postulauerūt ignoꝛāter sunt plures nūero q̄ eli
gētes. pone exemplū ex t̄minos lr̄e q ex. xvij. q erāt ī ca
pitulo dū elegerūt. x. postulauerūt indignū ex q̄b⁹ ma-
ioꝛ ps sciēter postulauit ita q ignoꝛātes saltē erāt q̄tuo
oꝛ q̄ sunt numero plures q̄ duo q̄ elegerūt. nūq̄d isto
casu debeat ꝓfirmari electio exq̄ postulatio fuit facta a
duabus ptib⁹. 2 maioꝛ ps postulauit sciēt indignū. Jn
ño. dicit q isto casu sunt reprobāde electō 2 postulatō
cū electio nō sit facta a maioꝛi pte ius hñtiū. vel ꝑm eū
pt̄ dici q abiecta subtilitate stādū sit simpl̄r ꝛbis hui⁹
lr̄e. q̄si dicat q sit electio ꝓfirmāda cū text. ħ simpl̄r di-
cat electōem ꝓfirmandā. cū maioꝛ ps postulātiū postu-
lauit sciēter indignū. qd̄ tñ vī absurdū ꝑm Lōpost. q̄a
sequeret ꝑm istū vltimū intellectū q si ex. xl. postulāti-
bus vn⁹ solus elegisset 2. xxj. postulassent sciēt indignū
q electō vnius ꝓfirmaret ī p̄iudicium. xxj. q̄ postulaue
rūt ignoꝛāter indignū. pōt tñ dici ꝑm eū q tūc ignoꝛā-
tes faciūt electōz reꝛci cū ꝓstituunt numeꝝ duplū ma-
ioꝛē respectu eligentiū. 2 ita recitādo trāsiuit simplicit
Jo. an. Do. an. vīvelle nō curandū q electoꝛes ħ casu
sint pauciores numero. q̄a exq̄ maioꝛ ps postulantium
peccauit. ptās em̄ accrescit oībus tū ignoꝛāter postulā-
tib⁹ q̄ eligētibus. 2 sic electoꝛes sunt vlt̄ t̄cia pte babi-
to respectu ad p̄tatē q̄ eis accreuit.

¶ Adūte qr ħ cēt ex
tēdē scdm casū p̄dictū vt electio sp ꝑferat qñ postulā-
tes nō constituūt duas ptes. quod etiā sensit Lōpost. ħ
ꝓfecto nullo iure ꝓbat ħ. nā iste tex. fundauit se super
maioꝛi pte sciēt postulātiū indignū bñdo respectū ad
ꝓputatōz sup̄ factā q̄a electoꝛes remanebāt ꝑs nume
ro respectu oīm apd quos residet p̄tas. ideo electō de
bet ꝓfirmari p cōes regulas iuris q̄ nolūt neq̄ electōz
neq̄ alia vniūsitatis negocia hāe vim 2 effectuz nisi ex-
plicent a maioꝛi pte. nec ob. id qd̄ dictū fuit in scdo ca-
su. qr cū ille sit extorbitās a iure nō debet ad alios casus
trahi vbi saltē nō est oīmoda 2 eadē rō. qr aliter nō dz
ius correctū extēdi. vt in. l. q̄ ꝛ. ff. de legi. 2 p glo. ī. c. j. d
tēp. or. li. vj. pcedit em̄ casus scdus qñ a pncipio postu
latio nō fuit facta a duabus ptib⁹. ħ qñ postulatio fit
a pncipio a duab⁹ ptib⁹ licet iuris fictōe illi q postu-
lauerūt scienter indignū nō debēt ꝓputari in numero. tñ
negari nō pt̄ q̄n in facto in pte postulātiū ꝓcurrāt due
ptes. iō nō dz admitti electō facta a t̄cia pte cū habeāt
i oppositū ꝓdictoz duaꝝ partiū saltē ī facto. nā i multis
casibus iuris cōsideraf numerus in solo facto cōsistens
licet nō sic quo ad iuris effectū vt ꝓbat ī cle. qd̄ circa. d
elec. 2 in. c. indēnitatibus. §. ij. eo. ti. lib. vj. merito aliud
dz esse ī electōe qñ repit̄ facta a maioꝛi tercia pte habi
to respectu ad oēs de vniūsitate q̄ postularūt q̄s qñ ē fa
cta a maioꝛi t̄cia pte fictōe iuris 2 nō q̄ ad veꝝ numeꝝ.
2 hāc ptē sensit Jo. cal. ħ dicēs 2 bñ iudicio meo q nū-
q̄s electō facta a maioꝛi pte capl̄i dz confirmari nisi qñ
ꝓcurrit cū postulatōe q̄ a pncipio n̄ fuit facta a duab⁹
ptibus nūero. Et ex ħ etiā infert ad. vj. casum sat̄ etiā
dubitabilē. pone q postulatio fuit facta a duab⁹ ptib⁹
minoꝛ ps postulauit sciēter indignum. maioꝛ ꝛbo igno-

rāter nūquid electio sit ꝓfirmāda: ista tex. vī tacite a Jo. rio innuē q nō. qr dicit electōes confirmādā qñ maior ps postulantiū postulauit sciēter indignū. sec⁹ si minor ps postulauit sciēter indignū. z istud ar. a ꝯrario sēsu optie pt̄ ꝓcedere qñ maior ps ignorās facit duas ptes eligētiū. puta si ex. xij. habētib⁹ ius eligēdi duo seu tres postularūt sciēter alij numero. vij. postularūt ignorāt ß casu nō est equū q confirmet electio duox cū remaneāt circa ignorātes due ptes respectu eligentiū. Sed dubium ē qd si ignorātes nō faciāt duas ptes respectu eligentiū nūquid debeat electio ꝓfirmari: dicit Jo. an. posse dici q sic p id qđ dr̄ i casu scđo. nā vbi postulatō nō fuit facta etiā ꝺ idoneo a duab⁹ ptibus p̄fert electō vt ibi ß potius p̄ferēda ē ß casu electio cū postulatō sit facta de indigno nec repiat facta a duabus ptibus cū nō debeant ꝓputari i numero illi q sciēter postularunt Vel pōt dici ꝙm eū standū esse simplr ꝺbis hui⁹ lr̄e cū quit nō ē electio ꝓfirmāda. z p ß facit qđ nō. Innoc. z Cōp. q dixerūt p̄natos ꝓputādos i illa electōe exq̄ p uationē incurrūt. qsi dicat satis esse q ista postulatō fuerit facta a duab⁹ ptibus. ß certe ista cōsideratio ñ ē bona. qr si isti p̄nati ꝓputarent i numero ad effectū repellēdi electōz factā a t̄cia pte eodē mō z pari rōne deberēt cōputari i nūero qñ maior ps postulauit sciēt indignū. z tñ ß ē falsū. qr ꝑualet electio facta a t̄cia exq̄ maior ps postulauit sciēt indignū. vt ē i tex. Do. an. p dicio meo. dixit em q qñ mior ps duar ptiū postulantiū postulauit sciēt indignū. p̄tas istox accrescit aliis q rito reijcit etiā electio. qr repit solū facta a t̄cia pte. sed qñ deliqt maior ps postulātiuz tūc p̄tas illox accrescit pit oib⁹ tā ignorāter postulātib⁹ q̄ eligētib⁹ cū ñ repiatur potētia capl̄aris i alia pte tm̄ exq̄ maior ps deliqt. vñ electio ꝺtute p̄tatis sup̄uenientis ex delicto alioꝝ repit facta a maiori tercia pte. z ß ē sua intētio licet p ꝺba magis obscure ꝓlata. ß vt dixi nō placet mihi ß ꝓsideratio. qr cū oēs sint i capl̄o et eodē cōtextu eligūt seu postulāt nō apparet rō q̄re p̄tas delinquētiū nō accrescat oib⁹ sil̄i oi casu. p̄ferti qñ p⁹ saltez p mōtū fuit ꝓnūciata postulatio. nā ilico p̄tas accreuit aliis nō delinquētibus in⁹ nō. i. c. ꝙgregato. j. e. z ideo dicas vt etiaz sensit ß Cal. q electio nūq̄ ē cōfirmāda. nisi sit facta a maiori ꝑte oim q̄ nō deliquerūt. vñ si ignorātes qui postularunt remaneāt plures numero q̄ß sint eligentes dz reprobari electio z postulatio. licet ignorātes nō cōstituant duas ptes. nec ob. qđ bz̄ i scđo casu. qr vt dixi cū exorbitat a iure nō dz extēdi. ß solū ꝓcedit qñ a principio cōputat⁹ oib⁹ vocib⁹ postulatio nō fuit facta a duabus ptibus. z tūc electio facta a maiori t̄cia pte q̄ ē vere maior t̄cia nō solū q̄ ad iuris effectū ß etiā q̄ ad factū nisi a maiori pte capti seu hñtiū ius capitulādi. debet em restringi ius nouū q̄ntū fieri p̄t vt munus corrigat cōes iuris regulas q̄ß fieri possit. vt i regula odia. de reg. iur. li. vj. z in. l. p̄cipimus. in fi. C. ꝺ appel. z ex p̄dictis habet clare intellectus huius. c. z mā. ¶ Jn glo. i ꝺ. p̄sumptō ne i fi. tene mēti hāc glo. q approbat⁹ ad dignitatē epāle nō p hoc cēset approbatus ad archiepāle vel maiorē Et sic habes ex glo. q maior idoneitas req̄rit in archiepo vel p̄iarcha q̄ß in epo. p ß qr ista habēt ampliorez iurisditōz cū archiep̄s habeat sub se plures epos. p̄iarcha habet sub se plures ꝓuincias. z sic plures epos z archiepos. ep̄s autē solū p̄est dioc. z vbi maior imminet cura ibi maior idoneitas req̄rit. ar. in. c. cū i cunctis. in ꝓuin. s. e. z in. c. cū sit ars artiū. de eta. z q̄li. z p hac opi. glo. vide quod nō. Jnno. i. c. venerabilis. de excep. vbi dicit q approbatus ad aliq̄d intelligit approbat⁹ ad illa vbi eadē requirit idoneitas p̄sonaꝝ. secus vbi maior ad idē vide quod bz in fi. in. l. relegatoꝝ. in fi. ff. de inc. dic. z releg. Vel solue scđo ex glo. ꝙm doc. qr potui iste ep̄s effici indignus post ꝓmotionē ad ep̄atum. ¶ Ex q nō q ꝓmouēdus ad aliā dignitatē etiā ꝑsilez prioꝝ debet examinari ꝓpter indignitatē q̄ potuit sup̄uenire ex postfacto. nam vt dicit p̄s. Ex adipe ꝓcedit iniq̄tas. et vide pulcr̄ tex. Hiero. ꝺ platos q affluūt diuitijs in. c. eccl̄iaꝝ ꝓinceps. xxv. di. vel tercio vbicūq̄ adijcit seu vnit gradus cū possit opponi exceptō dz fieri examinatio ꝙm doc. z nō bas solutōes. qr faciunt ad multa ꝛc.

In ꝓpo defectu. Si illi ad q̄s spectat electō negligunt eligere p̄latū cathedralis vel regular⁹ ecclesie infra tres mēses ꝓximus sup̄ior eccl̄am ordiabit. q si infra alios tres menses nō fecerit canonice puniet. h. d. Et primo ponit constitutōis causa. scđo constitutio ibi statuimus. Et ß lr̄a quatuor facit. nā primo statuit t̄ps electōi. scđo priuat negligētes ibi infra qđ. tercio ad sup̄iorem ꝺuolvit ibi ac ip̄a. quarto punit sup̄iorē si negligit ibi. is ꝛo. ¶ Nō p q p̄latus eccl̄ie compatur pastori. ꝺemō autē lupo rapaci. iste em conat deuorare z invadere gregē dñi. p̄latus aūt tenet pascere. scz spūaliter. iuxta illud euangelicū. pasce oues meas. s. e. c. significasti. z de multis noibus ꝺemonis nō. s. de sum. tri. c. j. ¶ Nō scđo duo mala q̄ cōtingūt ex defectu pastoris imminet periculū aiabus z eccl̄ie circa facultates suas. ¶ Nō tercio ibi eccl̄a viduata. q eccl̄ia carēs pastore dr̄ vidua. p hoc. c. ij. j. de trāsla. p̄la. nā z mulier dr̄ vidua cuius maritus mortuus est. vt i. c. vidua. xxxiij. di. si autē nō habet vir dr̄ vacās ꝙm Jo. an. all̄. glo. in. c. pe. xcij. di. Sed tu dic z melius q vacās capit pro vidua. ita exponit glo. in. l. qui cetu. ff. ad. l. iul̄. ꝺ vi pu. vñ mulier q̄ nunq̄ß habuit maritū ex etymologia vocabuli p̄t appellari vidua. dr̄ em vidua q̄i sine viduitate. sicut vecors sine corde. vt dicit tex. in. l. malū i. §. vidua ff. ꝺ. sig. sed ex cōi vsu loquendi solū appellat vidua. cuius maritus mortuus est. sic intellige dictū. c. vidua. vñ si hodie in aliquo statuto fieret mētio de viduis intelligerē de relictis mortuis maritis. quia cōis vsus loquendi in omni dispositōe p̄fertur ꝓprie significationi vocabuli. vt in. l. libroꝝ. §. quod tñ cassius. ff. de le. ij. z i. l. cū delationis. in. §. asinā. ff. de fun. instru. nō. Bar. i. l. omnes ppli. ff. de iusti. z iure. z vide bo. glo. i. c. nōnulli. de rescrip. z qđ ibi dixi. z facit. c. ex lr̄is. de spō. ¶ Nō i ꝺ. statuimus. z tene semp menti q trimestre t̄ps ad eligendū seu ꝓuidendū solū habet locū quo ad p̄latū ecclesie cathedralis vel regularis. in alijs ꝺ. p̄latis q̄rumcunq̄ eccl̄iaꝝ vel dignitatū dat semestre. z in eis habet locum. c. ij. j. de cōcess. ꝑben. nā q maius est periculum in eccl̄ijs cathedralibus z regularib⁹ cuz ipsaꝝ eccl̄aꝝ p̄lati sint veri pastores fuit necesse citius occurrere vacatiōi z deputare t̄ps ad ꝓuisionē faciendā. ¶ Nō ibi iusto impedimento cessante. q t̄ps p̄fixum electioni nō currit impeditis. vñ cōdudūt doct. ß z bñ p istū text. q nō est opus petere restitutionē i integꝝ si impedimentū durauit vltra tres mēses. vñ reiecta distinctōe q̄rūdā cōiter tenet q sine impedimentū ꝓueniat a ꝓncipio siue post inchoatū trimestre semp impedit cursū t̄pis. z p ß facit. c. q̄ diuersitatē. j. de cōcess. ꝑbē. vbi idē ꝓbat i t̄pe p̄fixo ad conferēdū. Quid aūt in t̄pe statuto patrono ad p̄ntandū nunq̄d currit ipi patrono impedito vel ignorāti, dic vt dixi in. c. ij. z. c. cū ꝓpt. de iurepa. ¶ Nō ibi ꝺuoluat. q negligētes eligere infra trimestre ꝓuātur ipo facto potestate eligendi p ea vice. vñ ß nō req̄rit aliq̄ sn̄ia. ß ex iur̄ dispositōe fit ipo facto hec ꝺuolutio. p ß. c. q̄ß q̄ß. eo. ti. li. vj. Et p ß dixerunt ß doct. z bñ q si elapso trimestri electores eligunt. et sup̄ior ad quē facta est ꝺuolutio ipsa electione nō cassata aliū eligit ñ valet electio facta p electores. z ē nulla post ꝺuolutōz p̄tātis ad sup̄iorē. p quo vī tex. i. c. fi. de sup. neg. p̄la. z facit. c. licet. eo. ti. secus esset si nō essent p̄nati sed p̄nādi p sententiā. valeret em electio attētata añ sn̄iaz ꝓuatiuā. vt dicet. j. c. ꝓx. ¶ Nō ibi ad eū q ꝓpio

&c. q̄ in eccl'a etiã cathedrali fit ꝛeuolutio in casu negligẽtie pl̃atis puidẽdi nõ ad papã ꝫ ad primũ supiorem olim aũt fiebat ꝛeuolutio ad papã in eccl'a cathedrali. vt in. c. cũ dilectus. de ꝓcess. pbẽ. hodie secus vt h̃. qđ tñ restringit' ad casũ negligẽtie. in alijs aũt casibꝫ fit ꝛeuolutio ad papã. vt in. d. c. q̃ꝫ q̃ꝫ. vbi bo. tex. ¶ Nõ ibi vltra tres mẽses. q̄ tantũ tp̃s hz supior ad quẽ fit pl̃at' ꝛeuolutio quaotũ hñt p̀mi electores. ꝛ idẽ obseruat' in semestri p̃fixo in puisionibꝫ aliaꝝ eccl'aꝝ. vt in. d. c. licet. de sup. neg. pla. nã surrogat' oz cẽseri eodẽ iure cũ alio i cuius locũ surrogat'. hinc ẽ q̄ tenet' eligere ꝛe illa ecclesia et hoies illius q̃litatis sicut tenebãt' eligere primi electores. vt ẽ tex. nõ. in cle. j. de sup. neg. pla. ꝛ facit tex. h̃ i verbo de pson̄a idonea ipsius q̃dẽ eccl'e &c. vñ sicut p̀mi electores ꝛebẽt eligere pl̃atũ de gremio ipi⁹ eccl'e si ibidẽ repiatur idoneus. vt i. c. nullus. lxj. di. ꝛ i. c. q̃ꝫ sit. xviij. q. ij. legit'. ꝛ nõ. s. e. cũ inter canonicos. itaꝛ supior ad quẽz fit ꝛeuolutio vt hic. ¶ Nõ vltimo ibi canonice ordinare. q̄ supior ad quẽ fit ꝛeuolutio nõ teneat' p̃cise eligere sicut primi electores. sed põt puidere eccl'e de pastore. ꝛ sic ꝓcedere p viaz puisionis. puidẽdo eñ eligit ꝛ cõfirmat. habet eñ iste supior electionẽ iure ꝛeuoluto ꝛ ꝓfirmationẽ iure ꝓprio. vnde exq̄ in eũ sũt iste pl̃ates pt̃ eas explere vnico actu. nã puisio habet vim electionis ꝛ cõfirmatõis. vt nõ. Innoc. i. c. cũ olim. de cã pos'. et ꝓpri. pbat aũt p̃dicta iste tex. i ꝛbo ordinare qđ sonat in puidere. vt i. c. j. de iurepa. doct. tñ h̃ reuocant in dubiũ nunq̄d iste supior teneat' prius eligere iure ꝛeuoluto sicut tenebant' electores. ꝛ postmodũ confirmare iure ꝓprio. ꝛ quidã tenuerũt q̄ sic p̃sertim eo casu q̄ electores tenebant' electionẽ factã p̃tare patrono. vt i. c. cũ terra. s. e. vt aliq̃ honorificẽtia reseruet' patrono in ipa electione nõ eñ h̃ possent obseruari si supior ꝓcederet p viã prouisiõis. ꝛ hãc opi. tenuit h̃ egi. ꝛ pe. s. eo. cũ inter. ꝫ Compo. tenuit ꝛ̃ñ in. c. cũ inter. p̃al. ꝛ idem Inno. ꝛ ¶ Hosti. s. Jo. an. dixit h̃ primũ dictũ eẽ verũ. ꝫ scdm obseruat'. Vel ꝑm eũ pt̃ dici ꝛ melius q̄ optio dat' su prior p quẽ modũ velit ꝓcedere cũ iura faciant mentionẽ de vtraq̄ via. ꝛ optime facit. c. si post q̃. in fi. j. e. li. vj. ꝛ in. c. si compromissari⁹. e. ti. ꝛ li. et videt' tex. h̃ in verbo ordinare. et ita trãseunt h̃ coiter doc. tu vide qđ dixi in. c. cãm q̄. ꝛ in. c. cum int' canonicos. s. e. ꝛ glo. in cle. si de bñficio. de pbẽ. ꝛ p do. d ro. dec. ccl v. Et posset in hoc congrue distingui q̄ aut pl̃as eligendi ꝛ confirmãdi spectat ad supiorẽ nõ ꝓprio iure. vtputa quia pl̃atẽ eligẽdi hz tanq̄ꝫ compromissari⁹ tunc p̀mo eligit ꝛ tanq̄ꝫ supior postea confirmabit. vt in. c. cum inter canonicos. sup̃. e. ꝛ ibi p glo. ꝛ in. c. vt circa. e. ti. lib. vj. vbi glo. etiã tangit tex. tñ in. d. c. cãm. videt' innuere q̄ etiã poterit procedere p viã puisionis. de q̃ vide qđ ibi dixi. Aut iste pl̃ates ptinẽt ad eũ iure ꝓprio licet alt'a cõpetat iure ꝛeuoluto. ꝛ tunc aut aliq̃d ꝛebebat obseruari p electores aũ ꝓfirmationẽ electõis. ꝛ hz prius eligẽ. q; ꝛebet obseruare id ad qđ p̀mi electores tenebãt'. vt i. d. cle. j. nõ eñ ꝛebet fieri h̃ ꝛeuolutio cũ p̃iudicio tercij alt's aũt vbi simplr̃ hẽbãt eligere seruari pt̃ opi. Jo. an. vt sit in optõe sua. ¶ Quero p ꝛeclaratõe tex. ꝛ predictoꝝ i q̃bꝫ eccleſijs hz locũ disp̃o hui⁹ tex. So. colligẽdo dicta Innoc. ꝛ doc. hic dic̃ q̄ hz locũ i eccl'ijs cathedralibꝫ. i. respectu p̀ncipalis p̃lati. s. epi. nõ aũt hz locũ i dignitatibꝫ seu i canonicatibꝫ ꝛ alijs bñficijs sit' i ipis eccleſijs cathedralibus. in illis eñ dat' semestre ad eligẽdũz seu puidendũ. vt in. d. c. q̄. de concess. p̃ben. ꝛ quod ibi dixi. p boc facit iste tex. i eo q̄ dicit. q̄ infra tres mẽses cathedralis eccl'a p̃lato nõ vacet ꝛ ibi ecclesia viduata. nõ eñ dz eccl'a vacare nec vidua nisi p mortem epi ipse eñ est spõsus nõ aũt alij hñtes ibidẽ dignitates inferiores. vij. q. j. sicut. ꝛ. c. q̄. de transla. p̃la. ꝛ h̃ tene. licet ¶ Host. dixerit q̄ de mẽte hz locũ etiã i dignitate inferiori q̃ ẽ i eccl'ia cathedrali post pontificalẽ si bona eccl'ie ꝛ epi sunt diuisa. q; solet esse liuor ꝛ inuidia inter epũm ꝛ capl'm. vñ timendũ ne illa dignitate vãcãte pastor cõuertat' i lupũ. ij. q. vij. ꝛcetero. ad fi. ꝫ tñ dictũ nõ seruat' de facto. vt dixit Jo. an. ꝛ bñ. et dic q̄ nõ cõgruit huic lr̃e. vt. s. dixi. Dubiũ ꝛo maius ẽ q̄ ad eccleſiã regulare. nã h̃ dicit Inno. ꝛ sequũt' doc. q̄ illa dz regularis q̄ ad istũ tex. i q̃ sunt clerici vel quersi sine ꝓprio vltimẽtes dummõ sit collegiata. qđ dictũ ex toto mihi non placet. nã cũ istud. c. ꝛeuiet a iure antiq̃. s. a. d. c. ij. de cõcess. pbẽ. dz stricte intelligi vt min⁹ corrigat' ius antiquũ q̃ꝫ fieri possit. vt in. l. ꝓcipimus. i fi. C. de appel. p̀pe aũt illã eccl'a dz regularis q̃ hz regulã approbatã ita q̄ saltẽ clici seu ꝓfiteãt' tria substantialia cuiuslibet religiõis de quibꝫ in. c. cũ ad monasteriũ. j. de sta. reg. alias antez si nõ pfitent' illa tria licet aliqđ illoꝝ triũ ꝑmittãt nõ dicunt' ꝓprie hẽ regulã sed potiꝰ modũ viuẽdi. vt dicit glo. nõ. i cle. j. de reli. do. ꝛ i cle. ij. de sen. ex. ꝛ tene mẽti illas glo. ꝛ vide qđ dixi sup̃ Rica. de regu. p̃terea h̃ propbo rõne in eccleſijs regularibꝫ ꝓprie sumpt' hz prelat⁹ maiorẽ pl̃atẽ ꝛ subiectos q̃ꝫ hẽat p̃lat⁹ eccl'e secular' nã correctio regulariũ ptinet primo loco ad pl̃atũ. vt i. c. quãto. ꝛ qđ ibi nõ. de of. or. sed prelat⁹ sclaris regulari ter nõ impedit se de crimibꝫ clericoꝝ. ꝫ pl̃as ptinet ad epm̃. de quo vide quod plene dixi i repetitõe. c. si q̃s cõtra clericũ. de fo. ꝓpe. ꝛ aliq̃ in. c. cũ ꝓtingat i lec. e. ti. vñ mortuo prelato regularis dz eccl'a carere pastore et vidua cũ dispõ ꝛ correctio ptinet ad illũ prelatũ. secus in prelato eccleſie nõ regularis. hic dixit glo. i. c. q̄ resistit rj. q. iij. q̄ monach⁹ tenet' magis obedire abbati suo q̃ꝫ epõ loci. quod intellige vt dixi i. d. c. quãto. ꝛ hẽt locũ iste tex. i prelatis p̀ncipalibꝫ eccleſiaꝝ regulariũ quocunq̃ꝫ noĩe nuncupẽt'. nã quedã monasteria regunt p abbates. q̃ dã ꝛo p ꝓpositos vel sikes. ad h̃. c. i singulis ff. de sta. reg. Et dixit Cõp. tex. ꝓcedere siue electõ ptineat ad collegiũ. siue de iure sp̃ali ptineat ad aliũ superiorẽ. puta abbatẽ vl' aliũ dum tñ tractet' de prelato ꝑpetuo secus si esset prelatus quẽ abbas poneret et ꝛeponẽt p suo libito. ꝛ i hoc nõ videt' ei tũc ꝛpetere semestre tp̃s facit cle. q; regulares. de sup. ne. prela. Jtẽ nõ hz locum iste tex. i prioratu ꝛ in alijs officijs q̃ sunt i monasterio licet i illis suppleat' negligẽtia prelati abbatis p illud. c. q̄. de ꝓcess. prebẽ. ꝛ vide tex. in. d. cle. q; regulares. ꝓcedit ẽñ iste tex. i p̀ncipali p̃latura ipsi⁹ eccl'e regularis. ꝛ p h̃ dic ñ ꝓcedẽ dictũ ff. post. i eo q̄ dicit istũ tex. ex mẽte hẽ locũ in oĩbꝫ eccleſijs exemptis. nã h̃ ẽ diuinare et ampliare t'minos lr̃e q̃ solũ puidet i prelatura eccl'ie cathedralis ꝛ regularis. ꝛ ita sentit Jo. an. h̃. ꝛ optime facit ad ꝓclusionẽ p̃dictã. qđ nõ. p glo. in. c. se. puto tñ q̄ vbi ꝛe iure spãli prelat⁹ eccl'ie collegiate licet secularis hẽt iurisditõz gnãlem sicut abbas i monasterio q̄ tũc talis eccl'ia compbẽderet' ex idẽtitate ratõis. quod sentit glo in. d. c. se. ¶ In glo. j. ibi nihil addit' dic q̄ h̃ cõstitutõ addit ad ius antiquũ. primo respectu ꝛeuolutionis fiẽde ad superiorem. Jtem quo ad eccleſias regulares vt idẽ tempus sit p̃fixum ordinationi eccleſie regularis ꝛ cathedralis. ¶ In glo. i verbo iusto impedimẽto ibi ꝫ si papa interdiceret eccleſiam &c. intellige q̄ interdicat nõ simpliciter. quia tũc nõ currẽt tẽpus. secus si simplicit' interdixit ne eligerẽt sine sua licẽtia. quo casu currit tẽp⁹ nisi petãt licẽtiam eligẽdi. vt nõ. in. c. fi. j. eo. ¶ In eadẽ glo. ibi sed nunquid ẽ hic necessaria protestatio. intellige in casu proxime dicto. ꝛ dic q̄ si non potest haberi superior ꝛebet fieri protestatio. vt i. c. pastoralis. de offi. ordi. ¶ In glo. in ꝛbo ea vice. in fi. nõ glo. q̃ cõmunit' tenet'. ꝛ vide glo. q̃ videt' huic concordare in. c. si electio. j. e. li. vj. ꝛ vide quod plenius dixi i. c. cum vintonien. sup̃. eo. quidam autẽ exponunt ea vice. i. in tota illa vacatione. sed dictum glo. verius ꝛ cõmune hic p illud. c. cum vintoniensis. ¶ In glo. in verbo consilio in fi. tene mẽti glo. ꝛ nõ tradas oblivioni. nã ex ea potes capere vnam regulam. q̄ in expectãtibus ad pl̃atum iure ꝛeuoluto non tenet' de necessitate habere

ꝑsensum aut ꝑsiliū capli sui. ꝫ de honestate ꝺz reqre-
re ꝑsiliū. z hāc ptē sensit ꝫ etiā Inno. z ꝑ ꝫ fac iste tex.
vbi in ꝺuolutōe ptātis nlla fit mētio ꝺ ꝑsilio capli sed
solū fac mētōz ꝺ supiore. ad idē. c. ꝓꝓ. j. e. li. vj. vbi so
lū fit mētio ꝺe supiore. nūqd aūt isto supiore negligen
te ꝓuidere infra tres mēses ꝺuoluat ptās ad capl'm
suū vel ad aliū ꝓmū supiorem. dic q ad ꝓmuz su-
piorem. qz ī his q̄ ꝑtūt plato iure ꝺuoluto fit ꝺuo
lutio ad supiorē z nō ad capl'm suū. vt ꝓbat. in. c. lz. et
c. fi. ꝺe sup. neg. pla. dixi ī. c. ij. ꝺe cōces. pben. z in. c. cuz
in cūctis. §. eo. vñ intellige istū tex. q iste supior cano-
nice puniet nō solū in ꝺuolutōe ptātis ꝓ iura ꝓdicta ꝫ
etiā arbitrio supioris. vt sentit hic Hosti. ¶ Jn glo. fi.
in fi. ibi ꝓpter ꝫ casset electio. vult ergo q licet metro-
politanus seu supior ad quē ꝺuoluta est ptās teneat
eligere ꝑ ꝺe gremio illius eccle. tñ si ꝫ nō fac nō ꝓpter
hoc ꝺz electio ipsius cassari. Hosti. tenet ꝯriū canoni
cis ꝓdicētiby. mouet qz iste tex. ꝺuoluit hāc ptātem cū
hac limitatōe vt pri⁹ eligat ꝺe gremio illius eccle si ibi
repit idoneus opi. tñ glo. seruat ꝯm Jo. an. z ꝺic Cō-
pos. papam ita sibi rñdisse. mihi tñ inspecto mero iure
placet opi. Hosti. z adduco bo. tex. in. c. nullus inuitis
lxj. di. vbi ꝺicitur q clerici seu canonici pñt talē plātū
renuere si nō est ꝺe ꝓprio gremio qz fit eis ininria exq̄
inter eos repit idoneus. Nec ob. si ꝺicatur q capl'm ꝫ
idē ꝺz facere vt. §. ꝺixi. z tñ valet electio si eligūt extra
gremiū. vt in. c. cū inter. §. eo. gīdē ꝺicendū in supiore
ad quē facta est ꝺuolutio. ꝺico. n. aliud in capto cū ꝫ in
supiore. qz capl'm pōt renūciare fauori canonicoz vt
ꝓprio qd nō pōt superiores. ar. c. si diligēti ꝺe fo. compe.
¶ Sed ꝯ ꝫ z ꝯ tex. op. videt. n. q ꝺe eadem eccl'ia nō
possit eligi aliqs in prelatū cū oēs ꝺeliquerūt in non eli
gēdo infra tps pfixū. So. ꝺicit Inn. q forte aliq̄ erāt
abntes. Jtē potuit esse q aliqui ex pntiby noluerūt eli-
gere ꝓpter metū vel aliā iustā causam. z sic sentit q illi
qui fuerūt in mera negligētia tanq̄ negligentes ꝺelin-
qntes nō pñt eligi. ꝫ ꝯrium sensit ꝫ Hosti. ꝺicēs q eti
am cessantes eligere sine causa nō ꝺicūt ꝺelinquere cū
solū ꝯtēnant ius ꝓprium. vel ꝺic q ꝑsupposito q isti aliq̄
tenus ꝺeliquerūt tñ sufficit pena hic statuta. vt ꝫ sub-
ꝺicit in glo. nec omne ꝺelictū priuat ptāte eligendi pas
siue. vt le. z no. in. c. sicut. j. ꝺe iureiur. z in. c. florentinū.
lxxxv. di.

Abbas.

Q Via propter. Per aliquā ꝺ tri
bus formis ꝫ ptē
tis. s. scrutinij ꝯpromissi z inspiratōis. pcedi ꝺe
bet ad electionē in eccl'ijs cathedraliby. al'r electō cele
brata nō valet z ꝯtra facientes priuandi sunt ea vice
ptāte eligendi. h. ꝺ. vsq̄ ad. §. illud. ī quo interdicit. p
curatorē in electōis negocio ꝯstitui nisi ꝯcurrāt ibidē
cōtenta. z ꝫ vsq̄ ad. §. electōes. ibi ꝛo vsq̄ ad fi. pōci-
pit electōnes solēniter publicari z clādestinas reproba
ri. hoc vult in effectu vsq̄ ad fi. z est ꝺecre. multum fa
mosa z ꝑncipal'r in ti. Et diuidit tota ꝑncipal'r in duas
ptes. Jn prima ponit ꝯstitutōis causa. Jn scꝺa ꝯsti-
tutio ibi statuim⁹. z illa scꝺa ps subdiuidit in tres. naz
primo tria ponit principal'r statuta. z scꝺa ps ibi illud.
tercia ibi electōnes. z iteꝝ illa scꝺa statuim⁹ subdiuidi-
tur in. v. ptes. Nam ꝑmo ponit formā scrutinij in ele-
ctionib⁹ celebrandis. scꝺo cōpromissi. tercio cassat ele-
ctiones al's factas. quarto excipit ī qua exceptōne in-
cludit formā ꝺiuine inspiratōis. quito eligentes ꝯ for
mas supᵖ scꝑtas mādat ꝑuari. scꝺa ibi vl saltē. tcia ibi
aliter. quarta ibi nisi. qnta ibi qz ꝛo. Et qm̄ iste tex. in
effectu ponit qnqz. nā ꝑ ꝓsequit formam scrutinij vsq̄
ad ꝛ. vel saltē. scꝺo ponit abinde vsq̄ ad ꝛ. nisi formā
cōpromissi. tercio ponit vsq̄ ad ꝛ. electōnes ꝓcurato
rē cōstitui. qrto ponit vsq̄ in ꝛ. in scriptis redacta ca-
sum in quo scriptura est ꝺe suba act⁹ vt melius ꝺecla-
retur. j. qnto vsq̄ ad fi. reprobat electōes clamdesti-
nas. Procedā ꝑ clariorī itellectu expediēdo quālibet
ptē ꝺ se. ¶ Et ꝑ. ex ꝑma pte no. ibi qs qꝺē. q añ istud
c. nō erat a iure ꝓdita aliqua forma subalis eligēdi ꝫ
q̄sq̄ conabat ī uenire nouā formā. vt colligit ex ꝓncipio lre. z hec ꝯsideratio facit vt in electōiby inq̄by ne-
cessario ñ sit seruāda forma hui⁹. c. possit ꝓcedi absq̄
aliqua forma. inquib⁹ aūt electōniby sit necessario ꝫuā
da forma h⁹. c. ꝺicā. j. post glo. j. ¶ No. scꝺo ibi pñti-
bus oīby. in quoz pntia seu a quiby ꝺz electō celebra-
ri. nam illis pñtiby qui ꝺebent z volūt z pñt cōmode in
teresse. Et vtit tex. ꝛbo ꝺñt vt excludat illos q̄ ꝺe iu-
re nō ꝺñt interesse electōni lz sint ꝺe collegio seu cano-
nici eccl'ie. vt sunt excōicati z suspēsi. vt in. c. cū ꝺile-
ctus ꝺe ꝯsue. z in. c. cū inter. §. eo. z ꝺixi. §. eo. illa. Jtem
excludūt q̄ non sunt in sacris ꝯstituti. vt in cle. vt bi q̄
ꝺe eta. z quali. Jtē excludūt ūnpuberes z irregulares.
vt in. c. ex eo. j. eo. li. vj. z in. c. is q̄. ꝺ seu. ex. eo. li. z cōsi-
miles ꝑsone inhabiles ad eligēdū. Jncludūt aūt tacite ꝓ hoc ꝛbum ꝺñt qui ꝺe iure ꝺñt interesse. vt sūt ha
bentes vocē ꝺe iure cōi vel spāli. vt in. c. j. §. eo. z ī. c. cū
eccl'ia sutrina. j. ꝺe cā pos. z ꝓprie. Scꝺo reqrit q vēit
interesse. Ex quo ꝛbo no. q illi q̄ nolūt interesse non
ꝺñt cōpelli nisi interfit eccl'ie. nam ꝑ interesse eccl'esie
poterūt cōpelli. qꝺ satis mihi placet. facit qꝺ le. z no. in
c. j. ꝺe his q̄ fi. a maio. par. ca. Ex ꝫ etiā verbo notāt hic
doct. q nolētes interesse nō ꝺñt cōputari ī nūero dua
rum partiū. nō ꝯ est necesse q ꝯgregent due ptes exq̄
aliqui faciētes duas ptes nolunt interesse. z ꝑ hoc vi ꝺ
bo. glo. in cle qꝺ circa ꝺe elect. que ꝺicit q illi qui voca
ti nolūt interesse nō ꝺñt in nūero cōputari. q ergo ꝺz
q ab initō ꝺñt due ptes vniuersitatis ꝓuenire. vt in. l.
nulli z in. l. plane. ff. qꝺ cuiusq̄ vniuer. no. ꝺz intelligi
saltē in electōnis negocio ꝺe duabꝰ ptib⁹ illoz q̄ volūt
z ꝺñt z pñt cōmode interesse. vt hic. z fac qꝺ plene di-
xi in. c. cū nobis. z in. c. in causis. §. eo. Tercio requirit
q possint cōmode interesse. z hec cōmoditas refert ad
vtilitatem eccl'ie z nō pson⁹ ꝫm doct. z bñ q̄ si nō pos-
sunt cōmode vocari ꝓpter nimiā distantiā pōt electio
sine illoz pntia fieri. z qñ nō pñt cōmode vocari vide
qꝺ ꝺixi in. c. coīā. §. eo. ¶ No. tercio ꝑncipal'r ibi qui
secreto z sigillati. casū in quo vota singuloz ꝺe vniū-
sitate ꝺñt exquiri in secreto z sigillatim. ergo regulari-
ter nō est necesse q in agēdis z explicandis ꝑ vniuersi-
tatē vota exquirant in secreto. ꝫ pōt quilibet votū su
um ꝺicere in cōi alijs audientiby lz sit vtile vt in secre-
to exquirāt vt liberi⁹ vnusq̄sq̄ possit volūtatē z iudi-
ciū suū exꝑmere. tñ si ꝫ nō fit tenet act⁹ cū ꝑale induc-
at ꝫ in electōis negocio. ꝯ regularit nō est necessario
obꝑuādū. ar. in. c. pnti. ꝺe ꝑben. li. vj. z hoc tene menti.
¶ No. qrto ibi in scriptis redacta. casum ī q̄ scriptura
ē ꝺe suba act⁹. vide plēs alios casus ꝑ glo. no. ī. c. j. ꝺ cē-
si. li. vj. Et collige ex ꝫ ꝑ locū a ꝑāli q regl'arit ī alijs
q̄ fiunt ꝑ vniū sitatē nō est op⁹ vt vota singuloz redi
gātur ī scriptt. ¶ No. qnto ibi maioz z sanioz ps q nō
valet electio nisi fiat ꝑ maiorē z sanioꝝē ꝓtem capituli
nō ꝯ sufficit sanioritas nisi etiā ꝯcurrat maioritas. naz
ꝺe natura istius copulatiue z est copulare vtrunq̄ ex-
tremoz principal'r. vt no. glo. in. c. q̄relā ꝺe symo. z su-
per rubrica ꝺe iuris z fac. igno. ff. lz Jnno. z min⁹ bene
hic seq̄ndo opi. suā in. c. scriptū. §. e. exposuerit ꝫ illam
dictionē z ꝑ ideſt. q̄i ꝫm eū sufficiat sanioꝝ ps vt sic iu-
ris fictōne illa censeat maioꝝ. ꝫ ꝫ est improbare istā li-
terā. z vide qꝺ plenius dicā in. c. ecclesia el. ij. j. e. z sen
tit Jo. an. hic qꝺ ꝑmo dixi vt illa dictio z stet ꝓprie. s.
copulatiue. c. j. ꝺe his q̄ fi. a maio. par. ca. z qꝺ ibi dixi.
¶ Circa istā ꝓtem ꝑmā q̄rit ꝑ in quib⁹ electōiby ꝯz lo-
cū dispositio h⁹. c. So. glo. j. instat z tandē ꝯcludit in
effectu q in electionib⁹ eꝑoz z alioz ꝑlatoz eccl'esia-
rum collegiatarz qui hñt generalē iurisditōnē in eccle-
sijs collegiatis. nā epi sūt ꝓprij sponsi eccl'iarz. vij. q. j.

sicut ꝛ isti alij prelati ratione generalis iurisditõis quã habent in collegiatis ecclesijs possunt quodammodo appellari sponsi.iõ ꝙ morte istor plator remanent ecclesie viduate ꝛ sine pastore.iste aũt tex.intẽdit puidere solũ ecclijs viduatis.vt ibi ecclie viduate.ḡ iferẽ ꝙ in electõib canonicor ꝛ in alijs dignitatib seu ꝓsonatib ecclie cathedral nõ hz locũ dispositõ hꝰ.c.quia ꝙ illor morte nõ remanẽt ecclie viduate cũ nõ sint sponsi ꝫ plati ꝑncipales.ꝛ in hãc ꝓtem videt cõiter inclinare doc. lz aliq ꝛ de quor nũero fuit Host.q̃ dixit istũ tex.habere locũ in omnib electionib beneficior spectantib ad collegiũ. Et ad tex.dñ facit mentõez de ecclesijs viduatis supplet seu d ministris destitutis. ꝫ hoc destruit istã lram ꝛ cõiter nõ tenet.nec est ꝓueniens ꝙ vbi agitur de modico ꝓiudicio seruet tãta solennitas ꝑsertim cũ nõ deficiat superior qui potent difficultatibus occurrentib ꝓuidere.ar.in.c.vbi piculũ in ꝑn.eo. ti.li.vj.ꝛ in.c.lz in fi.s.eo. Eodem modo reprobat cõmuniter opi. Rof.qui in quodã suo opere dixit ꝙ ħ.c. nõ habent locum in electõnib abbatũ q nõ sunt ꝓprie pastores ꝛ nomen sonat potius in solicitudinẽ q̃ꝫ in honorẽ.nam hoc est falsum vt dixit Jo.an.ꝛ ptz in c.officij.s.eo.vbi abbates dicunt pastores. Itẽ etiam abbatissa dicit habere dignitatẽ.vt ꝓbat in.c.indemnitatib.§.verũ.j.co.li.vj. Et facit in alio ille tex.i eo ꝙ voluit ponere specialitatẽ in abbatissa ex dispositõne noua. Jn electõe ḡ abbatũ seruanda est forma huiꝰ.c. ꝓterea electões abbatum equiparant in multis electõnib epor.vt in.c.cupientes post ꝑn.j.eo.li.vj.ꝛ placz mihi hec opi.vt dicamus ꝛcludẽdo ꝙ solũ in electionibus illor ꝓlatorum ꝙ quor morte ecclesia remanet viduata ꝛ sine pastore habeat locum dispositio hꝰ.c.nec arbitror ꝙ in qualibet ecclesia collegiata habeat locũ iste.tex. ꝫ optet ꝙ ꝑlatus hẽat iurisditionem generalẽ.vt sensit glo.put bñt abbates q̃ ꝑñt cognoscere de causis criminalib ꝛ ciuilib.ꝛ ꝙ ħ optime facit tex.i.c. ꝑce.vbi papa eq̃parat ecclias cathedrales et regulares ꝛ illas ꝑlatos appellat pastores.ꝛ ꝙ illor morte dic ecclesias viduatas.vñ ibi apte colligit ꝙ in hac materia nõ dz istud ꝛbũ viduata capi stricte.q̃ꝫ.n.ꝓprie solus eps dicat spõsus ꝛ marit.ꝛ ꝙ ꝛñs ꝙ ipi soli mortem dicat ꝓprie vidua eccl'ia. tñ ħ verbũ nõ capit ita stricte ħ.vt pz in.c.ꝑce.ꝛ cũ ħ decre.sit favorabil vt colligit ex ꝑn.c.cũ emanauerit.vt impedimẽta ꝛ picula eccleslar tollerent nõ dz multũ stricte intelligi.ad ħ qđ in fili dicit glo.no.in.c.fi.ꝛ in.c.sciãt cũcti.j.e.li.vj. In electionib ḡ alior beneficiator seu ꝑlator a suꝑdict sufficiũt singulares ꝛsensus illor d capitulo dũmodo ꝑstent in cõi.i.collegialr in ipso capl'o nec est de necessitate seruãda aliqua istar formar.ꝫ electꝰ simplicit a maiori ꝛ saniori ꝑte habebit ius.ad hoc vid bo.gl.quã tenementi in.c.sicut.j.e.li.vj.ꝛ facit quod no.glo.in.c. sicui.j.eo.ti.7.li.ꝛ tenemẽti illas duas glo. ¶ Quero scdo ꝓncipalr. nũq̃d forme hꝰ.c.necessario sint seruãde in postulatõe cũ tex.solũ faciat hic mentõez de electione. So.dic ꝙ duplex est postulatio.q̃dã minꝰ solennis ꝙ cꝰ admissionẽ nõ ꝛsequit postulatꝰ ius ꝑlaturę ꝫ habilitat vt possit eligi.ꝛ tũc nõ est seruãda dispositio hꝰ.c.cũ debeat seruari postmodũ in electõne fienda.exemplũ cũ postulat laicꝰ vt faciat se ꝓmoueri ad ordinẽ sacr vt possit eligi vel postulat monachꝰ ab abbate vt possit eligi. Quedã ẽ postulatio solẽnis ꝙ cuiꝰ admissionẽ ꝛsequt postulatꝰ plenu ius ita ꝙ admissio facta ꝙ superiorẽ hz vim electõis ꝛ ꝛfirmatõis.ꝛ tũc debet seruari forma hꝰ.c.qr satis talis dicit electꝰ habito respectu ad ius futur.ꝛ pone exemplũ in.c.scriptũ.s. e.ꝛ in.c.bone. el.ij.s.e.ꝛ vide qđ dixi in.c.j.d postu.pla.ꝛ hãc opi.firmauit Jnno.in.c.i causis.s.eo. ¶ Tercio querit nunquid hẽat locũ ħ in collatõne.dic ꝙ nõ vt no.glo.in.c.sicut cum.j.e.li.vj.vñ si ad plures spectat collatio pñt oes sit ꝛferre. nec est necesse ꝙ fiat ꝙ vnũ noie oim vel ꝙ fiat scrutiniũ secretũ vt ħ dicit. ħ sufficiunt singulares ꝛsensus vt ibi no.ꝛ facit.l.ꝙ fundũ.ff.de serui.rusti.ꝑdi. ¶ Quarto q̃rit cũ ħ sit puisum de scrutatoribꝰ respectu collegij qs hẽbit scrutari vota istor scrutator. So.in ħ dant diũse practice.ħ melior ꝛ cõis ẽ vt duo ex eis scrutent tertiũ.ꝛ est vtile ħm Jo.an.vt ꝙ ipi scrutent seipos nec reseruẽt i fine. quia cum aliorum vota sint eis nota posset electio dependere ab eor ptãte.ꝛ ẽ vtile vt capl'm ħ exprimat a ꝓncipio.vt duo ex eis scrutent tertiũ an scrutiniũ alioꝝ ñ. Alij dicũt ꝙ potent dari q̃rtꝰ q cũ tabelliõe scrutabit illos tres.ꝛ ħ practica posset ꝓuari ꝫ prima melior cõior. ¶ Quito q̃rit ꝙ quẽ dñt vota singlor reddi in scriptis cũ tex.loq̃t ħ impsonalr.vt pz ibi in scriptꝝ redacta.So.dicit glo.in ꝛbo redacta.ꝙ ꝙ ipos scrutatores vl ꝙ aliquẽ tabellionẽ.ꝛ tenementi in ħ glo. q̃tenus dic de tabellione.qr tex.d eo nullã mẽtoz fac nec q̃ lis debeat cẽ ista scriptura.vñ dic Jo.an.ꝙ nõ refert an sit publica vl ꝓuata cũ tex.loq̃t ħ indisticte.ꝛ credo ꝙ de mente tex.fuerit ꝙ ipsimet scrutatores ꝙ aliquem eor debeãt vota redigere in scriptis ꝓuatꝝ.nã i ħ officio eis delato credit eis lz mlta mala possint facẽ ꝫ nõ ꝑsumit ad ħ allego bo. tex.i.c.cũ dilecti.ꝛ qd ibi dixi. s.e.fac qd no. Bar.i.l.q̃dã relegat.ff.de re. du. vide bo.glo.i.d.c.sic cũ.tñ cõit tenet ꝙ notari ꝑõt adberi. ¶ Sz dubiñ ẽ nũq̃d possit eẽ laic an ꝛo debeat eẽ notari cleric. Cõpo.tenet ħ ꝙ ꝑõt esse laic. Sz tenet Host.Abb.pe.ꝛ egi.ar.c.messana.j.e.vbi repro bat electõ ꝙ intuentũ laicor.ꝫ ꝙ ꝓma ꝑte fac ꝛsuetudo ħm Jo.an.i.c.j.de ꝓcu.li.vj.ꝛ tenet spe.i ti.d istru. edi.i.§.restat.ꝛbi.q̃d g si tabellio.ꝛ q̃dã alij seq̃ntes.ꝛ hãc opi.puto verior qr notari ꝛscribẽdo nullã auctez exercet nec aliq̃d spũale mĩstrat ꝫ solũ ꝑbet nudũ ministeriũ seu officiũ quẽadmodũ ꝓcurator i re spũali q̃ nõ repellit a ꝓcuratõe ex eo qr laicꝰ.vt i.d.c.j. ꝑterea speciale videt in cã here ꝫ vt clericꝰ seu ꝓsona religiosa sit notari.d q̃ dicẽdũ vt i.c.vt officiũ.d here.li.vi. g regl'r dici nõ dñt adhiberi vt exerceãt notariat officiũ.ꝛ vide qđ dixi i.c.sic te.j.ne cle.vl'mo.vbi tetigi an qñ clericꝰ possit exercẽ tabellionat officiũ.ꝛ an creat notari a laico possit ꝛficẽ instra i spũalib ꝛ dic vt ibi ¶ Sexto ħ q̃rit ꝙ quẽ debeat fieri collatõ ꝛ electõ cũ tex.ħ impsonalr dicat vt collatõe hĩta eligat ꝛc. So. dic ꝙ ꝙ illũ cui capl'm ħ ꝛmiserit.ꝛ ẽ vtile ħm doct. ꝙ capl'm a ꝓncipio det ptãte istã istis scrutatoribꝰ.ꝛ vbi ꝛcurrũt plures electores dz fieri collatio numeri ad numer meritꝰ ad meritũ ꝛ zeli ad zelũ.vt sic appareat qs elector habuit maiorẽ nũer. ꝛ qs ẽ maioris meriti ꝛ q̃ zelo seu aio electores fuert moti ad eligẽdũ. nã ex istis tribꝰ apparebit clare qs hz maiorẽ ꝛ saniorẽ ptem.naz maioritas ꝛsistit respectu numeri.sanioritas ꝛo respectu meriti ꝛ zeli.ꝛ de his vide qđ pleni no.in.c.ecclia. el.ij.j.e.ꝛ adde bo.tex.in.c.siqñ.j.e.li.vj. vbi dicit ꝙ qñ vna electio fit a duabꝰ partib cessat collatio meriti et zeli.ꝛ dic vt ibi pleni legit ꝛ no. Si ꝛo vnꝰ solus fuerit electꝰ etiã dz fieri collatio nõ nũeri ad numer cuz cessat alia electio.ꝫ fiet de nũero merito ꝛ zelo.nã ꝑ cõsiderabit vtr habuerit nũer sufficiẽtẽ.qr forte plures nõ faciũt duas ptes put deberẽt.vel forte nõ oes habẽt vocẽ. Itẽ fiet collatio de merito electi an sit idoneus ad illã dignitatẽ. Itẽ de zelo an bono aio an ꝛo ꝙ ꝑces illicitas i illũ ꝛsenserit.electio aũt fiet ꝙ vnũ noie totiꝰ capli.ꝛ ꝙ ꝛba singlar nũeri.vt ꝓbat in.d.c.sic cũ.ꝛ vid d ħ ibi bo.glo.q̃ dic sufficere vt sine mãdato aliq̃s eligat noie capli.qr capl'm tacẽdo videt ħ habẽ ratũ cũ ẽctet d actu ꝛcupiscibili.vt eccle ꝓuideat de pastore. Et tene mẽti illã glo.qr fac ad mlta cum sepe aliq̃s d vniũsitate sine mãdato loq̃t ꝙ tota vniũsitate ꝑte pñte ꝛ ñ ꝛdicẽte.limita tñ ħm ea q̃ scripsi i.c. scpt ħ

s̄.e.vbi oīno vide.7 qđ no. Inn.i.c.j.de his q̄ fi.a ma. par.ca. Et ꝓ ß pōt decidi septima qō q̄d debeāt scribere isti scrutatores 7 i qua forma. So. dic q̄ dñt scribere vota singulor. vt ꝓbat i tex.ibi vota cūctor ꝛc. vñ pondera illud verbū vota.qđ idē sonat qđ deideria cūctor seu dispositōes aior. vñ scrutatores dñt diligēter exq̄rē. vt in tex.interogādo.s. in quē volunt ꝓsentire 7 quare ꝓsentiūt.in illū noiatū ꝓ eos 7 q̄ zelo in illū ꝓsentiūt 7 interrogare etiā de meritis illius 7 q̄litate ꝓsone. ß sentiūt doc.hic.7 iudicio meo ꝓbat iste tex. dñ dicit vota cūctor diligēter exq̄rāt. vñ ponderā illud verbum vota.alīs nō posset fieri plena collatio meriti 7 zeli ,put dz fieri. vt in lra subīcit 7.s.tetigi.7 dicit Jo. q̄ poterūt scrutatores singl'os astringē ꝓ iuramētū. Alij ꝛo dicūt q̄ ß nō est necesse cuz nō sit iure cautū ß poterūt eos abiurare sub aīe piculo 7 ꝓ deum vt ꝓsentiant in illū quē putāt meliorē 7 ꝓ quē meli⁹ ecclesie ,prideat'.ad hoc adduco bo.tex.in.c. ꝓstitut' in ꝑn.el.ij. de appel.quē tex.no.fiet aūt scriptura in effectu hac forma ꝑm Jo.an.talis abiurat⁹ 7 interrogat⁹ ꝛc ꝓsensit in talē. vl' sic talis interrogat⁹ ꝛc.rñdet ego nomino talē seu sentio in talē vel eligo talē. 7 q̄ possit ß vltimū fieri adducit'.c.in genesi.j.e.in ꝛsi.ne vel idē repeti ꝛc.q̄i innuat ille tex.q̄ singuli pñtsoicē in scrutinio talem eligo. ß postea facto scrutinio dz sequi cōis electio.qr vn⁹ dz eligere noīe oīm ꝓ verba singularis numeri.puta dicēdo ego talis ex cōmissiōe capli eligo talē noīe tot⁹ capli.mihi tñ pl⁹ placet ꝑma. vel scđa forma vt in scrutinio q̄libet dicat ꝓsentio vel nomino talē nō aūt eligo.7 ꝓ ß tex.hic dū dicit vota cūctorum ꝛc.7 ibi dū dicit is eligat' in quē oēs vl' maior ps ꝓsentit nō tñ puto q̄ vitiaret' electio ex tercia practica exq̄ postea seq̄t' cōis 7 vnica electio. ¶ Alteri⁹ q̄ritur nūquid oīa ß ꝓtenta vsq̄ ad ꝛ. vel saltē sint đ suba. So. glo.in ꝛ.maior 7 sanior.circa būc articulū instat 7 docto.pleni⁹ 7 ꝓsequere p⁹ Jo.an. ꝓcludēdo ea q̄ sūt necessaria 7 de sba. ¶ Primū.n. sbale ē vt electio fiat ꝓ ꝓgregatos in vnū.nō.n.sufficerēt ꝓsensus eligentium singl'r ꝓstiti.puta si quilibet ꝓsentiret in camera sua ß optet q̄ collegial'r ꝓsentiant.ad ß.c. in genesi.j.e.et vide glo.in.c.j. de re.ecc.nō alie.li.vj. nec istud ē spāle in electōe. vt ibi sentit glo. ß regulare7 generale i oībꝫ explicādis ꝓ vniūsitatē. vt dixi in.c.cū oēs.s.đ ꝓsti. facit qđ no.glo.l.sicut.ff.qđ cuiusq̄ vni.no.nō tñ ꝓ boc intelligas q̄ pñtia sit de sba. nā ꝓtemptus aliquor nō inducit nullitatē electōis.vt in.c.sīc.7.c.bone.s.e.7 in c.ecclesia.el.ij.j.eo.ḡ pñtia seu vocatio abñtium nō est de forma sbali ß đ iusticia.qr retractabit' electō nō vocatis ,pseq̄ntibꝫ ꝓtemptū 7 hoc etiā volunt ꝓall.glo. intelligo tñ q̄ ad validitatē electōis requirant' due ꝓtes vocandor alīs nō ꝓsistit ibi vniuersitas. 7 valebit q̄cq̄d disponit maior ps. vt no.in.l.nlli.7.l.plane.ff.qđ cuiusq̄ vniuer.no.facit qđ dixi i.c. cū nobis.7.c.i cautem ꝓpter defectū aliquor nō vocator. vt not. Jo. an.i addi.e.ti.i.j.colū. qr nō potest statutū immutare formā ist⁹.c.ar.cle.ne romani.j.e.ti.vñ nō posset statutū infringere electōez valida nec validare nullam ꝓ dispositōez h⁹ tex.qđ bñ no.7 facit satis bñ. d. cle. ne romani. vbi pz q̄ ꝓstitutio inferioris nō pōt in alq̄ immutare nec de⁹here ꝓstitutōi superior'.7 facit qđ in sili no. Jo.an.in.c.fi. de appell.li.vj. ¶ Scđm sbale est vt scrutatores assumāt' ꝓ collegiū. nō.n. dñt se ingerere redderēt'.n. suspecti vt.in.l.q̄ oīa.ff. de ꝓcu.7 ꝓ ß tex. ß i ꝛbo assumāt'. Sed ego dubito vtr istud sit sbale nā si tres đ capło ꝓgregato alijs vidētibꝫ 7 tacētibꝫ incipiūt scrutari vota alior 7 demū capło nō ꝓdicēte ser uatis oībꝫ ꝙuādis seq̄t' cōis electio crederē talē electōnē valē. qr cū agat' de re meritoria 7 ꝓcupiscibili tacentes hñtur ꝓ ꝓsentiētibꝫ.sīc i sili notauit glo.in.d.c.sīc cū.e.ti.li.vj.7 facit qđ no. Jnno in.d.c.in genesi.tutuz. tñ ē ꝙuare vt exp̄sse assumāt' ꝓ collegiuz.7 ꝓ ß fac qđ dixi post doc.in.c.scriptū.s.e. ¶ Terciū sbale ē vt assumātur tres scrutatores nō plures vel panciores.glo.tñ ꝑall.dixit būc trinariū numer nō esse de sba dūmodo sint tot inquisitores q̄ fraus fieri nō possit.7 idē tenuerūt Ain.7 Lā. ß cōiter tenet' oppositū.7 magl ß vltimū ꝙuenit lr̄e in eo q̄ specifice facit mentōz de trib ꝓ ß.l.si vn⁹.C. de testa. ¶ Quartū sbale est q̄ isti tres sint de collegio ꝓ tex.ibi tres de collegio. ß glo.ꝑall.tenuit ß boc nō esse de sba.qđ etiā tenuerūt. Ain.7 Lā. Sz gof. Jnno.7 hosti.tenēt primuz qđ magis ꝙuenit lr̄e.7 intellexit Jnno. de collegio eligentiū nō de collegio eccl'ie vacantis tm̄.nā fidelius ꝓsequūt' negociuz electōnis illi ad quos spectat electio. 7 ß forte dicit qr nonnūq̄ electio spectat ad aliud collegiū q̄s eccl'ie vacantis ratōe ꝓsuetudinis vl' priuilegij. vt in.c.abbate. j. de ꝛ.sig.7 in.c.cū dilect⁹. de ꝓsue.cū si. ¶ Quintum sbale est vt vota singl'or exq̄rant' in secreto vt q̄sq̄ liberius possit dicere votū suū. ꝓ ß tex.ibi in ꝛbo secreto.nā solū excludit alios de collegio nō aūt alias ꝑsonas necessarias.hinc dixit Jnno. se credere q̄ pñt aliq̄ testes adhiberi.qđ hosti.dicit nō esse tutū. qr ꝛba h⁹ tex.nō patiūt'.qđ etiā videt' placē Jo.an.dicens q̄ sic fecit pluries obseruari. vt quēadmodū testis deponit in secreto ita 7 isti scrutādi. ¶ Sz aduerte qr 7 testes pñt deponere 7 examinari in pñtia aliquor testiuz vt possint ꝙuinci de falso si ꝓbaret' postea ꝛbitas in ꝯrium 7 ipsi negarent se deposuisse vt repit' scriptū. vñ ē cautū vt in graui 7 pōderosa causa assumant' duo testes in examinatōe cuiuslibet testis.7 q̄ ß fieri possit allego tex.no.in.c. vt officiū. d' heret.li.vj. Senserūt Jnno.7 hosti.in.c.albericus. de testi.7 vide qđ dixi.in.c. si cut.7 in.c.cū causam.eo.ti.7 ad iura q̄ dicūt testes examinādos sigillatim i secreto. vt in.c. venerabili.e.ti. cū si.rñde q̄ nō dñt plures testes cōmiscer.qr vnus posset alter instruere ß nō ꝓhibēt iura aliq̄s testes adhiberi in examinatōe cuiuslibet testis de ꝓ se imo mādāt adhiberi in cā pōderosa sīc in cā heresis. vt in. d.c. vt officiū.ita pōt dici ad tex.nr̄m.7 i hoc no.illā glo.ꝑall. nō tñ dñt eē isti testes terribiles sīc scrutatores.vñ dicūt ß doc.7 bñ q̄ si aliq̄s ex scrutatorib esset nimis potēs 7 terribilis singulis scrutādis q̄ pñt aliq̄ opponere vt ille nō assumat'.7 ent iusta cā appellādi. quia alīs nō posset q̄libet votū suū libere exp̄mere. ¶ Sextū sbale est vt sigillatim fiat ista inq̄sitio.nō.n. dñt vocari bini vel trini ß q̄libet singl'r ꝓ se. vt patet in ꝛbo sigillatim sīc obꝑuat' in testib q̄ nō dñt plures ꝓmiscer i examinatōe.alīs nō valeret depositō. vt no.i.d.c. venerabili. 7 in.c.cū cām. ¶ Septimū sbale vt vota oīm exq̄rant' vt pz ibi vota cunctor ꝛc. vñ si vn⁹ ex pñtib nō scrutaret' vel aliquis ex ipis scrutatoribꝫ omitteret' nō valeret electio.7 intellige vt dixi qñ ꝓtenit' seu dep̄mitur aliq̄s ex vocatis.nā si aliq̄s nō vocaret' ad electōez cō tēptus ill⁹ nō reddit electionē nullā.qr vocatio omnium nō ē de forma sbali vt.s. dixi. ¶ Octauuz sbale vt vota exq̄sita redigant' in scriptis publicis aut ꝓuatis vt.s. dixi.vt pz ibi i scriptis redacta. ¶ Nonū sbale ē vt postq̄ vota fuerit in scriptis redacta.publicēt' i cōi dic.s.in.capl'ō. ¶ Decimū sbale vt ista publicatio votor fiat mox postq̄ fuerit in scriptis redacta. vt colligit' ibi mox publicēt'.aliq̄ tñ in hoc variāt ß ꝑmū tuti⁹ 7 cōius. ¶ Undecimū sbale vt facta publicatōe voto ruz fiat collatio nūeri meriti 7 zeli. vt.s. dixi. ¶ Duodecimū sbale vt fiat ista collatō mox p⁹ publicatōz nl'lo actu extraneo intermisso.qđ voluit ß glo.lz aliq̄ i ß varīet. ß tene qđ dixi.ar.in.l.cū antiq̄tas.C. de testa. ¶ Decimūterciū sbale vt facta collatōe seq̄t' cōis electio.7 intellige q̄ fiat ꝓ vnū noīe capli 7 ꝓ ꝛba singularis nūeri.vt in.d.c.sicut cū.7 i.c.cū ab vno.đ re iudi.

li.vj. ¶ Xiiij. ſbale ẽ vt ipa electõ fiat ſtatim poſt collationẽ nullo ſ.actu exneo intermedio. vt in.c.cũ poſt petitã.j.c. ¶ Xv. ſbale eſt vt electio fiat de illo in quẽ maior ꝛ ſanior ps capli ꝓſenſit vt ḃ. ¶ Xvj. ſbale ẽ ꝙ iſta electio ſit ꝛbal'. vt.j.e. eccl'ia. ꝛ.d.c. ſicut cũ. ꝛ. d.c. cũ abvno. ¶ Xvij. ſbale vt ipa electio ſolẽnit' publicet' nõ. n. dz eſſe clãdeſtina. vt ḃ in fi. ꝛ dz publicari in capitulo. ꝛ etiã ẽ tutũ vt publicet' ꝓp'o. ꝓ ḃ qđ le. ꝛ no. in c.cũ dilectus. ſ.e. ¶ Xviij. ſbale eſt vt ſeruet' ordo omniũ ꝑdictoꝝ ſucceſſiue oĩa ſeruẽt' ꝑ ordinẽ ſic. ſ. enũe raui. nõ. n. dz fieri ꝑꝓſteratio noĩe capli ꝛ poſtea votoꝝ inq̃ſitio vl' quid ſit'e. Aliqui volũt addere ꝙ ꝑfixio diei ad electõem celebrãdã ſit de ſuba. qđ tñ nõ videt' verꝝ ḃ poti⁹ eſt de iuſticia. qz vt dixi vocatio abñtium nõ eſt de forma ſubali. Addunt etiã aliqui vt ſcrutatores ſint fidedigni. vt in lra ibi fidedigni. ḃ cõiuſ teneꝛ hoc eſſe nõ de ſubſtantia ḃ de iuſticia. fuit. n. dictũ potius admonẽdo q̃ꝫ quid ſubſtãtiale inducẽdo. ꝛ iſta idoneitas ꝑſumit'. vt in.c.fi. de ꝑſump. ꝛ qđ ibi no. Jtẽ addũt aliq̃ ꝙ electio fiat ĩ eccl'ia de cui⁹ plato fit electõ vt in.c.ꝙ ſic. ſ.e. ḃ lz ḃ ſit boneſtũ ꝛ iuſtũ nõ tñ locus ẽ de ſubſtãtia niſi aliud haberet ꝙſuetudo. ar. in.c.q̃ frõte de appell. ꝛ tenet hoſti. ḃ. Addit' etiam ꝙ aliq̃s ꝙ fiat electio poſtq̃ꝫ coꝛp⁹ ꝑlati defuncti fuerit traditũ ſepulture. ḃ tu dic vt plenius dixi. ſ.e. bone. el.ij. Ex ꝑdictꝫ vides difficultatẽ h⁹ forme ſcrutinij. in qua multi etiã viri pfecti deficũt ignoꝛãtes practicã. vt dixit glo. ĩ.c. cũ expediat. j.e.li.vj. ¶ In glo. in ℞bo mox. ĩ. fi. nõ bene iſtã glo. qz quotidie ſolet allegari ꝓ ſigto iſtaꝝ dictionũ mox ſtatim illico ꝛ ſiliũm. capiunt'. n. in iure diuerſimode. nã qñq̃ ℞ſificãt' ĩ modico tpe qñq̃ ĩ maiori. Sed eſt dubiũ qualiter debeat capi regulariter. dic ꝙ vbi ius determiat ſeruãda eſt ipſa iuris diſpoſitio ĩ caſibꝫ hic alle. ĩ glo. ḃ vbi ius nõ determinat tũc iſte dictiones ꝛ ſiles verſificant' ĩ modico tpe ꝑm ꝙ arbitrabitur bonus iudex habito reſpectu ad ipſius circũſtantias. ar. in.l.j.ff. de ℞.ob. ꝛ vide tex. iuncta glo. in.c. ſignꝫ tibꝫ. j. de appell. ꝛ ad materiã vide glo. in.c. ſi ĩ qualibet. xx.q.ij. ꝛ in ſpe. in ti. ꝏ diſpu. ꝛ alle. §. poſt ḃ ℞. itẽ mox. ꝛ adde dictũ Bar. ĩ.l.j.ff. iudi. ſol. vbi notãter dicit ꝙ ſiquid dz ſtatim fieri intelligit' ꝙ ſũmarie ꝛ ſine ordiario ꝓceſſu fiat. ar. C. vñ vi. l. momentanee iũcta. l.j. C. de vſuris rei iu.

Vel ſaltem. In hoc. §. no. ꝑ. ꝙ hñtes ius eligẽdi pñt eligere nedũ ꝑ ſe vt. ſ. in prima ꝓte buí⁹. c. ḃ etiã ꝑ alios qđ pñt cõmittere vices ſuas. ꝛ ḃ dupl'r. aut ꝓſtituẽdo eos nudos miniſtros ꝛ cõmiſſarios capli. aut ꝓferẽdo ſen̄ donando eis illud ius ꝑ ea vice. vt in.c. ꝓſtitut⁹. de ꝓceſ. ꝓben. dixi ĩ ca. in cauſis. ſ.eo. Et in modo trãſlatõis ẽ magna differẽtia ſaltẽ q̃ ad effectũ reuocãdi ipo iure ptãtez. de q̃rum reuocatõe an ꝛ qñ poſſit fieri diſtingue vt dixi in d.c. in cauſis. qđ q̃dem.c. dixer't q̃dã nõ bre locũ in reuocatõe ſcrutatoꝝ ſeu coꝝ q̃ dñt alios ſcrutari ꝛ inq̃rere dicẽtes ꝙ illoꝝ ptãs ſemp põt reuocari etiã re nõ integra. Alij. ℞o ꝛ ſi res nõ eſt integra. ar. in.c.ij. ḃ procura. li.vj. ḃ do. an. de bu. placet plus ꝑmũ dictũ ꝛ etiã mihi. qz nõ pñt iſti ſcrutatores ꝓtendere intereſſe ꝛ reddũt ſe ſuſpectos volẽtes ꝓſeq̃ ꝛ intentõz capli. ar. in.l. q̃ oĩa. ff. de ꝓcura. nec ob. c.ij. pal. qz loq̃t' in ꝓcuratore ad iudicia q̃ efficit' dñs inſtãtie p⁹lit. ꝓte. ꝛ nihilominus nõ põt reſiſtere q̃n reuocet' dño inſtãte. vt ibi no. ¶ No. ſcdo ibi q̃ vice oĩm. ꝙ ad validitatẽ ꝓmiſſi req̃rit' ꝓſenſus oĩm. vñ vn⁹ ſol⁹ põt ĩpedire ne fiat cõpromiſſuz ſup electõe. qz int'eſt ſingl'oꝝ neq̃s ꝓuet' voce ſua. qđ tenẽt ḃ cõiter doc. ꝛ idẽ no. in.c. ſcriptũ. ſ.e. vbi dixi. ꝛ ꝓfirmat hic glo. in ℞bo vice oĩm. ꝛ ibi aliq̃d dicet'. ¶ Circa iſtã formã ꝓmiſſi ꝑ q̃ro vtꝝ teneãt' ꝓmiſſarij. ꝟuare aliquã formã in electõe ꝑ eos fienda. dic ꝙ nõ vt ḃ colligitur in ℞bo vl' ſaltẽ. nã ḃ dictio importat iſtã formã ꝓmiſſi eſſe ſubſidiariã. ſenſus em̄ lre ẽ ꝙ aut canonici eligãt ꝑ viam ſcrutinij ꝟnãdo formã. ſ. dictã. aut ſi nolũt ſe ſubiacere illi forme ſaltẽ ꝓferãt ptãtem eligendi aliq̃bꝫ virꝫ idoneis. vñ fuit adinuẽta iſta via. ꝑ facilioꝛi vt vitet' forma ſcrutinij que difficilis ẽ. dz tñ electio fieri ꝑ ℞ba ſingl'aris nũeri ꝛ ꝑ vnũ vice oĩm. de q̃ tñ dicẽdũ vt h̄ in.c. ab vno d' reiu di. li.vj. ꝛ in. d.c. ſic cũ. ꝛ no. ꝑ ſignificato illi⁹ dictiõis ſaltẽ. ꝛ debet ſcribi ꝑ e. vñ ponit Jo. an. ℞ſus. Saltim ſaltãdo ḃ ſaltẽ diminuẽdo. cõiter tñ iſta dictio ſolet ꝑferri corꝛupte. qz ꝑfert' ꝑ i q̃ñ ſtat diminutiue ꝛ male. ¶ Scdo q̃rit' nũq̃d iſta ptãs eligẽdi debeat iſtis ꝓmiſſarijs tribui abſolute. dic ꝙ ẽ in optõe ipoꝝ ꝓmittentiũ nã pñt ꝓmittere ꝓmittẽdo ſimplicit' illi recipe'in ꝑlatũ quẽ iſti elegerit. vt ĩ.c. cãm. ſ.e. pñt etiã reſtringere eis hãc ptãtem vt teneant' ſcrutari ſecrete vota oĩm ꝛ illũ eligere in quẽ ꝓſenſerit maioꝛ ps ꝛ ſanioꝛ capli. vt ẽ tex. in.c.cũ dilecti. ſ.e. de cui⁹ reuocatõne fuit dubitatũ ꝑ iſtũ tex. iõ emanauit nouiſſime. c.cũ expediat. j.e.li.vj. ꝛ ibi declarat' formã illã nõ eẽ correctã ꝑ diſpoſitõz h⁹. c. ꝛ ſic poſſet ꝑ iſtã formã ꝓcedi piter ꝑ viã ſcrutinij. de q̃ in ꝑma ꝓte. c. ꝛ hãc formã dic glo. eſſe vtiliozẽ in. d.c.cũ expediat. nõ tñ intelligas ꝙ commiſſi ꝓmittẽtes poſſint in aliq̃ tollere ſubſtãtialia hui⁹. c. vñ nõ valeret ꝓmiſſuz vt cõpromiſſarij eligerẽt illum in quẽ ꝓſentiret maioꝛ ps capli ptiũ ꝓparatõe minoꝝ. qz req̃rit' de ſubſtantia maioꝛ ꝛ ſanioꝛ ps totiꝰ capituli. vt ẽ tex. no. in.c. ſicut. j.eo. li.vj. ¶ Lercõ ꝓncipaliter q̃ro vtꝝ valeat ꝓmiſſum de eligẽdo certã ꝑſonaz. doc. cõiter ꝙ nõ. ar. in.l. palã. ꝛ in.l. itẽ ſi vn⁹. ff. de arbi. ¶ Quarto q̃ro in q̃ loco debeãt eligẽ ꝓmiſſarij. quidã dicũt ꝙ vbicũq̃ eis fuerit libitũ. facit. c.cũ dilecti. ſ.e. ꝛ in.c. in cauſis. Alij ℞o dicũt ꝙ tenẽt' eligere in ipa eccleſia vacãte ſicut tenẽt' canonici. vt in.c. ꝙ ſicut. ſ.e. ꝛ.c.cũ terra. nõ. n. potuit capl'm trãſferre maiorẽ poteſtatẽ q̃ꝫ habeat. ꝛ ḃ ẽ tutius ꝑm Jnno. ℞oſti. ℞o dic ꝙ ſi ꝓmiſſum eſt factũ in eccl'ia videt' neceſſariũ vt electio fiat in eccl'ia. qz de illo loco vbi fit ꝓmiſſum videt' ꝓmittẽtes ſenſiſſe. vt.l.ſi cũ dies. §. ſi arbiter. ff. de arbi. fatet' tñ hoſti. nõ eſſe de ſubſtantia electõis niſi aliud hẽat ꝙſuetudo. ꝛ dic tu vt dixi in.c. cuz terra. ꝛ.c. ꝙ ſic ꝑal. ꝛ no. dictũ hoſti. cũ q̃ cõiter trãſeũt hic doc. ꝛ facit iſte. tex. q̃ inter ſubſtãtialia electõis nullã mẽtõem facit de loco q̃ſi locus nõ ſit de ſubſtãtia. iuſtum eſt tñ vt fiat in eccl'ia vacãte. vt in. d.c. ꝙ ſicut. ¶ Quito q̃rit' q̃d ſi ex tribꝫ ꝓmiſſarijs duo ſcient' eligũt indignũ terci⁹ eligit idoneũ nũquid valeat electõ vni⁹. doc. ſũt varij. q̃dam tenẽt ꝙ ſic. qz ptãs duoꝝ eligentiũ ſcienter indignũ deuoluit' ad illũ vnũ qui nõ delicat. ar. j.eo. ꝙgregato. alij tenẽt ꝛriũ. qz ꝓmittẽdo ĩ tres videt' voluiſſe vt nõ valeat electio vni⁹. tu ḃ de ḃ vide qđ dixi in.c.cũ in iur. ſ. eo. ꝛ ꝑ ibi no. potes ampliare materiã iſti⁹ forme ꝓmiſſi. ¶ Sexto ꝛ vltimo h̄ q̃rit' an electio facta nõ ꝟuatis formis ꝑſcriptꝫ ſeu aliq̃ eaꝝ ſit ipo iure nulla. nã tex. ḃ nõ apit ḃ ſolum dic electio al'r facta nõ valeat. ſo. dicũt Jnno. ꝛ com poſt. ꝙ ipo iure nõ valeat. hoſt. tenet ꝛriũ. ſ. ꝙ ñ req̃ratur ſnia. ḃ ꝑmũ dictũ Jnn. ẽ verի ꝛ cõiter tenet' ꝑ doc. tur ſnia. ḃ ꝑmũ dictũ Jnn. ẽ verի ꝛ cõiter tenet' ꝑ doc. ſeq̃ntes ꝛ videt' ꝓbari ĩ. d.c. ſic cũ. ꝛ in.c. ſicut. j.e. li.vj. ꝛ fac. c. eccl'ia. el.ij. j.eo. ĩ ℞bo decreuit ĩualidã. Ex his. no. ꝙ ꝑ ḃ ℞ba nõ valeat inducitur nullitas ipo facto. ¶ In glo. ĩ ℞bo aliq̃bꝫ virꝫ. ibi. dñm̄ ꝏ viri religioſi. dic religioſi. i. bone ꝙditõis. nõ. n. ẽ neceſſe vt ſint religioſi. i. pfeſſi aliquã regulã ꝓbatã. ſatis. n. ẽ ꝙ ſint viri idonei. vt ĩ tex. ibi viris idoneis. dñt tñ eſſe clerici ꝛ nõ laici. vt in.c. ꝓtingit. j. de arbi. ¶ In fi. glo. ibi. l. item ſi vn⁹. ꝛ fac. c. ſi ꝓmiſſari⁹. j. e. ti. li.vj. ¶ In glo. in ℞bo vice oĩm. ibi ꝙ mihi nõ videt'. no. glo. ꝙ ad cõpromiſſum faciẽdũ ſup electõis negocio req̃rit' oĩm ꝓſenſus. ꝛ idẽ tenẽt cõiter doc. ḃ ꝛ. ſ.c. ſcriptũ. ꝛ idem puto

in alijs negocijs ecclie expedietis vt ꝓmissū nō possit fieri a capło nisi oēs ꝓsentiāt. qz cū sit res volūtaria. l. si dictū. ff. d euic. optet q oēs ꝓsentiāt. vt no. i. c. cuz oēs de ꝓsti. z p Jo. an. i regula q oēs. de re. iur. li. vj. in mercu. z facit qd dicā post hosti. j. in. §. illud. z ß intelige qñ aliqs de collegio ꝺicit a ꝓncipio. si aut ē facto ꝓmisso p totū collegiū supueniret q nō erat vocādus nō debet ad petitōez isti⁹ retractari ꝓmissū. vt in regla factū legitīe de re. iur. li. vj. z sentiūt cōiť doct. hic z in. c. ecclia. ✠ Hosti. tñ. hic posuit singlarē limitati onē ad ꝓdicta dicēs q si tres sūt in collegio z duo volūt ꝓmittere tercio ꝺicēte stādū ē iudicō duoz tū qz duo faciūt duas ptes collegij. ar. c. scriptū. §. eo. z. c. ij. tū qz necessitas nō ſbiacet legi i. c. quāto. §. d ꝓsue. cū nō possit seruari scrutiniū ꝓpter paucitatē istoz collegiatoz. ß dictū satis equū est z trāseūt cōiter doc. cum eo. ß dubito an ß sit verz cum tex. ß dicat vice oīm ꝛc. nec due ptes pñt piudicare minori pti in iure suo. z cuilibet interest habere ꝓbatū ſm indicium animi sui ob quā causā ptās eligēdi fuit data collegio. vt i. c. j. §. e. facit. viij. q. j. audacter. z si diceres quā formā ꝟuabūt isti exq sūt ita pauci. So. pñt ꝓmo eligere p viā inspiratōis. vt. j. in ✠. nisi. si aūt oēs i vnū nō ꝓueniūt poterūt eligere aut seruando formā scrutiniꝫ eo mō q pñt. puta capiēdo vnū scrutatorē cū notario ꝓsertim si tenet opi. q nō sit de forma ſbali vt sint tres scrutatores qd tenet glo. §. in ꝓma pte. vel potert eligere more antiquo sine forma aliq. qd voluit gof. in. c. j. §. e. vbi dicit q cū pauci sūt i collegio nō tenēt seruare aliquam formā vñ pñt ꝓcedere sine forma scrutiniꝫ z ꝓmissi. ✠ Hosti. tñ dixit ibi se ꝓsentire gof. in forma scrutiniꝫ ß dixit q tenēt ꝓcedere p viā ꝓmissi aut inspiratō nis. ß mihi plus placet dictū gof. qz ꝓpter paucitatem nō dñt isti cōpelli ad trāferendū ius suū in alios quia fideli⁹ ipsi ꝓsequerēt negociū ꝓprium z ecclie eoz. Jtē qz lex nō ligat cū de facto seruari nō pōt. vt. iij. di. erit aūt lex. nō g ligat eos forma scrutiniꝫ. nec forma ꝓmissi qz illa est volūtaria vt. §. dixi. z ꝑsertim ß ꝓcedit qñ eēnt duo tm in collegio vl vnus. in qb casib⁹ dixerūt Inno. z cōpo. q si duo tm sūt sufficit mutu⁹ cōsensus eoz sine alia forma. qd etiā voluit Jo. an. in regula in toto i mercu. Si ✠o est vn⁹ poterit cozā testib⁹ ex ꝓmē suū ꝓsensū z postea eligē z electōz publicare puto etiā sufficere vt ab electōe incipiat. nā eligēdo exꝓmit ꝓsensū suū. qz in vno nō ē ꝟuāda illa forma vt pri⁹ ꝓsterť ꝓsensus z postea seqť electō. vt no. in. d. regula in toto.

Nisi. Veniēdo ad istū ✠. nisi. in quo tangit tercia forma. s. inspiratōis no. primo q ad ß vt valeat electio facta p inspiratōez requrunť de ſba duo. primo q sit facta ab oīb⁹. vno. n. ꝺicente non valeret ista electio qz nō vī tūc fcā inspirāte deo. ar. viij. q. j. nē nouū. qd tenēt ß cōiť doc. z bñ. scd̄o q sit fcā absq vicio z dico absq vitio. s. symonie vl alic⁹ tractat⁹. Sz ꝺ hoc z ꝺ tex. op. videť. n. q potius aggrauentť isti qñ eligūt p formā inspiratōis q qñ p formā scrutiniꝫ. naz in forma scrutiniꝫ sufficit maior z sanior ps. vt. §. i prima pte. c. ß. requrit ꝓsens oīm. So. i hac forma inspiratōis releuāť ab onere istius forme scrutiniꝫ. nō. n. ſbiciunť isti alicui forme ß soluz datť p forma vt fiat ab oīb⁹ absq vitio. z p ß q nō requiratť alia forma facit tex. ß in ✠. nisi. dū venit exceptiue ad p̄cedētia. Item qz vbi spūs dei ibi libtas qz q spū dei agūť nō sūt ſb lege i. c. lz. de reg. z. xix. q. ij. due sūt. qñ aūt omēs de collegio nemine discrepante z sine aliquo vitio ꝓueniūt in vnū videť inspirati a deo. ✓ Sed q̄ro q̄re tex. ß dixit isti hosti. q tacite ibi includūť due forme inspiratiōis. illa. n. electio fit p verā inspirationez q fit auctore deo nec indiget alia ꝓfirmatione. vt fuit electio beati Nicolai Ambrosij z Seueri de quib⁹. lxj. di. in. §. his omnib⁹. fit aūt electio p quasi inspiratōz qñ nō ꝓstat q auctore deo sit facta. ß ꝓsumiť qñ omēs de collegio vno ore ꝓsentiunt in aliquē sine aliquo tractatu p̄cedenti. vnde diciť tūc quasi p inspirationē ideſt ad similitudinem vere inspiratōis. z q dixi q non dz p̄cedere tractatus intellige ſm Jo. an. de ť̄ctatu speciali. generalis aūt posset fieri. puta si vnus p̄diceret rogemus deuz p bono ꝑlato vl hortādo alios ad electōez ꝑlati. nō aūt dz fieri ꝑsuasio respectu certe ꝑsone. qz tūc electio fieret ad suggestionē alterius. ✓ In glo. i verbo ꝓmittť ibi p sniam nō ipso iure. z ß teneas qz pena ß ponit p ✠ba futuri tpis q̄ casu semp requrit sntia. de quo vide bo. glo. in regula in penis. de re. iur. li. vj. z. j. c. se. z plene dixi in. c. li diligēti. de fo. cōpe. nō ob. c. cū in cūctis. §. e. de quo glo. opponit. qz ibi loqť cū peccat eligendo. ideo pena imponitur ipso iure hic vero cum peccatur ꝺ formā hic traditā electio tñ fuit facta de idoneo. vnde magis ē peccatū materie q̄ forme. qd facit ꝺ no. p glo. xij. q. ij. in ſūma. z in. c. sine exceptōe. q̄ dixit q alienatō rei ecclīastice facta in casu nō licito ꝟuata forma tenet. secᵒ si i casu licito nō ꝟuata forma. ß tu tene qd dixi post glo. in. c. j. de in inte. resti. ✓ Extra glo. ß q̄ro ad quē devoluiť hec ptās secuta sntia ꝑuatōis cuz tex. hic solū dicat potestate priuať. So. Jnno. z hosti. mť tum instāt z inuolute. ß dic tu breuiter q aut peccarūt oēs i forma. z tūc secuta sntia devoluť ptās ad ꝓximū supiorē nisi sit ecclia catbedral. qz tunc devoluiť ptās ad solū papaz. vt in. c. q̄ q̄. j. eo. li. vj. aut aliqui tm elegerť ꝺ formā. z tūc ptās devoluiť ad eos q̄ ñ peccaverť ar. j. eo. c. ꝓgregato. z. c. cum vintonien. §. e. z ß tenuit glo. z bene. in. d. c. q̄ q̄. ✓ Sed circa istā vltimā pteꝫ cadit qō difficilis. pone q maior ps elegerit ꝺ formaz ß electo mortuo vel acceptare nolēte vult illa maior ps ꝓcedere ad nouā electionē minori pte q̄ nō deliq̄t ꝺdicente z appellante ne fiat electio p eos cū ipsi sint ꝑnādi p sniam z potestatē devoluēda ad ipam minorē ptem. Querit nunq̄d valebit electio maioris ptis attētata ꝺdicente minori pte z appellāte ob cām ꝑdictam. Jnno. z hosti. late ꝓsequūť hāc qōnem. nā qdā tenuerunt q electio ista nō tenet vel saltē ē retractāda. quia videť facta in fraudē z ꝓiudiciū minoris ptis cui illud ius elligēdi erat applicādū sicut nō valet alienatio bonoz facta p eum qui deliq̄t in fraudem future sntie. vt in. l. post ꝺctū. ff. de dona. vbi plene de materia. Jnno. ✠o. z cōpo. tenēt q electio valeat nec sit retractāda ex quo fuit facta ante sntiam priuatiuā dūmodo sit facta sine fraude. ß nō ē in dubio ß casu ꝑsumēda fraus ſm eos qui videntur voluisse ꝓuidere ecclie vacanti. hosti. aūt tenet ꝓmā ptem ex quo p̄cessit appellatio minoris partis cuius interat ne fieret electō. Jo. cal. disputauit hāc questionē z tandē secutus fuit opi. Jnno. z cōpo. motus principaliť. qz ante sentētiam priuatōis potestas eligendi erat penes istos. vñ potuerūt eligendo ꝓuenire hāc sntiam. ar. in. c. si tibi abnti. de ꝑben. li. vj potuert aūt isti qui peccarūt puniri alia pena. z sic cessat contrarium eoz qui dicebāt in delictis nō esse locū penitentie in foro ꝓtentioso. ff. vi bo. rap. in. l. nihil ꝓdeſt. z in. l. qui ea mente. ff. de furtis. ✠o. an. videť inherere opi. hosti. quia cum ius sit quesitū minori parti ex delicto maioris partis z fuit appellatō interposita ex iusta causa p minorē ptem. ergo aut ē irrita aut venit irritanda. vt in. c. bone de appel. Mihi autez placet opi. Jnno. cōpo. z cal. moueor principaliter. quia cuz quis venit priuandus ptāte aut beneficio p sniaz iuste possidet anteq̄ ꝓueť ꝑsertim cū possit ante sententiaz cū eo dispensari. vt notanter dicit Jnno. in. c. cū nostrī de ꝓcess. ꝑben. ergo ante priuatōez iuste possidebāt isti ius eligendi z per consequens iuste elegerūt. nec tenebantur ius eorum omittere ꝓpter appellationez z cō

tradictionem minoris partis. quia non teneꝛ ꝗs omittere ius suū ꝓpter sñiam ꝓuatōis ꝙ posset fieri ī futurū ius. n. nō sine ministerio voluit istos eē incōtinēti ꝓuatos ꝫ ꝓuādos. ꝯ aucte iuris pñt interi vti ptāte sua. qꝛ noluit ius eos ipso facto ꝓuare. ꝓterea nego ꝙ aliqꝺ ius añ sñiam sit quesitū mioꝛi pti. naz pꝰ sñiam dꝛ voluit ad mioꝛē ptem ex qꝺā ꝓñtia. qꝛ exꝙ mioꝛ ps nō delict nō ꝺz puniri. ⁊ illi ꝙ sūt ꝓuati bñtur ꝓ mortuis xvj. q. j. §. etiā vñ totū ius vniūsitatꝫ resident in minoꝛi pte sic si illi eēnt mortui. l. sic. ff. qꝺ cuiusꝙz vniuer. no. ꝙ quidē rō cessat añ sñiam ꝓuatiną. tum qꝛ nō sūt illi bñdi ꝓ mortuis seu ꝓuatꝫ. tū qꝛ pena ꝓuatōnis nō imponit in fauoꝛē minoris ptis ꝫ ꝓncipaliꝛ odio ꝺelinqntiū lz in ꝓñtiam ꝫ ius istoꝝ accrescat nō ꝺelinqntib. ꝯ añ sñiam nō pñt isti ipedire electōz alioꝝ. qꝛ adhuc añ suiam eoꝝ nō interest. ꝯ nō ꝺñt audiri appellātes. ij. q. vj. nō solū. ⁊ in. c. cū inter. ℟. §. eo.

Illud. In isto. §. ꝑ no. ꝙ ī electiōis negocio nō pōt ꝗs regulariꝛ ꝓcuratoꝛē ꝓstituē nisi sit ipedit⁹ i eo loco vñ nō sit merito vocādus. ⁊ in hoc tene mēti semp istū tex. a ℨrio lre colligе ⁊ tene mēti ꝙ in alio negocio pōt ꝗs ꝓstituere vt vice sua inꝺ sit vniuersitati lz ipe ꝓstituēs possit eē ꝑ se. nā spāle statuitur ꝫ ī electōis negocio. ꝯ in alijs negocijs explicādis ꝑ capitulū seu vniūsitatē aliā pōt etiā nō ipedit⁹ ꝓcuratoꝛem ꝓstituere ꝓcuratoꝛē nisi sit ipedit⁹. ꝑ ꝫ tex. ꝫ dū simpliꝛ inꝺixit nec retulit se ad casuz ī ꝙ sit ꝓuāda forma bꝰ. c. videꝛ. n. electa in electōis negocio industria psone. ar. bo. in. c. is cui. de offi. ꝺele. li. vj. ꝫ in alijs negocijs bz locū qꝺ. §. dixi qꝺ etiā tetigi ī. ꝺ. c. ꝓstitutus ⁊ ꝫ nō ttadas oblitioni. Unuz tñ scias ꝙ si aliꝰ ꝺe capᷣlo volūt admittē ꝓcuratoꝛē etiā nō ipediti ad electionē faciēdā pñt nō obstāte ꝺispositione bꝰ. c. qꝛ lz tex. hic ꝺicat interdicim⁹ istud tñ inꝺictū emanauit ī fauoꝛē alioꝝ. qꝺ pz ex eo. qꝛ illi ꝺe collegio pñt cōicare ius eligēdi penit⁹ exneo. vt ī. c. scriptū. §. e. ꝯ fortⁱ⁹ pñt admittere ꝓcuratoꝛes eoꝝ ꝙ ꝺe collegio sūt. ⁊ ꝫ casu aliꝭ ꝓsentientiby pōt intelligi dictū. c. ꝓstitutus. ⁊ hoc fuit satis ꝺe mente doc. hic. ¶ Scꝺo no. ibi vni ꝺe collegio. ꝙ volēs ꝓcuratoꝛem ꝓstituere nō pōt exneū ꝺeputare ꝫ ꝺz vices suas cōmittere alicui ꝺe collegio vt ꝫ ⁊ in. c. pe. j. e. li. vj. vbi tex. optimꝰ ꝺe isto ꝓcuratoꝛe ⁊ ꝫ intellige nisi aliꝭ electoꝛes ꝟelint isti graz facere. nā eis volentiby pōt ꝓstitui exneꝰ. ad ℟. ꝺ. c. scriptū ⁊ facꝫ qꝛ possent isti ꝺe nouo aliqꝭ exneos admittē ad eligendū. ꝺ. c. scriptū. ꝯ fortⁱ⁹ ꝓcuratoꝛē istⁱ⁹ ꝺ collegio lz sit exneus ⁊ nō admittere ꝓcuratoꝛē exneū fuit ꝫ sanctitum in fauoꝛē collegij ne cōpleꝛēt secreta sua cōicare exneo. ⁊ ꝑ ꝫ ꝺico ꝙ istud nō est spāle in electōe ꝫ generaliter nō pōt aliqꝭ ꝓstituere ꝓcuratoꝛē extraneū ī explicādis in vniūsitate. qꝺ sentit Jo. an. in regᷣla quod alicui. ꝺe re. iur. li. vj. in mercu. lz quidā tenuerūt oppositū ī. ꝺ. c. ꝓstitutⁱ⁹. ꝫ ibi firmauit ꝑmū ⁊ tenebis ꝫ mēti. ¶ Sz quero qꝺ si ꝓcuratoꝛ cū spāli mandato iurauit in aiam dñi ꝙ tenebat ipedimēto ⁊ sic añ qꝫ ꝓcuratoꝛ fuit admissus ꝺemū electōe facta aliqꝭ cuiꝰ interest qui forte ꝙdit electōem ꝓpter volūtatē illiⁱ⁹ vult ꝓbare ꝙ ille ꝓstituēs nō ꝺetinebat iusto impedimēto. ⁊ sic ꝙ ꝓñs nō poterat ꝓcuratoꝛē ꝓstituere. nūqꝺ ꝺebeat admitti ad ꝓbandū: qꝺā vt refert Jnno. ꝙ nō qꝛ exꝙ semel iurauit ꝺelato sibi iuramēto nō est ampliⁱ⁹ querendū ꝺe isto impedimēto. vt in. l. iiij. §. ꝺato. ff. ꝺe iureiur. naz oīs ꝓtrouersie finis ē iuramētū. vt ꝺicit tex. ī. c. ⁊ si xꝑs ꝺe iureiur. ⁊ ꝫ placet Jnno. nisi aliud ꝺicat ꝑm eum in isti spāliby neqꝭ ꝙ surreptōis astutiā adipiscat ꝺigni

tatē ꝫ tunc ꝑm hosti. admitteꝛet ꝓbatio ex iudicis officio ⁊ nō ad instantiam ptis. ⁊ tene mēti singulariter hec ꝺicta ꝙ etiā in spūaliby nō admittit ꝓbatio in cōtrariū post iuramētū nisi ex iudicis officio. Do. an. viꝺeꝛet tenere ꝙ exquo offert ꝓbatio post iuramētū pōt admitti etiā ad instantiā ptis ꝙ. l. admonēdi. ff. ꝺe iureiur. ꝫ ꝓfecto errauit in hoc. qꝛ solū lex loqᷣt in iuramēto necessario cū. ſ. ꝺefertur a iudice tūc. n. ꝺz retractari supueniente ꝓbatōe. qꝛ repit lata sñia ꝙ ꝓbationē nō integrā sine facto ptis. sed qñ negociū est expeditū ꝓte ꝺeferente iuramentū pti nō admittit postea ꝓbatio ī ℨrium. qꝛ illa ꝺelatio iuramēti volūtaria ꝫz vim transactionis ⁊ plene ꝓbatōnis. vt in. ꝺ. c. ⁊ si xꝑs. ⁊ ī. l. ij. ff. ꝺ iureiur. ⁊ in. ꝺ. §. ꝺato. ⁊ habes glo. ordinariā in. c. fi. j. ꝺe iureiur. tene ꝯ ꝑmū ꝺictū cū limitatōe Hosti. qꝺ in sili no. glo. in. c. j. ꝺe ꝙcef. ꝑben. ⁊ Jnn. in. c. ad audres. §. ꝺe rescrip. Quid si ꝓcuratoꝛ sit admissus ad eligendū sine iuramēto nunquid postea possit is cui⁹ interest ꝓbare ꝙ ꝺominus nō erat impeditus: ꝺoct. cōiter ꝙcludūt hic ꝙ nō. videꝛ. n. illi ꝺe collegio ī ꝫ renūciasse iuri eoꝝ admittēꝺo illū sponte sine ꝺelatōe iuramēti. nā ꝑñt etiā admittere lz ꝺñs nō sit impeditus. vt §. ꝺixi. ¶ Sz questio magᷣ difficilis est qꝺ si maioꝛ ps capᷣli est ꝓtenta iuramēto sup ꝓbatōe impedimēti. maioꝛ aūt ps ꝙdicit ⁊ vult ꝓbare ꝙ ꝺñs nō sit impeditus. nūquid ꝑualeat ꝺispositio maioris ptis vt nō admittat ꝓbatio in ℨrium oblata ꝑ minoꝛē ꝓtem: quidā ꝺicunt vt refert Jnno. ꝙ standū ē maioꝛi pti. qꝛ ad tollendā incredibilitatē capᷣli fuit ꝓuisum ꝫ ꝺe iuramēto ergo satis est ꝙ maioꝛ ps capᷣli ꝓtētat ista ꝓbatōe. ꝺicit tñ Jnno. ꝙ si postea coꝝ superioꝛe ꝓbaret ℨrium ꝙ reuocaret suffragiū illius tm̄ nō aūt tota electio postea secuta etiā si fuisset appellatū ꝑ minoꝛem nisi tota electio penderet a suffragio illius. rō ꝑm eū qꝛ solū illoꝝ ꝺz reuocari qꝺ fit post ⁊ ℨ appellationē. c. cū nobis oli §. c. sed electio nō ē facta ℨ appellationez ꝫ solū fuit suffragiū illius admissuz. iō satis est ꝙ illius suffragiū casset. nec ob. si ꝺicat ꝙ ꝙcꝙd fit post appellationē legitimā ꝺz retractari. vt in. c. vt ꝺebit⁹. j. ꝺe appel. cū multis sibi. Ad ꝫ. n. rñdet singulariter Jnno. ⁊ tene mēti ꝺictum suū. ꝺicit. n. illud ꝓcedere in appellatōe iudiciali secus in exiudiciali. ⁊ idem firmauit. in. c. cū inter canonicos. §. c. etiā si fuisset oblata ꝓbatio ꝑ appellātē. Rō ꝺiuersitatis est qꝛ appellatio iudicialis suspendit iurisꝺitionē iudicis exquo est legitima. vt in. c. si a iudice. ⁊ c. nō solū. ꝺe appell. li. vj. ⁊ ī. c. pastoraᷣ. §. ꝓterea. ⁊ i. c. sup qōnū in fi. ꝺe of. ꝺeleg. merito ꝙcꝙd facit postea iudex nō tenet cū sua iurisꝺitio sit suspensa. sed appellatio extraiudiciaᷣ nō suspendit ptātem competentē ꝑti ꝙ minus possit vti iure suo sed solū ꝺefendit appellātē ne aliqꝺ fiat ℨ appellatoꝝ. nec relenat oblatio ꝓbationis. qꝛ cū ps nō sit iudex nō tenet ꝓbatōez admittere. solū ꝯ ꝺz cassari qꝺ fit ℨ appellationē ⁊ nō post appellationē. Hosti. ꝺicit ꝫ se nō videꝛe quin ꝫ electio tota ꝺicat facta ℨ appellatoꝝ eū fuerit appellatū ne fieret electio admisso ꝓcuratoꝛe nō impediti. nec ob. ꝑm eū iudiciū maioris ptⁱ⁹. qꝛ cū iste actⁱ⁹ recipiēdi ꝓcuratoꝛē nō impediti sit volūtariⁱ⁹ nō ꝫz locū. l. ꝙ. maioꝛ. ff. ad mūi. imo vnⁱ⁹ solⁱ⁹ pōt resistere oīby. vt no. in. c. cuz Jo. oēs ꝺe ꝓsti. ⁊ tene singulariᷣ mēti ꝫ ꝺictū. ⁊. §. ꝺixi latius. an ꝓcoꝛdādo has opi. ꝺistīguit ꝙ aut tm̄ superat ꝺe tpe eligendi ꝙ poterat recipi ꝓbatio minoris ptis ⁊ fieri electio. ⁊ ꝓcedit opi. host. Aut non superat tm̄ tps ⁊ mioꝛ ps elegit cū maioꝛi pte ꝓtestatōe ꝑmissa. et ꝓcedit opi. Jnn. mihi placet ꝑmū ꝺictū ꝺistictōis. nā lz iste tex. ꝓtēteꝛ ꝓbatōe iuramētali nō videꝛ tm̄ excludere ꝓbatoꝝ ꝑ fcm̄ ī ℨm̄ fiēdū. vt ē gl. ī. c. ij. ꝺe tēp. ordi. li. vj. ⁊ soleo allegare duos tex. qꝺ ꝫ ꝓbāt ipos iūgēdo. vz. c. ꝓtinebat ꝺe ꝺespō. ipu. ⁊. c. ꝓposuisti ꝺ ꝓba. ⁊ ibi tetigi. sicut qūt nō pñt oēs ꝺe vniuersitate vno solo

resistẽte cõicare vocẽ exneo. vt i. c. scẽptũ. s. e. 7 ibi dixi p⁹ cõpo. ita ñ pñt ß admittẽ istũ pcuratorẽ nõ ipediti cũ nõ bẽat vocẽ nisi intersit psonalit̃ ex illa int̃positõe ß põt vn⁹ sol⁹ õdicere 7 pbare õnũ. 7 p ons appellare si in õniũ fieret vbi añt vrgz t̃min⁹ electõis fiẽde nõ te nẽt õdicẽtes eligere cũ maiori pte illo admisso nisi ma ior ps ꝓsentiret ꝓtestatõni. qz al's faceret sibi ꝓiudici um. ad ß glo. no. in. cumana. j. e. 7 qd ibi dicã.

Electões. No. q electio dz solẽnit̃ publica ri qliter añt fiat ista publicatõ. di cũt Inn. 7 mlti alij q publicabit̃ clero 7 ppo p aliquẽ ncc ẽ vis qlr fiet. 7 cũ publicatio nõ sit de ſba satis est q electio nõ sit clãdestina. Hosti. xo dic q si publicatõ nõ fit seu omittit̃ cã nocendi electo tũc tal' omissio nõ vitiat. ar. j. e. publicato. al's sec⁹ vt ß io. an. pl⁹ plz opi. Inn. satis mihi videt̃ ꝓbabil' opi. hosti. ar. i. c. nob. 7 c. sic. j. de symo. vbi pz q dãs pecuniã in acqsitiõe spũal' iuris in dãnũ 7 fraudẽ alteri⁹ nõ põt illi nocẽ. ita dica m⁹ i omissiõe h⁹ publicatõis si fiat in fraudem electi.

Sz qro nũqd electio clãdestina sit ipo iur̃ nll'a. So. dic q sic. qd tenet gl. p istũ tex. i. c. vnico. j. vt eccl. bñ. in xbo d occultis. 7 facit iste tex. i eo q tales electiões re pzobat. g inducit̃ nullitas ipo iure. vt i regula q ꝓ ius de re. iu. li. vj. 7 f. di. vides filij. charissime. 7 i. l. nõ du bñ. C. d. le. sec⁹ dic d electõe clãdestina. illa. n. tenet me ro iure lz sit suspecta. vt singl'arit̃ ꝓbat i. d. c. vnico. 7 dic vt ibi dixi. nã vt ibi tetigi credo posse attẽtari idez eẽ i electõibꝫ i qbꝫ necio nõ ẽ huãda forma h⁹. c. qd qñ sit dicti. s. in ꝑma pte. c. nã si clãdestinitas nõ bz vitia re collatõem q bz vim electõis 7 ꝓfirmatõis fort⁹ viti are nõ dz ipam electõem dumtaxat. ß añt vitiat ex di spõe h⁹. c. qd solũ ꝓuidet cũ agit̃ de electõe eccl'ie vi duate. Un añt electõ dicat̃ clãdestina glo. fi. pseqt̃ ß uit q clãdestia maneat 7 q nihil d ipa dicat̃ a canõicis clari⁹ cõpo. dicẽs illã eẽ clandestinã de q capl'm ordia

Quisquis. Cõsentiẽs electõi de se fa cte pabusuz ptãtis secl'ar efficit̃ ineligibilis ad dignitatẽ 7 electio ẽ nul la eligentes añt a bñficijs p trieniũ suspendũt̃ 7 tũc st priuati ptãte eligendi. h. d. Et due sunt ptes. in ꝑma punit electũ ꝓsentiẽtẽ. in scda punit eligẽtes 7 electi onẽ vitiat ibi q xo. No. ꝑ 7 tene mẽti q electio eti am facta p clericos p abusum tñ ptãtis secular̃ est ipo iure nulla. qd apte colligit̃ ex eo q tex. in x. q xo. di pt illã electõez esse irritã. qñ xo dicat̃ electõ facta per abusum ptãtis secularis satis dicã cũ glo. j. No. scdo q ꝛcipiẽs dignitatẽ p abusũ ptãt̃ scl'ar̃ ꝛbit irregla ritatẽ q ad dignitates obtinẽdas. vñ nõ põt ampli⁹ si ne dispẽsatõe ꝓmoueri ad aliquã dignitatẽ. forti g ß dicẽdũ qñ qs recipit dignitatẽ imediate a manibꝫ lai cor. 7 sic iste tex. videt̃ addẽ penã seu inhabilitatẽ ad eq̃ bñt̃. xvj. q. vij. i. c. siqs deinceps. Et ex ß 7 ex tex. aptissime põt inferri q si recipiẽs dignitatẽ a manibꝫ laicor eaz postea obtinet a supiore eccl'iastico sine di spẽsatõe tacita vl' exꝑssa q inius te eã obtinet cũ ex illa receptõe iniuste fcã fuerit effect⁹ inhabil' ad dignita tem obtinẽdã. puto tñ q si ꝓnceps. s. papa sciẽter ꝓui deat illi d illa dignitate i q se intrusit q videat tacite ꝓiu. 7 fac qd no. bal. in. l. barbari⁹. ff. de offi. ꝑ. vbi con cludit q si ꝓnceps scient̃ ꝓmouet inhabilẽ cũ eo taci te videt̃ dispẽsare. 7 fac. l. q̃dã ꝓsulebant. ff. de re indi. sec⁹ aut eẽt dicẽdũ i alio supiore cit̃ papã. qz ille nõ cẽ set̃ dispẽsare nisi saltẽ ꝓmiserit cause cognitõz sup cã dispẽsãdi. de q vid qd no. p Jo. an. 7 alios i. c. frnitati. j. d scis. Quero ꝑ nũqd iste tex. bẽat locũ i electõne cuiuslibet dignitat̃. hosti. q nõ ß solũ ꝓcedit ꝓm eum cũ qs ꝑ talẽ abusum eligit̃ ad dignitatẽ epalem. ß In no. tenet hũc tex. hẽ locũ in qlibet dignitate. 7 h opi. essiter tenet̃ 7 mihi satis placet cũ tex. h loqt̃ indistincte.

Scdo qrit̃ nũqd possit elect⁹ q ꝓsensit huic electi oni õ formã hui⁹. c. ꝓmoueri i canonicum vl' ad alia minora bñficia. doc. q sic. q⁹ tex. iste solũ electũ inhabi litat q ad dignitates. dicit tñ hic abb. q ad eccl'iam cu ratã nõ poterit ꝓmoueri. q⁹ illa eqꝑarat̃ dignitati. j. e. c. dudũ. ß dictũ mihi nõ placet. q⁹ cũ tex. iste sit pena lis dz ꝑstrie 7 stricte intelligi nõ añt large 7 improprie. vt in. c. statutũ. j. e. li. vj. 7 i regula odia de re. iur. li. vj. Certũqꝫ ẽ eccl'iam simpl'r curatã nõ eẽ ꝑstrie dignita tem cũ nõ bẽat iurisditõz fori ꝓtentiosi iuxt̃ ea que di xi in. c. d mlta d ꝑben. Tercio 7 vltimo qrit̃ nunqd indistincte bẽat locũ iste tex. Doc. ponũt hic duas limi tatões. nã p excipiũt qñ laici haberent ex ꝓuilegio ius eligẽdi. scdo qñ ß bẽrent ex ꝓsuetudie. allegant. c. ha drian⁹. lxiij. di. placet mihi ß limitatio. q⁹ nõ dz abus⁹ et q laici elegẽrt ex ꝓuilegio. vt i. d. c. hadrian⁹. ß scda limitatio de ꝓsuetudie mihi nõ placet q⁹ nõ põt laicus de ꝓsuetudie etiã maxime tpis de c⁹ initio nõ est memo ria acqrere ius eligẽdi etiã vt coeligat cũ canonicis. vt j. c. massana. 7 p Jo. an. in. c. ij. de ꝑben. li. vj. i nouella. vũ ꝑstrie talis vsus põt dici abusus 7 hec ꝓsuetudo est pot⁹ corruptela. vt in. d. c. massana in fi. In glo. j. ibi vt laic⁹ ꝓnceps vel ptãs. Idẽ dic i laicis ꝓuat̃ vt si ipsi admittũt̃ ad coeligẽdũ vnacũ cleric̃ electõ sit ipo iure nll'a 7 irrita. vt in. d. c. massana. facit qd no. glo. se qns. Inno. añt ß ponit tria exẽpla h⁹ abusiõis. ꝑ cũ cle rici reqrũt laicos vt intersint electõni. scdo cuz reqrũt ꝓsensum ꝓncipis secl'aris sup certa ꝑsona eligẽda. ar. s. e. cũ t'ra. tercio cũ eligũt minis alicui⁹ singular̃ potẽ tis. 7 no. singl'r ß vltimũ. videt̃. n. ex ß Inno. sentire q electio facta p imꝑssionẽ secl'ariũ sit ipo iure nulla. et q ꝓsentiẽs tali electõni incidat in penã ß posita. õniuz tñ ipse sentit i. c. q sicut. s. e. vbi tenuit q electio facta p metũ nõ est ipso iure nulla ß tu in ß vltimo distiũgue vt plene dixi. in. c. lz. s. eo. In glo. ij. ibi libeꝛ dz esse arbitriũ. no. ß dictũ iuncto eo qd sequit̃ in glo. ex quo collige q electio facta p metũ est ipso iure nulla. q⁹ lz sit ibi ꝓsensus nõ est tñ liber. 7 idẽ no. glo. iiij. s. e. bone el. j. 7 fac tex. in. c. dilectissimi. viij. q. ij. 7 in. c. i noie dñi. xxij. di. 7 meli⁹ in. c. vbi piculũ. in. §. cetex. j. eo. ti. li. vj. vbi dic tex. q cessat electio vbi adimit̃ libertas eligen di. limita tñ vt dixi in. d. c. lz. Glo. in xbo ineligibi lis. ibi q est futuri tpis. no. bñ hãc theoricã glo. q vbi canon loqtur p xba futuri tpis nõ inducit penã ipso facto ß reqrit̃ sñia. 7 idẽ no. glo. in regla in penis. d re. in. li. vj. 7 illa est plenior ista. 7 vide qd dixi plen⁹ in. c. si diligẽti de fo. cõpe. 7 no. glo. inquãtũ dicit q p xba fiat alien⁹ &c. nõ inducit̃ canõ late sñie. sec⁹ dic de hoc verbo sit. vt no. glo. in. c. q̃cũqꝫ de here. li. vj. dixi pleni us in. c. ij. de fo. cõpe. tñ q ad tex. nr̃m dicit glo. 7 bñ q pena hic imponit̃ ipso iure nõ ex ꝑstrio significato h⁹ verbi fiat ß ex his que sequũt̃ in tex. multũ tñ obstat. c. ꝑterea de iurepa. vbi dz q recipiens bñficiũ a laico dz cõmunione priuari. g nõ est priuat⁹ ipo iure. glo. non rñdet ß Inno. dicit illũ tex. ꝓcedere cũ quis recipit be neficium vt ꝑstrietatem. secus si recipit in titulũ. nã tũc grau⁹ punit̃ vt h. 7 idẽ sentit glo. in. c. siqs deinceps. xv. q. vij. ß hec rñsio nõ mihi placet. habem⁹ circa istã materiam tria iura diuersa ꝑ dictuz. c. si quis deinceps xv. q. vij. vbi interdicitur ingressus ecclesie recipienti bus dignitatẽ a manibꝫ laicoꝛ donec resipuerit. scdo habem⁹ dictum. c. ꝑterea. vbi disponit̃ q taliter reci pientes dñt cõmunione priuari. tercio habem⁹ istum tex. qui videt̃ inhabilitare istos ad dignitatem ꝓseqn dam. vnde si bene hec iura ponderẽtur nullaz ꝓtrarie tatem ꝓtinent ß vnum supplet̃ ꝑ aliud. Et ꝑmo circa intellectũ. c. siqs deinceps. est sciendũ q⁹ Inno. ß sensit q recipiẽs dignitatẽ a laico est excõiatus minori excõ municatõe ꝑ illd. c. Et si ꝑ eũ augeret̃ in iudicio deberet excõmunicari 7 deponi ꝑ. c. constitutiões. e. causa 7

q. ille tñ tex. nõ loquit de excõmunicatione minori expresse ß solũ dicit interdicim⁹ ex parte dei oipotẽt⁹ introitũ ecclie donec resipuerit. vñ posset dubitari nunquid celebrãdo anteq̃ dimittat dignitatẽ talr acq̃sitam efficiat irregular⁹. 7 videt ꝓ q sic. p. c. is cui. de sẽ. excõ. li. vj. vbi dr q celebrãs i eccia incurrit irregularitatem si sibi erat ingressus ecclie interdict⁹. et dicit ibi gl. illũ tex. ꝓcedere tam in interdicto hois q̃ iur⁹ ß ẽm intellectũ Inno. ꝑmissuz eẽt dicendũ ꝓtrariũ. qz excoĩcatus minori celebrãdo nõ efficit irregularis. vt in. c. si celebrat. j. de cle. ex. mini. Sz ego ꝓsidero q illud. c. ꝓprie nõ loquit de suspensiõe neq̃ de interdicto lato a iure ß poti⁹ ẽ quedam suspensio facta a deo approbata ibi p illũ canonẽ vt videt sẽtire Inn. i. d. c. si celebrat in fine prime colũ. vbi ponit notabilẽ theoricã dicẽs q cũ q̃s suspẽdit a canone donec resipuerit vñ poti⁹ suspensio dei q̃ canonis. ß põt dici q canonis ꝑ approbatiõez et ꝑ hoc intellectu facit ꝑalle. c. ꝓterea. vbi nõ inducit pena suspensionis. 7 ex hoc infert q si talis celebraret nõ efficeretur irregularis. qz nõ ẽ suspẽsus a canone inferente penã. nec ꝓprie interdicit sibi ingressus ecclie a canone lz de hoc posset dubitari. et poti⁹ ꝓsulerem tali q abstineret a celebratiõe donec dimitteret dignitatez taliter acquisitam. c. ꝛo ꝓterea. disponit q talis debeat coĩone priuari. i. excoĩcari. vt in. d. c. ꝓstitutões: qz nec ꝑ istum tex. nec ꝑ iura antiqua talis est excoĩcatus. iste ꝛo tex. addit inhabilitatẽ nouã vt sine dispẽsatõe nõ possit ꝓmoueri ad aliquã dignitatẽ. vñ cõiungẽdo oĩa iura ꝓdicta possumus dicere q ꝓsentiens electõni facte ꝑ abusuz secularis ptãtis seu recipiẽs dignitatẽ a manib⁹ laici ẽ ipso facto suspẽsus saltẽ q̃ ad se cũ sit in pctõ. Itez dr excoĩcari nisi dimittat dignitatẽ sic acq̃sitã. nec deinceps põt sine dispensatõe ꝓmoueri ad aliquã dignitatẽ vt ß. 7 sic nulla est ꝓprietas in⁹ iura ꝓdicta. ¶ In ea. glo. ibi ꝓsensisse vr. ß rõ gl. nõ ẽ bona. nã c. nup. sup q̃ glo. se fundat loquit q̃ ad ptãtez absolui ab excoĩcatõne. vñ nõ dr trahi ad facultatẽ dispensandi. ꝓß vide bo. glo. in. c. cupiẽtes. i. ℌ. ceterũ. j. eo. li. vj. imo in facultate dispensandi dat regula in oppositum. s. q vbi canon nõ indulget dispensatõz vr illã inferiori ꝓhibere. vt in. c. dilect⁹. j. de tem. or. dictũ tamẽ glo. q epi possint ß casu dispẽsare coĩter tenet ꝑ doc. ꝓter phi. ß 7 bar. brix. in. d. c. siqs deinceps. i addi. Ad glo. ß do. an. variauit. ꝓ distinxit in⁹ dignitatẽ epalez 7 inferiores. vt ꝑ casu nõ possit eps dispẽsare. vt i ꝑn. ca. ß in scdo sic. vt in. § q̃ ꝛo. postea tenuit indistincte epm ñ posse dispẽsare. qz cũ ista sit ꝓstitutõ ꝓcilij cẽset dispensatio ꝓhibita. vt no. glo. in. c. cũ dilectus. s. eo. Hoc dictũ do. an. esset verũ si tex. iste nõ fecisset mentionẽ de dispensatõne. ß exq̃ dixit posse dispẽsari vr indulsisse ptãtem dispensandi epis. qz al⁹ frustra fecisset mentionẽ de dispensatõne cũ nulli dubiũ sit papaz in hoc posse dispensare. 7 hãc theoricã exp̃sse posuit Inno. in. d. c. dilect⁹. 7 credo illã sequi do. an. in. c. at si clerici. in. §. de adult⁹. de iudicijs. vbi plenissime dixi de hac facultate dispensandi. ¶ In glo. in ꝛbo suspendãt in fi. So. clarius ꝓzium supra formatũ de. c. cum in cũct⁹. ibi. n. loquit in alio casu. s. vbi clerici eligũt sciẽter indignũ tũc. n. ipso facto sunt suspẽsi a bñficijs ꝑ triennũ. ß ꝛo loquit cum elegerũt idoneũ ß per abusum sc̃laris ptãtis 7 sic ꝫ eccl'iasticã libertatẽ. vñ canõ ß voluit imponere penã ipso facto. aut qz isti nõ tñ deliquerũt aut qz ß imponit duplex pena. naz suspendunt isti nõ solum a bñficijs ß ab officijs.

Nihil. Si plat⁹ ꝑ negligẽtiã ꝓfirmauit indignũ electũ ad regimẽ aiarũ ꝓdit ptãtez ꝓfirmãdi primũ succesorẽ 7 a ꝓceptõe ꝓprij bñficij suspendit 7 ꝓmotus deijcit. si ꝛo ꝑ maliciã ß fecit grauius punit. ß primo electi imediate sbiecti pape ꝑ se aut ꝑ psonas instructas debẽt adire papã 7 ab eo petere ꝓfirmationẽ. 7 si sũt electi in ꝓcordia et valde remoti vz vltra italiam ꝓstituti interim administrãt ita tñ q nihil alienẽt. benedicũt aũt 7 ꝓsecrãt ꝑ ut ꝓsueuerũt. Diuidit tota decre. in duas ptes. ꝑ ponitur ꝓstitutõis cauſ. in scda ꝓstitutio ibi irrefragabili Cõstõ hz ꝛo tres ptes. ꝑma. puidet circa ꝓfirmatiões eoz q̃ eligũt ad curam aiaz. scda ibi epi. puidet circa ꝓfirmationẽ 7 priuilegiũ exẽptoz. ¶ No. ꝑ 7 tene mẽ cleſie q̃s ꝓmotio eoz q̃ indigni sũt 7 minus habiles ad regimẽ aiaz. nã qđ fit a ꝑlatis facile trahit a sbditis inexẽplũ vt. in. c. magne. j. de voto. sunt. n. ꝑlati oculi sbditoz. vñ eis exñtib⁹ indignis hz locũ illud euãgelicuz Si cec⁹ cecũ ducit ambo in foueã cadũt. Et psalmista in hac materia inquit. Obscurẽt oculi eoz ne videant ꝛc. ¶ No. scdo ibi ad regimẽ aiaz. q ꝑlati dicũt regẽ aias. vñ alibi appellant reges. xij. q. j. in. c. duo sũt. 7 largo mõ oẽs hñtes curã aiaz pñt appellari ꝑlati. vt ℌ in ℣. ꝑlati. 7 clari⁹ ℌ ꝓbat tex. j. de cle. egro in. c. tua. stricte tñ ꝑlati dicũt hñtes iurisditõez fori ꝓtentiosi. de q̃ ꝑ pau. de liaza. incle. dudum de sepul. dixi plene in. c. tua de cle. egro. 7 in. c. cũ ab eccl'ia. j. de offi. ordi. 7 in. c. ij. de indi. ¶ No. tercio q electõis ꝓfirmatio nõ dr inpẽdi sine inquisitõe seu cognitõe. dz. n. ꝓfirmator inqre re de electõis forma 7 de meritis electi. 7 hodie ꝓfirmatio facta sine cause cognitõe ẽ ipso iure nulla. de q̃ dicit vt le. 7 no. in. c. fi. j. eo li. vj. 7 ibi habes ꝑ glo. nũq̃d idẽ sit seruandũ in admissione postulatõis vl in collatõne bñficij. ¶ Quarto no. ibi dicẽd⁹ ẽ indigne ꝓmot⁹. q etiã post ꝓfirmatõez factã cũ cause cognitõe põt deponi 7 deijci ꝓfirmat⁹ si ꝓsisterit illũ esse indignũ. Cõfirmatio q̃ nõ ꝑcludit viã deijciẽdi indigne ꝓmotũ etiaz respectu dignitatis añ ꝓfirmatõz. An aũt ß hodie hz locũ ꝓp dispõez. c. fi. ꝑal. vid qđ no. fe. ꝓsilio. xxij. 7 cõsilio. xcvij. qđ dixi i. c. cũ oli d cã pos. 7 ꝓprie. 7 i. c. cũ oli de do. 7 ꝓtu. aliq̃d in. c. cũ dilecti. s. e. 7 aliq̃d. j. sbjiciaz. ¶ Quinto no. penã ꝓfirmãtis electionẽ factã de indigno. nã si ꝑ negligentiã ipsius ß ꝓtingit ꝓdit potestatem ꝓfirmãdi ꝑmũ successorẽ 7 dz suspẽdi a ꝓceptõe ꝓprij bñficij donec fuerit visum suꝑiori. si ꝛo ß ꝓtigit ꝑ ipsi⁹ maliciã dz ꝑ quius puniri ad arbitriũ. s. suꝑioris cũ ß casu pena determinet ß. ¶ Et ex ß 7 ex tex. no. q ceteris paribus grauius punit dolus q̃ negligẽtia. facit c. sup lris de ꝛpt⁹. ¶ Item collige q nõ omne delictum in ꝑlato ẽ deꝓsitõe dignũ nec oĩs negligẽtia vide tñ glo. in. c. ea q̃ de offi. archi. in ℣. reatu. q̃ dicit q negligẽtia ꝑlati ẽ mortale peccatũ. 7 idẽ dic in dissimulatõe ¶ No. in. §. vez q exẽpti imediate pape sbiecti tenẽtur petere ꝓfirmatõz electõis a solo papa. dic tñ q etiam legat⁹ de latere põt istoz exẽptoz electões ꝓfirmare. vt bẽs tex. quẽ tenebis mẽti in. c. si abbatez. j. c. li. vj. ꝓcedit q̃ iste tex. si legat⁹ de latere nõ esset in partibus Et ex ß 7 ex tex. collige q d iure cõi abbates 7 epi nõ tenẽt petere ꝓfirmatõz a papa ß ptãs electõis ꝓfirmãde ꝑtinet de iure ad eoz suꝑiores imediatos. nã papa ß solũ reseruat sibi ptãtem ꝓfirmãdi electões exemptorũ qui imediate subjiciunt pape. 7 d ß vide qđ no. gl. in. c. q̃q̃. j. e. li. vj. hodie ꝛo papa reseruat sibi ptãtem prouidendi de omnib⁹ dignitatib⁹ ita q potestas prouidẽdi hodie reꝑuat pape solet tñ ex gra electos ꝓfirmare. ¶ No. in ℣. itaq̃. 7 tene mẽti q electi pñt imediate admiñstrare in spũalib⁹ 7 tpalib⁹ ante ꝓfirmationez habitã duob⁹ tñ ꝓcurrentib⁹. ꝑ q electio eoz sit celebrata in ꝓcordia. 7 dic in cõcordia. s. nemine discrepãte. vt no. in cle. ne romani. j. e. 7 in. c. cupiẽtes i. §. ad ß in glo. sup ꝛbo ꝓcordẽ eo. ti. li. vj. scdo requirit q electi sint valde remoti. vtputa vltra italiã ꝓstituti. 7 loquit iste tex. i exẽptis imediate pape sbiectis. Quid autem in alijs bñtib⁹ suꝑiorem aliũ imediatũ. vtputa archiepm vl ꝑtiarchã. dicã cũ glo. fi. hodie ꝛo nõ puto

q̄ de rigore habeat locū iste tex. q̄ ex q̄ papa renuit sibi ptātem p̄uidēdi de dignitatib⁹ p ꝓñs abstulit electorib⁹ ptātē eligēdi. vt in.c. si eo tpe. j. e. li. vj. et p ꝓñs electō nō ꝓfert ius electo. ḡ. cessat dispositio. c. q̄ ē fundamētū sup ꝓcordi electōe. nā de iure p electōz ē initiatum mrīmoniū spūale. vt in. c. cum int. s. eo. z in. c. fi. d. trāsla. pla. vñ. p eā ius acquirit electo z ptās admīstrā di in bitu vt dixit glo. singlaris in. c. quāto. lxij. dist. z dixi ī. c. trāsmissam. s. e. z p ꝓfirmatōez solū dat ptās admīstrādi in actu. vñ nō mirꝫ si iste tex. ꝑpter longaz distātiaz p̄bet electo ptātem admīstrādi cū p prius h̄ ptās ꝓpeteret ī bitu. sed vbi electio nō tribueret h̄ ius nō eēt dicēdū q̄ h⁹. c. p̄uilegiū ꝓpetat electo. nam vt dixi ex gr̄a hodie papa ꝓfirmat electos. ¶ No. vltimo ibi mun⁹ bñdictōis seu ꝓsecratōis. q̄ istud. c. hz locum etiā in electōib⁹ abbatū z epoꝝ. nā bñdictio ptinet ad abbates. de q̄ vid̄ bo. glo. in cle. ij. de statu regu. ꝓsecratō ꝝo ad epm. vt in. c. q̄ sic. s. eo. z in. c. vnico de sacra vncti. vnde abbas bñdicit. eps ꝝo ꝓsecrat. z mens lr̄e est q̄ hz exempti recipiāt ꝓfirmatōez a solo papa bñdictōem seu ꝓsecratōem recipient vel a papa vel ab alijs ꝑm q̄ ꝓsueuerūt. xxiij. q. j. pudēda. d̄ iure aūt cessāte cōsuetudine dēbent recipe hāc bñdictōz seu ꝓsecratōz a solo papa seu eius aucte q̄ ipse ē plat⁹ z diocesan⁹ exemptoꝝ. vt no. in. c. aucte de p̄uil. li. vj. z ita hodie obseruat̄ in oīb⁹ q̄ recipiūt dignitatē ab ipo papa. ¶ Primo p declaratōe lr̄e q̄ro q̄d si supior examīauit z ꝓfirmauit indignū p aliū vt q̄ alteri ꝓmisit examinatōem z ꝓfirmatōez alicui⁹ electi z iste ꝓmissarius ex negligētia aut ex ignorātia vl̄ p malicīā ꝓfirmauit indignum. So. dic̄ h̄ Inno. q̄ si iste supior maliciose hāc ptātem nō delegauit h̄ vera fide q̄ nō ē ipe puniēdus. fac. c. si q̄ñ. xxiij. di. z. c. cū ꝑm. j. de ꝑben. sec⁹ si maliciose h̄ sed dicit. q̄ dicebat electus indign⁹ quē ipe fauore p̄sone intendebat ꝓfirmare. h̄ nolēs h̄ facere p se ꝓmisit minus idoneo vl̄ corruptibili ptātem examīandi z ꝓfirmādi. dicit tñ hosti. q̄ in dubio nō p̄sumit dolus h̄ qui illum allegat hz ꝓbare vt. l. q̄tiēs. §. qui dolo. ff. de pba. pba tur tñ ex ꝓiectur̄ vt ī. c. ij. de renū. li. vj. z ī. l. dolū. ff. de do. Dubito an h̄ dictū sit verꝫ. z credere dicēdū q̄ nisi plat⁹ ex aliq̄ iusta cā alteri delegauit teneat ipe ex culpa seu malicia ꝓmissarij sui. q̄ ex facto. s. illoꝝ quorum opis vtit. vt in. l. j. ff. de publ. p bar. in. l. necꝫ. ff. d̄ icen. rui. nau. z vide glo. no. q̄ h̄ sensit ī. c. ij. de tē. or. li. vj. sed cus aūt vbi ex ꝓbabili cā h̄ delegasset. Sc̄do q̄ritur a q̄ poterit iste suspensus indulgētiā p̄mereri. Doc. dicunt z bñ q̄ a supiori suo. nā sicut supior ei⁹ eū suspendit ita pōt suspensionē tollere. ar. c. cū inferior. j. de mato. z obe. z. xxj. di. inferior. z vide circa h̄ q̄d dixi. in. c. tā literis. j. de testi. z glo. no. in cle. j. de heret. ¶ Tercō queritur quid si aliq̄s canonic⁹ fuit pñs in oīb⁹ actib⁹ cōfirmatōis z tacuit nūq̄d post ꝓfirmatōez possit obijce re ꝛ electū crimina vel defect⁹. ¶ Hosti. dicit q̄ nō p. c. fi. j. q̄ ma. accu. pos. dicit tñ q̄ p viā denūciatōis potest audirī ne indignus remaneat in plātura. z p h̄ vltimo vide Inno. in. c. ad aures de rescript. Et ex h̄ sentit hosti. q̄ is qui nō fuit pñs tpe ꝓfirmatōnis pōt obijcere ꝛ electū z ꝓfirmatū. intellige si restat adhuc ꝓsecratio vt in. c. sup his. j. de accu. als regularit. nō auditur p viā exceptōis cū sit elect⁹ ꝓsecut⁹ plenū ius. vt in. c. post electōez. j. de ꝓces. p̄ben. z ī. c. ꝓstitutis. j. de appel. el. ij. sed poterit venire per viam denunciatōnis vt accusatōis. z in his casib⁹ pōt intelligi iste tex. z h̄ p̄ce. dit etiā hodie iuxta. no. p fede. d̄ se. ꝓcilio palle. z vide quod latius dixi in iuribus ad que. s. remissi. ¶ Quarto queritur nūquid eo casu q̄ ꝓfirmatio electōis petit ī ecclia debeāt citari illi quoꝝ interest vel debeat poni edictuz ꝑm q̄ habet. j. eo. c. fi. li. vj. Jo. an. ꝓcludit z bene q̄ aut est talis dignitas q̄ cōprehēdit in casu. c. cupientes. j. eo. li. vj. z nō ē necessaria alia citatō. vt ibi habet

Idē si sum⁹ in casu. c. j. j. e. li. vj. al's aūt salua plenitudine ptātis sedis aplice dz seruari etiā in curia dispositio illius. c. fi. h intellige p̄prie. s. q̄n papa p̄cedit p viam ꝓfirmationis p̄dicte. hodie ꝝo p viam reseruationis p̄cedit z p viam p̄uisionis. ideo nō seruat̄ dispositio illi⁹. c. fi. z facit quod ibi no. in glo. fi. ¶ Quinto q̄ritur an istud p̄uilegiū de quo in fi. c. hēat locū in postulatī. vt postulati in ꝓcordia si sūt valde remoti possint administrare ante admissionē postulatiōis. Doc. z bene ꝓcludūt q̄ nō. q̄ p postulationē nullū ius acq̄ritur postulato. innitit. n. speciali gr̄a. vt in. c. bone. z in c. pe. de postu. pla. z hec facinnt ad id q̄d. s. dixi vt hodie nō habeat locū istud p̄uilegiū etiā in electōe cuz p electionē nō acquirit ius ratione p̄dicta. Item nō habet locū istud p̄uilegiū si legat⁹ de latere esset in illis ptib⁹ cū possent ad illū p ꝓfirmatōe recurrere. vt. d. c. si abbatem. ergo cessat ratio huius p̄uilegij z p ꝓñs ipm p̄uilegium. xvj. q. j. generaliter. ¶ In glo. in verbo etatis in fi. no. glo. in fi. z similē habuistis. s. e. cū dilecti. z de hac materia dic vt ibi plen⁹ dixi. ¶ In glo. in verbo ptātis. ibi ipso iure. no. glo. z idem finaliter tenet Inno. dic̄ tñ q̄ hāc ptātem perdit cū superior declarauit ipsum ꝓfirmasse indignū ex negligentia vel malicia. Et ex hoc iuncto tex. no. q̄ p hoc verbū careat īditur canon late sñe. idem videt̄ ꝓbari in. c. s. pri. q̄a nō videt̄ ex ꝑtio significato req̄rere factū hois idem no. glo. de verbo subiaceat ī. c. vnico. de iniur. li. vj. in fi. z vide q̄d dixi in. c. clericis. j. ne cle. vel mo. ¶ In glo. in verbo suspendat̄. ibi varie pene statuūt̄ a canonib⁹ p̄ncipiū hui⁹ glo. melius caderet ī. §. epi. vbi dī q̄ epi nō dēbent ad sacros ordines p̄mouere indignos si volūt effugere canonicā vltionē. Nā si queratur q̄ sit ista canonica vltio potes recurrere ad iura q̄ h̄ ponūt̄ in p̄n. gl. Et instat latius h̄ host. circa plātos ordinātes aut promouētes indignos. h̄ q̄ iura in hac materia loquentia satis clara sūt nō puto h̄ instādū. esset. n. potius laboriosum q̄ subtile. z vide glo. in. c. is q̄ ecclīasticis. h̄ all. in glo. z in fi. glo. Vel dic melius vt no. in. d. c. graue. nā ibi fit suspēsio a totali collatōe bñficioꝝ merito ibi req̄rit̄ monitio p̄cedēs. h̄ aūt ī penā delicti p̄uat̄ ptāte ꝓfirmādi p̄mū successorē z suspēdit̄ a p bñficio dōnec visuz fuerit superiori. ¶ In glo. in verbo vltra italiā. ibi cū ꝓsuetudine stet̄. vult ḡ glo. stādū eē ꝓsuetudini cuz q̄rit̄ q̄ dicāt̄ valde remoti. Bof. dic̄ q̄ imo stādū ē lr̄e. q̄ dicat cum lr̄a met declarat seipsā dū subiecit vz vlt̄ italiā ꝓstituti nō ē a ꝛbis lr̄e recedēdū. vñ cōiter vltramōtani h̄nt h̄ p̄uilegiū. z h̄ videt̄ placere hosti. q̄ intātū inberet lr̄e q̄ dixit q̄ si curia romana eēt apud taurinū. s. i finib⁹ italie q̄ electi eccl'iaꝝ vicinaꝝ q̄ eēnt ext̄ italiā gauderēt h̄ p̄uilegio. Sz certe multū resistit ¶ Ho sti. lr̄a dū dic̄ q̄ valde remoti gaudēt h̄ p̄uilegio. vnde illa ꝛba vz vlt̄ ꝛc. fuer̄t posita causa exēpli q̄ nō h̄nt restringere dictū seu rōem dicti. nā rō h⁹ p̄uilegij fuit ne eccl'ie paterēt dānū in expectāda ꝓfirmatōne electi ꝑpter nimiā distantiā locoꝝ. vbi ḡ. cessat ista ratō q̄a eccl'ia ad quā q̄s est elect⁹ ē vicinia curie dz cessare h̄ p̄uilegiū. ad h̄ ter. optim⁹ in. l. cū p̄. §. dulcissimis. ff. de leg. ij. vbi pz q̄ ꝛba dispositōis sūt restringēda ad rationē ipsi⁹ dispositōis z nō ecōtra. papa. n. dū loq̄bat̄ h̄ erat rome z sic habuit respectū ad magnā distantiā q̄ cōiter ꝑtingit a roma vsq; ad ptes vltramontanas. ¶ Dubitat̄ etiā h̄ q̄d si curia existeret vltra mōtes nūquid italici gaudeāt h̄ p̄uilegio. z tenet hosti. q̄ sic q̄a curia existente vltra montes italici respectu curie possent dici vltramōtani. z idē tenuer̄t guil. z gar. ī. c. auaricie. j. e. li. vj. dicit Jo. an. q̄ h̄ dom̄ sibi placeret si iste tex. p̄uilegiaret vltramōtanos. sed lr̄a loquit̄ de ꝓstitutis vltra italiam. q̄ verba nō p̄nt adaptari ꝓgrue ad italicos cū ipsi nō sint vltra italiā imo in italia. Et p h̄ decidit̄ alia q̄o nunquid curia existente vltra montes

electi vltramõtani gaudeãt ꝫ ꝓuilegio si sũt valde remoti a curia romana. Lõpo. videt ꝑ tenẽ q nõ q cessant verba 7 cã ꝓstitutõis. lxj. di. i. §. bis oĩb. Jn ꝓriũ allegauit. l. j. §. fexũ. ff. ꝺ postulã. q̃ sentiat q ista cã fuit ꝫ impulsiua 7 nõ final. iõ ea cessante non ꝺz cessare ꝓstitutio. ꝫ ex mẽte gar. 7 guil. fuit q isti nõ gaudeant nã cũ ipsi dicãt italicos ꝫ causu gaudere ꝫ ꝓuilegio tacite sentiũt q cã ꝓuilegij finiat in vltramontanis. Jo. an. dicit se ꝓsuluisse cuidã electo vltramõtano cui ꝓtigit iste casus q añ factũ nõ ĩmiscere se admĩstrationi. q cũ istud ius sit dispensatiuũ 7 exorbitãs nõ ꝺz extendi extra terminos lr̃e. ar. in regla q̃ a iure cõi exorbitãt ꝺe re. iur. li. vj. ꝫ pꝰ factũ dicit penã locũ nõ hꝫe si vltramõtanꝰ electꝰ admĩstrauit q pena ꝺz stricte intelligi. vt in. c. statutũ. j. eo. li. vj. ꝫ lz curia existat vltra mõtes nõ cessant ꝓpter ꝫ ꝛba bꝰ tex. nec etiaz rõ. quia posset esse maior distãtia inter curiã romanã ibidẽ existentẽ 7 electũ vltramõtanũ q̃ ꝓtingeret curia exñte in italiaq̃ ad oẽs vlr̃mõtanos. sepe. n. ꝑm eũ vnũ ꝓsulim ꝰ pꝰ factũ. fac qꝺ no. ĩ. c. verũ ꝺe iureiu. 7 tene mẽti hũc modũ ꝓsulẽdi cũ dispositio penalis est dubia. sic̃ no. in. c. j. j. ꝺe ꝺec. li. vj. Do. ant. dicit q ꝫ rõ Jo. an. sibi nõ placet. dictũ tñ est ꝛex in se. nã ad intellectũ dispositõnis ꝺz ꝓsiderari ꝓsona loq̃ns. ad ꝫ. c. magne. j. ꝺ voto. ꝫ papa tpe q̃ edidit istã ꝓstitutõz erat rome vt innuũt ꝛba tex. in fi. iõ fac mẽtionẽ ꝺe ꝓstitutis vltra italiã. q isti cõiter distãt a curia romana. 7 iõ ꝓcludit ꝫ ꝓuilegiũ hꝫe locũ i oĩb valde remotis a curia romana. Et q̃ dicãt valde remoti recurrendũ ẽ ad arbitriũ iudicis q̃ informabit motum animi sui ꝑm distantiã q̃ ẽ a roma vsq̃ ad ꝓtes vltramõtanas cũ tex. ꝫ appellet istos valde remotos. 7 rõne huiꝰ magne distantie ꝓuilegiauit electos. 7 videt ꝫ ratio optia ꝫ cã origialr tenuit Jo. ꝺ fãtucijs dicẽs q cã final bꝰ ꝓuilegij fuit lõga distãtia a curia romana. 7 q illa ꝛba tex. ꝛz vlr̃ italiã ꝓstituti fuerit posita cã exẽpli 7 eaq̃ dicũt cã exẽpli nõ hñt restrigere dispositõez vt no. in. c. j. ne cle. vlr̃mo. Et hãc opi. fuit olim secutꝰ do. meꝰ ꝺo. car. ꝫ postea ab hac opi. recessit q: difficile esset ꝺeterminare q̃ dicãt valde remoti. vñ dic q cum iste tex. sit correctorius nõ ꝺz extendi vltra termios litere etiã ꝓ idẽtitatẽ rõis. vt no. glo. in. c. indẽnitatib ꝰ ĩ §. cetex. j. e. li. vj. qꝺ etiã voluit bar. in auc. q̃s actõnes C. ꝺe sa. san. eccle. vñ ꝓcludit ipe q omes vltramõtani gaudẽt ꝫ ꝓuilegio siue sint remoti siue ꝓpinqui. Et q illa ꝛba tex. vltra italiã cõstituti fuerit apposita non cã exempli ꝫ tãq̃ ꝺantia formã ꝓuilegio ꝫ ꝫ ꝺictũ mihi nõ placet. est. n. potius imponere legẽ ꝛbis q̃ rebꝰ. c. ꝓmissa. j. e. li. vj. Jtẽ ꝑm ꝫ dictuz nũq̃ haberet locũ iste tex. in italicis curia exñte vltra mõtes. ꝺeficerẽt eñ ꝛba qꝺ est ꝓ mẽtem bꝰ. c. qꝺ nõ ꝺz ꝓuilegiare ecclesias vlr̃mõtanas ꝫ ꝺei ecclias in genere. vt pz ibi ꝓpter necessitates ecclia (vñ dicerẽ ꝓcludẽdo q vbicũ q̃ ꝓcurrũt distãtia loco ꝛ saltẽ tãta quãta ẽ a romana ciuitate vsq̃ ad r̃minos italie 7 exemptõ electoꝛ q seu per hẽat locũ iste tex. vñ si curia ẽ vltra mõtes dicerez q italici 7 vltramõtani valde remoti gaudeãt ꝫ ꝓuilegio. Si ꝛbo curia ẽ ĩ italia tũc italici nõ gaudẽt hoc ꝓuilegio. q: nõ est in italia tãmagna ꝓuincia vt existentes in italia dicant valde remoti quo ad istud ꝓuilegiũ obtinẽdũ. vt tex. hic clare innuit. Nec obstat ꝫ dicat q istud ius tanq̃ correctiuũ nõ ꝺebeat extendi vltra terminos lr̃e. Ad ꝫ. n. rñdeo duob modis. ꝑ q illꝺ dictũ nõ hz locũ vbi rõ legis exꝑmit in. l. q: tunc ad limites rõis ꝺz extendi ius q̃tũcũq̃ correctiuuz. vt no. bal. in auc. q̃s actões. C. ꝺe sa. sanc. ec. q̃mo vbi ꝓcurrit oĩmoda eadẽ rõ nõ ꝓprie fit ibi extensio. ꝫ ex mente legis cõprehẽdit oĩs casus in quo ꝓcurrit illa rõ. vt dicit glo. singularis in. c. j. ꝺe tẽp. or. li. vj. pbat rõne. nã lex nõ ꝓsistit in ꝛbis sed in sui rõne. nam ꝛba ꝺefuiũt intentioni 7 nõ ecõtra. vt in. c. ij. reg̃ris ꝺe appel. 7 ĩ. c. intelligẽtia ꝺe ꝛb. sig. 7 in. l. nõ dubiũ. C. ꝺe legi. 7 in regula fi. 7 ibi. ꝑ di. ꝺ re. iur. li. vj. 7 vt notanter dixit bal. in. l. maximũ vitiũ. C. ꝺe lib. ꝓte. 7 in. l. scire optet. ff. ꝺe ex. tu. sic. n. se hz rõ legis ad ꝛba legis sicut aia ad corpus. vñ sic aia ꝺnatur corpori ita rõ ꝛbis. q̃nimo voluit idẽ bal. in. ꝺ. l. maximũ vitiũ. 7 post Li. in. ꝺ. l. non ꝺubiũ q etiã si rõ nõ sit exꝓssa in. l. exq̃ nõ põt ꝓiectu rari nisi vnica 7 naturalis rõ ipsius legis ꝺz fieri extensio ad limites rõnis ꝓsũpte. ꝫ añt in tex. nr̃o satis apparet ꝺe rõne bꝰ ꝓuilegij. emanauit. n. ꝓpter magnã diꝛet ꝺe rõne bꝰ ꝓuilegij. emanauit. n. ꝓpter magnã distantiã ne eccl̃ie patiãt interi ꝺetrimẽtũ i ꝓualib 7 tẽporalib. scꝺo ꝓncipalr põt rñderi q cũ istud ius ꝓuilegiatiuũ emanauerit in fauorẽ eccliaꝝ nõ ꝺz restrigi lz sit correctiuũ vl penale sed extẽdi fauore eccliaꝝ. vt ꝺic glo. no. in. c. sciãt cũcti. j. e. li. vj. 7 Jo. an. in. c. fi. j. e. ti. 7 liz p ꝓdicta ego dicerẽ q ꝑsi electꝰ nõ mltum distaret a curia romana, tñ ꝓpter viaꝝ ꝺiscrimina nõ posset ire nec mittere ꝺe primo. p ꝓfirmatiõe obtinẽda q̃ hꝫet locũ istꝺ ꝓuilegiũ. q: lz ꝛbba ꝺeficiant nõ ꝺeficit mẽs 7 rõ legis. nã eadẽ rõ est in nõ mltũ remoto q̃ ꝓpter impedimẽtũ nõ põt ire nec mittere ad curiã que ẽ i loco valde remoto. 7 ꝫ hꝫ fac in argumẽtũ bo. tex. ĩ. l. tutoꝛ q̃. ff. ꝺe admi. tu. vbi tutoꝛ admĩstrat necessitate instante añ ꝓfectũ inuentariũ. ad idẽ. xvij. q. iij. in. c. nll's 7 qꝺ no. pau. in cle. j. ꝺe re. ec. nõ ali. 7 faciũt ꝫ ad qõez quã tangã in glo. se. Jn glo. fi. ibi 7 in romano pontifice. ꝺeferẽt. n. sibi plenũ ius ex sola electõe q: nõ ꝺz superiorẽ a quo petat electõis ꝓfirmatõ. vt in. c. lz in fi. ꝺe. Adde tertiũ casũm ĩ electõe abbatisse. qꝺ intelligẽ ut hꝫ in. c. indẽnitatib. §. si ꝛbo. j. e. li. vj. Est 7 quartus casus ĩ electõe impatorꝝ. nã saltẽ ex ꝓsuetudie bodie ẽ introductũ vt electꝰ possit ĩmediate admĩstrare. ꝺe q vide glo. plenã 7 no. i cle. romani. ꝺe iureiu. Põt addi 7 q̃nt casus cũ ꝓsuetudo tribuit ius plenũ ex sola electõe ita q nõ req̃rat alia ꝓfirmatio. vt hodie ẽ videre in electõe rectoris scholariũ. nõ. n. recipit ꝓfirmatõem ab aliquo. 7 q valeat talꝫ ꝓsuetudo tenet bal. ĩ auc. habita. C. ne fi. p pr̃e. reglariꝫ electꝰ ab vniũsitate etiaz seculari ꝺz ꝓfirmari a superiore. vt ẽ glo. no. i. l. ꝓuator. Dubi C. ꝺe iu. om. iudi. 7 tenet bal. ĩ. ꝺ. auc. habita. Dubi to an valeat ꝓsuetudo ĩ dignitatib hñtib curã aiaꝝ p id qꝺ le. 7 no. in. c. cũ venerabil. ꝺe ꝓsue. Posset tñ sic ꝺistingui q aut ꝓsuetudo tribuit plenũ ius electo ex sola electõe ita q ipa electõ hz vi ꝓuisiõis seu electõnis 7 ꝓfirmatõis. 7 tũc valet ꝓsuetudo. nam poterit electo res pscribẽ istud ius ꝓuidẽdi. ar. ĩ. c. cũ dilectꝰ. s. ꝺe cõsue. Aut hz ꝓsuetudo vt electꝰ admĩstret añ ꝓfirmatõnẽ quã tñ tenet a superiore petere. 7 tũc nõ valet talꝫ cõsuetudo q: põt esse dãnosa eccl̃ijs q: nõnũq̃ ꝓtingeret q indignꝰ admĩstraret. ad ꝫ. c. j. §. ꝺe ꝓsue. 7 fac. c. auaricie. j. e. li. vj. 7. §. in. c. q̃liter. Jn ea. glo. ibi ꝫ videt. ꝓcludit q̃ glo. istud ius nõ hꝫe locũ in electo q̃ re cognoscũt aliũ superiorẽ ꝑ romanũ pontificẽ. 7 cũ hac glo. trãseũt ꝫ cõiter dicẽs ꝫ credo ꝑ ea q̃ dixi. §. in pce. glo. posse sustẽtari ꝓriũ. q: lz ꝫ. c. ꝓtineat ꝓuilegiũ ẽmi redactũ in corpꝰ iuris. nec fuit mens pape ꝓuilegiare exẽptos rõne exẽptõis ꝫ ꝓpter necessitatẽ 7 vtilitatez ecclia ꝓsideras q exẽpti nõnũq̃ sunt valde remoti a romana curia. qꝺ ꝺe facili nõ ꝓtingit in nõ exẽptis respectu superiorꝝ suoꝝ. ꝫ vbi casus ꝓtingẽt nõ videꝺ istud. c. ĩ eis nõ ꝺebeat hꝫe locũ cũ sit fauorabile ipsis ecclijs. vt. §. pleniꝰ dixi. Jn ea. glo. ibi sed ꝓriũ ꝛz ẽ in ꝫ casu. no. bñ hãc ꝓticulã glo. cũ q̃ trãseũt cõiter ꝺocto. ꝫ. Et ad ꝓria mꝺẽt q ꝓcedũt vbi electus non habuit vim vel potestatem admĩstrandi a superiore nec auctoritatẽ ꝓfirmationis vel q̃n precessisset sña ꝓdẽnationis vel inhibitio superioris vel notoria suspensio tific. n. nõ tenerẽt gesta. vt. in. c. ꝛitatis ĩ fi. ꝺe ꝺo. 7 contu. 7. xxxij. di. ĩ. §. ꝛz. Et vt habeas latiꝰ hãc materiã

expediẽdo glo. Inno. ⁊ Cõpo. diuido eã in duos artículos. Primus est nũq̃d gesta ab eo q̃ gerebat se ꝓ ꝑlato teneãt vel sint reuocãda si postmoduꝫ ꝟeniat ab illa ꝑlatura. Scds articls nunquid ꝫ eũ qui gerit se ꝓ ꝑlato alicuⁱ ecclie agẽte ꝓ iuribꝫ ipsius ecclesie possit obijci ꝟefectus tituli vel aliq̃d crimẽ ad effectũ repellendi eũ ab agẽdo. ꝓmo ꝓcedã enumerando aliq̃s casus. Et ꝓimꝰ casus sit qñ gerebat se ꝓ⁹ ꝑlato. tñ nõ erat in possessione. ⁊ tũc indubitãter nõ valẽt gesta. ar. in. c. cõsultationibꝫ. ⁊ q̃d ibi no. ꝟe iurepa. nec �

casu cõis erroꝛ sustineret gesta exq̃ ꝟeficit possessio. ad ꝗd le. et no. in. l. barbariꝰ. ff. ꝟe offi. ꝓꝛe. ⁊ in. c. dilectus. j. ꝟe reli. ꝟo. ⁊ facit q̃d no. Inno. c. ij. ꝟe in inte. resti. ⁊ in. c. in literis d̃ resti. ſpo. ⁊ facit glo. ꝗ in eo q̃ põderat istũ fuisse in quasi possessione etiã si credat verus ꝑlatus non tenẽt gesta in damnũ ecclie. vñ isti soluẽtes nõ liberantur nisi cũ eo ꝟiſſent. vt in. l. si vrbana. ff. ꝟe ꝟdi. inde. ⁊ ibi ꝓ Bar. ⁊ ꝓ Inno. in. d. c. in lris. vñ si intrusus aliquid alienauit ꝟebet id reuocari. vt ĩ. c. alienatões. xij. q. ij. vbi bo. tex. ⁊ ibi ꝑ glo. ⁊ archidi. ꝗ si aliquẽ ꝫctũ fecisset ꝟe reb ecclie. puta locãdo tũc pensionẽ sibi soluẽtes essent liberati. qꝛ solũ erãt obligati rõne ꝫct⁹ ini. cũ intruso. vt. d. l. si vrbana. ⁊ no. Inno. in. d. c. ĩ lris cũ ꝑdecessoꝛe qꝛ tũc nõ liberarent soluẽdo intruso. vt no. Bar. ⁊ Inno. in locꝫ ꝑalle. nec cõis erroꝛ iuuat exq̃ ꝟeſt auctoꝛitas supioꝛis. nã. l. barbarius ꝑalle. fundat se sup cõi erroꝛe ⁊ sup auctoꝛitate supioꝛis. nã ille ꝟuⁿ qui putabat lib̃ habuit officiũ a supiore. ⁊ sic ꝓcurrebant ibi duo. s. auctoꝛitas supioꝛis ⁊ cõis erroꝛ. secⁿ autem vbi adesset vnũ tm̃. vt tenuit hic Inno. ⁊ bene et bal. in repetitõe. d. l. barbarius. ꝓ ꝗ facit glo. que ponderat istũ fuisse in quasi possessione ꝑlatõis ꝟe lnia pape ⁊ q̃ ꝓ ꝑlato habitus ẽ. Nec ob. c. querelã. s. eo. ⁊ c. ꝫsultationibꝫ ꝑal. in quibꝫ ptz q̃ sufficit sola possessio ad validitatẽ actⁿ. nã illa iura loquunt qñ ius nõ resistit possessioni sicut in casu nꝛo. nõ. n. põt quis administrare ex sola possessione nisi habeat auctoꝛitatẽ superioꝛis. vt in regula bñficiũ. ꝟe re. iur. li. vj ⁊. c. ex freqñtibꝫ ꝟe insti. ¶ Tercius casus cũ q̃s se gerit ꝓ ꝑlato et habuit ꝫfirmatõem a supioꝛe ꝗ ex aliquo ꝟefectu non tenuit ꝫfirmatio vel electio. ⁊ tũc gesta ꝓ istũ nõ d̃nt tractari exquo alꝫ legitime gesta sunt cum ꝗ cõcurrat auctoꝛitas supioꝛis ⁊ cõis erroꝛ. vñ sumⁿ ĩ casu. l. barbarius. ꝑall. ⁊ facit tex. iij. q. vj. ¶. tria. ℞. vex. ⁊ in. l. si arbiter. C. d̃ sen. ⁊ interlo. om. iudi. vbi tenet snia lata a ꝟelegato q̃ putabat liber lz postea appareat eũ fuisse sercto ꝟitatẽ supioꝛis mꝫto foꝛtius d̃nt tenere ĩ oꝛdinario in cuiⁿ officio versat maioꝛ vtilitas publica. ⁊ idẽ dicẽ dũ in qõne bⁿ glo. nã exq̃ iste electⁿ habebat ptãtez ad ministrandi auctoꝛitate bⁿ iurꝫ d̃nt tenere omia gesta alꝫ legitie facta lz postea casset sua electio vl̃ ꝓnũciet nulla ⁊ intelligo qñ cõis erroꝛ ꝓcurrebat. vt qꝛ putabatur cõiter eũ esse legitime electũ. qd̃ etiã sentit ista glo.

¶ Quartⁿ casus ꝓncipal cũ is q̃ gerebat se ꝓ ꝑlato fuit electⁿ ⁊ ꝫfirmatⁿ seu ꝓuisus ꝓ supioꝛẽ tñ postea aliqꝛ incidit in heresim. viij. di. q̃ iure. et tũc si ista ꝓuatio fuit occulta tenẽt oĩa gesta. Et idẽ videt qñ ꝺubitat ꝟe ꝓuatõe. nã exq̃ tolerabat in officio d̃nt tenere acta oĩa interim gesta. vt ĩ. c. nõne. viij. q. iij. ⁊ ibi ꝑ archi. ꝗ si suspẽsio vl̃ ꝓuatio esset notoꝛia vl̃ inhibitõ supioꝛis cessisset tũc nõ tenerẽt gesta. vt ĩ. c. ℞itatis. d̃ ꝺo. ⁊ cõtu. ⁊ in. ¶. vex. xxxij. di. Quid añt ĩ gestis ab excõicato ꝑsertim ĩ spũalibꝫ. vide q̃d plene dixi ĩ. d. c. ℞itatis. ⁊ ꝗ sufficiãt circa ꝓmũ mẽbꝫ. ¶ Quo ad scm̃ nũquid ꝫ istũ agẽtẽ possit obijci ꝟe ꝟefectu tituli vel ꝺ aliq̃ crimine. dic q̃ aut nõ ẽ ĩ possessiõe ꝑlature. ⁊ tũc põt oppoꝛ ni q̃ nõ hz titulũ saltẽ legitimũ. ⁊ sibi asserẽti ꝫriũ ĩcũbit onus ꝓbãdi. vt no. ꝺo. ꝟecis. iiij. ⁊ ꝗ ꝓcedit tenẽdo opi. illã q̃ electⁿ ꝫfirmatⁿ possit admĩstrare lz nõ sit in possessiõe. ꝺ q̃ plene dixi in. c. trãsmissã. ¶. c. Aut nõ est ĩ possessiõe ꝑlature. ⁊ tũc si possessio ẽ recẽs tenet ꝓbare titulũ. vt no. ꝑ Joan. pⁿ Inno. ⁊ bosti. in. c. j. ꝺ ꝓces. ꝑben. li. vj. ⁊ ꝑ ꝺo. ꝟe ro. ꝟeci. ꝑal. sic limita dictũ compoſ. ⁊ ꝺoc. ꝗ dñ sentiũt q̃ si ꝫ ꝑlatũ remotuꝫ excipit in curia ꝺ ꝟefectu tituli q̃ sufficiat ꝓbare possessiõez. nã ꝺz intelligi qñ possessio nõ est recẽs. si ꝛo possessio ẽ antiq̃ tũc nõ obstat exceptõ ꝟefectⁿ tituli. qꝛ exq̃ supioꝛ suⁿ eũ lõgo tpe ĩ possessiõe sustinuit ꝑsumit q̃ habuerit titulũ. vñ ꝗ ꝑsũptio trãsfundit onⁿ ꝓbãdi ĩ adũsarũ. vt ꝓ̃n. c. vnico. vt ecclia. bñfi. ⁊ ꝑ Jo. an. ⁊ ꝺo. ꝟe ro. locis ꝑal. ꝗ ꝟex nisi talꝫ possessio patiat ipm̃ sup titulo nã tũc ẽ ꝑsumptõ ꝫ eũ. iõ põt sibi obijci ĩ iudicio q̃ nõ hz titulũ. satis ẽ tñ tũc ꝓbare aliq̃liter ꝟe titulo ad effectũ agẽdi. vt ĩ. c. ꝟenẽs. el. ij. ¶. ꝟe testi. ⁊ tenẽt ꝺo. ꝟe ro. in ꝑal. ꝟeci. in fi. Si añt opponeret q̃ nõ hz titulũ legitimũ nõ tñ negat oĩo titulⁿ. ⁊ talis exceptio nõ ꝺz admitti ꝑm cõpo. ꝗ qꝛ oĩa gesta tenẽt exq̃ intercessit auctoꝛitas supioꝛ ⁊ ẽ in possessiõe ꝑlature. vt. ¶. dixi. nec ꝺz admitti exceptio crimis qꝛ exq̃ toleraꝫ in ꝑlatura valẽt oĩa gesta. vt. ꝺ. c. nõne. ⁊ ibi ꝑ archi. fãc quod no. Inno. ĩ. c. intꝫ ꝺilectos ꝺ excess. ꝑla. Exceptio ꝛo excõmunicatõis etiã si nõ sit notoꝛia ꝺz admitti ꝓpter ꝓcul ãtõis ꝑm Inno. ⁊ cõpo. q̃d satis placet. onⁿ tñ ꝓbãdi incũbit opponẽti. vt ĩ. c. pia ꝺ exceptõibꝫ li. vj. nec ob. si dicat q̃ ꝫ testẽ toleratũ admittit exceptio criminis vt ĩ. c. sup eo. ⁊. c. testimoniũ. j. ꝟe test. Ad ꝗ. n. not. rñdet Inno. q̃ aliꝺ ĩ teste lz testificari ĩ se sit publicuꝫ officiũ testis tñ nõ reddit testimoniũ rõne publici officij q̃d ꝺz. iõ in teste nõ oꝑat tolerãtia. ¶ secus in ꝑlato qui ꝺz publicũ officiũ. ⁊ ad ꝓdicta adde q̃d no. spe. ĩ ti. ꝟe act. ¶. j. ¶ Et in fi. glo. no. bñ hãc vltimã. q. glo. ex q̃ collige q̃ ex ꝫctu gesto cũ intruso noie ecclie põt eo remoto verⁿ ꝑlatⁿ agere. ar. ĩ. l. si vt ꝓponis. C. ꝟe rei vẽ. ⁊ ꝗ firmauit bar. ĩ. d. l. si vrbana in fi. ⁊ bẽs glo. similez in. c. fi. j. ꝟe scisma. Hosti. tñ voluit limitare glo. vt ꝓcedat in diũsis ꝫctibꝫ initis ꝓ intrusũ cũ diũsis ꝓsonis vt tũc teneãt ꝫctⁿ initi in fauoꝛẽ ecclie secus ĩ illis q̃ aferũt damnũ nec ꝺz fieri cõpensatio dãni ⁊ cõmodi ex q̃ diũse sunt ꝓsone. secus dicit in diuersis ꝫctibꝫ initis cũ eodẽ. qꝛ tũc ꝺz fieri cõpensatio. ¶ Jo. an. tenet etiã in ꝗ casu cũ glo. vt ĩ diũsis ꝫctibꝫ nũq̃ fiat ꝓpensatio lz cũ eadẽ ꝓsona sint gesta. secⁿ in vno ꝫctu cũ eodem gesto. nã tũc nõ põt ecclia recipe ꝑtem ĩ fauoꝛẽ suũ et reijcere ꝓ ꝑte alia. qꝛ vnⁿ ⁊ idẽ ꝫctⁿ nõ ꝺz claudicare. aut. n. totⁿ cassabit aut sustinebit. ar. bo. in. l. q̃d. si minoꝛ ⁊ in. l. etiã. ff. ꝺ mino. xxv. an. ⁊ fãc. c. j. in fi. j. ꝟe ĩ integ. resti. ⁊ ꝗ satis placet.

Q Ut preterite. Expẽse necessarie q̃s facit caplm̃ ꝓ electõne ꝑlati ꝟe bonis ꝑlature ꝟebent fieri vl̃ reddi. ¶ Primo ponit dictum quod secũdo ꝟeterminat ibi dũmodo. ¶ No. ꝓmo q̃ caplm̃ nõ tenet ex ꝓꝛijs reddibꝫ facere expensas ꝓ electionis negocio cuꝫ ꝓcurent vtilitatem ꝑlature. ⁊ ad ꝗ quotidie solet allegari iste tex. ⁊ vide aliuꝫ tex. bonum inc. cupientes in. ¶. penul. ⁊ vlti. j. eo. li. vj. ¶ Secundo no. ibi fiant vel reddant. duas ꝓꝛacticas in hmõi expẽsis habẽdis. põt. n. caplm̃ sede vacãte capere ꝟe redditibꝫ ipius ꝑlature tantũ q̃ sufficiat ꝓ expensis. ⁊ ꝗ innuit tex. ibi dum dicit fiant. põt ⁊ scꝺo expendere caplm̃ ꝟe ꝓꝛijs redditibꝫ ⁊ postea repetere ex bõis ꝑlature puta a ꝑlato nouiter creato. ⁊ hoc innuit tex. in ꝟerbo reddantur. ⁊ vtrũq̃ modũ sentiunt ꝗ ꝺoc. ⁊ clariⁿ archi. in. c. fi. lxiij. ꝺi. ¶ Tercio no. q̃ sede vacante non potest caplm̃ occupare bona ꝑlature ⁊ contra occupantes sunt hodie ꝓdite pene ꝟe quibus in. c. quia sepe. j. eo. li. vj. et in. c. presenti ꝟe offi. oꝛdi. li. vj. ⁊ facit quod habetur in cle. statutum

j.e. ¶ Ultimo notãt ꝟ dc. q̃ lz collegiũ eligẽtiũ posſit ꝓſtitui ex diuꝫ eccl̃ijs ad actũ electõis tñ ſolũ capitulũ eccl̃ie vacãtis ꝓſequet negociũ electõis iã facte. ꝟ videt ꝓbare ꝟ iũcto.c.ſcriptũ.ſ.e.nã in electõe patriarche cõſtantinopolitani ꝙcurrũt ad eligẽdũ clerici aliaꝝ eccl̃iaꝝ. vt in.d.c.ſcriptũ.z tñ nõ ſolũ capitulũ ꝙſtãtinopolitane eccleſie ꝓſeq̃t ꝟ negociũ electõis ¶ Adũte q; ꝟ dictũ ſimpl'r nõ ꝓbat ex iſtis iuribꝫ.nã in.c.ſcriptũ.illi clerici aliaꝝ eccleſiaꝝ fuerũt admiſſi ex gr̃a ad actũ electionis. vñ electõe facta non pñt aliq̃ ius ꝓtendere cũ ſint functi gr̃a eis facta.ar.in.c.in literis de reſti.ſpo.ꝟ vbi ex ꝙſuetudie vel priuilegio forinſeci clerici haberẽt ius eligendi vnacuꝫ capitulo eccleſie vacãtis credere q̃ etiã forinſeci clerici pñt ꝓſeq̃ negociũ electõis.q; exquo hñt ius eligẽdi intereſt eorꝫ vt electio habeat effectũ.ad ꝟ q̃ dc le. z no.i.c.ij.d in integ.reſti. ¶ In glo.ibi vel alꝫ glo.nõ apit an q̃lit̃cũq; fiant ex penſe in negocio electõis poſſint peti d bonis ꝓlature.nã debes ſcire q̃ q̃nq; fiũt expenſe ꝓ electiõe fienda puta i vocãdis canonicis abſentibꝫ vel ꝓ tabellione q̃ ſolet vocari vt ꝙficiat inſtrumẽtũ ſup̃ ipa electione fiẽda vel in ꝙſulẽdo iuris peritos. Q̃nq; fiũt ꝓ electõne facta ꝓmouẽda.puta vt obtineat̃ ꝙfirmatio vel vt electus ꝙſentiat electõni iã facte q̃ eſt abñs a loco vbi facta eſt electio. ¶ Iin.fuit hic i ſingulari opi. dicẽs q̃ expenſe ꝓ electõe facta vel fiẽda dñt fieri ex bonis capituli.q; cap'lm i eligẽdo exercet officiũ ſuum z vtilitatẽ ſuã z punit̃ ſi nõ elegit.vt i.c.ne ꝓ defectu.ſ.eo.ꝟ expenſe fiẽde ꝓ electõe iã facta ꝓmouẽda dꝫ deduci de bonis ꝑlature.z in iſtis expẽſis intellexit iſtum tex.ꝟ cõpo.tenuit ꝯriũ ꝟ dicẽs q̃ indiſtincte expẽſe debẽt fieri de bonis ꝑlature cũ tex.ꝟ generaliter dicat ꝓ electõis negocio ꝛc.nec reſtrigit ſe circa electõem iam factã ꝓmouẽdã.nec ob.motiuũ vin. q; ſepe q̃s fac̃ expenꝟ alteri⁹ id ad qd̃ teneꝟ vt ꝓz in viſitatõe ꝑlati.nã viſitat expenſis ſubditoꝝ.vt ẽ.c.cũ ex officij. de ꝑſcri. Idẽ ꝓz in ꝙſecratõe eccl̃ie lz.n. ꝑlat⁹ teneat̃ cõſecrare eccl̃ias ſibi ſubiectas nihilomin⁹ põt exigere ꝓcuratõnes.vt in.c.cũ ſit romana.j.d ſymo. ¶ Iincẽ.tñ dicebat illos caſus eſſe ſpeciales. Archi.in.d.c.fi.lxiiij.di. videtur ſequi Compo.ꝟ z cũ eo trãſeunt hic dc.ſcribẽtes z mihi placet hoc dictũ q; officiũ cap'li in eligẽdo non dꝫ ſibi eſſe dãnoſum.vt i.c.cũ expediat.j.eo.li.vj. Itẽ eligẽdo cap'lm gerit negociũ ꝑlature.g̃ dꝫ repetẽ expenſas ab ipa ꝑlatura.vt in.c.cũ ꝓ cauſa.j. de ꝓcura. Et ꝓ hoc ſoluit̃ alia queſtio nunqd iſte expenſe ꝓ negocio electõis fiende ſeu facte debeãt deduci de bõis ꝑlature tñ an de bonis omniũ ſubditoꝝ.vt ſic q̃libet eccleſia ſubdita teneat̃ ꝯtribuere. ¶ Hoſti.ꝟ multũ inſtat z fin aliter cõcludit q̃ in hoc ſeruanda eſt conſuetudo que eſt optima legum interpres. vt in. c. cum dilectus de conſue. z in.l. de quibus.ff. de legi. Et poſſet adduci iſte tex. ſm eũ q̃ dꝫ fieri electio de bonis omniũ ſubditoꝝ ꝓ illa ꝛba de bonis pr̃iarchat⁹ fiãt totaliter exponẽdo verbũ totaliter.i.cõiter. Sed ſi nõ põt appare re de ꝙſuetudie dixit illas fiẽdas de bonis ꝑlature vacantis q; ipſius ꝓncipal'r intereſt niſi expenſe eẽnt g̃ues multũ.q; tũc dñt ſubditi ꝯtribuere cuꝫ teneãt̃ ad charitatiuũ ſubſidiũ.vt in.c.cũ ap'ls.j. de cenſi. ſ mihi ꝟ q̃ videt̃ indubia ꝓ iſtũ tex.i fi.cũ dicit q̃ expẽſe debẽt reddi de bonis patriarchat⁹ dũmodo canonici nõ occupauerit decedẽtis pr̃iarche bona.z ſic loq̃t̃ tex. de bonis patriarche tñ. Idẽ videt̃ apte velle tex.in.c.cupiẽtes.in.§.pe.j.e.li.vj.vbi tex.dicit q̃ dñt fieri de bonis ꝑlature. Et p̃ illũ tex.põt ſolui alia q̃ō q̃ fit ꝟ z ſnb ij̃cit i glo. Nũq̃d iſte tex.habeat locũ i electõibꝫ alioꝝ ꝑlatoꝝ cũ loquat̃ ſolũ de electõe patriarche.z dicendũ q̃ ſic vt ꝓbat̃ ꝓ illũ tex.z ibi in.§.ad ꝟ.in.d.c.cupientes.ſatis bñ facit ꝓ ꝑdicta opi. ¶ Iim. vt ex bonis ꝑlature deducant̃ expenſe ꝓ electõe iã facta ꝓmouenda nõ aũt ꝓ fiẽda z ꝓfecto ꝟ poſſet ſatis de iure ſuſtineri lz p̃cedẽs opi. ꝯria ſit cõior.q; ius eligẽdi ꝑlatũ fuit cõceſſuꝫ cap'lo in priuilegiũ cũ olim ius ꝓuidẽdi ſpectaret ad ſupiorẽ iuxta no. ꝓ glo.in.c.q̃ q̃.j.eo.li.vj. Capitulũ g̃ volens vti priuilegio ſibi ꝙceſſo nõ dꝫ ab alio requirere expẽſas.q; videt̃ poti⁹ eligere vtẽs iure ſuo q̃ gerẽdo negociũ alteri⁹. Et ex p̃dictis põt dubitari de alio q̃one nũq̃d expenſe fiende i exequijs ꝑlati mortui debeant fieri de bonis ꝑlature ꝑſertim ſi defunctus habebat p̃timoniũ i q̃ habuit extraneũ heredẽ.z in hac q̃one nũq̃ reperi auctoritatẽ alicui⁹ antiq̃. Sed dc. car.in ꝟ breuiſſime dixit ſe credere q̃ ſint fiende ex bonis ꝑlature q; ꝓcedũt ad negociũ electõis.vt in.c.bone.ſ.e.el.ij. merito videt̃ ptinere ad ip̃m negociũ electõnis. Sz ego hũc articulũ diſputaui plene z incipit diſputatio ſemꝓnius.in qua tandẽ ꝙcluſi q̃ expenſe ꝙcernẽtes ſolatiũ ſeu remediũ anime defuncti debẽt fiere ex bonis ꝑlature quãtũcũq; prelat⁹ habuerit prio r̃iũ.ar.optimũ in.c.aplice.j.d dona.z.xij.q.ij. bone rei in quibꝫ pz q̃ põt eps dare centeſimã reddituũ eccl̃ie ſue alteri inferiori ꝓ ſuis ſepulturis magnificãdis. ad idẽ.c.vbi ꝑiculũ.j.eo.li.vj. vbi diſponit q̃ mortuo papa teneãt̃ eccleſie inferiores celebrare exequias q̃q̃ eccleſia vniuerſal' ſit abſoluta ab ipſi⁹ lege poſt ei⁹ mortem in.c.pe.z vltimo de ſecun.nup. Ita dicenduꝫ in ꝑlato particulari quo ad eccleſiã ſuã. vt ſic ſit cadẽ ratõ de parte quo ad partem ſicut de toto quo ad totũ. vt i l.que de tota.ff. de rei ven. z in.c.paſtoralis.in.§. itẽ cũ totũ. de of. dele. Quedã expenſe fiunt ad ꝙſolationẽz z pompã viuoꝝ. vt magnus apparat⁹ funeꝝ in veſtibꝫ z alijs ſilibꝫ. z iſta nõ puto deducẽda ex bonis ꝑlature cũ tñ illas nõ approbo.xiij.q.ij. anime defunctoꝝ. z ꝓ quere vt ꝓlene dixi in dicta diſputatiõe. ¶ In eadem glo.ibi dũmodo maior pars capituli certet ꝓ electo et obtineat ꝛc. pondera bene glo. videnꝫ enim duo requirere ad hoc vt iſte expenſe poſſint repeti ex bonis ꝑlature pluribꝫ electis in diſcordia. ꝓ q̃ maior ps capituli certet ꝓ electo z q̃ obtineat. ſed tu vide hic quod no. Inno. z pleuins ꝓ glo.in.d.c.cupientes in fi. Et breuiter concl̃de q̃ ſi electio eſt facta in concordia ſaltẽ q̃ vnus tñ ſit electus a maiori ꝑte capituli. nec opponit aliquid a minori ꝑte tũc indubitãter habet locuꝫ iſte tex. z quod.ſ. dictum eſt. z ad ꝟ facit tex.in.d.c.cupientes.in.§. ad hec. Si ꝙo plures ſunt electi in diſcordia tũc non debẽt ex bonis prelature capi expenſe ꝟ ſi maior ps capituli ꝓſequit̃ vnã ptẽ z obtinet repetit poſt modũ illas expenſas.idẽ ſi nõ obtinet dũmodo vtilit̃ negocium illud fuerit ꝓſecutus.ſ. maior ps. vt i.l. ſed an vltro.ff. de neg.ge. minor aũt ps nõ repetit expẽſas niſi obtineat q; habet ꝑſumptõez ꝯtra ſe cũ ꝓſequat̃ maiore ꝑte reſiſtente. z dic vt pleni⁹ no.in.d.c.cupientes in fi. vide etiã p Oldra.q.xxij. vbi ꝓſequit̃ d poſtulato religioſo ordinis mendicantium nunquid debeat habere expenſas de bonis ꝑlature cũ nõ habeat ꝓpriũ z ſentit q̃ ſic. idem videt̃ de mente glo. ꝑal.in fi. ¶ In glo.in fi. aduerte q; finis huius glo. videt̃ ꝯriari ꝓncipio. nã in fi. ſentit q̃ bona occupata debẽt ſufficere ꝓ expenſis z ſic q̃ nõ teneant̃ canonici illa reſtituere. In ꝓncipio ꝛo ſentit q̃ ꝓpter occupatõz dñt cadere a iure ſuo. Jo.an. dic̃ q̃ occupata cõputãt̃ in expenꝟ d accuſa.c.pe. z ſic ſentit q̃ ſi expẽſe excedũt q̃ poterũt canonici illas repetere q̃tenus excedunt. ſ ꝓ ꝟ nõ r̃ndet̃ ad motiuũ glo.in ꝑn.formatũ. Cõcluderem ſic q̃ aut cap'lm vacante ſede capit aliqua bona ꝓ expenſis fiendis in negocio electionis z ꝓcedit tũc opi. Jo.an. Aut capit aliq̃ bona iniuſte illa occupãdo z habent locum pene ꝙtente in.c.q; ſepe.j.eo.li.vj. Aut capitulũ ꝑlato creato z iuuito occupat bona particularia alꝫ ꝓtinentia ad ꝑlatũ ꝓtextu expenſaꝝ iam factaꝝ. z hz locũ ꝓncipium glo. vt debeant iſti occupantes ꝓ

cadere a credito. q; si creditor capit vi rē debitoris dz cadere a credito 7 iure suo. Et ꝑm hāc distinctōez pu to istū tex. in fi. intelligēdū. ¶ Ultimo ꝟ queriꝫ qs dz custodire bona ꝓlature vacātis. So. dicit ꝟ hos. q custodia ꝓtinet ad iconomū siquē hz vel ad capl'm 7 ī de fectū ipius ad metropolitanū. vt ꝓbat in. c. non liceat alicui. xvj. q. ij. 7 vide de hac materia qđ dixi in. c. bone. de appel. 7 aliqđ ꝑ Inno. in. c. vnico. vt ec. bñ. dixit añt inter cetera ꝟ Hosti. q custodia bonor ecclie vacātī pōt ex ꝓsuetudine cōpetere aliqb clericis nō añt laicis. xvj. q. ij. de laicis. qđ. c. ꝟ ꝓfecto nō ꝓbat de cōsuetudine. 7 ꝓtra dictū host. facit iudicio meo tex. in. c. gnāli. j. eo. li. vj. vbi tex. gnāliꝫ loquiꝫ pīsertim ī fine 7 approbat ꝓsuetudinē in facultate custodiēdi bona eccīe vacātis nec distinguit inꝫ clericos. 7 facit qđ no. gl. in. c. indica tū. lxxxix. di. q. dicꝫ q cura rusticor 7 bonor ecclie tpa liū pōt cōmitti laico. ad idē vide qđ dixi in. c. edoceri. de resc̄p. ꝟ dcm hosti. posset ꝓcedere qñ laic⁹ ꝓtextu cō suetudinis vēdicaret sibi locū in administratōe tpaliū 7 spūaliū. tūc em̄ puto ꝓsuetudinē nō valere. ar. in. d. c. indicatū. 7. xvj. q. j. ꝟ bmōi placiti. 7 facit. c. cām de prē oiby bōis eccīe. vt ī. c. charitatē. xvj. q. ij. 7 bōa eccīe vsur pās cōmittit sacrilegiū 7 furtū 7 nedū furtū simplex ꝟ etiaz peculatus. 7 dī peculat⁹ furtū factū de re publica qđ grauiori pene subiiciꝫ. 7 de his vide bo. tex. xxiij. q. iij. in. c. quid ꝟ. 7 facit. xvj. q. j. ī. c. qui abstulit. Abb.

c Cum post Electio post collatōez ex interuallo celebrata nō va let. ꝟ dicit ꝑm op. magis cōem. primo narrat factū electōis quā scdo cassat ibi qr. ¶ No. prīo ibi cō corditer iūcto tex. ibi collatōis tractatū. q lz electio sit facta in cōcordia nihilomin⁹ fīēda ē collatio nō numeri ad numer. exq̄ vnicus ē electus. Compo. tñ dicit q possit dēfēdi electio lz non sit collatio zeli 7 meriti exq̄ cōcors est. primū tñ dictū videt placere Jo. an. 7 vide qđ dixi in. c. qr ꝓpter. s. e. nā prima op. videt de mente istor iuriū. ¶ No. scdo. ibi cassamus. q electio attenta ta ꝓta formā substantialē nō est ipso iure nulla ꝟ vult cassanda quod tenuit hosti. in. d. c. qr ꝓpter. s. eo. 7 pro la ipō iure vt plenius dixi. in. d. c. qr ꝓpt. 7 istū tex. expo nit Jo. an. i. cassam 7 irritā nūciamus. ¶ Tercio 7 vlti mo no. q nō sufficit ad validitatē electiōis seruare oīa ꝓtēta in. d. c. qr ꝓpter. nisi seruent ꝑm ordinē ibi tradi tum. nō em̄ sufficit facere electiōem nec requirere con sensū eligendi nisi hec fiant tpe debito. qđ dixi in. d. c. qr ꝓpter. ¶ Op. ꝓtra tex. videt em̄ q electio nō debe at viciari licet sit aliquātulū ꝓtracta post publicatio nē consēsuū 7 collatōis tractatū. qr. c. qr ꝓpter. solū vi deat requirere vt publicatio votoruz debeat mox fieri postq̄ ipa vota fuerūt in scptis redacta nō añt req̄rit vt post collatōis tractatū mox fiat electio. vñ exq̄ istō nō numeraꝫ inter ea que fūt de ꝟalibz b⁹ forme nō dz viciare electionem. ar. ī. l. pcipim⁹ ī fi. C. de app. So. p pter hoc ꝓtrariū etiā ꝑ. c. publicato. j. e. in fi. variat ꝓpri mū intellectus istⁱ⁹. c. nā Bof. Inno. 7 ab. 7 cōpo. tenēt q electio nō fuit ꝟ retractata ex ista ꝓtractōne seu ex dilatata electōe p⁹ collatōnis tractatū sed quia iste ele ctus cōsensit electōi de eo fiēde dicūt etiā q sola req̄ sitio cōsēsus ñ viciat electionē qr bñ pōt requiri ꝓsen sus eligendi vt pateat de ipsi⁹ volūtate ne diu ecclesia vacet si iste postmodū electus nō velit cōsentire. vñ cō cludūt q causa finalis bui⁹ cassatōnis fuit qr iste ꝓpo situs consensit anteq̄ fuisset electus. Sed ꝓbi. hosti. et Jo. an. tenēt ꝓtrariū dicentes q nisi electio fiat statim post publicatōez ꝓsensuū 7 collatōnis tractatū nō va let prīo ꝓpriū tex. q videt ꝟ apte velle. Itē qr ꝑm ꝓbi. illa dictio mox posita in. c. qr ꝓpter. circa publicatōz fiē dā videt postmodū repetita dū ſbjiciꝫ de electōe fien da. ar. in. l. titia. ff. de ꝟbo. obli. nam ea que dicunt in p fatōnibz videnꝫ postmodum repetita vt ibi. 7 facit. c. apls. xxij. q. vij. Itē ꝑm host. si publicatio dz fieri mox poti⁹ electio debet statim fieri p⁹ collatōis tractatū. nā ex multitudine scrutator posset subesse cā differendi publicatōez 7 tñ ins req̄rit q statiz fiat publicatio. vt d. c. qr ꝓpter. ſ nulla pōt subesse ꝓ legitima cā differendi electōez p⁹ publicatōez cōsensuū 7 collatōem habitaz ꝑ de mēte inr̄ fuit. vt etiā ipa electio deberet statī seq̄ fatenꝫ tñ pbi. 7 hosti. q mora naturalis 7 cōpēdiosa n hēbit viciare electōem. ar. in. l. antiq̄tas. C. de testa. idē si p⁹ publicatōz bitā diēt missa d spū sctō. et tractaret ꝓcordia dūmodo nō diūtaꝫ ante electiōem ad exneos actus sicut ꝟ ꝓtingit. 7 p ꝟ intellectu q ex dilatata ele ctōe fuerit facta ꝟ cassatio 7 nō ex cōsensu pīstito p ele ctū adducit Jo. an. istū tex. in fi. in eo q cassat illaz elec tōez ex inordinato ꝓcessu dūtaxat. 7 sic nullo mō tan git vitiū electi. nā si iste cōsensisset in electōez incidisset in viciū electōis 7 sic electio fuisset cassata ꝓpt̄ viciū ipi us electi. ¶ Sz aduerte qr glo. videt sentire terciū in tellectū. dicit em̄ q ꝓpt̄ duas causas fuit cassata ꝟ elec tio. prīo qr electio fuit ꝓtracta. scdo qr cōsensus isti⁹ ꝓpositi fuit req̄situs añ electōem 7 pīstitus. vñ ꝓcludit q vtrūq̄z istor reddit formā inutilē. 7 ꝓfecto iste ītel lectus. glo. magl ꝓuenit lr̄e q̄ ꝑcedēs intellect⁹ doct. ꝟ glo. nō dēfēdit lec. suā ꝓ motiua supi⁹ facta maxīe per Jo. an. in eo q ſbtiliꝫ pōderauit tex. q in cā cassatōnis fūdat se sup inordinato ꝓcessu dūtaxat 7 nō tāgit am bitōez 7 viciū electi. Sz ego dēfendēdo būc intellectū gl. qr mihi videt verissim⁹ dico q q̄libet illaz cāz ē suf ficiēs ad nullitatē electōis inducēdā 7 q vtraq̄z cōcur rit ꝟ. nā respectu more cōtracte inꝫ electōez 7 collatio nē videt tex. aptus ꝟ. scdo pōt allegari tex. in. d. c. qr ꝓ pter. nā ibi req̄riꝫ vt mox fiat publicatio ꝓ sensuū ꝓpt̄ finē electōis ꝓsequēde. vt pz ibi is collatōe bīta eligat ꝛc. par. ſ. pdesset illico publicare scrutiniū vl collatōz facē nisi postea statim sequeret cōis electio cū oīa illa sint ordiata ad finē electōis. 7 būc intellectū tz etiā gl. ibi lz nō induxerit tex. mō ꝑdicto. respectu ꝟo ꝓsens⁹ requisiti ꝓpositi tm̄ videt tex. ꝟ nā papa in principio ante cassatōez exꝑssit istas duas cās. ſ a ꝟbis lr̄e nō est recedēdū exq̄ nō ꝓstat de mēte ꝓtraria. ff. de le. iij. l. nō alr. 7 in. c. fi. de ꝟ. sig. nec ob. motiuuz Jo. an. qr cōsen sus ꝟ electi nō fuit req̄sit⁹ añq̄z vota eligētiū redigerē tur in scptis vl publicarentꝫ q̄ casu potuisset iste notari de vicio ambitōis qr ꝓsensisset añq̄z electores in ipm cō sensissēt. ꝟ ꝟ solū dz q cōsensus isti⁹ fuit req̄sit⁹ añq̄ es set elect⁹. i. añq̄ sequeret cōis electio in singlaribz con sensibz pīstitis in scrutiniꝭ put dz fieri sicut dixi in. c. qr ꝓpter. vñ nō pōt notari viciū ambitōis exq̄ oēs elec tores ī ipm cōsenserāt in scrutinio. 7 sic erat vocatus a deo 7 a frib. vt in. c. cū in iure. 7 qđ ibi dī. s. e. soluz ſ cōsentiēdo añ electōz cōiter factā fuit peccatū ī forma c. qr ꝓpter. s. e. ñ añt in forma nāli ipi⁹ electōnis. nā ꝑm ius nāle 7 morē antiquū nō ē necesse vt seq̄tur cōis ele ctio. ꝟ ex solis cōsensibz singlariꝫ pīstitis resultat electō sic hodie resultat ī oibz electōibz in q̄bz nō ē seruanda forma. c. qr ꝓpt̄. vt no. Inno. in. d. c. cū in iure. 7 glo. in c. sicut cū. j. e. li. vj. facit singlr qđ no. Inno. in. c. q sicut de elect. vbi dicit q solus cōsensus eligētiū ē forma na turalis electōis. q̄re cōcludo q si cōsensus ē pīstitus in scrutinio peccat in forma dūtaxat. c. qr ꝓpt̄. nō añt nō tur cōsentiēs aliq̄ ambitōne ꝟ potⁱ⁹ videt errare in iure positiuo. qr ꝑm ius naturale 7 primeuū nō requirebat alia electio. Et vt singlariꝫ dicit Inn. in. c. ꝓ tuas. el. ij. de ſym. nō est peccatum male intelligere canonē cum sit de iure positiuo. vnde iste electus erranit in illa for ma. c. quia ꝓpter. que est de iure positiuo merito dicit ꝟ papa in fi. q cassabat istā electōez ex inordinato pro cessu dūtaxat peccatū isti⁹ electi. quia habito respectu

ad vtrancꝫ cām supius allegatā ꝓcessus dūtaxat fuit inordinatus qꝛ nō ꝑm ordinē.c.qꝛ ꝓpter.factꝰ qꝛ ille ordo reqꝛit vt statī fiat electio pꝰ collatōez nō aūt ꝓius oz requiri ꝙsensus reqsitꝰ anteqꝫ sequeret cōis electō z ex istis iustificaꝛ tota ista lra quā oz damnare in aliq̄ ꝑm lec.doc.nec ob.c.publicato.j.eo.sup q̄ fundaꝛ ꝑmꝰ intellectus gof.z sequatiū.nā ibi electores in fraudem electi ꝓ trahebāt electōez merito supior pōt cōpellere electores vt ꝓueniāt ad electōez nō obstāte mora cō tracta pꝰ collatōez habitā z electōez secutā.z ꝟ ne supplantet electus ab electoribꝫ.ꝟ aūt text.ꝓcedit qñ electores sine fraude electi ex ignorātia vl negligētia seu aliqua malicia differūt electōez post collatōez habitā. hec aūt mora debet viciare electōnem vt ꝟ.z hoc idez no.in.d.c.publicato.iō pe.z ab.dant hic cōsiliū q̄ si tu faues electōni ꝓcures vt electio nō fiat exq̄ nō fuit ꝟsecuta incōtinenti ꝫ ꝓcures vt supior cōpellat electores ad eligēdū vt in.d.c.publicato.Si ꝙo stas contra electiōz ꝓcures vt electio subsequat post moraz quia erit nulla.vt hic patet. ¶ Qualiter aūt debeat se habere electus qñ requiritꝰ vt cōsentiat electioni de se facte vide bo.glo.viij.q.j.in scripturis.Et melius ꝑ Jnno. in.c.cū in iure.ſ.eo.vbi dicit q̄ si ꝙsensus reqꝛit añ ele ctōem nō debet iste cōsentire qꝛ postea cassaret electō ꝓpter ambitōem.vt ꝟ ꝑm vnū intellectū ꝫ debet respōdere nolo q̄ me eligatis z ita rogo.pōt etiā ꝑm vnū intellectū dicere nō intendo dei vocatōni resistere.z sic pōt indirecte declarare volūtatē suā.nā vt dixit notāter Jnn.ꝟ z etiā sentit glo.qñꝫ ē vtile requirē volūtatē eligēdi añ electōez ne si cōtingeret electōi postea renuere vilipēdaꝛ dignitas z differaꝛ ꝓuisio ecclie.Si aūt regritꝰ cōsensus pꝰ electōez factā pōt electus rñdere nolens volo z volo nolens.pōt aūt ꝑm eū z ē honestum nō stati ꝙsentire ꝫ aliquātulūz resistere ne notet ambitōe nō tñ ipe dānaꝛ si incōtinēti ipe consentiat si forte dubitat ne aliq̄s pniciosus se ingerat.vñ tūc pōt dicere charitas cogit me ad cōsentiēdū.ar.viij.q.j.sciendū.z.c.qui epatū. ¶ Qualiter aūt oz rñdere postulatus: vide glo.in.d.c.cupiētes.in.§.pe.z ꝓ ꝟ oz limitari finis hui⁹ glo.fi.dū dicit q̄ si eligēdus dissentiat ñ debet eligi.oz em̄ intelligi qñ cōstaret p̄cise q̄ nō vellz epatū seu acceptare electōem ad aliā dignitatē.secus aūt vbi ꝓ honestate diceret se nō velle cōsentire.qꝛ vt dicit hosti.fugiētes z inuiti debēt eligi nō aūt ambientes z se offerētes.vt in.c.in scripturis.viij.q.j.nūquid aūt peccet electus nō cōsētiēdo electōi de se facte distīgue vt no.Jo.an.in.c.si electō.j.e.li.vj.ī nouella.

C Onstitutis.Monachꝰ vniꝰ mōasterij alteriꝰ factꝰ abbas in electōe abbatis prioꝛ monasterij vocez nō hz etiā si tale ius ab abbate z monachis prioris monasterij sibi fuit reseruatū.prio ponit petitōez actoris scdo exꝑssiōem cause.tercio sniam cōtra actores ꝓpt causā ineptā.scda ibi cū aūt.tercia ibi.nos aūt. ¶ No. prio q̄ cū petitio actoris ē ꝙtra iuris dispositiōz tenet exꝑmere causā petēdi.nā prima frōte libellus videt inceptus z ꝓ ꝙñs reꝛciēdus.vt in.c.j.z qđ ibi no.vin.đ offi.vica.merito ad iustificatōem libelli oz cā exprimi.et cōcordat.c.ad decias.de re.spo.li.vj.z facit qđ no.Jn no.in.c.ij.de dila. ¶ Scdo no.q̄ monachus electus in abbatē alteriꝰ monasterij nullā cōionē hz deinceps cū prioꝛi monasterio nec pōt etiā exꝑsse sibi reseruare ius seu locū in primo monasterio z ꝟ qꝛ esset ꝙtra iuris dispositōem ꝑm quā nemo pōt bre locū in duplici mōasterio nisi forte vnū depēderet ab alio.đ quo dic vt hz in.c.fi.de reli.do.z ī.c.j.đ pui.li.vj.Idē dic si monachꝰ ꝓmoueret ad eccliam parochialē nō tanq̄ claustralis ꝫ tanq̄ clericꝰ z rector secularis nullā cōionem retinet cū prioꝛi monasterio imo soluit a iure prioris mōasterij.xvj.q.j.ne ꝓ cuiuslibet.nec tenet talis habere socium sui ordinis.qꝛ exq̄ alienat a monasterio nō tenetur abbas dare sibi socīū.vt no.glo.in cle.ne in agro.in.§. ad ꝟ.de sta.regu. ¶ Quero ꝓ declaratōne lre q̄re istō ius bñdi vocē in capło nō potuit cōcedi istis abbatibꝫ cū in mltis iuribꝫ videat ꝓbari cōtrariū.vt in.c.scptū ſ.e.vbi ꝓpositis z oībꝫ platis eccliaꝝ cōuētualiuz fuit ꝙcessū ius eligēdi ī aliena eccia.ad idē.c.cū eccliа sutrina.de cā pos.et ꝓpie.vbi fuit retractata electio qꝛ plati eccliaꝝ cōuentualiū nō fuerūt vocati ad illā electōez cū eēnt in possessione iuris eligēdi.nā absqꝫ eo q̄ isti haberēt locū monachoꝝ in prioꝛi monasterio poterant habere ius eligēdi ex cōcessione illoꝝ ad q̄s spectabat electio.vt in dictis iuribꝫ.nā penitus exneo pōt istō ius eligēdi cōcedi ab hūtibꝫ ptātē eligēdi.vt in.d.c.scptū. z qđ ibi dixi.z ꝑsertim religiosis vbi videt q̄ ꝟ ius cōcedi possit.ar.op.in.c.obeūtibꝫ.lxiij.di.So.istud.c. variis modis intelligit ꝓ doc.ī rōne decidēdi.Sof.em̄ dicit q̄ cū istud monasteriū eēt exemptum z imediate pe subiectū nō potuerūt isti monasteriū huic seruituti subijcere sine licētia pape.ꝓterea istis fuit ꝙcessū vt haberēt vocē in.c.nibilq̄ fuit dem̄ vt haberēt ius eligēdi. vñ cū illa cōcessio esset odiosa debebat restringi z ñ extēdi ad facultatē eligēdi.ar.in regła odia.đ re.iu.li.vj. Jste intellectꝰ nō placet hosti.qꝛ ꝓ hāc seruitutē nullū ꝓiudiciū generabat pape iō ñ erat necesse vt haberetur ipi⁹ ꝙsensus.posset adduci ꝓ ꝟ dicto qđ no.Jnn. in.c.cōquerētе đ offi.ordi.nec ꝑm eū ꝫ ꝙcessio erat odiosa imo fauorabil cum ꝙsilia plimoꝝ sint reqrēda in electōe.vt in.d.c.obeūtibꝫ.z vbi mlta cōsilia ibi salus ꝓuerbioꝝ.xxiij.c.hinc canon.qđ a plibꝫ queriꝛ facilꝰ inueniat.vt in.c.prudētiā de offi.dele.Sz prīa ꝙsideratio gof.pōt saluari vt statim subijciā.Cōpo.sentit alium intellectū dicēs q̄ sine cōsensu dyocesani nō valuisset ista ꝙcessio.ar.xij.q.ij.abbatibꝫ.z.xvij.q.iij.in vnditionibꝫ.quasi velit dicere q̄ quēadmodū alia bona īmobilia vel mobilia p̄ciosa nō ꝑnt alienari ꝓ monasteria sine cōsensu superioris.vt in dictis iuribꝫ ꝓprie alienec istud ius interessendi electōi seu capło.z ex hac cōsideratōe pōt saluari vt dixi dem̄ gof.nā imponere seruitutē eccie ē q̄dāmodo alienare iura ipi⁹ eccie merito debuisset inducere ꝙsensus superioris z sic pape si mōasteriū erat exemptū vel epi si nō erat exemptuz.vt le.z no.in.c.auctoritate de prīni.li.vj.z in.c.nulla.xciij.di. ¶ Terciā lec.potꝫ ꝟ host.dicēs q̄ clerico z monachoetiā vt monacho pōt cōcedi etiā vt habeat vocē eligēdi ita vt vox sua valeat sicut vox alteriꝰ de capitulo. vt in iuribꝫ in principio allegatis.ꝟ em̄ nō valuit cōcessio qꝛ agebat vt isti abbates remanerēt fratres z monachi prioris monasterij.vñ cuz ꝟ fieri nō possit vt.ſ. diri nō poterāt ꝓ ꝙñs habere vocē in capło prioꝛ⁊ monasterij.fateт tñ ipe hosti.quosdā dixisse q̄ ꝛ clerici secularibꝫ possit istō ius dādi vocē ꝙcedi.vt i iuribꝫ pal. nō tñ monachis vel clericis alteriꝰ ꝓfessionis.facit cle. j.j.eo.ti.z ex his posset colligi q̄rta lec. ¶ Quīta lec.ſe tit ꝟ Jo.an.dicēs dem̄ hos.posse ꝓcedē q̄ ecclia vacā te ius eligēdi ꝓ vno actu seu ꝓ electōe iminēti ꝙcedit exneis.quo casu loquūt ꝙtraria ꝫ istud ius in posteriū seu in futuꝝ ꝙcedi nō pōt.q̄si velit dicere q̄ licz possit trāsferri ptās eligēdi in prīa electōe dū eccliа vacat nō tñ pōt ꝙcedi istud ius eccliа nō vacāte ꝑsertī q̄ñ fieret cōcessio inderminata vt sp q̄ncūq̄ cōtingeret eccliam vacare hrent isti ius eligēdi.z ad ꝟ adducit dictū compo.dicētis q̄ eccliа nō vacāte nō pōt alicui noīe ꝓprio cōcedi ius eligēdi.qꝛ apit via ꝓmissioni vacaturi beneficij ꝙtra.c.ex tenore.j.de cōcess.ꝑben.z.c.cōstitutꝰ e.ti. ꝫ nōie collegij sentit q̄ valeret cōcessio.ar.in.c.cōsultationibꝫ.j.đ dona.ꝟ lec.Jo.an.puto q̄ debet intelligi ꝛ cōpo.z gof.vt possit concedi tñ cū licētia superioris ne cōtingat iura ecclie alienari. Et ex p̄dictis possumus colligere multas rōnes decidendi ad istum ter.vt dis

cam? ꝓuīo q̄ ꝓcessio ꝫ facta nō valuit q̄ nō int'uenit cō
sensus supior. scdo q̄ fuit fcā psonis q̄ nō eccl'ie respe
ctu vacaturi bñficij. vel k'cio q̄ agebat' vt isti remane-
rēt cōfratres ⁊ mōchi prior. mōsterij. qđ eē nō pōt. se-
cus aūt si monasterio vacāte. p illa vice daret' abbati-
bus alteri? monasterij ptās eligēdi. nā tūc valeret ꝓces
sio q̄ nō ꝓtingit ꝫ casu alienatio nec apit' via ad vaca
turū bñficiū nec dat' ius monachat? ꝫ solū ꝓcedit' pro
utilitate eccie vt hēant' pl'a indicia ī electiōis actu. vt ī
d. c. sc̄ptū. Et adūte q̄ pdicta clare pcedūt q̄ ad exclu
dēdos istos abbates actores in iure ꝓprietatis r̄spectu
cui? dūtaxat cōcludūt be rōnes doc. ꝫ respectu possessi
onis nō videt ꝫ q̄ doc. aliq̄d boni sen serit. nā pōt acq̄
ri possessio alicui? rei vl' iuris cui? ꝓprietas de iure hāi n
pōt. vt ꝓbat' in. l. j. §. si vir. ff. de acq̄ pos. ⁊ in. l. j. §. deij-
cit'. ff. de vi ⁊ ai arma. vbi ptz q̄ lz marit? nō possit rem
donare vxori ita q̄ dñium ex tali donatōe nullo modo
trāsit tñ si res donata tradit' trāsit possessio in mulierē
q̄ possessio hz plimū fcī. vt ī. c. cū nr̄is de concess. ꝓben.
adeo q̄ si mlier spoliat' ab alio re sibi donata a marito
pōt agē int' dicto vñ vi ad possessiōez recupandā vt p
bat' no. in. d. §. deijcit'. facit optie qđ no. gl. xiij. q. j. in
batib? fcā nō valuisset q̄ ad trāsferēdū ius eligēdi r̄spe
ctu ꝓprietatis fuit tñ translata possessio exq̄ p? cōcessi-
onē fuerūt isti admissi ad actus capl'ares. vt dicit' ī gl.
j. §. rōne possessionis quā hēbant debuerūt vocari ad
electōez. ⁊ si fuerūt cōtēpti debāt posse agere vt ele-
ctio rōne ꝓtēpt? retractaret'. ad ꝫ. c. cū eccl'ia sutrina p̄
alle. vbi solū ꝓpter possessionē iuris eligēdi fuit retra-
ctata electio fcā ꝓtēpt? ill' q̄ erāt in possessiōe. Et q̄z
glo. j. ꝫ nitat' rñdere ad illū tex. q̄ ibi allegabat' cōsue-
tudo noīe eccl'iar. ꝫ allegabat' cōcessio fcā noīe ꝓprio.
tñ ex ꝫ nō colligit' apta rō diūsitatis. nā saltē noīe ꝓ-
prio poterāt hre possessionez cū possessio sit q̄d fcī. vt
s. dixi in mliere. iō ad istū tex. rñdeo al'r. ⁊ prio pōt di-
ci q̄ ꝫ nō agebat' possessorio ꝫ agebat' ꝓfessoria actōe
s. respectu ꝓprietatis. q̄ forte dicebant isti abbates se
hre ius int'essendi capitlo ⁊ ita petebāt pnūciari. Et ꝓ
fūdamēto intētōnis eor adduxerūt cām ineptā meri-
to succubuerūt. ⁊ hūc forte intellectū sensit glo. in fi. ⁊
adduco ꝓ ꝫ istū tex. dū dicī eo q̄ isti fuerūt iussi exp-
mere q̄ iure deberēt isti electōi interesse. ⁊ sic pōdera ꝫ
bū debere q̄ sapit ius ꝓprietatis. pt ġ intelligi q̄ isti fū
dabāt se sup possessiōe petētes electōez cassari. vtpote
factā eis exclusis q̄ erāt in possessiōe. Et tūc ad ꝓriū rn
deo dupl'r. prio q̄ cū isti essent in hac possessione mala
fide. q̄ iure resistēte p rōnes. s. al'. nō tenebat' capit'm
ipos vocare ad electōem. q̄ possessor male fidei nullū
cōmodū pōt hre nec suffragiū suū dz cōputari in nūe-
ro alior. vt nōbilit' dixit Jnno. j. eo. cumana. qđ tene.
mēti. scdo q̄ pōt intelligi q̄ cū ista possessio esset ꝓtra
ius ꝓprietatis nō debebat hre effectū restitutoriū saltē
ꝓtra hñtes ius ꝓprietatis nisi colorare't' ꝑ aliquaz cām
ꝓbabilē. vt no. ꝓbat' in. c. ad decimas pal. ꝫ aūt nō so
lū colorabat' possessio imo fuit exp̄ssa cā ꝓtra ius. vnđ
quēadmodū nō debent obtinere vt fiat eis restitutio
possessionis. vt in. d. c. ad decimas. ita nō debēt obtine
re vt retractet' electio ꝑ alios facta. vt no. ꝓbat' ꝫ iun-
cta gl. in ꝓin. qđ ē valde no. ⁊ ad. §. deijcit'. supius all.
dic q̄ ibi mulier agebat int' dicto ꝓtra tertiū ꝑ q̄ nō fa
ciebat ius cōe. ꝫ aūt agebat' ꝓtra capitulū istius mōa-
sterij fiscañ. ꝑ quo facit ius cōe cū ad ipm capl'm dūta
xat spectet electio abbatis de iure cōi. vt in. c. j. §. c. ⁊ in
c. cū dilectus de ꝓsue. ⁊ ꝑ hac diuersitate vide bo. glo.
in. d. c. ad decimas. ⁊ in. c. j. de ꝓscꝑ. li. vj. ⁊ qđ plene di-
xi in. c. in lr̄is. de resti. spo. Nō ob. c. cū eccl'ia sutrina. de
causa po. ⁊ ꝓpri. nā vt ibi dixi possessio ibi erat colora
ta ex diuturnitate tpis. nā longo tpe fuerant in posses-
sione ⁊ presumebant' possessores bone fidei. vt no. dic

Jnno. in. c. ij. de in inte. resti. ⁊ vide ad intellectū illi?. c.
cum ecclesia. quod ibi plenius dixi. ⁊ q̄ hoc habes hūc
tex. plene declaratum tam r̄espectu iuris ꝓprietatis q̄ꝫ
possessionis. ¶ Jn glo. j. ibi. quia isti tpe petitōnis fue
rant ꝛc. hec rñsio nō euacuat formaliter ꝓtrariū q̄ li-
cet nūc nō essent in possessione potuerūt esse tpe electi
onis. nā respectu illi? statuti isti tūc agebant. Jnn. xo
rñdet formali? dicēs q̄ illa regl'a q̄ quis nō cogit' dicē
retitulū sue possessionis fallit ꝓpt' ꝑsumptōez ꝫriaz. C.
de ꝓba. l. siue. ⁊ ī. c. vnico. vt ec. bñ. Jtē dic q̄ possessio
ista erat ꝓtra ius. vt. s. dixi. merito tenebantur expri-
mere cāz. vt in. d. c. ad decimas. ⁊ in. c. di. in. c. ꝫ morez
⁊ in. c. j. de ꝑscrip. li. vj.

Ecclesia vestra. Electio dz fie-
ri verboz de illo
in quē ꝓsēserit maior ꝑs capituli ⁊ nō respectu
aliaz partiū. ⁊ est casus notabilis ⁊ quotidie allegatur
primo ponit' ꝓpositio negocij. scdo ipsius examinatio
ibi verum. tercio snīa. ibi vñ. ¶ No. prio ar. op. ⁊ qua
si expressum q̄ ad validitatē electōis nō sufficit quem
hīe maiorē ptē capituli nisi habeat etiā ⁊ maiorē respe
ctu numeri. nā vt hic vides nulla examinatio fuit facta
hic de sanioritate ⁊ hoc q̄ nō expediebat. nā si suffecis
set sanioritas papa hic examinasset ⁊ electionē sanioris
partis approbasset nec ē verisimile q̄ aliqua pars non
esset sanior aut respectu zeli ipsoz eligentiū aut respe
ctu meriti electorum. ⁊ p hāc cōsideratōez puto hic eē
tex. ꝓtra opi. Jnno. in. c. scriptū. s. c. ⁊ in. c. q̄ propter.
in quib? voluit sufficere saniorē ptē. ⁊ vide qđ dixi in
c. quia ꝓpt'. ¶ Scdo no. q̄ in electione requirit' ꝑ for-
ma substantiali verbalis electio. vñ nō sufficit factum
eligētiū electionē tacite importans. simile in baptismo
in quo requirūtur verba ad substantiā ipsi?. vt in. c. j. j.
de baptis. ⁊ in petitōe apl'oz. vt in. c. ab eo. de ap. li. vj.
factū ergo nō equipollet verbis vbi verba sunt de sub
stātia. vt ꝫ ī dcīs iurib?. al's nō min? valz factū q̄ꝫ ver
ba. vt in. c. dilecti. j. de appel. xj. q. iij. ī. c. existimant. q̄re
puto q̄ in electōib? in quib? nō est seruanda forma. c.
quia ꝓpter. s. eo. non sint necessaria verba dūmodo con
stet de consensib? eligentiū ꝑ ipsū factū sicut in matri-
monio carnali iuxta no. in. c. tue. ⁊ in. c. cum apud. j. de
spon. ¶ Sed quero nūq̄d dispositio istius. c. habeat
locū in omnib? electōnib? vl' in alijs negocijs explican
dis per vniuersitatem vt ad illoz validitatem nō
sufficiat maior pars comparatione aliaruz partiū se d
requirat' maior pars totius vniuersitatis seu capituli
Jnno. videt' hic sentire q̄ nō. dicit em̄ opponendū de
l. maior. ff. de verb. sig. q̄ ꝫ iō nō valuit gestū ab ista par-
te q̄. c. quia ꝓpter. disponit vt electio fiat a maiori p̄
te capli. q̄si sentiat q̄ vbi nō est seruanda forma illi?. c.
sufficit maior pars etiā respectu aliaz ptiū. ꝫ ꝓfecto ꝫ
dcīm Jnno. nō ēxez. p. c. j. j. de bis q̄ fi. a ma. pte ca. vbi
in oib? explicādis ꝑ vniūsitatē dat' ꝑ regl'a vt nō vale
ant gesta nisi fiant a maiori pte capituli ⁊ saniori ꝫ nō
pōt dici maior ps capituli vbi nō ē maior oīm q̄ inter-
sunt capl'o. nā maior ps respectu ptiū minoz nō pt di
ci maior ps capituli q̄ capl'm ꝓstituit' ex oib? ibi pūti-
bus. ⁊ facit qđ no. in. c. scriptū. s. eo. ⁊ sentit gl. in. l. nul
li. ⁊ l. plane. ff. qđ cuiusq̄ vniuer. no. facit. l. qđ maior.
ff. ad muni. ⁊ apti? ꝫ sensit gl. fi. in. c. sicut. j. eo. li. vj. vbi
glo. sentit notabilē theoricā ī casib? in quib? nō est ser
uanda forma. c. quia ꝓpter. ⁊ ꝓpter discordiā nō pt ha
beri maior ps totius capli vt prio. illi de capl'o seu vni
uersitate faciāt ꝓuisionē seu statutuz vt valeat id qđ
fuerit factū a maiori pte cōpatōe minoz ptiū. valet eī
ꝓuisio q̄ oēs vidēt' postea ꝓsētire. ⁊ ita ē statutū ī ele-
ctōe rectoris b? studij senensis. quod quidē statutum
valet ꝑ predicta cessante aūt statuto n ō valeret electō
rectoris nisi h aberet maiorē partē totius vniuersitat'
ꝑ istū tex. ⁊ ꝑ pdicta. ⁊ sic al's vidi padue propter hūc

defectū electōnū rectoris refractari. nā cū vniuersitas sit qd dā corp⁹ fictū repūtatū p singlos de vniūsitate. vt in l. mortuo. ff. de fideiuss. nō pt dici istud corp⁹ vniuersitatis aliqd fecisse nisi saltē maior ps toti⁹ corporis cōcludat. q fictōe iuris qd fit a maiori pte isti⁹ corporis attribuit toti corpori. vt in c. j. de his q fi. a ma. pte ca. z in. d. l. qd maior. z in. l. aliud. §. refert. ff. de re. iur. z facit qd no. glo. in. c. j. ne se. va. li. vj. q dic q in expectantib⁹ ad epm z ad capl'm or ad validitatem act⁹ q eps bēat secū maiorē ptē capl'i. q alis nō diceret capl's secū procurare. z facit qd dixi in. c. postulasti de proces. pben. z p fe. psilio prio. ¶ Sz ptra tex. z pdicta op. de c. qm de iurepa. vbi valet pūtatio facta a maiori parte prōnor lz n procurat maior ps oīm. Sed dicūt doc. cōiter illd procedere in prōnis q pūtant vt singuli z nō vt collegiū. sec⁹ aūt in spectātib⁹ ad validitatē ipi⁹ dispositōis maiorl pt toti⁹ collegij. qd intelligo de maiori pte exūtiū tūc in collegio. nā vt cōstituat vniūsitas sufficit pūtia duar ptiū vocādor z valet qd fit a maiari pte istor. vt no. in. d. l. nulli. z. l. plane. dixi pleni⁹ in. c. cū nobis. §. e. z in. c. cū oēs de psti. ¶ Scda regla q in spectātib⁹ ad plures vt ad singlos in casib⁹ in qb⁹ valz dispositio maioris ptis sufficit maior cōpatōne minoris ptis. vt in. d. c. qm. z vide qd ibi dixi. z fallit pria regla in electōe prouincialis de ordine minor. nā valet electō facta a maiori pte ptiū cōpatōne minor. vtā cle exiui. §. demū de xbo. sig. vbi tex. singlaris. z p istū tex. p locū a spāli pbat qd. s. tenui q etiā vbi nō est seruanda forma. c. qr ppter. habet locū dispositō huius. c. qd no. z ad. d. l. maior. ff. de xbo. sig. p quā mouebat Innoc. dicit gof. z vin. q ibi dicit maior ps respectu aduersarij qui minori tpe possederat nō aūt dr maior ps respectu totius anni. ita ḃ pōt qs dici electus a maiori parte nō respectu toti⁹ capl'i ḃ respectu minor ptiū. ḃ hoc nō sufficit in gerēdis p vniūsitatē. ¶ In glo. in verbo p⁹ appellatōem in fi. ḃ glo. vt dicūt doc. z bene destruit literā que hāc appellatōez vocat legitimā. vñ ad. c. qa ppter. p qd glo. mouent rndent q post publicatōnem scrutinij nō pōt int'poni appellatō ad impediēdā. s. electōem futurā qr nō subest tūc cā iusta retractādi electionem psensus maioris z sanioris ptis. nā istud ē de requisitis in. c. qr ppter. ad idez. c. auditis. §. e. ti. vel ex alia qua alia iusta causa potuit hic interponi appellatio.

Abbas.

C Vm in magistrum. Non pfess⁹ in abbatē eligi nō pt. prio recitat factū. sēdo p uidet ibi mandam⁹. ¶ No. prio pricipiū ad qd solz allegari qtidie iste tex. z facit ptra mgros mometaneos hinc alibi dicit tex. hiero. longo tpe discē q postmodū doceas. xvj. q. j. sic vine. z in. c. si clericat⁹. z alibi. misex ē eū fieri mgrm q formā discipuli nō assumpsit. lxj. di. i c. misex. ¶ Sēdo no. ibi nec sit pficiēdus. ar. optimū z quasi expssū q nō solū p viā electiōis ḃ etiā p viā pulsionis nō debēt nisi pfessi in abbates assumi. si g cōuētu negligēte eligere ptās devolueret ad superiorē immediatū iuxta tex. in. c. ne p defectu. s. eo. non poterit iste superior saltua aucte romani pōtificis pficere nō pfessuz ad idē facit cle. qr reglares de sup. neg. pla. vbi no. colligit q is ad quē fit devolutio ex negligentia tenet eligere seu pmouere boies illi⁹ qlitatis c⁹ erāt astricti primi electores. ¶ No. vlteri⁹ q dyocesano loci subsunt monasteria vt in. c. monasteria. z. c. abbates. xviij. q. ij. sūt tū exēpta a lege dyocesana. vt in. c. dilect⁹ de of. or. vbi plene de ḃ no. vñ xbum dyocesano capit ḃ largo mō cōprebēdit em̄ iurisditōez epāle gnāl'r. vt no. in. c. auditis de pscrip. ¶ Quero nūqd sufficiat tacita professio ad ḃ q qs possit pmoueri in abbatē. dic q olim sufficiebat ar. ḃ. nam iste tex. solū requirebat q p pfessionē qs efficeret primo monachus vel regularis canonicus. z ad ḃ sufficiebat indubitanter tacita pfessio. vt ī c. j. j. de regu. li. vj. z in cle. ij. eo. ti. hodie xo requirit ex pssa pfessio alis nō valet electio. vt in. c. nullus. j. eo. ti. li. vj. An aūt possit pfici tacite pfessus p viā pulsionis dic vt ibi no. p Jo. an. ¶ Scdo querit qd in priorati bus z alijs administratōnib⁹ regularib⁹. Sol. dicebat egi. q illis poterat pfici nō pfessus ḃ hodie falsū ē istd. vñ etiā in illis cōsequēdis requirit expssa pfessio. vt in cle. ne in agro. §. pe. de sta. reg. z tene mēti illum tex.

¶ Tercio qrit nūqd canonic⁹ regularis possit eligi in abbatē. ḃ lra videt innuere q sic. ḃ tu intellige in mōasterio canonicor. si aūt eēt mona sterium monachor nō valeret electio. qr hodie pulsū ē vt hō alteri⁹ pfessionis vel habitus nō possit eligi in abbatē. vt in cle. j. j. eo. tit. z tene mēti illū tex. singlr. An aūt possit postulari z a q vide ibi glo. no.

C Vmana. Electio facta a nō maiori pte capl'i z omissa collatōe non valet pria pars narrat factū. sēda ibi cum xviij. electores. irritat exprimēs causaz quare electores pmit. ¶ No. prio ibi ad celebrādā electōem pfixā. qd capl'm nō tenet expectare vltimā diē termini a iure pfixi ad eligendū. de q dic vt in. c. ne p defectu. §. e. Sz pōt pfigere certā diē ad electōez celebrandā pcuendo finē. nō em̄ debent electores intantū se angustare. z an sufficiat maior pars ad prefixionez hui⁹ termini dic vt dixi in. c. cū nobis. §. eo. ¶ No. scdo ibi q pūtes ūcta glo. q licet de iure vocandi sint abūtes ad electiōz si cōmode vocari pūt. vt in. c. qr ppter. §. e. valet tū consuetudo vt abūtes nō vocent ḃ resideat ius eligēdi integr penes presentes. z sic valet cōsuetudo vt oīno absentes nō vocent. de q vide qd dixi in. c. cora. §. e. posset tū dici q iste tex. nō pbat hāc opi. glo. qm̄ erāt nūc pūtes ḃ forte absentes tpe pfixionis termini revocati. Nā istud pūtes refert ad xbū congregati. dictū tū ī se est vez vt dixi in. d. c. cora. tene mēti istaz gl. ¶ No. tercio q abbates possunt de iure spāli acqrē ius eligēdi epm loci vnacū canonicis ecclie cathedralis. Et facit c. scriptū. s. eo. z. c. fi. j. de insti. ¶ No. qrto q lz ad electōem pōtificis celebrandam cōueniant boies diūsar ecclesiar z diuersor collegior tamen quo ad electōis actū vident oēs consentire vt vnū collegiū. vñ sufficit q electio fiat a maiori pte oīm. ad idē tex. in. c. scriptū. s. eo. z dic vt ibi dixi. ¶ Quinto no. q capellani ecclie cathedralis nō habent vocē in electōe epi. nō em̄ sunt de capitl'o nec p se faciūt capl'm ḃ sunt in eccl'ia tanq̄ singulares. ad ḃ. c. pe. de cle. nō re. vbi glo. dicit q etiā ad alios tractatus nō debent cōuocari cū canonicis. ad idem tex. in. c. cū dilecta. j. de excess. pla. vbi singulariter pbatur q etiā p se nō faciūt collegiū. ¶ Sexto nota cautelam z practicā optimā cū dubitat an aliqui debeant interesse electioni z tps instat ita q cōmode nō pt recipi probatio an de iure hoc eis competat. debēt em̄ admitti cū p testatōne vt eor voces valeant si z inq̄ tū appareat postmodū eos debuisse interesse. pcor. j. e. z in genesi. nō g nocet electiōi al's legitime q nō habentes vocē fuerint admissi vnacū alijs. ¶ No. septimo ibi z scrutatores dederit q ad pbandā qi possessionez iuris eligēdi nō sufficit pbare possessionē circa aliq̄ pmordia z pambula ad electōez celebrādā ḃ oz q pbet q vna cū alijs elegerint plātū qr cū ista cōpetāt de iure speciali nō dz extēdi possessio de actu ad actū. ad ḃ tex. in. l. j. §. si qs. ff. de iti. actu q̄z pua. z qd ibi no. bart. vñ ad pbādā ḃ qi possessionē eligēdi nō sufficit pbare q isti capellani interfuerint duabus electōnib⁹ z vna cū alijs elegerint scrutatores volūtatū nisi cū alijs elegerint prelatuz cum aliud sit interesse electioni z scrutatores eligere z aliud eligere plātum. vnde ex diuersis non debet fieri illatio in. c. ij. de transla. prela. z in. l. neq̄z natales. C. de proba. Et pondera q non sufficit

ꝓbare ꝙ q̄s int̄fuerit electioni. nā potuit int̄esse et tñ nō dare vocē. Nā qñqz ex gr̄a ꝓcedit̄ sola z nuda int̄essētia qz ē modici ꝑiudicij. vñ ꝑ ß nō dz inferri ꝙ fuerit data ptās eligēdi seu dandi vocē. ꝑ ß facit qđ no. Inn. in. c. cū eccl̄ia sutrina. j. de cā pos. z ꝓpri. z in. c. dilectus de cap. mo. facit. c. cū cōtingat đ dec̄i. Et in ß tene mēti istū tex. cū p̄dictis. ¶ No. octauo ibi vl̄ ipi alios elegissent. ar. op. ꝙ sub ptāte scrutādi vota aliorum nō veit ptās eligēdi. vñ electi vt scrutent̄ vota sūt tūc offō eoz post votoz exq̄sitōez electio ḡ cōis debet seq̄ postea ex dispositōne capl̄i. de q̄ vide qđ dixi in. c. qz ꝓpter. s. eo. ¶ No. nono ibi vel ex ꝙsuetudine iā p̄scripta ꝙ appellatōe cōsuetudinis itelligit̄ in dubio de scripta. vñ nō sufficit ꝓbare cōsuetudinē alicui⁹ tēpis qđ nō sufficit ad ꝙsuetudinē legitime p̄scribendā. z dicit Jo. an. ß alibi nō ita bñ ꝓbari. Et q̄tidie solet ad ß allegari iste tex. ꝓbat̄ aūt hic ex eo ꝙ in ptestatiōe nō fuit facta aliq̄ mentio de p̄scriptōe. ß soluz fuit dictū ꝙ vox illoz q̄ nō deberēt int̄esse de iure vel de ꝙsuetudine nō valeret. z papa in decisiōe cause dicit ꝙ licz isti capellani ꝓbarūt ꝙ int̄fuissent in duab⁹ electōib⁹. ß non tñ sufficit qz ꝙ ß nō apparet de cōsuetudine prescꝑta. z sic illud ꝛbū simplicit̄ ꝓlatū de ꝙsuetudine intelligitur de p̄scripta. z hoc vez putat ß do. an. nisi ß verbuz eēt ꝓlatū in materia larga puta in libello qz tūc intelligit̄ de ꝙsuetudine etiā nō p̄scripta. adducit bo. tex. i. c. querelā. s. eo. z dicit illud ꝓcedere qñ ꝙsuetudo etiaz nō p̄scripta fūdat intētōnem libellātis qz in dubio debem⁹ ꝛba libellātis in ei⁹ fauoz̄ late intelligere. vnđ si dico in libello ꝙ ꝙsueui eligere ꝙ sufficit ꝓbare qz aliqñ elegi lz nō ꝓbē ꝙ ꝑ tātū tps qđ sufficit ad cōsuetudinē p̄scribēdā. ꝑ hoc tex. in. l. si qs intētōne ambigua. ff. de iudi. z. c. cōstitut⁹ tus. iūcta glo. de reli. do. hinc ē ꝙ in maleficijs dicim⁹ ꝙ ꝑ duos actus iducit̄ ꝙsuetudo ꝑ ß. l. iij. C. de epi. audi. secus aūt foret vbi ad fundandā intētōz libellātis req̄reret̄ ꝙsuetudo p̄scripta quia tūc de illa intelligeret̄. vide tñ ad materiā bo. tex. cū ibi no. in. c. cū eccl̄ia sutrina p̄al. z tene mēti p̄missū dictum ¶ No. decio ꝙ collatio zeli numeri z meriti ē đ forma ¶ vali electōnis. vñ ea omissa nō valet electio vt ß z dixi in. c. qz ꝓpter. s. eo. vide tñ qđ habet̄ in. c. siqñ. j. e. ti. li. vj. ¶ No. z tene mēti ꝙ eligētes nō seruata forma. c. qz ꝓpt̄. s. eo. sūt priuādi ptāte eligēdi lz nulla electō sit facta a maiori pte tori⁹ capl̄i vt optie ß ꝓbat̄. vñ licet electio nō habeat effectū nibilomin⁹ ē pena impositā ꝑ ß facit qz defectus forme inducit nullitatē electōis ipo facto. vt dixi in. d. c. qz ꝓpt̄. z nibilomin⁹ eligētes debēt puniri ex trāsgressione forme vt ibi. ¶ Ultimo no. ibi priuātes. ꝙ eligētes ꝙtra formā nō sūt ipso facto priuati ptāte eligēdi ß priuādi p sniam. ad idē. c. ß. eo. ti. li. vj. z dixi in. d. c. qz ꝓpter. ¶ Pro clariori intellectu tex. z glo. op. ꝙtra tex. sic videt̄ esse ꝙ isti capellani debebāt oīno in numero eligētiū cōputari. exq̄ esset ꝙ ꝙs ē in possessione eligēdi đz ad electiōem pure admitti. vt in. c. q̄relā. s. e. z in. c. ꝙsultatōib⁹. de of. dele. z in. c. cū eccl̄ia. de cā pos. z ꝓpri. Ex qbꝫ iurib⁹ apte colligit̄ valē collatōez vel electō ez eoz q̄ sūt in q̄i possessione lz nō habeāt ꝓprietatē illi⁹ iuris eligēdi vel cōferēdi. z rō p̄dictoz ē qz electio siue collatio est quasi q̄daz fruct⁹ iuris eligēdi seu cōferēdi. fructus aūt ptinēt ad possessorē. vt insti. đ re. dini. §. siqs a nō dño z no. in. c. grauis. de resti. spo. z ꝑ Inn. in. c. cū eccl̄ia sutrina p̄al. z in. d. c. ꝙsultatōib⁹. tex. aūt inuit b̄ꝝ iū dicēs ꝙ ꝑsupposito ꝙ isti capellāi elegissent ꝑ ß tñ ñ ꝙstitit ꝙ dēret cōputari in numero eligētiū. So. gl. iij. que ē sup ꝛbo ptestatōe. sentit istud ꝙtrariū ꝓpe mediū sui. z soluendo dicit ꝙ istoz vox valuisset rōne possessionis nisi p̄cessisset ptestatio cui q̄dē ptestatōni consenserūt clerici z capellani alⁱs non fecisset eis ꝑiudiciū in cōmodo possessionis. ¶ No. primo singl̄r ex ista so. glo. ꝙ vbi cunqz ptestatio venit ad detrahēdum iuri aduersarij nō nocet aduersario nisi exp̄sse ptestationi cōsentiat Cōtrariū tñ hui⁹ glo. tenuit glo. in. c. j. xxvij. di. dicens ptestationē obesse aduersario tacēti. z ꝑ illā glo. cōsuluit ß ab. vt cū fit ptestatio ad detrahēdū iuri alicuius ille de cui⁹ ꝑiudicio agit̄ đz ptestari ꝙtrariū si nō vult sibi ꝑiudiciū generari. Inno. tñ hosti. z cōpost. sequūtur dictū hui⁹ glo. vt nō sufficiat taciturnitas ß req̄ratur expressus consensus. Et sentit Jo. an. in. c. in genesi. j. eo. ti. z placet do. an. ß. Sed ꝑ contraria opi. vide tu glo. no. que nō solet allegari in. l. si fideiussor. ff. q̄ sa. cog. que dicit ꝙ si ego recipio fideiussorem hac ꝓtestatōne p̄missa ꝙ ipse nō alleget in futurum priuilegium ꝙ fideiussor intercedendo videt̄ tacite acquiescere ptestatōni. Et ꝑ hac opi. facit qz exquo aduersarius recipit factū videt̄ recipe cū limitatōne ptestatōis ar. in. c. cū olim. j. de censi. Do. cardi. distinxit ß ꝙ aut ptestans stat̄ in meris finib⁹ ptestatōnis. z tunc ꝓtestatio nō ꝓciudicat aduersario nisi cōsentiat. z ß casu ꝓcedat opi. ꝙtraria. aut nō stat in meris finib⁹ ptestatōnis sed vltra ꝓcedit dando vel ꝓmittendo aliquid z tūc aduersari⁹ recipiēdo factū z nō resistēdo ptestationi videt̄ tacite acquiescere ptestatōni qz non pōt recipe partē facti ꝓ se z partē reycere. vt. in. d. c. cū olim. z in ß casu intelligit istuz tex. Isti em canonici nō fuerūt simpl̄r ptestati ß admiserūt illos capellanos cū ptestatōe. iō exquo capellani acceptauerūt vt int̄essent videnť acceptasse cū sua q̄litate inxta tenorē ptestatōis quātūcunqz exp̄sse nō cōsenserūt ptestatōni z videt̄ ß dcm̄ satis coloratū. ego tñ al̄r dicerē videlicet ꝙ aut ptestātes cōcedunt id qđ al⁹ de iure cōpetit adūsario. restringēdo tñ illđ ꝑ ptestatōem z tūc req̄rem ꝙsensū exp̄ssū adūsarij. qz ī dubio exq̄ al⁹ ille act⁹ cōpetebat de iure videt̄ ꝙ in dubio voluerit pot⁹ vti iure suo q̄ꝫ ꝓmissione adūsarij cū act⁹ sibi cōpetat libere iure suo ꝓprio z ex ꝓmissione adūsarij restringit̄ ius suū. vñ in dubio nō debet q̄s p̄sumi velle cōtenere ius ꝓprium. vt ī. l. cū de ī debito. ff. đ ꝓba. z ī. c. sup ß de frū ci. facit qđ no. glo. in. l. cū q̄d. ff. si cer. pe. Ita dicēdum in ꝓposito cū exūs in possessione iur̄ eligēdi habeat ure ꝓprio facultatē dandi vocē ß admittit̄ cū ptestatōe restringēdi z ipe tacet nō est verisimile ꝙ acq̄escat ptestatōi ꝑiudicāri iuri suo. ß pot⁹ ꝙ intret capl̄m volendo cōtinuare possessionē suā. vbi aūt qđ ꝓmittit̄ ꝑ ptestātem vel cōcedit̄ seu conat̄ nō cōpetebat al⁹ adūsario de iure tūc fateor ꝙ acceptando factuz videt̄ in dubio acceptare cū qualitate ptestatōis qz vnicū ē factū lz qualificatū. ad ß. c. pisanis de resti. spo. z. d. c. cuz olim. Et iō si ꝓius ius nō bñs admitteret̄ ad electionē cū ptestatōe de qua in tex. valeret ptestatio quantūcunqz exp̄sse nō cōsentiat illi ptestatōi qz videt̄ acceptasse factū cū sua q̄litate. sicut dicim⁹ in cōfessione q̄lificata ꝙ nō pt̄ ꝑ pte acceptari z ꝓ pte reijci. vt plene dixi in. c. bone. el. ij. de post. ꝓla. nec tñ credas ꝑ p̄dicta ꝙ cōsensus aduersarij tacit⁹ vel exp̄ssus sp requirat̄ in ptestatōe. nam in his que dependent a mera voluntate ptestantis sufficit ꝓtestatio ipius dumtaxat. vt in. l. nēsenius. C. de neg. ge. Exemplū si expēsas facit q̄s cōsanguineo pōt em ꝓtestari etiā in absentia cōsanguinei ꝙ facit animo repetēdi. vt in. d. l. nensenius. ita ī p̄misso dicto ꝓtigit. nā si canonici admittūt ꝓius extraneū cū facere istā grām dependeat a mera volūtate eoz standū ē ipoz protestatiōi aioz declaratiue nec requirit̄ cōsensus alteri⁹. Cōsensus aūt adūsarij req̄rit̄ qñ ptestatio tēdit ad detrahēdū iuri suo seu qñ fcm̄ dependet a volūtate vtriusq̄ ptis qz nō pt̄ vnus alteri afferre iniquā cōditionē nisi cōsentiat qz id qđ nr̄m est sine facto nr̄o a nobis tolli nō pōt vt in. l. id qđ nostrū. ff. de re. iur. facit. c. ab eo. j. eo. li. z. c. ad aplicam de regu. ita dicendum in terminis istius. c. cū em rōne possessio

nis isti capellani deberent interesse nō faceret eis pīu-
diciū ptestatio canonicoꝝ nisi ipsi capellani ꝓsentirēt
Cōsensus añt nō dedet ꝑsumi ex taciturnitate exquo
tractat de re onerosa ⁊ piudiciali. vt no. Inn. ī. e. in ge
nesi. ⁊ dixi plene in. c. nōne dēꝑsum. Et videt de ꝑdi-
ctis bo. text. ꝑm cōem intellectū .c. ī gen esi. ī. e. vbi ali
q̄d dicet. ⁊ vide ad materiā ptestatōis qđ no. Jo. an.
pᵒ Jo. mo. in regla i gnāli in mer. ⁊ ꝙ bar. in. l. nō solū.
§. morte. ff. de no. op. nū. ⁊ qđ dixi in. c. cū. M. de cōsti.
⁊ ꝑdicta no. ¶ Sz ꝓ ß ⁊ ꝯ tex. op. alr vr̄ ei q̄ etiā si ca
pellani exꝑsse ꝓsenserit ptestatōi nō tn̄ ꝙ ß debuit eis
generari aliqđ piudiciū. qz in ptestatōe fuit dictuz q̄
vox eoꝝ q̄ nō deberēt interesse đ iure vl đ ꝓsuetudine ñ
valeret ß exq̄ erāt in possessione debebāt interesse. qz ius
disponit q̄ rōne possessionis cōpetat facultas dandi
vocē. vt. s. plene dixi. g̃ ptestatio ñ resistebat. So. cō-
trariū ē satis difficile necz tactū ß ꝙ doc. antiqs. ß do.
an. varie soluit ⁊ int̄ ceteras videt inniti duabꝰ solu. q̄ꝝ
prima ē ß q̄ isti capellani nō pdauerūt se eē in possessi
one eligēdi ß q̄ solū coelegert scrutatores. ß sol. ñ ē bo
na qz tex. subdit q̄ etiā si aliqs elegissent ꝙ ß tn̄ nō cō
stitit q̄ eis de iure ß cōpeteret, vel ex cōsuetudine. Se
cūda so. sua ⁊ melior ē q̄ illud ꝟbū de iure positū in ꝑ
testatōe declarat ꝙ id qđ subdit de ꝓsuetudine. nam
fuerit admissi si đ iure vl cōsuetudine ß eis cōpetat. vñ
sicut ꝟbū cōsuetudo refert ad ius ꝓprietatis ita illud
verbuz de iure debet referri ad ius ꝓprietatis ⁊ non ad
possessiōez tm̄. ⁊ ß sol. satis pōt tolerari. tn̄ puto q̄ iō
fuit facta ß ista stricta interꝑtatio. qz ꝑ canonicis pte
stantiby faciebat ius cōe cum ad eos solos spectet po
testas eligēdi. vt in. c. j. §. eo. ⁊ in. c. cū dilectus de ꝓsuet.
ad capellanos añt ⁊ clericos nō poterat spectare nisi đ
iure spāli. vñ isti canonici tāczꝫ bᵒ iuris ꝓprietarij vole
bant cōflictare ⁊ certare cū istis capellanis ⁊ clericꝫ de
iure eoꝝ. nā quēadmodū si in iudicio ꝑ vno cōstat de
ꝓprietate ⁊ ꝑ alio de possessione ꝓnūciari dz ī effectu
in fauorē ꝓprietarij qz ius ꝓprietatis tanczꝫ fortiᵒ absor
bet cāz possessiōis. vt in. c. cū dilectus de cā pos. ⁊ ꝓpri.
⁊ in. c. cū ecclesia eo. ti. ita nūc ex iudiciū intendebāt isti
canonici vigore ptestatōis q̄ cā ꝓprietatꝫ absorberet
cāz possessionis vt illi. s. ꝓualeāt q̄ de iure vl consuetu
dine deberēt interesse. ⁊ sic exq̄ ꝑ canonicis ꝓstabat de
iure ꝓprietatis ⁊ ꝑ capellanis de iure possessionis dū-
taxat debuert ꝓualere canonici. ⁊ vid ad hāc so. qđ taci
te sentit Jo. an. sup regla in gnāli ī nona colū. ¶ Ter
cio ꝓtra ꝑdicta ⁊ tex. op. videt em̄ q̄ saltē ex alio capi
te isti capellani ⁊ clerici debebāt obtinere. qz admitten
do eos in caplo ad eligēdū vna cū eis videt ꝙ ꝓtrariū
factū recessisse a ptestatōe. vt in. c. M. de ꝓsti. Sol. gl.
tangit ß cōtrariū ß nō soluit. simplr em̄ dicit q̄ ß va-
luit ptestatio. vt ptz in fi. lr̄e. Inno. ß dicit q̄ ptesta-
tio ß fuit vestita insta cā forte ne differet multum ele
ctio in recipiēdo ꝓbatōes vtꝫ deberēt int̄esse. Host.
ꝟo dicit q̄ hic ⁊ ibi fuit insta cā ß ibi recesserūt a pte-
statōe ꝙ cōtrariū factū hic ꝟo nō. ß declarat q̄re potiᵒ
recesserūt ibi a ptestatōe ꝙ ꝓtrariū factuz q̄ hic. Do.
car. dicit q̄ hic nō fuerūt ptestati q̄ volebāt illos sim
plicit admittere q̄ casu admittēdo fecissēt ꝓtrariū fcm̄
ß ptestati sunt q̄ eoꝝ vox nō valeret q̄ nō deberēt int̄
esse de iure vel cōsuetudine vñ admittēdo eos nō fece
rūt ꝓtra ptestatōem. Sed aduerte qz nec in. c. cū. M.
ferrarien. fecerūt ꝓtra ptestatōem vt ibi dixi ptestā-
tes. nā ibi canonici q̄ receperūt illos in canonicos ñ ve
nerūt directe ꝓtra ptestatōez ß cōtra id q̄ cōsecutiue
veniebat ad factū. nā de iure ē q̄ si canonici aliq̄ recipi
unt vltra numeꝝ debeat eis puideri ex supercrescēti
bus redditiby. vñ illa ptestatio q̄ expectarēt vacatōez
ꝑbendaꝝ nō erat cōtraria facto subsequēti ß volebat
tollere id qđ veniebat cōsecutiue ad ipm̄ factū recepti
onis ⁊ tn̄ ꝙ hoc nō fuit recessū a ptestatōne qz ꝛ factū
non sit contrariū ptestationi tamē est cōtrariuz id qđ
venit cōsecutiue ad factū ⁊ ß sufficit ad tollendū pte-
statōem. vt singlr ꝑbat in. d. c. cū. M. ita videt q̄ de-
buerit cōtingere hic. qz de iure ē q̄ exq̄ qs dat vocē ele
ctōni ei⁹ vox debeat cōputari in nūero. vt in. c. scripturz
s. e. ptestatio g̃ facta non erat ꝓtraria facto hic subse-
cuto. s. admissi ōis. Jō soluo alit ⁊ sic q̄ in casu. c. cum.
M. dato illo facto receptōis ptestatio nō dependebat
a facto ptestatiū ß a dispositōe iuris cōis cui nō pote
rāt ptestātes renūciare. qz velint nolint exq̄ recipiunt
aliqs in canonicos tenētur eis puidere de redditiby su-
percrescētibus. vt ibi colligit. quare recipiēdo illos in ca
nonicos obligarūt se ꝙ cōsequētiā ad puidendū fm̄ di-
spositōem iuris ⁊ sic recesserūt a ptestatōe. qz ptesta-
tio nō iuuat qñ factū non dependet a ptāte ptestantis.
Vide exēplū materiale si pater in casu q̄ tenet alere fi
liū ptestat q̄ alit aio repetendi nō valet ptestatio qz
ex iuris necessitate tenet illū alere. vt no. i. l. alimēta. C.
de neg. ge. ß in casu. c. nostri istud factū deductū in pa-
testatōe vt vox pstaret suffragium vel ne dependebat a
mera voluntate canonicoꝝ ⁊ capellanoꝝ merito exq̄ pa-
tes acquieuerūt ptestatōni valuit protestatio ꝓtra id
quod veniebat cōsecutiue ad factū. Sed dices tu q̄re
isti capellani cōsenserūt protestatiōi cū ꝙ eam piudica
ret vl faciat intēdit recedere a sua ptestatōne ⁊ ea pe
cat vl faciat intēdit recedere a sua ptestatōne ⁊ ea p
supposita petit copiā iurisditōnis sue ⁊ libelli nūqd ta
lis ptestatio sit licita. dicit Jnn. q̄ fatuᵒ ē aduocatus
q̄ sic ptestat seu cōsulit cliētulo vt sic ptestet. nā ex ß
facit se cōtumacē ⁊ ita pnuncio. ⁊ sic poterit illū con-
demnare de cōtumacia. ar. xj. q. iij. in. c. certū. ⁊ in. c. j. de
iudi. ß si vult iustificare ptestatōem suā dz addere fm̄
eū q̄ non intendit cōsentire nisi inquātū de iure tenea
tur. ⁊ ß dictū Jnn. cōiter sequūtur legiste ⁊ canoniste
⁊ reputat nōbile ꝑter do. an. ß q̄ dicit se ñ videre vnd
surgat istas cōtumacia l fatuitas aduocati. nā exq̄ ꝑs
litigat lz fuerit ptestatus nō pōt dici cōtumax nec cu
rādū de ptestatōne ꝟbali. qz iudiciū reddit in inuitū.
vt. l. inter stipulātē. §. si stichū. ff. de verbo. ob. ⁊ in. c. in
tellexim̄s de iudi. quasi dicat non obstāte hac ptesta
tōne pōt cōdemnare in simili iudicio exq̄ litigat. et sic
ista protestatio nō obest iudici vel aduersario. quia ex
quo iudex habet iurisditionem non requirit cōsensus

partiũ. satis eñ est q̃ de facto cõparent in iudicio ꝛ litigant. tene mẽti ß dcñ do. an. sic declaratũ ꝛ videt̃ p̃ma fronte cõfũdere dcñ Inno. ß certe puto vtrũq; dictũ eẽ vez vt dicam⁹ q̃ iudex si vult p̃t illũ cõdẽnare vt cõtumacẽ. q; lz rñdeat̃ de facto tñ ꝓtestat̃ q̃ nõ intendit sibi obedire vt iudici g̃ ꝓtẽnit suã iurisditõez. iõ rõne ꝓtẽptus iudicialis põt ꝺdẽnari de ista ꝓtumacia. ar. in. l. vnica. ff. siqs ius di. nõ ob. ß rõne int̃esse ꝓtis ñ. p̃t cõdẽnari de cõtumacia. q; nullũ int̃esse põt ꝑs ꝓtendere exq̃ nihilominus litigat nec rõne nullitat̃ ꝓcessus. q; validitas ipi⁹ dependet ab offõ publico ꝛ nõ a cõsensu partiũ. ar. in. l. primato ꝛ. C. de iurisdi. om. iu. ꝛ in. c. significasti de fo. cõpe. ꝛ q̃ ad istos effect⁹ posset ꝓcedere opi. do. an. si tñ iudex nollet cõdẽnare istũ põt nihilomin⁹ in cã ꝓcedere ꝛ valebit ꝓcessus rõne ꝓdicta; nec Inn. sentit ꝓtrariũ ß dicit iudicẽ posse. nõ eñ tenet̃ ß facere p̃serti ad instãtiã ptis cũ solũ ꝟsẽt ß iudicis cõtẽptus ꝛ mlta dependet ex mero offõ iudicis. vt no. bar. in. l. ij. ff. siqs in ius vo. nõ ie. ¶ In glo. in ꝟbo ad maiorẽ ptẽ. p̃ declaratõe hui⁹ glo. opp. ꝓtra tex. videt̃ eñ q̃ electio facta de archipsbytero puenerit ad maiorez ptẽ. nã oẽs q̃ vocẽ dederũt ꝓstituebãt. lv. voces. vt colligit̃ in ꝟ. cũ xvij. Ex q̃bꝫ omibꝫ archipsbyter habuit. xxviij. vt colligit̃ ex pricipio. c. ꝛ sic maiorem ptẽ. nam xxviij. excedũt reliquã ptẽ in vna voce. So. metu ꝓtra rij dicit glo. q̃ clerici ꝛ capellani nõ debẽt ß in nũero cõputari q̃ nõ ꝑbarũt iuꝛ ꝓtestatõez q̃ de iure vel ꝓsuetudie ipi deberẽt admitti ß respectu canonicoꝝ ꝛ abbatũ de q̃bꝫ ꝓstabat q̃ voces bẽbãt vel respectu canonicoꝝ tm̃ neutra electio puenit ad maiorẽ ptẽ capli vt ptz ex cõputatõe glo. Jo. an. dicit q̃ etiã respectu oim̃ nulla electio fuit fcã a maiori pte. q; licz. xxviij. ex lv. excedãt reliqs voces in vna tñ nõ excedũt medietatẽ oim̃. nisi in dimidia voce. Et pondera diligent̃ hoc dcñ. p̃ ß eñ vult q̃ si ex nouẽ q̃ ꝓstituũt vniuersitatẽ q̃nq; cõsentiũt nõ dicit̃ illõ fcm̃ a maiori pte capli q̃a medietas oim̃ ꝓsistit in q̃tuor cũ dimidia. bñs aũt quĩ q; excedit medietatẽ solũ in dimidia voce. ß do. an. sẽtit ß ꝛriũ vt saltẽ sufficiat iste excessus ad custodiẽdaz maiorẽ ptẽ capli. monet̃ q; si istud nõ sufficeret quare tex. ß põderaret q̃ isti clici ꝛ capellani nõ ꝑbarũt se debere de iure int̃esse. ß eñ rõ fuisset ß supflua si etiã eis cõputatis nulla electio puenisset ad maiorẽ ptẽ ꝛ q̃ talis excessus sufficiat apte sentit ista glo. in p̃in. ꝛ mihi placet. tũ q; inꝛa loquũt̃ indistincte nõ requrẽtia in excessu maioris ptis vocẽ integrã ß solũ requrit maiorẽ ptẽ vniũsitatis. vt i. c. j. de his q̃ fi. a ma. p. ca. ꝛ in. l. qđ maior. ff. ad muni. sufficit g̃ q̃lisc̃ũq; excessus. q; ex quo iura nõ distinguũt nec nos debemus distinguere. xix. di. si romanoꝝ. ꝛ in. l. de p̃cio. ff. de pub. ꝛ optie facit qđ in sili mo. glo. in. c. pe. de emp. ꝛ ven. vbi no. q̃ ad ß vt q̃s dicat̃ decep⁹ vltra dimidiã iusti p̃cij sufficit deceptio in vno bolonino seu denario quãtũcunq; puo. ꝓterea vnica vox nõ põt diuidi. facit qđ no. in. c. j. j. e. li. vj. g̃ eẽ ꝟez dicẽ q̃ vbi ex nouẽ sẽt. v. q̃ ibi sit maior ps capitli ita vbi concurrunt. xxviij. ex. lv. Quid g̃ fecerunt alij electores cũ archidyaconus nõ habuerit nisi. xxij. voces. ꝛ sic deficiebãt. v. ad cõstituẽdũ. lv. nõ dicit̃ ß. forte eñ vt dicũt doc. ꝓsenserũt in. aliũ de q̃ ꝓpter paucitatẽ nõ fit ß mẽtio. Alij ꝟo dicũt q̃ electio alioꝝ. v. p⁹ ea bũit locũ in istis electoribꝫ priuatisq̃ elegerũt ꝫ foraz ß de ß nõ est vis. ¶ Sz ꝫ pdicta op. ꝛ videt̃ q̃ imo archidyacon⁹ hũerit maiorẽ ptẽ clericis ꝛ capellanis nõ cõputatis. nã habuit nouẽ canonicos ꝛ vnũ ex abbatibus ꝛ sic. x. ipe ꝟo ꝓsentiẽdo electõni dz augere nũez vt in. c. cũ in iure. s. eo. ꝛ sic babuit. xj. q̃ faciũt maiorez ptẽ illi⁹ numeri. xxj. Jdẽ si cõputam⁹ capl̃m sine abbatibꝫ. nã canonici erant. xviij. ꝛ ipse habuit. ix. eo cõputato sunt. x. So. dicit gl. in scda pte q̃ electus ñ cõputatur in numero eligẽtiũ. vt apte colligit̃ ß ꝑm istã computationem. ꝛ ad ß q̃tidie allegat̃ iste tex. iuncta glo. Non ob. c. cũ in iure. nã illud. c. ꝓcedit ex forma compromissi. ꝛ hodie dicit glo. se credere q̃ illa electio non valeret. tu de hoc dic vt plen⁹ dixi in. d. c. cũ in iure. nã istud. c. ꝓcedit vbi scrutiniũ electõis fit in priuato tũc eñ electus nõ põt oriri a seipso. vt in. c. fi. de insti. ꝛ notaret̃ ambitõne. viij. q. j. in scripturis. sec⁹ aũt vbi scrutiniũ fieret palã ꝛ essemus in casu in quo nõ esset seruãda forma. c. q; ꝓpter. nã ꝑputo addendũ ad ea que dixit in. c. cũ in iure. q̃ in ecclesijs cathedralibꝫ ꝛ regularibꝫ nõ debeat hodie cõputari elect⁹ in nũero eligentiũ etiã si ꝓcedat̃ p̃ viã scrutinij manifesti p̃ compromissarios electos. q; electio debet fieri p̃ vnũ etiã cuz procedit̃ p̃ viam cõpromissi. vt in. c. sicut. j. eo. li. vj. ꝛ in. c. cum ab vno. de re iudi. e. li. g̃ oportet q̃ qs habuerit maiorẽ p̃tẽ oim̃ anteq̃ posset cõsentire electõni sue cũ nõ debeat ꝓsentire anteq̃ electio sit facta. vt in. c. cũ p⁹petitaz ß. e. fieri aũt debet p̃ vnũ noie oim̃. nec fieri põt nisi de eo in quẽ consenserit maior ps. vt. d. c. q; ꝓpter. ß vbi ex singularibꝫ cõsensibꝫ in aliquẽ directis resultat electio ita q̃ nõ est necesse q̃ fiat p̃ vnũ noie oim̃ tũc electus a media pte capituli cõsentiẽdo electioni de se facte auget numez ꝛ pficit electõnez. q̃ casu dz intelligi dictũ. c. cũ in iure. ꝛ sic limita que ibi dixi. vl dic q̃ i. d. c. cũ. m. illi adũsarij nõ cõsenserunt ꝓtestatõni expresse. ideo nõ fuit eis generatũ p̃iudiciũ. ß aũt cõsenserũt vt dicit̃ in glo. ¶ In glo. in ꝟbo de iure. ibi. i. ex priuilegio. no. bene istã glo. cõiũcto tex. q̃ vbi istud verbuz de iure refert̃ ad psonã que nõ fundat intentõem suã de iure cõi intelligit̃ de iure spãli. ꝛ p̃ ß vide glo. in. c. j. in fi. vt li. pen. facit. c. lz. de ꝓba. in p̃in. exq̃ hẽs q̃ non sp̃ appellatõne iuris intelligat̃ de iure cõi regl̃r tñ ꝓtra tex. vt insti. de iure na. in. §. ß quot̃. ꝛ facit iste tex. iuncta glo. q̃ si cõmittit̃ alicui causa de iure, decidẽda non posset decidi ꝑm cõsuetudinẽ cũ ponãtur ß ista duo vt diuũsa. vt ptz ibi de iure vel de consuetudine. qđ tenuit Jo. an. in addi. spe. in ti. de arbi. §. excipit̃. ꝟ. itẽ q; corrupt⁹. ß ꝓtrariũ tenuit do. an. i. c. q̃ntauallis de iureiur. ꝛ dixi. s. de cõsue. sup rubca. põt tñ cã ind ubitant̃ decidi. ꝑm priuilegia vt ptz ex ꝑdictis. ꝛ credo q̃ sufficisz illud ꝟbum de iure. q; ius vult vt seruet̃ cõsuetudo ß ad maiorẽ cautelã fuit in ꝓtestatõne additus vl de cõsuetudine. ¶ In glo. fi. in fi. tene banc vltimã so. Sz eẽ glo. quero pone q̃ ad electõnem celebrandã vl ad aliũ actũ, capitularẽ veniũt duo q̃z vnus dicit se eẽ in possessione canonicatus ꝛ ꝑbende. ꝛ p̃ ꝫñs dicit se debere int̃esse capitl̃o. reliquus ꝟo q̃ lz nõ sit ĩ possessione canonicatus tñ ꝛ ꝑbenda ad euz de iure ptinet ꝛ iõ petit tanq̃ canonicus se admitti. quis istoꝝ debeat ꝓferri ꝛ in. c. admitti. So. Inno. format istam. q. ꝛ in effectu cõcludit q̃ si cõstaret alterꝝ eẽ in possessione bona fide ille deberet admitti ꝛ nõ reliquus q̃ dicit se habere ꝓprietatẽ iuris. q; facultas dandi vocez sequitur possessionẽ ꝛ nõ ꝓprietatẽ. vt in. c. querelam. ß. e. ꝛ in. c. ꝫsultatõibꝫ. de iure pa. Et optie facit qđ no. do. ꝺ ro. deci. iij. nã si admitteret̃ ꝓprietari⁹ expelleret̃ possessor sine iudiciaria auctẽte qđ esse nõ debet. vt in. c. in literis de resti. spo. ß si a principio nõ constat de possessione capl̃m admittet vtrunq; cũ ꝓtestatõe vt vox illius valeat qui debet interesse. ꝛ si cõstiterit postmodũ alterꝝ fuisse in possessione bona fide valebit illius solius vox. si aũt nemo est in possessione vl reliquus erat ß nõ bona fide valebit suffragiũ ꝓprietarij. q; ꝑm Inn. vbicunq; nemo eẽ in possessione vel aliqs eẽ ß mala fide oĩs fruct⁹ rei ptinet ad ꝓprietariuz. q; possessor malefidei nullũ fructũ debet ꝫseq̃. vt i. l. mala fide. C. de ꝫd. ex. l. Et no. bñ ꝟ dcñ Inn. nõ tñ videt̃ ex toto placere do. an. q; nõ debet qs exp̃lli de possessione sine iudicio. et profecto ego ñ video quõ potest valere vox proprietarij alio existente in possessione cũ anteq̃ declaretur per

ſententiã iudicis cũ eſſe poſſeſſorẽz malefidei ad ipſum ſpectat ꝓceptio oĩm fructuũ. nec ꝺz interim expelli cũ ꝙdo ſit reſtituẽdus. vt in. ꝺ. c. in lr̃is. nec ob. ꝺ. l. mala fide. quã allegat Jnn. loquit' eĩm qñ ꝓprietari⁹ cõuicit poſſeſſorẽ malefidei in iudicio. tũc ei ꝑuat' poſſeſſor cõmoditate ꝓtect⁹ ꝫ añ ſnĩam nõ ꝺz priuari ex offõ priuato. vt in. ꝺ. c. in lr̃is. 7 ipemet Jnn. in. ꝺ. c. in. lr̃is hoc dcm̃ ꝓtrariũ ſentit vbi dicit nũq̃ valere electõez ꝓprietary alio exñte in poſſeſſione malafide ꝫ oz ꝙ poſſeſſor prius deĵciat' ꝑ ſnĩaz iudicl̃. dixit etiã Jnn. ꝫ ꝙ ſi conſtaret aliquẽ eẽ malefidei poſſeſſorẽ nõ tenet' capl'm illũ vocare ad electõez ꝫ ſi ſua ſpõte veĩt ñ ꝺz abĵci. Et no. bñ ꝫ dcm̃ Jnn. nã ꝺubito vtz prĩa ps ſit vera. naz cũ nõ ꝺeat ſpoliari ꝓprĩa auẽte vt. s̃. dixi. ſatl̃ ſpolia ret' ſi eo nõ vocato ꝓcederet ad electõez. vñ tuti⁹ẽ illũ vocare 7 ſi cõſtiterit illũ eẽ in poſſeſſiõe malafide vox ſua nõ ꝑſtabit ſuffragiũ. vt no. ꝫ Jnn. in. ꝺ. c. in lr̃is. 7 ĩ c. ĵ. ꝺe ĩ inte. reſti. qz nullã cõmoditatẽ ꝺz hr̃e poſſeſſor malefidei vt. s̃. dixi. ℣ Alteri⁹ q̃rit ꝫ Jnno. q ꝺ ſi laici violent' ingerũt ſe in capl'o 7 volũt eligere vnacũ clericis. So. dicit Jnn. ꝙ ſi violẽtia ñ ẽ tãta q̃ ꝺeat cadẽ in cõſtantẽ vĩz nõ excuſaret ꝓteſtatio clĩcoz q̃i dicat 7 bñ ꝙ clerici nõ ꝺebẽt illos admittẽ etiã cũ ꝓteſtatiõe alĩs nõ valẽt electio etiã clĩcoz tanq̃ fcã ꝑ abuſũ ſecularis ptãtis. vt in. c. q̃ſq̃s. s̃. e. 7. ĵ. in. c. maſſana. vbi añt metus ſeu cõſtãtia' caderet in cõſtantẽ vĩz. tũc poſſunt illos admittẽ cũ ꝓteſtatõe 7 valebit tũc clĩcoz electio nõ obſtãte ꝙ laici fuerint admiſſi. iuuat eĩm eos ꝓteſtatio vt ꝫ q̃ ꝺo. Quid añt ſi alĩs hñtes voces ſe ingerãt ſĩ tñ excõicati vel ſuſpẽſi. So. dicit Jnn. ꝙ ſi ſĩ occulti nõ ẽ nĉia' ꝓteſtat' cũ nõ ꝑñt repelli. viĵ. q. iĵ. nonne. Aduerte qz in alĩs locis aliu ꝺ ſenſit. nã quantũcunq̃ q̃s ſit occultus 7 tolerat⁹ ſp̃ ꝑõt excipi ꝓtra eũ q ẽ excõmunicatus vel ſuſpẽſus. qz tolerantia nõ ꝓꝺeſt in his q̃ nõ exercerent' rõne officĳ publici. canonici añt ñ habent vocẽ tanq̃ hñtes publicũ offm̃ ꝫ ex ſuo iure ꝑuato. vt no. idẽ Jnn. in. c. cũ ꝺilectus ꝺe cõſue. vbi ꝺic ꝙ electio fcã ab excõicatis vl' ſuſpẽſis quatũcũq̃ toleratis 7 occultis ẽ nulla ꝺũmodo poſſit ꝓbari eos tpe electõnis fuiſſe ſuſpenſos vl' excõicatos. 7 idem Jo. an. in c. ĵ. ꝺe reſcrip. li. vj. Sed ꝺcm̃ Jnn. poſſet hic ꝓcedere ĩ omo occultis q̃ nõ ꝑñt ꝓbari excõicati vl' ſuſpenſi. vñ alibi dicit Jnn. ꝙ capl'm ꝓcedere põt ad electõem vl' ad alios actus nõ vocatis ſuſpẽſis vel excõicatis. 7 ſufficit ſi poſtea ꝓbet' ꝙ illi erãt excõicati vel ſuſpenſi. vt ipe no. in. c. g̃tũ ꝺe poſtu. ꝓla. 7 ĩ. c. cũ vintonien. 7 in. c. cõſiderauimus. s̃. eo. vñ cõſulo ꝙ ſp̃ fiat ꝓteſtatio ꝝ iſtos ne videãt' ſcient' admiſſi. 7 ſic coꝛruẽt tota electio ꝙ. c. fi. ĵ. ꝺe ꝓcu. Si añt redeũdo ad ꝟba Jnn. ꝺubitaret' an ipi eſſent publice excõicati vel ſuſpẽſi vl' ſi eſſet certũ nõ ꝑñt tñ repelli ſine ſcandalo admittãt' cũ ꝓteſtatõe. ꝺe ꝫ vide q ꝺ ꝺixi in. c. illa. s̃. eo. vbi lati⁹ tractatur ꝫ mã ꝑ ꝺoc. cũ excõicati vl' ſuſpẽſi ingert ſe vnacũ alĩs. ad electõez faciẽdã ⁊c.

Sacroſancta. Per cõpoſitõez facta cũ ꝓlato 7 capl'o nõ põt ius eligẽdi cõpetere laico etiã ꝓpono ĩ eccĩa collegiata. h. ꝺ. ꝓpria ps narrat in inſtã cõpoſitõez quã ſcꝺo reuocat ibi attẽdẽtes. ℣ No. ꝑ ibi ad cluniacen. eccĩaz iũcta ſupl̃ſcptõe in q̃ ſcribit' abbati cluniacẽ. ꝙ qñq̃ eccl'ia ñ cathedral' ꝺenoĩat' a loco ſine expl̃ſſione certi noĩs ſeu illi⁹ ſancti ſub cui⁹ vocabulo eccl'ia eſt cõſtructa. nã iſta eccĩa cluniacen̄. nõ erat cathedral' cũ eidẽ ꝑſideret abbas. vt ꝓz in ſupl̃ſcptõe. 7 ꝫ videt' contra gl. no. in. c. quãuis. ĵ. ꝺe ꝑben. in. vj. vbi gl. no. ꝺic ꝙ ꝺe ſtilo romane curie ẽ ꝙ qñ facit mẽtiõem ꝺe eccl'ia cathedrali nõ exprimat' ĩ lr̃is nomẽ eccĩe ſecus qñ fit mẽtio ꝺe eccl'ijs inferioribꝫ. alĩs litere eſſẽt ſurrepticie qz ꝝ ſtilũ curie. vñ cõcludit ꝙ ſi mandat' ꝓuideri alicui ĩ eccleſia ſancti petri bonoñ. 7 nõ repit' ibi aliqua eccleſia ſub iſto vocabulo niſi ſancti petri nõ valet gr̃a ꝓpt' expl̃ſſionẽ illi⁹ noĩs ſancti petri ꝓtra ſtilũ curie. ar. in. c. q̃ graui. ĵ. ꝺe cri. fal. hic añt in ter. põderãdo vt ꝙdixi ꝓ bat' ꝓtrariũ qz in lr̃is iſtis apl'icis ꝺenoĩat' eccĩa non cathedralis ab oppido vbi cõſiſtit. vñ puto illã glo. limitandã ꝑ iſtũ ter. vt ꝺicam⁹ ꝙ eccĩa etiã nõ cathedralis ꝺũmodo ſit maioꝛ 7 principalis in loco illo põt ꝺenominari a loco nã 7 alĩs talis eccĩa appellat' matrix. vt ĩ cle. j. 7 qꝺ ibi no. ꝺe ſen. ex. Et ſi ꝓlatus illius eccĩe hz epal̃ ibidẽ iuriſditõez in illo loco põt ꝺenoĩari ꝓlatus illi⁹ loci abſq̃ cõmemoꝛatõe illi⁹ ſancti ſub cui⁹ vocabulo eccleſia eſt edificata. 7 ita intelligo iſtũ ter. in eo ꝙ ſcribitur abbati cluniacen̄. nec fit mẽtio ꝺe noĩe monaſterĳ vide ad idẽ bo. ter. iũcta ſupl̃ſcptõne in. c. ĵ. ꝺe cõſang. 7 affi. vbi ſcribit' abbati caſſine. qz abbas hz iuriſditionẽ in caſtro epalem. ſecus añt vbi nõ haberet iuriſditõem epalem. qz tũc ꝺebet ꝺenomĩari a monaſterio. 7 ſic põt reduci ad cõcoꝛdiã iura que in ꝫ varie loquũtur. 7 idẽ intelligo ꝺe alĳs ꝓlatis inferioꝛibꝫ vt ꝓpoſito 7 archidyacono 7 ſilibꝫ vt ſi in aliq̃ oppido habeãt eccleſiã ꝑn cipalẽ 7 maioꝛẽ cũ iuriſditõe epali in loco vt ꝺenoĩet' a loco ſicut ꝫ fit ꝺe abbate. 7 tene mẽti ꝓdicta qz ſolet illa glo. ſine aliqua limitatõne allegari. 7 in mltis iuribꝫ reperies cõſimilẽ ꝺenominatõez. ℣ Scꝺo no. ibi ꝺ cõ ſenſu capl'i ſui ꝙ cõgregatio religioſoꝝ põt appellari capl'm licet vulgariť appelleť cõuentus. Et idez no. ꝙ ꝺoc. ĩ. c. capl'm ſancte crucis. ꝺe rep. nã cõuentus 7 capitulũ ſunt ſynonyma. 7 ꝺe ethimologia cõuentus 7 ceť 7 ſimiliñ vide bo. ter. xvj. ꝺi. in. c. ĵ. ℣ No. tercio ꝙ nõ ſolũ ꝺe iure cõi patron⁹ laic⁹ nõ hz ius eligẽdi ꝓlatũ in eccleſia collegiata. vt in. c. nobis. ĵ. ꝺe iure pat. imo nec habere põt vigore cõpoſitõnis inite cũ ꝓlato ꝺe cõſu capl'i vt ꝫ ꝓbať. 7 puto ꝙ etiã epus nõ poſſet hãc cõpoſitionem ſua auẽte validare. qz nullus ꝓlatus citra papã põt laicũ habilitare ad ius ſpñale tenendũ. vt le. 7 no. in. c. iĵ. ꝺe iudi. 7 in. c. bñ q̃ꝺẽ. xcvj. ꝺi. 7. xxxiĵ. ꝺi. in §. vez. 7 videť ꝺe mẽte glo. in. ꝺ. c. nobis. 7 ꝺe hoc ibi ꝙ ꝺoc. 7 vide qꝺ ibi ꝺixi. 7 quẽadmodũ nõ valet cõpoſitio ita nec ꝙſuetudo ꝫm ꝺoc. 7 bñ ꝙ. c. maſſana. ĵ. eo. ti. Et ex ꝫ notãt q̃ꝺã ꝙ cõpoſitio 7 ꝙſuetudo pari paſſu ambulãt. ꝺic tu ꝫ ꝓcedere q̃ ad terminos huĳ⁹. c. qz cõſuetudo nõ põt reddere laicũ capacẽ iuris ſpñalis. vt i ꝺ. c. maſſana. vbi apte ꝓbať. 7 facit qꝺ no. Jo. an. in. c. iĵ. ꝺe ꝑbẽ. li. vj. vbi ꝺicit nõ ſufficere tpus ꝺe cui⁹ initio etiã nõ eſt memoꝛia. qꝺ no.. tñ ꝺubiũ põt eſſe regulariter vtz id qꝺ nõ põt fieri ꝑ pactũ nõ poſſit fieri ꝑ conſuetudinẽ vel ſtatutũ. ꝺe q̃ vide glo. que ſolet reputari ſingularis ꝑ legiſtas. C. ꝺe ꝺecre. ꝺecur. ſup̃ rubĉa. li. x. q̃ videť cõfirmare illã regl'am ꝙ ea q̃ ñ ꝑñt fieri ꝑ pactũ ñ ꝑñt fieri ꝑ cõſuetudinẽ vl' ſtatutũ. ꝫ certe illa glo. nõ ẽ indiſtincte vera. 7 ꝺic pleni⁹ 7 melius vt no. Bar. in. l. oẽs populi. ff. ꝺe iuſti. 7 iu. in repeti. Naz mlta ꝑñt fieri ꝑ ſtatutũ ſeu ꝑ ꝙſuetudinẽ q̃ nõ ꝑñt fieri ꝑ pactũ. nã ꝑ pactũ ñ ꝑt ꝺerogari iuri publico ꝫ ꝑ ſtatutũ 7 cõſuetudinẽ ſic in ꝓiudiciũ illius iurĩ publici vbi vigz ſtatutũ vel cõſuetudo ꝓtraria. vt ẽ glo. no. iuncto text. in l. nec pignus. in. §. priuatoꝝ. ff. ꝺe reg. iur. qꝺ no. Idez eſt qñ aliq̃ ꝺ ſtatuit' ex iuris ſubtilitate. puta vt nõ poſſit alteri ſtipulari nã pactũ cõtrariũ nõ valeret. ar. in. l. nemo. ff. ꝺe le. j. 7 in. c. tua ꝺe teſta. ꝫ ſtatutũ vl' cõſuꝺo hoc poſſet. vt no. bar. in. ꝺ. l. oẽs ppli. 7 eſt ꝺiuerſitatis rõ qz in ſtatuto vel ꝙſuetudine cõcurrit cõſenſus ppli tacitus vl' expreſſus. vt in. l. ꝺe qꝺb. ff. ꝺe legi. ꝫ i pacto ꝙcurrit cõſenſus ppli priuat⁹. vt no ꝑ Bar. lati⁹ in. ꝺ. l. oẽs. ℣ No. ꝙ nõ ſolũ ꝺirectũ ius eligẽdi non cadit in laicũ etiã patronũ ꝫ nec etiã in ꝺirectũ vt ꝫ. Nũ qꝺ añt in eccĩa nõ collegiata poſſit habere laic⁹ ius eligẽdi. ꝺoc. 7 bene ꝺicũt ꝙ non. ſed ratione patronatus cõpetit ſibi ſola preſentatio rectoris. vt in capitulo no bis. 7. c. fi. ĵ. ꝺe iure pa. Que autẽ ſit ꝺiuerſitatis ratio

dic qz ꝑ pñtationē nō initiat aliqđ mrimoniuz ſpūale
inter pñtatū z eccliā ad quā pñtat ß totum ius ſpūale
trāſſerr in pñtatū ex inſtitutōe epi q̄ dz ſeq. iō dicim⁹
q ius pzonatus nō ē ſpūale ß annexū ſpūali. qz ꝑ pñta-
tionē pzoni puenit ad inſtitutionē q̄ ē qđ ſpūale vt ple
nius dixi in. c. quāto de iudi. ß ꝑ electionē initiat matri
moniū ſpūale. vt in. c. fi. de trāſla. pla. z in. c. cū inter ca
nonicos. s̄. e. z ꝑ eā acq̄rit ius ſpūale electo vt dicit gl.
no. in. c. quāto. lxiij. di. q̄ ſingulariter dic q etiā acq̄rit
ius adminiſtrādi in habitu ß ꝑ cōfirmationē cōpetit in
actu. vt dixi in. c. trāſmiſſam. s̄. e. laicus aūt cū nō ſit ca
pax iuris ſpūalis. vt in. c. cām de pſcrip. cū ſi. nō pt trāſ
ferre ius qđ ipſe poſſidere nō pt. ß iura fecerūt mentio
nem de eccl'ia collegiata. qz in nō collegiatis regularit
nō pcedit ꝑ electionē. vt no. glo. in. c. q̄ß q̄ß. j. e. ti. li. vj.
Et ex p̄dictis potes colligere rōem diuerſitatis q̄re ec
cleſia cōceſſit laico ptātem pñtandi z nō ptātē eligēdi
noluit em̄ in ß mero iure ſpūali cū eis diſpēſare. z hāc
rōem ſenſit Inn. s̄. e. q ſicut. z ß no. ¶ Ultio no. q in
eccl'ia collegiata electio iāfacta dz pñtari pzono vt ꝑ
honeſtate pbeat ſuū aſſēſū. Et vt poſſit q̄dicē ſi bz ali
quā iuſtaz cām q̄dicēdi. ſi aūt ſine cā rōnabili q̄diceret
talis q̄dictio nō deberet obeſſe. vt ß no. z vī tex. s̄. e. c.
cū terra in fi. fa. c. q ſicut eo. ti. ¶ In. gl. j. ibi z iō nō te
nuit. no. glo. q̄ apte tz iſtā cōpoſitionē fuiſſe ipſo iure
nullā qđ tz Hoſ. q adducit in eo q papa nō retractat
iſtā cōpoſitionē ß dicit q ea nō obſtāte poterit abbas
iſte ꝓuidere huic pzoratui. z hāc opi. tene lz Hoſ. ß di-
xerit q ꝑ in integz reſti. fuerit monaſterio hic ſubuen
tū. ß em opi. vī in alio q̄ tex. in eo q dicit iſtā ꝓpoſitōz
fuiſſe iuri q̄riā g̃. erat nulla ipſo iure. vt ī. c. in noie dñi
j. de teſti. z in. c. q̄ q̄ ius fiūt de re. iur. li. vj. z. x. di. vides
et in. l. nō dubiū. C. de legi. z erat iuri q̄ria ꝓpter rōnes
q̄ ſubiiciunt in glo. Jn q̄ aūt erat dānoſa eccl'ie. dicūt
doc. q electus ꝑ comitē cogebat ex q̄daz reuerētia ſu
is volūtatib z deſideriꝭ deſeruire tam alienādo bona
eccl'ie q̄ß in diſponēdo. iō ꝓhibet ne ad p̄ces aliq̄z q̄s
ꝓmoueat ad dignitatē. vt in. c. illud. viij. q. ij. facit. xvj
q. ij. in. c. viſis. ¶ Jn glo. in ver. nō cadit in laicū. ibi q
nō ſunt p̄roni ß parochiani. ¶ No. ex hac gl. q paro-
chiani alſ nō p̄roni nō habēt ius eligendi ſeu pñtandi
rectorē in eoz eccl'ia. ß ſi eccl'ia non bz patronū libera
collatio ptinet ad epm. qđ tz Inn. in. c. cū venerabilis
in fi. de excep. z Jo. an. in. c. j. de cap. mo. li. vj. An aūtē
ß poſſit eis competere ex ꝓſuetudine vel ex p̄ſcriptōe.
dic vt plene dixi in. c. q̄rela. s̄. e. z in quadā diſputatōe
q̄ incipit augerio. z ꝑ Jo. an. in regla q alicui gratioſe
in mer. z Archi. in. c. fraternitatē. lxxj. di. ¶ Jn ea. glo.
ibi coꝛrigit illa decre. z ꝑ hac ſolutōe facit bm Jo. an.
qz iſta fuit poſterioꝛ illa cum fuerit Brego. ſed nō pla
cet hec ſolutio cum iſte tex. dicat q hec cōpoſitio erat
iuri ꝓtraria. z q ius eligēdi nō cadit in laicū. nam ß de
cre. nō inducit ius nouū ß potius declarat antiquū. vt
pz ex ꝛubris lr̄e. Extra alias ſo. gl. dant ß due ſo. ꝑ doc.
em̄ Hoſ. q vi ꝓuilegij in fundatōne conceſſi pōt iſtud
ius eligēdi ꝓpetere laico patrono. z in ß caſu intellige
bat illā decre. nobis. ß poſt fundationē nō pōt hic ſibi
cōpetere etiā vigoꝛe cōpoſitionis vt hic. primū em̄ ꝑ-
mittit vt laici inuitent ad fundandas z dotādas eccle
ſias ß poſtq̄ eccleſie ſunt conſtructe z dotate ceſſat ß
ratio. Silē in impoſitōe cenſus. nam tolerat ſi ab ini-
tio ponit ß ex poſtfacto noui cēſus īpoſitō repꝛobat
vt in. c. ꝓhibem⁹. j. de cenſi. iūcto. c. ꝑterea. el. ij. d iure
pa. hanc ſo. glo. repꝛobat et bñ in. d. c. nobis. dicens q
cp̄s in ß nō pōt auctoꝛizare etiā tpe fundatiōis vt ius
eligendi cōpetat laico etiā patrono. qđ puto verius ꝑ
id qđ. s̄. dixi. ¶ Ibi. poſuit hic aliā ſo. dicens q ibi non
dī q laicus poſſit eligere ſed q pōt tractare de pſona
eligēda. vel dic tu melius q ille tepꝛ. t intelligi ex ꝓui-
legio pape. vt ibi no. in glo. et dic ple nius vt ibi dixi.
¶ Extra glo. op. in eo q papa hic mandat iſti abbat
vt illum pꝛioratū oꝛdinet ſicut alios ſibi ſubiectos. nā
exquo iſte pꝛioratus erat quentualis electio ptinebat
ad quēt ū. vt in. c. j. s̄. e. Sol. dicunt doc. ꝓtrariū ꝓcede
re de iure cōi ſed iſte text. pōt intelligi de iure ſpāli. qz
ex ꝓſuetud ine vel ꝓuilegio ptās quidēdi ptinebat ad
abbatē. q̄ quid ē conſuetudo pōt valere. ar. in. c. ij. j. de
in integ. reſti. vel dic q poſſet intelligi iſta lr̄a vt iſte oꝛ
dinet ꝑ viam. ſ. electōis collegij z ꝓfirmationē ſuā. ad
ß tex. iuncta gl. xviij. q. ij. in. c. j. ¶ Ultimo hic queriꝭ
q̄re tex. hic dicit q pronus dz imptiri poſt factū bone
ſtū aſſenſū. So. dicit Jo. an. q iō dic honeſtū. qz ſine
aliq̄ guamie vl exto:ſiōe alic⁹ tpalitat dz ꝓſētire ꝛc.

C Cum in veteri. Si ꝑ papā man
dat eligere q eligant cū ꝓſilio aliquoꝝ alioq̄n cō-
ſiliarij ꝓuideant eligētes debent ꝓſilium requirere in
tractatu electiōis z congruo tpe expectare rñſum. alſ
electio nō tenet. h. d. ꝑmo ponit electōnis formā. ſcdo
cauſe cōmiſſionē et deciſam iudicū relationē ibi relato
igit. tercio cauſe diffinitionē ibi cum aūt. ¶ Nota pri
mo q ptās eligendi pōt reſtringi ad terminū breuioꝛē
termino iuris z ad petendū ꝓſiliū forinſecoꝝ de neceſ
ſitate. z ß puto poſſe fieri a ſolo papa qz in iſtis ſpūali-
bus habet plenitudinem ptātis. s̄. e. ſignificaſti. et. j. de
auc. z vſu pallij. in. c. ad honoꝛē. alius aūt citra papam
etiā ſi eſſet legatus de latere nō poſſet ita ptātem iſtaz
reſtringere. qz cū ius eligendi ꝓpetat collegio ex ꝓuile
gio pape. vt no. in. c. q̄ß q̄ß. j. e. ti. li. vj. nō pōt legatus le
dere p̄iuilegiū ꝑ papā ꝓceſſum. vt dicit glo. no. in. c. ꝑ
illoꝝ. j. de ꝓben. ad idē facit regula ind nltū. de re. iur.
lib. vj. ¶ Nota ſcdo ibi fratris. B. de oꝛdine ꝛc. q ſim
plex religioſus pōt eſſe cōmiſſarius pape. qđ videt cō-
tra. c. ſtatutū de reſcriptis. li. vj. z cle. q̄. eo. ti. ſed dic illa
iura ꝓcedere in cōmiſſione iudiciaria fienda z exercē-
da. ſecus ſi negociū extraiudiciale cōmittit. naz cū illa
iura ſint coꝛrectiua inris anti q̄ nō debent extēdi ß ſtri-
cte intelligi. vt in. l. ꝑcipimus in fi. C. de ap. z in regu-
la odia de re. iur. li. vj. z ſic nō videt q hodie iſte tex. in
hoc coꝛrigit ꝑ illa iura. qđ ſentit hic dd. Lar. z mihi ſa
tis placet q rōnem p̄dictā. z ß tenebis ſemp mēti. Vel
ſi vis fugere aliqualiter ꝓtrariū. dic q nōdū emanaue
rant illa iura vel q iſtud ꝓceſſit ex certa ſcia pape. fa-
cit qđ no. in. c. nōnulli. de reſcriptis. ¶ No. tercio z te-
ne menti q ſi mandat alicui vt certū q̄d faciat cū cōſi
lio aliquoꝝ nō videt ꝑ ß ſibi ademꝑta ptās illū actuz
delegandi. ꝓmiſſarius tñ tenet req̄rere cōſiliū ſicut te-
nebat ꝓmus mādatarius. vtrūq̄ pbat hic notabiliter
Ex ß infert q ſi iudex ex forma ſtatuti vel hoīs tenet
ferre ſnīam cū ꝓſilio ſapiētis pōt nihilominus vices ſu
as delegare alteri in ſnīando et delegatus ab eo tenet
ferre ſnīam cū ꝓſilio ſapiētis. nō em̄ ꝑ illam cōmiſſionē
generaliter factā videt mandans voluiſſe adimere po
teſtatē delegādi alſ de iure cōpetentē. Et facit in hoc
iſte tex. ad qōnem in qua alſ ꝓſului q lz papa in ꝓmiſ-
ſione cauſe apponat in fine clauſulā ſup q̄ tuā ꝓſciam
oneramus. nō ꝑ ß videt adimere ptātem ſubdelegan
di q̄ nō reliq̄t deciſionē cāe ꝓſcie iſtius. q̄ caſu nō poſ
ſet ſubdelegare. ar. in. c. is cui. de of. dele. li. vj. ß ꝓmitti
tur deciſio iuridica z onerat ꝓſcia iſtius. vī nō minus
eſt onerata ꝓmittendo q̄ hēbit eligere virū ꝓuidū ꝛc.
Et fac ꝑ ß qđ le. z no. ī. c. fi. d of. dele. ¶ Quarto no.
ibi vſq̄ ad ꝓſūmatiōz cuiuſdā cādele. q ptās data cō
promiſſarijs ad eligendū pt'tartari ad tps breuiſſimuz
¶ Quinto no. ibi vno ex illis. q ſi in actu req̄rat cōſi
lium pluriū pōt vnus ſolus petere tps ad deliberandū
lz alij velint incōtinenti rñdere. nō em̄ pñt alij renūcia
ri tpi introducto in fauoꝛē oīm. nā vt dicit canon. tpe
egemus vt mature aliq̄d diffiniamus. l. di. in. c. pōde-

ret.⁊ ℔ sentiũt etiã hic doc.⁊ ℔ dictũ reputo nõbile vt ly vnius ꝯdictio nõ obsit vt.j.dicam. põt tñ impedire actũ differẽdo rñsum dũmõ nõ multũ differãt.naz vt dicit tex.in fi.debẽt isti cõsiliari ꝓpetẽti tpe dare rñsũ Et qd dicat tps ꝓpetens dicũt doc. ⁊ bñ relinq̃ndum arbitrio boni iudicis q̃ ℔ arbitrabit ꝑm arduitatẽ negocij nõ eñ dz ꝓcipitãter aut morose rñdere.arg.in.l. qd dicimus.⁊ in.l.ratũ.ff.de solu.fa.c.de causis.de off. dele.et.l.ait ptor.ff.de iure delib. ¶ No.sexto q̃ hñtes actũ exercere cũ cõsilio aliquorũ põt illũ actũ dispone re in psonã vnius ex cõsiliarijs.⁊ facit iste tex.q̃ si mulier nõ põt testari sine ꝓsilio ꝓsanguineor q̃ pt in illo rũ fauorẽ disponere testm̃.⁊ ita dicẽdũ in silib. ¶ No. septimo q̃ vbi in actu req̃rit ꝓsiliũ aliquor nõ sufficit petere ꝓsilium post actũ deliberatũ ℔ in ipso tractatu actus dz ꝓsiliũ postulari.nec sufficit petere debito tpe nisi ꝓgruo tpe expectet rñsum.⁊ facit ad materiã epo rum q̃ tenent negocia eccl̃ie regularit promouere cum cõsilio capl̃i.dz eñ cõsiliũ req̃ri in actu ⁊ nõ post actũ nec tenent canonici põcipitare rñsum ℔ põt petere tps ꝓgruũ ad deliberãdũ.idẽ dicit in iudice q̃ ex forma statuti tenet req̃rẽ cõsiliũ sapiẽtis.nõ eĩ satisfit statuto si pus scribit sniam ⁊ postea petit ꝓsiliũ vel si nõ vult ex pectare cõsultorẽ debito tpe. ¶ No.octauo q̃ vbi re q̃rit in actu aliq̃r ꝓsiliũ satis ẽ illd req̃rere debito tpe et expectare rñsum tpe debito ꝓpetẽti. Si ꝑ cõsiliarij differũt plus debito rñdere vel nolũt impẽdere ꝓsiliũ põt procedi ad actũ ipsor ꝓsilio nõ expectato.vt ℔ no. pbat.⁊ tenẽt etiã hic doc.⁊ Bart.in.l.j.§.si pres.ff.de exerci. ¶ Ultio no.ibi nec debeat alijs imputari. q̃ si is q̃ tenebat req̃rere ꝓsiliũ artauit se ad extremitatem actus nõ valet actus sine ꝓsilio gestus lz ꝓpter extremi tatẽ tpis nõ potuerit hãe ꝓsiliũ.nã sibi ẽ imputadũ q̃re intantũ se artauit in petitõe cõsilij.vt ℔ no.pbat facit l.ij.ff.si q̃s cau.⁊ qd no. Jnn.in.c.p.⁊.g.de of.dele.⁊ ℔ ẽ ꝯ iudicẽ q̃ distulit petere ꝓsiliũ vsq̃ ad finẽ tpis q̃ la bit instãtia.nã si pnũciat sine cõsilio qd ꝓsultor denegauit ꝓpter breuitatẽ tpis nõ tz snĩa.⁊ facit ex iste tex. ꝑm doc.in fi.in eo q̃ si citat⁹ tarde arripuit iter nõ excu sat ex impedimẽto postea ptingẽte.fa.d.l.ij. ¶ Op.ꝯ tex.in fi.in eo q̃ papa hãc electionẽ dicit irritandã.nã vr̃ q̃ sit irrita ipso facto cũ sit attẽtata ꝯ formã mãdati.vt in.c.cũ dilecta de rescrip.⁊ in.c.venerabili.de off. del.cũ si.So.metu ꝯrij Jo.an.exponit irritãdã.i.irritam nũciandã. ¶ Sz ꝯ ℔ ⁊ ꝯ tex.oppo.vr̃ eñ q̃ nõ sit irrita nec irritãda p.c.dilectus.el.ij.j.ꝺ pre.vbi valuit collatio facta p canonicos ꝯ mãdatũ pape nec fuit irrita collatio quãcũq̃ canonici alr fuerũt puniti ex transgressione mãdati.℔ ꝯrium fuit visuz difficile do. Lar. et tãdẽ solnẽdo dixit q̃ ista electio fuit hic nulla q̃ pa pa ad ulteriora ꝓcessit in ꝓmissione.nã dixit q̃ alioq̃n isti cõsiliarij ꝓuiderẽt de archiepõ.et sic nõ ob.qd no. glo.in cle.j.de iure pa.q̃ singlr dixit q̃ si mãdat als ha bẽti ptãtem vt aliq̃d faciat sub certa forma tz actus lz forma nõ seruet ꝑ illud.c.dilect⁹.⁊ dixit ℔ q̃ istud dictũ.s.relatũ alibi nõ ita bñ pbat. Sz ego adduco tex. aptũ in.c.si capl̃m.ꝺ ꝓcess.pbẽ.li.vj.vbi dr̃ q̃ si mãdat canonicis als ptãtem bñficiũ dato executore vt illis negligẽtibus exequat ꝑ solã lrarum põtationẽ afficiunt man⁹canonicor vt ꝓuisio alteri facta nõ valeat.nã erq̃ supior trãsfundit ptãtez in executorẽ in defectũ illor quibus mãdat adimit illis ptãtem in casu ꝓtumacie ⁊ inobediẽtie.⁊ ita ꝓtigit pũcta liter ℔.vt colligit ℔ ex illo ℣si.alioq̃n. ¶ Sz q̃ro cui⁹ expẽsis debent isti ꝓsiliarij exercere ꝓmissionẽ eis factã dicũt doc.⁊ bñ q̃ expẽsis dignitatis cũ instẽt circa illaz ordinãdã.ar.in.c.vt põterite.s.e. ¶ Scꝺo q̃rit nũq̃d in electõe ꝓmissarior debeat req̃ri ꝓsiliũ istor ꝓsiliarior. Jnn.⁊ Cõpo.q̃ nõ.satis eñ est req̃rere in ipa electõne plati fiẽda. Alij ꝯ.q̃ ꝓncipale trahit ad se accessoriũ.vt in regula accessoriũ.de reg.iur.li.vj. ¶ Primũ dictũ cõiter tenet.et illud puto verius. q̃ cũ istud mandatũ sit ꝯ ius dz restringi ⁊ sic seruari in ppriis terminis.vt in regula odia.li.vj.⁊ de ℔ vr̃ tex.℔.nã ex tex. apparet q̃ in electõe ꝓmissarior nõ fuit req̃situ cõsiliũ nec papa mãdat de ℔ inq̃ri. ¶ Jn glo.j.ibi q̃ ipm eligẽdo illo ꝓsentiẽte ⁊c. No.bñ hanc gl.vult ei q̃ de necessitate nõ fuit req̃rere ꝓsiliũ istius quẽ intẽdebant eligere.tñ q̃ ꝓsentiẽdo postea electõi satis vr̃ ꝓsiliũ p stare.tñ vt dr̃ in gl.se.q̃ si iste ꝓsentiret añ electionem deberet electio cassari ppter vitiũ ambitõis. vt in.c.cũ post petitã.s.e. Jo.an.dicit q̃ q̃z q̃q̃z ℔ opi.sit ꝓbabilis tutius tñ ẽ vt istius etiã req̃rat ꝓsiliũ vt sic satisfiat forme mãdati.nã posset cõsulẽdo talẽ cõtingere q̃ ppter eius ꝓsiliũ diuerteret a ppositor aliũ eligeret p quẽ melius eccl̃ie cõsuleret.nec tenent req̃rere ꝓsiliũ in spẽ ℔ satis ẽ dicere in genere de q̃ vos cõsulitis ⁊c.si añ consuleret in spẽ de psona sua dz rñdere ꝑm Bof.iudicio alioz ℔ relinq̃.℔ ℔ vltimũ nõ placet. Post.q̃ notaret ambitõe.nã cũ bona ꝓscia ꝑm eũ poterit dicere nõ eligatis me q̃ nõ sũ dign⁹.⁊ si ipm elegerint poterit cum bona ꝓscia postmodũ cõsentire.⁊ ℔ opi.s. vt cõsilium isti⁹ debeat req̃ri saltẽ in genere cõiter tenet ꝑ doct.sentes.qd mihi satis placet.q̃ ꝓsiliũ dz ꝓcedere electionẽ.vt ℔ ptz in tex.g̃ nõ dz differri in tps electõnis q̃ tpe nõ cõgruo peteret.vt in fi.l̃re.⁊ ꝑ ℔ tollit motiuũ ꝑme gl. ¶ Nec ob.motiuũ scde gl.q̃ ex forma mãdati nõ hẽbat iste cõsiliari⁹ põstare ꝓsensum ℔ cõsiliũ dũtarat.qd añt si papa mãdasset vt isti eligerẽt cũ cõsilio ⁊ cõsensu illor nũq̃d possent eligere vnũ ex illis. Post. dicit q̃ sic.qm̃ regula vt ẽ ex trib⁹ electis valeat cõsensus duor.vñ satis ẽ q̃ duo põstent cõsensũ dũmõ terci us nõ ptenat.vt pz in arbitris ⁊ iudicib⁹ simplr electis in quib⁹ valet snĩa maioris ptis.vt in.l.itẽ si vnus in fi. ff.de ar.⁊ in.l.si duo ex trib⁹.ff.de re iudi.⁊ in.c.fi.j.eo. ¶ No.singulariter ℔ dictũ q̃ vbicunq̃ eligunt simplr ꝑles ad cõsulendũ vel cõsentiendũ seu aliqd offm̃ etiã extra iudiciũ exercẽdũ valet quicqd facit maior ps dũmõ minor ps nõ ptenat.qd ẽ mẽti tenendũ. Quid añt si fuisset dictũ q̃ eligerẽt cũ cõsilio ⁊ cõcordi ꝓsensu illorũ triũ nunq̃d potuissent eligere aliquẽ ex his. Post. dz añ nõ.q̃ nõ põt aliq̃s ꝓsentire in scipm anteq̃z eligat notaret eñ de ambitõe.vt pz ex põdictis qd satis placz ¶ No.tñ ꝑmũ dictũ huius ꝑme glo.facit eñ ad.q.ex forma statuti.mulier nõ põt ꝯbere sine ꝓsensu duor ꝓ pinquor ꝓtingit q̃ mulier vẽdidit aliq̃ bona vni ex ꝑ pinquis cũ cõsensu alteri⁹ ppinqui nũq̃d sit satisfactũ statuto.vr̃ q̃ sic.q̃ ppinquus emẽdo a muliere vr̃ consentire illi ꝯctui.nã satis ẽ q̃ cõsensus intercedat in ipso ꝯctu.⁊ facit optĩe.l.publius.ff.de admi.tut.nec obcle.j.dere.ec.nõ alie.q̃ cõsensus ppinquor nõ exigit ℔ vt auctas ℔ vt q̃dã solẽnitas.vt dixi in.c.cũ cõsuetudinis.de cõsue.facit etiã q̃ si statutũ diceret filiũ nõ posse litigare sine cõsensu pr̃is q̃ si pr̃ ⁊ fili⁹ sit litigãt videatur pr̃ ꝓsentire.⁊ ad põdicta facit qd no. Bar.in.l.cuz pr̃.§.libert⁹.ff.de le.ij.⁊ ꝑ Bal.in.l.fi.C.ad mace.⁊ in.l. si fili⁹ de peti.here.⁊ ꝑ Jo.an.in regula q̃ tacet i merc. vbi ꝓcludit q̃ si statuto epi caueat vt nulla locatõ vale at facta de re eccl̃ie sine ꝓsensu suo q̃ si locatio fit epõ tz.q̃ cõducẽdo vr̃ cõsẽtire. Et no.põdicta q̃ faciũt admita ℔ i casu nr̃o. ñ valeret ℔ tacitũ ꝓsiliũ rõib⁹ põdict. ¶ Jn gl.i ℣.i tractatu.ibi tractat⁹ hũ dz añ electõez. dic q̃ iste tractat⁹ nõ ẽ de ℔a electõis ℔ solũ illa sũt de forma substãtiali de quib⁹ dixi in.c.q̃ ppter.s.eo.⁊ in casu huius.c.fuit necesse pus tractare de psona eligenda saltẽ in genere.q̃ rõne forme mãdati tenebant req̃rere cõsiliũ istor añ electõz ⁊ añq̃ consentirẽt in electũ aliquẽ.vt dr̃ in gl.pe.in fi.⁊ añpenl. ¶ Jn ea.gl.ibi nõ imponit necessitas vt cõsiliũ ⁊c. No.bñ ⁊ tene mẽti gl.ex q̃ collige q̃ vbicũq̃ qs tenet aliqd facẽ cũ ꝓsilio

aliquoꝝ nō tenet̄ seq̄ illoꝝ ꝯsiliū. ß satis est petere cō
siliū debito tpe ⁊ expectare rñsum. qđ vī ꝓbari in. c. cū
olim. j. de arbi. nā cōsiliū ex ꝓpio significato ñ obligat
ad ß. iūc. di. in. §. h et si legib⁹. secus ē �means gl. pe. si tenet̄
qs hr̄e cōsiliū ⁊ cōsensū seu cōsensū tm̄. q⁹ tūc optet se
qui illoꝝ cōsensuz. ⁊ in ß no. illā glo. Et ex istis duab⁹
glo. hēs dīam inter cōsiliū ⁊ ꝯsensum. ß capiēdo dicta
Bar. in. l. j. §. si ples. ff. de exer. distingue lati⁹ q⁹ aut te
net̄ qs aliqđ facere cū ꝯsilio alicuoꝝ aut cum cōsensu
seu volūtate ꝓmo casu aut cōsiliū postulat̄ ab eo q̄ nō
hz sanū intellectū ⁊ capit̄ ꝯsiliū ꝓ consensu. vt in. l. pu
beribꝫ. ff. de suspec. tu. vñ si caueret̄ statuto vt pupill⁹
certū qđ faciat cum cōsilio duoꝝ agnatoꝝ capit̄
ibi cōsiliū ꝓ ꝯsensu. q⁹ pupillus nō hz discretū iudiciū
facit. c. venerabili. iūcta gl. j. de of. dele. qñq̄ necessitas
petēdi ꝯsiliū iūgit̄ als hñti sanū iudiciū. ⁊ tc̄ aut ille c⁹
cōsiliū dz reqri ē ꝓticeps illius officij. ⁊ tūc cōsiliū etiā
capit̄ ꝓ ꝯsensu ⁊ de ß est ter. iūcta gl. in ꝙbo cū ꝯsilio
in. d. c. venerabili. dz ei ꝓlatus tractare rē cū cōsilio co
adiutoꝝ sui. intelligit̄ em̄ de ꝯsensu. q⁹ coadiutor est
ꝓticeps officij. aut nō ē ꝓticeps officij ⁊ tūc satis ē req̄
rere ꝯsiliū nec tenet̄ seq̄. ⁊ ß casu ītellige istū tex. cū gl.
et tex. in. d. c. cū olim. ⁊ voluit Bart. in. d. §. si ples. nec
ē dīa vtrū dicat̄ cū cōsilio an de ꝯsilio lz Ci. senserit ꝯ
riū in. l. id qđ pauplb⁹. C. de epi. ⁊ cler. vbi dicit q⁹ si de
ꝯsilio alicuⁱ⁹ tenet̄ qs facere certū qđ tenet̄ seq̄ ꝯsiliū
secus si fuit dictū cū cōsilio ß ꝓmū q⁹ iter ß nō fit dīa
hz Jo. an. in regula nullus ex cōsilio ī merc. ⁊ vult bar.
in. d. §. si ples. ⁊ �means ꝓdicta limita istā gl. Sc̄do casu ꝓn
cipali qñ reqrit̄ aliquoꝝ ꝯsensus seu volūtas distīgue
q⁹ aut ille cuⁱ⁹ ꝯsensus reqrit̄ nō ꝑt esse ꝓticeps officij
et nō ē necesse seq̄ illiⁱ⁹ assēsū ne ꝓ altā viā eidē ꝓmittat̄
qđ vna via denegat̄. vt in regula cū qđ vna de re. iur.
li. vj. ⁊ in. l. oēs. ff. de spō. ꝓ ß. l. quidā decernēs. §. papi.
ff. de admi. tut. Exēplū olim mr̄ nō poterat eē tutrix si
pr̄ disponebat in testō q⁹ tutoꝝ nihil faceret sine cōsen
su mr̄is nō artat̄ tutoꝝ seq̄ cōsiliū mr̄is. q⁹ indirecte fu
isset tutrix. ⁊ ꝓ ß no. dicit Bart. in. d. §. si ples. q⁹ si te
statoꝝ disposuit in testō vt executoꝝ suⁱ⁹ nihil faceret
sine cōsensu alicuⁱ⁹ fr̄is minoꝝ is q⁹ nō tenet̄ executoꝝ se
qui ꝯsensū illiⁱ⁹. q⁹ directe nō ꝑt frat̄ minoꝝ eē executoꝝ
testi. vt in cle. exiui. de ꝙ. sig. secⁱ⁹ dic si dixisset cū ꝯsilio
q⁹ ꝯsiliū nō artat. vt. §. dixi in ꝑcedēti mēbro. Aut iste
cuⁱ⁹ cōsensus reqrit̄ ꝑt esse ꝓticeps officij. et tūc aut ß
necessitas petēdi cōsensū iniūgit̄ ab hoīe ei q̄ hz ptātē
a lege. ⁊ tūc cōsensus nō necessitat q⁹ nō potuit hō au
ferre ptātem liberā datā a lege. vt in. l. titiū ⁊ meuiū in
ꝓn. ff. de admi. tut. facit. c. tua. j. de testa. Aut ß necessi
tas petēdi cōsensū iniūgit̄ a lege vel ab hoīe hñte ptā
tem ab hoīe. ⁊ tunc dz iste seq̄ assensū ⁊ volūtatē illoꝝ
ar. x. q. ij. ß ius poꝝrectū. ⁊ ꝓ gl. in. c. vnico ne se. va. li. vj
et in ß casu intellige gl. anpe. Sz dubiū ē qđ si hñs ꝑ
stare cōsiliū vel cōsensū nō vult ꝑstare istud cōsiliū vl
cōsensū. dicit ß Abb. in terminis lr̄e q⁹ si ß abbas noīa
ret ꝑsonā idoneā ⁊ ísti nō vellēt cōsentire iusta cā non
allegata poterūt canonici appellare ⁊ eligere ⁊ tene mē
ti ß dictū. Nam in mltis locis ē statutū q⁹ mulier non
possit ꝙhere etiā mīmoniū sine ꝯsensu duoꝝ agnato
rū. agnati reqsiti ꝓ mulierē nolūt ꝯsentire �means istā opi.
ab. poterit illa mulier appellare ad supioꝝē. qđ vī senti
re Bar. in. l. fi. ff. de app. reci. Sz an possit statiz ꝙhere
post appellationē an teneat̄ expectare iudiciū supioris
ad quē appellauit: puto distinguēdū q⁹ aut in dilatōe
imminet ꝑiculū ⁊ ꝑcedit opi. Abb. aut nō imminet ꝑicu
lum puta q⁹ supioꝝ est ꝑns vl quid sīle ⁊ tunc dz expe
ctare supioris iudiciū. vt est de mēte Bar. in. l. si cū dō
tem. §. eo aūt tpe. ff. so. ma. ⁊ in. l. fi. C. de bo. q̄ lib. ⁊ ī. d.
§. si ples. tñ q̄ ad qōnem. ꝯ. formatā distingue sic lati⁹
post Bar. in. §. si ples pal. q⁹ aut est ꝑstandū cōsilium
aut ꝯsensus. ꝑmo casu aut ē ꝑns ille q̄ dz ꝑstare ꝯsiliū
ita q⁹ pōt cogi. ⁊ tunc cōpellit̄ consulere exq̄ assumit̄ a
iure vt quidā cōsultoꝝ. Et idem ß casu si tenet̄ ꝑstare
cōsensum. nā exq̄ ꝯsensus nō requirit̄ tāq̄ in re ꝓpria
ß vocat̄ vt quidā ꝯsultoꝝ ex dispositōe legis seu statu
ti pōt cogi ad cōsentiendū. vt in. d. §. necessitatis. ⁊ si ñ
vellet ꝯsentire poterit iste dare licentiā. vt no. in. d. §.
eo aūt tpe. ⁊ in locis pall̄. Item pōt dici q⁹ vbi cōsiliuz
nō necessitat satis ē cōsiliū req̄rere ⁊ si nō vult cōsule
re pōt ꝓcedere sine cōsilio. vt. §. dixi. ß vbi consiliū ca
pit̄ ꝓ cōsensu serua qđ ꝓme dixi. Si aūt is cuius as
sensus requirit̄ nō est ꝑns ita q⁹ cogi nō pōt. ⁊ tūc aut
iste assumit̄ inter vivos ex dispositōe hoīs aut in vlti
ma volūtate. ꝓmo casu cū assumit̄ inter vivos ex dispo
sitōe hoīs nō pōt ꝓcedi sine eius cōsensu. vt in. l. siqs
arbitratu. ff. de ꝓ. obli. Exēplū do tibi libr̄ū ꝓ eo ꝑcio
qđ talis fuerit arbitratus si ille nō arbitrat̄ nō pōt ꝓce
di ad ꝑfectionē actus. Si vero assumit̄ in vltima vo
luntate ⁊ iste nō vult aut nō pōt cōsentire tunc pōt ꝓ
cedi sine illius cōsensu. de q̄ dicendū vt in. l. fi. C. ꝯmn.
de le. Quid autē si iste cuius consilium requirit̄ dedit
malū cōsiliū nūq̄d excusent̄ faciētes actū cū malo cōsi
lio? Cōp. ß q⁹ nō. q⁹ cōsiliū nō obligat. vt. §. dixi. et iō
�means eū si canonici elegissent sciēter indignū cum cōsilio
istoꝝ incidissent in penā. c. cū in cūctis. §. eo. qđ no. Et
idē sentit Bar. in. d. §. si ples. vbi etiā dixit q⁹ si iudex
tenet̄ ꝓnūciare cū ꝯsilio sapiētis nō excusabit̄ si fuerit
secutus malū cōsiliū. Et q̄d si assūpsit cōsultoꝝ de as
sensu ꝓtiū nūq̄d possit cōueniri in sindicatu si fuerit se
cutus malū cōsiliū vel nūq̄d possit appellari a tali snīa
vide ꝙ Bar. in. l. si cōuenerit. ff. de re iudi. ⁊ cuⁱ⁹ expē
sis debeat peti cōsiliū qñ iudex vult ꝓnūciare cū cōsi
lio sapiētis. ⁊ vide qđ no. Bar. in. l. si postulauit. ff. de
adul. ⁊ in fi. gl. ⁊ si dicat̄ ad q̄d reqrit̄ istud cōsiliū si nō
tenet̄ illud seq̄. dicendū q⁹ posset illos trahere in suaz
snīam. Nam ibi salus vbi multa cōsilia Prou. xxiiij. ⁊
in. l. ītē si vnus. §. fi. ff. de arbi. et ad id qđ. §. dixi q⁹ vbi
qs eligit̄ ex dispositōe legali ad cōsentiendū in facto
alieno q⁹ cōpelli pōt ꝓ supioꝝē si nō vult ꝯsētire ⁊ optīe
facit tex. ⁊ qđ ibi no. in. c. nullus. j. de iurepa. Et ꝓ ß ha
bes bonā practicā si canonici nolūt ꝯsentire epō in ca
sib⁹ in quib⁹ reqrit̄ eoꝝ cōsensus. nā ꝑnt cōpelli ꝓ supi
oꝝē. vt. §. dictū est nisi allegent cām rōnabilē in ꝯrium.
℣ In gl. in ver. cōpetenti tpe ibi insulā. vbi tex. innuit
q⁹ nō pōt agi nisi trāseat totū tps ꝑfirū. ⁊ illi. l. ꝙcordat
c. cōmissa. j. e. li. vj. Sz solue ꝯrietatē istoꝝ iuriū ꝓut
no. gl. in. c. cōmissa. j. e. li. vj. ⁊ ꝓ legistas in. l. ß aūt. ff. de
ꝓ. ob. ℣ In gl. in ver. expectatū ibi ß assēsus nō exigit̄
dic q⁹ nec exigit̄ cōsensus ß sufficit expectare rñsū. glo.
ß in fi. ⁊ clarius in gl. in ꝙbo in tractatu. ℣ In eadem
gl. ibi ⁊ tūc nō astringunt̄ ad aliquā formā. Intellige
hāc ꝓticulā qñ fuit mādatū vt eligāt cū cōsilio ⁊ assen
su aliq̄ꝝ. q̄ casu nō astringunt̄ canonici seruare aliquā
de formis. c. q⁹ ꝓpter. §. eo. nā si eligerēt ꝓ formā scruti
nij debēt cōsentire in eū quez putāt meliorē. vij. q. j. lz
ß ß ꝓpter formā mandati tenent̄ eligere illū in quē isti
cōsentiūt. nec forma cōpromissi seruari pōt q⁹ nō valet
cōpromissū vt eligāt quē illi volunt. vt in. l. qualē. ff. de
arbit. nec ꝑnt ꝓ inspirationē q⁹ nō inducunt̄ spū dei ß
sunt coacti ex forma mādati. Cōsulūt tñ doc. vt capiāt
vnā ex illis formis ⁊ seruant illā meliori mō q̄ ꝑnt. secⁱ⁹
dic vbi artant̄ eligere cū cōsilio aliquoꝝ. q⁹ tunc cum
cōsiliū nō necessitet eos ad certū eligendū vt supra di
xi debēt seruare aliquā ex illis formis. vt voluit hic gl.
in seq̄nti ꝑticula ⁊ bñ. ⁊ sequunt̄ hic cōiter doc. lz q̄dā
Z. Et no. ex gl. q⁹ cōsiliū dz reqri añ scrutiniū. Nā �means
Inn. ⁊ bñ. veriꝭ eēt reqrere post scrutiniū. ⁊ etiā est
vtile reqrere iterū post scrutiniū publicatū. añq̄ seq̄t̄
cōis electio. vt dixit ista glo. ⁊ bñ.

C Ongregato. Electⁱ⁹ a maioꝝi pte
capli si ēidoneⁱ⁹ ꝯfir

mat'.al's cõfirmat' electio facta a minori pte de digno. h.d. Hec sũmatio ẽ nimis gnãlis iõ ꝑm itellectũ intrisecũ z veriorẽ sũmo sic. Si maior ps capli ꝓus eligit scienter indignũ valet electio de digno a minori pte etiã ex eodẽ scrutinio facta.h.d.notabilit'.ꝑ duplex electõ et sup vtraq; ptiũ allegatões.scda ibi nos diffinitiõis cõmissio. ¶ No.primo ibi cõputato ꝓcuratore ꝛc.q; vox ꝓcuratoris abñtis dz ꝓputari in nũero electoruz quẽadmodũ si ipse ꝓstituens ꝑ se dedisset vocẽ.nã qui ꝑ aliũ facit ꝑ seipm facere vr̃.vt in regula q̃ ꝑ aliuz de re.iur.li.vj.z an z qñ sit licitũ ꝓcuratorẽ ꝓstituere dixi in.c.q; ꝓpter.s.eo. ¶ No.scdo.ibi sua desideria.iũcto tex.ibi sua vota. q; in scrutinio ꝓuato electores ꝓprie nõ eligũt ß potius noĩant eligẽdũ vel ꝓsentiũt in eum an aũt possit q̃ sq; dicere eligo vbi ẽ seruãda forma.c. q; ꝓpt'.dic vt ibi dixi.mihi tñ placuit ibi q; nõ. ¶ No. tercio q; ex eodẽ scrutinio pñt seq; ples electiões z illa dz ꝓfirmari q̃ alijs de iure ꝓualet. ¶ No.q̃rto.q; defectus scie lr̃alis reddit quẽ ineligibilẽ ad dignitatẽ epãlem.et ad ß.c.cũ in cũctis.s.e. ¶ No.q̃nto.q; si maior ps eligit sciẽter indignũ põt illico fieri electio a minori pte nõ expectata cassatõe vel snĩa declaratoria nullitatis ꝑme electõis.satis em̃ ẽ ad validitatẽ scde electõis ꝓbare postfactũ ꝑmã electionẽ ipso iure nullã z ptãtẽ fuisse ad minorẽ ptem devolutã. z facit ꝑ ß.c.bone.el. ij.s.e. z regula nõ ꝑstat impedimentũ de re.iur.lib.vj. ¶ Ultio no. hic calũ in q̃ valet electio facta a minori pte capli. Sz ꝓ ß z ꝓ text.op.de.c.eccl'ia.z.c. q; ꝓpter s.e. vbi requirit' maior ps totius capli ad validitatem electiõis. So.ꝓpter ß ꝓriũ legit' istud.c.varijs modis Jo.de deo dc.antiquus dicit ß.c.,pcedere de gr̃a. q; de iure talis electio nõ debeat cõfirmari lz elect' a maiori pte esset indignus.z forte ipe motus fuit.q; in decisione huius tex.papa nõ mandat inq̃ri vtrũ maior ps elegerit sciẽter indignũ ß solũ mandat vt electus a minori pte p̃ficiat' ecclie si ille cãtor electus a maiori pte esset indignus.ꝑterea tex.in fi.mandat istũ electũ a minori pte p̃fici ecclesie nõ aũt mandat electionẽ eius cõfirmari sicut disponit circa electũ a maiori pte.z sic cũ papa ß nõ ꝓcessit via ordinaria videt' q; gratiose mãdat istũ electũ p̃fici ecclesie.hec lec.cõiter nõ recipit' a doct.nec mihi placet.tum q; in tex.nullũ verbũ sapiẽs gr̃am apponit'.tum q; in dubio intellectus iuriũ nõ sũt trahendi ad gr̃am.vt no.Jnno.in.c.ex pte a.de testi.et marie bodie hic ẽ dicendũ q; de vẽto seruiret iste tex. hic si ꝓtineret illã gr̃am cũ fuerit gr̃a momẽtanea z nõ successiua.z sic nõ debuisset in ß volumine inseri vt habet'.s.in ꝑmio. Scdm intellectũ sentit gl.fi.hic tacite intelligẽdo q; maior ps fuerat ꝓuata q; elegerat scienter indignũ. vñ ptãs integra eligẽdi remãsit penes alios q̃uis nũero pauciores. z sic nõ põt dici q; electio ß fuerit facta a minori pte capli imo a toto caplo cũ fictione iuris in istis repñtet' totũ caplm et iste intellectus videt' adiuuari ꝑ.d.c.bone.z qd ibi no.z ꝑ ß cessat cõtrariũ. Jnn.ponit terciũ intellectũ dicẽs q; vbi due electiones eodẽ cõtextu facte ꝓcurrũt quar vna ẽ facta a maiori pte de indigno z reliq̃ a minori pte de idoneo dz ꝓfirmari electio facta de digno et si maior ps elegerit indignũ ignoranter.movet' q; exq̃ eodẽ ꝓtextu.i.eodem scrutinio illico subsecute sũt minor ps eligẽdo dignũ est sanior.ergo illa ꝓferenda.secus dicit si electio fuisset facta de indigno ignoranter a duplo maiori pte. q; tũc nõ ꝓfirmaret' electio facta de digno a minori q̃z tercia pte.diuersitatis rõ ꝑm eũ est.q; caplm ẽ vbi sũt due ptes.iõ exq̃ iste due ptes nõ sunt ꝓuate.q; nõ elegerũt sciẽter indignũ nõ ꝑt valere electio facta ab alia pte in q̃ nõ repit' aliq̃ vis caplaris ß qñ ñ ꝓcurrũt due ptes ß maior tm̃ tunc ptãs caplaris est penes oẽs. iõ si minor ps est sanior dz ꝓferri. Host.vr̃ seq; istũ intellectũ Jnn.q; vbi electões sunt facte eodẽ cõtextu dz cõ firmari electio facta a mĩori pte si maior ps elegit indignum ignoranter.dicit tñ recedẽdo a dicto Jnno.q; in ß casu qñ eodẽ cõtextu cõcurrũt due electões dz ꝓua lere electio facta etiã ab vno de idoneo si reliqui elegerunt indignũ lz ignoranter. Sz ꝓriũ ipse sentit in.c.scriptũ.s.e.nec iste intellectus Jnn.z Host.aliq̃ iure probat'. Nõ ob.iste tex.imo potiꝰ facit ꝓ eos.q; isti canonici pauciores nitebant' iuri devolutõnis.dicebãt em̃ q; ptãs eligẽdi erat devoluta ad eos q; illi ples elegerant indignũ et allegabãt ꝓciliũ generale.s.c.cũ in cũctis.s. eo.z sic tacite dicebãt q; sciẽter elegerũt indignũ.q; ilud.c.sic loquit' in devolutõe ptãtis.vñ cõmissio papalis generalis dz intelligi ꝑm allegationẽ ꝓcedentẽ.q; in dubio verba rescripti debẽt reduci ad terminos iuris cõis.vt in.c.cãm q̃.de rescriptis.ꝑterea ꝑt dici q; iõ papa nõ fecit mẽtionẽ an sciẽter elegissent indignum. q; data indignitate scie p̃sumit' de facili scia q; iste defectus lr̃ature ẽ q̃si patẽs.ad ß qđ le.z no.in.c.si forte.s. eo.ti.li.vj.z sic intellectus gl.fi.s.recitatus vr̃ ꝓstãtior quẽ sequit' phi.boati.egi .z Jo.an.bic.z dant isti pregula q; nunq; electio facta a minori pte dz ꝓfirmari nisi in casu.c.scriptũ.s.e.qñ.s.ꝓcurrit cũ postulatõne.vt ibi dictũ fuit.vel qñ maior ps esset ꝓuata q; tunc exq̃ ptãs residet in minorẽ ptẽ censet' fictõne iuris totũ capitulũ.vt hic z in.d.c.bone.z in.c.gratũ.s.de postu.ꝓla.z ex bis infert Jo.an.q; sivna electio essz facta a maiori pte de indigno ignoranter reliq̃ ꝛo a minori pte de digno vtraq; dz retractari electio seu irrita nũciari.ꝑma ei nõ valet q; facta de indigno.vt in.c.innotuit.s. eo.scda nonvalet q; facta a minori pte capli.nec ptãs maioris ptis ß casu est trãslata in minorẽ partẽ exq̃ maior elegit ignoranter indignũ vt in.d.c.innotuit.z hunc intellectũ tene quẽ cõiter sequunt moderniores. Sed circa bũc intellectũ dubitat' nunq̃d indistincte valeat electio minoris ptis maiori sciẽter eligente indignum. Jo.an.sentit hic q; nõ.ß optet ꝑm eũ q; ꝓcedat electõ facta de indigno.q; aũ electionẽ maioris ptis ptãs nõ est devoluta ad minorẽ ptem.iõ caute fecerũt isti canonici pauciores.ꝓmiserunt em̃ ꝓmo eligere maiorẽ ptẽ et postmodũ innitẽtes iuri devoluto ꝓcesserunt ad electionem.secus aũt foret si minor ps ꝓ prius ꝓcessit ad electionẽ q; cũ sit nulla.vt in.c.ecclesia.s.e.nõ põt cõualescere ex electõe maioris ptis subsequnti de indigno sciẽter facta.ar.in regula nõ firmat' de re.iur.li.vj.z melius in.c.auditis.s.e.Sed Cõpos.z Jnno.in.d.c.dudum.s.eo.senserunt cõtrariũ dicẽtes q; exq̃ prius oẽs cõsenserãt in scrutinio nõ ẽ vis q̃ ꝓ ꝓus eligit.ß Cõpo. et Jnn.nõ viderãt.c.ꝓpetue.j.eo.li.vj. vbi habet' q; lz in scrutinio q̃s cõsẽtiat i indignũ sciẽter ñ tñ ꝑ ß ꝓuat' ptãte eligendi nisi ꝑseueranerit in ea voluntate donec fuerit subsecuta cõis electio.q̃q; ergo maior ps ꝓsenserit in scrutinio in indignũ nõ tñ potuit minor ps valide eligere cũ adhuc nõ esset ad eaz devoluta ptãs aliorũ q̃ nõ devoluit' nisi ꝑ pactũ electõis.vt est text.in.d.c.ꝓpetue. Et hec opi.videt' placere moderniorib⁹ et mihi satis placet lz Jo.de lig. nitat' defendere illam opi. Jnn.z Cõpo.dicẽs q; electio seq̃ns trahit' ad scrutiniũ q̃si retro fingant' isti priuati a tpe scrutinij quemadmodũ hic vota minoris ptis cõualescunt ex electõe maioris ptis subseq̃nti facta de indigno. Sed vt dixi hec opi.nõ placet q; electio nõ dz ꝓtes successiuas. vñ incõtinenti.aut tenet aut est nulla.vt in.d.c.auditis.ß si electio minoris ptis ꝓcedit illico fuit nulla.vñ nõ potuit cõualescere ex priuatõe maioris ptis subseq̃nti nisi diceres q; ea q̃ incõtinẽti fiunt vident' inesse.vt in.c. officij.s.e.z in.l.lecta.ff.si cer.peta. Sz bec allegatio nõ vr̃ hr̃e locũ qñ ꝑmus actus iã fuit pfectus.ar.opt.in.l. si tibi.ff.loca.z qđ ibi no. Nõ ob.qđ dixi q; vota qualescũt ex actu subseq̃nti q; scrutiniũ habet partes successiuas.q; electores cõsentiunt successiue et nõ sil.vñ

in istis primus actus cõualidat ex subsequntiby.ar.op. in.l.p fundũ.ff.de ser.ru.pdi.vbi si multi bñt fundũ q libet p se cõcedit seruitutẽ in fundo.pma cõcessio validat p posteriores. Sz iuxta pdicta qrit nũqd minor ps ptendẽs ius devolutõis ex electõne maioris ptis facta sciẽter de indigno possit procedere ad electionẽ ex p scrutinio in q sunt redacta vota oim de capto. An ho teneat facere nouũ scrutiniũ z oia de nouo inchoare. Rubusdã placuit q debeant de nouo oia pagere. qz in p scrutinio psenserũt tanqz singulares de capto nũc aũt volũt eligere tanqz totũ capitu rõne ptãtis ad eũ devolute. ß Lõpos. quẽ sequunt ß cõiter doct. circa ß distinguit q aut electio minoris ptis sequit incõtinẽti aut ex interuallo. Si ex interuallo dz facere scrutiniũ de nouo p.c.cũ post petitã.s.e. Sz si illico post primã electionẽ tũc nõ est opus nouo scrutinio. z ß dictũ mihi placet z iudicio meo vr tex.ß in h. decanũ ipm. vbi apte innuit q ex pmis votis in decanũ directis processerunt isti ad electõz iure devoluto. Non ob. motuũ tenẽtiũ ẽriũ. qz satis ẽ q ex eodẽ scrutinio sequat vnica valida electio. vt in.d.c.qz ppter. Vltio ß qrit de intellectu illi⁹ h. alioqn. Sol. dicũt Vin. z Egi. q refert solũ ad defectũ scie d. q̃ pmiserat ñ ad alias idigniores pte deberet psirmari electio facta a minori pte qđ est falsũ. qz nõ sufficit oĩs indignitas electi ad puatiõz eligentiũ. z facit ß dictũ p opi. tenẽtiũ q puatio soluz hz locũ in indignitatib expssis in.d.c.cũ in cũctis.s.e. de q vide qđ ibi dixi. nã istd.c. gnãliter loqns dz reduci ad ẽminos aliorũ iuriũ. In gl. in h. in lra tura. ibi ß eẽ seclariũ negocioz. no. gl. bñ. z fa.c. in canõicis. xvj q.vj. Et q scia dicat sufficiẽs q eminẽs z q ppetens vi de qđ dixi post Inn. in.c.cũ in cũctis.s.eo. Abbas.

Qdum. Habẽs plres dignitates vel pla bñficia curata sine dispẽsatõe pape ineligibilis est. b.d.q ad titulũ. naz habet alia multa dicta incidẽter q nõ faciũt ad ppositum. Diuidit principalr in tres ptes. In pma ponũt narratões ptiũ corã papa. In scda. ibi nos igit. cõmissio z pcessus iudicũ. In tercia ibi lz aũt. pcessus pape Nota p ibi archidyacon⁹ z quidã alij einsdẽ ecclie ẽc. q ẽ electionẽ factã a maiori pte põt minor ps se opponere allegãdo vitiũ electi vel defectũ circa electõis formã. z regulariter q admittant ad opponendũ ẽ electionem vel electũ. dic vt plene no. in.c. sup bis.j. de accu. Scdo no. ex eisdẽ verbis q etiã ipso nihil petente põt obtici ẽ ipsius psonã vel electõnis formã. vt hic z in.c.j.j.eo.li.vj. nec ob. si dicat q exceptio est actionis exclusio. vt in.l.j.ff. de excep. ergo si nõ agit nõ põt excipi. Dicendũ est ei q lz elect⁹ nõ petat. est tñ in intẽtione petẽdi qz intẽdit petere ẽfirmatõz z ẽsecrationẽ. vñ erit ista exceptio intẽtõis poti⁹ qz actõis in iudiciũ deducte exq nulla deducta est actio. vt sentit ß Inn. z bñ. Et circa hũc articulũ an z qñ possit exceptio deduci in iudiciũ anteqz deducat actio vide qđ dixi in.c. siqs ẽ de fo. ppe. in pn. vbi hũc articulũ plene declarauit. et aliqd tetigi sup rubrica de exce. No. tercio. q archidiacon⁹ põt cẽ procurator aliorũ clericorũ saltẽ in cã ecclastica. facit qđ dixi in.c. in nra. de pcura. vbi vide. Et ex ß z ex tex. no. q in cã q mouet contra electũ seu electõis formã põt ẽstitui procurator. qđ clari⁹ pbat in cle. nõ põt de pcu. Ex ß infert ßm Inn. q ß nõ ẽ ppria actio popularis cũ in ea nõ possit ẽstitui procurator. vt in.l.lz in popularib. ff. de pcu. ß ẽ qsi popularis ßm eũ tuet ei ius ppli z eccie. vtj.q.j. audact. ẽsumit vno agẽte sic ipsa actio popularis. vt voluit gl. no. in.c.cũ dilect. s.eo. vñ põt dici q ß actio sit anomala. Quarto no. q electores nõ st fncti offõ eorũ p solũ electõis actũ imo põt ipsi electõz pseq corã ẽfirmatore z p ea assumere defensionẽ. Concordat. c.ij. de in inte. resti. z. c. cũ dilectus de cõsue. z tam de electoribz qz de collatoribz vide p Inn. in.c. dilectus. el. ij. j. de pben. z fa.c. cupientes. j.e.li.vj. Nota qnto q detinẽs pla bñficia mins canonice incidit in multa vitia. Primo in trãsgressionis notã. z tu dic notã. i. infamiã. vñ vr infamis p ß. vj.q.j. ifames. saltẽ ifamia canõica. z q̃ sit ista ifamia canonica z in q differat a ciuili vide qđ dixi in.c. testimoniũ de testi. Scdo incidit in cupiditatẽ vitiũ qđ maximũ ẽ. vñ ipedit quẽ promoueri ad dignitates. nã cupidus de facili deuiat a ho. vt in.c. virũ. xlvij. dis. z in. §. j. xlviij. di. in pn. illius distinc. vbi dr q auctẽ apli cupidi phibent promoueri. vñ Tullius. Pessima res ẽ cupiditas qz egenos facit qs capit cũ finẽ q̃rẽdi nõ inueniat. Tercio pmittit furtũ nec simplex furtũ imo cũ sacrilegio. z põt dici furtũ peculat⁹. i. furtũ de republica qđ ẽ grauẽ. z talis ppat Jude. vt dicit tex. in.c. qđ g. xxij. q. iij. fa. xij. q. ij. c. j. No. sexto q intrusus i bñficio nõ põt absoluere etiã in foro pniali. qz ei qlibet psbyter in ordinatõne sua recipiat ptãtem ligãdi z absoluẽdi illã tñ ptãtẽ recipit in hĩtu nõ aũt actu exq nõ hz subditos. ad ß. c. oĩs vtrinsqz de pe. z remi. z vide p Jo. an. i. c. cũ satis de of. or. No. septio in h. verũ. q pfessio facta p pcu. eligẽtiũ nõ diudicat electo. nã papa noluit ß stare in diudiciũ electi pfessioni istius pcuratoris eligentiũ. vñ lz pfiteret plalitatẽ bñficiorũ electi nihilomin⁹ papa mãdauit de ß inqri. No. viij. q etiã i cã spũali admittit vsus positionũ. z q põt fieri positio sup plalitate bñficioz. z ß q: talis plalitas non semp ẽ crimẽ cũ qnqz excuset ex dispẽsatõe bñficioz z circa hãc materiã positõnũ pserti cũ qrit an teneat qs rñdere positõi crimiose instat ß Inn. ß tu vide ad materiã tex. z bo. gl. i. c. j. z. ij. de pfes. li. vj. z i. c. ij. de test. e. li. aliqd i cle. sepe. de h. sig. dixi satis in. c. pe. de iura. calum. z de positõe criminosa an sit rñdendũ dixi ple. in. c. ij. de pfes. z iõ ß non replicabo. No. nono q cura aiaz põt capi dupliciter. est ei qdã cura fori pnialis z ß ppie dr cura. ad ß qđ no. gl. i cle. dudũ de sepul. q no. dicit quẽ bie curã aiaz qñ astringit ad danduz sacra sub cura sua posit. z illi cogunt ab eo recipe. Quedã ho est cura fori ptẽtiosi q̃ versat circa exercitiũ iurisdictõnis spũalis vt excõicando interdicẽdo absoluẽdo et silia exercẽdo. z ß nõ dr ita ppie cura aiaz. tñ satis põt dici cura cũ oĩa ista sint medicinalia ipĩs aiabvt i. c. cũ medicinalis de sen. ex. li. vj. Et ex ß z ex tex. no. q bñficiũ dr curatũ siue habeat curã fori penitentialis siue fori ptentiosi. vt pbat ß. z in ß tene mẽti istũ tex. q ad ß solet allegari. Jtẽ no. ibi p sedẽ aplicã dispẽsatuz q nõ valet dispẽsatio sup plalitate bñficioz curatorz vel dignitatũ nisi fuerit facta p sedez aplicã. z iudicio meo iste ẽ melior tex. q possit allegari in hac mã. nã. c. dmulta. qđ solet ad ß allegari lz faciat in ar. nõ tñ ita bñ pbat sicut hic iste tex. intelligit tñ Host. hoc de dispẽsatõne q̃ fit ppter progatiuã psone. ß si fieret ppter necessitatẽ vel vtilitatẽ ecclesie tenuit q nõ sit adempta epis. Iste tñ tex. multũ stringit ẽ opi. suã z ita bodie tenet curia romana. nã tex. iste loquit indistincte cũ excludat dispẽsationẽ indistincte nisi oñdat facta p sedem aplicã. opi. tñ Host. eqor vt minus corrigat ius antiquũ. qđ pmittebat epis dispẽsationẽ. vt habet in.c. sãctor. lxxj. dis. Vide tñ de ß qđ plenius dixi in. d.c. de mlta. z i ß tene mẽti istũ tex. No. vlteri⁹ ar. q iudex delegat⁹ datus in cã electiõis vr p ẽntiam deputatus ad pmidẽdũ ipi ecclie de plato in casu cassatõis. nã isti delegati cassata electõe pmiserunt ecclie de archiepo. vt ptz in h. ptib. in hbo pmidistis. z ita al's qdã assessor cõsuluit. ß Ab. z doc. cõiter seqntes ß dictũ rephendunt dicẽtes q hic isti bẽbant ptãtem pmidẽdi ex spãli ẽmissione eis facta. vt pz in antiq. z illa ps fuit decisa et cõtinebat sub illa dictõe z infra. qđ satis mibi placz

No. q̃liter fit lit. ẽte. nã p petionẽ in iure ẽpositã in

iudicio ꝛ rñsionē ad eam factā. ꝛ idē habet in.c.vnico
j.de lit.ꝓte.ꝛ solitus sum allegare vtrancꝫ lrām ad ꝓ-
bandū ꝙ illa verba nō sunt necessaria rñdeo ad libellū
aīo litē cōtestandi.nam in dubio ꝺz talis animus p̄su
mi exq̄ rñdet ad libellū nisi ꝓtestatio fiat in ꝓtrariū vt
no. Inn.in.c.cū.m.de ꝓsti.ꝛ nōbiliter sensit Jo.an.hic
sup gl.in ver.iure ꝓposita.vbi gl.videt requrere ꝙ cō
fiteat aīo ꝓtestandi litē.ß vt.s.dixi animus p̄sumit ex
rñsione.vt voluit Jo.an. ꝛ vide qꝺ plenius dixi in.d.
c.vnico.ꝛ ꝓ ß facit etymologia vocabuli q̄ ponit in fi.
gl.p̄al. ¶ No.ꝙ etiā in spūalib⁹ totus ꝓcessus cozruit
omissa lit.ꝓte.quantūcūqꝫ tēt in iudicio partiū p̄tia.
bodie aūt in istis spūalib⁹ dic vt le.ꝛ no.in cle.dispēdi-
osam.de iudi.ꝓfessio tñ nō p̄iret qꝛ illa ad sui validita-
tem nō exigit telam iudicij.ß satis est qꝺ habeat calo-
rem ip̄sius iudicij.i.ꝙ fiat in iudicio. vt no. dicit Inn.
in.c.q̄liter ꝛ qñ.el.ij.de accu.et fa.c.j.de accu.li.vj.binc
est ꝙ vbi ex aliq̄ defectu ꝓcessus est nullus remanet tñ
ꝓfessio partiū.vt singulariter voluit Inn.in.c.pisanis
de resti.spo.ꝛ facit ibi tex.ad idē tex.in cle.ꝓstōnem.in
fi.e.ti. Jta dicendū qñ ꝓcessus cozruit ex defectu non
cōtestata lit̄.vt cōfessio nihilomin⁹ remaneat. ¶ No.
ibi negare nō p̄ōt q̄n p̄sonatus existat.ꝙ archidyaco-
natus saltē est p̄sonatus seu dignitas quantūcūqꝫ nō
habeat curā aīarum in foꝛo cōtentioso vel pn̄ali.et ß
ꝓbat iste tex.melius q̄ alius. Et facit etiā optime iste
tex.ꝙ archidyaconatus nō p̄ōt teneri canonice cū alio
bñficio curato lz nō habeat curā aiar ꝓprie vel impꝛo
prie.qꝺ puto indubitāter verū vbicūqꝫ requreret resi-
dentiā p tex.c.ad hec.j.de p̄ben.ꝛ vide ꝙ ibi dixi.ꝛ in.
d.c.de ml̄ta.vbi tetigi ꝙ si nō requreret residētiā nec ha
beret aliqꝺ offm sed nudū nomen vt archidyaconatus
seneñ.secus dic vt ibi. ¶ No.ibi inualida reputanim⁹
ꝙ dispensatio surrepticia est ipꝺo iure nulla.fa.c.j.ꝛ.ij.
de fi.p̄s.li.vj.ꝛ.l.j.ff.de nata.resti.ꝛ idē dicendū in oīb⁹
lr̄is gratiosis.secus in lr̄is impetratis ad lites. ille ei nō
sunt nulle ß p exceptionē annullande.ꝛ de his vide qꝺ
dixi p rōne diuersitatis in.c.ad audiētiā.el.ij.de rescri
ptis. ¶ No.duos casus in quib⁹ licite q̄s possz tenere
duas eccl̄ias curatas. Primus si vna dependet ab
alia. puta si vna est alteri vnita.concoꝛ.c.j.j.ne se.va.
Idē qñ esset vnita bñficio simplici. vt est tex.in.c.sup
eo de p̄ben.li.vj. Scōs casus qñ vnā haberet q̄s ꝓmē-
datā aliā in titulū.p̄ōt ꝙ eccl̄ia curata ꝓmēdari etiaz
bñti aliā curatā in titulū. Per quē aūt posset fieri hec
ꝓmēda ꝛ ad quantū tꝑus vide bodie text.no.quē tene
menti in.c.nemo.j.e.lib.vj.ꝛ ibi tractat plene materia
ꝓmēde. ¶ Nota ibi cū intentōis nostre nō fuit.ar.op.
et q̄si expssum ꝙ si papa dispēsat cū aliq̄ vt possit plꝛa
bñficia curata sil̄ retinere vel bñficia obtenta licite re-
tinere talis dispensatio nō refert ad plꝛima bñficia qꝛ
nō est de intentōe pape vt hic habet in lr̄a.vñ cū dispē
satio sit stricti iuris.vt in.c.ꝙ dilectio de ꝓsan.ꝛ affi.p̄
sertim in plꝛitate bñficiorū.vt in.c.qꝛ intantū.de p̄ben.
et in.c.q̄uis.e.ti.li.vj.puto ꝙ ista pluralitas verificet
in duob⁹ bñficijs dūtaxat.vt in regl̄a pluralis locutio
de re.iur.li.vj.ꝛ in.l.vbi nūerus.ff.de testi. ¶ No.ꝓpe
finē ibi nec intentōis nostre fuit aliquid de nouo cōce-
dere ⁊c.ar.op.ꝛ q̄si expssum ꝙ si papa dispensat cū ali
quo vt possit plꝛa bñficia incōpassibilia sil̄ retinere de-
bet intelligi de bñficijs alꝭ canonice adept̄.ꝛ solum em̄
opat hec dispēsatio vt ei pluralitas nō noceat nō aūt
cōcedit titulus de nouo.vñ nō refert talis dispensatō
ad bñficia minus canonice adepta nisi aliter fieret ex-
pssio magis spālis.ad ß vide bo.tex.quē tene menti in
c.si gratiose in fi.de rescriptis.li.vj. Fit em̄ in dispensa
tione ista strictissima interꝑtatio vt.s.dixi.ꝛ ꝓ hoc re-
fert hic Inn.fuisse ꝓnunciatū ꝯ argentinū ꝓpositum
cū q̄ fuerat dispensatū vt p̄ter obtēta possit recipe bñ
ficiū curatū ꝛ licite retinere.vt p ß verba nō intelligat
dispēsatio facta circa obtenta vt illa possint sil̄ retine-
ri ꝛ obtineri cū ꝓpositura ꝺz em̄ illa dictio p̄ter intelli
gi vt stet exclusiue.qꝺ dictū bñ notabis. Et ex his inci
denter tractat hic Inn. an ista dictio p̄ter regulariter
excludat vel includat.ꝛ tandē vī cōcludere ꝙ regula-
riter stet exclusiue qꝺ dictū no.ß vide tu ꝓ Jo. de lig.
in cle.ij.de pen.ꝛ ꝓ ¶ Pau.in cle.j.de sum.tri.ꝛ fi.ca.ꝛ ꝓ
Archi.in.c.ebꝛon.xiij.q.ij.ꝛ ꝓ Bar.in.l.j.ff.de pig.ac.
et cōclusio q̄si cōis q̄ mihi placet est hec.ꝙ vbi ista di-
ctio sequit genus vel annectit ei qꝺ cōꝓhēdebat ß
p̄missis tunc stat exclusiue. Exemplū.do tibi oīa bona
mea p̄ter talē libꝛū. Vel lego tibi libꝛos meos p̄ter de
cretū.nam si non excluderet a p̄missis frustra poneret
cū id cui annectit ꝯpꝫhenderet sub p̄missis.ꝛ verba de
bent intelligi vt aliqꝺ operet.vt in.c.si papa.de p̄u.li.
vj.ꝛ in.l.si qñ.C.de inof.test. Et ꝓ hac cōclusione fac
ter.in.l.nam qꝺ liqꝺe.ff.de penu leg. Si aūt adiicit et
qꝺ nō ꝯpꝫhendebat sub p̄missis tunc stat inclusiue. nā
si staret exclusiue nihil operet. exq̄ id cui annectit nō
ꝯpꝫhendebat sub p̄missis.vt in.l.j.iuncta glo.ff.de pig.
ac. Exemplū.lego tibi oīa aialia mea p̄ter decretū. nā
si hec dictio nūc nō includeret frustra fuisset apposita
cū appellatōe aialiū nō veniat decretū. Sed q̄d dicen
dum in dubio vbi nō p̄ōt clare apparere an illud inclu
dat sub p̄missis vel nō: Puta ꝙ in materia restringi-
bili vel odiosa debeat capi p̄m ꝙ magis cōueniat mate
rie vt sic odia restringant et fauoꝛes amplientur in re
gula odia de re.iur.li.vj. In materia ꝛo indifferēti te
neo cū Inn.vt stet exceptiue qꝛ ß videt importare ꝓ-
pria signatio vocabuli.ꝛ in ß casu astringo Inn.ꝛ hoc
no. ¶ No.penl̄.ibi cū nō restaret nisi sn̄ia.ꝙ cessio lit̄
p̄ōt fieri etiā in fine cāe cū oīb⁹ examiatis nō restat ni-
si ferre sn̄iam. ¶ Ultimo no.in fine vnā practicā cede-
di liti qñ cedēs intēdit etiā renūciare cāe seu iuri cōpe-
tenti.vt puta cedo liti ꝛ cāe vel cedo liti ꝛ iuri mihi cō-
petēti tpe cessionis.vt in.l.postq̄ liti.C. de pac. secus
puto respectu iuris postea supueniētis ꝺ nouo.vt i.c.
cū inter.p.ꝛ qꝺ ibi no.j.de renū.facit qꝺ no. Bar.in.l.
q̄ rome.§.duo frēs.ff.de ꝛ.ob.ꝛ in p̄missa practica ver
bū lit̄ refert ad instātiā iudicialē.qꝛ ꝓprie instātia iudi
cialis ꝺī lis.hinc ꝺī ꝓ ꝓtestatōz ꝓcuratoꝛ efficit dñs li
tis.vt.c.j.ꝛ.ij.de ꝓcu. Verbū iuris seu cāe refert ad ip
sam cām seu ad ius ꝓpetēs in cā vt ß. Quid aūt si sim-
plit̄ q̄s cederet liti.dic ꝙ in dubio ꝛbū litis stat largo
mō ꝛ refert ad instātiā iudicialē ꝛ ad cām.vt pbat in
d.l.postq̄ liti.ꝛ i.c.cū p̄idē.de pac. Volēs q̄ renuncia
re instātie iudiciali dūtaxat si caut⁹ vt nō vtat ꝛbo li-
tis ꝓ sup̄dicta ꝛ p.l.litis noīe.ff.de ꝛ.sig.si dicat renū-
cio instātie vel renūcio liti refuādo mihi ius p̄stitū in
cā. Et an possit litigās sine bñficio cedere liti in manib⁹
illi⁹ q̄ nō posset recipe renūciatōz bñficij.vide ꝓ no.de
ro.decis.ccxcvj.vbi ꝯcludūt ꝙ nō.qꝺ tene mēti ne per
vnā viā ꝯcedat qꝺ ꝓ aliā viā ꝓhibet.vt in regula cū
qꝺ vna via.de re.iur.li.vj.ꝛ in.l.ozo.ff.de spō.ꝛ ꝓ ß di
xi in.c.cū pdez de pac. ꝙ p̄latus nō p̄ōt cedere liti mote
sup iuribꝫ eccl̄ie si est sup tali re quā ipse solus alienare
nō posset ne indirecte alienet qꝺ directe facere nō p̄ōt
qꝺ no. ¶ Jn.gl.ij.in fi.bodie aūt dat ordo q̄liter de-
at ꝓcedi. Nam ꝓ q̄s eligit postea electio p̄tat elec-
to vt assēsū p̄beat ꝛ elect⁹ eps post ꝯsensū tenet pete
re ꝯfirmatōz infra certū tp̄s alꝭ p̄uat ipso facto oī iu-
re sibi q̄sito p electōz. de q̄ dic vt bodie lati⁹ habet in.
c.q̄ sit.j.e.li.vj.ꝛ facit qꝺ no.ꝓ Jnn.in.c.dilect⁹.el.ij.
j.de p̄bē. ¶ Jn.gl.iij.ī fi.q̄ decre.ē bodie ī.vj.p̄ma ī or
dine hui⁹ ti. ¶ Jn gl.in ꝛ.furtū.no.istā gl.ꝛ ꝓ diffiniē
do.latius post glo.ꝙ furtū ē ꝯctatio rei aliene fraudu-
lose iuito dño aīo lucrādi.vt īsti.de obli.q̄ ex delic.na.
§.furtū.iūcto.§.placuit ꝛ in.l.j.ff.de furtis. Et q̄tenus
gl. ꝟ dicit ꝙ excusat q̄s ꝯctans rem alienā si credebat
dominum permissurum.ꝓout etiam dicit text.in.d.§.

De electione

placuit. Non intelligas ꝑ dictū simplr vt sufficiat di cere credebā dñm cōsentire. nam tex. vī in ꝓrium in. l. q̄ vas in. §. vetare. ff. de fur. vbi dr q dñs in dubio pre sumit vetare etiā si videat rē suā ab alio capi 7 taceat debēt ḡ esse cōiecture verisiles ad psumēdā tacitā vo luntatē dñi. vñ dicūt doc. ꝑ 7 bñ q ex ꝓiunctōe psonaꝝ qlitate facti 7 alijs circūstantijs hic arbitrabit bon⁹ iu dex vtrū. s. sic asserēti sit credendū. q̄nimo plus dico q etiā si ex postfacto dñs rei diceret q de ꝓsensu suo res fuit capta q ꝑ solā non sufficit ad excusandū furē. alʒ posset dñs semp eripe furē a manib⁹ iudicis. qd nō est dicendū cum ex delicto qd ꝓmittit ꝝ ꝑuatū acq̄rit ius agendi nedū ipsi ꝑuato ꝑ etiā 7 reipublice. vt in. l. licita tio. §. qd illicite. ff. de publi. 7 publice vtilitaʒ est vt cri mina nō remaneāt impunita. vt in. c. vt fame de sen. ex. et in. l. ita vulnerat⁹. ff. ad. l. aq̄. optet ḡ ad ꝑ vt credat etiā dño vt cōcurrāt aliq̄ verisiles cōiecture. 7 ita tan dem ꝓcludit Bar. i. l. inter oēs in. §. recte. ff. d fur. Lō sulit aūt repiēti rē alienā si vult euitare suspitionē fur ti vt faciat pconizari 7 intimari rei inuentiōz. vt pbat in. l. falsus in. §. q̄ alienū. ff. de furt. 7 no. glo. in. c. q̄ fru stra de vsu. 7 siq̄d expēdet iste inuētor recupat a dño. vt ibi no. quinimo dicit no. Host. ꝑ nō esse iniquū di festandū ꝑ celādū. ar. op. in. l. iiij. in fi. ff. de ꝓdi. ob tur. cau. Et no. ꝑ dictū iure tñ apte nō pbat. loquit⁹ em il le tex. qñ a ꝓncipio q̄s cōueit cū dño vt aliq̄d accipiat ꝓ indicādo seruū fugitiuū. nā tunc valet cōuentio. vt ibi. ꝑ hoc forte iō q̄ seruus fugitiu⁹ nō erat apud istuz indicatorē. ꝑ qñ res est apud eū differēdo restōem con tractat rē alienā inuito dño 7 sic est tūc ꝓmittere furtū Nota tñ 7 tene mēti dictū Host. in practica. Et in fi. gl. no. fi. huius gl. q furtū ꝓprie nō ꝓmittit detinēdo bñficiū minus canonice q̄ furtū nō ꝓmittit in re īmo bili. vt in. §. q̄ aūt all. ī gl. 7 iō dicit tex. furtū quodāmō ꝛc. Et no. ex ꝑ iūcta gl. q dictio quodāmodo ē impro priatiua. dic tñ ꝑ dictū ꝓcedere respectu corꝛis bñfi cij 7 iuriū ad illud ptinētiū ꝑ respectu fructuū q̄s pce pit malefidei possessor ꝓmittit vere furtū. vt no. Bar. in. l. sequit. §. fructus. ff. de vsuca. 7 Li. in. l. ancille. C. d furt. 7 q̄ꝑ aliq̄ dixerūt hic q exq̄ bñficiū vacat nō pōt dici furtū cōmitti ad instar iacētis hereditatis cuiʒ bo na si surripiāt ñ causat actio furti cuz eo tpe ñ sit dñs qd tñ mihi nō placet. q̄ lōga est dīa inter vnum 7 reli quū casum. q̄ bona bñficior nūq̄ vacāt cū xp̄s dicat esse dñs. vñ bona dicunt patrimoniuz iesu xp̄i. vt in. c. cū ex eo. ī. e. li. vj. Preterea ipm bñficium dr possidere ptes 7 bona ipsius. vt no. Inn. in. c. in lris de resti. spo. 7 vide ad pmissa qd no. glo. in. c. cā carpensis. ī. de ver. sig. 7 facit tex. iuncta gl. xxij. q. iiij. in. c. q̄d ḡ. Jn glo. in ver. decepte ibi nō credo q pirent ꝛc. signa istā ptes 7 bona vsq̄ ad finē 7 nunq̄ tradas oblitioni. nā sepe numero practicat dictū gl. cū multi teneant bñficia mi nus canonice. Et pōt dubitari nunq̄d valeant gesta p istū platū. 7 respectu fori cōtentiosi seu tpaliū dixi ple ne in. c. nibil. s. e. q̄ ad spūalia respectu fori pnialis bēs glo. singularē ḃ. quā sequunt cōiter doct. vñ dicit Jn no. q iste anime nō erant decepte. qr exq̄ habebat ꝑ p lato 7 tolerabat a superiore vere absoluebāt ab illo. vij q. iij. nōne. 7 ad tex. pōt dici q anime decipiebant quā tum erat in isto plato. Jtē posset dici q exq̄ notoriū erat illū non habere titulū canonicū in bñficio q vere decipiebant aīe. qr nō dat tunc tolerātia. vt in. c. apli ce. ī. de cle. ex. mi. Posset tñ circa dictū gl. dubitari. q̄d si aliquis esset intrusus ita q nunq̄ habuisset superioris auctem nunq̄d gesta p istū in foro cōtentioso valeāt dic q nō. vt plene dixi in. d. c. nibil. ꝑ in foro aīe posset dici q sic ꝓpter fidem sacrī exquo subditi credebāt il lum esse platum p̄sertim cū nō sit peccatū male intelli gere ius positiuū. vt no. in. c. p tuas. ī. de symo. Et in ꝑ multū errant mulieres 7 rustici adeuntes sepe p̄sbyte ros nō habētes ptātem absoluendi. pōt em dici q salu entes ꝓpter fidem sacramēti. dixit Jo. an. hic q̄ ad ter minos glo. tutū esse q si aī mortē ꝑ scirent iterū ꝓfite antes. ar. eoꝛ qd le. 7 no. in. d. c. oīs. 7 in. d. c. qd aūt de pe. et remi. ꝑ dictū puto verū in his q̄ nunq̄ ꝑ habuerūt in stitutionē a superiore ꝑ in his q̄ habuerūt 7 ex cā supue nienti fuerūt ipso iure ꝑuati 7 nō obstante ꝑuatōe iu ris tolerabant nō credo ꝓfessionē de necessitate iteran dam qr vt dicit Inn. 7 Host. rōne tolerātie vere iste absoluit p. d. c. nonne. Jn glo. in ver. p ꝓcessionē ibi ideo nō ꝓfuit ꝑ cōcessio. dic clarius 7 melr q bñficia curata receperāt isti aī ꝛciliū generale. vñ q̄ ad illa va lebat dispēsatō epi. qr nō dū erat adēpta epis ptās dis pensandi vt in. d. c. sanctoꝛ. ꝑ post cōciliū generale de q̄ in. d. c. de multa. recepit iste archidyaconatū 7 sic va carunt priora bñficia p illud. c. de multa. iō nihil opat dispensatio facta aī ꝛciliū. Alij etiā dicunt q ista dis pēsatio epi nō valuit. qr archidyaconatus ambiē. nō erat istis subiect⁹. 7 vtraq̄ solutio vera est in se. Jn glo. in ver. electōis tpe. Quero ꝓ intellectu huius gl. q̄re papa mandat cassari electionē in euentū ꝓbatiōis dūtaxat q iste electōnis tpe detinebat illa pla curata. nam videt ex ꝑ tex. innuere q si ꝑus aī electionē dimi sisset q valuisset electio. So. dicit ꝑ gl. q iō tex. restrin xit se ad tps electionis. qr si prius dimisisset forꝛ pur gatū illud vitiū 7 sic nō deberet sibi imputari pristinū peccatū q̄si desierit esse qd fuit 7 ꝓ pnīam incipit eē no uus hō. vt dicit tex. no. in. c. ferrū. ī. di. secus dicit glo. si medio tpe dimisisset illa bñficia. 7 videt gl. intelligere de tpe qd est inter electionē 7 cōfirmationē. 7 ī hac ma teria gl. multū intricate ꝓcedūt doc. 7 varie sūt opi. nā versat ꝑ dubiū nō facile an. s. ꝓpter pctm̄ ꝓcedens im pediat quis ꝓmoueri ad dignitatē. nā puto q in hoc verset fundamētū decisionis huius tex. qr aī istū text. nō habebamus iure cautū qr detinēs minus canonice plura bñficia curata nō posset eligi. neciste tex. inducit ius de nouo. qr casus ꝓteritus nō dr decidi ꝑm ius no uum. vt le. 7 no. in. c. fi. de cōsti. 7 p gl. in. c. ls canon. ī. e. li. vj. vñ tene q illa detentio pluriū bñficiorū ponderа bat ꝑ ad inferendū electū fuisse tpe electōnis in graui crimine ꝓstitutū. 7 sic nō est spāle in casu huius. c. Jdē em esset in alio graui crimine. vt pbat in. c. j. lxxxj. di. 7 in. c. fi. xxj. di. hodie vero magis specifice ꝓuisuz est in terminis huius lr̄e p extrauagantem Jo. xxij. q̄ incipit execrabilis. in. §. qr vero. vbi est dispositū q siqs bñs bñficiū curatū vel dignitatē psonatū vel offm̄ recipit scīm consilr 7 illico non dimiserit ꝑmū verbo 7 facto in manib⁹ ordinarij q est ꝑuatus vtroq̄ 7 efficit inha bilis ad sacros ordines 7 ad quecūq̄ ecclesiastica bñfi cia. 7 verba illius. §. refert glo. in cle. si plures de ꝓben. vñ p illū tex. reputo istā cōcertationē gl. hodie supflu am quo ad terminos lr̄e qr nō ꝓdest ꝑma exquo iaz ef fectus est inhabilis. nec credo aliū citra papā cum isto posse dispēsare cū tex. ille simplr reddat illū inhabilez et nullā mentionē faciat de dispēsatione. ad ꝑ. c. dile ctus. ī. de tēp. ordi. 7 qd dixi in. c. quisq̄s. s. e. Et p illū tex. d. §. dico esse sopitā qōnem Lōpos. ꝑ in eo q q̄re bat an ille q̄ detinuit iniuste plura bñficia possit eligi saltē ad inferiorē dignitatē. 7 q quidā dicebāt q sic. qr ꝑ solū cauet de eꝑo in q̄ requirit maior ꝓfectio. ꝑ ipse Lōpo. tenuit ꝓriuz. ꝑ vt dixi hodie in terminis lr̄e iste reddit inhabilis ad quecunq̄ ecclesiastica bñficia. sed qōgl. pōt ꝓcedere 7 esse vtilis quo ad alia crimina. nīi quid. s. criminosus tpe electōis vel antea possit eligi in platum maxime epm̄. Circa quam questionem varie sunt opi. ita vt non appareat que sit cōior. 7 plurimuz intricate procedunt hic doc. sed tu vide bo. glo. in. c. fi. xxv. di. 7 tex. no. ibi qui dicit q ꝓnouēdus dr esse sine crimine non solum tēporе electionis sed etiam postq̄

fuerit effectus xp̃ianus q; nõ põt de medio eccl̃ie malum auferre qui in sil'e delictũ corruit vt ibi.7 vide ibidem p Archi.qui videt' innuere post antiqs doct.q; rigor illi⁹ tex.sit hodie correct⁹ p.c.fraternitatis.xxxiij. di. Ego tñ breuiter sic dicerẽ q; aut tpe electiõis quis est in peccato veniali 7 nõ repellit' ab'electione vel promotione q; nemo posset ꝓmoueri cum nullus viuat sine pctõ.vt dicit tex.in.d.c.j.lxxxj.di.fa.tex.xxv.dis.§. criminis. Aut est in pctõ mortali et pseuerat in eo tpe electionis et tunc puto electionẽ nõ valere.Moueor. q; in tali peccato existens nõ dz celebrare.est em̃ suspẽsus q̃ ad se.vt in.c.q̃tidie.de conse.di.ij.7 le.et no.in.c. fi.de coha.cle.7 mu.ergo non põt eligi in p̃latum.sicut dicimus de excõicato minori excõicatiõe qui ꝓpter rõnem p̃dictam nõ põt eligi.vt est tex.in.c.si celebrat.de cle.ex.mi.7 tñ excõicatio minor q̃ vt plurimũ cõtrahit p participiũ cum excõicato nõ semp est mortale.iuxta ea q̃ dixi in.c.sacris.qõ me.cã. 7 p p̃dicta conclusione facit dictũ.c.j.lxxxj.dis.vbi habet' ꝑm aplm q; debz eẽ sine crimine ꝓmouẽdus.7 crimen appellat' ibi peccatũ mortale cum priuet vita eterna.vt in.§.als ea demum. xxv.di. Et facit etiã gl.in.c.florẽtinũ.als incipit archidyaconũ.lxxxv.di.q̃ dicit q; iuramẽtũ temerariũ repellit quẽ a ꝓmotione si ille nõ egit pniam. quã glo. tenementi. Aut ille nõ pseuerat tpe electõis in pctõ mortali.7 tunc aut cõmisit delictũ manifeste 7 notorie. 7 non valet electio nisi prius fuerit secũ dispensatũ q; nõ p̃t taliter delinq̃ns exercere ordinẽ sine dispensatõe.vt p bat' in.c.fi.de tẽp.or.puto tñ q; in ꝑ sufficit dispẽsatio ꝓprij epi.ad hoc qõ no.Archi.in.d.c.fi.7 Jo.glosator in.c.siquis deinceps.xvj.q.vij. 7 glo.in.c.quisqs.§.eo. Aut pctm̃ nõ fuit notoriũ.7 tunc aut est tale qõ impediat ordinis executionẽ etiã post pactã pniam.vt bomicidiũ symonia in ordine 7 sile.7 tale delictũ impedit electionẽ vel saltẽ dat cãu cassandi.vt in.d.c.fi.de tẽp. or.7 qõ le.7 no.in.c.ex tenore.c.ti.7 vide ad hãc materiam qõ no. Inn.in.d.c.si celebrat. Aut nõ est tale delictũ.7 tunc puto q; nõ impediat electionẽ post pniam. ar.in.d.c.florentinũ.7 in.d.c.fi.de tẽp.or.7 facit.c.fidelior.l.di.vbi pz q; Petrus fuit ꝓmotus in summũ põtificẽ postq̃ negauit xp̃m 7 ꝑ q; egit pniam.vñ glo.ibi notabilis formar qõnẽ quis sit p̃ferendus in ꝓmotiõe an is qui nunq̃ peccauit an ille q̃ peccauit 7 correctus est cũ xp̃s nõ elegerit sanctũ Joannẽ q̃ nunq̃ deliquit ꝑ Petrũ q̃ eũ negauerat 7 correctus fuit.7 dic vt ibi Et si diceres erq̃ De.notorie 7 grauiter deliquit quõ potuit ꝓmoueri ad sũmũ aplatum ꝫ ea q̃.§.dicta sunt So.dic qõ de eius correctõe 7 pnia aptissime cõstitit et idẽ fieret hodie de alijs si aptissime cõstaret de eorũ cõtritiõe.q; oĩs cõstitutio humana cessat cessante eius cã.lxj.di.in.§.his oĩbus.ꝑ nobis ẽ licitũ iudicare de occultis.vt i.c.vnico.vt ec.bñfi.nõ p̃sumit' ita vera pnia in alijs sicut in petro. Jtẽ in eo cessabat oñe scandalũ ꝓpter claritatẽ vite 7 miraculorũ concurrentiũ. Jn glo.in ver.in iure ꝓpositã.ibi dicas q; si libellus ꝛc. signa istã pticulã vsq; ad finẽ.7 q̃tenus gl.dicit q; p cõfessionẽ fit cõtestatio cũ sit p̃us libelli oblatio.vide qõ plenius dixi in.c.vnico de lit.ꝓte.7 q̃tenus glo.dicit q; si reus cõfiteat' añ oblationẽ libelli nõ fit ꝓtestatõ nec ferr' tũc sniã diffinitiua.iõ ꝑ dixit q; vbi nõ p̃cessit petitio nõ põt dici cõtestatio vt hic in tex.7 vide bo.text. et eius practicã in.l.si reus.ff.de ꝓcur.nã si vis euitare sniam diffamatoriã vade illico post citatiõz 7 offeras debitũ.7 dic vt plenius no.in.d.l.si reus.nõ añt p̃t sniã ferri q; sniã diffinitiua nõ valet lit.nõ ꝓte.j.vt li.nõ cõtes.in rubro 7 nigro.sed ꝑm glo.cõfesso fit p̃ceptuz vt soluat ad certũ tp̃s.sentit em̃ q; hoc casu non dat' qua drimestre qõ regulariter dat' cõdemnatis in actiõe personali.vt in.c.qõ ad consultationẽ.de re iudi.7 tenuit exp̃sse ibi dd. Lar.7 est glo.ordi.in.l.si debitori.ff.de iu

di.7 insti.de ver.ob.in.§.oĩs.et vtrobiq; dicit dandũ ꝑ casu tp̃s.x.dierũ dũtaxat. Sed tu dic illas glo.ꝓcedere ex cõsuetudine.nam de iure dz dari q̃drimestre. vt in.l.iul.ff.de cõfes.no. Bar.in.d.l.si debitori. Et circa hunc articulũ vide qõ plenius dixi in.d.c.qõ ad cõsultatiõz.7 ad materiã hr gl.vide gl.i.l.vnica.C.de lit. ꝓte.q̃ videt' huic cõcordare.7.ij.q.j.c.nos in quẽq;.7 qõ no.dd.in.c.quenit.el.ij.de appel. 7 Inno.in.c.ij.de in integ.resti.vbi tractat' de iuribꝰ istius p̃cepti an habeat vim diffinitiue circa appellationẽ 7 alia. Jn gl. in ver.p sedem aplicam in fi.no.glo.et idẽ no.j.in glo. magna.sed tu dic vt plenius dixi in.c.de multa.j.de p̃ben.7 inter cetera dicit Hosti.hic no.verbũ q; dispẽsatus etiã p papã circa plalitatẽ istorũ bñficiorum sine cã lz sit tutus q̃ ad ecclesiã militantẽ nõ tñ quo ad triũphantẽ.7 sic nõ valet dispensatio quo ad deũ.ar.xiij. q.vij.c.illa.7 facit qõ no.glo.in.c.nõ est.j.de voto ꝑ Inno.videat' aliud sentire in.c.cum ad monasteriũ de sta.reg.ꝑ primã opi.sentit Jo.an.post beatũ Tho.in. d.c.de multa.vbi dixi 7 habeo hanc opi.ꝓ indubitata qñ fieret dispensatio vt clericus ꝓpter vtilitatẽ p̃ina tam obtineret plura bñficia quorũ alterũ sibi sufficerz ad honestatẽ viuendi.nam ꝑ casu nõ solũ alterat' bñni iuris dispositio ꝑ etiã xp̃i patrimoniũ iniuste dispergit'.Cum ergo ipse papa nõ possit sine cã alienare bona eccl̃ie sine graui pctõ.vt no.Archi.in.c.non liceat. xij.q.ij.multo fortius nõ põt alteri dare ptãtem ipsuz Inn.cũ nõ solũ verset' hic ius bũanũ ꝑ potius diuinũ vbi aũt p dispẽsationẽ violaret' ius bũanũ tunc posset ꝓcedere ꝛtraria opi.ar.in.c.ꝓposuit de cõcess.p̃ben.nã de iure positiuo tantũ est q; qs non possit obtinere nisi vnũ curatũ 7 q; nõ possit p aliũ deseruire tutius tñ est vt cessante cã qs abstineat a tali dispẽsatõe obtinẽda ne aĩe cõdemnent' cũ nõ possit qs pluribꝰ officijs intẽdere.vt in.c.qr nõnulli.7.c.se.de cler.nõ resi. Jn glo. in ver.irritã.ibi nihil valet sniã.ꝑ dictũ intelligẽ in casis plenarijs.nam in sũmarijs nõ est necessaria lit.ꝓtest. vt in cle.sepe.de ver.sig.7 cape istã regulã et tene eam menti q; ois cã regulariter est plenaria 7 sic req̃rit plenũ ordinẽ iudiciariũ.7 banc regulã firmat gl.in.Liudices.C.de iudi.sequit' Bar.in extraua.ad repmendã in ꝓbo de plano.7 Jo.de lig.in.d.cle.sepe.ꝑ ego all.ter. qui ꝑ satis bñ ꝓbat.in.c.qm̃ freq̃nter in p̃n.j.vt lit.nõ ꝓtest.7 facit etiã ibi rubrũ. Fallit hec regula principalr in duobꝰ casibꝰ.ꝓmus vbicũq; sniã modicũ p̃iudiciuz affert vt in auc.nisi breuiores.C.de sen.ex pl.reci.7.xj. q.j.in.c.siqs vt clerico.qui ter.sic dz intelligi.7 in.Lij. ff.ad exhi.7.l.thesaurus.c.ti.idẽ si affert magnũ p̃iudicium dũmodo sit repabile p aliud remediũ citra appellationẽ.facit.c.veniens.j.de testi. et plenius ꝑsequere banc materiã vt no.Barto.7 Jo.de lig.in locis palle. Jn glo in ver.irritari in fi. Nota bn̄ banc glo.q̃ ad duo.ꝓmo in eo q; dicit in eo posse agi ꝫ electũ ad cassationẽ electõis p viã actõis 7 exceptiõis.nã p̃t qs p viã actõis petere electionẽ irritari ex defectu forme vel psone vt hic in verbo tandẽ.põt etiã ꝓcedi p viam exceptionis.cum.s.electus petit cõfirmationẽ vel cõsecrationẽ.vt in.c.sup bis.j.de accu. dicit etiã q; põt excipi lz nõ petat' cõfirmatio.qr electus saltẽ hz vel hãe dz intẽtionẽ petẽdi ꝓfirmationẽ 7 tũc exceptio est intẽtõis exclusio.vt no.dicit. Inn.in.c.cũ dilecti.s.e.7.s.tetigi facit.c.ꝓmũ.j.e.li.vj. Nota scdo ex fine glo.q; idem est effectus q̃cunq; mõ ꝓcedat 7 sic q; in isto casu exceptio ꝫ electũ hz vim actõis 7 cõcordat huic gl.in.c.super eo.s.e.7 vide qõ ibi dixi.nam ꝓbata exceptõne ꝫ electũ cassat' electio.vt in.d.c.sup bis.7 sic hz effectuz ꝓsecutiuũ.7 forte ꝑ ꝓcedit ꝓpter ꝓiculũ aiar.regulariter añt exceptio hz vim expulsiuã ñ ꝓsecutiuã.vt i.c. ij.in fi.de or.cog.hinc dr̃ q; exceptio est actõis exclu-

sio. vt in.l.j.ff. de excep. ¶ Jn gl. in ℞bo decidēda veritate ibi ius nouū. dicit hosti. q etiā iura antiq̄ ℔. volūt s.e.c.cū dilecti. et de despon. impu. attestatōnes in fi. ℣ bodie dic vt hr̄ in.c.j. de iura. calū. li. vj. vbi patz q etiam in spūalib⁹ pōt exigi bodie iuramentuz calūnie.

¶ Jn ea. glo. ibi ℣ q̄ iure ℔ faciāt nō vidi. ℞ Hosti. dicit q videre potuit. c. in ptractādis. de iura. ca. 7. l. fi. C. de ꝑcur. 7. l. seruos. de testi. vbi pz q cū ꝑcurator ē vilis 7 dñs instior pōt dñs ꝓpelli vt ipse rñdeat. 7 facit bodie tex. in. c. pūtium. j. de testi. li. vj. vbi plat⁹ pstat in aīam suam 7 illoꝝ de capto ℔ iuramentū de veritate dicēda. Sindicus aūt ibi interrogat sine iuramento. 7 vid ad materiā q̄ dixi in. c. in ptractādis palle. ¶ Jn ea. glo. ibi nisi defecisset de mandato capti ꝛc. Nō glo. q ꝓfessio solius plati nō nocet ecclie nisi br̄et a capto manda tum litigandi. Et p ℔ optime facit tex. quē glo. allat i d. c. pūtiū. 7 vide ibi bo. glo. 7 tene illā mēti. 7 gl. i. c. de ꝑstantinopolitana. xxij. di. 7 idez no. glo. in. c. fi. de prescrip. vbi fo mauri pūctaliter istaz q̄onem. 7 vide q̄d ibi dixi 7 intellige p dicta q̄n prelat⁹ bz capm. Si. n. est solus puta q ecclia nō est collegiata vel de facto non bz canonicos vel monachos tūc ꝓfessio solius plati p viā ꝓtentiose iurisditōnis emissa ꝓiudicat ecclie. vt ꝑbat i c. dilectus. de ca. mo. facit q̄d no. glo. in. c. potuit. de loca. 7 in cle. vt hi q̄. de eta. 7 quali. Jn quib⁹ iuris ꝓcludunt no. glo. q tantam ptātem bz solus plat⁹ q̄n est solus quātam bz plat⁹ cū suo capto. Ad idez facit q̄d no. glo. in cle. j. de re. ec. nō alie. q̄ no. sec⁹ dic in ꝓfessione emissa p viā voluntarie iurisditiōis. vt q̄ sponte vadit ad iudiciū 7 ꝓfitet in ꝓiudiciū ecclie. de quo p Bar. in l. certū. ff. de ꝓfes. vbi vide. ¶ Jn gl. in ℞bo de ꝓsue. ibi de iure cōi vr q bec ptineāt ad archidiaconū. q̄ gl. male loquit. 7 in ꝓriū est tex. in. c. archidiacon⁹. j. d offi. archidi. vbi ſm coēm intellectuz ꝑbat q archidiaconus nō pōt de iure excoīcare. q̄ aūt de iure cōi ptineant ad archidiaconū vide p Jo. an. in. c. ad hec. i. §. in quadā. de offi. archi. vbi dicit q solū fundat intentōez suā sup illis duob⁹ ptent⁹ in. d. §. in alijs ℞o succūbet nisi ꝑbet ius spāle. 7 tene menti ℔ dictū. nā licz multa numerent in ti. de offi. archi. illa tñ attribuunt ſm varias locoꝝ ꝓsuetudines. naz multa numerantur ibi ꝓpetentia alijs dignitatib⁹ de iure cōi. ¶ Jn glo. in ℞bo vtrāq̄. nota istā glo. singlr. ē. n. mēti ꝓmēdanda. Et p ℔ in eo q ponit multas significationes hui⁹ verbi titulus. 7 vide etiam q̄d no. j. de offi. archiꝑ. in. c. fi. Et nō ex hac pria pte q habito respectu ad morē antiquū clerici pñt denominari per titulos ecclia sicut cardinales. naz ille ecclie eis assignate dant in titulū alijs clericis inferioꝝ. verum tñ ꝑpter ꝓrogatiuā dignitatis vel officij eoꝝ fuit ab olim ꝓcessuz vt ipsi cardinales hr̄ent iurisditōnez episcopalem in titulis eoꝝ. vt in. c. is q̄. j. de ma. 7 obe. 7 ibi dixi. 7 vide q̄liter debeāt denoīari cardinales in. c. ij. de cle. nō resi. vbi plene tetigi in lec. ¶ Scdo nota ex hac glo. q quilibet cleric⁹ pōt dici marit⁹ ecclie sue. 7 sic ꝛbi tur mrimoniū spūale int clericū 7 ecclias inferiorē. 7 p ℔ allego bo. tex. in. c. sic in vna. xxj. q. ij. dic tñ q stricte solus epus dz ꝛbere ℔ mrimoniū cū ecclia. vt in. c. ij. de transla. pla. dixi post Jo. an. in. c. clerici. de vi. 7 ho. cle. Large ℞o dicunt ꝓtrahere hoc mrimoniū abbates et alij prelati habentes generalē iurisditōez in loco. vt in c. ne p defectu. 7 in. c. q̄ ꝑpter. s. e. 7 ibi p glo. Largissi me ℞o quilibet clericus inferior dicit hoc mrimonium ꝓtrahere cum ecclia sua. vt in. d. i. c. sic in vna. q̄d sic dz intelligi. ¶ Tercio no. ex hac glo. q de iure cōi etiā beneficia simplicia nō possunt accumulari in eadē psona sed valet ꝓsuetudo in ꝓtrarium. 7 hodie inoleuit ℔ cō suetudo quasi p totum orbem. 7 p ea vide tex. iuncta glo. in. c. grā. de rescri. li. vj. 7 in cle. gre. e. ti. p Jnno. i. c. cū iaz ducū. j. de ꝑben. ¶ Ulteri⁹ nō ex hac glo. q epi pñt etiā dispēsare circa plitatem bñficioꝝ simpliciū: ℣ tu limita hoc dictū ꝑut dixi in. d. c. cū iam ducū. 7 in. c. lras. de ꝓcess. pbē. 7 plenissime in repetitiōe. §. q̄ ℞o. i. c. extirpāde. j. de pbē. ¶ Jn gl. pe. ibi sine pctō mortali. nō singlr istā gl. q peccat mortalr tenēs plā bñficia ēt simplicia q̄z alterz p se sibi sufficit. ℞ Hāc gl. limitarē vt procedat qn̄ q̄s sibi lucrifaceret fructꝰ ita q ad vtilitatē ꝑnatā 7 ad augēdū pīmoniū vult illos. nam ad istū effectū nō puto bodie valere ꝓsuetudinē in ꝓriū. q̄ cōsuetudo ꝓ ius nō valz nisi sit rōnabilis. vt i. c. fi. de ꝓsue. ℣ ℔ ꝓsuetudo est ꝓ omēm rōnez. vt in. c. rō nulla. 7 q̄d ibi no. j. de pbē. et ꝓ offm pietatl. xvj. q. j. i. c. fi. 7 x. q. ij. i. c. epūs facit. c. q̄d g. xxiij. q. iij. 7. j. q. ij. pastor. 7. c. clicos. vñ iura q̄ vident inuē in ℔ valē ꝓsuetudinē seu vt ver⁹ dicam gl. 7 doc. aūctes intelligo qn̄ ꝓsuetudo dispoit solū circa potētiā retinēdi plā bñficia simplicia. secus si disponeret vt p libito volūtat⁷ possit iste bñficiatꝰ d fructib⁹ illoꝝ disponē 7 tene mēti ℔ dcm vt. s. dixi. 7 puto q nec dispēsatō pape valēt q̄d deū sine cā ltīma fctā. q̄ sic ipe papa n̄ pt sine pctō aliēare bōa eccie sine ltīma cā. vt no. arcb. i. d. c. nū liceat. xij. q. ij. ita nec alijs daē ptātez male dispēsandi. ar. in. c. nup. j. de vote p⁹ diuoz. resti. ¶ Extra gl. q̄ro nūq̄d si ꝑbatōnes recepte ꝓ electū clare ꝓ eū nō ꝓcludūt an debeat fieri p eo an ꝓ intptatio. So. dicit Jnn. q p eo. vñ si testes deponūt electū ℔ ānuo censu ꝓcessisse bñficiū dz intelligi q recepit pecuniā p tpalib⁹ nō aūt p spūalib⁹. naz tpalia pñt cōcedi ℔ annuo censu: ℣ spūalia nō. j. ne pla. vices su. q̄si p totū. dicta ℞o testiū pñt verificari taz i spūalib⁹ q̄z in tpalib⁹. g̃ vt fiat benigna interptatio dz intelligi in casu licito. Jtem si testes dicerent electū irascibilē. dz intelligi zelo iusticie. 7 idē dicendū in silib⁹. et ℔ dic Jnn. vez qn̄ ꝑcedit p viā exceptōnis. secꝰ ſm eū si p viā accusatōnis cū in ea īmineat vtriq̄ pti suppliciū. nā 7 accusator nō ꝑbans puniret pena talionis 7 iō nō dz ita benigne fieri interptatō p eo in pīudiciū accusatoris. Jtez in accusatōe pseq̄t q̄s q̄nq̄z iniuriā suā vel suoꝝ. 7 no. hanc mirabilē drīam quaz alibi nō legi. Sed do. an. dicit ℔ dictū sibi nō placere. qz 7 in via accusatōnis debent ꝑbatōnes ꝓcludere nccio. vt in. c. in pūtia. 7 q̄d ibi no. de ꝑba. Ego allego nōbile dictū bar. in. i. ij. ff. d duo. re. vbi nō dicit q si accusat⁹ q̄s q cognouerit bertam p violentiā 7 deinde fit articul⁹ q cognouit bertā violēter 7 ita testes ꝑbant q ex hac ꝑbatōne non pōt accusatus puniri qz istud aduerbiuz violēter dz duplicem significtōez quēadmodū oīa noia ℞balia q̄ pñt intelligi actiue et passiue. vñ ꝓmissa ꝑbatio pōt intelligi q iste cognouit bertam violēter. i. q ipse intulit violētiam berte. Pōt scdo intelligi passiue. s. q sibi fuit illata violentia vt cognosceret bertā. 7 ℔ casu nō ꝓcludit ad effectū pene inferende ſm titulū accusatōnis. Cum g̃ ꝑbatio nō ꝓcludat intētū accusatoris nō dz inde puniri accusat⁹. Ad idez allego Ly. in. l. ij. C. de ꝑbat. vbi dicit q si accusaui titiū de pcussiōe cū sanguis effusiōe demū ꝑbo pcussionē ℔ testes nihil dicunt de sanguinis effusione dz ſm eū absolui accusat⁹. qz nō est ꝑbata illa pcussio q̄lificata q̄ fuit deducta in accusatōne. nam forte fuit ista alia pcussio sine effusione sanguis. ℞ Hāc tñ qōnez vide plen⁹ examinataz p bar. in. l. denunciasse. ff. de adul. tercio facit q̄d no. idē bar. i. l. nō solū. §. ℔ vt ꝑbari. ff. de no. ope. nun. vbi no. dicit q facilius dz excludi accusatio q̄z ciuilis actio. vñ ꝓcludit q si accusatore ꝑbante intentōez suā reus p suam ꝑbatōnez illam obnubilat seu dubiam reddit debz ipse accusatus absolui vt crimina non presumant. 7 pone exemplum statuto cauet q nobilis non possit intrare palaciū dominoꝝ sub certa pena nisi tempe concilij generalis accusat⁷ titius nobilis 7 probat⁷ q de mense maij intrauit palacium dominoꝝ accusatus ℞o probat q illo mense fuit ꝓgregatum ꝓcilium generale 7 sic potuit esse q intrauit palacium die ꝓcilij. 7 sic ꝑbatio accusatoris red-

ditur dubia ⁊ ꝙ ꝓñs debet absolui accusatus. Sec⁹ autem dicit ipse in ciuilibus qz exq̃ qs ꝓbat intentionẽ suam dz optinere lz ꝓbatio rei bẽat aliquãtulũ offuscare satis eñ est q eã non ꝓfundit. ⁊ ℔ vltimũ vĩ ꝓbari i c.in pñtia ꝑal. vbi dixi ergo vĩ ꝯcludẽdũ ꝯ op. Inn. q in accusatiõe dz fieri benigna intꝛptatio exq̃ ꝓbatõ actoris est nimis gnãlis ⁊ in vno intellectu põt vitari delictuz. ⁊ facit qd ipe bar. nõ. in.l.siqs intẽtõe.ff. de iudi. ⁊ qd dixi in.c.ad sedem d restit.spo. tene tñ sp mẽti dictũ Inn. pp ipi⁹ auctozitatẽ ¶ Scdo qrit põe q papa cõcessit epo vt possit dispẽsare cũ aliqb⁹ clicis sup pluralitate bñficioz curatoz nunqd possit eps indifferenter cũ illis clicis dispẽsare: Compo. dicit q nõ: ℔ oz ꝑm eũ q illi clici sint nobiles vl literate psõe. qz ꝛptũ gnãlit ꝓessũ debet reduci ad tminos iuris cõis. vt in.c.cãm q. de rescript⁹. de iure aũt cõi indifferẽter non debet cum oĩbus dispensari nisi cũ ꝑdictis. vt in.c. de multa in fi. de ꝓben. refert ipse quosdã ꝛriũ tenẽ. quia bñficiũ ꝓncipis est latissime intꝛptandũ. vt in.c.olim. de verbo. sig. ⁊ in.l.bñficium.ff. de ꝓsti.ꝑn. Ego puto q virtute dicte gr̃e non possit eps dispensare nisi in cã rõnabili. ℔ ei importat verbum dispẽsare. vt nõ. glo. j. q. vij. in. §. nisi rigor. hinc dicit Inn. in.c.cũ ad monasterium. de sta. re. q in casib⁹ in quibus epis ꝓmittit dispẽsatio facta sine rõnabili cã est nulla vl saltẽ venit irritanda ⁊ ipse eps puniendus. nã vbi nõ subest rõnabilis cã nõ dr̃ illa dispensatio sed dissipatio. vt no. in di.c. de multa. Et sic cõclude q qualiscũqz subsit cã dispẽsandi dũmodo sit sufficiens poterit epus ℞tute dicte indulgẽtie dispẽsare ¶ Ultimo ℔ querit nunqd petens sibi ꝓuideri de bñficio mandati apl̃ici teneatur libellum offerre si in iudicio litigat ꝓtra aduersariũ. Innoc. notabiliter dicit q nõ: sed sufficit rescriptũ offerre ꝑ libello q̃si in rescꝑto ꝓtineat tota intentio ipsius accusatoris. facit in arg.c. ij. de dila. dicit tñ vtile esse vt det aliqualis petitõ. ⁊ nõ primũ dictũ Inno. ad materiã vide qd habet in cle. dispendiosam. de iudi. iũcta glo. cle. sepe. de ver. sig. per q iura põt dici sufficere q in act⁹. faciat describi. ego talis peto mihi ꝓuideri ꝓut in tali rescripto apl̃ico cõtineatur qd vobis ꝓduco.

In genesi. Irrita ẽ electõ quã collatõ i non precessit vel que facta nõ est a maiori pte capl̃i vel que non fuit communis. ℏ. d. ⁊ sunt due partes. ꝓma ponit tres cassationis causas. scda cassat ibi nos. prĩa cãvsqz ibi nec plene scda vsqz ibi nec etiã. ⁊ abinde tercia. ¶ Nõ ꝑ ibi maioz q ad validitatẽ electõnis requirunt ista duo copulatiue. nõ g̃. sufficit sanioz ps nisi etiam sit maioz. vñ pa pa eoipso q ꝓpendit electionẽ istam nõ fuisse facta a maiori parte respectu numeri noluit discutere de sanioritate. qz illa ꝑ se non suffecisset. et concordat tex. in.c. ecclesia. s̃. e. qd̃ est ꝓtra Inno. in.c. scriptum. ⁊ in.c. quia propter. s̃. e. nec sufficit maioz pars sine sanioritate. vt probatur in.c. ecclesia. s̃. eo. ⁊ ibi de hoc aliquid dicet. Consistit autem maioz pars in numero. sanioz ℞o consistit in zelo ⁊ zelus in tribus. scilicet idoneitate electi ⁊ eligentium in auctozite que ꝓsideratur respectu dignitatis ozdinis ⁊ in tempe institutõnis ⁊ in spirituali intẽtione. ⁊ hec ꝓbantur in.c. dudũ. el. j. s̃. e. et. j. eo. eccl̃ia. vbi de hoc. ¶ Nõ scdo ex isto tex. iuncto. c. quia ꝓpter s̃. eo. q indiffinita ozatio eq̃pollet vniuersali. naz. c. qa ꝓpter. indiffinite dicit q is eligatur in quez ꝓsenserint omnes vel maioz pars ⁊ sanioz pars capituli. Iste vero tex. referendo mentẽ illius ꝓstitutõnis dicit q requiritur maioz pars totius capituli. ⁊ sic tm̃ est dicere indiffinite maioz pars quantũ vniuersaliter maioz pars totius capituli. ⁊ de hoc an ⁊ qñ indiffinita eq̃polleat vniuersali in iure vide bonã glo. ⁊ tene menti in.c. vt circa eo. ti. li. vj. ¶ Nõ tercio ibi nec plene. q collatio nũeri ⁊ zeli ⁊ meriti dz esse plena. nõ. n. ℔m Innocẽ. sufficit q

1

functozia collatio vel semiplena studiose facta. Quaꝛ aũt sit fienda hec collatio. Inno. hic multũ instat ℔ cõclude breuiter post eum. q aut nullum dubium oritur publicato scrutinio ⁊ sufficit collatõ generalis. puta vt dicaꝛ tot numero ꝓsenserũt i sempꝛoniũ tot in caium. Item eligentes sempꝛoniũ sunt digniozes respectu dignitatis ⁊ meriti. ⁊ institutõne qz sunt antiquiozes canonici. Item sempꝛoni⁹ est magis idoneus respectu scientie etatis ⁊ sic de singulis. vñ satis est facere istam collationem generalem ex qua appareat maioꝛẽ et sanioꝛẽ partem ꝓsensisse in eligendũ. Et vide de hac collatione qd notat Spe. eo. ti. §. j. Si autem aliquod dubiũ oꝛi tur. puta quia dicit aliquos esse suspensos vel excõmunicatos et sic nõ debere in numero ꝓputari. vel q aliqs erat absens vñ erat vocandus vel quid simile tũc debz fieri collatio magis stricta. Nam debet haberi tractat⁹ ⁊ discussio super dubio exoꝛto nõ autem necessario recipiunt ꝓbatões per capitulum. nec est ferenda sententia quia capl̃m non debet esse iudex in causa ꝓpria. Et nota hoc verbum ex quo habes q si aliqd dubium oꝛitur inter maioꝛem partem capl̃i ⁊ aliquos singulari ter de capitulo nõ põt capitulum esse iudex. C. nequis in sua causa ius sibi dicat. l. vnica. Nec puto valere cõstitutõnem capituli in ꝓtrarium ꝑ. l. pe. ff. de arbi. vbi dicitur q etiam ex ꝓsensu aduersaꝛij non potest quis esse arbiter vel iudex in facto ꝓꝛio. ⁊ hoc ꝓcedit etiã si capitulum haberet alꝛs iurisditõnem in singulos sicut habet qñqz ex ꝓsuetudine. vt in.c. irrefragibili. §. excessus de offi. oꝛdi. ꝓcedit. n. illa ꝓsuetudo quatenus capitulũ iudicat singulos non tam̃ in facto ꝓꝛio. ⁊ ita intellige Inno. hic qui dubie loquit. vide etiã Inn. in.c. cũ nobis. s̃. eo. vbi dixit capitulum nõ habere iurisditionem in singulos vt possit in eos animaduertere si vocati no lunt ad capl̃m venire. idez dixit in.c. j. de ma. ⁊ obe. respectu antiquoꝛis canonici qz ex ꝓsuetudine bz ptãtem cõgregandi capl̃m. et hec nõ qz faciunt ad multa. Fiet ergo ista discussio ꝑ capl̃m quo ad informandũ animũ capl̃i ⁊ vt subsequatur canonica electio non aũt vt sententia ferat⁹ per capl̃m. vide in simili qd̃ no. Inn. in.c. venerabili. j. de cẽ. ⁊ facit. c. cũ ꝓsone. de ꝓui. li. vj. ¶ Nõ quarto ex tex. tria q̃ sunt de ℣ali forma electõnis. Primũ est q electio fiat a maioꝛi ⁊ sanioꝛi parte capl̃i. Secundũ vt ꝓcedat plena collatio. ⁊ dicit hic Compo. q collatio solum exigit in forma scrutinij nõ autez in forma ꝓpromissi licet sit vtile vt etiã tũc fiat collatõ ꝑ promissarios qd̃ mihi satis placet. qz. c. quia ꝓter. i forma scrutinij exigit collationẽ. ⁊ vide qd ibi dixi. Tercium est vt subsequatur post publicatõez scrutinij ⁊ collationẽ cõis electõ. nõ. n. sufficit singularis. i. q quilibet dicat eligo talem ꝛc. sed oportet q sequatur ꝓmunis ⁊ vnica. ⁊ hodie habetur forma in.c. sicut. j. eo. lib. vj. ⁊. c. cũ ab vno. de re iudi. eo. li. vtputa q vnus noĩe capituli eligat ꝑ verba singularis numeri. vt in iuribꝫ ꝓalleg. ¶ Nõ ibi ne vel idez repeti. q iura detestantur superfluitatẽ. facit. c. sicut. de ꝓba. nõ eñ est vtendũ superfluis remedijs. vt dicit tex. in.l. stipulatio. §. diuus. ff. vt le. nomina. ¶ Nõ. vj. ibi tot eẽnt electões ꝛc. q ad multiplicationem cause sequit multiplicatio effect⁹ causati. ⁊ sensus litere est q publicato scrutinio in q̃ singuli ꝓsenserũt non debet de nouo q̃libet ꝑ se eligere. qz aut idez repeteretur aut sequeretur q tot essent electões q̃t numero eligentes. Et ex hoc dicit Jo. an. q posset sustineri si in scrutinio q̃libet ex electoribꝫ dicat eligo ꝑ tex. ibi ne vel idem repeti. loquit enim de electõne singulariũ. ergo vt dicatur repetitio oportet dicere vt in scrutinio dixerũt. sed ℣osti. aliter intelligit. Dixit enim q si electio singularis diceretur nominatio et nõ electio sequeretur q idez repeteret. si ℞o dicatur q sit electõ secundũ quem queretur absurdum q tot eẽnt elections ꝛc. qz quem admodũ ꝓmus faceret electionẽ ita ⁊ scdus ꝛc. Et iste in

1

tellectus plus mihi placet. vt dixi in. c. q; ꝑpter. s. e. vñ laudo illam ꝓcticã vt in scrutinio qs dicat eligo sed dz postea subseq̃ cois electio. vt ß et in. di. c. q; ꝑpter. tñ si electores parũ ignari. i. iuris ꝙscij dicerẽt eligo nõ ꝙ hoc puto scrutiniũ viciari ꝙ hoc dictũ Jo. an. qđ est menti tenendum. z q; verba late debent intelligi vt res potius valeat q̃ pereat. vt in. c. abbate. de verbo. signi.

¶ Nota vlteri9 q̃ ex terminis naturalib9 vel dialetic põt inferri ad decisionẽ cause sic hic fecit papa. ꝙ hoc facit gl. nõ. j. di. ꝙsuetudo. q̃ dicit q̃ deficiente lege potest allegari rõ naturalis. z ꝙ hoc facit. l. scire. ĩ. §. suffi. cit. ff. de excu. tu. ad idẽ. c. ij. reqris. in fi. de ap. z mens lr̃e est q̃ sic ex singularib9 ꝓpositõnib9 lz veris non appa ret ꝓpositio vniuersalis nisi exprimat ꝙ signum vniuersale. exemplũ si dico titius currit ꝛc. nõ apparet q̃ enumerando oms homies mũdi currant nisi hoc exprimat ꝙ aliquod signũ vniuersale. z pondera q; text. dicit nõ apparet. nõ em̃ dicit nõ sequit. q; bene sequeret enũerando oms homines mũdi. ita in electõne licz quilibet singulariter dicat eligo talem nisi subsequat electõ cõmunis noĩe capituli nõ apparet electio capitularl z cõmunis. et ideo vt appareat cõis fuit statutũ vt prestitis singulaꝛib9 ꝙsensib9 in scrutinio subsequat cõis electio modo p̃dicto. hoc tñ cõsistit magis in subtilitate q̃ in veritate. vñ Jnno. reddit aliã rõnem dicens hoc fuisse statutũ: q; si sufficerent singulares ꝙsensus quilibz publicato scrutinio ꝓrumperet ad eligendũ vt redderet se gratũ electo z sic sepe ptermitteret collatio z eligere tur malus. ¶ Hosti. tñ reddit aliã ratõnem dicẽs q̃ cum spũssanct9 descendit sup congregatos in vnũ z ꝓmunitas pareat vnitatẽ. singularitas ꝛo diuisionẽ debet eẽ electio potius cõis q̃ singularis cũ debeat fieri inuocata spũssancti gr̃a. vt in. c. sacrosancta. s. e. ¶ Hę ratões sunt oms psuasiue. vñ ꝓma ratõ tex. plus mihi placz. Et scias ꝑm Jnno. z bñ q̃ hec electio cõis nõ requirit: nisi vbi est seruãda forma. c. q; ꝑpter. nã in alijs sufficiunt singulares ꝙsensus ꝙ capitulũ in capitulo p̃stiti qđ nõ. Et idẽ voluit glo. in. d. c. sic̃. j. eo. li. vj. Et nõ ex dicto Jnno. q̃ ad hoc vt valeat actus gerendus nomine capli oportet q̃ explicet collegialr z in ipso collegio. Ad idẽ glo. no. in. l. sicut. ff. qđ cuiusꝫ. vniuer. q̃ sing. dic̃ q̃ licet oms homines huius ciuitatis etiam eleuato vello aliqđ insultũ fecerũt seu rumorẽ nõ ꝑpter ß dici põt q̃ ciuitas hoc fecit ß singuli de ciuitate. Ad ß enim vt tribuatur ciuitati oportet q̃ pr9 in ꝯcilio ltime congregato hoc fuerit obtentũ. qđ no. et facit qđ no. Lal. in. c. cũ omes. de ꝙsti. z Jo. an. in. c. j. de re. ec. non glie. in nouella. licz aliud z male ibi senserit in glo. sua. ¶ Nõ tus tribuit facultatẽ dãdi voceꝫ in. c. lz alr nõ appareat ibi in canonicat9 possessione. q̃ sola possessio canonica de ꝓprietate iuris canonicalis. vnde exñs in possessione canonicatus debet admitti vt ad tractatus capitulares tanq̃ canonicus. nec dz excludi licet ab aliq̃b negetur ius ꝓprietatis. q; nõ dz ex facto pmator9 sua possessione spoliari. facit. c. querelã. s. eo. ti. z. c. ꝙsultatõnibus de iurepa. ¶ Jtez nõ q̃liter ꝑdet possessio canonicat9 ꝑbatur aũt ꝑbando exercitiũ particulariũ actuũ ꝯtentiũ solis canonicl. vt nõnter ß ꝑbat. z ꝯcordat tex. in. c. dilecto. j. de ꝓben. ¶ Jtẽ nõ in ℞. scds. q̃ ꝙsuetudo gnãlis põt allegari ad decisionẽ cause ℞tentis in loco particulari. z ß intelligo q̃n locus particularis nõ habet spãlem ꝙsuetudinẽ nec ius cõe expresse disponit in illo casu. nã de iure cõi nõ est exp̃ssum de q̃ loco debeãt vocari abñtes. vñ in hoc põt recurri ad ꝙsuetudinẽ generalem ꝓincie. vt est bonus tex. hic. ad idem. c. super eo. s. de censi. ¶ Ultimo nõ ibi de ꝙsilio fratꝝ. q̃ papa causas electionũ ꝑlator9 decidit cũ ꝙsilio cardinalium Vñ hodie ex ꝓmuni ꝙsuetudine ꝓuidet de ꝑlatur9 habito ꝓius ꝙsilio cardinaliũ. z facit qđ no. Jo. mo. in. c. super eo. j. de here. li. vj. ¶ In glo. in ℞bo zeli ibi maior pars censet que est iustior. hec glo. videt ꝓtra text. vbi papa nõ solum ad zelũ sed etiã ad numerum habuit respectum. ꝙcurrere. n. debent illa duo copulatiue. s. maiorꝭtas respectu numeri z sanctorꝭtas respectu zeli. qđ tenuit Jo. an. s. eo. ꝙgregato. z sequit in. c. ecclesia. j. eo. z dixi in. c. quia ꝑpter. s. eo. z vide qđ dicã latius in. c. cum eccl̃ia. in glo. in verbo nec singularib9. ibi vel plures vel simul omnes. dic q̃ imo debet ꝓnunciari ꝙ vnũ tm̃ z ꝙ verba singularis numeri siue fuerit ꝓcessuꝫ per viam scrutinij siue ꝙ viam ꝙmissi. vt hodie ꝑbatur in. d. c. sicut. j. eo. li. vj. z in. c. cum ab vno. de re iudi. eo. li. nec ob. l. per fundum. de qua glo. in fi. opponit et non soluit. loquit̃ em̃ in re spectante ad plures sup qua pñt singuli disponere singulariter z diuisim: nec est necesse vt ꝙueniant in vnuꝫ. vt ꝑbatur in. d. l. ꝙ fundũ tex. aũt iste ꝓcedit in ꝙpetentib9 pluribus vt vniuersis seu collegio. tũc. n. non valet dispositio nisi fiat collegialiter. ratio diuersitat̃ est q; si res spectat ad collegiũ nõ põt dici q̃ collegiũ disposuerit nisi fuerit ꝯgregatũ et collegialiter decreuerit cũ collegiũ sit quoddã corp9 fictum repñtatum ꝙ singulos in vnũ ꝯgregatos. ad ß. l. mortuo. ff. de fideiuss. z ꝙ glo. in. di. l. sicut. ff. qđ cuiusꝫ vniuer. z plenius ꝙ bar. in. l. aut facta. ff. de penis. et tenet Jnno. hic z. s. dixi. ¶ Ad vnũ tñ notabile z singulare dictũ aduerte q̃ etiaꝫ in re spectante ad plures vt singulares debent singuli ĩ vnũ ꝙuenire qñ dispositio maioris partis ꝑiudicat minori parti. hãc theoricã notabilem posuit bar. in repeti. l. omnes ꝑpli. ff. de iusti. et iu. ꝙ qua facit tex. in. l. z suũ heredẽ. als incipit maiorẽ. ff. de pactis. z est ß satis rõnabile q; forte minor ps prę sens posset adducere maiorẽ ptem in sua sententiã. z ꝙ hoc dictũ als dixi ꝓtra theoricã doc. in. c. iij. de iurepa. q̃ plures patroni alicui9 ecclesie debent in actu electionis fiende de pñtando ꝙuenire in vnum cũ maior pars ꝑiudicet minori parti. vt in. d. c. iij. z vide qđ ibi dixi. ß quia supra ꝙclusi q̃ per vnum nomine capituli seu maioris partis debet fieri electiõ queritur ꝙ quẽ deputabitur iste. So. dicit hic Jnno. q̃ ex ꝙsensu capituli expꝛsso vel tacito. nam siquis eligeret nomine capituli capitulo pñte z nõ ꝓtradicente videt capl̃m ꝙsentire quia agit̃ hoc casũ de re meritoria z ꝙcupiscibili. vt. s. ecclie ꝓuideatur de pastore. sec9 si ageretur de re onerosa vt est seruitus vel ꝓcuratoris officium. naꝫ tũc tacens habetur ꝙ ꝓtradicente. vt in. l. filiussa. §. initiũ. ff. de ꝓcu. z in. l. qui vas. §. vetare. ff. de furtis cũ si. ¶ Et nõ ꝓpio hanc theoricã Jnno. q; quotidie allegat̃ cum queritur an tacens debeat haberi ꝙ ꝙsentiente vel ꝓtradicente. Sed ego pleni9 expediam hũc articulũ in. c. nõne. de pẽsump. z dic vt ibi. ¶ Nunqd aũt capl̃m possit aliquẽ deputare aliquib9 reluctantib9. Jo. an. q̃ sic q; cũ agitur de re necessaria standũ est iudicio maioris ptis nisi minor ps opponeret aliqđ rõnabile. vt in. c. j. đ his que fi. a ma. par. ca. glo. no. in. c. cuꝫ omnes. de ꝙsti. z facit qđ dixi in. c. scriptũ. s. e. ¶ In glo. in ℞bo nec p̃missi. ibi ß ipse hoc supplet ex officio suo. pondera bñ glo. videt enim sentire vnũ dictũ qđ alibi nõ memini me legisse q̃ si aliquis fuit ꝓtemptus in electõne licet ipse nõ ꝓsequt ꝓtemptũ potest tñ iudex q̃ habet electionẽ ꝙfirmare ex officio suo allegare ꝓtemptum illius z sic electionẽ tanq̃ iniustam retractare. Sed aduerte quia tex. videtur velle q̃ aduersarij referebant de hoc questionez. vt patet in ver. de quibus z sic non videtur q̃ ex officio suo papa hic suppleret. ¶ Preterea dico q̃ nec aduersarij nec iudex ex officio suo possit allegare ꝓtemptum exq̃ ille qui fuit contemptus tacet. q; cũ hoc casu agatur de fauore priuato non autẽ publico non potest iudex supplere ex officio suo. vt nota. in. c. bone. de postu. ꝑlato. z probatur in. l. iiij. in. §. hoc autem iudiciuꝫ. ff. de dam. infec. nota. Jnno. in. c. ad nostram. el. ij. de iureiurand. q̃ autem hoc concernat commodum priuatum z non

publicū ꝓbo ex eo qꝛ ipse ꝓtemptus pōt ratificare electionē vt in.c.q̄ sicut.s.eo.qđ nō posset si versaret ibi vtilitas publica.qꝛ nō pōt q̄s renūciare iuri introducto in fauorem publicum.vt in. c.si diligētem de fo.ꝓpe. ad ħ facit glo.nō.in.c.q̄ sicut pal. que dicit q̄ mortuo canonico ꝓtempto nō pōt amplius allegari ꝓtemptus ēt p successorem in canonicatu. Item quēadmodū cāonicus potest a p̄ncipio nō interesse electioni.vt in.c.qꝛ ꝓpter.z in.c.cū dilectus.s.eo.ita pōt ex postfacto contemptū nō ꝓsequi z sibīpse nō curat nec iudex curare debz.q̄re ergo puto q̄ solus ꝓtēptus pōt allegare contemptū ad effectuz vt retractaret electio.vñ nec iudex nec alij de capīo illo tacente poterūt ꝓtemptum allegare.z videt ħ satis de mēte doc.ħ licz expresse nō tangant Ad istū tex.sentiūt doc.duos intellect⁹.p̄m⁹ q̄ hic aduersarij z papa poterāt hīe respectū ad ꝓtēptuz istoꝝ quia eis ꝓputatis nō habebat electus maiorē ptem capituli. Ex hoc.n.resultabat nullitas electōnis.vt in.ca. eccl'ia.s.e.z hic in p̄ncipio z exq̄ electō ē nulla nō possz ꝓtempt⁹ illam validare ꝓsentiēdo.ar.c.auditis.s.eo.et ħ lec.vī placere Inno.egi. Jo.an.licz hostiē. nolit admittē ꝓtemptos debere ꝓputari in nūero ħ habuerunt oīm bonū sensum.nam dictū Hosti.dz intelligi q̄ cōtempti debēt ꝓputari in nūero.s.ad augēdum nūerum eligentiū si postea ꝓsentiāt qꝛ ꝓsensus dz p̄stari i scrutinio z ex illis dz resultare electō.vt in.c.qꝛ ꝓpter.z dicam p⁹ glo.j.e.eccl'ia.ħ dictū Inn.z sequacū p̄cedit q̄ quo ad hoc vt ꝓsideret an habuerit elect⁹ maiorē ptez totius capl'i debent ꝓtempti ꝓputari in nūero eoruz q̄ faciunt capl'm nō aūt in numero illoꝝ q̄ ꝓsenserūt i electum.z tene ꝓpetuo hoc dictū menti :qꝛ seruiet tibi nō solū in actu electōnis ħ in oīb actib collegialiter explicandis vt nō valeat quicq̄d faciet maior pars p̄sentium si illa pars nō fuit maior pars habito respectu ad illos qui debebant vocari. Pone exemplū in vniuersitate sunt.xij.xx.se ꝓgregāt contēpto.xij.nō valebit q̄cq̄d fiet p sex.qꝛ ꝓputato abnte nō repit dispositō fctā a maiori pte totius capl'i.z p hoc facit qđ no.glo.i cle. quod circa.j.eo.ti. Sed intellectus q̄ ibi papa habuit respectū hic ad contemptū illoꝝ qꝛ nō interuenit plena collatio numeri ad numerū.nō.n.fuit plene discussum vtrum ille canonicus q̄ fuit admissus cū ptestatōne deberet pstare suffragū nec vtrū abns deberet in numero computari.defect⁹ aūt collationis viciat electionem ipso facto qꝛ ē vnū de substantialib forme.vt in.c.cumana.s.e.z forma fuit introducta in fauorē publicum vñ papa nō ꝓpter ius priuatū ꝓtemptoꝝ ħ ꝓpter transgressionē iuris publici fecit mentiōez de istis duob canonicis ꝓtemptis z hūc intellectuz sensit hic hostien.z vterq̄ mihi placz. ¶ In glo.in ꝛbo possessionem.ibi etiā si ius in veritate nō bret nō banc glo.z eā intellige vt no. Inno.in.c.in lr̄is.qđ resti.spo.z dixi in.c.cumana. s.e. Et in fi.glo. Inn.dat aliā solutionez ad.c.cumana. dicens q̄ ibi fuit facta ptestatio q̄ vox illoꝝ clericoruū nō deberet valere nisi de iure deberēt interesse iō possessoribꝫ nō p̄fuit exq̄ nō pbarūt se hīe ius p̄rietat eligēdi. hic aūt fuit facta ptestatio q̄ vox istius nō deberet valē si de iure valē nō deberet.ħ exq̄ erat in possessione debebat de iure valē p id qđ.s.dixit glo.ħ sol.nō placz Jo.an.qꝛ etiā exns in possessione canonicatus dz qđ iure interesse.z tñ illa ptestatio nocet ei q̄ nō hz nisi possessionez tm̄.vt in.d.c.cumana. Jo.an.dat aliam solutionem dicens q̄ ibi clerici ꝓsenserūt ptestatōni iō sibi p̄iudicauerūt respectu possessiōis hic aūt iste canonicus non consensit z nota istaz sol'.z vide qđ latius dixi in.d.c.cumana.

damnat ꝛriam ꝓsuetudinez.sed̄a ibi q̄ si.tercia ibi non obstante. ¶ Nō ibi edicto ꝑpetuo.q̄ edictū q̄nq̄ ꝓnic̄ p statuto q̄nq̄ ꝛo p citatōne.vt i.c.de illicita.xxiij.q.iij.z i.l.edictū.z i.l.ad emptoruū.ff.de iudi.reperit etiā indictū.z dī indictū collecta q̄ solet imponi per p̄ncipē vel coītatez.vt.C.de indict(in rubro z nigro sup perindictū ꝛo ē collata extraordinaria. de q̄ dicenduz vt in.l.vnica.C.de supindic. ¶ Nō sed̄o q̄ canonici nō p̄nt cōicare ius eligēdi laicis.p ħ.c.ij.j.de iudi.z quod ibi no.imo nec eps posset.vt no.glo.in.c.nobis.j.de iurepa.nec aliquis alius citra papam pōt laico ꝓmittere causas spūales z dare etiam ptātem excoīcandi.vt not. glo.in.§.ver.xxxij.di.z p ħ soluit contrariū qđ forma ri posset de.c.hadrianus.z.c.in synodo.lxij.di.vbi papa cum ꝓcilio dedit ptātem imp̄atori eligendi pontifices qđ tū priuilegiū postea fuit reuocatū.vt in.§.verū. e.di. ¶ An aūt ex hac ꝓcessione imp̄atoꝝ seu alius laicus trāsferat ius spūale ex sua electōne.vide p Inno.in c.q̄ sicut in fi.p̄me colū.s.eo. ¶ Nō tercio q̄ admissio laicoꝝ in electōne plati reddit electionē ipo facto nullam. vt hic est casus nō.z menti tenendus. qđ intellige q̄n admittunt ad coeligendū.secus si admitteret ꝓpter aliquam vtilitatem eccl'ie ꝑm Compo.vtputa admittitur tabellio ad scribendum electionis p̄cessum. Et no.hoc dictū de q̄ vide qđ plenius dixi in.c.qꝛ ꝓpter. s.e.vel vocant laici vt defendant clericos electores contra scismaticos vel alios iniuste impedientes ipsos canonicos.lxiij.di.in p̄ncipio. Si aūt admittant ad coeligendum excoīcati nunq̄d electio sit nulla.dic vt in.ca. fi.de p̄cu.z no.s.e.illa. Quid aūt in alijs inhabilib nūd.c.fi.z vide qđ no. Jo.an.in regula qđ alicui in mercu. ¶ Nota ex fi.litere q̄ etiam ꝓsuetudo nō pōt reddere laicos capaces iuris spūalis.z dic hoc p̄cedere etiam si esset tanti tempis de cui⁹ initio nō extaret memoria.vt no. Jo.an.in.c.ij.de preben.li.vj.dixi plene in.c. causam.de p̄scrip. ¶ Ultimo no.q̄ prava ꝓsuetudo amittit nomen ꝓsuetudinis z appellat corruptela.corrumpit.n.mores sub velamine ꝓsuetudinis.naz assumitur ab impijs vt p̄iuilegium.viij.di.mala.z.iij.di.de niq̄.z p hoc facit quia consuetudo vera est quoddam ius moribus introductum.vt.j.dist.consuetudo.sed ex p̄auis actibus nō inducitur ius cum ius debeat esse honestum ℣.vt in.c.erit aūt.lex.iiij.di. Quandoq̄ tam imp̄opīe etiā in malis inducit ꝓsuetudo nō aūt q̄ debeat trahi ad ꝓnam sed ex repetitis actibus videt homo assuefactus ad malum z deduxisse malum in cōsuetudinem.vt in.c.ita nos.xxv.q.ij.z in.l.iij.C.de epi.audi. An aūt electio indistincte sit nulla si laici intersint electōni vide qđ dixi post Inno.in.c.cumana.s.e.naz si laici p violentiam se ingerunt que caderet in ꝓstantē virū electio nō redditur nulla.valet.n.q̄tenus fit a clericis z est vtile tūc vt p clericos fiat ptestatio vt ibi dixi.nā electio redditur nulla ex admissione laicoruū in odium admittentiū.nam alꝛs de iure electio nō dz valē qꝛ fit noine vniuersitatis.vniuersitas autem residet penes habiles.vt in.c.ꝓgregato.s.e.z in.c.fi.de p̄cu.vbi valz electio habiliū si excoīcati fuerūt admissi ignoraīter ħ odium cessat qñ p violentiā se ingerūt z hec no. ¶ In glo. j.in fi.de hoc an z qñ vtile viciet p inutile dic vt no.gl. in regla vtile li.vj. Et ad māz nr̄az vide qđ dixi ī .d.c. fi.de p̄cura.z in.c.cū sup abbatia.de offi.delega. ¶ In glo.fi.ibi nulla tempis longinq̄tate defendit. nō bn ħ dictū glo.q̄ ꝓsuetudo ꝓtra ecclesiasticam libertatē est imp̄escriptibilis.z facit ista glo.q̄ ꝓsuetudo non possit introduci vt clerici soluant collectam etiā de bonis p̄monialibus.qꝛ ħ est ꝛ ecclesiasticam libertatem. vt in.c.non minus.z.c.aduersus.de immu.eccl. Et an laici imponentes collectas sint excoīcati dic vt le.z no.in c.nō min⁹.z vide qđ ibi plene dico qđ tetigi ī.c.fi.qđ vi.

Massana. Nō valet electio pōtificis per laicos z canonicos facta etiaz si hoc bēat ꝓsuetudo et quotidie solet allegari z tria facit.p̄imo ꝓhibet.sc̄o decretum ponit. tercio

ẋbo.cle.vbi est tex.apert⁹ q etiã de pñmonialiby nõ te nent clerici soluere gabellas forti⁹ nec collectã. dic etiam q ẽt ista ꝓsuetudo non valebat :quia non poterat reddere laicos capaces iuris spiritualis. vt in.d.c.causam. de prescrip.

Ecclesia vñra. Non sufficit ad confirmationẽ electõnis q sit facta a maiori parte capituli nisi etiã illa ps sit sanior. vel ad idez sic. Non sufficit ad validitatẽ electõnis q sit a maiori parte capituli sed req̃ritur q illa sit sanior. ⁊ est casus notabilis ⁊ semper mẽti tenendus. Diuidit. nã ꝑ poit duplex electio. scõo allegatõ ꝑ vno electoꝛ ibi tãdẽ. tercio ꝑ alio ibi ps ẋbo. quarto diffinitõ ibi nos. ¶ No. ꝓmo q capitulũ põt etiã vno absẽte pfigẽ diẽ electõi celebrãde restrigẽdo terminũ iuris. nam de iure collegiũ hz tres menses ad eligẽdum vt in.c.ne ꝑ defectu. s. e. caplm autez põt restrigẽ hũc terminũ ⁊ aliũ breuiorẽ statuẽ vt hic .an autem hẽ possit facere inuita minori parte vide qđ dixi post docto. un.c.cum nobis. s.e. ¶ Scõo nõ ibi pbiterꝛ cardinalem canonicũ vestruz. q pbyter cardinalis potest esse canonicus ecclie cathedralis. ⁊ in hoc tene menti istum ter. qꝛ nescio alibi. ⁊ dixit hic Jo. an. q loquit tex. ẽm ꝓsuetudinẽ pbyteroꝛ ⁊ diaconoꝛ cardinaliũ qui retinent priora beneficia. facit qđ in simili nõ. in.c. iurat⁹. xciij. dis. q̃si sentiat q de nouo nõ possit acq̃rere canonicatũ aperte tñ hoc nõ dicit. Jn hoc tñ dicerem sic q aut ꝓmotus in cardinalem habebat pri⁹ bñficiũ curatuz vl aliã dignitatẽ inferiorẽ seu officiũ ⁊ vacat ipso facto q assumitur in cadinalẽ ꝑ. c. de multa. j. de pbẽd. naz cardinalatus ẽ dignitas seu officiũ maximũ. g̃ per adeptionẽ ipius debẽt vacare bñficia curata ꝓpta vl dignitates seu ꝓsonatus inferiores. Ad idez qđ babetur in extrauaganti execrabilis in. §. qꝛ ẋbo. aut habebat bñficia minora. vtputa canonicatũ ⁊ illa nõ vacant ꝑ adeptionẽ cardinalatus etiã si exigerẽt residentiã iuxta ea q̃ dixi in.c.fi. de cle.nõ resi. ⁊ i. di.c. de mlta. ⁊ hẽ intelligo de pbytero vl diacono cardinali. nã episcopus cardinalis ratõne epatus ꝓdit ipso facto omia ꝓnoza beneficia sicut statuit in simplici epo. vt in.c.cũ in cunctis. in. §. cum ẋbo. s.e. aut querit nunquid promotus in cardinalem possit de nouo acq̃rere bñficia ĩ titulũ. ⁊ puto q nõ si sunt curata. ar. in.d.c. de multa. ⁊ in.c.qꝛ nõnulli. ⁊ in.c. relatũ. ⁊.c. ad hec. de cle.non resi. Idem si essent minoza bñficia exigerẽt tñ residẽtiã. qa nõ debent ꝓferri bñficia ei q̃ residere nõ põt. vt in iuribus ꝓme allegatis. hẽ bñficia minoza residentiã nõ requirentia poterit pbyter vel diaconus cardinalis acquirere mero iure inspecta generali cõsuetudine. de q̃ in.d.c.dudum. ij. s.e. qꝛ nil repugnat sicut habens dignitatem inferiorem poterit acq̃rere talia bñficia minoza. vt no. in.c. j. de ꝓsue. li. vj. et in.c. gratia. de rescri. e. li. ⁊.c. officij. j. de testa. vbi glo. hẽ epus cardinalis acq̃rere nõ põt sicut nec alius simplex epus. nam si ꝓdit prinoza bñficia. vt in.di .c.cum in cũctis. fortius nõ põt de nouo acquirere: qꝛ turpius eijcit q̃ nõ admittitur bonisi acq̃sitõ admittat ex causa ratõnabili iuxta ea q̃ dixi post docto. in.c.cum nostris. j. de ꝓcess. pben. vbi bo. tex. facit quod legit ⁊ nõ.c.cũ in eccl'ia. de pbẽ. li. vj. ⁊ hẽ notabis. ¶ Nota tercio q maioꝛ pars numero ꝑsumitur sanioꝛ. ꝑsumitur.n. in dubio ꝓ numero. ar.c. prudentiam. j. de offi. deleg. ⁊ in.c. quib. xx. dis. ⁊ concoꝛ.c. dudum. el. j. s.eo. hec tñ ꝑsumptio admittit ꝓbationẽ ẽtrariuꝫ vt hic ꝓbatur. ¶ Nota quarto ibi ad ecclesiaz supradictã. q scientia requiritur in prelato ẽm qualitatem ecclesie. nõ ergo in omnib ecclesijs requiritur vniformis scientia. nam si populus vni subiect⁹ est maximus requiritur maioꝛ scientia vel si ibi sunt hereticj. facit. c. in causis. s.eo. ⁊ qđ ibi no. et tene menti ista duo iura ad hoc. ¶ Nota q̃nto ibi habito respectu ad ꝓsonam electi ẽc. q zelus melioꝛ ꝓsumitur habito respectu ad idoneitatez electi. eligentes. n. ꝓsumuntur melioꝛi zelo ducti. ¶ Nota sexto q nõ omia ꝓtenta in c. quia ꝓpter. sunt de forma substãtiali electionis. nam quedam sunt ibi de iusticia. quedam de forma substantiali. vnde q fiat electio vocatis oĩb vocandis est de iusticia nõ aũt de forma susbali. ⁊ q̃ sunt de forma substantiali ibi dixi. Et ex hẽ ⁊ ex tex. singl'r nõ q clausula in fine posita nõ semp ꝓcernit oĩa ꝓcedentia. nam in c. qꝛ ꝓpter. in fi. ponit illa clausula vicz electio aliter facta nõ teneat ⁊ tñ nõ cõcernit omnia ꝓcedentia. vt est hic tex. nõ. quia si ꝓcerneret omnia sequeret multoruz iuriũ coꝛrectio. Et ex hẽ nota singl'ariter q clausula in fine posita nõ debet referri ad omnia ꝓcedentia q̃n ex tali relatione sequeretur absurdum vel aliud inconueniens seu iuriũ coꝛrectio. debz. n. esse vniformis rõ oĩb ꝓcedentib ad hoc vt clausula sequens referat' ad omnia. secus si põt reddi diuersitatis rõ inter ꝓcedentia. Ad hoc vide qđ no. bar. in.l. pretoꝛ. la. ij. ff. vi bo. rap. ⁊ in.l. talis scriptura. ff. de leg. j. et qđ plene dixi in.c. ij. requiris. de appel. ⁊ tene in hoc semp menti tex. istũ: qꝛ nescio sibi similem in toto coꝛpe iuris canonici. Jtẽ ex hoc ⁊ ex tex. nõ q ꝓ euitanda iuriũ coꝛrectõne debz fieri stricta interꝓretatio. ꝓ hoc qđ nõ. in.c. cũ expediat j. eo. li. vj. ⁊ vide bar. in extrauag. ad reprimendũ in ẋbo nõ obstãtiby ꝓuilegijs. vbi ponit q̃dã ẋba pulchra in materia ꝓ euitãda iuriũ coꝛrectõne. ¶ Nõ ibi ercogitatum est multis vigilijs. q snia exigit vigilias repellit aũt somnolẽtos. Hinc tulli⁹ in ꝓlogo rhetoꝛice. statui q̃dez sp neminẽ sapientie ⁊ eloq̃ntie laudẽ sine maximo sudoꝛe ac laboꝛe ꝓsequi posse. ¶ Nõ in ẋbo nos igit'. q nõ solũ in electõne hẽ etiaz in alijs dispositõnibz fiendis ꝓ capitulum non sufficit maioꝛ pars nisi illa sit sanioꝛ requiruntꝫ ergo ista duo copulatiue. non g̃ sufficit maioritas numeri sine sanioritate. vt est hic tertus nota. quẽ ad hoc semp tene menti. nunq̃d aũt sufficiat sanioritas sine maioritate respectu numeri. sunt opi. ⁊ dic vt lati⁹ dicã cũ glo. fi. An aũt p̃dicta habeant locum in vniuersitate seculari vt maioꝛ ps nõ ꝓsistat in solo nũero hẽ in dignitate ⁊ auctẽ ⁊ merito ꝓsonaz. dic q sic. nõ. bar. post glo. in.l. pomponi⁹. als incipit si vni ff. de re iudi. qđ tene mẽti. ⁊ addit ibi nõbile ẋbũ dicẽs p̃dicta ꝓcedere in bis q̃ fiũt ꝑ plẽs vt collegiũ. si aũt ꝑ plures tanq̃ singulares tũc ꝓsideratur numerus. arg. in.l. si duo ex trib. et in.l. inter pares. ff. de re iudi. facit qđ no. ꝑ glo. in.c. fi. de re iudi. ⁊ qđ no. Hosti. in.c. cuz in veteri. s.e. ⁊ qđ ibi dixi. ⁊ in.c. cũ dilecti. e. ti. Et ex p̃dict' infert' ad vnũ ad qđ coĩter nõ aduertit q ĩ disponẽdis ꝑ vniuersitatẽ seu caplm nõ debẽt dari voces ꝑ lupinos qꝛ tũc nõ põt apparere q̃ pars sit sanioꝛ: hẽ solũ que maioꝛ respectu numeri ⁊ tñ maioritas sine sanioritate nihil valet vt hic ⁊ in iuribz supza alle. ⁊ vt inquit plinius in quadã epla nõ debẽt solũ nũerari ꝓsone sed ponderari snie. nil. n. ẽpta ineq̃le q̃ vbi impar est prudentia sit par ius. q̃si dicat sic ⁊ hoies differũt in prudentia. qꝛ vt dicit Cicero. multi hoies ⁊ pauci homies multi nomine ⁊ pauci re. ⁊ facit. xl. di. multi. ita debz eẽ dria in auctoꝛitate vocũ vt magis põderet vox prudẽtis q̃ insipientis seu pax sapientis. ⁊ hẽ diligẽter no. ¶ Jn glo. j. ibi vel dic. hec pticula vsq ad finez fuit addita a tpe Jnno. ⁊ ꝓsimilẽ additõnez fecit in glo. seq. ⁊ ex his duabz glo. no. q licet canonic⁹ vocatus noluerit interesse pfixioni termini nõ ꝓpter hoc vr renũciare iuri eligendi cũ ista sint diuersa. vñ terminus pfixus in caplo dz sibi renũciari ⁊ req̃ri vt ꝓpareat in termio ad' eligẽdum ꝓxiã tñ opi. vt nõ sit amplius requirend⁹ tenuer't Vin. ⁊ phi. ꝑ ea q̃ dicunt in istis duabus glo. in ꝓncip. hẽ Jnn. Jo. an. ⁊ coĩter alij seq̃ntes tenẽt ꝓxẽ ptẽ. ꝓ q̃ optie fac̃ qđ no. gl. i.c. cũ q. d' w. ⁊ ꝓtu. li. vj. q̃ ꝓcludit

q̄ lz q̄s fuit ꝓtumax in vno articlo cause nihilomin⁹ de
bz citari ad ea q̄ postea occurzūt exq̄ citatio fuit spāl
ad certū actū. z facit qđ no. Jnno. in c. ꝓsuluit. de offi.
dele. Et vide qđ dixi in c. fi. de dila. bāc tñ ꝓclusionez
glo. limitant h̄ Jnno. Jo. an. z coīter alij. Ex q̄z victis
sic distingue cū querit an non ꝓparens in termino ele-
ctionis celebrāde p̄fixo debeat vocari. q̄ aut abñs int̄
fuit p̄fixioni termini z nō bz amplius vocari. Impute-
tur. n. sibi si nō ꝓparet. nā v̄ nolle interesse. ad h̄. c. cū
dilecti. z. c. cum inter vniuersas. z in. c. in causis. §. eod.
aut nō interfuit p̄fixioni termini. z tūc aut fuit vocat⁹
ad terminū p̄figendū aut nō. primo casu aut sciuit p̄fi-
xionē termini z nō bz amplius vocari. q̄ exq̄ est certus
nō bz ampli⁹ certiozari. vt in regla eū q̄ cert⁹ de re. iur.
li. vj. z in. l. j. ff. de act. emp. aut igrauit p̄fixionē termini
z sic incidit ignozantiā ex sua malicia. puta q̄ absenta-
uit se vt nō ꝓueniret ad noticiā suā z nō bz ampli⁹ req̄
ri q̄ haberi bz pro citato. vt in. c. qm̄. §. porro. j. vt lit.
nō ꝓtes. z facit qđ no. Jnno. in. c. ad petitōez. de accu.
sec⁹ si ex alia malicia occultauit se. nā exq̄ nō fecit cā ele
ctōis debz req̄ri ar. in. l. fulcinius. in. §. quid sit latitare.
ff. ex qui. cau. in pos. ea. ¶ Scdo casu p̄ncipali q̄n non
fuit vocat⁹ ad terminū p̄figendū dicūt coīter q̄ voca-
ri bz ad electōez q̄tumcūq̄z sciuerit prefixionē termini
p hoc facit h̄m do. an. q̄ ista intimatio fit nō solum ad
hñdam noticiā sed requirit a iure p iusticia. alleg. c. q̄z
ꝓpter. §. e. qđ. c. nihil ad hoc facit. Et credo q̄ hāc rati
onem posuit do. an. vt tolleret motiuum q̄rum qđ foz
mari potuisset de cōi theozica Bar. in. l. emptor. C. de
euic. z in. l. denūciasse. ff. de adul. z alioz doc. in. c. fi. j. de
emp. z ven. uam coīter dī q̄ vbi nunciatio requirit⁹ so-
lum ad scientiā facti hñdam nō est opus q̄ scienti fiat
nunciatio: sed bz locū illa regula euz qui certus est. sed
vbi intimatō req̄rit ad aliū effectū q̄z simplicis scientie
tūc bz fieri etiā scienti. exemplū in ea intimatōne q̄ de-
bet fieri venditoi vt veniat ad defendendū emptozem
in lite sibi mota sup re empta. naz illa requirit vt nō so
lum venditoz sciat litē motā § vt veniat ad defendēdū
ipm emptozem. z ideo etiā venditoi sciēti bz fieri inti-
matio ad § vt ꝓpetat regressus de euictōne q̄ emptoz
§ ego nō video q̄n p opi. do. an. violet § theozica. naz
intimatio termini fit canonic⁹ absentib⁹ solū vt habeāt
noticiam termini. c. q̄z ꝓpter. qđ ipse allegat potius p
bat ꝓtrarium cū ibi dicat q̄ electio bz fieri p̄ntib⁹ om
nib⁹ q̄ volūt interesse. § exq̄ iste sciuit terminū z nō com
paruit in eo v̄ nolle interesse electōni z videt in § iuri
suo renunciare qđ pōt vt ibi no. Fateoz tñ q̄ ante ele-
ctionē potuisset iste instare apud superiozē vt prefixio
termini facta eo nō vocato retractaret. ar. in. c. q̄ sicut
§. e. z in. l. itez si vn⁹. in fi. ff. de arbi. z in. c. ij. e. ti. li. vj. et
sic istud vltimū dictū doc. mihi nō placet. ¶ Jn glo. in
ꝟbo sufficient⁹ in fi. Et rñde ad hāc so. put rñdet i p-
cedenti glo. vicz q̄ isti defectus scīe z etat⁹ obiecti con
tra illū canonicū electū nō fuert ꝓbati vt clare colligit
ex fi. c. vbi papa dicit se cassasse illā electōez nō vicio p-
sone. ¶ Jn glo. in verbo adijcere ibi non credo q̄ vox
sit ꝓputanda. Nō glo. vult. n. q̄ ꝓtemptus in electiōe
ꝓsentiēdo postmodū nō auget ꝓpter hoc numerū eli-
gentiū. z clari⁹ § tenet gl. seqns quā signabis z tenebis
menti q̄z quotidie allegat. Bof. tñ tenuit ꝯrū p regu-
lam ratihabitio. de re. iur. li. vj. q̄si dicat q̄ iste ꝓsensus
nūc p̄stit⁹ trabit retro z pinde bī bz ac si p̄stit⁹ fuisset
in scrutinio. sed Jnno. Jo. an. z coīter alij sequentes se
quunt opi. glo. nā h̄m opi. ꝯriam posset electio dependere
ex ꝓsensibus post scrutiniū p̄stitis. cui⁹ ꝯrū innu-
it tex. in. c. q̄z ppter. §. eo. vbi dī q̄ publicato scrutinio
is bz eligi in quē ꝓsenserūt oēs vel maioz z sanioz ps
oportet g̃ ad validitatē electōis q̄ electus hūerit i scru
tinio maiorē z sanioꝛē ptem. vñ si nō habuit tūc maio-
rem ꝓtem electio fuit ipso iure nulla. vt in. c. ecclesia. §.
eo. z exquo est nulla nō pōt validari ex ꝓsensib⁹ postea
p̄stitis. vt in. c. audit⁹. z qđ ibi dixi. §. eo. Nec ob. moti-
uum Bof. quia capl'm nō eligit nomine istius ꝓtempti
ergo nō hz locum ratihabitio. vt in regula ratuz q̄s. de
re. iur. in. vj. p̄terea esto q̄ eligissent etiaz noīe ꝓtempti
nō tamen videt q̄ h̄ casu hēat locuz ratihabitio. quia
obstante publicatōne scrutiniꝯ nō pōt fieri retroactus
ad hoc qđ no. bar. in. l. si is. qui p emptoꝛe. ff. de vsuca.
Ad quid g̃ valet ꝓsensus istius ꝓtempti superueniens
dic q̄ quo ad h̄ vt electio alis valida n̄ casset. naz debe
ret cassari eo ꝓsequente ꝓtemptū. vt in. c. q̄ sicut. §. eo.
Sed circa hoc cadit h̄ alia notabilis qō. pone q̄ ex eo-
dem scrutinio facte sunt due electōnes in discoꝛdia vt
ꝓtingit h̄ dubitat nunq̄d ꝓtemptus possit vnā electio
nem approbare z alteram impugnare rōne ꝓtemptus.
glo. hic in ꝟbo z quia ꝓsensit. tacite sensit istaz qōnem
et tenet q̄ nō. q̄z exq̄ ꝓsensit vni electōni nō pōt aliam
approbare. z hāc opi. tenuit Boatinus. sed Jo. an. hic
refert ꝯrū fuisse bononie disputādo determinatū per
quēdā dñm stephanū. z adducebat multas auctes di-
uine scripture ex identitate rōnis. z p̄sertim allegabat
exemplū de iacob z esau q̄ cū essent duo fratres gemi-
ni vn⁹ scilicz iacob fuit gratus alter nō. z hāc opi. seq̄
tur h̄ do. an. dicens q̄ cum iste fuerit ꝓtemptus a toto
capl'o z a singularib⁹ de capl'o pōt remittere iniuriā re
spectu aliquoꝝ qui fecerūt vnā electionē z respectu ali
oꝝ ꝓsequi ꝓtemptū. sed do. meus do. Lar. dicit pos
se sustineri ꝓtrariā opi. q̄z exquo iste electōnes ꝓcesse-
runt ex eodem scrutinio in q̄ iste fuit ꝓtemptus nō po-
test eundē scrutinium p pte approbare z p pte impu-
gnare. ar. in. c. cum olim. j. de censi. z pfecto h̄ fuit bōa
ꝓsideratio. Alia opi. q̄q̄z defendēdo posset dici q̄ iste
fuit ꝓtemptus nō solum in scrutinio sed in electōne. et
scrutiniū z electio sunt partes separate vt dicam in. c.
sequi. vnde neutra pars debebat ꝓcedere ad electōez
eo nō vocato. ergo habet ius ꝓsequēdi ꝯ vtranq̄z ele-
ctionem que cum sint diuerse pōt vna approbari z alia
impugnari. Ad hoc adduco bo. tex. in ar. in. c. vt q̄s du
as. j. e. vbi electus ex duab⁹ electōnib⁹ tenet vnam ap-
pbare. Et p hac opi. facit ēt ista litera. naz si ps q̄ eli-
git illū canonicum remensem ppendisset q̄ ille cōtem-
ptus nō potuisset alterā impugnare nō allegasset ꝓtē-
ptum ꝯ illā electionē. Item facit allegatio in ꝟ. deniq̄z
h̄m vnū intellectū. ¶ Jn glo. in verbo deniq̄z. aduerte
glo. ista vult q̄ in ꝟbo deniq̄z. ponit allegatio p ma-
gistro. b. cardinali. z facit hec allegatō h̄ mō. q̄z canoni
cus electus dicebat electionē cardinalis esse nullā ppt
ꝓtemptū istius canonici. z allegabat. c. q̄z ppt. §. e. nec
ob. h̄m tñ q̄ etiā in sua electōne fuit ꝓtempt⁹. q̄z illud
viciū erat purgatū rōne ꝓsensus postea p̄stiti. sed ele-
ctionez cardinalis non approbauit. sed p isto magro. b.
cardinali rñdet vt bī in ꝟ. deniq̄z. z in ꝟ. p̄cedenti.
delicet q̄ iste nō fuerat ꝓtempt⁹ § potius ipse ꝓtēpse-
rat capl'm cū primo vocatus noluisset accedere. Item
p̄suposito q̄ fuisset ꝓtempt⁹ tñ sola rō ꝓtempt⁹ ñ red
dit electōez nullā p ea q̄ h̄ntur in ꝟ. deniq̄z. z iste intel-
lectus ē sat⁷ bonus in se. Alij ꝟo dicūt q̄ ibi ponit alle-
gatio p illo canonico remensi dicentes q̄ cardinalis ñ
curabat q̄ sua electio ꝓfirmaret sed vtraq̄z pnuncia-
retur nulla dicendo q̄ exq̄ altera pars fatebat canoni
cum illum fuisse ꝓtemptū erat vtraq̄z electio nulla. da
c. q̄z ppt. dicit electōez nō valere ꝯ formā illius. c. atte
tatam. § p illo canonico allegabat q̄ cā ꝓtempt⁹ non
reddit electionē nullā sed dat cām cassandi ꝓtēpto p-
sequente ꝓtemptū. sed cū ille canonicus ꝓsensisset ele-
ctōni illius remensis nō debebat sua electio ppter § re-
tractari. z iste intellectus etiā ē in se bon⁹. Alij etiā di-
cunt q̄ illa sunt ꝟba pape z sic q̄ ponūt ius qđ sat⁷ pt
sustineri. tñ hosti. dicit q̄ ex ꝟ. nosigit. q̄ postea seq̄
tur apparet q̄ illa nō sunt ꝟba pape § alterius partiuz

quilibet tñ intellectus est in se vr̃. ¶ Jn glo. fi. nõ bñ istã glo. ꝛ dic latius q̃ ad p̃mã partẽ ꝙ ad validitatem electionis ꝛ alioꝝ gerendoꝝ per collegiũ debet considerari nõ solũ maior pars respectu numeri ꝫ etiã saniori tas. qz debz electio fieri ꝛ alia disponẽda p̃ collegiũ a maiori ꝛ saniori parte vt ꝫ in fi. dicit ꝛ in. c. j. de his q̃ fi. a ma. par. ca. Sanioritas aũt ꝓsistit i auctoritate in zelo ꝛ merito. auctoritas. n. considerat in dignitatibus eligentiũ ꝛ in ꝓuectiori etate ꝛ in antiq̃ori istitutiõe ꝛ in maioribus ordinibus. vt ꝓbat hic iuncto. c. dudum el. j. ꝛ in. c. i genesi. s̃. e. p̃cellẽtes aut in p̃dictis habent voces ponderosas. zelus ꝝo ꝓsistit i alio q̃. s. intentiõe elegerũt an ꝓpter ꝓsanguinitatẽ ꝛ amicitiã aut ex corruptela seu precibus vel ex merito vite ipsius electi. vt ꝓbat ꝫ in tex. in ꝝbo habito presertiz. ꝛ cum zelus ꝓsistit in animo oportet ꝓbari p̃ ꝓiecturas qz animus aliter ꝓbari non põt. vt in. c. ij. de renũ. li. vj. ꝛ in. l. dolũ C. de dolo cũ si. dixit tñ Jnn. in. c. dudum ꝑal. ꝙ nõ est multũ curandũ an meliori zelo aliq̃ elegerint dũmõ nõ fuerint ducti malo zelo. dicit eciã ꝙ sanioritas ista non solum ꝓsistit in zelo ꝫ etiã in facto ꝛ operatione. nã ps que eligit meliorẽ videt̃ sanior ex ipsa opatione. meritum ꝝo ꝓprie ꝓcernit ipsos electos ꝛ ꝓsistit i moribꝫ ꝛ vita ꝛ aliꝭ que habent̃ in. c. cũ in cũctis. s̃. eo. põt etiã ꝓcernẽ ipsos eligentes vt honestiores dicant̃ maioris meriti. ꝛ sic eorũ voces ex hoc reddãtur pĩguiores. ꝛ de istis vide pleni⁹ per Jnn. in. d. c. dudum. vbi inter ceteꝛa dicit ꝙ non potest de istis dari certa doctrina an ꝛ qñ prevaleãt vel alterũ eoꝝ. ꝫ hoc est relinquẽdũ iudicantis arbitrio. p̃nt enim aliqua tractari ad iudicis animum informandum q̃ ꝝba nõ. ¶ Sed nũc subsequẽt quer̃it q̃d si numerus est ꝙ vna parte auctoritas ꝝo ꝛ meritũ ꝙ alia parte vterꝫ tñ electus est idoneus. dicit ista glo. i ſcda parte ꝙ auctoritas et meritũ p̃ferũt̃ numero. ꝛ sic ꝓcludit ꝙ pars sanior ꝫ mĩor numero habz prevalere. ꝛ ad hoc adducit istũ tex. q̃si sentiat ꝙ electõ cardinalis que fuit hic facta a saniori parte ꝛ minori respectu numeri fuerit hic ꝓfirmata cũ solũ fiat hic mentio ꝺ cassatione alterius electõis q̃ fuit facta a maiori p̃te. sufficit ergo sola sanioritas ad validitatẽ actuũ ꝼm glo. ꝛ hãc p̃tem firmat hic Cõpo. dicẽs ꝙ papa sibi respondit ꝙ electio cardinalis fuisset ꝓfirmata si voluisset ꝓpter ep̃atum dimittere cardinalatũ. ꝛ credo ꝙ allegat papã. s. Jnno. ꝓmentatorẽ q̃ tenuit istã opi. in. c. scriptũ. s. e. ꝛ sensit in. c. qz ꝓpter. exponendo illã copulatiuã ꝛ p̃. i. dum tex. dicit ibi ꝙ electio ꝺz fieri de eo i quem ꝓsenserit maior ꝛ sanior ps. ꝛ sic ꝓsensus. i. sanior pars ꝛ posset ad ꝫ allegari gl. i. l. vbi absunt. ff. de tu. ꝛ cu. da. ab his. ꝛ in. d. l. põpo. ff. de re iudi. alꝭ incipit si vni. ꝛ qõ ibi no. bar. vbi no. ꝙ maioritas ꝓsistit in nũero vel dignitate. ꝫ Pe. ꝛ Ab. Jo. an. Egi. ꝛ Hostien. tenent hic ꝓtrariam opi. dicentes ꝙ cũ ista duo requirãtur copulatiue nõ sufficit alterũ. nam tota copulatiua redditur falsa ex falsitate vni⁹ partis. vt no. in. c. j. ꝛ in c. inter ceteras. de rescrip. Et ideo ꝓcludit hosti. ꝙ si ex eodem scrutinio fierent due electões. vna a maiori p̃te respectu numeri alia a saniori ꝙ neutra electio ꝓfirmabitur ꝓrima nõ qz nõ est facta a saniori pte vt hic. nec ſcda quia non est facta a maiori parte. ad hoc. c. ecclesia. ꝛ. c. in genesi. s̃. eo. ꝛ cum hac opi. transeũt ꝫ cõmuniter moderniores ꝛ hanc opi. fui secutus quia cuz nullibi cauetur ꝓtrarium ꝛ iura in hac materia reqr̃ãt illa duo copulatiue non debet fieri imꝓpriatio p̃sertim qz tex. iuris ciuilis coĩter fundant se super numero vt patet in. l. ꝙ maior. ff. ad muni. ꝛ. l. nominationũ. C. de decu. li. x. ꝛ in. l. nulli. et in. l. plane. ff. qõ cuiusꝫ vni. ꝛ facit qõ ipse Bar. no. in. l. omnes populi. ff. de iusti. ꝛ iure. multum facit dictum. c. ecclesia. vbi papa illã electionem retractauit quia non fuit facta a maiori parte totius capituli. nec curauit discutere de sanioritate. q̃ si illa non suffeciſſet per se sine maioritate respectu numeri. Et idem dic vbi vna electio fieret a maiori parte de indigno ignoranter alia a minori ꝑte de idoneo. nã vtraqꝫ ꝺz cassari vt dixi post Jo. an. s̃. eo. ꝓgregato. lz Jnno. ꝛ hosti. ibi ꝓtra. solum q̃ ergo valz electio facta a minori ꝑte in casu. c. scriptũ. s̃. e. ꝛ qñ ius maioris ꝑt̃ est devolutũ ratione delicti ad minorẽ ꝑtem. vt in. d. c. ꝓgregato. Et qñ qñqꝫ sanioritas nõ multũ excedit et numerus nõnunqꝫ multũ excedit distingue in hac materia post Jo. an. sic cum quer̃it sic que electio ꝓualeat an facta a maiori parte respectu numeri an a minori ꝛ saniori. qñ aũt numerus in multũ excedit ꝛ tunc numerus ꝓfertur auctoritati ꝛ merito ac etiã zelo. tex. ẽ hodie no. in. c. si q̃n. j. e. li. vj. vbi dicit ꝙ si vna electio est facta a maiori parte duplo ꝙ non ꝺz admitti oppositio ab alia parte que habeat extenuare vota duarum ꝑtium respectu zeli meriti vel auctis. aut numerus non multũ excedit. ꝛ tũc si auctoritas ꝛ meritũ alteri⁹ partis nõ multũ excedunt ꝺz ꝓferri numerus. qz de illo modico excessu non est curandũ vt ex hoc numerus confundatur. ar. in. c. ꝛ si questões. de simo. ꝛ tene menti ꝫ dictum Jo. an. qz nõ ꝓbatur aperto iure tñ quia equuz ꝓmuniter approbat̃. aut meritũ ꝛ auctoritas in multũ excedunt. numerus autez excedit in modico vt p̃dixi ꝛ tunc electio maioris partis nõ debet ꝓfirmari quia illa pars nõ est sanior vt ꝓbat̃ nõ. ꝫ in fi. ſz dubiũ est nũ quid debeat ꝓfirmari electio sanioris ꝑtis. nam docto. diuiserunt se vt patet ex ꝓxime dictis. ꝫ opi. coĩor ꝛ mihi verior videt̃ ꝙ nulla debeat ꝓfirmari ratõnibꝫ predictis. quia nõ est facta a maiori ꝛ saniori ꝑte. si autem oĩa sint bincinde paria dic ꝙ nulla electio ꝓfirmabitur. qz nulla est facta a maiori ꝛ saniori ꝑte. vt dõ hic in glo. ꝛ bñ. ſz in hoc vltimo casu cadit notabilis dubitatio. nunquid isti electores sint ꝓuati iure eligẽdi vl̃ saltem ꝓiuandi cum ꝓcesserint ad electiones quarum neutra a maiori ꝑte ꝛc. Glo. singulariter hic concludit ꝙ nõ. quasi sentiat ꝙ id quod dicit̃ in. c. qz ꝓpter. vt is eligat̃ in quem ꝓsensit maior ꝛ sanior pars nõ ẽ de forma substantiali sed est de iusticia. vnde electio facta a nõ maiori parte est nulla nõ ex transgressione forme. ꝫ ex defectu ꝑtãtis qz in nulla parte reperit̃ virtus capitularis. ar. in. d. l. quod maior. ꝛ in. d. c. j. dicit tñ glo. ꝙ iterũ p̃nt isti electores eligere ꝛ si isti erũt iterũ pares in vocibus poterit superior facere gratiam cui vult. dic̃ Jo. an. ꝛ bñ ꝙ istud ꝓcedit in papa non aũt in alio superiore. quia alius citra papam nõ posset venire cõ formam illi⁹ ꝓcilij generalis vbi requirit̃ ad validitatẽ electõnis maioris ꝛ sanioris pars. ꝛ ꝓ hoc facit. c. sicut. j. eo. li. vj. iuncta cle. ne romani. e. ti. ꝫ si ꝑtãs eligendi esset devoluta ad superiorẽ tũc posset glo. ꝓcedere. ꝛ intelligo ꝙ fiat devolutio p̃ lapsuz trimestre. nã cũ trimestre detur electoribꝫ. vt in. c. ne ꝓ defectu. s̃. e. si infra illd̃ non appareat aliqs elect⁹ a maiori ꝛ saniori ꝑte ꝑtãs devolui̇t̃ ad superiorẽ q̃ poterit ꝓuidere cui vult. vt in. d. c. ne ꝓ defectu. ¶ ſz q̃r̃it extra gl. nunqd ad validitatẽ electõis sit necesse vt oẽs de capl̃o sint p̃ntes. Solu. Jnn. dic̃ ꝙ non. req̃r̃it tñ necessario ꝼm eũ ꝙ sint due ptes p̃ntes ꝛ scrutinantes. alꝭ nõ valet electio ꝼm euz ꝓ hoc. l. nulli. ꝛ. l. plane. ff. qd̃ cuiusꝫ vniũ. ꝛ. d. l. noiationũ. ꝛ q̃q̃d fiet ꝑ maiorẽ ꝑtem istaꝝ ꝑtiuz duaꝝ dicet̃ factum a maiori ꝑte vniuersitatis. Et no. ꝫ dictuz ꝛ originaliter fuit glosatoris in. d. l. nulli. ꝛ. l. plane. ꝛ de hoc vide qd̃ dixi in. c. cũ nobis. s̃. eo. ꝛ in. c. cũ omes. de ꝓsti. dic̃ etiã Jnno. ꝙ in numero istaꝝ ꝑtium nõ debẽt ꝓputari nõ vocandi vel vocati q̃ venire ꝓtempsert qd̃ nõ. ꝛ facit gl. in cle. ꝙ circa. j. eo. q̃t aũt debeãt eẽ p̃ntes necessario si multi vocati nolint interesse. vid̃ qd̃ dixi i c. in causis. s̃. e. Tractauit etiã hic Jnno. ꝛ Hostien. de abbreuiatione termini iuris. ꝛ q̃d si termino abbreuiato per capitulum maior pars non cõparet in termino.

nunquid possit minor ꝓcedere. et q̃d si maior ps abñs vult reuocare terminuꝫ p̃fixum inuita minore parte: ꝫ de hac materia vide quod dixi post doct. in. d. c. cum nobis. vbi plenius tradit hec mā. ¶ Ultimo ꝟ queritꝫ an cardinalis possit eligi in ep̃m an ꝛo debeat postulari. ¶ Host. hic tenet q̃ eligi nō p̃ot ꝫ oꝫ postulari. mouetur qꝛ cardinalis īmediate subest pape ꝛ habꝫ alas ligatas magis q̃ꝫ eps cū nō ꝓsuerint cardinales exire curiam sine licentia pape. sed eps nō p̃ot eligi sed postulari. vt in. c. fi. d̃ postu. ꝓla. g̃ nec cardinalis. ꝓterea. ꝫm cum cardinalis est maior epo in officio. facit qd̃ dixi in c. ij. de cle. nō resi. sed q̃s oꝫ eligi ad maius officiuꝫ non añt ad minus. vt in. c. legimus in fi. xciij. dis. g̃ non p̃ot eligi ad ep̃atum. ꝛ dicit ꝟ ꝓbari. j. q. j. filiuꝫ. Ad istum tex. q̃ videt ꝓbare ꝛnium rñdet q̃ p̃ot intellige q̃ iste erat simplex tpe electōnis. vel q̃ spāle est hic ꝓpter ius fraternitatis: qꝛ erat canonicus istius eccl̃ie. vel tercio ꝫm cum fuit electus in postulandū. ꝛ ꝓfecto oēs iste solutōes diuināt. Abb. hic distinguit inter ep̃m ꝛ cardinalē ꝛ p̃sbyteruꝫ seu diaconum. vt eps cardinalis nō possit eligi rōne ep̃atus. secus añt in p̃sbro seu diacono. vt hic. ꝛ cū hac opi. vr̃ hic transire Jo. an. ꝫ do. cardina. vr̃ velle q̃ hec opi. poterat ꝓcedere ꝫm antiqua tpa ꝫm que eps erat maior p̃sbytero cardinali. vt not. glo. ij. q. vij. in. c. q̃ꝫ q̃ꝫ. hodie ꝛo secus cū quilibet cardinalis sit maior epo. ꝫ dr̃ia inter antiq̃ tpa ꝛ moderniora mihi nō placet. qꝛ iure nō ꝓbat q̃ de iure nouo fuerit cardinalat⁹ supra ep̃atum eleuatus. vñ ꝛ olim ꝛ hodie eps est maior respectu ordinis ep̃alis. nō. n. reperit ordo maior ep̃atu. hinc est papa dr̃noīando se ab ordine appellat se ep̃m. vt not. in ꝓemio. vj. ꝛ hoc respectu intellige glo. singularē in. d. c. q̃ꝫ q̃. q̃ dixit q̃ ep̃at⁹ est maior cardinalatu: sed cardinalis est maior in officio. nam faciunt cardinales vnum corpus cum papa et iudicant totum orbem. vt in. c. ꝑ venerabilē. qui fi. sint legi. de officio ꝛ ptāte ꝛ ordine vel origine cardinaliū vide qd̃ plene dixi in. c. ij. de cle. nō resi. in lec. ꝛ p̃suppositio sine veritat̃ p̃iudicio q̃ esset simpliciter maior episcopo nihilomin⁹ tam̃ sequor dictum Abb. q̃ p̃sbyter cardinalis vel diaconus possit eligi. ꝛ alia ratō est in ep̃o q̃ꝫ in p̃sbytero cardinali. nam eps eligi non p̃ot ad alium ep̃atum nō ea rōne qꝛ dꝫ eligi ad maiores dignitatē: sed qꝛ cum sit matrimonialiter alligat⁹ eccl̃ie sue. vij. q. j. sicut. ꝛ in. c. ij. j. de transla. p̃la. nō p̃sit canonici in illū ꝓsentire tanq̃ꝫ in sponsum nisi prius soluat a priori vinculo. nam ꝑ electōes initiat mr̃imoniū spirituale. vt in. c. licet. de transla. p̃la. ꝛ electo acquiritur ius in ep̃atu. vt no. glo. in. c. quāto. lxiij. di. ꝫ durāte ꝑ. ori vinculo mr̃ionali nō p̃ot initiari sc̃m mr̃imoniuꝫ cum nō possit ꝓsentire sicut apparet in mr̃imonio carnali ꝛ ista iudicantur a pari. vt in. c. inter corporalia. d̃ transla. prela. sed hec ratio cessat in p̃sbytero vel diacono cardinali. quia cum isti non habeant ep̃atuꝫ non st̃ ꝓprie ꝛ stricte sponsi ecclesiarum merito p̃ot in eis cōsentiri matrimōialiter. nec ob. q̃ habet alas ligatas. nā hec ratio nō ꝓcludit. nam ꝛ abbas nō p̃ot deserere monasterium sine licentia superioris. vt in. c. cum venerabilis. de ꝓsuetu. nihilominus p̃ot eligi in ep̃m. vt in. c. si abbatē. j. eo. li. vj. vñ quilibet p̃latus nō hñs ep̃atū potest eligi exq̃ nō patit̃ aliquez defectū. vt dixi in. c. fi. de postu. p̃la. vbi tetigi q̃ sunt eligendi ꝛ q̃ postulādi. Ad c. filiū. qd̃ ꝑ se allegat ¶ Host. dic q̃ nō ꝓbat. solū. n. dicit q̃ ordinatus ꝑ papā in eccl̃ia romana nō p̃ot inde recedere sine licentia pape. nō. n. ꝓhibet electōez. nam fateor q̃ papa potest denegare licentiā sicut p̃ot abbas si monachus eligit̃ in ep̃m cū nō possit ꝓsentire sine lr̃a abbatis. vt in. c. si religiosus. j. e. li. vj. ꝫ ꝑ host. facit. c. bone. el. j. s̃. de postu. p̃la. vbi cardinalis fuit postulatus sed ibi nō negat̃ quin potuerit eligi. et ꝑ hoc iste ter. q̃ ꝓbat de electōne. Jt̃ p̃ot intelligi iste tex. q̃ fuit postulatus ꝑ electōez. ꝛ q̃cq̃d ibi dicat iste tex. optime ꝓbat istam partem.

Publicato. Breue est ꝛ ꝑ alia verba potest s̃mari. Publicato scrutinio non p̃nt electores variare ꝫ cōpelli d̃nt ad collationem ꝛ electionem. h. d. ꝓmo ponit dictum. secundo rationē vel potius aliud dictum. ibi cum sit. tercio aliud dictum ibi ad quod. ¶ No. primo istū tex. ꝛ tenebis mēti quia est singularis in materia sua. q̃ post publicationē scrutinij seu votoꝝ redactoꝝ in scrutinio non est locus variationi. olim. n. añ ꝫ emanaret ꝫ. c. varie erant opi. nam quidā dicebant q̃ poterāt electores variare vsq̃ꝫ ad subscriptionē electionis. quidā donec electus ꝓsentiret. i. vsq̃ꝫ ad ꝓfirmationē. alij q̃ vsq̃ꝫ ad electionem vt no. ī. c. q̃to. lxiij. di. ꝛ ꝑ hosti. in s̃ma eo. ti. §. vtrum mutari. nemo. n. tenebat qd̃ ꝫ dicit̃. ¶ Scdo no. q̃ varietas reꝓbat̃ presertim post electionem. ¶ Tercio ꝛ vltimo no. q̃ electores p̃nt compelli ad eligendū. ꝛ sic habes hic casuꝫ in quo valet electio facta ꝑ cōpulsionez. qd̃ videt ꝛ. c. vbi piculū. in. §. cetex. j. eo. li. vj. vbi dr̃ q̃ cessat electio vbi admittit̃ libertas eligendi. ꝫ dic q̃ ꝓpter principium volūtariū in ꝓsentiendo in scrutinio nō videt admitti libertas ꝑ cōpulsionē. simile in mr̃imonio carnali qd̃ ꝛbi nō p̃ot intercedēte metu. vt in. c. cū locum de spon. ꝛ tn̄ si ꝓcesser̄t spōsalia de futuro cōpellit̃ ꝗs cōtrahere mr̃imoniū ꝛ sic p̃ficere illa spōsalia. vt in. c. req̃ sinit. ꝛ in. c. ex lr̃is. j. de sponsa. ita dicendū in ꝫ mr̃imonio spūali ¶ Sz op. ꝛ tex. videt. n. q̃ ex sola publicatōne scrutinij nō debeat esse p̃clusa via variādi cū necessaria sit subseqns electio verbal'. vt in. c. qꝛ ꝓpter. ꝛ. c. ecclesia. j. s̃. e. ꝓterea matrimoniū istd̃ spūale initiat̃ ꝑ electionē vt in. c. lz. j. de translatōe p̃la. q̃ an electionē dz esse loc⁹ variationi. ¶ So. difficile ē indagare verā rōez decidēdi ad istū tex. iō vt dixi nēo antiq̃ꝫ tenebat qd̃ ꝫ dicit̃. ¶ Glo. q̃. hic reddit aliq̃s rōnes soluēdo ꝛriū. et ꝓmo q̃ iō nō p̃nt variare publicato scrutinio qꝛ res debinit esse integra. vt in. c. in causis. s̃. c. ꝛ ꝫ rō nō ē sufficiens ꝫm Jo. an. ꝛ bene qꝛ eoipso q̃ ꝓcedit̃ ad tractatuꝫ electionis res desinit esse integra. vt in. d. c. in causis. et quod ibi no. vñ si rō glo. esset vera sequeret̃ q̃ etiā añ publicatōez scrutinij nō possent electores variare cuꝫ tex sit dicere rē desisse esse integrā exq̃ vota electoꝝ sūt redacta in scriptis. cui⁹ ꝛriū innuit tex. requirens publicationē scrutinij vt p̃clusa sit via variādi. ¶ Scdo glo. reddit aliā rōem qꝛ nō p̃ot quis mutare ꝓsiliū ī alteri⁹ p̃iudiciū. vt in. l. nemo all. in glo. ꝛ in regula mutare de re. iur. li. vj. ꝫ rō est nimis generalis. nā militat etiam ante publicationē scrutinij. p̃terea cū ius nō sit q̃sitū noīato qꝛ abñti nihil q̃rit̃. vt in. l. abñti. ff. de vsa. nō p̃ot dici q̃ tractat̃ de suo p̃iudicio. ¶ Tercio dicit glo. qꝛ iō ꝓhibet hic mutatio ꝛ variatio qꝛ posset esse damnosa eccl̃ie qꝛ ꝓtraheret̃ electio ꝛ mora ē eccl̃ie periculosa. vt ī. c. ne ꝑ defectu. s̃. e. ꝫ est ratio necessario nō ꝓcludit nā militat pariter ante publicatōez scrutinij Jt̃ canonici bñt trimestre ad eligēdū. vt in. d. c. ne ꝑ defectu. g̃ illud tps dz cedere eis ad lucrū vt possint q̃ litercūq̃ꝫ tractare ꝛ differre ꝑ totū illud tps. iō nō peccat ꝗs differendo vsq̃ꝫ ad illud tps exquo vtit̃ legit̃ auctoritate. xxiij. q. iij. qui peccat. facit regula indultum de re. iur. li. vj. ¶ Quarto dicit glo. q̃ ꝑ hmōi publicationez scrutinij electio vr̃ quodāmodo initiata sicut ꝑ citatonē negociū dr̃ quasi ceptū. vt in. c. gratū de offic. dele. ¶ Sz ꝛ hoc facit dictū. c. lz. vbi dr̃ q̃ ꝑ electionē initiatur istud mr̃imoniū g̃ nō antea. ꝫ glo. in fi. rñdet q̃ vere solum initiatur per electionem sed per publicationem scrutinij dicit̃ initiari. quia nequeūt electores variare. hec responsio nihil valet quia repetit primū q̃re. de hoc. n. q̃rimus q̃re non p̃nt variare electores p⁹ publicationem scrutinij exquo matrimonium spūale non

est vere initiatum. Jo.an.nititr hic multū in reddendo rōnem decidendi z ꝓiungendo dicta sua q̄ in duobus locis hic posuit. ꝓcludit q̄ hoc nouū inducit ꝟ hec constitutio z q̄ potuisset ꝓnceps de alio tpe statuere puta q̄ post scrutiniū nō possint variare. consistit em̄ hoc in ꝓncipis voluntate. quasi dicat hoc esse de arbitrijs que explicant soluz ex sola ꝓncipis volūtate. ꝟDoteſt tamen reddi ratio ꝟm eum. nam matrimoniū spūale habet tres partes. prima ē electio. scda ꝓfirmatō. tercia ꝓsecratio. vt in. d. c. licet. prima aūt ps. s. electio habet multas partes quo ad substantialia forme sed q̄ ad ꝓsensum habet tres partes. vt est scrutiniuz z ipsi⁹ publicatio z electio subsequens. vñ exq̄ deuentum est ad medium seu ad duas partes istius prime ptis vicz scrutinium z ad ipsius publicationē nō debet esse locus variatōi cum sit vere initiatū matrimoniū. vt in. c. cū inter canonicos. s. e. Jta postq̄ deuentū est ad istas ptes debet esse pclusus locus variandi. nec ob. q̄ multa pcedant scrutinium seu publicatōnem. quia ea que precedunt electionē nō sunt substantialia cōsensus licet sint substantialia forme. alʒ sequeret absurdū q̄ ꝓsensus nondū pstitus haberet substantialia forme. ea ꝟo que sequunt scrutiniū sunt sbalia ꝓsensus. z sic respectu cō sensus solum habemus illos tres actus. s. scrutiniū publicationem ipsius z electōez. post scrutiniū nō est precluſa via variandi. q̄ adhuc nō est deuentū ad mediū: sed post publicatōnem secus q̄ habemus duas partes electōnis. ꝓterea fuit equum hoc statuere post publicationem ad ꝓseruandā famam nominati. nam infamatur nominatus si postq̄ vota sunt publicata liceret recedere a scrutinio. sed ante publicationē cessat ratō infamie exquo vota nondū sunt nota. hec sunt in effectu dicta Jo.an. satis ꝓfecto ꝓsuasiua ꝟ necessario nō concludit pſertim in eo q̄ dicit q̄ hoc nouum inducit decre. Ex hoc em̄ vult q̄ hic statuatur ius nouū qđ mihi nō placet. quia nullū verbū ponitur in text. sapiens ius nouum. Fateor. n. q̄ hec ꝓstitutio est noua: ꝟ ratō fuit antiqua. vnde dico q̄ hec est iurꝫ antiqui declaratoria ꝓ hoc tex. qui dicit variare nequeūt. nō enim statuit de nouo ꝟ potiꝰ declarat illud quod erat de mero iure nō dum redacto in scriptis. quia ius est quicquid ratione ꝓsistit. j. di. consuetudo. z reprobat hic Jo.an. ratōnez quam reddit tex. dum dicit q̄ nequeunt electores variare cum sit fienda collatio et celebranda electio. nā hec ratio ꝟm eum non ꝓcludit necessario. quia z ante publicationem militat hec ratio cum post scrutinium debet sequi publicatio. Item collatio z electio. vt in. d. ca. quia ꝓpter. ꝟDo.an. nititur sustinere decisionem text. ꝓ ratōnem litere dicens q̄ quēadmodū alie obligatōnes oriunt ex ꝓsensu. vt in. l. consensus. ff. de ac. z ob. ita et ī electōne obligatio oritr ex ꝓsensu eligentiū. vñ hec electio est valida z pfecta de iure naturali licz ꝓ forma accidentaliter inducta fuerit instituta z vt debeat subseq̄ collatio z ꝓmunis electio. cum ergo inspecto iure naturali electio videt iam perfecta ex votis in scriptis redactis z publicatis non debet esse locus variatōi q̄si ꝑncipium finis necessitatiuum sit expletum. ideo litera dicit q̄ fienda sit collatio ꝛc. quasi iste finis necessario tractur ad principium. Et si dicatur quare req̄ritur publicatio cum iam ꝓsensus sint prestiti in scrutinio. Respondet q̄ ante publicatōnem nō censetur ꝓsensus capitularis. nam prius sigillatim quilibet ꝓ se ꝓsensit. hec ratio ꝺo.an. videtur prima fronte vera sed certe si diligenter consideretur de iure nō concludit. vnde inspecto mero iure naturali ex singularib⁹ ꝓsensibus prestitis in scrutinio inducitur electio. quia publicatio scrutinij z collatio z ꝓmunis electio subsequens sunt de iure positiuo inducta per. c. quia ꝓpter. vnde non est seruanda illa forma exquo ex consensibus singularib⁹ inducitur electio vt ibi dixi. z nota glo. in. c. sicut cuz eo. ti. li. vj. ergo ex ratione sua nō liceret variare etiaz ante publicationem scrutinij. preterea dico q̄ nulla obligatio est orta nominato vel electo etiam post publicationem scrutinij anteq̄ electus consentiat electōni: quia absenti nihil acquirit. vt in. d. l. abñti. z quod ibi notat Bar. z ꝓbatur in. d. c. si tibi abñti. de preben. li. vj. vbi dicit q̄ si beneficiū ꝓfert abñti nihil acquirit absenti anteq̄ ꝓsentiat licz ꝓferens nō possit variare vt ibi dicitur. z hoc ideo q̄ per collatōez est functus officio suo z ista est vera ratio quare ꝓferens nō potest variare ex quo ius nō est quesitum ꝓuiso. z hanc rationem ponit Bar. in. d. l. absenti. z dixi in. c. j. de postu. prela. et per hoc dicit no. bar. q̄ si ciuitas habens electionem potestatis iure ꝓprio eligit aliquem abñtem q̄ nihilomin⁹ etiam post electionez factam potest variare z alium eligere exquo nondum est pñtata electio. z fuit hec questio olim disputata bononie vt etiā ꝟ refert Jo.an. secus dicit ibi bar. quando aliqui ciues haberent facultatem eligendi potestatem a ꝓmunitate. tūc em̄ postq̄ elegerunt etiam abñtem nō possunt variare q̄ licz absenti nō sit ius quesitum tamen electores sunt functi p electionem officio suo. ar. in. c. in literis. de offi. delega. z optime ꝓbat in. d. c. si tibi abñti. qđ sic debet intelligi Et ex istis ego infero ad veram ratōnem decidēdi huius tex. dico. n. q̄ ideo publicato scrutinio nequeūt variare electores: quia sunt functi eor officio. naz electio cōis que dz subsequi nō est singulor ꝟ capli z requiritur solum ꝓ forma vt appareat cōis electio. vt in. d. ca. in genesi. publicatō aūt requirit de vnanimi ꝓsensu eligentiū. p hoc dico q̄ iste tex. nō hz locū in his q̄ habēt eligere iure ꝓprio. vt sunt coītates eligētes sibi ptātez vt. s. dixi. et idem pōt attentari in quolibet collegio seculari. vt sunt ista collegia alicui⁹ ꝓfessionis. nō. n. ipsi eligunt ex officio eis ꝓmisso a iure: ꝟ canonici eligūt ex officio eis delato a iure. vt in. c. q̄q̄. j. e. li. vj. z ꝓ ꝟ pōt decidi questio quā hic formaꝫ Jo.an. nunq̄d eligentes aliquem in canonicū possint variare publicato scrutinio. z videtur concludere q̄ sic. quia iste tex. ꝓcedit vbi est seruanda forma. c. quia propter. vt colligit ex litera dum facit mentionē de collatōne z electōne subseqnti. sed iudicio meo ꝓtrarium posset attentari p supradicta. nam per hunc actum scrutinij z publicationis functi sunt electores officio eor cum necessario nō debeat subsequi electio ꝓmunis. ¶ Sed dubitatur de patronis ecclesiaz nunquid possint variare publicato scrutinio si ꝓcesserunt p viam scrutinij. z concludit Joh. an. hic q̄ sic. quia patronor non est ꝓprie eligere ꝟ pñtare. ergo ante ꝓsentatōnem possunt variare tam clerici patroni q̄ laici. z tene hoc dictum semper menti. sed post presentatōnem laici possunt variare clerici nō. vt in. c. cum autem. j. de iurepa. z placet mihi hec cōclusio. quia non possunt dici functi officio eorum ante ꝓsentationem cum eorum officium consistat in presentando. vt in. c. fi. de iurepatr. z per hec habes apertum intellectum huius. c. ¶ In glo. fi. ibi idem credo in postulatione. vult ista glo. q̄ sicut electores nequeūt variare publicato scrutinio ita nec postulantes z banc opinionez sequitur glo. in. c. penul. z vlti. s̄. de postu. prelato. z facit pro hoc. c. in causis. s̄. eodem titulo. vbi patet q̄ canonici compromittentes tenentur recipere postulatuz a compromissarijs. nec possunt ab illa postulatione recedere licet nondum sit superiori presentata. ergo eodem modo nequeunt recedere a postulatione propria nam id quod fit per compromissarios censetur factum a ꝓmittentibus. arg. in. l. vnum ex familia. ff. de leg. ij. Cōtrariā opi. tenet glo. in. c. de syracusane. xxviij. dist. firmās q̄ donec postulatō sit pñtata superiori pñt postulantes variare p. c. bone. in ꝟbo nec nocebat. s. ti. pri. z banc opi. secutus est ibi Bof. z Jnno. in. c. fi. codē ti.

ꝛ pōſt multa ſequit Jo.an.mouet principaliꝛ.qꝛ arg.a ꝛio ſenſu nō ſemp ꝓcedit in iure. iuxta no. ꝑ glo .j.q. j.ſiquis a ſimoniacis.ꝛ in.c.ij. de ſo.ꝓpe.tñ �means eū ar. a ꝛio ſenſu ſemp ē iure validū ꝛ fortē niſi repiat in iure expſſuz ꝛium q̄ caſu ꝓcedūt ꝛia in iuribꝫ pallꝫ. ad hoc.c.cū applica. de his q̄ fiūt a pla. Vel means eū vbicunq; verbū canonis vel legis ponit cauſatiue ſp valz ar. a ꝛio ſenſu.intellige niſi ꝓtrariū in iure ſit expreſſum. ſecus vbi ponit narratiue vel modaliter. qꝛ tūc non capitur a ꝛio ſenſu q̄ anteq; ſit poſtulatio pūtata pūt poſtulantes recedere nec repiat in iure means eū ꝓtrariū expreſſum debem⁹ ſtare huic tex.cum loquat cauſatiue nō aūt narratiue ſeu modaliter.nec ob.iſte ter.qꝛ nō loquitur in poſtulatōne.vt pz in ter.et ex titulo ſub quo iſtud.c.eſt collocatuz.nec debem⁹ arguere ab idētitate rōnis qꝛ nō eſt eadez rō inter poſtulatōez ꝛ electōnez. nam p electionē initiat mrimoniū ſpūale ꝛ ius acquiritur electo.vt no.in.c.quāto.lxiij.di.ſed p poſtulatiōez nullū ius acquirit poſtulato vt in.c.pe s.ti..pxi. Item in poſtulatōne nō eſt ꝓprie ꝓſenſus.quia nō ꝓſentiunt in poſtulatū ſed deliberant poſtulare illū a ſupioꝛe.ergo nō cadit in eo diſſenſus.qꝛ ibi nō eſt ꝓſenſus vbi nō eſt diſſenſus.ar.in.c.ad diſſoluendū.de deſpon.impu.ñ ob.c.in cauſis ꝓallega.qꝛ vt ibi no.in glo.fi.illud contigit rōne ꝓmiſſionis facte illis ꝓmiſſarijs:qꝛ promiſerūt recipe eligendū ab eis.et cū hac opi. tranſeunt coīter doc.moderni b ꝛ in.d.x.nec nocebat. Et b conclusio vr mihi veriſſima p ſupꝛadicta.ꝛ no.theoꝛicam. Jo.an.s.incidenter tactam an.ſ.ꝛ qñ valeat ar. a ꝛio ſenſu. Jo.cal.excipit hic aliū caſuz dicēs q̄ vbi ſurgit abſonus intellectus nō valet ar.a ꝛio ſenſu.p b quod le.ꝛ no.in.c.quāto.j.de vſur.et.l.cū pꝛem.C.de ꝓdi.inſer.ꝛ adde glo.quā ipſemet dic ſingularē in cle. vna.de vſu.in x.ſane. Oz ad materiā bar. vide tu latiꝰ p bal. in.l.ꝓuenticulam.C.de epi.ꝛ cle.ꝛ p bar.in.l.oīes populi.ff.de iuſti.ꝛ iure.dico pleniſſime in.c.cū applica palle.vbi meliꝰ materia cadit.iō dic vt ibi. ¶ In fi. glo. no.glo.ſentit.n.bonā limitatōez ad.c.qꝛ ꝓpter.ꝛ.c. cuz poſt petitā.s.e.vbi habet q̄ poſt publicatum ſcrutinium debet ſequi incōtinenti collatio ꝛ poſtmodū electō alꝫ electio ptracta nō valet vt ibi habet.illud em ꝓcedit vbicūq; ꝓtrahit electio ex negligentia eligentium vel ex ignauia quadā.ſecus ſi eligētes differant in fraudem electi.tūc em mora nō habet electionē viciare ar. b.naz pōt a diri ſupioꝛ vt ꝓpellat iſtos publicato ſcrutinio ad eligendū q̄n interponat mora. ꝛ hanc opinionem ſeu limitatōez ponit hic etiā Inno. ſequunt etiaz doc.in.d.c.cum poſt petitā. Vel pōt dici means Inno.q̄ iſta ꝓpulſio dz fieri incōtinenti. Vel tercō means car.aut ꝓpulſio fit incōtinēti ꝛ poterit ſubſeq; electio ex eodem ſcrutinio. vel ex interuallo ꝛ tūc fiet nouū ſcrutiniū cuz hic nō dicat ꝛium .ꝛ iura debent iuribꝫ ꝓcordari mihi nō placet hec diſtinctio.qꝛ raro ꝓtingere pōt vt electo ribꝫ reſiſtentibꝫ fiat intercapedo.i.interuallū in adeundo ſupioꝛē q̄ habebit citare electoꝛes ꝛ eoꝝ excuſationem audire.ꝛ tñ tex.b indiſtincte dicit q̄ eſt fieda collatioꝛ electio celebranda ad q̄ ſuperioꝛes ꝓpellantur ꝛ ſic vult q̄ ex eodem ſcrutinio. ꝑterea ad quid fiet nouum ſcrutiniū ſi nequeūt electoꝛes variare. Euitandꝰ eſt em circuitꝰ. vt in cle.auditoꝛ.de reſcrip. ꝛ fugiēdus eſt intellectꝰ q̄ nullā vtilitatē affert.arg.in.l.j.in fi.ff.ad muni. ¶ Extra gl.q̄ro pone q̄ publicato ſcrutinio vota eligentiū reperiunt equalia nunq̄d poterunt illi electoꝛes variare. Doc.dicūt b q̄ ſic.nā nō ꝑt ex illo ſcrutinio q̄tumcūq; publicato ſequi electio cū nō conſenſerit in aliquē maioꝛ pars.ar.in.c.quia ꝓpter.ꝛ in.c. eccleſia ij.s.eo.ꝛ ibi glo.fi.ergo ceſſat ratio huiꝰ.c.ꝓterea nulla infamia irꝛogatur nominato ex variatōne cuz nemo habuerit maioꝛem partem capituli. Et ex hoc infertur means doc.q̄ publicato ſcrutinio poteſt minoꝛ pars accedere ad maioꝛem ꝑtem.quia ex votis minoꝛis ꝑtis non poteſt ſequi electio ꝛ nullum ius eſt acquiſitum nomi to.ꝓ hoc facit notabilis glo. in.c.cum in iure. s.eo.q̄ no. ¶ Vlterius quero pone q̄ publicato ſcrutinio appareat nominatū eſſe ineligibilez nunq̄d poſſint electoꝛes variare ſcrutiniū de nouo faciendo ꝛ alium eligendo. Doct.q̄ ſic quia cum electio de ineligibili facta nō teneat.vt in.c.cum in cunctis.s.eo.nō debent electoꝛes vexare ſe ꝛ eccleſiam ſuperfluis expenſis ꝛ interponere moꝛam inutilem.ꝓ b optime facit.c.ꝓpetue.j.eo.li. vj. Idem dicunt qualitercunq; appareat electionem futuꝛam eſſe nullam ſecus ſi veniret caſſanda.puta ſi ſcrutinium fuit publicatum aliq̄ cōtempto .nam tunc debet ſequi electio nec eſt locus variatōni.qꝛ forte ſupioꝛ diſpenſabit vel ꝓtempt⁹ acquieſcet electōni. Oz dubium eſt pone q̄ publicatū ſcrutinium legitime factū ſupuenit defectus in forma. puta qꝛ fuit omiſſa collatio vel ꝓmunis electio.nunquid poterūt electoꝛes variare Jno.b refert ꝓtrarias ꝛ diuerſas opi.nam quidam dixerunt q̄ poterunt variare.qꝛ ſcrutinij publicatio et electio faciūt vnum actū.q̄ forma nō ſeruata in vno debz in totū ꝓquaſſari.ꝛ p ꝓſequens cū ſcrutiniū viciet debent poſſe variare. Alij tenent ꝓtrariū dicentes q̄ ex quo ſcrutiniū ſemel validū fuit publicatū licet ex defectu ſupueniēti debeat caſſari tñ electoꝛes tenent de nouo eligere nominatū.nō ob.ſi dicat q̄ electoꝛes veniāt priuandi ex tranſgreſſione forme.vt in.c.qꝛ.ꝓpt.s.eo. qꝛ anteq; priuent poterūt eligere.vt ibi nota. Et dicit Cōpo.q̄ papa.ſ.Inno.in publico conſiſtorio hanc opi. defendebat.ꝛ tenuit archi.in quadam ſua diſputatiōe ꝛ ſequit Jo.de lig.hic ꝛ coīter alij ſequentes.mouētur quia ex illis votis publicatis fuit orta obligatio ſaltem naturalis nominato que nō debet tolli ex tranſgreſſione forme accidentaliter inducte. Aduerte hec opi. eēt vera ſi fundamentū eſſet verꝫ.ſed ego nego q̄ ex illis votis aliquod ius ſit queſitum noīato.vt.s.dixi.nec dicitur iſti functi officio eoꝝ ex quo actus ānullat a iure ex tranſgreſſione forme.vt in.l.diem.ff. de arbi. dixi in.c. noſti.s.e. ¶ Vltimo hic querit quis erit iſte ſuperioꝛ qui habebit ꝓpellere electoꝛes Jo.an. ꝓcludit q̄ ille ad quem ſpectat ꝓfirmatio licet alꝫ nō ſit ordinariꝰ iſtorū eligentiū. qꝛ exq̄ ꝓcedit ꝓfirmatio videnꝫ ꝓceſſa omia ꝑambula ꝑ que puenit ad ipſam ꝓfirmationez.ar i.c. ꝓterea.de offi.dele.ꝛ in.l.ad rem mobilez.ꝛ.l. ad legatum.ff.de ꝓcura.et notabis diligenter hoc qꝛ facit ad multa.vt is ad quem ſpectat ꝓfirmatio poſſit omia ꝑambula exercere etiam iuriſditionē exercendo in alios nō ſubiectos.vide tñ q̄ dixi in.c.ſollicite.j.de reſti.ſpo. nam pōt de hoc dicto dubitari.ꝛ facit optime in ꝓtrarium q̄ no.glo.in cle.j.de iurepa.tene tñ menti dictuz Jo.an..ꝓpter eiꝰ auctoꝛitatez qui etiam voluit q̄ i caſu quo publicato ſcrutinio fieret deuolutio ad ſuperioꝛem ꝓpter reſiſtentiā ſeu negligentiā eligentiū q̄ ſuperioꝛ teneꝫ ꝓuidē ſeu eligē noīatū iſtū in ſcrutinio ſic tenebāt primi electoꝛes.ar.in cle.vnica.de ſup. ne. prela. Sed ego dubito an hoc ſit verum qꝛ electoꝛes bñt trimeſtre ad eligendū.vt in.c.ne ꝓ defectu.ergo his negligentibꝫ eligere deuoluitur poteſtas integra ad ſuperioꝛem.nec poteſt dicere electus eſſe ius ſibi queſituz ꝑ ſupꝛadicta vt dicit tex.in.l.pe.C. ad fyl. nihil actū eſſe creditur q̄n aliquid de ſubſtantialibus ſuperit ad agendum. vnde exq̄ electō non erat facta integra ptās fuit deuoluta ad ſuperioꝛem.

¶ Salicuius. Caſſata electiōe ꝓpt ſimoniam etiā ſine culpa electi nō diſpēſat epūs ea vice cuz caſſato.ſecus ſi electus libere reſignauit hoc dicit means intellectū glo. ij.in fi. ſed inherendo xbis lre ſumma ſic. Caſſata electione ꝑlati ꝓpter ſimoniam ſine vicio electi ꝓmiſſaz nō diſpenſat epūs ea vice cū caſſato ſuꝑ illa ꝑlatōne. ſecus

in simplici beneficio sup quo dispensat si libere resigna uit .h.d.7 hz duo dicta.scdm ibi q̃uis ℣ Nō p.q ele ctio simoniace facta eciam ignorante electo est nulla.q̃ viciose facta extitit.ad hoc.c.nobis.j.de simo. Et idez dic in collatione.j.q.j.in.c.quicunq̃ ℣ Nō scdo q̃ p motus seu electus simoniace lz ignorat nō potest ea vi ce obtinē illā platurā eciā si legitime sibi de nouo con ferat.nam ꝓpter viciū precedens inhabilitat ad illā p̄ latura in tota illa vacatione.vnde exponunt doc.tex. ibi illa vice.i.in ea vacatione qđ placet. oportet ein q̃ viciū simonie purget p intermediā p̄sonā.nam si possz in ea vacatione ad illā prelaturā eligi vel ꝓmoueri vi deret ꝓmotio vitiosa ex ꝓmitate vicij. q̃ ea q̃ incō tinenti fiunt vident inesse.vt in.c.officij.s.eo.7 i.l.lecta. si cer.pe. Et nō q̃ ēt eps nō potest in h̄ casu dispēsare licet Hosti.h̄ dicat q̃ ex euidenti vtilitate ecclesie po terit eps dispensare .ar.in.c.p̃ntium.j.q.v. Et quāq̃ doc.cōiter transeūt cū isto dicto tñ videt h̄ dictū cōtra tex.cum in distincte tollat epō facultatem dispensandi. nec ob.c.p̃ntium q̃ loquit in alio casu vt dicit h̄ i glo. ij.7 vide alias rationes vehementiores quas facio in.c. de simoniace.j.de simo.vbi plene examinani materiam huius.c.nam simonia q̃nq̃ cōmittit in ordine q̃ndoq̃ in platura q̃nq̃ in simplici b̄ficio 7 q̃nq̃ ignorāte ordi nato vl electo q̃nq̃ eo sciente vl pecuniā dante.7 h̄ tria mēbra ꝓsequit Cal.in.c.post translatōnē.j.de re nūcia.7 ego plenius dixi in.d.c.de simoniace. vbi etiaz examino itellectū huius.c.vñ dic vt ibi dixi ℣ In gl.ij. ibi vel dic q̃ diuersi sunt casus.hec tertia solutio mihi placet.q̃ ita punctualit loquit tex.in.d.c.p̃ntiū et q̃q̃ Hostiē.hic alit dixerit vt supra dixi mihi indistincte placet hec tertia so.glo.7 in fi.glo.pondera glo.vult.n. q̃ eciā in platura pōt eps ea vice dispensare si electus libere resignauit prelaturā. Hostiē.dic q̃h̄ procedit suadente vtilitate ecclie.ar.d.c.p̃ntiū als aūt requirit i platura intermedia p̄sona sed in simplici beneficio pōt fieri dispensatio post liberam resignatōnem. vt hic i ℣. q̃uis .Sz boati.dixit q̃ tria requirunt ad hoc vt pos sit dispēsare.ꝑmo q̃ simonia fuerit commissa ignorāte electo nec ratum habēte.scdo q̃ beneficium sit simplex tercio q̃ precessisset libera resignatio.7 hec opi.mihi vi detur verior.q̃ iste tex.in ℣.q̃uis.venit aduersatie ad precedentia.q̃ supra fuerat dictum de platura.h̄ aūt loquitur de simplici beneficio 7 cōcedit dispēsationē cō current libera resignatione .vnde nō dz h̄ extēdi ad p̄ laturā q̃ materia dispensationis est stricte iuris 7 nūq̃ eps dispensat nisi in casibus a iure expressis.vt inꝑdcō c.dilectus.7 qđ ibi no.de tēp.or.sed iste casus quez po nit glo.nullibi est expressus. nec ob.c.q̃cunq̃.j.q.v. vbi eps dispensat cū simoniaco in b̄ficio etiam scient.q̃ non loquit ille tex.de illo beneficio in q̃ fuit cōmissa si monia sed d beneficio in ecclia qđ voluit hēre p simoni am.vñ magna est differentia inter vnū casū 7 reliquū 7 tene menti hoc dictū.q̃ cōiter doc.7 male trāseūt cuz dicto Hosti.nō ponderādo illū tex.7 vide de materia qđ latius dixi in.d.c.de simoniace.

h **Asquibus** Breue ē 7 p alia ℣ba sic pōt sūmari. Electo ribus impeditis curzit tempꝰ si possūt impedi mētū tollē.h.d. ℣ No.ar.a ꝯrio q̃ electoribus simplici ter impeditis nō curzit tempꝰ ad eligendum.7 facit tex. ibi ex q̃ i mora fuerint. 7 idē dic in collatore.vt in.c.q̃ diuersitatem.de conces. preben. Quid aūt in p̄onis ē pulchra questio ß vide qđ dixi in.c.qñ.7.c.cum ꝓpter. de iurepa. ℣ Op. ꝓtra tex. nā isti nō poterant eligere sine licentia.ergo erant impediti eligere 7 per ꝓns nō dz eis curzere tempus.vt in.d.c.q̃ diuersitatē.7 in.l.j. C.de anna.excep. Sl.ij. ꝓsequitur hoc contrāium 7 in effectu soluit 7 bene q̃ isti nō erant simplicit ipediti im mo remotio ipedimēti dependebat a ptāte eorū q̃ pote rant petere licentiā a superiore.vnde contra eos succe dit regula iuris q̃ potest facere vt possit iaz dicit posse vt in.l.q̃ potest.ff.de re.iur.secus dic si isti simplicit fu erunt impediti.puta q̃ papa inhibuisset etiaz ne eligerent. Sed q̃ro q̃ tex. iste loquit de termino iur quero quid in termino hominis.pone exemplū papa mandauit canonicis vt eligerent p̄latū infra mensez cuz ꝓsilio cuiusdā epi.als ipse eps,puideret 7 demū episcopꝰ cuiꝰ consilium debebat requiri occultauit vel latens impedimentū prebuit ita q̃ isti non potuerūt habere consilium infra mensem nunquid tempus eis curzet. Hosti. dicit q̃ sic.quia istud tps fuit statutū ab homine. ergo semp curzet a die p̄sentatōnis literaꝝ.vt in.c.sup eo.d ap. Aduerte quia hoc dictum Hostiē.est verum si iste terminus essz hominis.quia omne tempus regulariter est ꝓtinuum.vt dicit glo.no.ff. de diuer.7 tem. p̄scrip. sup rubrica.7 facit qđ no. Jo.an.in.d.ca. sup eo.ß iste terminus de quo supra dixi succedit loco termini iuris ad hoc qđ no. Jnno.in.c.ex insinuatōne.de ap.g debet censeri eodem iure cum termino iuris.vt ibi no. Jnno. 7 ꝑ ꝓsequens nō debet currere impeditis sicut nec terminus iuris.7 hanc opi.tenuit hic do. Lar.que mihi satis placet. Sed aduerte quia puto q̃ ex quo isti nō poterant habere ꝓsilium poterant sine illo eligere.ar.c.cū olim.de arbi.7.c.cum in veteri.s.eo.7 qđ ibi dixi.facit qđ no. Bar.in.l.j.§.si plures.ff.de exerci.7 tex.no.in.c. vnico.in fi.ne se.va.li.vj.vbi videt expresse ꝓbari. vi de tamē oino quod dixi in.c.ex parte.s.de consti.7 hec sufficiant.

¶ Domini abbatis siculi ps prima sup primo decretalium diligentissime emendata feliciter finit.

De officio 7 ptāte iudicis delegati Rica.

Supra visum ē in p̄cedentib⁹ Ricis de his q̄ vices alienas gerūt in diuinis officijs 7 in iurisditione volūtaria merito ēstat videre de his q̄ vices alienas gerūt in iudicijs 7 iurisditione ꝓtentiosa vt sunt delegati. Sz q̄ro p declaratōe totius tituli q̄s dicat delegat⁹? Sol. multiplr diffinit. Quidā dicūt vt Goff. q̄ delegatus ē is cui a papa vel alio ordinario seu p̄ncipis delegato cā decidēda 7 cognoscenda cōmittit. vel ꝑm Host. delegatus ē cui cōmittit cā decidēda seu exequēda vices alterius repūtans pprium in iurisditōe nihil hñs vt. j. eo. c. sane ij. 7 in. l. j. ff. de offi. ei⁹ cui mā. ē iurisdit. vel ꝑm Spe. eo. ti. in prin. delegatus ē q̄ ex cōmissione alteri⁹ alicuius cāe iudicialē cognitōnē ꝓsequit. 7 quelibz diffinitio tolerari p̄ōt. Ultio h̄ queritꝛ qr in rubro fit mētio de officio et ptāte iudicis delegati q̄ dria est int offm 7 ptātem. So. dic q̄ sepe ista ponūtur eq̄noce. 7 vide qd̄ no. glo. sup Rica. ff. de iurisdit. om. iu. tñ q̄ ad mām nr̄am dicit Jo. an. q̄ offm respicit id qd̄ delegat⁹ ptās ꝙ ꝓcernit id qd̄ p̄ōt p delegationē delegat⁹ exercere. nam sepe querimus quid possit facere delegat⁹ ex delegatione sibi facta.

Abbas.

Quia quesitū. Casus delegatus papē potestatē hz nō solū in ptes h̄ etiā in alios q̄ suā iurisditionē impediūt. Cōis diuisio. scda ibi sic tibi. No. ibi p̄cipim⁹ iusticiam exhiberi. p generali ꝓclusione rescripti et hodie cōiter appomit hec cla in fine libelli 7 ē valde vtilis. nā p̄ōt compbendere oēm actionē. vñ sp cōcludendū est actori vt in fine libelli dicat 7 circa p̄dicta peto mibi iusticiā exhiberi. de q̄ in. c. ij. j. de ordi. cog. vbi plene dico No. scdo ibi minis aut terroribus q̄ dria ē inter minas 7 terrores. nam mine ꝓsistunt in verbis. terrores in atrocitate facti. sepe tñ capiūtur ꝑmiscue. Et no. ex h̄ 7 ex tex. q̄ mine 7 terrores potentiū inducūt iustum metum. dic tñ aduertendū fore ad qualitates psonar̄ minantiū vel terrentiū. nam si solent seuire post minas inducūt iustū metū als mine nō excusarēt. Ad h̄ qd̄ le. et no. maxime p bar. i. l. ad inuidiā. 7. l. metū. C. qd̄ me. cā. 7 vide p Jnno. in. c. cām mrimonij. j. eo. qd̄ est notādū. Cū qrit nūquid mine vel terrores mariti vel p̄lati inducāt iustū metū in vxore vel subdito. dz cm̄ distinguj mō p̄dicto. 7 sic dz limitari qd̄ le. 7 no. i. l. j. §. q̄ hoc notāde. ff. q̄. re. actio nō da. No. tercio q̄ ꝓsentientes ad delictū regulariter d̄bēt puniri sicut ipi faciētes de q̄ dic plenius vt. j. dicet cū glo. Jtē no. ibi scꝑtura testimonio. q̄ sacra scriptura p̄ōt allegari in decisionib⁹ cāx 7 in mō puniēdi. facit. c. certificari. j. de sepul. cū si. qd̄ intellige nisi scriptura ꝓdicat canonib⁹. qr i decisionib⁹ cāx potius standū ē canonib⁹ q̄ dictis sctōr. xx. di. i prin. 7. c. se. 7 ibi p glo. Ultio no. q̄ index delegatus p̄ōt iurisditionē suā exercere nō solū ꝓtra ptes h̄ etiā ꝓtra quoscūq̄ suā iurisditōem turbātes. et de h̄. j. plenius. In gl. j. ibi iactura cāe affici debēt. aduertē p̄t em̄ istud dictū gl. dupl'r intelligi. p̄ vt isti q̄ inducūt istos turbātes debeant affici 7 puniri in p̄ditione cāe. 7 iste intellectus nō multū placet. qm̄ iura allegata i gl. loquūtur q̄n q̄s aduocat p̄ocinū potentū in alienationis actu. vt qr reus alienat rem in potētiores. Secūdo p̄ōt glo. intelligi vt adducat illa iura in fili. et vt quēadmodū ibi puniūtur illi q̄ aduocāt auxiliū potentior̄ ita 7 isti q̄ inducūt potētes vt faciāt silere actores equipant tñ in genere nō in quātitate pene. 7 iste intellectus ē melior. In glo. ij. no. bñ istā gl. vsq̄ ad fi. qr q̄tidie allegat dū qritur nūquid consentiēs dz puniri tāq̄ faciens. 7 ponit glo. quatuor mēbra. Primū ē q̄n q̄s cōsentit negligendo. pone exemplū ꝑm doc. scio q̄ vis delinquere 7 possum te subtrahere a peccato. h̄ ꝓpter negligentiā omitto. Vel pone aliud exēpluz. qr possum obuiare delicto. puta qr video q̄ aliq̄s vult te offendere 7 possum obuiare 7 nō obuio. nā ꝑm gl. sing gligenter ago debeo puniri mitiꝰ q̄z ipe faciēs. Adū te qr in h̄ sūt opi. de iure ciuili videt q̄ regulariter nō teneat q̄s obuiare delicto nisi delinquēs sibi sit subiectꝰ. vt seruus filius vel subditus. vel nisi delictum sit ꝓmittendū in p̄sonam illius cui ego sum subiectus. ita videtur velle glo. in. l. culpa caret. ff. de re. iur. 7 bar. i. l. vtz ff. de paricī. nā filius tenet si nō reuelat p̄ri q̄ aliꝰ velit eū offendere. vt in. l. ij. ff. eo. 7 idē dic in aliis subditis vt no. in iuribus p̄all. 7 plene p Dy. in regula nō ē sine culpa de re. iur. li. vj. tex. tñ multū stringit in p̄ncipio instit. de publi. iudi. §. alia. vbi punit cōscius lz eēt exneus. 7 q̄z q̄z bar. nitat rñdere in. d. l. vtruz. tñ ipemet dubitat de sua rñsione. Sz de iure canonico cōiter tenet dictum glo. 7 facit. c. sicut dignū. in. §. illi aūt. de homi. vbi dicitur q̄ nō caret scrupulo societatis occulte q̄ manifesto facinori desinit obuiare. 7. xxiij. q. iij. q̄si p totū. An aūt incurrat excōicatōnem q̄ p̄ōt iuuare clericū ne ꝓberet 7 ꝓberat? dic vt no. in. c. quāto. de sen. ex. Illud tñ vtz q̄ etiā de iure ciuili q̄s p̄ōt iuuare aliū ne offendat 7 capere malefactorez. l. siqis in p̄uitute. ff. de furtī. 7 qd̄ ibi no. 7 in. l. nullus. C. de iude. 7 Jnno. in. c. vt fame. 7 i. c. si ꝙ. de sen. ex. Scdm mēbz glo. ē qñ q̄s ꝓsentit p̄bendo ꝓsiliū. glo. tz q̄ dz puniri h̄ nō tāq̄ faciēs. Jo. aliter distinguit. Aut. n. is cui ꝓsulit erat als factur⁹ 7 minus punit ꝓsulēs. aut nō erat als facturus. 7 tūc q̄a ē par delictū cū faciēte. vñ dz tūc puniri ꝓsulēs sic faciens. ad h̄. c. sicut dignū. §. q̄ ꝙ. de homi. 7 in. l. q̄ ꝙ. ff. de furtī. facit. l. in furti. §. ope. ff. eo. 7. l. nō soluz. §. si mādato. ff. de iniur. 7 vide qd̄ de mā no. Dy. in regula nullus ex ꝓsilio. de re. iur. li. vj. Terciū mēbz glo. est cū q̄s ꝓsentit cooperando 7 in h̄ dicit gl. q̄ ē par delictū 7 silis dz eē pena. Sz tu adūte q̄ aut q̄s cooperat p̄ncipaliter. 7 tūc nō ē dubiū qr est principal' in delicto. aut cooperat p̄stando opē delinquēti. puta qr cōmodauit sibi ensem vt faceret certū delictū vel venit sociādo eū ne ab aliis impederet exercere delictū vel q̄d sile ita q̄ ipe nō apposuit manū in delicto h̄ p̄stitit opē delinquēti. et iste ē casus multū dubitabil'. nec doc. nr̄i h̄ tractāt h̄ legiste ponūt varias opi. de quib⁹ p bar. in. l. is q̄ opez. ff. de fur. 7 in. §. ope. p̄al. 7 in. d. §. si mādato. vbi plene 7 er q̄site soluit mām tā in auxiliāte q̄z opē ferēte seu mādante. 7 videt ibi ad ꝓpositū ipe ponere regulā q̄ prestans opē debet regulariter puniri vt faciēs p iura supi⁹ allegata. Et adūte ad vnū dictū valde notabile q̄ vbi q̄s punit ex eo qr p̄stitit opem habebit respectus in pena imponēda ad q̄litatē q̄ est in opante delictū et nō ad q̄litatē q̄ est in opē ferēte seu mandāte. Exēpluz titius p̄stitit opē filio inficienti p̄em dz iste tit⁹ puniri q̄ admodū puniret si interfecisset p̄em suū. vñ tenet pena legis p̄peie de paricī. vñ magis punit nunc iste p̄stando opē filio q̄z si occidisset manib⁹ suis. quia si ipe occidisset teneret tāq̄ exneus. h̄ p̄stando opē filio punit ea pena q̄ debet puniri filius. qr cōsensit illi delicto paricidij. h̄ ꝓbat apte i. d. l. vtz. 7 ibi p bart. 7 idē no. i. d. l. is q̄ opē. 7 p h̄ dicēdū q̄ si ex statuto magz punit nobilis q̄z popularis q̄ si plebaris p̄stat opē nobili debet puniri pena q̄ punit nobilis 7 nō pena qua punitur popularis. 7 de mā plenius dicendū vt no. in dictis iuribus. 7 dic q̄ etiā si q̄s mutuauit pecuniā ad delictū aliquod cōmittendū debet puniri tāq̄z p̄stās opē ad delictū 7 puniet vt ipe delinq̄ns si sciens fac. tex. ē no. in. l. si scient. ff. de paricidijs. 7 fac q̄ si statutū punit p̄stantē aliquē opē q̄ cōpbendat istum q̄ mutuauit pecuniā Quartū mēbz gl. ē i ꝓsēsu auctis 7 defensiōis 7 dic gl. q̄ iste plꝰ punit q̄z faciēs. 7 ē rō. naz is q̄ p̄stat auctē seu defendit errorē alterius non solū ipse peccat et errat h̄ ꝓfirmat alteriꝰ errorē 7 p̄stat aliꝰ mām deliquen-

di. Hoſt. dicit dictū glo. pcedere in hereſi ⁊ in maioribus criminibꝫ alꝫs in ciuilibus vel minoribus criminibꝫ ē par pena. vt in text. hic. nam iſti erant fautores principales ⁊ tñ dicit tex. q pari pena cū agētibꝫ puniēdi ſūt. ⁊ hoc dictū cōiter tenet. ⁊ hoc no. ¶ Jn glo. fi. ibi q̄a impedit ipam iuriſditōem. vult ergo glo. vt qualitercūqꝫ impediat iuriſditio delegata poſſit ipe delegatus iuriſditionē ſuā exercere ꝫ turbatores. Jnnocē. hic ⁊ ī. c. dilectus. j. de penis. latius attingit hāc mām multuz tñ variat in dictis ſuis et in effectu. pmo tāgit cū tercꝰ delinquit in pſonā delegati. ſcdo caſu cū delinq̄t ī pſonā ptis. tercio cū delinq̄t in pſonā eoz q̄ neceſſario debent interuenire in iudicio. vt ſūt aduocati teſtes ⁊ procuratores. q̄rto cū q̄s delinq̄t ī offō ſuo cozā delegato. vt ſi aduocatꝰ deliq̄t in aduocatōe ⁊ notariꝰ ī offō ſuo cozā delegato ⁊ ſic de ſiliꝫ nunq̄d poſſit delegatꝰ aīaduertere ꝫ iſtos ⁊ quā penaz pōt imponere ⁊ q̄d ſi delictum nō eſt manifeſtū ꝫ occultū. ⁊ lōgū eēt plene diſcutere quēlibet articulū. Sz p iſtā diuiſionē habes quaſi declaratas glo. Jnn. ꝫcluſiue tñ ſic pōt dici q ſi tercꝰ delinq̄t in pſonā iudicis delegati nō pōt iudex delegatus illū punire niſi ex ꝫtingat ſuā iuriſditionē impediri. ſic cōcordat Jnn. ℞. ⁊ in. d. c. dilectꝰ. nā ℞ tz q pōt ſuā iniuriā vlciſci. p. c. ſiqs erga. ij. q. vij. ℞ ī. c. dilectꝰ. tz oppoſitū. ℞ ꝫcozda vt. ℞. ⁊. c. ſiqs erga. loquit ī ordinario de q̄ plene dixi ī. c. cū venīſſent. de iudi. ⁊ p Jnn. ī. c. ex pte. j. de ver. ſig. ℞ eo caſu q̄ pōt delegatus punire nō intelligas q poſſit imponere penā ordinariā ℞ extraordinariā. qz ipe nō ē reputatꝰ ſup illa iniuria. Si delinquitur ꝫ ptes vel alias pſonas neceſſarias ī iudicio ꝫclude q ſi impedit ſua iuriſditio pōt ſe impedire alꝫs ſecꝰ. ⁊ ad limites impediēti pōt ſe impedire et nō aliter. ꝫ officiales delinquētes cozā ſe tz Jnn. in. d. c. dilectꝰ. q nō pōt ipe pcedere niſi impediret ſua iuriſditio ℞ dz eos facere puniri p ordinariū. Quā ptātē pōt exercere delegatus ꝫtra iſtos impedientes? dic q pōt exercere cēſuram eccleſiaſticā etiā ſi ℞ nō ſit expſſum ī reſcpto vt hic Jnno. dicit q pōt eos mulctare. qz oīa vident eē commiſſa ſine quibꝫ iuriſditio exerceri nō pt. qd̄ no. ⁊ idem no. j. e. de cauſ. Advltimū ꝫclude q aut delictū turbatoris ē notoziū ⁊ indubie pt pcedē vt ℞. aut nō ē notoriū ℞ ſūt aliq̄ ꝓiecture ꝫ ptātē ⁊ pt pcedē ⁊ cōpelletur ad pſtandū cautionē de nō impediēdo. ar. in. c. frās. ī fi. de re. ſpo. Aut ē occultū ⁊ ſūt opi. Jnn. tz q pōt pcedē ſūmarie inq̄rendo. ꝫriū tz Spe. in ti. de le. §. ſeq̄t. ℣ſi. itē ad cuiꝰ offm. dictū Jnn. ſatis placet. nec ob. ℣. manifeſte. poſitū ī tex. qz pōt referri ad verbū cognouerit vt ſit ſenſus q nō dz iudex exercere diſtrictōem eccleſiaſticā niſi manifeſte cognouerit illos impedire iuriſditionē ſuā ñ tñ negat q̄n poſſit ſūmarie inq̄rere vtr ipediant. ad qd̄ vide bo. glo. in ſiliꝰ in. c. j. j. eo. li. vj.

Sane ſi a nobis. Varie legit ſed cōit ſic ſūmatur. Cū diuſe lre ſub eadē data ⁊ forma ꝫria impetrant ⁊ pūtāt a diuſis ad eoſdē iudices ſupſedeat vtriſqꝫ donec papa ꝫſulat. h. d. ⁊ nō diuidit. ¶ No. p vnā regulā ex tex. q vbicūqꝫ nō pt ꝫſtare iudiciꝫ de q̄ualitate lrāz impetratāz oppoſitāz debēt iſti ſupſedere ⁊ ꝫſulere papā. ⁊ facit iſte tex. ad illā qōem cū idē bñficiū ꝫferat duobꝫ ſub eadē data nec appareat cuiꝰ ſupplicatio prius fuerit ſignata dz in hoc ꝫſuli papa q vtriqꝫ fecit grām ⁊ ℞m eiꝰ rñſum ē pceden dū. ad ℞ qd̄ no. Jo. an. in. c. ſi a ſede. d̄ p. li. vj. ¶ No. ibi executōi ſupſedeant. q iudices delegati largo mō pnt dici executores. nā exequūtur pcedēdo ius ptiū. facit. c. ſiqs ꝫ cliciū de ſo. ꝫpē. ¶ Jn gl. j. ī fi. Ex hac glo. colliguntꝰ due lec. ad iſtū tex. ℞ria vt intelligat qn diuſe lre in eadez cā impetrant ad eoſdē iudices. ⁊ tūc ppt idētitatē iudicū neutre q̄aleāt ℞ delegās ē ꝫſulēdus. ℞ lec. nō pcedit ſi pōt ꝫſtare de ꝓuitate qz ſcde ſūt ſurreptitie nō faciētes mētionē de prioribꝫ. vt in. c. ceterꝫ. de reſcri. nec pōt excuſari ſurreptio ppt idētitatē iudicū. ¶ Scda lect. vt intelligat q delegatꝰ dz ſupſedere executōi ſcdaꝝ lraꝝ. q̄ lec. ꝫdicit tex. vt pz ī ꝓbo vtrūqꝫ. ¶ Tercia lec. ē vera ⁊ magl cōis vt ītelligat qn lre diuſe ipetrāt ab eoſdē iudices ⁊ hñt eādē datā ita q ñ ꝫſtat d̄ porita te. nā tūc iſte caſus ñ ē decidibil p delegatos. ⁊ ſic ceſſat c. paſtoral. de reſcp. ℞ dz ꝫſuli ipe delegās. ⁊ hāc lec. ſētit gl. ī. c. ex tenore. ℣. de reſcp. vbi melius gloſauit iſtū tex. q̄ hic. ⁊ ſequūtur ℞ doc. cōit. ⁊ pfecto ℞ lec. ē vera in ſe ℞ iudicio meo nō multū ꝫſonat huic lre p illa verba tex. nō facta mentiōe prioꝝ lraꝝ ꝛc. q verba clare innuūt q ℞ ꝫſtabat data de ꝓioritate lraꝝ. ⁊ ſic non erat eadez data in vtriſqꝫ niſi diceres q iſta fuit allegata ptis ſeu iudicis ꝫſulētis. Sz nō multuz hec rñſio mihi ſatisfacit. ⁊ eodē mō pōt rñderi ad duas alias lec. q̄s ℞ ponit Hoſ. nā dicit tex. poſſe intelligi q̄n ad diuerſos iudices lre diuſe impetrant ℞ hñt eandē datā ⁊ formā ꝛriam vel etiā eandē formā. nā ppt diuſitatē iudicuz iudices mutuo ſe impediūt vt dixi. iſte lec. ſūt vere ī ſe. ℞ nō ꝫgruūt tex. rōne ꝓdicta. Bal etiā alia lec. p doct. vt intelligat qn lre impetrant ſup diuſis cauſis ad diuerſos iudices. ē tñ ꝫnexitas inter illas cās. vt q̄ actor impetuit ſup hereditate ꝫ reū reus impetuit ad alios iudices ſup legitimitate. vel vnus impetuit ī petitorio alius ī poſſeſſorio. vñ ne ꝓtinētia cāe diuidat cozā diuerſis iudicib⁹ debēt iudices ſupſedere ⁊ ꝫſulere papā ⁊ no. hāc lec. ⁊ gnāliter pōt dici q vbicūqꝫ ſurgit pbabile dubiū ſup q̄ualitate lraꝝ nō decidibile p delegatos vel arbitros bz locū iſte tex. nā pmptū ē iura iunxta ꝫcozdare. vt in. c. cū expediat. de elec. li. vj.

Ex pro debilitate. Delegatus pape impetrāt ſbdelegare pt cām q̄ ſine ipo ꝫmode t̄minatōz. ibi. itaq;. nari pt. p ponit dictū. ſcdo ipi⁹ t̄minatōz. ibi. itaqꝫ. t̄cio gnālem exceptōz. ibi niſi. ¶ No p q delegatꝰ ꝓncipis pōt cām ſibi cōmiſſam alteri ſubdelegare neceſſitate vel alia incōmoditate inſtāte. idē tñ dic ceſſante q̄ libet nccitate. qz delegatꝰ ꝓncipis ℞ bz ex ꝓuilegio vt alteri ſubdelegare poſſit ℞ inſpiciāt nccitas q̄ ad ℞ vt ℞ delegatū poſſit ꝫpellere ad acceptandū. ℞ leguntur ⁊ notant in. c. paſtoral. j. e. ⁊ ita limita iſtū tex. ¶ No. ſecūdo q ñ ē ī optione delegati ꝫmittere cām q̄buſcūqꝫ ℞ ad ℞ dz eligere pſonas diſcretas ⁊ idoneas q̄ dicant ī ℞ pſone idonee dic vt bī in. c. ſtatutū. de reſcp. li. vj. ⁊ ī. §. tria. ij. q. vij. ⁊ qd̄ le. ⁊ no. ī. c. ſciſcitatus. d̄ reſcp. ¶ Tercio no. ⁊ tene mēti iudicē poſſe cām ſbdelegare reſeruato ſibi ꝫſilio. i. hoc expſſo vt cōmiſſarius in pcedendo ſeu decidēdo petat ꝫſilium ab ipo delegante. ¶ Ultimo no. q graues cāe nō pñt ſubdelegari p delegatū aplicū. ⁊ dicunt graues cū ē electa induſtria perſone. vt ī. c. fi. j. e. ⁊ dic vt ibi. ⁊ ī. c. is cui. eo. tit. li. vj. vel ℞m doc. cū cā ē mrimonialis. nā curia nō ꝫſueuit deſcili alꝫs q̄ epis cās mrimoniales ꝫmittere. Et nota ℞ dictū q epūs delegatꝰ ad cām mrimonialē nō pōt nec epo cām ſbdelegare. ⁊ vide qd̄ no. j. e. cām matrimoñ. ¶ Jn gl. j. ibi etiā ptib⁹ inuitis. ⁊ p ℞ facit iſte tex. duz dic libez eē cām ſbdelegare. nā d̄ ſignato h⁹ ℣bi libez ē vt ñ teneat requrere alt⁹ius ꝫſenſuz. vt le. ⁊ no. ī. c. de multa. d̄ pbē. ⁊ ī. c. lz epūs. e. ti. li. vj. ⁊ tene ī ℞ gl. iuncto tex. ⁊ vide qd̄ dicā. j. e. ſup qōnuz. ⁊ ī fi. gl. ītellige ℞ vt dixi. ſ. ī pmo nōbili. ¶ Jn gl. ij. ī fi. no. bñ iſtā gl. ⁊ tene eā mēti. nā apte ſentit q ſi delegatꝰ alicuius cōmittit vices ſuas reſeruato ſibi ꝫſilio q iſte deſinit eſſe iudex ⁊ ꝫſiliū ſuū ē requrendū vt ꝫſiliū boni viri. et pbo ℞ dictū rōne. nā dare ꝫſiliū nō ē iuriſditōis. q̄ nullā ptātē exercet dādo ꝫſiliū. ℞ p reſeruatōz ꝫſiliū ñ reſuat ſi bi aliq̄d iuriſditōis. et p ꝫñs deſinit eē iudex. vt in. c. ſi delegatꝰ j. e. li. vj. et hāc gl. ñ pōderauit do. an. q̄ ſuper tex. aſſūpſit diſputationē nūquid ī dubio reſuādo cō

filiũ videat sibi reseruasse vt iudex. ꝓcludit tñ q̄ non. ¶ Sz ex̄ glo. q̄ro ꝺ q̄one notabili ⁊ quotidiana nũq̄ ꝺ iudex possit ꝓmittere cãm ⁊ r̄seruare ꝓsiliũ suũ vel tercij. vtputa vt subdelegat⁹ teneat in sn̄ia ferēda exq̄rē ꝓsiliũ suũ vel cōsiliũ tercij. Jnno. ꝓcludit q̄ sic. ⁊ certe vī tex. ℔. dic̄ tñ Jnn. q̄ si iudex iste cōmissarius ꝓcedit ꝓsilio ñ req̄sito nō tz sn̄ia. q̄ non ꝧuauit formã manda ti. vt in. c. cũ dilecta. de rescrip. ⁊ in. c. venerabili. j. eo. et bāc sn̄iam vbi ex forma statuti ē req̄rendũ cōsiliũ no. tenuit bar. i. l. j. §. ℔ si plures. ff. ꝺ exercito. vbi dic̄ q̄ si statuto cauet q̄ iudex ꝺebeat ferre sn̄iam ad cōsiliũ sa pientis nō tz sn̄ia si iudex ꝓcessit nō req̄sito cōsilio. q̄a cũ iudex recipiat iurisditōz ex statuto ciuitatis non ꝺz tenere sn̄ia si nō ꝧuat formã sibi impositã ꝑ statutũ. et ℔ no. q̄ facit ad multa. ⁊ vide q̄ ꝺ in sili no. in cle. j. ꝺ iu repa. Nũq̄d aũt cōmissari⁹ teneat sequi cōsiliuz: dicit Jnno. q̄ nō. nã satis ē req̄rere ⁊ ꝺebito tēpe expectare rñsũ. vt in. c. cũ olim. ꝺ arbi. ⁊ in. c. cũ in veteri. de elec. ⁊ ℔ idē voluit bar. in. ꝺ. §. si plures. Nũq̄d aũt tpe q̄ req rit consiliũ possit ꝺelegat⁹ subdelegãs istũ cōmissariuz renocare seu sibi inhibere ne ferat sn̄iaz: dic̄ Jnno. q̄ sic. Jo. an. dicit ℔ ꝓcedere si sibi reꝧuauit ꝓsiliũ tanq̄ iudex. Sz ℔ casu qñ r̄seruauit tãq̄ iudex. dicit ꝺ. an. q̄ tenet seq̄ consiliũ istius iudicis q̄ tunc est ꝓticeps in officio. nam regula ē q̄ vbi cōsiliũ ē requirēdũ ab eo q̄ ē ꝓticeps in officio tūc tenet sequi cōsiliũ vt no. ponit bar. in. ꝺ. §. si plures. ⁊ fac̄ qꝺ le. ⁊ no. i. l. ticiũ ⁊ meuiuz ff. de adm. tũ. ¶ Sz instat alia q̄ magz ꝺubia nũquid possit fieri cōmissio vt teneat cōmissari⁹ ferre sn̄iaz ꝓ ut tal sapiēs dictauerit. Jnn. ꝓcludit q̄ nō. q̄ isto casu ℔iet iste sequi arbitriũ alteri⁹ i sentētiādo qꝺ ē ꝛ. l. itez si vn⁹. §. idē pōponi⁹. ff. de arbi. vbi text. no. dic̄ q̄ ñ ꝑt cōpromitti in arbitrũ vt ferat sn̄iam ꝧm q̄ alteri visũ fuerit. Hostiē. tz oppositũ. ⁊ dicit q̄ aliud in arbitro. aliud i iudice. q̄ arbiter ℔z ptātē magis latã. pōt eniz ꝓnũciare eq̄ ⁊ iniq̄. ⁊ stat sn̄ie sue metu pene. vt i. l. diē ꝓferre. §. stari. ff. de arbi. ⁊. j. de arbi. c. dilecti. Sz iudex ꝺz pnũciare ꝧm iura. vt ī auc. insiurã. qꝺ p̄stat ab his Jtē ſꝺ delegãs pōt formare sn̄iam ⁊ eã cōmittere alte ri. pnũciandã. vt. §. de rescrip. c. cũ dilecta. cũ infinitis silib⁹. §. eodē mō pōt ipaz formãdã alteri reseruare dũ modo ille nō sit laic⁹ ⁊ cã nō sit spũalis. Et no. bñ illꝺ ℞bñ ar. c. decernim⁹. de iudi. nec ob. si dicat q̄ ꝛ ꝙscīaz ꝓpriam iudex nō ꝺz pnũciare. q̄ ꝧm eũ ꝺz iste con for mare ꝙscīaz suã ℔z cōsiliũ periti. ⁊ si non pōt ꝺz instare vt exoneret a cōmissiōe ⁊ si nō ꝑt ꝺz ferre sn̄iam ꝧm q̄ sibi vī. ⁊ no. ℔ dictũ. m⁹ti moderni tenuer̄t cũ Jnno. q̄ iudex ꝺz iudicare ꝧm iura ⁊ ꝛ cōscīam suã. vt i. c. cum er̄ni. de re iudi. li. vj. ⁊ Reineri⁹ tenuit istã ptē. ℔ Bar. ℔z aliã sn̄iam in. ꝺ. §. si plures. ⁊ satis ꝑt teneri opi. bos. vt ipemet dicit q̄ ꝛ cōscīam nō tenet iudicare. Et no. q̄ vbi tenet q̄s pnũciare ꝧm cōsiliũ alteri⁹ nō tenetur ꝓnũciare ꝧm illꝺ nisi consiliũ sit iustũ. q̄ ℔ importat ℞bñ consiliũ. vt i. ꝺ. l. ticiũ. no. bar. i. ꝺ. §. si plures. et si ꝺz vt ꝺebeat pnũciare ꝧm q̄ alī⁹ dictauerit non tenet seq̄ si ꝙscīa sua sibi r̄pugt. ¶ Sz ꝺubitat nũq̄d possit ferre sn̄iam cōtrariã. Host. sentit q̄ sic in cōtrariũ fac q̄ nō ℔z in ℔ ptātem maxie qñ statutũ de boc dispoit ⁊ facit qꝺ no. bar. in. ꝺ. §. si plures. de equitate. pōt te neri dictũ Host. ℔ de rigore videt contrariũ.

DE causis. Si cã cōmittit ꝺecidēda in gent ꝑ lapsũ diei expirat iurisditio. h. ꝺ. ꝑ vbi certa pena ꝑ ius statuta nō ē ꝺelegat⁹ imponit arbitra riam ⁊ sꝯa ibi illi⁹ et. ¶ No. ex ꝑ dicto q̄ cã ꝑt ꝓmit ti ꝺecidēda infra certũ tm̄inũ. ¶ Sꝯo no. q̄ vbi tm̄i nus statuit iudici ⁊ iurisditōi lapso tm̄ino expirat in risditio. de q̄ pleni⁹ ꝑ bar. i. l. pperādũ. C. de iudi. ¶ Nō tc̄io ⁊ tene mēti sp̄ q̄ cotã ꝺelegato pōt fieri progatio ꝺe tpe in tps. vñ lz cã sit sibi cōmissa ꝺecidēda ifra cer tum tm̄inũ ptes pñt cōi ꝙsensu illũ terminuz ꝓgare q̄si ad vtilitatē ptiũ papa pfixit tm̄inũ. ¶ No. ex sc̄da pte. c. q̄ ꝺelegatus ex simplici cōmissione recipit iuris ditionē ⁊ ℔z ptātē ptes ꝓtumaces puniēdi. Et ex boc ex ter. bēs ℔ q̄si expssum q̄ iudex ꝺelegat⁹ pt ponē mt̄ ctam. de q̄. j. lati⁹. Jtē no. q̄ vbi certa pena a iure statu ta ē nō ꝺz iudex ab ea recedere. vbi ℞o nō ē statuta tūc ē imponēda ad arbitriũ iudicātis. ⁊ quotidie ad ℔ alle gat iste tex. q̄ ī nō ꝺet̄minatis in iure recurrendũ ē ad arbitriũ iudicis. ⁊ nō solũ ℔ ꝓcedit in impositōe pene. ℔ et ī aliis a iure non ꝺet̄minatis. vt ī. l. j. ff. de iu. ꝺeli. ⁊ i. c. fi. j. ꝺ trāsac. ¶ Jn gl. j. ibi postq̄ lr̄e iudicib⁹ pñtāt vult ℔ gl. q̄ t̄minus pfixus iudici currat a die pñtatō nis lr̄ar. ℔ intellige ꝧm q̄ no. in. c. sup eo. ꝺ appel. ꝓce dit em̄ qñ t̄minus ē statut⁹ ꝑ numer diez seu mēsium vel annoz. sec⁹ si ad certũ diez vel t̄minũ. vtputa vsq̄ ad festũ pasche. nã tūc sp̄ t̄minus currit. q̄ p⁹ illũ t̄mi nũ expirat iurisditio. vt ℔. Et ī fi. gl. no. bñ glo. q̄ vbi cã cōmittit ꝺecidēda infra breuē t̄minũ p̄t iudex et ꝺz abbreuiare ꝺilationes iuris ⁊ ita pagere vt infra t̄mi nũ pfixũ cãm possit ꝺecidere. ⁊ sic bēs vnã cãz ltimã ab breuiādi ꝺilatōes iuris. Tu in ℔ ꝺistīgue vt no. Jnn. ī ꝺ. c. sup eo. vbi et dixi. nec ob. motiuũ gl. ī eo qꝺ all̄at ī l. petēde. nã ꝧm Jnn. q̄ñq̄ t̄minus statuit pti. ⁊ tunc si ꝺeficit ꝑ aliã ptē nō ꝺz sibi obesse. q̄ñq̄ t̄minus pfigit iudici. ⁊ tūc ℔z locũ qꝺ ℔ ꝺr̄. naz ⁊ si cã nō pōt expediri infra t̄minũ nihilomin⁹ expirat iurisditio. q̄ nō irroga tur piudiciũ ptib⁹ ℔ cã redit ad supiorē. ⁊ dicit ℔ Jnn. q̄ etiã si ꝺolo alteri⁹ ptis cã non possit ꝺecidi infra t̄mi nũ nihilomi⁹ expirat iurisditio nisi t̄minus proget cōi ꝙsensu ptium vt ℔. Et aduerte q̄ ista progatio ꝺebet fieri ꝺurante t̄mino. nã post finitũ terminũ non ꝑt di ci progatio cũ iurisditio sit finita. q̄ qꝺ nō ē progari nō pōt. ar. c. ad dissoluendũ. de ꝺespon. impu. ⁊ ꝑ boc bo. tex. i. l. ℔ si manēte. ff. ꝺ ꝓcario. facit. l. bonoz. ff. rem ra. ba. ¶ Jn glo. in ℞bo ptium. in fi. no. tria q̄ sūt ꝺ ſba ordis iudiciarij. vt libelli oblatio litꝛ ꝓte. ⁊ q̄ sn̄ia ferat ī scriptis. ⁊ idē no. glo. ī. c. j. ꝺ libel. obla. hāc mām ple nissime expediui ī. ꝺ. c. j. ⁊ dic vt ibi. ⁊ vide bo. gl. ī. c. fi. ꝺ re iudi. li. vj. q̄ dicit q̄ ptes pñt ex toto remittē ordi nē iudicioꝛ ℔ non pñt facere vt iudex in pte seruet or dinem ⁊ in pte non. vult dicere q̄ ptes pñt ꝙuenire vt iudex ꝓcedat sine oī ordine iudiciario. ℔ tūc dictũ suũ non hēbit vim sn̄ie ℔ cuiusdã pacti. nam sic ex postfa cto pñt ptes approbare sn̄iam nullã ⁊ hēbit vim pacti. vt le. ⁊ no. in. l. ij. C. coīa vtriusq̄ iudi. ⁊ no. in. c. signifi casti. j. ꝺ fo. compe. ita a ꝓncipio pñt cōuenire vt iudex ꝓcedat sine ordine iudiciario. ℔ si vellēt ptes vt dictũ iudicis haberet vim sn̄ie tūc nō pñt remittere ordinem ſbalem a iure inductũ. vt in. c. vnico. ꝺ lit. contest. ⁊ ī. l. pperandũ. C. ꝺ iudi. ⁊ in cle. sepe. ⁊ qꝺ ibi no. in fi. ꝺ ℞. sig. ¶ Jn gl. in ℞bo proget. in fi. Sz q̄ro q̄d si non fi at ꝓgatio nũquid ex toto expiret iurisditio p⁹ lapsũ termini: tex. ℔ videt q̄ sic. ℔ tu intellige tex. qñ t̄minus ē pfixus iudici et iurisditioni. nam tūc per lapsum ter mini expirat iurisditio et ptās ꝺeuoluit ad superiorē. secus dic vbi terminus pfigeret iudici tñ. nam tūc per lapsum termini non expirat iurisditio sed iudex venit puniendus. vt in. l. j. C. vt oēs cau. taz ciui. q̄ crimi. no. Bar. in. ꝺ. l. pperandũ. qꝺ tñ limita vt dicit glo. notabilis in cle. j. ꝺ iurepa. ꝺubiũ est q̄d si terminus pfigit instantie nunq̄d post lapsum terminũ valet sn̄ia et re spectu instantie iuris cōis non ē ꝺubiũ. vt no. in. l. pperandũ pal. rō est q̄ pempta instātia pemit oīa acta li tis. vt no. in. c. cũ cām. ꝺ testi. et in. l. cũ lite mortuo. ff. iu di. sol. vñ sn̄ia repiret lata sine lite ꝓtest. et sine petitio ne et silia. ℔ ꝺubiũ notabile ē cũ statutum municipale apponit certũ terminũ infra quē ꝺebeat t̄minari cã nũ q̄d p⁹ lapsũ terminũ valeat sn̄ia lata sup eadē instātia et ꝺ hac qōe plene no. ꝑ Jo. an. ī addi. spe. ī ti. de lega-

to. §. restat. ℞. q̃d si statuto. Et ibi post multa ꝓcludit ꝙ aut statutū apponit penā iudici nō tꝫcidēti cāz infra t̃minū. z tūc valebit sñia pᵒ t̃minū dūmō ꝓferat infra terminū iuris. qz nō vī recessum a dispositiōe iuris. facꝫ qđ etiā no. i. l. nō dubiū. C. de legi. Aut statutū nō apponit penā z ī dubio pfigēdo t̃minū ad tꝫcisionē cāe vī pfigere ipi instātie. z hoc maxie tenendū in odiū litium qđ satis mihi placet. nā sicut in sili dicim⁹ ꝙ terminus ab hoie pfixus succedit loco termini iuris. vt not. Inno. i. c. ex rōne. de appel. ita t̃minus pfixus a statuto succedit loco termini iuris. de quo in. d. l. ꝓperandū. et ℔ notabis. ¶ In glo. in ℞bo certa. ibi dz mitti in possessionē. aduerte qz hoc videt̃ ꝫ tex. q̃ pſupponit ꝙ qñqz nō ē a lege pfixa pena ꝫ ꝓtumacē. Inn. dicit ꝙ text. ꝓcedit ī citat̃ ꝓtūacib⁹ ℔ i ꝓtūacib⁹ ꝓdēnat̃ bñ repit pēa pfixa a iur. alij alit̃ dicūt. ego dicerē ꝙ rmediū missionis nō ē ꝓprie pena ℔ potius cōcernit interesse ptis. nec excōicatio ē ꝓprie pena ℔ est medicina vt in. c. j. de sen. ex. li. vj. vñ si subsequēti die vellet excōicat⁹ vl pas sus missionē satiffacere de expensis nullā penā sustineret. vñ dico ꝙ respectu pene infligende ꝓpter ꝓtēptū iudicis nō repitur ꝓuisio regulariter a lege facta. z iō index pōt arbitrio suo penā ꝓtumaci infligere. vt in. l. j. ff. siqs ius dicē. nō obtē. z in. l. ij. ff. siqs in ius vo. facit j. c. pri. in ℞. damnare. Et ℔ faciūt ad qōem nūqd de legatus possit mlctare ptes. z scias ꝙ mulcta ē spēs sñie iudicialis ꝙsistens in pecunia z imponit̃ exordiarie ad ꝓtumaciā coercendā. de quo p spe. in ti. de sen. pla. §. j. post ꝑnci. le. z no. in. l. siq̃ ff. de verbo. sig. Inno. ℔ et i c. j. §. e. z Host. in. c. pri. z in. d. c. j. z gl. ordinaria in. c. pastoral. j. e. z ī gl. pe. tenēt ꝙ sic. Cōtrariū sētit accur. in. l. ij. C. de spōnt. z in. l. eos. C. de mō mulct. z Host. ī sūma in ti. de sñia sub ℞ica de mulcta. §. si quis possit. ℔ ipe Host. correxit se sup. c. j. z ꝓclusio cōis ē ꝙ delegatus pape in dubio pōt mulctare. z videt̃ ꝓbari ℔ z j. c. pri. z i. c. j. §. e. Et lz Host. dixerit ꝙ nō pōt imponere tantā mulctā sicut ordinari⁹. arg. in. d. l. ij. et ī. d. l. eos. tñ do. an. sentit hic oppositū z forte melius qz delegatus principis ē de maioribꝫ iudicib⁹. vt no. spe. in ti. de iurisd. om. iudi. §. j. ℞. sꝫ z alij. si ℞o ē delegat⁹ inferioris. Inn. in. c. j. pall. vult ꝙ idē. vñ dicit et̃ ꝙ subdelegatus delegati pōt mulctare. ꝑ eo satis bñ facit. c. ex literis. j. e. ℔ pōt dici ꝙ nō potest imponere tantam mulctam sicut isti maiores iudices. ℔ arbitrabit̃ quātitatez ℔m qualitatē cāe. z scias ꝙ vsqz ad sex solidos. s. aureos dz mlcta modica. vñ. j. illā summā pñt illi iudices minores arbitrari. de q̃ in. d. l. ij. z l. eos. An aūt ordinarius eccl̃iasticus possit etiā mulctare: credo ꝙ sic. ar. ī. c. dilectus. ℔ offi. ordi. z ibi ꝑ Jo. an. z in. c. statuim⁹. xvj. q. j. lz Host. z ibi ꝑ Jo. an. in. c. j. de homi. li. vj. Sic et penā pecuniariā ꝑ delicto imponē pōt. qđ tñ limita vt plene dixi in. c. lz. de penis. ℔ vt cesset auaricie suspitio ꝓsulit vt cōuertat pecuniā in piā cām. ¶ Et in fi. glo. tene mēti glo. cū queritꝫ quā penā debet index imponē si plures repiunt̃ ī iure edite. z idē qđ gl. tz Inn. do. an. dicit ꝙ si oēs pene pñt cōcurrere oēs sunt infligēde ꝑ l. j C. de sepul. vio. Si aūt nō pñt ꝓcurrere vel l. loquit̃ alternatiue ꝓcedat distinctio gl. ℔m eū. Adūte latius. aut em plures pene ponūtur ꝑ eodē delicto ex dispositione eiusdē legis vel statuti. z hz locū dictū do. ant. nec credo ꝙ gl. aliter intellexerit. nā sepe vna lex ī odiū apponit plures penas. qz singule nō vident̃ sufficere vt ē tex. in. c. felicis. de penis. li. vj. z. xvj. q. j. statuim⁹. z in. c. ad falsariorꝫ. de fal. cū multis silib⁹. Nūqz ꝑ eodē delicto repiunt̃ varie pene in diuſis legib⁹ seu statutis. et iste ē casus dubitabilis. z credo ꝙ in ℔ casu glo. fuerit locuta. z ad hoc discutiendū oz ꝑ querē nūqd ꝓuisio legis noue seu statuti tollat antiquā legē imponentez aliā penā cꝫ nouā. z lz in ℔ sint opi. tñ opi. cōis et vera vī ꝙ nō tollat ℔ ꝓcurrat cuz antiqua ita ꝙ est ī optōe accusatoris vtrꝫ velit accusare ℔m legē antiquā an ℔m legē nouā. z ℔ vī ꝑbari in. l. qtiens. ff. d̃ act. z obli. tenz bart. in. l. j. ff. vi bo. rap. z Jo. an. ī. d. c. felicꝫ. ī nouella. z ℔ facit ad qōem q̃tidianā. Pone statutū ciuitatꝫ imponit penā. c. florenorꝫ ꝑ homicidio nūquid videatur recessum a pena iuris cōis. z dic ꝙ nō. ℔ ē in optōne accusatoris mō ꝓdicto nisi ex ꝓiecturis appareat ꝙ statutum voluerit recedere a dispositione legis. vtputa si repiatur statutū quo cauet̃ ꝙ vbi dēficit pena in statutis recurrat̃ ad silia z deficiente simili recurrat̃ ad ius cōe. nam ꝑ hec verba clare pz ꝙ statutū voluit ex toto recedere a dispōne iuris cōis z determinat certā penā. ita notanter dicit Bar. in. l. j. ꝑalle. ¶ Aliud dubium nūquid punitus ℔m vnā legē possit accusari vt puniatur ℔m aliā. l. ꝓclude ꝙ ꝑ aut vtraqz lex tēdit ad vindictam z intētando remediū vnius cessat rmediū alteri⁹ vt in. l. ꝓtor edixit. §. j. ff. d̃ iniur. aut leges cōcernūt cō modū ꝓuatū z tūc pōt intētari ꝓuisio scd̃e legis ꝙtenus excedit penā prime legis. vt in. l. j. ꝑallega. z qđ ibi no. z ꝑ ℔ pōt dici nūqd laicus punit⁹ ꝑ iudicē eccl̃iasticū possit puniri ꝑ iudicē secularē de eodē delicto. ℔m dispōnem iuris ciuilis. de q̃ vide tex. no. ī. d. c. felicis. et qđ ibi no. Jo. an. in nouella. ¶ In glo. pe. no. singulariter istā glo. ꝙ delegatus etiā ꝓncipis non pōt dispensare in appositōe pene ℔ etiā dz sp apponere penā a iure statutā. secus dicit glo. in ordinario ℔ certe nō vī ℔ vꝫ indistincte in ordinario. nā. c. at si clerici. alle. ī glo. loquit̃ in ep̃o z in casib⁹ sibi ꝓmissis a iure. vñ in casib⁹ nō ꝓcessis a iure ordinario nō pōt dispēsare ℔ citra dispensatōem pōt ordinari⁹ ex cā diminuere vel augere penā a iure statutā etiā si sit pfixa a statuto municipali. vt in. l. qđ ergo. §. pena grauior. ff. de his q̃ no. infa. z ibi ꝑ bar. vide etiaz bo. glo. ij. q. iij. §. notandū. vñ dicit Host. notabile ℞bū ꝙ iudex efficit infamis si sine causa apponit mitiorē vel grauiorē penā qꝫ sit iure statuta all̃at. l. seruos. C. de vi pub. vel priua. z idē ꝑ oīa dicit in delegato. qđ no. Sz do. an. seqtur indistincte istā gl. vt delegat⁹ nullo mō possit in pena dispensare. Ego credo saluādo dictū host. z et̃ do. an. ꝙ ꝑ viā dispēsatiōis nō possit diminuere penā ℔ exequendo ius q̃ cauet̃ ꝙ ex cā possit aggrauari z diminui pena. vt in. d. §. penaltimo. z in. l. si seuerior. C. eo. z ī. l. aut facta. ī fi. ff. d̃ penis. ꝙ poterit aggrauare z diminuere. nā sicut potest ipe delegās ita z delegat⁹ exq̃ grām nō facit. ℔ ius exeqt̃. z sic etiā pōt sustineri ista gl. ¶ Ultio scias ꝙ tūc pena nō dz exꝑssa qñ ñ ē cauta ī canonib⁹ nec in legib⁹ nec in statutis municipalib⁹ neqz iure ꝓsuetudinario ℔m Host. z sic no. ꝙ vbi dēficit pena canonis debemus recurrere ad penā legis ciuilis seu ad penā consuetudinariā dūmō ñ ꝓdicat mēti canonū. imo sñia eēt iniusta si pena excederet ꝓsuetudinē loci. vt no. gl. ī. d. §. pena grauior. z hoc puto vꝫ nisi ex cā. naz sicut ex cā pōt recedi a pena legis ita z a pena ꝓsuetudinaria. ꝓ ℔ bo. glo. in. l. hodie. ff. de penis.

Preterea. Per simplicē ꝓmissiōz cāe pt delegat⁹ citare ꝓtumacē punire z reliq̃ facē z spectāt ad cāz z q̃tidie allegat̃ iste tex. ponit casū ipi⁹ rñsionē z rñsiōis rōnē. scd̃a ibi hoc t ibi. tercia ibi qz. ¶ No. ℔ ꝙ delegat⁹ pōt ptem ꝓtumacē punire lz hoc nō caueat in cōmissione. vñ ℞tute cōmissionis simplr facte hz ptātem exercēdi seueritatē eccl̃iasticā. ¶ No. scd̃o ibi seueritate eccl̃iastica. iūcta glo. ꝙ appellatione seueritatis eccl̃iastice ñ venit solū sñia censure ℔ etiā facl̃tas puniēdi mō ex⁹dinario. vt indicere mlctā. nā cū ī ꝓncipio fuisset facta ꝓsultatio nūqd possit ꝓdēnare ꝓtumacē. Rñdet̃ ꝙ pt ꝑpellē ptes z seueritate eccl̃iastica coercē. qđ tz ℔ etiā hos. z Jo. an. z sic ℞bū seueritas eccl̃iastica ē magl̃ latū qꝫ ℞bū cēsura eccl̃iastica. nam appellatiōe cēsure eccl̃iastice solū venit sñia excōicatōis interdicti z suspen-

sionis.vt ī.c.querēti.j.de verb.sig.z idem dic de verbo
iadūsione canonica vt sit latū sicut ybū severitas ec-
clesiastica.vt no. Inno.ī.c.j.de homi.li.vj. ¶ Tercio
no.ex his z ex tex.q delegat⁹ pōt mulctare z aliā penā
exordiariā eccl imponē. ¶ Ultio no.q vno ꝓmisso oīa
vident cōmissa sine quib illō explicari nō valet.ꝓcor.
j.eo.c.prudentiā.z ad hoc quotidie allegant ista.c.cō-
cordat.l.ad rem mobilē.z.l.ad legatū.ff. de pcura.z.l.
cui iurisditio.de iurisd.om.iu. Et no.tex.ibi plenariā po
testatē.z dic plenariā.i.liberā z absolutā.z p hūc verbū
dixit Bal. q delegatus pōt ytute delegationis eligē
sibi nūciū z ꝓstituere sibi officiales z punire nūciū si fa-
cit falsam ambasiatā seu relationē. Itē testes coraz eo
delinquētes vt in.d.l.nullū.C. de testi. Sz adūte quia
ꝑiū tz Inno.in.c.dilect⁹.j.de penis. vbi dicit q si offi
ciales delinquunt in offō dz delegatus eos facē puniri
ꝓ ordinariū.ß ꝓcordādo dic q si impedit iudicis iurisd
ditio pcedit dictū Bal.p.c.j.s.eo.als pcedit dictum
Inno. ¶ Jn gl.ij.ī fi.ego credo put.s.dixi ī notabili
bus q poterit ꝓtumacē coercere et infligēdo penā ex-
ordinariā.puta mulctā p hūc verbū dānare positū ī tex.
z facit qđ dixi.s.c.pri.z satis sensit hos.sup tex. ¶ Jn
gl.fi.ibi q depositi.vbi dixit tex.q q depositis accedūt
nō sūt deposita. vt si bō vestit⁹ deponat vestis nō cēse
tur deposita. Et ibi alia non tāgūt ꝑiū de hoc bracar-
dico dic vt no.in regula accessoriū.li.vj. Et ad.c.cōsti
tuit.dic q ibi ponit casus singularis z multuz notabil
dz em ibi q si aliq religiosi dolo inducūt aliquē in venē
ad religionē vt lucrent bona sua si ille sit inductus. et
facit pfessionē tz pfessio ß bona nō veniūt ad monaste
riū.z hoc in odiū ipōr.qr nō ppter deum ß ppter bona
templa induxerūt illū ad monasteriū siue religionē.
Quare aūt tz pfessio exq fuit dolose facta.dic q ille ē
dolus bonus cū sit inuitatus ad seruitiū dei.z talis dol⁹
nō hz vitiare actū.vt no.in.c.cū dilect⁹.j.qđ me.cā.fa-
cit.l.j.ff.de dolo. ¶ Jn ea.gl.ibi regula.vbi testator le-
gauit libertatē seruo z esi cōstituit heredē demuz ade-
mit libertatē.z dz ibidē q ppter ß nō ē adempta here-
ditas imo nec libertas.qr non pōt eē heres sine libtate
vt ī.l.quidā.C. de necessarijs huis. Et in fi.gl. dic q cū
sunt sepabilia z nō est eadē rō ī ytroq ꝓnexor nō pñt
dici ꝓnexa.nā ī.c.j.j. de eo q duxr.ī matri.vnus decepit
aliū.qr sciēs se hīe cōiugē duxit aliā huj⁹ rei nesciaz in
uxorē.z dic vt ibi plenius no.z vide qđ no.lxxxj.di. si
quis sacerdotum.

Q Vānis. Breue ē z p alia verba pōt sic
ē ꝓmissa q libet delegare pt z n diuidit. ¶ Nō
p q delegat⁹ principis pōt vices suas cōmittere n solū
cū insolidū ē inder.vt.s.e.si p debilitate. ß etiā si habz
collegā lz ipe collega velit p se pcedere. g pōt alt eor
subdelegare vices suas. ¶ Sc̄do no.ibi suo coniudici
q pōt vices suas subdelegare college.z sic pcedit col-
lega noie ppio.i.tāq delegatus z noie sui college tā-
q subdelegatus.z sic pōt diversa auctē vnus z idem in
eadē cā pcedere.nūq dū iste poterit ferre diūsas sen
tias.vñ tāq delegat⁹ reliquā tāq subdelegat⁹: videt
p q sic.qr exq sustinet vices pluriū dz cēseri iure pluri
mo r.vt in.c.cū olim.d re iudi. Sz si plures pcedūt in
cā pñt ferre diūsas snias.vt in.c.fi.de re iudi.g ℣. Lō
trariū tz ß ¶ In.p.c.pe.de elec.li.vj.vbi tex.sing.dic q
hūs,vocē noie ppio z noie ꝓcanonici nō pōt illas vo-
ces dividere in diūsas.nā eadē ꝓscia q putat aliq iu-
stum noie ppio dz cēsere iustū noie ꝓsocij seu subdele-
gantis.z ß dictū placet z ē valde notabile extēdēs dcm
c.pe.z idē dicēdū in silibus casib.z tenebis et ß menti.
¶ Jn gl.ibi q tū ad ptātē ꝓmittēdi.ß opat q ad effe-
ctum vt alter solus possit pcedere reliquo nolēte vel
nequēte in esse.vl dic q rō dubitādi fuit.qr exq erāt
deputati duo simplr videbat q vn⁹ nō posset pcedē
sine reliquo.qr lz habeāt iurisditionē insolidū exerciti-
um tn hnt p pte.vt in.c.cām mrimonij.z no.in.c.pru-
dentiā.j.e.ß rō decidēdi i oppositū fuit. qr ñ videt pce
dere sol⁹ exq pcedit cū subdelegato alteri⁹ vel hūs sb-
delegatōem college. Abbas.

S Jgnificasti. Delegat⁹ pape exeq
tur suā sniaz quā exe
qui non vult aut nō pōt is cui eā ꝓmiserat exe
quēdam.p ponit decisa ꝓsultatio.scdo rnsio ibi cōsul-
tationi. ¶ No.primo q delegat⁹ pape pōt mādare or
dinario loci vt suam sniam exequat.naz q ad cām sibi
ꝓmissam ē maior oīb post papā vt in.c.studuisti.j.eo.
repūtat em pson pape z q ad illā cāz dz honorari vt
papa.xciij.d.c.fi.z.j.eo.sane. ¶ No.scdo ibi z auctori
tate sibi cōmissa.q ex simplici cāe delegatōe recipit de
legatus nedū ptātem cognoscendi z decidendi ß etiam
sniam exequēdi.z facit iste tex.ad cōem quā ponūt de
cto.s.e.de cauß.vbi ꝓcludūt q si ēminus fuit pfix⁹ dif
finitioni cāe pt delegat⁹ cām decidēs infra triennīū exe
qui sniam p ēminū.qđ etiā tenet Host.in.c.cōsuluit.z
facit iste tex.iūcto.c.querēti.j.e.nā vt ibi pz pōt delegat⁹
ferre sniam in vltimo die termini.z tūc a iure hz annuz
ad executōem snie vt in.d.c.querēti.secus si terminus
fuisset pfixus iurisditōi.qr tūc p ēminū n pōt se impedi
re ꝑm Jo.an.ī.d.c.de causis.qđ no. ¶ Itē no.ēcio q
delegat⁹ pncipis habz ea q sūt meri imperij.vñ pōt snīaz
suā executōi demādare z eā alteri etiā ꝓmittere.vt ß z
j.e.in hīs. An aūt delegat⁹ iferior ß possit: Jnn.tz q ñ
vt ī.l.a divo pio.ff.de re iudi. vbi ß etiam tenet bar.sed
ego plenissime dixi ī.c.siqs ꝑ clīcū de foro ꝓpe.z dic vt
ibi. ¶ Ultio no.q rīsistētes iudici delegato pñt ab eo
puniri cuiuscūq cōditiōis z dignitat sint.z ē ratio qr
rpūtat pson pape cui tot⁹ orbis sbest.ix.q.iij.cūcta p
mūdū.fec⁹ dic ī delegato alt ius.ille.n.ñ pt animadūtē
nisi ī subditos delegātis vel ī deliquētes ī territorio ipi⁹
delegāt vt no.s.c.j. ¶ Sed q ro nūqd delegatus pnci
pis possit pncipaliter p se suā sniaz exequi: vī pmo q
nō.qr tex.iste vī dare sibi ptātem ī defectū ordiarij no-
lētis vl nequētis sniam exeq. Sz ꝑiū ē vex. primo p
istū tex.dū dic auctē sibi ꝓmissa.z sic ex pmeua ptāte ß
pt.ad idē.c.ī hīs.z.c.querēti.z.c.ex hīs.j.e.z ß coit tenet
z tenēt legiste ī.d.l.a divo pio.z ad istū tex.dic q factū
narrat.nā vt plīmū ꝓtingit q delegatus mandat ordi-
nario executionē qr ipe ñ hz officiales. ¶ Jn gl.j.in fi.
s.eo p ß gl.nō respōdz ad iura.s.allegata ī ꝑiū. Doc.
dicūt q illa loquūtur d delegato iferioris a pncipe.iste
vo tex.pcedit ī delegato pncipis. Vel dic q rō dubi-
tādi fuit.qr exq cōmiserat alteri executionē snie vide-
batur fūctus officio suo.vt.j.eo.c.ī hīs.z sic videbat
q nō poterat amplius se ipedire. Rō vo decidendi in
ꝑium elicit ex gl.dicti.c.in hīs.q dic q ex sola cōmissi
one nō cēset functus offō suo sz oz q iterueniat actua
lis executio.qr hba sūt itelligēda cū effectu. vt in.c.re-
latū de cle.nō resi.sed certe ß solutō ē ꝑ illum tex.vt ibi
dicet. Host.dicit q forte ß reservaverat sibi aliquid
coertionis z sic remanserat iudex.vt in.c.si delegatus.
j.e.li.vj. Vel spāle ē ne pncipis mandatū eludatur q
nisi subsequat executio cōmissionis possit ipe delegat⁹
reassumē iurisditionē. Bo. ant.dicit q res ß erat in-
tegra iō potuit delegatus revocare ꝓmissionē z reassu
mere iurisditionē.vt in.c.q̄uis.j.eo.ti.lib.vj. Conclu-
de banc mām sic q aut delegatus cōmittit executionē
alicui tāq suo ministro ñ aūt faciēdo eū suū subdelega
tū z tūc p hāc cōmissionē nō desinit esse iudex quēad-
modū si cōmitteret alicui nūcio vt daret possessionez
ad ß.l.executionē.ff.d execu.rei iudi. z.j.e. ex hīs et in
ß casu ꝓpe intelligi pōt iste tex.nā nō fecit iste ordiari
um suū subdelegatū ß sibi ꝓmisit executionē tāq mini
stro implorādo offm suū iō nō desinit eē iudex.aut cō-
mittit delegatus executionē alicui faciēdo eum subdele-

gatū 7 nihil sibi retinēdo.7 tūc re integra pōt rūocare dicto.c.q̄uis.ß re nō integra q7 ille icepit vti lz adhuc executionē nō pfecerit.7 tūc nō pōt ampli9 iste se intromittere q7 functus ē offō suo.7 iste ē ppri9 casus iudicio meo.c.in lr̄is.j.eo.7 ß puto ꝓcedere et si cōmissari us nō pōt vel nollet executōem pficere.q7 exquo efficaciter trāsiuit in eū iurisditio iste subdelegat9 remansit ꝑuata psona.v ñ nō pōt ampli9 reassumere iurisditōz et volēte subdelegato.ē ar.in.c.signātiby.j.eo.7.c.sup qōnū.§.porro.e.ti. ¶ Ex glo.q̄ro nūq̄d delegat9 pape possit ꝓ executōe sue iurisditionis petere a ptāte fami liā suā vt ꝓ eā sniā sua mādet executōi vel forte vt faciat aliquē capi ꝓut req̄rit sua iurisditio. Inn.lz ß q̄ sic.7 idē host.s.e.c.j.q7 delegatus recipit ptātē sup oībus sine quib cā expediri nō pōt.s.e.ꝓterea.i fi. Itez eps hoc pōt.vt in.c.j.de offi.or.7.xxiij.q.v.c.administratores.7.c.ꝓncipes.ergo 7 delegatus hoc facere pōt cū sit maior q̄libet ordinario.vt.s.dixi. In ꝯriuz tn facit stil9 curie.nā papa qñqz exp̄mit in rescꝑto suo vt delegatus possit inuocare auxiliuz brachij secularis si ß op9 erit ergo vbi nō exp̄rimit hoc nō pōt. et dicit ß abbas curiā romanā hoc tenere.ß idē lz archi.i.c.vt offm.de hereti.li.vj.ꝓ illū tex.vbi papa spālit indulget i q̄sitoribꝫ hereticę prauitatis vt possit inuocare brachiū secularе.ergo secus in alijs.Spe.eo.ti.§.seq̄t.x.ß nūquid refert vtrāqz opi.7 inclinat in ꝑtē. Nec.ob.ꝑm euz q̄ aliqñ ß exp̄rimat i rescriptis.q7 fit exp̄ssio nō vt dctuz ptās de nouo.ß q7 solet plus timeri qđ spāliter indulget ꝯ.vt in.c.adūsus de hereti. Itē ꝑm Jo.an.ñ ē absurdū exp̄mere clas q̄ insūt uꝫ no.i.c.mādatū.s.de rescrip.vñ seq̄tur ipe primā opi.nisi aliđ teneat curia.tenēdo tn opi.scđam dat rmediū vt delegat9 ꝓpellat ordinariū vt inuocet auxiliū brachij scl'aris. pria tn opi. et cōiē tenet a modernis 7 mihi satis placet saltē vt eui tet iste circuit9.ar.i cle.audito7.de rescri. Itē q7 nō apparet rō q̄re delegatus q̄ repñtat psonaz pape nō pōt inuocare auxiliū brachij secularis in ptinētiby ad offm suū sicut pōt q̄libet ordinari9. Et ex his infert ad aliaz qōem.nūq̄d delegat9 pape pōt manu militari sniaz suam exeq̄. Ain.tz q̄ sic.adducit.l.siqs missus.ff. ne vis fiat ei.7.c.q7 frater.vij.q.j. Inno.ꝺo dicit q̄ pōt exequi dādo et vērā possessionē dūmō nemo resistat. ß ñ pōt indicere bellū ꝯ resistentē.q7 ß ē sol9 p̄cipis.xxiij.q.iij.c.j.7.ij.nec etiā mouēdo arma ß dz tūc in defensione recurrere ad auxiliū ordinarij seu brachij scl'aris.7 ß dictū cōiē tenet. Ex q̄ hēs notare q̄ delegat9 pape ñ pōt hre officiales armatos.ꝓ ß facit cle.ij.de here. vbi hoc indulget spāliter inquisitoribꝫ hereticę p̄uitatis q̄ hñt delegatū iuꝫ.no.in.c.ꝓ hoc.de here.li.vj.ergo sec9 i alijs delegatis. ¶ Et ex his infero ad qōnem de q̄ als fui interrogat9 a quodā epo nunq̄d liceat epo hre officiales armatos ꝓ executione iusticie.7 dixi q̄ non nisi hꝫet tpale iurisditionē i loco.ß ꝓbo p̄ ꝓ iura q̄ dicunt epm i executione iusticie debere implorare auxiliū brachij secularis.vt i.c.administratores.7.c.p̄cipes.p̄alle. Itē alibi caue q̄ sic ꝓ spūalib debēt p̄incipes recurrere ad eccliaz ita plati debēt recurrere ad p̄cipes seculares.vt i.c.cū ad vez.7.c.si impator.xcvj.dis.nec ꝓmiscuis actib sūt eoz officia pturbāda.vt.l.ꝓsulta di nalia.C.de testa. Itē eccl'ie fuit int' dicta executio gladij tpalis dicēte dño petro ꝙuerte gladiū tuū in vaginā.vt legit' i euāgelio. Et vide in ß qđ plene dixi in.c. nouit.de iudi. Itē arma cl'icoz sūt oꝛones 7 lachryme vt dic̄ biero.i.c.conuenioꝛ.xxj.q.viij. Et predicta notabis.

¶ Iquādo. Si ordinari9 scit eū nō canonice istitutū quē delegatus pape mādat i possessionē induci ñ resistet violent' ß p̄cib instabit vt differat donec ꝙsulatur papa.p̄.ponit qō.scđo solutō ibi ordinari9. ¶ No.p̄ ibi certū sit.ar.bonū q̄ snīa notorie iniusta tz exq̄ error in ea ñ ē exp̄ssus.7 ad ß inducebat istā lr̄am do.bal.ß certe hoc apte non ꝓbat hic q7 poterat eē certū ꝑpi ordinario nō tn erat notoriū vt voluit hic host. Itē exq̄ ꝓcedebat vt delegatus nō poterat ordinari9 tanq̄ inferior violenter resistere sibi 7 q̄ snīa sit nulla ꝓpt notoriam iniusticiā tz Inno.in.c.frat' nitatis.de frig.7 i.c.cuz bertoldus.de re iudi.facit tex.in.c.int' ceteras.eo.tit.7 dixi ibi. ¶ No.scđo q̄ delegato pape et' iniuste ꝓcedenti nō dz ordinari9 loci violent' resistere. Sz ꝯ ß et ꝯ tex.op.de.l.phibitū.C.de iure fis. vbi etiā videt' pba ri oppositū. So.dicit hic Inn.q̄ aut iudex ꝓcedit iniuste in casu nō sibi cōmisso 7 pōt sibi violent' resisti vt iste in casu nō sibi cōmisso 7 pōt sibi violent' resisti vt i ꝯrio. Aut ꝓcedit iniuste in cā sibi cōmissa 7 tūc etiam nō dz violent' sibi resisti nisi prius appellet'. ß p9 appellatione pōt sibi resisti cū sit suspensa sua iurisditio.ad ß.c.dilect9.j.de appel.qđ ꝛbū ē valde notandū. ¶ Sz in ꝯriū allego aliud dcm notabile Inn.i.c.dilecto.j.de sen.ex.li.vj. vbi dicit q̄ si iudex iniuriat' alicui iurisdine nō seruato pōt sibi violēter resisti.facit.l.nec magistratib.ff.de iniur.7.d.c.dilecto. Itē addem9 gl.nōbilē.j.e.ex lr̄is.q̄ dic̄ q̄ iudici volēti sniam nullā mādare executōi impune pōt violent' resisti.quā glo.singulariť notab. Itē adde dictū Cy.i.l.ab executōne.C.q̄rum ap.nō reci. vbi i hac mā ponit notabilē distictiōz dicēs q̄ aut pt ꝓ remediū appell'onis rleuari grauamē qđ iudex iniuste ifligit 7 ñ dz sibi violēt r̄sisti ß appellari.q7 ad ß ē inuentū appell'onis remediū aut gnamē irreuocabile.7 tūc pōt sibi violent' resisti. Sz cōcordando ß dicta distingue sic q̄ aut iudex iniuriat' ex iuꝫ dicij aiose tanq̄ ps.7 pōt sibi violent' resisti sic̄ cuilibet alteri.7 ß casu ꝓcedit dictū Inn.i.d.c.dilecto.aut ꝓcedit iudicialit' 7 tūc si grauamē ē infligendū non est reuocabile ꝓ appell'onem pōt sibi violent' resisti. vn de dicerē q̄ si iudex mādat iniuste aliquē suspēdi vel torqueri pōt sibi violent' resisti. q̄nimo pōt q̄libet adiuua re istū q̄ patit' violentiā.ar.l.si q̄s in seruitute.ff.de furt. 7.xxiij.q.iij.ꝓ totū.sic pōt intelligi 7 moderari dictum bar.i.d.l.phibitū.aut grauamē ē reuocabile ꝓ appellationē.7 tūc sicut grauamē ē notorie iniustū credo q̄ pt sibi resisti.ita ꝓcedat gl.i.d.c.ex lr̄is.aut nō ē notoriū. 7 tūc dz appellari. Sed notab sp dictū Inn.hic dum dicit q̄ p9 appell'onem pōt sibi violēter resisti. Ci.tamen sentit oppositū 7 dictū suū videt' eq̄us. pōt tn distingui q̄ aut certū ē appell'onez tenere.7 ꝓcedat dcm Inno.q7 ꝓappell'onē ille nō remāsit iudex saltē q̄ ad exercitiū.aut dubitat' de validitate appell'onis 7 ꝓcedit dictum Cy.7 p̄dicta bñ notab.q7 hēs multa dicta in diuersis locis dispsa simul collecta. Et ꝓ p̄dicta pt ꝓma fronte morderi etiā dictū Inn.hic in eo q̄ dicit q̄ solum pōt resistere iudici. ille q̄ possidet rē vel ius in quo fit iniuste executio.ali9 aūt nō pōt resistere ꝑm eū.et si ꝓtēdat aliqđ ius in illa re. Nec ob.iste tex. ꝑm eū.q7 ß nō petebat' ius instituēdi possessū ꝓ epm ß fiebat executio in p̄bēda eccl'e vel in eccl'ia inferiori. In ꝯriuz tn facit qđ.s.dixi p9 bar.i.d. l.phibitū. vbi vult q̄ oppsus a iudice iniuste pt ipune clamare sb̄sidiū 7 q̄libz pt ipune sibi auxiliari. ß pōt saluari dictū Inn. ß mō q̄ si oppssus inuocat auxiliū q̄libet etiā nō possidēs nec ꝓtēdēs aliud int'esse pōt sibi succurrere.7 sic ꝓcedat dictum bar.ß si ille q̄ possidet non resistit nec clamat auxiliū non pt alius resistere iudici.7 sic ꝓcedat dictum Inno.ß qđ no. ¶ In gl.j.in fi.no.ex glo.q̄ largo sumpto vocabulo amicabilis cōpositio pōt appellari trāsactio.ß stricto sumpto vocabulo differūt. qđ facit ad statuta faciētia mentionē de transactione. vt cum sint stricti iuris non comphendāt amicabilē compositiōz. Vel dic ꝑm Bof.q̄ trāsactio sumit' hic ꝓprie.nec ob. ꝯriū quia non disputat' hic p̄incipal'r de iuribꝫ transactionis ß vtz violent' possit resisti delegato.7 facit ß

lra in ar. q̄ delegatus pt̄ mādare executiōi trāsactiōem
cor̄ā eo factaz. qđ fatebat Vin. ß Abb. Inno. 7 coīter
doc. tenēt ꝛiū 7 verius. q̄a iudex delegatus ē deputat⁹
ad iusticiā faciendā. g̃ sua iurisditio nō extēdit ad trās-
actōem q̄ fit de pacto 7 ptiū ꝛsensu quod nō. Nec ob.
iste tex. q̄ delegatus ħ nō dicebat se velle exeq̄ transa-
ctionē ß ꝓcedere aucte delegata alꝰ bñ potuisset sibi re
sisti q̄ ꝓcessisset in sibi non cōmissis.

In literis. Post diffinitiuā executiōi
mādatā expirat iurisditio ī
prima decisa ꝛsultatō. in scda rñsio ibi cōsulta
tioni. Nō ꝑ q̄ delegat⁹ ad certā cām dī iudex. ad ß. c.
forus. j. de ℞. sig. vbi ponit etymologia huius ℞bi iu-
dex. Nō scdo ibi ꝑ se vel ꝑ aliū. tex. expſſū q̄ delega
tus ꝓncipis pt̄ ꝓncipaliter ꝑ se suā sniam mādare execu-
tōi. vñ nō tenet pri⁹ requrere ordinariū. vt dixi. s. e. c. si-
gnificasti. Itē pt̄ aliū deputare ad actū executiōis licet
nō sit ordinarius. vt ß. 7. j. e. ex lris. No. ibi auctas et
iurisditio. q̄ista ℞ba q̄nq̄ capiūt vt synonyma. Et no
ta q̄ delegat⁹ dī hīe auctē 7 iurisditōz. ꝑ ß. l. ij. ff. de iur.
om. iudi. Vltio nota q̄ ꝑ sniam nō dī iudex oīno fū
ctus officio suo ß demū post executionē factā. dī tn cer
to respectu funct⁹ vt nō possit se ampli⁹ impedire de co-
gnitōe cause. vt ī. l. iudex postea q̄s. 7 in. l. cū q̄rebat. ff.
de iudi. In glo. j. ibi cū effectu. s. vult g̃ glo. dicere q̄
delegat⁹ mādādo alt̄i executionē nō ē funct⁹ officio suo
nisi sit paritū suo mādato. 7 ß dixit ꝑ. c. significasti. s. e.
vbi delegat⁹ reassumpsit iurisditionē ordinario nolen
te vel nequnte exeq̄. ß certe ß ē ꝛ istū tex. vbi ponūtur
duo casus diuersi ī q̄bus delegatus dī fūctus officio.
Primus si sniam mādauit executōi ꝑ se vl̄ ꝑ aliū. scdus
si mādari executōi ꝓcepit. vt g̃ secūd⁹ casus differat a ꝑ
dz intelligi q̄n adhuc snia nō erat executa. Et q̄q̄ cir-
ca ß multa scribant tu tn dic vt clare dixi ī. d. c. signifi-
casti. nā pt̄ iste tex. intelligi q̄n mādauit alt̄i executōem
delegādo sibi vices suas ī totū cū iurisditō sit trāslata
in subdelegatū. j. e. sup q̄nū. §. porro. an aūt sit fūctus
officio suo irreuocabilit̄ distīgue q̄ aut res ē integra 7
pt̄ reuocare cōmissiōz alt̄i factā. sec⁹ si nō ē integ̃ vt q̄a
subdelegatus incepit vti iurisditōe. vt in. c. q̄uis. j. e. li.
vj. In glo. ij. ī fi. finit iurisditō delegati 7 alīs mo-
dis de q̄bꝰ ꝑ Spe. e. ti. §. restat videre ꝑ totū. et dic vt
ibi. Ex glo. q̄ro ß tex. loquit̄ de delegato. sed q̄ro q̄d
ī ordinario an dicat fūct⁹ officio ꝑ sniam? 7 etiā q̄ ad de
legatū q̄ri pōt nūq̄d dicat fūctus officio suo ex si snia
nō tenuit? Inno. q̄ ad vtrūq; dubiū format hāc sniam
aut eī snia tenuit aut fuit nulla. ꝑ casu nec ordinarius
nec delegat⁹ pt̄ mutare suā sniam. sed q̄libet dī funct⁹
officio suo q̄ ad cognitōz cāe. vt in. d. l. iudex. 7 ī. l. cuz
q̄rebat. ff. de re iudi. 7. C. sen. resci. nō posse. ꝑ totū. nā
si nō fuit appellatū snia trāsiuit in rē iudicatā 7 fecit ius
inter ptes. vt in. c. cū inter. de re iudicata. 7 in. l. res iu
dicata. ff. de re iudi. aut fuit appellatū 7 potestas cogno
scendi 7 retractandi spectat ad supiorem. vt in. c. dile-
ctus. ij. de resc rip. 7 ī. c. vt debitus de appel. Etiā intā
tum hoc ē verū q̄ iudex nō possit suā sniam retractare si
tenuit. quod nōnter dixit Bar. in. d. l. iudex. iudicē nō
posse ferre snias sub ꝓditōe resolutiua qđ singl̄r nōbis
Jura g̃ quē dicunt valere sniam latā sub cōditione de-
bent intelligi de cōditione suspēsiua vel de cōditiōe re-
lata ad tps pns vel ꝑteritū q̄ nō habet suspēdere vl̄ re-
soluē. vt in. l. cū ad pns. ff. si cer. pe. ij. q. vj. biduū. 7 ī. l. j.
§. biduū. ff. q̄n appel. sit. si ℞o snia ē nulla. 7 tūc dicit Jn
no. q̄ delegatus nō pt̄ se aliter intromittere. q; siue bñ
siue male fūctus ē officio suo. ad ß bo. text. cū glo. in. l. si
vt ꝓponis. C. quō 7 q̄n iudex. 7 idē tenēt ibi cōiter legi-
ste 7 Di. ī regula quod semel placuit. li. vj. Ego puta
rē ß ꝓcedē nisi snia sit nulla ex defectu forme mandati
nō eī dī iudex pnūciasse si nō seruauit formā mādati.
ꝑ ß induco bo. tex. ī. l. q̄d tn. ff. de arbi. vbi arbit̄ itex ꝑ
nūciat si nō seruauit formā cōpromissi. In ordiario di-
cit Inno. q̄ pt̄ itex pnūciare. ꝑ. l. si pses. C. quō 7 q̄n iu
dex. Do. an. dicit q̄ ī ħ vltimo mēbro legiste alit̄ dicūt
q̄ aut snia ē nulla ex turpitudine indicātis. 7 tūc nō ipe
led supior debet snīam reformare ꝑ. l. absentē. C. de ac-
cu. aut snia aliter ē nulla. 7 tunc pōt ipe iudex itex pro
nūciare. vt in. d. l. si pses. Sed tu adūte q̄ nō ē verū q̄
legiste ħ cōiter dicūt. ß ħ fuit opi. Ly. post quēdā aliū
doc. antiquū. vt no. ipe ī. d. l. si vt ꝓponis. Alij ℞o alit̄
dixerūt. nam Ja. de are. voluit indistincte vt sup cā nul-
litat̄ deberet adiri supior. itē Bar. ī. d. l. si vt ꝓponis. te
nuit q̄ pt̄ adiri supior 7 etiā iudex q̄ tulit snīam ꝑ. l. iij.
C. de accu. ß ipe Bar. meli⁹ 7 plen⁹ exaīauit hūc articu
lū ī. l. si exꝑssum in pe. colū. ff. de appel. vbi facit hāc distī
ctionē q̄ aut q̄s petit ab eodē iudice itex pnūciari ī cā.
et deducit nullitatē incidēter. 7 ħ pōt indrñter īmo nō
pōt isto mō adiri supior. q; ad supiorē nō deuoluit cā
nisi ꝑ appellationē vel aliud remediū equiualēs. puta ꝑ
viā nullitatis. ß in casu nr̄o nō deducit nullitas ꝓncipa
liter ß incidēter. 7 ꝑ ħ facit tex. in. c. venerabilibꝰ p⁹ pn.
de sen. ex. li. vj. 7 ꝑ ħ. d. l. iij. aut deducit nullitas ꝓnci-
paliter. vt puta q; peto sniam pnūciari nullā 7 reforma
ri. 7 tūc ē in optōe mea q̄ē iudicē velim adire. nā possū
adire eū q̄ sniam tulit. vt in iuribꝰ pal. 7 in. l. j. ff. q̄ sen. si
ne appel. rescin. 7 iudicē supiorē. vt in. d. l. absentē. 7 po-
tent supior nedū pnūciare snīaz nullā ß etiā reformare
sicut cōtingit ī remedio appellatiōis. qđ ē singl̄r nōndū
vt quēadmodū appellatio deuoluit cām ad supiorē vt
possit etiā sniam reformare. vt in. c. rainaldus. 7 ī. c. rai-
nutius. de testa. ita cā nullitatis. facit qđ nō. Inno. in. c.
cum contingat. j. e. 7 nō tradas hoc dictū oblīuioni. nā
singl̄r limitat. c. pastoralis. j. de offi. or. 7 dictū. c. venera-
bilibꝰ. in q̄bus dī q̄ citra appellatōem nō potest archi-
epūs se impedire de causis subditoz sui suffraganei. nā
debet supplere vel ꝑ aliud remediū eq̄pollēs. puta si adi
rer ꝑ viam nullitatis. 7 tenebis ß menti. q; nō memī ta
ctum ꝑ cgnonistas.

Consultatiōibus. Reo absē-
te nō ꝑ con
tumaciā delegatus datus etiā ad diē nō resti-
tuet actorē licet ꝓbare velit possessionē 7 deiectionē. h.
d. cōis diuisio. secūda ibi sup quo. Nota ꝓmo q̄ li-
cet iudici nō possit liquere de causa infra tps sibi ꝓfixuz
ꝑ delegantē nō tn̄ ꝓpter hoc debet omittere solēnitates
ſubales iuris. Nō scdo q̄ ad obtinendā restitutōez
debet q̄s duo ꝓbare. s. possessionē 7 deiectionē. 7 ad ß q̄
tidie allegat̄ iste tex. Tercio nō q̄ ꝑ abñtē nō dz ꝓ-
cedi ex nō agit̄ possessorio. ß tn̄ declara vt latius dicā. j.
cū glo. fi. In glo. j. intētus glo. ē q̄ etiā si post notici
am lr̄az vel post citatōem iste reus absentasset se nō pt̄
ꝓcedi ad sniam restitutōis lite nō ꝓte. ꝑ ea q̄ dicunt. j.
in glo. sequēti. 7 in glo. fi. Et ad istū tex. ī eo q̄ īnuit ꝛii
um supplet maxie. de ß dic latius vt dicet in glo. se. 7 fi.
In glo. ij. nō plura ex ista glo. ꝓmo q̄ ꝑ abñtē etiaz
ex iusta cā fit missio ī possessionē ex ꝑ decreto si nō defē
dat. est eī qđ sibi imputet q̄re non dimisit ꝓcuratorē.
Itē ista missio ē modici ꝓiudicij. vñ fit etiā ꝑ absentez
cā reipublice tex. ē nōbilis ī. l. ignorare alt̄i glo. Se-
cūdo nō ex glo. ibi boni viri arbitratu. q̄ scdm decretū
in psonali actōe interponit arbitrio boni viri. i. iudicis.
7 sic nō est necesse vt expectet annus a tempe primi ꝓ-
ut tenuit Inno. in. c. dilecto. j. de verb. sig. 7 idē qđ ista
glo. tenet glo. iuris ciuilis in. l. cū ꝓponas. C. qđ bo. auct.
iudi. pos. 7 optūne facit tex. in. l. si finita. §. nō aūt statī.
ff. de dam. infec. Tercio nō q̄ amici absentes sūt req̄
rēdi añq̄ fiat missio in possessionē. 7 idē nō. glo. ī. c. cau
sam. j. de do. 7 contu. multi tamē legiste dixerūt hoc nō
esse necessariū nec alicubi ꝓbari. sed iura de hac req̄siti
one amicoz facienda loquunt de causis particularibꝰ
vt in eis pz. qđ q̄ ꝑ Ly. in. l. si vt ꝓponis. C. quō 7 q̄n iu-

det. p Bar. i. l. apud iuk. ff. ex qui. cau. dixi plene i. d. c. cām. Quarto nō ibi q̄ diffinitiue. q̄ i possessiōe recupande sn̄ia dī q̄ diffinitiua. 7 tene mēti istā glo. alibi dixit q̄ ē diffinitiua. vt i. c. cū ad sedē. de res. spo. Alibi inuit tex. q̄ sit int'locutoria i. c. cū venissēt. de insti. ß dic vt plene dixi i. c. fi. de iudi. vbi etiā de ß p glo. Quito nō 7 tene mēti q̄ i cā possessionis dz seruari iurdo sicut i cā ppietatis. 7 de ß dic vt latⁱ dicā i glo. fi. Ultimo nō q̄ si abñs ex iusta cā cōparet post annū dz restituī integr nō obstāte q̄ actor sit effectus verⁱ possessor p lapsū anni. ad hoc. d. c. dilecto. Itē adūte in eo q̄ glo. dicit aliud ē bona alicuⁱ possideri 7 aliud i possessionē mitti. 7 aliud restituere possessionē. sunt em̄ ista tria in se diūsa. nā vbi missio fit ex primo decreto maxime in psonali missus in possessionē nō efficit' possessor ß custos. vñ dī esse i possessione sed nō possidere. vt i. l. is cui. ff. vt lega. nomine caueat'. cuz ꝛo fit missio ex scdo decreto tūc missus efficit' verus possessor. 7 ita intellige glo. i scdo decreto. 7 p scām decretū q̄nq̄z iudex decernit vt bona possideant' p actorē q̄nq̄z etiā vt illa bona vēdant' q̄nq̄z dat insolutū creditori put sibi vī. de q̄ p Inno. i. d. c. dilecto. 7 plenissime de mā huiⁿ glo. p bar. in. l. si finita. §. iuk. ff. de dam. infec. dixi i. c. qm̄. §. i alijs. 7. §. fi. vt li. nō ꝑ'. Quis aūt dicat' latitare? dicit Inno. i. d. c. dilecto q̄ latitare dī q̄ vocatōi iudicis nō obedit intellige in fraudē aduersarij. vt in. l. fulcinius. §. q̄d sit latitare. ff. ex qui. cau. i pos. eat'. Restitutio ꝛo possessionis fit cū ptendēs se violēter spoliatū petit restitutionē. vñ vult possessionē tanq̄ verus possessor. ad traditionē ꝛo istius debet pcedi lite cōtestata 7 seruato ordine iuris. Et si diceres q̄re ex scdo decreto pōt dari vera possessio 7 bona vēdi lite nō ꝓtestata. vt i. d. l. cū ponas. 7 i. d. c. qm̄. i fi. 7 restitutio possessionis nō pōt fieri lite nō cōtestata cū hic cōcurrat fauor spoliati. Solo. i hoc vltimo casu requirit' diffinitiua sn̄tia. q̄ principaliter querit' de spoliatōe. Et regula iuris ē q̄ lite nō cōtestata nō debet pcedi ad sn̄iaz diffinitiuā. vt i ti. vt li. nō ꝑ'. p totū. ß in pcedēti casu cū interponit' scām decretū nō fert' sn̄ia diffinitiua. vñ nō pnunciat' p̄ncipaliter sup debito ß in odiū ꝓtumacis iudex p interlocutoriā suā dat possessionē vel insolutū bona ꝓtumacis. 7 q̄ sit interlocutoria notāter voluit Inno. in. d. c. dilecto. 7 Jo. an. hic. 7 ideo isti dixerūt q̄ si iudex videt se decepтū. q̄ cā ꝓpter quā fuit scdz decretū interpositū nō fuit vera ipemet iudex pōt revocare decretū qđ nō pōt si sn̄ia esset diffinitiua. vt dixi in. c. pcedēti. Et an sit vex indistincte q̄ in cā restitutōis debeat seruari iuris ordo dicā latⁱ sup glo. fi. 7 p ß hēs hāc glo. declaratā. In glo. fi. p intellectu glo. op. tex. iste i fi. innuit q̄ si iste q̄ dicebat' spoliasse fuisset ꝓtumax potuissēt testes recipi 7 sn̄ia ferri. Cōtra qđ opp. de. c. ij. 7 quasi p totū. j. vt lite nō ꝑ'. vbi habet' q̄ lite nō ꝓtestata nō debēt testes recipi etiā ꝓtra contumacē sed dz pcedi ad missionē ex primo decreto vel ad excōicatōez. put habet' in. c. qm̄. i. §. in alijs. eo. ti. So. glo. metu ꝓtrarij ponit tres intellectⁱ ad fi. c. Primⁱ vt intelligat' qñ reⁱ fuit abñs post lit'. ꝓ'. 7 sic mutat casū. 7 licet ista sit q̄daz improriatio ad textū. q̄ dictio nisi. cū sit exceptiua dz intelligi vt loq̄t' i pcedēti casu. q̄ exceptō debet cē de regula. vt nō. sup Rica de reg. iur. li. vj. tñ vt iura iuribꝫ ꝓcordent' ß improriatio admittēda ē vt sic exceptō fiat nō spāliť ad pcedētia ß in genere. vt sit sensus q̄ ꝛ abñtē nō dz pcedi ad sn̄iam nisi p cōtumaciā se absentauerit. s. post li. cōtes. Scds intellectⁱ vt finis intelligat' de missiōe i possessionē ex p decreto. 7 multi ß tenuerūt ß mihi ñ placet q̄ etiā i p̄ casu ista missio ē fiēda. vt nō. ꝛ. i glo. ñ. Tercⁱ intellectⁱ vt pcedat tex. ꝑm opi. hug. 7 quoꝝdā antiquoꝝ q̄ olim tenuerūt posse pcedi ꝛ cōtumacē li. nō cōtes. ß hodie ꝛitas ē i ꝓtrariū. vt habet' clare. j. vt li. ꝓte. p totū. iō ex glo. alij dederūt quartū intellectū vt cū agitur possessorio pñt testes recipi li. nō cōt'. ꝛ contumacē ad qđ optime facit ista lra. Et p ß q̄ talis qđ dī momentanea. C. si de momē. pos. l. vna. 7 vī agi de modico pīu dicio. 7 hāc opi. tenet Guil. vt refert ß pe. 7 plene nō. in l. j. ff. de resti. i inte. 7 q̄q̄ doc. nr̄i apte nō reprobēt hūc intellectū. tñ tex. ē i cōtrariū i. c. ij. pal. ꝑm cōem intellectū. itē vī tex. iūcta glo. i. l. fi. C. si p vim vel alio. 7 plene examinat Bar. in. l. nāliter. §. nihil cōe. ff. de acq̄. poss. vbi nōbiliter concludit q̄ i oī possessorio dz seruari ordo iuris. 7 sic fieri lit'. cont'. siue sit possessoriū retinende insti. de int'di. §. hodie. siue sit possessoriū adipiscēde. vt i. l. fi. iūcta glo. ff. quor lega. siue sit recuperande. vt i. d. l. fi. idē ꝑm eū in alijs int'dictis exhibitorijs. vt i. l. locum §. si tabule. iūcta glo. ff. de tabu. exhi. 7 vide latⁱ p bar. in loco pal. nec ē vex q̄ qđ possessoria sit modici pīudicij. q̄ magnū est cōmodū possessionis. q̄ actore nō procedente reus absoluit' vt in. c. fi. de iureiur. Itē difficile est pbare dñium 7 ppter defectū pbationū quis sepe pdit ius suū. 7 ideo magnū ē cōmodū possessionis. q̄ relevat ab onere pbandi dñium. vt in. c. sepe. j. de resti. spo. 7 tenemenți pdictā cōclusionē. Alij vt Hosti. ponit q̄ntā lec. vt iste tex. ponat casum spāliē q̄n cōcurrūt cōtumacia. delictū. violētia 7 fauor spoliati. 7 dicit Jo. an. q̄ si volnerimⁱ tenere hāc lec. debemus addere q̄rtū. s. q̄n irrisditio fuit ꝓcessa ad certū terminū vt ß. quasi velit dicere q̄ si volumus recedere p istū tex. a regula iuris debemus dicere q̄ oīa que hic ponunt' nccio debēt ꝓcurrere. hec lec. mihi nō placet. q̄ ꝑm eā papa ß induxisse ius nouū. qđ nō est dicendū cū rñ deat ad consultatiōz vt patet in ꝓin. 7 sic cōtra nō. in. c. cōsultationi. de rēp. or. 7 in. c. ex tua. de fi. pby. Alij aliter legunt ß nō expedit instare. vñ tene ꝓmū intellectū glo. 7 cōclusiōz ꝓxa scriptā quā post Bar. posui.

Sane q̄. Delegatⁱ pape i cā sibi cōmissa iurisditionē hz sup ordiariū 7 quēcūq̄z maiorē. ß dicit. In ꝓma ponit' decisa consultatio. i scda rñsio ibi tue. que tria facit vt patet i lra. Nō p q̄ delegatus gerit vices delegātis. et debet honorari tanq̄z repñtās psonā delegātis. p hoc c. fi. xciij. di. 7. l. fi. ff. de officio eius cui man. Ex q̄ infert q̄ delegatus nō habet iurisditōem iure ꝓprio ß iure delegantis. ideo dixerūt quidā q̄ delegatus nō habet irrisditōem sed iurisditionis exercitiū. quod tñ reprobat glo. in. l. ait ꝓtor. ff. de re iudi. 7 p hoc tex. in. c. in lris. s. eo. vbi exꝑsse dī contrariū. ad idē. j. c. ex lris. 7 facit iste tex. p cōi stilo delegatoꝝ q̄ cū scribūt ptibꝫ dicūt 7 mādatis nr̄is. imo verius aplicis firmiter parere ꝛc. q̄si mādatū delegati sit ipsius delegantis. q̄ illius vices gerit. 7 facit iste tex. q̄ vicerector scholariū sit honorādus vt rector. q̄ gerit vices rectoris. de quo in. l. filius. 7 in. l. vicarⁱ. ff. de legatōibus. Nō ibi sup̄ior 7 maior. q̄ rōne iurisditōnis etiā delegate quis dicit' sup̄ior 7 maior illis in q̄s iurisditōem habet. Itē nō q̄ diūso respectu q̄s pōt esse sup̄ior 7 inferior 7 minor 7 maior. naz si causa delegat' p papā p̄posito senēsi cōtra ep̄m senēsez p̄positus ē maior ep̄o q̄ ad illā cām. est aūt miōr in cetteris cū sit subditus ep̄o. Et sic nō casum in quo inferior pōt hāe iurisditōem i suū sup̄iorē. et in eū ai aduertē. s. cū gerit vices sui sup̄ioris. Nō ibi rebellis 7 ꝓtumax q̄ dīa ē inter rebellē et cōtumacē. Et nō p signo huiⁿ ubi rebellis. nō em̄ solū dicit' q̄s rebellis cū dño suo nā li resistit ß etiā cū iudici nō vult parere vel suā iurisditi onē impedit. cōtumax ꝛo cū nō vult cōparere ad citatōz iudicis. Et nō hoc p statutis faciētibus mentionez de rebellibus 7 cōtumacib. Itē nō ibi ꝑm q̄litatē facti. q̄ pena cōtumacie ē mensurāda p q̄litate negocij 7 psonaꝝ. dixit tñ alibi glo. singularⁱ q̄ oīs cōtumacia ē excōicatōe digna et tāto maior ē quāto ex miori resurgit. q̄ videt' magis cōtemnē sup̄iorē. vt nō. i. c. duo sūt. 7. c. si ipator. xvj. di. qđ tene mēti. Itē nō q̄ int'dictū

pōt restrīgi ad certū actū. vñ pt clerico int̄dici sacerdotale officiū vel exercitiū alteri⁹ ordis. ¶ Ultio nō q̄ p pter delictū 7 ꝓtumaciā epi pt int̄dici tota t̄ra ptinens ad iurisditōz suā qđ tene mēti. Sz ē dubiū nōbile nunq̄d idistincte ciuitas cui p̄est epūs seu dioc̄. sua possit subtr̄ci int̄dicto ꝓpt̄ factū epi. Tācre. p istā lr̄az tz q̄ sic. nā negari nō pt q̄n ciuitas ptineat ad iurisditōz epi ī spūalibus. Idē vult Archi. i. c. si snia. de sen. ex. li. vj. addūcēs illū tex. 7 dicit q̄ Hosti. ħ accedit ad opi. tācre. sed Ain. intellexit istū tex. de t̄ra ptinēte ad mēsā epi dicēs q̄ nisi sic ptineat nō dz ex facto epi subtr̄ci int̄dicto. 7 p hac opi. q̄ mihi placet posset induci iste tex. ibi t̄ra illius nā ciuitas nō est epi. licet ibi hēat iurisditōz spūalē sed dī dñi tpalis. ad hoc bo. tex. in. c. j. de postu. prela. iūcta glo. facit etiā verbū spāliter positū ī fi. tex. qđ inuit vt tex. intelligat̄ de terra spāliter ptinēte ad iurisditionez epi. i. ī qua epūs hz iurisditōem tpalē. nā ꝓpter delictuz dñi terre pōt terra subtr̄ci int̄dicto. vt. j. de spō. c. nō ē. 7 vide qđ nō. j. q. iij. ī sūma. 7. xxiij. q. ij. ī sūma. vbi bona glo. et ħ nōbis. ¶ Jn glo. ij. ī fi. nō sinḡlr istā glo. ex q̄ habes casū ī q̄ papa pt̄ ligari a simplice sacerdote. cū tz illi se subtr̄ci i cōfessionis actu. 7 idē nō. glo. in. c. nemo. ix. q. ij. 7 colligit illud ar. glo. ex tex. hoc mō. nā quē admodū delegatus est maior epō. q̄ repūtat psonā pape delegātis. 7 rōne huius delegatōnis pōt epm ligare. vt in tex. ita 7 sacerdos cui papa confitet̄ cū gerat vices dei. 7 papa, ptunc sit psona priuata sacerdos dī maior 7 vice dei potest illū ligare. p hoc. c. si sacerdos. de offi. ordi. 7 tex. in. l. ē receptū. ff. de iu. om. iu. vbi tex. dicit q̄ si maior iudex subtr̄cit se minori potest ab illo iudicari. ¶ Et nō ex istis glo. ar. q̄ papa tenet̄ cōfiteri peccata sua vni sacerdoti quē ipse elegerit. vñ electio ptinet ad eum. q̄ nō repit̄ eo maior. Et idē tenet Host. ī sūma. ī ti. de pe. 7 remiss. ī. §. cui ꝓfitendū. ℟. cui papa. 7 q̄ tenet̄ ꝓfiteri tenet etiā Jo. an. ī. c. significasti. de so. ꝓpe. 7 ibi plenius dico. ¶ Jn glo. ī ℟bo tpate ī fi. So. vt ibi nō. in glo. sinḡlr 7 p pleniori dicto huius glo. 7 limitatiōe ad istū tex. vide. c. ij. j. c. ti. li. vj.

1° **Ex parte** Si primus impetrauit primā dignitatē ī eccl̄a vacaturā sc̄da impetrauit certā dignitatē ipius eccl̄e cū vacaret. 7 illa postea vacat ꝑmo nō sc̄do debet. 7 ē nōbil̄ de cisio. p ponit̄ ptis cōquestio. sc̄do, puisio ibi qm̄. ¶ Nō p q̄ pt̄ dari gr̄a ad archidiaconatū p vacaturū. ¶ Secūdo nō q̄ in eadē eccl̄ia pūt esse plures archidiaconatus vt ħ erant. 7 idē nō. ī. c. qm̄ abbas. ī glo. j. e. ti. Ter cio nō q̄ ī collateralib⁹ admittitur successio in bñficijs. nā vt vides ħ nepos pōt hīe bñficiū sui auūculi nō rōe successionis ꝑ rōe renūciationis. idē habet̄ ī. c. accedēs. j. de accu. 7 in. c. ij. de arbi. Quid autē in ascēdentibus 7 descēdentib⁹ dic vt hī in. c. ad extirpādas. de fil. presby. ¶ Nō q̄rto practicā bonā impetrādi bñficiū vacaturum p renunciatōem etiā certe psone. possum ꝑ impetrāz q̄ si tit⁹ vult renūciare bñficio suo qđ mihi sit renunciatū cōferat̄. 7 nō q̄ ħ admittat̄ etiā ī ꝑsāguineos. ¶ Itez nō q̄ in lr̄is ad bñficia stamus date. vñ sc̄de psumunt̄ surrepticie nō facientes mentionē de prioribus. Et nō ibi si memores fuissem⁹. q̄ papā q̄q̄ fallit obligatio. xxij. di. ꝑterea. ¶ Itē in glo. j. iunge ħ glo. ij. et nō ex vtraq̄ glo. iuncto tex. q̄ volēs licite renūciare beneficio suo nō debet deducere ī pactū vt ꝓferat̄ certe psone ꝑ dz pure 7 spōte renūciare ī manibus superioris. si aūt apponeret̄ pactū nō valeret renūciatio nec collatio alt̄i facta. de quo vide qđ nō. glo. j. q. j. ordinatiōes. 7 ī. c. cū vniuersor. de re. pmu. Si aūt nō apponit̄ pactū tñ renūciās in aīo gerit vt conferat̄ certe psone et al's nō renūciasset nunq̄d ꝓmittat̄ symonia. Glo. ħ instat 7 vī finaliter cōcludē q̄ nō. 7 clari⁹ ħ tz glo. ī. d. c. ordinatiōes dicit tñ q̄ peccat iste q̄ ex defectu carnalitatis inducit̄ ad renunciandū. Itē dic q̄ vbi ꝓmittit̄ mētal̄ symonia nō tenet̄ q̄s renunciāre sic adepta seu habita/sed tenet̄ deo satisfacere p solā pniam. tex. ē singularis in. c. vltio j. de symo. 7 eadē qō est de canonico q̄ vadit ad officiū principaliter ꝓpter distributōes q̄tidianas. nā cōmittit symoniā mentalē. vt nō. glo. in. c. vnico. d. cle. nō resi. li. vj. ¶ Et nō glo. ī eo q̄ distinguit inter ꝓhibita. q̄a symoniaca 7 int̄ symoniaca q̄ ꝓhibita. 7 silem glo. hēs in c. cū ꝓuidē de pac. 7. j. q. iij. saluator. Et nō glo. sinḡlr in eo q̄ sentit q̄ in bñficijs cadit symonia nō de iure diuino ħ ex ꝓhibitōe eccl̄e. Jn ꝙuū tñ facit multū. j. q. iij. ex mētis. 7 plene mām exāminaui in repetitōe. §. q̄a ℟o. in. c. extirpande. de ꝑben. 7 vide. c. di. c. nouit. vbi tex. loquit̄ de papa. ¶ Jn glo. fi. ibi sed veritate inspecta speciales sunt. signa glo. 7 tene eā mēti. ex q̄ habes etiā nōze q̄ di spositō nō dī gnālis ħ spālis licet ꝓbēdat plura loca seu plura subiecta dūmō veniat purificāda i vna re tm̄ hz em̄ ħ mādaret̄ ꝓuilegio dī ꝑ archidiacōatu vacaturo tm̄ gr̄a veniebat purificāda i vno archidiacōatu 7 nō i ꝓlib⁹. 7 ideo ℟itate inspecta ħ gr̄a ēpotius spāl̄ q̄z gnālis. tūc em̄ dispositō dī gnālis cū verificat̄ ī toto genē 7 ꝓhendit ī se quālibet speciē contētā sub genē. vtputa si lego vni oīs seruos meos 7 alteri lego certū ꝑuū tūc spēs derogat generi. l. vxore. ff. de lega. iij. 7 plene nō. ī l. q̄situ ī fi. ff. d. fū. istru. sed vbi vtraq̄ dispositō solū venit verificanda ī certa specie licet altera sit magl̄ gnāl̄ q̄ ad ℟ba nō habet locū illa regula spēs derogat generi. ad hoc tex. in. l. si duo. ff. de le. j. 7 l. si heres. ff. d. op. lega. vbi dī q̄ vni fuit legatus certus seruus quē elegerit poterit ille eligē illū seruū q̄ fuit alteri spāliter legat⁹. 7 p cōcursū faciunt sibi ptes. nā sc̄dm legatū vehebat purificandū solū ī vno seruo. ideo nō pōt dici legatū generis. qđ clari⁹ attingit Bar. 7 pleni⁹ ī. d. l. q̄situ. 7 alibi. s. ī. d. l. si duo. p hanc rōez nōnter dixit q̄ si papa scribat ꝑ vno bñficiādo ī tota dioc̄esi 7 p secūdo ī certa eccl̄a ipius dioc̄esis si vacat bñficiū ī illa eccl̄ia pfert̄ prim⁹ 7 nō sc̄dus. q̄ vtraq̄ gr̄a ē spālis p pdicta. 7 ē tex. aptissimus ħ cuius intellectū clare habes vltra alios p pdicta 7 hunc intellectū glo. tenuerūt Jnno. 7 Host. ħ. ꝑ Ja. d ablōgia vt refert Jo. an. hic ponebat aliā lec. intelligendo q̄ vtraq̄ gr̄a erat ħ ꝓuilegiū. vñ ñ sum⁹ ħ ī mā rescripto⁹ ħ ī mā priuilegio⁹. q̄ velit dicē q̄ sc̄dm ꝓuilegiū spāle nō derogat ꝑmo gnāli hz sec⁹ sit ī Rptis. vt ī. c. j. de Rptis. ¶ Nō duo ex hac lec. ꝑ ipm principale dictū q̄ in priuilegijs spēs nō derogat generi pcedēti. d. quo pleni⁹ dixi ī. c. cū ordinē. 7. c. j. de rescriptis. 7 dic vt ibi. ¶ Sc̄do nō ex hac gr̄a ad bñficia consequēda pt̄ dici priuilegiū 7 sortir̄ potius nām priuilegij q̄z simplic̄ rescripti. qđ intellige capiēdo priuilegia, p bñficio pricipis iux̄ nō. in. c. olim. de ℟. fig. p Jo. an. 7 p Bar. ī. l. si. ff. de cōsti. ꝓnci. prima tñ lec. nōbilior ē. Et ī fi. glo. dic q̄ immo stat̄ date in lr̄is impetratis ad bñficia. vt in. c. eum cui. de ꝑben. li. vj. 7 in. c. tibi. de Rptis. e. li.

η° **Ex parte** Ubi ꝙia volūtas pape ñ apparet delegat⁹ iur̄ formā seruare debet 7 rōnabiles exceptōes admittē. vel alit̄ 7 sic. Si simplr̄ scribit̄ delegato certa forma exp̄ssa dz nihilomin⁹ exceptōes rōnabiles admittere q̄z q̄z d̄ eis nihil dicat̄ ī rescripto. Diuidit̄. nā p ponit̄ decisa qō. sc̄do solutio ibi qōni. tercio exceptio ibi nisi. q̄rto q̄ dā, ptestatio ibi q̄ nec. ¶ Nō ꝑmo q̄ exp̄ssio certe forme ī rescripto nō artat p̄cise delegatū vt nihil audeat ꝑter contētā ī forma immo si rōnabilit̄ excipit̄ contra actorē tenet̄ exceptiōem admittē. Ex q̄ infert̄ q̄ papa delegādo cām simplr̄ nō intēdit tollē exceptōes rōnabiles pti competētes. debet ꝙ delegatus, pcedere ad instar ordinarij. ¶ Nō sc̄do ex hoc 7 ex tex. q̄ exceptiōes minus rōnabiles nō debet iudex etiā delegatus admittere. vñ iudici data est facultas discernēdi int̄ exceptionē 7 cōprimēdi vel repellēdi minus rationabiles. ad ħ vide quod etiā no. Jnno. ī. c. post electōz. ī fi. de cōcess.

ꝑben. vbi nōnter dicit ꝙ licet exceptō sit legitīa ī se. tñ si iudex vehemēter ꝑsumit eā opponi cā dilatādi iudiciū ꝛ eā nō esse verā pōt et dz eā nō admittē. nec debet curare de appellatōe ptis. qz appellatō nō iustificat nisi ꝑbeat veritas exceptionis. vt in. c. interposita. de appel.

¶ Nō ꝯcio ibi iuris eqtatē. ꝙ iudex debet procedere ꝑm eqtatē iure tñ informatā. ꝙ ꝯ dī iudicē hīe eqtatem ꝑ oculis. vt in. c. fi. de trāsac. ꝛ. l. placuit. C. de iudi. ꝛ ī. l. ꝙ si ephesi. ff. de eo qđ cer. lo. debet intelligi de eqtate iure informata vt ß. qz iudex nō dz esse clemētior lege. vt in aut. de iudi. §. oz. qđ nō ꝫ illos q̄ dicūt se amplecti eqtatē spreta iuris forma. illa em̄ nō pt dici equitas ß iniqtas. qa deuiat ab eo qđ iustū ꝛ equū ē. cū lex sit fundata sup rōe ꝛ eqtate. j. di. ꝓsuetudo. ꝛ. d. l. placuit. et ī. c. erit aūt lex. iiij. di. ¶ Jtem nō ꝙ pnceps pōt ī rescripto tollere oīs exceptōes nō tñ ꝑsumit ß velle facere vt ß in fi. ꝛ ī. l. quotiēs. C. de ꝓci. impa. offe. ꝛ. j. latius subjiciam. ¶ Jn glo. ij. ī fi. nō istā glo. singl̄r qz facit ad multa ꝛ primo si princeps ī rescripto vel statuto dicit nollam exceptōz ī aliq̄ facto debere admitti vt intelligat de exceptōe minus rōnabili nō aūt de legitimis ꝛ rōnabilibus. ꝛ ꝙ hoc. d. glo. facit. qa nō ē verisimile ꝙ princeps ꝙ ꝛba gnālia velit tollere iuris obseruantiā maxime cū tanto ꝓiudicio priuati. ar. ī. l. si qñ. C. de inoff. testa. ꝛ in c. eccla. de elec. nisi aliq̄ exceptio spāliter tollat. nam tūc nō debet admitti si sit ī se rōnabilis. idē dicit Jo. an. ī ß vltimo si exprimunt aliq̄ spāliter exceptiones ꝓsimiles ꝛ subjicit clausula gnālis. nam tunc oīs exceptōes cōsimiles exp̄ssis vident sublate. vt in. c. qui ad agendū. d ꝓcur. li. vj. ꝛ quod nō. in. §. quesitū. alle. ī glo. Sz guil. na. resistit primo dicto glo. dicēs. ꝙ exq̄ simpl̄r ꝛ gnāliter tollunt exceptōes debet etiā intelligi de legitimis ꝛ de rōnabilib. qa q̄ totū dicit nihil cōcludit. xix. di. si romanoꝝ. Host. capit mediā viā vt ꝑ illam gnālitatē intelligant remote exceptōes moratorie seu dilatorie nō aūt pemptorie q̄ sunt maioris ꝓiudicij ꝛ q̄s princeps d facili ñ tollit. dic. l. quotiēs. Do. an. dicit. ꝙ si imperator vult solū tollere dilatorias valet rescriptū. d. l. q̄tiens. sed si vult extēdere rescriptū ad pemptorias nō valz rescriptū nisi aliter appareat de intētione mādantis ꝑ dictā. l. quotiēs. ꝛ qa verba sunt gnālia debet sup ß ꝓsuli princeps. ar. c. sane. §. e. Ego latius dicerē sic. ꝙ aut ꝑnceps remouet exceptōes oīs ī casu ī quo remouere nō pōt. vt qa gnāliter intelligēdo excluderent defensiōes que sunt d iure gentiū. et tunc ī dubio verba generalia debent intelligi de exceptōibus minus rōnabilibus. ꝗvt sic rescriptū recipiat interpretationē ꝑm potestatē mādantis. ad hoc cle. pastoralis. de re iudi. ꝛ. c. a nobis. j. de sen. ex. facit. c. ij. de cōstī. li. vj. ꝛ in hoc casu potest saluari ista glo. aut sumus in casu ī quo princeps potest tollere exceptiones. vt qz sunt de iure inducte. vt exceptio prescriptionis rei iudicate ꝛ similes. ꝛ tunc puto ꝙ verba generalia debēt generaliter intelligi ꝑ. l. j. ff. quod vi aut clam. ꝛ ꝑ istum tex. qui apte hoc ꝓbat nō cauillādo lr̄am. Jn hoc tñ aduertendū est post Bar. ī. d. l. j. ꝙ aut rescriptū ꝛ statutū in tollēdo exceptionē fundat se sup aliqua q̄litate. ꝛ tūc admittunt oīs exceptōnes detrabētes illi qualitati sup qua dispositō fundat. exemplū dicit statutū ꝙ nulla exceptio admittat ꝯ instrumentū publicū. certe possum opponere oēm exceptiōem ꝑ quā infero instr̄m nō esse publicū. qz tūc rō dispositōis cessat. ꝛ ideo alibi dixit glo. singl̄r in cle. vnica d sequestr. pos. ꝛ fru. ꝙ si ꝑ statutū tollit oīs exceptio nullitatis ꝯ snīaz possū nihilominus opponere ꝙ snīa fuit lata a iudice nō suo. nā ꝑ ß infero ꝙ nō ē snīa. vt ī. c. at si clerici. de iudi. Jtē hec ꝓbant ī. d. l. j. iūcta glo. ff. qđ vi aut clā Jnsup scias ꝙ si statutū simpl̄r tollit exceptiōes pt̄ nihilominus reus implorare officiū iudicis. sed hz aliquā exceptōem rōnabilē ꝓtra ꝑsonā actoris. qz officiū iudicis supplet vbi subest eqtas nālis. qa ꝑter rigorē tollit pti facultas excipiēdi. vt in. l. plane. ff. de peti. here. ꝛ notāter voluit Bar. in. d. l. j. hoc vez nisi statutū dicat ꝙ nulla defensio admittat. qa verbū defensio ē magis latū ꝙ verbū exceptio. ꝛ hoc casu nō est aliqđ remediū nisi vt ps soluat ß postea poterit repetere ex quo habebat exceptiōz legitimā q̄ vetante statuto nō potuit vti ar. ī. c. debitores. de iureiur. ꝛ voluit Bar. ī. d. l. j. qđ est valde nōndū. ꝛ ꝑdictis in aliquibus accedit Jo. an. ī addi. Spe. ī ti. de sen. §. vt aūt. pr̄in. ꝑdicta procedūt vbi statutū seu lex tollit exceptōes. qz tūc ꝓstat de volūtate ꝙ prima frōte ꝓptū ꝑsumit falsū. qz ꝓtra volūtatē ꝑncipis vt pz ꝫ ī fi. c. ꝛ ī. l. q̄tiens ꝑ. vñ alibi dixit glo. nō. bit ꝙ si priuilegiū cōcedit cōtra cōez stilū priuilegior ꝛ ꝓtra ꝓsuetudinē prīcipis ꝑsumit falsū. vñ dz expecta ri scđa iussio prīcipis. ad ß vide bo. tex. iūcta glo. fi. ī. c. cām q̄. ij. j. de testi. ꝛ facit tex. in. c. quod sup de fi. instru. ¶ Jn glo. fi. ī fi. ī illa. l. ꝑcipit vt vnusq̄sq̄ ꝑte. nec vlla ꝑ morē puīcie ferri situat exceptio. Jin. solut vt. ꝫ. ī glo. qz ibi nō habebat locū excusatio. ꝛ sic nō tollit ibi ius rōnabilē exceptōem.

Quoniam. Delegatō facta dignitati nō expsso nomie psone trāsit ī successorē. prima ps narrat factū. secda illud approbat ibi nos. ꝛ pone casum lr̄alē vt iglō. ¶ Nō ꝙ iudex potest ꝑ se pfigere terminū ptib⁹ ad agendū absq̄ eo ꝙ citet ꝑ nunciū. qa monitō a iudice facta bēt vim trine citatōis. vt ē tex. nōbilis ꝑm cōem intellectū ī. l. ij. C. quō ꝛ qñ iudex. quē intellectū sequit glo. nōbilis in. c. consuluit. j. e. in verbo post terminū. ꝛ idē glo. in. d. l. q. ¶ Nō secdo ibi correcto. ꝙ vbi morit delegat⁹ cui facta fuerat cōmissio expresso nomine dignitatis debz rescriptū de nouo ꝓsentari successori. argu. in. l. mutari. ꝛ quod ibi notat. ff. de ꝓcura. hoc tamē nō puto necessarium. qz substitutus iudici ꝑmortuo ꝑ omnia cēsetur eodē iure cum defuncto. ꝛ debet cām assumere ī termīnis suis. vt in. l. mortuo. ff. de iudi. ꝛ in. l. ꝓperandum. C. e. nam dignitas nō variat ꝑ mutatōez ꝓsone. vt ī. c. si gratiose. de rescrip. li. vj. ¶ Nō ꝙ delegatō qñq̄ fit expsso noīe ꝑprio. qñq̄ expsso noīe appellatiuo vt ē nomē dignitatis. ꝛ est nomē ꝑpriū q̄tū ad ꝓpositū nostrū quod comꝑhēdit vnū corpus seu vnū ens vt petrus nomē ꝛo appellat inū comꝑhēdit in se plura. ꝛ habz se qñq̄ vt genus vel vt spēs ad comꝑhēsa. vt ai̇al. homo eps. abbas. ¶ Jtē nō ꝙ si delegatō fit alicui sub nomie appellatiuo tali q̄ hz successorē delegatō trāsit ad successorē etiā re integra. secus si fiat expsso noīe ꝑprio tm̄ qz vt ꝓdixi nomē ꝑpriū denotat solū vnū corpus. ideo illo extincto extinguit iurisditio. ¶ Jtē nō ꝙ dispositio qñq̄ est realis qñq̄ est ꝑsonalis. ꝛ dz realis qñ ē cōtemplata dignitas ꝑsone qne trāsit in successorē. ꝛ i dubio videt cōtemplata si dispositio ē fundata sup noīe dignitatis. qñq̄ ē ꝑsonalis. ſ. qñ est fundata sup ꝑsona ꝛ idubio vī fundata sup ꝑsona si ē ꝛcepta sub noīe ꝑprio. ꝛ ad ß q̄tidie allegat iste tex. ¶ Jtē nō ꝙ substitutus ī dignitate vī substitut⁹ ī oibus appendicīs ꝛ accessorijs ad dignitatē. ¶ Jn glo. j. ī fi. Ex hac glo. bēs quinq̄ fere modos intelligēdi tex. ꝛ ſcđs modus mihi ꝛgruit fere in qua solū dī ꝙ abbas leicestrie citauit. vñ intellige ꝙ citauit mortuo collega suo qđ potuit facere ꝓtute cle illius ꝙ si nō oēs. de q̄ in. c. sciscitatus. §. de rescrip. Si aūt nō fuisset apposita illa cla nō potest vnus sine altero ꝓcedere etiā si reliquus sit mortuus. vt ī. c. vno delegatoꝝ. j. e. ¶ Nōt ꝛ tercio intelligi ꝙ licet cā fuerit ꝓmissa duob. pōt tñ vnus solus int̄loqui de cōparēdo etiā collega supstite. vt glo. volnit nō. in. l. pōponius als in cipit si vni. ff. de re iudi. ꝛ ꝓtrariū tñ tz ibi Bar. ꝛ verꝫ ꝑ q̄ facit tex. in. c. prudentiā. ꝛ in. c. cām. j. e. naz nullum actū iurisditionalē pōt alter sine altero exercē exq̄ sūt delegati simpliciter dati. vt in iuribꝫ pal. ꝛ ß sat̄ tacite

voluit ista glo. cū se. in eo q̄ ad validitatē citatōis pō-
derat q̄ illa cl'a si nō oēs fuerat apposita. et ℔ bñ nōbis.
¶ Et nō ex isto intellectu ꝛ glo. se. singularē intellectū
illi⁹ cl'e q̄ si nō oēs vt durāte ipedimēto possit alt' solus
ꝓcedere. § eo cessāte dz ꝓcedē cū collega sicut fecit iste
abbas q̄ admisit substitutū college. secus dic in cl'a bo-
die vsitata vt vnus vel alt' ꝛc. de q̄ dic vt le, ꝛ nō. i. c. cū
plures. j. e. li. vj. ¶ Jn glo. iij. diuide hāc glo. ī q̄tuor ꝓ-
tes. ī prima formar vnā qōem. deinde formar duas op-
positōes. postmodū aliā qōem. scd'a ibi. § videt' q̄ idez
tercia ibi § vz q̄ etiā. q̄rta ibi § pone. ¶ Redeo ad pri-
mā ꝛ q̄ro declarādo glo. q̄ ē rō q̄ delegatio facta exp̄s-
so noīe appellatiuo seu dignitatis trāsit in successorem
etiā re inteḡ. ꝛ secus ē in delegatiōe facta exp̄sso noīe ꝓ-
prio. nā illā expirat p mortē delegati nec transit ad suc-
cessorē seu heredē. vt ī. c. vno de legatoꝛ. j. e. Sol'. dicit
℔ glo. ī prima pte in effectu q̄ cū exprimit' nomē digni
tatis ꝓmissio videt' facta dignitati q̄ nō moriť nec alte
rať ex mutatōe p̄sidētiū. xij. q. ij. liberti. ꝛ ī. c. si gr̄ose. de
rescrip. li. vj. § q̄n fuit exp̄ssum nomē ꝓprium tūc delega-
tio ē facta psone q̄ quidē ē corruptibilis. vñ psona mor
tua extinguit' iurisditō tanḡ accessoria ad psonā. vt in
regula accessoriū in. vj. ꝛ hoc ē qđ voluit dicere glo. dū
dicit q̄ individua q̄tidie peūt. nā sumit' ℔ individuū. p
corpe aīato ꝛ terrestri. ꝛ dz individuū. q̄ stāte vita nō
pōt diuidi. nā si hō diuideret' in duas ptes desineret ee
hō. q̄ hō ꝓponit' ex aīa ꝛ corpe. vt in. c. in quadā. de ce
le. miss. nō autē intelligas de aiabus aut de angelis. nam
aīe sunt individue ꝛ tñ nō corrūpunt'. ¶ Cōtra ℔ opp.
capiēdo scd'aḡ pte glo. ꝛ videt' q̄ idē sit dicendū vbi ex
primit' nomē appellatiuū tm̄. nā q̄n fit ꝓmissio alicui exi
stenti ī dignitate semp dignitas restringit' p demōstra
tionē aliquā. vt si dz cōmitto causam epo senēsi. nam il
lud verbū senēsi restringit illud appellatiuū epo ita q̄ ñ
possit intelligi nisi de vno epo. q̄ vnus ē epūs senēsis ꝛ ñ
plures. § pinde est ac si fuisset exp̄ssum nomē ꝓpriū tm̄.
nā ob ℔ nomē appellatiuū differt a ꝓprio. nā ꝓpriū no-
mē ē illud qđ cōuenit vni soli. ꝛ comp̄hēdit vnū cor⁹
tm̄. nomē ꝙo appellatiuū ꝓuenit pluribus ꝛ comp̄hen-
dit plura ꝛ habet se q̄n ꝙ vt genus q̄n ꝙ vt spēs ad cō-
p̄hensa. vt si dico aīal comp̄hēdit ī se oīs species simil'.
vt boiem. equū. bouē ꝛ sil'es. Vel si dico hō comp̄hen-
dit in se oīa individua simul vt titiū semp̄ronium ꝛc. ita
ad ꝓpositū si dico epūs ꝓp̄hēdit sil' nō magis istū q̄ aliū
ep̄m. cōuenit em̄ pluribus nec ex significato suo restri-
git' ad certā psonaz. § q̄n ꝓfert' nomen appellatiuū seu
nomē dignitatis quod idē est cū illa restrictōe videt' q̄
habeat instar noīs ꝓpriū ex quo solū cōuenit vni. Sol'.
dicit glo. ī effectu q̄ licet ꝓferat' nomē appellatiuū cū il-
la restrictione nō tm̄ ē nomē ꝓpriū. § ē appellatiuū singu
lare sicut fenit. vult dicē q̄ nō desinit ee appellatiuū ꝓ-
pter restrictionē § ē singulare. q̄ comp̄hēdit eodē tpe
vnū dumtaxat. ꝛ ꝓpter § appellat' singulare q̄i singula
riter designatū. sed ē appellatiuū. q̄ licet eodē tpe ñ cō-
p̄hendat nisi vnū ꝓpter restrictionē tm̄ successiue ꝓp̄-
hēdit plures. q̄ si dico senēsi epo nō minus comp̄hen-
dit successorē q̄s p̄tē. ꝛ ideo est appellatiuū. sed si dico
petrus ioānes ꝛ eodē tpe ꝛ successiue nō comp̄hēdit ni-
si vnū corpus certū ꝛ determinatū. vñ si moriť ꝛ vocet'
alius eodē noīe nō tm̄ est ille petrus ioānes § epūs senen̄.
semp ē idē. sicut idē est populus. licet individua q̄tidie
mutent'. vt in. l. ꝓponebat'. ff. de iudi. ꝛ ex § hēs solutū
§ ꝙuū. Non ob. si dicas paria esse vt aliquid exprimat'
nōiatī vel p circumlocutōz. vt in. l. nōiatim. ff. de libe. ꝛ
posthu. ꝛ nō. ī. c. ī lateranen. de p̄bē. nā dico q̄ q̄ ad cer
tificādū ꝓsonā illa eq̄pollēt. § q̄ etiā ad significatū di-
spositōis q̄n̄q̄ differūt. q̄ nomia appellatiua faciūt di-
spositōem realē § ꝓpria ꝓsonalē. vt hic. ꝛ nō. in. l. ꝛ q̄a.
ff. de iu. om. iud. ꝛ in. l. cēteſimis. ff. de ꝙ. ob. ꝛ in. c. si gr̄o
se. de rescrip. li. vj. ¶ Sed ꝙ p̄dicta ꝛ ꝙ ter. op. sc̄do ca
piēdo tercia ptē glo. ꝛ p̄ de. l. filie. §. titia. ff. de ꝓdi. et de
mon. vbi dicit tex. q̄ testatoꝛ legauit agatheā ancillam
deinde supuiuēs eā vēdidit ꝛ emit aliā cui imposuit idē
nomē. et dz ibi q̄ mortuo testatore illa agathea postea
empta debet' legatario. ecce ḡ q̄ dispositio cōcepta no
mine ꝓprio nō est ꝓ sonalis § trāsit in aliā eiusdē noīs.
ad idē sc̄do adducit'. l. placz. cū. l. se. ff. de lib. ꝛ post. vbi
testatoꝛ instituit postmodū heredē ꝛ postmodū duxit
aliā vxorē ex q̄ reliq̄t posthumū. dz ibi q̄ ille debet esse
heres. ꝛ sic extendit' dispositō ad illū qui nō erat post-
humus tpe testamēti. ad idē tercio facit. l. annua. §. j. ff.
de an. le. vbi testatoꝛ legauit sacerdoti hierophilato. et
ꝓcludit ibi legatū deberi etiā successori. ꝛ sic licet fuerit
exp̄ssū nomē ꝓpriū vt hierophilato nihilominus trāsit
dispositio ī successorē. ḡ eodē mō debemus dicere ℔. q̄
si cā ꝓmittit' alicui p̄lato etiā exp̄sso nomīe ꝓprio q̄ di
spositio dz trāsire ī successorē cuius ꝓtrariū dz ℔ ī tex.
So. glo. multū breuiter se expedit de his ꝙuꝫs dicēdo.
q̄ testatoꝛ ibi illud voluit ꝛ put glo. dic. antiq̄ § ñ apc
rit glo. q̄ mō colligit' mēs ista testatoris ꝑ dispositōem
iuris. vñ dic spālius maxime post Cal. q̄ in. §. titia. nō
venit agathea postea empta. q̄ testatoꝛ dixit. lego an-
cillam agatheā que mea erat tpe mortis. vñ ꝓpter ver
ba sequētia apparet q̄ testatoꝛ nō intellexit de p̄nti aga
thea § de agathea q̄ postea sua esset tpe mortis. Unde
aduerte vltra Cal. q̄ relatiuū q̄ de sui nā restringit p̄-
cedētia. vt in. l. stichus. ff. de lega. j. et. l. cūctos pl'os. C.
de sum. tri. ꝛ fi. ca. ī. l. oēs pl'i. ff. de iusti. ꝛ iur. ꝛ vtrobi
q̄ ꝑ Bar. vñ secus si testatoꝛ simpl'r dixisset. lego aga-
theā ancillā meā. ar. in. l. si ita. ff. de auro ꝛ argē. lega. et
qđ nō. in. c. quia circa. de priuil'. Ad. l. placet. dic q̄ po-
tius facit ꝑ q̄s ꝓtra. q̄ posthumus ē nomen appellatiuū
ꝛ iō indifferēter comp̄hēdit omnē posthumū dūmō sit
istius testatoris. nā ibi testatoꝛ nō restrinxit se ad tp̄s te
stamēti. Ad. l. annua. §. j. dic q̄ multiplex ē intellect⁹ illi
us. l. nā primo potest intelligi q̄ verbū hierophilato nō
sit nomē ꝓpriū sed nomē appellatiuū templi vel officij.
vñ hierosolophilaco grece idē ē latine qđ sacer custos
ꝛ sic coīter intelligit' illa. l. et sic intellecta ꝓcordat cum
isto. c. ¶ Jtē sc̄do p̄supponēdo q̄ illud verbū sit nomē
ꝓpriū tm̄ ꝓpter ꝛba ibi sequētia, apparuit de volūtate
testatoris q̄ volebat solui etiā successori. nā ibi testatoꝛ
reliquit legatū annuū sacerdoti q̄ in illo tēploerit. q̄ ꝛ
ba sunt extēsiua ad futuꝛ tp̄s. vt nō. in. c. siguit. ꝺ testi.
ꝑ Jnno. ꝛ ꝑ hec bēs soluta oīa cōtraria. ꝛ bēs glo. declara-
tā vsq̄ ad vltimā partē quā nūc nō ꝓsequor. q̄a at-
tingit materiā sepataz a p̄dictis. Sed aggrediēdo nūc
materiā p̄dictam que est multum captiosa ꝛ difficilis.
ꝛ facit nedū ad materiā huius ti. sed etiā ad alias dispo
sitiones cū querit' an dispositio sit realis an psonalis. ꝛ
sic an extinguat' cum psona an trāseat in successorē. nā
etiā priuilegiū ꝓsonale extinguit' cum psona. vt ī regla
p̄uilegiū. de re. iur. in. vj. reale ꝙo trāsit ī successorē. vt ī
c. cū venissent. de insti. ¶ Jdeo q̄ro gnāliter nūquid di
spositio cēsenda sit sp ꝓsonalis ex eo q̄ exp̄ssū ē nomen
appellatiuū seu dignitatis. ꝛ q̄ idē sit multa scribūt' hic
ꝑ dc. c. ꝛ ꝑ Jo. an. latius ī regula p̄uilegiū p̄all'. ꝛ ꝑ Bar.
in. d. l. ꝛ q̄. ff. de iurisd. om. iudi. succincte tamē ibi tran-
sit. ꝛ facit quod ipe nō. ī. d. l. cēteſimis. Sz conclude sic
clare. breuiter ꝛ ꝓclusiue q̄ ad cōiecturandā q̄litatē di
spositionis debemus p̄ncipalit' attēdere nō ad nomina
ꝓpria seu appellatiua. sed ad alia ꝛba ꝓtēta in dispositi-
one. Jtē ad materiā subiectā. ꝛ si verba vel mā subiec
ta innuūt q̄ dispositō debeat esse ꝓsonalis sic erit cen-
senda nō obstāte q̄ sit exp̄ssum nomē appellatiuū. exē-
plū ī ꝛbis vt si papa cōmisit cāz epo senēsi exp̄sso noīe
dignitat' tm̄. ℔ dixit q̄ ꝓmissiōz sibi faciebat ꝓpt' trāsi-
actā in eo vitā ꝛ acumen scie sue. nam ex his ꝛbis clare
ꝓstat q̄ ñ hūit respectū ad dignitatē sed ad ꝓsonā. naz
ꝛba deseruūt intētioi ꝛ nō intētio ꝛbis. ad ℔. c. māda

ta. de ꝓsum. ⁊ ī. c. scdo req̃ris. ī fi. ꝺ appel. ⁊ ℔ satꝭ voluit Jo. an. ī. ꝺ. regula ꝓuilegiū. ⁊ Jnno. j. e. c. fi. exemplū in mā subiecta fuit excoīcatꝰ epꝰ senēſ exꝓſſo noīe dignitatꝭ tm̄ certe excoīcatio nō transit in successorem. q̃a excoīcatio nō ferꝛ nisi tm̄ ꝓpꝛ ꝓtumaciā seu ꝺelictū q̃nq;. in⁊ nō. ī. c. epi. xj. q. iij. ℊ nō ꝺebet extēdi ad successorē q̃ nō repitur contumax aut ꝺelinquēs. vñ ex mā subiecta comphēdimus q; ⁊ disponēs habuit respectū ad ꝓsonā ⁊ nō ad dignitatē. ꝓ ℔ vide tex. cū glo. q̃ ē nōbilis in. c. aduſus. de īmu. ec. ⁊ ideo si excoīcatꝰ vicariꝰ epi nō trā-sit i successorē. vt nō. in. c. j. de offi. vica. li. vj. ad idē vi-ꝺe bo. glo. nō. in. c. ij. in ℞bo mortuo. ⁊ in ℞bo exꝓſſerit ꝺe testa. li. vj. que ꝺicit. q; si amicus ⁊ familiaris alicuiꝰ abbatis fecit eum executorē testamēti sui exꝓſſo nomine dignitatis ꝭ tm̄ illud officiū nō trāsit in successorē. q̃a illa officia solēt coīter iniūgi amicis. ⁊ ideo exq̃ ꝓstat ꝺe amicitia ⁊ familiaritate ꝺebemus ꝓsumere q; ꝺispositō fuerit ꝓsonalis. ⁊ hāc cōclusionez nō. qꝛ facit ad multa ad quā allego tex. aptum ī. c. requisisti. de testa. in. c. pō-tifices. xij. q. iij. vbi ꝺr q; si relictū sit eꝓ vel alteri ꝓla-to a q̃ iūcto videt factū contemplatione ꝓsone ⁊ nō cō templatione ecclesie licet sit exꝓſſum nomē dignitatis. secus si fieret ab extraneo. Ad idē. c. ꝺilecti iuncta glo. de foro cōpe. vbi ꝓbat q; si in causa ecclesiastica ꝺat re scriptū exꝓſſo noīe ꝓpꝛio q̃ ꝓlatū q; itelligit rescriptū ꝺatū q̃ ꝺignitatē rōe māe subiecte. Si aꝭ ex ℞bis vel ex mā nō pꝭ sumi cōiectura ꝺe q̃litate ꝺispositōnis. q̃a mā et ℞ba sūt ꝓportionabilia ꝓsone ⁊ ꝺignitati. exem plū ī ꝺelegatōe cāe vel ī ꝓuilegio. nā ista solēt cōcedi ꝓsone qñq; ꝺignitati. vt ꝓ totū istū titulū ⁊ tūc ꝺistin-gue. aut ē exꝓſſū nomē ꝓpꝛiū tm̄ ⁊ ꝺispositō ē ꝓsonal. aut appellatiuū tm̄ et ꝺispositō ē real. vt ꝓbat ℔ in tex. ibi sub exꝓſſis noībus locoꝝ et nō ꝓsonaꝝ. et expone lo coꝝ. i. ꝺignitatū q̃ locis ꝓsunt. ad idē. c. si gꝛose. de re-scrip. li. vj. vbi etiā tex. nōbiliꝭ idē ꝓbat respectu māda toꝝ. vt si mādatoꝛ ꝺisponit sub noīe ꝓpꝛio vel eq̃pol-lēti tūc ꝺispositio nō trāsit in successorē. secus eñ si sub noīe ꝺignitatis. vt si papa ꝺicēt. sedes aplica cōmittit tibi hāc cāz ꝛc. ⁊ ꝓ ℔ soluit cōtrariū quod formari pꝭ ꝺ c. licet. j. e. licet ℣ost. aliꝭ solnat ⁊ minꝰ bñ. idē qꝺ. s. te net Bar. ī. l. ⁊ qꝛ. pal. aut ē exꝓſſū nomē ꝓpꝛiū ⁊ appella tiuū siꝭ. vt qꝛ ꝺicit carolo etiā epꝰ senēſ. ⁊ tūc est ꝺubiū vtꝝ actꝰ habeat attribui ꝓsone an ꝺignitati. ⁊ q̃ꝺā ꝺi-cūt q; ꝺignitati. qꝛ ipius q̃litas ē potētioꝛ ⁊ firmioꝛ. alq̃ ꝺixerūt q; si p̄cedit nomē ꝓpꝛiū ꝺispō est ꝓsonal. secꝰ si nomē ꝺignitatis. ⁊ hāc opi. tenet glo. ī. l. cū ita. §. j. ff. de q̃ꝺi. ⁊ ꝺemon. ⁊ ℣e. ⁊ bar. ī. ꝺ. l. ⁊ qꝛ. ℔ Guil. ꝺistinguit vtꝝ ꝺisponēs hēat familiaritatē ꝓsone seu noticiā ⁊ ꝓ-cedat p̄missa ꝺistinctō. aut nō habet noticiam ꝓsone. ⁊ tūc videt q̃sideraſſe ꝺignitatē. ⁊ sic pōt saluari p̄cedēs opi. ℣ec opi. q̃ satis placet videt ꝓbari ex ꝺuabꝰ legi-bus simul iūctis. ff. de stipu. seruo. l. si cōis seruꝰ. aliꝭ inci pit si seruꝰ coīs. vbi tex. singulaꝛ ī hac mā facit ꝺr iam cū coīs seruꝰ stipulat ꝺñis suis vtꝝ p̄cedat nomē appel latiuū an nomē ꝓpꝛiū ꝺñoꝝ. alia. l. ē. ff. de re. ꝺu. q̃ habe bat. vbi tex. vult q; si exꝓrimēs nomē ꝓpꝛiū ⁊ nomē ap-pellatiuū alicuius errauit ī noīe ꝓpꝛio aut appellatiuo in ꝺubio si nō ꝺz noticiā ꝓsone videt q̃sideraſſe nomē appellatiuū ⁊ q; ꝓinde ē ac si nomē ꝓpꝛiū nō fuisset ad-iectū. ℣ec opi. placet ꝺo. An. ℔. ℊ ego allego Bart. q̃ hāc opi. exꝓſſe tenet ī. ꝺ. l. si cōis seruus. ⁊ ꝺat ibi aliam nōbilē limitationē ꝺicēs. q; si ꝑm alteꝝ ꝺispō esset inu-tilis ꝺebemꝰ ī ꝺubio ꝺicē illud nomē fuisse q̃ tēplatū ꝑm q; ꝺispō tz. ꝓ ℔. c. abbate. de ℞. sig. ⁊ l. quotiēs. ff. de ℞. ob. ⁊ ꝓ ℔ ꝺico q; si q̃missio fuit facta exꝓſſo noīe ꝺigni-tatis ⁊ erratū fuit ī noīe ꝓpꝛio nō est curādū ꝺe illo er-roꝛe exq̃ ꝺisponēs nō hēbat noticiaz illius ꝓsone. secꝰ si habuisset noticiā ꝓ. ꝺ. l. q̃ habebat. ad p̄ꝺictā ꝺistincti-onē facit qꝺ le. ⁊ nō. in. c. mādata pal. Ex p̄ꝺictis videt mihi ꝺifficile sustineri posse glo. in. c. statutū. §. j. de re-scriptis in. vj. in verbo canonicis. quam ibi sequit Ar-chi. ⁊ Jo. an. in nouella. licet quiꝺā contra. ꝺicit eñ illa glo. q; si ꝺelegatus post ꝺatā lr̄aꝫ ꝺe sin it esse canonicꝰ q; poterit cog noscere ꝺe cā. ⁊ q; satis ē q; tꝑe cōmissio-nis erat capax. nā ꝓ p̄ꝺictā ꝺistinctionē videret aliꝭ ꝺi-cendū q; si nomē appellatiuū p̄cederet vel p̄cederet pro ꝓriū. ⁊ papa nō hꝫet noticiā ꝓsone q; tunc cū ꝺispositio sit realis nō ꝺebet iste posse cognoscere si ꝺesinit esse ca-nonicus. ꝓ ℔ facit qꝺ nō. hic Jnno. ⁊ sequūt cōiꝫ ꝺoct. ꝺicētes q; ꝺbi cōmissio ē facta loco ⁊ nō ꝓsone si ꝓsona tūc exñs ī ꝺignitate trāsit ad aliā ꝺignitatē ñ cognoscz ipe ℔ successoꝛ. Et ꝑm ℔ incideret alia nōbilis inuestiga-tio nūquid succedēs ī canonicatu ꝺebeat cognoscere ꝺ cā mortuo canonico cui facta fuit ꝺelegatio. ⁊ iste ꝺue ꝺubitatōes nō ꝺeclarant q; ꝺoc. nec ℔ nec ibi. Si autez ꝺelles saluare illā glo. pōt ꝺici q; postq̃ cōmissio fit ca-nonico videt sp ꝓsonalis. qꝛ canonicꝰ ꝺeterminat q; ex-ꝓssionē noīs ꝓpꝛiū. nā nihil valeret cōmissio si ꝺiceret. cōmitto canonico senen̄. qꝛ eēt incerta. ⁊ ideo opus ēꝭ exꝓrimat nomē ꝓsone ꝺicēꝺo. cōmitto ꝓetro canoni-co ꝛc. ⁊ sic vī q; nomē ꝓpꝛiū sit hoc casu p̄potēs maꝛi-me qꝛ canonicus nō hꝫ successoꝛē ī onere ⁊ honoꝛe ℔ ca-pitulū sibi succedit. vt nō. glo. ⁊ Jnn. in. c. q; sicut. ꝺ cle. ⁊ est tex. in. c. relatū. de testa. secus aut ē est ī alīs habēti bus ꝺignitatē seu ꝓsonatū. nam istī bñt successoꝛem in onere ⁊ honoꝛe ī. c. pastoraꝭ. §. j. j. de of. oꝛ. ⁊ fingit suc-cessoꝛ eaꝺē ꝓsona cū p̄ꝺecessoꝛe. vt nō. Jnno. ī. c. q; sic. p̄aꝭ. ⁊ hoc tenēꝺo frustra queriꝭ vtꝝ trāseat ī successo-rē. qꝛ est ꝓsonalis. ⁊ extinguiꝭ cū ꝓsona et eā sequiꝭ. vt ī regula ꝓuilegiuz. de re. iuꝛ. ī. vj. ℔ tenēꝺo q; cōmissio sit realis est ꝺubiū vtꝝ mortuo canonico succedat in ꝺele-gatōe successoꝛ ꝺelegati. ℣o. an. ñ firmat ℎ pedes ℔ ꝺi cit q; si eccla nō hꝫ numeꝝ certū tūc ꝺubio etiā ñ suc cedit successoꝛ. qꝛ ꝓ mortē extinguiꝭ canonicus. vt ī. c. ꝺilecto. de p̄ben. ℔ si eccla hꝫ numeꝝ certū tūc ꝺicit q; ꝺecisio pēꝺet ab alio vtꝝ canonicus habeat successoꝛez ⁊ sic simplr trāsit. Sed ego supra ꝺixi post Jnno. q; ꝓ ꝓrie nō habet successoꝛē licet alteri ꝓferaꝭ canonicatus tñ si cōmissio eēt facta canonicatui exq̃ canonicatus il-le ꝓferꝭ alteri nō apparet rō q̃re ille nō ꝺebeat cognoscē Et ex ℎis reꝺꝺiꝭ vtraq; opi. ꝺubia et sustētabiꝭ. et eēt tutū tenē opi. vt ꝓmissio sit facta ꝓsone et cessabūt oēs ambiguitates. et saluab illā glo. cuiꝰ ꝺictū originaliꝭ ē spe. ī ti. ꝺe le. §. fi. ℣. q̃ꝺ si cā. Jtē circa p̄ꝺicta multū ꝺu bitaꝭ si ꝓmissio fuit facta vicario epi. vtꝝ si pendēte cā ꝺesinat esse vicarius possit ipe cognoscere vel cognitio trāseat ī successoꝛem. Glo. q̃. ī cle. et si p̄ncipalis. ꝺe re-scrip. nimis succincte loquiꝭ ꝺicēs q; si fuit exꝓſſum no mē ꝓpꝛiū pōt ipe cognoscē aliꝭ secus. et nihil ꝺicit vtꝝ successoꝛ possit cognoscere. nec etiā aperit si sit exꝓſſū nomē ꝓpꝛiū et nomē appellatiuū simul. tñ videt loq; qñ vtrūq; fuit exꝓſſum. ℔ si etiā papa nō hēbat noticiā ꝓ-sone videt illa glo. ꝺestrui ꝓ theoꝛicā p̄ꝺictā. Quiꝺaz tñ simō tenuit q; successoꝛ nō pōt cognoscere. Jtē ℣e. et bar. in. ꝺ. l. et qꝛ. et in. l. quod principi. ff. de le. q̃. ℔ mo leaza. ī. ꝺ. cle. et si p̄ncipalis. exꝓſſe tenētē ℣trarium. ꝺ scriptis in. vj. in verbo canonicis. quam ibi sequiꝭ Ar-chi. ⁊ Jo. an. in nouella. licet quiꝺā contra. ꝺicit eñ illa glo. q; si ꝺelegatus post ꝺatā lr̄aꝫ ꝺe sin it esse canonicꝰ q; poterit cog noscere ꝺe cā. ⁊ q; satis ē q; tꝑe cōmissio-nis erat capax. nā ꝓ p̄ꝺictā ꝺistinctionē videret aliꝭ ꝺi-cendū q; si nomē appellatiuū p̄cederet vel p̄cederet pro ꝓriū. ⁊ papa nō hꝫet noticiā ꝓsone q; tunc cū ꝺispositio sit realis nō ꝺebet iste posse cognoscere si ꝺesinit esse ca-nonicus. ꝓ ℔ facit qꝺ nō. hic Jnno. ⁊ sequūt cōiꝫ ꝺoct. ꝺicētes q; ꝺbi cōmissio ē facta loco ⁊ nō ꝓsone si ꝓsona tūc exñs ī ꝺignitate trāsit ad aliā ꝺignitatē ñ cognoscz ipe ℔ successoꝛ. Et ꝑm ℔ incideret alia nōbilis inuestiga-tio nūquid succedēs ī canonicatu ꝺebeat cognoscere ꝺ cā mortuo canonico cui facta fuit ꝺelegatio. ⁊ iste ꝺue ꝺubitatōes nō ꝺeclarant q; ꝺoc. nec ℔ nec ibi. Si autez ꝺelles saluare illā glo. pōt ꝺici q; posteaq̃ cōmissio fit ca-nonico videt sp ꝓsonalis. qꝛ canonicꝰ ꝺeterminat q; ex-ꝓssionē noīs ꝓpꝛiū. nā nihil valeret cōmissio si ꝺiceret. cōmitto canonico senen̄. qꝛ eēt incerta. ⁊ ideo opus ēꝭ exꝓrimat nomē ꝓsone ꝺicēꝺo. cōmitto ꝓetro canoni-co ꝛc. ⁊ sic vī q; nomē ꝓpꝛiū sit hoc casu p̄potēs maꝛi-me qꝛ canonicus nō hꝫ successoꝛē ī onere ⁊ honoꝛe ℔ ca-pitulū sibi succedit. vt nō. glo. ⁊ Jnn. in. c. q; sicut. ꝺ cle. ⁊ est tex. in. c. relatū. de testa. secus aut ē est ī alīs habēti bus ꝺignitatē seu ꝓsonatū. nam istī bñt successoꝛem in onere ⁊ honoꝛe ī. c. pastoraꝭ. §. j. j. de of. oꝛ. ⁊ fingit suc-cessoꝛ eaꝺē ꝓsona cū p̄ꝺecessoꝛe. vt nō. Jnno. ī. c. q; sic. p̄aꝭ. ⁊ hoc tenēꝺo frustra queriꝭ vtꝝ trāseat ī successo-rē. qꝛ est ꝓsonalis. ⁊ extinguiꝭ cū ꝓsona et eā sequiꝭ. vt ī regula ꝓuilegiuz. de re. iuꝛ. ī. vj. ℔ tenēꝺo q; cōmissio sit realis est ꝺubiū vtꝝ mortuo canonico succedat in ꝺele-gatōe successoꝛ ꝺelegati. ℣o. an. ñ firmat ℎ pedes ℔ ꝺi cit q; si eccla nō hꝫ numeꝝ certū tūc ꝺubio etiā ñ suc cedit successoꝛ. qꝛ ꝓ mortē extinguiꝭ canonicus. vt ī. c. ꝺilecto. de p̄ben. ℔ si eccla hꝫ numeꝝ certū tūc ꝺicit q; ꝺecisio pēꝺet ab alio vtꝝ canonicus habeat successoꝛez ⁊ sic simplr trāsit. Sed ego supra ꝺixi post Jnno. q; ꝓ ꝓrie nō habet successoꝛē licet alteri ꝓferaꝭ canonicatus tñ si cōmissio eēt facta canonicatui exq̃ canonicatus il-le ꝓferꝭ alteri nō apparet rō q̃re ille nō ꝺebeat cognoscē Et ex ℎis reꝺꝺiꝭ vtraq; opi. ꝺubia et sustētabiꝭ. et eēt tutū tenē opi. vt ꝓmissio sit facta ꝓsone et cessabūt oēs ambiguitates. et saluab illā glo. cuiꝰ ꝺictū originaliꝭ ē spe. ī ti. ꝺe le. §. fi. ℣. q̃ꝺ si cā. Jtē circa p̄ꝺicta multū ꝺu bitaꝭ si ꝓmissio fuit facta vicario epi. vtꝝ si pendēte cā ꝺesinat esse vicarius possit ipe cognoscere vel cognitio trāseat ī successoꝛem. Glo. q̃. ī cle. et si p̄ncipalis. ꝺe re-scrip. nimis succincte loquiꝭ ꝺicēs q; si fuit exꝓſſum no mē ꝓpꝛiū pōt ipe cognoscē aliꝭ secus. et nihil ꝺicit vtꝝ successoꝛ possit cognoscere. nec etiā aperit si sit exꝓſſū nomē ꝓpꝛiū et nomē appellatiuū simul. tñ videt loq; qñ vtrūq; fuit exꝓſſum. ℔ si etiā papa nō hēbat noticiā ꝓ-sone videt illa glo. ꝺestrui ꝓ theoꝛicā p̄ꝺictā. Quiꝺaz tñ simō tenuit q; successoꝛ nō pōt cognoscere. Jtē ℣e. et bar. in. ꝺ. l. et qꝛ. et in. l. quod principi. ff. de le. q̃. ℔ mo leaza. ī. ꝺ. cle. et si p̄ncipalis. exꝓſſe tenētē ℣trarium. ꝺ

gate.hāc opi. tz ꝑ̄ lz nō alleget pan.d.me⁹.d.car.dicēs q̄ dīa ē maxima inter augustā 7 vicariū.q; augusta ꝑticipat de dignitate mariti passiue q; nihil agit ꝑ̄ honorat ex ꝑsona mariti. sed vicarius ꝑticipat ex iurisditōe epi actiue.nā hz iurisditōem quā exercet.7 coīter tenet q̄ habeat ordinariā.7 ꝑ hoc allego glo.in.c.plectī.xxv. di.7 in.c.lz.de offi.vica.li.vj.tz hoc Jnno.in.c.suā.e.ti. ergo nō est oīmodo dignitas aliena.7 iura tractāt d̄ offi. vica.vñ puto q̄ idē dicēdū de vicario qđ dixi.s. de habentib⁹ alias dignitates lz ꝓprie 7 stricte vican⁹ epi potius dicat hīe quādā ꝓrogatiuā q̄ꝫ dignitatē cū illa nō sit oīno ꝓpria.vñ in dubio credo q̄ papa ꝑsiderauit tribunal ipli⁹ vicarij.de rigore tñ 7 ſbtilitate pōt sustētari ꝓcedēs opi.q; mortuo vicario nō remanet officiū vacās seu dignitas q; nō ē dignitas ꝑ se stās sed eoipso q̄ epūs ꝑstituit vicariū dat̄ sibi iurisditio de nouo.ergo de nouo delegatio tāq̄ꝫ accessoria ad illā dignitatē que iā est extincta vī ad supiorē trāslata. Dubitat̄ q̄d in ꝓmissio ne facta legato.nā legat⁹ hz ordinariā.vt in.c.ij.de offi. leg.li.vj.vide i spe.de offi.le.in.§. superest.x. pone q̄.vbi tenet q̄ ipse legat⁹ possit cognoscē lz desinat esse legat⁹. que opi.ꝑfecto nō ē vera nisi fuisset exp̄ssuz nomē ꝓprium sed si fuisset exp̄ssuz solū nomē dignitatis est dubiū nūquid trāsit ad successorē: vide qđ no.doc.in.c.nouit. de offi.le.7 tz do.an. hic q̄ nō trāsit in successorē qđ mihi placet.q; legat⁹ non hz ꝓprie successorē q; extinguit̄ dignitas eo mortuo cū nūq̄ sit dare vacatōez huius dignitatis sed semp de nouo creat̄. Ex his pōt inferri ad decisionē similiū q̄stionū. Dubitat̄ etiā circa materiam quid si eēt exp̄ssum duplex nomē appellatiuū quoz vnū ꝓcernit ꝑsonā aliud dignitatē.vt si dicat̄ petro ꝓpositō 7 capellano nr̄o.nā capellania pape dat̄ ꝑsone nunquid isto mortuo q̄ erat capellan⁹ 7 ꝓpositus succedat in delegatōe substitut⁹ in ꝓpositura tm. Abb.ꝑ̄ dicit q̄ nō. Do.ant. dicit ꝑ̄ verū nisi ille succedēt in ꝓpositura 7 capellania. Ego credo q̄ satis sit q̄ in prepositura ille succedat q; vbi exp̄munt̄ duo noīa appellatiua quorū vnū nō est capax delegatōis pape alterꝫ ꝓ̄o sic nō possumus dicē q̄ delegatio sit facta habito respectu ad illam qualitatē que nō erat susceptibilis vni⁹ delegatōnis sed ꝓinde debet haberi ac si nō esset exp̄ssa.7 ꝓbat̄ in.l.j.§. si coīs.de sti.ꝓuo.vbi tex.no.dicit q̄ si seru⁹ coīs stipulatur duob⁹ dñis quoz vn⁹ est capax rei stipulate totū acquirit̄ dño capaci. 7 ita in simili q̄stione apte vī tenere Jo.an.in regula rōni.de re.iur.li.vj.in mercu.in solutō ne prime q̄stionis.qđ bñ no.q; facit ad multa. Capellania ꝓ̄o nō est capax delegatōis q; optet q̄ sit aut canonicus aut hñs dignitatē vel ꝑsonatū.vt in.d.c.statutū. Et ex hoc infert̄ ad aliā q̄stionē nōbilē.q̄d si duo appellatiua eēnt exp̄ssa quoz qlibet est capax delegatōis.vt puta scribit̄ alicui ꝓposito 7 etiaz archidiacono. hēbat em̄ ex dispēsatōe vel ex vnione istas duas dignitates nūquid si isto mortuo ille due dignitates ꝓferant̄ diuersis ꝑsonis vtq; ambo vel nemo succedat in tali delegatōne. Et de hac q̄stione vide plene in regula rōni pal. p Jo. an. vbi reꝓbādo solutōez cuiusdā qui hāc.q. disputauit ꝓcludit q̄ vterq; succedit in delegatōe q̄ solutio mibi placet.q; ar.hui⁹ tex. ꝓmissio fuit facta vtriq; dignitati sed iste ꝑsone repñtāt illas dignitates ꝛc. ¶ Jtē ad de aliā q̄stionē nōbilē.quid si cā fuit ꝓmissa epo senēsi 7 postm odū pendēte q̄stione epūs seneñ.est elect⁹ in archiepm̄ señ.sicut ꝓtingit his diebꝫ florētie nūquid possit archiepūs cognoscē exq̄ delegatio fuit facta epo: vide plene p Jo.an.in addi.spe.in ti.e.§.restat.x.quid si cā.vbi ꝓcludit q̄ sic q; adiectio 7 augmētatio dignitatis ñ mutat subaz ꝑsone nec bonorē ꝑstinū. vt in.l.pe.ff.d̄ sena. Jtē q; ꝓmot⁹ in archiepm̄ nō desinit esse epūs.nam 7 papa appellat se epm̄.vt no.in ꝓhemio.vj. Et inducit̄ ꝑ̄ ad q̄stionē q̄tidianā q̄ accidit sepe inter lusores ad scachos vtrū ꝓmittēs dare scachū matū cū pedona si dat cuz pedona facta regina videat̄ satisfecisse: videt̄ q̄ sic quia adiectio dignitatis nō mutat statū ꝓmū vt.s.dixi. Jn ꝓriū tñ facit q; artificiū ꝓfundit officiū.vnde si lego seruū exp̄sso noīe officij si ille est effect⁹ artificialis extinguitur legatū.q; de officio trāsiuit in artificiū qđ est prepotētius de q̄ est tex.no.in.l. legatis huis.§. si ex officio. ff.de le.iij. Bar.q̄ tñ firmat pedes tetigit etiā dubitādo in.l.ij.C.de suspec.tu. Sed tu vide plenī⁹ per Jo.an.in additi. Spe.in loco ꝓxime all'. 7 ibi dicit fuisse bononie disputādo ꝓclusum.q̄ aut q̄s ꝓmisit dare cū certa pedona 7 tūc nō est curāduz q̄ sit effecta regina.q; cōstat de corpe 7 dignitas aucta nō mutat statū priorē.ad hoc d.l.pe.de sena.ad ꝑ̄.l.falsa demōstratio.ff.de cōdi.7 demō.7 facit.l. in venditionib⁹.ff.de ꝓbē.emp. aut ꝓmisit simplicit̄ dare cū pedona 7 nō pōt dare cū ea q̄ est effecta regina ꝓ ꝑ̄ bo.tex.in.d.§.si ex officio.7 ꝑ̄ no. ¶ Jtē circa ꝓdicta dubitat̄ nūq̄d iste tex. habeat locū cum alicui ꝓmittit̄ aliqđ ministeriū sine iurisditōe vtq; trāseat in successorē sicut trāsit ꝑ̄ iurisditio Doct.ꝑ̄ nō tangūt apte.sed Bar.in.d.l.7 q;.ꝓpe finē dixit q̄ nō licz sit ex pressuz nomē dignitatis allegat so. Jnno.in.c.fi.j.e. Et ad istū tex.rñdet q̄ ꝓcedit cū delegat̄ iurisditio. ¶ Sed aduerte q; Bar.errauit q; nō est verū q̄ Jnno.ita loq̄tur sed loquit̄ cū distinctōe.dicit em̄ q̄ aut ꝓmittit̄ tale ministeriū qđ de facili vel coīter exercet̄ ꝑ ꝓstitutos in illa dignitate 7 tūc trāsit in successorē. Exēplū si mādaretur epo vt citaret ꝓores hui⁹ ciuitatis ad curiā nam tūc nō apparet rō q̄re istud mādatū nō dz trāsire in successorem. Aut ē tale negociū qđ de facili nō expedit̄ ꝑ oēs lz habeāt illā dignitatē sed req̄rit excellētiā ꝑsone vel i scientia vel in ꝓscia.vt mandat̄ alicui epo multū docto vt debeat certis gentib⁹ ꝓdicare isto em̄ mortuo nō trāsit ꝑ̄ officiū in successorē.q; vī papā habuisse respectuz ad excellētiā ꝑsone qđ dictū bñ no. Et ego nō video bonā ratōez diuersitatis inter nudū misterū 7 actū iurisditōnis.nā 7 idē posset ꝓtingē in actu iurisditōis. Pone.n. q̄ cā multū ardua 7 maximaꝝ ꝑsonaꝝ sit cōmissa alicui ꝓlato bñti sciam eminētē. nam certe ꝓdicta cōsideratio Jnno.vēdicat sibi locū etiā in isto casu. 7 forte ob ꝑ̄ hoc ti.tenet ibi indistincte q̄ trāsit in successorē exq̄ fuit expressuz nomē dignitatis q; qlibet ꝑstitut⁹ in dignitate est ꝓcapuus. Ex ꝓiecturis tñ posset saluari ista opi. Pho sti.7 vide ꝑ̄ ꝑ Jo.an.q̄ recitat opi. quoꝝdā antiquorū qui in sili q̄stione ꝓcesserūt totū oppositū. ¶ In ea.glo.in fi.hosti.dicit q̄ ꝑ̄ q̄stio nō pōt accidē in eccl'ia parisien. vel carnoceñ.q; lz sint ibi plures archidi.vn⁹ solus ñ tenet nomen archi.eccl'ie maiozis.Sed ꝓ̄supposito q̄ del' eq̄uocatio tūc dicit recurrēduz ad papā vt ipe declaret de q̄ senserit.ar.in.c.ij.s.e.7 ꝑ̄ opi.vī coīter placere oīb⁹ doc.7 mihi satis placet.q; nō debem⁹ stare pñtatōni q; a ꝓncipio posset q̄s sub fraude impetrare sub noīe eq̄uoco.vt si impetrauit pe.canonic⁹ seneñ.7 duo sunt ibi canonici ꝑ̄ noīe nūcupati 7 sic eēt ꝛ.c.fi.s. de rescrip. Jtez nō debem⁹ stare sorti.q; sors posset cadē sup eū de q̄ i veritate papa nō sensit. iurisditio aūt nō dat̄ a sorte sed a papa.

¶ Per eo. Si q̄stionē de iure pñtādi papa delegat⁹ cū cl'a appellatione remota 7 sub eadē forma vt delegatus ad pñtationē ei⁹ ad quē viderit ꝓtinere ordinet eccl'iam ꝓ ꝑ̄ nō hz instituere sed ꝓnūciare 7 is ad quē ꝓtinet instituet 7 si iuri suo detrahit̄ licite appellat.7 est casus difficilis 7 nōbilis 7 multū allegatur.cōis diuisio. sc̄da ibi ꝑ̄ tuaz. ¶ Nota ꝓmo ibi ius de quo agit̄.q̄ pñtatio q̄ fit ꝓ patronū est ius.alibi tñ dī q̄ est gr̄a.vt in.c.iij.j.de iure pa. Quidā direrūt q̄ inspecta ꝓma institutōe iurispatronat⁹ fuit gr̄a sed hodie ē ius.sed credo melī⁹ posse dici q̄ semp fuit merū ius ānexū spūalib⁹.vt no.in.c.quāto.j.de iudi.7 ibi dixi.sed ꝑ̄ ius ꝓpetit pīonis de gr̄a 7 sic oquit̄.d.c.iij. 7 vide de ꝑ̄ qđ no. Jnno.in.c. cum inter.

7.c.q̄ sicut de elec. ¶ Sed dō no.q̄ verba ꝓlata inter aliq̄s quoꝝ cā ꝓmittit̄ ꝑ ꝑncipē debent stricte intelligi ita vt eniteť ꝓiudiciū tercij. vñ nō debēt verba capere illuz intellectū quē possunt cape ex lato verboꝝ significato. 7 ꝟ ideo ē q7 ꝑnceps nō ꝓsumit̄ velle ꝓiudicare iuri tercij de quo nō facit mētionē. 7 ad ꝟ allegať quotidie iste tex. 7 satis ꝙcordat.l.ij. §. siq̄s a ꝑncipe. ff. negd ī lo. pub. 7 facit iste tex. ad no. ꝑ Inno. ī. c. cū dilecti de dona. vbi dicit q̄ quaten⁹ ꝓuilegiū ꝑncipis ꝓiudicat iuri tercij dz stricte interp̄tari vt min⁹ ꝓiudicet tercio q̄ fieri posset. facit. c. pastoralis. j. de ꝓuil. ¶ Tercio no.q̄ iudex debe tatus inter patronos disceptātes sup̄ iurepatronat⁹ nō recipit ptātē ꝙferēdi illud būficiū ad pn̄tatōez illius q̄ declarabit̄ patron⁹ eccl'ie si in delegatōe fuit dictuz vt ad p̄sentatōez illius ordinet eccl'iam. ¶ Quarto no.q̄ delegatus recipit ptātez cognoscēdi nedū inter partes sed etiam inter tercios ꝙparētes ꝑ eoꝝ interesse. 7 potest talis tercius sic ꝙparens appellare a delegato si iuri suo detrahit̄ ꝑ illū. ¶ Ꝛ tē nota q̄ cl'a appellatōe remota opatur vires suas respectu ꝓtiū non aūt respectu tercij cōparētis ꝓ suo interesse. 7 ad hoc quotidie allegať iste tex. Et facit q̄ si sta tutū remouet appellationē respectu instr̄i ꝙfessionati q̄ nō censeat̄ appellatio remota respectu tercij ꝙparētis ꝑ suo interesse. Et ratio hui⁹ esse potest q7 ꝑnceps in dubio nō intendit ꝓiudicare iuri alicuius, ex quo de eo nō facit mentionē. ¶ Et nota ꝟ apte q̄ inter ptes remotio appellatōis opať plures effectus. nā vides ꝟ q̄ papa distinguit inter ptes 7 terciuz. 7 dicit ꝟ abb. q̄ remotio appellationis facit q̄ sn̄ia possit mādari executioni nō obstāte appellatōe ptis. ad idem. c. pastoralis. §. ꝓterea. j. e. 7 plene no. de mā. j. de appel. c. pastoralis. ¶ In glo. ij. oppo. ꝓtra tex. videť .n. q̄ iste delegatus virtute ꝓmissionis sibi facte poterat ꝙferre seu instituere ad pn̄tationē illius quē declarauit esse patronū. ꝟ. n. importāt verba ꝓmissionis fuit. n. sibi iniunctū q̄ si ꝙtingerit ius pn̄tandi ad alterutrā ꝓtiū ꝓtinere q̄ tūc ad pn̄tationē illius debet ordinare eccl'iam de ꝑsona etiā idonea. certū. n. est q̄ illa verba ordinare eccl'iaz sunt multū lata 7 nō pn̄t verificari nisi in institutōe seu collatōe ꝓpter illa verba p̄cedētia de ꝑsona idonea ꝛc. alꝫ enī illa verba nihil opant̄ si ordinatio ē fienda p aliū ꝛ. c. si papa de ꝓui. li. vj. 7. l. siq̄n. C. de inoffi. testa. Sol. dicit glo. in ꝟbo ordinet. q̄ illa ꝟba debēt exponi ordinet ecclesiam. i. pnūciet eā ordinādā. sed certe ista expositio ꝑpugnat lr̄az 7 frustra hoc fuit. s. additū. nā eoipso q̄ pnūciat iuspatronat⁹ ad alterū ꝓtinē satis pnūciat eccl'iam ordinādam ad pn̄tationē illius. 7 ideo dic melius vt illa verba aliq̄d operent̄ 7 min⁹ q̄ꝫ possit ꝓiudicet̄ tercio q̄ iste, vltra pnūciatōnez sup̄ iurepatronat⁹ debet instare sup̄ ordinatōe eccl'ie q̄ntū pōt sine ꝓiudicio alteri⁹. vñ poterit mādare habēti institutōez vt ordinet eccl'iaz ad pn̄tationē illius. 7 si nō vult ordinare ptās deuoluit̄ ad eū. ar. j. e. prudētiā. ꝑm Hosti. 7 bñ 7 ex ꝟ habes vnū effectū illoꝝ verboꝝ. ¶ Secundus effectus colligit̄ ex fi. glo. q̄ si habēs institutōez ꝙsentit delegato vt instituat valebit institutio. q7 cessat tūc ꝓiudiciū tercij. ¶ Tercius effect⁹ ꝑm Inno. 7 alios q̄ si habēt institutōem n̄ ꝙdicit etiā valebit institutio isti⁹ delegati. Quidā moderni in ꝟ tenēt ꝙriū dicētes q̄ nisi exp̄sse ille ꝙsentiat nō pōt delegat⁹ instituē cū sibi mādat̄ cause cognitio 7 nō institutio. ꝑmū dictū plus placet. q7 vt dixi ꝟ nō mandat̄ simplicit̄ cause cognitio ꝟ etiaz vt de ꝑsona idonea ordinet eccl'iaz. vñ si hn̄s institutōez nō ꝙdicit vz ꝙsentire 7 renūciare in ꝟ iuri suo. 7 ꝑ ꝟ facit iste tex. in eo q̄ dicit q̄ iste dz appellare si iuri suo infert̄ ꝓiudiciū. ¶ Quart⁹ effectus q7 si ius instituēdi ꝓtinet ad papā puta ex deuolutione poterit delegat⁹ instituē q7 cessat ꝟ casu ꝓiudiciuz tercij. 7 ꝟba debēt intelligi late ī ꝓiudiciū mādāt̄. vt in c. cū dilect⁹ de ꝙsue. Jo. de lig. in ꝟ tz ꝙriū cū isti non sit mādatū vt instituat. nec ob. cle. si de būficio de ꝓben. q7 loquit̄ in alio casu ꝑm eū. ꝟ ꝑmū dictū plus mihi plz. q̄ videť tenē Jo. an. q7 cū hic mādet̄ ordiatio eccl'ie 7 cesset in ꝟ casu ꝓiudiciū tercij q̄ fuit cā restringēdi illa ꝟba debēt ꝟba capi in ꝓꝓrio casu. ¶ Quint⁹ effectus ꝑm alios vt recitat pe. q7 poterit iste declarare ꝑ quē debeat fieri institutio. Aliq̄ in ꝟ ꝙdicunt. vt do. an. q7 delegato nō fuit ꝓmissa cā inter tercios ꝟ solū inter ꝑtonos. ꝟ credo ꝑmū dictū posse sustētari eo casu q̄ eēt ꝓtētio de institutōe. nā cū mādat̄ isti vt ordinet eccl'iaz de ꝑsona idonea oīa videnť sibi mādata sine q̄b⁹ eccl'ia ordinari nō pōt. vt in. c. ꝓterea. 7 in. c. j. §. e. cū si. ¶ Sz circa ꝟ quero quid si papa nō ꝓmittit cāz inter ꝙtendētes sed ex plenitudine ptātis mādat titio vt puideat alicui de būficio 7 ordinet eccl'iaz de mīstris. nūquid iste mādatari⁹ poterit per se instituere 7 ī possessionē mittere an ꝟo debeat mādare alīs ad q̄s quidē ius ꝓuidēdi ꝓtinet vt ipi faciant. Quidaz dixerūt vt refert Juno. inberētes verbis hui⁹ lr̄e q̄ debet alīs iniūgere vt ꝟ faciāt 7 in defectū poterit ipe explicare. Contrariū sentit Jnnō. 7 melius. s. q̄ iste mādatari⁹ pōt ꝑ se puidere 7 instituere 7 reliqua facere que ad ꝓuisionē ꝓtinēt 7 eccl'ie ordinatōez. Et hoc vī ꝓbari in. c. si cap̄lō. de ꝙcess. ꝓben. li. vj. 7 facit q̄d no. i. c. abbatē de rescrip. nā iste vī executoꝛ datus ad puidendū 7 sic nō ꝟ requrere ordinariū. 7 ad istū tex. dicit q̄ papa hic ꝑncipaliť ꝓmisit cāz inter ꝙtendētes. nec agebat dare executorē seu ꝓiudicare tercio. inspicienda tñ sunt ꝟba ꝓmissionis ꝑm Hosti. ar. de ꝓuil. porro. ¶ Sz ꝑdicta 7 ꝛ tex. op. de cle. auditoꝛ de rescrip. vbi tex. dicit q̄ si auditoꝛ deputat⁹ a papa pnūciat būficiū alicui debitū pōt ipse postea ꝙferre. Jdē ergo erit dicendū hic 7 tāto fortius q7 fuit exp̄sse iniūctū delegato vt ordinaret eccl'iam de ꝑsona idonea. que ꝟba nō fuerūt ibi apposita. Sol. triplex. Prima pōt colligi ex glo. ij. illius cle. vt ꝓcedat ille tex. quādo auditoꝛ fuit datus in curia roma na. secus si extra curiā vt hic. ¶ Secūda so. colligit̄ ibi ex glo. pe. q̄ tex. ille ꝓcedat q̄n delegatus pnūciat beneficium alicui debitū ex iure quesito a papa vel suo delegato ita q̄ in collatōne que fit postea ꝑ auditorē nō fit alicui ꝓiudiciū nisi ipi mādatoꝛi ad quez spectat collatio. ꝟ ꝟo loquit̄ q̄n ius ē aliūde quesitū 7 ꝓiudiciū fieret tercio ad quē spectat institutio. Pau. de leaza. in. d. cle. auditoꝛ. dicit q̄ collatio hic nō erat executio istius pnunciationis ūmo multū remota ab ista. pnūciatōe cuz ꝟ nō esset ꝙtentio an būficiū esset alicui debitū sed ꝙtendebatur solū de iure pn̄tandi. vñ executio pnūciatōnis erat saltem ꝓxima ad pnūciatōez cū declarat̄ beneficiū alicui debitū ideo illi pōt ꝙferri. 7 hāc solutōez tenet ꝟ do. an. licet de pau. nō faciat mētionē. Sed ꝙtra hāc so. facit. nā si fuerūt apposita illa verba ordinet eccl'iaz ꝛc. nō potest delegat⁹ instituere ꝓtra ꝓꝓriū significatū ꝟboꝝ ne fiat ꝓiudiciū tercio habēti institutōem ergo fortiꝰ in casu cle. auditoꝛ. nō debet fieri ꝓiudiciū habēti collationem vbi nō fuerūt apposita illa verba lata nec ē verū q̄ collatio ibi sit executio. tum q7 in collatōne ius creat̄ de nouo sed executio est meri facti. vt in. l. executorē. C. de execu. rei iudi. tū q7 ibi reddit aliā ratōez quare auditor pōt ꝙferre. s. vt euitet̄ circuitus. si aūt esset mera executio posset delegat⁹ ꝟ facere etiā vbi cessaret circuitus. vt in. c. in lr̄is. s. e. Et ideo satis posset teneri ꝑ istū tex. vt ille cle. restringat̄ qñ ad papā delegantē ꝓtinebat collatio secus si ad tercīū. ar. hic. 7 ꝟ no. ad intellectū illi⁹ cle. ¶ In glo. in ꝟbo archidiaconat⁹. ibi ꝓmittē curā aiaꝝ 7 colligit̄ hic ar. ex tex. intelligēdo q̄ illa eccl'ia erat curata. nam in tex. p̄supponit̄ q̄ ius instituēdi poterat ꝓtinere ad archidiaconū vel archiep̄m. ergo poterat cōmittere curā animaꝝ. qđ dicit glo. ꝓcedere vel ex ꝙcessione spāli aut ex ꝙsuetudine. q7 de iure ꝓmuni ius instituēdi ꝓtinet ad ep̄m. vt ī. c. null⁹ oīno. xvj. q. vij. Et nō. glo. q̄ institutio auctoriꝫabilis quo ad curā aiaꝝ pōt ꝑ

scribi ꝙ inferiorẽ epm̃. qđ an sit vꝝ dic vt plene no.ī.c. cũ satis all'. in glo. ⁊ in.c.cũ venerabilis de reli.do. posset tñ iste tex. intelligi de institutõe corꝑali que ptinet de iure ad archidi. vt in.c. vt nostrũ. de of.archidi. ¶ Jn gl. in vbo tenebit i fi. nõ singl'r fi. glo. ex q̃ habes nõie ꝙ si iudex ꝓsumit malicia ꝫ terciũ volẽtẽ impedire ꝓ int'esse suo executõez sñie nõ dz eũ audire nec curare de appellatione. ad ℔ facit qđ no. Jnno. in.c. post electõez in fi. de ꝓcess. ꝑben. ⁊ inducit bal. istã glo. iũcto tex. ꝙ etiã a sũmaria cognitõe põt q̃s repelli vbi ꝓsumit' q̃s calũniari. facit. l. fi. C. de or. cog. ⁊ c. veniens. el. ij. de testi. qđ dicit mẽti tenẽdũ. ⁊ colligit' ℔ ꝙ institutio ẽ q̃si executio illius ꝓnũciatõis que tñ dz differri ꝓ appellatõez tercij nisi ꝫ eũ sit ꝓsumptio de malicia vt ℔ i glo. ⁊ puto ℔ dictũ gl. ⁊ bal. ꝓcedẽ vbi opponẽs offert se ꝓbaturũ incõtinẽti qz ꝙ talẽ oblatõez nõ purgat' ꝓsumptio malicie. vide ad ℔ glo. no. ī.c. suscitata. j. de ī inte. re. ⁊ ī. l. j. §. fine. iũcta glo. ff. de tab. exhi. ꝓ q̃ põt dici ꝙ vbicũq; statutũ tollit exceptionẽ in aliq̃ casu dz intelligi nisi ps velit incõtinẽti ꝓbare qđ est bn̄ no. ⁊ facit qđ no. bal. in. l. data opa. C. qui accu. nõ pos. ⁊ oldra. ꝙsilio. xlv. Abbas.

Quisquam. Si cã simpl'r est delegata duobus alteri⁹ sñia nõ tz. coĩs diuisio. sc̃da ibi discretõi. ¶ Nota ibi epis. nã facit iste tex. ꝓ stilo curie vt cã mrimonialis ꝓmittat' solis episcopis ⁊ qꝫ ℔ sit de stilo curie vide p spe. in ti. de rp. pñta tione in. §. rõne forme. ℣. nũc ad instructõez. sed in ꝫriũ facit. c. ꝓposuisti. j. de pba. ⁊ in multis locis repies qꝫ talis cã fuit ꝓmissa n epis. de ℔ tñ nõ ẽ curãdũ qz stãdũ est in ℔ stilo curie. ¶ Nota sc̃do iũcta glo. j. qꝫ ꝙfessio facta ꝙ mulierẽ ꝓcedẽtibꝫ cruciatibꝫ ⁊ flagellis nõ tz. ⁊ sic cruciatus ⁊ flagella incutiũt mulieri iustũ timorẽ. ⁊ idẽ vide tur in masculo. vt no. in. c. cuz dilecti. qđ me. cã. ⁊ in. l. ij. ff. e. mior tñ metus excusat mulierẽ q̃ masculũ. vt dicit glo. quã tenebis mẽti in. c. cũ locũ. j. de spon. ¶ Jtẽ nota qꝫ plures delegati simpl'r dati nõ bn̄t exercitiũ iurisditõnis in solidũ. vñ vnus sine altero ꝓcedere nõ põt. ¶ Et aduerte qz cũ tex. ℔ dicat qꝫ sñia vnius nõ tz põt colligi ⁊ inferri ꝙ alter delegatoꝝ nec diffinitiuã nec interlocutoriã sñiaz sine alio ꝓferre põt. nam appellatõe sñie vbi nõ surgit absurditas intelligit' tã de diffinitiua q̃ de interlocutoria. vt ẽ glo. multũ no. quã tenebis mẽti in cle. j. de re iu. in. ℣. sñias secus vbi surgeret absurditas. de q̃ vide glo. quã sic intellige in. c. cũ olim de testi. ⁊ facit iste tex. sic intellect⁹ ꝫ glo. in. l. põpo. al's incipit si vni ex pluribꝫ. ff. de re iudi. q̃ dicit ꝙ alter iudicũ põt ꝓnũciare de ꝓparẽdo. Barto. tñ ibi ꝫ ⁊ sic sentit qđ ꝓdus dixi ⁊ tetigi post glo. ſ. c. qm̃ abbas. ⁊ lz iste tex. loquat' de diffinitiua tñ papa in rõne sui nõ restringit se ad diffinitiuã ℔ loq̃tur de sñia in gen̄e. ¶ Nota ibi maritali affectõne. ꝙ ecclesia põt ꝓpellere maritũ non solũ vt vxorẽ recipiat tenere dimissaz sed etiã vt eã maritali affectõne ptractet ꝓcr. c. ex pte de spon. ⁊ c. illud de ꝓsump. cũ si. ¶ Cõtra tex. op. ⁊ videt' ꝙ ista ꝙfessio mulieris debuit valẽ lz sñia fuit nulla ꝙ. c. fi. de ref. spo. ⁊ ꝙ no. dictuz Jnno. ibi. vbi dicit ꝙ licet ꝓcessus sit null⁹ ꝙfessio tñ i iudicio vz. So. ꝓmo põt dici ꝙ ꝙfessio ℔ etiã nõ valuit qz fuit extorta a muliere ꝙ corꝑis cruciatu. vt in tex. ⁊ glo. j. Sol. sc̃da ꝙ ꝙfessio mulieris nõ ꝓiudicat mrimonio. vt in. c. sup eo ꝺ eo qui cog. ꝙsan. vx. ⁊ ℔ so. etiã ponit' ī glo. j. ⁊ ꝙ ℔ satisfactũ est ꝫrio. Sed dubitat' qđ si mulier fuit ꝙfessa sine corꝑis cruciatu. So. dicũt q̃dã vt refert Jnno. ꝙ si tanta erat potẽtia mariti ꝙ mulierẽ ℣beribꝫ affecisset si negasset in pñtia iudicis ꝙ tũc ille sol⁹ metus habet excusare mulierẽ. sed ℔ nõ placet Jnno. c. qz ꝓm ℔ nũq; valeret ꝙfessio vxoris in fauorẽ mariti cũ semꝑ sit talis potentia mariti in mulierẽ. ⁊ ideo no. dicit Jnno. ꝙ ñ ꝓsumit' metus in muliere ℔ oz ꝙ si vult infringẽ ꝫctũ seu ꝙfessionẽ ꝙ ꝓbet metũ sibi fuisse illatũ ꝙ maritũ vel ℣bera illata. ⁊ no. ℔ dictũ ⁊ intellige qñ al's ꝙfessio de se valebat ⁊ ali qui hn̄t in lec. Jnno. vbi dixit ℣bera hn̄t verba. ⁊ si vis saluare intellige de ℣bis minatorijs. ⁊ ꝓm hũc intellectũ mine mariti hn̄t excusare vxorẽ si ꝫxit vel aliqd in ꝓiudiciũ suũ fuit cõfessa. sola tñ reuerẽtia mariti nõ sufficit ad excusandũ mulierẽ. vt apte voluit Jnno. ℔ qđ no. ⁊ idẽ bar. in. l. metũ. ⁊ in. l. ad inuidiaz. C. qđ me. cã. ⁊ vide ꝙ eũ in. l. j. §. q̃ honorãde. ff. q̃. re. ac. nõ da. nec etiã puto qꝫ sole mine sufficiãt sed dz ꝓsiderari ꝓsuetudo mariti ⁊ q̃litas ipsi⁹ mulieris. nã sunt multi hoies q̃ multa minãt' ⁊ parum faciũt istoꝝ mine nõ inducũt in stũ metũ. secus si nõ solẽt minari q̃n postea facta sequãt'. ⁊ ita sume practicã cũ vis ꝓbare qꝫ ꝓpter metũ iudicis vel minas non appellasti. ad ℔ ꝙ bar. in. l. de pupillo. §. si q̃s ipi põtor. ff. de no. op. nũ. ⁊ in. d. l. ad inuidiã. ⁊ vide qđ dixi in. c. cuz viruz de regu. Et ex his põt solui q̃stio q̃tidiana mulier fuit ꝓtestata ī absentia se ꝓsensurã alienatõi rei sibi hypothecate ꝓpter metũ ⁊ reuerẽtiã mariti nũq̃d illa ꝓtestatio ꝑdus facta sit sufficiẽs ad recisionẽ ꝫctus: et tenuit raineri⁹ qꝫ sic. sed ꝫriũ ego puto vꝝ ꝙ ꝑdicta ⁊ ꝙ. l. metũ ꝑal. vbi ꝙz qꝫ ex sola ꝓtestatõe nõ ꝓbat' met⁹ ℔ oz qꝫ ꝓbet' mõ ꝑdicto. ⁊ ꝙ ℔ habes declaratã glo. j. ¶ Jn gl. ij. in fi. nota hãc theoricã glo. qꝫ vbi de necessitate req̃ritur alicui⁹ pñtia ad certũ actũ nõ valet qđ agit' in ipsius absentia sec⁹ si de honestate tm̃ debeat esse pñs. ℣ Hosti. q̃ ad primũ dicit qꝫ si in fauorẽ reipublice vel ex forma mãdati debebat q̃s esse pñs nõ valet qđ agit' in ipsi⁹ absentia nec ipe põt actũ ratificare vt ℔. secus si ob ꝑuatã vtilitatẽ. qz valet act⁹ lz ꝓtempt⁹ possit ꝓsequi ꝓtemptũ suum. vt in. c. qđ sicut de ele. vbi canonic⁹ ꝓtempt⁹ in electione põt ratificare electõez factã in ipsi⁹ abn̄tia. ⁊ ꝙ ℔ ⁊ ꝙ dictũ. c. qꝫ sicut. no. ℔ do. an. qꝫ act⁹ extraiudicialis in ꝑiudiciũ tercij abn̄tis tenet lz ille posset ꝓsequi ꝓtẽptũ. ℔ ego nõ admitterẽ. nã. c. qꝫ sicut. loquit' in casu pticulari. ſ. cũ ad minus due ptes capli actũ gerũt abn̄te tercia parte. nã tũc act⁹ tenet. ratio qz due ptes vniũsitatis repñtant totã vniuersitatẽ. vt in. l. nulli. ⁊ in. l. plane. ff. qđ cuiusſ. vniũ. vñ act⁹ ibi est gest⁹ ab hñte ptãtẽ. secus. n. vbi ptãs nõ eẽt penes exercẽtẽ actũ sine alicui⁹ pñtia. nã tũc putarẽ actũ nõ valere sine illi⁹ pñtia. facit qđ no. ī.c. si annũ de iudi. li. vj. ⁊ in. l. cũ nõ solũ. C. de bo. que li. in ℔ tñ nõ põt dari certa doctrina sed ꝓm varietatẽ causarũ ꝓcedẽdũ ẽ. tene tñ mẽti ꝑdicta qz ad multa. j. dicẽda ꝙferũt. ¶ Jn glo. in ℣bo vni⁹ in fi. vltra limitatõez quã dedi sup tex. q̃rit' q̃d in delegatis ad vniũsitatẽ cãꝝ nunquid valeat sñia vni⁹ doc. ℔ nihil dicũt. Sz aduerte isti delegati simul ꝓcesserũt in cã ⁊ nõ valet sñia vni⁹. qđ ꝓcedit etiã si eẽnt ordinarij qz cã dz habẽ finẽ corã illis in dicibꝫ corã quibꝫ ẽ cepta. vt in. l. vnica. ff. de offi. consu. no. glo. ⁊ bar. in. d. l. põponi⁹. Sz dubiũ est nũq̃d a ꝓncipio possint illi delegati ad vniuersitatẽ cãꝝ sepatim ꝓcedẽ: glo. ⁊ bar. in. d. l. põponi⁹. al's incipit si vni. tenent qꝫ sic. vt in ℔ eq̃parent' ordinarijs. Jtẽ videm⁹ qꝫ plures executozes simpl'r dati habẽt ptãtez insolidũ. ⁊ ℔ quia sunt deputati ad vniuersitatẽ negocioꝝ vt ī. l. j. §. si plures. ff. de exercito. sed sec⁹ est in ꝓcuratoribꝫ deputat' ad cãs pticulares. vt ī. l. pluribꝫ. ff. de ꝓcu. ⁊ in. c. si duo eoti. li. vj. nec audini vnq̃ illud dictũ reꝓbari ⁊ q̃nq; fuit secut⁹. sed credo illud nõ ꝓcedẽ ⁊ ꝫriũ esse vꝝ. ad ℔ allego tex. sing. iũcta glo. in ℣. sepatim in. c. vt officiũ ꝺ hereti. li. vj. arguẽdo ꝙ locũ a spãli. naz inq̃sitoꝝes hereticе prauitatis deputati in aliqua ꝓuincia vel ciuitate vel castro dicunt' delegati ad vniuersitatẽ cãꝝ. vt no. Jo. an. in. c. ꝙ ℔ eo. ti. li. vj. ⁊ tñ in eis spãle ẽ fauorẽ fidei vt possint ꝓcedẽ sepatim ergo regulariter debẽt simul ꝓuenire sicut delegati ad certã cãm. vt ℔ qđ bn̄ no. ⁊ iura allegata ꝙ glo. ⁊ bar. nõ restringũt qz loquũtur in alia mã ⁊ ℔ no. Ex quo infero ꝙ si epus ꝓstituit plures officiales ī aliqua pte doct. nisi dederit eis ptãtẽ insolidũ nõ pñt sepatim ꝓcedẽ. nã habẽt isti iurisditõez delegatã ad vniuersitatẽ cãꝝ. vt ẽ gl. no. ī. c. romana de ap. li. vj. ⁊ ī. c. pñti de-

offi.oz.e.li.z vide qđ no.ī cle.z si ꝑncipalis de ꝛp. Vide etiã aliã no. limitatõez ad istũ tex. quã ponit Jnno.ī.c. rainaldus in ꝑn. de testa. vbi dicit q si vnus ex trib vel pluribꝫ iudicib dixit opi.suaz in ꝑntia ꝓiudicũ nec potuit illos trahẽ ad suã opi.sed recessit z noluit esse ꝑsens in snĩa ferẽda ꝑnt alij iudices snĩare. qz ꝓinde ẽ ac si iste esset ꝑns z ꝺiceret q̃ casu valet snĩa pluriũ. vt in.c.fi.ꝺ re iudi.z in.l.duo ex trib.ff.eo.z sic cessat ꝟ casu rõ.l.itẽ si vn⁹ in fi.ff.de ar.ꝓriũ tz bar.in.ꝺ.l.duo. z illud dictuz puto verius.qz ꝑntia omniũ exigit q̃n adhuc iurisditionis exercitiũ ꝑ ꝑte bñ reperit nũc snĩa lata a nõ habẽtibus ptãtem insolidũ.ad idẽ ego allego tex.ī.c.cũ ab vno de re iudi.li.vj.vbi dicit q vnus ex pluribꝫ ꝺz snĩaz ferre alijs mãdantibꝫ alꝫ nõ tz snĩa.sed ille terci⁹ nõ mãdauit nec snĩaz dixit.ergo tz ista sic a collegijs data. Adde z terciam limitationẽ.si.n.sunt tres vel plures iudices et vnus iurat q sibi nõ põt liquere de cã ꝑnt alij snĩare.vt est tex.singularis in.ꝺ.l.si vni. ꝑm vnũ intellectũ quẽ sequit ibi glo.z bar.z Jnno.in.ꝺ.c.rainaldus.z ꝺ pluribꝫ ordinarijs z de istis legatis q̃liter habeãt iurisditionem dicã.j.in.c.prudentiã. Jn glo.fi.ibi facta restitutõne. vult ergo glo.z bñ q mulier petebat ꝟ restitutõez mariti ideo nõ admittũt accusatores mrimonij añ restitutionem. Sed ꝯ hoc facit.nã petẽs restitutõez habet ꝓbare spoliatõez z possessionẽ.vt.s.e.ti.c. ꝓsultationibꝫ in fi.sed hic maritus nõ abiecit vxorẽ sed eã dimisit ad sententiã iudicis. So.dicũt doc.q hec snĩa fuit nulla.quia ab vno lata.z sic volũt q spoliat⁹ ꝓtextu snĩe nulle põt petere restitutionẽ z verũ dicũt.vt in.c.cũ cã.j.e.z dic q eoipo q ꝓiunx sine legitima cã nõ vult redire ad suũ cõ ingalẽ videt eũ spoliare.vñ põt agere possessorio.ad ꝟ vide bo.glo.in.c.lras.de resti.spo. et in.c.signasti de diuoꝛ.z in.c.intelleximus.de adul.z nota bene bas tres gl. z idem Jnno.in.c.veniens de regula.Ni.abb.

Causam que. Delegat⁹ q̃ ẽ dñs impetrãtis recusari põt. coĩs diuisio.scꝺa ibi verũ. Nota ꝑmo q licite põt recusari iudex vt suspect⁹ ex cã ꝓbabili nõ solum q̃n ipe sol⁹ est iudex.l.ꝓtoꝛ.ff.de iu.om.iu.z ī.c.siqs ꝯ de fo.cõ. sed etiã cũ ꝟz alios collegas.z facit iste tex.ꝑ no.ī c.j.de iudi.q si in vniuersitate iudicuz habeo aliquẽ suspectũ possuz petere illũ remoueri nõ obstãte q alij ꝑnt ferre snĩam in istã. z facit ad q̃stionẽ nũquid si scholaris qui ꝺz intrare examẽ ꝟz aliquẽ ex doc.suspectũ ex legitima causa possit illũ recusare:z credo q sic qꝛsaltez doc. sunt ibi vt testes.z no.bar.in ꝓhemio.ff.veteris.dixi plene in.c.ꝓposuisti de ꝓba.testes q̃t debẽt esse sine omni suspitõe.vt no.c.in lris.j.de testi. Scꝺo nota ibi dñs est ꝛc.q ꝟñs aliquẽ in familiã suaz põt dici ei⁹ dñs. Ex glo.habes sex casus ligitimos recusandi iudicẽ.vide.xij. quos ponit Jo.an.in.c.legitima de ap.li.vj.z ꝑ spe.e.ti. §.superest ꝑ to. Adducũt ꝟ doc.aliũ casuz cum iudex successisset in totũ vel ꝑtẽ litigatoꝛi nã tũc nõ põt esse iudex qꝛ iudicaret in facto ꝓpꝛio.vt in.l.iul'.ij.ff.de iudi.z qđ ꝟ dicit ꝟz locũ etiã in ordinario.vt in.l.q̃ iurisditioni ꝑ est.ff.de iu.om.iu.vbi ꝺ̃ q is q̃ ꝑest iurisditioni nec sibi nec suis ius dicẽ põt facit.l.senat⁹.ff.de offi.ꝑsi.plene dixi in.c.cũ ꝓtingat de fo.ꝓ. Nũquid q̃t põt esse arbiter siue arbitratoꝛ: Doc.q sic.qꝛ etiã in facto ꝓpꝛio q̀s potest esse arbitratoꝛ.vt.l.si libert⁹.ff.de op.lib.z in.c.quintaallis de iureiur.ista tñ ratio nõ ꝓcederet ī arbitro qꝛ quis nõ põt esse arbiter in facto ꝓpꝛio etiã ꝑte ꝓsentiente.vt in.l.pe.ff.de arbi.sed dic q alio respectu põt eẽ arbiter in cã familiaris qꝛ interuenit ꝓsensus ꝑtiũ. nã ꝑnt ptes nõ recusare ꝑdictũ.ad boc.c.insinuãte.j.e. vbi ptz q dñs põt esse iudex in cã familiaris si nõ fuit exceptuz. Vltimo scias q Jo.an.bic dicit q glo.nõ caute loq̃tur dũ in ꝑn.dicit ꝟ esse ar. q iudex põt recusari si ẽ dom⁹ impetrãtis.nã ꝑm eũ bic ẽ exꝑssuz z sic non ꝺz dici ar.sic no.in.c.j.de pac. z ex boc no.formosuz modũ in ducẽdi iura.vt vbi casus nõ est clar⁹ inducit tex.in ar.ꝟ vbi tex.ẽ exꝑssus ꝺz simplr allegari tex.posset tñ ꝑm eũ dici q bic nõ fuit recusat⁹ iudex sed alter fuit subrogatus.sed dic melius q ꝓmo tex.ꝓbat de suspitõne z ꝑ dñs de recusatõe.vt pz ibi habeat suspectũ ꝛc.

Cum te consulente. Si delegatus pape ꝓmittit cãz nõ in totũ z a subdelegato appellat ad papaz ꝑ ꝟ nõ impedit ꝓcessus delegati pape. Vel clari⁹ sic. A subdelegato delegati pape q ꝟbdelegauit nõ in totũ ñ ad papã ꝟ ad ipm delegatũ appellari ꝺz z nõ diuidit. Nota ꝓmo vnũ casuz satis sing.in q nõ põt ad papã appellari omisso medio. regulariter. ꝯ.vt in c.ad romanã.q̃.q.vj. Et rõ bui⁹ ꝑãlitatz est qꝛ delegat⁹ qui subdelegauit nõ in totũ repñtat ꝑsonã pape q ad illam cãm vt in.c.sane.s.e.z ideo exq̃ papa voluit istũ tenere locũ suũ quo ad illã cãm temeraria ẽ appellatio dũ interponit ad ipm papã qui iã bẽtur papa in ꝑsona delegati.z idẽ casus ponit j.eo.c.sup questionũ.§.porro. Scꝺo nota q delegat⁹ subdelegãs facit mediũ gradũ. vñ nõ ꝺz appellari omisso isto medio vt bic.boc fallit si istud mediũ eẽt inutile.vtputa si subdelegãs eẽt excoicatus vel aliter impedit⁹.nã tũc põt appellari ad papã.vt ẽ tex.in.c.si is cui.j.e.li.vj. Jtẽ fallit si negat iurisditio subdelegãtz. vt qꝛ ꝺ̃ papã fuisse mortuũ re integra.vt ẽ tex.in.c.si a subdelegato.j.e.li.vj. Tercio nota ibi vni vel pluribꝫ q vn⁹ delegatus põt cãm subdelegare vni vel pluribꝫ ꝓcoꝛ.j.e.pastoralis.j.rnso.z eadẽ ratione dicũt doc.q plures delegati ꝑnt cãm subdelegare pluribꝫ q̃ ipi sunt. Sz ẽ dubiũ satis nũqd vn⁹ ex pluribus delegatis possit cãm subdelegare pluribꝫ sicut põt vnus solus vt ꝟ. Jnno.colligit ꝟ ar.q sic.refert alios tenere ꝓriũ ꝓpter absurditatẽ q̃ posset sequi si isti plures subdelegati discoꝛdarẽt. Hosti.dicit q ista ꝓsideratõe decet z expedit vt vni ꝓmittat.sed ꝓpt rõez.c.prudẽtiam.x.illa q̃ꝑe.j.e.dicit q põt delegare pluribꝫ.nec obstat si dissentiãt qꝛ puisum ẽ ꝑ.c.fi.de re iudi.ꝟ Jo.an.dicit q illud.c.nõ ꝓuidet ī isto casu z bñ dicit qꝛ loq̃t q̃n plures iudices delegati discoꝛdãt in snĩa ꝟ nos loq̃mur q̃n plures ꝟbdelegati vn⁹ delegati discoꝛdãt cũ ꝓcedũt cũ collega subdelegãtis. vtputa vnus ex duobꝫ delegatis subdelegauit vices suas duobꝫ isti ꝓcedũt cũ collega ꝟb delegãtis z discoꝛdãt ad inuicẽ q̃ casu nõ ẽ puisuz q̃lit sit ꝓuidẽdũ:z ideo dicit Jo.an. vtile esse ꝓuidẽ vt non possit vnus ꝓmittẽ pluribꝫ nisi insolidũ. vt in fili ꝺ̃ ī.c. pe.de elec.li.vj.ego credo q ꝓmissio optĩe fieri põt pluribꝫ ꝑ vnũ. vt ꝟ z.s.e.q̃uis.z q oẽs subdelegati ab vno tenẽt locũ vnius ita q nil valet nisi maioꝛ pars ꝙueniat in vnã snĩam. Ad ꝟ allego tex.cũ glo.in.c. pastoralis in ꝑn.s.de rescrip.vbi bo.tex.facit cle.fi.de iurepa.z quod no. Jo.an.in simili in.c.scriptũ de elec. In ea.glo.ibi z nõ laicis.bodie ẽ puisum in.c.statutũ in.§.in nullo de rescrip.li.vj.vbi dicit q illis ꝑsonis debet ꝓmittere delegatus pape quibꝫ ꝓmittit ipe papa. z que sunt ille ꝑsone habet ibi in ꝑn. Extra glo.dubitat q̀d si subdelegatus reseruauit sibi executõez snĩe z nõ snĩam nũquid habeat locũ iste tex. Doc.q sic.z bodie ẽ tex.in.c.si delegatus.j.e.li.vj.vnde quẽcũq articulũ iurisditionalẽ sibi reseruauit semꝑ remanet iudex z debet ad eũ appellari a subdelegato suo nisi q̃n negaret iurisditio sua.vt ẽ tex.in.ꝺ.c.si a subdelegato. Sz ꝟ casu est dubiuz nũqd subdelegat⁹ possit cognoscẽ an sua sit iurisditio exq̃ negatur iurisditio subdelegãtis:z de ꝟ in spe.ī ti.eo.§.excipit.vbi ponit opi.ꝓrias sed tene q põt ꝑ tex.illius.c.si a subdelegato ī ꝟ.admittẽ.z ibi ꝟ sentit Jo.an.nec obstat ille tex. in eo q nõ põt appellari ad subdelegantẽ. qꝛ illud est ne appellãs videat sibi ꝓrius.qꝛ exquo negat euz habẽ iurisditionẽ nõ debet ad eũ appellari sed q̃n coram subdelegato ꝓponit defectũ iurisditõnis nõ repitur in aliqua ꝑdictõe.qꝛ iudiciũ redditur in inuitũ.l.inter stipulã.

tē.§.si stichū.ff.de ẋbo.ob.7.c.intellexim⁹ de iudicijs.

RElatum. ℣Per lit.ꝓtes.ꝑpetuat' iurisditio vel sic.Morte delegātis nō expirat iurisditio delegati coꝝ q̄ lis erat ꝓtestata.7 nō diuidit'. ℣Nota ꝓmo q̄ sicut mādatuꝫ exiudiciale expirat re integra p mortē mādatoris.vt in l.mādatū.C.mā.7 i.§.recte initi.e.7 no.i cle.ij.i fi.de p cu.ita finit' mādatū iurisditōnale re integra.differt tn in alio.s.respectu ꝑpetuatōis.q⁹ ꝓmo casu negociū dr esse integrū añ lit.ꝓte.vt no.in.d.cle.ij.de ꝑcu.gr̄aẋo ꝓcessa nō expirat lz moriat' ꝓcedēs re integra.vt i.c.si cui de p̄bē.li.vj.7 ad validitatē 7 efficaciā ꝓuilegij.sufficit q̄ ꝙueniat ad noticiā ꝓuilegiati.vt i.c.j.de ꝓcess.p̄ ben.li.vj.7 i.l.abnti.ff.de dona. Itē iurisditō ordinaria radicat' in ꝑsonā illi⁹ cui ꝓcedit'.vñ imediate p ꝓcessio nē inhęret ossiby isti⁹.7 ideo p mortē ꝓcedētis n̄ expirat sed id qđ nr̄m ē sine facto nr̄o a nobis euelli nō p̄ot.vt in.l.id qđ nr̄m.ff.de re.iur. Quō ẋo ꝓgnoscat' q̄ sit facta iurisditio siue cōmissio ordinaria an ẋo delegata: dic q̄ si p̄nceps vel lex seu ꝙsuetudo tribuit simpliciter iurisditionē sup vnā ꝓuinciā seu sup vnā ciuitatē vel castrū seu cōcedit iurisditionē simplr sup vniuersitatē cāx vr ꝓcedē ordinariā nisi exp̄mat ẋbū delegam⁹ vel facias aucte nr̄a ꝛꝛ. nā tūc facit eū delegatū. ad ꝫ vide bo.ter.cū glo.i.c.j.de cle.egro.li.vj.7 i.c.cū aliqbꝫ de rescrip.e.li.hāc ꝓclusionē firmat host.§.e. qm̄.7 bar.i.d. l.7 q̄. vide Inno.in.c.cū ab eccl'iax de offi.ordi.7 scias q̄ nō qlibꝫ p̄ot dare ordinariā ꝫ solū p̄nceps vl' lex vl' ꝙsuetudo vel vniuersitas dū eligit rectorē.vt no.i iuribus pal.aut q̄r' de iurisditōe delegata 7 de ꝑpetuatōne ipsi⁹ repiunt' multe opi.vt p̄dixi inter q̄s ē opi.host. in.d.c.lz.q̄ multū in ꝫ laxauit habenas dicēdo q̄lit' cū ꝫ delegat⁹ incipit vti iurisditōe añ mortē delegātis ꝑpetuata ē iurisditio.mouet' p illud.c.lz.vñ si eligit sibi notariū vel nūciū fit ꝑpetuatio p̄mi.ē vide etiā glo.i.c. si a subdelegato.j.eo.li.vj.q̄ tenuit q̄ si delegat⁹ subdelegat añ mortē p̄imi delegātis ꝑpetuat' ei⁹ iurisditio 7 subdelegādo vsus est iurisditōne. mihi placet illa opi. vt necessario requirat' citatio p ter.j.c.p̄ri.7 p.c.fi.de offi.leg. cui impossibile ē rn̄dere nisi ip̄ropet' lr̄a. facit c.ꝓpoluisti de foro ꝓpe.7 l.siqs postea.ff.de iudi.ꝑbat' ratōe.nā in hac ꝑpetuatōne req̄r' q̄ delegat⁹ ceperit vti iurisditōe vñ cū ꝑpetuatio ista fiat respectu ptiuꝫ optet q̄ interueniat aliqs actus cū ꝑte. Sz citatio est p̄ncipiū 7 fundamētū iurisditōis.insti.de pena teme.litig.§.fi.7.c.ꝓtingit de ꝑba.ergo necessario req̄r' q̄ p̄ cedat citatio. ℣Itē sc̄o multa iura specifice requirūt citatōez.vt j.c.p̄ri.7.c.fi.pal.de offi.lega.ergo alia iura que dicūt generaliť q̄ iudex incepit vti debēt intelligi 7 suppleri ꝑ citatōis actū. ℣Itē 7 tercio.c.p̄ri.req̄rit q̄ negociū dz ee ceptū añ mortē delegātis ꝫ nō p̄ot dici ceptū nisi sit deuētū ad aliquē actū q̄ sit de substātialib⁹ negocij.vt ꝑbat' i.c.i causis cū ibi no.de elec.7 in cle.fi.de ꝑcu.g̃ etiā necessario req̄r' citatio.q⁹ vt dixi ipa ē p̄im⁹ 7 substātific⁹ actus ordinis iudiciarij.7 hāc opi.tz cal.i.d.c.lz.7 arch.ij.q.vij.c.nō ita. Si q̄ris d̄ ratione q̄re delegata iurisditio extinguit' morte ꝓcedētis re integra:rn̄de p actū subdelegatōis nō trāsfert' efficaciter iurisditio i delegatū.hīc ē q̄ re integra ille q̄ subdelegauit i totū p̄ot ꝓmissionē reuocare.vt i.c.q̄uis.e.ti. li.vj.vñ cū iurisditō re integra sit effectualiť penes ip̄z delegātē 7 p mortē ipsi⁹ extinguat' iurisditio sua p ꝓns extinguit' ius successoris.ar.in.l.lex vectigalis de pignoribus Sed p exercitiū iurisditōis añ mortē delegātis iurisditio radicat' in ꝑsonā delegati ita q̄ efficaciť trāsiuit in eū.ideo morte ipsi⁹ nō extinguit' iurisditio. ℣Sed circa p̄dicta dubitat' q̄d in iurisditōe delegata ad vniuersitatem cāx nūq̄d iurisditio expiret morte ꝓcedētis:nō recolo de p̄nti vidisse sed credo q̄ expiret.adduco tex.per locū a spāli in.c.ne aliq̄ de here.li.vj. vbi dicit' q̄ officiū inq̄sitor̄ heretice prauitatis n̄ expirat re integra p mortem ꝓstituētis fauore fidei.ergo cessante fauore fidei expiraret talis iurisditio.et tn̄ inq̄sitores in certa ꝓuincia habēt subdelegatū ad vniuersitatē causax.vt no.Inn. in.c.p boc.e.ti.li.vj. Et q̄ꝫ iurisditio delegata ad vniuersitatē causax in multis eq̄paret' iurisditioni ordinarie iuxta no.ꝑ glo.7 bar.in.l.si vni.ff.de re iudi.tn̄ in omnib⁹ nō ꝙueniūt maxime vbi subest diuersa ratio.nā ratio extinguēdi iurisditōez delegatā quo ad particularē causaz militat'i iurisditōe delegata ad vniuersitatē causarū.q⁹ iurisditio remanet penes delegātē 7 noīe ꝓprio iste nihil hz.vt in.c.sane.§.e.7 in.l.j.ff.de offi.ci⁹ cui mā. est iurisd. Hinc ē q̄ de forāneo vicario appellat' ad ep̄m. q⁹ ille hz delegatā licet ad vniuersitatē causax.secus in vicario generali ep̄i qui ē ordinari⁹ 7 facit idē cōsistoriū cum ep̄o.vt no.in cle.7 si p̄ncipalis de r̄p.7 in.c.romana de ap.li.vj.7 in.c.ij.de ꝙsue.e.li.vj. Itē limito no. oīa p̄dicta q̄ expirat mādatū p mortē mādatoris quādo per dationē mādati dat' noua ptās ad actū ita q̄ in exercitio actus mādatari⁹ gerit vicem mādatoris.secus aūt in p̄cepto qđ fit als habēti ptātez.nam cū nō dat' noua potestas ꝫ poti⁹ excitet' antiqua.vt in.c.licz.7 in.c.pe.de offi.or.cessat ratio supra dicta extinguēdi mādatū.vñ recipiēs p̄ceptū tenet' illud adimplē nō ob. morte p̄cipientis.de hoc ē tex.iūcta glo.in auc'.vt nulli iudicum.§.7 ꝫ ẋo iubem⁹.sentit host.in.c.q̄n abbas.§.e.7 tenet bar. in.d.l.7 q̄.7 p hoc dixi si iudex mādauit nūcio vt mitteret aliquē in possessionē licet iudex moriat' re integra tenetur nihilomin⁹ nūcius exequi mādatū qđ no. Ex quo infert' q̄ etiā si p̄ceptū fiat als habēti ptātez siue iussuꝫ p̄cipiētis nihilomin⁹ exquo nō fit noua delegatio tenet' recipiēs p̄ceptuꝫ exequi.ꝑ hoc allego bo.ter.in.c.eā te. de r̄p. vide p Spe.qui firmauit hāc opi.ti.j.§.restat.ẋ. Itē mortuo mādatore.vbi plus dicit q̄ si mādat' aliquibus vt eligāt cū ꝙsilio sempronij licet moriat' p̄cipiēs tenent' nihilomin⁹ isti mādatarij in electōnis actu req̄rere ꝙsiliū sempronij.7 p ꝫ habes declaratū 7 multipliciť limitatū intellectū hui⁹.c.

GRatum. Si delegatus citauit añ mortem delegātis ꝑpetuata ē iurisditio si delegatus citauit.hoc ꝓmo. Et appellationi renūciat qui coꝝ iudice a quo appellauit litē ꝓsequit' ꝫ sc̄o. Cōis diuisio.sc̄da ibi nos.7 quelibꝫ pars subdiuidit' in duas vt ptz ex tex. ℣Nota ꝓmo tex.expressuꝫ q̄ ad ꝑpetuādaz iurisditionē delegatā añ mortem delegātis nō req̄rit' necessario lit.ꝓtes.7 istud.c.corrigit p̄cedēs p̄m Ta.7 Bof.vel dic melius q̄ poti⁹ interpretat' vt sic p istū tex.suppleat' ad.c.p̄cedens marime. nam si ille tex.ex toto esset correctus nō fuisset posit⁹ in ista cōpilatione.vt.§. in ꝓhemio hui⁹ cōpilationis.7 ex hoc dic q̄ si in eo volumie statutoꝝ reperiūtur duo statuta fere ꝓtraria debet euitari correctio quātū p̄ot 7 reduci ad ꝓcordiā ꝑ sub auditionē.ꝑ hoc ter.in.l. scien dum.ff.qui satisd.co.iuncta auc'.offerat'.C.de lit.ꝓtes.7 qđ ibi no.7 vide pulchre p bar. in extraua.ad repmēdā in ẋ.nō obstātib⁹. ℣Sc̄o nota ibi ꝓposito citationis edicto.nam p istū tex.ꝓbo vltra alias opi.que habēt q̄ ad ꝑpetuādaz iurisditionē nō req̄rit' q̄ citatio ꝙueniat ad ptes.satis.n.est q̄ emanauerit a iudice.ita tz glo.no. in cle.ij.vt lite pen.7 ad ꝫ ego adduco istū tex.in ẋbo ꝑ posito edicto.nam al's fiebant citatōnes p edictū q⁹ scribebat' edictum in albo ptoris.nec aliud requirit iste tex. hodie ẋo p̄hibet' regulariter citatio p edictuꝫ.debet eē specifice fieri p nunciū seu lr̄as.de quo vide qđ no.i cle.j.de iudi.vnū tn̄ no.dictū Inno.tenebis mēti q̄ vbi cūq⁹ nesciť quis sit citādus adhuc hodie hz locū citatio per edictū.ꝑ ꝫ.c.fi.qui mr̄i.accu.pos.7 in.c.significauit 7 in.c.alberic⁹ de testi. ℣Nota tercio ex ratione lr̄e ibi negociū sit q̄si ceptū.q̄ ad ꝫ vt ꝑpetuet' iurisditio dele-

gati dz negociũ ꝓmissuz eẽ ꝙsi ceptũ.z no.qz dicit negociũ ꝙ ꝫ infert ꝙ ꝙ subdelegatoꝝ nõ ꝓpetuat iurisditõ qz ꝙ ꝫ nõ ẽ negociũ ꝓmissuz ceptũ nec ꝙsi lz aliud dixerit glo.in.c.si a subdelegato de offi.dele.li.vj. sed ꝑmuz plus placet.nec ob. ꝙ subdelegãdo vtat iurisditõne qz vtit nõ delegata sed ordinaria.z pbat apte in.c.pastoralis in ꝑn.j.eo.vbi dz ꝙ iurisditio dandi iudicẽ delegato a ꝑncipe est a lege ꝓcessa.vñ põdera illud verbũ a lege.nã lex dat ordinariã. vt dixi in.c.ꝑcedẽti. Jtẽ ꝑsupposito sed nõ ꝓcesso ꝙ vteret delegata tñ satis ẽ ꝙ non fuit vsus circa negociũ ꝓmissuz.nã dz negociũ eẽ ceptũ vt ꝫ.z adde ista ad no.s.c.ꝑri. Jtẽ nota ꝙ appellãs renũciat appellatõni si postea litigat coꝝ iudice a quo.qz ꝙ actũ ꝟriũ sbsequẽtẽ renũciat actui ꝑcedẽti.vt in.c.sollicitudinẽ de app.z xxxij.q.j.cuz renunciat.z ꝫ intellige appellatõe interposita nõ aũt ꝓcedit indistincte in interponẽda.vñ si grauat⁹ infra tps sibi ꝑfixũ ad appellãdũ litigat coꝝ iudice nõ ꝙ ꝫ renũciat facultati appellãdi qz põt interim deliberare.ita sensit Jnno.i.c.sollicitudinẽ. de app.sed tu limita vt ibi.z vide ꝙ Jo.an.in.c.fi.de appel.li.vj.z bo.tex.cũ ibi no.in.l.ad solutõez.C.de re iudi. Sz ꝙro tex.iste loquit qñ appellãs petijt inducias item postmodũ renũciauit ꝓductõni z allegatõni z petijt attestatões solẽniter publicari ꝙd si alterũ tñ fecisset qz solũ petijt inducias vel soluz petijt attestationes publicari:Sꝺo.dicit Jnno.ꝙ idẽ.nã ꝙ ꝫ apparet ꝙ voluit redire ad ꝑorẽ iudicẽ. idẽ dicit hosti. qualitercũqz appellãs egit coꝝ iudice pꝛioꝛi.z ꝫ tene qz semp subeat ratio ꝑdicta.ꝫ limita nisi actus ꝙ postea gerit coꝝ iudice a ꝙ veniat ad augmẽtandũ desideriũ appellãtis.iõ dixit glo.no.i.c.si a iudice de app.li.vj.ꝙ si appellãs cõparuit coꝝ iudice a ꝙ petijt etiam reuocari grauamẽ z ad ꝓbãduz grauamẽ ꝓduxit testes nõ ꝙ ꝫ vꝫ appellationi renũciasse.qz nihil directe egit ꝛ appellatõez suã qz ꝙ appellatõez instat vt reuocet grauamẽ z ad hũc effectũ postea institit coꝝ iudice a ꝙ. Adde aliã solẽnẽ limitationẽ postea ꝙ colligit ex.c.cuz venissent de eo qui mit.in pos.in glo.in ℣bo obtulit.z no.illã glo.ꝙ singlariter dicit ꝙ si act⁹ gestus post appellatõez coꝝ iudice a quo nõ fuit approbat⁹ in ipo iudicio ꝙ tũc ꝙ illũ actũ nõ vꝫ renũciasse appellatõni. qz nẽ potuit iudex vel ꝑs se fundare sup eo qđ impugnauit.vt in regula ex eo đ re.iu.li.vj.z in.c.cũ olim de cẽsi.optime facit tex.i.c.mulieri de iureiu. ℣ Jn glo.j.ibi legitimas exceptões.dic ſ.declinatorias.vt i.c.pastoralis de excep.z dic clari⁹ ꝙꝫ glo.ꝙ ꝓprie z stricte negociũ dz ceptũ ꝙ lit.ꝓtes.z tũc ꝑtes ingrediũt ꝑncipale negociũ.ꝑus.n.põt disputari de legitimitate ꝑsonaꝝ z ꝙ exceptões declinatorias posset differri negociũ ꝑncipale.vt in.d.c.pastoralis.ꝙ citationẽ aũt negociũ nõ ẽ ꝓprie ceptũ ꝙ ad effectũ sup dictũ.ideo tex.dicit ꝙ est ꝙsi ceptũ.nã ꝙ ad ꝓpetuãdã iurisditõez põt dici ceptũ ꝙsi iudex incepit vti iurisditione. ℣ Et nota ex ꝫ z ex glo.ꝙ dictio ꝙsi diminuit ex ꝓprio significato significatũ eius ad qđ adijcit.z vide glo.de hac dictione ꝙsi in.c.parochianos de ꝛeci.z bo. tex.cũ glo.in.l.in factũ.ff.de ꝙdi.z demõ.qñqz tñ est ex pressiua veritatis z tũc ponit ipꝛope.vt no.glo.in.c.ꝑut de do.z ꝓtu.z in eo ꝙ glo.ꝓnter annectit an ceptũ re integra trãseat in heredẽ actiue z passiue aliqđ dicit ꝫ hosti.z minus ꝑfecte.sed tu dic vt plene dixi in.c.significauit de rescrip. ℣ Jn glo.ij.in fi.no.glo.z clari⁹ ꝫ tz in.c.cũ venissent.j.de testi.Et ꝓclusio sit ista ꝙ ꝙ mortem delegãtis re integra expirat iurisditio delegati nec valet ꝓcessus postea agitat⁹ lz delegat⁹ igrauerit mortem delegãtis,qz ignorãtia nõ põt tribuere iurisditõez nõ hñti.vt in.l.ꝓuatoꝝ.C.de iurisdi.om.iu.c.significasti de foro ꝓpe. Jtẽ intra loquũt indistincte g nõ debemus facẽ diaz inter ignorãtiã z sciaz.xix.dis.si romanoꝝ.c.solite de ma.z obe.z ꝙ hãc ratõnez ꝫ tenuit bar. in.l.z qz.ff. de iur.om.iu.z refert Jnno. tenuisse ꝟriũ in d.c.lz.sed ꝑmũ dictũ sequũt cõiter doc.ꝫ z in.d.c.cum venissent.nõ ob.ꝟriũ glo.de.l.eiꝰ qui i ꝓincia.ff.si cer. pe.qz fatẽdũ est ꝙ mãdatũ ꝓcuratoꝝ reuocat re integra ꝙ mortẽ ꝙstituẽtis.vt.l.mandatũ.C.mã.z cle.fi.de ꝓcu.z in.§.recte insti.mãda.sed ne ꝓcuratoꝛ ignorans dãno afficiat hz actõez mãdati vt recuperet expẽsas z seruet indẽnis ab oĩi int'esse.vt.l.si mãdasſem.ff.man. Jtẽ mãdatũ ꝓcuratoꝝ ẽ bone fidei iurisditio ℣o delegata ẽ stricti iuris.iõ ꝑm Jnno.largioꝛ interꝑtatio fit illa ꝙꝫ in ista. ℣ Posset instari vltra doc.de.l.barbari⁹.ff. de of.ꝓe.vbi apparet ꝙ coĩs erroꝛ litigãtiũ facit ſniam valere.ad id.iij.q.vij.§.tria.℣.verũtñ.Sꝺo.si teneꝫ opinio Jnno.i.c.cũ dilecta de ꝛp.ꝙ illa.l.nõ hz locũ in delegato cessat ꝟriũ.sed si tenerem⁹ ꝟriũ qđ est verꝝ⁹ vt ibi dixi dic ꝙ ibi nõ interuenit solũ coĩs erroꝛ sed emanauit officiũ ab hñte ptãtez z duranit iurisditio ipsi⁹ ꝓmittẽtis vt no. Jnnoc.in.c.nihil de elec.sed in casu nr̃o extincta iurisditõe remãsit solus erroꝛ qui nõ põt tribuere iurisditionẽ.z iõ siqs emit rẽ a ꝑlato intruso ꝙ nullũ habuit titulũ a supioꝛe lz coĩter putaret ꝑlat⁹ nõ tñ iste coĩs erroꝛ facit ꝙtractũ valere.vt in.c.alienatões.z ibi ꝙ Jo. ꝟij.q.ij.z ꝙ Jnno.in.d.c.nihil de elec.

¶ Rudẽtiam. Si causa delegat⁹ tribus cũ cl'a ꝙ si nõ oẽs duo vestrũ ꝛc.nisi pr⁹ appeat de impotẽtia ter cij duo ꝓcedẽ nõ ꝑnt et si ꝓcedũt nihil agũt.h.d. vsq; ad.§.adijcim⁹.Et dimidit istud ꝑncipiũ.nã formant duas q̃stiones sc̃do simul illas soluit ponẽdo rõez deciꝺi.z sc̃da ibi in ꝫ casu. ℣ Nota ex ꝑncipio ibi supplicas informari.ꝙ intellect⁹ boĩs dz informari ex rñsione iuris.vñ sicut aia informat coꝛp⁹.vt ĩ cle.j.de sñ.tri.cũ gl. ita sc̃ia informat intellectuz vñ vꝫ ꝙ intellect⁹ boĩs sine sc̃ia põt dici sine forma ꝙsi sit qđã mã inutilis.hinc mereto dicit Cicero i li.off.ꝙ multi sunt boĩes z pauci sunt boĩes.multi sunt boĩes nomie z pauci re ad venõndũ ꝙ ꝑsus ignari nõ merẽt dici boĩes ꝫ pot⁹ imagines bominũ.sicut in sili dicit tex.ꝙ multi sunt sacerdotes z pauci sunt sacerdotes.multi nomie ꝫ pauci effectu.vt.xl.di. multi.z ex his ℣bis scholaris dz sumẽ formosum modũ ꝙsulẽdi doctoꝛẽ petẽdo.ſ.informari de dubijs iuri cõsistentib⁹. ℣ Nota sc̃do effectũ isti⁹ clausule si oẽs neque rint int'esse ꝛc.importat.n.hũc effectũ vt reliq possint ꝓcedẽ tercio nequẽte int'esse tñ añqz ꝙstet de impedimẽto tercij nõ ꝑnt in solidũ reliq ꝓcedẽ.z sic exercitiũ iurisditionis nõ ẽ penes ꝑles delegatos insolidũ ꝫ ita ẽ apud oẽs vt nõ sit penes singl'os. de q̃.j.lati⁹.aliũ effectum hz cl'a oẽs aut duo vestrũ aut vn⁹ ꝓcedat.nã vbi apponit cl'a q̃ hodie ẽ multũ i vsu romane curie qlibz põt ꝓcedere lz nõ ꝙstet de impedimẽto cõsocioꝝ.de hac clausula dic vt plene habet z no.in.c.cũ plures.j.e.li.vj.qñqz apponit cl'a denotãs ꝓrogatiuã vt cũ dz si oẽs nequentis int'esse tu frater episcope ꝓcedas nã alij sine isto ꝓcedere nõ ꝑnt sed iste sine alijs sic dato impedimẽto.de quo in.c.coꝝã.j.e.ti. ℣ Nota tercio ibi integr̃ sit iudici um ꝛc.ꝑsumẽdũ esse ꝓ pluralitate doc.z iudicũ.vñ sñia vel opi.vꝫ firmioꝛ z verioꝛ qñ plurimoꝝ iudicijs ẽ ꝙfirmata.nã facili⁹ inuenit qđ a pluribꝫ sapiẽtibꝫ q̃rit.vt in c.de qbꝫ.xx.dis. Hinc salomon i ꝓuerbijs suis. Dissipãtur cogitatões vbi nõ est ꝙsiliũ.z ibi salus vbi multa cõsilia.Et ex hoc infert qualiter sit iudicãdũ quãdo dubium est positũ in ꝙflictu opinionũ.debem⁹ etiã illaz opinionem amplecti in quã plures doc.inclinãt.ꝫ verũ nisi illa opinio possit ꝙuinci ꝓbabilibꝫ rationibꝫ.vt dixi post Jo.an.in c.j.de ꝙsti.z dic vt ibi.z faciũt ꝑdicta ꝙ magis sit ꝓsumendũ ꝓ ꝙsilio alicui⁹ collegij doc.q̃ꝫ ꝓ ꝙsilijs particularibꝫ. ℣ Nota ibi citra formã ꝛc. ꝙ vbi dat certa forma ꝓcedẽdi ꝓcessus corrumpit nõ solũ si aliqđ attẽtat ꝺimo recte ꝛ formã sed etiã citra.qz vꝫ est dicẽ istũ excessisse fines mãdati.z sic no.ꝙ vbi dat certa forma paria sunt agẽ ꝛ vel citra.vide bo.glo.cũ tex.i.c. sicut de elec.li.vi.

vbi q̄si idē ꝓbat. naz ibi p̄ter z citra equipant. z intelli
ge qđ dixi citra formā qñ ad actū est data certa forma
ß vbi non dat certa forma est dūia vtz agat ꝯ vel p̄ter
vel citra. nā videt instātia. epus nō pōt statuē ꝯ ius. et
tñ pōt statuē p̄ter vel citra ius. vt no. ī cle. ne romani. de
elec. vbi bo. gl. plene ꝙ Jo. an. ī. c. fi. đ of. archi. ¶ Jn gl.
q. ℙro clariori intellectu hꝰ gl. diuide eā in q̄tuor ptes
p̄ncipales. Jn p̄ma opp. ꝯ tex. ī eo q papa vī ß fuisse di
minutꝰ ī nō rñdēdo ad p̄mā q̄onez: ß solū ad secūdaz.
hinc sumpta occasiōe glo. examinat q̄d iuris de p̄ma q̄oe
vtz citatꝰa duobꝫ ex tribꝫ iudicibꝫ teneat ꝓparē. Et p
cedit ß ordine. nā ꝑ allegat. p pte negatiua. secūdo pro
pte affirmatiua. ꝉcio soluit seq̄ndo ptē negatiuā. Rñ
det ad opp. q papa nō fuit diminutꝰ. q̄ ex rñsiōe ad se
cundā infert ad dcisionē p̄me. z sic ista ps p̄ma possz di
uidi ī ples ptes. Jn secūda pte p̄ncipali glo. q̄rit. pōe q
duo ex tribꝫ datis cū cla citāt ptē. z est dubiū: nūq̄d ter
cius se excusauit an ī ß dubio teneat ps ꝓparē ad cita
tōez duoꝝ. Jn ꝉcia pte gl. q̄rit q̄d si duo. pcesserūt sine
tercio añ purificatōz cle: nūq̄d ꝉci dz hāc. pcessuz ratū
z sic ex ratihibi tiōe. pcessus ꝙualescat. Jn q̄rta pte glo.
q̄rit nūq̄d ptes possint ꝙsentire z duo possint. pcedē si
ne tercio añ purificatōez cle. Et secūda ps p̄cipal ibi
ß si ponas. tercia ibi ß pōe. q̄rta ibi q̄d si ptes ꝙsentiant.
¶ Redeo ad p̄mā in q̄ Jo. an. pꝰ gl. ꝙcludit ī effectu q
citatꝰa duobꝫ exq̄ clam nō ꝙstat esse purificatā nō tene
tur ꝓparē. z circa ß ponit notabilē dziaz inꝰ ptātē ordi
nariorꝫ z delegatorꝫ: dicēs q ples ordinarij hñt iurisdi
tōez z exercitū in solidū: ita q vno absente aliꝰ pōt. p̄ce
dere. secꝰ in delegatis z ī arbitris. q̄ lz isti hēant iurisdi
tōez in solidū cū iurisditio sit tanq̄z res incorpalis z idi
uisibilis nō possit ꝙsistere: p pte tñ exercitiū iurisditōis
nō ꝙpetit istis in solidū: ß est apud oēs sil. ℙro. p̄seq̄r
q̄d ī ordinarijs. secūdo q̄d ī delegatis. z gnāl̄r q̄ articu
lus est pulcher: z articulꝰ nō bñ explicat. a canōistis bic
vel alibi: assumo aliq̄ no. ß p doc. z plura ānectā ß ex di
ctis p doc. obmissa. z vide de mā p bar. ī. l. j. §. si ples. ff.
de exerci. z ī. l. si vni. ff. de re iudi. aliq̄d in. l. inꝰ tutorꝫ.
ff. de admi. tu. z vide bo. gl. ī. c. vt officiū. ī ℵ. sepatim. đ
beret. li. vj. z ī. c. ij. de arbi. e. li. z iūge illas sil. q̄ meliꝰ ex
plicāt istū passuz q̄s facit ista gl. Et dic gnāl̄r cū q̄rit nū
q̄d ples hñtes aliquā ptātē possint illā exercē in solidū:
an ℵo oēs debeāt ꝙuenire: z dic aut ß ptās ꝙpetit pli
bus vt collegio: vtputa q collegiū hēat iurisditōz vt ca
pitulū vel ꝑores buiꝰ ciuitatis. z tūc iurisditio nō ē apđ
singlos nec exercitū: ß apđ corpꝰ collegij fictū z repsen
tatū p singlos sil collectū. vt in. c. irrefragabili. §. excess
sus. z qđ ibi no. de of. ord. z. xij. q. ij. q̄ manumittit. vñ ad
validitatē actꝰ oportz q saltē due ptes collegij sint pre
sentes. l. nulli. z. l. plane. ff. qđ cuiusq̄ vniūsi. no. z ī. l. iij.
C. de decre. decu. li. x. z valet q̄cq̄d facit maior ps istarū
duarꝫ ptiū. vt ī. c. j. đ bis q̄ fi. a ma. par. ca. z. l. qđ maior
ff. ad mu. z vide bo. gl. ī. d. c. ij. đ arbi. li. vj. z ē bo. glo. in
ris ciuilis ī. l. vbi absunt. ff. de tu. z cu. da. ab bis. z ß de
ruz nisi plitas vl numerꝰ sit de suba: z tūc nō sufficiunt
due ptes: ß req̄rit numerꝰ req̄sitꝰ a lege. Exēplū in nu
mero epoꝝ req̄sitoꝝ ad depositōez episcopi vel alterius
clerici. đ qua. xv. q. vij. si aūt. z. c. felix. Jtē exēplū p̄m de
ruz ītellectū in. vij. doc. req̄sitis ad approbatōez schola
ris. nā cōiter tenet q tot sint q̄t velint doc. de collegio.
req̄rit ad minꝰ q scholaris approbet a. vij. vt no. gl. ī. l.
mgros. z facit tex. ī. l. fi. C. de pfes. z medi. li. x. z no. Jo.
an. ī. c. j. de cele. miss. sentit gl. ī. d. c. ij. z ß qñ iurisditio cō
petit plib⁹ vt collegio est dubiū q̄r sumat maior pars:
an solū respectu nūeri: an p̄m aliā ꝙsideratōez: gl. mul
tuz no. ī. d. l. vbi absunt. dic q nō ꝙsiderat ß casu ma
ioꝝ ps solū respectu nūeri: sed etiā respectu dignitatis z
ꝓbitatis. z sequit bar. ī. d. l. sicut. q̄si velit dicē q si mioꝝ
ps collegij ē dignioꝝ dignitate seu meritis tūc facit ma
ioꝝē: qđ nō tradas obliuiōi. Sz ego dubito an ß dictū
sit verū. z puto q ista duo requirunt copulatiue q sit
maioꝝ ps respectu numeri z etiā dignioꝝ respectu meri
ti. vñ iura nra apte dicūt illud esse validū qđ fit a maio
ri z sanioꝝ pte. et sic copulatiue req̄rūt illa duo. p ß. c.
q. ppt. de elec. z. ī. c. eccl'ia. j. z. ij. e. ti. z ß crederē verius
Aut ptās ꝙpetit pl'ib⁹ vt singulis. z tūc quoddā est offi
ciū publicū auctē: ß vtilitate p̄uatū. q̄ddā officiū p̄uatū
vtriq̄z. tā. s. respectu auctis q̄s vtilitatis. ℙro casu q̄
dā est ptās ordiaria. exēplū ī pl'ib⁹ iudicib⁹ ordiarijs. q̄
dā est ptās delegata vt ī pl'ib⁹ delegatis. nā officiū ipso
ruz est publicū auctē z vtilitate. q̄ fuit īductū auctē pu
blica z ad vtilitatē publicā. ℙrimo casu cū ptās est or
dinaria: aut sit pl'es ordinarij ad diuersa officia. z tūc q̄
libet hz iurisditōez z exercitiū in soliduz. q̄ libet hz ꝑ
se z sine ꝙsocio. z ß nō hz dubiū. exēplū in diuersis pla
tis q̄ p̄sunt ī eccl'ia dei. nā eps exercet iurisditōz ꝑ se ar
chiepus etiā ꝑ se. z idē ī p̄iarcha z alijs platis. vt ī. c. cū
ab eccl'iaꝝ. z. c. duo simul. đ of. ord. cuz si. Aut pl'es sit de
putati ad vnū officiū. exēplū si papa deputaret duos le
gatos ī eadē p̄uincia vel epus ꝙstitueret sibi duos vica
rios ī eodē loco nō distinguēdo eoꝝ officia. z ß cōsistit
dubiū nr̄m. glo. ß voluit q vnꝰ nō pōt exercē dñiū alio
impedito. ℙost. tz q oēs sil debent ꝙuenire nisi lex vel
ꝙsuetudo vel p̄ceps q̄ dedit eis iurisditōez dedisset in
solidū. ß gl. ibi ī. d. c. vt officiū. z ī. d. c. ij. đ arbi. li. vj. sim
pliciť tz q q̄libet ordinariꝰ pcedē pōt sepatim: lz nō de
tur impedimētū alteriꝰ. z ista opi. verior est z cōior. z eā
tenet gl. ī. d. l. si vni. idē bar. ī. d. §. si pl'es. z ī. l. vnica. ff. đ
of. pcon. z ibi videt tex. ad idē. l. impatoꝝ. ff. ad muni. et
hāc opi. sequor. z salua istā gl. in pte. nā si cā fuit cepta
corā vno ex ordinarijs nō pōt corā alio p̄moueri z fini
ri: nisi dēt impedimētū p̄mi. vt ē tex. no. i. d. l. si vni. z ex
hoc dicit ibi bar. q si epꝰ hz duos vicarios q̄libet sepa
ratim pōt pcedē: ß exq̄ cā ē īchoata corā vno nō pōt al
ter se impedire nisi p̄mꝰ sit impeditꝰ qđ bñ notabis. ß p
cedūt qñ iurisditio ordiaria fuit a p̄ncipio penes pl'es.
qñ eñ habuit originē penes vnū: sz deriuauit ī pl'ib⁹ he
redib⁹ alicuiꝰ dñi bñtis iurisditōez dubiuz est nūq̄d isti
plures heredes cū successerint loco vniꝰ possint sepatiz
exercē iurisditōez an debeāt sil ꝙuenire. do. An. ß refert
Guil. de cu. ī. d. l. vna. q nō debēt sepatim pcedere. ar. ī
l. ij. ff. de ℵ. ob. sz credo q nō recte referat. q̄ repio bar.
p eandē l. tenē p̄riū ī. d. l. si vni. z p alia iura sil'ia. z istud
credo verꝰ. q̄ negari nō pōt q isti oēs nō sint ordiarij
z q hñt iurisditōez vt singuli. vñ sic p̄mꝰ poterat solus
exercē iurisditōz: ita z isti pl'es heredes. dicit tñ notabi
liter q vbi tractaret de ꝙmodo vel incōmodo sociorꝫ
nō pōt vnꝰ solus exercere iurisditōez sine alijs. vñ ñ pos
set vnꝰ relaxare ꝙdēnatōez. q̄ tēdit ad incōmodū alio
ruz. vt ī. l. heredes mei. §. peto. z qđ ibi no. ff. ad trebel.
seu heredes diuidūt sibi iurisditiōem potius est diuisa
administratio q̄s iurisditio. q̄ iurisditio nō pōt diuidi.
nec valet diuisio in p̄udiciū supioris. Ex q̄ infert q si
vnus ex istis delinq̄ret in admīstratōe alteri tributa nō
potest ab alio puniri. q̄ sunt pares in iurisditōe z iuris
ditio est penes quēlibet in toto territorio. par añt in pa
rem nō hz impiū. vt in. c. īnotuit. đ elec. z. l. ille a quo. §.
tempestiuū. ff. ad trebel. z in. l. naz magistratꝰ. ff. de arbi.
Aduerte tamē diligēter q̄ bar. loquit quādo illa iuris
ditio erat feudalis. nam tūc certū est q est indiuisibilis.
quia feudum non debet diuidi. vt in. l. imperialē. §. pre
terea. de ꝓhi. feu. non alie. facit. c. licz. de voto. Si autē
iurisditio non esset feudalis tunc credo aliter dicendū:
q aut competit iurisditio in diuersis locis: puta in plu
ribus castris: nec sonat in nomen dignitatis. et tunc sa
tis puto q plures heredes possunt sibi diuidere illa lo
ca quo ad territoriū z iurisditōez sicut potuisset inꝰ eos
diuidere ille defunctus. si ℵo esset dignitas non pōt di
uidi z p̄mogenitꝰ debet succedere. de quo in. c. licz. alle.
si ℵo iurisditio ñ eēt feudal'. nec sonaret ī nomē digni-

tatis.nec ꝓpeteret in vno loco tm̃:puta in vna ciuitate vel in oppido tūc satis puto q̄ isti nō pñt diuidere iurisditōem quo ad territoriū:nec eodez loco videant duo dñi q̄si mōstrū ꝯ.c.qm̃ in plerisq; .j. de of.or. Itē q̄ hoc tenderet i publicū ꝓiudiciū illi⁹ loci.z sic non videt hic posse fieri.ar.l.fi.C.si ꝯ ius vl vti.pub.z ſ̄ no.q̄ nō habes alibi ita collecta. Si vo ptās est delegata:z tūc aut plures sunt delegati ad vniuersitatē cāz.z gl.z bar.tenuerūt i.d.l.si vni q̄ possint sepati ꝓcedē sic ordinarij ſ̄ tm̃ nō ita firmauit bar.i.d.§.si plēs.ſ̄ locut⁹ est ſ̄ dubio forte.tu vid i ſ̄ qđ dixi.ſ̄.e.cāz.vbi tenui opp. Aut sunt delegati ad vnā vel plēs causas:z tūc si simplr sine aliq̄ cla nō pñt sapatim ꝓcedere,z si ꝓcedūt nō valz.ꝓcessus.vt i.c.cām.ſ̄.e.ti.z hic.z.c.vno delegatoz.j.e.tenet bar.i.d.§.si plures.z i.d.l.si vni.z rō ponit hic i gl. nā plēs delegati dati ab vno sup eodē articulo repñtāt psonā vni⁹.c.pastoral.de rescrip.vñ vnica iurisditio repsentat delegantē apud oēs merito cū sit loco vnius et vnica sit iurisditio nō pñt sepatiz ꝓcedere. Unū tm̃ nō obmitto q̄ siue sint ordinarij siue delegati ad vniuersitatē cāz etiā tenēdo opi.q̄ possit sepatiz ꝓcedē si cā est ichoata coram oīby nō dz finiri nisi p oēs:nisi aliter def impedimētū.de ſ̄ est tex.ꝑm itellectū glo.quē sequit bar.i d.l.si vni.qđ no.nā sicut q̄n cā cepta p vnū⁹ali⁹ nō pōt se impedire.ita z q̄n cā est cepta p oēs si nō sunt dati delegati cū cla q̄ si nō oēs.vt i tex.nō.dic vt.j.lati⁹ſ̄ bꝛiciam.j.q.ij. Venio ad secūdū mēbz principale distinctionis q̄n officiū ꝓpetēs plib⁹ est aucte publicū z vtilitate priuatū.exēplū in plib⁹ tutoꝛib⁹ et curatoꝛib⁹.hñt ei isti officium aucte publicū:ſ̄ cōceruit vtilitatē ꝑuatā z ſ̄ distingue.nā q̄dā est ptās ordinaria z ꝓncipal vt ipoꝛuz tutoꝛ z curatoꝛ.q̄dā est ptās accessoꝛia z q̄si delegata:vt i actoꝛib⁹ datis a tutoꝛe. Primo casu ptās cōpetit insolidū.vñ q̄libet tutoꝛ z curatoꝛ pōt admīstrare officiū.vt.l.fi.C.d aut.pstā.nisi sit talis act⁹ per quez finiat tutela.q̄ tūc debēt oēs ꝓuenire.vt ē tex.no.i.d.l. fi.z p hoc infert q̄ ordinarij vel delegati ad vniuersitatem cāz nō pñt sepatim exercere aliquē actū p quē finiatur eoꝛ iurisditio:qđ no. Secūdo casu ptās nō ꝓpetit insolidū quēadmodū.ſ̄.dixi i delegatz.z hoc firmauit bar.i.d.§.si plēs. Secūdo mēbro principali q̄n officiuz est aucte z vtilitate ꝑuatū subdistīgue q̄ aut sunt isti deputati vniuersali negociatōni:vt sunt plēs exercitoꝛes seu institoꝛes.z hñt isti ptātem insolidū:nisi aliud sit dictū in ꝓmissiōe vt est tex.no.i.d.§.si plēs. Aut sunt deputati ad certā cāz seu ad pticularia negocia.z tūc non hñt ptātez insolidū:nisi sit dictū.exēplū in plib⁹ ꝓcuratoꝛib⁹ ab eodē datis.vt.l.plib⁹.ff.de ꝓcu.z i.c.si duo.e. ti.li.vj. Fallit si deputant in cā spñali.de q̄ dicēdū vt in c.si duo.z i.c.pe.de elec.li.vj. Fallit secūdo ꝑm bar.in d.§.si plures.i plib⁹ executoꝛib⁹ i testamēto datis.alle. c.fi.d testa.li.vj.lz nō recte excipit illū casuz.q̄ plēs executoꝛes nō hñt simplr ptātē insolidū.ſ̄ vno absente vl nolēte interesse duo pñt ꝓcedē.z hoc casu loq̄tur tex.i d.c.fi.vñ si alt esset pñs z vellet int esse nō possent reliq̄ ꝓcedere sine eo:vt ibi.q̄nimo est pulchz dubiū. Quid si sint duo executoꝛes an vno nolēte itereſſe vl mortuo posset alt sol⁹ exeq̄ de q̄ vide p Fede.ꝓsilio.lxiij.dixi in c. Jo.de testa.p̄dicta,ꝓcedūt q̄n isti hñtes officiū priuatū assumūtur extra iudiciū z assumunt a plib⁹ ad iudicā dū vt sunt arbitri.nā nō pōt vn⁹ sine alio,ꝓcedē.vt.l.pedius.z.l.itē si vn⁹.ff.de arbi.ſ̄ de iure canonico tene qđ habet in.c.ij.de arbi.li.vj.z p ſ̄ babes satis plene z clare an ptās plib⁹ ꝓpetēs censeat delegata insolidū aut ꝓpte. Et ex his infero ad ꝓncipalē.q.hui⁹ glo.nūq̄d citatus a duob⁹ ex trib⁹ delegat teneat ꝓparē si ꝓstat q̄ tercius se nō excusauit:z dico q̄ nō.q̄ vt.ſ̄. ꝓclusi delegati hñt ꝑ pte ptātē.nec pñt sepatiz ꝓcedē. citatio ꝛo est act⁹ iurisditionalis.q̄ citatio duoꝛ est nulla z temeraria q̄ nō hz artare citatū.vt i.l.bone.el.ij.de elec.z qđ no.in c.epūs.iij.q.j.z in.c.veniēs.de accu.z in.l. nō videt lati tare.ff.de iudi.z ſ̄ satis,pbat hic.maxime iūcta gl.in ꝛ. citra formā.z hāc opi.tenēt cōiter doc.hic z bar.in.d.l. si vni. Venio nūc ad secundā principalē. q. glo.quid si duo ex trib⁹ delegatis citāt ptē z ignoraf vtz tercius se excusauit:nūq̄d ps teneat ꝓparere:z videt q̄ sic.vt i.l. siq̄s ex aliena.ff.d iudi. Sz tu distingue meli⁹ p doc.q̄ aut isti duo exp̄māt aliquā cām,pbabilē: puta q̄ terci⁹ se excusauit:z tūc tenet ꝓparere.q̄ ex hac assertione factū reddit dubiū.ar.l.ij.C.q̄b ad.li.pcla.nō licet.z hoc casu,ꝓcedit.l.siq̄s ex aliena. Aut duo simplici ter citāt z nō tenet ꝓparere.q̄ ꝓmo aspectu citatio ē insta:nec tenet ps diuīare.z si dicerem⁹ ꝓriū seq̄ret absurdū q̄ ad citatōm cuiuscūq; priuati teneret q̄s ꝓparē cū possibile sit eū hre iurisditōez delegatā.z iō no.dicit Jnno.in.c.q̄.de do.z ꝓtu.q̄ vbi citatio ꝓma facie est insta nō tenet citat⁹ ꝓparere:nisi iudex citatōez insstificauerit.nec pōt puniri vt cōtumax lz iusta cā subsit erq̄ nō fuit exp̄ssa.z hoc sufficit q̄ ad secundā.q. Quo ad terciā.q. cōcludit glo. q̄ terci⁹ absens nō pōt ratificare ꝓcessuz duoꝛ.q̄ cū ipsoꝛ sniā sit nulla nō pōt rata hīi q̄ qđ nullū est ratificari nō pōt.vt.in.l. qđ ab initio.ff. de reg.iu. Jn hoc articulo. Jnno ꝓcessit multū ꝓfunde et intricate nimis subtilizādo vltra q̄z expedierit:ſ̄ vt habeas rem clarā ꝓclude sic.q̄ aut sniа est lata penitus ab alieno iudice:z tūc nō pōt hīi rata p iudicē ꝓpriū.q̄ licet nō possim hīe ratū qđ meo noīe gestū nō est.vt i regula ratū.de reg.iu.li.vj.tm̃ gestū noīe meo possum ratuz hīe ꝑm Jnn.z bñ i hoc dat ipse theoricā notabilem q̄ vbicūq; act⁹ est null⁹ ex defectu solēnitatis cui⁹ suppletio nō dependet a ptāte mea:imo si egomet exercuissem actū sine solēnitate act⁹ nō valeret:nō possuz tūc habē ratū id qđ fuit gestū noīe meo. q̄ act⁹ est null⁹ ex facto nō dependenti a ptāte mea cū ego ſ̄ bꝛiciar dispositōi iuris.sec⁹ aūt si suppletio solēnitatis dependeret a ptāte volentis ratificare.exēplū in papa.nam ipse pōt ratificare sententiā nullā.z ita,ꝓcedit.iij.q.vj.hoc qppe. Ex ſ̄ dicit Jnno.q̄ sniam excōicatiōis latā in subditū p alienū iudicē nō possuz ratificare.q̄ excōicatio a principio fuit nulla.q̄ natura excōicatōis est vt statiz liget vel sit nulla.vñ tpe ratificatōis nō repit aliqđ qđ possit ratificari.z hec dicta sunt verissima et notabilia.z vide qđ no. Jo.an.in regula ratū in mercu.z p glo.ix.q.ij.in suma. aliqđ no.in.l.j.C.q̄.p sua iurisdi.z in.l.ij.C.cōia vtriusq. iudi. Et q̄z̄q̄z Jnn. videat postmodū recedere a p̄dictz tm̃ intelligēdo vt supdicta restringunt ad alienū iudicem,prius nisi sit aliq̄ mō rcessuz. Aut sniа fuit lata a iudice nō,prius alieno.vt puta a duob⁹ delegatis rcio absente z nō excusato.z tūc Jnno. in effectu videt velle q̄ sniа duoꝛ tenet nisi fuerit exceptū z appellatū. Monet principal r q̄ iurisditio est idiuidua apud quēlibet istorum delegatoꝛ.z ꝓpetit exercitū nisi eliđat p exceptionem.z ideo si ps nō excepit tenet ꝓcessus.maxime quia ptes litigātes coram duob⁹ nō videt iurisditōem eoꝛ ꝓrogare de ꝑsona ad ꝑsonā:ſ̄ de casu ad casum.q̄a duo hñt iurisditōem tercio excusato.nec ob.ꝑm euz si dicat q̄ ꝓcessus est ꝯ formā rescripti.q̄ duplex est forma.q̄ daz ꝓcernit vtilitatē ꝑuatā:q̄d a publicā:z huic ptes renūciare nō pñt.z ita itelligit.c.cū dilecta.de rescrip.q̄n q̄ forma ꝓcernit vtilitatē priuatā ipsaꝛ ptiū:z tūc ptes pñt exp̄sse z tacite huic forme renūciare.z istud dictum sic itellectū ē i se ꝛissimū z notādū.z pbat.j.e.ti.c.fi.ſ̄ nō ꝓuenit huic lre vt.j.dicā.pl⁹ etiā dic Jnno.q̄ si ptes errāt i facto.q̄ credūt duos posse ꝓcedē nihilominus p istū ꝓsensuz erroneū,progat iurisditio.q̄ vt dixi nō est vera,progatio d ꝑsona ad ꝑsonā. Itē refert idē ē si coraz vno ex trib⁹ fuissz litigatū. ſ̄ dicta Jnno.nullo mō placēt.nec doc.vident cōit approbare:z iudicio meo ſ̄ est tex.d directo ꝯ eū.nā ſ̄ ꝑsuppōit q̄ ptes ꝓparuerūt coram duobus.nec ꝑsupponit exceptio z nihilomin⁹ pa-

pa ꝓcludit q̄ ꝓcessus duoꝝ est nullus ex defectu forme ⁊ ptātis.nec est verꝝ q̄ ista forma ꝓcernit vtilitatē ptiū. q; fuisset remissa ptiby nō excipiētibꝫ:cui⁹ ꝓriū hic dicitur. Itē fauor public⁹ est ⁊ nō priuat⁹ vt iudiciū exerceatur ꝑ plures vt sit magis firmū ⁊ incorruptibile.nā ptibus sepe est nociua ꝑtialitas doctoꝝ seu iudicuꝫ ꝓpt̄ expensas ⁊ ensenia.⁊ ideo ꝓsiderat̄ poti⁹ vtilitas publica nec est verū q̄ iurisditio sit tota penes quēlibet. q; ex ℔ sequeret̄ q̄ tot essent iurisditōes sepate quot sunt ꝓsone iudiciū:qđ est falsuꝫ cū oēs delegati repñtāt ꝓsonam vni⁹.vt.s.dixi vñ eadē iurisditio q̄ est penes vnū ē penes aliū. Itē saltē negari nō pōt q̄ exercitiū nō ꝓpetat insolidū:ℨ est oīno iterdictū singulis etiā si nō excipiat̄ ꝑ ptē.tex.ē hic ⁊.s.e.cāz. Et ex his iſero ad vltimā.q.gl. simplr approbādo opi.suā q̄ ptes nō pñt ꝓsentire etiaꝫ expresse vt duo,pcedāt sine tercio rōiby p̄dictis. ⁊ ꝑ ℔ habes hāc glo.clarissime declaratā ⁊ suppletā. ¶ Jn gl.in ℣. certū nūciū:ubi ꝓbate fidei vult g̃ q̄ iste nūci⁹ dz esse probate fidei. Itē destinat⁹ cū lr̄is.vt in fi. glo.ℨ ex ℔ resultat q̄dā ꝓrietas.nā si portat lr̄as nō oportz q̄ sit ꝓbate fidei.q; vtiq; nudo misterio:nec agit̄ hic de magno ꝓiudicio. Jnn.tū requirit q̄ sit bōe fidei ⁊ opi.⁊ fame.ℨ ℋostiensis.dicit etiā q̄ pōt esse infamis dūmō sit canōice testio credit̄ sine lr̄is.nā si ꝓptera sp̄ habet portare lr̄as nō esset necesse vt nūci⁹ essz.⁊ dic̄ Ant. q̄ etiā credit̄ isti nūcio sine iuramēto. Ego credo q̄ illud ℣bum certum tollat oēs istas difficultates:oportz vt sibi credat̄ vt sit nūcius idubitat⁹:puta iurat⁹ vt ita fidelis ⁊ not⁹ vt meritо de eo nō sit dubitandū.⁊ in eo q̄ glo.in sc.dicit q̄ fidei impedimēti dz fieri cotā alīs iudiciby. q; exq̄ iurisditio est recasura in ꝑsonas iudicū ipi sunt iudices supp impedimēto.⁊ ad ℔ bonū tex.in.c.si ꝯvnū.e.ti.li.vj. Et si male ꝓnūciāt:puta q; dicūt impedimētū tercij vbi nō ℔ dicūt ꝑ ea q̄ dixi in c.sup lr̄is.de rescrip. ¶ Jn gl ī ℣bo nō oñderit,no glo.in eo.q; vult q̄ delegat⁹ q̄ debet ꝑficisci extra domiciliū suū poterit a principio petere expensas a ptiby.℔ dictū nō placet ℋost.q; sic idirecte posset negligē mādatū pape. Itē cū expēse adhuc nō sunt certe nō pōt eas petere. Ego credo dictū glo.posse,pcedere qñ uder esset ita impotēs vt nō posset suis expensis itinerare. Et ad ꝓriū gl.dic aliter q̄ forte iste ignorauit diem statutā a iudiciby.et de modo requirēdi iudicē vide bonā glo.ī.e.cū causa. ¶ Jn glo.in ℣bo ꝓstare ī fi. Itē pōt ꝓbari ꝑ testes q̄ erat ꝑnus vl infamis vel excōiatus vel alia impotētia detēt⁹.⁊ de multiplici impotentia dixi in.c.sciscitat⁹ ꝑal.ℨ pōt adduci ad multas.q.cōbat duoby de impedimēto tpe,pcessus nūq̄d valebit sententia si postea ꝓbari pōt ℣ impedimētū:⁊ Jnn.hic loq̄ alēnative. ℙrio dic̄ q̄ nō valebat,pcess⁹ exq̄ isti igrabāt ſe bñe ptāte insolidū vl pt dici cōtrariū ꝑm eū.q; exq̄ suberat impedimētū purificata fuit ipa cōditio. Et eo hosti.videt ℔ simplr tenere q̄ nisi pu⁹ cōstet de impedimēto nō dz valere ꝓcessus.⁊ ℔ videt innuere ista lia nis.in.l.mlt̄ū.ff. de cōdi.⁊ demō.⁊ in.l.q̄.ff. de iudi.⁊ i.l. fi fmita.ℨ.iulian⁹.ff.ꝺ dā.infec.⁊.l.℔ aūt.ff.ꝺ ex q̄ causa. igrat fundamētū ptāt̄ sue nō tz snīa.⁊ idē dic in alys actiby q̄ snīa mihi placet.⁊ fac̄ ad ℔.l.q̄ in aliena.l. si is ad qꝺ.ff. de acq̄.here.⁊ ad idez.c.ex pte astēn.⁊ qꝺ ibi dixi ꝺ ꝓce.pbē.in duco casū q̄ iudicio meo ℔ sat̄ ꝓbat in.c.cū su ꝑ abbatia.ī.eo.ti. Rō hui⁹ cōclusionis ē q̄ nihil valz explicari sine volūtate ⁊ ptāte.vñ ignorata potēia nō pt volūtas ex toto applicari ad ptāte.vt in iuribꝫ ꝑal.⁊ hoc tene lz aliter distinxerit. Jo.an.in regula eum qui certus de regulis iur. in mercu.⁊ tene mēti hanc theoricaz:q̄ tñ aliquatenus pōt restringi per.d.l. ij. de iudi.

Adicim⁹ Clausula si nō oēs poteritis ℔ impotētia icludit volūtatē q̄ ad purificādā iurisditōez ꝓiudicū. ℙrio decidit vnū casuꝫ.secūdo aliū ꝓsilez:ibi idē quoq;.⁊ ℔ dic̄ vsq; ad.℣. sexta. ¶ No.q̄ ꝓtēnēs exeq̄ delegatōez a papa sibi factā ē g̃ uissime arguēd⁹: nūq̄d aūt possit puniri pēa exteriori dicā.j.cū glo. ¶ ℙrimo ꝑ declaratōe tex.opp nam nolēs itеresse cū possit nō dz ñ posse.vt i.c. sciscitatus i fi.de rescrip. Sz papa dedit iurisditōz duoby ℔ ꝓditōe.s.data impotētia tercij.g̃ videt q̄ vbi dat̄ sola volūtas nō ē adimpleta ꝓditio.⁊ ꝑ ꝓns nō est purificata ꝓiudicū iurisditio.q; deficiēte ꝓditōe deficit ꝓditionalis dispositio.vt.j.de ꝓdi.ap.c.ꝑ tuas. So.℔ fuit rō dubitādi.naꝫ videbat̄ q̄ nullo mō possent duo,pcedere exq̄ tercio debebat itеresse cū posset. Itē faciebat q; papa solet apponere duas clausulas sepatas in q̄z vna denotat impotentiā:in alia volūtatē.vt i.c.sciscitatus ꝑal. vbi dz q̄ si papa in ꝓmissiōe dixerit si ambo neq̄ueritis aut nolueritis interesse alius,pcedat.tūc em̄ purificat̄ ptās ꝓsocij alio nequeūte aut nolēte inēsse. So.possum⁹ dicē q̄ q̄ ad nolūtatē alt̄o nolēte inēsse nō ē purificata ꝓditio.⁊ iō si ñ vult cū possit ē g̃uissime arguēd⁹ vt ℔.ℨ q̄ ad ꝓsocios sat̄ ē purificata ꝓditio.q; si t̄ci⁹ ñ vult ꝑcise inēsse verꝝ ē dicē q̄ oēs sil ñ possint inēsse. nā si tu ñ vis mecū inēsse i sch̄ol verꝝ ē dicē q̄ ego ñ possū tecū inēsse.⁊ sic q̄ ad collectōz oīm purificat̄ illa cla ipotētie.⁊ ita itelligo ista. Cla ℣o dnotās nolūtatē solz appōi ñ q̄ ad purificatōez iurisditōis ꝓiudicū:ℨ q̄ ad excusandū istū q̄ nō vult inēsse. ¶ Jn gl.ī ℣bo cū possit.no.ex gl.q̄ ñ tenet̄ qs exeq̄ delegatōez sibi iniūctā ꝑ papā cū g̃ui dāno rex suaꝝ. Et lz ℔ gl. simplr dicat absq; pclo itelligе ꝺ g̃ui. q; raro vl nūq̄ ꝓtigit q̄ sine aliquali dāno rex suaꝝ qs possit distrahi a negocijs snis.ad ℔.l.q̄.ff.quēad.test.ap. Et lz tex.loq̄t ℔ cū cā fuit ꝓmissa ℔ cla ipotētie:tñ ego idē puto cū cā fuit ꝓmissa simplr.q; ñ ē verisile q̄ papa velit artare delegatū ad executōz mādati cū g̃ui pericolo rei familiar.ar.ī.c.sup eo.j.e.⁊ ī.c.aplice.ꝺ dona.ℨ si apparēt ꝺ pcisa itētōe pape tūc parēdū ē sibi lz mādatū videat̄ g̃ue.ar.ī.c.i mēoria.xix.di. ¶ Jn gl.ī ℣bo noluerit ī fi. vult g̃ gl. q̄ ℔ intelligat̄ ℔ cla nolūtat̄ cla ipotētie. qꝺ verꝝ ē.q; ista sūt diuīsa.vt ꝓbat̄ ī.d.c.sciscitat⁹.ℨ gl.℔ dixit:q; ñ videbat̄ fieri posse al's saluare decisiōez hui⁹ ℣.forte tioze ꝓrioꝝ q̄.s.feci.sz tu dic vt.s.dixi. ¶ Jn gl.ī ℣bo arguēd⁹ ibi sciscitat⁹.adūte q; ille tex.nō,ꝓbat q̄ iste sic ē puniēd⁹:sz solū dic̄ q̄ iste ñ excusat̄ si pōt inēsse ⁊ ñ vult. Et forte ob hoc gl. ī fi.recedit ab ista opi.et tz q̄ satis ē cū arguiz repbēdi cū ꝓsoci⁹ possit,pcedē q̄si dicat q̄ vbi impediret̄ ex toto,pcessus cāe iste q̄ ñ vult exeq̄ ē puniēd⁹.⁊ boc dcm̄ sat̄ placz.nā eo casu q̄ ꝓsocius pōt,pcedē nō agit̄ de magno ꝓiudicio.℔ est ꝑcisa resistētia mādati aplici.⁊ qꝺ ℔ dz ī papa idē dic ī ordinario.nā ordiari⁹ pōt ꝓpellē sbditū suū ad acceptandū delegatōem suā ī.c. pastoralis.j. de off.or.j.rñso.⁊ i.l. vnica.C.q̄.pria iurisdi. ¶ Ultimo nota ⁊ tene mēti gōnē q̄ sequit̄ in glo.nūq̄d nolēs exequi mādatuz aplicū possit puniri vel redargui ꝑ iudicē ordinariū vel ꝓiudicē. Et ꝓcludit gl.q̄ a ꝓiudice nō est dubiū,qz par in parez ⁊c. ¶ Et no.q̄ nō pōt qs etiā repbēdere ꝓiudicē nec eū punire.sz in ordinario loci est magis dubiū. Jo.an.in.c.fi. de rescp. tenuit q̄ glo.℔.sz ℋos.ī sūma.e.ti.§.qꝺ sit ei⁹ officiū.℣.ꝑ quē.dic̄ q̄ rōne peccati poterit puniri ꝑ ordinariū:loquit̄ tū alternatiue. dicerē sic q̄ aut q̄rit̄ nūq̄d ordinari⁹ possit ꝓpellere delegatū ad exequendū:et dicendū q̄ nō.qz nō spectat ad eius officium:sed pape. Aut q̄rit̄ nūq̄d possit eū punire rōne peccati.qz ꝓtempsit exeq̄ mādatū su ꝑioris.⁊ pōt dici q̄ sic.qz ℔ casu nō

punit eū vt delegatū: ꝑ vt ꝑseuerantē in crimīe et cessat maiorꝫtas. de q̄ i glo. exquo noluit acceptare delegationem. ⁊ vide ad māz qđ dixi in. c. fi. de rescrip.

Sexta. Supra visuz est de his q̄ opponunt ī ꝑsonā indicis nūc sbīcit de his q̄ opponūtur in ꝑsonā actoris. ⁊ hoc dicit vsq; ad. §. si ℞o. Si reꝰ coꝛā delegato obiecit excōicatōz actori quā nō ꝓbat infra tp̄s debitū audit actor. Si ℞o ꝓbat delegatꝰ absoluet actorē. si excōicatꝰ est ꝓpt̄ cām sibi ꝓmissaz. si ꝓpter alia nec est de casib⁹ reseruatis pape ad excōicatorē suū illū remittet. q̄ si nō vult eū absolue delegatꝰ pape eū absoluet. h. d. Primo ponit ꝓncipalē q̄stionez quā soluit ibi dubitatōem. Secūdo pōit qōnē incidentē ibi si ℞o. No. ꝑ modū ⁊ practicā obiciēdi excōicatōez ꝑ actorem vt repellat a iudicio. No. secūdo q̄ actor excōicatus pōt repelli a iudicio nō solū cū agit coꝛā ordinario: ꝑ etiā coꝛā delegato. No. tercio q̄ infra terminū ꝓpetentē vel statiz dz ꝓbari excōicatio opposita actori ⁊ hodie est tp̄s statutū ⁊ determinatū in. c. pia. de excep. li. vj. nā dz ꝓbari infra. viij. dies. de q̄ hic in gl. Jtē nota practicam ꝓcedēdi ꝑ delegatū cū agēs coꝛā eo ꝓbat excōicatꝰ Et dic latiꝰ q̄z colligat ex lra q̄ aut ꝓbat excōicatꝰ ante impetratōez rescripti. ⁊ dz delegatꝰ ꝓnūciare se nō iudicem. q̄z nō valet rescriptū impetratū ab excōicato nisi ī causa appellatōis vl̄ absolutiōis. de q̄ dic vt habet ī. c. j. de rescꝑ. li. vj. ⁊ hoc casu nō ꝓcedit iste tex. Aut ꝓbatur excōicatꝰ post impetratiōez rescripti ⁊ hz locū iste tex. q̄ casu dz delegatꝰ ꝑ ordine ꝓcedē. nā si fuit excōicatꝰ ꝓpter cām sibi ꝓmissaz tūc ipe absoluet: ꝑuato tm̄ iurꝫ ordine. ⁊ ita ītelligo ℞. cetex. ī ℞. a iudiciis delegatꝫ. Aut fuit excōicatꝰ ꝓpt̄ aliā cām: ⁊ aut est talis excōicatio cuius absolutio reꝑuat pape. ⁊ nō pōt delegatꝰ absoluere ꝑ dz eū remittere ad papā. vt in ℞. dūmō. Aut nō ē reseruata absolutio pape ⁊ dz eū remittere ad suū excōicatorē siue sit ordinariꝰ vel delegatus. ⁊ si ille absoluere vult bn̄ quidē. Si ℞o nō vult absoluere eū aut allegat istā cām. puta q̄ ille fuit excōicatꝰ ꝓ manifesta offensa seu ꝓtumacia ⁊ hoc ꝓbat. ⁊ nō tenet eū absoluere nisi ille p̄ satisfaciat. vt ī. c. ex pte. el. j. d ℞. sig. ⁊ ī. c. venerabilibus. §. sec⁹. de sen. ex. li. vj. Si ℞o allegat aliā cāz ꝓbabilem nō notoriā non dz eū absoluē nisi p̄stita cautōe. vt d. c. ex pte. Si ℞o malicioſe nō vult eū absoluē pōt ipe delegatꝰ euz absoluē ⁊ ꝓstabit de malicia excōicatoris si ifra tp̄s sibi statutū a delegato n̄ absoluit nec allegauit cām in ꝑiū. Ex p̄dictis ⁊ ex tex. no. q̄ delegatꝰ pape etiam rōne accessoꝛij ad cām sibi cōmissaz nō pōt absoluē ab excōicatōe cuiꝰ absolutio reseruat pape. Et pōt esse rō. q̄z ī certꝫ casib⁹ absolutio reseruat pape in signū specialis ꝓuilegij. ista ℞o q̄ reseruant hoc mō nō trāseūt in aliū nisi ex spāli ꝓuilegio. vt in. c. qđ trāslatōem. d of. leg. ⁊ sic nota casuz in q̄ vno ꝓmisso non trāseūt oīa sine q̄b⁹ ꝓncipaliꝫ ꝓmissuz expediri nō pōt ⁊ boc est rōne p̄dicta. Et ex his ⁊ ex tex. ꝑ locū a spāli argue q̄ a quocūq; citra papā sit lata excōicatio pōt delegatꝰ pape incidēter absoluere. Jtē nota q̄ rōne accessoꝛij delegatus impedit se de cā sibi non ꝓmissa. vltimo no. ibi nō vult de significato huiꝰ ℞bi. nā ꝑm Jnno. ⁊ Uin. dīa est inter nolle non velle. nā ℞bū nolo denotat p̄cisaz resistētiam ⁊ ꝓcēptū. ℞bū aūt n̄ volo denotat simplicē resistētiam q̄si velit facere: ꝑ nō mō ille q̄ nō vult. q̄nq; tm̄ ista sumunt ꝓmiscue. d q̄ etiā ꝑ glo. ī. l. j. ff. de tributo. ⁊ l. q̄ se p̄is. C. vñ liberi. In glo. ī ℞bo donec ī fi. dic melius q̄ rō dubitādi potuit esse. q̄z iste nolebat aut non poterat ꝓbare excōicationē incōtinēti: sed forte petebat dilationē longioꝛē. vñ erat p̄sumptio q̄ opponebat malicioſe causa differēdi ꝓcessuz sup̄ ꝓncipali. ⁊ iō dubitat vt̄z ad p̄cludendū viaz malicijs potuisset ꝓcedi sup̄ principali ⁊ sup̄ exceptōe excōicatōis. ꝑ in decisiōe ꝓuidetur ꝓ ista fraudē vt non differat ꝓcessus sup̄ ꝓncipali. sed exceptio excōicatōis debet ꝓbari incōtinēti infra terminū ꝓpetentē. ⁊ hodie ꝓuisum vt infra. viij. dies ꝓbetur: vt. s. dixi. ⁊ sbīcit in glo. se. In gl. in ℞bo exfessione in fi. no. singulariter ista glo. ad quā quotidie recurrit ⁊ remittit. Et ī effectu glo tāgit tria. ⁊ ꝓcludit q̄ in exceptōib⁹ dilatoꝛijs dz lis ꝓtestari ⁊ iurari de calumnia atq; libellus offerri. dic tn̄ q̄ si ista obmittunt nō ꝓpter hoc corruit ꝓcessus. q̄ iura ānullātia ꝓcessuz in dictō illaꝫ solēnitatū non loquūtur in ꝓcessu sup̄ exceptōib⁹ dilatoꝛijs. Host. aūt distinguit. dicit em̄ q̄ sup̄ exceptōib⁹ q̄ ꝓponunt añ lit. ꝓte. dz fieri cōtestatio lit. ꝑ sup̄ exceptōib⁹ q̄ ꝓponunt post lit. ꝓtestatā non ē necesse litē ꝓtestari. q̄ sufficit ꝓma ꝓtestatio. fatetur tn̄ q̄ non seruabit ita stricte ordo iuris sup̄ exceptōib⁹ dilatoꝛijs sicut sup̄ ꝓcessu ꝓncipali. Dicit etiā nullibi cauetoꝛijs sicut sup̄ ꝓcessu ꝓncipali. Dicit etiā nullibi caueꝛe q̄ sup̄ exceptione dilatoꝛia debeat iurari de calūnia. Communis opi. videtur indistincte vt super exceptionib⁹ nō sit necesse litē ꝓtestari. nec libellū offerre: nec de calūnia iurare. Hāc opi. tenuerūt Jo. de lig. Bal. ⁊ cōmunit moderniores seq̄ntes. idē spe. ī ti. de lit. ꝓte. in §. pe. in ꝓn. ⁊ in. §. sed nūq̄d. ⁊ ꝑ opi. mihi placz. ⁊ ꝓbatur rōne lit. ꝓte. fit ꝑ petiōez ī iure ꝓpositā ⁊ rnsione ad eā secutā. vt ī. c. vnico. de lit. ꝓte. ꝑ ille q̄ excipit nihil petit vt ī. c. ij. de or. cog. nec valet ar. glo. q̄ ꝓfitēdo vl̄ negādo se excōicatū fit ꝓte. lit. q̄ ꝑ non est vex q̄n ꝑ ꝓfessionez factā añ libelli oblationē n̄ iducit lit. ꝓte. vt no. gl. in. c. dudū. el. ij. §. de elec. ⁊ ī. l. j. C. de ꝓfe. Jtē iuramentū calūnie dz p̄stari ī exordio litꝫ. i. ī ipsa lit. ꝓte. ⁊ potꝰ p̄stat post lit. ꝓte. q̄ añ. vt pz. j. ex ordine titulorꝫ. naz ꝑ tractat de lit. ꝓte. ⁊ postea de iuramēto calūnie. Jtē iuramētū semel tm̄ p̄stat in cā vt no. j. de iura. calū. c. j. ergo sup̄ exceptōib⁹ dilatoꝛijs nō est p̄stādū iuramētū calūnie. fateoꝛ tn̄ q̄ pōt exigi iuramētū malicie ꝑ. c. ij. de iudi. ra. calū. li. vj. Jdē dico de libello. nā libell⁹ non p̄stat nisi sup̄ cā principali: q̄nīmo dico q̄ exceptiōes non tenet̄ q̄s dare ī scriptis: ꝑ satis est q̄ scribāt ī actis. vt no. ℞o ſti. in. c. q̄m. de ꝓba. ⁊ glo alit ibi ⁊ ꝑ dixerit. Fallit tn̄ in exceptōe rēcusatōis ꝓpositā ꝙ iudicē. q̄ illa dz dari ī scriptis: nō tn̄ ꝑ modū libelli. vt. l. aptissimi. ⁊. l. cū speciali. C. de iudi. ⁊ vide qđ no. spe. ī ti. de excep. §. viso. ī ℞. sed nūq̄d. In glo. ī ℞. aliā iustā cām: ibi vel de ꝓcessu ordinarij. no. gl. ⁊ tene eā mēti q̄ impetrās rescriptū sup̄ cā iā īchoata coꝛā ordinario dz facē mētionē de ꝓcessu ordinarij al's rescriptū ē surreptitiū. Sil'ez gl. babes in. c. vt debit⁹. j. de ap. ⁊ ꝓbat ꝑ dictū a sil'i. nā sicut nō valet rescꝑtū sup̄ cā iā īchoata coꝛā alio delegato nisi de ꝓcessu coꝛā illo bīto fiat mētio. vt ī. c. inē mōasteriū de re iudi. ita pari rōne ānullat rescriptū si non facit mētionē de ꝓcessu inchoato coꝛā ordinario. nā si papa sciuisset nō ita defacili dedisset rescriptū. ar. ī. l. vbi ceptū. ff. de iudi. ⁊ in c. ex tenoꝛe. de rescꝑ. Et ī fi. glo. gl. n̄ bn̄ dic. q̄ rescꝑtus impetratū ab excōicato regulariter est ipso iure nullū. nec ꝙalescit secuta absolutōe. de q̄ dic vt habes in. c. j. de rescrip. li. vj. Et ad. c. pia alt. in glo. rnde q̄ loquit de ꝓcessu habito coꝛā ordinario. ⁊ ꝓ rōe diuersitatis vide gl. in d. c. j. Et istū tex. intellige q̄n rescriptū fuit impetratuz añ excōicatōez. vel si vis ītelligē q̄ postea dic q̄ fuit impetratuz ī casu ꝓcesso vel ꝑuatis ꝑuādis. de q̄ ī. d. c. j. In glo. in ℞. ad excōmunicationem in fi. glo. cōmuniter sequūtur doct. hic. quidam tamē tenuerūt contrariū per c. venerabilibus. in. §. vbi autez. de sen. excō. li. vj. vbi dicitur q̄ absolutio tenet licz iniuste sit facta. Jtez mouētur quia iste remissiones fiūt de vrbanitate. vnde tenet absolutio eis non factis. vt in. c. cum ab ecclesiarū. et. c. ad reꝓmendam. de offi. ordina. sed ꝓma opinio plus mihi placet. nam iura allegata ꝓ cōtraria opi. loquūtur in eo qui habet iurisditōnem super absolutione. sed delegatus iste non habet aliquā potestatē super causa sibi non cōmissa: nisi q̄n alit' cā sibi ꝓmissa expediri non potest. vt hic. ⁊. §. e. c. j. Sz exquo excōicatus erat paratus absoluere istū actorē. ergo nō poterat iste delegatꝰ

absoluere ex defectu ptātis. ¶ In glo. in ℵ. exequant' in fi. dic melꝰ vt dixi. s. Extra glo. qro nūquid p denūcia tōez publice factā qs pbet excōicatꝰ: z videt ꝓ q non. qz ille q denūciat nihil de nouo agit. l. heredes palā. ff. d testa. z possibile est q nulla excōicatio pcessit saltē q te nuerit. ß denūciatio necessario nō pbat excōicatiōez. nā z qnqz nūciat ille excōicatꝰ q in veritate excōicatꝰ nō ē. exēplū in. c. licz. de sen. ex. li. vj. pbatio aūt dz cōcludere necessario. vt i. c. in pūtia. de pba. z nō pbat ß ē qđ ab ß ptingit abesse. vt i. c. ij. d trāsla. pla. z i. l. neqz natales. C. de pba. Ad idē optime facit. c. pia d excep. li. vj. vbi dī q excōicatio dz pbari aptissimis documētis seu lucidis pbatōibꝰ. ob ista forte ꝑria glo. dubitauerūt de ista q. in. c. licz. pal. z in. d. c. pia. ℵ Host. tenet ß q pbatio denūciatōis sufficit exq publice fuit facta. ar. c. j. de postu. prelā. Credo q vbi agit de modico iudicio vt i casu nostro sufficiat ß pbatio. qz psumit p bis q notorie acta sunt z p iudice exercēte officiū suū. vt i. c. in pūtia. de renūci. z i. c. ad audiētiā. de pscrip. z optime facit. d. c. licz. ß vbi ageret de gui iudicio. forte ß denūciatio nō sufficeret qz nccio ñ ꝙcludit excōicatōz vt pdixi. z regulariter ꝓba enūciatiua nō pbāt maxime plata i absentia ptis. facit qđ no. glo. i. l. optimam. C. de ꝙbē. z ꝓmit. stip. z in c. si papa. de puil. li. vj. z i. c. illud. de psump. Nūqd aūt sufficiat pbare p famā: vī q sic. p. c. cū desideres. i. §. ij. d sen. ex. vbi tex. no. dicit q si p famā ꝓstat aliquē ee excōicatuz cogit ille aut se purgare: aut petē absolutōem saltē ad cautelā. ita infamatꝰ de crimie pōt p suspēsionē ꝓpelli ad se purgādū. vt. j. q. v. siqs pbr. z. c. int. d purga. ca. Sol. Egi. monet ß istā. q. z finaliter ꝙcludit q ista pbatio fame nō sufficit. nā cū nō bēat vim nisi vniꝰ testis sufficeret ad pbandū excōicatōez: qđ nō est vex. vt no. i. d. c. pia. z i. d. c. ij. Ab. ß dixit pōderandū modū opponēdi. nā si dixit dico istū nō audiendū nisi prius se purget cum desideres. q si inuat secꝰ essz si simpliter opponeret de excōicatōe z postea pbat solā famā. Ego puto q ꝑmū dictū Abb. nō sufficiat q ad ß vt iudex nccio teneat actorem repellere. Rō qz idictio purgatōis pēdet a ptāte z officio iudicis: z nō ꝓpetit sup ß actio ipsi pti. vt. j. de purga. ca. q si prōtū. ps aūt nō pōt ꝙri vl appellare si iudex ex officio suo nō vult iducē purgatōez. vt no. spe. in ti. de of. iudi. §. impedit. i pn. z cōit doc. i. c. pastoralis. d excep. Fateor tn q iudex ex officio suo poterit illū repellē ß nō ad petitōez ptis excipiētis. qz ps tenet pbare excōmunicatōem modo legitimo z aptis documētis: vt bic. z in. d. c. pia.

Si vero. Absolutꝰ a delegato super causa p q fuerat excōicatꝰ coraz excōicatore parebit seu rndebit sup illa causa nisi sit alteri delegata et si excōicator maliciose distulerit delegatꝰ q absoluit cogscit. Dño pōt qō. secū do solutio ibi i q. Et ꝓtinua tur iste. §. ad pcedentē ß ordine. nā sup fuit dictuz q si excōicator nō vult absoluere actorē ad requisitōez delegati q ipse delegatꝰ poterit absoluere ne impediat cognitio cause sibi cōmisse. Sz qr excōicatus absoluit pstita cautōe de parēdo iuri in illa cla. p q fuit excōicatꝰ dubitabat coram quo iudice iste deberet parere iuri z rndere in illa causa exq iste delegatꝰ istū excōicatuz absoluit: et rndet vt i lra patz. ¶ No. ibi mādato eccle. q absoluit excōicatus pstito iuramēto de stādo mādato eccle sup eo. p q fuit excōicatꝰ: z pstat hoc iuramētū qñ fuit excōmunicatꝰ p dubia offensa vel ꝓtumacia. Si aūt p notoria nō absoluit cū iuramēto: ß debz prius integre satisfacere. vt i. c. ex pte. de ℵ. sig. z i. c. venerabilibꝰ. in. §. secꝰ. de sen. ex. li. vj. vñ in priori casu itelligas istuz tex. qñqz tñ excōicatꝰ iurat q parebit mādatis iudicis. vt i. c. j. qđ me. cau. qñqz q parebit iuri. vt i. c. ex pte. pall. Idez tn est effectꝰ borꝝ iuramētorꝝ. nā solū obligat ad parēdum mādatis licitis z honestis sibi fiendis a iudice ꝓpetenti. vt sentit Host. hic. z gl. in. c. ex tenore. de sen. ex. ¶ Itē nota quē posse cognoscere nō solū de eo qđ venit accessorie ad cāz pncipalr sibi ꝓmissaz: ß etiā d eo qđ vēit accessorie ad accessoriū cāe sibi ꝓmisse. nā hic delegatꝰ pōt absolutōem impēdere. qz venit accessorie ad causaz sibi cōmissaz. Itē pōt postea cognoscere de causa. p q fuit excōicatus. qz venit accessorie ad absolutōem quā incidēter fecit: z tene ß mēti. Et ex hoc z ex tex. no. casuz in q delegatꝰ cognoscit de causa. prius sepata a causa sibi ꝓmissa qñ. s. vēit accessorie saltē ad accessoriū cāe sue. ¶ In glo. in ℵ. distulerūt. videt velle glo. q hodie nō p cedat qđ hic dī p. c. dispēdia. §. reus quoqz. de rescrip. li. vj. vbi dī q reus in vna causa nō pōt pendēte illo iudicio trahere actorē coram alio iudice etiā sup alia causa cuiꝰ ꝑriū hic inuit. nā iste actor fuerat excōicatꝰ i alia cā in q erat reus. z videt hic tex. velle q pōt. p seq causam coram iudice p eū impetrato. z in alia causa. p q fuit excōmunicatꝰ tenet rndere vt reus. z sic actor z reus litigabāt eodē tpe coram diuersis iudicibꝰ. qđ est ꝑ illū. §. reus quoqz. So. multa hic iuoluūtur. ß dic clare q in multis casibꝰ pōt saluari etiā hodie iste tex. Nam p pōt intelligi q iste fuit excōicatꝰ in causa quā habebat nō cū isto q est nūc reus: ß cū tercio. z sic cessat prius ꝑriū. nā pendente causa int me z titiū nihil repugnat q ꝑminꝰ possim trahere sempr oniū coram alio iudice. Secūdo pōt intelligi q iste fuit excōicatꝰ ad instātiā istiꝰ q nūc est reꝰ: z in alia cā erat actor z tūc militat ꝑriuz. ß rnde q forte ꝑm Host. prima cā erat finita. ß qr ñ parebat executōi fuit excōicatus. vñ rescriptū fuit impetratū finito p iudicio lz nondū executōi mādato. Et nota ex hoc itellectu bonam limitatōez ad illū. §. reus quoqz. Tercio pōt intelligi q iste. §. loqt qñ cā pēdebat coram delegato. secꝰ si coram ordinario. Hec tn sol. ex toto nō satisfacit p aut. z ꝓseqnter alle. in glo. ideo tene pcedētes solutiōes. ¶ In glo. fi. ibi, progari ad illū terciū nō posset. Aduerte quia glo. multū restrīgit tex. vult em q iste delegatꝰ possit cognoscere de cā. p q actor alꝰ fuit excōicatꝰ si excōicator est negligēs in pcedēdo dūmō illa cā tāgat istū reū qui nūc vocat coram delegato. secus aūt si tangit terciū. qz in terciū nullā hz delegatus iurisditōem. z hāc opi. tenuerunt Hin. Phil. z Inno. ß Host. Pe. z Ab. tenuerūt ꝑriū. Quid em ꝑm hos si excōicator indignatꝰ qz delegatus absoluit nō vult se intromittere amplius in causa illa: durū est dicere q delegatus q absoluit nō possit cognoscere. Jo. an. cōcordat z satis bñ iudicio meo q q̄tenus causa tangit articulū satisfactōis pōt delegatus cognoscere z nō amplius. pone sic exemplū in alia causa fuit actor excōicatus, ppter cōtumaciā poterit nūc iste delegatus cognoscere de illa ꝓtumacia. qz ppie venit accessorie ad absolutōem factā p delegatum: ß de residuo cause cognoscere nō pōt. qz est prius sepata ab articulo excōicatōis. Si aūt tota causa ꝓtingeret ipm articulum satisfactōis: vt puta fuit excōicatus qz noluit solue re iuxta pceptū seu sniam nullā. tūc em poterit delegatus cognoscere de tota causa. s. an snia seu preceptū fuerit nullū. ¶ Ultra glo. q̄ro. pone q coram epo actor, pbatur excōmunicatus ab alio epo: nūquid iste episcopus cause poterit absoluere eum ab illa excōmunicatōne si excōmunicator requisitꝰ non vult istum absoluere: videtur q sic. sicut delegatus, absoluit vt hic. contrarium ꝓmuniter tenēt doc. z bene. qz delegatus hic facit tanqz gerens vices pape. sed episcopus fungit potestate sua dūtaxat: z ex propria potestate nō potest absoluere ab excōmunicatōe lata ab alio iudice. quia nō est sibi subditus. nam regula est q excōicatōem latā ab homīe nemo pōt remittere nisi ille q excōicauit vel superior. vt i. c. pastoralis. §. pterea. de offi. or. Habeat ergo recursum iste actor ad superiorē sui excōicatoris. ar. in. c. nullꝰ. de iure patꝝ. z idē dic in cōsiliibus terminis: qđ nō. ¶ Abbas.

C Um causa. Si causa simplicit dele-gat tribꝰ duo sine sub-delegatiõe tercij ꝓcedẽ nõ pñt. qđ si fecerit ab eis poterit appellari. Idẽ si sunt dati cũ cla q si nõ oẽs. nõ em valet ꝓcessus duoꝝ tercio incõsulto h. d. Lom-pbendẽdo vtrũqꝫ itellectũ. Nã aliq intelligũt q ꝫ fuit ꝓmissa causa tribꝰ simplr. aliꝫ ꝫo dicunt q fuit ꝓmissa cũ illa cla q si nõ oẽs. ꝫ idẽ ī casu huiꝰ. c. resultat effectꝰ qz exq̃ terciꝰ se nõ excusauerat: nec ꝓstiterat dẽ impedi-mẽto illiꝰ nõ poterãt duo ꝓcedere lz causa fuisz cõmis-sa cũ illa cla. vt. s. c. pxi. in pn. Diuidit ꝫ dcre. ī duas ptes. Nã ꝑ recitat factũ, sup q̃ 7 ꝑ q̃ fuerat appellatum. Secũdo ꝓmittit appellatõis cãm: ibi fraternitatẽ. V No. ꝑ q ī ista cã ꝓcurrebãt. v. archiepi: qꝫ duo erãt litigan tes. tres ꝫo erãt iudices delegati. 7 facit iste tex. q nõ sit de suba vt q̃libet puicia habeat solũ vnũ archiepm. nã isti archiepi erãt vicini: nec multũ distabãt inter se. 7 idꝺo lz de iure ordinario in q̃libet puicia vnꝰ dũtraxat archi epus dcbeat pesse. vt ī. c. scitote. vj. q. iij. ꝫ tñ nõ sp obꝫ uat. qz papa ad petitõez pricipũ hũc iuris ordinez sepe trãsgredit. vñ ī sicilia sunt tres archiepi: qꝫ ꝫ duo enu merant panormitanꝰ 7 mõtis regal. V No. secũdo ex ꝫ 7 ex tex. bonestũ fore q delegatio cause nõ fiat iudicib⁹ hñtib⁹ dignitatẽ inferiorẽ ipsis ptib⁹. naz hic qz cã ꝛtebat inter archiepos fuit ꝓmissa archiepis dũtaxat: nõ tñ hoc est necessariũ. vt pz ꝫ ī supscriptõe. vbi cã fuit post modũ cõmissa epo regineñ. 7 cuidã alteri epo. vñ sat ẽ q delegatꝰ hẽat dignitatẽ vel psonatũ vel canõicatũ ec clesie cathedral. vt ī. c. statutũ. de resc̃p. li. vj. nec debent ptes dcdignari lz sint superiores ī dignitate. q̃a delegatꝰ repñtat psonã delegãtis q̃ ad cãz sibi ꝓmissaz. s. e. sane el. ij. vbi pbat q etiã sꝺdito põt ꝓmitti cã alicuiꝰ prelati vt ibi iã dixi. V No. iij. q citatꝰ ꝑ duos ex tribꝰ ꝺlegatꝫ ñ artat ad rñdendũ. dixit tñ Inn. q si in ꝓpitiõe sunt cõ gregati oẽs tres tenent rñdẽ lz duo citauerint. et no. ꝫ dictũ. Sz Host. tenet ꝛrium. qz citatio fuit temeraria. vt. s. c. pxi. ī pn. Põt dici ꝓcordãdo q aut q̃rit nũq̃d vigore pme citatõis teneat rñdere: 7 dicendũ q nõ. q̃a fuit nulla. 7 sic ꝓcedat dictũ Host. aut q̃rit nũq̃d pos-sit ꝓpelli ad rñdendũ ex noua req̃sitõe 7 admonitõe oi-um iudicũ: 7 dicendũ est q sic si aliud nõ obstat. nã req̃-sitio iudicũ hz vim citatõis. vt. l. ij. C. quõ 7 qñ iudex. 7 no. glo. j. e. c. ꝓsuluit. Itez citatio fit vt ꝑ sit pñs: ꝫ exq̃ dat pñtia nõ requrit necessario citatio. vt no. dicit Jo. an. in. c. fi. ꝺ elec. li. vj. 7 vide qđ dico ī. c. j. ꝺ iudi. V Itez nota ibi siue p laicalẽ potentiã siue p eosdẽ iudices ꝛc. 7 tene mẽti q factũ iudicis nõ rite ꝓcedentis eq̃parat fac-to ꝓuati. vñ sicut põt peti restitutio 7 agi possessorio ꝛ spoliationem factam per ꝓuinatũ: ita etiam cor. tra spo-liatõem factam auctẽ iudicũ rite non ꝓcedẽtiũ. vñ pos-set iudici hoc casu de facto resisti sicut 7 ꝓuinato. de q̃ vi de qđ dixi. s. e. c. si qñ. 7 facit qđ legit 7 notat. in. c. con-q̃rẽte. de resti. spo. secꝰ si ī iudice nõ deficiebat ptãs 7 ꝓ-cessit iudicialr. nã tũc lz iniuste aliquẽ deiecerit a posses-siõe sua: nõ tñ põt ꝛ eũ agi possessorio. sic itelligo gl. no. ī. c. pũtiũ. vij. q. j. 7 tenebis mẽti illã glo. V Ultimo ꝫ no-tabis q auctas iudicis iniuste ꝓcedẽtis nõ excusat a re-stitutõe fructuũ ꝓceptoꝝ. vnde si iudex iniuste tradidit meã possessionẽ alteri possuz illã recuꝑare tũ fructibus ꝓceptis. nec excusat auctas iudicis vt ille faciat fructus suos vt hic. 7 adde qđ no. bar. in. l. qđ iussit. ff. de re iudi. 7 melꝰ in. l. iuste possidet. ff. de acq̃. pos. Sz dubiũ ẽ q̃d ī fructib⁹ ꝓcipiẽdis. i. q̃ potuissent ꝓcipivl ab isto nouo possessore vel ab antiq̃ si stetisset ī possessiõe. Glo. fi. hic no. dicit q etiaz de illis est hñda ratio exq̃ iudex iniuste ꝓcessit. Jn ꝛrũ tñ facit: qz titulꝰ excusat etiã male fidei possessorẽ a fructib⁹ ꝓcipiẽdis. vt in. l. si fundũ. C. de rei vẽn. Sol. sustinẽdo glo. dic vt sentiũt hic Host. 7 Jo. an. q iste titulus habebat ꝑ nõ titulo. qz deficiebat hic auctas iudicialis. q̃a duo ex tribꝰ non habebãt insolidũ iurisditõem. vnde vbicũqꝫ titulus est ꝓtra iuris dispo-sitõem ille habet ꝑ non titulo. et nõ excusat a fructibus ꝓcipiendis. ad hoc vide bonã glo. xij. q. ij. nõ liceat pa-pe. 7 l. quẽadmodũ. C. de agri. 7 censi. li. xj. 7 facit regu-la q̃ ꝓtra ius. de reg. iu. li. vj. V In glo. j. ibi sed ponamus q tres sunt indices. nota istã particulaz glo. vsqꝫ ad fi. ex qua habes bonã limitatõem ad theozicã quaz obser nare debent plures officiales cũ habẽt potestatẽ ꝓcedẽ-di dato impedimẽto vel volũtate alicuiꝰ eoꝝ. nam non possunt citare. qz citatio ꝑsupponit iurisditõem 7 supi-oritatẽ in citantẽ: sed debent euz requirere 7 rogare vt certo termĩo interfit ad ꝓcedendũ cum eis. 7 si in termi-no nõ venit ꝑsumit q aut nolit: aut nõ possit interesse. ita q hec ꝑsumptio est sufficiens ad cõsolidandũ pote-statez. simile no. Jnno. in. c. cũ nobis. de elec. vbi no. dic q canõici non possunt citare cõcanonicũ: sed solũ pos-sunt eũ monere requirere 7 rogare vt certa hora iterfit capitulo. 7 si non cõpareat non põt a cõcanonicis puni ri. qz canonici non habẽt iurisditõez supra cõcanonicũ etiam collegialit nisi aliud habeat cõsuetudo. 7 sic itel-lige qđ le. 7 no. in. c. irrefragabili. §. excessus. de offi. ord. 7 vide ad idez qđ no. Jnno. in. c. ij. de no. ope. nũci. 7 in c. j. de ma. 7 obe. vbi Jnno. idem tenet in antiquioꝝ ca-nonico. qz lz ille de iure habeat ꝓuocare caplm: non ta-men põt punire canõicos non venientes. V No. secundo ex hac glo. q iste requisitões q̃ fiũt de pari in parez de-bẽt esse trine sicut citatões iudiciales. xxiij. q. iij. de illici ta. V In ꝛrũ tñ facit glo. no. si eps. xviij. di. q glo. no. di-cit q ad actũ extraiudiciales sufficit vnica requisitio. et ad hoc quotidie allegat illa glo. ℣. An. in. c. ecclia. ꝺ cõ-sti. volens saluare istã glo. dicit q ꝓcedit in actu q̃si iu-diciali. nam ista requisitio fit vt postmodũ iudicialr. ꝓ-cedat. Sz certe ꝫ dcm mihi nõ satisfacit. 7 vide in ꝛrũ ꝓpzie in terminis nostris tex. iu cle. j. de bere. iũcta glo. in ꝛbo requirat. nam ibi par requirit parẽ vt ꝓcedant iudicialr: 7 tñ sufficit vnica requisitio. qz nõ potest di-ci actus iudicialis. Itẽ etiã in iudicio qđ plus est vbi ci-tatur quis vt cõpareat si velit: ita q nõ necessitatur ad cõparendũ sufficit vnica requisitio. ad hoc tex. cuz glo. fi. in. l. ea. C. si mãcipiũ ita alie. fuerit. 7 in aut si oẽs. C. si vt se ab bẽ. absti. facit. c. fi. j. ꝺ clã. dcspõ. 7 in. c. fi. q. ma. accu. pos. V Cõclude ergo q aut requisitio fit ad ꝙuin-cendũ negligentiã paris vel inferioris extra iudicium: 7 tũc sufficit vnica req̃sitio. vt. d. c. si epus. 7 cle. j. palleg. Idẽ in iudicio qñ q̃s citat vt ꝓpareat si sua putauerit interesse. qz tũc cũ nõ necessitet ad comparendũ sufficit vnica citatio. qđ etiã sentit bal. ī. l. fi. C. ꝺ iu. dcli. qđ no. Aut req̃sitio fit ad ꝙincẽdã negligẽtiã superioris i aliq actu: 7 tũc requrit trina citatio. sic põt itelligi tex. ī. c. j. de sup. negli. plã. V In glo. iij. ibi ex certa sciã. glo. ꝫ habuit respectũ ad id qđ dixi. s. in ꝑma glo. s. q, ꝓcessus istoꝝ iudicũ nõ dz tolerari ex iġrãtia eoꝝ. qz ipi bñ sciebãt q tres fuerũt dcputati ī causa. 7 sic q duo ꝓcedere nõ po-terãt. V In glo. ī ꝛbo admisisse in fi. Ad istud. c. dicunt doc. q ꝓcedit q̃n causa appellatõis erat notorie vera. naz notorie ꝫ ꝓstabat q tres fuerũt dcputati iudices. vñ re gulariter dz q excipiẽs 7 appellans dz ꝓbare exceptio-nez eẽ verã nisi obtulerit se incõtinẽti ꝓbaturꝫ. 7 nõ fue-rat admissus vt ī. c. int posita. ꝺ ap. 7 dic vt ibi plene no.

C Um super. Si duo st delegati cuz cla q si ãbo ꝛc. vno ꝛcu-sato alt sol. ꝓcedẽ põt. nec tz. ꝓcessus si cũ recu-sato ꝓcedat. Dria ps dcise narrat factũ. scda diffinit: ibi q̃uis. V In gl. j. ibi ps. R. q̃ ꝑ caplm dicebat itrusus. Adũte qz ꝺ isto. R. no fit aliq mẽtio ī tex. 7 ꝫ qz cã fuit ꝓncipalr mota ꝛ ꝙuentũ ꝑ abbatẽ q̃ fuerat expulsus. sz iste fuit substitutꝰ ꝑ monachos loco expulsi. vnde gere-bat se ꝑ abbate illius monasterij. et dũ causa tractaret ꝛ ꝙuentũ iste. R. ꝙparuit ꝓ int esse suo 7 recusauit epm alterũ ex ꝓiudicib⁹ delegatis ex tribus causis de quibus

in gl. Et ex hoc ꝛ ex gl. no. ℔ ꝛ tene mẽti qꝛ nescio alibi
q; terci⁹ cõparẽs ꝓ suo int'esse ꝑt recusare iudicẽ si hz
cãm legitimã eũ recusandi. naz exq̃ admittit' ꝓ int'esse
suo. vt in. c. veniẽs. ij. de testi. ꝛ. c. cũ sup de re iudi. g̃ de-
bẽt audiri oẽs defẽsiones sue. ar. in. c. cũ int' de except.
ꝛ nõ tradas ℔ oblitioni. ꝛ ℔ etiã seq̃tur ℔ do. an. ꝛ do.
car'. ¶ Tercio no. tres causas legitimas recusãdi iudicẽ.
¶ Prima si ps recusãs hz cãm cũ iudice tãq̃ cũ ꝓuato.
ꝛ no. bñ ℔ dictũ. nã ex mã litigãtes solent causari inimici-
cie. ad ℔ qđ le. ꝛ no. in. c. in lris ꝛ. c. itẽ cũ quis de restitu.
spo. ꝛ no. q; hoc ꝓcedit etiã si cã sit inter iudicẽ vt ꝓua
tũ ꝛ dignitatẽ recusant'. vñ recusans ꝑt in cã ꝓpria di
cere iudicẽ suspectũ qꝛ hz cãm cũ dignitate sua sic con
tingebat ℔. nã iste. R. ꝓprio iure suo cõparebat ꝛ tñ re
cusabat' epm qꝛ hẽbat cãm cũ monasterio suo qđ bene
no. ¶ Scda cã recusatõis cũ iudex noluit exercere cũ
ꝑte actũ hũanitatis ꝛ pacis q̃ solet exerceri cũ aliꝭ qui
sunt in pari g̃du cũ ꝑte recusante. nã iste eps fuit recu-
satus qꝛ noluit admittere ad osculũ pacis istũ. R. ꝑtẽ-
tũ abbatẽ. ¶ Ex ℔ no. q; eps etiã ꝓlatos inferiores dz
admittere ad osculũ pacis ꝑm cõsuetudinẽ loci. Et ex
℔ no. vnũ modũ ꝓsumẽdi inimicitiã. si g̃ i eccl'ia qñ dat'
pax nõ vult vnus admittere aliũ ad osculuz pacis ꝑm
cõsuetudinẽ ille ꝓsumit' inimicus. ¶ Tercia cã cum iu-
dex mĩatus fuit parti q; sibi noceret si posz. Et sic no.
q; mine iudicẽ. ꝓbãt instã cãm eũ recusandi. Adde q̃r-
tũ casũ no. ex gl. siqs. s. nõ vult aliũ salutare. vide ad ℔
gl. in. c. hadrian⁹. lxiij. di. ꝛ de pl'imis aliꝭ causis recusã
di iudicẽ vide in locis ad qs remissi in. c. cãm. el. ij. s. eo.
¶ Nũc venio ad notabilia. Et ꝑ no. q; cũ qõ ꝓtic' int'
platũ ꝛ capl'm nõ ẽ necesse vt det' curator capl'o ℔ ipsũ
capl'm ꝑ se vel ꝑ aliũ põt esse in iudicio. ꝛ tene mẽti ad
℔ istũ ter. qꝛ nemo ad ℔ eũ allegauit. facit ad ea q̃ dixi
in. c. edoceri de rescꝑt. ¶ Sc̃do no. q; cl'a si ambo non
poterint int'esse ꝛc. verifi cat' etiã dato impedimẽto re
cusatõis. vñ si alter legitime recusat' vex ẽ dicẽ q; am-
bo nequeũt int'esse sil'. ¶ No. tercio ibi ꝑ ꝓñiam ꝓfess⁹
ꝛc. q; qs dz cõfiteri tacite oĩa q̃ req̃runt ad actũ quem
qs exercet ꝛ oĩa cõsecutiua ꝛ accessoria ad actũ. vñ cõ
fessio fit nõ solũ ore ℔ etiã ipso facto. ad hoc. c. null⁹. j.
de ꝓscrip. ꝛ in. c. estimãt. xj. q. iij. ꝛ facit iste text. ꝑ dicto
Inn. in. c. cũ olim de cẽsi. ꝛ. c. cũ venerabilis de excep. q;
Pducẽs instrm videt' tacite cõfiteri oĩa ꝓtẽta in instro
¶ Itẽ no. q; habilis associãdo sibi inhabilẽ ad actũ ad
quẽ eũ habilitare nõ põt nihil agit ꝛ hoc saltẽ ꝓcedit ĩ
iudicialib⁹ vt hic. ¶ Itẽ no. q; ad validitatẽ actus vo
lũtas ꝛ ptãs debent sil' cõcurrere. vbi aũt sibi adũsant'
nihil põt validũ explicari. ꝛ ad hoc q̃tidie allegat' iste
ter. ¶ Itẽ no. q; in diuiduis inutile viciat vtile. ¶ Al
timo no. illã regulã q̃ q̃tidie allegat' q; si facio actũ quẽ
facere nõ possũ nõ valet etiã eo mõ q̃ possum qꝛ qđ vo
lui nõ potui ꝛ qđ potui nolui. ꝛ ẽ ista regl'a ꝓtra aliam
regulã q̃ bz si nõ valet qđ ago sic vt ago valeat vt valere
põt. vt in. c. vnico de despon. impu. li. vj. ꝛ in. l. si taz an
gustꝰ. ff. de seruit. ¶ In glo. ij. in fi. ꝛ ex ℔ intellectu gl.
no. q; si iudex ꝓposita exceptõe ꝓcedit ad vlteriora vñ
int'loqui ꝓtra exceptõem ꝓpositã ita q; ex ℔ solo põt q̃s
appellare qꝛ inde est ac si expresse iudex fuisset int'lo-
cutus ꝓtra exceptõez. ꝛ dicit ab. hic esse ℔ expressũ. idẽ
le. ꝛ no. in. c. ex pte. M. el. ij. de appel. seq̃tur Bal. in. l. a
ꝓcedẽte. C. de dila. Host. tñ dicit ℔ q; nõ ẽ curãdum
qꝛ in integra nõ reperiebat' q; isti fuerũt int'locuti. satz
eñ ẽ q; hic inueĩtur ℔ vtrũq; dictũ saluari põt. ¶ In
glo. fi. ꝑ declarãda materia huiꝰ gl. ꝛ totiꝰ ter. capio cõ
trariũ formatũ in fi. glo. tanq̃ magis vrgens ĩ materia
Et opponit' ꝓtra ter. ff. l. j. §. j. ff. qđ cũ fal. tu. vbi dicit'
q; si ver⁹ tutor pstitit auctem pupillo vnacũ falso tuto
re valet actus ex psona veri tutoris nec inficit' actꝰ p-
pter admixtionẽ inhabilis ꝛ falsi tutoris cuiꝰ cõtrariũ
dicit' in text. nã abbas ꝛ epus erãt deputati cum cl'a q; si
ambo ꝛc. ꝛ episcopo legitime recusato extitit cõditio
clausule ꝛ sic iurisditio in totũ fuit cõsolidata in psõ-
nã abbatis. g̃ ex psona sua debuit tenere snĩa nõ obstã
te q; ꝓcesserat cũ epo recusato. So. ex glo ista colligũ
tur due solutões q̃s declarãdo ꝛ ampliãdo subiciaz.
Prima sol'. q; in ꝓrario q̃libet tutor hz solidã ptãtez
ita q; q̃libet ꝑ se potuisset interponere auctez iõ verus
tutor ꝓcedẽdo cũ falso nõ ꝓcessit tanq̃ hñs ptãtez ꝑ
pte lz tanq̃ hñs solidã ptãtẽ merito ꝓcedit regl'a vti-
le ꝑ inutile nõ viciat'. vt in regl'a vtile li. vj. Sed in ca
su nostro de natura delegatõis ẽ vt delegati nõ habe-
ant ptãtẽ ĩsolidũ ℔ ꝑ pte vt plene fuit dcm̃. s. c. prudẽ
tiam. iõ abbas ꝓcedẽdo cũ epo tanq̃ cũ collega videt'
voluisse ꝓcedere tanq̃ hñs ptãtẽ ꝑ pte ꝛ nõ in totuz.
snĩa eñ cũ sit res indiuisibilis nõ põt valere ꝑ pte. ꝛ ℔
so. ita declarata est satis optia. Sz vt nõ desint dicta
scribẽtiũ transeo ad solutõez scdam glo. q̃ dicit q; ĩ cõ
trarijs verus tutor sciebat se solũ esse tutorẽ. ꝛ sic habu
it volũtatẽ int'ponẽdi auctẽ in totũ. Abbas ꝓpo ℔ cre-
debat epm ptãtẽ hre ℔ so. lz vera sit in se diuinat tamẽ
ad illã. l. j. Sed ex hac solutõe põt singul'r limitari iste
ter. q; si verus iudex delegatus scit se hre in totũ ptãtẽ
℔ ad maiorẽ cautelã vult ꝓcedere cũ alio q; tũc tz sen-
tentia ex psona ipsi⁹ lz postea reperiat' aliũ fuisse incõ
petẽtem. Et no. ℔ dictũ qꝛ nemo aperit. Ex q̃ põt su-
mi no. ꝛ singularis theorica cũ dubitat' an alter ex de-
legatis hẽat ptãtẽ vt indubitatus delegat⁹ ptestet' q;
intẽdit ꝓcedẽ sol⁹ in q̃ptũ hẽat sol⁹ ptãtẽ al's aũt cũ col-
lega. nã ex ℔ cessat rõ cõtrarietatis int' volũtatẽ ꝛ ptã-
tẽ de q̃ in lra. ꝛ cessante rõne cessat dispositio. l. cũ pater
§. dulcissimis de lega. ij. ꝛ. c. cũ cessante de appel. l. adigẽ
§. q̃uis. ff. de iure pa. Itẽ ex ꝓcedẽti solu. glo. infero ad
aliã nõbilẽ limitatõez ad istũ ter. vt nõ ꝓcedat ĩ pl'ib⁹
ordinarijs si ver⁹ ordinarius ꝓcedit cũ falso qꝛ ordina
rij bñt ptãtẽ insolidũ. vt. l. vnica. ff. de offi. cõsu. ꝛ dixi
s. c. prudẽtiã. ꝛ sic q̃libet videt' ꝓcedere tãq̃ hñs soli-
dã ptãtẽ. Tercia solutio ex gl. ponit' ꝑ Host. dicẽs q;
℔ fuit error iuris. ℔ in. l. j. fuit error facti iõ ig̃rãtia excu
sat ibi ℔ nõ ℔. vt in regl'a ignorãtia facti de re. iur. ĩ. vj.
ꝛ in. l. regula. ff. de iur. ꝛ facti ignor. q̃q̃ ℔ so. nõ impu
gnet' ꝑ doc. mihi tñ nõ placet. qꝛ apte iste text. ex rõne
sui innuit ꝓtrariũ. nõ eñ ℔ ponderat' ignorãtia ꝓba-
bilis ℔ volũtas abbatis q̃ ꝓtradicebat ptãti ipi⁹. det' g̃
q̃liscũq; ig̃rãtia exq̃ iste nõ hẽbat volũtatẽ nisi ꝓcedẽ
di ꝑ pte sp̃ habet locũ rõ lre. ꝛ ꝑ ℔ allego. l. q̃ in aliẽa.
ꝛ. l. si is ad quẽ. ff. de acq̃. here. vbi error in facto ꝓtradi
cens volũtati inficit actum q̃ gerit' ita vt nõ valeat eo
mõ q̃ valere põt. vñ siqs putat se filiũfamilias cum sit
sui iuris ꝛ adijt hereditatẽ iussu pris nõ acq̃rit' pri cuz
nõ sit in sui ptãte nec sibi qꝛ noluit. ꝛ pleni⁹ de ℔ ĩ docis.
II. Quartã so. posuerũt q̃dã vt ℔ refert Jo. an. sup ter.
dicẽtes q; ordinari⁹ bñ ꝑt sibi associare ñ iudicẽ ℔ de-
legatus nõ vt ℔. Quintã solutõem ponit Ja. doc. anti-
quus dicens q; snĩa abbatis ℔ corruit nõ qꝛ sociauit si
bi inhabilẽ ℔ qꝛ nõ detulit appellatõni legitime int'po-
site a suo collega. Et põderat tex. ibi antecz appellare-
tur ab eoz̃c. ℔ so. lz sit vera in se nõ tñ cõgruit rõni que
subiicit' in ter. q̃ fundat' sup cõtrarietate volũtatis et
ptãtis. nec placz hosti. q; ordinari⁹ vl' delegat⁹ possit si
bi associare incõpetẽtẽ ℔ assessorẽ seu cõsultorẽ sic vt ĩ
c. statutũ. §. assessorẽ de resc̃p. li. vj. dicit tñ q; si associat
sibi iudicẽ incõpetẽtẽ ex ignorãtia facti tenet qđ agit'.
ar. in. c. ad ꝓbandũ de re iudi. ꝛ in. l. barbarius. ff. de of-
fi. pre. ꝛ in. d. l. j. secus si iuris ignorãtia vt ℔. ꝛ no. ℔ di
cta. sunt eñ multũ notãda in practica ꝑpter auctẽ ho-
sti. ℔ ego tenerẽ id qđ. s. dixi p⁹ glo. vt nõ sit dzia inter
ignorãtiã facti ꝛ iuris. Jn ℔ tñ põt sic distingui q; aut
loquim̃ in factis vniuersitatis. ꝛ tũc tenet act⁹ rõne ba
biliũ lz inhabiles fuerĩt admissi ig̃rãter vl' sciẽter. ꝛ iõ
si canonici ñ cõstituti in sacrz admittũt' ad capl'm ꝓtra

cle. vt hi q̄ de eta. 7 q̄li. valebit tñ act⁹ rōne habiliū. qđ ꝛ Jo. an. in regl'a qđ alicui i mercu. 7 videt pbari i. c. fi. j. đ ꝓcu. nā ibi in odiū admittētiū sciēter excōicatos inualidat' act⁹ certo casu đ q̄ dic vt ibi vñ si ignorant' admittit' canoīc⁹ excōicat⁹ in capl'o valet act⁹ rōne habiliū. vt no. i. c. illa đ elec. 7 ß iō q̄ act⁹ ñ capit vim a singul' ß a collegio. collegiū ꝟo ꝓsistit penes habiles dūtaxat. ß si aliq̄s act⁹ expedit' p singl'os vt p iudices arbitros tutores 7 sil'es tūc distingue vt. s. q̄ si ptās cōpetit insolidū ñ viciat' act⁹ p admissionē inhabil'. vt. d. l. j. ß si nō cōpetit insolidū tūc ꝓpt' ꝓtradictōez volūtatis 7 ptāt̄ hz locū qđ ħ dī 7. s. declarat. 7 hēs vl'ē alios clarissime declaratū intellectū h⁹. c. ¶ Opp. scđo capiēdo pricipiū h⁹ gl. fi. iste tex poīt p regl'a i rōne suiq̄ vbi volūtas nō ꝓcurit pcise cū ptāte act⁹ ñ valet lz posse valere alio mō q̄z faerit explicat⁹ 7 rīddit rōnē. q̄ qđ noluit potuit 7 qđ voluit adiplere nequit. i. ꝓpt' ꝓrietatē int' volūtatē 7 ptātē. vñ nō đz act⁹ valere vt pt q̄ deficit volūtas. ibi ꝟo nō valuit q̄ ibi deficiebat ptās 7 idē pbat' in. l. mlt̄ū. C. siq̄s alteri vl' sibi. ¶ Sz ꝑ hoc op. de alia regl'a iuris. isti pcise ꝓtraria. nam si nō valz qđ ago vt ago đz valere vt pt tex. ē no. in. c. vnico. de despō. impu. li. vj. vbi dī q̄ si duo inhabiles ad ꝑhēdū mrimoniū ex defectu etat̄ habiles tñ ad ꝓtrahēdū spōsalia de futuro intēdētes ꝑhē mrimoniū p ꝟba de pñti pferūt ꝟba apta ad ꝓtrahēdū mrimoniū non valet mrimoniū ex đfectu etat̄ ß valz vt spōsalia đ fut'o. vt sic illa ꝟba oper' iđ qđ pñt lz nō ꝓm intētōez ꝓtrahētiū. ad idē bo. tex. in. l. si tā angusti. ff. de serui. vbi dī q̄ si oñso loco angusto cōstituo tibi seruitutē vie 7 loc⁹ ñ sufficit vt sit via ß poti⁹ vt fit iter' valet cōstitutio eo mō q̄ valere pt. s. vt sit seruit⁹ itineris 7 nō vie. nā đcia ē stricte sumēda int' viā 7 it' vt in. l. j. ff. de serui. ru. pdi. So. p ꝓcrdia istaꝝ regl'aꝝ. đ. an. ħ simpl'r distinxit q̄ aut peccat' in mā 7 hz locū ħ vltīa regl'a si nō valet qđ ago vt ago ꝛc. Aut ē peccatū in forma 7 act⁹ corruit in totū q̄ forma dat eē rei vt in. l. an inutilis. ff. de accep. 7. c. q̄ ꝓpt' de elec. 7. c. cū dilecta de rescp. Aut peccat' in cā efficienti. i. in psona facientis. 7 tunc valet eo mō q̄ valere pōt. vt no. in. l. q̄cūq̄ rōne. ff. de ꝓcurat. Aut peccat' in cā efficiēti et materia sil' 7 hz locū qđ ħ dī nec al'r declarat. Sz adūte tu q̄ lz ipē nō alleget ħ ꝟba sūt bar. in. l. j. ff. de ꝟbo. ob. vbi ħ ꝟba posuit sħ vno mēbro tm. s. q̄ñ agit' de obligatiōe dissoluēda. vñ bar. lati⁹ ibi examinādo hūc articulū sic distinguit cuz q̄rit' an si nō valet qđ ago ꝛc. q̄ aut ꝓstat de aio exercētis actū q̄ velit actū valere oī mō q̄ valere pt 7 tunc hz locū illa regl'a. vñ testatores solent freq̄ntare istam cl'az si ñ valet iure testi valeat iure cuiusl'ibz vltīe volūtat̄. vt. l. fi. C. de codicill'. Aut ñ ꝓstat đ aio 7 tūc si int' illđ qđ agit' 7 agi pōt solū ē đcia in cōmodo seu vtilitate tūc etiā hz locū illa regl'a. vt in. d. l. si tā āgusti. Aut ē đcia in mō ꝓstituēdi 7 tūc aut act⁹ dependet a vlūtate vni⁹ aut a volūtate pluriū. ¶ Prio casu q̄ ad dispositōz totalē nō valet act⁹ alle. l. nō codicillū. C. de testa. sed q̄ ad dispositōz ptis valet act⁹ eo mō q̄ valere pōt. vt. l. ꝟbis ciuilib⁹. 7 qđ ibi no. ff. de vul. 7 pupil. facē qđ dixi in. c. raynaldus. 7 in. c. raynuti⁹ de testa. Scđo casu cū dependet a volūtate pluriū aut agit' đ obligatōe cōtrahenda 7 nō hz locū illa regula ß act⁹ irritat' in totū all'. l. j. ff. de ꝟ. ob. ¶ Sz ꝓtra ħ mēbr iudicio meo tex. est aptus in ꝓtrariū in. d. c. vnico. de despō. impub. nā vbi agit' de obligatōe ꝓtrahēda 7 actus dependet a ptāte pluriū sil' ꝓtrahētiū 7 tñ valet act⁹ eo mō q̄ valere pōt vt. s. dixi. aut agit' de obligatōe dissoluēda 7 tūc distinguit vt. s. qđ aut ē pctm̄ in materia seu in cā efficienti 7 hz locū illa regl'a. sec⁹ si in forma. vt. d. l. an inutilis. 7 d. l. q̄cūq̄. Jo. cal. poīt ħ breuia ꝟba dicēs q̄ si p coniectura s pt apparere q̄ qs voluit actū valere oī mō q̄ pōt pcedit tūc illa regl'a si nō valet qđ ago vt ago ꝛc.

Aut p cōiecturas cōstat' q̄ solū volebat actū valere vt gerebat. 7 si nō pt valere illo mō in totū corruit. vt in iuribꝫ alle. in ꝓtrariū. Si sumus in dubio' psumēdū est q̄ voluit actū valere omni mō q̄ pōt. q. fīēda est interpretatio vt res potiꝰ valeat. vt in. c. abbate de ver. sig. et in. l. quotiēs. ff. de ꝟb. ob. hoc verū nisi inconuenerit defectus p quē viciat' actus. vt hic. Hoc vltimū est nimis generale 7 quasi sine rōne q. saltem deberet valere eo modo quo pt p pdictā regl'am. Et iō dic ad istū tex. q̄ hic excōiecturans apparebat q̄ abbas nō intēdebat pcedere nisi p pte sua. 7 sic oīno volūtas erat ꝓtraria protestati. vt in tex. vt. s. dixi. 7 iūge sil' dicta Bar. 7 dicta Cal. 7 videt q̄ vbicūq̄ peccaret' sive in forma sive in materia q̄ erq̄ pōt actus valere aliq̄ mō. nec cōstat de cōtraria intētione sp̄ habet locū illa regl'a si non valet qđ ago vt ago ꝛc. 7 ħ bñ no. ¶ Vltīo restat respōdere ad quedā cōtraria alle. in medio gl. in q̄b⁹ vtile p inutile viciat'. Sz dic breuit' q̄ pcedūt in actib⁹ sepabilibus. secus vbi vtile nō potest separari ab inutili de q̄ vide glo. in regula vtile li. vj. cetera vide hic p Jnno. s. quis possit cognoscere de exceptōne opposita contra iudicē. 7 que exceptio possit opponi tetigi plene in. c. sit per literis. 7 in. c. scisscitatus de ꝛptis. vide tex. cū glo. in c. si contra vnum. j. eo. li. vj. vbi tangit' coraz quo sit ponēda 7 probanda exceptio recusatōnis propositā ꝓtra delegatum.

Consuluit. Si iurisditio delegati expirat in termino pemptorio ptib⁹ assignato p⁹ ꝓgruā horaz termini iudex nō expectabit cōtumacē. si ꝟo nō expirat poterit expectare si vult in diē alterā 7 itez citare si vult. cōis diuisio. scđa ibi nos añt. q̄ subdiuidit' nā pīo distinguit 7 distinctōem ꝓsequit'. scđa ibi ne ꝟo. determiat cōgruā horā iudicij. tercia ibi porro. instruit iudicem. ¶ No. pīo ar. q̄ ad sniam pferēdā 7 ad testes recipiendos 7 ad depositōnes publicādas đz pcedere trina citatio vl' vnica pemptoria. respectu snie ħ pcedit sed nō respectu alioꝝ actū vt. j. dicā lati⁹. vñ tex. ħ inter bo pemptorie. nō ponit iuris ministeriū ß nariat fcm̄ nisi saltē quo ad sniam p. j. dicēda. ¶ No. scđo tex. nō bile 7 singularē. q̄ iudici dat' ptās parcēdi cōtumaci 7 expectandi eū in diē sequētē. nec pars aduersa pōt iudici ꝓtradicere q̄ vtit' ptāte sibi a lege tradita. Et no. ex ħ 7 ex tex. q̄ multū ꝓdest habere iudicē fauorabilez saltē in istis arbitrarijs. 7 ideo male faciūt ꝓcuratores aduocati 7 ptes q̄ de facili erasperāt iudicē ꝓtra se. nā vt ait Quintilianus. Naturale ē vt iudices his q̄s libenter' audiūt facili⁹ credant. qđ no. 7 iō in principio vidēdi đz q̄s niti cōsiliari sibi 7 reddere beniuolū animuz iudicis audiētis vt libētius eū audiat 7 facili⁹ credat vt hī in rhetorica ciceronis ꝛc. ¶ No. tercio q̄ iudex delegatus pōt sniaz ferre vltima die termini sibi pfixi. qđ alibi ita bene ñ pbat'. q̄ đ in ordinario. j. dicam cū glo. ¶ Jtē no casū singularē in q̄ iudex pt pcedere alia hora seu die q̄z sit pfixū in citatōne. nā si expectat ꝓtumacē in diē sequētem nō tenet' eū ampli⁹ citare lz Barto. simpl'r voluerit ꝓtrariū in. l. fi. ff. qđ vi aut clam. 7 si vis illud dictū saluare qđ est notabile dic q̄ pcedit q̄ñ iudex ꝑuenit horā seu diē statutū in citatōne vel pcessit alia die absq̄ eo q̄ faceret gtiā in ꝓrogatōne termini vt ħ dicit'. Pone exemplū die statuta iudex non sedit ꝓpter aliq̄d impedimētū nō đz alia die pcedē sine nouna citatōe q̄ ptes nō pñt diuinare. 7 de ħ aliquid. j. ¶ Jtē no. 7 tene mēti q̄ vbi q̄s citat' vt cōpareat certa die nec hora determinat' debet citatus cōparere tali hora qua congrue possit iudex incipere 7 finire actū incūbētē. 7 nescio alibi ita bo. tex. vt sic ꝑm qualitatem actus videat' tacite hora diei prefixa. 7 ideo alibi dixit Jnnocen. q̄ si canonicus citatur ad electionem faciendā certo die debet comparere de mane. quia electio so-

let fieri illa hora ꝓpter missā sancti spūs q̄ de ꝯsuetudine solet ꝓcedē. vt no. in. c. cū nobis. de elec. Citat⁹ ḡ ad actū iudicialē dz cōparere qñcūqz vult in die statuto dūmodo cōpareat ante noctē tenebras vt iudex possit ꝓficē actū in luce. Et ex illo dicto Inn. credo posse dici q̄ si iudex ē solit⁹ iudicare certa hora diei citat⁹ simpliciť ad diē dz cōperere hora q̄ iudex solet iudicare. dz eā in iudicio attēdi. cōsuetudo loquentis. vt. l. q̄ si nolit. §. q̄ assidua. ff. de edic. edi. facit. l. q̄ semissē. ff. de vsu. z. c. ex lris de ꝯsti. z. l. pe. ff. de iusti. z iu. ¶ Itez no. q̄ iudiciū eccl̄iasticū nō dz exerceri in nocte ꝑ inchoari z finiri añ noctis tenebras. Quid āt si ꝓtrahat. dicā cū gl. in ℞bo tenebras. ¶ No. ibi in q̄libet ꝑte luc. ⁊c. q̄ vbi dies artificialis nō ē de ſba act⁹ id qđ agiť in nocte ꝑt dici actū in die. q̄ dies nālis cōsistit ex. xxiiij. horis. vñ etiā in nocte dī dies. z sic capiť in genesi vbi pl̄i es dī. Et factū ē vespe z mane dies p̄im⁹ vel scđus ⁊c. nā dies naturalis more romano incipit a media nocte z dēsinit in media nocte diei sequētis vt ꝑ z in. l. more romano. ff. de ferijs. Et p ꝑ dicit ꝑ Jo. an. q̄ si ꝓtract⁹ fit citra dimidiā noctē dz attribuere notari⁹ ꝓtractuz diei p̄cedēti. Si ℞o expleť vltra dimidiā noctē tūc attribuiť diei sequēti. vñ si ꝑ sero in scđa hora noctē fieret ꝓtractus ꝑt notari⁹ dicē actū in tali loco de cia die marcij. si ℞o p⁹ dimidiā noctis dz dicere. xj. die marcij z ita in sibi qđ no. ¶ Itē no. ibi in duab⁹ dimidiatis noctib⁹ ⁊c. q̄ mediū dē totū id qđ cōsistit inť duo extrema. ¶ Ultimo no. instructōes papę vt iudex nō aret se ad ꝓcedēdū in vltima die sue iurisditōnis ne ꝓpter impedimētū forte supueniēs euanescat sua iurisditio sine effectu. ¶ In glo. ij. ibi circūductū. expone. i. sublatū. tex. tñ allegatus in glo. loquiť q̄ñ is ad cui⁹ instātiā emanauerat citatio nō cōparuit. nā tūc circūducit. i. tolliť edictū citatōis. ꝑ iste tex. ꝑt intelligi ꝑm Jn no. q̄ñ citat⁹ erat abnṡ. ꝑ in ꝑ Jnno. nō psistit z bñ ꝗa tex. loquiť indistincte sit re⁹ vl̄ actor abnṡ. vt patz ibi et eoꝝ altera ⁊c. Nunqđ aūt ꝑte cōparēte circūducatur edictū ipso inre? dic q̄ nō. ꝑ pñs ꝓs hz duplex remedium ꝓtra abnīt em cōtumaciť. ꝑ vt faciat circūduci ť mi nū z se absolui ab illa citatōe. nō em̄ dz ꝓpria auctoritate recedere. nā cū iudex possit expectare ꝓtumaceꝫ in sequētē diē de lnsoria videret ista ptās si ꝑs posset recedere ꝓpria auctē cū iudex nō posset ꝓcedere ꝓtra abnm tem nō cōtumaciť. vt in. c. querelam de ꝓcur. sentit tñ Jnn. q̄ si eps ꝓcedit nō incurrit penā ꝑ nō recup̄abit expensas aduersus abnm tem cōtumacē. q̄nimo ꝑm eaz si abns postea veniret z doceret de legitimo impedimento posset petere expensas ab eo q̄ ꝓpria auctē recessit. q̄nimo puto etiā q̄ si iudex dicat se velle expectare absentē in alterā diē q̄ pñs nō pōt recedere. q? exq̄ a iure cōcediť iudici vt possit illū terminū ꝓrogare videtur terminus durare vsqz ad tps ꝓrogatōnis fiende. ar. ī l. ꝑ si manēte. ff. de p̄ca. z iō si ps recessit pōt tanq̄ ꝓtumax puniri. q? paria sunt nō venire z venire z ante tē pus recedere. vt in. c. certū. xj. q. iij. ¶ Itē de vento seruiret iste tex. si ps pñs posset recedere. Et ꝓ hoc adū tēdū q? iudex nō teneť itez citare. exq̄ inferť q̄ ꝓpria citatio durat ad diē ꝓrogatā. ꝑ vbi iudex nō ꝓrosanit terminū satis pōt ꝓcedere qđ. §. dixi. scđm remedium pñtis ē vt faciat se absolui ab instātia iudicij. ad ꝑ. l. ꝑerādū. C. de iudi. z. iij. q. iij. qđ fieri. z dūa ē non modica inť scđm z ꝑmū remediū. nā vt absoluaťa termino nō req̄riť alia citatio nec pereūt alia acta litis ꝑ solum tolliť ille termin⁹ ꝑfix⁹ ꝑ vbi absolviť ab instātia req̄ritur citatio. dz eī abnṡ itez citari. z dicit Jnn. no. in. c. ad petitōez d accu. q̄ ī ꝑ req̄riť trina citatio q? agiť d notorio z magno iudicio ptis abnṫis cum p⁹ ꝑ peant oīa acta litis. vt. d. l. ꝓperandū. vñ oportebit de nouo incipere cām non tamē pereūt alia acta cause. vt sunt attestatōnes ꝓfessiones z sillia. vt no. Jnn. in. c. causaz. de testi. z bar. in. l. cū lite mortua. ff. iud. so. no. gl. ī cle. sepe de ℞bo. sig. z ꝑt peti ꝑ absolutio ab instātia ñ solū p⁹lit. cōte. vt. d. l. ꝓperādū. ꝑ etiā añ. vt in auc. q̄ semel C. quō z q̄ñ iudex. z tz ꝑ Jnn. nūq̄d aūt pereat iurisditio delegati? dicūt doc. q̄ nō. q? illa nō ē de ꝓcessu nec iudex ē fūct⁹ offō suo. vt in. c. in lris. §. e. Et dicit ꝑ Jn no. q̄ etiā in ꝓpria abnṫia pōt ꝗs petē absolui se ab īstātia iudicij qđ no. ¶ In glo. in ℞bo nisi gram ibi. c. vlti mo. vbi? dī q̄ vna ps quātūcūqz z q̄litercūqz p̄dicta sit aucte sic dz audiri vl̄ alteri p̄iudiciū non inferať. z sic videť q̄ nō dz iudex parcere cōtumaci in p̄iudiciū alteri⁹ ptis. Sz rnde q̄ ꝑ nō agiť de mag̃ p̄iudicio. q? in mora modici tpis nō ē piculuz. l. si debitori. ff. de iudi. Itē satis seruaťeq̄litas cū postea poterit alteri ꝓsilez gr̃az facere. z facit illd. c. vltimū ꝓ opi. q̄ seq̄ť in gl. vt lz iudex possit ꝓcere ꝓtumaci q̄ ad hoc vt nō expleat actū in abnṫia sua nō tñ pōt parcere q̄ min⁹ cōdēnet eū in expēsis pti pñti qđ ē bñ nōndū. Hosti. tñ z Jo. an. apte nō apiunt in ꝑ iudiciū eoz ꝑ solū dicūt hosti. q̄ iudex pōt ꝓcē ꝓtūaci eť rīspectu mťcte. l. vnica. ff. siqs iud. ñ obtē. Itē q? lz iudici differre ius ptī ñ tñ auferre. vt l. q̄tiens. C. de p̄ci. impe. offe. videť tñ ꝓ hoc ℞bū sentire q̄ nō possit ꝓcere cū p̄iudicio ptis q? eēt auferri pti ius recup̄andi expensas. Jo. an. tenet vt possit ꝓcere etiā quo ad expēsas. sicut em̄ pōt ex eq̄tate in alterꝫ diē terminū ꝓrogare ita z in sūptib⁹ ꝓcere. p̄terea in iudicis admittiť q̄ñqz more purgatio. vt in. l. z si p⁹tres. ff. siqs cau. mihi placet dcm̄ gl. qđ sequiť Jnn. lz Jo. an. z Jo. an. nō faciāt mētōez de dcō Jnno. Moueor q? indulgētia ꝓcessa dz stricte intelligi q̄ten⁹ tāgit inť esse alteri⁹. vñ satťē q̄ aliq̄d operť. vt i. l. ij. §. siqs a ꝓncipe ff. ne qđ in loco publico. z. c. sup eo. §. e. facē qđ no. Jn. in. c. cū dilecti de dona. z bar. in. l. fi. ff. de ꝯst. prin. Et ꝑ dictū credo q̄ seruareť in practica. ¶ In ea. glo. ibi ꝑ āno ⁊c. vbi dz qđ siqs ꝓmisit solue hoc āno nō ē ī mora añ lapsū toti⁹ āni. ḡ citat⁹ ad totū diē nō ē ī mora ante lapsū toti⁹ diei. Glo. nō soluit imo inepte se cōtinuat. Hosti. dicit q̄ illud in absolutōe exindiciali istud ī iudiciali ꝓpter iudicū cōtēptū ꝑ hoc nō ē soluere formaliter ꝓtrariū. vñ do. an. soluit z melⁱ⁹ q̄ in ꝯrio fuit statut⁹ ť min⁹ ad solutōz faciēdā ī fauorē debitoꝝ. iō totus termin⁹ sibi cedit. ꝑ ꝑ fuit ꝑfixa dies ad diē exercitij declarandā. Vel dic clarius q̄ citat⁹ vt compareat hora cōgrua certa die intelligiť vt cōpareat hora congrua q̄ possit ille actus expediri. vñ tacite ineſt hora in assignatōe diei vñ si nō cōparet in illa hora ē in cōtūacia. In gl. in ℞bo terminū pemptoriū. no. duo ex ista glo. Prio q̄ nō valet sn̄ia lata in abnṫia ptis nisi p̄cesserit trina citatio aut vna pemptoria. simplex ḡ. citatō nō sufficit. z vide bo. gl. iūcto tex. in cle. sepe vo ℞bo sig. in ℞bo pēptorio. vbi glo. ꝑ tz z ꝓbat ibi tex. p locaz a spāli. nā si spāle ē vt nō requiraťpēptoria in causis sūmarijs. vt ē ibi no. tex. regl̄ariť ḡ in causis plenarijs citatio dz eē pemptoria. Et adūte q? tex. in prin. facē mētionē de trib⁹ actib⁹ iudicialib⁹. z gl. ꝑ solū respectu sētētie dixit q̄ req̄raťpēptoria. q̄ tacite sētiat q̄ in alijs sufficiat simplex citatio. qđ clari⁹ ꝑ tz ex eg. i. z p⁹ eū Jo. an. dicēs q̄ pēptoriū nō req̄riť nisi in ꝓpria citatōe q̄ fit ī ingressu litī. vt in. l. cōtumacia. ff. de re iudi. z. xxiij. q. iij. de illicita. Itē ad sn̄iaz audiēdā. vt in. c. cū oliz. de testi. z in. §. cū ex edicto alle. in gl. ī alijs sufficiť simplex z vna citatio. ꝓ ꝑ bo. tex. in. c. ij. de testi. vbi ad testes recipiēdos sufficit vna citatio. ad idē. l. fi. ff. de feriis vbi pz q̄ oīs dilatō ꝓbatoria itelligiť pemptoria. quia non daťscđa nisi ex cā. Idē nōuit bar. in. l. si finita. §. iulian⁹. ff. de dā. infec. vbi dicť q̄ oīs dilatio sine sit ꝓbatoria sive pēptoria intelligiť pēptoria nisi ī sn̄ia vel ingressu litī. Idez sentit. Spe. in ti. de dila. §. videndū in prin. Sed vide dictū Jnno. in. c. ad petitōez de accu. vbi notabiliter attingit būc articulū dicēs q̄ ista solēnitas citatō

nis requirit ad sniam pferēdā. Itē cū iudex vult dare vrā possessionē. z no. ß dcm qđ nō ē alibi. sentit em̄ q si iudex int̄ponit scđm decretū. vel a principio post lit. cōtest. vult dare vrā possessionē. vt in. c. put. d. do. z cōtu. z. l. cōsentaneū. C. quō z qñ iudex. pz citare p tem trina vice vl̄ pemptorie. Glo. tñ z bar. in. d. §. iulianus. ß exp̄sse nō dicūt in scđo decreto. ß ad interpositōem p̄misit. Et videt velle Inno. q vbicūq; iudex ē pcessurus ad ea que sunt magni pondicij debet sp̄ premittere trinā citatōez vel vnā pemptoriā qđ bene notabis dicit etiā q in ingressu litis nō requirit ista solēnitas citationū ß intellige qñ iudex nō intēdit pcedere ad ea que sunt grauis pondicij alꝫ secus. vñ nō pōt int̄ponere primū decretū nec excōicare cōtumacez nisi pcedat trina citatio. vt. c. sacro. delsen. ex. no. in. d. §. iulianus. dixi plene in. c. qm̄. §. in aljs vt lit. nō cōtest. dicit etiā q si pars citata pria vice respondet se nolle venire q nō tenet eū ampliꝰ citare iudex licz actus de sui natura requirat trinā citatōem. Et idē do. de ro. decis. ccxxrix. vide qđ dico in. c. cū parati de appel. vbi hoc limito p tex. iuncta gl. in. c. venerabilibꝫ. i. §. secus d sen. ex. li. vj. ¶ Scđo no. principaliť ex glo. q requisitio indicis facta in p̄tia ptis hz vim trine citatōnis. z idem no. gl. in. l. ij. ß alle. z pbat ibi fm vnū intellectū. ¶ In glo. in verbo. extūc in fi. glo. apte nō soluit cōtrariū. dic Jo. an. q pcedūt illa iura in ordinario cuius successor iam venit z tunc nō iudicet vltima die sue iurisditōnis erubescit em̄ in abdicatōne dignitatis. ar. ff. de cōdi. et demō. l. publice. dic tñ q si ferat sniaz vel aliū actū exerceat tz actus qz nō deficit sibi ptās exq̄ durat tp̄s suus vñ est honestū ß nō necessariū. ita nōnter dicit glo. ī. c. z si xp̄s de iureiuran. in v. seruādū. Et vide qđ no. ī. l. meminisse. ff. de offi. pcon. si aūt nōduz venit successor possit iudicare ex honestate. vt. d. l. meminisse. Ad istū tex. dic q loq̄t in delegato in cuiꝰ p̄sona cessat rō p̄dicta qz nō hz successorem z tene menti illas duas glo. ¶ In glo. in verbo tenebras. ibi credo q valet pcessus Inno tz cōtrariū. ß hosti. z Jo. an sequūtur gl. dicit tñ hosti. q ps citata poterit dicere q ē tp̄s quiescēdi z petere licētiā z si nō audit poterit appellare. z latiꝰ ß p̄sequit Jo. an. ī addi. spe. in ti. de pla. sen. §. iusta. vsi. itē ē nulla rōne tp̄is. vbi distinguit q aut ps comparuit z appellauit z nō tz sniā qz habuit iustā causaz appellandi vt ß. Aut excepit z nō appellauit nec recessit z tenet sniā lz iudex malefecerit. aut ps excepit z recessit z etiam nō tz sniā qz ē lata ꝓtra absentē non cōtumaciter z optīe loq̄tur. nā qñ ps est p̄ns videt renunciare iuri suo. ar. in. l. j. ff. de feriis. puto etiā q ps citata vt cōpareat de nocte nō teneat venire ad se excusandū qz citatio notorie ē iniusta z temeraria ideo nō artat citatuz Ad ß vide tex. cū gl. in cle. pastoralis. §. pisana de re iudi. z. c. bone. el. ij. de elec. p Inno. in. c. ij. de dila. fac̄ tex. in. l. nō videt latitare. ff. de iudi. z ß no. ¶ Ultimo extra glo. queritur nūqd iudex possit expectare cōtumacē vltra vnū diē. Bal. dicit q sic nec fm eū tenet citare ꝓtumacez. qz quāto magis pseuerat in ꝓtumacia tāto magis crescit ipsa cōtumacia. nec purgat nisi cōpareat. facit. c. cozā. de resti. in inte. z. c. cū dilecti. de do. z cōtu. Et istū tex. dū dicit in diē alterꝫ ꝛc. exponit. i. in diē aliā. ß in cōtrariū ē tex. in p̄in. ibi in diē subsequētem Itē exq̄ distulit vltra vnā diē videt sublatus timp. z ß opi. plꝰ mihi placet. p hoc facit. l. fi. z qđ ibi no. ff. qđ vi aut clā. z hūc articulū plenissime expediui ī. d. c. cū dilecti. z dic vt ibi. Nicolaus abb.

Insinuante. Ex noua cā remouet delegatꝰ ex pl̄it. ꝓtes. z aliꝰ surrogat. In p̄ia potit actoris gz̄osa petitio. In scđa ß duplici ꝓditōne ipiꝰ exauditio. scđa ibi q̄ circa. ¶ No. p̄ q eadē causa p̄t sil cōmitti epo z vicario suo. z sic p̄t vicarius ee collega ipius epi in cā ei specialiter delegata. ¶ Scđo no. z tene mēti q ex persona episcopi pōt recusari ipsiꝰ vicarius. vñ si epus est certa rōne suspectus possuz recusare vicariuz suū. Et ß puto pcedere nedū qñ cā vtriq; delegat vt ß. sed etiam qñ vicariꝰ pcedit vt vicariꝰ. z mltoforti puto hoc casu recusatōez pcedere qz vicariꝰ p̄sumit magis affectus z magis obediēs ipi epo in iurisditone epali sibi p ipm̄ delata q̄z in iurisditōne delegata vtriq; eoz p superiorē. qđ vltimū ē bene notandū lz nemo tangat. z iste tex. posset aliquatenꝰ cauillari in eo q dicit iste. R. eat familiaris eoz tñ vt ptz in p̄ncipio. c. iste erat p̄cipaliter familiaris epi ß ex p̄sona epi erat p q̄ñs familiaris vicarij. Et p hoc dicto bñ facit tex. in gl. in. c. accedēs el. ij. vt lit. nō ꝓtest. ¶ No. ibi poterat suspectꝰ haberi q ex p̄sona rectoris seu p̄lati pōt recusari iudex dat ī cā ecclie qđ alibi nō ita bñ pbat. ß em̄ erat cōtētio super iure parochiali z sic cā erat ecclesie z tñ recusat iudex qz erat dñs rectoris ecclie. z facit ß ad. q. nūqđ cō sanguineus p̄lati possit recusari vt suspectus in causa ecclie. certū em̄ est q in cā p̄pria ipiꝰ p̄lati pōt cōsanguineus vt suspectus recusari. vt in. c. postremo. j. de appel. Sed dubiū ē q̄d si p̄sanguineꝰ ē datus iudex in causa eccie. Spe. z egi. vt no. in. c. postremo. dixerūt q non poterat recusari qz ē cā ecclie z nō p̄lati. z p ß fac naz p̄lat ipe pōt ee iudex in cā ecclie sue vt. ij. q. vij. si qs erga. vide tex. cū glo. in. c. j. de pe. li. vj. z in. c. cū veniſſet. j. de iudi. ¶ forti cōsanguineus p̄lati pōt ee iudex cum maiorē affectionē p̄sumat habere ipe p̄latus ad causā ecclie sue ¶ ipse cōsanguineus ipiꝰ p̄lati. vt ī. c. ij. de pe. His nō obstātibꝫ Jo. an. dicit ß ee casū ꝓtra illā opi. egi. z spe. lz cauillādo liam posset sustētari illa opi. dicendo q ß nō fuerūt isti iudices recusati ß papa surrogauit alios. z qđ dicit de suspitōe ē allegatio ptis. Sz ß nō placet Jo. an. z bñ qz vt ptz in fine lre papa voluit istā surrogatōez valere eo casu q̄ nō esset locus recusatōni. vñ mandat q si adūsariꝰ cōsensit in istos iudices ces postq̄ ille. R. fuit receptus in familiarē q tūc debeat cā remitti ad priores iudices. z ß dcm mihi placz z satis bñ facit dictū. c. accedēs. z p hūc tex. sic intellectū dico q lz p̄latus possit ee iudex in cā eccie. ß verū nisi recuset vt suspectus. qz si cōsanguineꝰ p̄lati. pōt recusari fortiꝰ ipse. qđ tenet Cy. in. l. vnica. C. ne quis in sua cau. dixi plene in. d. c. cuz venissent. Posset tñ iste tex. cauillari dicēdo q iste. R. p̄sequebat cām ecclesie iō ex ß reputat suspectus iudex ex p̄sona sua. secꝰ vbi ipe nō p̄sequeret p se ß tota eccia dedisset vnū procuratorē. ar. bo. in. c. insup de testi. ß primū dcm plus placet qz ex modica affectōe pōt iudex recusari. nā verisimile videt q magis sit affectus p̄latus ad eccl̄iam suā q̄z ad cōsanguineū forte in quarto gradu sibi attinētē. ar. in d. c. ij. de pe. z hec no. Facit etiā iste ter. q eps possit recusari in sua iurisditōne ordinaria in cā suoꝝ familiarium. vt sic familiaris epi nō possit cōuenire extraneuz coram epo etiā cessante recusatōne qđ puto verissimum ar. ß z in. l. qui iurisditōni p̄est. ff. de iudi. om. iu. vbi videt expressum. dicit em̄ ibi q q̄ iurisditioni p̄est nec sibi nec suis ius dicere pōt. z vide glo. z qđ ibi plene dixi in. c. cū cōtingat. de fo. cōpe. ¶ In glo. j. ibi tota familia recusat ꝓpt dñm. no bñ glo. q si dñs ē mihi suspectus possum vt suspectū totā familiā recusare. dicit tñ Inn. q. l. vnica alle. in glo. nō pbat ß dcm ß ponit casū cōuersum. s. q si iudex ē suspectꝰ dñō reddit suspectus toti familie. z forte fm eū ille casus nō debet ertē di sed solum habere locum in illo casu ibi expresso q loquit qñ iudex cōpulit aliquē ad cōtrahēdū matrimoniū. mihi tñ placet dcm glo. p quo facit in ar. d. c. accedens. ij. vt lit. non cōte. vbi recusatur suffraganeus in causa metropolitani. Itē facit. c. repellant. j. de accu. p terea sicut possum recusare iudicem qui est amicus cō iudicis aduersarij mei. de quo in. c. accedens p̄leall. ij.

q̃ dic vt ibi.ita videt q̃ possū recusare iudicē q̃ ē inimicus dñi mei ne in odiū dñi vℓit vlcisci in familiā.z placet mihi vt casus illi⁹.l. vnice extēdat ad casus cōsiles Et no.glo.in eo q̃ dicit postea q̃ modica familiaritas nō nocet. Dicit Hosti.q̃ familiaritas potestatiua non cet nō aūt exnea.i.eoꝝ q̃ n̄ sūt in ptāte. als q̃libꝫ possꝫ defacili recusari cū q̃libet teneat ꝑrio ad familiaritatē z mutuā affectionē.nā natura int̄ oēs hoies cognatōeꝫ instituit. Sūt em̄ oēs hoies sibimicez cognati.vt.l.vt vim.ff. de insti.z iure. Et in fi.glo.no. glo. q̃ frat̄ pōt eē testis p̄ fratre.de q̃ dic vt no.ij.q.v.in.c.ij.z in summa.z dico plene in.c.lr̄as de p̄sūp. Jtē no.q̃ minor cā repellit iudicē q̃ testē.z idē no.glo.in.c.cuz. R.j.eo.

¶ In glo.in ꝟbo postmodū.no. glo.q̃ q̃tidie allegat̄ incto tex.limitat em̄ iura dicētia q̃ dilatoria dꝫ ꝓponi añ lit.ꝓte.vt in.c.int̄ monasteriū de re iudi.z.l.fi.C.de except. Illud em̄ ꝓcedit nisi exceptio dilatoria oriat̄ p⁹lit.ꝓte.vt ℔ q̃ n̄ ē q̃d mihi imputet̄ q̃re n̄ ꝓposui añ Et idē ꝓbat̄ in.l.ij.C.de cōsor.eiusl.lit.z facit tex.in.c. pastoral̄ de excep. Idē dic q̃n nō oriℓ de nouo ℔ nō ꝓuenit ad noticiā meā nisi p⁹lit.ꝓte.vt ē glo.no.iij.q.vj. §.exceptio.z in.c.statutū.§.cū aūt de r̄p.li.vj.in ꝟ. recuset.z colligit ℔ ex tex.isto q̃ p̄supponit q̃ aduersari us isti⁹. R.potuisset recusare istū epm p⁹lit. ꝓtest.exq̃ recepit illū. R.in familiarē p⁹lit.ꝓte. Et no.bn̄ ex tex. in ꝟbo q̃circa.q̃ eo casu q̃ exceptio oriℓ p⁹lit.ꝓte.siq̃s facit actū q̃ solet fieri p⁹lit.ꝓte.videt̄ exclusus a facultate ꝓponēdi dilatoriā.z vide gl.no.z singlarē in.c.j.de elec.li.vj.q̃ dicit q̃ in casib⁹ in q̃b⁹ nō fit ꝓtestatio litis p primū actū q̃ solet p⁹lit.ꝓte. fieri p̄cludit̄ via oīb⁹ dilatoriis ꝓponēdis qđ no.z satis bn̄ ad ℔ facit iste text.

¶ In gl.i ꝟbo ꝓsensit ibi recusari ꝓpt̄ nouā cāz no. bn̄ glo.q̃ is q̃ impetrauit iudicē p̄t illū recusare ex noua cā q̃reddit iudicē sibi suspectū. vtputa si iudex p⁹impetrat̄ōeꝫ affinitatē vℓ magnā amiciciā cū aduersario.nā nouis morbis noua ꝙueit antidota p̄pari.vt c.cetex de iura.calū.§ ex cā p̄cedēti nō possuz reprobare quē sel̄ approbaui.iij.q.iij.siq̃s testib⁹.z in.c.horren dus.xxxiij.q.v. vide p̄ Jnno.in.c.venerabilis de excep. facit.c.nullus de elec.li.vj.

9 **Verenti.** Delegat⁹ papevsq̃ ad annū integr̄ p̄t suā sniaz exeq̃ z ē casus singlar̄.diuidit̄.nā i ꝓposita.q.p̄ poℓt̄ pria opi.vsq̃ ibi alij.scda vsq̃ ibi nos tn̄.vbi ponit solutōeꝫ int̄ serēdo q̃rtā opi.ibi nō soluz. ¶ No.p̄ q̃ in discussiōe alicui⁹ articli dꝫ ꝙsul⁹ vℓ perit⁹ r̄citare opi.siq̃ sūt in mā z postmodū ponere iudiciū suū ꝙsultādo alias opi.q̃s nō sequit̄.nā ex recitatōe opinionuz z motiuoꝝ magis lucessit veritas.nā si ℔ fac̄ papa q̃ ℔z ptātē ius de nouo cōdēdi vt ℔.z de resti.spo.c.lr̄as.z i c.sup lr̄is de rescp.z in.c.capellanus de ferq̃s.forti⁹ boc debent facere inferiores q̃z opinioni nō stat̄ nisi sit probabilis.vt no.in.c.j.de postu.plā.. ¶ No.ibi iurisditō z ibi iurisditōeꝫ.q̃ delegat⁹ dicit̄ br̄e iurisditionē.qđ ē ꝟ no.in.l.ait ꝓtor.ff.de re iudi. ¶ Jtē no.q̃ delegat⁹ p̄incipis pōt p se suā sniaz mādare executōi.vide qđ dixi in.c.significasti.§.eo. Et no.q̃ ℔z integrū ānū ad executōeꝫ faciēdā p⁹annū ꝟ olz sniā nō sit executōi mādata expirat iurisditio. An aūt iste annus sit vtilis an cōtinuus? dicūt doc q̃ ē cōtinuus.vñ curℓt oī tpe. q̃ ℔ facit q̃ oē tp̄s dꝫ intelligi cōtinuū nisi repiat̄ cōtrariū.vt no.sup̄ Rica.ff.de diuersis z tēpo.p̄script.z in cle.vnica de in inte.resti.z sic curℓt dieb⁹ feriatis etiam dato impedimēto.z hēbit iste ann⁹.cccl.v.dies sic ℔z q̃libet ānus nec curādū q̃ tūc cōtingat bisext⁹. nazcape q̃ regla q̃ vbi a iure dat̄ ān⁹ intelligit̄ de.cccl.v. dieb⁹ tm̄ vt est bo.tex.in.l. üij.§.stichus. ff.de stata. li. ¶ In glo.in ꝟbo quadrimestre ibi statim mandanda executioni.no.glo.in eo q̃ dici,statim z sic videt̄ vel le q̃ in criminib⁹ immediate pōt sniam mādari executioni nō expectato lapsu.x.diez q̃ dant̄ ad appellādū.et ℔ quidā legiste tenuerūt ℔ alij ꝓtra.qđ sequit̄ Bar.in l.qui vltio supplicio.ff. de pe.z illa opi.mihi placet licz ꝓtraria opi.seruet̄ de facto. Et in fi.gl.adūte glo.facit dñiam int̄ cōfessionē factā in ciuili z in criminali .quia in ciuili cōfessus hī ꝓ cōdemnato ita q̃ nō est necesse q̃ ferat̄ snia z illud saltē absolutū ē.vt si cōfessio fit añ porrectōz libelli nō seq̃t̄ snia nec p̄t ferri qz n̄ hz fūdamētū lit.ꝓte.j.vt lit.nō ꝓte.ꝓ totū. Sz ℔ casu nō dat̄ cōdēnato in ꝑsonali quadrimestre ℔ tempus decē dierum. Ad ℔ tex.iuncta glo.in.l.si debitori.ff.de iudi.z ī §.oīs insti.de ꝟ.ob.z dixit bal.q̃ ex cā possit dari maius tp̄s q̃ decē diez qđ est notandū.z satis mihi placet ar.in.d.l.si debitori.vbi dī q̃ tp̄s est arbitrariū.z vide ad materiā bonā gl.in.c.dudū.el.ij.de elec.z.ij.q.j.nos in quēq̃.z in.l.j.C.de cōfes. Quid aūt si cōfessio sit facta post porrectionē libelli? dixerūt quidā q̃ est ferenda snia.de quo ꝓ glo.z bar.in.l.j.ff.de confes. Sz satis posset teneri cōtrariū.qz iura indistincte dicūt q̃ confessus in iure br̄ ꝓ cōdemnato.vt in.d.l.j.ff.z.C.de cōfes.℔ in causa criminali sp requirit̄ sentētia.vt ī.l.si cōfessus.ff.de custo.reo.z habes gl.hic nisi delictuz esset notoriū.qz tūc nō requirit̄ snia saltē cū solēnitate. ad ℔ tex.no.cū glo.in.l.ictus fustium.ff.de his q̃ no .infa.

¶ In glo .pe.ibi ℔ pone.no.hāc particulā gl. vsq̃ ad finem. Jo.an.dicit satis eque posse distingui q̃ aut victus paruit snie z victor aliquo tpe possedit pacifice z tūc non pōt vlter⁹ delegatus se impedire.z sic ꝓcedat ℔.eo in lr̄is.aut victus nō paruit executioni vel si paruit illico impediuit z turbauit victorē.z tūc posset iurisditionē exercere qz nō videt̄ executus exq̃ in cōtinenti executio fuit turbata.ar.de pe.di.j.diuortiū.z in.c.j. de iudi.z intellige hāc distinctōem Jo.an cū limitatione gl.ſ.vt nō assumat cognitōem sup nouiter attētat̄ qz nō habet iurisditionē nisi circa executionē.possz tn̄ dici q̃ q̃tenus turbatio cōcernit articulū executōis p̄t ordinari⁹ se impedire etiā assumēdo cognitōnem sicut potuisset a principio.quidam tn̄ indistincte tenēt opi. gl.vt vsq̃ ad annū sp possit delegatus se interponere ad cōseruādam executōem snie.qđ etiā satis posset admitti qn̄ t̄batio fit ex antiq̃ cā dūtaxat. ¶ In gl.fi.ī fi. cōclude hāc materiā sic q̃ aut iudex delegatus nōduz ꝓtulit sententiā diffinitiuā z iurisditio sua durat nec claudit̄ anno etiā si nunq̃z inchoasset ꝓcessū.qz rescripta delegatoria sunt ꝑpetua.durāt em̄ tāto tpe quanto durat actio sup qua cōcedunt̄ nisi emanaret r̄scriptū ꝓtrarium.vt in.l.falso.C.de diuer.r̄p.z dixi in.c.si aūt de rescrip.aut tulit snīam diffinitiuā z si nō est executioni mādata durat iurisditio sua ꝓ annū integrū sibi a lege cōcessum ꝓ executione snie vt hic.aut fuit executus snīam infra annū.z si molestat̄ victor in possessione sua infra annū habet locū qđ.§.dixi in p̄cedenti glo. Et ex his infert̄ q̃ si post diffinitiuam iudex excōicauit vel etiā antea z postea ꝓtulit snīam diffinitiuam nō potest ab ea absoluere post annū sed recurrēdum est ad delegantē. Et in eo q̃ gl.allegat.c.rursus. et.c.quicūq̃z.dic q̃ illa iura nō loquunt̄ in materia nostra.z illoꝝ intellectū plene tetigi in.c.j.de iudi. z dic vt ibi. ¶ Extra glo.q̃ro iste tex.loquit̄ q̃n iudex excōicauit post snīam. Quid si nō excōicasset nūquid haberet locū decisio istius tex. Bar.de hoc dubitauit.nam quidā dixerūt q̃ nō.lz Jo.an.p̄cise tenet q̃ ℔z locum iste tex.qz papa in rn̄sione vtit̄ verbo statuim⁹.nec restringit se ad factū ꝓpositū.z in ℔.c.papa simplr̄ dicit q̃ delegatus habet annū ad exequendū snīam.dic idē esse si fuisset vsus verbo rn̄demus.exq̃ papa nō restrīgit se ad factū ꝓposituz. Cōclude §̄ q̃ siue post snīam aliquid exercuerit siue nō semp habet annū a tpe snie

¶ Scdo querit̄ nūquid habeat locū iste tex.in delegato ordinarij vel in subdelegato delegati. Ad p̄mū di-

cūt doc.q nō habet locū in delegato ordinarij inferioris a papa ꝫ p executōe ſnie recurrendū eſt ad ipſi⁹ ordinariū. vt no.in.l.a diuo pio.ff.de re iudi.hoc dictuꝫ doc.puto ꝓcedere tenēdo q delegat⁹ inferioris a ꝑncipe nō poſſit ſniam ſuā exeq̄ put mlti tenuerūt ꝛ ſecutus fuit bar.i.d.l.a diuo pio.hūc articulū plene examinauit in.c.ſiqs ꝓtra clicū de fo.cōpe.ꝛ dic vt ibi. Et tenēdo opi.q poſſit exeq̄ credo q bēat annū ar.buⁱ⁹ līe Quo ad ſcdm dicūt doc.q aut delegatus pape ſbdelegauit reſeruato ſibi aliq̄ articulo.ꝛ tūc recurrend⁹ eſt ad ipm ſbdelegantē.aut cōmiſit in totū.ꝛ dicūt dā q iſte ſubdelegatus habet quadrimeſtre ꝫ iure nō probat nec videt placere Jo.an.vnde puto q ſi tenemus opi.illam q delegatus inferioris a principe non poſſit exequi tūc queſtio nō habet dubiū. ſꝫ ſi tenem⁹ q poſſit exeq̄ tunc ſatis puto q habeat annum ar.hic an ꝑo poſſit exequi dixi in.d.c.ſiqs ꝓtra.

¶ Per queſtionū. Delegatus pape ꝑt ꝑncipiū mediū ꝛ finē cāe ꝓiūctim ꝛ diuiſim ſubdelegare.h.d.vſq̄ ad.§.verꝫ.ꝛ legā p ptes ad faciliorē intellectū. Diuidit iſta ps.nā prio poit tenorē cōſtitutōnū q̄ ꝛie videbant ibi vſq̄ ad.§.intentōis ꝛ ibi declarat intētōez ſuā vſq̄ ad.§.verꝫ. ¶ No.ibi exponit ꝛ ibi ꝑtermiſſa ſupplent.q ille q̄ exponit ſeu declarat nō dī ſupplere vl corrigere ſeu derogare exponēs ſeu declarās nihil de nouo.facit ad ff.l.heredes palaꝫ ff.de teſta. ¶ Jtē no.ex eiſdē ꝛbis ꝛ tene mēti q dīia ē int exponere ꝛ ſupplere vl derogare ſeu corrigere nā exponēs nil dꝫ ſupplere ꝫ ſolū declarare.ſupplens ꝛo nō dꝫ corrigere ſeu derogare ꝫ ſolū addere circa nō ꝓuiſum.corrigere ꝛo ē emēdare pri⁹facta.vide bo.glo.in cle.ſtatutū de elec.ꝛ faciūt ff ad mkta.nā ꝑmittit confitenti vt poſſit ſuā cōfeſſionē exponere.nō eīm dꝫ illam corrigē ſeu ſupplere.vt i.c.cū dilecti.j.de accu. ¶ Jtē no.ex eiſdē ꝛbis q vnū ius dꝫ ſuppleri ꝛ exponi p aliud ius.nā oīa nō ꝑt eodē.c.ꝓtineri. Et p ff argūit boſti.ꝓ eos q̄ ſunt ꝓmpti ad iuriū correctōez.nā euitanda ē cētū fieri pōt iuriū correctio.ꝛ vbi iura vident cōtraria dꝫ ſtudioſus reducere ad cōcordiā exponendo ſeu ſupplēdo p ea q̄ dicūt in aliis iuribꝫ.ad ff facit qđ no.ponit bar.in extrauagāti ad reprimendā in ꝛ.non obſtātibꝫ.ꝛ facit.l.nā ꝛ poſteriores cū ſe.ꝛ qđ ibi no. p bar.ff.de legi. ¶ No.ibi ſine ꝓuocatōnis obſtaculo.q delegatus etiā prīcipis nō pōt ſubdelegare cāꝫ appellatōe remota. Ex q̄ infert q iſta cla reſpicit ſolā ꝑſonam cui annectit.ꝛ dic q nemo citra principē pōt cōmittere cāꝫ appellatōe remota.ad ff facit.l.j.ff.a q̄.ap. nō lꝫ.facit.c.veniētes.j.de iureiu.ꝛ rō ē quia nullus citra papā pōt tollere iuris diſpoſitionē maxime fundatā ſup iure naturali.appellatio eīm eſt quedaꝫ defenſio vt in.c.ſuggeſtū.j.de appel.ꝛ ē ff remedium a iure inductū p defenſiōe aduerſus iniq̄tatē ſnie.ideo inferior a prīcipe nō habet hāc facultatē.vñ dic q etiā legatus de latere nō poſſet remouere appellatōnez.p ff qđ no. glo.ſingularis in cle fi.de here.facit cle.ne rōni de elec. ꝛ regula indultū.li.vj. ¶ Jtē tollere appellatiōez ē qđām modo tollere ius alterius qđ ſolus princeps pōt iux no.in.c.cōſtitutus de reli.do.ꝛ vide ad hāc materiam qđ plene dixi in.c.paſtoralis de appel. ¶ No.ibi delegatus a nobis vel iudex quicūq;.argu.optimū ꝛ q̄i expſſium q delegatus inferior a principe pōt cōmittere aliquē articulū ſaltē ñ iuriſditionalē cauſe ſibi cōmiſſe de q̄.j.latius dicā. ¶ No.ibi dūmodo de partiū ꝛc.iūcto ꝛ.verꝫ infra eo.q deputatus ad nudū miniſteriuꝫ pōt recuſari vt ſuſpectus ꝛ ſic videt hic tex.de quo facit magnū feſtū do.an q merus executor poteſt recuſari vt ſuſpectus. Jn cōtrariū tū videt tex.in.c.nouit de appella.ꝛ ibi plene dixi. Jſte tū tex. nō loquit in mero et ꝓprio executore ſed in deputato ad articulū meruꝫ ſine iuriſditōne qui poteſt occulte grauare partē merito poteſt recuſari vt ſuſpectus.vtputa ſi cōmititur alicui nuda examinatio teſtiū.nam in ſcribendo ꝛ caute ſeu callide interrogando pōt ledere partē vel ſi deputatur ad arbitrandū expenſas que potuerunt fieri circa refectionē alicui⁹ domus vel q̄uis ſimile. nā licet iſti nō habeant iuriſditionē poſſunt tū occulte ledere partē.ꝛ ſic intellige iſtum tex.quē no.ſed ſi deputaret merus ꝛ ꝓprius executor ad exequēdum iam diſcuſſam deciſa per ſupiorē tūc ptextu ſuſpitōnis nō poſſet iſte recuſari.ꝛ ſic ꝓprie loquit.c.nouit.q iſte non poteſt ledere partem q̄n notorie cōſtet.vtputa ſi deputatur ad denūciandū aliquē eſſe excōicatū vel ad citandum vel q̄d ſile.vt dixi pleniſſīe in.d.c.nouit.ꝛ vide qđ no. Jo.an.in.d.c.paſtoralis. ¶ Jtē no.in ꝛ.q ſi.q lit.cōteſt.ꝓprie nō fit niſi cora iudice nec ꝓprie ſententia fertur niſi p iudicē.ꝛ ſic iſta requirūt iuriſditōnem iudicalem. Ex quo infert q cora arbitrio ꝓprie nō fit lit. cōteſt.quia nō eſt iudex nec ꝓprie ab arbitro fert ſententia.ad hoc quod no.in.l.j.C.de arbi. ¶ No.in ꝛ.intētionis ibi liquido ꝛc.ꝛ tene menti q intentio ſcribentium pōt liquide deprehendi ex tenore ſcripture.facit.l.licet.ff.de legi.vbi dī q pt dici euidens qđ ex cōiecturā elicit.ꝛ hoc multū facit ad interꝑtatōez ſtatutoꝝ vt ñ dicat extenſio id qđ deprehēdit ex tacita ꝛ cōiecturata mēte ſtatuētis.de quo per bar.in.l.oēs ppli.ff.de iuſti.ꝛ iu.ꝛ p Jo.an.in regla p poſſeſſore in mercu. ¶ Jtē no. pōt q̄s delegare principiū ꝛ mediū cauſe ꝛ ſolum ſibi reſeruare ſniam.ꝛ ſic pōt q̄s ex actis plene inſtrui de meritis cauſe licet cauſa nō fuerit agitata cora eo debet tū prius vniuerſa que acta ſunt inueſtigare. qđ facit p iuriſperito qui aſſumit ad conſulendū que ſint partes iudicis in certa cauſa.nam debet vniuerſa acta diligenter inueſtigare. ¶ Jn glo.j.ibi que.j. ſequitur dic melius q hic nō ponit illa conſtitutio ſed tū eius tenor vt dicit Jnno.ꝛ bene.nā ſi conſtitutio Jnn. nō ꝓceſſiſſet iſtā decre.non potuiſſet oriri dubiū de quo ff Et vt clare intelligas tex.dicas q primo ꝓceſſit cōſtitutio alexandri.de qua in.c.cum te.§.eo.vbi in effectu dicebat q ſi delegatus pape ſubdelegat cognitōnem ipſius cauſe ſententia ſibi reſeruata ſi cōtingat appellari a tali ſubdelegato nō p hoc talis delegatus cauſam indiffinitam relinquere debebat.quaſi innueret q a ſbdelegato delegati pape nō pōt appellari fm vnū intellectum.poſtmodū emanauit quedā conſtitutio Jnn. quam olim habebamus ſed hodie nō habemus.ꝛ hoc qꝫ tenor ipſius in effectu fuit hic poſitus qui incipit a verꝫ.nos aūt ſtatuimus.vſq̄ ad ꝛ.intētionis.ꝛ illō verbum ſtatuimus eſt preteriti temporis ꝛ refert illud qđ ſtatuerat in ſua cōſtitutōne.ꝛ p illā cōſtitutōnem videbatur quibuſdam q conſtitutio alexandri eſſet correcta.quia in conſtitutōne Jnno.innuebatur q ſi delegatus ſubdelegaſſet articulū iuriſditionalē ab eo tanq̄ a iudice poterat prouocari.ſi ꝛo ſubdelegaſſet nudum miniſterium tunc non poterat appellari niſi modum excederet dūmodo fuiſſet deputatus de partium cōſenſu.ꝛ ſic innuebatur q certis caſibus poterat appellari a ſubdelegato etiā deputato ad nudum miniſterium. Et ſuper hac cōtrarietate fuit hic aditus Jno.papa qui in effectu rñdet vt habet in prin.litere.ꝛ in ꝛ.intētōnis.q p ſuam cōſtitutōnem nō derogatur cōſtitutōni alexandri ſed exponit vel ſupplet̄ p ſuaꝫ conſtitutionē.ꝛ dic q.c.cū te.poteſt habere plures intellectus. Primus q loquitur quando appellatur ad papam omiſſo ſubdelegante qui reſeruauerat ſibi iuriſditionem.nam talis appellatio eſt friuola quia fuit omiſſum medium.vnde illa decre.non prohibet appellari a ſubdelegato ſed ſolum diſponit q non valet appellatio ſi appellatur ad primum delegantem. Sed conſtitutio Jnnocen. debet intelligi de appellatione

legitīe interposita vt ꝺeclaraꝛ. j. in. §. se. sedꝫ intellectꝰ vt ꝓcedat illud. c. qñ ꝓmittūt subdelegato media cau se. i. articulus nō iurisditionalis. z tūc ab eo nō ꝑt appel lari vt ibi. ß ꝓstitutō Inn. suplet nisi modū excedat vl nisi recuseꝛ vt suspectus z nolit recusationē admitte re. nam tunc pōt appellari. z ꝑm būc intellectū clare pꝫ qꝫ cōstitutio Inno. in nullo ꝺerogat cōstitutiōi alexā dri ß exponit z supplet aꝺ illā addi. tercius intellectus eſt qñ fuit appellatū a subdelegato aꝺ papā. z sic omiſ so medio ꝺelegatus hic nō obstāte ꝺꝫ ꝓtibus iusticiaꝫ ministrare qꝛ ꝺꝫ cognoscere ꝺe tali appellatiōe. qꝛ licet talis appellatio nō valeat aꝺ effectū vt cognoscat pa pa vꝫ tū vt cognoscat ꝺelegatus aꝺ quē ꝺebeꝺ appel lari. vt eſt tex. in. l. j. §. siquis in appellando. ff. ꝺe appe. z iste eſſet valde singularis intellectus. ¶ In glo. in ver. ꝺerogat in fi. vult ß glo. opponere ꝺe. l. j. ff. aꝺ tertull. vbi tex. innuit qꝺ ille qui interꝓtat corrigit. cuius ꝓtra riū innuit hic tex. Glo. nō soluit ꝺo. c. ꝺicūt qꝺ in lata si gnificatōe interꝓtans ꝺꝫ corrigere vt in ꝺrio. secus in ſtricta significatiōe vt hic. z vide glo. in. l. pe. ff. ꝺe ori. iur. z in cle. statutū ꝺe elec. in ver. ꝺeclaramus. z ꝺic cla rius qꝺ interꝓtatio eſt ꝺuplex quedā cōsistit in interꝓ tatōne linguarū sicut interꝓtamur eucharistiā. i. bonā ꝛām ab eu qꝺ eſt bonū ꝛc. quedā cōsiſtit in obscurita te sensus seu ꝺubietate verboꝝ vt qñ quis interꝓtat verba ꝺubia alicuius cōstitutiōis. z ꝺe ista ꝺicimus qꝺ eſt eius interꝓtari cuius eſt cōꝺere. vt in. c. inter alia ꝺe sen. ex. vñ ꝓprie ille q̄ interꝓtat nō corrigit ß ꝺeclarat rem obscurā. z ß stricto mō sed largo mō ꝺī corrigere seu emēꝺare qꝛ saltē emendat q̄ aꝺ corticē verboꝝ ponēꝺa verba magis clara sed q̄ aꝺ sensū nō corrigit. et sic intelligit. l. heredes palam. ff. ꝺe testa. Et scias qꝺ ꝺīa ē inter interꝓtationē ꝺeriuationē z etbymologiā et ꝺiffinitionem. ꝺe quib vide qꝺ Pan. in ꝓemio cle. ¶ In gl. in ver. cōmittit ibi lit. ꝓtes. Aꝺuerte qꝛ obscu re loquit glo. sensus suus eſt iste qꝺ ꝓstitutio alexandri q̄ ꝓbibebat appellationē a subdelegato ꝺꝫ intelligi qñ fuit cōmissio facta post lit. ꝓte. i. qñ ꝓmisit media cāe. s. eſt articulū nō iurisditionalē. puta nuꝺā examinationē testiū. secus si cōmisisset ꝓncipiū vel finē. z sic glo. sen tit scꝺm intellectū quē. §. ꝺedi aꝺ illꝺ. c. cū te. z ꝺeclara istā glo. vt ibi ꝺixi. ¶ In gl. in ver. interposita ibi aꝺ papā. s. aꝺuerte gl. hic fētit scꝺm intellectū aꝺ illud. c. cū te. vt appellatio nō valet a subdelegato interposita qñ. s. fuit interposita aꝺ papā. qꝛ ꝺebuit appellari aꝺ ip sum subdelegantē nō in totū. z vterqꝫ intellectus ē bo nus vt. §. ꝺixi. ¶ In glo. in ver. q̄cunqꝫ. ibi ß si ordina rius. Aꝺuerte. nam glo. videt velle restringere tex. aꝺ ordinariū q̄si innuat qꝺ ꝺelegatus inferioris a ꝓncipe nō possit alteri subdelegare etiā certū articulū. ß Jo neraliter. ꝺicit em ꝺelegatus a nobis vel iuꝺex q̄cunqꝫ ꝛc. z sic ꝓ illud verbū q̄cunqꝫ. apte iunuit qꝺ q̄libet iu ꝺex etiā si sit ꝺelegatus inferioris a ꝓncipe pōt subdele gare articulū nō iurisditionalē. articulū vero iurisditi onalē subdelegare nō ꝑt. aꝺ ß iste ter. in ver. qꝺ si. vbi ꝺū loqꝫ ꝺe articulo iurisditionali fecit solū mentōꝫ ꝺe ꝺelegato pape. Bar. tñ in. l. z qꝛ. ff. ꝺe iuri. om. iu. apte tenuit qꝺ possit subdelegare certū articulū cause. qꝛ si cut ꝺelegatus aꝺ vniuersitatē causarū pōt subdelega re vnā cām. vt no. in. c. cum cām ꝺe appel. ita z ꝺelega tus aꝺ certā cām pōt subdelegare vnū articulū. ꝓ ß. l. j. ff. quis z a q̄ appel. in. §. j. z ꝺꝛ exꝑssim ß in cle. j. ꝺe off. ꝺele. z ꝓ ß reꝓbat Ly. in. l. si a iudice. C. ꝺe iudi. Sed certe q̄tenus Bart. sentit ꝺe articulo iurisditionali ex quit in ꝺelegato pape. nec ob. aliud arg. qꝛ ꝺelegatus aꝺ vniuersitatez causarū censet q̄si ordinarius. vt no. glo. in. ꝺ. c. cum cām. sed ꝺelegatus aꝺ vnā cām eſt me re ꝺelegatus. Jtē si posset cōmittere vnū articulum sic posset cōmittere aliū z parū sibi reseruare z sic circūne niret mandatū supꝛioris. aꝺ idem qꝺ nō possit nisi sit ar ticulus nō iurisditionalis. vide Jnno. qui ß tenuit ap te in. c. cum bertoldus ꝺe re iuꝺ. Jꝺē sentit glo. in auc. vt ꝺefun. seu fune. coꝛ. §. pe. Et aꝺ. l. j. ꝺic qꝺ babꝫ plu res intellectus. vt ibi no. z quiꝺā illā intelligunt in ꝺele gato aꝺ vniuersitatē causarū. qꝺ etiā sensit gl. in. c. ꝺi lecti. j. ꝺe app. vel loquit ꝑm Bar. ibi in vicario alicui ꝰ ꝑtātis. qꝛ si subdelegat cām non ꝺꝫ appellari aꝺ eū vel ꝑtātem ß aꝺ supꝛiorem ꝑtātis. iste intellectus mihi non placēt. nec puto ꝺictū in se verū qꝛ si vicarius alicuius ꝺelegat cām ꝺꝫ appellari vel aꝺ ipsum ꝺelegantꝫ vel saltē aꝺ ipm qui ꝺedit vicariū. qꝛ regulariter ꝺꝫ semꝑ appellari aꝺ ꝺelegantē exq̄ apud eū remansit fundamē tum iurisditōis. vt in. ꝺ. c. ꝺilecti. iuncta glo. z vide gl. in. c. siquis contra clericū ꝺe fo. cōpe. p̄ꝺicta limita nisi exꝑsse inferioꝛ ꝺelegādo ꝺederit ꝑtātꝫ subdelegandi. vt eſt no. glo. in. c. is cui ꝺe off. ꝺele. li. vj. z sequit Bar. in. ꝺ. l. z qꝛ. Ex p̄ꝺictis ꝺecidit nunq̄ ꝺelegatus inferi oris possit cōmittere receptionē testiū. Abb. et ꝺoct o. cōiter post eū ꝺistinguunt qꝺ aut vult cōmittere hunc articulū cum iurisditōne z nō pōt ꝑ p̄ꝺicta. aut sine iu risditōne. puta qꝛ ipse iuꝺex ꝓius approbauit ꝑsonas ipsoꝝ testium examīauit interꝛogatoꝛia et capitula. z tunc pōt cōmittere. qꝛ babet solū exequi nuꝺū minister rium. vñ ista nuda receptio si fieret ꝺie feriata teneret aꝺ qꝺ vide glo. no. in cle. vnica ꝺe offi. ꝺele. vñ bic nu ꝺa receptio solet cōmitti notario. ꝺe q̄ vide qꝺ no. in. c. qm̄. j. ꝺe ꝓbꝺ. z vide qꝺ ꝺixi in. c. cum cām ꝺe testi. ¶ In glo. in ver. q̄ executoꝛē. Nota ꝓmo ex ista glo. quis ꝺicat ꝓprie executoꝛ. z facit aꝺ statuta q̄ intelligū tur ꝑm ꝓpriā significationez. vñ executoꝛ ꝓprie ꝺī qui habet exequi factū ꝺiscussum z ꝺecisum ꝑ supꝛioꝛez vt facit nūcius cū exequit sn̄iam iudicis. Jmꝓꝛꝓrie vero ꝺī executoꝛ qui habet examīare aliqnē articulū sine iu risditōe. nam iste nō pure exequit ß agit z examinat. z iō tex. in. §. poꝛro. j. eo. ꝺixit qꝺ iste melius ꝺī auditoꝛ q̄ cognitoꝛ vel executoꝛ. z ponit glo. exēplū ꝺe eo cui cō mittit vtrū testis sit admittēꝺus. sed exēplū non eſt bo nū qꝛ iste babet interloqui. vñ pone exēplū in nuda re ceptōe testiū. vt. §. ꝺixi. vel qñ babet calculare rōnē in ter ꝑtes. ¶ Nota sc̄ꝺo qꝺ iste auditoꝛ babꝫ iurisditōꝫ ß hoc videt ꝯ tex. naꝫ ꝺiceret tūc iuꝺex z nō executoꝛ seu auditoꝛ. ß saluāꝺo glo. ꝺic qꝺ bꝫ iurisditionē respe ctu exequendi sibi iniunctū nō aūt in examinatōne nego cij. z no. in ß istā glo. singulariter z satis videt ꝓba ri in. c. ex lr̄is ß all. ¶ Ultimo no. ex fi. glo. qꝺ in appella tione interponēꝺa bodie nō eſt ꝺīa inter auditoꝛē et iudicē. nam si grauāt pōt appellari. alꝫ secus vt bic. z in c. vt ꝺebitus. j. ꝺe appel. in ß ꝺoc. multū instant ß cōclu ꝺe breuiter veritatē qꝺ q̄ aꝺ iustificandā appellationez nō eſt ꝺīa qꝛ semꝑ ꝺꝫ iustificari rōne grauaminis sed in mō iustificāꝺi eſt ꝺīa etiā bodie. nam iuꝺex ꝓcedit ex suo offō vel arbitrio. vñ ab eo possum appellare ꝑ tēꝺēꝺo ꝓmo grauamē ꝑ eū mibi inflictū ß ab auditoꝛe nō possum appellare si exequit sibi iniunctū ꝛꝫ me gra uet. qꝛ nō eſt ipse qui grauat me sed ille qui cōmisit. eſt em ipse tanqꝫ pica z organū cōmittentis. et iō si sentio grauamen ꝺebeo appellare a cōmittente z nō a cōmis sario. Jtem eſt ꝺīa qꝛ oblatio ꝓbationis iustificat ap pellationē coram iuꝺice. vt in. c. interposita ꝺe appel. secus coꝛā auditoꝛe qꝛ cum auditoꝛ ꝓcedat extraiudi cialiter nō teneꝺ recipe ꝓbationes grauaminis. vt ple ne ꝺixi in. ꝺ. c. interposita. z sic etiā bodie posset serua ri ꝺīa q̄ bic ponit inter iudicē z auditoꝛē. ¶ In gl. in ℵ. ꝺūmō ibi supple. b. ꝺ. gl. metu ꝺrij. qꝺ posset forma ri. nā appellatio fundat sup grauamīe. vt in. ꝺ. c. vt ꝺe bitus. ß ꝛꝫ q̄s sit mibi suspectus nō ꝓpter ß me grauat ergo nō possū appellare a iuꝺice suspecto cuius ꝺrium iunuit ista lr̄a. So. ꝺicit gl. intellige qꝺ iste suspect ꝰ ꝑt

recusari.nō aūt ab eo pōt appellari. hic tñ impropriat li terā:iō dic q̄ pu⁹ dz ꝓponi recusatio.z si nō vult eā admittere pñt tūc ab eo appellari.q̄z tūc ḡuauit ī nō admittēdo.vt ꝓbat.j.ī.§.fi.in fi.tex. ¶ Jn gl.in ℞.lit⁷.exordiñ ibi.ppie ℞o.no.bñ istā glo.q̄ ī lit⁷.ꝓte.dūtaxat dī ꝑpelis exordiri seu ichoari:qđ nota ꝓpt statuta z alias dispositōes faciētes mētōez de exordio lit⁷.z ꝓbat fac.c.exp te.el.q̄.d ℞.sig.vbi lis dī mota p lit⁷.ꝓte.nā ea q̄ ꝑcedūt sunt poti⁹ ordinamēta ad litē ichoandā. ¶ Jn gl.ī ℞.cāe finē.q̄si dicat sec⁹ si ꝓmittēt nudā ꝓbatōez sniē.q̄z tunc ꝓferēs nō est iudex:sed nud⁹ miſter iudicis.exēplū cum epūs sniam p se ꝓpositā recitat p notariuz.vt.c.fi.de re iudi.li.vj. ¶ Jn gl.ī ℞.diuisim. Jdē tz Jnno.vt.s.possit ꝓmittere diuersis psonis diuisim:diuersis tñ tpib⁹.non em̄ dz eodez tpe vni ꝓmittere pricipiū z alteri mediū vl finē.q̄z posset surgere intricatio.z esset ꝫ mentē hui⁹ lre in ℞bo liben⁹.z ꝫ mentē.c.fi.de rescrip.7.c.dispēdia.e. ti.li.vj.pōt ḡ ꝓmittere pricipiū vni:quo expedito poterit eidē vel alteri cōmittere aliū articulū:q̄ expedito poterit cōmittere finē.z ita cōiter trāseūt doc. Sz ego nō video q̄re nō possit cōmittere ita diuisim a pricipio:ita vt ꝑcedat nō simul:ß suis tpib⁹.puta si vni cōmitto ordiū litis alteri media cause reliq̄ sniam ferendaz .naz hoc casu si ꝑcedūt diuersis tpib⁹ n repugnāt iura supius allegata. ¶ Jn gl.ī ℞bo alij delegare.vult ḡ gl.ista q̄ null⁹ citra pricipē pōt delegare cām criminalē. tu dic plenius vt dicā ī.c.qđ sedes.j.de of.or. ¶ Secūdo pōit glo. diam int⁷ ius canonicū z ciuile:vt de iure ciuili nō possit iudex appellatōis delegare cām secus de iure canonico ß nō ꝓbat lz cōsuetudo sit ī oppositū.sed ß dictū Hosti.vt dicit Jo.an.z bñ est ꝫ.c.vt litigantes. de of.or.li. vj.7.j.e.c.pastoral⁷.vbi archiepūs subdelegat cām appellatōis.z iō tene dictū glo. ¶ Jn glo.ī ℞bo ī pricipio in fi.vult ḡ glo.hic ponere vnā diam int⁷ leges z canones.vt ꝑm leges iudex nō possit cōmittere pricipiū cause z mediū z refuare sibi sniaz.sec⁹ ꝑm canōes vt ß. ¶ Sz aduerte q̄z dictū glo.ꝑcedit ꝑm vnū itellectū q̄ colligitur ex cortice aut⁷.vt ß.C. de iudi.z videt⁷ sentire ibi gl. sed vltramon.vt recitat ibi Cy.z sequitur bar.dāt alium intellectū z meliorē:vt itelligat⁷ q̄n iudex vult ꝓmittere suo cōsiliario seu assessori. ß em̄ nō pōt facere.z est ratio.q̄z ꝓsiliari⁹ seu assessor non bz iurisditōez:sed tm̄ bz ꝓsulere iudici.vt in.l.j.z qđ ibi no.ff. de assesso.z ideo nō pōt assessor ferre sniam:nec exercere aliquē articulū iurisditionalē.ideo dicimus q̄ laicus posset esse assessor iudicis eccl̄iastici.vt no. Jnn.ī.c.ij. de iudi.vbi plene hūc articulum examinaui.nō ergo ꝓhibet illa aut⁷.quomin⁹ ordinarius possit cōmittere alicui pricipiuz cause tanq̄ iudici delegato.z sic intelligēdo nulla erat dīa ī hoc inter canones z leges.z hoc tene menti.

Verum. Cōtinuat⁷ iste.§. ad p̄cedētia. Nā supra dixit papa q̄ p suam cōstitutionez non intēdebat derogare constitutiōi alexādri.quia pricipalis intentio sua fuit ꝓut habetur in ℞.intentionis. Sed quia posset dubitari an z quādo posset appellari a subdegato subiecit istuz.§.z hoc dicit in summa. vsq̄ ad.§.porro. A subdelegato cum iurisditōe appellari potest. secus si sine iurisditione nisi modum excedat.tunc enim non potest recusari nisi datus sit de partium consensu. ¶ Nota primo q̄ a iudice potest appellari:non autem ab auditore nisi modum excedat.et dicitur auditor is cui cōmittūtur media cause sine iurisditione.iudex ℞o dicitur is cui cōmittitur articulus iurisditionalis:puta vel tota causa vel principium vel finis. z declara hunc tex.vt plene supra dixi in glo.super ver. q̄ executorem. ¶ Nota secundo ex hoc et ex tex.q̄ media cause expediri possunt sine iurisditione:non tamen intelligo semper.quia in prefixione termini et citatione ac interlocutionibus requiritur iurisditio. vt in.l.a ꝓcedente.C. de dilati.z quod ibi no.facit quod no. glo. in.c.cū causa.s.e.z.c.prudentiam. vbi patet q̄ citatio ē iurisditōis.vñ intellige tex. de articulis cāe z de nuda receptōe testiū vel de calculo rōis z silib⁹. ¶ Jté nō ß exp̄ssuz tex.q̄ reputat⁹ ad nudū ministeriū pōt vt suspect⁹ recusari.qđ declara vt plene dixi.s. eo.c. super tex. ¶ Jtem no.q̄ reputatus de ptiū ꝓsensu nō pōt recusari,q̄ intellige nisi ex noua causa.vt.s.e.c.insinuā. te. ¶ Op.cōtra tex.nā videt⁷ q̄ ab auditore non sit necessaria appellatio q̄z si modum excessit ꝓcessus est nul lus q̄z cōtra formā mandati.vt in.c.cuz dilecta de ꝓpt. So.dicit abb.contrariū ꝓcedere q̄n cōtra formā procederet secus si vltra.nam tūc debet appellari ne pars videat⁷ tacite ꝓrogare potestatē illi⁹.vt.j.e.c. cū olim. ¶ No.hoc dictū q̄z nescio alibi q̄ potestas nō habentis iurisditionē potest ꝓrogari de re ad rem etiā p tacitū cōsensum ß dubito an dictū sit verū. tene tamē sp mēti.q̄z doc.nō reprobāt aperte.nō tñ placet mihi illa differentia an contra formā vel vltra sit procedum q̄z vbi dat⁷ certa forma paria sunt ꝓcedere cōtra formā vel preter seu vltra.vt ī.c.prudentiā.s.e.z ibi dixi z ideo solū esset fiēda differētia vtq̄ forma ꝑcernat vtilitatē publicā vel ꝓuatam ptiū. nam ꝑmo casu nō potest remitti p ꝓsensum ptiū.Sc̄do sic.vt in.c.fi.j.eo.et no.dixit Jnno.in dicto.c.prudentiā.z ideo tūc necessaria ē appellatio ne partes tacendo videātur renūciare forme date p iudicez in eaq̄ fauorem z notabis hoc semper.z habet locū etiaz in nudo ministerio vt ꝓ vnū intellectū. Jtem dic q̄ appellatio pōt eē vtil⁷ etiaz si actus esset nullus vt saltē euitetur grauamē facti.nā z a snia nulla potest appellari.vt in.c. dilecto de appel. z no.in.l.si expressum. ff. de appel. ¶ Jn.glo. in verbo statuimus ibi sed cōsulendo dixit.hoc ideo dic⁷ glo.q̄ de necessitate nō tenet⁷ iudex in cōmissione habere consensum partiū lz partib⁹ sit ius saluū recusandi subdelegatum seu auditorem.vt probatur.j. eo.§.quem ℞o. ¶ Et ex hac glo.et ex tex.nota q̄ verbum statuo quandoq̄ importat cōsilium z non preceptuz. z hoc quādo materia non est necessaria vt hic. ¶ Jn glo.in verbo recipiatur:ibi de cōsensu partiuz est eligendus.sentit hec glo.q̄ accessor debet eligi de cōsensu partium si partes cōuenire volunt. sed hoc nō probatur hic licz glo.allegat argumentū nisi cōsultiue. vnde potius probat⁷ cōtrarium.nam si delegatus potest reputare auditorez sine cōsensu partium vt.s.dixi.et probat⁷.j.e.§.quē ℞o. fortius potest sibi eligere assessorē cum officium assessoris principaliter versetur in cōsulendo iudici in his que sunt iuris.vt.l.j.z quod ibi no.ff.d assesso. Et hāc partem tenet hic Jnno.dicens iudicem posse eligere quez vult:maxime cum ex facto eius teneatur.z no.hoc verbum.pro hoc.l.j.z.l.nullus iudicū.z quod no.in eis.C. de offi.assesso.et ad predicta vide tex.in.c. statutum.§. assessorem.de rescript⁷.lib.vj.vbi etiam dicitur de salario constituēdo pro assessore.z vide quod no.spe.in ti. de salariis.§.fi.

Porro. Cōtinuatur ad precedētia. Supra visum est an z quādo a subdelegato possit appellari:nunc subiecit ad quem sit appellandum.et hoc dicit in summa. A subdelegato non in totum appellatur ad subdelegantez.non autem ad primuz delegantem.secus si in totū.h.d.vsq̄ ad.§.quez ℞o. ¶ No ta primo q̄ delegatus pape potest in totum iurisditionem sibi cōmissam alteri subdelegare.potest etiā ꝓpter.sed primo casu non remanet iudex.secūdo sic. ¶ No ta secundo q̄ is cui cōmittitur articulus medius.i.articulus non iurisditionalis proprie nō potest dici cognitor nec executor sed auditor.quia habet potius audire partes q̄s in eas iurisditiōem exercere vel cause cognitionem inter eas assumere. ¶ Jn glo.in ver.träffert ibi quia illam non habet ex commissione:sed a lege ꝛc.hec ratio referenda est ad primum dictum glo.et non ad

secundum. nam glo. in principio dixit duo. Primo q̄ lz delegatus pape posset in totum alteri cām subdelegare non tñ potest dare ptātem subdelegato subdelegandi. q̄ lz ipse potuisset subdelegare ℔ tñ nō habet ex cōmissione sed a lege. vt. j. c. pastoralis. q̄si velit dicere q̄ ista facultas fuit tributa psone ipius delegati. nō aūt transit accessorie vi delegationis. z nota ℔ dictum q̄ hoc eñ posset limitari glo. no. in. c. is cui. j. eo. ti. li. vj. que dicit q̄ delegatus inferioris pōt subdelegare si ℔ fuit sibi indultū a delegante. debet eñ intelligi qñ delegatus erat ordinarius secus si delegatus. z rō diuersitatis est q̄ delegatus nō habet iurisditionez vltra sibi ꝓmissa sed ordinarius habet ptātem vniuersalem. vñ virtute huius iurisditionis potest dare ptātem subdelegandi. ¶ In ea. glo. ibi cum teneat exequi mandatū ad hoc contrariū glo. nō respondet sed dic q̄ delegatus principis non dicit transgredi mandatum fupioris. cū lex sibi concedat vt possit subdelegare. cessat eñ peccatuz exquo est legis ꝓmissio. xxiij. q. iij. qui peccat. et in. l. gracchus. C. de adul. ¶ In ea. glo. ibi sed nunq̄d delegatus. hec pticula glo. vsq; ad fi. est hodie expedita in. c. si delegatus. j. e. li. vj. vbi decidit q̄ pōt delegādo refuare sibi executōnē z virtute huius reseruatōis debet ad eum appellari a subdelegato. nec ob. dictum glo. q̄ executor nō habet iurisditionē quia illud ꝓcedit qñ alicui ꝓmittit nuda executio sed ipse iudex qui habet exequi bene habet iurisditionem in executionis actu. vt ꝓbatur in. c. querenti. j. eo. z in. l. a diuo pio in ℔. si sup rebus. ff. de re iudi. ¶ In glo. in ver. ad eum. Aduerte quia ista glo. adducit duas leges que non solum vident contrariari huic lre sed etiā sibipsis adinuicē. nam. l. j. C. qui p̄ sua iurisdi. simpliciter dicit q̄ si delegatus subdelegat appellandū est ad ipsum delegantem z nō ad primum delegantem. z. l. j. in. ℔. j. ff. quis z a quo. videt innuere totum oppositū simpliciter eñ dicit q̄ si appellat a subdelegato delegati non appellat ad ipsum subdelegantem sed ad ipsum primū. Glo. ista dat duas solutiões. Prima vt ille. ll. reducant ad distinctionē huius. ℔. z est bona rñsio. nā q̄ hanc reductionē etiā ipse leges reducunt inter se ad concordiā vt prima lex ꝓcedat qñ delegatus cōmisit nō in totum sed q̄ ille. ll. nō distingūt an in totum vel in parte fuerit facta commissio. ideo glo. nō confisa de hac solutione dicit alternatiue tñ q̄ aliud ꝑm. ll. Sed q̄ hanc responsionē nō reducunt ille. ll. ad concordiā inter se. z legiste vario modo dicunt. Bar. inter cetera ibi dicit q̄ prima. l. loquit in delegato principis. secunda in delegato inferioris. vt sic magis deferat ꝑmo q̄ ℔ scdo. Sed contra hoc dictum est tex. hic. loquit ei in delegato principis. z ideo tene primā solutionez. q̄ ꝓmptum est iura iuribus concordare nec de facili debemus inducere diuersitatē inter leges z canones sed vñ ius debet iuuari z suppleri q̄ alind. x. di. si in adiutorium. facit tex. ℔. e. in prin. nam z ratio necessario cōcludens militat ꝓ decisione huius text. nam si cōmisit in totum nō remansit apud eum iurisditio cum iurisditio delegata nō sit radicata in psona delegati sed delegantis. vt in. c. sane. ℔. e. vñ cum desijt esse iudex nō debet ad eum appellari. secus si cōmisit nō in totum quia tunc iurisditio remansit penes eum. z ꝓ parte est deriuata in psonā delegati. ¶ In glo. in ver. si cā ibi alij dicunt z hanc opi. tenet Hosti. vt tunc. s. sit appellandū ad delegatū qñ sibi fuit cōmissa cā appellatione remota z ipse subdelegauit nō in totum vt tunc non possit appellari ad papā virtute clausule. z videt prima frōte ꝓbabilis opi. sed contrariā opi. quam ponit hic glo. tenent Jo. an. z cōiter doc. se. vt nō obstāte q̄ illa causa sit sibi simplr commissa nihilominus sit ad eum appellandum. hoc videt probari in. c. si delegatus. j. e. li. vj. vbi nihil dicit de ista clausula z ponit distinctio de qua hic. ad idem. c. cum te. ℔. eo. z tenendo hanc lec. q̄ est cōis habes casum in quo nō potest appellari ad papam omisso medio. z rō huius decisionis est q̄ delegatus in hac cā representat psonam pape. vnde cum appellans habeat iudicium pape paratum in psonā delegati frustra appellat ad ipsum papam. quia aut appellat ad eum vt alteri subdeleget z in vanum laborat cū habeat hic delegatū. aut vt papa eidez cōmittat z tūc magis frustra cum ex prima cōmissione ℔ possit. Et ex his infero q̄ a subdelegato delegati alterius q̄ pape pōt appellari ad papā omisso medium. q̄ cessat ratio p̄ dicta cum nō habeat hic iudicium pape. z ꝓ hoc secdo intellectu facit iste text. in ver. vt parcat laboribz z expensis ꝛc. vnde nō fundat se sup virtute clausule sed sup laboribz partium z expensis.

Quem vero. Cōtinuat potius ad ℔. verum. q̄ ad ℔. precedentem nam ibi fuit dictum q̄ ad hoc vt nō possit recusari subdelegatus seu auditor deputandus est cum ptium consensu. Sed ne crederet aliquis q̄ de necessitate esset requirendus ptium consensus. subiecit hic papa istū. ℔. et hoc dicit in summa. Auditor datus sine partiū cōsensu recusari pōt vt suspectus non tñ sine cā. ¶ Nota primo q̄ nō solum delegatus pape sine causa legitima recusari nō potest. vt in. c. suspitionis. j. e. sed etiam subdelegatus delegati pape. qd̄ clarius ꝓbatur. j. e. in ℔. eius. ergo idem ꝓcedit nō solum cum cōmittit articulus iurisditionalis sed etiaz si cōmittit nudum ministerium. z in hoc nota vnam differentiā inter ius canonicuz z ciuile. nam de iure ciuili recusat delegatus etiā principis licet nō ꝓbetur recusationis cā. sed satis est vt recusatio nō appareat calumniosa iuxta ea q̄ habēt z notant in. l. aptissimi. z. l. cum spālis. C. de iudi. secus aūt est de iure canonico q̄ semp exigit vt ꝓbetur legitima recusationis cā. vt hic z in. d. ℔. eius. z in. d. c. suspitionis cum si. Itē nota hic tex. aptum q̄ supra pluries fuit collectū q̄ etiā simplex auditor pōt recusari vt suspectus. Coram quo vero debeat ꝓponi z ꝓbari illa recusatio cōtra auditorē seu subdelegatū. dicit Hos. q̄ ꝓponenda est corā auditore seu subdelegato z ꝓbāda corā delegato subdelegante. z iste est casus in quo recusatio nō ꝓbatur corā arbitris sed corā ipso delegāte. Idem est si recusat delegatus ordinarij vel vicarius epi vt ꝓbatio suspitionis debeat fieri coram ipso ordinario z epo. z ista ꝓbant in. c. si contra vnū. j. eo. li. vj. Sed dubiū est quid si delegatus subdelegauit in totū et ille subdelegatus recusat. nunquid ꝓbabit corā delegato. dubiū facit q̄ exquo subdelegauit in totū non remansit apud eum iurisditio z sic videt q̄ debeant assumi arbitri. vt. d. c. suspitionis. Inno. sentit oppositum q̄ exquo delegatus nō incepit exercere iurisditionem nō videt efficaciter in eum iurisditio transmissa. vnde cum adhuc re integra possit reuocari p̄ delegatum. vt in. c. ℔uis. j. e. li. vj. merito dicunt q̄ debet ꝓbari corā isto delegato. z ꝓ hoc facit q̄ remoto subdelegato iurisditio redit ad ipsum delegatū. ergo ad eum spectat cognitio. ar. d. c. si contra vnū. Sed quero q̄ iste tex. solum loquit in deputatione auditoris. Quid si deputatur subdelegatus ad actum iurisditionalē nunquid possit subdelegari sine consensu ptium. dic q̄ sic eadez rōne. ꝓ hoc facit qd̄ no. in. c. siquis cōtra clericū de fo. cōpe. nam cum delegatus habeat a lege vt possit subdelegare nō tenet in exercendo ius suum habere ꝓsensum ptium. q̄ nemini facit iniuriā qui vtit iure suo vt in. c. cuz ecclesia de elec. z ꝓ hoc qd̄ no. j. in. ℔. se. ¶ In glo. in ver. si nō possunt. z idem dico in ordinario volente delegare p̄. l. vnicā. C. qui ꝓ sua iurisd. z p̄. c. vt litigantes de offi. ord. li. vj.

Si vero. Si vn⁹ ex duob⁹ delegatis p̄ncipis cū clausula appellatōe remota sub-

delegat alteri acceptanti nō potest acceptans subdele
ga re nec appellatōne remota pcedere.qđ tñ ante acce
ptationē poterat ꝛ si ab isto fuerit apellandū appella
bit ad papā etiam si fuerit subdelegatus nō in totum.
h.d.ꝑm intellectū veriozē. Et continuat iste.§.ad.§.
pozro. Nam ibi psecutus fuit auctoꝛ qñ appellat ab
vno delegato hic qñ fuerunt duo delegati ꝛ vnus cō-
misit alteri vices suas. ¶ Nota primo bonā limitatio-
nem ad iura dicētia q delegatus inferiozis a principe
nō potest subdelegare.vt in.c.cum cām de appel.ꝛ in.l.
a iudice.C.de iudi.pcedunt eñ illa iura etiam in sub-
delegato delegati principis qꝛ nō transiuit in cōmissio
ne ꝓuilegiū qđ habet a lege vt subdelegare possit.ꝛ sic
videt illud priuilegiū psonale qđ psonam sequit ꝛ ex
tinguit cum psona.vt in regula priuilegiū.li.vj. Item
pcedunt iura illa etiā in eo qui est ꝑ parte delegatus
principis ꝛ ꝑ pte delegatus inferiozis.vñ rōne ptis de
legate ab inferiozi nō pōt subdelegare totaꝫ cām.qđ ē
bñ no. Et ex ꝫ ꝛ ex text.no.q delegatus subdelegādo
in totū nō facit subdelegatū censeri delegatū principis
alꝫ iste possꝫ subdelegare.ꝛ sic habes hic casū q surro-
gatus in locū alterius nō ꝓ omnia censet iure surrogā
tis.vñ vt vides subdelegatus delegati principis non
habet priuilegiū subdelegandi quēadmodū habet ip-
se principis delegatus in.c.pr.in prin. Itē nota q dele
gatus principis nō pōt subdelegare cū clausula appel-
latione remota lꝫ ipse fuerit delegatus cum dicta clau
sula.videt eñ q illud fuerit priuilegium psonale.prin
ceps eñ cōfisus est de psona sui delegati q nō aliter in
dicaret qꝫ ipse ideo forte apposuit illā clausulā appella
tione remota.iō ꝫ priuilegiū nō est trāsmissibile in sub
delegatū facit qđ habet in silꝫ in.l.vnica.C.de sen.pre
fec.pre. ¶ Ultimo no.ꝛ tene menti q cōpositum ex di
uersis specieb nō habens ꝓ se certā naturā qñq̄ reci-
pit naturā vnius qñq̄ alterius ex specieb ex quib cō
ponit.nam vt hic vides in psonā istius collegе cōcur-
runt iurisditiones diuerse speciei.s.iurisditio delegata ꝛ
subdelegata ꝛ ꝫ casu cōpositū censet qñq̄ ex toto iu-
risditio subdelegata vt quo ad actum pcedendi appel
latione remota ꝛ quo ad facultatē subdelegandi. qñꝫ
censet tota delegata ab ipso principe vt respectu ap-
pellationis interponende.nam appellat ab isto ad ꝑn
cipem omisso subdelegante ac si tota iurisditio esset de
legata ab ipso principe nō añt potest subdelegare nec
appellatione remota pcedere ac si tota iurisditio esset
subdelegata. Et hoc facit ad multa ꝛ videt optime cō
cordare.c.ꝓ hoc de hereti.li.vj.vbi dicit q si epꝰ iure
ordinario pcedit cum inquisitoꝛe heretice prauitatis
qui est delegatus debꝫ in discordia eoꝝ adiri papa
ac si tota iurisditio esset a principe delegata ita q iuris
ditio partim ordinaria trahit ibi ad naturā delegate.
qꝛ delegata dignioꝛ ꝓpter reuerentiā delegātis. Et ex
illo text.ꝛ ex isto infero q si continget appellari ab epo
et inquisitoꝛe silꝫ pcedentib nō est appellandū ad me-
tropolitanum epm sed potius ad ipsum papā. ¶ Sed
quero cur variat hic iurisditio in isto text. qꝛ vt dicit
qñq̄ censet tota delegata qñq̄ subdelegata. Sol.di-
cit Hosti.q quatenus ꝓiudicat bonoꝛi et iuri ipsius
delegati censet tota subdelegata quia ex acceptōe col
lege inficit tota iurisditio sua.sed respectu iuris supe-
rioris quod versat in appellatione interponenda de-
bet tota censeri delegata ne ex facto delegati preindi-
cetur iuri ipsius superioris.vl dic ꝛ aliter q assumit hoc
totum compositū naturam alterius speciei ꝑm q iuri
minus derogat. nam si appellaret ad subdelegantem
resultaret magna absurditas quia subdelegās cogno-
sceret de facto sui collegе cum tñ par in parem nō ha-
bet imperium.vt in.c.innotuit.§.de elec.ꝛ appellatio
debet interponi ad maioꝛem nō añt ad parem.vt in.c.
ij.de consue.li.vj.sed q ad papam appellet nullum ab
surdum oritur.respectu vero facultatis subdelegandi
cessat tota subdelegata.qꝛ si diceremus ꝓtrariū sequę
ret ab surdū q subdelegata iurisditio posset subdele-
gari. nulla añt absurditas sequit delegat nō vtit suo
priuilegio in actu subdelegādi.ꝛ idē dic respectu clau-
sule appellatōe remota. ¶ In gl.in ver.vices suas.ibi
in totū cōmisisse videt.nota bñ glo.ꝛ idē tenet Inn.et
ꝑ ꝫ facit qꝛ indiffinita equipollet vniuersali. vt in.c.
vt circa de elec.li.vj.ꝛ in.l.fi.ff.de vi.tri.ꝛ ole.le.ꝛ in.c.
qꝛ circa de priui. ¶ In glo.in verb.nec pōt in fi.dicit
Host.q hec glo.est contra tex.ideo velenda fozet.nā
hic in tex.dī q clausula ista pdit virtutez si delegatus
subdelegat alteri vices suas.nec videt q etiam hodie
aliquid operet.ꝛ dic q operat virtutem suā respectu
cuiuslibet appellationis q a iure nō approbat.vt in.c.
pastoralis de appel.ꝛ dic vt ibi plene dixi. ¶ In glo.in
ver.nec causaꝫ ibi sed illa nō tenet.dic melius q ibi de
legatus inferiozis subdelegauit articulum nō iurisdi-
tionalem qđ potest. vt dixi.s.in prima parte huius.c.
¶ In ea.glo.ibi.c.q in dubijs.rñde ad hoc contrariū
ꝓ id qđ dixi post vltimū notabile.nam qñq̄ maius di-
gnum trahit ad se minus dignum qñq̄ econtra ꝑm q
minus iuri preiudicat.et in hoc tene menti istum text.
¶ In ea.glo.ibi de pig.ex lrīs.dicit Jo.an.q ista iura
contraria loquunt de honoꝛe annexo rei. ideo transit
cum ipsa re sed de honoꝛe seu priuilegio psonali dicē-
dum vt no.in regula priuilegium de re.iur.li.vj. Et ex
bis verbis sentit Jo.an.ꝛ bñ q ptās subdelegandi est
priuilegium psonale.qđ videt ꝓbari.j.c.pr.in prin.ꝛ
facit ꝫ optime ad id qđ.s.dixi in.§.pozro.vt delega-
tus principis nō possit suo subdelegato dare ptātem
subdelegandi qꝛ priuilegium psonale extinguit cum
psona ꝛ psonam sequit.vt in.d.regula priuilegium.ꝛ
sic nō placet contraria opi.quā ipe sensit in.c.is cui.j.
eo.ti.li.vj.notabilia bec plene videas. ¶ In glo.in ꝛ.
q si nō possit ibi ptꝫ ex isto.§.sed certe hoc nō pꝫ expſ
se.nam hic nō dī q iste qui delegauit fuit impeditus.
sed facit tex.in.c.q.in eo q dicit q ex sola iurisditione
a principe sibi delegata potuisset iste pcedere q̄si clau
sula impedimenti fuerit purificata. et sic intelligendo
pcedit opi.glo. ¶ In ea.glo.ibi sed queritꝫ vtrū dele-
gatus.ꝫ particula vsqꝫ ad ver.sed pone.hodie est ex-
pedita ꝓ.c.q̄uis.j.e.li.vj.vbi approbat opi.huius glo.
et dic vt ibi. ¶ In ea.glo.ibi sed pone.bec gl.vsqꝫ ad
fi.videt decisa in tex. ꝑm vnum intellectum qui videt
satis recipiendus intelligendo.s.q alter subdelegauit
nō in totum. nam si subdelegasset in totū indubie erat
appellandum ad papam ꝓ.§.pozro.s.e. Et iura habē
tia plures intellectus debent intelligi ꝑm intellectū du
bitabilem.vt in.l.j.ad fi.ff.ad muni.ꝛ in.l.qđ labeo de
carbo.edic.facit.c.cum in iure.j.eo.ꝛ ꝑ hoc intellectu
videt hodie hic tex. qñ delegatus commisit extraneo
vices suas.eadez tñ ratio est ꝛ fortioꝛ qñ cōmisit colle
ge qꝛ fortius esset ꝑmittēda appellatio ab extraneo qꝫ
a collega.ꝫ videt cōis opi.doc.lꝫ quidā contra. ¶ Ad
uerte tñ in eo q gl.incidēter dicit q a metropolitano
appellat ad concilium ꝓuinciale cui preest ipse metro
politanus.vt in.c.sicut.j.de accu.dicit eñ Hostien.q
hoc dictū nullo iure ꝓbat.nam.c.in multis all.in glo.
hoc nō ꝓbat.lꝫ eñ concilium ꝓuinciale summarie co-
gnoscat de crimine metropolitani non tñ vt ipse pu-
niat sed vt referat superioꝛi.vt ꝓbat in.c.graue.ver.
metropolitani.j.de ꝓben.ꝛ notabis bene hoc dictū qđ
satis mihi placet.nam appellatio regulariter est inter
ponēda ad superiorē.ꝫ ꝯciliū ꝓuinciale nō est supra me
tropolitanū cū ipse sit caput illius concilij. Et in eo q
glo.etiā dicit q ab ordine decurionū.i.eoꝝ qui ꝓpone
bant regimini ciuitatis appellabat ad pfidē vide casū
consimilem in.c.a collatione de appell.lib.vj. sed non
faciunt ista ad casum nostrum. ¶ In glo.in verbo ad

primū ibi qr in totū cōmisit.aduerte qr gl.nō videt re-
cordata de eo qđ dixerat in glo.magna.nam ibi voluit
et melius q̄ ꝓpter illā mixturā iurisditōnis delegate et
subdelegate dz appellari ad ꝓmū delegantē lz subdele
gauerit ꝓ pte.z iō tene qđ ibi dixi.z ꝓ intellectu facit
tex.in ver.lz aliquib. Et ad tex.hic in fi.dum dicit ꝓ-
pter rōnem supius allegataz.dic ſm Jo.an.q̄ habuit
respectū ad rōnem assignatā in isto.§.p casum cōuer-
sum.nā quēadmodū censet subdelegata tota q̄ ad im
pediendā subdelegationez ita censet tota delegata q̄
ad appellationē interponendā ad supiorē p rōnem su
pius allegatā.z ℔ tene lz aliud sensit glo.sequens.

Eius vero. Jste.§.seu ver.decidit qōnē ꝑn
cipaliter ꝓpositā z ℔ intēdit. Si
delegatus pape subdelegat nō in totū ps a subdelega
to nō potent appellare ex eo q̄ datus sit sine suo ꝓsen
su pōt tñ recusari in oñdēdo cām iustā coram delegato
et tunc delegatus diffiniet a q̄ etiā si noluit recusatiōz
admittere appellat ad papā.h.d.vsq; ad fi.z sic dec̄i-
dit tres casus.scōs ibi qui etiā.terci⁹ ibi q̄ si. ¶ No.ꝑ
mo q̄ delegatus pape pōt cām subdelegare etiā ꝑ pte
partiū ꝓsensu minime req̄sito.ad idē.ſ.e.§.quē vero.
¶ No.scōo q̄ etiā subdelegatus delegati non pōt re-
cusari nisi ꝓbet iusta recusatōnis cā de qua dixi in.§.
quē vero. ¶ No.tercio q̄ recusato subdelegato iuris
ditio redit ad ipm delegatū subdelegātē.qđ in dubio
ꝓcedit qñ subdelegauit nō in totū ꝓut hic contingit.
Quid si subdelegasset in totū:puto distinguendū q̄
si re integra recuset iurisditio redit a subdelegato ad
subdelegātē secus si recuset ex cā supueniēti postq̄ in
cepit vti iurisditiōe.ad ℔ adduco bo.tex.in.c.q̄uis.j.
eo.li.vj. ¶ Jtē no.practicā appellādi a iudice suspecto.
nam ꝓmo dz ꝓponi recusatōis cā z si nō admittit pōt
interponi appellatio q̄ nūc iudex grauat in nō admit-
tendo legitimā recusationē. ¶ Ultimo no.z tene men
so iure irritū z inane.z ℔ si appellatio fuit legitima.rō ē
q̄ ꝑ appellationē legitimā suspēdit iurisditio iudicis.
vt in.c.si a iudice de appella.li.vj.et ſm ista intellige.c.
nō solū eo.ti.li.vj.vbi dz q̄ attētata post appellationē
ab interlocutoria pēdent ex futuro euētu.nam dicunt
pēdere q̄ ad nos qui ignoramus an appellatio fuerit le
gitima ℔ q̄ ad ius statim aut sūt nulla aut valent.q̄ qđ
est certū nature ē certū legi.l.si pr̄.ff.de so.vñ declara-
ta rōnabilitate appellatōis attētata declarant nulla et
reuocāt q̄uiā attētati vt ibi no. ¶ Ultimo scias q̄ gl.
in isto.§.dicit q̄ hic papa rñdet scōo articulo qōnum
nam vt hic dicit Jo.an.z bñ duo fuerūt ꝓncipales ar
ticuli.ꝓmus de solutōe ȝrietatis illarū duarū ꝓstituti
onū scz alexādri z Jnn.et iste articulus.s.fuit decisus
in ver.intentōis.scōs articulus fuit sup solutōe qōnis
ex facto emergētis.z iste fuit trimēbris vt apparet hic
in lra.z iste text.satis declarat ex ꝓcedētib.iō dicit hec
gl.q̄ ℔ papa rñdet a toto in quātitate q̄ supra decisit
vl̄r materiā an z qñ possit appellari a subdelegato z ad
quē esset appellandū. hic vero decidit casum ꝑticularē
ita q̄ ex solutōe totius infert ad casum ꝑticularem.

Dēlegatus pape nisi ma
Ꝓlatis. licioſe se exoneret subde
legatū ꝓpellit ad suscipiendā subdelegationē
in coactōne tñ deferet sue dignitati z ꝓsone.h.d.vsq;
ad.§.itē cū totū. ¶ No.ꝓmo q̄ delegato a ꝓncipe dat
ꝓuilegiū a lege vt possit vices suas alteri subdelegare
secus autē in delegato inferioris a ꝓncipe.vt in.c.cum
cām.j.de appel.z.l.a iudice.C.de iudi. Et intellige hic
ꝓncipē quēlibet non recognoscentē superiorem saltē in
tpalib⁹ vt est papa z imperator z alij reges qui nō reco-
gnoscūt hodie superiorē in tpalib⁹.ad ℔.c.ꝑ venerabilē
et qđ ibi no.qui fi.sint leg.z ꝑ Bar.in.l.j.ff.a qui.app.
nō licet.z in.l.hostes.ff.de capti.z.l.infamē.ff.de publ.
iudi. ¶ Nota,scōo ibi iurisditio q̄ delegare est iurisdi
tione vti.exercet em̄ iurisditionē ille qui cām subdele-
gat.cōcor.l.iij.ff.de iurisd.om.iu.facit.l.vnica.C.qui ꝑ
sua iurisd.no.gl.in.c.si a subdelegato.j.e.li.vj. ¶ Jtē no.
ibi a lege q̄ ℔ iurisditio subdelegandi nō est delegata
℔ ordinaria.nā iurisditio q̄ dat a lege est ordinaria.vt
in.l.z q̄.ff.de iur.om.iu.no. Jnn.in.c.cū ab eccl̄iarū de
of.or.z Hosti.s.e.qñ abbas. Et ꝑ ℔ infero q̄ ꝑ actuz
subdelegatōnis nō est ꝓpetuata iurisditio delegata ci
tra mortē delegātis.z ꝑ hunc actū nō exercuit iurisdi-
tionē sibi subdelegatā nec negociū desit esse integrum
ad ℔ est tex.in.d.c.si a subdelegato.lz glo.ibi aliud sen
serit.z vide qđ dixi in.c.gratū.s.eo. ¶ Jtē no.q̄ iuris
ditio regulariter habet in se aliquā coertionē.ꝑuā ei
aut nihil valet habitus iurisditōis sine exercitio.vide
tñ qđ le.z no.in.c.cum ꝓtingat de for.cōpe. ¶ Jtē no.
ibi ꝓsonis supiorib⁹.q̄ delegatus pape pōt cuilibet q̄-
litercūq; dignitate ꝓdito vices suas cōmittere z eū re
nuentē ad acceptandū compellere.est em̄ maior omni
bus in cā sibi cōmissa.ad ℔.s.e.sane. ¶ Jtē no.q̄ in co
actionib⁹ inferendis ꝓsone debet mitius agi cum existē
tibus in dignitate.vide bo.text.cum glo.xxiij.q.j.qui
contra pacem.hinc est q̄ nobiles et honestiores ciues
nō dehonestant in vltimo supplicio inferendo quēad-
modū z plebei.vñ solent isti fures suspēdi alij vero de
capitari de quo vide ꝑ Bar.z alios in.l.capitalū.ff.de
penis.z facit qđ ipse no.in.l.j.ff.e. ¶ Jn glo.j.in fi.hec
glo. aperte nō aperit intentionē z videt requirere vt
subsit cā ad hoc vt delegatus possit subdelegare. Sz
conclude post Jnno.z melius q̄ aut vult committere
subsistente iusta cā z nō habet dubium.vt in.c.si ꝑ de
hilitate.s.eo.aut nulla subest cā iusta z tunc aut nō fa
cit in frandem alicuius sed nō vult se implicare litigijs
et pōt subdelegare ac etiā compellere ad subdelegati
onem acceptandā.habet em̄ simpliciter a lege vt sub-
delegare possit.vt in.l.vnica.C.qui ꝑ sua iurisd.z.j.eo.
c.fi. Item facit iste tex.in ꝓin.aut malicioſe vult sub-
delegare z tunc valet subdelegatio sed nō potest com
pellere renitentē z ℔ solum voluit tex.hic.vñ illud ad
uerbium malicioſe nō qualificat factū cōmissionis sed
actum cōpulsionis.z sensus est q̄ si malicioſe vult sub
delegare non pōt cōpellere renitentē ad acceptādum.
pōt ergo subdelegare lz nō possit cōpellere.dicunt tñ
q̄ tenet excōicatio lata cōtra renitentē lz renitens pre-
tēdat maliciā nisi ꝓius appellauerit q̄ sñia est iniusta
contra ius partis.nec error est expōssus. An aūt sit pōs
menda malicia in subdelegatōis actu:cōis ꝓclusio est
q̄ nō ꝓ id qđ habet in fi.glo.optet ergo q̄ malicia ꝓ-
betur ex cōiecturis ad ℔.c.ij.de renun.li.vj.z.l.dolum
C.de dolo. ¶ Ulterius quer̄t qñ dicat facere malici-
oſe:Pe.et Abb.dixerunt qñ vult cōmittere sine cau
sa alij qñ vult committere minus perito.hec nō ꝓba
bant a doc.nec vident iuri cōsentanea.nam nō potest
dici malicia si sine causa extrinseca quis vult subdele-
gare z ideo requirit q̄ faciat in fraudē.puta vt place-
at vni parti cū lesione alterius q̄ forte vult amico suo
subdelegare.caueat tñ a pena.c.cum eterni de re iudi.
li.vj. Jdē si faceret vt ipse nō incurreret odiū ꝓtis z vt
ponat subdelegatū in illo periculo vl̄ quid sisē. ¶ Jn
glo.in ver.compellere in fi.dic formalius q̄ delegatus
pōt compellere oēs quos potuisset compellere ipse de
legans.nam gerit vices delegantis z respectu delegati
pape nullus clericus potest dici alterius fori quia oēs
subsunt pape.vt in.c.cuncta.ꝑ mundū.ir.q.iij.sed or-
dinarius delegando nō potest compellere nisi hominē
sue iurisditionis.vt in.l.vnica.C.qui ꝑ sua iurisd. Exci
pit glo.casum ab vtroq; dicto in aduocato qui nō co
gitur alibi cōq; in suo foro suscipere iudicium. Host.di
cit hoc ꝓcedere si habet salariū a publico vel si est obli
gatus tot ꝓsonis q̄ non potest suscipere delegationē

quo minus veniat cõtra ꝓmissionẽ sed certe teneri ꝑt ꝑma opi.indistincte.nam ꝑma q̃ recipiũt hodie aduocati a partiby succedũt loco salariy. vt.l.aduocati. siue l.fozi. C. de aduo.diuer.iudi.vñ in fauozẽ publicũ ema nauit.l.sanximus all'.in gl.ne aduocatus subtraberet' illi fozo vbi exercet aduocatiõis officium. ¶ Jn glo.in ver.coertionẽ. ibi maiozẽ continet animaduersionẽ et est sensus q̃ duplex est coertio. quedã maioz quedam minoz. Sed si simplr verbũ coertio ꝓferat' refert' ad maiozẽ animaduersionẽ.z dixit Bal.q̃ maioz coertõ ꝑt dici cũ vis infert' ꝓsone vt tozmẽtũ carcer z q̃d sile. minor est cũ vis infert' reby. vt mulctare aliquẽ vel q̃d sile. Aduerte tñ q̃ iste tex.non dicit q̃ iurisditio semp habeat coertionẽ ß q̃ modici effectus esset sine aliqua coertiõe. vñ põder a illud verbũ aliqua. nã ꝑm Host. et bñ verificat' in qualibet coertõe quãtũcunq̃ exigua ꝑ ß vide bo.glo.in cle.vnica de so.cõpe.in ver.aliqua ꝑte.q̃ dicit q̃ noĩe ꝑtis intelligit' de dimidia. vt in.c.ij. de ꝛeci.li.vj. Sz si adijcit verbũ aliqua tũc verificat' in q̃libet ꝑticula. nam q̃libet minima ꝑs põt dici aliq̃ ꝑs totius qđ no. ¶ Jn glo.in ver.superioziby in fi.z hodie delegatus pape nõ põt subdelegare nisi illis personis quiby papa delegat. de quiby in.c.statutũ.in ꝑn. de ꝛ̃ꝑt. li.vj.z hr̃ in.§. in nullo.e.tit. An aũt delegat⁹ indistincte possit subdelegare ꝑsonis superioziby puta epis z archiepis? Host. dicit q̃ de mẽte tex. apparet q̃ nõ. ß optz q̃ subsit necessitas ꝑ tex. ibi exigente necessitate ꝛ̃c. dic tñ q̃ cõis z celebzis opi. habet cõtrariũ z ita practicat'

Jtem cum in totũ. Delegatus pape sicut põt cõmittere totã cãm ita põt citationẽ z punire ꝓtenentem acceptare. ¶ No. significationẽ huius dictiõis q̃n q̃. ẽ em̃ cõtinuatiua p̃cedentiũ vt hic. ¶ Jtẽ no. q̃ ciuitas ꝺz habere offm̃. Jtẽ ibi cuilibet. q̃ delegatus ꝑncipis nõ tenet' citare ꝑ nũcios publicos ozdinariozũ ß tenet' sibi eligere nunciũ z ꝓmittere cui vult hanc citationẽ. ¶ No. ibi punire ꝓtẽptozẽ ꝛ̃c. ar. op. ꝑm Jnn. q̃ delegatus põt mulctare ꝓtenentẽ sibi parẽ. z ꝑ hũc tex. infero q̃ delegatus põt cõpellere oẽs officiales necessarios in cã expedienda. fa.c. ꝑterea in fi. §. eo. ¶ Sz q̃ro quid in delegato inferiozis a ꝑncipe unq̃d possit committere citatõis actũ. doc. cõiter dicũt q̃ sic. qđ placet q̃ citatio q̃tenus exercet' ꝑ nunciũ nõ est iurisditõis ß est nudũ ministeriũ. articulũ em̃ nõ iurisditionale põt quilibet iudex ꝓmittere. vt. §. c. ꝑri. in versi. nos aũt. et ibi dixi. ꝑ ß facit q̃ arbiter nõ habet iurisditionẽ z tñ põt citare ꝑ epl'am z ꝑ nunciũ. vt. l. diẽ ꝓferre. z in. l. ß si interpellat'. ff. de arbi. An aũt posset punire nolentẽ acceptare? dicũt doct. q̃ sic al's nullius momẽti esset ß ptãs. z fa. c. ex lr̃is. j. e. ¶ Ultimo querit' q̃ fuit rõ dubitandi hic. dicit Abb. q̃ añ citationẽ nõ erat ꝓpetuata iurisditio delegata. iõ videbat' q̃ nõ posset cõpellere ad offm̃ citatõis acceptandũ ß rõ decidendi in ꝛ̃trarium fuit q̃ ꝓpetuatio nõ requirit' q̃ ad facultatẽ exercẽdi iurisditionẽ. al's nunq̃d posset incipere iurisditõz ad idẽ. c. pastozalis. §. fi. de rescrip. vbi añ ꝓpetuationẽ põt fieri subdelegatio. ¶ Jn gl. in ver. citatõis. no. gl. q̃ in iure valet arg. de toto in quãtitate seu de toto ad ꝑtẽ. z q̃tidie allegat' ad ß iste text. q̃ idẽ iuris qđ est in toto ẽ in ꝑte ad ß. l. q̃ de ꝛ̃tota. ff. de rei vẽ. z ß intellige si eadẽ est rõ in ꝑte q̃ est in toto. al's nõ valet. arg. ad ß alle. bo. glo. iuncto tex. in cle. ij. de re. ec. nõ alie. ꝛ̃c.

Preterea. Si papa sciẽter cõmittit appellationẽ interpositã a suo delegato dato cũ clausula appellatõe remota iurisditio ꝑmi delegati est interim suspensa q̃ ad executionẽ. h. d. ꝑm verum intellectũ. z sc̃da ps ibi nos aũt. ¶ No. ꝑmo vnũ effectũ remotõis appellatõis in rescripto. nam tollit effectum appellatõis vt nõ habeat impedire executionẽ sniẽ nec devoluere cãm ad superiozẽ nisi a ꝑte q̃ superioz ex certa scia admisit appellationẽ. z tene ß mẽti q̃ q̃tidie solet ad ß allegari. ¶ No. sc̃do q̃ ꝑ ꝓmissionẽ sc̃do facta ex certa scia revocat' iurisditio potius iudicis. z facit ß lr̃a in ar. q̃ appellatio extinguit ꝓnunciatũ. vt. l. j. ad turpil. Sed in ꝛ̃trariũ facit tex. ibi vt supẽdat' z q̃ nõ extinguit' ß suspẽdit' nec etiã suspendit' q̃ ad oẽs effectus ꝑ ea q̃ dixi in. c. fi. de seq̃stra. ¶ Jn glo. in ver. ex certa scia in fi. dictũ glo. ꝓcedit cũ cã fuit cõmissa simpliciter. ß vbi ꝑus fuit ꝓmissa appellatõe remota nõva sula. q̃ si papa sciuisset nõ ita de facili admisisset appellationẽ. vñ dz admittere ex certa scia q̃n papa fuit certificatus de oĩbus q̃ potuisset eũ mouere ad ꝓcessionẽ denegandã. z ita ꝓiunge in effectu dicta doct. ß. nã de q̃libet notabili causula apposita in ꝑmis lr̃is q̃ põt esse impedimẽtũ secũdarũ dz fieri mẽtio in sc̃dis al's nõ dz cõdere ex certa scia ß ꝑ ignozantiã z surreptõz. vt no. in. c. cũ dilecta. z. c. ceterũ de ꝛ̃p. z. c. int' de re iudi. ¶ Sz ꝛ̃ ß z ꝛ̃ tex. opp. q̃ si papa admisit appellationẽ ex certa scia ad q̃d est opus q̃ postea merita appellationũ discutiant' ꝑut papa mãdat in fi. lr̃e. Jtẽ q̃re papa nõ ꝑnũciauit erq̃ ex certa scia papa admisit appellationẽ cũ de q̃ re q̃s cognouit de ea iudicare dz. vt in. c. cuz sup de cã pos. z ꝑprie. So. Jnn. multũ instat ß ꝛ̃clude breuiter q̃ illa verba ex certa scia nõ referunt' ad merita cãe appellatõis ß ad ignozantiã q̃ posset allegari in cõmissionis actu. vtputa q̃ papa fuit ꝑus informatus de ꝓmissione ꝑor. z q̃ fuit facta ꝓmissio appellatõe remota. z q̃ snia fuit lata ꝛ̃c. si aũt illa verba referunt' ad ista militaret ꝛ̃riũ z de hac cla ex certa scia vide qđ dixi in. c. ad ß de rescrip. nec credo q̃ ista ꝛ̃ba ex certa scia ponant' in commissione ß satis ẽ q̃ ꝑ expssa in lr̃is ꝓmissionis appareat q̃ papa ex certa scia fecit. ¶ Jn gl. fi. no. banc glo. ad quã q̃tidie fit remissio cũ q̃rit' ad quẽ ꝑtineat executio snie si fuit appellatũ vtrũ ad ꝑmũ vel ad sc̃dm. z q̃n̄ gl. multũ vacillet postremo tñ tenet vt ex equat' sc̃dos z nõ ꝑmus. q̃ actio in factũ dat' ex snia cõfirmãte. z idẽ tz gl. in. c. cozã. j. e. ß ꝛ̃riũ sensit in. c. cũ in eccia. de app. Sz ꝑ dicto hui⁹ gl. ẽ q̃ snia videt' ipius iudicis appellatõis exq̃ eã ꝓfirmauit q̃ oia nã facim⁹ ꝛ̃c. vt in. c. si aplice de ꝑben. li. vj. z in. l. ij. C. de vete. iu. enu. De hac materia vide ꝑ Jo. an. in addi. spe. ĩti. de execu. sen. §. ij. in v. ß pone. z ibi etiã ꝑ spe. in v. se. per Bar. post alios in. l. tale pactũ. §. q̃ puocauit. ff. ꝺ pac. et plen⁹ in. l. a diuo pio. ff. de re iudi. z ꝑ Host. z ꝑ Jno. ß. z vt clare hẽas mãm adũtẽdũ q̃ q̃tuoz sũt casus quoz tres sũt clari z q̃rtus est dubitabilis. ¶ Prim⁹ casus q̃n vtraq̃ snia fuit absolutoria. nã tunc frustra q̃rit' de executiõe q̃ secũ affert executionẽ inxta no. in. c. cũ nr̃is de ꝓcess. ꝑben. ¶ Sc̃dus cũ ꝑma fuit ꝓdemnatoria z sc̃da absolutoria z tunc cũ sc̃da ꝑualeat erq̃ absolutoria nõ fuit appellatũ frustra etiã q̃rit' ꝺ executõe. ¶ Tertius casus fuit q̃n ꝑma fuit absolutoria z sc̃da fuit ꝓdemnatoria. tũc ĩdubie sc̃dus exeq̃t' z nõ ꝑm⁹. cũ ista sit sniа sc̃di z nõ ꝑmi. ¶ Quart⁹ casus dubitabil' q̃n vtraq̃ fuit ꝓdemnatoria z tũc aduertẽ. aut iudex sc̃dus fuit motus ex nouis rõnib⁹ z ñ ex ꝑmis. z tũc ipe bz exeq̃ q̃ snia ꝑ supponit effectũ q̃ agitat' cozã eo. vñ snia ista nõ est ꝑmi ß sc̃di iudicis. q̃ ad ꝑm z nõ ad ꝑmũ ptinet executio sa. c. cũ Jo. de fi. instru. Aut nihil noui fuit actũ z tunc aut ꝓfirmat' ꝑma snia ex negligẽtia appellantis nõ ꝑsequntis in ꝑte z executio ptinet ad ꝑmũ tenẽt doct. in. d. §. q̃ puocauit. z in. d. l. a diuo pio. z ꝑ ß facit text. j. de app. ꝑsonas. z. c. cũ sit. Aut ꝑma fuit ꝓfirmata ex trãsactiõe ptiũ q̃ post appellatõz recessit appellãs ꝑ trãsactionẽ ab appellatõne ita q̃ ex ꝓsensu suo ꝑma snia ꝓfirmat'. z tunc sunt opi. inter legistas. Quidã tenuerunt q̃ sc̃dus dz exeq̃. z ꝑ hac videt' tex. in. d. §. q̃ puocauit Alij tenuerũt q̃ ꝑmus. ß Bar. in. d. l. a diuo pio tenet q̃ vterq̃ poterit exeq̃. nã ꝑmus poterit q̃ interest sua

scōs ecc̄ pt q; exq̄ fuit ad eū appellatū 7 ppt factū ptiū li quet sibi de meritis cāe pōt eā māndare executōni 7 satz posset ꝶ admitti. Q̄ñ ꝓ sñia ꝓsumat ꝑ expssam sñiam ipius iudicis ad quē. et gl. ꝶ tenet q; scōs exeq̄tur. Idē vident velle legiste in iuribꝫ palle. 7 ꝑ ꝶ bñ facit auct. siqs litigantiū. C. de epi. 7 cle. 7 Jo. an. in addi. palleg. dicit equñ eē vt prim⁹ exequat 7 nō scōs. q; exq̄ appellatio fuit ulla q̄ suspēdit iurisditōez primi iudicis 7 tūc apparet eā iustā dz cā redire ad priorē iudicē. 7 marie hoc tenendū ſm eū in cā criminali in q̄ hz locū remissio iuxt no. in cle. pastoralis. de re iudi. 7 in auct. vt nulli iudicū. in. §. siqs vo comphensoꝝ. nō ē em equū vt puniatur q̄s vbi non deliquit. finge em q; iudex ad quem ē remotus a loco delicti. nā si iudex ad quē exeq̄ret possz violare iura que volūt remissionē fiendā ad locū delicti vt in. c. j. de rap. 7 in iuribꝫ pal. 7 ꝶ ē bona ꝓsideratō Host. ꝶ. 7 tacite videt de mēte Jnn. q̄ distinxit. 7 hec distinctio mihi satz placet. q; aut iudex ad quē aliquid addidit vel detraxit a priori sñia 7 ipe hz exeq̄. q; sñia sic reformata ē sua 7 non ꝑmi iudicis. aut nihil ē additum nec detractū. 7 tūc primꝰ exeq̄tur. 7 nō scōs. Pro hoc mēbro qđ ē magis dubitabile ego adduco bo. tex. cū glo. in. d. c. cū in eccl'ia. vbi videt iudicio meo ꝶ ꝓbari. ad idē. ij. q. j. i fi. nā si iudex ad quē ꝑpendet male appellatū 7 bñ iudicatū sola declaratio ad eū ptinet. vnđ eoipso q; pnūciat male appellatū functus ē offō suo vt ibi. g̃ cā dz redire ad priorē iudicē. 7 ꝑ hoc fac q̄a appellatio suspēdit primā sñiam nō aūt extinguit. vt i. c. venientes. de iureiu. g̃ si appellatio pnū ciat minus ltūma 7 ꝑ hoc facit iste text. in ℞. vt interim executio sñia suspendat ꝛc. Si tñ primus iudex nō repiret tūc nō essz absurdū dicere q; scōs possit exeq̄ ꝶ ꝓcedit in appellatione a diffinitiua. Quid aūt in appell'one ab int'locutoria. iudex appell'onis pnūciauit male appellatū 7 cōdemnauit appellantē in expenſ vt facere dz. vt in. c. vt debitus. de appel. q̄s hz exnūc exeq̄ an prim⁹ an scōs. Spe. in ℞. se. tenet q; prim⁹. 7 Jo. cal. ꝶ qđ vī ꝓbari i d. c vt debitus. Circa qđ tñ posset instari q; ista condēnatio expēsaꝝ ē scōi nō primi g̃ ipe pōt exeq̄ cū executio veniat accessorie ad sñiam. Et ad. c. vt debitus. vbi dī q; dz remittere appellātē 7 ꝓdēnare eū i expēsis. pt dici q; dz eū ꝓdēnare effectualr. s. mandādo sñiaz executioni. dic tñ cal. q; vbi prim⁹ ñ posſz exeq̄ forte q; p⁹ appell'onem ab int'locutoria ꝓcessit in cā 7 tulit sñiam diffinitiuā q; scōs dz exeq̄ ne ꝓdēnatio remaneat sine effectu. 7 sic dic se obtinuisse in q̄one facti. Et ꝑ ꝶ bēs plene hūc articulū examinatū quē bñ no. q; q̄tidian⁹ ē. Et ad auc. siqs litigātiū pal. q; vī mltū facē ꝑ pcedēti mēbro vt scōs iudex exequat diffinitiuā dic q; loqtur q̄n prim⁹ iudex ē impotēs ad exequēdū. naz loquit' q̄n eps ex progatōe pnūciauit int' laicos. 7 dic vt colligitur ex. l. pcedēti sup q̄ signat illa auct. Abbas.

Quia vero. Ordinarius ad mandatū delegati exeq̄tur sñiam etiam si sciat eā iniustā. 7 scda ibi attēdentes. // No. ꝑ q; delegatus pape pōt māndare ordinario loci vt sñiam suam exeq̄tur ad idē. c. s̄. e. siq̄n. 7. c. significasti. // No. ibi ñ cognitio ꝶ executio. q; is cui mādat nuda executō sñie nō pōt assumere cognitōem sup iuribꝫ sñie de q̄. j. latiꝰ // Itēno. q; q̄s dz parere mādato superiorz lz sciat illd iniustū. ꝶ tñ ñ ē absolute ver. nā si ē ꝯ deū 7 bonos mores nō dz q̄s parere superiori ꝶ potiꝰ deo q̄ mādat oppositū. vt. xj. q. iij. q̄ resistit. 7. c. iulianꝰ. 7. c. si dñs. de q̄ per Jnn. i. c. ad aures. de tē. or. 7 istuz tex. intellige q̄n sñia erat iniusta tñ ab̄s tenebat q; erat ꝯ ius litigatoris. vel q; trāsmerat i rē iudicatā. q; nō fuerat ab eo appellatū vñ ꝶ sñia ē solū iniusta ex pte pnūciantis ꝶ ex iuris dispositione tz 7 ē executioni mādāda vt sit litiū finis. et de ꝶ gl. mgr̄a ꝶ. 7 vide qđ dixi i. d. c. siqñ. An aūt ꝶ habeat locū in cā criminali vbi sñia ē corpis afflictiua. vt si mādatarius sciat sñiam iniustā teneat' illā exeq̄. Jnn. dic q; nō ꝓsulēt q; talē sñiam q̄s māndaret executōni. 7 no. ꝶ dictū ꝑ q̄ facit q; tacit⁹ ꝓsensus ptis nō hūit purgare vitiū sñie q; nemo ē dñs mēbroꝝ suoꝝ. l. liber hō. ff. ad. l. aq̄l. 7 in. c. ꝓtingit. ij. j. de sen. ex. hinc ē q; ꝓdēnato inuito pōt r̄cius appellare. vt in. l. nō tm̄. ff. de ap. et q̄. ij. q. vj. in sūma. 7 ē optima limitatio ad istū tex. 7 facit qđ. j. dicā cū gl. sē // In gl. etiā si sciat. dixi de hāc glo. i tres ptes. nā in prima tacite opponit 7 i solutōe examinat q̄s dicat' merꝰ executor 7 q̄s mixtꝰ. 7 q̄s exceptiōes pñt 7 debēt admittere isti executores. In secūda parte pricipal'r q̄rit an ab executore possit appellari. In r̄cia opponit ꝯ tex. q; iniusto ꝓcepto nō ē obediēdū. 7 scda ps incipit ibi 7 nota. r̄cia ps incipit itē nota. De prima pte gl. vide qđ no. bar. i. l. a diuo pio. de re iudi. 7 satis plene ꝑ host. 7 alios doc. ꝶ. // No. bñ hāc gl. i ꝶ q; dicit executor datꝰ ad ꝓuidendū de bñficio dī mixtꝰ non merus. dī aūt mixtꝰ q; hz mixturā iurisditōis. pōt enīz assumere ptes iudicis si vult. de q̄ vide ꝑ gl. i cle. vnica. e. ti. dixi plene pꝰ Jnno. i. c. fi. de pſum. 7 iō ꝺ isto executore ad bñficia dic vt ibi. 7 sic distingue mām hꝰ gl. pꝰ doc. ꝓmittēdo q; iudex pōt dici executor inq̄tuz ꝓcedit exequēdo iusticiā 7 ius ptis. vt in. c. siqs ꝯ de fo. cō. ꝶ ꝓprie 7 stricte distinguit' ab executore. q; iudex dat' pricipal'r vt cognoscat int' ptes. ꝶ scdario hz exeq̄. executor ℞o dat' pricipal'r sup executione lz q̄ñq̄ scdario possit cognitionē assumere 7 ptes iudicis. His pmissis dic pꝰ host. marie q; aliꝰ ē iudex 7 aliꝰ executor. executoꝝ ℞o alius ē mixtus. alius ꝓseruatoriꝰ. alius referēdarius. alius denūciator seu executor purꝰ 7 merꝰ. quidā ē executor purꝰ alicuius sñie. et sub istis r̄minis applicabo dicta legistaꝝ 7 alioꝝ doc. De ꝑ. s. iudice dicendū q; regulariter tenet' admittere exceptōes ꝓbabiles. vt in. c. ex pte. s̄. e. el. ij. dic tñ notant' Jnn. in. c. post electōz i fi. de ꝓcess. ꝑbē. q; si iudex vehement' suspicat' exceptōem oppositā i fraudē cā dilatādi iudiciū lz exceptio i se sit ꝓbabil' pōt tñ eā nō admittere si ꝑsumit cā falsam. nec dz de appell'one curare. q; si ē falsa appellatio non pōt iustificari vt in. c. int' posita. de ap. 7 dic latius vt no. Jnn. in. d. c. pꝰ electōnem. // De scdo. s. de executore mixto dic q; pōt dici mixtus q̄n iudex tulit sñiam ꝶ nō cognouit de executōe ꝶ mādauit eā alicui. 7 de isto ꝓprie pōt intelligi. l. et si non cognitio. C. si ꝯ ius vel vti. pu. canonizata. xxj. q. ij. 7 iste executor pōt admittere oēs exceptōes ꝓcernētes ipam executōem 7 sup eis pnūciare. exēplū coraz eo fuit omissa executio opponit' exceptio cōpēsatōnis. vel q; ñ dz vlt' q̄s facere possit ꝓpelli. puta q; ē miles vl' q̄d sit'e. 7 ꝑ ꝶ bo. tex. et ibi bar. in. l. pe. ff. d ꝓfes. succedit. n. iste q̄ ad executōez loco primi iudicī. iō dz admittē oēs exceptōes ꝓcernētes ipam executōz. ad ꝶ. d. l. a diuo pio. §. si sup rebus. cū se. 7 ibi ꝑ bar. exceptōes ℞o ꝓcernētes merita cause inferētes sñiam nullā dz admittē. q; 7 prim⁹ admisissz nō tñ dz sup eis pnūciare. nec irritet sñiam superiorz. lz dz cognoscē ad effectū suspēdēdi. 7 remittēdi cām ad superiorē. 7 iste ē ꝓprie casus. c. decetero. j. de re iudi. 7 i l. si ptor. §. marcellꝰ. ff. de iudi. 7. d. l. pe. ff. de ꝓfes. Jn ꝑ dicto an āt indifferent' exceptō nullitatē impediat executionē sñie: vid' Jnn. i. c. cū i iure. j. e. pleniꝰ ꝑ Jo. d lig. i cle. j. de re iudi. // De r̄cio. s. executore ꝓseruatorio dic vt plene hodie hī i. c. j. 7 i fi. j. e. li. vj. vbi tractatur quā ptātē hñt isti ꝓseruatores. // De q̄rto. s. de executore referēdario dic q; dz admittē exceptōes ñ tñ assumēdo cognitōz ꝶ vt referat superiori. 7 iste potiꝰ dī auditor 7 pt recusari vt suspectꝰ ꝑm host. 7 d isto dixi. s. e. sup q̄onū. 7 dic vt ibi. // De q̄nto. s. denūciatore seu executore pnro 7 nudo. puta i dato ad aliquē pigrandū vl' suspēdendū vl' excōicandū. dic host. q; nullā exceptionē dz admittē. 7 idē dic de. vj. 7 vltio. nā purus 7

mer⁹ executo⁹ dī qñ iudex plene cognouit ꝺ cā ⁊ ꝺ exe cutione fiēda ⁊ puꝛ factū ipi⁹ executōis alteri cōmisit. ⁊ de isto loq̄tur tex. in l. executo⁹. ⁊ l. si vt ꝓponis. C. de execu. rei iudi. ⁊ ibi bo. glo. ⁊ ad hec mēbra debes redu cere istā glo. Adūte tn̄ i eo q̄ glo. vult facē dīam int̄ executorē sniaꝛ ꝺeputatū spāliť ab hoīe ⁊ executoꝛes ꝺeputatū forte ab aliq̄ statuto vel ꝓuisiōe supioꝛ. nā in q̄busdā locis ꝺeputaťcert⁹ officialis supꝛ exceptōnib⁹ sniaꝛ. ꝺ q̄ dicit vt. s. dixi. ¶ De scꝺo vī q̄ possit ꝓnūcia re supꝛ oīb⁹ exceptōib⁹ etiā ꝓcernētib⁹ nullitatē ⁊ succe dit loco primi iudicis. nec ē in illo inferioꝛ. ⁊ vī idē vbi executio peteret coꝝ pari iudice seu coꝝ surrogato. vide p spe. i ti. de exe. sen. §. q̄. x. q̄ꝺ si mādet. ⁊ p Inn. j. eo. cū in iuꝛa. ⁊ sic distinguit bar. i. ꝺ. l. a ꝺiuo pio. ⁊ p ℔ bēs primā ptē gl. ꝺeclaratā ⁊ supꝓletā. ¶ Et i fi. glo. no. ex hac gl. duo. ꝓ q̄ si snia vel iudicis p̄ceptū est ipo iure nullū nō tenet q̄s sno mādato parere. nā nō pōt i illo actu dici iudex. ar. in. c. forus. j. de ver. sig. īmo iudi ci volēti exeq̄ pōt resisti vt dicit gl. no. in. c. pri. ⁊ dixi in. c. siqñ. s. e. ¶ No. scꝺo q̄ omissio appellōnis ñ pur gat vitiū snie q̄ min⁹ ps possit hre regressum ꝛ iudicē. idē ꝺm gl. si ps fecit q̄ntū potuit. puta qꝛ bis appellauit ⁊ sp reportauit ꝛriam sniam. ⁊ idez no. Inn. in. c. sepe. j. de ap. ⁊ in. c. sacro. de sen. ex. qꝺ ē bñ no. Ex q̄ infertuꝛ q̄ nō appellās vere snie nō ꝓsentit. nā si vere ꝓsentiret nō posset hre regressum ꝛ iudicē. Itē tolleret obliga tio nālis q̄ tn̄ p sniam nō tollit. vt no. in. l. iulian⁹. ff. de ꝓdi. inde. qꝺ ergo ꝺī i. c. qꝺ ad ꝓsultatōz. j. de re indic. q̄ nō appellās vī ꝓsentire dic q̄ ꝓcedit i ꝓsensu int̄ prę tato ⁊ nō vero. ⁊ p̄sumit ille ꝓsensus ad effectū vt illa snia trāseat i rē iudi. nec ob. pti agēti ꝛ iudicē exceptio rei iudicate vt i. l. cū q̄si. cū duab⁹ se. ff. ꝺ excep. rei iu. ⁊ no. i. c. aꝺūsario. de excep. ¶ Sz q̄ro nūq̄ꝺ p̄dicta ꝓce dūt ꝛ arbitꝛ q̄ male iudicauit? dic q̄ sic. qꝛ arbitria st̄ redacta ad ĩstar iudicioꝝ. l. j. ff. de ar. ⁊ ℔ firmat bar. i. l. fi. ff. de va. eꝛor. cog. vbi notant q̄rit q̄ꝺ i laudo arbitꝛoꝝ nūq̄ꝺ possit hri regressus ꝓtra arbitꝛores seu ami cabiles ꝓpositores si vlē debitū aggrauauit ptes. ⁊ cō cludit q̄ arbitrator equipaꝛat ꝓprenete qꝛ ē q̄ꝺā media tor int̄ ptes ⁊ non tenet nisi de dolo ⁊ lata culpa sicut ipe ꝓpreneta. vt le. ⁊ no. i. l. j. ff. de ꝓpreneť. nā arbitratō nō ꝓprie ē arbit nec q̄si iudex vt. l. si de meis. §. fcepisse ff. de ar. vbi bo. tex. multū singulaꝛť ⁊ notabiť. ⁊ ℔ dictū no. singulaꝛit q̄ si arbitꝛator fuit i dolo vel i lata culpa ꝑt ꝙuenīri p ptē lesā ad int̄esse. ⁊ ꝺī eē i lata culpa q̄ñ de ꝛ uianit ab eo qꝺ cōit oēs fecissent vt i. l. late culpe. ff. de ver. si g. Quid ām i ꝓsiliaꝛijs seu iurispitis q̄ p imꝓuꝺē tiam vel p errorē dāt malū ꝓsiliū i p̄iudiciū alteri⁹ ptis nūq̄ꝺ ꝙuenire possit ad int̄esse? vide i. spe. i ti. de requi. ꝓsi. §. j. x. si ꝓsiliaꝛij. ¶ In gl. i x. tenet i fi. no. hāc gl. q̄ solet allegari q̄tidie. ⁊ vī gl. sentire colligēdo ar. cōť hug. q̄ iudex ꝺz iudicare ꝺm allegata lz bēat ꝓsciam i ꝛriū. ⁊ colligit ℔ ar. ex tex. i eo q̄ papa hoc mādat oꝛdi nario vt exequať sniam ꝺelegati eť si sciat eā iniustā. si ℨ papa ꝓsulit satis inferť q̄ cessat peccatū. ⁊ hanc opi. glo. tz ⁊ ꝓsequit q̄ plura x̄ba i. c. j. de offi. oꝛ. in x. ca nones. ⁊ no. illā gl. qꝛ ē plenioꝛ q̄libet alia i hac maťia. Host. ℔ dicit q̄ si iudex ꝺz ꝓsciam firmā ⁊ indubitatā. clare q̄a ꝓstat sibi de ꝛrio eius qꝺ ꝓbatū ē q̄ nō ꝺz tūc ꝺeponē ꝓsciam nec ꝛ eā ꝓnūciare ℨ ꝺz instare vt exo neret ab offō iudicādi. qꝺ si efficē nō pōt ꝺz appellare ad supioꝛē iuꝝ no. i. c. siqñ. s. e. ℨ si ꝓscia iudicť nō ē in ꝺubitata tūc ꝺz eā ꝺeponere si pōt ℨ si nō pt ꝺz ꝛ eā in dicare eť si ꝓscia sit erronea. p. c. p tuas el. ij. j. de si. ⁊. c. literas. de re. spo. ℨ Jo. an. i ℔ q̄si nihil dicit remittē do ad no. p eū i addi. spe. i ti. de alle. ⁊ dif. §. vlti. añ fi. sup x. lz āt. ⁊ ibi ſcitatis varijs opi. ⁊ mgꝛoꝝ eť theologoꝝ quos dicit disputando vidisse tenē ꝛrium q̄ pt q̄s hre triplicē sciam vnā vt ꝺeus. exēplū i sacerdote q̄ aliq̄ꝺ būit i ꝓfessiōe. vt i. c. si sacerdos. de of. oꝛ. scꝺam vt in ꝺex. vt q̄ ꝓstat sibi ex actis publicis. ť cia vt ꝑuat⁹. Si ℨ iudex ht ꝓsciam ꝛ acta publica ñ ꝺz ꝓcedere ꝺm illā q̄ ñ ht illā ꝓsciam vt iudex ℨ vt ꝑiuat⁹. ⁊ ipe ht iudi care vt iudex. ℨ i ista pplexitate dīc iudicez ꝺebere la borare ad inq̄rendū ꝛitatē quā si hre nō pōt ꝺz in stare vt alleuiet ab onere indicād si nō pt ꝺz informa re ꝓsciam suā p distinctōz de q̄. s. i. q̄ lz vt ꝑuat⁹ sciat ꝛriū tn̄ q̄ ibi ē tāq̄ iudex ñ ꝺz curaēd illa ꝓscia quā ht vt priuat⁹. ℨ si ñ pt aliq̄ mō ꝓsciam suā sic informare. vt puta q̄ iudex vehement credit incurrere peccatum si ꝑnūciat ꝛ ꝓsciam tūc nō ꝺz ꝑnūciare ℨ supsedere ⁊ patient pati penā si supioꝛ eū puniret. qꝛ indicari non vult. ad ℨ. dictū. c. lras. ⁊. c. inq̄sitōi. de sen. ex. dic tn̄ q̄ nō ꝺz ꝑpt ꝓsciam ꝑnūciare ꝛ acta publica. nec eť ab stinere ab offō iudiciali. qꝛ tenēdo ꝓriū cōfundēť totū ius positiuū. p hac opi. vid quod no. btūs Tho. scꝺa scꝺe. q. lxxvij. articko. ij. vbi int̄ ceťa tz q̄ iudicare ad iu dicē ptinet tāq̄ ad hñtē ptātē de publico. ⁊ iō nō ꝺz iu dicare nisi sit informat⁹ p ꝑbatōes publicas ⁊ p instꝛa testes ⁊ siťia. Jo. cal. ℨ aliť distiguit dicēs q̄ ant iudex ht ꝓsciam p argumēta leuia ⁊ tūc ꝺz illā ꝺeponē et in ꝺicare ꝺm acta. ad ℨ. c. inq̄sitiom. j. de sen. ex. ℨ i illā ꝺeponē nullo mō ꝺz indicare ꝛ cōscīam. vt. ꝺ. c. p tuas. cū si. aut ht cōscīam indubitatā. ⁊ tunc ꝺm eū ꝺz ꝺeponere ꝓsciam. ℨ in ℨ distinguit q̄ aut ht cōscīaz ꝛ reū aut p reo. ꝑmo casu nō ꝺz aliq̄ mō reuz cōdēnare ꝺm cōscīam ℨ eū absolue ꝺm acta. qꝛ nō ht indicare ꝺz cōscīam quā hūit vt priuatus ⁊ absoluēdo eū ab accu satōe nō facit ꝛ cōscīam qꝛ nō ꝑnūciat eū innocētē. ex emplū. accusať titi⁹ de homicidio testes nō ꝓbāt ℨ iu dex vt priuat⁹ scit q̄ homicidiū cōmisit. nō eū vt viri ꝺz eū ꝓdēnare nec eū ꝑnūciare innocētē ꝛ cōscīaz ℨ eū absolue mō p̄dicto. ⁊ p ℔ mēbro optie fac. c. si sacerdos ꝑal. scꝺo casu q̄ñ ht cōscīam p reo. vt qꝛ ꝓbať ꝓmisit se homicidiū ⁊ iudex scit q̄ ñ cōmisit. dic q̄ iudex ñ pt eū ꝓdēnare nec cām ꝺelegare nec remitte ad supioꝛē si vehement suspicať q̄ ex hac remissiōe iste dānabiť sed ꝺz supsedere nisi credat q̄ supior eū damnabit q̄ casu ꝺebet eū absolue. nec ob. si dicať q̄ ñ ꝺz eū absolue ꝺm cōscīamsuā. qꝛ ꝑprie eū absoluit qꝛ ñ pōt informari vt iudex. nā scīa iudiciaľ ineſt hoī tāq̄ in ſbiecto. vñ exq̄ ht certā scīam vt hō nō pōt recipe ꝛriā scīam vt iudex q̄si dicat q̄ i eodē ſbiecto nō pnt ꝙcurrere ꝛrie scie. et sic scīa iudiciaľ ñ pt applicari ad aim iudicis. ⁊ sic poti⁹ absoluit er ꝺefectu ꝓbatōis. ⁊ dicit q̄ aliť di cētes nō cōsideraneť p̄dicta. Do. me⁹ ꝺo. car. in ſūma tenuit q̄ lz iudex hēat scīam cōtrariā vt priuat⁹ nihilomin⁹ ꝺz sp iudicare ꝺm acta. ⁊ si nō iudicat peccat in eo q̄ non obedit supiori. necessitať. n. ex offō pu(ñ ob. iura q̄ di cūt q̄ agēs contra conscīam peccat. ꝓcedūt. n. i priua to. qꝛ non ꝺz priuat⁹ agere ꝓtra conscīam. sec⁹ i hñte offm pu. q̄ ꝺm acta pu. iudicare ꝺz ⁊ ñ curare ꝺ cōscīa quā ht vt priuat⁹. hāc opi. tenuit gl. in. ꝺ. c. j. ꝺ of. oꝛ. ⁊ gl. ⁊ bar. i. l. illicitas. §. veritas. ff. ꝺ offi. ꝓsi. ⁊ mltū facit ibi tex. m̄ pl⁹ placet opi. cal. ꝑter vltimū mēbꝛ. nā cre ꝺo q̄ nūq̄ iudex ꝺz iudicare ꝓtra conscīam. ꝓ ℨ tex. i c. cū ecclesia. ꝺ re iudi. lib. vj. ⁊ i cle. j. §. vꝛ. ꝺ here. vbi in actu iudicādi tex. ponderat conscīam priuatā iudicis nec ob. q̄ ꝺī iudicē peccare ñ iudicādo. qꝛ illꝺ vꝛ q̄ñ negligit. sec⁹ si ex iusta cā ñ differt. nec placet rñsio. ꝺ. car. nā non min⁹ obligat priuat⁹ obedire legib⁹ pu. et superi. ℨ priuat⁹ non tenet obedire supiori cōtra con scientiā suā. vt. ꝺ. c. lras. ℨ nec iudex iudicādo. Sz vlti mū mēbrū cal. non placet vt ꝑdixi vt possit iudex ab solue reū contra acta. qꝛ ℨ esset confundere totū ius positiuū ⁊ ꝺare iudici mām calūniādi. nā non ꝺz credi iudici si dicat se hre conscīam alicuius facti in p̄iudici um alteri⁹. vt. l. illicitas. §. veritas. vbi ꝺī q̄ veritas re rum erroꝛibus gestoꝝ non vitiatur. et ideo iudex non ꝺebet iudicare ꝺm q̄ probatum ē. qꝛ vt dicit cal. ⁊ bñ

tex.dz intelligi de veris ꝓbatiõibꝫ ℔ ibi colligit ex illa ꝺitõne illa tua.7 iõ ꝛc.q̄ infert ex illo ℟.vitas. ℔ nos loq̄mur qñ iudex scit q̄ veritas ē in ꝓriũ. Ad istũ tex. ñdet q̄ sñia ℔ tenebat7 trãsmerat i rē iudicatã vt dõ i gl.7 iurã volũt q̄ tal sñia mãdet executõi vt sit finis litium.

Cum autē delegat⁹ q̄ impedit die statuta q̄tũ ad diem illã cãm ꝓmittet appellone remota nisi ptes negociũ progēt.7 sc̃da ps ibi nos. ¶ No.ꝑ q̄ lz delegat⁹ pape sit maior oibꝫ q̄ ad cãm sibi ꝓmissam in alijs tñ remanet subiect⁹ suis superioribꝫ. vñ eciã durãte cã tenet obedire alis suis superioribꝫ. ¶ No.sc̃do iudicē delegatũ posse aliaduerte in ptē calũnioſe agētē.7 põt ptē mlctare ꝑm gl.no.℔.de q̄ dic vt dixi in.ca.ꝺ cauſ. ſ.e. ¶ Itē no.calũ in q̄ subdelegat⁹ ꝓcedit appellone remota.7 rõ spãlitatis ponit i gl.fi. ¶ Op.ꝫ tex.7 vi q̄ etiã nõ data ista malicia possit iudex cãz subdelegare.vt.ſ.e.in ꝓn.So.ꝺc.fatent ꝓriũ 7 bñ.℔ iste tex.ꝓ uidet de nouo vt data malicia ptis possit iudex ꝓmittere appellone remota. ¶ Sz q̄ro quo ꝓstabit iudici ꝺ malicia ptis ꝺicũt doc.q̄ p ꝓiecturas.q7 cum malicia ꝓsistat in aio defacili clare ꝓbari non põt.ad ℔.c.ij.de cõmittere vices suas.vi gl.℔ tacite ꝓsentire q̄ cã fuit ℔ cõmissa pl̃ibꝫ cũ cl̃a q̄ si nõ oēs.℔ istꝺ ē diuinare q̄ꝺ aũt iuris de ista q̄one quã ponit gl.ꝺicet in.c.coꝛã.j.e. ¶ In ea.glo.ibi cũ vtercꝫ possit obedire.no.in.c.cuz parati.j.de ap. ¶ In gl.fi.ibi ℔ hodie locũ nõ hz.gl.℔ ꝺicit inherẽdo opi.sue q̄ hodie cl̃a appell'one remota nihil opet.℔ nõ bñ ꝺicit.q7 vbi apponit hec cl̃a nulla appellatio admittit nisi exp̄sse a iure approbet. vt i.c. pastoꝛal.j.de ap.7 ibi plenius de hoc no.7 int cet̃a ponit hic ℟ost.no.dictũ dicẽs q̄ magis opat renunciatio appellatõis facta p ptes q̄ remotio appell'onis quia fit in rescripto pr̃incipis.q7 qñ ptes renũciauerũt nulla appellatio hz admitti.vt in.l.fi.C.de tẽp.ap.sed qñ pr̃inceps remouit in rescripto suo admittit appellatio in multis casibꝫ q̄.ſ.exp̄sse approbant a iure.ꝺ quibus no.in.ꝺ.c.pastoꝛalis.qꝺ notabis.

Exliteris subdelegat⁹ a delegato papie iurisdictõz hñte pt coercẽ impedientẽ ℔ ꝺicit ꝓhibẽdendo vtrũq̄ intellectũ.sũt due ptes. In ꝑma decisa facti narratõ.i sc̃da cãe ꝓmissio.ibi mãdam⁹.q̄ distinguit 7 sc̃dm mẽbꝝ ꝓsequit ibi si ℟o. ¶ No.ꝑ q̄ vbi mãdat executio sñie vi etiã accessorie dari iurisditio.qꝺ tñ intellige vt dixi.ſ.c.pri.§.q7 ℟o. ¶ No.sc̃do q̄ ꝓmissa iurisditõe vi trãslata ptãs coercẽdi.7 no.illa ℟ba tex.q̄ iurisditõ sine coertione vi delusoria.7 vide qꝺ no.in.c.cũ ꝓtigat de fo.cõpe. ¶ No.t̃cio q̄ int̃ dictũ põt ferri i personã. Itẽ no.q̄ iniuria fit iudici si ei⁹ lr̃e nõ ꝓmittant legi7 põt ex ℔ agi ꝺ iuriantẽ ad satisfactiõem iniurie.fac̃.l. siqs id qꝺ.ff.ꝺ iu.om.iu. ¶ Itẽ no.i ℟.denũcies.iũcta gl.q̄ exequẽti sñiam nullã põt violent̃ resisti et̃ p t̃ciũ. 7 apte ꝓbat hec lr̃a si ferẽs sñiaz nõ hẽbat iurisditõez. ¶ Ultimo no.q̄ nedũ delegatus pape ℔ et̃ sꝺelegatus ad certũ articulũ hz iurisditõem 7 coertionẽ circa articulũ sibi cõmissum.7 de ℔.j. ¶ In gl.in ℟.mẽtiõez ibi tacito de alijs lr̃is.ꝺic q̄ nõ sufficit facere mẽtionẽ de alijs lr̃is ℔ hz fieri mẽtio spãlis.vt ꝓbat̃ in.c.ij.j.de ꝺo.7 ꝓtu.vñ de q̄libet cl̃a notabili apposita in prioꝛibꝫ lr̃is hz fieri mẽtio in sc̃dis.vt no.i.c.cũ dilecta.7 i.c.cetex.de rescrip.7 i sũma de oibꝫ fiẽda ē mẽtio q̄ possent monere aim pr̃icipis ad sc̃das lr̃as denegãdas. vt in.c. postulasti.de rescrip.7 iõ ꝺixit Jnn.no.℟bũ q̄ nõ solũ exp̄ssa ℔ et̃ exp̄ssissima de prioribꝫ ē fiẽda mẽtio. fac̃.j. e.signãtibꝫ.7 ē rõ ꝑm eũ q7 reuocatio prioꝛ iudicum ē odiosa 7 ꝺ ius.℔ rõ nõ placet hoſ.q7 reuocare prioꝛes lr̃as nõ ē violare ius.vt i.l.iudiciũ soluit.ff.de iudi.fac l.obseruandũ.ff.eo.§ rõ est ꝑm eũ.q7 q̃ꝺã iniuria irrogat̃ ꝓrioribꝫ iudicibꝫ si sine ltr̃a cã reuocãt̃.l.inj.ff.de ar.facit.c.vt debit⁹.j.de ap. Et tractat hic Jnno.vtrũ de appellatione sit fienda mẽtio in lr̃is.7 videt̃ ꝓcludẽ q̄ nõ.℔ ꝓriũ tenuit in.c.dilecti.de ma.7 obe.7 sequit̃ ℟ost.7 q̄ sit fiẽda mẽtio videt̃ tex.i.c.bone.ꝺ ꝓfir.vti. 7 in.c.ex pte de resc̃p. ¶ In gl.in ℟.subdelegat⁹.ibi et etiã mer⁹ executoꝛ.7 sic deputat⁹ ad nudũ ministeri iuz recipit iurisditionẽ 7 ptãtẽ coercẽdi saltẽ circa executionis actũ.7 idẽ voluit glo.j.in.c.sup qõnũ.in ℟.q̄ executorẽ.§.e. Jdẽ sentit ℟ost.℔.℔ ꝓriũ sensit Jo.an. sup tex.in ℟.quã potuer̃t ꝛc.nãibi põderat tex.q̄ vi innuere q̄ isti delegati exp̄sse mãdauer̃t isti pr̃iarche iurisditionẽ.7 nõ ꝓmiserũt simpl̃r nudũ ministeriũ.vñ intelligit q̄ delegati ꝓmiserũt isti vices suas i actu denũciationis alis nõ potuisset pr̃iarcha exercere iurisditõz cũ fuisset deputat⁹ ad nudũ misteriũ.ſ.vt denunciaret illos canonicos nõ ee excõicatos.ad ℔ bo.text.in.c.fi.j. eo.in fi.7 ibi clari⁹ ℔ tenẽt Jo.an.7 ℟ost.sup glo.pe. ꝓcludẽtes q̄ nisi apponant aliq̄ verba p q̄ det iurisdictio puta ꝺictoꝛes ꝓpescẽdo ꝛc.vl vices nr̃as cõmittimus i tali actu ꝛc.nõ põt deputat⁹ ad nudũ misteriuz exercere iurisditõem etiã ꝺ impediẽtes p.ꝺ.c.fi. Dic. tñ ibi distinguit vtr̃ delegat⁹ sit pñs vel abñs 7 i p casu nõ possit ℔ recurrat ad delegãtẽ in sc̃do.sic7 vtraq̄ opi.vi satis ꝓbabil̃. Adute tñ aut mãdat̃ nuda executio facti plene prius cogniti.7 nullã iurisditõnem põt exercere executoꝛ.vt in.l.executorẽ.7 in.l.si vt ꝓponis. C.de execu.rei iudi.7 dixi.§.c.pri.aut mãdat̃ sibi non pura executio ℔ aliqꝺ nudũ misteriũ.7 tũc hz locũ qꝺ §.dictũ ē.7 de subtilitate iuris vi verioꝛ opi. Jo.an.ſz distictio Ain.hz eq̄tatẽ.7 no.ꝓdicta q7 q̄tidiana cuz sepe auditoꝛes q̄ excõicarũt in curia mãdãt in ptibus excõicatũ publicari. ¶ Ex ꝓdictis hẽs nũq̄d ꝓmissarius possit exercẽ iurisditõem ꝺ impedientez.7 adde qꝺ no.i.c.sup qõnũ.§.e. ¶ In ea.glo.ibi delegat⁹ ab epo.bec glosa vsq̄ ad fi.instat vtr̃ delegat⁹ inferioris a ꝓncipe possit iurisditõz exercere circa executõnis actũ vel etiã alit̃ ptes coercere 7 ℔ incidit i aliꝺ dubiũ. nũq̄ꝺ in delegatũ inferioꝛ a ꝓncipe trãseãt ea q̄ sunt meri vl mixti ipi.℔ mã plene expedit̃ in.c.siq̄s ꝺ de fo. ꝓpe.vbi plenissime dixi. ¶ In gl.pe.ibi violent̃ resisti põt ei.no.glo.singularit̃.7 pl⁹ ꝓbat iste tex.q̄ et̃ tercius põt resistere iudici i fauoꝛẽ ptis. nã ꝺyacon⁹ castellan⁹ erat t̃cius in qõne ista.nã q̄libet põt adiuuare primũ suũ oppssum.ad ℔.l.siq̄s i tutore.ff.de fur.7 tz bar.in l.ꝓhibitũ alle.in glo.7 vide circa ℔ qꝺ plene dixi i.c.si qñ.§.e. ¶ In gl.fi.ibi nõ ē iudex ordinari⁹.colligit hoc ar.ex tex.q̄ si pr̃iarcha eet ibi iudex ordinari⁹ valuisset sñia int̃ dicti lata in archidyaconũ castellanũ et̃ si non hũisset iurisditõem delegatã. Sz glo.rñdet et bñ q̄ ꝑsupposito q̄ hr̃et ibi iurisditõz ordinariã nõ tñ p ℔ ꝓcedit argumẽtatio glo.q7 ipe intẽdebat ꝓcedere aũcte delegata et nõ ordinaria.et ex ℔ no.bñ glo.q̄ si ordinarius credit se delegatũ et ꝓcedit auctoritate delegata nõ tz ꝓcessus si postmodũ nõ apparet q̄ erat delegat⁹ lz potuisset ꝓcedere vt ordinarius.et ℔ ex defectu voluntatis.ꝓ hoc.c.ex pte astensis.de cõcess.ꝓbẽ.et vide plene p Jnn.i.c.cũ ex officij.ꝺ ꝓscri. ¶ Ex gl.oppo.ꝺ tex.et vi q̄ ista sñia oino debeat tenere et̃ si iurisditio ꝓmoꝛ iudicũ fuisset reuocata. q7 añ pñtatõem sc̃darũ lr̃aꝝ et exceptõe eaꝝ vigoꝛe facta tz ꝓcessus prioꝛũ iudicũ.vt in.c.audita.de resti.spo.et dixi i.c.cetex.ꝺ rescrip. So. Jnn.mltũ istat.et ꝓ refert q̄sdã tenẽ q̄ ℔ cessit exceptio.alij ℟o dicũt q̄ et̃ citra oẽm exceptõez ñ valet ꝓcessus ꝺ t̃cios data reuocatõe ꝓoꝝ lr̃aꝝ. vñ dicũt q̄ si ꝑmi et sc̃di iudices ꝓcedũt ad ꝺ̃rios ꝓcessus validitas ꝓcessus ꝺ t̃cios pẽdet ex validitate reuocationis p istũ tex.q7 ps ñ ꝓparẽs nec excipiẽs corã ꝓriꝫ iudicibꝫ põt excõicari.et tene mẽti hãc ꝺ̃iaz int̃ ptẽ

ſcij ꝛ ſciũ.ꝛ ſ̄ iõ ꝑm iſtos q; ptes ñ ſt̄ de iuriſditõe iudi
cũ.iõ nõ tenent̄ obedire niſi i veritate ſint iudices.ꝺ q̄
ſatis dubito.q; ex lr̄is de iuſticia ꝓncipal̄r ꝓfert̄ iuriſ
ditio circa ptes.ſcꝺario circa ſcios turbatores vt i.c.j.
ſ̄.e.vñ ſi ꝺat̄ iuriſditio in ꝑncipali.ſ.circa ptē. ⁊ i ac-
ceſſorio circa ſciũ.de ſ̄ tñ vide qꝺ plene ꝺixi in.ꝺ.c.ce-
ter.tene tñ mẽti iſtũ tex.ꝑm vnã lect.ꝓpter executores
ad bñficia q̄ ſepe circa idẽ bñficiũ faciũt diũſos ⁊ con-
trarios ꝓceſſus ꝯ canonicũ vel ordinariũ loci ⁊c.

¶ Licet vndiq; Juriſditio delega
ti re itẽg mõte mã
ꝺatis expirat.vel ſic.Cl̄a q̄ ſi nõ oẽs duo ⁊c.purificat̄
in vno vices alteri⁹ hũte etiã duob⁹ impeditis.cõis ꝺi-
uiſio.ſcꝺa ibi inq̄ſitioni. ¶ No.ꝑ effectũ illius cl̄e q̄ ſi
oẽs nõ poterũt duo vẽm ⁊c.oꝛ em̄ neceſſario q̄ duo re
maneãt iudices vere vel ficte.ſecus ẽ in illa cl̄a vos vel
alter vẽm ⁊c.q; tũc vn⁹ ſol⁹ ꝓcedere poſſ; vt i.c.ſi plu
res.j.eo.lib.vj. ¶ No.ſcꝺo q̄ etiã vbi apponit̄ hec cl̄a
duo vẽm ꝓcedant ⁊c.põt vn⁹ college cõmittere vices
ſuas ⁊ ille repñtat vices duoꝝ. Ex q̄ infert hoſ.q̄ ſi q̄s
in electõis actu ẽ ꝓcuratoꝛ pluriũ hz tot voces q̄t ſũt
illi quoꝝ ꝓcuratoꝛ exiſtit.de q̄ in.c.ſcriptũ.ſ̄. de elect.
¶ No.t̄cio ſignatũ vbi collega.nã denotat hũtes par
offm̄.vñ hũtes vnũ ⁊ idez offm̄ dicunt̄ college.vt in.l.
collegaꝝ.ff.de verb.ſig. ¶ Itẽ no.q̄ mãꝺatũ iuriſditi
onale expirat ꝑ mortẽ mãꝺatoris re integra. Jdẽ ẽ re-
gularit̄ i mãꝺato ñ iuriſditõali.vt.l.mãꝺatũ. C.mã.
⁊ in cle.fi.de ꝓcu.⁊ in.ſ.recte.inſti.mãꝺa. ¶ Ultimo
põdera tex.ibi vti cepit talit̄ demandata ⁊c.q̄ ad ſ̄ vt
iuriſditio ꝓpetuet̄ citra mortẽ mãꝺatoris oꝛ q̄ mãꝺa
tari⁹ incepit vti iuriſditione delegata. Et ex ſ̄ ⁊ ex ter.
apte infero ꝯ hoſt.ſ̄ ⁊ glo.in.c.ſi a ſubdelegato .j.e.li.
vj.q̄ tenuerũt q̄ ꝑ actũ ſubdelegatõis ꝓpetuat̄ iuriſ
ditio.moti ex eo q; ſ̄ delegare ẽ iuriſditione vti. vt in
l.iij.ff.de iu.om.iudi.ſ̄ errauerũt iudicio meo .q; ſ; ſit
iuriſditio nõ tñ illa ẽ delegata ſ̄ ordinaria. ẽ em̄ ꝯceſſa
a lege vt apte ꝺicit tex.in.c.paſtoral̄.in ꝑn.ſ̄.e.⁊ ibi ꝺi
ci.vñ teneo cũ glo.in ſ̄ q̄ ad ꝓpetuandã iuriſditionẽ
nõ ſufficit actus citra citationẽ. ⁊ hãc opi.tenuer̄t cal.
archi.ij.q.vj.nõ ita.⁊ in.c.q̄uis.j.e.li. vj. Jo.mo.in.c.
vt aīaꝝ.de ꝓſti.eo.li.⁊ oẽs fere moderniozes ſequẽtes
; hoſt.tenuerit ꝯriũ ꝑ iſtũ tex.q̄ general̄r ꝺic vti cepit
Uñ ꝑm eũ ſi delegat⁹ vocauit tabellionẽ ⁊ teſtes ⁊ pu
blicauit cõmiſſionẽ ſibi factã delegat⁹ aio ꝓpetuãꝺi iu
riſditione ꝓpetuata ẽ ꝑm eũ.⁊ ſ̄ nõ placet. q; ſ̄ verbũ
gnãle vti cepit ꝺz declarari ꝑm alia iura q̄ ſpecifice re-
quirũt citatõem vt i.c.fi.ꝺ offi.le.⁊ i.c.gratũ.ſ̄.e. ⁊ ꝺic
vt ibi plenius ꝺixi.⁊ ꝑ ſ̄ ẽ declarata ꝑma gl. ¶ In gl.
ij.ꝺiuide hãc gl.in q̄nq; ptes.i ꝑma pte glo.ꝓſeq̄t̄ ali-
q̄s caſus in quib⁹ tacite vel exꝑſſe revocat̄ mãꝺatuꝫ re
integra.⁊ q̄tenus rãgit de revocatõe fiẽꝺa de morte li-
tigatoꝝ.ꝺicvt plene ꝺixi in.c.ſiguit.de reſcꝑ.vbi ſolui
ꝯria gl.ſ̄ ⁊ ꝓſequit̄ ſ̄ gl.mirti tã de revocatõe mãꝺa-
ti iuriſditional̄ q̄ de nõ iuriſditõali.vide qꝺ le.⁊ no.
in cle.fi.de ꝓcu.⁊.l.mãꝺati. C.mã. ¶ In ſcꝺa pte q̄ in-
cipit ibi ſ̄ pone q̄ plures.glo.q̄rit q̄ꝺ ſi pl̄es cãe cõmit
tant̄ vni ⁊ citatio fit i vna nñq̄ꝺ ꝓpetuet̄ iuriſditio q̄
ad oẽs cãs:⁊ all̄at ꝑ ⁊ ꝯ.⁊ final̄r ꝯcludit q̄ ñ.ſ̄ diſtin-
gue lati⁹ p⁹ Oſ.q̄ aut citatio emanauit ſup oĩb⁹ can
ſis.⁊ fit ꝓpetuatio q̄ ad oẽs.ſ̄.eo.gratũ.aut citatõ ema
nauit ſup vna tñ ⁊ bz ꝯneritatẽ cũ alĩs cauſ̄.⁊ fit ꝓpe
tuato q̄ ad oẽs.ar.in.l.fi.C.de duo.re.alie.in gl.et in.c.
trãſlatio.ſ̄.de ꝓſti.⁊ in.l.i ſ̄ iudicio.ff.fa. her. aut erãt
cãe ſepate.⁊ ꝓpetuatio fit ſolũ reſpectu illi⁹ in q̄ ema-
nauit citatio.ar.i.c.inq̄ſitioni.j.de ap.⁊ in.l. etiã.ff. de
mino.nã de ſepatis nõ fit illatio.vt i.c.ij.de trãſla.ꝑla.
⁊.l.papinian⁹ exuli.ff.de mino,⁊ vide ad ꝑ ꝺicta bo.gl.
in.c.ne aliq̄.de bere.li.vj. ¶ In t̄cia pte q̄ incipit ibi
ſ̄ q̄ꝺ ſi moriat:gl.q̄rit q̄ꝺ ſi citatio ſit facta añ ꝺecla-
rationẽ reꝝ vtputa q; res compẽꝺũt̄ i reſcꝑto ſ̄ cl̄a
gnãli:glo.vi̇ velle q̄ nõ ſit ꝓpetuatio niſi reſpectu rei
exꝑſſe ſup q̄ emanauit citatio.ꝺic melꝰ ꝑm hoſ.q̄ aut
citatio emanauit ſup ꝺeclaratõe reꝝ fienda.⁊ fit ꝓpe-
tuatio q̄ ad oẽs cãs q; citatio ꝯcernit oẽs cãs. aut cita-
tio fuit reſtricta ad certã cãm.⁊ tũc diſtingue vt.ſ̄.ꝺi-
xi in ꝓcedẽti ꝑticula. ¶ Jn q̄rta pte q̄ incipit ibi q̄ꝺ ſi
delegat⁹.gl.q̄rit q̄ꝺ ſi delegat⁹ ꝺeponit̄ re integra nõ
aũt morit̄ nũq̄ꝺ expirat mãꝺatũ:⁊ ꝯcludit gl.q̄ ſic.ꝺi-
ſtingue p⁹ Hoſ.q̄ aut cõmiſſio fuit facta exꝑſſo noĩe
ꝓprio ⁊ tũc ꝓcedit ꝺictũ glo.nã in ꝺubio papa velle vi
q̄ ꝯmiſſio ſit ꝑſonalis ; ſit etiã exꝑſſum nomẽ appella-
tiuũ.vñ hodie papa cõiter ꝑmittit nomẽ ꝓprium ⁊ ſ̄biũ-
git nomẽ appellatiuũ.ꝺz em̄ martin⁹ epꝰ ⁊c.vñ cõmiſ-
ſio ceſſet̄ ꝑſonal̄ ⁊ expirat re integra ſicut ꝑ mortẽ.naz
ꝺepoſit⁹ equipat̄ mortuo q̄ ad ꝺignitatẽ.xvj.q.j.ſ̄.ec
ce.⁊ idẽ ꝺic ſi delegat⁹ trãſferret̄ ad aliã ꝺignitatẽ aut
delegatio fuit facta ſ̄ noĩe ꝺignitatis ⁊ ꝺurat ; morꝺ
atur ꝑſona q̄ ꝑſidebat in ꝺignitate.q; ꝺiguitas ñ mo-
rit̄.vt i.c.ſi gratioſe.ꝺ reſcꝑ.li.vj.fac̄ qꝺ no.ꝑ legiſtas
i.l.cẽteſimis.ff.de ver.ob. ¶ Jn q̄nta pte ibi q̄ꝺ ſi exco
ceſ̄.glo.ꝓſeq̄tur q̄ꝺ ſi delegãs excõicet̄ nũq̄ꝺ delega-
tus poſſit ꝓcedere ꝺurãte excõicatõe:⁊ vi cõcludẽ q̄
ſic ⁊ bñ.q; excõicatio põt equipari morti ciuili.iuraꝝ
q̄ ꝺicũt q̄ morte mãꝺator̄ expirat mãꝺatũ ꝺebẽt itelli
gi de morte nãli;vt i.ſ.ſi ꝺonator alle.i glo. ¶ Jnſ̄riũ
gl.all̄at.c.romana.de offi.vica.vbi tex.ꝺicit q̄ excõica
to epõ ſuſpẽꝺit̄ iuriſditio vicarij.ſ̄ excõicato delegã-
te ꝺz eẽ ſuſpẽſa iuriſditio ꝺelegata.q; delegat⁹ nihil ꝑ-
prij hz ſ̄ iuriſditio ẽ delegãtis,vt i.c.ſane.ſ̄.eo.⁊ in.l.j.
ff.de of.eius cui mã.ẽ iurĩ. Jnn.tz ſ̄ indiſtincte q̄ ſiue
delegatõ fuerit facta in totũ ſiue in ptẽ nõ expirat nec
ſuſpẽꝺit̄ iuriſditio ſ̄ delegati ſeu delegati p excõicati-
onẽ delegãtis niſi mãꝺatũ eẽt nudũ miſterĩũ ꝺicta.l.j.
in fi.⁊.j.c.fi. Hoſt.diſtinguit q̄ aut delegauit ꝑ pte ⁊
ſuſpẽꝺit̄ iuriſditio.q; nõ ꝺz is admitti cui⁹ auctoꝛ re-
pelleret̄.j.ꝺ teſti.lz ex q̄ꝺã.⁊ q; q̄ſi idẽ ẽ ꝯſiſtoriũ ꝺele-
gãtis ⁊ delegati. Jo.an.vi̇ accedẽ ad opi. Jnn.poſſet
tñ iſta ſ̄ diſtingui.q̄ aut delegãs fuit excõicat⁹ re inte-
gra ⁊ ſuſpẽꝺit̄ iuriſditio delegati.ar.i.c.q̄uis.j.e.li.vj.
aut res deſijt̄ eẽ integra.⁊ tũc indiſtincte ꝓcedit opinio
Jnn.ꝑ q̄ vi̇ tex.i.c.ſi is cui.j.e.li.vj.vbi ꝺz q̄ ſi ſubde-
legãs ẽ excõicat⁹ nõ ꝺz appellari ad eũ a ſ̄ delegato ſz
ad ꝑmũ ꝺelegantẽ.⁊ ſic innuit̄ q̄ ſubdelegatio fuit fa-
cta ꝑ pte al̄s nullo mõ potuiſſet ad eũ appellari.vt i.c.
ſup q̄nũ.ſ̄.porro.ſ̄.e.nec ẽ vez q̄ ꝺicit hoſti.idẽ eſſe
ꝺelegãtis ⁊ delegati ꝯſiſtoriũ.nã ꝺic̄ Job.an.⁊ bñ ſi ſ̄
eſſz vez nũq̄ poſſet appellari ad ꝺelegantẽ.vt i.c.ij.de
ꝯſue.li.vj.Itẽ ꝑ mortẽ ꝺelegãtis ex piraret iuriſditio
romana.⁊ tene ſ̄ mẽti. ¶ Ex glo.q̄ro nũq̄ꝺ ꝺz repelli
ꝓcurator ꝓpt̄ ſupueniẽtẽ excõicatõz i ꝑſonã dñi.⁊ lo
quoꝝ de ꝓcuratore ad agẽꝺũ.hoſt.tz q̄ ſic et̄ ſi ꝓcura
tor ſit ꝓteſtat⁹ litẽ añq̄ excõicaret̄.q; lz ꝑ lit. ꝓte.effi-
ciat̄ dñs inſtãtie ñ tñ efficit̄ ꝺ ñs lit.nã cã ẽ dñi cum ad
eũ ſpectet ꝯmodũ vl̄ incõmodũ vt i.ſ.biduũ.ꝛ.palã.
ij.q.vj.⁊ no.bñ hãc.q.ſecꝰ ꝺic hoſ.ſi ꝓcurator fuiſſz
ꝺat⁹ i rẽ ſuã. Jn ſ̄ vltio ꝺo.an.diſtiguit ⁊ bñ q̄ aut pro
curato ⁊ ꝺat⁹ i rẽ ſuã intẽtat vtilẽ actionẽ ſibi ꝓpetẽtẽ
⁊ procedit ꝺictũ hoſt.q; cũ excõicatio ſit ꝑſonal̄ ñ con
cernit factũ procurator promouẽtẽ actõz ſibi ꝓpetẽtẽ
aut procurator intẽtat ꝺirectã noĩe ꝺñi ⁊ tũc ꝑt ꝛpel-
li.ad ſ̄ vide bo.gl.⁊ qꝺ ſup ea no.i.c.vnico.ꝺ inrepat.
li.vj.⁊ qꝺ no.bar.i.l.apꝺ celſũ.ff.ꝺ ꝺoli exceꝑ.

¶ Cum in iure. Nõ creꝺit q̄s ꝺlega
tꝰ niſi ꝺlegatõz pro-
bet.vl̄ ad i ꝺẽ ſic. Nõ tenet̄ q̄s pare mãꝺatl̄ al
ſerẽtis ſe ꝺelegatũ niſi mãꝺatũ probet.cõis ꝺiuiſio.ſe-
cũꝺa ibi ſup q̄. ¶ No.ex ꝑn.iũcta ꝺeciſa q̄ ꝓſultatio
ꝺz eẽ ꝺ re ꝺubia al̄s ꝓſultãs ẽ ꝺignꝰ repꝫhẽſiõe marie
ſi credit̄ inriſpit⁹.vñ papa repꝫhẽdit iſtũ epm̄ q̄ ꝺubie-

tabat de re ñ dubitabili. potuit eñ iste moueri ad dubitandū. qz ꝗlibet ꝑsumit bonꝰ vt i. c. vnico. de scruti. ī. c. fi. de ꝑsum. Sz ℔ rō paz ꝛcludit. qz ea q̄ accidentaliť ꝓueniūt. ꝛ ñ insūt hoī a nā ñ ꝑsumunť nisi ꝓbēť. vt in. c. si forte. de ele. li. vj. Itē cū agiť de ꝑiudicio alteriꝰ nō sufficit ꝑsūptio ℔ dz fieri plena ꝓbatio. ad ℔ c. cū a nob. de testi. ꝛ qō no. in gl. in. c. sicut. de sen. ex. et ex ℔ ꝛ ex tex. no. ꝙ facta nō ꝑsumunť. ad ℔. l. q̄cūq;. ff. de publi. ꝛ no. in. l. sciendū. ff. de verb. ob. ꝛ ꝑ Inn. in. c. inotuit. ꝺ eo q̄ fur. or. rce. ¶ No. ꝯcio ꝑctica ꝑcipiēdi cū ꝗs vtiť alteriꝰ ptāte. nā iniūgit aucte q̄ fungiť. ꝛ sic de legatꝰ pape ꝑcipit aucte aplica. ꝛ facit ꝑ stilo bodierno. nā delegatꝰ ī suis lr̄is inť certa dicit nr̄is seu veris aplicis parere mādatis ꝛc. ¶ Et no. ibi iniūgo ꝙ in der loq̄tur de se in singulari lz bodie ꝑm Jo. an. ex fastigio. loq̄tur inder ī plurali. de q̄ vide qō le. ꝛ no. in. c. cū ab vno. de re iudi. li. vj. ¶ Itē no. ꝙ ordinariꝰ ñ tenet exeq̄ factū delegati nec aliť sibi parere nisi fiat sibi fides de mādato. ¶ Itē no. vltimo ꝙ delegatꝰ pōt ꝑcipere ordinario vt exequať factū suū. nā gerit vices pape q̄ ad illā cām ꝛ ē maior q̄libet ordinario. vt in. c. studuisti. de offi. le. ¶ Sz q̄ro q̄d si delegatus nō vult facere fidē ordinario de mādato suo ℔ eū parere nolentē excōicat. dicūt doc. ꝛ bñ ꝙ excōicatio nō tz qz delegatus nō bz iurisditōem sup ordinariū nisi q̄n. ēt sibi rebellis ℔ petēdo fidē de mādato facit qō sibi a iure permittiť. ℔ nō pōt dici rebelle. ꝛ sic non tz excōicatō ex defectu iurisditōis. facit qō ī sili dixi in. c. cū ꝓtingat. ꝺ rescrip. ¶ Sz q̄ro q̄d si ordinariꝰ nō curat certificari de mādato. nūq̄d possit exeq̄: doc. ꝙ sic. exq̄ ꝑsumit ꝺ mādato. nā ℔ tex. nō dic ꝙ nō pōt exeq̄ ℔ nō cogiť. ꝛ si ps appellaret ab ordinario nō teneť admittē appellatōez. qz cū ipe sit nudus executor appellatō dz inť ponia de legato q̄ iniūxit mādatū vt no. fuit. s. e. c. sup q̄stionū. ¶ Quero ꝯcio q̄d si ordinarius malicioſe dicat se dubitare de mādato allegādo marime falsitatē rescripti. in ꝛid qō hr̄ in. c. sup eo. de fal. So. dicit Host. ꝙ q̄tuor remedia hoc casu ꝓpetūt. ꝑmū vt delegatꝰ exeq̄tur p se qō pōt. vt in. c. lr̄is. s. e. scdm vt puniat ipm ordia riū si ꝓstat ꝙ malicioſe opponit. ꝯciū qz puniť q̄ ad tēū q̄rtū qz poterit ꝓdēnari ī. xxx. libr̄. auri. si malicioſe opponit annullādo rescriptuz principis. l. ij. ī fi. C. ꝺ legi. ¶ In gl. in ℣. de mādato. no. bñ istā al. qz ē multū no. maxime respectu theorice quā tradit in fi. ꝛ multū allegari solet ista gl. in iudicēs. ꝛ vide ad mām qō no. Jno. j. de eo q̄ fur. or. rece. in. c. innotuit. ꝛ vt hēas ꝛcluſi onē istā mām ꝓsequere ꝑ tria mēbra. ꝑmū ē cū queriť qualr vere ꝓbeť mādatū delegatōis. scdm qualr ꝑsumiť iurisditio delegata vel ordinaria. ꝯciū qd in legitimitate aliaz ꝑsonaz ī iudicio intercedentiū vt procuratoz ꝛ tutoz ꝛ silium. ¶ Quo ad ꝑmū dic ꝙ ℔. pōt ꝓbari mādatū ꝑ originale. ꝛ ℔ clarius j. de fi. instru. q̄i ꝑ totum. scdm ꝑ exēplū solēniť sumptū ex originali. ꝛ q̄ solennitas dz adhiberi dic vt le. ꝛ no. in. c. vlti. ꝺ fi. instru. ꝛ in. c. significauit. ꝛ. c. albericus. de testi. idē si ī ptibus ꝓsentientiby vel pñtiby ꝛ nō ꝺicētiby originale fuit exemplatū ī actis ꝑm host. ℔. nā in ꝑindiciū ipsaz ptium acta faciēt fidē de tenore originaľ. qō satis placet. arg. bo. i. l. j. C. de rela. ꝛ ꝑ illā tex. dicit ibi bar. ꝙ si ptes ī iudicio pñtes nō ꝺicūt bis q̄ pñt tēdere in eaz ꝑindiciū videnť ꝓsentire. secus dic vbi solus notariꝰ exemplauit instrā originalia reducēdo ad acta tenorem. nā vt no. dicit ℔ Inn. cū ꝓducunť ℔ instra sola ꝓductō ē de actis. ꝛ nō tz tenor. q̄si dicat si notariꝰ scripsit ī actis ꝙ ps ꝓdurit tale instrm credit notario sup ꝓductōe. vt ī. c. qm̄ ꝺ. de ꝓba. ℔ nō credit sup tenore instrorum nisi ꝓbeť tenor ꝑ originalia vel alīs modis ꝑdictis. nā notariꝰ non ē rogatꝰ de ꝓtētis in instrīs ꝓductis. ꝛ ideo sup tenore illoz nō pōt facē fidē. ánimo nō sufficēt indicis auctoritas nisi ps adūsa fuisset citata vel pñs. vt ꝑdixi. ¶ Ad ℔ qō no. Inn. in. d. c. significauit. ꝛ. c. albericus. de testi. ꝛ ibi dixi plene. ꝛ ꝑ Jo. an. in addi. spe. in ti. de rescꝑ. pñta. §. j. post ꝑn. ꝛ hec no. ¶ Venio ad se cūdū in q̄ distinguo pꝰ Inn. ꝙ aut snīa fuit lata ꝑ delegatū pñtiby ptiby ꝛ non appellantiby. ꝛ ꝑsumiť ꝙ iudex hūerit iurisditōem idē si ē ps q̄nq; ꝓparuit añ lit. ꝓtest. nā pꝰ lit. ꝓtest. nō pt allegare defectū mādati. vt ī. c. inter monasteriū. de re iudi. nā ꝑsumendū ē ꝙ exq̄ ps cō paruit ꝛ nō opposuit de defectu iurisditōis ꝙ iudex hūerit iurisditionē. si ꝛo snīa fuerit lata ꝫ abñtem ī casu in q̄ ferri potuit ꝛ ps abñs nūq; paruit delegato. et tūc sp pōt opponere defectū iurisditionis ꝛ onꝰ pbandi ꝑrium incūbit opponēti. Quidā tñ tenēt ꝫriū vt refert Inn. ℔ ꝑdicta distinctio ē satis eq̄ ꝛ ad eā reducas dictum istiꝰ glo. Dubiū remanet q̄d si ps fuit abñs ꝓtumaciter nūq̄d si postmodū opposuit teneať ꝓbare defectū mādati. an aūt onus incūbat aduūsario: Inn. i. d. c. innotuit. sentit ꝙ ꝓtumax eq̄pareť pñti. aliud sentit ℔ ꝛ plus placet ꝙ exq̄ fuit sp abñs lz ꝓtumaciť ꝙ opponēdo trāsferat onꝰ ꝓbādi in adūsariū. rō q̄ me monet ē qz negādo iurisditionē negat ꝑ ꝙñs ꝓtumaciā. qz si ñ erat iudex nō tenebať coīā eo cōparere. facit. l. non vī latitare. ff. de iudi. Itē cessat ꝑsumptio iurisditiōis q̄ ps fuit sp abñs. qz factū nō ꝑsumiť nec subest tacitꝰ cōsensus ptiū. ℔ ꝓcedūt respectu iurisditōis delegate. ℔ respectu ordinarie dicit glo. ꝙ ꝑ ea ꝑsumiť. ꝛ iō dicūt doc. ꝙ si snīa fuit lata a legato satis ē ꝓbare ꝙ ille ꝛputabať legatꝰ. nā legatus pape bz ordinariā iurisditiōz vt in. c. ij. de offi. le. li. vj. Intellige q̄n ꝓbať ꝙ persona habebať ꝑ ꝓstituta ī tali dignitate. ar. in. l. barbarius. ff. ꝺ offi. ꝓto. ꝛ ꝑ Inn. m. c. veniēs. ꝺ ℣bo. sig. li. vj. Itez oz ꝙ illud sup q̄ fuit snīatum spectet ad illā dignitatē ꝺ iure cōi al's aūt si allegareť ꝓsuetudo vel ꝑuilegiū iurisditionē tribuens. oporteret ꝙ ꝓbareť sicut. s. dixi ī delegato qz ista non ꝑsumūtur. vt no. in. c. j. de offi. le. lib. vj. ꝛ iō si legatus ꝓcessit sup eo qō liti nō cōpetit ex cōi stilo delegationis non ꝑsumereť iurisditio. ꝺa ī illo non ē ordinarius de iure cōi. ¶ Venio ad terciū et vltimū in q̄ dicit Inno. ꝙ si negať quē fuisse ꝓcuratorem vel tutorē abñtis ꝙ tūc non ſtať snīe nisi ps q̄ obtinuerit ꝓbet ꝓcuratorē habuisse mādatū nisi dñs fuisset pñs q̄n snīa fuit lata ꝫ ꝓcuratorem ꝛ nō ꝑdixit. Idē si probať dñm sciuisse illū se gerē ꝓ ꝓcuratore suo ꝛ nō ꝑdixit. ¶ No. ℔ dcm̄ ꝛ idē tz Inn. ī. c. ex ꝑte decani. ꝺ rescri. ꝛ vide qō ibi dixi. nec sufficiť ꝑm eum ꝙ nōrius dicat ī instrō snie ꝙ ille erat ꝓcurator qz nō creditť nōrio ꝺ his q̄ incidenť narrat ī instrō exq̄ ñ fuerat rogatꝰ ꝺ ꝓcuratōe illiꝰ. ꝛ iō ñ pt facē fidē maxie ī ꝑiudiciū ťcq. nec ob. l. optimā. C. ꝺ ꝓtraben. ꝛ cōmit. stipu. vbi dī ꝙ enūciata ī aliq̄ instrō q̄ sūt ꝺ ſca actꝰ q̄ geriť probāť ꝑ ipm instrm. vn si dī titꝰ ℣uus q̄ ad validitatē stipulatōis vt ibi. ꝓcedit eī illa l. ℣m Inn. ꝛ bñ ī his q̄ enūciāť ī ꝑiudiciū ptiū pñtiū ℔ respectu abñtiū illa ℣bs ñ faciūt fidē. vñ dñs abñs pōt dicē ꝙ nūq̄ dedit mādatū illi procuratori qō bñ nōbis. idē sētit bar. ī. l. lz. C. ꝺ procu. vbi dic ꝙ etiā si iudex pronūciauerit illū eē procuratorez ñ ꝑ ℔ snīa ꝑindicat dño abñti. q̄a res inť alios acta ꝛc. ad idē qō ipe no. in. l. j. C. eo. ꝛ qō no. ī. c. j. ꝺ procu. ꝛ iō cautū ē ꝙ cū dubitať ꝺ mandato. vl' ꝺ reuocatione mādati exigať cautio ꝺ ratihabitione ab ipō procuratore. vt no. in. d. l. j. ꝛ ꝑ ℔ remanz expedita tota glo. ¶ Et no. bñ glo. in fi. ꝙ semel excōicatus sp ꝑsumiť excōicatus nisi probeť absolutus. ꝛ iō necessariū ē seruare lr̄as absolutōis. idē no. in. c. propositum. alle. in glo. ꝛ vide ad ꝑdicta tex. cū glo. in. c. ex insinuatione. ꝺ procu. ꝛ dic idē de tutore ꝛ si. qō dixi ī procuratore nisi in casu ꝺ q̄ in. l. j. ff. qō cū falso tutore. sez q̄n iudex approbauit tutorē.

C Quolim abbas. Per procuratorē

nō bñtē mandatū de re ad rē iurisditio ꝓgari nō ꝑt vel sic ꝑm lr̄am. Excōicatio lata p᷑ appellatiōz ltīmam ē nulla. Et diuidit᷑ in duas ptes ꝑncipales. scd̄a ibi q̄a ꝛo. 7 ꝓma pōt multipl'r subdiuidit pz ī tex. ¶ No. ꝑ laicū posse ꝙueniri coꝛā iudice eccl'iastico si delinquit ī bona eccl'ie q̄ stricte pōt dici malefactor 7 largo modo sacrilegus. vt in. c. cū sit generale. de fo. ꝓpe. ¶ Nota scd̄o q᷑ appellās ab int'locutoria itex citat᷑ si appellatō sua ꝑtendit᷑ minus ltīma. hoc tñ nō est necessariū lz ad cautelā fieri possit. de q̄ dic vt hr̄ ī. c. eū q̄. de do. 7 ꝓtu. li. vj. ¶ No. t'cō q᷑ iurisditio delegata ñ extēdit᷑ vlt'r cō ꝓrebensa in rescꝑto. 7 si iudex ꝓcedit sup alijs reb⁹ cau tela ē vt ꝺdicat᷑ 7 appellet᷑. ℔ intellige vt notatū fuit in c. j. s̄. e. si aūt nō appellaret᷑ valeret iudiciū sup alijs re bus inchoatū. vt ℔ est tex. satl̄ no. Ex q̄ infero ad duo dicta multū notāda. ꝑmū q᷑ iurisditio delegata pōt de re ad rem ꝙsensu ꝑtiū ꝓgari quēadmodū ꝓgari ꝑt de ꝑte ad tp̄s. vt ī. c. de causis. s̄. e. secus ē in proga tione q̄ fit de ꝓsona ad ꝓsonā. vt pz in. c. p. 7. g. j. co. et dic vt ibi plenius de hac mā no. Scd̄m dcm̄ magl̄ no tabile ē q᷑ ad ꝓgandū iurisditōem etiā delegati suf ficit tacit᷑ ꝙsensus ꝑtiū. 7 ℔ iudicō meo meli᷑ ꝓbat ℔ lr̄a q̄ ℔ libet alia. nec ad ℔ solet induci ℔ ꝑfecto ℔ bene ꝓ bat. maxime in eo q᷑ pōderat q᷑ iste comes ꝑtinus ꝺdi xit q̄si secus si tacuisset. 7 lz aliq̄ tenuer̄ alibi ꝙsensum exp̄ssum re q̄ri. ꝑmū tñ verius ē 7 sentit Jnno. ℔ clari᷑. 7 in. c. ad petitōem. j. de accu. sequit᷑ bar. in. l. j. ff. de iu di. 7 facit. l. j. C. de in. om. iu. 7 ꝑ ℔ puto ange. de peru. nō bñ dixisse in. l. fi. ff. de iu. om. iu. in eo q᷑ dixit ꝙsensū exp̄ssum req̄ri in ꝓgāda iurisditōe delegata. 7 all'. ꝑ se tex. in. c. statutū. ī. §. nullo. de rescꝑ. li. vj. q̄ vī bñfacē ℔ loq̄tur in ꝓgatōe q̄ fit de loco ad locū. dic ei q᷑ de legatus ꝛeputatus ī certa ꝺyoces̄i nō pōt cognoscē ex illā nisi ad id accedat exp̄ssus ꝙsensus ptiū. vñ arguen do ꝑ locū a spāli ille tex. ꝓbaret oppositū ℔ forte ipe vo luit inducere tex. a paritate rōnis ℔ certe nō ꝺz induci cū illud videat᷑ ius nouū. 7 regularit᷑ ꝙsensus exp̄ssus 7 tacit᷑ equipant᷑. vt no. in. c. dilecti. de fo. ꝙpet. fac̄. c. sit rector. xliij. di. 7 hec bñ no. ¶ No. vlteri᷑ q᷑ mādatū ꝑ curatoriū nō extēdit᷑ vltra ꝙprebēsa in eo. 7 pōdera ꝛbum solūmō positū in tex. 7 hāc lr̄am induco ad qōem Quidā ꝙstituit ꝓcuratorē ad petendū 7 exigendū qꝺ sibi ꝺebet᷑ a q̄cūq̄ ꝑsona 7 ad fidē 7 ad liberatōem fiē dam de receptis iste ꝓcurator ꝙfessus fuit se recepisse ducēta q̄ ꝺebebant᷑ dño a q̄dā ꝺebitore 7 liberauit il lū ab obligatione q̄ tenebat᷑ dño. dubitatū fuit ī qōne facti nūq̄d ille ꝺebitor eēt liberatus: vī q᷑ nō. q᷑ ꝓcura tor nō fuit ꝙstitutus ad ꝙfitendū nec simpl'r ad liberā dum ℔ ad fidē faciendā de receptis. vñ exq̄ nō apparet q᷑ recepit nō potuit illū liberare. In ꝙriū allegabatur. nā ꝙfessio ꝓbat solutionē. vt in. l. pecunie. C. de sol. 7 ī c. si cautio. de fi. instru. cū ibi no. 7 in. l. cuz de indebito. ff. de ꝓba. ℔ pōt iste ꝺebitor se tueri ꝙ creditorē ꝓducē ꝺo ꝙfessionē ad ꝓbationē solutionis. hāc. q. poīt Fe de. ꝙsi. lij. 7 vī multū ꝺubitare nec apte firmat pedes. Sz ego puto q᷑ ille nō sit liberat᷑. ad qꝺ optīe fac̄ iste tex. ī eo q᷑ ꝺicit q᷑ ꝓcurator intelligit᷑ solūmō ad illa cōsti tutus q̄ in cōmissionis lr̄is inueniūtur exp̄ssa ℔ in ꝓcu ratorio ꝺicebat᷑ vt fidē facerēt de receptis. ℭ exq̄ ñ ap paret exp̄sse de receptōe nō poterit facere fidē nec cō fessio ꝓbat ꝙ ꝺn̄m q᷑ ñ fuit ꝙstitut᷑ ad ꝙfitendū. 7 ꝑ ℔ adduco qꝺ no. bar. in. l. ij. ff. si cer. pe. in fi. vbi no. ꝺicit q᷑ si ꝙstituo ꝓcuratorē ad mutuū recipiendū nō nocz mihi ꝙfessio ꝓcuratoris de mutuo recepto. exq̄ ñ ap paret q᷑ pecunia fuit sibi numerata q᷑ ꝓcurator fu it ꝙstitutus ad recipiendū mutuuz nāle qꝺ ꝙbit᷑ vera interuētione rei ℔ ꝙfessio ꝓbat solūmō mutuum ciuile. qꝺ ē bñ no. 7 ꝓ ℔ facit illa lr̄a inducēdo mō ꝑdicto. vide qꝺ et᷑ ī sil'i no. bar. ī. l. a ꝺino pio. §. ℔ si emptor. ff. de re iudi. vbi poīt. q. notabilē quam originał'r posuit Ly. in. l. i ciuile. C. de rei vn. nūq̄d ꝓcurator ꝙstitu tus ad vendendū possit trāsferre ꝺn̄ium hīta fide de p cio: Et ꝙclusio ē q᷑ si ē ꝓcurator eccl'ie vel minor᷑ vl fisci nō pōt ꝓcurator trāsferre ꝺn̄ium ꝑ. l. si procura tor fisci. iūcta gl. ff. de iur. fis. ad idē ibi bar. Si ꝛo ē ꝑ curator alteri᷑ aut ē gnālis 7 pōt. l. q̄cūq̄z. ff. de isti. aut ē ꝓcurator spālis. 7 tūc aut fuit ꝙstitut᷑ vt venderet ꝓ certo p̄cio 7 tūc nō pōt hr̄e fidē de p̄cio. q᷑ excedēt formā mādati. aut fuit ꝙstitut᷑ simpl'r 7 aut ob certam cām q̄ nō fuit secuta nō pōt hr̄e fidem de p̄cō. vtputa ꝙstitui ꝓcuratorē ad vendendā certā rē vt satisface ret creditorib⁹. Si ꝛo ñ fuit exp̄ssa certa cā tūc pt hr̄e fidē de p̄cio. Sz ꝺubiū ē q̄ꝺ si procurator ꝙstitut᷑ ad vendendū ꝙfiteꝛ se hūisse p̄ciū: Bar. ibi vī sentire q᷑ ñ sufficit. q᷑ aliud ē recipe p̄ciū 7 aliud cōfiteri. ℔ ꝛnū se tit in. ꝺ. l. si procurator. 7 vī tex. no. in. l. ij. C. de q̄dri. p scrip. vbi ꝺī q᷑ si procurator fisci ꝙfiteꝛ se recepisse p̄ci um ex re vendita ꝙfessio probat solutionē eꝛ ꝙ fiscuz. 7 eodē mō vī dicendū ī procuratore eccl'ie. ℔ ꝙꝛꝺādo posset dici q᷑ si fuit ꝙstitutus vt venderet ꝓ certo p cio vl'ob certā cām 7 tūc procedat ꝑmū dictū. aut fuit ꝙstitut᷑ simpl'r 7 ꝓcedit scd̄m. ¶ Sz q̄ro q̄ꝺ ꝺicēꝺū ī rescꝑto delegatōis. nūq̄d indistincte iurisditio restrin gat᷑ ad exp̄ssa ī rescꝑto: So. ꝙclude p᷑ Jnno. q᷑ q̄lib⁹ aliq̄ specifice exp̄mūt᷑ ī rescꝑto 7 ad illa ꝓcul ꝺubio ex tēꝺit᷑ iurisditio. Jtē 7 ad accessoria exp̄ssis. vñ siq̄s ꝺi xerit ī rescripto se eē ꝑ spoliatuz pot'it agē possessorio et petē estimatōz ꝺāno᷑ q̄ sustinuit ī ista ꝑ spoliatōe. quia ista sūt accessoria ad int'dictū. l. j. §. q̄ vi vi ect᷑. ff. ꝺe vi 7 vi ar. ī. c. granis. ꝺ restī. ꝑ spo. Jtē si fecit mētōnē ꝺ ꝓctu pōt petē int'esse. l. iij. 7 iiij. C. ꝺ ac. emp. Jtē si ꝺixit ꝺā nū sibi fuisse illatū ī reb⁹ pot'it agē ad estimatiōz ꝺāni. Jtē de possessiōe 7 ꝓprietate. 7 idē ꝺicēꝺū vbi ꝛba sūt ꝺic Jnn. 7 bñ q᷑ siq̄s ꝺixit ī rescripto q᷑ titius iniuriat᷑ sibi sup tali fūꝺo pot'it iste impetꝛ agere de fūꝺo rei vꝛndicatōe. ¶ Jtē possessorio. Jtē pot'it petē fruct⁹ ꝑce ptos añ li. ꝙte. agēꝺo ꝙꝺitōe sine cā. q᷑ ꝺoia ista p̄nt cō prehēꝺi ℔ ill' ꝛbis gnālib⁹. ꝓ ℔ adducit Jnn. l. solē nis. 7 l. siq̄s intētione ambigua. ff. de iudi. et. c. cū eccl'ia sutrina. de cā pos. 7 ꝓpri. Et adūte ꝺiligent᷑ q᷑ illa iura loquūtur ī iudicijs. 7 Jnno. vī extēdere ad rescripta q impetrāt᷑ ad iudicia. 7 no. ꝑdicta q᷑ cōit᷑ hodie a curia rōana lr̄e de iustitia emanāt ℔ ꝑdicta ꝛba q̄ narrat᷑ q᷑ tal iniuriat᷑ sibi sup tali re vl't sub certa q̄ntitate pecuie ¶ Habes ei ꝑ ꝑdicta qꝺ ꝙprebēꝺat ℔ ill' ꝛbis gnālib⁹. ¶ In gl. in ℣. protin⁹ ꝺixit ibi nisi statim ꝺicat. no. singularit᷑ istā gl. q᷑ ꝺn̄s sciēs ꝓcuratorē excedē fine mādati 7 nō ꝺicēs vī ꝙsentire. host. lz ꝙriū q᷑ ad casuz h⁹. c. ꝺicēs q᷑ iudiciū erat nullū. ıō taciturnitas ꝺn̄i nō ꝺz nocere. all'. l. lz. ff. de iudi. q̄ iudicio meo nō multū fa cit. q᷑ nō loq̄tur q̄n ꝺn̄s sciebat. Jo. an. approbat dcm̄ host. q̄n de fic̄ iurisditio vt ꝺeficiebāt ℔ res ñ exp̄sse in re scripto. ℔ si procurator excedit fines mādati coꝛā ꝺele gato vl'ordinario q̄ al's ē iudex ī illa cā tūc ꝓcedat gl. ꝑm eū vt ꝺ ñs sciēs 7 nō ꝺicēs sibi ꝑiudicet. 7 no. bñ ℔ vltimū. Sz ide ego puto circa primū si iurisditio ē de legabil' ꝑ ꝺn̄m. nā tacēꝺo vī prorogare iurisditōem 7 ꝙsentire vt procurator agat. ꝺ q̄ iudicio meo vī tex. ℔ nō camillādo lr̄am al's frustra ℔ papa pōderassz q᷑ iste comes ſtati cū sciuit ꝺixit. 7 pro ℔ facit qꝺ no. Jnno. ℔ 7 in. c. ex pte decani. s̄. ꝺ rescri. vbi ꝺixit q᷑ si scio ali quē se gerere pro procuratore meo 7 ñ ꝺico videor ꝙsentire. 7 facit tex. insti. ꝑ q̄s ꝑso. age. pos. p᷑ princi. et vide qꝺ plen⁹ ꝺixi ī. ꝺ. c. ex pte decani. 7 ℔ gl. pōt opti me adduci ad ꝙcordiā illi᷑ ꝺicti Jnn. nā ea rōne q̄ ēi toto q̄ ad totū ꝺz eē ī pte q̄ ad ptē. l. que de tota. ff. ꝺ rei vend. 7 in. c. pastoralis. §. itē cuz totū. s̄. co. vnde sic ꝺn̄s videt᷑ ꝙsentire q̄n procurator excedit fines man ꝺati ita 7 q̄n ex toto ñ bēbat mādatū 7 ecōtra. 7 ℔ te-

neo lz vv.an. videat ꝫ velle ꝯ glo. allegãdo dicta bar. ĩ l. q̃ eñ. ff. rẽ ra. ba. ꝫ melꝰ possz allegari qđ nõ. idẽ bar. ĩ l. sepe. ff. đ re iudi. ꝫ vide qđ dixi ĩ. d. c. ex pte. ℣ Jn ea. glo. ibi eis ꝑiudicat. nõ glo. q̃ a forma Rẽpti põt recedi eẽ ꝓ tacitũ ꝓsensũ ptiũ. qđ intelligit si forma ꝓcernebat fauorẽ ptiũ. vt nõ. Jnn. i. c. prudẽtiã. s̃. e. fac̃. c. fi. j. e. secus dic si cõcernebat fauorẽ publicũ, sic ĩtellige. c. cũ dilecta. s̃. de Rẽp. 7. c. venerabili. j. e. ℣ Jn ea. glo. ibi đ tpe ad tps. nõ glo. ĩ eo q̃ tz ꝓcuratorẽ gnãlẽ posse, progare iurisditionẽ de tpe ad tps qꝛ pt̃. progare mãdatũ ad ea q̃ sũt vicina mãdato. Et nõ eẽ ꝫ vltimũ qđ intelligevt nõ. ĩ. c. ĩ cãis. s̃. đ elec. 7 hãc gl. q̃ ad p̃ncipale dictũ tenẽt pbi. vin. 7 pe. ꝫ gof. ꝯ nisi ꝓcurator bẽat gnãle mãdatũ cũ liba qđ vĩ placẽ Jnn. s̃. e. c. de cauꝫ. 7 satꝯ m̃ placz ar. buiꝰ tex. dixit tũ host. q̃ si dñs scit 7 nõ ꝯdicit sibi ꝑiudicat. Et nõ ꝫ qꝛ facit ꝓ his q̃ dixi supꝰ ĩ p̃n. glo. 7 in fi. glo. rõz dũsitatꝯ int̃ ipẽtorẽ 7 reũ glo. ñ ponit ꝫ rõꝰpt̃ eẽ. qꝛ ĩ pt̃ate ipẽtorꝯ fuit exp̃mẽ plẽs res i Rẽpto. iõ sibi iputãdũ si nõ exp̃ssit ꝫ reo nõ ẽ qđ iputeꝝ cũ ipe ñ ipetrauit Rẽptũ iõ pt̃ recõuenire actorẽ sup̃ rebꝫ ñ exp̃ssis. qꝛ duz eẽt q̃ posset molestari 7 ꝯ molestatorẽ ñ posset ĩsurgẽ. ℣ Jn glo. fi. ibi qꝛ nõ hẽbat iurisditõz sup̃ dãnis nõ glo. in eo q̃ sẽtit q̃ excõicatio lata a delegato occasiõe rei nõ ꝓpẽse in Rẽpto nõ tz. de q̃ tñ dic vt plenius no. in. c. fi. de p̃bẽ. nã ꝫ dictũ nõ ꝓbat. vt dicit Jnno. et bñ qꝛ appellatio fuit facta cã nullitatꝯ isti⁹ snie sed forte glo. voluit ponẽ cãm mediatã 7 ñ imediatã nullitatis. Et nõ ex hoc 7 ex tex. q̃ gesta pꝰ appellationẽ ab int̃locutoria sũt ipo iure nulla qꝛ si appellatio fuit l̃tima suspẽdit iurisditionẽ iudicis. vt ĩ. c. si a iudice đ app. li. vj. 7 vide bo. tex. huic cõcordẽ in. c. sup qõnũ. sup̃ eo. in fi.

C Vm oli. Qui acta cãe relatõis iudicũ nõ audit̃ postmodũ ꝓtra illa. ꝓma ps de cise pocia ibi q̃ postmodũ. ponit ipi⁹ cõfessionẽ 7 excusatõz. q̃rta ibi sane. excusatõis reprobatõez. q̃nta ibi sed vt. culpe punitõz. ℣ Nõ ꝓ ibi imo verius delegãti q̃ inferens iniuriã delegato vĩ inferre delegãti cui⁹ vices gerit. dz em̃ delegat⁹ honorari ob reuerẽtiã delegãtꝯ. et facit iste tex. q̃ nõ exhibẽs reuerentiã vicerectori vĩ iniuriã ipẽ dere rectori cui⁹ vices gerit. 7 nõ hãc l̃ram ꝓ stilo bodierno q̃ cõiter vtunt delegati in eoꝝ mãdatis. ℣ Scđo nõ q̃ iudices đlegati referẽtes ꝓcessũ ad supiorẽ possit ferre sub sigill̃ eoꝝ vt sic euiteꝝ suspitõ falsitatꝯ. ℣ Nõ tercio q̃ cõtra apiẽtes l̃ras alijs destinatas. peccãt em̃ 7 posset puniri ꝓ supiorẽ sed nõ sũt ꝓ hoc excõicati vt q̃dã vulgares false opinant̃. nã ꝫ vt vides iste q̃ violauit l̃ras iudicis nõ incidit ĩ excõicationẽ sed alr fuit punit⁹. Et nõ q̃ etiã si q̃s p̃sumat aliq̃d ĩ l̃ris ꝓtineri ꝓtra se ñ ꝓ hoc dz illas l̃ras apire sed aut nõ recipe aut recepias fideliꝛ p̃tare. An aũ apiẽs temẽ possit puniri pena falsi dicã. j. sup̃ glo. ℣ Nõ ibi melꝰ nouisset ꝛc. q̃ q̃s debet diligẽt nõre ea q̃ expediũt. 7 sumit̃ hoc ꝟbũ nõre. ꝓ notabili q̃ q̃tidie vtim̃. 7 notare ẽ diligẽt cõsidere. et ad hoc. q̃. q. j. §. notandũ. ℣ Jtẽ no. q̃ nõ facili credit̃ illi q̃ dep̃hẽdit̃ in aliq̃ culpabil̃. nã p̃sũptio bonitatis q̃ inberet a nã tollit̃ 7 obfuscaꝫ ꝓpter accidẽs nãe ꝟtũ. ad hoc regula sel̃ malus. 7 qđ ibi no. li. vj. ℣ Nota ibi ĩ q̃ peccauerit q̃ iudex incꝫtũ pt̃ debet delinquentẽ punire in eo in q̃ deliq̃t. 7 facit ꝫ lfa q̃ si ps plegit claz attestatões inscio iudice nõ debeat amplꝰ audiri cõtra illas. Jdẽ si aliqđ instrm̃ vel libꝫ rõnũ nisus est vitiare vñ nõ dz recipi, pbatio si vult postmodũ illã scripturã reprobare. vt sic puniat̃ in eo in q̃ deliq̃t. qđ tene mẽti. et facit. c. cõstitutus. j. de testi. ℣ Jn glo. in ℟. sigilla ibi tãꝫ falsariꝰ. ℣ No. glo. ĩ eo q̃ sentit q̃ apiẽs l̃ras alr ꝓ pt̃ puniri tãꝫ falsariꝰ. sed Jnn. alr vĩ sentire. dicit em̃ Jnn. q̃ iste minꝰ peccauit cꝫ si falsasset sigillũ vl si rasit̃ aliquã fecisset ĩ instro. 7 sic loq̃t̃. c. oli alr. ĩ glo. q̃i sentiat q̃ ille q̃ violat seu corrũpit sigillũ vt legat l̃ras peccat sicut il'e q̃ falsat sigillũ. i. apponit sigillũ adulterinũ. 7 ob hoc notanter dixit hic ℣e. q̃ iste nõ debet puniri pena falsi sed arbitraria. ar. c. de causis. sup̃. e. Tene mẽti hoc dictũ. 7 cũ eo transeũt cõiter doc. sed repio bart. specifice attigisse de eo q̃ apit l̃ras pñtatas alterius nũq̃d incidit in penã falsi. 7 distinguit q̃ aut apit l̃ras oñdẽdo eas aduersario mittẽtis. 7 põt puniri vt falsarius arg. bo. in. l. q̃. §. is q̃ deposita. ff. de fal. vbi dz q̃ is q̃ deposita instrã oñdit aduersario incidit in crimẽ falsi. Et no. hoc contra procuratorez 7 aduocatos q̃ plerũq; iura ptis ostendũt adũsario. naz pñt puniri pena falsi vt ibi no. Aut apit q̃s l̃ras nõ tñ ostẽdit aduersario 7 tunc nõ punit̃ pena falsi. de q̃ videt̃ tex. ꝫ nã papa dixit q̃ voluit ipm̃ punire in eo in q̃ deliquit. nec puniuit eũ pena falsi. g̃ nõ incidit in crimẽ falsi. 7 tene menti ad hoc istũ tex. sic intellectũ. ad idẽ. l. q̃ testm̃. ff. de fal. nã speciale ẽ in eo q̃ aperuit testm̃ clausũ vt puniat̃ pena falsi vt ibi. g̃ aliud dicendũ in eo q̃ aperuit alias l̃ras maxime ꝓuatas. vnde debet iste puniri pena extraordinaria. vt hic. 7. ff. de cri. stel. p totũ. ℣ Jn glo. in ℟. ꝓprio motu ĩ fi. cõclude q̃ delegatus principis quãtumcũq; ꝓprio motu datus. põt ex legitima cã recusari. qꝛ princeps indubio nõ videt̃ velle cãm cõmittere suspecto. vt in. c. cũ inter. j. de excep. 7 p hoc. c. postremo. j. de ap. 7 l. aptissimi. C. de iudi. nõ ob. c. nouit de ap. ꝗa loquit̃ in nudo executore. 7 dic vt ibi. nec obl. alle. in glo. qꝛ loquit̃ in p̃fecto p̃torio a cuius sn̄ia nõ appellat̃ ex priuilegio sibi cõcesso. p impatorẽ tñ potest supplicari. vt in aut̃. q̃ supplicatio. C. de p̃ci. impe. offe. ꝛc.

C Qrã. Habz duos itellectꝰ p̃ncipales. ꝯm p̃mũ ꝫ intẽdit. Delegatus subdelegatũ collegę impediti nõ tenet̃ admittere si in Rẽpto est cl'a q̃ si ambo ꝛc. vel aliter ꝯm aliũ intellectũ. Delegatus nõ tenet̃ admittere collegã sibi adiunctũ p l̃ras surrepticias nec ipsius subdelegatũ. Et sũt q̃nq; ptes. Jn prima petitio 7 allegatio appellati. Jn scđa ibi nũcins. petitio 7 rñsio appellãtꝯ. Jn tcia ibi sed ecõtra. replicatio appellati. Jn q̃rta ibi idẽ igit̃. pnũciatio auditoris. Jn q̃nta ibi nos igit̃. pnũciatõis ꝓfirmatõ. ℣ Nõ ꝓ q̃ cl'icꝰ cõparẽs noĩe alteriꝰ si nõ. pbat plene de mãdato tenet̃ cauere de rato cũ fideiussoribꝫ. secus ẽ cũ cl'icꝰ comparet noĩe suo. nã tũc est priuilegiatus 7 sufficit p̃stare cautionẽ sub obligatione bonoꝝ suoꝝ. vt in aut̃. de sã. epi. §. si q̃s aũt p pecuniaria. 7 in aut̃. generaliter. C. de epi. 7 cle. ista tñ cautio nõ ẽ de ratihabitiõe sed de ꝓsequẽdo negociũ vsq; ad fi. put habet̃ in. d. aut̃ gnãliter. ℣ Scđo no. q̃ l̃re procuratorie q̃nq; appellant̃ l̃re de ratihabitione. 7 hoc q̃a ĩ eis solet apponi cl'a q̃ dñs promittit hr̃e ratũ ꝛc. de quo vide glo. in. c. cõtingit. de trãsac. ℣ Tercio nõ q̃ capella nõ debz edificari infra parochiam alteriꝰ eccl'ie. 7 si de facto edificat̃ debet demoliri. đ q̃ dic vt ĩ. c. j. de no. op. nũ. 7 vide quod dixi ĩ. c. ad audientiã de ec. edifi. ℣ Nõ q̃rto q̃ cã delegat̃ q̃nq; duobus cũ cl'a ꝑelectiua. vt puta si ambo nõ poteritis int̃esse tu fr̃ epe, procedas. vñ eps i hoc est ꝑelectus. qꝛ dato impedimẽto põt procedere sine alio sed nõ sic ecõtra. et solet apponi ꝫ clausula qñ alter ex delegatis ẽ eps. qñq; tñ hoc fallit. vt in. c. cum sup̃. s̃. e. ℣ Jtẽ nota. 7 tene mẽti q̃ cl'a si ambo nõ poteritis ꝛc. dz intelligi de ipotẽtia psonali. vñ purificat̃ cl'a si impedit⁹ est delegatꝰ p se licet nõ sit impedit⁹ p aliũ. ℣ Nota ibi raro vel nũq̃ q̃ dispositõ debet intelligi vt de facili possit cõtingẽ. ñ aũt vt raro vel nunq̃. 7 hoc facit ad multa vt sic indubio ꝟba intelligant̃ ĩ casu cõtingibili. nã leges debent adaptari ad ea que sepe accidunt. l. nã ad ea. ff. de legi. ℣ Ultimo no. q̃ snĩa appellationis simpliciter ꝓfirmatur. 7 sic habes practicã, pnũciãdi q̃n nihil actũ est đ nouo 7 snĩa repit̃ legitime lata. p hoc. q̃. q. vj. in fi. 7 l. eos C. de appel. ℣ Pro declaratione glo. j. opp. ꝯ pn. c. in

eo.q̄ iste cleric⁹ sc̄te agathe fuit admissus sine mādato nā ad agendū.p alio nemo admittēd⁹ ē etiā si cauē velit de rato. vt in.l.nemo alieno noīe.ff.de reg.iur. 7 ī.c.j.et qđ ibi nō.de.pcu. Jo.glo.ī p̄in.soluit duob⁹ modis p̄ q̄ iste fuit admissus tanq̄ ꝓiūcta p̄sona.q; erat bñficiatus in illa eccl̄ia 7 canonicus pleb̄ de postmo. cui subest illa capella sc̄te agathe. vñ sicut admittit ꝓiūcta p̄sona cū cautione de rato ad agendū.p ꝓiūcto. vt ī.c.nōnulli. in fi. 7 quod ibi nō. 7.c.ex pte decani. de R̄p. 7 ī.l. ß ad ß de pcur. ita admittit clericus volēs agere.p eccl̄a in q̄ ē bñficiatus licet nō sit rector. Et p hac so.glo.p̄t adduci tex. ī.c.ij. de penis. 7 hāc solutionē teneb̄ mēti. extēdit eā in ra supius allegata. q; loquunt ī ꝓiūctis rōne sanguinis vt extēdant ad coniūctos ciuili seu spūali cōiūctione. 7 facit ß glo. p nōbili dicto Ly. in.l.exigēdi. C. de.p cur. vbi dixit q̄ amicus admittit.p amico ad agendū sine mādato p̄stita cautione q̄ absens habebit ratū. allegat.l.nemo dubitat. §.j.ff. de here.instī. vbi tex. inuit q̄ is qui diligit fraterna dilectione pōt appellari frater. 7 facit tex.in.l. vex. in p̄n.ff.p socio. vbi dī q̄ societas ē q̄dā frnitas. 7 illud dictū Ly. retulit Bart. in.l.nō solū. §. q̄ alieno. ff. de pcu. 7 trāsit simpl'r cū eo. Sed ß dictū mihi nō placet. nec vī placere Jo. an. in. c. nōnulli de R̄p. nec do. an. ī. d. c. ex pte decani. Nā vt dixi iura q̄ dicunt ꝓiunctū admittendū.p coniūcto loquunt.p cōiūctis rōne sanguis vel affinitatis. vñ nō debēt extendi ad aliā coniūctionē. 7 vī.p hoc tex. ī.l. tutoi. C. de neg. ge. vbi innuit q̄ amicus nō p̄t agere.p amico sine mandato. Jtē facit ista lr̄a vbi ponderat q̄ iste cleric⁹ habebat instr̄a cause. nec oriebat.p babile dubiū an habu isset mandatū vt infra dicā. vñ sine istis instr̄is vel alia p̄sumptōe nō fuisset admissus. Ad idē. c. cū. R. j. eo. vbi canonicus p̄sumit amicus ꝓcanonici. 7 tñ nō admittit ad agendū.p cōcanonico. vt voluit glo. in. c. cuz. M. de ꝓsti. Jtē spāle ē in q̄busdā casib⁹ vt possit cl'icus agē.p eccl'a sine mādato. de q̄bus in. c. cū olim. de testi. et ī.c.si q̄s p̄sbr̄o. de re. ec. nō alie. g̃ regularit' nō admittit' sine mādato. 7 forte glo. de hac solutione nō confisa transiuit ad sc̄dam solutionē vt dicamus q̄ ideo iste cl'ic⁹ fuit admissus. q; dubitabat de mādato. nā regula est q̄ vbi dubitat an aliq̄s sit procurator admittit' cū cautōe de ratihabitōe. vt in.l.j. C. de pcu. et hec solutio bona. Et p declaratione scias q̄ aut certū est quē nō hīe mandatū 7 nō admittit' ad agendū.p alio quantūcunq̄ velit cauere. fallit in cōiūcta p̄sona q̄ admittit' dūmodo cā nō requirat spāle mandatū. 7 sic limita glo. p hoc tex. in.l. p̄n.ff. de mino. 7 iō si cā est spūalis nō admittit' p cōiuncta. q; videt' req̄rere spāle mandatū. qđ tenet spe. in ti. de ꝓiuncta p̄sona. p do. de ro. dec. cxxxvj. tñ si dubitat an habeat spāle mandatū admittit' cū cautōe. vt ē text. nō. in.l. q̄ si de spāli. ff. de mino. ¶ Jtē scias q̄ cōiuncte p̄sone nō p̄t solui debitū licet admittat' vt fiat cōdemnatio 7 vt soluat' ei qui pōt recipe. vt ē glo. nō. ī.l. vero procuratori. ff. de sol'. 7 ibi p. Bar. facit tex. ī.l. q̄ hoīes. §. q̄ gener. ff. e. Aut certū ē eū hīe mandatū 7 admittit' sine cautōe. vt ī.d.c.j. aut dubitat' 7 hz locū qđ. s. dixi. 7 de hoc vide bo. glo. in. d. §. q̄ alieno. 7 ī. d. c. j. Si ꝓo dubiū ē 7 q̄n dī dubitari de mādato. nā glo. iuris ciuilis ī d.l.j. quā multi etiā moderniores legiste secuti sunt. dicit q̄ si quis asserit se procuratorē 7 aduersarius negat p negationē oriť dubiū de mādato. vt in.l.ij. C. q̄bus ad lib. pcla. nō li. Quidā tenuerūt oppositū 7 sentiūt maxime cōiter canoniste ß. q̄ videt' velle q̄ doz q̄ subsit aliqua p̄sūptio de mandato sicut erat ß. q; iste cl'ic⁹ hēbat instr̄a faciētia ad cām. nam ex hoc oriebat' p̄sumptio p babilis de mandato. ad hoc nō glo. in.l.fi. C. de pac. cōuen. tā sup̄ do. 7 nō. Ly. 7 Bal. in.l.si q̄. C. de epi. et cle. 7 hanc opi. puto veriorē. Tenētes tñ ꝓiū mouebant'. q; transactio nō p̄t fieri de re dubia. vt in.l.j. de trāsac. 7 tñ sufficit sola negatio aduersarij vt res dicat' dubia vt in. d.l.iij. 7 in.l. post rē iudicatā. de transac. Jtē inter duo mala minus malū est eligendū. xiij. dist. duo mala. Malū autē est si est procurator 7 nō admittit'. 7 malū est si nō est procurator 7 admittit'. ß minus malū ē ß vltio casu. q; prouisū ē reo p cautionē sufficientē. Sz ħ motiua m̄ nō placēt. Nam q̄n aliq̄d a reo petit' nō ē aliq̄ p̄sumptio q̄ reus tenet'. ideo p negationē suā res efficit dubia. ß cū q̄s se dicit procuratorē ē p̄sumptio ꝓ eū. q; facta nō p̄sumunt'. vt ī.c.cū in iure. §.e. 7 ī.l. vnica. C. de mā. p̄n. 7 in.l. phibitū. C. de iure fis. li. x. nec dz credi alicui assūmēti sibi officiū etiā si bēat lr̄as credētie. vt nōn ter dicit Bar. in.l.lutius. ff. de fideiu. negatio ꝛo adu sarij cū veniat ad impugnādū assertionē istius q̄ asserit se procuratorē nō dz facere p̄sumptionē vel aliquē gdū probatōis ꝓ negantē q; ordinata ad certū finē n̄ debēt parē ꝓiū effectū. vt ī.c. maiores. d̄ bap. 7 ī.l. qđ fauore. C. de leg. nec ob. scdm motiuū q; iputādū ē ei q̄ nō cōparet ltīme nec dz vni ꝓsuli cū iactura alt'ius. xiij. q. v. deniq̄. Et vī ꝓ hāc opi. tex. ī.c.j. de pcu. 7 ħ ī eo q̄ p̄ derat' q̄ iste hēbat instr̄a cāe 7 iō ꝓcludere q̄ vbi de mādato ex ꝓiectur̄a ꝛor̄ pbabil' p̄sūptio nō dz admitti q̄ntūcunq̄ velit cauē. Et vnū nō qđ ponit bal. ī. d.l. si q̄ī fi. dicēs q̄ si q̄s affert mandatū ad ptes remotas ī q̄ sempr̄oni⁹ ꝓstituit titiū procuratorē. q̄ si neget' istū eē illū titiū p̄sumēdū ē pro eo exq̄ hz instr̄m pencs se. 7 pro ß bñ facit glo. ī.c.nōnulli. §. de R̄p. ¶ In ea. glo. ibi esti mabit' iq̄ztū lesa sit eccl'a. nō glo. iūcto tex. singl'r q̄ etiā ī casu spūali admittit' q̄s ad agēdū cū cautōe si dubitatur de mandato licet cautio nō sit oīno sufficiēs. q; cāz spūalē nō p̄t q̄s estīare ß prouideť eo mō q̄ p̄t. s. vt satisfaciat inq̄ztū eccl'a lesa ē ī eo q̄ abūs nō hz ratū iudiciū. Et dicit ħ host. q̄ p nō. ß 7 ī.c.p tuas. de arb. fuat' ī curia romana q̄ admittit' q̄s cū cautōe penali ad quaz se astrīgit volēs agē cū fideiussor̄ib⁹ nisi infra certū tp̄s dñs absēs p lr̄as patētes factū ratificet. 7 ē bona. pusio vt sic a p̄ncipio taxet' qđ solui dz si dñs nō ratificabit ifra certū tp̄s. ¶ In ea. glo. ibi eť si ille diceret se velle p bare mandatū. glo. allegādo ß dicit vt pz ex nōt' ī.c.j. de procu. 7 ī.d.§. q̄ alieno. nā si vult probare mandatū nō cogit' cauere. ¶ In glo. ij. ī fi. nō bñ glo. iūcto tex. q̄ quēadmodū ī reuocatōe ꝓmissiōis dz fieri mētō d̄ pro cessu inchoato coz̄ p̄ iudice. vt ī.c.int'. de re iud. ita cū dat' adiūctus p̄ iudici al's lr̄e sunt surrepticie. ¶ In glo. ī ꝛbo admittere noluit ī fi. declara istā glo. pront dicetur ī se. glo. ¶ In glo. ī ꝛbo qđ nō intelligit in fi. ß glo. procedit aliq̄ntulū int' cate. ß colligēdo q̄d boni dicit 7 ß cōia dicta doc. distingue post Jo. cal. sic cū q̄rit' an et q̄ñ delegatus possit subdelegare q̄ aut vn⁹ ē delegat⁹ aut plures. Si vnus p̄t subdelegare semp̄ quātumcūq̄ sit impeditus dūmō nō sit impedimentū iur̄. vt q̄a al's est inhabilis. vt in.c.si pro debilitate 7 in.c.pastoralis. s.e. Si aūt sunt pl'es 7 tūc aut aliq̄s ē ipedit⁹ impedimēto iuris 7 nō p̄t subdelegare. vt puta si ē seru⁹ vel furiosus vel quid simile. vt ī.l. sciscitat⁹ de R̄p. Aut ipedimēto facti 7 tūc aut a p̄ncipio fuerūt dati pl'es aut vn⁹ a p̄ncipio 7 alt' fuit postmodū adiūct⁹. sdo casu aut fuit datus adiūctus p lr̄as surrepticias 7 nō pōt subdelegare. vt hic fm vnū itellectū q; nec p se cognoscere p̄t. Aut fuit adiūctus p lr̄as validas. 7 tunc idē ac si fuisset deputatus a principio. 7 tūc dicendū sicut dicā in se. mēbro q̄ñ a principio deputati sūt pl'es. q̄ casu dic q̄ aut fuerūt deputati simpl'r sine aliq̄ cl'a. 7 tūc impediti pōt subdelegare. 7 delegatus tenet' admittere subdelegatū. vt ī.c. q̄uis. s.e. al's nō valeret processus vnius. vt in.c.cām mrimonij. sup̄ eo. Si ꝛbo sūt deputati cū cl'a. 7 tunc aut cū cl'a illa vos vel alt' ꝛc. 7 nō tenetur admittere subdelegatū alteri⁹. vt ī.c.si pl'es. j. eo. li. vj. Aut cū cl'a q̄ si ambo ꝛc. vel cū cl'a q̄ si nō omnes. 7 tūc aut alter ē impedit⁹ impedimēto ppetuo et nō pōt subdelegare. q; purificata est cl'a. Jdē si ē ipeditus im-

pedimẽto tpali ꝛ ineuitabili. aut ẽ impedit⁹ impedimẽto tpali ꝛ euitabili. ꝛ tũc aut fuit ꝛeputat⁹ cũ cl'a' pelecti onis vt q; fuit dictuꝫ si ambo nõ poteritis tu fr̃ epe ẽ. ꝛ pelectus nõ tenet admittere subdelegatũ alteri⁹ impediti vt sic aliq̃d opet illa cl'a. ß ali⁹ nõ põt ꝓcedere sine subdelegato istius pelecti q; ß importat cõmissio. Aut fuit ꝛeputatus simpl'r cũ cl'a q; si nõ oẽs ꝛ aut fuit facta cõmissio appellatione remota. ꝛ nõ tenet admittẽ subdelegatũ impediti ne vulneret iurisditio sua. ar. ī. c. super qõnũ. §. si vo. s̃. e. Aut facta cõmissio sine cl'a et tenet admittere subdelegatũ. q; nõ pt̃ dici cl'a purificata in q̃ nõ ẽ impeditus impedimẽto ineuitabili. ꝛ placꝫ in. q; ß fuit cõfirmata snĩa. q; nõ tenebat admittẽ subdelegatũ alteri⁹ impediti cũ fuisset ꝛeputatus cũ cl'a pelectõis. nec placet alius intellectus q; ꝓpt̃ lr̃as surreptitias ß ꝓtingit. q̃a exceptio surreptõis dꝫ opponi a ꝓncipio coꝛã ipo delegato alꝫ tꝫ q̃d agit. vt dixi in. c. cete rũ. de Rẽs. Jtẽ iudex nõ pt̃ opponẽ ꝛe surreptõne. q; ß spectat ad ptẽ q̃ pt̃ hãc exceptionẽ remittere. vt ī. c. inter monasteriũ. ꝛe re iudi. ꝛ vide ad mãz. q̃d nõ. spe. ī ti. §. seq̃t. ꝛ. vex. cũ cã. vbi ponit varias opi. circa hunc articulũ sed reduci ꝛebẽt ad cõcoꝛdiã p supdicta. ¶ Jn glo. fi. in fi. nõ glo. q; executio snie petit vigoꝛe snie cõfirmantis ꝛ nõ ꝓfirmate. ꝛ sic infert q; executio spectat ad iudicẽ ad quẽ ꝛ nõ ad iudicẽ a quo. ß tu dic vt plene dixi in. c. pastoꝛalis in. §. ꝓterea. supꝫ eo. Abbas.

c Qm. R. canõic⁹ Si reus ad locũ iudicis delegati ire nõ potest ꝛebet remoueri. ꝛ dari si bi iudex in alio loco. vel plenius sic. Locus ad quẽ reus secure accedere nõ pt̃. ꝛ canonicus in cã cõcanonici delegatus recusari poterit. Et p̃ ponit ꝓuisionis ꝛ mãdati cãm. sc̃do mandatũ ibi mãdamus. ¶ Nõ p̃ ibi ciuitatis sue. q; q̃s pt̃ recusare locũ nedũ ꝓpt̃ ꝓprias inimiciti as ß etiã ꝓpt̃ inimicitias ciuitatis sue. q; forte loc⁹ ẽ aduersus ciuitatẽ suã. vñ rõne ciuitat̃ locus nõ vr̃ secur⁹ ciuib⁹. ¶ Sc̃do nõ q; cõcanonici dicunt socij inf se. et hac ꝛe cã vnus nõ pt̃ esse iudex in cã alteri⁹ sine recusatione. nã societas habet q̃ddã ius frnitatis. vt in. l. vex. ff. ꝓ socio. Et nõ tex. ibi socij. q; largo mõ dicunt socij illi q̃ bñt mãz sepe conueniẽdi i vnũ. Ex q̃ iferẽ q; scholares stantes in eadẽ domo pñt dici socij. nec vn⁹ posset esse iudex in cã alteri⁹. q̃d tenẽt ß doc. q; doctoꝛ seu magister nõ pt̃ esse iudex in cã sui scholaris sine recusatõe Circa q̃d satis posset instari ꝓ aut. habita. C. ne fi. propa. vbi doc. bñt iurisditionẽ oꝛdiariã sup scholares. facit ad mãm quod tetigi in. c. cũ venissent. ꝛe iudi. ¶ Jn glo. ij. nõ bñ glo. istã q̃a q̃tidie solet allegari. Et p̃ hẽs q; canonicus pt̃ esse testis ꝓ cõcanonico. ꝛ eadẽ rõe dicas q; scholar̃ pt̃ esse testis ꝓ socio suo. nã ꝛ fr̃ pt̃ testificari ꝓ ffe. ꝛe quo plenius dico in. c. lr̃as. ð p̃sup. Dic tñ q; in istis credit plus vel minus ꝑm q̃litatẽ affectõis. ð q̃ vide bo. glo. in. c. in. lr̃is. ꝛe testi. ꝛ ibi p Jnno. ¶ Sc̃do nõ q; ꝓ modica cã iudex pt̃ recusari. ¶ Tercio nõ q; crimino si pñt eẽ iudices nec pñt repelli ptextu crimis sec⁹ in teste. ꝓ rõe diuersitatis vide quod nõ. ī. c. si celebrat ꝛe cle. ex. mi. ꝛ quod dixi in. c. sciscitatus. ꝛe Rẽs. ¶ Jn glo. fi. ibi nõ stat̃ hodie illis. dicũt doc. et melius q; imo stat̃. ꝛ loquunt in cã criminali epi. p̃sbyteri et diaconi. vt in. c. si autẽ. xv. q. vij. Et dic vt ibi. ¶ Jn ea. glo. ibi ꝛe spãli gr̃a. ꝛ hanc tenet Jnno. nam papa puidet reo remouẽdo primũ iudicẽ ad votũ suum. ꝛ dic q; ꝛe stilo curie ẽ vt ꝛet iudex postulatus ꝓ ptẽ nisi aduersarius contradicat. q̃ casu q̃libet ps eligit vnũ ꝛ curia dat tercium. vt nõ. in. l. obseruandũ. ff. ꝛe iudi.

c Qm ꝛigat. Si mãdat̃ iudici ꝛelegato vt illuꝫ absoluat q̃ dicit se iniuste excõicatũ an̄ pbatõeꝫ illũ absoluẽ ꝛebet. si aũt dicat excõicatõem nullã pbatiõeꝫ nullitatis an̄ pnũciationẽ admittet. Cõis diuisio. sc̃da ibi ad q̃d. q̃ subdistinguit ꝛ mẽbra patẽt. ¶ Nõ ꝓ duas regulas ex tex. q; conq̃rẽs ꝛe iniusta excõicatõne dꝫ an̄ oia absolui iux̃ formã eccl'ie. s. p̃stita cautõe q; parebit mãdatis eccl'e. vt in. c. ex pte. ꝛe ꝛ. sig. et. c. ex tenoꝛe. e. ti. ꝛ ꝑm formã q̃ hꝫ in. c. a nobis. el. ij. in fi. ꝛ in. c. cũ ꝛesideres. ꝛe sen. ex. hãc regulã limita nisi excõicatoꝛ vl'is ad cuius petitionẽ excoicatio lata fuit vellet ꝓbare excõicationẽ fuisse latã ꝓpter offensã notoꝛiã. nã tũc non ꝛebet absolui nisi ꝓus satisfaciat dũmõ ꝓbet excoicatio. vt ꝓbat̃ in. c. solet. ꝛe sen. ex. li. vj. et in. d. c. ex pte. et idẽ dic vbi excõicatio dr̃ lata ꝓpter notoriã ꝓtumaciã. vt in. c. venerabilib⁹. in. §. sec⁹. ꝛe sen. ex. li. vj. ꝛ sic limita istũ tex. Sc̃da regula ẽ q; vbi q̃s conq̃rit ꝛe excõicatõe nulla ꝛebẽt recipi ꝓbatõnes vtriusq; ptis sup nullitate ꝛ validitate. ꝛ q̃z q̃z iste tex. ponat duo exempla nullitatis. ꝑmũ cũ ꝓponit lata post appellatiõꝫ legitimã. sc̃m cũ error intolerabilis allegat exp̃ssus in snĩa. q̃b casib⁹ indubie excõicatio ẽ nulla. vt in. c. ꝓ tuas. j. ꝛe sen. excõ. Jdẽ tñ dicendũ i alĩs casib⁹ in q̃b excõicatio allegaret nulla eadẽ rõe. Et mltos casus nullitat̃ vide ī glo. in. c. pñti. ꝛe sen. ex. li. vj. Rõ vtriusq; regule ẽ. nã in p̃ casu nõ admittit ꝓ prius ꝓbatio cũ in oẽm euẽtũ absolutio sit impetrãda. erq̃ p̃ supponit vinculũ ꝛ frustra expectat euẽtus cui⁹ nullus ẽ effectus vt ß. Rõ sc̃di casus ẽ. q; ꝓbata nullitate nõ indiget absolutione. sec⁹ ꝓbata validitate. ꝛ iõ vt constet an indigeat absolutõe ꝛebet admitti ꝓbatio an̄ oĩa. ꝛ ꝓ hoc ꝛeclarat̃ supficial'r tot⁹ tex. Et limita hoc dictũ vltimũ nisi ꝓponẽs nullitatez petat se absolui ad cautelã p̃stita cautõe. nã tũc fiẽda ẽ absolutio an̄ oẽm ꝓbationẽ. vt in. d. c. solet in fi. ꝛ ī. d. c. venerabilib⁹ ꝓpe fi. ¶ Nõ q; excõicatoꝛ admittit ꝓ defensione sue snie siue velit eã ꝓbare iustã siue latã ante appellationẽ. ꝛ vr̃ tex. innuere q; excõicatoꝛ sit vocãd⁹ cũ examinat̃ articulus iustĩcie vel nullitatis. ꝛe quo vi ꝛe bo. tex. in. c. venerabilib⁹ post p̃n. ꝛ vide bo. glo. in. c. sacro. in ꝛ. cõstituerit. j. ꝛe sen. ex. ¶ Jtẽ nõ q; excõicatio nulla nõ indiget absolutione. sec⁹ si ẽ iniusta. Et ex ß infert q; excoicatio iniusta ligat q̃ ad eccl'iam militantẽ. alꝫ nõ fieret absolutio ß admitterent ꝓbatões iniustĩcie sic admittunt q̃n ꝓponit nulla. vñ euidẽter ꝓbat ß lr̃a dr̃iam eẽ q̃ ad istã eccl'az militantẽ an excõicatio sit nulla an iniusta. Dico tñ q; vbi ꝓbaret iniusta potius sit quedã relaxatio q̃z vera absolutio. vt ꝓbat̃ in. d. c. sacro. ꝛ ibi p Hosti. Quare aũt teneat iniusta excoicatio prosequit̃ ß Gof. ß dixi latius in. c. ab excõicato. ꝛe Rẽs. ꝛ dic vt ibi. ¶ Nõ in ꝛ. in eo. ꝛ tene mẽti q; excõicatio nulla põt dici iniusta ita q; nullitas comphẽdit ī se iniusticiã. ꝛ colligit ex tex. hoc mõ. nã ꝓ fecit mentionẽ q̃n q̃s asserit se excoicatũ. et sub isto mẽbro ꝓsequit q̃n ꝓbat̃ errorꝫ intolerabil' in snĩa exp̃ssus. vt in ꝛ. nisi. nã exceptio ẽ ꝛe cõtentis sub regula. vt nõ. ꝓ glo. sup Rica. ꝛe reg. iur̃. li. vj. Et ex ß singl'r infert q; si propono excõicationẽ iniuste latã ꝛ eã postmodũ ꝓbo nullã. ꝛebet iudex appellatõis sup nullitate pnũciare. q; si iniusticia suspẽdit id quod ẽ validũ ꝛ ꝛeuoluit ad supioꝛẽ fortius quod ẽ nullũ. ꝓ hoc. c. dilecto. ꝛ quod ibi no. ꝛe ap. ꝛ est bo. tex. in. l. carmelia pia. ff. ꝛe iu. pa. et ibi ꝓ Bar. in. l. cũ quidã. ff. fam. her. ꝛ in. l. si exp̃ssim. ff. ð ap. q̃ iura ꝓbant q; a snĩa nulla appellari põt. ¶ Nõ ibi patẽter exp̃ssum. ar. q; ad ß vt excõicatio sit nulla ꝓpter errorẽ dꝫ errorꝫ esse exp̃ssus in snĩa. ꝛe q̃ vide ꝓ Archi. ī. d. c. venerabilib⁹. ꝛ quod dixi in. c. inter cetera. ꝛe ap. ¶ Ultimo nõ iũcta glo. ī ꝛ. nihilominus. q; nõ ꝛebꝫ q̃s admitti ad ꝓbãdũ q̃d ꝓbatũ nõ releuat. ꝛ ad hoc q̃tidie solet allegari iste tex. facit. l. ad ꝓbationẽ. C. ꝛe ꝓba. ꝛ in. l. nec natales. C. e. ¶ Jn glo. j. ibi nec ẽ verũ q̃d dr̃. nõ singul'r istã glo. vsq; ad fi. quia nescio eam alibi. Ex qua infert q; testes vtriusq; ptis cõtrarij tũc reducunt ad concoꝛdiã p̃sumẽdo actũ geminatũ cum ꝓbatiões sunt eq̃les. Si ꝛo ꝓbatiões vnius sunt meliores

qz testes sūt meliores. vel dicūt ꝓsisiora nō fit illa int̄ptatio ꝫ pnūciat̄ ꝑ meli⁹ pbāte. 7 idē tenet ħ Jnn. de q̄ vide qđ lati⁹ dixi in. c. cū tu. de testi. dicit em̄ ħ Jnn. q̄ lz testes vtriusq; ptis reducant̄ ad cōcordiā ꝑ multiplicitatē act⁹. tñ int̄ testes vni⁹ 7 cōfessionē alteri⁹ nō fit cōcordia. rō qz cōfessio tm̄ nocet cōfitēti nō aūt pdest. ḋa nō pōt qs ꝑ se ꝓfiteri ꝫ ꝫ se sic. vt. xiiij. q. iij. ī pn. 7 ī. l. de etate. ff. ḋ int̄. ac. Exēplū si pbatōes epi hīent q̄ excōicauit añ appellatōem ꝫ excōicat⁹ dicit q̄ p⁹ appellatōez nō fiat cōcordia vt p̄sumat̄ fuisse bis appellatū. sec⁹ aūt cēt vbi excōicatus pbaret q̄ post fuisset excōicatus. vt ī. ḋ. c. cū tu. Jtē q̄ ad ꝓpositū glo. rñdet Jo. an. 7 alr q̄ iō eps admittit̄ ad pbandū excōicationē fuisse latazz an appellationē. qz ꝑ positiones 7 rñsiones 7 ꝑ interrogatōes poterit pbari q̄ semel tm̄ fuerit appellatū. 7 sic cessabit p̄sumptio actus geminati. vt in. c. cū Joānes. ḋ fi. instru. ¶ Jn glo. in ℣. nihilominus. nō ex hac glo. duo singlr. primū q̄ si iudex admittit exceptionē 7 ipi⁹ pbationē q̄s ipse nō ḋebebat admittere tenet̄ postmodū pnūciare ꝫm illas pbatōes. alꝫ ps excipiēs hīet iustā cām appellandi nisi cū ptestatōe iudex admisisset. vt puta si de iure ḋeberēt admitti 7 nō aliter. Jo. an. impugnat ħ dictū glo. dicēs se nō videre sup q̄ fundet̄ ista appellatio exq̄ exceptio ex sui nā nō cōcludit. pone exēplū. re⁹ excipit cōtra actorē q̄ nō ḋebeat admitti ad agēdū. qz erat excōicatus minori iudex forte ꝑ impitiā admisit exceptionē 7 pbationē. ꝫm dictū glo. iudex ḋebēt repellē actorē. qđ vr̄ iniustū ꝫm eū cum exceptio nō cōcludat. 7 si reus dicēt iudici q̄re me admisisti ad pbandū: pōt iudex dicere 7 tu q̄re te ingessisti: nā culpa compēsāda ē. l. si ambo. ff. de cōpē. 7 ī. c. intellexim⁹. de adul. Jtē iudex p̄t reuocare interlocutoriā suā iniustā. vt ī. c. cum cessante. de app. 7 in. l. qđ iussit. de re iudi. nec si appellet̄ iudex appellatōis ḋebet pnūciare ꝑ appellāte. exq̄ exceptio nō concludit intentū suū. 7 cū Jo. an. cōiter trāseunt ħ ꝺoc. Sed ego saluādo vtrūsq; dictū. s. glo. 7 Jo. an. distinguo sic. q̄ aut exceptio ex sui nā nō cōcludit. 7 ꝓcedit opi. Jo. an. aut exceptio ex se cōcludit ꝫ nō ḋebat admitti. qz tpe incompetēti ꝓposita ẓc. 7 tūc exq̄ fuit admissa 7 pbata ꝺz ꝫm eū pnunciari alꝫ posset appellari vt singlr dicit ħ glo. quā sic intellectā nescio alibi. 7 pono multiplex exēplū. ꝑ cū ꝺ executōz sniē q̄ transiuerat in rē iudicatā opponit̄ exceptio iniusticie 7 pbat̄ certe licet nō ḋebuisset admitti exq̄ trāsiuerat ī rē iudicatā. vt in. c. cū inter monasteriū. de re iudi. tñ exq̄ de facto fuit admissa ḋebet iudex pnūciare sup iniusticia de q̄ cognouit. ħ singlr voluit Jnno. ī. c. cū dilecta. ḋ ℞p. 7 in. c. cū Bertoldus. de re iudi. qz ḋ ea re de q̄ iudex cognouit pnūciare ḋebet. vt in. l. de q̄ re. ff. de iudi. 7. c. cū sup. de cau. pos. 7 ꝓpe. 7 tene mēti ħ dictū. Ex q̄ bēs causū in q̄ sniā retractat̄ ꝓtextu iniusticie licet trāsiuerit ī rē iudicatā. 7 vide aliū ꝓsilem casū ꝑ Jnno. ī. c. qz pleriqz. de imu. ec. vbi nōnter dicit q̄ si ꝑ cōfessionē ptis victricis cōstat sniam esse iniustā ḋebet iudex eā retractare nō obstāte q̄ trāsiuerat ī rē iudicatā. ¶ Ex qbus potes colligē nōbilē theoricā 7 sp̄m̄ti tenendā q̄ si cōtra p̄sūptōnem iuris 7 de iure de facto admittit̄ pbatō in cōtrariū patiēte eo cui⁹ int̄est ḋebet a tali p̄sūptōe ꝑ pbatōem cōtrariā recedi. Jdē qñ de ẓrio cōstat ꝑ confessionē ptis cui⁹ int̄est. 7 ħ vltimū pbāt legiste ī aut̄. ꝫ iā ncē. C. de dona. añ nup. ℞ Pone aliud exemplū cū p⁹ publicatas attestatōes admittit̄ exceptō 7 recipit̄ pbatio directe cōtraria p̄me pbatiōi. nā licet a p̄ncipio nō ḋebuisz admitti ꝓt̄ piculū subornatōis testiū. vt ī cle. ij. de testi. 7. c. ffrnitatis. de testi. tñ exq̄ fuit admissa ḋebz valere. qz tacite pōt recedi a publicatōe. ad hoc qđ nō. Jo. an. in. ḋ. c. fraternitatis. Jdē putarē in qualibet exceptione dilatoria que de facto fuit admissa post litem contest. vnde in his 7 similibus casibus optime pōt saluari dictū huius glo. scd̄m dictū nō. qđ colligit̄ ex hac glo. ē q̄ iudex q̄ dubitat an exceptio sit admittēda vel ne ḋebeat eā admittere cū ptestatione si 7 inq̄stū de inre sit admittēda 7 nō aliter. 7 hoc hodie multū inualuit in p̄tica. 7 idē in pbatione ꝫm glo. Vñ ī articulis et inꝛogatorijs iudex solet dicere admitto saluo iure iuris ptinentiū 7 nō admittendoz. hinc ℞ost. format q̄tidiānā qōem. pone q̄ reus excepit. iudex ꝛo dicit volo q̄ rñdeas saluo iure tuo. pone exemplū. Reus excipiebat q̄ positio erat impt̄inēs. 7 ideo nō tenebat rñdere. Judex dicit rñdeas saluo iure tuo. Vel re⁹ excipiebat cōtra actorē dilatorie. Judex dicit volo q̄ tu rndeas lite bello saluis exceptōibꝫ tuis. nūquid teneat̄ reus rñdere ad mandatū iudicis: Et ꝓ dicit q̄ nō. pōt em̄ rñdē reo nolo rñdere nisi ꝓius pnūciaueritis sup exceptōe mea 7 si iudex eū cōpelleret posset appellari. ar. bo. i. c. exhibita. de iudi. 7 in. l. ij is a q̄. ff. vt le. no. ca. nisi iudex exp babili cā mouerēt̄. puta qz vehemēter p̄sumeret cōtra reū q̄ excipet subt̄ fugiēdi cā iudiciū. vel qz est pbabile dubiū vtr̄ exceptio sit admittēda 7 indagatō exigit lōgū tractū. Cōsuluit tñ ℞ost. vt cām iudex faciat scribi ī actis vt sic appareat eū pbabiliter motū. 7 nō bñ ḋ dictū q̄ ex cā p̄t̄ iudex reseruare exceptōes cū protestatione 7 ꝓcedē ad vlteriora. Ad ħ tex. nō. i. c. ad vissoluendū. de despō. impu. vel pōt aliter distingui ꝫm eoz q̄ aut exceptio est p̄iudicialis vel talis q̄ postea ꝓposita puerteret ordo iuris. puta qz ē dilatoria 7 iudex vult q̄ cōtestet̄ litē exceptōe salua 7 nō ḋebet iudex procedere ad vlteriora ꝫ prius pronūciare sup exceptione vt in. ḋ. c. exhibita. aut exceptio nō ē talis. puta qz oppo nit̄ dilatoria solutōis añ litis cōte. 7 tunc p̄t̄ iudex dicē rñdeas salua exceptōe tua. nā licet ꝓbet̄ post litis ꝓtl. nō ꝑ hoc puertit̄ ordo iuris. 7 nō. in. c. pastoralis. de excep. ꝑ Jnno. 7 in. l. exceptōe. C. de pba. vel si p̄cipit̄ vt rndeat positionibus saluo iure suo. ¶ Jtē 7 tercio dī distinguendū vtr̄ probatio exceptionis offerat̄ incōtinēti vel petat̄ lōgior dilatio. vt ꝓ casu nō ḋebet iudex procedere ad vlteriora, scḋo sic. 7 nōbis singlr ꝫ dicta. qz q̄tidie ꝓsāt̄ ī iudicijs. ¶ Jn glo. fi. ī fi. tene hāc glo. ꝫ qro q̄ iure p⁹ absolutōem excōicat⁹ petit excōicatōz ꝑ nūciari iniustā vel excōicator petit pnūciari iustā. Sed. dicit Jnno. q̄ conditōe hui⁹ decre. vl cōditōe. c. sacro. j. ḋ sen. ex. vl p̄t̄ iplorare officiū iudicis sup ħ. ī ꝫ tñ ꝫm ℞ost. nō ē vis. qz nō ē ncē ꝓponere actionē ꝫ satis ē factū simplr narrare. vt ī. c. dilecti. de iud. ¶ Op. p̄t̄ pn. c. ī eo q̄ ħ fuit admissa petitio alternatiua q̄ tāq; incerta ḋebebat reiici. vt ī. c. ij. 7. iij. de libel. obla. nā conq̄rebat̄ iste q̄ fuerat excōicatus post appellationez vel alꝫ iniuste. et sic nō firmabat se sup certo ꝓt̄. l. ait prox. ff. ḋ iniur. nō em̄ ḋebet qs vagari ī petitōe sua cū dāno aduersarij vt ibi. 7 facit. c. vt qs duas. de elec. li. vj. Soluit Jnno. dupliciter. ꝑ q̄ ista ℞ba de qbꝫ ī pn. c. nō fuerunt ℞ba conq̄rētis seu rescripti ꝫ ℞ba cōsultātis. vñ illa ℞ba ḋebēt resolui ī dicta ꝑticularia. vt sit sensus q̄ ħ q̄rebat̄ qđ iurī q̄ñ aliqs cōquerit̄ se fuisse excōicatū post appellationē. Jtē qđ iuris si cōquerit̄ se fuisse iniuste excōicatū citra omnē appellationē. hinc est q̄ papa in rñsione sepatim rñdet ad istas qōes. 7 iste intellectus satis congruit lr̄e. qz ex sequētibꝫ declarant̄ p̄ecedentia. vt in. c. inter dilectos. §. cetez. de fi. instru. et in l. si seruus pluriū. ī fi. de le. j. ¶ Secūda solutio 7 notabilior q̄ vbi nō potest quis certificari. qz dep̄ndet certificatio ex facto alterius tūc admittit̄ libellus alternatiuus. forte em̄ eps p̄uatim excōicauit istū. nec poterat hīe copiā excōicationis. et sic nō poterat esse certus an fuisset excōicatus ante appellatōem vel post. ideo potuit cōqueri alternatiue. vt habet̄ in lr̄a. et būc intellectū probat tex. in. c. cōstitutus. de ī inte. re. et ibi ꝑ Jnno. et tex. i. l. j. §. q̄ aūt. ff. quoz le. 7 facit qđ nō. Bar. i. l. carmelia pia p̄al. et ī. ḋ. l. j. et tene mēti būc ter. ꝫm istū ītellectū. p̄ma tñ solo magl cōgruit lr̄e vt p̄dixi. ¶ Secio

queri. q̃d si ꝙquerẽs dixit excoicatiõẽ nullã postea p bat eã iniustã nõ sũt nullã nunq̃d debeat obtinere? Jn no. notã dicit q nõ ß debet ꝓdẽnari excoicatoꝛi i expẽ sis. qꝛ nõ pbauit qđ i iudiciũ deduxit. ad ß. c. calumniã. de penis. 7. l. eũ quẽ temere. ff. de iudi. 7 solet q̃tidie boc dictũ Jnnoc. p nõbili allegari. vꝫ q nullitas nõ ĩcludit i se iniusticiã. Quidã tñ vltramõtani vt refert Jo. đ li. ß tenuerunt oppo. q id qđ ẽ nullũ pt̃ dici iniustũ. ß ipse tenet ꝓmũ. qꝛ iniusticia ꝓsupponit exñtiã rei nõ sic nullitas. secus dic ecõtra. nã si quis dicit sñiam nullã iniustã obtinet. pbãdo eam nullã. vt. s. dixi. 7 pbat ß ĩ x̃o. in eo. 7 facit qđ nõ. Bar. in. d. l. si exp̃ssim. Abb.

VEnerabili. Si subdelegat⁹ delegati pape iurisditiõe vti cepit a delegato remoueri nõ pt̃. 7 si facẽt ꝓ mandatũ sine excesserit formã Rxpti. pcessus ẽ nullus. 7 ꝓponit formã delegatiõis. scdo subdelegatõis delegati ibi pꝛo. tercio reuocat. pcessus subdelegatoꝝ cãm exprimẽtiũ ibi quoꝝ. Nõ ꝓ q nõ dĩ q̃s restitut⁹ nisi ꝙsequat plenariã restitutionẽ 7 corꝑalẽ 7 pacificã possessiõz. vñ licet papa ß exp̃ssisset de pacifica 7 corꝑali possessione. boc tñ dicit ad maiorẽ expꝛessionẽ. q̃a verbũ restituẽdi refert ad plenariã restitutioue. 7 continet in se oẽm vtilitatẽ. vt. l. videamus. §. in fauiana. ff. de vsurꝭ. 7 in. l. cũ ꝓtoꝛ. ff. de ver. sig. vnde dixit hic Jnno. q bona immobilia 7 mobilia ac fructus debebant pꝛius restitui. quod nõ ꝓ intellectu. c. fi. de oꝛ. cog. Si x̃o mandat q̃s restitui debet intelligi de plenaria restitutõe vt sic ꝓ oĩa reducant ad statũ pristinũ. Nõ scdo q pt̃ spoliatũ nõ dꝫ fieri inq̃sitio etiã de dilapidatõe. 7 sic spoliat⁹ nec ac q̃sari nec inq̃ri pt̃ añ restitutionẽ ne forte armis destitutus succũbat. boc intellige. put le. 7 nõ. i. c. frequẽs. de re. spo. li. vj. Nõ tercio q añß inq̃rat⁹ đ veritate dilapidatõis debet pꝛi⁹ inq̃ri an sit de dilapidatõe suspectus. 7 in ꝓ pcessu. s. qñ inq̃irt an sit suspect⁹ debet pcedi sũmarie. qꝛ nõ agit de magno pꝛeiudicio. Jn scdo. s. cũ pcedit sup veritate debet pcedi plenarie. qꝛ agit vt remoueat. vt in. c. licet heli. de symo. 7 qđ ibi nõ. nõ. archi. xij. q. ij. c. nobis. facit. c. j. 7 ij. de accu. li. vj. Nõ q̃r to q̃ plato suspecto de dilapidatione dãdus ẽ coadiutoꝛ q̃ debet esse vir. puidus 7 honestus cui⁹ officiũ durabit donec iste steterit in admiſtratione de q̃. j. Et scias q datio coadiutoꝛis epi ptinet ad solũ papam. de q̃ tñ dic vt le. et nõ. i. c. vnico. de cle. egro. li. vj. Nõ q̃nto q suspecto de dilapidatione 7 ipius coadiutoꝛ dꝫ inf dici oĩe dilapidationis genus. Nõ sexto q deputatus sup inq̃sitione dilapidationis 7 datione coadiutoris. põt alteri ꝓmittere vices suas. et sic nõ videt electa industria pſone. quod nõ. Septimo nõ q delegat⁹ ꝓpter infirmitate corꝑali pt̃ subdelegare vices suas. ꝓpter. c. si. p debilitate. §. e. Octauo nõ q nedũ delegatus ß etiã subdelegat⁹ tenet seruare formã Rxpti apli. ci. Nono nõ q delegatus ꝓmittẽs vices suas alteri nõ pt̃ ampli⁹ cõmissionẽ reuocare. qđ intellige si subdelegatus vti cepit iurisditione. ad hoc. c. q̃uis. j. e. li. vj. Et adũte. qꝛ optime facit iste ter. p opi. Host. quã posuit ĩ. c. licet. sup̃. e. vt etiã p actũ nullũ ppetuet iurisditionẽ suã vt nõ potuerat reuocari a subdelegãte. Sꝫ ꝓtrariũ tꝫ Jo. an. ĩ. d. c. licet. 7 ĩ glo. ĩ. c. cũ plures. e. ti. li. vj. Et ad istũ tex. rñdꝫ q forte iste abbas gessit aliquẽ actũ cõem vtriq̃ articulo scꝫ restitutõis 7 suspitõis de dilapidatione. vt qꝛ eligit sibi nõiũ vel tribunal vel q̃d sibi. vel forte ꝑm eũ p̃ fecit citationẽ sup restitutione fieda 7 postmodũ cõtemplatione impatoꝛis restitutõe nõ facta. pcessit sup dilapidatione. boc tñ nõ apparet ex antiq̃. Do. car. aliꝫ rñdet ad tex. dicẽs q pcessus ß tenuit licet eẽt reuocãdus qꝛ q pꝛius fieret restitutio ꝙcernebat p̀ncipaliꝫ vtilitatẽ epi q̃ pindicauit sibi nõ ꝓtradicẽdo et appellãdo. vñ tex. dicit cassamus ꝛc. Sed iste intellect⁹ mihi non placet. qꝛ si illud mandatũ cõcernebat p̀ncipaliter vtilitatẽ epi nõ fuisset. pcessus cassatus ex puersione ordinis exq̃ eps erat pñs 7 tacuit. qꝛ puersio ordinis cãe ad cãz nõ vitiat⁹ pcessũ nisi appellet. vt in. l. j. C. de appel. 7 ĩ. c. j. 7 ij. de accu. li. vj. 7 a forma Rxpti cõcernẽte vtilitatez ptis pt̃ recedi tacito ꝙsensu ptis. vt nõ. glo. ĩ. c. cũ oli. el. j. s. e. 7 p Jnn. ĩ. c. prudẽtiã. sup̃. e. le. 7 nõ. j. e. ti. c. fi. Vñ ĩtelligo q studiose fuit data ista forma p̀ncipaliꝫ obvtilitatẽ publicã ne laici ĩsoleſcerẽt i expulsiõe platoꝝ. Jtẽ ꝓpter bonũ subditoꝝ ne starẽt diu sine pastoꝛe. viij. q. j. audaci 7 in. c. ne. p defectu. sup̃ de elec. iõ taciturnitas epi nõ bũit ß sustinere. pcessũ explicitũ ꝓtra formã mandati. 7 istud x̃bũ cassamus expone vt ĩ glo. i. cassas et irritas nũciauimus. Ex quo nõ q x̃bũ cassare q̃q̃ refert ad factũ 7 nõ ad ius. sic ĩ. c. accedẽs. j. vt li. nõ ꝓte. ĩ x̃bo cassamꝰ. In glo. ĩ x̃bo plenarie ibi vel inq̃sitio fiat. nõ bñ glo. 7 licet text. ß videat pbare posset tñ ad tex. ꝑm Jo. an. rñderi q illud fuit ex forma mandati. dictũ tñ glo. ĩ se ẽ vex. 7 facit rõ. c. frequẽs. pal. ne destitut⁹ auxilio ꝓpter spoliatiõz succũbat. Et dicit ß Vñ. verbũ nõbile q spoliatus nõ solũ debet pꝛi⁹ restitui añß impetat. ß debet stare tãto tpe in pacifica possessiõe q̃nto tpe stetit spoliatus. quod videt pbari. iij. q. ij. ĩ. c. j. 7 c. tãdiu. qđ forte nõ procedit vbi agit de dilapidatõe ppt̃ piculũ imminẽs medio tpe. ar. optimũ ß. et idẽ vbi esset aliud delictũ quod sine scãdalo et piculo tolerari nõ posset vt crimẽ heresis. In glo. ĩ verbo de dilapidatõe suspectus. nõ bñ hãc glo. qꝛ ponit practicã. pcedendi ꝓtra plãtos rectoꝛes de dilapidatõe rex eccl̃asticaz suspectos. 7 vñ glo. ĩ effectu ꝙcludere q licet olĩ suspect⁹ remoueret ab admiſtratione. p. c. qꝛ ea. iij. q. ij. et l. eũ quẽ. C. de suspec. tu. hodie x̃o dat coadiutoꝛ nec remouet a pꝛincipio ab admiſtratõe ß tunc demũ cũ pbat suspectus. Sed adũte qꝛ ß vltimũ ẽ ꝓtra tex. nã pbata suspitõe solũ dat ß coadiutoꝛ. Jnno. dixit istuz tex. pcedere ex puisione. qꝛ eps iste fuit electꝰ p impetratorẽ. alsaꝫ suspect⁹ dꝫ remoueri ab admiſtratõne. Jo. an. distiguit q aut ẽ q̃s suspect⁹ de dilapidatõe pterita 7 dat sibi coadiutoꝛ vt ß. et postea inq̃rit de x̃itate. q̃ pbata dꝫ deponi. aut ẽ suspect⁹ đ dilapidatõe futura ppt̃ pterita đ q̃ ꝙstitit. 7 tũc pcedit dictũ glo. vt remoueat ab admiſtratõe. Sꝫ tu vide de hac mã plenius p archi. xij. q. ij. ĩ. c. vulterane. 7. c. nobis. p Jo. an. 7 Host. ĩ. c. licet heli. de symo. 7 ꝙclude q ĩ p̀ncipio dꝫ inchoari pcessus an sit suspect⁹ de dilapidatõe. 7 ĩ pn. dꝫ inf dici ei q dĩ suspectus oĩe alienationis gen⁹ p. c. fi. đ accu. 7 tenet Archi. ĩ. d. c. vulterane. In ꝓtrariuz facit tñ iste tex. vbi ĩ pꝛincipio nõ fuit sibi intẽdicta alienatõ ß demũ post. pbatã suspitionẽ. Sꝫ forte ß processit. qꝛ nõ ꝑsumebat iste suspectus. 7 iõ satis põt teneri quod pꝛius dixi p. d. c. fi. probata x̃o suspitione dꝫ sibi dari coadiutoꝛ vt ß. dixit tñ Jo. de lig. q si suspitio ẽ vehemens debet interi remoueri ab admiſtratõe. ß tñ nõ probat Jn ꝓtrariũ facit ista lr̃a. satis cñ ẽ prouisũ p datiõz coadiutoris demũ debet inchoari pꝛocessus sup veritate vtꝝ. s. vex sit q dilapidauerit. 7 dixit Archi. ĩ. d. c. vulterane. q ĩ pꝛi. pꝛocessus sup x̃itate debet plat⁹ remoueri ab admiſtratõe tpalĩũ. i spũalibꝫ x̃o subditi interi sibi obedire debẽt p. c. nõne. viij. q. iij. et pꝛo eo facit. c. qꝛ ea pal. Sed ĩ ꝓtrariũ facit iste tex. nã si stati debẽt remoueri ĩchoato pꝛocesu sup veritate ad q̃d daret sibi coadiutoꝛ probata suspitõe. cũ stati eẽt remouẽd⁹ sup x̃itate. 7 iõ intellige dictũ archi. qñ ẽ p̃sũptio ꝓtra inq̃situ q stãdo ĩ admiſtratõe corꝛũpat officiales. 7 sic pꝛocedit. d. c. qꝛ ea. 7 ß sentit idẽ archi. ĩ. d. c. no b. et collec. ß. 7 vide p Hosti. ĩ. d. c. licet. postmodũ in discussiõe super x̃itate põt iste inq̃situs se excusare. 7 si ñ probabit⁹ x̃itas restituet⁹ ĩ p̀stinũ statũ. pbata x̃o x̃itate aut fuit

actū crimialit̄ 7 dz deponi vt ī.c.aplicos 7 ī.c.monem⁹ xij.q.ij. Aut fuit actū ciuilit̄ 7 dz solū remoueri a bñficio 7 ali⁹ ē ad illud pmouēdus.vt ī.c.lz. Et p ꝫ sūt reducēda ad ꝓcordiā iura q̄ vident̄ ī ꝫ ꝓtraria.nec ob.l.euz quē.q; loq̄t̄ ī tutore q̄ nō bz tantaz pr̄atē vel titulū ita firmū 7 ppetuū sit̄ habet plat⁹.vt nō.Archi.ī.d.c.nobis.xij.q.ij.7 vide nō.glo.v.q.iij.7 scias q̄ in ꝓcessu sup suspitōe ꝓcedit̄ sūmarie q; nō agit̄ de magno ꝑiudicō ꝫ sup veritate ꝓcedit̄ plenarie.vt nō.Archi.ī.d.c.nobis 7 vide nōbile dictū Jo.de ple.in aut̄.vt iudices sine q̄ q̄ suffra.in.§.ncēitatē.vbi p illū tex.dixit q̄ ī cā dilapidatōis pr̄ ꝓcedi sine scriptura.ille tñ tex.ꝫ nō ꝓbat.qa loq̄t̄ in alio casu.sed posset ꝓcedere cū inq̄rit̄ sup suspitōe dilapidatōnis vt ꝑpter ꝑiculū iminēs possit ꝓcedi sūmatim sine scriptura q̄ ad effectū vt ꝓbata suspitōe de sibi coadiutor 7 interdicat̄ vtriq; oīe gen⁹ alienādi.7 ꝫ notab.7 hūc duplicē ꝓcessū puto ꝓcedere q̄n ꝓcedit̄ p viā inq̄sitōis seu dēnūciatiōis. Sz si accusat̄ q̄s de dilapidatiōe nō ē necesse vt pr̄i⁹ inq̄rat̄ an sit suspectus sed pr̄ ꝓcedi sup ꝛitate rei.facit.c.ꝛitatis.de do.7 ꝓtu.7 in.c.veniēs.de accu. V Jn ea.glo.ibi si vellet satisdare. Collec.sentit ꝫ ꝛriū. Et ad leges ꝫ allegatas rñdet q̄ loquūt̄ ī remoto p sniam seu d̄ eo q̄ remoueri dz vt q̄a ꝓstat de dolo seu lata culpa. qd̄ ē bñ nō. Et in fi. glo.nō bñ ꝫ vltimū q̄ parochiani etiā laici admittunt̄ ad denunciandū etiā plat⁹ d̄ dilapidatōe.vt dicit Jo. an. q̄ libet eccl̄iastica ꝑsona eēt admittēda.vt in.c. si q̄s ꝑsbyteroꝝ.de re.ec.nō ali. Alij ꝛo dixerūt q̄ etiā q̄libet plat⁹ ē admittēdus ī defectū cl̄icoꝝ vt ꝓsulat̄ indēnitati eccl̄ax p nō.ī.d.c.si q̄s. Tu vide de mā qd̄ plene dixi ī.c.ex pte.j.de testi.7 qd̄ nō.in.d.c.si quis. V Jn glo.in ꝛbo coadiutorē.nō ex glo.tres casus ī q̄b⁹ plat⁹ seu rector dat̄ coadiutor.7 de officio ist⁹ coadiutor 7 de mā vide p Jo.an.ī.c.fi.de cle.egro. V Jn glo.ī ꝛbo cuius consilio.ibi 7 ꝓsensu.nō bñ istā glo.7 tene eā mēti q̄ plat⁹ hñs coadiutorē tenet̄ ī admīstratiōe ipsius hīe ꝓsensum nō tm̄ consiliū.7 est rō.nā vt dicit Jnn.co adiutor dat̄ vt ꝓhibeat malā admīstrationē 7 vt curet q̄ fiat bona.ideo ꝓsiliū ꝫ sapit ꝓsensū. secus aūt in alijs casib⁹ vbi requirit̄ ꝓsiliū.q; tūc nō tenet̄ q̄s seq̄.vt ī.c. cū in veteri.de elec.7 in.c.cū olim.de arbi.et ꝫ so.ē melior q̄ꝫ so.glo.7 ē sensus q̄ vbi ꝓsiliū req̄rit̄ ab eo q̄ ē ꝑticeps ꝓsilij tunc ꝓsiliū sapit etiā ꝓsensū.vt clari⁹ no.bar. ī.l.j.§.si p̄es.ff.de exer.7 dixi ī.d.c.cū ī verī. V Jn glo. in ꝛbo alienatōis ꝛc.ī fi.nō glo.q̄ ī mā ist⁹.c.ꝛbū alienatōis sumit̄ largissime.7 dicit Host. q̄ etiā ērulas 7 alia q̄ pñt de iure alienari p plat⁹ ī certis casib⁹ de q̄b⁹ xij.q.ij.in sūma.nō poterūt ist̄ alienare.vt illud verbuz vl̄e oīe positū ī tex.aliq̄d opet̄ ea tñ q̄ seruādo servari nō pñt poterūt ist̄ alienare.facit tex.ī.l.lex q̄ tutores. C.de admi.tu.7 ī.l.tutor q̄ reptoriū.ff.e.7.xij.q.ij.ī sum ma. Et ex his nō q̄ dato coadiutore ꝑpter suspitōz dilapidatiōis nō potest p eos fieri alienatio etiā in casib⁹ alīs a iure ꝓcessis. V Jn glo.in ꝛbo vices suas ibi vt hic patet.et clarius adhuc patet in.d.c.q̄uis.j.e.li.vj. Et nō glo.in eo q̄.j.dicit q̄ si q̄s cōmittit alicui simpl̄r vices suas vī cōmisisse in totū.7 vī ꝓbari apte p istū text. nā in ꝑn.dixit q̄ iste archiep⁹ cōmisit vices suas abbati.7 papa interp̄tat̄ q̄ ꝓmisit in integr.ī totū. Et idē nō.Jnno.s.e.c.sup qōnū.quod nōbis bñ. V Ex glo.op po.ꝓtra tex.de.c.fi.j.e.vbi dī q̄ si cōmittit̄ excessiua inq̄sitio vel eccl̄e,puisio nō p̄t delegatus alteri cōmittere vices suas q; vī electa industria ꝑsone. Jtē inq̄sitio cri minū ē meri imperij.ꝫ nō p̄t delegari p inferiorē a prin cipe:vt in.l.j.ff.de off.eius cui mā.ē iurī.7 plene nō .ī.l. impiū.ff.de iur̄.om.iu. So.ad primū dicūt doc. q̄.c.fi. ꝓcedit q̄n mādat̄ vt inq̄sitio fiat ꝑsonalit̄. Jtē potest ꝓcedere q̄n q̄s debet,uidere eccl̄e de ꝑsonis prīcipalibus.secus de ꝑsona coadiutoris.7 nō bñ hāc limitationē ad illud 7 nescio alibi istū tex. Ad scdz contrariū di cit Jnno.q̄ ꝓcedit de iure ciuili ꝫ de iure canonico eaq̄ sunt meri 7 mixti imperij sunt delegabilia vt ꝫ.et in.c.in lris.j.de rap.dic de hoc vt plene dicā in.c.qd̄ sedē.d of fi.or.7 tene mēti dictū Jnno.cū tex.

Significātib⁹ Si delegat⁹ pnūciauerit se iurisdictōz nō hīe ipsā etiā ꝓsecu ptiū nō reassumit.7 ē casus sat̄ nōbil̄.7 p appellās narrat factū.secūdo papa dat iudices ibi iōq;. V Nō p̄ q̄ vidua al's diues nō p̄t trahere scl̄arē ad iudiciū eccl̄asticū etiā coraz papa seu eius delegato.secus vī si ē vidua 7 paup vt ꝓbat̄ ꝫ a ꝓtrario.7 vī tex.ī.c.sup q̄busdā in fi.j.de ꝛb.sig.7 tenet ꝫ Jnno.vt.j.dicā.7 teneꝫ ꝫ mēti. V Nō scdō q̄ lr̄e impetrate a vidua diuite ꝛ laicū nō sūt ipso iure nulle ꝫ sūt impēdēti.nā data negligētia iudic(scl̄aris ḥnt isti delegati iurisditōz ī habitu 7 actu ꝫ añ negligētiā solū ḥnt ī habitu.7 ꝓbat̄ a ꝓtrario ī ꝛbo nisi req̄sito.7 clari⁹ p. bat̄ in.c.ex tenore.de fo.cōpe. V Tercio nō 7 tene mēti ibi int̄loquēdo q̄ snīa p quā q̄s pnūciat se nō iudicē ē int̄locutoria hz tñ vim diffinitiue q; p̄sus extinguit iurisditionē ꝓnūciātis adeo q̄ illā int̄locutoriā amplī⁹ revocare nō p̄t.vt ꝫ in fi.ē tex.nō. V Ex q̄ infert q̄ int̄locutoria p quā finit̄ iudicis iurisditio nō p̄t p eundē incē reuocari.sic limita.c.cū cessante.de ap.7.l.q̄ insūt. ff.de re iudi.hoc dixit glo nō.ī aut̄.hīta. C. ne fi.p pa. q̄ a tali snīa in q̄ q̄s pnūciat se nō iudicē p̄t etiā de iure ciuili appellari lz sit int̄locutoria.7 hoc iō q; hz vī diffinitiue vt ibi dixi. V Jtē nō 7 tene mēti iūcta glo.fi.q̄ non obligat̄ ꝓmittēs ad penā cōꝓmissi sup his q̄ dependēt ab ei⁹ p̄tate.nō em̄ pñt ꝓuati dare iurisdictionē nō habēti.vt ī.c.significasti.d̄ fo.ꝓpe.7 i.l. prima tor.C.de iu.om.iu.iō nō valuit pactū ꝫ appositū in cōꝓmisso vt ptes redirēt ad examē pr̄ioꝝ iudicū.q; ipo rū iurisditio erat extincta p eoꝝ pnūciatōez. Et ex hoc 7 ex tex.nō q̄ nō p̄t q̄s p actū se obligare de stādo examini alicui⁹ vt iudicis si ille iurisditionē nō habet. V Jn glo.j.in fi.vī hic glo.velle q̄ si vidua oppr̄imit̄ puta q; spoliat̄ p̄ malefactorē suū trahere ad iudiciū eccl̄asticū licet laic⁹ exīstat.secus aūt si nō oppr̄imit̄ sed als velet agē ꝓtra scl̄arē q; tūc dz eū ꝓuenire coraz iudice scl̄ari.Sz hoc vltimū vī ꝓtra istū tex.a ꝓtrario sensu 7 ꝓtib⁹ cōtra.c.sup q̄busdā ī fi.de ꝛb.si.vbi tex.vī innuē q̄ vidue 7 pupilli 7 orꝑhani pñt laicos cōuenire coraz iudice eccl̄astico. Jnno.multū nōbilit̄ ponit hāc mām ḥ.et plenī⁹ tetigi in.c.licet de fo.cōp. Et cōclude sic māz q̄ī defectū iusticie.puta q; in puincia nō ē iudex scl̄aris vl̄ recusat̄ vel negligit facē iusticiā.7 tūc pōt recurri ꝓtra quēlibet laicū p quēcunq; ad iudicē eccl̄asticū. vt ḥ in aut̄.vt diffe.iudi.7 tenet ꝫ Jnno.7 cū hodie q̄libet ciuitas ḥeat sua regimina sic olim puincia.vt nō.glo.ī.l.fi. C.de ꝑscri.lō.tē.puto q̄ id qd̄ statutū erat olī in puincia habet hodie locū in q̄libet ciuitate.et sic vī q̄ si ī ciuitate nō ē iudex scl̄aris vel recusat̄ vel negligit facē iusticiam si ī ciuitate illa nō ē alius superior scl̄aris q̄ tūc de iure pr̄ recurri ad iudiciū eccl̄asticū.hinc ē ꝼm Jnnoc.q̄ vacāte impio eccl̄ia succedit in iurisditōe.vt in.d.c.ꝛb. vbi aūt in ciuitate ē iudex secularis 7 tūc adūte.nā quo ad mām nostrā tres sunt scl̄arium spēs.nā quidā sunt miserabiles nec ḥitu nec actu.q; nō habēt aliquā qualitatē ꝓpter quā nā moneat̄ ad miserendū eis.vt puta q; sunt masculi 7 potētes vel femine ꝓiugate 7 diuites q̄dā sūt miserabiles ḥitu ꝫ nō actu. vt vidue et pupilli diuites. Quidā sūt miserabiles ḥitu 7 actu vt vidue et pupilli paupes vel diurno morbo fatigati vt paup vel paupes dumtaxat. nam miserabiles ꝑsone dicunt ꝼm Jo.an.sup quibus nā monet̄ ad miserendū. vt ī.l.vnica.C.q̄ impator int̄ viduas 7 pupillas.et vide bo.ter. ī.c.j.de postulā.vbi dī q̄ miserabil̄ ꝑsona ē que p se nō pōt causā ꝓmouere.puta ꝓpter defectū pauptat̄ vel alter⁹ impotētie. Quo ad primā speciē dic q̄ ille ñ pr̄

trahere ad iudicē eccl'iasticū nisi cū sit de foro eccl'esie aut rōne cause aut rōne psone z sic ipetrarent lr̄e ad iudices delegatos eēnt ipo iure nulle. et ille ē ppr̄i⁹ causa sus illius. c. lz pal. nisi pus daret defectus iusticie secular̄ mō pdicto. Quo ad secūdā spēm dic q psone miserabiles bitu tm̄ si oppr̄imunt' pñt malefactores suos trahere imediate ad iudiciuz eccl'iasticū. vt ē tex. in. d. c. sup q̄busdā. z i. c. ex pte. b. de fo. ppe. et ſb istis seu ſb ista specie ꝓphendit Inno. pegrinos q̄ ad res q̄s secū deferūt z q̄ ad iniurias eis illatas. vt i. c. siqs. z i. c. omi potēs. xxiij. q. ij. Idē i libertz eccl'e z i officialib⁹ suis z i rusticz z silib⁹. facit. xij. q. ij. eccl'iaz ꝓuos. lxxxvij. di. q̄si p totū. Si ꝓo nō oppr̄imūt' z tūc debēt pus recurrere ad iudicē secularē ꝑ laicos. z si lr̄as añ negligētiā impetrāt nō sunt nulle ipo facto ß impēdēti vt est tex. ß z i. d. c. ex tenore. z dicit Inno. ß vnū singl'are ꝓbū q̄ data negligētia vni⁹ iudicis secularis pñt isti miserabiles bitu tm̄ recurrere ad iudiciū eccl'iasticū. nec tenent' q̄relare coz̄ā supiore iudicis negligētis. ar. op. ß z i. d. c. ex tenore. sec⁹ aūt i alijs laicis nō miserabilib⁹. nā illi nō pñt hāc recursū ad iudicē eccl'iasticū nisi data negligētia cuiuslibet supiozis secl'aris. qđ ē singul'r nōndū. Quo ad terciā spēm si sunt miserabiles bitu z actu dic ꝑm Inno. et bn̄ q pñt alios trahere ad iudiciū eccl'iasticū etiā nō data negligētia iudicis secularz vt ß videt tex. a ꝓzio sensu. z i. d. c. sup q̄busdā in fi. z idē vī velle Inno. i pegrinis q̄ ad ꝯctus initos i pegrinatiōe. vt i. d. c. siqs romipetas. Idē i penitētib⁹. xj. q. j. aliud. z dicit Inno. i istis nōbile ꝓbū q lz pñt alios trahere ad iudiciū eccl'iasticū tm̄ si ipi trahunt' coz̄ā iudice secl'ari nō pñt declinare illud foz̄. ad ß. d. l. vnica C. qñ imperator. z teneb mēti ß ꝓbū. z facit. c. regū. xxiij q. v. Jtē si grauant' seu repozt̄at sniaz iniquā coz̄ā iudice secl'ari nō deberēt appellare ad iudicē eccl'iasticū q̄ gradati ē appellādum. ij. q. vj. anteriox̄. z ß placet Inno. lz referat aliqs tenere vt possint appellare ad iudiciū eccl'iasticū omissis alijs secularib⁹. q̄ oz eccl'iasticus eos defendere ab oppr̄esiōib⁹. xxiij. q. ij. siqs de potētib⁹. pmū tm̄ cōiter tenet' ß. ß vide qđ dixi i. d. c. licz z vide plurimas psonas q̄ sunt ꝓuilegiate q̄ ad forum eccl'iasticū ß p Inno. V Jn gl. ij. ibi amiserūt iurisditionē. vide. no. bn̄ istā glo. q lz q̄s habeat iurisditionē certo casu tm̄ si pnūciat se nō iudicē illam iurisditionē pdit nec p̄t eam ampli⁹ reassumere. vñ q̄eadmodū acq̄rit q̄s iurisditionē si pnūciat se iudicē si iudex nō eēt. inx ea q̄ plene dixi i. c. super lr̄is de r̄ptis. ita pnūciando se nō iudicē iurisditionē pdit z ip̄utatū ē pti nō appellāti. nā res iudicata facit ius inr̄ ptes. vt i. c. cū inter de re iudi. z i. l. res iudicata. ff. de re iudi. Et no. ex ß z ex gl. q lz lr̄e surrepticie ad lites tribuāt iurisditionē lz elidibilē p exceptionē vt plene dixi i. c. ceterū r̄ptz. tm̄ si delegatus exceptiōe opposita pnūciat se non iudicē seu lr̄as surrepticias illico extinguūtur lr̄e ita q iurisditio q̄ pus erat elidibilis nūc remanet elisa z extincta. vñ p cessus postea agitatus ē nullus. ß quātū ad istum tex. ego ꝓsidero q i omnē euētū pnūciatio istoz̄ iudicum fuit legitima. nō em̄ pnūciauerūt simpl'r se nō iudices ß nō debē p easdē lr̄as procedere. qđ oz itelligi de pñti q̄ nō habebāt iurisditionē i actu nisi data negligētia iudicz secularis. nec ob. qđ i fi. dī q nō potuerī reassumere iurisditionē. q̄ nō ꝓstabat ß q iudex secl'aris eēt negligēs ß solū q arbitri neglexerūt infra t'minū diffinire z illa interlocutoria cū eēt dubia debebat itelligi ꝑm ius cōe z sbiectā materiā. ar. i. c. cām. s. de rep. V Jn glo. fi. in fi. no. gl. z tene eā mēti p penis q̄ q̄tidie apponūtur i ꝓmissis. vt si apponūt' sup fcō nō depēden te a ptāte ꝓmittētis q nō cōmittit' pena. z p ß fac qđ no. gl. i regl'a accessoziū de re. iur. li. vj. z in. l. pacta q̄ ꝓtra. C. de pac. z no. in. c. plericz. j. de pac. fac etiā ad qōnem. Quidā pmisit sub pena factuz alienū deinde laborauit quātū potuit vt iste adīpleret ꝓmissiōz suā ß n̄ potuit pficē nūq̄d sit ꝓmissa pēa. vī q nō exq̄ n̄ deficit p istū. de q̄ tm̄ vide qđ dixi i. c. gēma de spon. ZC.

Suspitionis. Arbitri electi ad cāz recusatōnis assignāt ptib⁹ terminū ad ꝓbādū cām suspitōnis ß iudex recusatus cōpellet arbitros ad cām finiēdaz. scda ps ibi ab ipo q̄z. V Nō ꝓbi q ꝓuocat⁹ obesset. rōnē q̄re iudex qui al's pōt cognoscere an sua sit iurisditio nō pōt cognoscere de cā suspitiōis. timet'. n. ne ꝓuocatus ꝓpter recusationē velit obesse recusanti. vñ sicut timet' in ꝑncipali ita i isto incidēti. de q̄ vide qđ dixi i. c. sup lr̄is de r̄p. V No. secūdo q oīa ptinētia ad articulū recusatiōis spectāt ad arbitros z sic ipi hnt citare testes eos exaiare z punire si delinq̄rit. Jtē pdēnare i expēsis z pnūciare an cā suspitiōis sit legitima. V Jtē no. q quēadmodū i arbitris volūtarijs obꝑuat' vt cōpellāt' eligē terciū si nō pñt cōuenire i vnā sniaz. vt i. l. item si vn⁹ i fi. ff. de arbi. z i. c. inotuit. z se. eo. ti. ita in arbitris iuris obseruandū est vt probat' hic. V Jtē no. ibi cū q duo vl' alt' eoz̄ ZC. q iste terci⁹ elect⁹ oz pnūciare vna cū alijs vl' eoz̄ altero. z m'tū in ß pōdara istum tex. ad ea q̄ no. legiste in. d. l. itē si vn⁹ in fi. nā ibi dī q arbitri ꝓmissarij dissidētes ꝓpellūt' eligē terciū cui⁹ aucti pareat'. Et quidā intelligūt q iste terci⁹ nō oz pnūciare sed potius ꝓsulere z alij duo debēt pnūciare ꝑm cōsiliū istius qđ tenuit spe. in ti. de arbi. in. §. fi. ℣. ß nūq̄d iste terci⁹ sol⁹ oz pnūciare z sniare et stat' iudicio suo ꝓ quo facit tex. ibi dū dicit cui⁹ auctī pareat'. ꝑm⁹ tm̄ intellect⁹ plus placet bar. ß vt pdixi iste tex. vī inuere q terci⁹ iste debeat pnūciare vna cū alijs z forte nō eēt malū ita intelligē illū tex. dicit tm̄ bar. in. l. si dñm. ff. de fur. in fi. q si statutū dicit assumēdū terciū arbitrū debebit pnūciare vna cū illis. Oz vt dixi placz mihi per istū tex. vt indistincte terci⁹ pnūciet vna cū alijs. Et q̄ tenus ibi dicit tex. cui⁹ auctī pareat' ZC. pōt intelligi q oz pareri qñ accedit ad alteri⁹ sniaz. vt vī inuere ista lr̄a dū dicit cū q̄. s. tercio duo vel alter eoz̄ id faciat ZC z tene mēti pdicta. Oz notabile dubiū ē nūq̄d duo arbitratores electi cōi sensu ptiū si nō pñt ꝙuenire i vnū iudiciū debeāt cōpelli eligē terciū sicut statuit' i arbitris volūtarijs. vt i. l. itē si vn⁹ palle. dc. nīi nō tangūt qđ memineri ß bal. formauit qōnē in. li. feu. in. c. j. de inuestitura i maritū facta col. x. z dē'miat q nō q̄ isti nō sūt arbitri ß sī' q̄si q̄dā prenete z cōes amici. vt i. l. si d meis. §. recepisse. ff. de arbi. vñ ab istis arbitratorib⁹ nō pnūciātib⁹ nō recedit' nec ali⁹ est eligēd⁹ exq̄ ptes nō cōcordāt. vt i. l. siqs arbitratu. z qđ ibi no. bar. ff. de ℣. ob. vñ pōdera istū tex. z tex. in. d. l. si vn⁹. i eo q iste tercius nō assumit' a ptib⁹ sed ab ipis arbitris et sic nō est oīno pur⁹ arbiter. q̄re ß nō oz extēdi ad arbitratores z nōbis semp ß. V Jn glo. j. in fi. no. fi. glo. et idē no. i. c. cū spāli. j. de ap. z dic vt ibi pleni⁹ no. V Jn glo. ij. ibi ad papā oz appellari. z hodie ß ē decisū i. c. ab arbitris j. e. li. vj. Et ex ß hēs vnā dūaz int' arbitros iuris de q̄bus ß z arbitros ꝓmissarios q̄ volūtate ptiuz assumūtur de q̄bus. j. de arbi. p totū. nā a dicto istoz̄ nō appellat'. vt i. l. j. C. de arbi. z i. c. a iudicib⁹. ij. q. vj. Sed a snīa arbitroz̄ iuris appellat'. z rō diuīsitatis ē q̄ isti arbitri assumūt' ex necessitate z hnt iurisditionē z ex sententia eoz̄ pōt agi vt ß. z i. d. c. ab arbitris. z iō si ex statuto municipali dictū arbitroz̄ pduceret actionē posset tūc appellari. vt no. in. l. si societatē in. §. arbitrorū ff. p socio. z in. c. q̄ntauallis de iureiurā. et ß dico ꝑm cōem opi. nā bar. fuit i opi. singulari in. d. l. j. q bodie possit appellari a snīa arbitroz̄ ß cōiter illa opi. nō tenet'. V Jn ea. glo. ibi cōpellat oēs illos. no. glo. ex qua hēs secūdā dūaz inter arbitros iuris z cōpromissarios nam isti nō cōpellunt' a ꝑncipio ad acceptandū ꝓpromissum. vt i. l. ij. ff. de arbi. ß arbitri iuris sic. vt i. c. cum

ſpāli de ap. Et no. ꝟ glo. quā tene mēti. z rō diuerſitatis pōt eē q; arbitri iuris aſſumunt ex neceſſitate z habēt iuriſditionē. vñ ſicut mun⁹ iudicādi ē neceſſitatis. vt ī. l. munez. in. §. iudicandi neceſſitas. ff. de mune. z hono. z ī. c. paſtoralis in ꝓn. ſ. e. z ita z mun⁹ arbitrādi ſeu iudicādi ī iſto caſu ꝑ arbitri cōpromiſſarij eliguntꝫ ex nuda voluntate partiū nec hñt iuriſditionē. ¶ In ea. glo. ibi iuriſditio iſtoz q̄ſi ordinaria. nā dictio q̄ſi minuit. Alij dicūt q; hñt ordinariā merā q; a lege hāc iuriſditionē ꝓſequūtur. vt ī. d. c. cū ſpāli. z ꝟ. lex autez dat ordinariā. vt ī. l. z q;. ff. de iuꝝ. om. iudi. et hāc opi. ſentit Jnn. in. c. cū ab eccl'iaz de of. or. ꝑ nō placz ſpe. in ti. de recu. §. fi. ℣. ꝑ nūq̄d. q̄ tz q; bz delegatā. z idez hoſti. ꝟ dicēs q; iſti ſt delegati illi⁹ q̄ dedit delegatū q̄ recuſat. z dic q; ꝓbata ſuſpitiōe debēt iſti arbitri diffinire totā cām. ar. in. c. vt debit⁹ de ap. ꝟ dictū nō approbat Jo. an. nā ſi eēnt delegati oportz dicē q; deberēt eē in dignitate vl' hīe ꝓſonatū vl' canonicatū ī eccleſia cathedrali. vt ī. c. ſtatutū ī ꝓn. d rp. li. vj. Jtē nul libi ꝓbat' q; iſti arbitri debeāt cogſcere de cā ꝑncipali lz ꝓbet' ſuſpitiōis cā. Et ī alio caſu loquit' tex. in. l. cū ſpāli. z. l. aptiſſimi. C. de iudi. Jo. an. in addi. ſpe. ī ti. de recuſa. §. fi. ī ℣. ꝑ nūq̄d arbitri. dicit q; nō ſunt meri ordinarij nec meri delegati. q̄ſi ſentiat q; ſit q̄dā ſpēs per ſe ſeu mixta. nā nō vī dicendū q; ſint ordinarij cum nō hēant iuriſditōnē niſi ī certo articulo. nec meri delegati q; ꝑnceps eos nō elegit ꝑ fuerūt aſſūpti ꝓ conſenſu partiū. z iō dixit ipe ī ti. de arbi. in. §. differt. ℣. ꝑ nūq̄d ꝟz eū. q; iſti arbi. nō pñt aliꝫ cōmittere vices ſuas ſic arbitri cōpromiſſarij q; poſſent ſi eēnt ordinarij vl' delegati. puto tñ q; iſtoz ptās z iuriſditio magis accedat ad delegatā q̄ ad ordinariā. ar. hui⁹ tex. et. c. ab arbitrꝫ pal'. nā ꝟ duo. c. q̄ tractāt de iſtis arbitris iuris ſunt ſituata ī ti. de of. dele. z nō in ti. de of. or. Et ꝑ hac argumētatōe vide bo. glo. in. c. tibi q; d rptꝫ. li. vj. z ī. c. ſi ſuper gra. de of. dele. eo. li. z ī. c. bone. de ꝓfir. vti. Et ī fi. glo. dic meli⁹ ꝑm doc. q; ī nullo corrigit' iſta decre. ꝑ. c. legitima. q; ibi tractat' de termio pfigēdo arbitris ad cām ſuſpitiōis finiēdā. z ille t'min⁹ pfigēd⁹ ē ꝑ iudicez recuſatū q; arbitri non pñt ſibi pis pfigere terminū. l. pe. ff. d arbi. Jſte ℣o tex. loq't' de termio pfigēdo pti bus ad ꝓbandā recuſationē. z iſte ē pfigēdus partib⁹. ¶ Jn gl. fi. ibi ī penā illoz vt dicit q; rō eſt. q; appellatio int'ponit' ad maiorē iudicē. vt ī. c. q̄. et q; ibi no. de ꝓſue. li. vj. z iō nō pōt iudex a quo cū ſit minor pfigere t'minū iudici ad quē. ꝑ iſti arbitri nō ſunt maiores iudice imo iudex ē ſupior q̄ pōt facere oīa ſine quib⁹ cā expediri nō pōt vt ī tex. merito pōt ꝓpellere arbitros vt ꝓcordēt vl' terciū aduocēt. alꝫ nō poſſet cām finire. Et q̄ ad ſecūdā qōnē q̄ ſequit' ī glo. dic vt hodie hz in d. c. legitima de appel. li. vj. vbi dz q; ſi arbitri nō decidūt articulū ſuſpitiōis infra terminū pfigēdū a iudice pōt iudex reaſſumere iuriſditionē. ¶ Et glo. q̄ro q; d ſi arbitri diſcordāt in ſnīa iam lata. vt q; vn⁹ pnūciauit cām ſuſpitiōis eē legitimā reliqu⁹ ℣o oppoſitū. So. dicit ꝟ Jin. q; tūc nō ē loc⁹ huic. c. vt cōpellant' eligere terciū ꝑ recurrēdum ē ad ſupiorē q̄ approbabit vnā ex duab⁹ ſentētijs ſicut obſeruat' ī duob⁹ delegatis ferēti bus diuerſas ſnīas. vt ī. c. fi. de re iudi. z in. l. duo iudices. ff. eo. z vī ſentire hoſti. dicēs q; diſcordia int' iſtos poterat eē. q; forte vn⁹ dicebat cām ꝓpoſitā nō eē legitimā vel nō eē ꝓbatā alter ℣o oppoſituz. ꝑ ſpe. in ti. de recu. §. fi. ℣. ꝑ q̄d ſi arbiter diuerſas. tz id q; d dī indiſtincte ſiue arbitri diſcordāt ī ſnīa ferēda ſiue ī iam lata vt ꝓpellant' eligē terciū. z aliud ē ſm eū ī puris delegatis q; illi p ſnīaz finierūt cām merito recurrat' ad delegantē ꝑ ꝟ cā ꝑncipalis remaneret ipunita. Et ido ꝓpter facilioꝛē expeditionē dz terci⁹ aſſumi. mihi vī q; lz ꝟ dictū ſpe. ſit equū ī ſe tñ nll'o mō cōgruit lr̄e huic nā terci⁹ ꝟ aſſumit' vt cū eo ambo vel alter ferāt ſnīaz ſed ſi iā ꝓtuliſſent diuſas ſnīas functi eēnt officio ſuo nec poſſent ampli⁹ pnūciare. vt ī. c. in lr̄is. ſ. e. z ī. l. paulus. ff. de re iudi. z ī. l. q̄d tñ. ff. de arbi. Jtē in arbitri cō promiſſarijs abſolutū ē q; nulla ſnīa valet ſi duo ꝓferūt diuerſas ſnīas. vt ī. c. fi. de re iudi. vñ ī eis clarū ē q; nō ꝓpellerent' p⁹ pnūciationē eligere terciū. Sz tene mēti dictū ſpe. q; eius nō ē parua auctas. marie cū dicti ſuū fundet' ſup magna eq̄tate. z ꝑ illd dictū poſſet dici q; ſi ex forma ſtatuti debēt eligi arbitri q̄ diſcordarūt i ſnīa q; tūc pñt ꝓpelli ad eligēdū t'cīū. z fuit alꝫ ꝟ de facto ꝟ qō. z dicebat' q; terci⁹ ſic elect⁹ poſſit alterā ex illis duab⁹ ſentētijs confirmare etiā illis duob⁹ arbitris abſentib⁹. q; cū iā pnūciauerūt añ electionē t'cij nō bz obſtare eoz abnōtia q; ceſſat rō. l. itē ſi vn⁹. §. ſi pnci palit'. ff. d arbi. nā pñtia oīm requirit' q; ſi abnōtes fuiſſēt pñtes potuiſſēt alios adducē ad eoz ſnīaz q̄ rō ceſſat ſi iā ſnīas pnūciauerūt. z terci⁹ bz vtrāq; ſnīaz coraz ſe. z ſi ꝟ dictū eēt verū idē eēt dicēduz in caſu hui⁹. c. ꝑ vt. §. dixi hoc nō cōgruit lr̄e.

¶ Et. §. Delegata iuriſditio ad ꝓſonas nō diuiſio. ſcda ibi q̄s. z ē ℣. c. multū famoſū ꝓtinēs māz ſatz difficilē z plurā ꝓgatiōis. ¶ No. ꝑ debitoꝛē poſſe ꝓueniri nō ſolū vt ſoluat debitū ꝑ etiā vt ſatiſfaciat de intereſſe ī eo q; nō ſoluit ī ꝓmiſſo loco et termio. z habet' ī ꝟ rō nō ſolū ad dānū emergēs ꝑ etiā ad lucrū ceſſans vt ſi verifik'r fuiſſet lucrat⁹ ex illa pecunia ſi fuiſſet ſibi ſoluta ī ꝓmiſſo loco z t'mio. ad ꝟ tex. multū no. in. l. iij. ff. de eo q̄ cer. lo. p'bar. in. l. vnica. C. de ſen. q̄ ꝓ eo q; d intereſt. facit q; d dixi in. c. cōqueſtus de vſur. z. c. dilecti de fo. cōpet. ¶ Scd'o no. q; pōt q̄s ſe obligare apud iudicē cui ineſt iuriſditio ad penā ex cōicationis z interdicti. nā ꝟ ānullant' iſte ſnīe ſolū ex defectu ꝓgationis q; delegata iuriſditio nō pōt ꝓrogari. ſec⁹ g̃ ſi fuiſſet iuriſditio ordiaria. vñ facit iſte tex. m'tū ī ar. q; ordiari⁹ pōt vigoꝛe ꝓgatiōis ferre excōicatōez z alias ſnīas cēſure i alteri⁹ ſubditū. z tenebis ſp mēti iſtū tex. ſic itellectū q; cōis opi. vī i oppoſitū. vt. j. dicet'. Jtē no. ar. q; excōicatō ferī ꝑ ſonā interdictū ℣o i locū. ꝑ vī tu tex. iūcta glo. i. c. pñti d ſe. ex. li. vj. z ī. c. is cui eo. ti. z li. z in. c. ſacro. j. e. ti. p q̄ iura vī q; etiā ſona pōt int'dici ſaltē vt nō itret eccl'iā. Sz excōicatio nō pōt ferri in rē inaiatā q; ꝑncipalit' ligat aliaz. vt ī. c. romana. §. i vniuerſitatē de ſen. excō. li. vj. ¶ No. q; ſnīe cēſure late a iudice nō ſuo licz alꝫ hēant iuriſditionē ſunt nll'e. reglant' g̃ iſte ſnīe q̄ad ꝟ vt limites aliaz ſnīaz. vt ī. c. at ſi clerici d iudi. z. C. ſi a nō cōpetēti iudice p totū. z vide gl. ī. d. c. pñti. ¶ No. ibi iuriſditiōi ꝓeſſe. iūcta gl. q; abbas bz iuriſditōez ꝓgabilē etiā p laicos. bz. n. ordinariā cū eā hēat a lege g̃ ꝓrogabilē. ad idē facit tex. in. c. ſignificaſti. j. de fo. cōpe. iūcta ſuꝑſcriptiōe. ¶ Jtē no. q; delegata iuriſditio nō pōt ꝓrogari nō ſolū qñ ꝓrogātes ambo ī rpto expreſſi ñ ſūt ꝑ et alt' ex litigātib⁹ ē expreſſus vñ nō pōt extēdi ī reū qui expreſſus ī rptis nō ē. ¶ Ellio no. regulā q; iuriſditio delegata nō pōt ꝓrogari ad ꝓſonas ñ expreſſas ī rpto in q̄ m'tū vacillaueruūt glo. iurz ciuilis. vt no. in. l. j. ff. d iudi. Et poſuit ibi glo. vnā ſolēnē limitatōez ſi eēt ꝟa dicēs poſt m'ta q; delegata iuriſditio ad vniūſitatez cāz pōt ꝓrogari de ꝓſona ad ꝓſonā. ſecus in iuriſditiōe delegata ad certā cām quā tñ glo. non pōderauit ibi bar. ꝑ ſimpl'r trāſit cōcludendo q; iuriſditio delegata nō pōt ꝓrogari. Et ꝫ illā glo. facit iſte tex. cū ī fi. dicat diſtincte q; delegata iuriſditio ad alias ꝓſonas ꝓrogari nō pōt. Sz ſi q̄s vellet illā glo. ſuſtinere poſſet rñdere ad iſtū tex. q; ꝟ loquit' cuz delegatio fuit facta ad certā cām. vñ tex. in fi. dic' cū buiuſmōi delegata zc. vñ pōdera ℣o ꝟ cū buiuſmōi q̄ſi reſtringat ſe ad caſum iſtū vbi iuriſditio erat data ad certā cām. nā iuriſditō delegata ad vniūſitatē cāz ē q̄ſi ordinaria. vt nō. glo.

ī.de app.in.c.cū cām.7 nō.hosti.i.c.qm̄ abbas.s̄.e.facit qđ no.glo.in.l.si vni pal. tm̄ veri⁹ credo q indistincte delegata iurisditio ꝓrogari nō ꝑt qz nullibi ꝓbat oppositū 7 iste tex.loquit idefinite. Itē eadē ꝓhibitiōis rō vī vtroq; casu.7 lz mlte rōnes solēt reddi q̄re delegata iurisditio ñ possit ꝓrogari eā tm̄ puto potiorē.qz iurisditio delegata ē delegātis 7 nō delegati.vt i.c.sane.s̄.e.7 i.l.j.ff. de offi.eius. nō g̃ pōt ꝓrogari ad alias psonas ꝑter ꝓsensū delegātis cui⁹ ē iurisditio q̄ rō militat siue sit delegat⁹ ad vniuersitatē cāz siue ad certā cām.7 ß tm̄ notab. ¶ Jn gl.j. ibi vtriusq; vtilitatē cōtinet.no.gl.vsq; ad fi. 7 dic de materia vt plene no.ff. de eo q̄ cer.lo.ꝑ totū 7 ꝓcipue i.l.iij.7 fi.7 i.l.vnica.C. vbi q̄eniat q̄ cer.lo.da.ꝓmisit.7 i eo q gl.i fi.facit distinctionē int̄ ꝓctus bone fidei 7 stricti iur̄. dic de istū vt no.in.c.cū venerabilis de excep.vbi bo.gl.7 ibi plene dixī. ¶ Jn gl.ij.ibi sec⁹ d̄ ordiaria.sentit g̃ gl.et idē gl.pe.q iste debitor potuiss; ꝓrogare iurisditionē ordinariā isti⁹ abbat̄.ß nō egit ꝓrogare ordiariā ß delegatā.7 sic būit locū illa regula qđ noluit potuit ꝛc.et i c.cū sup.s̄.e. ¶ Et ex ß no.q si intēdo ꝓrogare vnaz spēm iurisditiōis q̄ nō ē ꝓrogabilis cessat ꝓrogatio in alia spē q̄ poterit ꝓrogari qz i ꝓrogatiōe req̄rit ꝓsens ꝓrogātis.vt i.l.siqs ꝑ errorē.ff. de iur.om.iudi.et j.dicet lati⁹. ¶ Sc̄do no.q delegata iurisditio nō ē ꝓbabilis etiā si cōcurrat i eadē psona cū ordiaria qđ tenet mēti. ¶ Jn gl.i ꝓbo sniās ibi q q̄dē pōt.no.glo.q pt̄ q̄s se obligare ad penā excōicatōis. Sz adūte lati⁹ nā ß qō pt mltiplr ꝓsiderari ꝑ.nūqd apd alienū iudicē possit se obligare ad penā excōicationis. sc̄do p̄supposito q possit nūqd apud eūdē vl saltē apud suū iudicē possit se obligare ad penā excōicatiōis vt sine monitiōe aduenīte ꝓditiōe possit excōicari vl sine cāe cognitiōe. Quo ad ꝑmū Jnno.ß multū vacillat ß finalr vī inclinari ad pt̄e negatiuā.vz vt nō possit q̄s sēt laic⁹ ꝓrogare iurisditionē alteri⁹ iudicis q̄ ad ptātē excōicandi. qz nō pt q̄s ligari vl absolui ꝑ alienū iudicē.vt i.c. ois de pe. et re.7 ß ptās ꝓpetit soli deo vl ei⁹ vicario.xxiij.q.j.qđcūq;.iō nisi habeat q̄s hāc ptātē a deo vl ab ei⁹ vicario nō pt aliquē spūalit ligare vl absoluere. 7 ꝑ ons vī cōcludendū q ꝑ ꝓrogatiōz ptiū ß fieri nō possit.ß idez vī tenere hosti.7 abb. Et i clerico nō ē dubiū qz ipe in nullo pōt ꝓrogare iurisditionē alieni iudicī sine ꝓsensu epi sui.vt i.c.sigsti de fo.ꝓpe.vñ si cleric⁹ būit ꝓsensum ab epo ꝓrogādi tūc certe pōt ferri ꝑ illū excōicatio.7 idē in laico si būisset ꝓsensū epi sui.ar.c.ois vtriusq; sex⁹ pal. vbi pz q cū ꝓsensu ꝓpriꝰ sacerdotī pt se subiicere alieno sacerdoti.7 ab eo absolui 7 ligari. Sed dubiū remanet i laico q̄ vult ꝓrogare iurisditionē alteri⁹ iudicī ecclīastici sine ꝓsensu sui epi.nunqd possit ꝑ illū excōicari vt dixi doc. cōiter sentiūt q ñ ß do.an. distinguit q aut specifice vult se submittē q̄ ad ptātē excōicādi 7 nō pōt.aut accessorie puta qz ꝓrogauit iurisditionē q̄ ad certā cām. et tūc poterit iste excōicari. ar.ß.7 vī ß bona ꝓsideratio ß iudicio meo aliqntulūz resistit iste ter.a ꝓrio.nā ß specifice se obligauit vt posset excōicari nisi debitū soluēt i ēmio.7 sic nō veniebat ß ptās accessorie ad cām imo respectu cāe illa ß dabat cognitio qz debitor ꝓfitebat debitū 7 ꝓmisit soluē certo termio 7 eo nō soluēte obligauit se ad penā cēsure. 7 papa dicit sniās nullas eo solū respectu qz iurisditio delegata non potuit ꝓrogari.a ꝓrio g̃ si fuisset ꝓrogata ordinaria valuissent iste snie cēsure.vñ iudicio meo hic ē casus a ꝓrio sensu q laicus pōt se specifice obligare ad sniās cēsure apud alienū iudicē ecclīasticū cuius ordinariā iurisditiōez i se ꝓrogare intēdit. Et ad motiuū doc.pt dici q eadē ē ptās oīm iudicū ecclīastico;.7 ab eodē originalr originauit a deo.7 lz iurisditio sit postmodū ꝑ papā diuisa ꝑ certa loca 7 t'ritoria tm̄ erq̄ papa p cōstitutōnes suas approbat materiā ꝓrogatiōis dicendū q p ꝓrogationē iste ligat a iudice suo ad illā cām 7 illa ptās ē a deo vt pdixi. Itē excōicare ē ꝓncipalit declarare aliquē ex ecclīaz 7 gratiā dei. xxiij.q.iij.cū aliqs. no.gl. in.c.qđcūq;.xxiij.q.j.iudex ergo cuius iurisditio ꝓrogata ē declarat istū ꝓpter cōtumaciā in nō satisfaciēdo vt ꝓmisit eē ex ecclīam 7 ꝑuatū gr̄a dei.7 ß q̄ ad ꝑmū. ¶ Quo ad secūdū ꝓncipale nūqd possit se q̄s obligare vt possit excōicari sine cō petēti monitiōe. de quo in.c.sacro.hosti.dicit ß q non ꝑ.c.si diligēti de fo.cōpe.7.c.ꝓtingit.ij.de sen.excō.q̄si sentiat 7 bñ q pcedēs monitio sit introducta i fauorē publicū.7 idō nō pñt ꝑuati illi iuri renūciare.vt i.l.ius publicū.ff. de pac. Dicit etiā Jnno.q nō pōt q̄s se obligare vt sine cause cognitiōe 7 sine ꝓtumacia possit excōicari.vt in.c.nemo.xj.q.iij. Item nō pōt q̄s separi a gr̄a dei nisi ꝑmo delinquat.xj.q.iij.illud.7.c. cuz eterni de iudi.li.vj.iō nisi sit i culpa 7 ꝓtumacia ñ dz q̄s excōicari etiā si ꝑ⁹ fuit i culpa in nō soluēdo dūmodo tpe excōicationis sit sine culpa.vñ culpa 7 ꝓtumacia req̄rit tpe snie nec sufficit pcedēs.ad hoc.c.cū tu de vsu.7 c.odoardus.de solu.lz secus sit in alīs ctibus qz sufficit i illis culpā pcessisse vt possit nūc ꝏdēnari.l.si vt certo.§.interdū.ff.cōmo.7 i.l.ij.ff.siqs cau.7 i.c.dilecti de fo.cōpe.cū si.7 rō diuersitatis ē qz excōicatio nūq; fertur ab homie nisi ꝓpter cōtumaciā aut in nō cōparendo aut in nō satisfaciendo. vt no.glo.in.c.epi.xj.q.iij. hinc ē q monitio sp dz pcedere vt in.d.c. sacro. ergo req̄rit q tpe snie sit culpabilis 7 ꝓtumax nec sufficit pcedēs culpa. puta qz potuit soluere 7 noluit ß nūc est ipotēs qđ bñ nōbis. Sed ꝯ ß instat Jnno.reducēdo rē in absurditatē.nā si ferat snia excōicatiōis sub ꝓditiōe i aliquē.puta nisi satisfecerit infra mēsē isto elapso mēse ē excōicat⁹ lz nō potuerit satisfacē.ar.bo.in.c.q ad cōsultationē de re iudi.7.c.ꝑterea d̄ appel.sic g̃ snia sub cōditiōe ligat nō ꝓtumacē ita vī q possit q̄s se obligare vt indistincte aduenīte certa ꝓditiōe possit excōicari. So. Jnno.refert in ß duas opi. Quidā.n.tenuerūt q ista snia lata sub ꝓditiōe nō ligat eū qui nō pōt satisfacere i termio saltē vbi culpa non pcessit.alis aūt snia ꝓtineret errorē qz ligaret inculpabilē 7 impotentē ad satisfaciēdū.7 sic snia tanq; ꝓtinēs errorē eēt nulla.vt i.c.ꝑ tuas de sen.ex.nā impossibiliū nulla ē obligatio 7 nullū pceptū ipossibile ligat.l.fi.ff.q̄ sen.sine ap.rescindant.7.l.impossibiliū.ff. de re.iur. et i regula nemo.e.ti.li.vj. Alij ꝏ dicūt q talis excōicatio ligat lz nō possit soluere etiā si sine culpa sua defuit posse satisfacere.qz snia fuit lata sine cognitōe impotētie 7 simplicit nisi satisfecerit.ergo nisi sit adipleta ꝓditio sentētia hz vires suas saltē q̄ ad ecclīaz militantē. nā snia iniusta ligat.vt i.c.cū ꝓtingat.s̄.e.nec ob.ꝑm Jnn.qđ dixit de errore qz satis est q error nō sit exp̄ssus i snia vñ nō ē curādū q possit res deduci i errorē seu de errore intellectuali.nā ille error nō hz vitiare sniam exq̄ nō ē exp̄ssus.7 notabis sp ß dictū qz solet multū allegari etiā respcū aliaz sniaz.7 ß iterp̄tatio fieda ē ꝑm Jnno.in hac snia cēsure qz ē medicinalis.ij.q.j.multi.idō fit larga iterp̄tatio.vt i.c.pe.de sen.ex.7 vt claues ecclesie habeant i maiori reuer̄tia.7 iō ꝓsulūt doc. vt si vis aliquē obligare ad penā excōicatōis nō facias ß fieri ꝑ viā pacti 7 ꝓrogatiōis.qz tunc req̄reret tpe snie cause cognitio 7 ꝓtumacia ß facias q iudex ꝓsentiēte debitore ferat excōicationē ß ꝓditiōe nisi satisfecerit i termio.naz tūc lapso termio erit excōicatus sine alia monitiōe 7 cōditōne qđ est bñ nōndū.nec poterit ꝑm Jnno.ille debitor appellare pendēte ꝓditiōe exq̄ a p̄ncipio ꝓsensit qz ñ grauat de nouo.7 nōbis singlr p̄dicta de q̄bus possit hodie iudicio meo dubitari p.c.romana de sen.ex.li.vj.vbi dī q ꝑ futurī culpis ñ dz ferri excōicatio etiā ß ꝓditiōe nisi cā pcesserit.sed posset

dici cām ꝓcessisse exquo debitor ꝓpōte ī se suscepit sen-
tentiā. qđ no. Sz q̄ ad ꝓcedēs dictū vtr̄ sn̄ia liget im-
potentē distinguit ß do. an. dicēs q̄ aut ꝓstat de mēte
iudicis q̄ voluit ligare ī oēm casū ⁊ erit ille legat⁹ lz fu-
erit ipotēs. Ego in ß dicerē oppositū q̄. si cōstaret de
mēte iudicis sn̄ia ꝓtineret errorē intolerabilē. ⁊ sic essz
nulla vt p̄dixi. Aut ꝓstat đ mēte iudicis q̄ noluit liga-
re in casū impotētie ⁊ nō erit ligat⁹. ⁊ ß placz ar. eor̄ q̄
no. in. c. j. de iudi. Aut dubitat de mēte iudicis. ⁊ tūc ex-
cōicatio ligat saltē q̄ ad nos lz fuerit ipotens vt dicūt
doc. Sz ꝓstito de ipotētia iudex dz illico relaxare sen-
tentiā. ar. in. d. c. sacro. ß q̄ ad alios effect⁹. puta vt ille
puniat⁹ sn̄ia nō ligabit q̄ ī dubio debem⁹ p̄sumere iu-
dicē voluisse exn̄tiā culpe. hīc dicit spe. in ti. de cita. in
§. iā de citatiōe. q̄ nō ꝓdēnabit⁹ iste ad expēsas exquo
nō fuit ī culpa. facit. l. si seru⁹ ī fi. ff. de solu. ⁊ vid ad p̄-
dicta nōbilē limitatōz Fe. ꝓsilio. crij. vbi dic̄ q̄ si sn̄ia
excōicatiōis fuit lata gn̄āl̄r. puta ꝓ nō soluētes cēsum
vl̄ p̄curationē vl̄ qđ silē illa sn̄ia nō ligabit nisi soluē
valētes nō aūt ipotētes. qđ satz placet q̄ ꝛbba gn̄ā lia
debēt intelligi ciuili modo. ar. in. l. si cui. ff. de ꝓuitu. et ī
l. qđ dicum⁹. ⁊ ī. l. ratū. ff. de solu. ⁊ ß bn̄ nōbis tāq̄ q̄ti-
diana. ¶ Jn glo. fi. diuide istā glo. ī tres ptes. Jn p̄ma
p̄sequit⁹ tres spēs ī q̄b⁹ p̄ōt fieri iurisditiōis ꝓrogatō
secūda q̄rit q̄lis ē iurisditio ꝓrogata an sit eadē cū pri-
ma an diūsa. tercia q̄rit nūq̄d clerici possint iurisditōz
ꝓrogare. secda ps ibi ß pone. t. cia ibi itē illud scias. ⁊ cō
phendēdo totā materiā ⁊ dicta doc. ī sūma p̄sertī legi
statz. vt hī p eos ī. l. siq̄ ex p̄sēsu. C. de epi. audi. vbi ple
ne p Li. ⁊ Bal. ⁊ p Bar. aliq̄d ī. l. j. ⁊. q̄. đ iudi. ⁊ aliq̄d
in. l. int⁹ ꝓueniētes. ff. ad muni. vid ēt plene p spe. ī ti. de
cōpe. iud. adi. §. j. ⁊ p Jo. an. ī addi. ⁊ p Jnn. s. e. đ cau
sis. formabo ß tres q̄ōnes. p̄ma ī q̄b⁹ pt fieri ꝓrogatio
iurisditiōis. scda p q̄s p̄sonas p̄t fieri ꝓrogatio. tercia
q̄ req̄rit⁹ ad ß vt fiat ꝓrogatio. ¶ Quo ad p̄mā adu-
tēdū q̄ p̄ sex casus seu spēs p̄ōt discurrē ꝓrogatō. s. de
tpe ad tps de re ad rē de p̄sona ad p̄sonā de loco ad lo
cū de casu ad casuz de cā ad cām. ¶ Uenio ad p̄mū de
tpe ad tps ī dubie p̄t fieri ꝓrogatio iurisditōnis delē-
gate. vt ē tex. in. c. de cauß. s. e. ⁊ dic vt ibi. Sed adūte
q̄ dz fieri ß eadē forma ⁊ nā. vñ si ñ ē eiusdē forme et
nāe sic p̄ma nō ē illa ꝓrogatio ⁊ iō fieri nō pot⁹it. ad ß
gl. no. in. c. hi q̄ de ꝓben. li. vj. no. bal. in. d. l. siq̄. Jn or-
diaria iurisditiōe vtr̄ cadat ß ꝓrogatio đ tpe ad tps
adūtendū q̄ si iudex ē ꝑpetu⁹ tūc p ſbditos frustra q̄-
rim⁹ de ꝓrogatiōe ista ß exn̄ei p̄ōt ꝓrogare ad certū
tps. puta ſbmittē se iurisditiōi illi⁹ vsq̄ ad duos mēses
ar. ß ⁊ tz ß hosti. aut iudex ordinari⁹ ē talis vt ptās.
⁊ tūc si volūt aliq̄ iurisditionē suā ꝓrogare ī tps q̄ nō
est futur⁹ ptās ⁊ non p̄ōt q̄ fieret p̄iudiciū successori.
Jtē ptes possent sic sibi ꝓstituere ꝑpetuū iudicē. Jtē
cessat ß extremū a q̄ qđ req̄rit⁹ ī fictōe. vt dixi ī. c. is q̄ đ
spō. ⁊ p bar. ī. l. si is q̄ ꝓemptore. ff. đ vsuca. ⁊ hāc opi.
sequit⁹ bal. ī. d. l. si is q̄. ¶ Uenio ad secūdā spēm. s. đ re
ad rē. ⁊ ß ꝓrogatio fieri p̄ōt tā cor̄ delegato q̄z ordi
rio. vt ī. c. cū olim. el. ij. s. e. ⁊ ī. l. de q̄ re. §. j. iūcta gl. ff. đ
iudi. p̄t tn̄ iste casus ꝓsiderari dupl⁹r. p̄ q̄n fit ꝓroga-
tio de re ad rē eiusdē quātitat⁹ ⁊ ß nō bz dubiū. sc̄do
de re ad rē maior⁹ quātitat⁹. vt q̄ iudex erat deputat⁹
vt possit cogn̄scere vsq̄ ad centū. nūq̄d vigore ꝓroga-
tiōis pot⁹it cogn̄scere de maiori quātitate. ⁊ dicendū q̄
sic. tex. ē no. in. l. int⁹ ꝓueniētes pal. nā. diūsitas ī quā-
tate nō inducit diūsā spēm iurisditiōis. sic bō paru⁹ dif
fert a magno nō ī spē ß ī quātitate idē ē. nā de maiori
ad minorē p̄t fieri ꝓrogatio eadē rōne. ⁊ p ß tex. in. d.
c. cū olim. nā nō erat ꝓsile q̄ ibi fieret ꝓrogatio ꝓrsus
ī eadē quātitate. ¶ Jn tcia spē. s. de p̄sona ad p̄sonam.
Aut est iurisditio delegata ⁊ fieri nō p̄t vt. ß posset tn̄
dari limitatio quā. s. dixi ⁊ dic vt ibi. Jtē aliā notabi-
lē limitatiōz posuit bal. ī. d. l. siq̄ dicēs q̄ si p̄sone nll⁹
mō ꝓtigant⁹ in illa cā nō p̄t p eos fieri ꝓrogatio sic lo-
q̄t⁹ iste tex. Aut cā ꝓtigit illas p̄sōas lz ñ sint exp̄sse ī re
scripto. vt q̄ agit⁹ de iure platiōis ī aliq̄ ⁊ aliq̄ ꝑparēt
⁊ dicūt se potiores. ⁊ tūc poterūt isti ꝓrogare iurisditi
onē delegati. ar. ī. l. si suspecta. ff. đ iof. testa. ⁊ ī. l. a sn̄ia
ff. de app. ß tn̄ limitatio lz pulchra nō oīno iure ꝓbar.
puto tn̄ eā verā vt ꝓtingētia cāe aliq̄d operet. ar. eor̄ q̄
dixi ī. c. q̄. de or. co. ⁊ ī. c. p inq̄sitionez de elec. ⁊ qđ le. et
no. in. l. q̄. §. publicatī. ff. đ adul. ordiaria ꝓ o iurisditō
ꝓgabilis ē ad p̄sonas exneas. vt ī. l. j. ⁊. q̄. ff. đ iudi. ⁊ ī
l. j. C. đ iur. om. iudi. ⁊ ī. c. significasti de fo. ꝑpe. ⁊ ß a ꝓ
rio sensu. an aūt ois ordiaria iurisditio sit ꝓgabilis
dico q̄ sic siue p̄sit iurisditiōi vl̄ admīstratiōi vt ptās
siue habeat iurisditionē sine admīstratiōe. vt sē isti iudi-
ces chartularij put bodie sunt notarij q̄ ab impatore
ꝓsequūt⁹ iurisditōez sine admīstratōne quā nō p̄ōt ex-
ercere nisi int⁹ ꝓsentiētes. de ß ē tex. ꝑm vnū intellectū ī
d. l. j. Jtē ꝓcedit siue iudex habeat certū tribunal maior
suor̄ siue nullū vt sunt doc. circa scholares suos. vt in
auc. hīta. C. ne fi. p pa. vl̄ sunt illi q̄ p̄sint collegijs. vt
ē tex. in. d. l. j. ꝑm aliā lec. ⁊ vtrāq̄ seq̄t⁹ ibi bar. ¶ Ue-
nio ad quartā spēm. s. de loco ad locū. ⁊ ī delegato fie-
ri p̄ōt dūmō ptes exp̄sse ꝓsentiāt. vñ delegat⁹ deputa-
tus ī certa dioceſi p̄t cogn̄scere ex illā iurisdictione ꝑ
so ꝓsensu. tex. ē singl⁹aris ī. c. statutū ī. §. ī nullo đ ꝓ. li.
vj. Jn ordiario ꝓclude q̄ infra suā iurisditionē p̄t fie-
ri ꝓrogatio đ loco ad locuz. vt si erat solit⁹ hāe tribu-
nal ī platea p̄ōt fieri ꝓrogatio vt habeat ex platea. facit
tex. in. l. si vt ꝓponis. C. quō ⁊ q̄n iu. Aut volūt ptes ꝓ
rogare đ loco suo ad locū alteri subiectū. ⁊ m⁹ti tenue-
rūt ī. d. l. siq̄ qđ p̄ōt fieri. Sz bal. ibi ō nisi ꝓsentiat iu-
dex illi⁹ t⁹itorij. al⁹s ꝓcessus eēt null⁹. Et ß puto ver⁹
q̄ iurisditio isti⁹ inheret t⁹itorio. vñ ex t⁹itorii cēset
puat⁹. l. iij. ff. đ of. p̄si. le. ⁊ no. ī. c. nouit de of. le. ⁊ ī. c. j.
de postu. pla. vī tex. ꝓ locū a spāli ī cle. vnica đ fo. ꝑpe.
allego gl. singl⁹arē ī. c. vt litigātes. de offi. ordi. li. vj. q̄
dic̄ q̄ ad ß vt iudex possit cogn̄scere ī alieno territorio
oportz q̄ ꝓsentiant ptes ⁊ iudex illi⁹ t⁹itorij ne violet
cū si. ¶ Jn q̄nta spē. s. đ casu ad casuz vī q̄ possit fieri
ꝓrogatio. vt ī. c. cor̄di de app. li. vj. ; vbi ptes p̄ōt ꝓue-
nire vt omisso articulo appellatiōis iudex ad quē cog-
scat de p̄ncipali. Sz Jnno. in. c. đ causis. s. e. ⁊ doc. hic
dicūt q̄ illa nō est vera ꝓrogatio ß potius exceptiōis
omissio. nā loq̄t⁹ ī papa in q̄ nō cadit illa ꝓrogatō. hic
ē q̄ cor̄ archiepo nō p̄ōt fieri illa ꝓrogatio. vt ī. c. q̄. đ
fo. ꝑpe. li. vj. dicit tn̄ q̄ si iudex appellatiōis ē talis q̄ p̄t
adiri p viā q̄rele tūc p̄ot⁹it fieri. vt no. in. d. c. j. ¶ Ue-
nio ad sextā ⁊ vltimā spēm. s. de cā ad cām in q̄ dic po-
nēdo cōclusiōez cōem ⁊ notabilē q̄ de vna spē iurisdi-
tiōis ad aliā spēm ꝓrogatio fieri nō p̄ōt vñ si iudex ē
deputat⁹ sup mercātijs nō p̄t ꝓrogari iurisditio sup
al⁹s cauß separat⁹. vl̄ iste deputat⁹ sup maleficijs nō p̄t
ꝓrogari ī ciuilib⁹ q̄z oz vt illā iurisditionē habeat ī ſbdi-
tos suos ad hoc vt possit ꝓrogari ad exneos. ad ß fac
tex. in. l. testamēta. C. đ testa. ⁊ ibi Ci. p⁹ Ja. đ. are. idē
no. in. d. l. siq̄. Aliq̄ tn̄ tenuerūt ꝓuiñ q̄ vnica ē iurisdi-
tio lz restricta ad certā spēz cāe io p̄t ꝓrogari ad aliā
spēm. ß p̄ma opi. plus mihi placz q̄ ꝓrogare idē ē qđ
extēdere. ß si nō bz illā iurisditiōez nisi q̄ ad certā spe-
ciē cāe. g̃ nō p̄ōt ꝓrogari ad aliā spēm q̄ qđ nō ē extē
di nō p̄ōt. facit qđ. s. dixi ad ß qđ dicā. nā ꝓrogatio
dz eē eiusdē forme ⁊ eiusdē nature cū p̄ma. vt ī. d. c. bi
q̄. ⁊ tene ß mēti. Jtē dubitat⁹ nūq̄d ī cauß meri ⁊ mixti
imperij possit fieri ꝓrogatio. Jnno. in. c. đ causis. s. e.
⁊ doc. ß ponūt varias opi. Jtē legiste ī locis pal. ß cōis
opi. est q̄ p̄t fieri dūmō iudex habeat ꝓsentiam iurisditōz
dat⁹ tn̄ simgl⁹aris limitatio vt solū possit fieri in p̄udi-
ciū ꝓrogātis. sic loquit⁹ ꝑm vnū intellectū. l. j. C. vbi de
cri. agi oz. Sz in p̄udicium ꝓprij iudicij vl̄ reipublice

tui ꝓdēnatio veniebat applicāda nō pōt fieri ista ꝓrogatio.qz alꝫ posset fieri fraus et circūduci vindicta qz criminosus subijceret se amico iudici a q̄ obtineret absolutionē. hāc opi.tenuit guil.in.d.l.j.z Bal.in.d.l.si q̄.qđ bñ nōbis.facit.c.vt fame de sen.ex. Jtē dubitaꝫ qđ de causis spūalibꝫ nūqđ in eis possit fieri ꝓrogatio: de clerico nō ē dubiū p.c.significasti.de fo.cōpe.in laico: dixit ꝫ hosti.q nullā ꝓrogationē pōt facē laicus i spūalibꝫ sine ꝓsensu sui sapioris.ar.c.ois de pe.et re.et c.j.z.ij.de parochi.z de ꝓsecra.di.v.i.c.nō oz.el.ij. Jnno.in.d.c.de causis.instat z tādē vī tenere q lz in foro penitētiali nō possit fieri.vt i.d.c.ois.i foro tn ꝓtētio so fieri pt. Et hāc opi.videnꝫ ꝫ seq̄ moderniores z satis placz.laicus g̃ poterit i iurepatronat⁹ ꝓrogare iurisditionē nō sui iudicis. si tn fieret collusio posset iudex suus ꝓcedere vt sup̄ dixi i crimialibꝫ. De ptāte ex cōicādi vacillauit Jnno. nā ꝫ sentit q pōt fieri ꝓrogatio. ꝫnū tenuit in.d.c.de causis.z Bal. sequit in.d. l.siq̄.ꝫ oēs monēt qz ꝫ ptās ꝓpetit a solo deo.ꝫ tu dicmeli⁹ vt sup̄ dixi.nā boc motiuū ꝓcedit vbi aliqs sbij ceret se nō babēti alꝫ excōicādi ptātē.sec⁹.n.si alꝫ haberet respectu suoꝝ subditoꝝ. qz tūc ex ꝓrogatōe nō daꝫ noua ptās ꝫ ē extēsio de ꝓsona ad ꝓsonā.vñ ē potius relaxatio ptātis sile qđ habet i.c.aqua. de ꝓse.ec. vel al.z bec q̄ ad ꝑmā qōnez. ¶ Ad secūdā qōnez ꝑnci palē q̄.f.ꝓsone possint iurisditionē nō sui iudicis ꝓrogare.z sciēdū q duo sūt christianoꝝ genera. vnū clericoꝝ aliđ laicoꝝ.xij.q.j.duo sunt genera.i clericꝫ ꝓcludit hosti.q q̄ ad ꝓsonā vl bñficiū nō pñt exp̄sse ꝓrogare iurisditiōez nō sui iudicꝫ sine licētia pape vl ꝑrij dioceſani.vt i.c.sigñsti de fo.ꝓpe. Tacite ꝫo p actū cōtrariū vl i obedientiā fit ꝓrogatio ꝑm eū.vt in casu.c. fi.de vi.z bo.cle.z i.c.j.de cle.ꝑuga.illa tn nō ē vera ꝓrogatio ꝫ potius ē ꝑuilegij admissio ꝓpter inobedientiā vel actū ꝫnū clericatui ꝫbendo tn seu deliqnēdo i aliena dioceſi cleric⁹ tacite ꝓrogat iurisditionē nō sui iudicꝫ.vt i.c.postulasti.z i.c.dilecti.de fo.cōpe. Quid añt i ep̄o nūqđ possit ꝓrogare iurisditionē alteri⁹ sine ꝓsensu sui metropolitani: doc.in.c.ad repmendā d of. ordi.dicūt q nō.z de bis z de silibꝫ vide qđ dixi i.d.c. sigñsti.vnū tn scias q iurisditionē iudicꝫ laici nō pt cleric⁹ i se ꝓrogare etiā cū ꝓsensu sui epi.vt i.c.si diligēti de fo.ꝓpe. Quid añt i papa nūqđ possit se sbmittē iudicio impatoris vel alteri⁹ iudicꝫ: tex.in.c.nos si incōstia de ꝓsti.z illud veri⁹.naz inferret ignominia ipi deo si eius vicari⁹ iudicaret ꝑ laicū inferiorē. Et ad.c.nos dicit q ibi ponit iudiciū ꝑ discretiōe. de laicis ꝫo dicas q regulariť pñt ꝓrogare iurisditionē nō sui iudicis sine ꝓsensu eoꝝ supioꝝ qz a lege videnť hāc ptātē bze.vt i.l.j.z.ij.ff.de iudi.z in.l.j.C.de iur.om.iudi.nisi cā sit feudal⁹. ꝑm hosti.ꝫ z bñ p.c.vex.z.c.ex trāsmissa de fo.ꝓpe.vñ si i cā feudali laic⁹ ꝓrogaret iurisditiōez alteri⁹ sine ꝓsensu dñi nō valeret iudiciū.vt dic gl.no. d ꝓbi.feu.ali.p fe.l.ipialē.§.ꝑterea col'.x.qđ bñ nōbis z idē tenēt doc.in.c.cetex de iudi.hāc ꝓclusiōz tz bar.i l.j.§.z p⁹ opis.ff.de ope.no.nūc. z i.l.j.ff.d iudi.vbi firmat regulā q siqs ē subiect⁹ alicui respectu nudi exercitij iurisditiōis nō req̄rit ei⁹ ꝓsensus i ꝓrogatiōe iurisditiōis alteri⁹ iudicꝫ.secus añt si eēt subiect⁹ alio respectu.puta qz est vasall⁹ illi⁹.hinc est q cleric⁹ nō ꝓrogat iurisditionē alieni iudicis sine ꝓsensu diocesani qz ē astrict⁹ suo supiori vltra nudū exercitiū iurisditiōis vt rōne ordinū z rōne bñficij.nā loco dei ē supior z cleric⁹ in ordinatiōe in totuz se trāstulit z dedicauit de.xij.q.j.c.portio.z.j.d ꝑbē.cū ꝫz aplm. Et ex bis infert ad aliā qōnez nūqđ ꝑpri⁹ iudex potest inhibere ne litigēt sub alieno iudice: z cōis ꝓclusio ē q nō si ē sibi sb iectus solū respectu nudi exercitij iurisditionis impatoris tn possz.ad ꝫ.l.ij.in.§.z si iudex.ff. de iudi.et ꝫ tenēt q̄si cōiter legiste in.d.l.siq̄ ex ꝓsensu.z ꝫ nōbis.vnū tn scias q lz cleric⁹ nō ꝓroget iurisditiōz iudicꝫ ecclīastici.ꝫ vex ꝑterq̄z i crimialibꝫ vt i.l.epale.z i.l.siq̄ ex cōsensu. C. de epi.audi.z ꝫ a ꝫnio. // Genio ad ťciā qōnē q̄.s.exigāť vt possit fieri ꝓrogatio: dicēdū q ꝑ.req̄riť q is cui aliq̄ volūt se submittē hēat iurisditiōez.nā si ñ hēt iurisditiōz ñ possz dici ꝓrogatio.qz ꝓrogare idē ē qđ extēdere ꝫ qđ nō ē.extēdi nō pt. de nouo ꝫo non pñt ꝑuati dare iurisditiōz nō hñti. vt i.l.ꝑuatoꝝ. C. d iur.om.iudi. z i.c.significasti pal. sed req̄riť q ptes ꝓsentiāt ex certa scia z nō p errorē.s.qz sciebāt illū esse iudicē nō ꝓpriū z voluerūt se sbmittē iudicio suo. vñ si errarēt nihil agerēt. vt i.l.si p errorē.ff.d iur.om.iu. vñ etiā error iuris hz impedire ꝓrogationē. vt notāť dicit Jnno.in.c. ad petitionē de accu. an añt sufficiat cōsensus tacitus: quidā dixerūt q nō. sed veritas est i oppositū vt dixi in.c.j.§.e.tz Jnno.in.d.c.ad petitōez z bar.in.d.l.j. Et p ꝫ facit ibi tex.z detegitť iste cōsensus tacitus si sciēter litigauerūt coꝝ alieno iudice litē saltē coꝝ eo ꝓtestādo.idē dicūt si aliq̄ fecerūt aliquez actū p quē videnť in eū ꝓsensisse vt in iudicē. ad ꝫ qđ no.in.l.quidā ꝓsulebāt.ff.de re iu.z i.c.inť monasteriū e.ti.z dic vt ibi.dicit tn notāter bal.in.d.l.si q̄.q si iudex citauit sibi nō subditū ille nō ꝓparuit z iudex ꝑtē dēs ꝓtumaciā ꝓcessit ad vlteriora nō p ꝫ est ꝓrogata iurisditio qz abñs nūqz ꝓsensit i eū. // Jtē req̄riť i ꝓrogatiōe ꝑsonaꝝ vt iudex saltez nō ꝫdicat si tn ignorat ꝓrogationē factā ꝫ nō pt vitiare.z iō in ꝓrogatiōe ꝑsonaꝝ nō req̄riť ꝓsensus iudicꝫ lz glo. ꝫ aliť sentiat et min⁹ bñ.vñ satis ē q iudex nō ꝫdicat.tex. ē no.in.d.l. ij.§.ꝓuenire.ff.de iudi.ꝫ in ꝓrogatiōe d tpe ad tps req̄riť ꝓsensus iudicꝫ saltē tacit⁹.tex.vī nōbilis ꝑm intellectū quē sequit ibi bar.in.d.l.ij.lz do.an.nō videat ex toto recipere hanc diuersitatē. Sed tene primū dictū z ratio diuersitatis ē bec.nam in ꝓrogatiōe ꝑsonaꝝ ignorantia iudicis nō obest qz nō errat in fundamēto iurisditiōis.nā credit se iudicē ordīariū.z ita i veritate ē ꝑpť ꝓrogationē lz illā ignoret.vñ errat i q̄litate nō añt i fundamēto.q̄ casu error ñ hz ibi vitiare.vt ē tex. ibi singlaris.ꝫ qñ fit ꝓrogatio de tpe ad tpus si iudex ignoraret z ꝓcedēt p⁹ tpus erraret i fūdamēto qz crederet se nō iudicē. iō nō valeret iudiciū ꝑsupposito q hēt iurisditionē.ad ꝫ tex.in.l.si is ad quē.z i.l.q̄ i alieno.ff.de acq̄.here.z i.c.ex pte astēn. de ꝓcef.ꝑbē. z qđ ibi no. Et iō dicit notanť bar.q si iudex ꝓdēnaret aliquē d ꝓtumacia z nō ꝓstaret sibi q ille eēt ꝓtumax dato i veritate ille esset ꝓtumax nō valēt ꝓdēnatio. vt i.l. si finita.§.iulian⁹.ff.de dā.infec.z i.l.multa.ff.de cōdi. z demō. ¶ Jtē req̄riť q ptes nō cōsentiant p metū. vt est tex.singlaris i.d.l.ij.z facit ille tex.vt iudicia agitata p tyrānos sintꝫ ipo iure nulla lz ꝑpli p metū eoꝝ recepērūt in ciuitatibꝫ qz iurisditio tributa p metū ē nulla p illū tex.z plen⁹ p bar.i tractatu d tyrāno. z ꝫ nōbis

QVm vicesimū. Maior.xx.annis ꝑt a q̄cūq̄z dari delegatus idē in maiori.xviij. dūmō intueniat cōsensus partiū.minoris ꝫo.xviij.nō ꝑt dari nisi a ꝑncipe.z tria sunt dicta que p se patēt. // No.ꝑmo q ad capacitatē iurisditiōis exercēde necessario nō req̄riť virilis etas que ꝓprie accidit post.xxv.annū. vt in l.j.ff.de mino.et qđ ibi no. sed sufficit.xx. an. dūmō sit cō pletus.nec habet vitiare si ē in patris ptāte. vt in.l. filiusfa.z in.l.cū ꝑtor in fi.ff.d iudi.facit.c.q generaliť d ꝑcu.li.vj.sed no.ibi nisi ptes sciēť ꝓsentirēt q maior.n.xviij.ānis.minori ꝫo.xx.nō pōt cā delegari p aliuz q̄z p ꝑncipē nisi ptes sciēter ꝓsentirēt.z dic sciēter qz sciebāt eū minorē z nihilomin⁹ ꝓsenserūt. Et p ꝫ ar.p locū a spāli q data etate legitima nō req̄riť i delegatione ꝓsensus partiū.potest ergo iudex partib⁹ ignorātibus vel ĩuitis causaz alicui delegare.ad hoc.c.pasto

ralis in ꝑn.s.e.ti.z in.l.vnica.C.q̄ ꝓ sua iurisdi. Tercio no.q̄ minor.xviij. annor nō ꝑt ꝛputari iudex ēt si ꝑtes ꝓsentirēt nisi daret a ꝓncipe.ꝓnceps.n.cām minori cōmittēdo vī illū habilitare.vt i.l.q̄dā cōsulebāt ff.ꝛ re iudi.ß tn intelligo dūmō ille sit pubes.nā si eēt impubes puta minor.xiij.ānis ñ credo q̄ ꝓnceps posset eū habilitare ad iudicādū qz tūc est ipedimētū nature.vt i.l.cū ꝓtor ꝑal'. Princeps aūt nō pōt sup ea q̄ sunt ꝛ iure naturali in.§.ß nālia insti.ꝛ iure na.et.v. di.in ꝑn.z ß sensit glo.ß z clari⁹ in.d.l.cū ꝓtor. Secūdo req̄rit' q̄ ꝓnceps ex certa scīa cōmiserit cām minori.xviij.ānis.nā als dicerē ſptū surrepticiū qz si papa sciuisset ꝛfacili non ꝓcessisset. ad ß.c.postulasti ꝛ ſp. Itē si ꝓnceps ignorabat minorē etatē cessat rō dispēsatiōis z habilitatiōis sup q̄ fūdat'.d.l.q̄dā.qz ignorās nō dispēsat.l. vt ignorās.ff.ꝛ do. z i.c.siqs vidua l.di. Et ex bis ifero ad qōnē ꝛcessit rex vl' ali⁹ ꝓnceps relicto filio impubē q̄s exercebit hāc iurisditōez.z in q̄ etate ꝑt iste fili⁹ admīstrare? So.aūq̄ efficiat' pubes dz sibi dari tutor z ꝑ tutorē iurisditio exercebit'. sic obſrat' qn̄ ꝓnceps ē furiosus seu mēte captus.naz tūc dat' sibi curator z ꝑ illū exercet' iurisditio.ꝓ ß bo. tex.in.c.grādi ꝛ sup.ne.pla.li.vj.z q̄ ibi no.z in.l.fi. C.ꝛ cura.fur. Dz post pubertatē ipemet fili⁹ pt exercere ea q̄ sunt iurisditiōis qz ꝓnceps dādo regnuz seu ꝓncipatū z volēdo vt trāsmissio fiat i heredes vī dare iurisditionē mīor.vt i.d.l.q̄dā.ß alia q̄ nō sunt iurisditiōis ß ꝓcernūt admistratiōez regni ꝛbēt exercē cum aucte sui curatoris.ad ß.l.pueri.§.j.ff.ꝛ ꝛcu.z ß no. Bar.in.d.l.q̄dā ꝓsulebāt.q̄ bn̄ nōbis. In gl.j.ibi rēpublicā admīstrāt z ꝛ ꝛcu.no.glo.z tex.ē nōbilis i l.ad rēpublicā alle.in glo.quē tex.tenebis mēti qz singularis ē q̄ nō pōt q̄s cē ꝛ dñis vl' ꝛ ꝓcilio neq̄z hāc aliud officiū q̄ ꝟsat' i admīstratiōez añ.xxv. annos. sufficit tn̄ q̄.xxv.ann⁹ sit inchoat⁹ lz nō sit cōplet⁹. et fuit optia illa.puisio.nā si nō iudicat' idoneus añ.xxv. i admīstratiōe ꝓprie ſbe.vt.ff.ꝛ mino.ꝑ totū.fort⁹ in admīstratiōe reipublice vbi ē mai⁹ piculū.dic tn̄ q̄ ex necessitate vl' vigore cōsetudinis ꝑnt admitti miores. tex.ē nōbilis i.l.nō tm̄.ff.ꝛ ꝛcu.z tene mēti illū tex.q̄ ꝓsuetudo attēdit' i istis officijs ꝛferēdis. z ꝛ mā glo. vide archi.in.c.fi.ꝛ iudi.li.vj.vbi notāter dixit q̄ regularit' ann⁹ dz eē ꝓplet⁹ nisi aliud iure caueat'. In glo.q̄.in fi.nō istā glo.qz mgr̄a ē in mā sua.z clari⁹ adhuc ꝓclude post bosti.cū q̄rit' in q̄ etate ꝑt q̄s ꝛputari iudex aut ē maior.xxv ānis.z pōt ꝛputari etiā iuit⁹ z iuit' ptiby dūmō sit subiect⁹ ꝛlegāti seu iurisditōez tribuēti.vt i.l.vnica.C.q̄ ꝓ sua iurisditōe.z i.d.c.pastoral'. Aut ē mīor.xxv.ß maior.xx.z tūc ꝑt dari ꝛlegat⁹ a q̄cūq̄z ēt iuit' ptiby ipe iuit⁹ nō ꝓpellit' acceptare ꝑm bost. Inn.sentit ꝓiū.gl.iur' ciuilis in.d.l.cū ꝓtor. dic q̄ exq̄ ē maior.xx.cogit' acceptare ß ſbuenit ꝓ i ite grū restitutiōez.vt i.l.cū lege.ff.d arbi.ß certe ille tex. nō sic log̃t ß dic q̄ si ꝓ ipudētiā acceptauit arbitriuz succurrit' sibi ꝓ restōez vt nō cogat' iudicare.z iō dicerē q̄ si ē mīor.xxv.nō ꝓpellit' acceptare arbitriū vl' ꝛlegationē ß si acceptauit ꝓpellit' iudicare nisi petat restitutiōz i itegz ꝫ acceptatōez suā.aut ē mīor.xxv.annis maior tn̄.xvij.z nō ꝑt ꝛputari ab alio q̄z a ꝓncipe nisi ptes ꝓsentiāt vt ß nō tn̄ ꝓpellit' acceptare i.d.l.cū lege.si ē mīor.xvij.nō ꝑt ꝛputari iudex ēt si ptes ꝓsentirēt.vt ß z i.d.l.q̄dā.a ꝓncipe ꝟo ꝑt ꝛputari ordinar⁹ z ꝛlegat⁹ dūmō sit pubes.vt ß z i.d.l.cū ꝓtor.ābit' ꝟo nō ꝑt q̄s cē ēt ꝛ ꝓsensu ptiū nisi sit maior.xx. Dz dubitari ꝑt vl' ꝛoc.q̄d i arbitratore.ego crederē idē q̄d i arbitro.qz tex.ibi i.d.l.cū lege.vt' ꝟbo gnāli z arbit' or appll'at' ēt arbit'.vt i.l.si societatē i.§.arbitror.ff.ꝓ socio.z eadē ē rō i vtrisq̄z.z ꝓ ß q̄d dicā i.c.se.p⁹ Jo.an.

No delegator. Breue ē.vel ꝓ alia ꝟba ꝑt sic summari. Potestas pluriū ꝛlegator vl' arbitror sūplicit' dator expirat ꝓ mortē vn⁹. ꝓma ꝓponit dcm secūdo exceptionē a dicto ibi nisi. No.ꝓ q̄ quēadmodū ples ꝛlegati nō ꝑnt exercere iurisditionē insolidū ita nec ples arbitri. In hoc g̃ eq̄parant' ꝛlegatiz arbitri vt habeāt exercitiū ꝓ parte. Quid aūt i ordinarijs z alijs officialib⁹ nūq̄d vno mortuo vel absente impediat' iurisditio alior.dixi plene i.c.prudētiam.§. eo.z dic vt ibi. No. scdo ibi officiū q̄ arbitri dicūt hāc officiū z idē in ꝛlegatī qđ no.nā facit si statuto caueat' q̄ delinquēs i officio suo certo mō puniat' nūq̄d arbiter delinquēs i arbitrādo incidat in penā statuti. Sed q̄ro qz tex.loquit' ß in arbitris q̄d aūt in arbitratoribus. Jo.an.tz q̄ idē qđ bn̄ nōbis. nā eadē est rō in eis. Itē tex.vtit' ibi ꝟbo gnāli arbitror ꝛ.no.bn̄ hoc dictū. Et ex ß infero q̄ iura facientia mentionē ꝛ arbitris hn̄t locū etiā i arbitratoribus nisi ꝛ' in eis rō diuersitatis. Et ꝓ ß facit qđ dixi.s.c.pri.qz appellatiōe arbitror ex ꝓpria significatione vocabuli cōprehendūtur arbitratores.vt in.l.si societatē in.§.arbitror.ff.ꝓ socio.que sit rō ꝛcisionis hui⁹.c.dic vt in glo.

Quoniā. Delegat⁹ pape subdelegare ꝛ partiū ꝓsensu vel cū clausula ꝑlectōnis vz q̄ si nō oēs tu cum alio exequaris ꝛ.h.d.vsq̄z ad.§.is aūt.z scda ps ꝓncipalis ibi idē quoq̄z. No.ꝓ ꝓncipiū z tene menti ex q̄ colligit' regula notabilis in facultate subdelegādi q̄ regulariter papa cōmittēdo alicui causam nō videt' eligere industriā ꝑsone ß potius intēdit ꝓuidere negocio qđ ꝛcidendū cōmittit. ex q̄ sequit' ar.huius tex.q̄ ꝛlegatus ꝓncipis regularit' pōt alteri vices suas subdelegare. Scdo no.ibi iudex tercius ꝓ ꝓsuetudine z stilo romane curie.nā ibi ꝑpetrāti alias resistit curia cogit partes vt cōueniāt in certos iudices q̄ si ꝓuenire non possint quelibz pars eligit vnū z papa ex officio suo ponit tercium.qn̄q̄z ꝟo ꝛputat istū terciū ex ꝓsensu partiū.vt qz quelibet ps ꝓ tercio dat sibi suspectos z illi in quē cōueniūt papa cōmittit vt sit tercius inter illos duos. et ß vult ista lra ibi tercius ex officio nr̄o vel ꝛ assensu partiū ꝛ. et ꝓ ß facit qđ no.glo.in.l.obseruādū.ff.ꝛ iudi. No.ꝛcio ibi cō cedat' a iure. q̄ regularit' null⁹ ꝛlegat⁹ pōt subdelegare.ad ß.l.more maior.ff.ꝛ in.om.iudi. fallit i ꝛlegato a ꝓncipe ex spāli ꝓuilegio sibi a iure cōcesso.s.c. pastoralis.z facit bec lra vt null⁹ alius ꝓmittere possit dit cōmittere vices suas. Ex q̄ infert q̄ ꝓ illā clausulā nō intelligit' electa industria ꝑsone. In gl.j.ibi eis inuit'.no.bn̄ glo.q̄ iudex ꝛlegat⁹ etiā ꝛputat⁹ cōi ꝓsensu ꝓtiū vel dat⁹ ꝓ ꝛcio ex officio pape ꝑt subdelegare etiā inuit' partib⁹. Spe.tn̄ eo.ti.§.sequit' i ꝑn.dicit q̄ iste terci⁹ nō ꝑt cōmittere vices suas cōsocio electo ab vna pte.qđ satis placz qz ille ꝑt esse suspect⁹ alteri pti. nūq̄d aūt ꝑt cōmittere alteri vices suas vtraq̄z pte inuita.glo.ß q̄ sic. Dz spe.ī ti.j.§.ij.i ꝟ.causis. tz ꝓiuz sec⁹ dicit si altera ps tm̄ resistit. Hosti.ꝟo ß z i sūma e.ti.§.qđ sit eius offm̄.ꝟ.salua reuerētia.et sequēti tz q̄ etiā inuita alia pte nō poterit iste terci⁹ alteri ſbdelegare.vñ sp̄ potit ps renitēs illū subdelegatū recusare qsi velit q̄ exq̄ papa ꝛputauit terciū cōi ꝓsensu ptiū nō ꝑt ille terci⁹ alteri ſbdelegare nisi ꝛ cōi ꝓsensu ptiū nec ob.si dicat' q̄ ꝛlusoria videret' ß ptās ß tradita qz nō ē ꝛlusoria ꝑm eū cū ptiby nō ꝓtradicentib⁹ possit ꝛlegatus subdelegare. Dz Jo.an.ß z in addi.spe. in loco ꝑal.tz q̄ lz dictū Hosti.z spe.teneat ꝛ bonestate nō tn̄ ꝛ necessitate. Et ß dictū cōiter ꝓbat' a ꝛoc.z satis mihi placet qz iste tex.indistincte dat facultatē isti ꝛlegato ſbdelegādi.nec ponit iste tex. aliquā spālitatē i isto tercio ß in facultate ſbdelegādi. dic q̄ ꝛlegato a ꝓncipe est a iure ß cōcessum z sic mouet ß

papa in decisiõe ex cõi regula iuris.ergo idẽ i isto qđ i aliis.z hec mea ꝓsideratio satis ꝓbat opi.glo. ꝯ spe.z Host. Sz q̃ro si cã est ꝓmissa pluribꝫ nũq̃d possit alter subdelegãdo ꝓpellere subdelegatũ ad acceptãdũ. Jo.an.refert q̃sdã antiquos tenuisse q̃ nõ mouent illi q̃ vbi plures sunt delegati nõ ꝑt alt̃ sine reliq̃s iurisditionẽ exercere.vt i.c.cãm.s.e.z sic trãsit ꝫ Jo.an.recitãdo.do.an.credit oppositũ exq̃ q̃libet bz ptãtẽ subdelegãdi.z ꝫ dictũ puto veri⁹.z ꝑ adduco auctez hosti.q̃ ꝫ sensit cũ limitatiõe i.c.pastoral'.s.e.vbi dicit q̃ alter subdelegãdo nõ põt collegã ad suscipiẽdũ subdelegationẽ cõpellere q̃ par ī parẽ nõ bz imperiũ.vt i.c. inotuit de ele.z i.l.nã magrat⁹.ff.de arbi.z sic sentit q̃ aliũ a collega cõpellere põt. Itẽ ꝫ ꝓbo rõne z patebit rnsio ad.c.cãm.nã lz quo ad causã ꝓncipalẽ omiꝫ dt̃ iurisditionis exercitiũ sit.vt in.c.prudẽtiã.s.e. tñ q̃ ad facultatẽ subdelegãdi dat̃ iurisditio cuilibz insolidũ. vt ꝓbat̃ in.c.q̃uis.iũcto.c.pastoralis in ꝑn.s.e.iõ q̃libet ꝑt subdelegãdo exercere iurisditõnẽ sibi a lege data ꝫ nõ sic respectu cause ꝓncipalis q̃ ibi dat̃ exercitiũ q̃ ꝑte z nõ insolidũ. Itẽ delusoria cẽt hec ptãs ꝫbdelegãdi si nõ posset delegat⁹ ꝫbdelegatũ cõpellere,nã iurisditio dat̃ sp cũ aliq̃ coertiõe.vt i.c.ex lris.s.e. Jn glo.q̃.ī fi.ꝫ gl. ẽ signata sup v.idẽq̃. Sz q̃ro de rõne decidẽdi z dubitãdi.dic q̃ exq̃ papa ꝓputauerat istũ cũ cla ꝑelectiõis videbat̃ elegisse idustriã ipi⁹ vt sic sine ipo cã nõ debẽt decidi.vt colligit̃ ex ꝑn.c.q̃ ꝑ ꝫ v. ba z sillia papa nõ intẽdit eligẽ psonas ꝫ poti⁹ negocia decidere. dicit tñ Bal.ꝫ ꝓcedere nisi illo vbũ tu geminaret̃ puta si diceret̃ tu tu exeq̃ris. q̃dã tñ idistincte tenẽt q̃ ẽt ꝫ casu pt ꝫbdelegare.ꝫ ꝓmũ dictũ pl⁹ placz vt illa vba aliq̃d operent̃ de ꝑui.si papa.li.vj.zc.

Jsaũ. Js cui ꝓmittit̃ negociũ vt psonal'r exequat̃ põt si ptes ꝓsentiũt alteri subdelegare fallit in casibꝫ ꝫ exꝑssis.h.d.vsq̃ ad.§.cetez.ꝑ dictũ. ſcdo exceptio ibi ꝑter.ḱcio exceptõis rõ ibi i his Ho.ꝑmo ꝑ sigto hui⁹ vbi psonal'r. vbi.n.requirit̃ q̃ aliq̃d psonaliter fiat nõ est satisfactũ iuri si ꝑ aliũ fiat. z facit iste tex.ꝑ gl.in cle.j.de vi.z ho.cle.i v.psonalit̃ q̃ notãter dicit q̃ si ꝓstitutio punit aliquẽ exercẽtẽ cer tũ q̃d psonal'r nõ bz locũ illa pena si exercet ꝑ alium.z sic opat̃ istud adũbiũ vt mãdãs nõ bẽat̃ ꝑ faciẽte. sic limita.c.mulieres de sen.ex. No.secũdo z tene sp mẽti q̃ a forma r̃pti fũdata sup vtilitate ptiũ pt index cõi ꝓsensu ptiũ recedẽ.qđ tz Jnno.ꝫ z.s.e.c.prudẽtiã.et plus dico q̃ sufficit ꝫ casu tacit⁹ cõsensus ptiũ. Ad ꝫ adduco glo.no.in.c.cũ oli.el.j.s.e.sic limita.c.cũ dilecta.s.de rp.z.c.venerabili.s.e.vbi dī q̃ ꝓcess⁹ fact⁹ ꝯ forma r̃pti ẽ null⁹.illud.n.ꝓcedit q̃n forma r̃pti eẽt fundata sup vtilitate publica q̃ nõ eẽt remissibil' ꝑ ptes vl' q̃n ptes ꝯdicũt.secus vbi ꝓsentirẽt q̃ ptes pnt renũciare introductꝫ ī fauorẽ eaꝝ.vt in.c. ad aplicaz de reg. No.ḱcio regulã ex isto.§.q̃ vbi papa i ꝓmissiõe tacite vl' exꝑsse eligit idustriã psone nõ pt ꝓmissari⁹ aliũ surrogare.z vide bo.tex.in.c.is cui.j.e.li.vj. Itẽ no. ibi idustriã z fidẽ.de eligẽdo idustriã alicui⁹ tacite vī inhibita surrogatio. Et no.de v. fidẽ qđ ponit̃ ꝑ legalitate. An aũt i aliis officijs possit q̃s ꝑ ꝫbstitutũ serure: vide tex.z bar.in.l.pe.C.de agẽ.i reb.li.xij. Sz q̃ro ꝑ intellectu tex.nũq̃d sint z alij casus in q̃bꝫ papa videat̃ eligẽ idustriã ꝓmissarij. Host.z cõiter doc.dicũt q̃ sic.vñ isti duo casus videnť ꝫ positi cã exempli. vñ idẽ est i aliis ꝓsilibꝫ i q̃bꝫ vtit̃ publica vtilitas.vñ si papa ꝓmittit negociũ alicui z mãdat vt psonal'r exeq̃tur si ibi vbi sat̃ vtilitas publica nõ potit iste ꝓmissarius alteri subdelegare ẽt de ꝓsensu partiũ.z ꝑ ꝫ q̃ illo ꝑcessus nisi seruet̃ forma.z q̃tenus hic dī cũ mandat̃ ꝑ uideri ecclie de mistris zc. vide hodie tex.in.d.c. is cui e.ti.li.vj.vbi dī q̃ si mãdat̃ ꝓuideri certi personis q̃ tũc põt fieri cõmissio aut mãdat̃ ꝓuideri psonis nõ ex ꝑssis z nõ põt q̃ hoc vltimo casu vī electa idustria in eligendo psonas igit̃ zc. Scdo q̃ro quõ cognoscet̃ vtrũ cõmittẽs videat̃ elegisse idustriã psone. So.si dī psonalit̃ exeq̃ris.vel apponunt̃ sillia vba.puta cõfidẽtes de industria seu circũspectiõe tua zc.nã ꝑ hec satis ꝓz ꝓmittẽtẽ elegisse idustriã psone.z ꝫ vī velle Jnno. ꝫ ꝓcedere q̃n negociũ cõmissũ ẽ magnũ. si vba parnũ q̃ lz tũc dicat̃ psonal'r exeq̃ris nihilomin⁹ pt alteri ꝫ delegare vices suas nisi sit dictũ cõfidẽtes de industria tua zc.z cũ ꝫ trãsit do.an.ꝫ ego puto oppositũ vt q̃lecũq̃ sit negociũ exq̃ ꝓmittẽs dicit psonal'r exeq̃ris.vel apponit alia vba ꝑ q̃ vī elegisse idustriam psone nũq̃ potit aliũ surrogare q̃ forma mãdati ẽ diligẽt̃ obꝭnã da.vt ī.l.diligent̃.ff.mã.z i.d.c.cũ dilecta.forte eñ ex aliq̃ rõne intrinseca ꝓmittẽs elegit vt iste exequat̃ psonalit̃ z a vbis nõ ẽ recedẽdũ exq̃ nõ appet de ꝯria mẽte.vt ī.l.nõ alit̃.ff.d lega.iij.z i.c.fi.j.de v.sig. Itẽ põdera istũ tex.q̃ gnal'r loq̃t̃ i ꝑn.facies mẽtionẽ d negocio simpl'r.z sic siue negociũ sit magnũ siue puũ sp bz locũ iste tex.nã exq̃ nõ distiguit nec nos distiguere debemus i.c.solite de ma.z obe.xxxj.q.j. qđ si dormierit. Itẽ vī eligẽ idustriã psone q̃n negociũ ꝓmissũ nõ ẽ parit̃ expedibile ꝑ alios qđ sentit Jnno.ꝫ z ꝑ ꝫ adduco tex.nobilẽ i.d.c.is cui. vbi nõ apponit̃ aliqđ vbũ qđ de notet idustriã psone ꝫ solũ ex subiecta mã papa ibi dicit q̃ vī electa idustria psone.z ẽ ille tex.sp mẽti tenẽdus q̃ ml'tũ declarat z apit istũ.§.q̃ iste.§.loq̃t̃ q̃n fuit appositũ vbũ psonalit̃ nisi velis dicẽ q̃ ille tex. loq̃t̃ q̃n ꝓmittit̃ nudũ misteriũ sine iurisditõe. vt ī.§.se.sec⁹ aũt vbi ꝓmitteret̃ negociũ cũ cãe cognitiõe q̃ tẽ quãtũcũq̃ sit arduũ ñ vī tũc papa eligẽ idustriã psone nisi exꝑmat exꝑsse vl' tacite. nã delegato a ꝓncipe gnal'r ẽ data ptãs alt̃ ꝫbdelegãdi.z.§.iste loq̃t̃ q̃n fuit ꝓmissũ negociũ vt psonal'r exeq̃ret̃.sec⁹ aũt si sine illo vbo psonal'r vl' silĩ.z rõ diuũsitatꝫ int̃ articulũ iurisditionalẽ z nudũ ẽ q̃ ī articulo iurisditiõali dz fieri decisio ꝫz leges. vñ ducit̃ auctẽ legũ z canonũ ꝫ ꝑsũptio ẽ q̃ ꝫbdelegat⁹ fidẽ faciet.ar.ꝫ in ꝑn.c.ꝫ ī articulo nudo vbi exigit̃ magna idustria nõ dz admitti subdelegatio q̃ ibi opat̃ ml'tũ idustria bois z it̃ boies ẽ tãta dia q̃ dicit Cicero ī li.de officijs ml'ti boies z pauci boies ml'ti noie z pauci re.z fat̃.xl.di.in.c.ml'ti sacerdotes. z tene mẽti hãc nouã ꝓsideratõz z limitatiõz.z facit.c.venerabili.s.e.vbi cã nõ modica fuit cõmissa vt inq̃rere ꝯ epm̃z dare sibi coadintorẽz nihilomin⁹ potuit delegatus ꝫbdelegare.z ꝑ ꝫ pt inferri ad.q.in q̃ al's ꝓsului cã fuit cõmissa archiepo florẽtino ꝑ romanũ põtificẽ et ī fi.dicebat̃ sup q̃ tuã ꝓsciaz oneram⁹ dubitabat̃ nũq̃d posset cãm alt̃ subdelegare.z cõsului q̃ sic ꝓcipue ꝑ istũ tex.nã decisio negocij nõ erat ꝓmissa ꝓscie sue z sic cessant no.in.c.statutũ ī.§.assessorẽ de r̃p.li.vj. sed illa cla erat apposita sup toto negocio.vñ satꝭ erat q̃ ī eligendo delegatũ nõ faciebat ꝯ cõsciaz suã.

Leterũ. Js cui ꝓmittit̃ nudũ misteriũ exequẽdũ nõ pt vices suas alt̃i cõmittẽ.fallit in legato sedis aplice.z est tex.no.z multuz allegatur. No.ꝑmo regulã nobilẽ q̃ limitat fere totũ istũ titulum q̃ vbi cõmittit̃ iurisditio ꝑ papã tũc põt fieri subdelegatio.secus vbi cõmittit̃ nudũ officiũ sine iurisditione.z sic limita iura que dicũt q̃ delegat⁹ ꝓncipis pt subdelegare ex ꝓuilegio sibi a lege cõcesso. No.scdo q̃ is cui cõmittit̃ vt possit dispẽsare cũ irregularibꝫ nõ pt alteri subdelegare q̃ videt̃ electa industria sue psone.z tene hoc menti q̃ sepe accidit. Sed q̃ro q̃ tex.ꝫ loquit̃ in certis casibꝫ nũquid debeat iste tex.restringi ad casus ꝫ exꝑssos.dic q̃ nõ q̃ idẽ est in omibꝫ alijs in quibꝫ cõmittit̃ nudũ misteriũ z nõ iurisditio.hoc probat̃ ex rõne hui⁹ lre in fi.posite. Nam dictuz restringit̃ z ãpliat̃ ꝑ rõnez dispositõis.vt ī.l.cũ pz.§.dulcissimis

de le.ij.nã vbi ẽ eadẽ rõ ibi dz esse eadẽ iuris dispositõ vt i.c.cũ dilecta de ꝓfir.vti. ¶ Scdo quero nũ q̃d iste tex.hẽat locũ indistincte cũ cõmittit nudũ mĩsteriũ. Jn no.sentit q nõ ß ꝓcedit vbi ꝓmittit nudũ mĩsteriũ et magnũ qd exigit idustriã psone. secus si paruũ qd est cõiter expedibile ꝑ alios. Ego ad ꝑ all'o tex. in.d.c.is cui.j.e.li.vj.vbi dr q si papa ꝓmittit alicui vt possit alicui certe psone de bñficio pt alt'i ꝓmittẽ vices suas qr exq̃ psona certa ẽ exꝑssa nõ ꝛsat ibi idustria ß nudũ mĩsteriũ.7 sic dico q iste tex.dz restrigi ad mĩsteriũ industriale. ¶ Sz ꝯ ꝑ 7 ꝯ tex.oppo.de.c. qr ꝓpt de elec. vbi pz q facultas eligẽdi pt cõmitti. Sc.dicũt doc.et bñ q aut nudũ offm ꝓpetit alicui iure ꝓꝛio 7 pt alt'i ꝑdelegare vt ī ꝯꝛio.aut ꝓpetit iure alieno 7 nõ pt ꝑdelegare vt ꝑ. Sz adũte qr ꝯ ꝑ cõe dictũ facĩglo.singularit' i.c.pe.de ele.li.vj.i ꝛbo de certa.q̃ dic q si canonic⁹ cõmisit alt'i vocẽ suã pt ille ꝓmissari⁹ aliũ substituere.7 nescio alibi illã glo.mouet qr ille ẽ ꝓcurator ad negocia q̃ pt aliũ ꝑstitue.vt i.c.j.de ꝓcu.li.vj.7 tenẽdo illã glo.dr dicẽ ad illũ tex.q ꝓcedit qñ nudũ mĩsteriũ industriale ꝓmittit aucte publica 7 a supiore.secus si i nudo mĩsterio cõstituit ꝓcurator. Sed ꝯ illaz glo.ego adduco singl'are dictũ Bar.in.l.fi.ff. de diũ. 7 tẽ.pscrip.vbi dic q ꝓcurator cõstitut⁹ ad certũ negociũ nõ exꝑssa certa forma nõ pt aliũ ꝑstituere qr vī electa idustria psone.adducit i ar.illũ ter.7 allegat ꝓdictũ.c.is cui.pfecto dictũ bar.vī fundatũ sup maria eqtate ß dictũ illi⁹ glo.vī magl ꝓuenire iuribꝫ.qr iura dicũt gnal'r q ꝓcurator ad negocia pt ꝑstituere. vt ī d.c.j.de ꝓcu.li.vj.7 fac tex.ꝓ locũ a spāli i.c.fi.e.ti.7 li. Multũ tñ mihi placz dictũ Bar.7 tene mẽti illã glo. ꝯ dictũ suũ qr nõ solet allegari. ¶ Jn glo.i ꝛbo nulli ibi coertõez. ¶ No.glo.7 tene eã mẽti q isti nudi ministeriales hñt iurisditõez 7 ptãtẽ excõicãdi eos ipediẽtes exeq̃ misteriũ. 7 voluit idẽ gl.in.c. sup qõnũ: in ꝛb. quã executionẽ.7 i.c.ex lr̃is.s.eo. Ex q̃ infert q si papa mãdat alicui cl'ico vt debeat aliquẽ citare vl' denũciare excõicatũ ꝓ ß vī q accessorie de sibi iurisditio. ¶ Host.tñ reꝓbat istã gl.dicẽs istos nullã hẽe iurisditionẽ ꝓ istuz tex.qr gnal'r loq̃t'. Nec ob.c.ex lr̃is qr ibi delegat⁹ ꝑdelegauit vices suas q̃ ad excõicatiõis actũ nõ trãsiuit iurisditio.sec⁹ si simpl'r cõmisisz nudũ mĩsteriũ. Ad.c.ꝓterea.s.eo.rñdet q ibi loq̃t' de iudice.ꝑ dictũ dex nisi i ꝓmissiõe apponat' cl'a ꝯdictores cõpescẽdo ꝛc.vel alia sil'ia.7 hãc opi.tz Jo.an.in.d.c.ex lr̃is Ain.tñ approbat istã gl.cũ duab limitatiõibꝫ.ꝑma q ꝓcedat qñ isti nudi misteriales st' ex curiã romanã.nã si i curia ipediunt' exeq̃ referũt negociũ ad papã.ß qñ ex curiã ꝛputant' ꝓ papã tũc ne ꝓmissio sit futura sine effectu ꝓcedet dictũ gl.facit i ar.l.j.ff.de offi.ei⁹. ſcda limitatio vt ꝓcedat dcm̃ glo.qñ ꝓmittit aliq̃d qd spectat ad executiõz vl' ad offm̃ spũale 7 a papa sec⁹ si cõmitteret' aliq̃d puri facti.puta vt emat ligna vel certũ q̃d aliud.7 dic curiã sic ꝛuare.ꝑ dictũ Ain.hz eqtatẽ ß alia opi.vī pstãtior.7 vide qd dixi i.d.c.ex litter. ¶ Quero ex glo.q̃d si papa ꝓmittẽdo nudũ mĩsteriũ dat etiã iurisditõez.vtputa qr apponit cl'az ꝯdictores ꝓpescẽdo ꝛc.nũ q̃d iste ꝓmissari⁹ ꝑtit alt'i vices suas cõmittere? Jnno. cõcludit q iurisditionẽ ꝑtit alteri cõmittẽ ß nudũ mĩsteriũ nõ. ¶ Ultio q̃rit' q̃d si ꝓmittit' alicui nudũ mĩsteriũ sub noĩe dignitat⁷ ß illo nõ expleto moꝛit' cõmissari⁹.nũ q̃d trãsit i succesꝛorẽ? Jnn. ꝑ ponit tres opi.ꝑ ¶ Host.cui⁹ opi.mihi placz indistincte tz q si ex ꝛbis nõ apparet q elegerit idustriã psone sp trãsit i succesꝛorẽ exq̃ ꝓmissio ẽ facta sub noĩe dignitat⁷.7 ꝓ ß rõ.c.qm̃ abbas.s.e.vī.n.papã cogitasse q oẽs ꝓstituti i illa dignitate debẽt eẽ ꝓuidz honesti ¶ Jn gl.fi.i fi.7 vide bo.tex.in.c.j.de re.iur.li.vj.7 i.c.j. de sen.ex.e.li.vbi hz q cũ irregl'aribꝫ sol⁹ papa dispensat.7 dic vt ibi.7 i.c.at si cl'ici.§.de adulteris.j. d iudi.

De officio legati. Rubꝛica.

¶ Quia officiũ legati i q̃busdã simile ẽ officio de legati cũ vterq̃ gerit vices supiozis iõ p⁹ rubꝛicã ꝓcedẽtẽ ꝑscit istã. Et scias q q̃dã st' legati nũcij 7 nõ iudices vt isti q̃s sepe papa mittit ꝑ aliq̃ ãbasiata vl' ad aliq̃d nudũ mĩsteriũ exercẽdũ.7 de his.j.di.ius gẽtiũ.7 xcvij di.p totũ.maxime in.c.nobilissimus.quidã sunt legati iudices q̃s papa facit ordiarios ī certa ꝓuĩcia .7 d isti tractat' ꝑ 7 repiunt' isti i mltiplici spẽ. Nã quidã st' legati nati.q̃dã legati de latẽ.q̃dã legati nõ de latẽ neq̃ nati.7 de his dic vt le.7 no.in.c.pe.j.e.vbi dicet'.

QVmnõ. Legatus pape etiã per simplicẽ q̃relã adiri pt Diuidit'.ꝑ ponit cãm i genere ex q̃ sequitur postea ꝓcludit ibi sane. ¶ No.ꝑ q due diuse dignitates 7 diuse nature pnt cõcurrere ī eadẽ psona.7 tũc dz cẽseri iurl diuersor.iste em̃ archiepus cãtuarien̄. vltra dignitatẽ archiepat⁹ ẽ legat⁹ pape ī ꝓuincia sua.7 hec dignitas legatiõis est tributa dignitati archiepali illius ciuitatis cãtuarien̄. ita q q̃libet cãtuarien̄. ẽ legatus pape. vñ appellat' ille legatus natus q̃ nascit' cũ illa dignitate legationis eo ipo q ꝓmouet' in archiepm. ¶ Scdo no.q etiã legatus natus hz iurisditionẽ in tota ꝓuincia sibi decreta ita vt possit adiri ꝑ subditos suffraganeoꝝ suoꝝ etiaz ꝑ viã simplicis q̃rele. ¶ Tercio no. q legat⁹ pape vl' ampliorẽ potestatẽ ī ꝓuincia sibi decreta q̃ eps vl' archiepus imo ẽ supi epos 7 archiepos.tenet.n.locũ pape.7 vide no.dictũ spe.in ti. de lega.in.§. nũc oñdẽdũ ꝛ.legatus.vbi dicit q legat⁹ cõcurrit cũ q̃libet ordinario exñte in ꝓuĩcia sua qualiscũq̃ sit siue sit abbas siue epus siue archiepus vl' ꝓiarcha pt exercere ea q̃ ꝑ istos exercent' rõne ordinarie ptãt⁷ 7 ꝓferre bñficia ad eos spectãtia.7 vide de ptãte legati qd plene dixi ī c.fi.de ꝓfir.vti. ¶ Ultimo no.q lz legat⁹ dicat' hẽe iurisditionẽ ordinariã.vt i.c.ij.j.e.li.vj. tñ dī gerẽ vices pape. Et aduerte qr ꝑ vī repugnare ordinarie ptãti. nã iurisditio ordinaria ꝓpetit iure ꝓꝛio.7 ẽ tradita in psona ipi⁹ ordinarij nec dī gerere vices alteri⁹ ß vtiq lz legatus hẽat ordinariã tñ ꝑ ptãs est ordinario inducta qr nõ est a iure deputatus certus locus ꝓ legato.vñ dī gerere vices pape qr papa põt exercere iurisditionẽ ꝓ totũ orbẽ.vt i.c.cũcta ꝓ mũdũ.ir.q.iij.hz tñ ordinariã ex eo q regit totã ꝓuinciã ex cõcessiõe principis.7 sic isti legati ad instar ꝓcõsulũ q̃ olim erãt puicie.7 dic vt habes tex.7 gl.in.d.c.ij. ¶ Jn glo.ij.ibi quã ꝑ querimoniã. No.glo.q legat⁹ pt adiri ꝑ viã querimonie ꝓ oẽs exñtes in ꝓuĩcia sibi decreta. Jo.tñ no.cõtrariũ.ij.q.vj.c.iij.7 ir.q.iij.c. ꝓquest⁹.7.xxv.q.ij.c.iij. 7.c.ꝓuenit.xj.q.j. ß Bar. bꝛirẽ.ibi 7 cõiter doct.ꝑ sequit' glo.ꝑ istũ tex.ad quez tñ rñdebat Jo.q ꝓcedit cũ archiepus deputat' legat⁹.nã tũc ne sit ibi inutile bñficiũ legatiõis põt adiri ꝑ querimoniã ß ꝑ rñsio nõ est bona qr tex.fundat se nõ sup iure spãli ß simpl'r super officio legatõis.ad idẽ adduco bo.tex.in.c.ij.e.ti.li.vj vbi dī q legat⁹ hz ordinariã iurisditionẽ ī ꝓuĩcia sibi decreta.ergo vt ordinari⁹ in tota ꝓuĩcia põt adiri per querimoniã. Ad.c.ꝓuenit rñdent doc.q loquit' in defensorẽ 7 nõ in legato vel loquit' qñ legat⁹ volebat cõpellere actorẽ ad litigãdũ cor̄ se qd nõ põt. Et nota hãc solutionẽ ex q̃ habes q optio ẽ dãda actori an velit ꝓuenire reũ cor̄ legato an cor̄ alio iudice ꝓpetẽti 7 sic nõ pt legat⁹ aduocare ad se causam motã seu moꝛuẽdam cor̄ iudice inferiore ꝓpetẽti.nã qñ q̃s hz multos iudices optio dat' actori.vt no.glo.in.l.fi.C. vbi ī rẽ actio.7 ī.c. dilecti.de fo.cõpe.7 i.c.statutũ.in.§.cuz ꝛbo d ꝛp.li.vj. ¶ Jn ea.glo.ibi 7 ẽ dicendũ q nõ.in cõtrariũ tñ facit.c.ex tue.j.de cle.nõ resi.ß dic vt ibi no.7

vide bo.glo.ij.q.vj.biduũ.x.siqdẽ.i x.annotauerit. q̃ dicit q̃ lz metropolitan⁹ nõ possit ꝛponẽ epm posset tñ ꝛclarare eũ forte ꝛponẽdũ.z sic possum⁹ dicere q̃ legat⁹ põt audire cãm ꝓ epm ß nõ põt diffinire eã si venit iponẽda pena ꝛpositõnis. Et idẽ dic de archiepo.nã archieps põt audire cãm crimialẽ epi z eũ punire.vt in.c.sacro de sen.ex. ß si venit imponẽda pena ꝛpositiõis dz diffinitionẽ refuare pape.ij.q.vj.c.q̃uis.et.c.accusat⁹.z vide p Jo.an.in.c.vt litigantes de of.or.li.vj. ¶ Jn ea.glo.ibi ß pslbm põt ꝛponẽ.p ß facit qd̃.s.dixi post spe.nã cõcurrit i iurisditione exercẽda cũ epo.ß i eo qd̃ glo. postea dic̃ q̃ si appellat⁹ ad papã põt legat⁹ cõpellere appellantẽ vt litiget coꝛã se nõ credo q̃ glo.vez dicat imo vi ꝓ.c.antiq.j.de puis. z de ß vide qd̃ le.z no.in.c.pstitutus de apel. ¶ Ellti mo no.fi.glo. z tene mẽti i eo qd̃ dicit q̃ ad legatũ pt appellari omissis oiby medijs.z sic si appellet⁹ ab epo nõ esset opus q̃ pus appellet⁹ ad archiepm. glo.tñ.j.e.i.c. q̃ trãslationẽ.aliter vi sentire.dicit.n.spãle eẽ i papa vt ad euz possit appellari omissis medijs.sed forte glo. nõluit ibi excludere legatũ ß alios ordinarios z istã gl. seu eius opi.tz Bar.bur.ij.q.vj.in.c.siqs ꝛstrũ. Jo. tñ ibi tz oppositũ.de q̃ p̃spe.in eo.ti.§. supest.x. illud asit.z i ti.de app.§.nũc tractem⁹.x.ß nũqd.vbi tz ꝓtra istã glo.dic̃ tn q̃ de ꝓsuetudie seruat⁹ ista. Ego credo q̃ etiã d̃ iure sit seruãda p illud fũdamẽtũ qd̃ sup̃ feci nã si ꝓcurrit cũ q̃libet ordinario g̃ nõ est dare supioꝛẽ immediatũ. Exẽplũ si appellet⁹ a plato iferioꝛe epo.z sic de iure ad epm sit appellãdũ cũ legat⁹ ꝓcurrat cũ epo. ergo põt appellari ad legatũ sicut ad epm et ita si esset appellãdũ ad archiepm. ¶ Jn glo.fi.ibi alij x̃o.legati cardinales.z hec opi.pbat⁹ hodie in.c.j.d̃ x.sig.li.vj. z i.c.si abbatẽ de ele.e.li.p q̃ iura pbat⁹ q̃ legati cardinales dũtaxat bñt iurisditionẽ i exẽptos.i eo tñ q̃ gl. vi velle q̃ aliq̃ dicant⁹ legati de latere q̃ nõ sunt cardinales nõ bñ dicit qz solũ cardinales dicunt⁹ legati d̃ latere.z sic appellant⁹ qz cardinales sp assistũt lateri pape vñ arduꝫ explicat papa cũ cõsilio cardinaliũ. vt i.c. p venerabilẽ.q fi.sint le.no. Jn.mo.in.c. sup eo de bere. li.vj.iõ cũ destinant⁹ legati dicunt⁹ missi de latere.

Tuduisti. De causa spãlis⁹ delegata papa legat⁹ se itromittẽ nõ põt ß intẽdit.cõis diuisio.sscda ibi rñdem⁹ ¶ No.p̃ q̃ is cui facta ẽ gnãlis cõmissio nõ põt se impedire de his q̃ alijs spãliter sunt ꝓmissa.nã spãlis causa vi exẽpta a gnãli ꝓmissiõe qd̃ bñ no. Ex q̃ infert⁹ q̃ si det⁹ certis officialiby plenũ z gnãle arbitriũ sup statu ciuitatis vel studij vl aliqd̃ aliud simile nõ possunt isti tollere statuta spãliter edita lz de nouo possint ꝓuisionẽ facẽ nisi cã noua z incõsiderata emergeret vt infra dicã.vt voluit Bar. in.l.ambitiosũ.ff. de decre.ab or. fa.z in.l.si hominẽ.ff.mã.z tenebis mẽti ß dictũ qd̃ fac ad multa. ¶ Nõ q̃ legatus pape nõ põt impedire nec ꝓcessum nec executionẽ sentẽtie iaz late a delegato pape. Contra ß op.de.l.si hominẽ pal⁹.vbi dicit⁹ q̃ ꝓcurator gnãlis põt inhibere spãli ꝓcuratoꝛi ne agat sibi iniũcta.nã ß eẽt ꝓ istũ tex.in eo qd̃ dicit q̃ spãlis cõmissio derogat gnãli.debz g̃ ille tex. intelligi qñ orit⁹ cã de nouo vel detegit⁹ cã antiqua q̃ verisil'r nõ fuit cõsiderata tpe mãdati spãlis z ẽ talis causa q̃ si tũc fuisset ꝓsiderata nõ emanasset verisil'r illa cõmissio spãlis. et ita intelligit Bar.z bñ illũ tex.z ex his nota ꝓpetuo q̃ ex tali cã noua vl antiq̃ nouit⁹ detecta potest legatus generalis impedire delegatũ spãlem z cõmissio gnãlis pualet spãli. Et facit ß dcm̃ ad id qd̃.s.dixi q̃ officiales q̃by datũ est gnãle arbitriũ pñt ex tali cã cõuenire ꝓtra statutũ pus spãliter editũ.qd̃ sequit⁹ Bar.vbi.s

¶ Circa p̃dicta q̃rit⁹ nũqd a delegato pape possit appellari ad legatũ ipius pape q̃ est i puicia? dc.ß q̃ nõ p istũ tex.z bñ loquit⁹ qz cũ teneat delegat⁹ vices pape solus papa põt suã sniaz retractare.z idẽ dic respectu restitutiõis i integrũ.nã legat⁹ nõ põt restituere i integrũ ꝓ sententiã delegati, ipius ꝑncipis nec aliqs alius ordinarius citra papã.p ß tex.no.in.l.aduersus.C.si aduer.rẽ iudi.p quẽ ter.direrũt ibi Bar. z Bal.q̃ et delegatus q̃ tulit sniam nõ põt ꝓ eã restitutionẽ dare. qd̃ puto indubitãter si delegati iurisditio expirauit ß si supest respectu executiõis cum duret adhuc officiũ ipius nobile.vt in.c.si delegatus de offi.dele.li.vj.potent vt arbitroꝛ restituere.qz videt⁹ incidẽter ꝓtingẽ exq̃ sniа nõdũ ẽ executiõi mãdata.z p ß glo. singl'aris.z Jnno.in.c.suscitata de i inte.resti.vbi dicunt q̃ si sniа fuerit lata ꝓ ꝑcuratoꝛẽ que nõdũ est mãdata executioni põt ꝑcuratoꝛ sine aliquo spãli mãdato petẽ restitutionẽ i inte.qz petit⁹ incidẽter.ß certũ est q̃ cũ petit⁹ incidẽter põt delegat⁹ pape sine alio spãli mãdato restitutionẽ indulgẽ.vt i.c.pe.d̃ i inte.resti.z i.l.fi.C.vbi z apud q̃.z ß qd̃.s.dixi vi sentire Bar. in.l.inder.ff. de re iudi.z ita p x̃ba latioꝛa nuꝑrime ꝓsului i.q.fi. Cõcludo ẽt q̃ psupposito q̃ delegat⁹ nõ possit.exq̃ sniam tulit tñ põt audire restõis cãm. z si videt eã indulgẽdã potuit supsedẽ executiõi z remittẽ cãm ad ipm ꝓncipẽ ar.op.i eo qd̃ le.z no.in.c.decet⁹ de re iudi.et.l.vnica. C.d̃ i inte.resti.postu.fac̃ glo.no.ij.q.vj.biduũ q̃ dicit q̃ licz metropolitan⁹ nõ possit ponẽ epm ptñ pronũciare eũ ponẽdũ z remittẽ ad papã.z idẽ i delegato.vt dixi.s.ti.pri.z ß no. ¶ Jn glo.j.ibi debit⁹.sentit p ß ista glo.q̃ hodie is q̃ impetrauit ꝛptũ ab delegatuz põt ꝓueniri z ꝓueniri coꝛã legato tãq̃ ordiario nec ꝓderũt sibi lre spãles exq̃ eis nõ fuit vsus añ citatõnẽ facta p legatũ.ß tu de ß dic vt plen⁹ no.in.d.c.vt debitus.z dixi i.c.j. de rp. ¶ Jn glo.ij.ibi.s.de of.dele.expte. dic q̃ ibi vtrũq̃ mãdatũ ẽ spãle vt ibi plene dixi. ¶ Jo glo.fi.ibi nec sic̃ põt.vult gl. ß z bñ q̃ legat⁹ nullo mõ põt ꝓfirmare sniaz delegati ꝓfirmatõe auctoꝛizabili.z iõ host.z bñ dicit q̃ tex. dz intelligi q̃ poterit ꝓfirmare.i.approbare z ꝓmẽdare.z sic sumit⁹ ß cõfirmatio p q̃dã approbatiõe q̃ ꝓsistit i facto z i fi.glo.ß vi titubasse.remanet tñ i ꝓclusiõe vt delegat⁹ nõ possit ꝓpellere legatuz ad exequẽdũ suã sniaz qz legat⁹ nõ ẽ miꝛ eo ß saltẽ par cũ ẽt ipe gerat vices pape.z hãc opi.approbat host.z adducit istã lraz dñ dic̃ valebit.nõ.n.dicit debebit z sic ponit⁹ i facultate sua.dixit tñ Vi.q̃ si iste legat⁹ alis eẽt ordiari⁹ loci posset rõne ordinarie iurisditiõis ꝓpelli.s.ti.pri.significasti.z no.hoc dictuz. facit qd̃ i sili bi in.c.cũ capella de pui.q̃dã tñ indistincte tenuerũt q̃ põt ꝓpelli p delegatũ qz est maiꝛ eo q̃ ad illã cãm.z p ß fac̃.c.sane.z qd̃ ibi no.s. de offi.dele. z forte hec opi.verioꝛ lz alia equioꝛ.

Nisi specialis. Legat⁹ ẽt d̃ late ex gnãli legatiõe ñ põt trãsferre epos vl vnã eccliã cathedralẽ alteri sbijcẽ z alti ꝓcedẽ ius ꝓmatie vl duos epat⁹ vnire vel vnũ diuidẽ.excõicatos tñ ꝓpt manuũ iniectõnẽ i clericos absolnẽ põt.h.d.ista dcre.cũ se.no. ¶ No.p̃ no.tex. i ꝑn.q̃ ex spãli dilectiõe quã ꝓnceps bz ad psonã põt sine licita cã indulgẽ penã ꝓdignã ex delicto.z intelligo tex.i affectõe causata ex ꝓtute hois.nã ex affectõe carnali ñ dz ꝓnceps moueri qz scptũ ẽ ita iudicab magnũ sic̃ parnũ nec erit apud te acceptio psonaꝝ.vt in.c.nouit de iudi. ꝓpt.n.merita pcedẽtia põt diminui pena delicti inx illd no.dictũ psalmiste. Si ceciderit iustus nõ collidet⁹ qz dñs supponit manũ suã.hinc dz q̃ min⁹ venit puniẽdus regl'arit⁹ religiosus vl cleric⁹ deliquẽs q̃ laicus qz alleuiat⁹ pena pp merita pcedẽtia.de quo dic vt lat⁹ hz p Jo.an.post beatũ tbo.in.c.accusatus de hẽ.li.vj. ¶ No.ibi habuim⁹ z habem⁹.q̃ pp vnicũ

delictū nō dz q̄s desistere quo minus diligat virtuosū
lz.n.ille legatus multū deliq̄sset tñ papa dicit se habu-
isse z habere multā dilectionē ad psonā suā q̄ est satz
no.z intelligo qñ delinquēs parat ē se corrigere. p.B
c.septies ī die. de peni.dis.iij. ¶No.k'cio ibi spretis ca
nonicis.tex.op.q̄ legat⁹ etiā de latere nō pōt regl'arit'
aliq̄d attētare ꝺ canones neq; ꝺ generalē ꝓsuetudinē
z facit optime iste tex.p glo.singulari ī.c.fi.de bere.li.
vj.q̄ dicit legatū nō posse cōmittere cām cognoscēdā
simpliciter z de plano ꝛc.q; nō pōt remittere ordinem
iurisdict'.etiā q̄ nec p̄uilegiū alteri ꝓcessū pōt minuere
vt dicit glo.no.in.c.p illor.j. de p̄ben. ī ℞.aucte ꝑpa
z vide q̄ ibi dixi. ¶No.ibi pena docēte cognoscere
q̄ ex quātitate pene cognoscit quātitas delicti.xlv.di.
disciplina. Itē q̄ in pena delinquēs efficit sapiens.vñ
alibi dicit tex. no.q̄ nihil infelici⁹ felicitate peccātiū q̄
penalis nutrit' impūnitas z mala volūtas velut interior
hostis roborat'.xxiij.q.j.paratus in fi. vbi vide. ¶In
glo.j.ibi rōne amicitie no.glo.singulariter et intellige
eam vt dixi de amicitia honesta cōcomitāte ex ℞turi-
bus dūtaxat.z dixit Hosti. ℔ hoc intelligendū ī pena
que venit applicāda burse iudicis vel qñ venit imponē
da ex arbitrio suo z eā pōt remittere sine graui p̄iudi-
cio alterius. Inno.etiā instat z finaliter ꝓcludit q̄ circa
penā imponendā pōt iudex vti arbitrio suo in remissi-
one ℔ circa iam impositā nō.ij.q.iij.§.notandus. Do.
an.hic distinguit q̄ aut queritur nūquid p̄nceps possit.
z dicendū q̄ si interest solius fisci pōt remittere penā
etiā sine causa. Si ℞o vertit' interesse alteri⁹ tūc cū cā
pōt sine cā nō.℔ in hoc dico q̄ p̄nceps remittendo pe-
nā p̄sumit' sp moueri ex iusta cā.vñ solus motus p̄nci-
pis habet' p iusta cā.vt no. Li.z Baz.in.l.fpta.C. de
p̄ci.īpe.offe.dixi ī.c.q̄ in eccl'ia ꝺ ꝓsti. Si ℞o queritur
ꝺ inferiore.z dicit aut nō subest iusta cā z nō pt.si ℞o
subest iusta cāz pōt antecq̄ tñ ferat sñiam all'.tñ no.in
c.j. de ꝓsti.q; ibi ponit Inno.hāc materiā. Sz ego di-
stinguo lati⁹ q̄ aut queritur nūq̄d pōt remittere mulctā
aut penā impositā p diffinitiuā.p casu dico q̄ ex cā p̄t
iudex remittere mulctā etiā impositā z pauptas cōdē-
nati ē iusta cā p remissiōe fiēda tex.ē multū nō.in.l.illi-
citas ī fi. de o.f.p̄si.z idē dicēduz in bāno vt ibi no.bar.
vt possit remitti ex postfacto ex iusta causa.puta ꝑpter
pauptatē.z est ille tex.multū no.in alio q̄ꝑpter inopiā
solnēdi mulctā nō fit cōmutatio pene in corp⁹ ℔ p̄ce-
dit cōmutatio ī pena q̄ apponit diffinitiue ꝑpt' delictū
vt in.l.j.z qꝺ ibi no.ff. de pe. z sic intellige qꝺ le.et no.
iij.q.vj.si res.z ī.c.odoardus de solu.qꝺ bñ no. Aut q̄
rit' de pena z tūc aut imponit ipo iure aut venit impo-
nēda arbitrio iudicis.℔ casu nisi iudex remittat cū cau
se cognitiōe nihil agit. vñ nō pōt iudex remittere infa
miā cōdēnato de furto.vt ī.l.nō pōt.ff. de fur. z qꝺ le.
z no.in.l.q̄d ergo.§.pena grauior.ff. de bis q̄ no.infa.
z sic si in istis q̄ ipo iure imponūt' iudex facit remissio-
nē sine cause cognitiōe pena supplet a lege vt ibi.z no.
Bar.in.l.j.ff.ad turpil.sꝺo casu cū pena venit ponē
da p iudicē a p̄ncipio pōt pena moderari.etiā si sit pe-
na statutaria.vt le.et no.in.ꝺ.§.pena grauior. z tenet
remissio etiā si nō subest causa legitima lz iudex male-
faciat.vñ pt de hoc puniri z facere litē suā. sec⁹ si ℔est
causa vt no.Bar.in.ꝺ.l.j.post sñiaz ℞o nō pōt remit
tere penā nec diminuere qꝺ ꝓcedit etiā si simplicit' cō-
demnauit de delicto z nihil dixit de pena q; imediate
venit apponēda pena iur'.vt est tex.in.ꝺ.l.j.ad turpil.
z in.§.notandū.ij.q.iij.pal.z intelligo q̄ non possit ex
postfacto qñ ei⁹ talis iudex q̄ nō pt dispēsare ī illo de-
licto.sic intellige.c.lz de penis.secus si dispēsare possz
vt ꝓbat' ī.c.at si clerici.§. de adul. de iudi.z ibi dico il-
lum tex.intelligendum vt possit episcopus dispensare
etiam postq̄ cōdemnauit de adulterio.z vide ibi lati⁹
per me tactum. Abbas.

¶Quod trāslatōez. Sūmatum
ꝓcedēti. ¶No.q̄ quedā sunt refuata pape in
signū p̄uilegij singularis q̄ nulli attētare licet.eodē mō
quedā refuant' impatori q̄ alijs inferioribꝫ et regibꝫ z
p̄ncipibꝫ denegant' vt restituere fame.l.j.§. de q̄.ff. de
postu. vl'legitimare spurios.vt ī auc.q̄.mo.na. effi.sui
§.illꝺ.z ī.c.p venerabilē q̄ fi.sint le.creare tabellionē z
sil'ia.vt no.in.c.cū.p.tabellio ꝺ fi.instru. p̄ncipes tñ nō
recognoscētes imperiū ista p̄nt attētare iuꝛ no.in.c.cū
p.z ī.c.cū te de re iudi.z ī.l.bostes.ff. de cap.z postli.re-
uer. ¶Sc̄ꝺo no.duos modos acq̄rēdi ista refuata p̄n
cipi p p̄uilegiū ipi⁹ p̄ncipis.sc̄ꝺo p ꝓsuetudinē.z re-
q̄rit' ꝓsuetudo tanti tp̄is de cui⁹ initio nō sit memoria
vt ē tex.no.in.c.sup q̄busdā de ℞.sig.z ī.l.si publican⁹
in.§.ī oīb⁹.ff. de pub.sec⁹ dic ī p̄scriptiōe ꝺ supīmā po-
testatē pape.nā illā ptātē vz vt sibi nō subjciat' nemo
Itē sec⁹ ī iurisditiōe quā bz ī p̄uicijs seu in ciuitatib⁹
c.ad audiētiā de p̄scrip.nō. voluit Inno.in.c.bone.el
ij.ꝺ postu.p̄la. tene mēti ℔ dictū. Diusitat' rō pōt eē
q; p casu eēt p̄scribē ꝺ deū siq̄s non vellet recognosce
suū vicariū ī supiorē.nec debēt eē in eccl'ia dei mīti pa
stores q; vnū dz eē ouile z vn⁹ pastor. vt i euāgelio.z
in.c.admonet de renū.nec dz q̄s eē azephal⁹.i. sine ca-
pite.xciij.di.nl'a rōne. An aūt ꝺ supīmā ptātē īpator'
q̄s possit p̄scribere: dic vt dixi ī.c.p venerabilem p̄al.
¶No.in ℞.z si q̄dā.q̄ si aliq̄ refuata diu spāl'r cōce-
dunt' videt' illa trāsire sine spāli ꝓcessiōe q̄si ex diutur
na ꝓcessiōe videat' p̄nceps illa velle cōicare inferioribꝫ
z sic liceāt sine ꝓcessiōe spāli.z ē in ℔ iste tex.mīt'ū sin.z
pōt optime adduci p ꝓcordāti.l.f. C.ꝺ fideiuss.vbi dī
q̄ si aliq̄ ꝓsuenerīt diu exp̄mi int' ꝺbētes si postmodū i
aliq̄ ꝓctu spāl'r nō exp̄munt' bñ' p exp̄ssis q̄ ē valde
notādū.ad idē facit.l.qꝺ si nolit.§.q; assidua.ff.ꝺ edi.
edic.z qꝺ no.bar.in.l.nemo ē q̄ nesciat.ff. ꝺ duo.reis.
facit.c.ex litteris de ꝓsti.z.c.cām de fp.sic.n.arguit hic
papa.dicit.n.q̄ legat⁹ vī licere ptās absoluēdi excōica
tos p iniectōe manuū ī cl'icos q; ℔ ptās plies z diu fu-
it ꝓcessa legat'. ¶Cōtra istū tex.z p̄dicta mīt'ū p̄t ista-
ri.nā ex bis q̄ sunt mere facultat' z q̄ gtuite cōcedunt'
nō inducit' ꝓsuetudo. vñ notāter dic Inno.in.c.cum
eccl'a sutrina ꝺ ca.pos.z ꝑri.q̄ si milies aliq̄s hospita
ret' amicū suū z iuitaret ipm ad p̄ādiū ñ p ℔ ē introdu
cta ꝓsuetudo vt teneat' eū in futuꝛ hospitari cū fuerit
pfectus ad illā ciuitatē.ad idē qꝺ no. Li.in.l.ij.C.q̄ sit
lon.ꝓsue.z Jo.an.in.c.ioānes ꝺ cle.ꝓiug. nā si aliq̄s p
mille annos iuisset ad molēdinū ali cui⁹ cā molādi nō p
℔ inducit' ꝓsuetudo vt ire teneat'. z si rustic⁹ p multū
tp̄us dedit mihi oī anno vnū par caponū nō p ℔ obli-
gat' vt ī futuꝛ teneat' tradē.vt no.bar.i.l.cū ꝺ i rē ℞so
ff. de vsu.z dixi ī.c.puenit ꝺ cēsi. ℊ ad ꝑpositū lz papa
plies ꝓcesserit legat' spāliť exercēdi sibi aliq̄ refuata
nō p ℔ dici dz ꝓsuetudo īducta vt sine spāli cōcessiōe
possint illa attētare.z sunt ista pfecto mīt'ū vrgētia ꝺ
istū tex.nec doc.p̄derarūt.vñ poti⁹ credo hāc ptātē
trāsiuisse ī legatos ex approbatiōe rōane ecclie.vt sēnt
Inn.c̄ ex illa spāli ꝓcessiōe plies iterata. si.n. fieret cō
cessio p tantū tp̄us de cui⁹ initio memoria nō habetur
tūc forte posset pcedere.no.in p̄n.collectū ar.eoꝛ que
no. Jo.an.in.ꝺ.c.puenit.z Bar.in.ꝺ.l.cū de ī rē ℞so.
¶Altio no.ex isto tex.q̄ cōcesso seu p̄scripto vno ex
p̄hibit' seu refuat' ñ fit extēsio ad alia p̄hibita z refer
uata lz sint eiusdē nāe z sic ꝓsuetudo ī vno ñ dz extēdi
ad alia lz sint eiusdē nāe exq̄ ꝓsuetudo est onerosa z ꝺ
ius z ī ℔ tene mēti istū tex.z vide Inn.ī.c.fi.ꝺ of.archi.
Bar.in.l.j.ff. de iti.actuq̄ p̄rina. z Inno.in.c. dilect⁹
de cap.mo. ¶In glo.℔ glo.pōt diuidi ī quatuoꝛ par
tes.ī p̄ma p̄te ponit mīt'os casus refuatos soli pape, z

in fi.glo.addit aliū casū. ¶ Et no.ꝑ glo.ī eo ꝙ dic qō fidei ē reꝓbata pape.intelligo gl. qñ oziret aliq̄ qō nō decisa ꝑ eccliā.alꝫ ātꝑnt ētepi 7 capla sede vacā..ꝓce dē ꝫ hēticos 7declara re eos errare in fide 7 ipos ltime punire vt ī.c.ad abolēdā de hē.ß si qō fidei oziť de no uo tē.ꝓcedit gl. vt ad iudiciū pape referať. Et no.qz solū facit mētionē de papa exq̄ nō nccio teneť papa re qrere cōciliū gnāle ī cā fidei lz glo.nō bñ intellecta vi deať aliꝺ sentire ī.c.anastasi⁹.xix.di.7 dic de ß lati⁹ vt dixi ī.c.maiozes de bap. ¶ Scꝺo ī eo ꝙ gl.dicit ꝙ cō gregatio ꝫcilij gnālis ē reꝓbata pape.qd aūt ī ꝫgrega tiōe ꝫcilij ꝓuincialis nūq̄d legat⁹ possit ꝫgregare cōci liū ꝓuinciale. Jo.dixit ꝙ nō in.§.pozro.iij.di.ī glo.ß doc.ß ꝫriū tenēt cōiter.nā si lz archiepo ꝫgregare ta le cōciliū.vt ī.c.sic de accu.ğ fozti⁹ legato q̄ ē maioz in illa ꝓuicia sibi decreta. ¶ Tercio pōdero gl.ī eo ꝙ dic ꝙ ī maioribꝫ crimibꝫ sol⁹ papa dispēsat.7 sic vī ꝙ quē admodū epūs regulariť nō dispēsat ī crimibꝫ grauioribus adulterio ita nec legat⁹ etiā de latē. ¶ Quarto pō dero glo.ī eo ꝙ dic ꝙ ad papā solū omissis medijs appellaťcui⁹ ꝫriū no.in.c.j.§.e. Et dicit ß Jo.an. se nō credere ꝙ glo.ꝓ ß ꝛba gnālia voluerit excludē legatū exq̄ ꝫriū notauerit ī.d.c.j. ¶ Quīto no.gl.ī eo ꝙ di. cit ꝙ maioza 7 ğuioza nō trāseūt ī legatū lz nō repiantť specifice reꝓbata pape ß idem vī velle spe.ī ti.e.§.nūc oñdēdū.ꝛ.legat⁹.dic tū ꝙ gnālitť iste maiozes cāe de cidūť ꝙ sedē aplicā vt ꝓbať ī.c.maiozes in ꝓn.de bap. ¶ No.etiā capm positū ī fi.glo.ex q̄ collige ꝙ legat⁹ nō ꝑt cōmittē cām appellatiōe remota.nec etiā vt ꝓce dať simplr 7 de plano ꝛc.vt no.gl.in.c.fi.de here.li.vj 7 enumeratß glo.fere.xviij.casus reꝓbatos pape. sed spe.enumerat.lxxxix.7 vide plene ꝙ eū ī spe.e.ti.§.nūc oñdendū.multos.n.enumerat Hoſt.ī sūma bui⁹ ti. 7 dic vt ibi. Ain.addit ß aliū casum.nā dispēsare circa mrimoniū sol⁹ papa pōt.ad ß.c.ꝙ dilectio.et.c. nō ꝺz de ꝫsang.7 affi.7.c.fi.de trāsac. Ex q̄ no.ꝙ ī gradibus affinitatꝫ 7 ꝫsanguinitatꝫ intꝺictꝫ ab eccliā legat⁹ etiā de latē dispēsare nō ꝑt. An aūt possit legat⁹ edere ca nonē late sntie.i.facē ꝫstitutionē q̄ excōicet ipo facto ꝫ ueniētes:ꝺōc.ß ꝙ sic qz 7 inferiores ß pñt facē.vt ī.c.a nobis de sen.ex.7 ī.c.vt aiaꝝ de ꝫsti.li.vj. nā legat⁹ pt facē statuta.vt ī.c.fi.j.e.vbi de ß. Itē pōt dare lras in dulgētiaꝝ ac etiā dispēsare sic̄ plati inferiores pñt.j.ꝺ peni.7 remi.nro.7 ī.d.c.fi.de trāsac.7 vt dixi.s.e.c.j.le gat⁹ ꝫcurrit cū q̄libet plato sue ꝓuicie ī exercēda iurꝫ ditiōe.7 bz oꝛdiariā.vt ī.c.ij.j.e.li.vj. Ex ß infert Jno.ꝙ oēs cāe sue ꝓuicie tā ciuiles q̄z crimiales pñt ad eū referri.7 sic vult Jnn.ꝙ possit adiri ꝑ viā q̄rele per oēs de ꝓuicia sua tā ī crimiali q̄z ī ciuili. vt no.fuit.s.ī c.j. ¶ Tltio no.ī eo ꝙ gl.dic legatū hīe ptātē ī exem ptos. dic ß vꝛ ī legato de latē. sec⁹ ī aliꝭ nisi papa ß eis spāl⁹ ꝫcedat.vt ī.c.j.de ꝛ.sig.li.vj.7 ī.c.si abbatē ꝺ elec.e.li. Et vide ꝓ ptāte istoꝝ legatoꝝ mlta nōnda q̄ ꝺixi ī.c.fi.de ꝫfir.vti.vl iuti.7 ī.c.ꝙ sup bis de fi.ifstru. Q bar.aliq̄d i.l.phibē ꝛ.q̄ris.ff.qꝺ vi aut clā.vbi q̄rit nūq̄d pōt alienare ea q̄ sť de tpali dñio eccliе romane Itē scias ꝙ lz credať cardīali asserēti se foze legatū vt i.c.nobilissim⁹.iūcta glo.xcvij.di.nō tn sibi credē si di cit papā sibi ꝫcessisse ista reꝓbata sed oz ipm ꝓbare vt no.in.c.j.j.e.li.vj.qꝺ bñ no.7 sic hētis ß capm expedi tū.7 q̄ possit legāt⁹ in illis reseruatꝫ. Abbas

LJcet. Exquo legatus retulit cām pape illi⁹ cause desinit eē index.ꝑ recitat factū electiōis 7 ꝓcessū legati.scꝺo sup ꝓcessu diffinit ibi de ꝫcilio. ¶ No.ibi vnanimiť.idē impoꝛtat qꝺ nemine discrepāte.7 idē ꝓbať ī.c.7 si vnanimiť.et in.c.bone.el.ij.de postu.plā. ß etiaz ꝓbať ex vocabuli ethymologia.nā ꝺz vnanimiť quasi vni⁹ animi.idē de ꝛ.cōcoꝛdiť. vt no.glo.in cle.ne romani de elec. 7 in.c. cupiētes.e.ti.li.vj. ¶ No.scꝺo ibi fratrē cassinenß ab batis ꝙ monach⁹ pōt eligi ī archiepm. nec est opus ꝙ postuleť saltē postulatiōe solēni.7 idē dic in q̄libet ꝑ lato inferioze epo. vñ abbas pōt eligi nec ꝺz postulari.vt ī.c.si abbatē de elec.li.vj.7 ß nōbile colligiť intelligēdo ꝙ iste electꝰ erat frater.i.monachus cassieñ.abbatis.ꝑt etiā intelligi ꝑm doc.ꝙ erat frať carnalis ipi⁹ abbatis. 7 dicit Bal.ꝙ si relictū fuerit fratri talis abbatꝫ intelligereť ī dubio de fratre carnali 7 nō de monacho suo qz ß hz cōis vsus loquēdi. Itē ꝛba sť intel ligēda ī potiozi sigto ī.§.ß quotiēs.insti. de iure natu rali. Itē vbi ꝫcurrūt veritas 7 fictio veritas ꝑualet fictioni.l.filio.ff.de liberis 7 posthu.7 cā nālis vicit acci dentalē.l.q̄ hēbat.ff.ad tťul. ¶ No.ťcio ꝙ legat⁹ pōt inq̄rere de electiōe facta in epm posset etiā de iure cōi eā vētilare si nō obstaret.qꝺ le.7 no.ī.c.si abbatē pall. ¶ Ultimo no.vnā cām ex q̄ etiā ordinari⁹ desinit esse iudex.s.cū cām aliquā ťmittit ad supiozē. An aūt possit illā cām reassumere ꝺ ꝫsensu ptiū:dic ꝙ sic si cā nō ē pñtata ꝓncipi.vt ß ī gl.j.sec⁹ si pñtatō eēt fcā ꝛz doc. 7 bñ ne illudať supiozi.ar.ī.c.bone.ij.de postu.plā.

DJlectus. Legat⁹ de latere ꝫfert bñficiū vacās lz illud ꝓpetat ad ꝓsentationē alicuius clerici,7 est tex.no. Communis diuisio.secūda ibi cū igiť. ¶ No.ꝓmo ꝙ legat⁹ pape pōt ꝫferre bñficia exñtia in ꝓuincia seu ciuitate sibi decreta.hoc tn intellige in legato de latere. Aliꝭ.n. legati nō pñt nisi ex spāli cōcessiōe.vt ī.c.j. de offi.leg. li.vj. ¶ Sed circa ꝓdicta queriť de duob. ꝓmū q̄d si bñficiū spectat pariť ad patronū clericū 7 patronū laicū.an legatus possit tale bñficiū ꝫferre:Bas. de cal.refert alꝫ fuisse ꝫsultū ꝙ sic vt sic potius attendať causa ꝓmittēs q̄z ꝓhibēs.dicit etiā qꝺ alꝫ fuit obtentū 7 decisum ꝫriū.7 hec vltima opi.verioꝛ ꝑ ea que legunť et no.in.c.vnico ꝺ iurepa.li.vj.facit optime.l.si cōem.ff. quēadmodū ser.amit.vbi maioꝛ retinet seruitutem ex ꝓsona minoꝛi..Ad idē.c.sacris.de sepul.cū si. ¶ Scꝺo queriť q̄d si bñficioꝝ collatio spectat ad aliquē de iure spāli.puta ex ꝓuilegio vl ꝓscriptiōe.nūq̄d legatus possit ad talia bñficia manꝺ extendē:Fede.ꝫsilio.lxiij. ꝙ sic.naz pñtatio ꝑtinet ad patronū de iure spāli 7 de gīa.vt ī.c.iij.de iurepa.nihilomin⁹ legatus ꝫfert talia bñficia vt ß.qꝺ dicit de ꝓuilegio intelligo de gnāli ß si papa ꝫtulisset alicui ꝓuilegiū vt possz ꝫferre certa bñficia credo ꝙ legat⁹ de illis se intromittere non pōt qz spālis ꝓuisio derogat gnāli.vt in.c.studuisti.s.e. et in c.dudū de ꝓben.li.vj.7 hec no.

Quit. Legat⁹ ī quacūq̄z ꝑte legatōnis exīstat iurisditionē suā exercē ꝑt vel sic 7 meli⁹. Legatus in pluribꝫ locis pōt in quolibet illoꝝ locoꝝ iurisditionē suā exercere ita ꝙ facta vni⁹ loci pōt ī alio explicare.ꝓma ps ponit regl q̄relā.cui rñdet scꝺo ibi tue.de materia hui⁹ tex.hz in.c. j.de postu.plā.7 in.c.nouit de appel. 7 iō ponā ßm hoc casū vt meli⁹ intelligatis. ¶ No.ꝓ ex ꝓncipio ꝙ deo ni hil ē occultū. ¶ Scꝺo no.qꝺ dixi ī scꝺo sūmario 7 tene sp mēti ꝙ si alicui dať ptās ī diuersis ꝓuicijs seu ciuitatibꝫ pōt exercē facta vni⁹ loci in alio loco. Et aduertendū qz tex.iste indistincte ꝓcedit ī casu nro qz in ꝓmulgatiōe hui⁹ inꝺicti nō erat necesse vocare partem qz legato fuerat datū nudū ministeriū.s. vt subijceret terraz regis interdicto. vt in.c.nouit.j. de appel. ¶ Sz dubito q̄d si ī ꝓcessu oporteret vocare ptē nūq̄d posset iste legatus trahere hominē vni⁹ ꝓuicie ad aliaz lz in vtraq̄z habeat ptātem:7 potius inclinarē in partē negatiuā qz iura volūt vt q̄s nō debeat trahi ex ꝓuinciā suā.iij.q.vj.neminē.7 dixi in.c.nōnulli.de ꝛp. ß infra eandē ꝓuinciā optime posset ꝓcedere qꝺ dixi vt negocia vnius expediant ī alio.ꝓ hoc bo. tex.in.c. cū epūs de of.oꝛ.li.vj.vbi dī ꝙ epūs ī qualibz parte sue dioceß potest sedere ꝓ tribunali 7 exercere causas ad

ſuã iuriſditionẽ ptinẽtes. ¶ Scdo no.q legat⁹ põt p̃ fici diuerſis ꝓuicijs. Itẽ no.ex ſup̃ſcriptõne q̃liter ſit ſcribendũ regi.z no.in tex.ibi tue magnificentie. Ad ℔ verbũ magnificẽtia ꝙuenit eĩ regi ſatis ꝑz ex vocabu li etymologia. nã dr magnificẽtia q̃ſi magna faciẽs et ſic magnificus q̃ſi magna ꝓtractãs. ℔ nũq̃d legat⁹ ba bẽs marie multa expedire poſſit ſibi ꝙſtituere vicariũ z certe dicẽdũ q̃ ſic q̃ ordinari⁹ ẽ. vt ĩ.c.ij.j.eo.li.vj.z eq̃parat' p̃ſuli.vt ibi q̃ ꝙſtituebat vicarios. Itẽ eps cõ ſtituit ſibi vicariũ de offi.vica.li.vj. g̃ fortius legat⁹ ℔ dr poſſe. ¶ In glo.no.bñ iſtã glo.ad quã q̃tidie fit re miſſio z diuide eã ſic.nã ꝑma tacite q̃rit nũq̃d legatus vel ali⁹ ordinari⁹ exñs ex t'ritoriũ ſuũ poſſit excõicare abſoluere z cãs delegare z ſilia. et allegat ꝑ et ℈.ſcda ĩ ℣bo ad ℔ dicas q.ponit duas opi.t'cia ibi dicunt q̃ dam q̃.ponit opi.℈tiã. q̃rta ibi ℔ ꝙcedo. vĩ ꝙfirmare opi.ſuã z rñdet ad.q.de delegatiõe. Demũ q̃rit nũq̃d poſſit ꝙferre bñficia.z mẽs gl.ẽ vt exñs ex t'ritoriũ ſuũ nõ poſſit excõicare nec abſoluere nec alia q̃ exigũt cãe cognitionẽ explicare ℔ ꝙferre bñficia z cãs delegare et reliq̃ q̃ ſunt iuriſditiõis volũtarie exercere põt.z ẽ iſta bona doctrina.z ꝑbat' ſcda ps ĩ.l.ij.ff.de offi.pcõſul'. ꝑma ℣o ꝑbat' ĩ.l.fi.ff.de offi.p̃fec.vr.z.ix.q.ij.q̃ſi per totũ. Inno.reſpectu abſolutõnis dat hãc limitationẽ dicẽs q̃ ſi exñs ex t'ritoriũ dẽphẽdit ſe errasse ĩ excõicã do potit abſoluẽ.qr abſolutio illa fiet ſine cãe cogni tiõe.p ℔.c.ſacro de ſen.ex. Aliã limitationẽ z reſpectu excõicatiõis ponit hoſt.dicẽs q̃ ĩ notoriis p̃t excõica re ſbditũ lz ſit ex t'ritoriũ qr notoria nõ exigũt cãe co gnitõnẽ. vt ĩ.c.euidẽtia.de accu.z ĩ.c.manifeſta.ij.q.j. Baſ.de cal.℔ tz oppoſitũ dicens q̃ nihilomin⁹ exercet iuriſditionẽ.z iõ nõ dr poſſe ℔ attẽtare ex t'ritoriũ.cre do q̃ ĩ iſtis z ſilib⁹ p̃t dari ℔ doctrina q̃ ea q̃ expediũt ſine cãe cognitiõe z nõ ꝑ tribunali p̃nt exerceri ex ter ritoriũ.vt ĩ.d.l.fi.z.d.l.ij.z iõ tz excõicatio ſi eps iniu ſte excõicauit.vt qr ſine cãe cognitiõe z abſq̃ eo q̃ ſe deret ꝑ tribunali illã fulminauit al's añt ſi vellet ꝓten tioſe ꝓcedere nõ teneret ꝓceſſus etiã ſi nõ excipiat'.qr iuriſditõ inheret t'ritorio.vñ ex t'ritoriũ nõ ẽ iudex.vt ĩ.c.ij.de ꝓſti.li.vj.z in.l.ij.de offi.,pcõſul'.tz bal.in.l.ſiq̃ ex ꝓſensu.C.de epi.audi. Quid añt ſi ex t'ritoriũ bẽt ꝓſenſũ iudicẽ illi⁹ t'ritorij.tenẽt etiã ℔ cõiter doc.q̃ va let ꝑceſſus dũmõ etiã ꝑtes ꝓſentiãt qr ꝑtes inuite non poſſent trahi ex t'ritoriũ.z no.hãc ꝙcluſionẽ doc. z vi de gl.q̃ ℔ tz ĩ.c.vt litigãtes de offi.or.li.vj.z bal.in.d.l. ſiq̃.dixi ĩ.c.p.z.g.s.ti.pr.fac̃.c.ij.ix.q.ij. cũ ſilib⁹.nã ſi de ꝓſenſu ꝑtis iudicẽ põt q̃s ex t'ritoriũ iudicare ſbdi tũ alteri⁹ iudicis.vt ĩ.d.c.ij.forti⁹ põt iudicare ſbditũ ꝑtis ℔ ſine ꝓſenſu illi⁹ iudicẽ nõ ꝑt.fallit ĩ caſu cle.q̃s uis de fo.ꝓpe. An añt ex territoriũ poſſet q̃s ꝓfirmare electionẽ vel inſtituere ſibi p̃tatũ:dic q̃ nõ qr illa exi gũt cãe cogtionẽ.vt ꝑbat' in.c.fi.iũcta gl.de elec.li.vj. z idẽ qd dixi.s.ĩ ordiario,ꝓcedit ĩ legato q̃ legat⁹ nõ reuocat⁹ exit p̃uiciã ſuã.vt ĩ.d.l.ij.de of.,pcõ.arguẽ do de ,pcõſule ad legatũ pape ,put arguit tex. in.c.ij. j.eo.li.vj.℔ ſi legat⁹ exiret ,puinciã reuocat⁹ tũc illico extinguit iuriſditio ſua.vñ nõ poterit poſtmodũ ali q̃d iuriſditiõis exercere.z ſic intellige gl.in fi.z no.℔ ꝙ hoſti. ¶ Ultimo hic ex gl.quero de qõne quotidiana pone q̃ duo nõ ſubiecti legato ,progauerũt ſuã iuriſ ditionẽ in eũ demũ anteq̃ finiret iſta cauſa in q̃ facta fuit ,progatio legatus fuit remot⁹ a legatiõe q̃s hẽbit finire iſtã cauſã ,progatã. z eodẽ modo põt queri ĩ de legato cui⁹ iuriſditio fuit ,progata ad alias res.qd fie ri põt inx̃ no.in.c.p.z.g.z in.c.cũ olim.cl.ij.de offi.dele. ℣ Hoſti.inſtat ℔ tandẽ ꝙcludit dicẽdo q̃ aut ,progatõ fuit facta nõ exp̃ſſo nomĩe ,ppriũ z tũc trãſit ptãs ĩ ſuc ceſſorẽ legatũ. Aut fuit expreſſuz nomẽ ,ppriũ z tũc idẽ legatus vel delegatus poteſt cauſaz diffinire licz ſit re uocatus z hoc dici ꝑbari per.c.qm̃ abbas.de offi.dele. ſed certe ℔ nõ fuit bona cõſideratio qr.c.qm̃ abbas lo quit' in materia que poterat pariter ꝙcernere dignita tem ſeu iuriſditionẽ tm̃ z ideo ꝓſona,nõ ,progat' ℔ iu riſditio.z iõ no.dicit Bar.in.l.termiato.C.de fruc.et li.expẽ.q̃ ſi iudex reſeruauerit ſibi taxationẽ expẽſar etiã expreſſo noĩe ,ppio nõ ipe reuocat⁹ ſed ſucceſſor habebit expẽſas taxare qr nõ potuit hic,niſi ꝓtempla tione officij ℔ tanq̃ ꝓſona ꝑuata nõ põt taxare expẽ ſas.z illa diſtinctio an ſit exp̃ſſum nomẽ ,ppriũ vl'appel latiuũ nõ ꝓcedit ℔m eũ in mã que nõ põt ꝙcernere ꝓſo nam z optime loquit'.z latius dixi ĩ.c. qm̃ abbas.e.ti.z ita dicendũ vĩ in ,ppoſito.quare puto ꝓ ꝙcluſiõe q̃ delegatus remot⁹ nũq̃ poterit cognoſcere qr iuriſdi tio delegata fuit ,progata.nec ,progata p̃t eſſe ſine ꝑ ma qr nõ eſt ſpes diſtincta ℔ eadez extẽſa ad alias res. vt no.glo.in.d.c.p.z.g. vnd nihil remanet ĩ delegãte. vtrũ delegat⁹ poſſit de illa cã cogſcere. ¶ De.vt recitat Ci.in.d.l.ſiq̃ ex ꝓſenſu tz q̃ ſic.qr ,progãtes habuerũt reſpectũ ad delegatũ quẽadmodũ ꝙhentes cũ ꝑcura toꝛe habent reſpectũ ad dñm. ¶ Spe.in ti.de ꝙpe.iudi. adi.§.j.℣.qd in delegato.dixit q̃ ſi delegat⁹ fuit remo tus poſt litẽ ꝙte.ipe cognoſcit ,ppter reliqas ꝑtis mã dati qd ẽ falſuz rõne ſup̃dicta. Ego puto q̃ extinguat illa ptãs ,progata.qr ,progãtes lz ,progauerit iuriſdi tionẽ delegatã vident' tm̃ habuiſſe reſpectũ ad ꝓſonã delegati z ad locũ ,progatiõis. vñ duz ẽ q̃ ,progãtes iuriſditionẽ ,progatã ĩ frãcia tenerent' ire ad curiã ro manã vt finirẽt cãm.nã ſi ꝑciſe bũiſſet reſpectũ ad de legãtẽ a ꝓncipio veniſſẽt ad eũ.et hãc opi.videt' tacite ſentire do.an.lz nõ mlt'ũ firmet pedes.ĩ legato dicẽdũ q̃ nũq̃ poterit ipe cogſcere rõne p̃dicta qr iuriſditio ẽ ab eo remota.z ℔ tene q̃cq̃d ſenſerit ſpe.in pal'.℣. q̃d ſi duo piſani.nec etiã ſucceſſor poterit cogſcere de ſtricto iure.qr legat⁹ nõ bz ,ppriꝛe ſucceſſorẽ ℔ extinguit' ipſa dignitas eoip̃o q̃ reuocat' et de nouo creat' cum alius ad eã deputat' in.c.dilecto de ꝑben.

¶ Dolentes. ꝓñte legato de latere mi ſui dimittere dr. ¶ No.ꝓmo caſu in q̃ q̃s ha bet iuriſditionẽ nõ tm̃ exercitũ vt cõtingit ℔ in legato pape q̃ nõ dr exercere iuriſditionẽ in p̃ntia legati q̃la tere. ¶ Secũdo no.q̃ maior reuerentia debet' legato cardinali q̃ alteri legato q̃ nõ ẽ cardinalis z.iõ ponit' i fi.lr̃e. naz cũ cardinales ſint q̃ſi de corpore ipius pape debet' eis maior reuerẽtia ob honorẽ ſedis aplice.z ſa tis bñ facit.c.ꝑ venerabilẽ.z qd ibi dixi.j.qui fi.ſint le. ¶ No.t'cio ar.op.ex tex.z quaſi exp̃ſſuz q̃ ꝑ dationẽ ſecũdi legati nõ reuocat' ꝓim⁹.nã ℔ dicit' vt ſolũ de beat ſupſedere executiõi officij ĩ p̃ntia legati cardina lis.ergo durat officiuz ſibi iniunctũ. z ℔ exp̃ſſe tz glo. xxv.q.ij.c.iij.ſed Jo.cal.in.c.ſuã de offi.vica.viſus eſt ſentire ꝓriũ.z ad iſtũ tex.rñdebat q̃ loquit' i legat' di uerſe ſpei ſecus ſi eẽnt eiuſdẽ generis ſeu eiuſdẽ ſpei. vtputa qr ambo eẽnt de latere vel amboꝝ rõne ꝓſo ne ſeu dignitatis iniũctũ fuiſſet legatõnis officiũ.z de hoc dicto doc.hic nullã mẽtionẽ agũt z ego puto hoc dictũ nõ eſſe vez.vñ intelligerẽ indiſtincte iſtũ tex.ꝓ ut ſentiũt hic doc.z glo.pal'.nec video bonã diuerſita tis rõnez int' iſtos legatos. nã lz legato de latẽ debeat' maior reuerẽtia nõ tm̃ bz diuerſũ officiũ legatiõis.ea dẽ em̃ ẽ in oĩb⁹ legatio.ad ℔.c.j.j.e.li.vj. Itẽ z meli⁹ ſi dãdo ſecũdũ legatũ de latẽ q̃ bz maiorẽ ĩ aliq̃b⁹ ptãtẽ q̃z alius legat⁹ nõ de latẽ nõ cenſet' reuocat' ꝓim⁹ fot tius nõ dr cẽſeri reuocat⁹ ꝑ dationẽ ſcdi eq̃l'.ar.a ma iori.de ele.cũ ĩ cũctl'.z ĩ auc̃.multomagl'.C.de ſacroſã. eccl'ijs.facit etiã.l.ij.C.de teſta.tute.vbi hr̃ q̃ ꝓ dãdo aliũ tutorẽ ĩ codicillis nõ vĩ revocare ꝓmũ quẽ dedit ĩ teſtamẽto ℔ ambo pariter erũt tutores.z ex his poteſt ſolui alia qõ.nũq̃d ꝑ dationẽ ſcdi vicarij cenſeat' ipſe ꝓim⁹ ipo facto reuocat'. Jo.cal.in.d.c.ſua.tenuit q̃

sic gr.eius qđ dicit de pcuratore in.c.nō iniuste.j.de pcu.7.l.siqs ch̄ pcuratoriō.§.fi.ff.de pcu.§ p̄rīū arbitror verī.ar.eo.q̄ dixi supi.nā vicari bz ordinariā.vt no. Jnno.i.d.c.suq.7 glo.in.c.lz.de of.vi.li.vj.7 i.c.plectī. xxv.di.vñ sicut ß p datōez secūdi legati nō videt pm reuocat:ita nec p datōez secūdi vicarij videt pm reuocat.Et ad id qđ dī de pcuratore q̄ p datōez secūdi videt primo reuocat:pōt dici illud,pcedere ex eo q̄ ples,pcuratores sepi se ipediūt p̄ pcursuz.7 q̄nq̄ vn affirmat qđ alter negat:iuxta ea q̄ hn̄tur 7 no.i.c.pe.d elec.li.vj.merito ius p̄sumit q̄ dādo secundū videt do min reuocare primū.§ sec est i plib ordinarijs cū habeāt ptātē in solidū:7 solēt ples deputari i eodē officio vt facili p̄ posset reipublice p̄suli.vt i.l.vnica.ff.de of.cōsu.facit cle.7 si principalis iuncta gl.de rescrip.7 qđ dixi i c.prudētiā.de of.dele. Jn glo.no.glo.nā q̄tidie fit remissio ad no.hic cū q̄rit nunq̄d in pn̄tia maioris possit minor exercē officiū suū.nā iste tex.facit q̄ nō.ad idē.c. deniq̄ xxj.di.vbi tex.dicit q̄ sacerdos nō dz bn̄dicere in pn̄tia epi:§ ipsi epo deferri dz.ad idē.c.antiq̄.d pni. vbi dī q̄ primarcha nō dz in pn̄tia pape añ se ferri facere crucē.Ad idē.l.fi.ff.de of.pcon.vbi dī q̄ pcōsul q̄ erat deputat ad regendā puinciā statim cū princeps ingredit vrbē dz deponere imperiū.7 sic nullaz ptātē exercē ppter reuerētiā principis. Jn p̄rīū gl.all.c.ecce.xcv.di. vbi dī q̄ plūr pōt bn̄dicere in pn̄tia epi.ad idē.c.quenit.xj.q.j.vbi dī q̄ lz papa det defensorē seu legatū i loco.nō tn̄ p hoc cessat officiū epi.qr ordo eccliastic p̄sun dereť si vnicuiq̄ epor sua iurisditio nō suareť.ad idē l.in hac.C.de dona.vbi dī q̄ donatio pōt insinuari coram mgr̄atu inferiori lz in loco sit rector puīcie q̄ ē maior.7 ß p̄ria glo.nō soluit. Hos.dicit q̄ q̄dā est ptās reuerētialis seu insignialis.7 hāc ptātē nō dz exercere inferior in pn̄tia maioris.vt i.c.deniq̄.7.c.antiq̄ pal.q̄dā est ptās iurisditōis.7 istā regularit exercet inferior licz maior mgr̄at sit pn̄s.fallit p̄m eū q̄n agit de q̄dā parita te.vt qr idē officiū p̄cedit duob ab eodē superiore.tunc em̄ star dispositōi ipsi superioris vt hic.vñ papa voluit duplici ex cā vt cessaret hoc officiū minoris legati. Primā,ppter p̄rogatiuā reuerētie.vt i fi.c. Alia ne i eodez loco videant duo capita q̄si mōstra.vt i.c.q̄m.j.ti.pri. Alij alr distinguūt.§ mihi eor dicta nō placent p.c.vt aplice.de priuil.li.vj.vbi pz q̄ abbates q̄b est p̄cessus mitraq̄ vsus nō desistūt eis vti in pn̄tia epor licz nō de beāt vti ita p̄ciosis sic epi.7 sic etiā ab istis insignijs denotātib superioritatē nō desistit minor in pn̄tia maioris. facit iste tex.i fi. dū dicit q̄ p reuerētia sedis aplice debet alius legat desistere.ḡ nō p reuerētia cardinalis tm̄.7 p̄ns aliud est dicendū vbi nō cōcurrit pape reuerētia § alteri.vñ cōcluderē q̄ q̄sq̄ pōt exercere officiuz sibi imūctū 7 vti insignijs sibi p̄cessis p superiorē:lz alius eo maior sit pn̄s.fallit si esset pn̄s is q̄ sibi p̄cessit.vt.d.c.antiq̄ 7.l.fi.pal.vel nisi aliud in iure disponat vt hic.vñ vt di xi iste tex.fundat se non sup maioritate officij:§ sup reuerētia sedis aplice.7 p p̄cordātia.c.deniq̄.7.c.ecce.p̄allegator vide bo.glo.in.d.c.ecce.q̄ dic q̄ sacerdos celebrās missam nō dz in pn̄tia epi bn̄dicere ppm anteq̄ insinuet ipsi epo. Si aūt ipse epus p̄cedit tūc ipse p̄sbr pōt bn̄dicere.et ita seruat i facto. qr sacerdos insinuat epo vt ipse epus bn̄dicat.7 eo recusante bn̄dicit ipse sacerdos.Et ex istis etiā infert q̄ iste tex. minime bz locū q̄n duo sunt hn̄tes ptātē a diuersis.puta q̄ vnus est legat i patoris:alt pape.q̄libet em̄ pōt vti suis insignijs 7 suū officiū exercere.qr ex separatis nō fit illatio.vt i.c.ij. de trāsla.p̄la.7 in.l.neq̄ natales.C.de pba. Ultimo ß q̄rit nūquid iste tex.habeat locū i legato nō rōe dignitatis sue:§ rōe p̄sone vel ecōtra:Jo.an.dicit q̄ tex.iste loquit indistincte:q̄si sentiat q̄ in vtroq̄ legato habeat locū iste tex.7 vt sic q̄libet cesset in pn̄tia legati de latere.7 p̄rīū tenet hic do.car. dicēs q̄ in legato rōe dignitatis sue:cū sit ip̄e ppetu nō bz locū iste tex.alt.gl.in.c. se.§ mihi pl placz primū dictū.nā rō huius lr̄e q̄ i fi.pōit militat i vtroq̄ legato.s.p reuerētia sedis aplice. Jtez fortī dz hīe locū i legato rōe dignitatis cū ip̄e sit ppetu.7 sic officiū nō pōt sibi ee inutile ppt aduētū alterī.

Excōicatis. Pōt sic sūmari ß cōez intellectū. Legat n̄ d̄ latere:§ rōe p̄sone extra puinciā sibi decretā absoluē neq̄t excōicatos p iniectōe manū in clericos nec etiā in,puīcia si tales excōicati aliūde veniūt.legat xo rōe dignitatis nullos tales absoluit.Dño pōit vnū dictuz.secdo aliud ibi 7 q̄.tercio excipit ab vtroq̄:ibi nisi. No.p duas spēs legatorum.q̄busdā em̄ iniūgit legationis officiū rōne p̄sone.7 de istis in pn̄.c.q̄busdā xo ratōe dignitatis,ppie.7 d istis i secda pte.c.est 7 tcia spēs q̄ ß pōit implicite vt sit legati de latē.i.legati cardiales. 7 de his.s.c.,pri.7.i.c.j.j.e.li.vj. No.ij.q̄ maior ptās ppetit legatis cardialib q̄ ß alijs legatis nō de latē.7 int istos nō de latē maior ptās ppetit legato rōe p̄sone q̄ ß rōe dignitatis. No.ibi dignitatē q̄ legati pape dicūtur hīe dignitatē.7 intelligo de legatis hn̄tib iurisditionez vt hic erat. Circa intellectū hui.c.q̄ro gnāl q̄s excōicatos p iniectōe manuū pn̄t legati absoluē. So.sumendo glo. 7 dicta doc.vt dixi tres sunt spēs legatorum. Quidā legati cardinales qui dicunt de latere. quidaz nō cardinales:7 istor q̄dā rōne p̄sone:quidā rōe dignitatis vt p̄dixi. De cardinalib legatis gl. hic p̄cludit q̄ absoluere pn̄t quoscūq̄ taz i puīcia eis decreta q̄ extra tam subditos q̄ extraneos. 7 optime facit iste tex.p locū a spāli.nā si de istis q̄ nō sunt de latere dī q̄ nō pn̄t absoluere extra puinciā vel i puīcia aliūde venientes.ḡ legatis cardinalib p̄mittit absoluē extra,puīciā 7 i puīcia. Jtē 7 subditos 7 aliūde venientes.7 ideo dicit gl.quā tenebis mēti q̄ isti legati cardinales postq̄ egrediūtur vrbē romanā donec i vrbē reuertunt bn̄ficiū absolutionis q̄buscūq̄ pn̄t impēdere. 7 ita dicit de facto seruari. Hosti.ß restringit istorum ptātem vt eam nō exerceāt cū iniuria fuerit enormis:dicēs q̄ absolutōez,p enormi iniuria sp papa sibi reseruat.alt.c.si xo.7.c.cū illor:cum si.de sen.ex.§ Jo.an.7 cōit doc.i.c.ad eminētiā.j.d sen. ex.tenēt opi.huius.gl.idistincte quā ego puto verissimā. Adduco tex.in.d.c.ad eminentiā.7 meliorē tex.in.c.qđ trāslatōem.s.e.nam tex.ibi inuit apte q̄ ptās reseruata pape circa absolutōis bn̄ficiū ppetit hodie legatis cardinalib.limitarē dictū glo.7 doct.vt p̄cedat in legato nō reuocato.nam si esset reuocat nō videt q̄ possit aliquid de legatōe attingere.qr incōtinēti desinit esse legatus.vnde crederē q̄ nec insignia legatōis deberet exercere.p hoc qđ no.in.c.nouit.s.e.7 in spe.e.ti.§.fi.xo.itē q̄cito.7 in xo.q̄d ergo. Procedat ḡ primū dictū q̄n legatus nō reuocat exiret,puinciā ex aliq̄ causa. Jtē dic q̄ in loco vbi est papa nō dz legatus aliūde venies exercere in aliquo dignitatē suā nec vti insignijs.vnde nec debet bn̄dicere pplo.p hoc vide qđ no.spe.in dictis locis.7 facit.l.fi.ff.de off.,pcon. Et sepe fui interrogatus nūquid legatus destinat ad certā puinciā posset exercere 7 vti insignijs legatiōis in itinere anteq̄ ingrediat puinciā sibi decretā:et q̄ possit facit.l.j.et.ij.ff. de offi. pcon.vbi dī q̄ pconsul potest extra puinciā sibi decretam exercere iurisditōem voluntariā 7 vti insignijs dignitatis sue.legati xo pape equiparant consulibus 7 p̄sidibus.vt i.c.ij.j.eo.li.vj.et ita vidi a multis obseruari. vidi etiā plerosq̄ abstinere. Jtem do 7 aliam limitationem.naz puto id qđ dixi de absolutōe propter iniectionem manuū non extendendū ad alias absolutōes reservatas pape.puta si papa excōmunicasset vel delegatus suus nō potest legatus etiaz cardinalis tales absoluere. ad hoc.c. studuisti. s.eo. Jtem in istis exorbitātibus et pbibitis non fit extēsio de vno casu ad alū.vt in.c.qđ trāslatōem.s.eo.7 dixi ibidez.no. Jnno.in.c.fi.de offi.

archi. Uenio ad secundã spẽm. s. ad legatos rõne psone. isti em̃ pñt absoluere sb̃ditos exñtes in ꝓuicia. z iste casus est clar⁹ vt h. Itẽ ex̃ ꝓuinciã nõ pñt ex̃neos absoluere. z iste casus etiã ẽ clar⁹. Terci⁹ casus ẽ etiã clar⁹. qz aliũde veniẽtes. s. ex̃neos nõ pñt absoluẽ etiã in ꝓuincia vt h. Sũt aliq̃ casus dubij. Prim⁹ nũq̃d possint absoluere sb̃ditos extra ꝓuiciã? Un. tz hic q̃ sic. et dicebat q̃ illud ℣ bñ aliũde positũ i tex. de mĩabat oĩa p̃cedẽtia vt sit sensus q̃ aliũde veniẽtes nõ pñt isti absoluẽ ex ꝓuinciã vel ibidẽ exñtes. ß ꝛriũ sentit h gl. z tenẽt cõiter doc. qz tex. si nõ cauillet apte ꝓbat q̃ extra ꝓuiciã veni entes possint absoluẽ. z ita dic Jo. an. huari de facto. et vide spe. e. ti. §. nũc dicam⁹. ℣. illud. vbi idẽ sẽtit. ℣ Secũd⁹ casus dubi⁹: nũq̃d isti pñt sb̃ditos ex̃ ꝓuiciã absoluere cũ licẽtia iudicꝫ ꝓuicie illi⁹ vel dioceſ: z vi ꝑ q̃ sic. qz etiã ꝓtẽtiosaz iurisditõz põt q̃s exercẽ i sb̃ditũ extra territoriũ suũ cũ licẽtia iudicis illi⁹ territoꝛij. vt dixi i. c. nouit. §. e. dicit Host. ß eẽ equũ. ß qz hec ptãs dar legatis istis cũ limitatõe: nõ videt q̃ vebeãt legati isti excedere formã hic p̃fixã. ar. c. sane. de ꝓuil. Et nota singulariter hoc dictũ. qz nescio alibi q̃ ptãs collata alicui in certo loco ex ꝓuilegio nõ põt exerceri etiã in subditos in alio loco lz ꝑsentiat dñs territoꝛij. sec⁹ i iurisditõe cõpetẽte de iure cõi. ℣ Terci⁹ casus dubi⁹ est: nũq̃d legat⁹ possit absoluere suos subditos q̃ incurrerũt alibi excõicatõez: z vi sentire Host. hic q̃ nõ ꝓ istũ tex. duz dicit aliũde ꝓtingat accedẽ ꝛc. q̃dã tñ tenuerũt ꝛriũ vt recitat spe. i. d. ℣. illud. et forte h opi. verioꝛ: vt quẽadmodum põt sb̃ditos extra territoriũ velinq̃ntes punire. vt in. c. cũ ꝓtingat. d fo. ꝑpe. ita z absoluere. facit. xvj. q. ij. placuit. vbi glo. no. dicit q̃ d relicto ꝑmisso extra parochiã põt ꝑ⁹ sacerdos absoluẽ parochianũ suuz. z sic iste tex. itelligat de nõ subditis veniẽtib⁹ aliũde. z cuz h c. indulgeat h bñficiũ legatis: dz itelligi vt i. l. fi. ff. d cõsti. pri. z in. c. cũ olim. de ℣. sig. ℣ Quart⁹ casus dubitabilis est: nũq̃d si nõ subditi venerũt ad ꝓuiciã legati et ibi incurrerẽt excõicatõz possint absolui a legato: z tenet Host. q̃ sic. qz isti nõ dicunt aliũde accedẽ cũ ñ veniãt excõicati. z ad h facit notabile dictuz Abb. h. q̃ dic⁹ hui⁹ tex. q̃ scholaris veniẽs ad studiũ excõicat⁹ nõ põt absolui ab epo loci illi⁹ studij lz esset casus in q̃ potuissz absolui a ꝑpo epo. sec⁹ si ibiꝫ incurrisset excõicatiõem: qd̃ no. Ex q̃ possz no. dictũ elici q̃ ptãs q̃ ꝑbit rõe domicilij nõ extẽdit ad pri⁹ ꝑmissa. qd̃ tñ dictũ ego nõ admitterẽ gnãl'r. nã dubitat vtꝫ scholaris i loco studij possit ꝓueniri sup̃ ctib⁹ alibi gestis. Ita etiã dubitatur de mercatoꝛib⁹ q̃ trahũt moꝛã in aliq̃ ciuitate. z de hiis plene dixi i. c. qd̃ clerici. z i. c. ex pte. b. de fo. ꝑpe. z vide qd̃ no. bar. i. l. heres absens. ff. de iudi. z i. l. ij. C. vbi senatores vel clarissimi. Quo ad tercios legatos ꝓclude q̃ neminẽ pñt absoluẽ nec in ꝓuicia nec extra subdituz nec extraneũ. Rõ diũsitatis ẽm doc. põt esse. q⁹ legat⁹ rõne loci ẽ ꝑpetu⁹ sic̃ dignitas cui inheret legatio ẽ ꝑpetua. vñ si isti legati possent absoluẽ excõicatos clerici illoꝛũ locoꝛ pderẽt ꝓuilegiũ qd̃ bñt ex. c. siq̃s suadẽte. xvij. q. iij. qz nunq̃z ꝓcussoꝛes eoꝛ tenerent ire ad curiã cũ ibi bẽnt supioꝛẽ q̃ eos absolueret. Ego tñ in istis z in p̃cedentib⁹ darẽ vnã limitatõem vltra doct. vt ꝓcedat ista iurisditio in casib⁹ reseruatis pape. ß in casibus in quib⁹ epi locoꝛũ possunt absoluere. de quibus in. c. quenit. et ibi dixi d sen. excõ. satis puto q̃ isti legati poterũt absoluere cũ sint ibi ordinarij z habeãt maioꝛẽ ptãtez q̃s epi scopi. vt. §. c. pri.

In Emini. Durãt legati statuta etiã legatione finita: finit tñ sui de legati iurisditio si citatio nõ p̃cessit. et est no. tex. quoad vtrũq̃z casuz. Hz duo dicta. scda ibi lz ℣. ℣ Nota ꝑ q̃ legat⁹ põt facẽ statuta i loco sue legatõis. z cuz iste tex. nõ distiguat int legatos itelligẽd⁹ est gnãl'r vt q̃libet legat⁹ pape ß possit: siue sit legat⁹ de latẽ: siue sit legatus nat⁹: siue legat⁹ rõne ꝺsone. naz quilibet istoꝛ ordinariã iurisditõem hz. vt i. c. ij. j. e. li. vj. ℣ Secũdo no. q̃ statuta edita ab hñte iurisditõez ad tps durãt ex⁹ tps iurisditõis. ex q̃ iferẽt q̃ mltofortiꝫ duraꝛ debẽt statuta p⁹ obitũ epi cũ ipe bẽat iurisditõz ppetuã. z idẽ puto dicẽdũ i alijs ꝓlatis inferioꝛib⁹ i casib⁹ i q̃b⁹ statuẽ pñt. ℣ No. t'cio in ℣. sec⁹. q̃ legat⁹ pape põt delegare causas ad eũ devolutas seu coꝛã eo motas. nec mirũ cũ habeat oꝛdinariã: z q̃libet oꝛdinari⁹ põt ex sua iurisditõe cãm ad se spectãtẽ delegare. l. vnica. C. q̃ ꝑ sua iuris. z c. vt litigãtes. de of. oꝛ. li. vj. z. xj. q. j. te q̃dẽ. ℣ No. ibi cũ iurisditio istoꝛ. q̃ delegat⁹ hz iurisditõez etiã si sit delegat⁹ nõ a ꝓncipe. ad idẽ. c. i lris. §. ti. pri. ꝑ q̃d reꝓbatur glo. q̃ aliud sentit i. l. ait pꝛoꝛ. ff. de re iudi. ℣ No. ibi citatio nõ p̃cessit. tex. sin. in mã ꝑpetuatiõis iurisditõis ꝛ tacitã revocatõez mãdati. requirit em̃ citatio. nec sufficit ali⁹ act⁹ citioꝛ. z hũc tex. allegaui i. c. gtũ. de of. deleg. vbi hãc materiã tetigi. z j. aliq̃d dicet. ℣ In gl. j. ibi epi q̃ sunt miꝛis auctis. no. gl. ex q̃ põt inferri q̃ i oĩb⁹ i q̃bus põt epus statutũ facere fortiꝫ põt z legat⁹ pape. dic tñ q̃ sup̃ maioꝛib⁹ negocijs non pñt epi nec legati: nec etiã archiepi statuta facere. ꝑ hoc vide gl. xvij. di. i sum ma. z in. c. q̃ trãslatõem. §. e. facit. c. maioꝛes. j. de bap. ß dubiũ est. certũ est q̃ epus nõ põt facere statuta sine cõsensu vel ꝓsilio capli sui. vt in. c. nouit. et in. c. q̃nto. j. de bis q̃ fi. a ꝓla. no. Jo. an. in. c. j. de ꝓsti. li. vj. nũquid legati possint soli statuta edere? So. dicit Inn. q̃ debẽt requirere ꝓsilia ꝓlatoꝛ ꝓuincie. ar. ix. q. iij. i. c. j. iij. z. iiij. z etiã cõsiliũ in ꝓtinẽtibus ad populũ. ar. c. fi. d ma. z obe. z de bis q̃ fi. a ma. par. ca. c. vlti. postmodũ dic q̃ in spectãtib⁹ ad iurisditõem legati põt legat⁹ sol⁹ facere statuta dũmodo illa statuta nõ sint ꝛ canones generales seu iura gnãlia quib⁹ nõ põt legatus in aliquo derogare. al le. l. ij. C. d of. ꝓto. Et no. hoc dictũ sing. ß q̃ legat⁹ pape non põt aliq̃d statuere ꝛ iura generalia. idem dicit i epo. vt no. Jo. an. in. c. fi. de of. archi. videt ꝓbari in. c. q̃ sup̃ his. de ma. z obe. z in. c. institutõis. xxv. q. ij. limita tñ ẽm ea q̃ dixi post glo. in. c. cũ dilectus. de cõsuet. z vide ꝑ Fede. ꝓsilio. xvij. vide qd̃ no. glo. i cle. ne roma ni. de elec. ℣ Secũdo nota q̃ legat⁹ solus põt edere statuta in spectãtib⁹ ad suã iurisditõem q̃ solũ agit mentionem de legato. dic tñ q̃ si vellet statuere in ꝓcernẽtib⁹ alioꝛ ꝓiudiciũ vel negociũ: tũc debet hẽre illoꝛ ꝓsensum seu ꝑsentiã. vt no. Inno. in. c. vestra. j. de loca. z sic limita Inno. hic. Sz vltra doc. quero: nũquid actio penalis surgens ex statuto legati vel epi sit ꝑpetua vel tpalis z ãnalis. z dicisio hui⁹. q. de pẽdet ab alio articulo: nũquid statutũ istoꝛ dicat ius ciuile vel canonicũ: an ꝓ ptoriũ? Bar. z Bal. in. l. oẽs populi. ff. de insti. z iur. cõcludũt q̃ actio est tpalis et ãnalis: quẽadmodũ actio surgens ex iure ptorio. nam isti equiparant ptoꝛib⁹ de acti. et obli. z insti. fidibus. ad hoc. l. in bonoꝛarijs. ff. de acti. et obli. z insti. de ꝑpe. z tem. ac. in prin. z idem dicendũ in statutis edictis a marchione vel alijs principibus inferioꝛib⁹. vt no. idez bar. in. l. fi. de pe. z sic ex statuto epi nõ possuz agere actõe penali vltra annũ. secus autem si est statutũ factum a populo seu a tota vniuersitate clericoꝛ. nã tũc actio esset ꝑpetua z duraret per. xxx. ãnos. l. sicut. C. de ꝓscrip. xxx. vel. xl. annoꝛ. C. z eadez est questio in statuto edito ab antianis seu dominis ciuitatis popularis: nũquid illud statutũ equiparet iuri pretorio: an inri ciuili. z sic nũquid actio penalis sit perpetua vel tpalis ex eo surgens: quam. q. tractat Bar. in. l. v. ff. de ver. obl. z ibi cõcludit q̃ si isti antiani seu dñi fecerunt statutuz ex eoꝛ officio equiparatur inri ptorio. secus si ex spali cõmissione sibi facta a pplo. nã tũc populus videt fecisse illud statutũ z ꝑ ꝛns illud statutum appellat ius ciuile vt in. c. ius ciuile. j. di. z ꝑ h põt inferri ad decisionẽ mltaꝛ qõnũ. ℣ Nũc venio ad secdaz ptẽ glo. in qua querit nunq̃d indulgẽtie quas sepe legati concedunt

subueniētib⁹ ad repatōem pontis vel loci religiosi du-
rent post finitā legatōem quēadmodū statuta.7 q⁹ non
durēt facit tex.in.l.fi.ff.de pe.vbi pena apposita p ma-
gistratū tpalē hñs actū successiuū solū durat tpe officij
Blo.tñ dē⁹ mīat oppositū p.l.j.ī.§.fi.ff.ō of.pfe.vr.vbi
dī q⁹ pfect⁹ q̄ est tpalis pōt ī ppetuū p̄uare quē offi-
cio aduocatōis.7 doc. hic cōiter sequūtur istā.glo.7 idē
Jnno.in.d.c.q⁹ trāslatiōez.de pena dic q⁹ est tpalis qñ
pena fuit apposita sine causę cognitiōe 7 īterlocutorie.
nō aūt diffinitiue.sec⁹ aūt si pena fuisset apposita diffi-
nitiue 7 cū cāe cognitōe.q̄ tūc duraret ppetuo.vt ī.d.
l.j.7 ī.l.more.ff.de pe.idez volūt legiste in.d.l.fi.§ vide
qđ dxi in.c.ex lr̄is.de ǫsti. 7 facit ħ glo.multū no.ad p-
bandū q⁹ indulgētia seu p̄uilegiū a plato ǫcessum du-
ret ī ppetuū lz habeat actū successiuū.7 p ħ all'. bo.gl.in
c.cū ex eo.de elec.li.vj.vbi dī q⁹ si epūs dedit licētiā cle-
rico veniēdi ad studiū 7 dispēsauit secū p septēniuz: vt
ibi dī nō expirat licētia p mortē epi: nec ipse sine cā re-
uocare pōtħ in ǫriū allego gl.satis no.in.c.a nobis.el.j.
de sen.ex.q̄ dicit q⁹ si epūs tulit sn̄iam excōicatōis ħ cō
ditōe: puta q̄cūq⁹ furtū fecerit sit excōicat⁹ nō durat ħ
sn̄ia vltra tpus,pferētis: nisi successor eā confirmet. secus
dicit in statutis.7 sic illa glo.no.limitat illū tex.ad idem
vide glo.ī.c.pe.ō cle.ñ resi.ī.x̄v.pdecessore.q̄ videt vel-
le q⁹ indulgētia tributa clerico sup' nō residētia ñ durat
vltra tps ǫcedētis.7 pfecto satis passus iste reddit dif-
ficilis.7 p tūc dicerē q⁹ vbi indulgētia seu licētia hz eē si
um finitū 7 libex: ita q⁹ ex sola ǫcessiōe recipit suā essen
tiā.nec dēpēdet ex futuro euētu: 7 tūc durat et vlr̄ tps
ǫcedētis.q⁹ p̄uilegia sīc 7 statuta debēt esse perpetua.
xxv.q.ij.c.j.§ vbi dispositio dēpēdet ex futuro euentu.
q⁹ nō iniecit adhuc vinculū firmit' tūc extinguit' p mor-
tez disponētis.sic pōt itelligi gl.ī.d.c.a nobis. nā si sen
tētia excōicatōis est ǫditionalis añq̄ existat ǫditio nō
iniecit vinculū: § iniecit vinculū tpe existētis ǫditōis: q̄
tpe si disponēs est mortu⁹ vel renocat⁹ cessat sn̄ia. Jdē
dicerē in alia licētia q̄ nō pōt ppetuo ǫcedi sine cāe co
gnitōe: vt si fuerit ǫcessa simpl'r intelligat' ǫcessa ad tē
pus ǫcedētis.7 ideo puto q⁹ si epūs simpl'r dedit licētiā
possendi eligē ǫfessorē q⁹ illa licētia extinguit' mortuo
vel renocato epo.q⁹ epūs nō pōt ī ppetuū dare istā li-
centiā cū p̄iudicio ecclie parochialis sine cāe cognitiōe
7 ǫsilio sui capl'i cū essz irrogare ppetuū p̄iudiciū eccl'ie
parochiali.7 ita al's ī facto rñdi.7 ita pōt saluari gl.ī.d.
c.pe.lz posset hīe ali⁹ itellect⁹. // Jn gl.fi.ibi sola citatōe
no.glo.q⁹ p solā citatōez 7 nō p actū citeriorē ppetuat'
iurisditio.7 ad ħ facit iste tex.multū no. Host.tñ q̄ ǫri
um tenuit ī.c.lz.de off.dele.supplet ad tex.istū vel aliud
eq̄pollēs.§ ħ suppletio extorq̄t lr̄az. vñ illud.c.lz debet
exponi p istud: cū illud loq̄tur gnal'r 7 istud spāl'r.7 vi-
de q⁹ plene dixi ī.d.c.gtū. Sz dubium ē tenēdo istam
opi.q⁹ req̄rat' citatio nūq̄d sufficiat iudicē ǫmisisse cita
tōem si an mortē vel finitū officiū delegātis citatio non
quenit ad citādū.7 est q̄stio sbtilis 7 notabilis. 7 vt reci
tat ħ Jo.an. Bas.hanc.q.disputat.et multum all'.pro
ditio.q⁹ nō ē,ppie citatio si nō quenit ad citādū.alle.l.
7 q⁹.ff.de iurisd.om.iu.§ de iure canonico dicit q⁹ si agit'
de ppetuatōe iurisditōis sufficit iudicē ǫmisisse citatio-
nem.q⁹ incepit vti p ħ iurisditōe.ar.s̄.de of.dele.licz.§
si agit' de afficiēda p̄sona req̄rit' q⁹ citatio quenerit ad
ptē.p ħ cle.ij.vt lit'.pen.7 vide glo.ibi no.q̄ ħ tz. Do.
an.hic instat: § tandē videt' transire cū dictis doc. Do.
car.tz indistincte q⁹ req̄rit' citatōez quenisse ad ptē.mi
hi tam de iure ciuili q̄s canōico placz vt sufficiat iudicē
ǫmisisse citatōem q̄ ad ppetuādā iurisditiōz p p tex.in
d.c.lz.7 ī.d.l.7 q⁹.vbi tex.solū req̄rit vt iudex inceperit
vti delegatōe sibi facta.ad idē.c.gtū: pāl'.vbi solū req̄-
rit' q⁹ edictū citatōis fuerit ppositū.7 ibi ad ħ pōdera-
ui illū tex. Itē p̄bat' alia rōne.citatio hz tres ptes. Pri
ma ǫmissio iudicis de citādo.secūda execntio nūcij.ter-
cia ipsi⁹ nūcij relatio q⁹ citauit.vt no. Jo.an.ī.c.roma-
na.§.q̄bētes.de fo.ǫpe.li.vj. Pria ps ē iurisditionalis
dūtaxat.secda 7 tcia ñ st' iurisditionales.hīc est q⁹ iudex
nō pōt ǫmittē citatōz ex territoriū.ħ si ǫmiserit ī terri-
torio pōt nūci⁹ eā exeq̄ ex territoriū.tex.ē no.ī.d.§.q̄bē
tes.7 ī.l.oēs.C.de epi.7 cle.7 ibi p doc.vñ ǫmittēdo cita
tōez vsus est iurisditōe in ptes.7 sic satis videt' ppetua-
ta.7 sic salua glo.ī.d.cle.ij.q̄ ħ tz. videt' etiā de mente
pape lz nō exp̄mat.7 in.d.l.7 q̄.

De officio iudicis ordinarij. Rubrica.

Supra visuz est de officio delegati 7 legati: nūc sħij-
citur 7 merito de officio ordinarij. Vel alit' sic. Supā v
suz est de officio ordinarij spālis vt est legat⁹: nūc sħijcit'
in genere de officio cuiuslibet ordinarij ꝛc.

Pernicioſam. Epī ī suis dio-
cesib⁹ pñt crimi-
na inq̄rere 7 punire.7 cū op⁹ fuerit inuo-
care brachiū seculare.h.d. // No.p ex supā-
scriptōe q⁹ etiā papa dī facē synodū epo-
rum.ad idē.c.j.j.de spō. vulgarit' tñ appellam⁹ synodū
epox 7 ǫciliū ipi⁹ pape.de q̄ vid bo.tex.ī.c.j.xv.di.vbi
ponit' ethymologia istox nominū. // No.secūdo q⁹ epi
bñt in suis diocesib⁹ iurisditōem liberā 7 ea q̄ sunt me-
ri imp̄ij.p̄nt em̄ ex officio,pcedere supā crimib⁹: 7 in faci
noxosos hoīes aīaduertere. hec em̄ meri imp̄ij sunt.vt
in.l.imp̄ū.7 qđ ibi no.ff.de iurisd.om.iu.7 dicā.j.c.q⁹ se-
des.7 vide glo.in.c.quenit.xcv.di. // No.tercio ibi sin-
gulariū vbiū.q⁹ q̄libet vbs hz suū epm.7 facit iste tex.
p cōi ǫsuetudine italie ꝑm quā illā appellam⁹ ciuitatez
q̄ hz epm.ħ tñ non est de iure. q⁹ pōt esse ciuitas absq⁹
epo.nā 7 anteq̄ essent epi erāt ciuitates.7 postmodum
tpe primitiue eccl'ie fuit statutū vt epi nō ǫstituerētur
in modicis ciuitatib⁹ 7 nō populosis.neq⁹ in castris aut
villis: sed solū in ciuitatib⁹ magnis et populosis.vt dic̄
tex.in.c.epi.lxxx.di.7.in.c.j.j.d̄ p̄uil'. q̄ iura clarissime
ꝑbāt q⁹ ad esse ciuitatis nō requirit' q⁹ ibi sit epūs: ħ be
ne p̄sumptio est q⁹ vbi nō fuit sedes epalis ǫstituta nō
erat tūc magna ciuitas.7 vide qđ no. Jo.an.ī.c.si ciuitas.
de sē.ex.li.vj. // No.ibi vbiū.q⁹ q̄libet citas pōt appella
ri vbs.p hoc tex.in.l.ij.ff.de x̄.sig.7 vide ethymologi
am bui⁹ vocabuli in.l.pupill⁹.ī.§.vbs.ff.de x̄.sig.q̄q̄s
appellatōe vbis in genere p excellentiā itelligit' de ro-
ma.vt ī.§.ħ quotiēs.insti.d̄ iure nāli. // No.ibi ī suis di
oceb⁹.q⁹ appellatōe diocesis venit ciuitas.nā hic si nō cō
pbenderet' ciuitas seq̄ret' q⁹ epūs hīet ptātez in ciuita-
te: qđ est absurdū.sil'e colligit' in.c.vnico. de re. pmu.li.
vj.in ǫriū facit.c.rodolph⁹.de rescp̄. Host.dic q⁹ ī sta
tutis ǫstitutōib⁹ 7 p̄uil'.appellatōe diocesis venit ciui
tas.sec⁹ in rescriptis ptētiosis vt in ǫrio.7 lz doc.ħ trā-
sierit cū eo: tñ mirādū est de hoc dicto.nā pot⁹ diuer-
sificat casus q̄s reddat rōnē diuersitatis. si em̄ ob odiū
rescriptox ǫtingit restrictio.vt in.d.c. rodolph⁹.7 idē
7 fortius posset ǫtingere ī statutis penalib⁹ odiosis de-
uiātibus a iure cōi: 7 idē in p̄uilegiis odiosis. 7 ideo dic
meli⁹ in hac mā vt dixi in.d.c.rodolph⁹. // No.ibi adul
teria.tex.no.quē sepius soleo allegare.q⁹ epūs pōt sup
adulterijs,pcedere etiā ǫ laicos. nā tex.hic nō restrīgit
ad clericos.nam de clericis nullū fuisset dubiū: sed loq̄-
tur generalr in tota diocesi.7 ideo dico q⁹ est locus p̄se
uentōi inter iudicē ecclesiasticū 7 secularē.nam 7 secu
laris de hoc delicto cognoscere potest.vt in.c.rex dēbz.
xxiij.q.v.7 ī.c.tue.de pcu. 7 hoc facit ǫtra opi. Jo.an.
in.c.fi. de fo.cōpe.li.vj. vbi dixit q⁹ adulteriū est crimē
ecclesiasticū quaten⁹ agitur ad sepatōem thori matri-
monialis.sed si vis saluare istud dictuz dicas q⁹ nūc est
ecclesiasticū merū.i.q⁹ nullo modo potest deleo se impe
dire,secularis.sed q̄n agitur ad puniendum delictū seu

ad ꝓhibendū non est mere ecclesiasticū: ꝫ mixtū. ꝛ hanc
māz plenissime examiaui in .c. cū sit generale. de fo. cō-
pe. vbi generaliꝛ fui ꝓsecut⁹: q̄ crimīa sunt mere eccle-
stica vel mixta. ¶ No. ibi liberā ptātem. ꝛ tene mēti q̄ si
alicui dat' ptās libera ꝓcedēdi in aliq̄ casu nō intelligit'
q̄ aliq̄d faciat ꝯ ius: ꝫ solū vt absq; alicui⁹ impedimen-
to vel licētia ꝫ possit facere. naz ꝛbū liber ꝫ importat.
ad ꝫ qđ no. i. c. de multa. de ꝓben. ꝛ in. c. lz epus. eo. ti. li.
vj. ꝛ optime ꝓbat' ꝫ. ¶ Ultimo nota q̄ epi pñt vbi res
exigit īuocare auxiliū brachij secularis: puta exigēte re
belliōe subditoꝝ. ꝛ iō alibi disponit' q̄ familia ptāt nō
īcurrit excōicatōez si ad mādatū epi capit clericū ꝛ du-
cit ad carcerē etiā violent'. vt ī. c. vt fame. đ sen. ex. ꝛ an
iudex secularis teneat' idistincte dare suā familiā ꝛ oīe
auxiliū iudici eccl'iastico postulāti. j. dicā. ¶ Jn gl. j. ibi
cū freq̄ns ꝛ clamosa fama. vult ğ gl. tex. restrigē vt tūc
possit epus inq̄rere ꝯ subditū cuz ꝛbemēs infamia in-
surrexit ꝯ eū. dicūt doc. ꝛ bñ ꝫ dictū ꝓcedē in inq̄sitiōe
ordinaria ꝛ spāli. q̄. ſ. fit ꝯ certā psonā. ꝫ gnāliꝛ nō req̄-
rit' q̄ infamia ꝓcedat p ꝫ. q̄ epus visitādo inq̄rit gene
raliť q̄liter vināt ꝓli. ad ꝫ. x. q. j. c. relatū. ꝛ. c. placuit. ꝛ ī
c. j. de cēsi. li. vj. ad idē. xxxv. q. vj. ꝛ ī. c. epī sī synodo. idē
est q̄ñ delictū est notoriū ꝛ nesciť q̄s illud ꝓmīsit. nā tūc
supior facit inq̄sitōez gnālē. vt no. Jnn. in. c. bone. el. j.
ꝫ. de elec. ꝛ bar. i. l. fi. ff. de q̄sti. idē dic cū plat⁹ inq̄rit nō
ad finē puniēdi: ꝫ ī finē impediēdi ꝓmotōez ad aliquā
plātōez vel ad ordines. nā sine aliq̄ infamia p̄cedēti de
bet tūc supior inq̄rere de vita ꝛ moꝛib⁹ ꝓmouēdi. ad ꝫ
qđ le. ꝛ no. in. c. j. de postu. ꝓla. ꝛ ī. c. cū nob. de elec. ¶ Jn
glo. ī ꝛ. canōes: ibi ꝛ de q̄cūq; mortali peccato. Aduer-
te q; gl. j. frōte videť sibi ꝯria. nam ꝑ dicit q̄ epūs dūta-
xat dz inq̄rere de causis synodalib⁹. i. de causis spectāti-
bus ad foꝝ eccl'iasticū. ꝛ dixi de synodalib⁹: q; oēs cau-
se olim deferebant' ad synodū epoꝝ. vj. q. iij. in. c. j. ꝛ ij.
ꝛ in. c. j. de iudi. tñ postea subiecit q̄ de q̄libet pctō mor
tali dz epūs inq̄rere. ꝛ sic videret' exhausta iurisditio iu-
dicū seclariū ꝯ. c. rex dz. xxiij. q. v. hāc māz exāinaui ī. c.
nos inť. de pur. ca. vbi bo. gl. ꝛ lōge lati⁹ in. d. c. cū sit ge
nerale. Et ꝯclude ꝓ itellectu gl. q̄ q̄dā sunt crimīa me-
re eccl'iastica de q̄b⁹ iudex seclaris nullo mō se intromit
tere pōt: vt est crimē heresis. de here. vt inq̄sitōis. §. p-
hibem⁹. li. vj. Quedā sunt crimīa mixta: de q̄b⁹ vterq;
scz secularis ꝛ eccl'iastic⁹ cognoscē pñt: vt crimē sacrile
gij. vt in. c. cū sit generale: pall'. ꝛ in. c. felicis. de pe. li. vj.
Regulariť ꝛo de alijs crimīb⁹ in terris impij nō pōt iu-
dex eccl'iastic⁹ se impedire nisi idirecte q̄ ad pnām im-
ponendā ꝛ ad delictū ꝓhibendū. vt ī. c. nouit. de iudi.
nisi delictū sit notoriū. nā tūc cū dēbendat' negligētia
iudicis secularis pōt iudex eccl'iastic⁹ ꝓcedere. vt no. ꝫ
Jnno. ꝛ ī. d. c. nouit. facit. c. j. in. §. notoria. de cēsi. li. vj.
Et in fi. glo. no. gl. q; satis est plena ī materia sua. ꝛ idē
sentit glo. in. c. iudicet. iij. q. vj. ꝛ ꝯcludit gl. q̄ neq; cō-
demnādo neq; absolnēdo dz iudex seq̄ ꝓscīaz suā: sed
moueri ex ꝓbatōib⁹ coꝝā eo factis. Do. an. recitat ꝫ di-
cta Cal. q̄ posuit in. c. pastoral'. §. q; ꝛo. s. de of. dele. et
ibi ego recitaui ꝛ plē examīaui istū passum. ꝛ sequit' do.
An. Cal. p̄terq̄ in vno. dicit eñ q̄ si iudex bz ꝓscīaz ꝯ
reū. ꝫ accusatoꝝ nō ꝓbat: nō dz eū absoluere diffinitiue
vt dicit Cal. sed solū ab obseruatōe iudicij. q; si absol-
ueret diffinitiue illa snīa obstaret in alio iudicio. ꝛ sic re
us trāsiret impunit⁹. ꝫ mihi pl⁹ placz opi. Cal. q; ī nul-
lo facit ꝯ ꝓscīam in absoluēdo eū pure ꝛ simpliꝛ. q; non
sequit' est crimīosus: ğ necessario ꝯdēnādus. q; nō de-
bet ꝯdēnari crimīosus nisi accuset' ꝛ ꝓbet'. vt. vj. q. ij. ī
c. si tm̄. ꝛ in. c. hoc placuit. ꝛ in. l. ex rescripto. ff. de mune.
ꝛ bono. vñ exquo delictū nō est ꝓbatū dz illū absolue-
re. q; occulta sunt relinq̄nda iudicio dei. vj. q. j. si oēs
facit. c. q̄liter. ꝛ q̄ñ. el. j. in fi. de accu. Jtez chriſt⁹ simpli-
citer absoluit mulierē quā sciebat adulterā dñ dixit q̄s
te accusauit mulier: ꝛ illa rñdente nemo dñe: dixit chri
stus nec ego te ꝯdēnabo: vade ꝛ amplius noli peccare.
vt habet' in euāgelio Christi aūt actio nostra est instru
ctio. vt ī. c. pri. ꝛ ij. q. j. deus. ꝛ. c. significasti. ꝫ. de elec. et
lz iste euitet penā coꝛpalem nō euitabit eternā. sec⁹ecō
tra q̄ñ iudex bz ꝓscientiā firmā ꝑ reo. non eñ debet eū
ꝯdēnare, ꝓpter ꝓbatōes. q; innocēs nō est puniēdus. ꝛ
certe tūc faceret ꝯ ꝓscientiā si puniret innocentē. ¶ Ul
timo ergo aduerte q; glo. inepte posuit additōez in fi.
dum dicit q̄ ꝯ ꝓscientiā iudicat punir'. ꝛ tñ primo dixe
rat q̄ nō debet iudicare ꝫm ꝓscientiā: sed ꝫm allegata.
nec glo. fideliter recitat casuz illius. ꝛ. cū eterni. naz ibi
simpliꝛ non dī q̄ iudicās ꝓtra ꝓsciam sit puniēdus. naz
si hoc diceret cessaret hic disceptatio: ꝫ dicit cōtra cō-
scientiā ꝛ ꝓtra iusticiā. q̄si dicat q̄ si iudicat simpliꝛ cō-
tra iusticiā nō incurrit penā. de q̄ ibi: nisi etiā faciat cō-
tra ꝓsciam. naz sepe index iudicat iniuste ꝑ errorez ꝛ ñ
ex certa sciētia: quo casu nō punit' illa pena de qua ibi.
ꝛ sic ponderādo illū tex. potes euitare ꝯrium qđ de illo
multū stricte formari potest. ¶ Jn glo. in ꝛ. publicū. in
fi. Nota duo ex glo. q̄ sicut iudex secularis debz impe
dere suū brachiū ꝛ auxiliū iudici eccl'iastico: ita iudex ec
clesiasticus debet iuuare seculares ꝓtra subditos sibi re
belles. Secūdo nota q̄ iudex secularis pōt ꝓpelli per
excōicatōem ad dandū familiā ꝛ auxiliū suuz iudici ec-
clesiastico. Jnno. fateť hoc primū. ꝫ dat duas differē-
tias in hoc inť eccl'iasticū ꝛ secularē. q; eccl'iasticus po-
test cōpellere secularē si nō vellet sibi impedere auxiliū
vt in iuribus allegatis in glo. sed non ecōtra. q; secularis
nō potest cōpellere ecclesiasticū. q; maioꝝ est eo. facit. c.
q̄liter. de iudi. ꝛ. c. legim⁹. in fi. xciij. di. ¶ Secūda differē-
rentia q; eccl'iasticus nō tenet' iuuare secularē iudicem.
puta excōicando sibi rebelles: nisi pri⁹ fiat sibi fides d̄ p
cessu. q; nō debet excōicare nisi p̄mittat ad monitōez ꝛ
exiusta causa. ꝫ facta sibi fide q̄ subditus iniuste est re-
bellis dz iudex eccl'iasticus illū bannitū seu rebellem vel
ꝓscriptū ꝑ iudicē secularē excōicare. ꝫ ecōtra iudex se-
cularis debet obtempare iudici ecclesiastico: licz nō faci
at sibi fidez de pcessu. ꝫ postea Jnno. videť se limitare:
dicens q̄ si extra iudicū iudex eccl'iasticus petit auxiliū
a iudice seculari: ꝛ ꝓstat ipi seculari q̄ iniuste petit non
tenet'. nec dz iudex secularis sibi impedere auxiliuz. q̄a
nō debet eū iuuare ad malū: sed ad bonū. ꝛ sic intelligit
istū tex. ibi cū dicit nō ad p̄iudicandū ꝛc. nam iudex se-
cularis nō est inferior: ꝫ par iudici eccl'iastico ꝫm euz. ꝛ
ideo nō tenet' sibi obtempare si iniuste petit. facit. xcvj.
di. cū ad ꝛc. qđ verbū no. Sz si petit auxiliū in iudicio
vt q; pcessit iudicialiꝛ ꝛ nō fuit appellatuz nec supplica-
tum tenet' iudex secularis mādare execut̄oi sentētiā iu-
dicis eccl'iastici: nec dz admittere exceptōem iniuste. fa-
cit. c. ij. de excep. li. vj. Do. an. in boc instat. et finaliꝛ vi-
detur ꝯcludere q̄ si est casus in quo iudex secularis po
test cognoscere nō tenet' exequi nisi sibi faciat fidē d̄ p
cessu. ꝛ videť q̄ hec fuit opi. bar. in. l. diuus. ff. de custo.
ꝛ exhi. re. ꝛ ibi dicit no. p̄ illū tex. q̄ iudex eccl'iastic⁹ tra-
dit conuictuz de heresi iudici seculari vt ipsum puniat
non tenet' illū punire: nisi sibi pri⁹ ostendat' pcessus: vt
sic videat an iuste fuerit pcessum cōtra illū. Ad idez al-
legat qđ habet' in auť. de sanc. epi. in. §. si ꝛo tñ. ꝫ ad-
uerte quia in exemplo suo bar. de directo dixit ꝓtra ca-
sum. c. vt inquisitōis. in. §. prohibemus. de heret'. li. vj.
vbi dicit' q̄ de crimīe heresis cū sit mere eccl'asticū neq;
directe neq; indirecte potest iudex secularis cognosce-
re: ꝫ pura ꝛ nuda executiōe ad euz ptinet ad requisitio-
nem iudicis eccl'iastici. ꝛ tene mēti illum tex. Jdem pu-
tarem dicendū ꝑ illuz tex. vbi crimīa essent mere eccle-
siastica. sed vbi crimīa nō essent mere eccl'iastica tunc si
tradit' aliquis curie seculari: vt quādo cleric⁹ degradat'
iudex secularis nō dēbz eū punire nisi fiat sibi fides d̄ p
cessu. q; ille efficit' de foro suo ꝛ habet eum iudicare vt
subditū. nō autē vt purus executoꝝ. etiā in isto casu lo-

quitur tex. in dicto. §. si ꝓlo crimẽ. ℔ si nõ tradit sibi vt
sit de foro suo: ℔ iudex eccl'iastic⁹ petit vt executor exe-
quat suã sn̄iam: tũc satis põt teneri opi. Jnno. ℔. vt iu
dex secularis illã sn̄iam exeq̃tur lz sibi nõ fiat fides d̃ p-
cessu. facit dictũ. c. ij. de excep. li. vj. in executõe ei⁹ iusti-
cie videt iste secularis inferior. gr. xxiij. q. v. i. c. ꝓnceps
7. c. admīstratores. Sz si iudex secularis sciret sn̄iaz in-
iustã posset dici ꝙ nõ tenet illã exeq̃ saltẽ in cã crimīali
qr nõ dz esse executor ad malũ ꝙ ꝓsciam. facit. l. nõ tm̄.
ff. de ap. Et p ℔ accipit alia q̃stio no. quaz posuit Jo.
an. hic. 7 fuit Jo. de mõ. murlo. Epus volebat visitare
quẽdaz plat̃ inferiorẽ: ille dixit se exẽptuz 7 appellauit
ad papã. epus excõicauit illuz. 7 qr ille ñ curat de excõi-
catõe petit a iudice seculari vt daret sibi familiã 7 auxi
liuz suũ. iste ꝓlo q̃ appellabat d̃icebat. 7 q̃rebat q̃d face
debat iudex secularis: 7 post multa iste q̃ disputauit
ꝓclusit ꝙ nõ tenebat impẽdere auxiliũ. qr tenet impẽ-
dere ꝙ rebelles 7 resistẽtes epo d̃ facto: sec⁹ aũt de iure.
7 in dubio ꝓsumẽdũ est ꝙ appellãte vt deferat sedi apo
stolice. ar. c. directe. de ap. 7 cũ hac decisiõe trãseũt ℔ cõ
muniter doc. qd̃ est valde nõ. qr facit ad multa. vt si ℔
ditus etiã nõ exẽpt⁹ ex iusta causa appellauit non dz iu-
dex secularis dare suũ auxiliũ ad petitõez epi ꝙ illũ ℔
ditũ. tm̄ in casu supra posito forte aliud posset dici p. c.
cũ ꝓsone. de ꝓuil. li. vj. qr cũ als subdit⁹ dicit se exẽptuz
dz exhibere priuilegiũ qd̃ sibi tribuit cãz ꝓscribẽdi: als
põt epus vti iurisditõe sua cũ habeat iurisditõem fun-
datã de iure cõi. ergo si nõ seruat subdit⁹ qd̃ ibi dz põt
epus legitime petere auxiliũ brachij secularis. vide tm̄ i
hoc qd̃ dixi post Jnn. in. c. venerabili. j. de cẽsi. Itẽ sci-
as ꝙ ab eo qd̃. §. dixi ꝙ iudex eccl'iasticus dz excõicare
rebelles iudici seculari: 7 ecõtra iudex secularis dz ban
nire 7 aduertere in rebelles iudici eccl'iastico. Jnn. re-
cedit et videt velle ꝙ nec iste dz illos excõicare. nec ille
secularis istos ꝓscribere vel bãnire: ℔ satis est eos vita-
re. ℔ Host. tenet primũ qd̃ est nõ. dicens ꝙ ad petitõez
iudicis eccl'iastici iudex secularis debz bãnire 7 punire
subditos rebelles 7 inobediẽtes iudici eccl'iastico nõ cu
rantes de excõicatõe. ita ecõtra ad petitõem iudicis se-
cularis dz iudex eccl'iasticus interdicere 7 excõicare ſb̃-
ditos rebelles 7 ꝓscriptos a iudice seculari. 7 ad hoc al-
lego no. dictũ Jnno. in. c. lz ex suscepto. de fo. ꝓpet. vbi
dixit ꝙ si aliq̃ subditi nolũt obedire impatori de facto
nõ succedit papa in iurisditõe: ℔ dz iuuare impatorem
ad domandũ illos subditos. 7 sic dz etiã ꝓstare auxiliuz
qd̃ põt. Ex his habes optimũ remediuz ꝓ istis nobilib⁹
repulsis ab eor dn̄io. nam possent implorare auxiliũ ec
clesie. 7 eccl'ia dz subditos eis resistẽtes excõicare 7 int̃-
dicere. In glo. fi. ibi vt sua auct̃e ꝛc. ℔ expositio gl. li-
cet vera est in se: tm̄ satis extranea ad tex. vñ alij doc. ex-
ponũt nõ ad ꝓiudicandũ eccl'ie q̃min⁹ possit iudicare si
ne auxilio brachij secularis. Alij dicũt nõ ad ꝓiudican-
dum. s. illi ꝓtra quẽ petit auxiliũ. qr nõ dz auxiliũ impẽ-
di ꝓtra iudiciũ. 7 hoc etiã sensit Jnno. vt dixi. §. vel ꝑm
Host. nõ ad ꝓiudicandũ. i. ꝙ p hoc nõ ꝓiudicat iudi-
ci seculari q̃min⁹ possit punire 7 imponẽ penã tpalẽ. ℔ ℔
opi. sibi ñ placz. qr nõ dz qs bis iudicari. xxiij. q. v. quid
ergo. 7 in. l. lz. ff. nau. cau. sta. nisi dicat ꝙ iudex eccl'iasti
cus imponat penã spualẽ seu pn̄iam. iudex ꝓlo secula-
ris imponet penã tpalez. ℔ hoc nõplacz Host. qr eccle-
sia dz defendere penitẽtẽ. xj. q. iij. aliud. 7 sic trãsit Jo.
an. cũ Host. Ex hac opi. posset colligi no. dictũ. si opi.
esset vera. s. ꝙ punit⁹ spualiter vel tpali pena ꝑ iudicẽ eccle
siasticũ nõ dz puniri de eodẽ delicto ꝑ iudicẽ seculare z.
sed do. An. nõ placet hec sentẽtia ꝓcludẽti ꝙ q̃litercun
q̃ ℔ fuerit punit⁹ a iudice eccl'iastico põt tpaliter puniri per
iudicẽ secl'arẽ si ẽ de sua iurisditõe. all'. no. ꝑ Jnn. i. c. di
lectus. de purga. ca. 7 ꝑ eum in. c. de bis. de accusa. Ego
ꝓlo puto ꝙ hoc sit indistincte verũ. sed vide ad hoc tex.
no. in. c. felicis. de pe. li. vj. 7 ibi Jo. an. dicit istã q̃stionẽ
fuisse disputataz. vnde vide ibi ꝑ eum. 7 quod no. in si-
mili bar. in. l. ij. ff. vi bo. rap. vide qd̃ dixi in. d. c. cum sit
generale. 7 in. d. c. de bis.

¶ Sacerdos. Ordinarius q̃ scit nõ
vt iudex: sed vt deus
vel homo subditũ esse criminis reũ indetermīa-
te poterit: ℔ nõ nomīatim euz arguere vel punire. h. d.
¶ No. ꝑ argumentũ optimuz ex tex. ꝙ is qui aliq̃d scit
ex cõfessione alicui⁹ 7 in foro penitẽtiali facta/non dici-
tur illud scire ꝑ certo. qr potuit ille nõ vꝛ dicere. 7 sic
nõ habet certa scientia. tũc em̄ habet certitudo cum res
deꝑbẽdit aliquo sensu coꝛpeo. ad hoc. iij. q. ix. c. testes.
7. l. siqñ. C. de testi. hoc em̄ videt ꝓbare iste tex. duz po
nit ista vt diuersa. Nam ꝑ facit mentõez cũ ꝑ certo scit
aliquẽ esse reũ criminis. 7 postea subijcit. vel si cõfessus
fuerit ꝛc. q̃si tũc ꝑ certo nõ sciat. 7 hoc ꝓbat ista lr̃a licz
glo. j. aliter sentiat. in hoc tm̄ nõ videtur põderasse tex.
¶ Secũdo nota plat̃ non debere subditũ nomīatim
arguere de aliquo delicto nisi possit illud delictuz plene
ꝓbari. ñ em̄ credit et supioꝛi si dicat aliquẽ esse reũ cri-
minis. vj. q. ij. in. c. placuit. 7 in. c. si tm̄. puto tm̄ ꝙ i secre
to põt eum admonere. qr talis admonitio non põt nisi
ꝓdesse. ar. ij. q. j. si peccauerit. ¶ Tercio nota 7 tene mẽ-
ti/ꝙ de delicto cui⁹ quis est cõscius vt deus possit in pu-
blico redarguere peccatorẽ in genere: tm̄ nõ determīa-
te. hoc etiã colligit exemplo xp̃i. sciebat em̄ deus eum iu
dam traditurũ: tm̄ non omo siluit: sed in genere cum re
darguebat 7 delicti suppliciũ mīabat/dũ dicebat ꝙ me-
lius erat si natus nõ fuisset homo ille ꝛc. 7 tene mẽti hoc
dictũ. ex quo habes casum in quo potest sacerdos delic-
tum sibi cõfessuz in genere redarguere. ¶ Jtem nota 7
tene menti/ꝙ ꝑ quolibet dãno illato põt recurri ad iu-
dicem ecclesiasticũ vt excõmunicet eũ qui damnũ intu-
lit licz ꝓbari nõ possit determīate quis damnũ intulerit
Nam ratõe peccati mortalis debet recurri ad eccl'esiã.
vt in. c. nouit. de iudi. 7 in hoc. tex. iste põt quotidie pra
cticari specifice i furto q̃n nescit auctor furti. ¶ Itẽ no-
ta tres scientias quas põt quis in eodẽ facto habere. naz
potest haber euñ vt homo: qr vidit. secundã vt deus:
qr ille fuit sibi cõfessus in penitẽtia. terciam vt iudex: qr
ordine iudiciario factũ est 7 sibi probatũ. et possunt iste
tres scientie haberi alternatiue seu distributiue 7 etiã si-
mul. nam põt quis scire tm̄ vt deus: vel vt homo: vel vt
iudex. Jtem põt scire simul vt homo qr vidit. 7 vt deus
qr etiam fuit sibi cõfessus. Jtem vt iudex: qr postmodũ
in iudicio fuit sibi ꝓbatũ. 7 hoc satis ꝓbat iste tex. Sed
nũquid possint iste scientie sibi aduersari adinuicẽ in eo-
dem subiecto vt possit eadẽ ꝑsona certuz quid scire vt
deus 7 ꝓtrariũ scire vt homo vel iudex: vide qd̃ dixi in
c. pastoralis. §. quia ꝓlo. d̃ offi. dele. Jtem nota casuz in
quo sacerdos sine peccato ministrat ꝑsente excõmuni-
cato cum. s. nõ potest ꝓbare illũ esse excõmunicatuz. qr
hoc scit vt homo vel deus. 7 sic optime facit hec lr̃a i ar
gu. ꝙ sacerdos nõ debet desistere a celebratõe diuino-
rum lz sciat aliquẽ ex ꝑsentibus esse excõmunicatũ exq̃
hoc ꝓbari nõ potest. hoc tm̄ ego admittere in celebrati-
one necessaria. 7 ita loquit iste tex. secus in voluntaria.
ar. xxiij. q. j. c. fi. ¶ Ultimo nota casum in quo sacerdos
non debet denegare coꝛpus christi etiã excõmunicato si
ꝓbare nõ potest illuz esse excõmunicatũ lz sciat vt ho-
mo vel vt deus. hoc etiaz colligitur exemplo christi qui
hoc sacramentũ nõ denegauit iude: ℔ sibi 7 alijs aposto
lis cõtulit. vt. j. q. j. c. christ⁹. Sed q̃ro quid si sacerdos
ꝓducit in testem cõtra reum criminis: nũquid tenea-
tur respõdere de eo qd̃ scit vt deus: dic secure tenẽduz
ꝙ non. ad hoc. c. dilectus. de excess. ꝑla. 7 in. c. oñis vtri-
usq̃. de pe. 7 remiss. vnde secure respõdere potest se ni-
hil scire. quia nõ ꝓducit in testem vt deus: sed vt ho-
mo. 7 tanq̃ homo nihil scit. Secus aũt est si nesciret vt
deus: ℔ vt homo licz alius sibi dixisset secreto 7 iuramẽ

to pstito q̄ non reuelet. nam nō obstāte illo iuramento si pducit in testē debet dicere veritatē. ratio est. q; illud iuramentū nō extendit ad illū casuz cū. s. pducit in testem. z si intēdebat iurans ad hūc casum se extendere iuramentū fuit temerariū: z ideo nō seruandū. ita nō. sentit Jnno. in. c. q̄liter z q̄. j. de accu. vbi vide z tene mēti. Item dic q̄ non semp dicit sacerdos scire vt deus licet is qui sibi renelauit dixerit q̄ sibi dicebat in penitētia. tūc em̄ solum dicit peccatū detectuz in penitētia vt deo: q̄n peccator querit salutē anime sue. secus autez si causa libidinis seu ratōe amicicie dixerit quis peccatuz sacerdoti. q; tūc non dicit in penitētia: licz ille dicat dico in penitētia. quia ille non tenet locū dei in hoc ex quo ad eū non recurrit vt ad deū. hoc no. sentit Jnno. in. d. c. omnis. z tene mēti. quia multi decipiunt. ¶ Quero. p declaratōe lre: nūquid quilibet sacerdos possit excōmunicare: videt primo q̄ sic. ar. hui⁹ tex. nam hic fit mentio de simplici sacerdote. Hosti. intellexit tex. in sacerdote curato. z sic videt velle q̄ sacerdos habens curam possit excōmunicare parochianū suū. p quo etiaz facit tex. in. c. se. aliq̄ dixerūt ptrariū. Pe. z Abb. pcordando dicūt q̄ ant hoc habz ꝓsuetudo z potest sacerdos excōmunicare etiā cum cause cognitōe iuxta cōsuetudinez. Et ex hoc primo mēbro nota q̄ cōsuetudo potest dare potestatē excōmunicādi. qđ an sit verū indistincte vide latius p Jnno. in. c. olim. đ resti. spo. z qđ ibi le. z no. in. c. cū pringat. de fo. ppe. z an teneat excōicatio ratione possessiōis tm̄: vid qđ no. Jo. an. ī. c. auaricie. đ clec. li. vj. Cessante ꝛo ꝓsuetudine potest sacerdos curatus ꝑm eum excōicare parochianū in genere z sine cause cognitōe. cum cause ꝛo cognitōe vel certā psonam excōmunicare nō potest. q; non est iudex. z sic istuz tex. itelligunt q̄n sacerdos curatus fert excōicationē in genere z cū hoc intellectu transeūt hic Jo. an. z do. An. Et nota hoc singulariť ꝓpter auctem istoꝛ doc. Sz ego semper tenui indistincte. q̄ cessante cōsuetudine sacerdos curatus nec in genere nec in specie excōicare potest. plene hūc articulū explicaui in. c. siquis ꝟ. de fo. ppe. ī repetitōe. Et ꝓbat sic. excōicatio est iurisditiōis cōtentiose que nō debet ferri nisi cum cause cognitōe z ferturī inuituz. ij. q. j. nemo epūs. ß sacerdos curatus non habet iurisditōem fori cōtentiosi: ß penitētialis tm̄. p hoc. xj. q. j. in. c. de ꝑsona. Jtem excōmunicatio est meri imperij. vt no. Jnno. in. c. trāsmissam. de elec. simplex aūt curatus non habet ea que sunt meri imperij. Jtez iura tm̄ a iudiciby dicūt excōmunicationē esse ferendaz. vt in. c. j. de sen. ex. li. vj. vbi ter repetit verbū iudex. Ad idem. c. querēti. de ver. signi. z in. c. archidiaconis. de offi. archidiac. non ob. iste tex. debz em̄ intelligi de sacerdote als ordinario. nam et episcopi olim appellabant sacerdotes. xcv. di. c. omniū. nam sacerdos est nomen dignitatis z honoris. xxj. di. cleros. z hoc sentit Vin. hic. z hoc etiaz patz ex rubro. Naz hic tractat de officio iudicis ordinarij. ergo vt ista decretalis cōueniat rubro debet intelligi de sacerdoce al. iudice ordinario. debz em̄ nigrū cōuenire rubro. vt no. glo. in. c. tibi qui. de rescript. li. vj. et in. c. bone. de cōfir. vti. vel iuti. z in. c. si sup gratia. đ of. deleg. li. vj. hoc etiam ꝓbat ista lra ibi: nisi iudiciali ordine ꝛc. z ibi petit iusticiam. certuz est q̄ a simplici curato nō petitur iusticia ꝓtra damnū inferentē: nec ꝓceditur coram eo ordine iudiciario. Ex his cōcludit q̄ ß litera non ꝓbat opi. istoꝛ doc. z ꝓ hoc vide bo. glo. in. c. se. vbi dicā. z in. c. nemo epūs. ij. q. j. z ad. c. sequens dic vt ibi dicet. z hanc opi. q̄ non possit sentit collecta. hic. ¶ Secūdo querit: nūquid hec generalis excōmunicatio sit ferenda p̄cedente cōpetēti monitione: dic q̄ sic. vnde nec in genere nec in specie debet ferri excōmunicatio nisi precedente trina monitione. vt in. c. romana. in ver. sed nec. de sent. excō. li. vj. ¶ Jn glo. j. z pondera glo. quam inducit do. An. ad saluandum testem qui dicit aliquid ꝓ certo scire: z interrogatus de causa scientie respōdet quia ille fuit sibi cōfessus. sed certe hoc dictum non probat in tex. sed potius oppositum. vt supra dixi in primo no. z dic vt ibi. ¶ Jn glo. ij. ibi quod licitum est in genere. nota glo. q̄ regulariter illud quod licet in genere licet in specie z ecōtra. z idez tenent hic cōmuniter doc. Et nota glo. sequētem z ex ea z ex tex. colligę q̄ excōmunicatio generaliť lata ligat delictū quantumcūq; occultū seu delinquētem. z sic iudicio meo hic est tex. p̄o glo. no. in cle. j. de hereť. vbi examiat an constitutio militantis ecclesie liget delictum oīno occultum. z cōcludit q̄ sic. z tene menti illam glo. z istum tex. ad hoc. ¶ Jn glo. pe. in fi. concludit ergo glo. q̄ nullus istoꝛum erit excōmunicatus. z idem tenet Hoff. dicens q̄ vtercq; se faciat absolui ad cautelam. Hostiē. dicit q̄ vterq; est ligatus. quia deus non curat de verbis sicut z als ecclesia non curat de verbis si constat de intentione vt in. c. in his. ver. signi. Mihi placet opi. glo. cōiuncta opi. Hoff. facit. c. graue. xj. q. iij. item. l. iij. ¶. si duobus. quam glo. adducit p̄o contraria opi. facit p̄o hac opinione vt nullus sit ligatus. nam ibi in fi. dicit q̄ si legatum fuerit factum titio z non apparet de quo titio testator senserit nulli debetur legatuz. Item excōmunicatio non debet ligare vltra intentiōem excōmunicantis. nam potestas z voluntas debent cōcurrere ad expletōem cuiuscūq; rei. vt in. c. cum super. de offic. deleg. z in. l. multum interest. C. siquis sibi vel alteri. iste excōmunicans non habuit animuz excōmunicādi nisi vnum. ergo nō debet esse vterq; excōmunicatus. nec aliter ex quo nescitur de quo senserit. nam p̄esertim in istis spiritualibus pura recta z certa debet esse sententia ꝛc. de consecra. di. iij. retulerūt. z. c. solent. Et faciunt ista ad. q. sacerdos in die forte pasche volebat cōmunicare populum z habebat ante se hostias. xj. quas tamē putabat. x. p̄o tulit simpliciter verba consecratōis: queritur vtruz omnes. xj. sint consecrate vel. x. tm̄ vel nulla: z salua determinatione ecclesie concludit hic Cal. q̄ si habebat animuz consecrandi. x. z non plures nulla erit consecrata. quia incertitudo viciat. nam vt dixi recta z certa debet esse intentio in istis spiritualibus. z intentio est necessaria ad perficiendū opus. vt in iuribus palleg. z p̄o hac opi. facit ista glo. in fi. nō enim apparet quas ex illis. xj. voluerit cōsecrare.

Cum ab eccelesiarū. Si ordinarius subiectus episcopo cōfert in sibi subiectum iustam censuram eccleiasticam episcopus illam seruare debet: z eam sine satisfactione z conscientia p̄oferentis relaxare non debet. Primo ponitur exordiū. ex quo secundo infert mandatū: ibi quapropter. ¶ Nota primo ex supascriptione q̄ appellatione p̄elatoꝛum veniunt non solum episcopi z superioꝛes: sed etiam inferioꝛes habentes iurisditōnem. quod clarius ꝓbatur in. c. j. de eta. z qualita. quinimo. dixit hic Hostien. q̄ etiam simplex curatus dicitur p̄elatus: vt patz hic in plebano. sed dic tu melius q̄ ex lata significatione sacerdotes parochialium ecclesiarum possunt dici p̄elati. quia p̄esunt parochianis in foro anime. z hoc respectu plebanus potest dici p̄elatus. hoc ꝓbat tex. in. c. tua. ĵ. de cleri. egrotan. et ꝓbatur ab allusione vocabuli vel ethymologia vocabuli. nam dicitur p̄elatus quasi p̄e alijs ditatus vel antelatus. sed stricte illi soli dicuntur p̄elati qui habent iurisditionem aliquaz fori contentiosi. ad hoc tex. iuncta glo. in. c. decernimus. đ iudi. z ibi dixi. ad idem tex. in cle. dudum. de sepulť. vbi per se fit mentio de p̄elatis per se de sacerdotibus curatis. z hoc modo potest intelligi tex. Nam iste plebanus habebat

hic iurisditionē.qđ patet ex eo qꝛ excoicabat parochianos suos.qđ intellige de iure speciali puta ex pscriptione vel priuilegio nō aūt de iure ꝓmuni vt dixi.ſ.c.pręcenti.nam illud est situatū sub rubꝛica de offi.iudi.ordi. sed certū est ꝙ plebanus nō est iudex ordinarius parochianoꝝ suoꝝ in foꝛo ꝙtētioso loquit ergo de iure speciali. ¶ Nota ergo ꝙ rectoꝛ ecclesie parochialis habet curam parochianoꝝ suoꝝ siue sint layci siue clerici. Ex quo nota ꝙ inhabitātes i parochia licꝫ sint clerici sunt tamen parochiani illius ecclesie. ad hoc facit de ꝓse.di. j.ꝫ hoc attēdendū.vbi dicit ꝙ clerici debent conuenire vna cū laycis ad audiēdū diuina in ecclesia eoꝝ. ¶ Nota tercio ꝙ appellatōe sentētie censure cōprehendit sententia excoicationis ꝫ interdicti. adde ꝫ suspēsionis. vt in.c.querēti de ver.signi. ¶ Itē nota hic expresse ꝙ prelati inferiores episcopis possunt ferre excoicationem in subiectos.ꝓcordat.c. sicut tuis de simo.ꝫ.c. cū in ecclesia de ma.ꝫ obe.ꝫ.c.ij. de eo qui oꝛ.fur.rece. ¶ Itē nota ꝙ excoicationē latam a plato inferioꝛe subdito epō potest eps relaxare si est irrōnabilis. si aūt est rōnabilis nō debet eam relaxare sed debet remittere ad suū excoicatoꝛem. Quid autē si de facto relaxauit ? dic vt in glo.fi. in fi. ¶ Ultimo nota ꝙ superiores debēt facere obseruari sniās latas ab inferioꝛibꝫ.ꝫ sic videt ꝑm Inno.ꝙ maioꝛ iudex debet mādare executioni sniam inferioris.ad idem.l.pperandū.§.sinautē.C. de iudi.ꝫ.l.a diuo pio. ff. de re iudi.ꝫ hinc sumpta occasione Inno.tractauit ħ nūquid isti inferiores plati possunt eoꝝ sniās mādare execution an ꝓpo debeāt recurrere ad superiorē ? ꝫ refert ꝛ. delegatꝰ siue ordinariꝰ pōt exercēdo iurisditionē quam habet suā sniam mādare executioni sed eam quā nō habet exercere nō potest ꝫ tūc debet ad superiorē recurrere. Exemplū quilibet iudex eccliasticꝰ pōt excoicare etiā si sit delegatꝰ inferioris a pncipe vt ħ ꝫ in.c.ex lris de offi. dele.vñ excoicando ꝫ interdicēdo potest suā sniam mādare executioni qꝛ nō excedit metā sue iurisditionis.vt ꝓbat in.d.c.ex lris. Itē pone exemplū in rectoꝛe scholariū.nam poterit interdicēdo ingressuꝝ scholarū vel dēlendo scholarē de matricula vel qđ simile suā sniaꝝ mādare executioni sed iurisditionē quā quis nō habet nō potest exercere.vtputa alius iudex qui nō habet ea que sunt meri vel mixti imperij nō pōt manualit ponē quez in possessionē vel ducere ad carcerē vel quid simile exercere.vt in.l.iubere cauere.ff. de iurisd.om.iudi.vñ ꝓ istis ꝫ similibꝫ debet recurrere ad superiorē habentē ptātem.ꝫ sic intelligit.l.a diuo pio pall. Hāc materiā plenissime examinaui in.c.siquis ꝓtra clericū de fo.ꝓpe.ꝫ dic vt ibi in glo.j.in fi. ¶ Nota bene hāc glo.ex qua collige duas regulas.ꝓma ꝙ elect a collegio vel vniuersitate vel deputatus ꝓ superiorē habet iurisditionē ordinariā in illos de collegio licet iste plat subsit epō. Scda regula est ꝙ isti plati qui pſunt collegio vel alꝫ habent iurisditionem puta ex cōsuetudine pnt excoicare sibi subiectos ꝛ anathematizare nō pnt. Anathema em ꝓpetit solis episcopis.ꝫ idē no.ij.q.j.nemo eps. Aduerte tn ꝙ int anathema ꝫ excoicationez nō est dīa quo ad vincula.nam vtraq est excoicatio.ꝫ dicit anathema qsi supna maledictio.de quo vide qđ no.in.c.cum nō ab homīe de iudi.sed anathema fert cū maioꝛi solēnitate qꝫ excoicatō nam fert eps circūstantibꝫ sibi.xij.sacerdotibꝫ ꝫ candelis accensis ꝓut habet in.c.debent.xj.q.iij. ꝫ debet fieri in de absolutio cū maioꝛi solēnitate qꝫ fit ab excoicatione de qua dicendū vt habet in.c.cū aliquis ea.cā ꝫ.q. vnde anathema excedit excoicationē quo ad maioꝛē solēnitateni ꝫ quo ad opi. vulgariū ꝫ ad terroꝛē ꝫ in difficultate absolutionē obtinendi.ꝫ ex his glo. videtur tacite excludere simplices sacerdotes curatos qui nō pſunt collegio isti nō possint excōmunicare. Circa materiā huius glo.dicit Soff.attendēdam consuetudinē in iurisditione istoꝝ inferioꝝ. Inno.ꝫ Hosti. videntur satis hic concoꝛ.cum opi.glo.dicunt em ꝙ ad hoc vt quis habeat ordinariaꝫ iurisditionem in clericos seu religiosos oportet ꝙ eligatur ab vniuersitate seu collegio ꝫ obtineat ꝓfirmationē a supioꝛe habente potestatez.ad hoc c.nihil de elect.ꝫ qđ habetur in auc. de defen.ci.§.tj. dixit etiam Inno.oportere ꝙ vniuersitas que istum elegit sit clericoꝝ vel religioſoꝝ quia alꝫ non posset dare iurisdictz.in personas ecclesiasticas. Item oportet ꝙ iste electus sit clericꝰ quia alꝫ iurisditio spiritualis in eū non caderet. vt in.c.cum causam de pscrip.ꝫ.c. ecclesia. de ꝓsti.ꝫ ex his alꝫ dixi ꝫ etiam nunc confirmo ꝙ si vniuersitas scholariū est secularis rectoꝛ electus ab vniuersitate etiam si sit clericus nō potest habere iurisditionē in scholares clericos. quia vt dixi vniuersitas secularis dat iurisditionē temporalem nō autem spiritualē.quia cum layci nō sint spirituales nō possunt eligendo transferre iurisditionē spiritualem.ꝫ multo fortius hoc pꝛocederet si rectoꝛ esset laycus. Qualiter autē cognoscatur an vniuersitas sit secularis vel ecclesiastica ? dic si maioꝛ pars est secularis censetur vniuersitas secularis. vt dixi plene in.c.ex lris de consti.ꝫ Barto.ponit in.l.fi.ff. de coll.il.ꝫ vide an clerici subijciantur rectoꝛi maxime si sint ciues ea que plene tetigi in.c.si diligenti de fo.compe. De vno etiam dubito pręsuppositō ꝙ vniuersitas scholarium sit ecclesiastica nunquid electus in rectoꝛem posset habere iurisdit.in clericos exquo non recipit confirmationem a superioꝛe ecclesiastico.nam Hosti.generaliter loquendo ꝫ Inno.in pꝛin.sue glo. dicunt oportere vt electus cōfirmetur a superioꝛe sed postea in medio glo. non videt aliquid repetere de confirmatione. vnde potest dubitari nūquid clerici exercentes pfessionem licitam faciant collegium extra ecclesiam ita vt electus per eos in rectoꝛem habeat in ipsos iurisditionem. nam de laycis certum est ꝙ si exercent aliquam pꝛofessi. licitaꝫ.puta quia sunt scholares barbitonsoꝛes sutoꝛes ꝫ similes. possunt em isti se congregare ꝫ eligere sibi rectoꝛem qui habebit ordinariam iurisditionez in ciuilibꝫ in his que sunt occasione societatis ꝫ pfessionis.ꝫ quāēß possunt isti conuenire sub isto rectoꝛe si tamen cōueniuntur sub maioꝛe iudice loci puta potestate non pnt declinare illius iurisdit.vt est casus nō.in.l.fi.C.de iurisdi.om.iudi.ꝫ no.ħ Inno.ꝫ Bar.in.d.l.fi.nam in clericis vt dixi dubito per.c.significasti de fo.ꝓpe.ꝫ.c.de persona.xj.q.j.nam epūs est eoꝝ ordinarius nec debent facere sibi ista collegia exquo nē sunt in ecclesia vel saltē nō habent ꝓfirmationē ab epō.nullo em iure hoc cauet et ideo p illā.l.fi.que loquit in laycis nō recederē a dispositione canonū disponentiū sup iurisditione clericoꝝ in hoc tamen vide qđ dixi in.d.c.si diligenti.vnū tamē scias ꝙ cessante cōsuetudine isti qui sunt de collegio ecclesiastico licet subsint eoꝝ plato inferioꝛi vtputa ꝓposito ecclesie collegiate tamē in crimīalibꝫ coꝛā solo epō sunt ꝓueniēdi.xvj.q.ij. visis in fi. Item in ciuilibꝫ si ꝓuenirent coꝛam epō nō pnt declinare suā iurisdit.ꝫ dicere ꝙ volunt ꝓueniri sub eoꝝ plato inferioꝛi qꝛ epūs ꝓcurrit in iurisditōe cū istis platis inferioꝛibꝫ ꝫ locus est pnētioni.ar.in.d.l.fi.ꝫ sentit ħ Inno.nisi aliud habeat cōsuetudo ꝫ ꝓ hoc qđ dicā in glo.ſe.in monachis tn aliud videt dicendū.ſ.ꝙ primo loco ꝓueniēdi sunt coꝛā eoꝝ abbate ꝫ non coꝛā epō qꝛ īmediate habēt abbatez loco dei supꝛa eoꝝ caput.vt in.c. si religioſus de ele.li.vj.ꝫ in c.ij. de testa.co.li.vnde monachus magis tenet obedire abbati qꝫ epō.vt no.glo.xj.q.iij.qui resistit.ꝫ habet abbas iurisditionem in monachos etiaꝫ in criminalibꝫ.vt patet in.c.ea que.ꝫ in.c. in singulis de sta.regu. vbicūqꝫ deliquerit.ꝫ.xviij.q.ij.abbates. si tamen esset crimen ꝙ ꝛueniret imponēda pena deposition tūc nō abbas sed epūs cognoscere debet.d.c.visis in fi.ꝫ.xviij.q.ij. monasteriū. Idem si abbas esset negligens in coꝛrigēdo.vt.ſ.

eo.quãto.7 licet in his sint opi.vt no.in.d.c.quanto.tñ id quod dixi puto verius 7 videt velle Jo.de lig.in cle. ne in agro de sta.reg.plenissime vide circa hanc materiam p me dicta in.d.c. siquis ptra cle.in repetitione. 7 in c.cum ptingat.in lec.eo.ti.vbi tractaui quã iurisd tõem habeãt omnes isti inferiores plati citra epm vnũ tamen scias q nullus citra epm de iure pmuni habet territorium in dioces vnde tota diocesis est territoriũ episcopi in spiritualib.xvj.q.vij. omnes basilice.7 in.c.j.s.eo.et in.c.cum eps.j.eo.li.vj. Ex quo infert q si clericus deliquit in monasterio alicui abbatis nõ subiicitur ratione criminis iurisditioni abbatis sed episcopi loci.ad hoc.c. cum ptingat prealt.an aũt inferior episcopo possit prescribere territoriũ ptra episcopũ: dixi plene in.d.c.cum ptingat.7 fm hec limita istam glo. V Jn glo.ij.ibi semp presumit.vult ergo glo. q excoicatio semp psumenda est iusta donec pbetur ptrariũ.tu dic hoc pcedere si nõ fuit appellatũ sed si fuit appellatus ab excoicatione licet appellatio nõ suspendat vinculus.vt in.c.pastoralis de appella.tamen suspendit psumptionẽ iusticie.vñ oportet q superior pbet cãm iustam sicut ptingit in alijs sententijs.vt no. Jnno.in.c.bone el.ij.de postu.prela.7 tene illud menti.facit qd ipse no.in.c.cum in iure.s.de offi.dele. V Jn glo.fi.ibi cũ sit superior 7 ordinarius.nota singulariter istam glo.7 nõ tradas eam oblitioni. ex ea em infert ad id qd supra dixi q licet plati inferiores habeant iurisditionẽ in illos de collegio eor non tamẽ eã obtinent excluso episcopo sed accumulatiue ad episcopum ita q isti nõ faciunt gradũ sed epus pcurrit tanq generalis ordinarius 7 isti inferiores tãq speciales. Et ex hoc infert ad solutionẽ glo.q debet valere absolutio facta ab epo 7 licet quidã tenuerũt ptrariũ vt Hug.et Bul.na.7 Archi.in.c.ij.de psti.li.vj.7 in.c.vnico d ma. 7 obe.li.vj. Alij tamẽ doctores coiter sequũtur glo.7 adducunt qd habet in auc. de defen.ci.in pn.vbi dicit q defensor ciuitatis cui eq̃parat eps potest cognoscere de causis subditor omissis magistratib inferioribus. ad idẽ pro opi.glo.facit.c.venerabilibus.§. vbi aũt de sen.ex.li. vj.7 dicit abb.q vbi pcurrit iurisditio immediata 7 mediata valet absolutio facta a supiore.7 idẽ in effectu sentit hic Alin.dicens q vbi cause sunt pmunes supiori et inferiori si supior citat pferẽdus est.ar.in.l.iudicium.ff. de iudi.secus aũt fm eum vbi cause nõ sunt pmões.ponit exemplũ in monacho qui magis tenet obedire abbati q̃ epo. Item in subdito epi qui magis tenet obedire epo q̃ archiepo. hoc vltimũ est absolutũ 7 claruz.vt in c.pastoralis.j.eo.in monacho tamen sunt opiniones vt no.infra.eo.quãto.7 nota hãc opi. Alin.nam apte sentit qd supra dixi in causa monachi q est prius tractãda coram abbate q̃ coram epo.7 vide qd no.ad materiaz glo.in.c.pastoralis.j.e.allegato ꝛc.

C Cum vos. Si ordinatio vacantis ecclesie etiam patronate ex iusta causa differt est ibi p episcopũ iconomus ponẽdus.pmunis diuisio.scda ibi fraternitati. V Nota primo argumentũ optimũ ex tex.q non eo ipso q patronus psentat indignũ est priuatus potestate psentãdi. nam si ß esset verũ cum hic psupponat q psentatus esset indignus nõ poneret iconomus sed eps puideret de rectore. de ß dic vt latius.j.dicam. V Nota secũdo q vbi differtur puisio ecclesie nec supior potest iuridice puidere de rectore debet ibi poni iconomus. Et ex ß 7 ex tex.habes casum q qui nõ potest ponere rectorem in ecclesia ponat iconomuz. Et facit optime iste tex.ad pbandũ q capitulũ sede vacante potest ponere iconomũ in beneficijs vacantib quor collatio ptinet ad episcopum.vñ licet capitulũ non succedat in potestate cõferendi talia beneficia.vt in.c.vnico ne se.vacã.li.vj.potest tamẽ ibi ponere iconomũ.arg.ß. 7 hoc videt velle Jo.an.in.d.c.vnico ne se.vacan.li.vj. qd dictum tene

menti. V Ultimo nota quid faciendũ de redditib pro- uentib eccl'ie vacanti.nam debent puerti in vtilitatem eccl'ie vel pseruari p futuris rectorib.ergo non debet episcopus vel alius platus vel patronus illos fructs occupare imo accipiẽtes incurrũt bodie penã de qua in c.fi.j.eo.li.vj. Et in eccles'ijs cathedralib 7 collegiatis vacantib nõ habet locum pena.c. quia sepe de ele.e.li. V Jn glo.j.in fine.vult ergo glo.q id qd disponitur h̃ habet locũ in eccles'ia que est iurispatronatus clericorũ 7 idem Lau.ß dicens q tex. narrat factũ vñ fm Jho- sti.idem in vtrisq. Et tu dic melius post Jnno.q cum ministerio tex. puidet solũ in eccles'ijs patronatis laicorum quia patronus laycus licet debeat defendere bona eccles'ie.xvj.q.vij.filijs.non tamẽ habet custodiã eccl'ie vacantis nisi sit pus legiatus vel hoc habeat ex psuetudine approbata p sedem apostolicã. vnde cessante approbatione pape non valeret psuetudo fm Jhosti.vt laycus habeat custodiam eccl'ie vacantis.arg.in.c.j.de psue.7 in.c.cũ terra de ele. Et nota bene hoc verbuz q in multis eccles'ijs de facto seruat ptrarium.sed si patronus est clericus tunc ipe habet custodiã eccles'ie vacantis.arg.in.c.bone de appel.7 in.c.cum 7 plantare.§.in eccles'ijs de pus'le. Et ideo tunc nõ est ponẽdus iconomus per episcopũ.7 ideo hec litera voluit puidere cum pso na non eccles'iastica habet patronatũ.7 tene menti in h̃ istum tex.fm hunc intellectũ 7 intelligo patronũ eccles'iasticum eũ cui cõpetit iuspatronatus ratione eccles'ie. nam si cõpeteret ratione patrimonij talis est censendus in hoc iure tanq̃ laycus vt le.7 no.in.c.cum dilectus d iurepatro. V Tractant etiã hic doc.quis habeat custodiam eccles'ie cathedralis.ego de omnibus plene dixi in d.c.bone.7 dic vt ibi. V Jn glo.ij.in fi.nota bene istam glo.ad quã quotidie fit remissio cum queritur nũquid patronus psentando indignũ sit priuatus ipso facto p ea vice potestate pñtandi.7 pcludit glo.q si est patronus eccles'iasticus priuat ipso facto. secus si est secularis. Sz ad.§.siquis oratorij domũ.qui facit in cõtrariũ respondet q non pcedit de iure canonico q̃ standũ est canoni 7 nõ legi.hãc pclusionẽ gl.impugnat Jo.an.pcedens em si canon expresse diceret q non sit priuatus secundo nullibi cauet. ergo standũ est legi nõ obstante si dicatur q patronus secularis põt variare pñtando scdm vt in.c.cum aũt de iurepatro. q illud posset procedere quãdo psentasset idoneũ vel indignũ ignoranter ita q non esset puatus. opi.glo.tenuit Archi.in.c.j. de pbe. li.vj.sed Hosti.hic precise tenet q sit priuatus si scienter presentauit indignuz.7 tenet Jnno.in.c.pposuit de fi.presby.licet hic loquatur alternatiue.dicit etiã q parcendum esset laycis propter ignorantiã. Jo.an.concludit q si laycus scienter presentat indignuz 7 persistit in illa psentatione per quatuor menses sibi prefixos ad psentandum extunc poterit episcopus pronidere de alio quia paria sunt nullum presentare vel minus idoneum vt in.c.ij.de transla.prela.7 in.c.tue de cle.non resi.vnde sicut episcopus potest pronidere elapso quadrimestri 7 nemine psentato.vt in.d.c. vnico de iurepatro.li. vj.ita si fuit presentatus indignus.sed si tempus presentandi.arg.in.c.si electio de elect.li.vj. Et ad.§.si quis oratorij domum.rñdet Jo.an.q non pbat q episcopus possit aliũ instituere psentato indigno q̃ soluz dicit q pñtato indigno debet episcopus pcurare vt instituatur idoneus qd põt intelligi sollicitãdo.s. pronũ

cū hac opi. Jo.an. trāsit hic dō. An. Sed tu vide Fe.cō silio.cxxij.ppe finem vbi videt tenere opi.istius glo.ni bil tamē boni adducit.sed dō.de rota dcib.ccv.apte tenent ꝓtrariū ꝙ patronus sit ꝓuatus ꝑ.d.§.siquis oratorij domū. Jo.de lig.idē hic adducit.nā si eligentes vel habētes collatōez de iure ꝓmuni ꝓuant ipo facto eligendo vel instituēdo indignū.vt in.c.cū in cūctis de ele. fortius idē dicendū in patronis qui habēt pntationem ex sola gra. Ad idem optime facit tex.in auc.de eccle.tu.in.§.siquis edificationez.vbi dicit ꝙ si patron⁹ ꝓficit hospitali rectorē indignū eps illo remoto debet ponere idoneū.z hāc opini.puto verissimā licet dō.Lar.sequatur opi.glo.z ad.§.siquis oratorij domū.dic ꝙ rnsio Jo.an.nō est bona qz tex. ibi dicit quoscūqz pntaueritz.z sic eps habet ponere idoneū pntato indigno ꝑ patronū z ad istum tex.dic ꝙ nō loquit quādo scienter fuit pntatus indignus.hāc opini.videt sentire Barto. in.l.cum quidā.ff.de lega.ij. z ibi bouus tex.iuncta glo. vbi ꝓbat ꝙ si quis habet electionē ex dispositōe testatoris si eligit indignuz ꝓuat ipso facto ptāte eligendi qō no. Adduco alia bonam rationē vbicūqz alicui ex ꝓuilegio seu gratia cōpetit potestas eligendi vel postulādi si scienter eligit vel postulat indignū ipso facto ꝓdit potestatē sibi tributā quia dicit abuti ꝓuilegio.tex.est no.in.c.gratum de postu.ꝓla.facit.c.ꝓuilegiū.xj.q.iij. sed patron⁹ habet potestatē eligēdi seu pntandi de gratia.vt in.c.iij.de iurepatro.pntando ergo scienter indignum abutit gratia z sic debet esse ꝓuatus ꝑ illa vice et hec notabis. Et ꝙ dixi ꝙ potestas devoluit ad epm intellige si eps habet ptātez instituendi.sed si ptās instituendi ptinet ad alū puta abbatē vel cap'lm tūc ius patroni devoluit ad habētez institutionē z sic habebit liberā collationē.hoc voluit glo.singu.quā semp tenebis menti in cle.vnica de sup.neg.ꝓla.z sic nota ꝙ illud ius patroni devolut ad eū qui habet ipam institutionē licet de iure spāli. ¶ In glo.pe.nota ꝓmo ex ista glo. intellectū ad.c.qm.z.c.cū ꝓpter de iurepatro.in quib⁹ dicitur ꝙ si questio sup iurepatronat⁹ non decidit.j.tempus ꝓfixum patronis ad pntandū ꝙ eps debet ibi ponere rectorē saluo iure vincentis. Illa iura ꝓcedunt quādo questio est inter ipos patronos de iurepatro.ita ꝙ nō apparet quis eoz sit patronus. nam ꝓpter ꝓtentionem eoz non dimittet ecclesiā vacare. Si aūt est questio inter patronū z episcopū sup iurepatronatus nō habent locum illa iura.nam si diceremus ꝓtrariū episcopus se pe fingeret causam z negaret patronū esse patronū solum vt lapso tpe ꝓfixo ad pntandū ipse ꝓuideret. Idē est quādo est ꝓtentio sup pntatione iam facta. nam tūc nisi prius decidat illa questio debet epus ꝓuidere de rectore.vnde nō habent locū tunc illa iura licet questio illa non decidat infra quatuor mēses vel sex.nam cum ex pntatione acquirat ius ꝑsentato vt notatū fuit in.c.dilectus.§.ti.ꝓri.nō debet ꝓiudicare pntato si questio nō decidit infra tempus ꝓfixum ad pntandum alis de facili posset supplātare patronū.nam cū non teneat pntare nisi in fine termini z eps habeat examinare psonā z facere edictū iuxta formā in.c.fi.de elect.non posset de facili ista questio expediri infra illud tempus z hoc idem volunt ꝓmuniter doct.ħ. ¶ Scdo nota ex glo.ꝙ ad illum spectat custodia ecclesie vacantis qui habet ius instituēdi seu ꝓferendi licet sit nō eps.qō dicit Jo.an.bene nō tandū z nescio alibi istam glo.potius em ꝓbat ratōe q̄ iure.nā si habet iste ius ꝓuidendi ecclesie de rectore videtur ꝙ debeat habere curā rerū ipsius ecclie donec ꝓuideat de rectore.ꝑ hac glo. allego bo.tex.in.c.fi.j.e.li.vj. Et facit qō no.glo.in.d.cle.j.de sup.neg.ꝓla. quod intellige nisi patronus sit psona ecclesiastica.qz tūc ipse non habens ius instituendi habebit custodiaz vt ꝓbat ħ a ꝓtrario lra.z puto ꝙ is qui habet custodiam de iure potest ibi ponere iconomū.ar.in regula qui ꝑ aliū facit de regu.iu.li.vj. ¶ Ultimo quero nūquid infra temp⁹ ꝓfixū patrono ad pntandū ꝓssit eps ibi ponere iconomū quādo custodia eccl'ie ad eū spectat. Host.ꝙ sic vnde puto ꝙ cum supior ꝓpendit ꝙ eccl'ie de primo nō est ꝓuidēdū ꝙ semp poterit ibi ponere iconomū ne bona eccl'ie dilapident. Et aduerte nam istū iconomū puto instituī posse nō solū quādo est ptētio inter patronū z epm sed etiam nulla questiōe vigēte, vtputa si patronus dicit ego nolo nunc pntare qz nō habeo personam idoneam ꝓ manib⁹ volo differre ꝑ tempus mihi diffinituz a lege.nam tūc satis est ꝓuidere sup hoc de iconomo.z hoc ꝓbat per tex. ibi vel alia de cā ꝛc. Jtez dico si beneficiū nō est iurispatronatus z habens collationem vult differre cū habeat sex mēses ad ꝓferendum.vt in c.ij.de ꝓcess.ꝓben. Nam ne eccl'ia stet tanto tpe sine gubernatione poterit iste ibi ponere iconomū z ħ ꝓbatur habito respectu ad mentē lre.nō em intelligit magis ꝓuidere eccl'ie patronate q̄s libere.sed ꝺ patronata fit mētio quia sepe differtur ꝓuisio ꝓpter psentationez patronorum. Abbas.

Exparte. Si cōstat ordinario ꝙ absolutus a papa suppressit veram causam quare fuerat excoicatus debet illum remittere ad papā. Si vero sibi non cōstat est tamen sibi vrgens suspitio ꝓtra eū debet cogere eū se purgare. cōmunis diuisio. sed ibi taliter respōdemus. in qua subdistinguit. z sc̄dm mēbrū ibi si vero. ¶ Nota primo ar. ex tex.ꝙ absolutio facta ex falsa causa nō tenet.oportet ergo vt absolutio teneat ꝙ expressa sit vera causa excōmunicatōis. Idē videt dicendū in absolutōe a quolibz peccato ꝙ nisi peccator expresserit delictū cum suis qualitatib⁹ que habeāt grauare delictū non ꝓsequit veram absolutionem facit qō le.z no. de peni.di.v.c.j.in prin. ¶ Nota sc̄do ꝙ eps potest ꝓpellere sibi suspectū ꝺ certo delicto ad se purgandū.qō an sit verū indistincte dicam cū glo.fi. ¶ Nota tercio modū ꝓcedendi ꝓtra eos qui dicunt se obtinuisse dispensationē sup irregularitate vel alia inhabilitate z dubitat an expresserint in impetratione veram causam. ¶ Oppo.ꝓtra tex.naz exquo isti expresserant aliā causam nō erat dubitandū de nullitate absolutōnis.arg.optimū in.c. cum ꝑ causa de sen.ex. Sol.dicunt doct.ꝙ in lris absolutōnis nō erat expressa aliqua causa sed nūc pſumebat ꝙ aliam causam expresserint.z hec pſumptio oriebat qz ꝑ nefando crimine fuerūt excoicati. z in lris dicebat simplicit ꝙ fuerūt absoluti nec mādabat aliqua satisfactio.vñ nō erat verisimile ꝙ isti exp̄ssissent veram causam.hodie vero ex stilo curie exp̄mit causa in lris absolutōnis.sc̄do quer it quomodo ꝓstare poterit ꝙ isti supresserint veram causaz in lris cum non exp̄mit solutio ꝑ ꝓfessionē istoz.nam forte alijs dixerūt vel erant testes ꝑsentes qñ exp̄sserūt falsam causam. ¶ Ultimo ħ querit q̄d si isti nō poterunt se purgare.dicūt doct.z bene ꝙ habebūt ꝑ quictz.vt in c.insinuatū.z in.c.de hoc de simo.z.c.accedēs de accusa. z qualiter sit p̄standa purgatio.dic vt habet in.c.quotiens.j.de purga.cano. ¶ In glo.j.ibi qō nō credo vez z hec opi.glo.coiter tenet.z nota ex hac glo.ꝙ absolutio nō tenet nō solū cū exp̄mit falsa causa sed etiā eū nō exp̄ssit oēs causas ꝑter qs fuit excoicatus alis absolutio nō ꝓdest.z ħ pōt adduci ad questionē.q̄daz exp̄ssit sacerdoti vnū peccatū z reliq̄ subticuit nunquid teneat illud iterum ꝓfiteri an sufficiat ꝓfiteri ea q̄ tacuit: Ista glo.pōt adduci ꝑ opi.ꝙ sufficit tacita exp̄mē.ħ pōt p̄cedere si ꝑ obliuionē omisit alia peccata.sed si seriose qz voluit ꝓfiteri ꝑ ptes forte aliud eēt dicendū qz appet ꝙ nō fuit bñ ꝓtrit⁹ de illo peccato.de hac q̄stione vide gl. de pe.dis.j.nō tibi.dico q̄ ponit casus in quib⁹ tenet qs iterū ꝓfiteri peccata sua z nōbis eā. ¶ Scdo no.ex glo. ꝙ a pluribz excoicationib⁹ pōt qs liberari vnica absolutōe dūmō absoluēs habeat ptātem iure ꝓprio vel ex

ꝓmissione alioꝝ. ¶ Tercio nō ex glo.fi. vnā dīiaz inter absolutōez 7 excoīcatōem. nā excoīcatio lata ex falsa cā tenet secus in absolutōe. Sed ego nō puto veram hanc dīiam. nā si excoīcator credebat cām verā que erat falsa erit excoīcatus 7 tūc fuisset excoīcatus. ℔ si sciuisset illam falsaz puto ꝙ ille nō erit excoīcatꝰ lz cautū sit obtinere absolutōez. Excoīcatio em̄ sumit vires ab intētione excoīcatoris. ad ℔ facit qđ no. per glo. in c. ij. de testi. co. 7 in c. p. g. de offi. delega. 7 in c. j. de iudi. sed vbi excō municator intēdebat oīno excoīcare tūc excoīcatio tz licet sit iniusta. 7 ita loquūtur iura allegata in glo. 7 idem esset in absolutōe qz si absoluēs intēdebat oīno absolvere etiā si causa exp̄ssa oīno esset falsa vel iniusta tenebit absolutio. vt in c. venerabiliby. in §. vbi aūt de sen. ex. li. vj. vbi tex. notabilis. Nec ob. p̄dictꝫ. c. qz circa de q̄ glo. opponit qz coīter ille tex. intelligit ꝙ dispēsatio ibi non tenuit ꝓpter exp̄ssionē falsē cause sed papa illam tolerauit gratiose. 7 ꝓ ℔ đ fi. p̄sby. c. j. 7 ij. li. vj. vbi pz ꝙ dispēsatio est nulla si fuit obtēta ꝑ surreptōez. ¶ Itē glo. fi. in fi. aduerte qz hec glo. videt destruere tex. nā in lra nulla fit mētio de infamia sed soluz de suspitōe. Itē seqret ex glo. ꝙ ex suspitōe vrgēti sine infamia non pōt indici purgatio cuiꝰ ꝯriū ꝓbat in c. inter de pur. cano. vbi tex. notabilis ponit suspitōez 7 infamiā ꝑ causis sufficientibus ad purgatōez indicēdā. vñ Inno. 7 Hosti. dicūt ℔ ꝙ epi suspitio sufficit. dixit tn̄ Inno. ꝙ suspitio dz esse vrgens. i. magna. Et ꝑ dicto Inno. optime facit. c. tua. j. de coha. cle. 7 muli. Jo. an. ꝓcedādo dicit ꝙ aut est suspitio solius epi clādestina 7 ñ sufficit. arg. vj. q. ij. si tm̄. 7 c. placuit. Et no. hoc dictū aut epi 7 alioꝝ 7 est ꝓbabilis 7 tūc potent indici purgatio. ad ℔ vide bo. tex. cuz glo. 7 qđ sup ea no. in c. omniby. ij. q. v. ego hūc articulū latius examinaui in c. qualiter 7 qñ cl. ij. de accu. 7 dic vt ibi. Nico. abb.

Significauit. Propter periculz aīe supplet ordinarius desidiā vel maliciā delegati. vel clariꝰ summa sic. Si ex desidia vel malicia delegati pape quis pseuerat in peccato ordinariꝰ loci pōt supplere nō obstāte ꝙ causa fuerit delegato ꝓmissa. 7 est casus notabilis 7 singularis ꝓmūis diuisio. scda ibi cū itaqz. ¶ Nota ꝙ stātes in peccato incestus etiā sub coloze mrimonij pūt 7 debent excoīcari ꝑ epm̄ loci. intellige si moniti nolūt a peccato desistere qz excoīcatio nō est ferenda imediate ꝓpter delictū sed ꝓpter ꝓtumaciā surgentē ex delicto. vt in c. sacro de sen. excō. no. glo. xj. q. iij. Episcopi hodie ꝫo contrabētes sciēter in gradu ꝓhibito sunt ipō facto excōicati. vt in cle. vnica de ꝓsan. 7 affi. ¶ Scdo nota casum singularē in quo ordinariꝰ supplet negligentiā seu maliciam delegati pape 7 impedit se de causa alteri ꝓmissa ꝑ papā. s. quādo ex negligētia seu malicia delegati nutrit peccatū. vñ licet iste tex. loquat cum aliqui remanēt in peccato incestus. Idē tamē est ℔m doc. in quolibet alio peccato. narrat em̄ hic factū. vnde ratio vera decidendi fuit ne ptes remanerent in peccato. 7 ideo vbicūqz subest talis causa semp ordinariꝰ pōt insurgē 7 occurrere vt peccatū euitet. Et ex hac ratōe dico ꝙ etiā si ep̄s nunqz prius excoīcasset nec aliter ꝓtra ptes ꝓcessisset ℔ causa a primordio fuisset ꝓmissa delegato si delegatꝰ est negligens in ꝓcedēdo 7 ptes interim remanēt in peccato poterit 7 debebit ordinariꝰ ꝓcedere ꝓtra ptes saltē excō municādo nisi ꝓcedāt in causa coraī delegato. Secꝰ autem est vbi nō imineret peccatū. vtputa qz cā esset pecuniaria. nam tūc delegato pape negligente ordinarius se nō intromittit sed recurrēdū est ad ipm̄ papā ℔m hosti. 7 bene. nā exquo causa fuit ꝓmissa delegato exempta est a manib ordinarij vnde nō pōt ordinariꝰ se intromittē vt in c. studuisti de offi. delega. nam ratōe peccati ponitur ℔ casus specialis. secus ergo vbi nō imineret peccatū. argu. ℔ ꝑ locū a speciali 7 hec no. Sed quero qđ si papa absoluisset exp̄ssa falsa causa. dic ꝙ absolutio nō teneret 7 ea nō ostante posset ordinari ꝓcedere ꝓtra ꝑtem. arg. s. c. pri. Sed dubiū est qđ si papa de oīb certificatus absoluit 7 mādat ordinario vt deinceps illos nō molestet nūquid tenet ordinariꝰ in ℔ obedire pape Sol. dicit Hosti. multū notāter ꝙ aut ē casus in quo papa pōt dispēsare 7 tenet illi obedire. aut nō pōt dispensare 7 nō dz obedire qz potiꝰ tenet obedire deo q̄ pape. xj. q. iij. qui resistit. 7. c. dōs. 7. c. iulianus. Et nota singulariter ℔ dictū ꝙ ex mādato pape nō tenet ordinarius aliq̄s admittere i peccato mortali. 7 idē sentit Jo. an. in c. liqñ de rescrip. cū papa mādat ꝓuideri notorie indigno de aliquo bñficio 7 est tanta indignitas ꝙ sine peccato pareri nō pōt. Idē sensit Inno. in c. inquisitioni de sen. ex. vbi notāter dixit ꝙ pape parēde non est vbi ex suo mādato p̄sumit malū futurū vel aliquod scādalū ꝓbat ℔ ratōe mādando id qđ in se est peccatū in quo dispēsare nō pōt. excedit fines sue ptātis qz papa nō recipit ptātez peccādi. xl. di. c. j. 7 ideo sibi impune nō paret cū nō sit ibi cēsendꝰ papa sed ꝓuata ꝑsona arg. in l. fi. de iurisd. om. iu. 7 in c. ij. c. de ꝓsti. li. vj. Et idē dic in lege ipsiꝰ pape vel cuiuscūqz p̄ncipis. nā si est iniusta 7 ptinet in se peccatū nō remissibile ꝑ ipm̄ p̄ncipē talis lex nō est a subditis recipiēda. iij. di. erit aūt lex. 7 in l. fi. C. si ꝫ ius vel vti. pub. 7 sentit ibi Bart. 7 in l. omnes populi. ff. de iusti. 7 iure. ¶ In gl. j. ꝑ intellectu gl. opp. sinia excoīcatōis nō est ferēda ab hoīe ꝓpter crimē sed ꝓpter ꝓtumaciā. aut in nō parēdo aut in nō veniendo. vt in c. sacro de sen. ex. 7 ē glo. nōbilis. xj. q. iij. epi. ℔ isti fuerūt excoīcati ꝑ hac nefaria 7 incestuosa ꝓiūctōe q̄re male. Sol. glo. j. vt arbitror metu ꝯrij soluendo ponit duos alios intellectꝰ. p̄imꝰ ꝙ sinia diuortij ꝓpus fuit lata ꝯ istos. 7 qz illi parere noluerūt fuerūt excoīcati. sedus intellectꝰ colligit ex glo. sequētib ꝺ quib ista glo. facit mētionē ꝙ añ sniam diffinitiuā isti fuerūt excoīcati. qđ declara ℔m intellectū quē ponit ℔ Inno. vz ꝙ iudex ex officio ꝓcedēs ꝑ notorio ꝓtubernio istos nolētes abinuicem recedē excoīcauit. 7 sic isti excoīcati impetrauerunt lras a papa in quib dicebat ꝙ isti asserebāt se iniuste excoīcatos 7 mādabat excoīcatori vt istos absolueret si ita esset alioqn mādabat delegatꝰ vt ℔ exequētur ℔m tenorē. c. ab excoīcato de rescp̄. Alij aliter intelligūt sed ꝓclude vt placet Hosti. 7 Jo. an. qđ etiā approbo ꝙ nō est vis q̄litercūqz fuerit ꝓcessum etiā si ad petitōez accusatoris lz Inno. in ℔ aliter intellexerit. nam semp ordinariꝰ pōt supplē desidiā 7 maliciā delegati ferendo sniaz ꝯ pseuerātes in crimīe vt. §. lati. declarauit. ¶ In glo. ij. ibi in bonore ꝓstituti. puta qz sunt milites vel doctores ad q̄s dz mitti vt iurēt. vt in l. ad egregias ꝑsonas. ff. de iureiu. dicit tn̄ ℔ Boff. no. dictū ꝙ ad bas ꝑsonas egregias de grā sola 7 non ex necessitate mittit. qz de iure possent ꝓpelli venire ad iudicē. l. ij. §. si preses ff. q̄s or. in bo. poss. ser. Et ℔ nota ꝑ intellectu illiꝰ. l. ad egregias. vt intelligat de honestate non de necessitate. ¶ Itē glo. fi. ibi inceperūt habē delegati. pondera glo. apte em̄ sentit glo. ꝙ delegatus nō ꝑdit iurisditionē lz sit negligēs vel dolosus in ꝓcedēdo etiā si ex culpa sua foueat peccatū vt ℔. ordinariꝰ ergo in casu huius. c. reassumit iurisditionē non vt diffiniat totā causaz sed vt ꝙincat partes non ꝓsequētes causaz 7 remanentes in peccato. Hosti. intellexit ꝙ delegatus ℔ casu perdit iurisditionē 7 ordinariꝰ reassumit causam. sed primꝰ intellectus magis placet Inno. 7 Jo. an. 7 ꝓmūiter doct. 7 videtur ꝓfecto magis lre cōsonus intellīgēdo ꝑsertim ꝙ ℔ fuerit appellatū. nō em̄ debet iudex a quo reassumere iurisditionē nisi sint lapsa fatalia appellationis. vt in c. ꝑsonas. 7. c. cū sit de appel. Et nota ex fi. glo. 7 ex tex. casum in quo admittit excoīcatus ad litigandū de iniusta excoīcatione absqz eo ꝙ absoluat in p̄ncipio cause qñ s. prius fuit absolutꝰ 7 postea negligēs in ꝓcedēdo. 7 ita

loquit iste tex. als aūt dz in pncipio absolui nec als dz audiri. vt in. c. p tuas de sen. ex. li. c. cū ptingat. Ni. ab.

¶ Quanto. Ordinarius supplet negligentiā abbatis nō reuocātis monachū vagabūdū. cois diuisio. scda ibi mandamus. ¶ Nota pmo q regulares nō debēt discurrere p curias pncipū z hodie accedentes ad curiā pncipis sine licētia superioris sunt excoīcati. de q dic vt habet ī cle. ne in agro. §. qz vo de sta. regu. Dicit tn Hosti. q p ß nō tollit qn religiosus de licētia abbatis possit deputari ob sequio alicui⁹ pncipis vel epi lz de facili ppter pricula q inde seq̄ pnt abbas ꝓsentire nō dz. z hoc tenēt doc. in. c. ex resepto. j. de iureiu. ¶ Pro ß adduco bo. tex. ij. q. vij cū pastoris. vbi dicit q religiosi pnt ꝓesse cubicularij epi imo eps ibi inducit vt poti⁹ religiosos qz alios habeant facit qd no. Inno. in. c. cū i. z a. de re indi. vbi tenet q p amico monasterij pōt abbas ꝓcedē vt monach⁹ sit illius ꝓcurator. ¶ Nota scdo q pecunia ꝓgregata ex prioratib⁹ seu aliis domib⁹ religiosis nō cedit ipis prioribus seu platis sed dz ꝓuerti in vtilitatē monasterij. z idē dic vndecūqz religiosus pecuniā qsiuerit siue ex successione cognatoꝝ siue alioꝝ. vt in. l. deo nob. C. de epi. z cle. z. xvij. q. j. c. vnico. siue ex ptractu. nā scias q licet simplex monach⁹ nō possit ptrahē ad vtilitatē suā tamē ad vtilitatē ecclie seu monasterij tenet ptract⁹. vnde notā ter dixit Inno. in. c. cuz olim el. ij. de puil. q siue monachus stipulet sibi siue monasterio siue impsonaliter semper acqrit monasterio ad instar serui. ad ß. ff. de stipu. ß. uo. l. si cois seru⁹. z ibi p Bart. Et collige ex notatis ibi per Bar. z in. d. c. cū olim. p Inno. q in acqrēdo monasterio monachus eq̄parat seruo ita q iura loquētia de acqsitione seruoꝝ pnt trahi ad acqsitionē religiosoꝝ. Et notabis ex pdictis q religiosus pōt stipulari monasterio suo sine aliquo mandato. Dicit tn ꝺ Inno. q ex delicto monachi nō obligat monasteriū. ¶ Item nota ibi si plati eoꝝ ꝛc. q ordinari⁹ loci nō corrigit pmo loco religiosos sed dz monere plātos eoꝝ vt corrigant qđ si neglexerint pōt ipe supplere. z hoc notabile colligit ex ponēdo verbuz plati. i. abbates seu priores. Sed si capit pro epis tunc notabile nō colligeret sed dicerem⁹ q archieps nō exercēt iurisditōez in religiosos subiectos episcopis nisi pus eos moneat vt ipi corrigāt. sed pm⁹ intellect⁹ coīter tenet. ¶ Sed ß q̄rit duo religiosi hābāt singulos priorat⁹ qs ꝓmutauerūt adinuicē de licētia abbatis z alter assumpsit on⁹ soluēdi debita prioris prioratus z sic habebat soluē ex redditib⁹ scdi priorat⁹. nūqd iste incidit in aliquā penā. qdā dicūt q sic. s. in penā. c. ij. de solu. qz p alienis debitis obligat ecclias suā. Jo. an. z hosti. tenēt oppositū. nā pecunia ß ꝓgregata ex priorat⁹ ꝓuertit in vtilitatib⁹ monasterij ex ꝓsensu abbatis ergo eodē modo pecunia vni⁹ priorat⁹ pōt deputari in vtilitatem alteri⁹ de licētia abbatis. Et cum ß trāseūt coīter doc. hic. ß dictū tenerē vbi isti priorat⁹ eēnt de mēsa abbatis vel bona monasterij z prioratuū nō eēnt diuisa ß coīa Si aūt quilibet loc⁹ recognoscit sua bona licet prioratus subijciant abbatie nō tn puto q pecunia vni⁹ loci debeat ꝓuerti in vtilitatē alteri⁹ etiā de licētia abbatis quinimo prioratib⁹ vacātib⁹ nihil dz abbas capere ex illoꝝ redditib⁹. ß ꝓbant in. c. pnti. j. eo. li. vj. z in cle. vnica in. j. z. ij. rūso de sup. neg. pla. facit. c. ad aures. j. de excess. p. la. z qđ notāt doc. in. c. fi. de religi. domi. z ad istū tex. pōt dici q nō facit p opi. doct. nam dicit q dz ꝓuerti pecunia ad vtilitatē dom⁹. pōt em intelligi. s. illius ex cui⁹ redditib⁹ pecunia fuit cōgregata vel qn ille obedientie seu prioratus erāt de mēsa abbatis. ¶ In glo. in ꝛbo sed pla ti. nota bn istam glo. que q̄tidie allegat cū q̄rit de ptāte abbatis in monachos. Hug. fuit ī opinione q si agit in figura iudicij epus cognoscet. sec⁹ si agit correctionalit ꝺm regulā claustralē. bāc opi. sensit glo. in. c. j. xviij. q. ij. licet dubitauerit ī. c. de pson. xj. q. j. Alia opi. quā seq̄t ß glo. est vt indistincte pmo dz monachos debeat adiri abbas lz agat ī figura iudicij. z hāc opi. tenuerūt Lau. Vincē. Pbi. Soff. Inno. ß refert q̄sdā dicē q aut abbas recepit bn̄dictionez z tūc cohertio primo loco spectat ad ipm. qz añ bn̄dictionē nō habet plenitudinē officij neqz pōt monachos bn̄dicē seu baculū pastoralem portare. ad ß qđ le. z no. in. c. cū ptingat de eta. z q̄lit. z in. c. j. de sup. neg. pla. z. lxx. di. in. c. j. z sic añ bn̄dictionē debet adiri eps. hāc opi. reprobat. ß Hosti. p. c. transmissaz de ele. vbi pz q eps añ ꝓsecratōez exq̄ recepit cōfirmationē ꝓsequit ea q̄ sunt iurisditōis lz nō ea q̄ sunt ordinis. ergo idē dicēdū in abbate ꝓfirmato nōdū benedicto. p ß facit qz magis opat ꝓsecratio in epo qz benedictio in abbate. vt no. glo. in cle. ij. de sta. regu. Hīc est q elect⁹ nō pōt appellari eps añ ꝓsecratōez. vt in. c. nisi de vsu pal. no. glo. ī cle. ij. de cele. missa. sed abbas appellat añ bn̄dictōez. vt no. Host. in. c. inter de re indi. z p hoc videt tex. ī. d. c. j. de sup. neg. pla. hāc opi. s. q añ bn̄dictōnez exercet iurisditionalia tenuit Inno. z Joan. post eū in. c. venerabilē de elect. Alia opi. q in lenib⁹ cohertio monachi pmo spectat ad abbatē in grauibus vo ad epm. Inno. vo ß tenet q aut monach⁹ accusat crimialit z dz institui accusatio coraz epo qz inferiores nō cognoscūt de causis crimialib⁹. vt no. in. c. trāsmissaz de ele. z. xvj. q. ij. c. visis. z sic pōt intelligi. c. monasteria. xviij. q. ij. vbi dicit q monasteria sunt sub correctōe epi sed si agit ad correctōez ꝺm regulā ꝙabbas pferet epo et in illis tenet magis obedire abbati q̄z epo. vt etiam no. glo. xj. q. iij. qui resistit. z. xxxiij. q. v. noluit. vñ potest abbas monachū corrigere punire z de monasterio expellē ꝺm regularia instituta. qz exquo papa approbauit regulam voluit vt deberēt obseruare ea q̄ in ea ptinent. z in ea dat ptās abbati puniēdi z expellēdi monachū si op⁹ est. In ciuilib⁹ vo dicit Inno. q in monacho ppij monasterij nō pōt cadere q̄stio qz monachus nō pōt alicui obligari ciuilit. sed p̄supposito q sit in studio vel alibi de licētia abbatis z ibi ptrahit dubitat cora quo sit cōueniēdus. dicit Inno. q si est ibi sine licētia abbatis imputet sibi qui secū ptraxit. hoc dictū intelligerē qñ vellet eū puenire in detrimētū monasterij. sed si bz rem secū ptrahētis vel effect⁹ē ditior ex ptractu credo q posset ibi pueniri cora ordiario loci si multū distat a monasterio. vñ dixit Archi. in. d. c. cū pastoris. q tūc qñ sine licētia ꝓpellit alteri rndere sed ipe agere nō pōt. qđ dictū intelligo mō pdicto. z facit. xvj. q. j. q̄dā. sed si ē cuz licētia abbatis pōt ptrahēdo mutuū obligare monasterii tpate tn iuxta necessitatē. ar. in. l. ad rē mobilē. z ī. l. ad legatū. ff. de pcu. z. c. pterea. §. de offi. dele. qz exq̄ abbas dedit sibi licentiā eūdi ad studiū videt sibi oīa ꝓcessisse sine quib⁹ in studio esse nō pōt ꝓmode. facit. c. q q̄busdā de fide iusso. z no. hoc dictū. Idē tenet archi. ī. d. c. cum pastoris. z Jo. an. in. c. ij. ne cle. vel mo. li. vj. scias tamē q licet sit in studio cū licētia abbatis nō tn pōt fideiubere p scholari vel alio quēadmodū nec seruus fideiubere pōt extra casuz peculij. vt in. l. seru⁹. ff. de fideiusso. nec pōt libros nec alia bona obligare extra causaz sue necessitatis sicut nec filiusfa. vel seruus lz habeat administrationē peculij. l. j. §. j. ff. que res pig. obli. nō po. qđ no. z idem tenet Archi. in. d. c. cum pastoris. z no. in. d. c. ij. Hoc aūt casu quo licite contraxit dubitat apud quem debeat pueniri. dicit Inno. q cum abbas seu monasterium obliget nō potest abbas esse iudex quia esset iudex in facto ppio sed ꝓueniret ipse abbas corā ordinario vel ꝺm Hosti. ꝓueniet ipse monachus coram ordinario loci exquo est absens z hoc mihi placet. sicut dicimus in filiofami. existēte in studio vt possit agere z cōueniri in loco studij. vt in. l. si longius. ff. de iudi. z sentit Archidi. in. d. c. cuz pastoris. Sed si causa nō ptinet ad monasteriū puta qz esset monachus vel clericus alteri⁹ monasterij vel ecclie subiect⁹ abbati. dicit Inno. q pōt

ꝓueniri coꝝ abbate cū habeat iurisditōez. pōt etiā ꝓueniri coꝝ epō. nec poterat dicē volo ꝓius ꝓueniri coꝝ abbate qꝝ epūs ꝓcurrit in iurisditōe exquo ñ agit ad correctionē. ꝛidē dicit in alijs ꝑlatis inferioꝝ habentiꝫ iurisditōez respectu subditoꝝ suoꝝ. ℙro hac opi. facit l. fi. C. de iurisdi. om. iudi. vult ergo in ſuma Jnno. ex omniꝫ ꝓdictis qꝫ si agit ꝯ monachū ad correctionē ꝑm regulā ꝑmo loco correctio spectat ad abbatē. sed si accusatur monachꝰ crimialit̄ debꝫ accusari coꝝ epō. Sixo causa ē pecuniaria vel alꝫs ciuilis ꝛ spectat ꝑncipalit̄ ad monasteriū nō cognoscit abbas. sed si spectat ad aliud monasteriū subiectū abbati tūc vterqꝫ est iudex abbas. ſ. ꝛ epūs ꝛ dat̄ optio actori coram quo istoꝝ velit monachum ꝓuenire. ego ℞o in aliquiꝫ limitau ꝛ discrepaui ab opi. Jnno. ꝛidē Jo. de lig. vnde vide qꝺ dixi in. c. cū ab ecclesiaꝝ. s. e. cū suis remissionibꝫ. ¶ Cōtra tex. opp. videt̄ em̄ qꝫ archiepūs nō possit se impedire de religiosis qui sunt in dioceſi sui suffraganei nec de clericis secularibus. vt in. c. pastoralis. j. eo. Sol. dic qꝫ iste tex. pōt inꝫ intelligi duplicit̄. primo qꝫ isti religiosi erāt in dioceſi archiepi ꝛ tūc cessat ꝓtrariū quia archiepūs est epūs in sua dioceſi. ꝛ tūc expone tex. si ꝑlati eoꝝ. ſ. regulares vt abbates ꝓores ꝛ sires. nam si isti sunt negligētes post monitionē archiepūs tanqꝫ ordinari⁹ in sua dioceſi succedit in sua iurisditione. Si ℞o tex. intelligit̄ de religiosis existētibꝫ in ꝓuincia archiepi extra dioceſin ꝓpriā ꝛ tūc verbum ꝑlati debet intelligi ꝛ exponi ꝑ abbatibꝫ ꝛ epis simul qꝝ si abbas est negligēs succedit epūs non archiepūs. vñ debet archiepūs ꝓ⁹ monē abbatē ꝛ sic est negligens debet admonē epm̄ loci ꝛ si epūs ē negligēs ipse archiepūs poterit cohercē ꝑm Hosti. ꝛ bñ nisi crimia essent notoria. nam in notoꝝ archiepūs iurisditōez pōt exercere in subditos suffraganeoꝝ suoꝝ. vt in. c. romana. §. notoria de cēſi. li. vj. Ego tñ in regularibꝫ seruarē vt ꝑus fieret monitio ipis ꝑlatis regularibꝫ vt coꝝrigāt ꝑ istū tex. quiꝫ videt̄ velle apte. naz ꝫ ꝑsupponebat̄ qꝫ isti discurrebant ꝑ curias ꝑncipū qꝺ nō poterat esse nō notoꝝ. arg. in. c. quāto de trāsla. ꝓela.

AD repꝛimēdam. Ab vno epiſcopo excōicatus ab alijs est vitādus et archiepūs ꝑ querelā aditus nō absoluet nisi ꝑmo remittat. Et duo facit. ꝓimo ꝑmittit generale exoꝛdiuꝫ ex quo postea inferꝫ speciale mādatū. ibi ideoqꝫ. ¶ Nota ꝓimo qꝫ ꝑ appositionem pene qꝫ ꝓximit̄ a malicia sua. pena ergo indirecte dirigit hoīem ad virtutez. ꝛ vide tex. no. xxiij. q. vj. §. ex his. nam timoꝛe pene quis desistit a malo ꝛ assumit postmodū bonū in ꝓsuetudine ꝛ humani moꝛis est consueta diligere. ¶ Nota ſcdo qꝫ excoīcatus in vna dioceſi ē excoīcatus in qlibet ꝑte oꝛbis. excoīcatio em̄ afficit ꝑsonā ꝛ eam sequit̄ quocūqꝫ se vertit sicut lepꝛa lepꝛosuꝫ. j. q. j. cito turpē. ꝛ. iiij. q. v. quisqꝭ. ꝛ in. c. j. ꝛ. c. ij. de treu. ꝛ pa. ꝛ idem est in omni ſnia coꝛpis afflictiua seu coꝛpis parificatiua. ad ꝫ qꝺ no. Jnno. in. c. cāz q̄ fi. sint legit. ¶ Tercio nota qꝫ archiepūs nō debet indistincte absoluē subditum excoīcatū a suffraganeo suo. debet em̄ archiepūs ꝑmo eū remittere absoluēdū ad excoīcatoꝛē suū vt ꝫ nisi piculū esset in moꝛa vel excoīcatio eēt euidēt̄ iniusta vel nulla. vt in. c. sollicitudinē in fi. j. de appel. Jn ꝫ tñ instat hosti. ꝫ sed dicit Jo. an. materiā istius remissionis se credere hodie expeditaz per. c. venerabilibꝫ de sen. ex. li. vj. Ego hunc articulū examiau plene in. c. ab excoīcato de reſcrip. ꝛ dic vt ibi. ¶ Jtē nota qꝫ excoīcatus absolut̄ ꝓstita ꝓius iuratoꝛia cautōe ꝛ sic videt̄ qꝫ nō tenetur ꝓstare fideiussoꝛes. qꝺ dicit Ⓐin. verū dūmodo talis sit ꝑsona qꝫ de ipi⁹ iuramēto sit ꝓfidendū alꝫs dz exigi idonea cautio. arg. in. c. lr̄as de ꝑsump. qꝺ verbū no. sed limita ꝓimū dictuz ꝛ tex. put habes bonā glo. in. c. qua fronte de app. ꝛ ibi tetigi ꝑ tex. ꝛ doct. in. c. ex ꝑte el. j. de verbo. signi. ¶ Jtē nota qꝫ iudex pōt recipere cautionē ad vtilitatem partis. ꝛ sic bene facit iste tex. qꝫ iudex pōt stipulari ꝑ ꝓnato. de quo vide qꝺ dixi post Jnnoc. in c. dudū de ꝓuer. ꝓiug. ¶ Ultimo nota qꝫ si absolut⁹ nō vult satisfacere ꝑm qꝫ iurauit in absolutōe nō reincidit ipso facto in excoīcationē sed debet de nouo excoīcari. ¶ fallit in casibꝫ qui habentur in. c. eos qui de sen. ex. li. vj. ¶ In glo. ij. nota glo. ꝛ plures alias penas ponit hosti. in ſuma de penis. §. quot sunt species. ꝛ vide aliquid per Jnno. in. c. qlit̄ ꝛ qñ de accu. vbi eꝺparat penas iuris ciuilis ad penas iuris canonici. ¶ In glo. in ver. nō suſpēdant̄ in fi. nota plura ex glo. ꝛ ꝓmo quare excoīcatio nō suſpēdit̄ ꝑ appellatōez. hoc em̄ ꝓtingit ex eo qꝝ secū trahit executōez ꝑm glo. hoc dictū nō est verū. nam ſnia lata in causa furti trahit secū executōez qꝝ incōtinenti infamat ꝓdēnatū. l. nō pōt. ff. de his qui no. infa. ꝛ tamē ꝑ appellationē suſpendit̄ effect⁹ ſnie. vt. l. furti. ff. eo. Jtez omnis ſnia absolutoꝛia trahit secū executionē ꝛ tamen suſpendit̄ ꝑ appellationē. nā appellatio facit vt non videatur ꝓnūciatū adeo qꝫ leges dicūt qꝫ ꝑ appellationez extinguit̄ ſnia. l. j. in fi. ff. ad turpil. ꝛ. l. vj. ff. de peni. ß canones coīter dicūt qꝫ suſpendit̄. vt in. c. veniētes de iure iur. ꝛ in. c. pastoꝛalis in. §. preterea ꝛ in. c. fi. de offi. dele. Jdeo de hac materia dic vt pleni⁹ dixi post glo. ꝛ doct. in. c. pastoꝛalis de appel. ¶ Scdo nota ex glo. qꝫ ſnia excoīcationis nō trāseat in rem iudi. quo ad affectū irretractabilem pōt retractari etiā post mille annos. ꝛ idē est in qualibet ſnia censure. vt in suſpēsione ꝛ interdicto. ꝓ hoc. c. fi. de peni. quinimo si excoīcatus ex diuturno tpe efficeret̄ deterioꝛ deberet iudex ex officio illā sententiā relaxare. vt no. Jo. an. post beatū Tho. in. c. j. de sen. ex. li. vj. dixi in. c. ab excoīcato de reſcrip. ꝛ ratio est qꝝ iste sententie censure diriguntꝫ in aīam ꝓpter peccatū ꝛ sepationē a gratia dei. sed non pōt quis inuitus separi ꝓpe tuo a gratia dei qꝝ deus nunqꝫ claudit gremiū redeunti. vñ in quacunqꝫ hoꝛa ingemuerit peccatoꝛ ꝛc. vt habet̄ l. di. ponderet. Jdeo eoipo qꝫ peccatoꝛē penituit recōciliatur deo. de peni. di. j. dixi ideo ꝑ ꝓñs debet recōciliari ꝑ eccl̄iam que nō debet claudē gremiū redeunti. vt in. c. sup eo de here. li. vj. ꝛ in epl̄a inter claras. C. de sū. trī. sed quo ad alios effect⁹ dic qꝫ ista ſnia trāsiuerit in rem iudicatā quēadmodū ꝛ alie ſnie. debet ei appellari infra x. dies alꝫs post decēdiuz nō audit̄ excoīcatus appellādo vt voluit singularit̄ ista glo. quā coīter sequunt̄ doct. ꝛ est semꝑ mēti tenēda. Audiet̄ ergo excoīcatus post decendiū nō ꝑ viam appellatōis sed ꝑ viam querele. Et qꝺ inferꝫ qꝫ infra x. dies nō pōt querulare apud eū iudicez qui nō pōt adiri nisi ꝑ appellationem ꝛ ideo si epūs tulit ſniam ad petitionez alterius subditi nō pōt excoīcatus post decēdiū querulare apud archiepm̄ qꝝ archiepūs nō est iudex in subditos epi regularit̄ nisi ꝑ appellatōez. vt in. c. pastoꝛalis. j. eo. ꝛ in. c. venerabilibꝫ in pn. de sen. ex. li. vj. Jtem sequit̄ qꝫ sup eo sup quo fuit excoīcatus nō audiet̄ post decēdiū. transit em̄ quo ad illū effectū in rem indicatā. vnde siqꝭ fuit excoīcatus ꝑ ꝓtumacia non audietur post decendiū volens se defendere sup ꝓtumacia. seu sup expensis que debent̄ ratione ꝓtumacie. videtur em̄ acqeuisse ſnie nō appellādo. ad hoc em̄ allego singulare dictuz Jo. an. in. d. c. venerabilibꝫ in glo. querimonia. ꝑbat̄ ratione. nam vt dixi spāle est in excoīcatione vt nō trāseat in rem iudicatā qꝝ ſnie natura est retractabilis rōne ꝑdicta. ergo quo ad alios effect⁹ vbi cessat illa ratio soꝛtit̄ naturas aliaꝝ ſniaꝝ. argumētū. l. ꝑcipimus in fi. C. de appel. Jtez etiā sequit̄ qꝫ quēadmodū in alijs sententijs nō licet tercio appellare. vt in. c. sua de appel. ita nec in ſnia excoīcationis. ꝛ idem dicendū in alijs sententijs que nō transeūt in rem iudicatā. ad hoc glo. no. in. c. fraternitatis de frigi. in ℞. fornicarios in fi. Quid ergo opatur appellatio in ſnia censure erq̄ nō suſpēdit vinculū ſnie. dic qꝫ opatur effectū devolutiuū qꝝ devolvit cām ad ſupioꝛē ad quē alꝫs citra appellationem non

poterat ire vt.s.dixi. 7 no.gl.seqns. Vñ scias q; duo
sūt effect⁹ notabiles 7 ꝑncipales appellatōis. ꝑm⁹ ieo q;
suspēdit iudicatū vl' extinguit vt.s.dixi. scōs casus in
eo q; uoluit cām ad superiorē. vt m.c.nō solū. 7 in.c.si
a iudice de appell.li.vj. do.an. ponit alios duos effect⁹
s iudicio meo cōpēdūt' sub ꝓdictis. nā terci⁹ est effe-
ct⁹ ꝑm eū qui suspēdit iurisditionē iudicis a q̄. s iste ef
fect⁹ ꝓhēdit' in scōo q; si uoluit cām ad superiorem
ergo suspēdit iurisditionē iudicis inferioris. vt in.c. lz
de offi.lega. 7 in.c.pastoral' in. §. ꝓterea de offi.dele. q̄r
tus effect⁹ ꝑm eum q; impedit transitū ī rem iudicatā.
s iste effectus ꝓhendit' sub ꝑ. q; si appellatio extin-
guit vel suspēdit iudicatū. ergo impedit ne transeat ī
rem iudicatā. vt in.c. qō ad ꝓsultationē pal. duo ergo
principales sunt effectus appellatōis de quib⁹. s. Vñ
redeundo ad principale q̄situz dico q; appellatō i sen
tentia censure nō operat' primū effectū q; nō suspēdit
vinculū snie sed sed opatur scōm q; uoluit cām ad
superiorem vt hic 7 in.c.ꝑ tuas de sen.ex. pōt ergo appel
latio habere vnū effectū sine reliquo. 7 ꝑ hoc dixit bic
do.an. notabile dictū si esset ver; q; si ꝑ statutū tollere
tur appellatio ꝑsuppositā validitate statuti. nā nō va
let s statutū ī terris recognoscentib⁹ superiorē. vt dixi ī
c. veniētes de iureiu. 7 no. Bar. in.l. oēs ppli. ff. de iusti.
7 iur. q; appellatio videt remota solū respectu ꝑmi ef-
fectus 7 nō scōi. Sz ego hoc dictū nullo mō puto ve-
rum q; a quo remouet' gen⁹ remouet' 7 quelibet eius
species. vnde si inhibet' alicui ne possit donare oīs spe-
cies donationis est interdicta. vt in.l. filiussa. ff. d' dona.
remota ergo appellatōe ꝑ statutū intelligit' remotus
oīs effectus appellatōis. hoc etiā ꝓbo ꝑ dictū. §. ꝓtete
rea vbi patet q; remota appellatōe ꝑ rescriptū nō po-
test appellari ad effectū deuolnēdi cām ad superiorē nisi
superior ex certa scīa recipiat appellationē. vt ibi 7 ī.c.
pastoral' de appel. nec ob. tex. noster q; nō est simplici-
ter ab' excōicatōe remota appellatio. hoc.n. nullibi ca-
uet' imo ꝓrium habet' in.d.c.ꝑ tuas. sed solū disponit'
vt vinculū nō suspendat' ꝑ appellationē 7 sic solū tol
lit ius vnū effectū appellatōnis. vñ ꝑ ꝓns videt' ꝑmit-
tere alios effectus. vt in.c. nōne do ꝓsumpt. 7. xxv. di.
qualis. Sz dubiū esset q̄d si statutū diceret q; snia po
testatis nō suspēdat' ꝑ appellatōz nūq̄d poterit appel-
lari quo ad effectū deuolutiuū: 7 videt' ꝑ q; sic. arg. s
ꝓrium ꝓcludit do.an. s in alio articulo q; cū snia regu
lariter nō retractat' nisi appellatōis via dicendo q; nō
possit suspendi ꝑ appellatōem videt' interdixisse retra
ctationē q̄ pōt sequi ex appellatione. sed in snia censu-
re aliud ē q; natura sui est retractabil'. Et aduerte q̄a
in hoc videt' do.an. sibi ꝓrius. nā in ꝓcedenti casu vbi
erat min⁹ dubiū tenuit q; poterit appellari q̄ ad scōm
effectū 7 in isto articulo tenet ꝓrium. Et ego tenerē in
isto articulo oppositum q; vt dixi remouēdo vnū effe
ctū appleationis videt' ꝑmittere alios. potuit.n. statu
tum disponere vt nō suspēdat' ꝑ appellatōz que fru-
stratorie qnq; fit ad impediēdam executionē snie cui
fraudi obuiat' ꝑ tale statutū s appellari poterit q̄ ad s
vt superior cognoscat an iuste vl' in iuste fuit excōica-
tus. arg. s 7 cū sim⁹ in odiosis dz fieri strictissima int'-
ꝓtatio. l. iij. §. hec aūt verba. ff. de neg. gest. 7 in.c. in nra
de iniur. 7 in.c. statutū de elect. li. vj. ¶ Ultimo nota s
ex glo. 7 ex ꝓdictis q; a sententijs q̄ nō trāseunt in rem
iudicatā dz nihilomin⁹ appellari infra. x. dies als non
audiet' q̄s ꝑ viā appellationis s ꝑ vigm q̄rele vt. s. di
xi de excōicatōe que singulariter no. ¶ In glo. in x. cō-
questus in fi.c. cozdi. adde li. vj. Et videt' glo ꝓclude-
re q; hodie itineris arreptio nō habeat vim appellat ō
nis. sed tu dic melius vt no in.c. dilecti d' appel. 7 ibi do
xi. ¶ In glo. fi. no. primo ex ꝓncipio referendo glo. ad
ad tex. q; ꝑ snia etiā excōicatōis nō ꝑsumit' rōne ꝓces
sus. In alijs sententijs a sententia excōmunicatiōis q̄d
tenēdū: dicēdū est vt plene no. in.c. qm̄ ꝯ falsam de ꝓ-
ba. 7 ꝑ Inno. in.c. cū in iure de offi. dele. s in sententia
excōicationis est dubiū nunq̄d ꝑsumat' ꝑ iusticia: et
tenet s do.an. in duplici loco q; ꝑsumit' ꝑ ista snia ex-
quo nō suspēdit' vinculū ꝑ appellatōez. 7 dicit ꝑ s li-
mitandū q̄d no. Inno. in.d.c. cū in iure. vbi dicit q; ꝑ
snia ꝑsumit' postq̄ trāsiuit in rē iudicatam 7 tm̄ ꝑ
ea ꝑsumit'. Sz adūte q; do.an. nō fuit recordat⁹ de no
tabili dicto Inno. in.c. bone el.j. de elec. vbi dic̄ q; quē
admodū ꝑ alijs sententijs nō ꝑsumit' si fuit appellatū
ita nec ꝑ snia excōicationis sed onus ꝓbādi excōicati-
onē fuisse iustā incūbit adūsario. secus si nō fuit appel
latū. 7 ad hoc allegat istum tex. 7 hoc dictū Inno. seq̄-
tur idē do.an. in.d.c. qm̄ ꝯ. q̄nimo pl⁹ credo q; citra ap
pellationē si excōicat⁹ ꝓquerit' infra decendiū de iniu-
sta excōicatione nō ꝑsumit' ꝓiusticia nisi ꝓbet' q; erq̄
impugnat snīam infra decendiū nō videt' acquieuisse
snie 7 sic dz excōicator eam ꝓbare iustā. Ad s facit. c.
j. de re iudi. li. vj. 7 rō. c. qō ad ꝓsultationez ꝑalle. 7 qō
no. Inno. in.c. sollicitudinē de appel. Sed nūq̄d post
decendiū ꝑsumat' q; iudex citauerit seu monuerit ex-
cōicatū: ista glo. facit q; nō. s vide tu tex. notabilē in.c.
sacro de sen. ex. in ꝑn. vbi ꝓbat' excōicatorem debere ꝓ
bare q; monuerit. Et idē sentit Fe. ꝓsilio. clxv. vbi no-
tanter dicit q; si ꝯ primū 7 scōm decretum opponit' q;
nō ꝓcesserit citatio dz adūsari⁹ s ꝓbare etiam post la
psum. x. diex. tū q; ps negat fuisse pñtem. tum q; ꝑmū
7 scōm decretū interponūt' ꝓtra absentē 7 sic singula-
riter sentit q; nō ꝑsumit' ꝓtem fuisse pñtem in snia vel
citationem ꝓcessisse saltē in illis sententijs que ferūt' ꝯ
absentē de quar; natura est excōicatio. v s idē appro-
bat do.an. in.d.c. qm̄ ꝯ. Et generaliter an snia ꝑsuma
tur lata ꝯ pñtem vide ꝑ spe. in ti. de sen. §. vt oūt. ver. 7
no. 7 ꝑ Inno in.d.c. cū in iure. ¶ Ultimo no. finē gl.
q; ꝓbatōes recepte ad vnū effectū faciunt fidē ad ali-
um effectū inter easdē ꝑsonas. de quo dic vt plene di-
xi in.c. veniēs el.ij. de testi.

Vosimul. De causis subditor archiepor 7 epor suorum patriarcha nō cognoscit nisi ꝑ appellationez legitimā aut vigore ꝓsuetudinis seu priuilegij. In pri
ma ponit' decisa ꝓsultatio. In scōa rnsio. ibi ꝓsultatio-
ni. No. primo q; quēadmodū se habent subditi epor
ad archiepm ita se habent subditi archiepor ad patri
archam sicut archieps nō se impedit de subditis epor
nisi per appellationē. vt in.c. pastoralis. j. e. ita nec pa-
triarcha impedit se de subditis archiepor nisi ꝑ appel
lationem vel alio iure speciali. Et ex hoc 7 ex tex. no. q;
sicut ab epis appellat' ad archiepm metropolitanum.
j. e. pastoralis. ita ab archiepo appellat' ad patriarchā
qui est iudex archiepor. Nā sicut multe dioceses sunt
sub cura archiepi ita q; archieps est metropolitanus
7 superior omniū illor epor diocesium ita multe, prin
cie sunt sub cura cuiuscunq; patriarche ita q; patriar-
cha est iudex ordinarius oīm archiepor qui sunt ī suo
patriarchatu. Et scias quatuor esse in ordine principa
liores patriarchas quos enūerat tex. in.c. antiqua d' ꝑ
uile. alij ꝛo ꝓter illos nō sunt de istis principaliorib⁹
¶ No. scōo q; patriarche non habent plus iurisditio-
nis q̄ habeant archiepi vel epi nisi quaten⁹ in canoni-
bus cauetur expressum. dignitas tm̄ eorum est maior. vt
in.c. antiqua prealleg. ¶ Tercio no. tria ex quib⁹ com
petit iurisditio ordinaria ex lege ex ꝓsuetudine 7 ex ꝑ-
uilegio principipis. consuetudo ergo dat ordinariā iu
risditionem. vt s 7 in.c. cum contingat. iuncta glo. de
fo. compe. 7 in.c. conquestus. ix. q. iij. ¶ Itez no. ibi ec-
clesiam vel rectorem. q; q̄q; priuilegiū conceditur ipi
ecclesie q̄q; ꝑlato ipsius ecclesie. Inspicienda sunt ꝯ
verba priuilegij. 7 ex priuilegio dicit' quis honorari a

ꝓncipe vt ptz ibi honorare.7 iō alibi dicit ꝙ princeps ꝓcedendo vni feudum videt eū nobilitare.vt i.c.j. ꝗs dica.dux vl marchio col.x.7 ibi p Bal. ¶ Jn glo.ij.i fi.vl solue als ꝑm Hosti.ꝙ tps nō est modus inducēdi obligationē vel tollendi.vt in.l.obligatōnū.§.placet.ff.de act.7 oblig.ß bñ ex tpe causat ꝓsuetudo. Jtē ꝓscriptio ex qbus ius qrit vt.j.de ꝓscrip.p totuz. Item qñq; lapsus tpis inducit ꝓscriptōez.vt in.c.puenit d emp.7 vendi.7 in.l.cū de in rē ℞so.ff.de vsu. ¶ Jtē dic ꝙ ꝓscriptio nō causat ex solo tpe nec ꝓsuetudo sed ex negligētia dñi7 possessiōe possidētis accedēte iurꝫ dispositōe. Cōsuetudo ℞o causat ex tacito ꝓsensu.7 sic ꝓprie solū tps nō inducit ꝓsuetudinē vl ꝓscriptionez. vñ vbi ꝓsuetudo vl ꝓscriptio nō hz suos comites nō pōt induci7 sic loquūt ꝯria signata in glo.7 d hac materia plene dicēdū vt no.in.c.fi.de ꝓsue. ¶ Jn glo.in ℞.speciali ꝓuilegio in fi.no.glo.hz.n. ꝙ indubitato vt papa possit detrahere iuri vnius ecclesie 7 dare alteri.hoc.n.ꝓtingit quotidie cū papa eximit vnā ecclesiam a iurisditione supiozis sui.ß vide tu glo.xxij.di.c. j.q̄ dicit ꝙ papa sine cā nō dz de vna ecclia tollere 7 alteri dare. Ad idē glo.x.di.c.j.7 qd.le.7.no.xij.q.ij.i.c. nō liceat pape.7 pfecto sine cā facere nō dz qz nō est vni ꝓsulendū cū iactura alterius.nā papa dz facere sicut bonus paterfamilias q̄ dispensat ꝑm merita 7 exigentiā ꝑsonaꝝ. nā si prozsus nō ſbest cā videt ꝙ apd eū est acceptō ꝑsonaꝝ qd esse nō dz. vt in. c.nouit de iudi.ß si papa.faceret tolerarēt in ecclia militāti.sic intellige qd no.spe.in ti.d lega.i.§.nūc.oīdēdū.℞.lvij. 7 melꝰ ver.xcix.7 in.§.nūc breuiter ante fi.sub rubrica d dispensatōe.7 p Jo.an.in addi.sup.d.℞.lvij.d eōdem ℞o nunquid possit tollere vni ecclie 7 dare alteri: dic vt no.in.c.ꝓstitutꝰ.j.d re.do.in glo.pe.in fi.vult ergo glo.ꝙ ß vacet arg.a ꝯrario sensu.7 ß clariꝰ tenet Jno.nō.n.est i ptāte ſbditoꝝ vtꝫ velit rñdere coꝝ eōdem vel archieō.nā iudiciū reddit in inuitū.l. interstipulantē.§.si stichū.7.§.sacrā.ff.de verbo.obli.7 i.c.intellexim ꝰ de iudi.nec pñt ſbditi ꝓsentire in aliū iudicē sine licētia ꝓpꝛij epi.vt in.c.significasti.de fo.cōpe.etiaz si fit eps.vñ dicit notāter Hosti.s.c.pri.ꝙ sicut clericus ſbiectus eōdem nō pōt ꝓsentire in alienū iudicē sine ꝓsensu sui epi.d.c.significasti.ita nec eps sine ꝓsensu sui archiepi.7 eadē rōne idē videt dicendum in archieō vt ñ possit se ſbijcere alieno iudici sine ꝓsensu sui patriarche.7 ß sunt notāda. Jo.an.ß dic ꝙ si volum ꝰ tenere arg. ß a ꝯrio sensu debem ꝰ supplē ß ad īram ꝙ archieps ß requisitus vult iusticiā facere q̄i dicat ꝙ si archieps requisit ꝰ nō vult reddere ius ſbditꝫ suis tūc potert ſbditi ꝓuenire coꝝ patriarcha.7 idē eadē rōne esset dicēdū cū eps est negligēs i exhibēdo iusticiā de suis subditis vt tūc possit adiri archieps. Et adūte ꝙ ß dictū ē fundatū sup illa opi.ꝙ negligēte eōdem vel archieō semꝑ succedit supiozi in iurisdictōe 7 mlti tenuerūt illā opinionē.sed an sit vera dicā. j.eo. pastoralis vbi tangit ꝑ glo. Abbas.

Q Vod sedes. Archieps impedit ꝰ pōt ꝓsecratōem sui suffraganei alteri ꝓmittere 7 ꝓsecrandus tenetur ab illo ꝓmissario munus ꝓsecrationis recipere.cōis diuisio.scōa ibi ꝓsultatōi. ¶ No.ꝓmo ꝙ eps seu archieps pōt cōmittere ea que sūt ꝓsecratōis seu ordinis epalis 7 sic cōmittit ea que sūt meri imperij cū in ea exerceat iurisditio ex officio nobili 7 ad publicā vtilitatē ad idem.c.aq̄ de ꝓsecra.eccle.vel alta.7.c.suffraganeis de elec. ¶ No.scōo ꝙ epi subiecti archieō dicuntur ipsius suffraganei. Suffragant .n. sibi in ꝓsecratiōe 7 in aliꝭs.nā requirit ꝓsilium eoꝝ in ordinatōe puincie ix.q.iij.c.j.7.ij.7 cum ꝓsecrat eōm dz habere secum alios eōs.lxv.di.quasi p totū saltē duos ex eis.vt in. c. si archieps de temp.ord. ¶ Tercio no.ꝙ ea.que sūt ordinis nō sunt assumēda nisi a catholico 7 ab eo cui gratia sedis aplice nō est subtracta. ¶ Jtē no.ibi ab eo ꝙ vnus est principalis in consecratione epi.s.ipse archieps vel eius ꝓmissarius alij non sunt principales ß assistunt. ¶ Ultimo no.ar. ꝙ subditus tenet litigare coraz delegato sui supiozis.ß ḃ querit vtꝫ archieps possit compellere eōm ad acceptandū ꝓmissionē istā doc. ꝙ sic.intelligo si cōmittit vni ex suffraganeis suis. naz pōt supioz ꝓpellere subditū ad acceptandū delegatōz j.c.pri.in.l.vnica.C.qui ꝑ sua iurisd. Sed si cōmittit nō subdito valet cōmissio ß ille nō cōpellit acceptare. vt in.c.seqnti 7 in.l.7 si pōtor.ff.de offi.eiꝰ cui ma.est iurisd. ¶ Jn glo.j.ibi tenet recipe cōsecratōnē ab eo.sed circa ß 7 circa tex.est dubiū quid si archieps nō est impedit ꝰ nunqd ex sola voluntate possit cōmittere alteri istaz ꝓsecrationē:tex.hic a ꝯrario litere facit ꝙ nō sed ꝯrariuz tenuit Host.nam iure suo pōt archieps cōmittere.vt.j.c.pri.vnde de honestate ꝓcedit tex.in eo ꝙ facit mentionē de impedimento. Jn ꝯriuz tamen facit ꝑm euz ꝙ sicut eps nō pōt ꝓsecrari sine archiepo vt.lxv.di.c.non dz ita nec archieps dz posse facere p aliuz ꝓsecrari sine ꝓsensu epi.primū tn dictū cōiter vi dentur sequi doc.7 nōbis istud singulariter ex quo babes ꝙ tam ea que sunt iurisditiōis ꝙ ea que sunt ordinis pōt archieps seu eps cōmittere ꝑ libito voluntatꝫ tex.tn iste videt aliquantulū resistere ß primū dictū ē verius exquo indifferenter ꝓmittit.nam de iure est vt quilibet ordinarius possit in aliquib; se relevare p cōmissionem alteri fiendā.vt in.c.sequenti.7 in.d.l. vnica.C.q̄ ꝑ sua iurꝫ. Et i fi.glo.no.bñ finē glo.qz q̄tidie allegat ꝙ de iure canonico pñt delegari oia q̄ sūt meri imperij.7 idē tenet glo.in.c.archiepatu.j.de rap.7 i. c.illud.xxiij.q.iij.7 in.c.his ea.cau. 7.q.viij. vide etiaz glo.notabilem.xcv.di.c.puenit in fi.glo.magne.q̄ dicit ꝙ nihil hz eps qd sit meri imperij.qd nō sit delegabile ꝓter vsum pallij qz palliū archiepale nō hz alteri ꝓcedere.est.n.ꝑsonale.vt i.c.ex tuaꝝ d anc.7 vsu pal. 7 in.c.ij.eo.ti.vbi melius ꝓbat ß dubiū ē q̄ dicit meri imperij vel mixti vel iurisditiōis. Et ꝓ intellectu vocabuloꝝ ne ignorentur prozsus termini dicā aliqd cōclusiue seqndo Bar.in.l.imperiū.ff.de iurisd.om.iu.de bes.n.scire ꝙ iurisditio generaliter sumpta cōprehendit in se ea que sūt meri 7 mixti imperij 7 simplicis iurisditōis.ꝓ ß.l.j.ff.de iurisd.om.iu.7 qd ibi no. 7 tex. iūcta glo.i ℞.oīmodā in cle.vnica de fo.ꝓpe.vbi dicit tex. ꝙ eps expulsus exercet i loco vicino iurisditione ordinariam.7 ꝓ illud verbū oīmodā dicit ibi glo.ꝙ tex.noluit ꝓhendere ea q̄ sūt meri 7 mixti imperij 7 simplicis iurisditōis 7 iurisditio sic generaliter sūpta diffinit sic. Jurisditio ē iuris ptās de publico introducta cū necessitate iuris dicēdi 7 equitate statuēdi.ita diffinit glo.in.d. l.j. bar.addit ibi ꝓpetēs alicui vt publice ꝓsone. 7 hāc additōz fecit vt euitaret ꝯriū qd posset fieri de patre tutore.nā isti hñt de iure ptātem in filiū 7 in pupillū 7 hñt ptātem ius dicendi.i.faciēdi in eos qd iuris ē 7 equitatē suadi. ß certe sine illa additōe Bar.pōt sustineri diffinitio glo.qz pater vel tutor nō dicit ꝓprie ius in filiū vel pupillū lz habeat ptātem exiudicialē.7 dicitur iurisditio q̄si iuris ditio 7 ditio idē est qd ptās. vnde iurisditio q̄si ptās ius dicēdi. Sz iurisditio sic generaliter sumpta distinguitur in imperium 7 in iurisditionē 7 tunc iurisditio capit vt species distincta ab imperio Imperiū ℞o generaliter sumptū est iurisditio que exercetur officio iudicis nobili.nā duplex ē officium iudicis nobile 7 mercennariū.nobile qd nō debuit alicui actōi ß iudex ex se ꝓcedit.mercēnariū ℞o dz qd debuit actioni intētate ꝑ ptē.vt dicā latius i.c.ij. de offi.iudi. Imperiū ℞o diuidit in merꝫ 7 mixtū. verū imperiū diffinitur sic. Est.n.iurisditō que exercetur officio iudicis nobili publicam vtilitatē respiciens. Imperiuz mixtū est

iurisditio q̄ exercet officio iudicis nobili priuatā vtilitatē respiciēs. Jurisditio xo vt spēs sumpta est iurisditio q̄ expedit officio iudicis mercēnario ꝑuatā vtilitatē respiciens. Dicit aūt imperiū mex qz mere collatū in principē nec alicui necessitati subiectū. nam ꝓcedit iudex ex officio suo ad publicā vtilitatē sine impedimento alicui⁹. p h.c.j.s.e.dū dicit hēant epi liberam ptātem inquirendi ꝛc. vel dicit mex qz non habet aliquam mixturā ꝓiunctionū pecuniariā. vel tercio dicit mex quia in nullo pticipat cum iurisditione. vñ nō hz aliquam mixturā iurisditionis. vnde partī accedit ad mex imperium 7 ptim ad iurisditionē. sicut dicit pticipiuz quia ptem capit a nomine 7 ptem a verbo. nam in eo q̄ mixtum imperiū exercet officio iudicis nobili pticipat cum mero imperio sed in eo q̄ tendit ad vtilitatem priuatā pticipat cum iurisditione. Facit ergo tres regulas q̄ ea q̄ expediūtur officio iudicis nobili 7 ad publicā vtilitatē dicūtur meri imperij. Scda regula ea que exercentur officio iudicis nobili ad vtilitatez priuatam dicunt mixti imperij. Tercia regula ea q̄ exercent officio iudicis mercēnario ad vtilitatē priuatā sunt simplicis iurisditionis. Et distinguit Bar. merū imperium sex modis. primū est imperiū mex maximū. scdm mex imperiuz mai⁹. terciū mex imperiū magnū. quartū est merū imperiū paruū. quintū merū imperiuz min⁹. sextū minimū. Imperiū mex maximū ꝓpetit soli principi vt facere, legē vniuersalē distinguere totū orbem. Merū imperium maius est animaduertē in facinorosos hoīes inferendo vltimū supplicū vel membri abscisionē vel mortem ciuilē cum quis pdit libertatez 7 similia. Mex imperiū magnū est cum quis pdit ciuitatem sine libertate puta deportatus. Mex imperiuz paruū est relegare vel corpus acriter afficere 7 ista nō ꝓpetunt cuilibet iudici vt statim dicet. Mex imperiū min⁹ est modica coertio q̄ ꝓpetit cuilibet magistratui idest cuilibet hñti ordinariā iurisditionē. nam iurisditio quasi nulla esset sine modica coertōe. vt in.c.ex lris de offi. dele. 7 c. pastoralis. e.ti. 7 l. magistratib. ff. d̄ iurisd. om. iudi. 7 l. fi. ff. de offi. eius. vnde eoipso q̄ q̄s recepit ptātem ordinariam vel delegatam hz hanc modicam coertionē ex qua dependet vt possit cognoscere summare de leuib⁹ crimin⁹ 7 leuiter castigare verberib⁹. vt in. l. leuia. ff. de accu. 7 d. l. magistratib⁹. Et merum imperiū minimū ꝓsistit in leuit mulctādo. ad hoc l. fi. C. de mō mulct. 7. l. ij. C. de spor. 7 ista duo vltima pñt delegari de iure ciuili qz cōpetūt cuilibet magistratui 7 ea q̄ ꝓpetunt iure magistrat⁹ sunt delegabilia de iure ciuili. vt in. l. j. ff. d̄ offi. eius. Supiora xo cōiter tenēt q̄ nō sunt delegabilia de iure ciuili ꝓpter grauitatem iudicij nisi ꝓpter necessariaz absentiā de loco. de quo dicendū vt in. l. j. palle. 7 in auc. de colla. §. ad hec. 7 plene vide in specu. de iurisd. om. iudi. §. j. x. notandū 7 seq. De iure xo canonico possum⁹ reperire oīa hec imperia. nā habem⁹ imperiū maximū qz papa facit cōstitutionē vniuersalē. vt in. c. j. 7 fi. de ꝓsti. Habemus imperiū maius saltē similitudinare. nam degradare aliquē 7 tradere curie secl'ari equiparat vltimo supplicio vt no. Inno. in. c. qualiter 7 qñ el. ij. de accu. Itē ecclesia detrudit in ꝓpetuū carcerē 7 eq̄parat illa pena dānato in metallum. Habem⁹ imperiū magnū. nā ecclia pōt deportare lz non sit in vsu. vt in. c. j. de calū. Item reperit in eccla imperiū paruū. nā pōt relegare 7 afficere quē verberib⁹. l. di. accedens. 7 in. c. j. de calū. 7 i. d. c. in archiepatu d̄ rapto. De mero imperio minori habes in. c. ex lris p̄alleg. vbi dicit q̄ coertio transit. De minimo. s. de mulcta dixi in. c. de causis. 7 in. c. j. de offi. dele. vbi ꝓclusi post Inno. q̄ delegatus pōt mulctare. 7 vide Hosti. in. c. j. de homi. li. vj. vbi d̄ ordinario idē dicit. an aūt ista pñt delegari de iure canonico. cōmunis opi. est q̄ sic licz aliqui dicant q̄ hec ꝓmunis opinio Inno. improbat. qz. d. c. in archiepatu. qd̄ magis stringit in materia loquitur in rege sicilie qui cū nō recognoscat imperatorē hz ius principis. Princeps aūt pōt oīa delegare. vt no. in. d. c. illud. sed hec rñsio non placet quia si nō recognoscit imperatorē recognoscit papam. vt in cle. pastoral' d̄ re iudi. g̃ nō hz iura principis. s. imperatoris nisi aliter p̄scripserit Sed allego q̄i. p casu cle. j. de hereti. vbi pz q̄ causa heresis est delegabilis 7 nemo dubitat q̄ est meri imperij. Ad idē. c. lz. de offi. vica. li. vj. vbi dicit q̄ epus pōt ꝓmittere vicario suo inquisitionē criminū qd̄ ē meri imperij 7 iō trāseo cum hac opi. 7 facit ter. in. c. fi. ne cleri. vl'mo. li. vj. vbi dicit q̄ si psona ecclīastica hz iurisditionē tpalem pōt in genere 7 in specie ꝓmittere cām criminalem 7 sic ibi est casus inquantū dicit in specie. Sed dubiū est quid in delegato principis nūquid possit sbdelegare ea que sunt meri imperij als indelegabilia de iure ciuili. Specu. in. ti. j. §. fi. x. item q̄ est delegatus. tenet q̄ nō. sequitur do. An. dicens q̄ ex granitate facti videt papa elegisse industriam psone. ad hoc. c. fi. d̄ offi. dele. Contrarium ego teneo. 7 primo allego tex. quasi expressum in c. venerabili de offi. dele. 7 ibi dixi post Inno. ad idē. d. c. fi. aliter indicendo. nam ibi nō pōt subdelegare inq̄sitionem criminū quia fuit dictū vt psonaliter exequatur. ergo sec⁹ si simpliciter fuisset ꝓmissa. ad idē adduco tex. de iure ciuili in. l. vnica in fi. C. q̄ ꝓ sua iurisd. vbi tex. dicit q̄ sine deletu causaꝝ pōt delegatus principis subdelegare. 7 p illū tex. hoc tenet ibi glo. 7 Bar. etiā de iure ciuili 7 hoc bene notabis. 7 hec ꝓcedūt in his q̄ sūt meri imperij vel q̄i. nā regulariter delegari nō pñt de iure ciuili qz nō ꝓpetunt iure magistrat⁹ iō delegari nō pñt. l. j. ff. de offi. eius. 7. l. ea que. ff. ad munic. fallit in his que ꝓpetunt iure magistrat⁹. vt sunt ea q̄ expediuntur iudicis officio nobili ad priuatā vtilitatem sine cognitione cause vel cū modica cognitiōe. exemplum in. l. cognitio. §. vt bonoꝝ. ff. de offi. eius cui. nā sicut dixi in his que sunt meri imperij vt leuia ꝓpetāt iure magistrat⁹ ita in his que sunt mixti imperij ꝑ alia maiora nō ꝓpetunt. 7 quemadmodū dixi in mero imperio ita 7 mixtum imperium distinguit. naz quoddā ē maximū quod ꝓpetit soli principi vt dare veniā etati C. de his qui ve. eta. impe. p totū. vel legitimare seu fame restituere 7 similia. ista. n. sūt mixti imperij maximi. 7 psequere vt no. in. d. l. imperium. an aūt ea que sunt simplicis iurisditionis possint indifferenter delegari d̄ iure ciuili: dic q̄ nō ꝑ solū ea q̄ ꝓpetūt iure magistratus. vt. in. d. l. j. 7. ij. C. de peda. iu. 7 vsq; ad sūmaz. ccc. aureoꝝ pōt fieri delegatio qz vsq; ad illam sūmaz pōt cognoscere inferior magistrat⁹ 7 nō vltra vt in auc. de defen. ciui. in. §. 7 iudicare. 7 ibi glo. 7 id dī ꝓpetere iure magistratus qd̄ ꝓpetit alicui eoipso q̄ hz magistratum. i. offi. iudicandi lz vilissimū. vt no. glo. 7 Bar. i. d. l. j. vñ scias q̄ magistrat⁹ est nomē generale ꝓpēdens omnē hñtem officiū iudicādi. vt in. l. eum q̄. ff. de iurisd. om. iudi. Sed distinguit postea in species. nam quidā sunt supillustres q̄dam illustres q̄dam spectabiles alij clarissimi alij magistrat⁹ 7 isti sunt inferiores. vnde de his q̄ possunt isti inferiores magistrat⁹ cognoscere pōt fieri delegatio. De alijs xo sive sint meri imperij sive mixti sive iurisditōnis nō pōt regulariter fieri delegatio. fallit vt dixi ī necessaria causa absentie. vt si oportet necessario iudicem ordinariū alibi ꝓficisci vel si nōdū venit ad ꝓuinciam. vt in. d. l. j. Idem cōiter ꝓcludunt doct. in. d. l. si ordinari⁹ detineretur infirmitate vl' eēt occupatus circa mlt̄as cās similes ita q̄ nō pōt oībus intendere. nā tūc lz lege nō sit cautū tn ex idētitate rōnis ꝑ cōiter recipit quēadmodū obseruat in cā absentie. nā vbi eadē ratio idē ius dz esse etiā in casib⁹ exceptis. vt no. glo. ī. l. j. C. de ꝓdi. inde. 7 est tex. in. c. cū dilecta de ꝓbr. vti. vel inuti. ¶ Ultimo querit q̄ sūt isti

iudices hñtes mer̃ 7 mixtũ imperiũ 7 ꝓsequere tam in
seculariby q̃ in ecclĩasticis. Jn seculariby dic post Bar.
in.d.l.j.q iudex q̃ ꝑest ꝓincie vt olim erat ꝑses; ha-
bebat ea que sunt meri imperij. vt in. l. illicitas. §. qui
vniũsas. ff. de offi. ꝑsi. vñ ꝙ totã ꝓincĩã habebat gla-
dij ptãtẽ. is aũt q̃ ꝑerat ciuitati d̃ iure cõi nõ habebat
ea q̃ sũt meri 7 mixti imperij. nec ea q̃ sĩ magne iurisdi-
tionis § recurrebat in ĩstis maioribꝫ ad p̃sidem ꝓvin-
cie. vt in. d. auc. de defen. ciui. in. §. audient. 7 in. §. iura
re. § hodie cõiter in italia quelibet ciuitas hz regimen
qd̃ olim habebat tota ꝓuincia. 7 ideo ptãs habet ho-
die oĩa ĩsta. ad hoc qd̃ no. glo. in. l. fi. C. de p̃scrip. lon.
tem. Sed dubiũ est q̃d in eo q̃ ꝑsidet alicui castro vel
oppido. 7 dic ꝙ si castr̃ est subiectũ ciuitati tota iuris-
ditio est penes ciuitatẽ 7 dñt rñdere in ciuitate. dicũt
.n. ciues illi⁹ ciuitatis cui subsunt 7 ei cogunt sbire oĩa
onera. l. incola. 7. l. qui ex vico. ff. ad munici. Sed solet
hodie mitti vicarius qui põt dici inferior magistratus
vñ solũ poterit cognoscere de leuiby criminiby 7 de sũ-
ma vsq̃ ad. ccc. florenos vel aureos. vt in. d. auc. d̃ de-
fen. ciui. Jn maioribꝫ aũt dz remittere ad iudicem ciui
tatis 7 in criminiby grauiby dz capere malefactores 7 re-
mittere. vt in. d. §. audiẽt. Jtẽ scias ꝙ illud qd̃ dixi ꝙ
ex cã pñt; delegari ea q̃ sunt imperij dũmodo nõ ꝓceda-
tur ad vltimũ supplicĩũ 7 mẽbri abscisionem ꝑ auc. de
colla. in. §. ad hec. 7 lz q̃dam ꝯ primũ tñ cõiter tenetur
vt no. glo. in. d. l. j. 7 specu. in. d. §. item ꝙ est delegatus.
7 glo. in. c. in archiepatu p̃all'. princeps aũt põt oĩa de-
legare. vt no. glo. in. d. c. illud. 7 Bar. in. d. l. j. 7. l. ĩpe-
rĩũ p̃al. p̃sidens aũt collegio seu vniuersitati q̃ nõ facit
ciuitatẽ seu castr̃ vt sũt ĩsti rectores artis lane 7 similes
nõ hñt ea q̃ sunt imperij § solũ cognoscũt de his q̃ oriu-
ntur inter exercẽtes illã ꝓfessionẽ occasione illius so-
cietatis seu ꝓfessiõis. vt in. l. fi. C. de iurisd. om. iudi. fal-
lit in doctore q̃ erga scholares de iure cõi hz ea que sũt
ĩperij lz nõ seruet de ꝙsuetudine. vt est tex. in auc. habi
ta. C. ne fi. ꝑ pa. 7 ĩ pe. ffor̃. no. bar. ĩ. d. l. j. Jn eccl'ia-
sticis dic ꝙ epi 7 supiores 7 legat⁹ pape hñt ea que sũt
imperij. vt ĩ. c. j. s̃. eo. De inferioribꝫ aũt prelatis dic ꝙ
regulariter de iure cõi nõ hñt ea que sunt imperij nisi
forte ea q̃ sĩ de minori imperio 7 minimo vt leniter co-
ercere. Jtem pñt excõicare 7 excõicatio est meri impe-
rij. vt no. Jnno. in. c. trãsmissam de elect. 7 Host. in. c.
j. p̃ri. pz ex sequentiby. nã in excõicatione exercet iuris
ditio ex officio iudicis nobili ad publicã vtilitatẽ q̃nq̃
tñ exercetur in fauorẽ priuatũ 7 tunc credo ꝙ sit mixti
imperij ꝑ supradicta 7 sic limitarẽ Jnno. Jtẽ fallit ĩ p̃-
latis regulariby. nã ipsi cognoscunt de criminiby ꝯ sub-
iectos dũmodo nõ ꝓcedat ad depositõz. vt dixi in. c.
cũ ab eccl'ia. s̃. eo. 7 plenius dico. in. c. cũ ꝙtigat de fo.
ꝙpe. 7 hec no. Abbas.

Postoralis. Archiep̃s causã ad se ꝑ
appellationẽ delatã subditis suffraganei ꝓmittere põt illũ tñ ad susci-
piendam delegationẽ ꝓpellere nõ põt. h. d. vsq̃ ad. §. ꝑterea. in prima ponitur ꝙsultatio. in secunda respon
sio. ibi ad qd̃. No. primo, duas regl'as ex tex. prima
ꝙ episcopi existentes in ꝓuincia archiepi subiecti ipsi
archiepo lege metropolitana 7 sic archiep̃s ẽ iudex or-
dinarius oĩm ep̃or̃ sue ꝓuincie. de iure cõi quelibet ꝓ
uincia dz habere vnũ archiep̃m 7 decẽ ep̃os. vt. vj. q.
iĳ. in. c. scitote. nõ tñ põt ꝓcedere archiep̃s ꝯ ep̃m ad
depositõez q; depositio ep̃or̃ soli pape ẽ reseruata. vt
in. c. ĳ. de transla p̃la. Sed de criminiby ꝓuis põt cog-
noscere 7 ipos ep̃os punire. vt in. c. sacro. de sen. ex. 7. ꝙ. q.
iĳ. q; cognouim⁹. no. Jo. an. in. c. vt litigantes. j. eo. ti.
li. vj. De causa ꝛo ciuili indifferenter cognoscit etiam
si subditus epi ꝓueniat ep̃m. nam dz eũ ꝓuenire coram
archiepo. sed si ep̃s habet causam ꝓtra subditũ nõ cõ-
ueĩt eũ coram archiepo q; nõ est iudex subditi vt h. nec
ep̃s debet esse iudex in causa ꝓpria § debent eligi ar-
bitri auctoritate iuris. hec ꝓbantur. in. c. si clericus ad
uersus clericum. xj. q. j. 7 hec no. Scda regula ꝙ ar-
chiep̃s nõ ꝓcurrit cũ ep̃o in diocesanis suffraganeor̃
suor̃ imo regulariter nullã ꝓtãtem põt exercere in sb̃-
ditos ep̃or̃ nisi in casiby exceptis. 7 sic habes casum in
q̃ quis non est supior subiector̃ sui sb̃iecti 7 sic nõ ha-
bet locũ ĩsta regula si vinco vincẽtẽ &c. de qua in. c. au-
ctoritate de ꝓcess. p̃ben. li. vj. archiep̃s ergo hz iurisdi-
tionẽ ep̃alem in sua diocesi dũtaxat sed in ꝓuincia hz
iurisditionẽ archiep̃alem vt in ep̃os regulariter possit
exercere iurisditionẽ sed in sb̃ditos ep̃or̃ nõ nisi in ca-
siby exceptis. No. ꝛcio ꝙ ordinari⁹ põt suo iure cãm
ad sẽ spectantem delegare lz multi alleget impedimẽ-
tum 7 de iure canonico vid̃ duo specialia primo quia
indifferenter archiepo ꝓmittit vt possit causam dele-
gare. nec distinguit vtr̃ sit ardua vl̃ leuis. 7 sic videt
ꝙ distinctio iuris ciuilis nõ ꝓcedit d̃ iure canonico vt
tm̃ leuia possint delegare que ꝓpetunt iure magistrat⁹
vt dixi. s. c. p̃ri. Scdm speciale est h̃ ꝙ causa appel-
lationis põt delegari de iure ciuili est secus. vt in auc.
ad hec. C. de iudi. no. glo. in. c. sup questionũ de offi. de
le. 7 sic videt ꝙ de iure canonico oĩa sunt delegabilia.
vt plene dixi. s. c. p̃ri. dixit tñ h̃ Hosti. ꝙ speciale fo-
te est in archiep̃is 7 in alĳs iudicib⁹ ĩmediate subiectis
pape vt ꝓpter remotionẽ loco r̃ possint delegare. Sz
ego puto idem in oĩby de iure canonico qz h̃ nõ indu-
citur aliqua specialitas in archiep̃is imo papa respon-
det ad ꝙsultationẽ de tempo. or. c. ꝙsultatõi. Quar
to no. ꝙ causa põt delegari nõ subdito lz nõ subditus
cogi nõ possit ad acceptandũ. sic limita tex. in. l. vnica.
C. qui ꝑ sua iurisd. vbi dicit ꝙ cã dz subdelegari subdi
to. dz. n. intelligi quo ad hoc vt ille possit cõpelli ad ac-
ceptandũ delegationẽ. § si vult acceptare põt sibi com
mitti. vt no. ibi glo. ad hoc tex. ĩ. l. si p̃tor. ff. d̃ offi. eius
Jtẽ no. a ꝯrio sensu ꝙ supior põt subdito inuito dele-
gare aliquã cãm 7 eum cõpellere ad acceptãdum. ratõ
est qr̃ iudicare est publici iuris vñ eſt munus accessorie
vt. in. l. munet̃. in. §. iudicandi necessitas. ff. de mune. 7
bo. ad idẽ tex. in. d. l. vnica. C. q̃. ꝑ sua iurisd. Vltimo
no. ꝙ archiep̃s non tenet cognoscere in sua dioceſi d̃
causa ad eũ delata ꝑ appellationẽ a suffraganeo suo §
põt eam delegare in illa dioceſi vñ fuit sibi delata. Jdẽ
est in alĳs causis que deferunt ad eũ iure metropoliti-
co ꝑ viam querele vt sunt casus excepti de quiby h̃ in
glo. ad p̃dicta vide bonũ tex. in. d. c. vt litigãtes. Jn
glo. p̃ima no. bene ĩstã glo. vsq̃ ad fi. 7 põt ponere ex
emplũ in abbate subiecto ep̃o vel in alio p̃lato seculari
puta p̃posito eccleſie collegiate. vel si archidiacon⁹ p̃-
scripsit iurisditionẽ in q̃busdã casiby vel in aliqua pa-
rochia dubitat nũq̃d ep̃s possit cognoscere de sb̃ditis
p̃lator̃ sibi subiector̃. 7 ponit glo. duas opi. Prima
fuit Hos. Tã. 7 Ain. ꝙ sic 7 hãc opi. seq̃t Lan. Phi.
7 Boff. q̃ etiã dicũt h̃ ee de antiqua 7 approbata ꝙsue-
tudie. Jdẽ Hosti. nisi ꝓm eũ de ꝙsuetudine vl̃ priuile
gio aliũd appareat. vult. n. Host. ꝙ ep̃s habeat ĩmedia-
tam iurisditõz ĩ oĩs de dioceſi lz sit ali⁹ p̃lat⁹ special et
sic ꝓcurrit cũ q̃libet p̃lato inferiore in iurisditõis exer-
citio. sentit etiã ꝙ si archip̃sbyter eẽt sb̃iect⁹ archidia
cono 7 archip̃sbytero appellaret põt appellari ad ep̃m
omisso archidiacono q̃i nõ faciũt isti gradũ inter ep̃m
7 sb̃ditos. Scda opi. fuit Jo. 7 hãc seq̃t Ber. glosa
tor q̃ hz oppositũ vt ep̃s nõ possit cogn̄scere de cauſ sb̃-
ditor̃ p̃lati nisi ꝑ appellatõz. 7 ꝙ gradatim est appellã-
dum. Jo. an. dicit ꝙ saluo iure speciali credit ꝙ d̃ iure
cõi inter ep̃m 7 p̃latũ sibi subiectũ loc⁹ sit ꝓuentõi. nã
si iurisditio pape põt ꝓueniri ꝑ ordinariã. vt ĩ. c. vt de
bit⁹ d̃ appel. forti⁹ iurisditio epi põt ꝓueniri ꝑ p̃latũ si-
bi subiectum nec debet posse ep̃s imutare istam ꝓuẽti-
onez sicut non potest al's disponere contra canones §

epūs bene pōt puenire. vñ ille q̄ p̄ citauit de cā cognoscet cū etiā epūs habeat iurisditōez ordinariā ī tota diocesi. de iure tñ spāli aliud posset eē vt si ꝓsuetudo haberet q̄ ꝑma cā tractaret coꝝ plato inferiore. si autē epūs z inferior plat⁹ concurrūt in citatōne putat epūm vt potiorē ꝓponendū rōne maioritatis. arg. ī. c. si. a sede de ꝓben. li. vj. hāc opi. tacite sensit Jnno. in. c. quanto. s. eo. vbi dixi. Ego puto hāc opi. verā in platis secularibꝫ hñtibꝫ iurisditionē de iure cōi. ad ß in sibi allego bonū tex. in. l. fi. C. de iurisdi. om. iu. vbi pz q̄ rectores illoꝝ collegioꝝ inferioꝝ nō hñt iurisditōz puatiue ad ordinariū generalē loci ß accumulatiue. vñ exercēs laboꝝ nificiū potest ꝓueniri tā coꝝ rectore artis lane q̄ coꝝ ptāee. ad idē allego tex. in auc. de defen. ciui. vbi defen sor cognoscit de causis iudicū subiectoꝝ ß in regl'aribꝫ aliud puto q̄ ūmediate hñt platū ꝑpriū loco dei. vt di ti ī. c. cū ab eccliaꝝ. s. e. vbi vide. Jtē pōt dubitari q̄d si ex ꝓscriptōne platus inferior acquisiuit iurisditōez nūq̄d in dubijs videatur ꝓscripsisse accumulatiue ad epūm an puatiue: doct. ß nō tāgūt ß glo. ß quam ꝓpe tuo no. videt sentire q̄ puatiue vt sic epūs nō possit cognoscere nisi p̄ viā appellatōis. Hic sunt duo videnda. ꝑmo nūq̄d aliq̄s citra epūm possit ꝓscribere iurisditionē epāalem in aliqua ꝑte dioceſis: ſcdo ꝓsupposito q̄ sic nūquid indubio videat ꝓscripsisse nō exclusiue ad epūm ß vt q̄libet pōt exercere z loc⁹ sit ꝓuentōni: et vtraq̄ est pulchra q̄stio. ¶ Circa ꝑmum glo. ß habes singl'arem quā nescio alibi q̄ sentit q̄ sic. nā dicit q̄ longa ꝓsuetudie pōt inferior acquirere sibi sb̄ditos z sic ī certa ꝑte dioceſis. Hoſt. tennit ꝯrium. in. c. cū ꝓtigat de fo. ꝓpe. ß primū teneo arg. c. auditi. z. c. cū olim ꝺ ꝓscrip. tenet Jo. an. post archidi. in. c. auditi. z. c. cū olim de ꝓscrip. tenet Jo. an. p⁹ archidi. ī. c. cū epūs. j. co. li. vj. ¶ Quo ad scdm dubiū Jo. an. sentit ß ibi q̄ videatur ꝓscribere accumulatiue. ß posset teneri ꝯrū q̄ exq̄ iste inferior exercuit tāto ꝑe q̄ sufficit ad ꝓscriptōz z epūs nūq̄ß exercuit lz casus se obtulisset videt p nō vsū abdicata illa iurisditō ab eo z acq̄sita isti ꝓscribēti. ad qꝺ optie facit tex. in. c. auditis. z in. c. cū olim ꝑ alle. z quod no. Jnno. in. c. dilect⁹. de capel. mo. z de ß pleni⁹ dico in. ꝺ. c. cum contingat. tene tñ mēti opini. Jo. an. z Hoſti. qui vident sentire oppositum. nam in practica forte ꝑuaretur eoꝝ dictum. glo. tñ est in oppositum ß aduerte tñ q̄ si epūs semel voluisset iurisditionem exercere z ꝓhibitus p̄ istum inferiorez abstinuisset tunc nō esset dubiū q̄ esset ꝑscriptū exclusiue ad epūm. sed dubiū est qñ epūs tacuit z nunq̄ ꝯdixit currente ꝓscriptione. ¶ Jn glo. ij. p intellectu h⁹ glo. oppo. ꝺ. c. ij. ix. q. iij. vbi dicit q̄ archiepūs est iudex ordinari⁹ totiꝰ ꝓuincie ergo hz iurisditionē in quēlibet de ꝓuicia z sic in sbditos epoꝝ qui sunt de ꝓuincia cuiꝰ ꝯrium ūnuit iste tex. So. hec glo. ponit tres solu. vt in ea ptz. Jno. vltra glo. dicit q̄ archiepūs hz iurisditōez archiepiscopalē in tota ꝓuincia. hinc est q̄ totā ꝓuinciā visitat vt in. c. sopite de censi. z hodie habet clari⁹ in. c. j. co. ti. li. vj. z facit cle. ij. de ꝓuile. sed iurisditionē epāalem nō hz nisi in sua dioceſi. q̄ nō hz iurisditionē in exēptos. Jtē etiā respectu subditoꝝ nō hz exercitiū iurisditōis in oēs. nā siq̄s esset ita bonus q̄ nō egeret correctione neq̄ ꝓueniret aliquē neq̄ ꝓueniret certū esset q̄ epūs nō habet in istū iurisditionis exercitiū. z no. ß dictum ꝑ boc. c. de ꝓstantinopolitana. xxij. di. z vide bo. glo. in cle. ad nostrū de hereti. Et no. ex ista gl. z isto dicto Jnn. q̄ quātūcūq̄ q̄s sit bon⁹ z iust⁹ nihilomin⁹ ē supositus iurisditioni superioris lz in eū nō ꝓpetat iurisditionis exercitium. z in eo q̄ glo. ponit ß casus spāles in quib⁹ archiepūs hz iurisditionis exercitiuz in subditos suffraganeoꝝ suoꝝ no. eā z vide glo. cōsil'em. ix. q. iij. ī sūma. Et ꝑmo' spāliter no. in eo q̄ dicit q̄ pōt cōpellere oēs de ꝓuincia vt in diuīs officijs conformēt se ecclesie metropolitane. Hoſti. ß limitat nisi eccl'ie ꝓuincie haberēt speciale ꝓsuetudinē. ar. in. c. illꝺ. xij. di. vel pōt dici ꝑm eū q̄ in diuīs officijs semp dñt se ꝓforma re eccl'ie metropolitane. z q̄ iste sit casus except⁹ ab illa generalitate de qua in. ꝺ. c. illud ar. in. l. nō ē nouū cū l. se. ff. ꝺ legi. Mihi plus placet p̄cedēs limitatio vt valeat ꝓsuetudo cuiuscūq̄ eccl'ie dūmodo sit al's rōnabilis. allego. c. de t'ra de ꝓsecra. di. iij. vbi pz q̄ circa sacramentū baptismatis pōt quelibet eccl'ia vti ꝓpria ꝓsuetudine. intellige dūmodo in substantialibꝫ seruet forma eccl'ie. nā in aliq̄bꝫ locis ē ꝓsuetudo vt totū corpus pueri infūdat' ī aq̄ alicubi q̄ tm̄ caput alicubi sufficē effūdē aquā sup̄ corp⁹ pueri. z Jnno. ī. c. j. ꝺ baptis. z generaliter subijcit tex. in. ꝺ. c. de t'ra q̄ nihil officit in ecclesia dei diūsa ꝓsuetudo. Ad idē allego qꝺ no. glo. in proe. vj. vbi dicit' q̄ in his q̄ ꝓcernūt fidē deberem⁹ sequi ꝓsuetudinē eccl'ie romane. in alijs nō tenemur seq̄ nisi papa disponat vt alq̄ illā sequāt'. cessante ergo ꝓsuetudie spāli bēat locū qꝺ dic̄ glo. ¶ Scꝺo. no. glo. ī eo q̄ dicit q̄ vbicūq̄ epūs est negligēs ī eo q̄ facē ꝺz succedit archiepūs. nā iste casus ē multū general' z ꝓbē dit in se tot casus q̄ ex eis posset fieri regula. z trāsit h⁹ Jo. an. cū opi. glo. z hāc opi. tenet glo. ix. q. iij. in sūma. z ī. c. j. de sup. neg. pla. li. vj. Jdē ibi Hoſti. z Jn. mo. z Jo. cal. sentiūt in. c. nullus. de iurepa. ꝯriam opini. sentit Jo. an. ī. ꝺ. c. nullus. z idē Fran. de celleñ. z archidia. in. ꝺ. c. j. li. vj. z seq̄t' do. car. z hāc opi. vltimā tenui ī repeti. c. siq̄s ꝯ clericū. de fo. cōpe. vbi plene exam̄io hūc articulū. z credo q̄ hec opi. glo. z seq̄ciū nullibi ꝓbat'. solū. n. isti fūdant' p casuz. c. cū simus. ix. q. iij. vbi ponitur casus special'. s. cū epūs est negligēs in ꝓstituēdo generalē iconomū in ecclesia sua. nō g̃ seq̄t' idē est in omni alio casu negligētie marie cū habeam⁹ ß regulā ī ꝯrum q: solū in casibꝫ exceptis archiepūs hz ordinariā ¶ Jtem. c. cū sim⁹ disponit idē in alio casu q̄ ad negligentiā vt epūs suppleat z tñ falsius esset dicere q̄ epūs deberet supplere semp negligētiā archiepi. Jste. n. de uolutōnes de vno ad aliū nō sūt fidē nisi in iure repiant' expresse. vt dicit Jnno. in. c. q: diuersitatē de ꝓcess. ꝑben. z idē facit tex. in. ꝺ. c. j. vbi dicit' q̄ epo excōicato vl' suspēso ꝓpter delictū suū archiepūs nō succedit in iurisditōe. Ad. c. quāto. s. eo. qꝺ videt' obuiare ꝑm vnū intellectū quē ibi dixi rñde q̄ loq̄t' in facto notorio. nā ibi nō pot'at eē ñ notoriū. archiepūs aūt punit notoria delicta totiꝰ ꝓuincie. vt in. c. j. §. notoria ꝺ censi. li. vj. ¶ Alī glo. ß addit Hoſti. alios casus z ponā p̄stātores. Impedit. n. se archiepūs int' subditos sui suffragānei cū cā defert' ad eū p̄ relationē z ꝓsultationē epi. allegat. xvij. di. c. mlt'is. s. eo. ad reprimēdam. pōt g̃ epūs dubitās de decisiōe alicui⁹ cause remittere illā cām ad archiepūm. idē si epūs recusat⁹ vult illā cām ad archiepūm remittere. vt ī. c. cū speciali de appel. Jtem in casu ꝓcernente totā ꝓuinciā vt ī. c. ex frequntibꝫ ꝺ insti. z idē ibi Jnno. z vide glo. ix. q. iij. in sūma. Jtē in executōne vltime volūtat' nā epo negligēte succedit archiepūs. vt in auc. ꝺ eccle. ti. in. §. siq̄s aūt. Jtē archiepūs ꝺat litteras indulgētiaꝝ ī tota ꝓuincia. vt in. c. nro. j. de pe. z re. punit etiā notoria crimīa vt. s. dixi. z cū visitat ꝓuinciā pōt audire ꝓfessiōes z impēdere absolutōes. vt in. c. fi. de censi. li. vj. ¶ Et ex p̄dictis infert' ad decisionem q̄stiōis pone q̄ vltra casus exceptos archiepūs excōicauit subditū epi vl' eū absoluit nūq̄d teneat tal' excōicatio seu absolutō: Jnno ꝓcludit ß q̄ nō hz iurisditionē regl'arit' in sb̄ditos epi g̃ nō tenet excōicatō vl' absolutio z ß cōiter tenet' lz q̄dā tenuerit ꝯrū. vt no. ix. q. iij. c. ij. ¶ Jn glo. iij. ibi pōt mādare epo vt ꝓpellat. ¶ Sz ꝓ ß opo. si epūs pōt ꝓpellere subditū g̃ z archiepūs cū iurisditio epi sit devoluta ad archiepūm per appellatōez. So. dic̄ Jo. an. q̄ ista iurisditō q̄ devolui tur p̄ appellationē nō est ita efficax sicut iurisditō epi.

arg.in.c.sup questionū.§.si ꝙo.d offi.dele.vel dic fm Vin.7 melius q̄ p'appellationē solum devolvit iurisdictio q̄ ad ptes non autem quo ad alios subditos.7 iō in ꝓpulsione alioꝝ subditoꝝ recurrēdū est ad ep̄m.dixit tn̄ h̄ Host.q̄ archiep̄s pōt prefigere terminū ep̄o vt subditū ꝓpellat quo elapso potent ꝓpellere vtrūq; arg.ē.eo.quanto.h̄ opi.Hosti. cēt vera si teneremus illam opi.q̄ generaliter negligēte ep̄o succedit archiep̄s.sed tenendo ꝫriam que mihi plus placet soluz potest ꝓpellere ep̄m vt exequatur officium suum.7 idez in alijs casibꝫ in quibꝫ ep̄s esset negligens.

Preterea. Mortuo delegato pape qui excōicauit reum vel actorez in possessionem induxit si eius successor in delegatione succedit absoluere 7 restituere possessionē poterat als solus papa restituet 7 absoluet p̄terq; in mortꝭ articlo ne tn̄ currat ānalis p̄scriptio reus coꝝ ordinario vel publicis p̄sonis de stando iure cautionem p̄stabit. in prima ꝓsultatio.in scdo rn̄sio ibi ad qd. V No.primo vnā regulā notabilez ad quā quotidie soleo allegare istū text. q̄ ab excōicatione lata ab hoīe ille dum taxat q̄ excōicauit vl̄ successor seu supior pōt absoluere lz absolutō specifice nō sit reseruata ipsi excōicatori.vides.n. h̄ q̄ si delegatus pape aliquē excōicauit nō pōt ordinari⁹ illū absoluere etiā si vult satisfacere ꝫ debet recurri ad successorē aut ad maiorē puta papam. Ex quo infert q̄ ab excōicatōe lata a papa nll̄s absolvere pōt nisi ipe papa vel successor.secus dic in excōicatione lata p cōstitutionem seu a lege vel statuto q̄ quilibet eps supior excōicati absoluere pōt si absolutio nō est reseruata statuenti.7 in hoc casu intelligo.c.nuper de sen. ex. V Scdo no. q̄ in articulo mortis pōt obtineri absolutio ab excōicatōe cui⁹ absolutio est reseruata pape. Generalis ergo reseruatio absolutionis non extendit ad casum mortis.facit.c.eos qui d sen.ex.li.vj.7.c.siqs suadente.xvij.q.iij. V Tercio no.q̄ delegat⁹ pape potest quem mittere in possessionē 7 etiaz excōicare.7 sic videtur q̄ habeat ea que sūt meri imperij 7 mixti quo ad cām sibi ꝓmissā.nā excōicatio est imperij vt dixi.ē. eo.qd sedes.7 etiam inductio in possessionē.vt.l.iubere cauere.ff.de iurisd.om.iu. V Itē nota q̄ cessante peccato ordinarius non supplet officium delegati.nam vides hic q̄ mortuo delegato non succedit ordinari⁹ sed necesse est recurrere ad papā. No.ibi.in onere 7 honore.fm vnū intellectū q̄ delegatio cause est on⁹ dignitatis dignitas ꝙo cui fit delegatio est honor.sensus ē litere est q̄ successor delegati nō potest se intromittere de re nisi succedat in onere delegatōis 7 honore dignitatis cui facta fuit delegatio.nā q̄nq; cā cōmittit̄ plato exp̄sso noīe dignitatis quo casu successor succedit in onere 7 honore.q̄nq; ꝓmissio fuit facta exp̄sso noīe ꝓprio tm̄ et tunc successor se non intromittat de causa delegata.succedit.n.solum in dignitate.dic tn̄ q̄ lz iurisditio sit onus debeat tn̄ honor iudici ꝓpter iurisditionem.vt in.c.vt debit⁹ de appel.vide glo.in.c.si ꝫ vnū de offi.dele.li.vj.7 archi.viij.q.j.qui epatū. V In glo. in ver.p̄terq; in mortis ꝛc.no.glo.istam que quotidie solet allegari 7 maxime in fine sui in eo q̄ dz q̄ laico licitum est ꝓfiteri tpe necessitatis sed laicus non pōt absoluere vel ligare q7 non habet claues eccl̄ie.7 hec opi. verissima est 7 ꝓbat̄ de peni.di.j.quez penitet.vbi Augusti.dicit q̄ ꝓ talem ꝓfessionē iste ꝓfitens est dignus venia.7 idē dicit respectu excōicatōis nā ꝓterēdo 7 cōfitendo peccatū suū p̄ qd fuit excōicatus 7 petēdo absolutionē quātū in eo est ꝓsequit̄ illā absolutōnē a deo. sed in eo q̄ glo.ꝓcludit q̄ in trāffretare volēte nō subest iustū pcul̄ vt possit absolui. aliud sensit ī obsesso vel in volente intrare bellū campestre. Dicit hosti. q̄ in tranffretare volente seq̄t istā opi.sed in obsesso debent ꝓsiderari circūstantie vtz castz expugnet̄ cū machinis 7 tūc in omnib⁹ imminet pculū poterit q̄libet petere absolutionem dūmodo foueat iustū bellū als em̄ cū sint in peccato nō p̄nt absolui.vt ī.c.qd quidā.j.de peni.7 re.7 idē dicit ex pte impugnantiū.vt si foueant iustum bellū p̄nt petere absolutionē.nam 7 eis imminet pculū ꝓpter balistarios qui sūt in arce vel instrumēta simulia.si autem castz nō sic expugnat̄ sed exercit⁹ stat alonge 7 sic nō subest pculū nō pōt fieri hec absolutō Cōclude videt̄ breuiter q̄ semp dz ꝓsiderari vtz verisimiliter imineat pculū mortis.nā longū esset ꝓ particulares casus discurrere.dubitat etiā h̄ Hosti.i mu liere ꝓgnante nūquid dicat esse in pculo mortis tpe partus vt sic possit absolui ab excōicatōe cui⁹ absolutio est refuata pape vel alteri supiori absenti. 7 primo dicit distinguendū si sit corpulenta 7 sine pculo consueuit parere 7 tūc nō potest absolui als sec⁹.postmodz dicit q̄ expientia docet q̄ etiā fortissime mulieres solent deficere in ptu iō iusta videt̄ causa absoluendi maxime q7 nulli fit p̄iudicium q7 si euasit mortē debet se rep̄sentare supiori 7 parere mandatis suis als reincidit in excōicationē.vt in.c.eos qui.d sen.ex.li.vj. V In glo.pen̄.ibi vel fm leges.7 glo.videt̄ velle h̄ facere differentiam inter leges 7 canones quo ad cursum p̄scriptionis qd nō ꝓcedit.naz inter leges 7 canones nō est differentia. nā iura que dicūt quadragenariā requiri p̄scriptionē.vt in.c.de quarta de p̄scrip.loquūt̄ de prescriptione ꝫ ecclesiam 7 idem est de iure ciuili.vt ī auc. ḡs actōnes.C.de sacrosan.ec.dicit ergo q̄ si p̄scribit ꝫ eccl̄iam requirit̄ tps.xl.annoꝝ.si ꝫ priuatum tūc sufficit prescriptio.x.annoꝝ inter p̄ntes 7.xx.inter abn̄tes si p̄scribēs bz titulū als requirit̄ tps.xxx.annoꝝ.vt i. l. siqs emptionis.C.de pscrip.xxx.anno.7 no.bn̄ istaz gl. q̄ missus in possessionē in reali p̄scribit ꝫ reū 7 q̄ iudicis decretū dat sibi titulū p̄scribēdi.7 vide ad materiā qd no. spe.in ti.de primo 7 scdo decre..§.iam defectu. ꝙ.7 no.q̄ p̄missa cū ꝙ.se. V Quero ex.glo. coram q̄ ordinario est p̄standa hec cautio.So.dicunt ꝓpe.7 Alber.h̄ q̄ coram ordinario illius cause q̄ dicāt q̄ si causa est talis tunc coram iudice seculari si est causa ecclesiastica tunc coram iudice ecclesiastico.dicūt tn̄ sufficere q̄ p̄stetur coram quocūq; ordinario.7 idē spe.in loco pal. 7 no.bn̄ ex h̄ dicto q̄ ordinari⁹ pōt stipulari sibi nō sb̄ dito.est.n.publica ꝑsona 7 actus stipulatōis est voluntarius. Item dicunt hic doct.7 spe.in loco palleg.q̄ lz nō seruet̄ ordo istius litere vt q7 cautio p̄stat̄ publicis ꝑsonis 7 nō ordinario nō tn̄ p hoc vitiat̄ nā 7 publica ꝑsona pōt alteri stipulari.vt dixi in.c.duduz de quer. ꝓin.que aūt dicant̄ h̄ publice 7 honeste ꝑsone. Jo.andet̄ exponere lr̄am in tabellionib⁹ sacerdotib⁹ 7 honestis vicinis qd mihi nō placet in eo q̄ dicit de sacerdotib⁹ 7 vicinis q7 sacerdos nō pōt stipulari alteri nisi in spectantib⁹ ad officium suū.ꝑ h̄ tex.ī.c.q̄ꝫ de vsu. li.vj.7 qd no.Guil.in.l.j.ff.de iusti.7 iu. Vicini aūt nō p̄nt alteri stipulari.vt in.§.alteri insti.de inuti stipu.7 in.d.c.q̄q̄.7 ideo plus placet dictū spe.in.d.§.siquis. q̄ intelligit tex.in tabellionib⁹ qui sunt publice ꝑsone vel in b̄nte dignitatē cū iurisditione.7 no. hoc vltimū q̄ q̄libet ꝑlatus bn̄s iurisditionē pōt alteri etiā nō sb̄dito stipulari quasi sit publica ꝑsona. An aūt requiratur plures publice ꝑsone: dic q̄ nō.sufficit.n.vnus notarius cū testib⁹.vt in.d.c.q̄q̄.7 ad istū tex.dic q̄ habuit respectū ad pluralitatē causaꝝ.sile in.c.vt ꝓuilegia de priuile.qd tenet spe.in loco ꝑalle.

Licet. Papa p̄ rscriptū q̄ mandat ordinario vt sb̄ditos suos corrigat nō facit ex h̄ ipm delegatū ideo ab eo poterit appellari ad primū supiorem sicut si papa nullū mādatum sibi fecisset.primo ponit formā rescripti quā secūdo declarat ibi q7 tn̄. V No.primo q̄ a correctione regulariter nō appellat̄.ratō est quia ille qui corrigit nō

grauat. Appellatio ꝛo fundata est sup grauamine. vt in.c. vt debitus d appel. si tñ superior in corrigendo excederet modū tunc bene appellari pōt vt ħ in fi. zī. c. de poze. j. de appel. z. c. reprehensibilis. eo. ti. vñ hodie nō video aliquā differentiā inter alias causas z causam correctionis qz hodie appellari nō pōt nisi quis grauetur vt in. d. c. vt debitus. z idē in cā correctionis. Sed credo q ꝑm iura antiqua ꝓcedebat hec specialitas ī correctione. nā de iure antiquo nō erat necesse exprimere cām in appellatōne ꝧ indifferenter admittebat appellatio nisi fuisset manifeste friuola vñ oīs appellatō deuoluebat olim cām ad superiorez vt no. ij. q. vj. ad romanā. z dixi in. d. c. vt debitus. ꝧ in cā correctōis erat illd speciale vt nō admitteret appellatio nisi ꝓcederet cā rōnabil qz psumebat interposita ad subterfugiēdam debitā correctōem. ¶ Scdo no. q remotio appellatiōis facta in rescripto aplico recipit vires ꝑm naturā cause cui adꝺicit. nam si appellatio remouet ī causa correctionis intelligit nisi superior excedat modū in corrigēdo qz hoc est de natura ipsius correctōis. nā vides ħ q papa scribendo isti appellatōe remota nihil noui induxit ꝧ videt se retulisse ad terminos iuris vt patet ħ in pn. litere. vnde remotio appellationis nō opatur ħ vim d qua in. c. pastoralis. j. de appell. quod est bñ notandu ꝓ statutis z alijs dispositiōibꝫ odiosis vt si disponāt ī materia iuris intelligat ꝑm ius. facit qd le. z no. in. c. ex pte. j. d ꝛbo. sig. el. ij. z p Bar. i. l. j. ff. ad le. fal. ¶ Tercio no. eccl̄m habere iurisditionē ordinariā sup crimini bus tā ꝛ religiosos qꝫ ꝛ clericos seculares z ꝛ vtrosqꝫ potest ꝓcedere inquisitionis via z in dubio hoc ꝓcedit in clericis secularibꝫ. vt in. c. q̄liter z qñ d accu. Idē in religiosis intelligendo q vult ꝓcedere sup gravibꝫ criminibꝫ de quibꝫ hic fit mētio. nā grauia crimina exposcunt deprositionē. vt in. c. tue d penis. quo casu epūs solus ꝓcedere pōt ꝛ clericū etiā religiosum qz deprositio nō pōt fieri p inferiorē. xv. q. vij. i. c. felix. z. c. si epūs. z hoc casu pōt intelligi tex. in. c. monasteria. xviij. q. ij. vbi dicit q monasteria sūt ſb disciplina epōz. ¶ No. ibi statuens ad reformationē ⁊c. q epūs nō solum pōt corrigere excessus subditoz ꝧ etiā statuta facere ad reformationē moz nō tñ pōt statuere ꝛ canones. vt ptz ibi quod regulare fuit z honestuz. debet ergo statuere ꝑm regulas canonū. pōt. n. preter ius canonicū statuere. Item etiā apponere penā vbi ius nō apponit vel augere vt in. c. ij. de ꝓsti. li. vj. no. glo. in cle. ne romani de elec. plenius p Jo. an. in. c. fi. de offi. archipſby. ¶ Jtē nota q superior scribēdo iudici inferiori vt ꝓcedat ꝓtra subditos seu vt faciat id ad qd alꝫ tenebat nō dicit facere eū delegatū ꝧ potius dicit excitare officiū suū ordinarium z ad hoc quotidie allegat iste tex. z ꝓcor. ad hoc. c. pe. j. eo. quod intelligo vt ꝓdixi qñ mādat id ad qd alꝫ inferior tenebat. ꝧ si mandat habenti ptātem q̄ nō tenebat illud facere saltē ita pcise vt mandat tunc videt facere eū delegatum ad hoc adduco tex. cū glo. no. in. c. cū aliquibꝫ de rescrip. li. vj. vbi dicit q si papa mādat epō vt ꝓferat beneficiū vacans seu vacaturuz certe psone vel vt recipiat eū in canonicū videt in hoc facere eum delegatū ita q receptus vigore mādati erit aplicus z nō ordinarius. rō qz lz epūs haberet ptātem cōferendi z teneret ꝓferre nō tñ isti ꝓ quo papa mandauit vnde mandatū hoc bz de nouo z sic nō videt facē tanq̄ ordinarius. z sic limito istū tex. cū materia sua iō dicunt ħ doct. q vbi apponit in mandato aliquid qd nō spectat ad ordinariā ptātem videt mandator illum facere delegatū. vtputa si in rescripto apponit clausula appellatione remota z erit talis causa in q̄ appellatio non ē a iure remota. Idem si dixisset aucte nostra facias. ad ꝧ tex. in. d. c. cū aliquibꝫ. z tex. cū glo. in. c. j. d cle. egro. li. vj. vel si dixisset delegamus vel cōmittimus tibi banc causam vel verba similia. Concludo ergo q vbi per superiorem scribitur ordinario inferiori ex circunstantijs dz deprehendi vtz voluerit eum facere delegatū an excitare officium suuz ordinariū. ¶ Ultimo potes ħ colligere q nedum in civilibꝫ ꝧ etiam in criminalibꝫ potest appellari de ep̄o ad archiep̄m z nō solum cū ꝓcedit p accusationem ꝧ etiam p viam inquisitionis. ¶ In glo. j. ibi ꝧ de purgatione. Jtem ꝑm doct. ibi loq̄tur tex. de delicto famoso ħ ꝛo de delicto notorio quasi sentiant doct. id qd. j. subijcit in fi. glo. vt a correctione non possit appellari qñ delictum est notoriuz. secꝰ si non est notoriū. ꝧ dic vt. ſ. dixi q vbicunqꝫ potest ꝓcedere gravamen pōt appellari alꝫ secus. vnde in delicto notorio pōt appellari si superior excederet modū in corrigendo. vt in. d. c. reprehensibilis. z dicit hic Hoſt. inter cetera q legitima causa appellandi est si superior corrigens laborat eodem crimine pari vl minori eque plus notorio allegat. iij. q. vij. iudicet. z sic dicit intelligendum. c. de prioze de appel. cum hoc dicto transit ħ Jo. an. z cōiter doc. z si esset verū foret multū notabile Sed ego non puto de iure ꝓcedere quia exquo superior toleratur in officio quantūcunqꝫ sit criminosus pōt subditum corrigere qz non corrigit ex merito psone ꝧ ex ptāte officij quam non pdit ipso iure lz sit criminosus. vnde multi reges vt Dauid Saul z Salomō dabant sententias z corrigebāt subditos lz ipsi essent criminosi vt dicit gr̄anus. iij. q. vij. §. fi. Jtem vide qd dixi post Jnno. in. c. sciscitat. de rescrip. z p eūdē. in. c. cū venerabil de excep. vtrobiqꝫ. n. vult q de crimīe nō potest excipi ꝓtra ordinariū aut ꝛ delegatū nisi diceret speciale cū superior ꝓcedit ex officio ad correctionez vt si laborat crimine notorio possit inferior ex ħ appellare qd videt tenē idē Hoſt. vt recitat Jo. an. ī. c. j. de cens. li. vj. ꝧ hoc dictuz iure nō ꝓbatur. z ad. c. iudicet dic vt no. Gratianus in. d. §. fi. z dixi in. d. c. sciscitatus. tene tñ semp menti dictū Hoſti. quia nō reperio damnatū p doct. z vide ad p̄dicta bo. glo. in. c. cū nō liceat de prescrip. z quod ibi dixi z qd no. xxxij. di. c. nullus. z c. preter hoc. ¶ Jn glo. ij. ibi q ꝛo seculares. no. glo. quare clerici qui nō sunt alicuꝰ religionis dicunt cleri ci seculares. ꝑticipant. n. religiosis z in hoc appellātur clerici. Jtem participant laicis z hoc respectu apllantur seculares non tñ sunt vere z ꝓprie seculares z sic appellatione secularium nō veniunt clerici. ¶ Et glo. q̄ro qd si iste epūs parisien. putabat se delegatuz pape z vt tanq̄ delegatꝰ ꝓcessit nūquid valeat ꝓcessus saltē ptāte ordinaria. z dic q nō qz ꝓcessit aucte quam nō habebat qz ꝑm illā nō intendebat ꝓcedere. p hoc tex. in. c. cū sup abbatia. ſ. d offi. dele. z in. c. ex pte astensis de ꝓcess. p̄ben. z hāc opi. tenet Bar. in. l. vnica. C. qui p sua iurisd. no. in. c. cū ex officij. d p̄scrip. z ibi habetur quid in dubio vtrū hñs ordinariam z delegatā videatur ꝓcedere vt ordinarius an vt delegatus vel vtraqꝫ via. z dic vt ibi dicetur.

Irrefragabili. Prelati ſbditos corrigunt z reformant appellatiōe remota vel ꝓsuetudīe nō obstante. si tñ capl̄m ꝓsuevit corrigere excessus canonicorū z si infra t̄minū ab ep̄o p̄figēdū nō fac̄ ipe eps ꝧ faciet. ħ dic vsqꝫ ad. §. ceterū. hz duo dicta. scdm ibi excessus. ¶ No. p ibi irrefragabili. p significato hꝰ verbi. idē. n. ē dicere qd irretractabili z gnāli ⁊c. ¶ No. secūdo q q̄libet p̄latꝰ hñs ſbditos pōt z dz ꝓcedere ad correctionē excessuū z reformatōez moz z no. q corrigere z reformare ponuntur ħ vt diuersa. data ḡ potestate reformandi non venit potestas corrigendi. Jtez no. q ꝛ correctionem z moz reformationē nulla ꝓsuetudo pōt allegari z tene ħ menti. nam non valet ꝓsuetudo ꝛ honestatē. ad hoc de vi. z ho. cle. in. c. cū decorē z quod ibi no. ¶ Jtem no. q a reformatiōe moz z correctione excessuum potest appellari si in talibꝫ modus

excedat. als aūt secus. ¶ No. in. §. excessus. q licz nō valeat ꝓsuetudo correctōis ipeditiua valet tn inquātū est ptātis trāslatiua vt q; voluit ptātem ad aliuz supiorē. z sic ꝑbes reducere hūc tex. ad ꝓcordiā q̄ videtur ꝑma fronte sibi ꝓri⁹. nā in primo rnso tollit ꝓsuetudinē in scdo eā admittit. z p ꝟ tollit vnū dictuz ꝺ. An. ꝟ hui dixit p istū tex. q papa tollēdo generalr cōsuetudinē. nō videt tollere ꝓsuetudinē p quā ius ē acqsitū priuato. vt in. §. excessus. vt dixi ꝟ lra ꝟ nō ꝓbat quia primo tollit ꝓsuetudinem quatenus impedit correctionē. scdo admittit quatenus trāsfert ptātem i alium. Item per ꝓsuetudinē nūq; acquirit ius priuato ē em̄ q̄dam lex publica z i hoc differt a ꝑscriptōe. vt dixi plene in. c. fi. ꝛe ꝓsue. ꝟ bene fateor. q tollēdo ꝓsuetudinē nō tollit ꝑscriptōem q; ꝑscriptio est quid diūsum a ꝓsuetudine. vt in. ꝺ. c. fi. ¶ Itē no. z tene mēti q inferior ꝑscribendo ꝺ ep̄m videt acquirere iurisditionem inquātū est sollicitus z vigil in ea exercēda ꝟ data ipsius negligētia pōt eps suā iurisditionē generalē exercere qd est valde no. Idē dic vbi lex dat in specie iurisditionē alicui adimēdo eā ab ordinario generali. videt. n. eā illi ꝓferri inquātū ē vigil z sollicit⁹ in exercendo. als aūt ipe ordinari⁹ pōt illā exercere. tex. ē no. i. c. cetex ꝛe iudi. vbi pz q; si dns feudi ē negligēs i exercēdo iusticiam int vasallos ordinari⁹ loci pōt supplere. ¶ Itē no. q in dubio inferior ꝑscribēdo ꝺ supiorē vl par ꝺ parē videt ꝑscribere iurisditionez exclusiue ad ip̄m supiorē. z ꝟ videt in iudicio meo casus ꝺ opi. Jo. an. in. c. pastoral. s. eo. lz doct. intelligāt q ꝟ fuit ita ꝑscriptū lz iudicō meo diuinā. nā tex. ꝟ solū dicit q excessus canonicoz qui ꝓsueuerūt corrigi p capl'm dn̄t p ip̄m capl'm z nō p ep̄m corrigi nisi capl'm sit negligens ergo in dubio exq̄ solū capl'm correxit excessus canoni coz p tps qđ sufficit ad ꝑscriptōz videt ꝑscripsisse nō accumulatiue ad ep̄m ꝟ exclusiue. z facit. c. audit. z. ꝺ. c. cū olim ꝛe ꝑscrip. z dixi i. ꝺ. c. pastoral. ¶ Altio no. practicā ꝙincēdi inferiorē ꝛe negligētia. dz. n. sibi statui termin⁹ p superiorē ad actū faciēdū q̄ elapso poterit superior supplere. Et sic no. q si archidiacon⁹ vel ali⁹ citra ep̄m ꝑscripsit iurisditōz epalem in quibusdā casibz z ille est negligēs in exercēdo poterit eps illā iurisditionem exercere. nec est necesse recurrere ad aliuz superiorē videt. n. eā ꝓdidisse inquātū ꝑscribēs velit vti qđ bn̄ no. ¶ Notes etiā colligē q vniuersitas potest prescribere iurisditionem in singulos ꝛe vniuersitate z q ipsum corpus seu collegiū nō dicit suspectū in correctione singuloz z q ip̄m collegiuz p se pōt exercere hāc iurisditionē. Ex quo infert q cuz capl'm succedit in iurisditōe sede vacāte nō tenet si nō vult ꝓstituere vicariū ꝟ pōt p se iurisditiōz exercē. ē tn vtile ꝺm Ho. sti. ꝓpter difficultatē z ꝺictōnē z absentiā aliquoz vt capl'm ꝓmittat vni vel duob. est g̃ vtile ꝟ nō necessarium. ¶ In glo. ſ. in fi. z dic q tūc excusat ꝓlat⁹ q̄n fecit q̄cquid potuit ad inquirendū z corrigendū subditoz excessus. z hoc casu habz locū auctas apli i fi. glo. alleg. ¶ Sed ex glo. querit quid intendit lra dū dicit ne sanguis eoz ꝛe suis manib. So. doct. exponūt dupliciter. primo vt sanguis ꝟ capiat ꝓ aīa. naz dicit q aīa bz sedē in sanguie q; nō pōt habitare i sicco. xxxij. q. ij. moyses. qđ tn̄ q̄dā reprobāt in aīa intellectiua q; anima est tota in toto z tota in qualibet eius pte. scdo modo exponitur vt sanguis capiat ꝟ ꝓ peccato. nam aggrauatur ꝓlatus ex peccato subditoz suoz si non corrigit, put dz quantūcūq; ipse sit bonus i se. vt in. c. lz beli ꝛe symo. in ꝑn. z quelibet expositio in se est bona nā sensus litere in effectu est q si ꝓlatus est negligens puniet apud deum ꝛe peccato z ꝓditione subditorum z dic ꝛe manibus suis. i. ꝛe operibus prelatoruz. ¶ In glo. ij. ibi non prescribitur contra ep̄um. aduerte quia ꝟ videt prima fronte ꝺ tex. in. §. excessus. vbi capl'm ꝑscribit ꝺ ep̄m. ꝟ dic glo. ꝓcedere q̄n subditus vult prescribere vt non corrigatur vel vt nō obediat z sic actiue intendit ꝑscribere. secus si passiue vt quia ali⁹ vult ꝑscribere ptātem corrigendi in ipsis subditis ꝺ ep̄m. tunc. n. ꝓcedit ꝑscriptio q; hoc casu non ꝑscribit obedientia nec impedit correctio ꝟ ptās transfert in aliū z sic intellige qđ glo. ſ. subiecit ꝛe archidiacono. ¶ In glo. in ℣. ꝓ capl'm ibi ꝟ quilibet est iudex. Jnno. dic et melius q; nullus canonicoz est iudex vel cōiudex ꝟ iurisditio est penes capl'm z sic ipsum corpus collegij est iudex dumtaxat. z idē est in oī alio collegio seu vniuersitate vt iurisditio non sit penes singulos ꝟ penes ip̄m corpus collegij. nam aliud singuli aliꝺ vniuersitas. xij. q. ij. in. c. qui manumittit. z in. l. sicut. ff. qđ cuius. vniuer. vbi glo. dicit no. q si boies vnius vniuersitatis aliquem insultum fecerint non dicitur vniuersitas fecisse nisi fuerint ꝓgregati vt vniuersitas z cōicato ꝓsilio hoc fecerint als vident fecisse vt singuli. ad idem vide quod no. Jnno. in. c. cum non ignores. ſ. ꝛe ꝑben. z in fi. glo. ꝓclude mentē glo. ꝓ verba pauciora z clariora cum querit ꝛe voluntōe fienda ꝛe capl'o ad ep̄m q; aut ptās eligendi seu corrigendi ꝛe iure cōi vel iure speciali pertinet ad ep̄m vel capl'm simul z tūc potestas in casu negligentie non voluit ad ep̄um ꝟ archiep̄m. q; cum eps est negligens non debet ipse supplere ipsius negligentiam. ad hoc quod le. z no. i. c. postulasti ꝛe ꝓcess. preben. z in. c. ij. e. ti. Aut hec potestas pertinet principaliter ad capl'm z tunc si eps nullo mō interest in capl'o ptās voluitur ad ipsum ep̄m quia ipse est superior imediatus capituli. z hoc casu loquit iste tex. z tex in. c. ij. ꝛe ꝓcess. ꝑben. Aut eps interest capitulo vt canonicus ex speciali consuetudine z tūc serua quod habetur in. ꝺ. c. postulasti. Aut potestas ē ꝑn cipaliter penes ep̄m tm̄ z tunc respectu iurisditiōis exercende potestas voluitur ad superiorē non ad capitulū. vt in. c. quanto. s. eo. q; regularit inferior non supplet negligentiam superioris ꝟ ecōtra. vt no. Jnno. in c. quia diuersitatē ꝛe ꝓcess. ꝑben. ꝟ respectu collatōis beneficioz tunc potestas voluit ad capl'm. vt in. ꝺ. c. ij. Et ratio diuersitatis est q; maior est cōio int ep̄m z capl'm in collatōe beneficioz q̄ in exercenda iurisditione q; eps z capitulū ꝛe iure dn̄t simul būficia ꝓferre ꝛe q tn̄ dic vt plene no. in. c. cū ecclesia vulterana ꝛe elect. sed iurisditio ptinet principalr ad ep̄m solū licz debeat requirere consilium capituli. z hodie cōiter epi ꝑscripserūt ꝺ capitula vt absq; eoz ꝓsiliꝺ possint punire subditoz excessus z alia iurisditionalia exercē nec ꝑ talis ꝑscriptio seu ꝓsuetudo improbat. vt i. c. ij. ꝺ cōsue. li. vj. dic tn̄ Hosti. ꝟ q; in casu istius. c. non ꝓprie fit voluntio ꝛe capitulo ad ep̄m ꝟ solum ꝓpter negligentiam capituli tollit impedimētū consuetudinis. nā ꝓsuetudo impediat ep̄m cum ipse habeat banc iurisditionem. vt in. c. ꝛe ꝑsona. lxj. q. j. ¶ Itē no. ex fi. glo. q; eps ꝛe iure debet requirere consilium capituli nō solum in iurisditione que ad eum ptinet ꝛe iure naturali sed etiā i ea q̄ ad eū voluit per negligētiā inferioris qui ꝑscripserat ꝺ ep̄m. ¶ Opp. ꝺ ꝓdicta. videt ep̄m q; si capl'm fuit negligēs z eps int erat capitulo vt canonicus q; ipse eps nō possit cognoscere tanq̄ suspectus. arg. in. l. pretor. ff. ꝛe iurisdi. om. iudi. vbi dicitur q; si is qui fuit aduocatus in causa assumitur in iudicē non debet ipse iudicare sed alteri cōmittere. Idem ergo dicendum in eo qui fuit negligens dū esset ꝛe capitulo. So. dicit Jnno. q; illa. l. procedit in aduocato qui propalauerat intentionem suam circa decisionem illius cause. merito redditur suspectus in iudicando. ꝟ si eps fuit negligens vt canonicus non redditur i hoc in aliquo suspectus. z no. hoc dictū quia quotidie allegatur pro intellectu illius. l. pretor. vt procedat i illo aduocato q̄ ꝓpalauit intentionem suā. Ex q̄ infertur

q̄ si adnocat⁹ fuit ꝓsult⁹ in aliquā cām ꝛ nōdum dedit
rīsum q̄ si assumit ī iudicē pōt iudicare. Do.an. ℔ im
pugnat dicēs q̄ exq̄ isti sūt reuelata secreta cause pōt
vt suspect⁹ recusari. ℔ ꝑmū dictū puto veri⁹. et allego
ad ℔ glo. ordinariā ī. c. dilecti. j. de testi. q̄ dic q̄ nō dz
qs remoueri a iudicando q̄ reuelauit ei secreta cause
qm̄ nō bz iudicare ꝑm ꝓsciētiā seu ꝑm reuelata ꝑ ptez
℔ ꝑm legtias ꝓbatōnes. Abbas.

Leterū si canonici sine manifesta ꝛ rōnabili cā maxie in ptēptū epi cessant a di-
uinis eps cessatōez nō seruabit ꝛ metropolitanus vice
pape de hoc cognoscet ℔ primo. Prelatus in imposi-
tione pene cauere debet a questu pecunie ꝛ ab oi alio
grauamine ℔ scdo vsq̄ ad finē. ꝛ duo sunt dicta prin-
cipalia. scdm ibi p̄onideant. ¶ No. primo q̄ vbi ca-
nonicis cōpetit de ꝓsuetudine facultas cessandi a diui
nis non debēt hanc cessationē facere absq̄ manifesta ꝛ
rationabili causa qđ si fecerint eps nō tenet illā cessa-
tionē obseruare. ꝛ hodie qualiter debeant fieri iste ces
sationes: dic vt le. ꝛ no. in. c. si canonici. ꝛ. c. q̄uis. j. eo.
li. vj. ¶ No. scdo casum in quo archiepus pōt punire
canonicos suffraganei sui. ¶ Tercio no. q̄ prelat⁹ nō
dz de facili in correctione excessuum imponere penam
pecuniariā. oritur em̄ ꝯ eos ex hoc p̄sumptio q̄ corre-
ctōz faciāt nō ꝓpter deū ℔ ꝓpter questū pecunie. Nū-
quid aūt possint p̄lati imponere penā pecuniariā: dic
Hosti. q̄ si vident illā penā magis timeri q̄z spūalem
poterunt illam imponere ℔ nō dēt eā conuertere ī vti
litatem ꝓpriam sed in vsus pios nisi euidenter indige-
ant. ꝛ sic pōt intelligi. j. eo. dilectus. facit qđ ī simili ha
betur in. l. iij. C. de mō mulct. vbi dicit q̄ iudex pecuni
ariam penā pōt applicare ad opera publica puta refe
ctionē muroꝝ pontiū ꝛ similiū. ꝛ si specialr non depu-
tat ad opa publica sed simpliciter mulctat seu ꝓdēnat
ꝓmodum applicat fisco ꝛ nō ipsi iudici. ita no. dic illa
lex quā no. ℔ Hosti. aliter ℔ allegat. ꝛ vide ad materi-
am quaz no. Jo.an. post Hosti. in. c. j. de homi. li. vj.
vbi dicit q̄ prelatus pōt mulctare ꝛ de mulcta dispo-
nere. vt. s̄ dixi ꝛ plenissime tetigi hāc materiā in. c. licz
de penis ꝛ dic vt ibi. ꝛ no. dictum Hosti. ¶ Jn glo. in
ver. cessauerint in fi. Jtē pōt aliter rīderi ꝑm Jnno. q̄
canonici nō p̄cipiunt sibipsis ℔ caplm p̄cepit singul⁹
vt cessent a diuinis. nam vt patet in. §. excessus. s̄. e. c.
caplm pōt iudicare de excessib⁹ singuloꝝ. vel ꝑm Ho-
sti. caplm ℔ nō fert aliquā sententiā nec canonici ℔ tm
suspendūt eoꝝ organum donec fuerit satis factū. ꝛ vt-
q̄z so. bona ℔ prima subtilioꝝ. Jn glo. penul. hec glo. q̄-
rit. nunquid archieps sit delegat⁹ vel ordinari⁹ in isto
casu: ꝛ ꝓcludit q̄ est ordinarius hns banc iurisditōnē
ab ista ꝓstitutōe ꝛ ideo expouit delegatus. i. dat⁹ qua-
si dicat archieps fuit hic datus in ista cā non aūt de-
gatus. q̄z si fuisset delegatus expirasset sua iurisditio ꝑ
mortē illius pape q̄ banc delegationē fecit. vt in. c. gra
tum ꝛ in. c. relatū de offi. dele. Jnno. loquit alternati-
ue dicēs q̄ iste archieps est delegatus. vel ponit ℔ ca-
sus specialis. Ain. simpliciter tenet eū esse delegatū et
dicit q̄ ideo fuit deputat⁹ delegat⁹ q̄z de iure nō pote-
rat cognoscere de cā quā habet eps ꝓtra subditū suuz
vt in. c. si clericus aduersus clericū. xj. q. j. lz totū ꝓcliū
Puinciale possit adiri. vj. q. iij. in. c. j. ꝛ no. ℔ dictum q̄
eps pōt subditū suū criminalit ꝛ ciuiliter ꝓuenire coram
ꝓcilio Puinciali cui pest archieps. vt in. c. sicut. j. d ac
cu. ℔ nō coram ipso archiepo solo. Do.an. sequit illam
opi. q̄ sit delegatus q̄z ℔ expsse dicit iste tex. nec est ali-
qua specialitas ℔ q̄z ideo hec iurisditio delegata nō ex
pirat morte delegantis qm̄ fuit data ꝑ viā legis ꝛ non
ab hoīe. vt in. d. c. gratum. sed data a lege nō expirat ꝑ
mortē hoīs ꝛ bene loquit. ꝛ puto banc esse diuersitatē
rōnem. nā homo morit ꝛ eodē modo cū eo extinguit
delegatio cum re integra non fixerit radicez in psonā
delegati sed lex nunq̄z moritur sed semp loquitur. vt l
l. arnani. C. de heret. ꝑ ℔ bo. tex. in simili in. c. si gratio
se de rescrip. li. vj. vbi patet q̄ dispositio facta nomine
dignitatis non perit per mortē hominis disponentis. ꝛ
faciunt hec ad statuta ꝑ que qn̄q̄z causa delegatur ali-
cui vt ꝑ mortem statuentiū nō expiret delegatio. Jdē
videt qn̄ existentes in aliquo officio aliquid disponūt
ꝑ viam statuti vt ꝑ mortem seu remotionem illoꝝ of-
ficialium non expirat illa dispositio. secus si nō ꝑ viaz
legis vel statuti. simile si eps sub ꝓditione fert sn̄iaz ex
cōicationis extinguit illa sn̄ia ꝑ mortē epi. secus si per
viam statuti illam sn̄iam ꝓtulit. vt ꝓbat in. c. vj. de cōs
sti. li. vj. iuncta glo. in. c. a nobis. el. ij. ℔ sen. ex. ¶ Scdo
glo. querit q̄re ℔ nō fuerūt assumpti arbitri inter ipos
canonicos ꝛ epm suum cū ī iure disponat q̄ si eps ha-
bet causam contra subditū debeant eligi arbitri. vt est
casus sing. ī. c. si clericꝰ. xj. q. j. glo. respōdet q̄ ista erat
causa criminalis in qua non assumunt. vt in. c. penult.
de in inte. resti. ꝛ in. l. non distinguemus. in. §. iulianus
ff. de arbi. ¶ No. singulariter duo ex hac ꝓticula. pri-
mo restrictionem ad illud. c. si clericus vt non ꝓcedat
in causa criminali. debet ergo tunc eps ex̄ casum istius
c. conuenire subditū suum coram papa vel coram ꝓcilio
ꝓuinciali vt. s̄. dixi. ꝛ hoc intellige nisi notorie subdi-
tus excesserit ꝓtra epm q̄z tūc pōt eps esse iudex ī iniu-
ria ꝓpria. vt no. ponit Jnno. in. c. ex parte. j. de verbo.
sig. dixi plene in. c. cum venissent. j. de iudi. ꝛ limita vt
ibi dixi. ¶ Scdo no. ꝛ semp tene mēti q̄ quēadmodū
arbitri voluntarij nō possunt cognoscere de causa cri-
minali ita nec arbitri iuris ꝛ ideo fixatum simplicit di
sponit vt inter attinentes compellat iudex ꝓtes ad eli
gendum arbitros non dz statutū intelligi in causis cri
minalibus criminaliter motis sed in ciuilib⁹ vel ciuilit
motis. nam vt dicit Jnno. ꝛ Jo.an. ℔ ꝛ bene de cā cri
minali ciuiliter mota bene potest compromitti. ꝛ idem
no. in. c. penul. palle. ℔ ego allego tex. aptum in. c. quin-
tauallis de iureiu. vbi ꝓbatur q̄ nedum in arbitris sed
etiam in arbitratore potest ꝓmitti de causa crimi-
nali ciuilit mota. ꝛ faciunt ℔ ad questionē. Quid si sta
tuto cauetur vt sn̄ia arbitri habeat executionem pa-
ratam ꝛ arbiter fuit assumptus in causa iniuriaꝝ ciuili
ter mota nunquid condemnatus per arbitrum efficia
tur infamis: ꝛ indubie puto q̄ non quia vt patet ex p̄-
dictis nedum in arbitro voluntario sed etiam in arbi-
tro iuris denegatur hec potestas circa grauia. Jtē tex.
videtur in. l. quid ergo in. §. ex compromisso. ff. d his qui
no. infa. vbi tex. dicit q̄ damnatus p arbitrū in accusa
tione famosa non efficit infamis q̄z nō p omnia dictū
arbitri est sn̄ia. vnde ad ꝓpositum lz statutum det exe-
cutionem dicto arbitri nō tñ ꝑ hoc facit illud dictum
esse sn̄iam. non. n. dat sibi iurisditionē q̄z nō ꝓbat hoc
esse qđ ab hoc ꝓtingat abesse. vt in. c. ij. de transla. pla.
ꝛ in. l. neq̄z natales. C de ꝓba. ℔ dictū arbitri pōt habe
re executionem absq̄ eo q̄ sit vera sn̄ia vl q̄ arbit ha-
beat iurisditionē vt puta ꝑ approbationē ptium expsā
sam vel ꝑ taciturnitatem. x. diez vt in. l. pe. C. de arbi.
ergo statutū dando executionē arbitro nō ꝑ hoc dat
iurisditionē arbitro vel facit dictū suū esse merā sentē
tiaz. Jtē ꝛ fortⁱ vbi statutū deuiat a iure cōi dz restri
gi quantū pōt. ꝛ satis est q̄ aliquid operet. ꝛ ꝓbat in
l. si qn̄. C. d in off. resta. ꝛ ī. c. ī nra d iniur. ꝛ ī. l. iij. §. hec
aūt ꝛbba. ff. de neg. gest. g intelligēdū est statutū vt ha-
beat hūc effectū ius cōe. s. vt inuita pte ꝛ ꝯdicēte hēat
executōz paratā; sic hī ꝑ emologatōem exp̄ssam vl ta-
citā. vñ nō dz intelligi vt etiaz i alio deroget iuri cōi ꝑ
qđ disponit q̄ ex sn̄ia arbitri nemo infamat vt. d. §. ex
compromisso. cū ꝑmū possit eē sine isto. vt ꝓbat ī. d. l. pe-
nul. ¶ Sz q̄ ad p̄ncipale dictū glo. Jo.an. pⁱ Hosti.
sentit ℔ ꝯriū dicēs q̄ arbitri bn potuisset ℔ eligi cū nō
ageret crimialr ℔ ciuilit q̄ casu arbiter assumi pōt. vt

etiã no.in.c.penl'.ꝑalle.7 videt' ꝓbari in.c.q̃ntanall'.7 c.veniẽs de iureiu.vñ ꝑm eu3 si nõ emanasset.c.q̃uis. de offi.ordi.li.vj.7 eccl'a cathedral' nõ haberet metro politanũ vl' etiã metropol' nõ hñs ꝑmatẽ debereẽt eligi arbitri imo plus dixit Hostien.q̃ etiã i casu h̃.c.pñt eligi ꝓprius arbitri.ß si nõ ꝓueniũt tũc demũ recurrit' ad metropolitanũ 7 tũc optet dicere ad istũ tex.vt sentit Inno.q̃ sic placuit pape h̃ ꝓuidere.7 forte ꝑm eu3 h̃ fecit q; cã capl'i est ardua vñ seq̃ret' pplexitas cũ i arduis eps debeat habere ꝓsiliũ capl'i qđ tñ h̃ nõ potuisset habere. Itẽ h̃ fuit inductũ ꝓpter scandala euitãda q̃ possent oriri int' epm 7 capl'm q; eps diceret nullã legitimã cãm sibesse capl'o asserenti ꝯriu3. Et h̃ rõ magl placet q̃ ꝓcedẽs rõ glo.in eo q̃ dicit q̃ iõ eps non punit h̃ canonicos q; nõ d3 esse iudex in facto ꝓprio. nã iste tex.ꝓuidet nõ solũ cũ fit cessatio in ꝓtemptũ epi ß etiã in odiũ alteri9 vt patet ibi in tex. maxie in ꝓtẽptũ epi. Itẽ dic q̃ dictũ Jo.an.esset verꝝ si h̃ ageret' ciuilit' ß tex.innuit q̃ criminaliter isti canonici sunt puniendi vt ꝓbat ibi iste tex.castiget 7 metũ penez̃c. ¶ Cõclu de g̃ q̃ metropolitanus in hac cã est delegat9 7 q̃ emanauit h̃ ꝓuisio ꝓpter scandala euitãda inter epm 7 capitulũ. Itẽ q; sepe fit cessatio in odiũ epi. ¶ Ext' glo. ꝯro nũquid celebrãs in hac eccl'ia vbi cessat' a diuinis efficiat' irregular'7 Inno.q̃ nõ q; p h̃ eccl'ia nõ est int' dicta. Tu distingue vt le.7 no.in cle.j.de sen.ex.7 in.c. nõ est de sponsa.

Quoniã. Cũ in ciuitate vel dioceſi sũt ꝑpl'i diuersaꝝ linguaꝝ eps ꝓuidere d3 eis ꝓ viros idoneos qui ꝑm varietatẽ liguaꝝ officia eis celebrent 7 sacramẽta ministrẽt 7 si vigens est necessitas ꝓstituet sibi vicariũ pontificẽ illius lingue non tñ ꝓpter hoc eadẽ dioceſis d3 habere duos epos.h.d.vsq̃ ad fi.7 duo sunt dicta p̃cipalia scdm ibi ꝓhibem9. ¶ No.primo q̃ oẽs habitãtes i eadem ciuitate h̃tes ibi domiciliũ dicũt' de ꝑpl'o illius ciuitat' lz sint diuꝝsaꝝ linguaꝝ seu forte alibi nati sint 7 hoc vltimũ clarius ꝓbat' in auc.de questiõe in p̃n.7 in l.puinciales.ff.de ꝛbo.sig.qđ est bñ no. Si ergo int' diceretur populus senensis essent interdicti nedum senenses.i.qui originem in senis traxerũt ß etiã omẽs habentes h̃ domicilium quia rõne domicilij.efficiũtur de isto ꝑpl'o.7 ꝓ h̃ tenuit Bal.in li.feu.q̃ cessante causa legitima nõ p̃nt ciues expellere homies h̃tes domiciliũ in ciuitate. ¶ Itẽ infero ex p̃dictis q̃ si repsalie essent inducte ꝯ florentinos nõ d̃nt ertẽdi ad florentinos habentes h̃ senis domiciliũ q; cũ sint etiã de populo senẽ si rõne domicilij 7 materia repsaliaꝝ sit odiosa debent intelligi de ꝑpl'o florentino dũtaxat qđ tenet Bar.in d.l.puinciales.7 latius ꝓ eũ in tractatu repsaliarum.

¶ No.scdo tex.h exꝑssum ꝓ opini.quã tenui in.c.pastoralis.s.eo.q̃ vbi in loco est specialis 7 certa ꝓsuetudo quo ad diuina officia nõ tenent' clerici se ꝓformare ꝓsuetudini eccl'ie metropolitane q̃nimo plus ꝓbat' h̃ q̃ clerici sequũt' mores 7 ritus ꝑpl'i. ¶ Nota tercio q̃ in diuinis officijs 7 sacramẽtis ministrãdis põt esse diuersa ꝓsuetudo etiã in eadem ciuitate.nã sepe ꝓtingit q̃ in eadẽ ciuitate sunt greci 7 latini vt in ciuitate constantinopolitana 7 i mlt' loc' calabrie. Item italici 7 teuthonici vt i ciuitate tridẽtina q̃ casu ꝓcedẽdu3 ẽ ꝓ epm vt h̃ dicit'.intellige tñ dũmodo nõ sit talis ꝓsuetudo q̃ pariat piculum aiaꝝ 7 honestati eccl'ie sit ꝯria nã tũc nõ sũt tolerandi i eoꝝ ritib9 7 moribꝰ. vt ꝓbat' in.c.fi.j.de bap. ¶ Itẽ no.q̃ eps dicit' caput ciuitatis 7 dioceſis 7 q̃ tota dioceſis censet' vnũ corp9.7 intelligę q̃ eps est caput in spũalib9 in tpalib9 ꝛo est dñs ciuitatis.vt in.c.solite de maio.7 obe.7 in.c.cãm q̃ fi.sint legit.7 in.c.duo sũt.xcvj.di. ¶ Itẽ no.casũ in q̃ eps teneꝰ sibi ꝓstituere vicariũ aliũ epm. Et ex h̃ ꝑm cõem intellectũ habes duos casus singlares. Primus in eo q̃ q̃s creat' eps absq̃ epatu. Secds in quo eps est vicarius 7 subiect9 alteri9 epi. An aũt ex istũ casum teneatur eps sibi ꝓstituere vicariũ seu officialem nõ memini me apte legisse 7 al's d̃ h̃ fui int'rogat9. Credo tñ q̃ eps teneat' ad qđ allego tex.no.q̃ videt' h̃ ꝓbare si bñ põderetur.xvj.q.vij.in.c.in noua actõe.nã ibi7 in.c.cũ sim9 ix.q.iij.7 in.c.qm̃.lxxix.di.dicit' q̃ eps tenet' eccl'ie sue ꝓstituere iconomũ generalem 7 si nõ statuit archieps d3 sibi illũ ꝓstituere.7 iconom9 general' ibi capit' ꝓ gerente vices epi vniuersal'r etiã quo ad iudicãdos clericos.vt ꝓbat' in.d.c.in noua.vbi iconom9 appellat' vicari9.7 d̃ ibi q̃ ille iconom9 nõ d3 esse laic9 q; indignũ est vt laic9 sit vicari9 epi vt iudicet clericos. ꝓ h̃ etiã facit q; iura tractãt de vicario epi tanq̃ de officio ordinario 7 ꝑpetuo.vt.s.de offi.vica.7 meli9 eo.ti.li.vj.zh̃ potuit emanasse q; eps solus nõ potuit oiby ꝓuidere quãtũcunq; sit diligẽtissim9.arg.in.c.fi.d offi.archipr. Practica g̃ ꝓuidendi erit hec. nã si eps erit negligẽs in ꝓstituẽdo sibi vicariũ archieps statuet sibi terminũ ad ꝓstituendũ q̃ casu elapso termio ꝓuidebit ipse archieps.vt.in.d.c.cũ sim9 iũcto.c.in noua ꝑalle. ¶ In glo.in.v.vigẽs necessitas ibi dispẽsatiue dictũ. h̃ põt intelligi mlt'plr'.ꝓmo q̃ ista fuit iust' dispositio vt eps sit sub alio epo. Item vt vnus eps creet sibi aliũ epm. nunq̃d aũt papa possit ꝓuidere dispensatiue vt duo epi sint in eodem epatu oino pares.tex.sing.videt' innuere q̃ sic in.c.nõ aũt.vij.q.j.nã h̃ accidit in ꝓsonam Augustini vt ibi habet'.refert tñ ibi archidi.Augu.di xisse q̃ si sciuisset ꝓhibitionẽ eccl'ie ñ acceptasset.credo tñ q̃ ex causa posset papa hoc statuere nã olim in p̃mitiua eccl'ia oẽs epi regebãt eccl'ias in cõi vt no.in.c.cũ sit romana.j.de appel. De patriarcha grãdensi qui moratur venetijs vide glo.lxx.di.in.c.ij. An aũt possint creari duo sũmi pontifices vel duo impatores.vide glo.sing.in.d.c.nõ aũt.q̃ in sũmis pontificib9 tenet q̃ nõ q; esset ꝯ articulum fidei 7 eccl'iam sanctã. Item ꝯ dictũ euangelicũ 7 fiet vnũ ouile 7 vnus pastor.sec9 impatorib9 cũ sint vicarij 7 defensores eccl'esie romane.vt i cle.romani de iureiur.7 dic vt ibi no. ¶ In gl. in v.sibi vicariũ ibi a q̃ ꝓsecrabit' iste eps. Ex hac glo. habes vnũ intellectũ ad tex.de q̃ ꝑmisi vt intelligat q̃ eps loci ꝓstituat de nouo vnũ epm conformẽ lingue 7 ritib9 illius ꝑpl'i 7 faciet illũ sibi vicariũ. Secds intellectus est ex glo.vt nõ eps ß alius superior qui eis ꝑsit cõstituere debeat.nam h̃ nõ dicit' de epo ß cuilibet ꝑsidẽti sicut 7 ꝑpositus.vt in.c.q̃uis.j.de ꝛbo.sig. Itẽ 7 ꝑses nã quilibet regẽs puinciã põt appellari ꝑses q; puincie ꝑest.vt i.l.j.ff.de offi.ꝑsi.7 no.h̃ dictuz.doct.tñ cõiter hũc intellectũ nõ sequũt' q; nõ ẽ sufficiẽter ꝓuisuz istis ꝑpl'is q̃ ad põtificalia.7 iõd3 capi h̃ ꝑsul ꝓ epo. Lerci us intellect9 vt al's ꝑsulẽ illi9 lingue q̃ forte ẽ sine epatu ꝓstituat sibi vicariũ.nã vt hodie ꝓtingit ml'ti sũt epi sine administratõe epatuũ vt sũt isti q̃ vulgariter appellãtur nl'atenẽses.7 iste itellect9 sat' põt applicari ad tex. 7 vbi tal' eps reperiet' ꝓsulere hũc intellectũ. ß i effectu posset teneri intellect9 glo. ¶ In glo.fi.ibi nisi clericus sit incorrigibil'.intellige glo.q̃ inuocat' brachiũ secl'are ad auxiliãdũ 7 iuuãdũ iudicẽ eccl'iasticũ nõ ẽ necesse q̃ cleric9 sit incorrigibilis.vñ si timet de potẽtia clerici vel ne fugiat potent iudex eccl'iastic9 capi facere clericũ ꝑ familiã ptãtis. ad h̃.c.vt fame de sen.ex.7 in.c.j.s.eo.

Inter cetera. Epi q̃ ꝑ se nõ pñt tenent' assumẽ idoneos qui suppleant suo loco quo ad predicatõnes visitationes 7 confessionum auditiones 7 vt possint episcopi reperire tales precepit in eccl'esijs cathedralibus 7 collegiatis tales instituí. hoc dicit. In prima exordium. In secunda ꝓstitutio ibi vnde. In t'cia

pena ibi siqs añt. ¶ No. q̄ qñ̄ admodū homo ꝓponi
tur ex duob⁹ ſ. aīa ⁊ corpore vt in .c. ī q̄daz de cele. miſ.
ita ad ſui ſuſtētatōnez indiget duplici cibo ſpūali. ſ. ⁊
materiali. ſic̄. n. cib⁹ materiał eſt neceſſari⁹ corpi ita ci-
bus ſpūalis ē neceſſari⁹ aīe ſicut eſt p̄dicatō. Et ſic no.
ex hoc ⁊ ex tex. q̄ p̄dicatio nedū ē vtil̄ ꝫ neceſſaria po-
pulo. ⁊ no. q̄ p̄dicatio dicit̄ officiū ſanctū ⁊ ſic p̄dica-
tio eſt officiū. hñs ḡ mun⁹ p̄dicādi dī hīe officiū. quod
no. ꝑ ſtatutū ⁊ iuribꝫ diſponētibꝫ ⁊ negligētes ī eor⁹ of
ficio. Jtē no. q̄ officium p̄dicandi p̄ncipaliṫ ptinet ad
ep̄m ⁊ cuz viſitat dioceſim dz predicare pp̄lis. ad h̄. c.
j. ō cenſi. li. vj. ⁊. x. q. j. in. c. placuit. ⁊. c. ep̄m. dic̄ etiā q̄
q̄libet rect⁹ eccl̄ie parochiał hz officiū p̄dicādi in ec-
cleſia ſua ⁊ de iure nemo pōt p̄dicare q̄ nō hz curā aīa
rum. eſt. n. p̄dicatio officiū cure. vt no. glo. ī cle. j. ō re-
gu. vide tex. in cle. dudū de ſepul. Frēs ꝛo mēdicātes
hñt ex p̄uilegio pape vt p̄dicare poſſint. naz de iure vt
dixi p̄dicare nō p̄nt cū nō habeāt curā pp̄li. vt in cle.
dudū ō ſepul. p̄ alle. ⁊. j. ō bēti. cū ex iniūcto. ¶ No. q̄
ep̄i p̄nt ex cā p̄ alios viſitare dioceſim q̄ caſu nihil dñt
exigere q̄ viſitatis hz ꝛuiū faciāt. ⁊ dicēdū ē hodie vt hī
in. c. ſi ep̄s. j. eo. li. vj. ¶ No. ibi potētes in ope ⁊ ꝑmo-
ne. q̄ op⁹ ꝓferṫ ꝑmoni. ⁊ ſic videṫ q̄ ī p̄dicatōe magis
eſt attēdēda vita q̄ ſcīa q⁹ lōge pl⁹ ꝓficit p̄dicator ex
emplo boni opis q̄ ꝛbo doctrine. Hinc ſeneca lōguz
iter p̄ceptū breue ⁊ efficax p̄ exēpla. ⁊ Bre. dic̄ cuius
vita deſpicit̄ reſtat vt p̄dicatō ei⁹ ꝓtēnat̄. iij. q. vij. por
ro in fi. nō tñ ſufficit vita ſine ſcīa ꝓpter mltos errores
q̄ q̄ñq̄ ozirit̄ ex defectu ſcīe. vt ī. c. niſi cū prudē. ō renū.
vbi pz q̄ ꝓpter defectū ſcīe remouet̄ ep̄s ab ep̄atu ſuo
ad idē. c. fi. de eta. ⁊ q̄li. ¶ Ultio no. q̄ ī eccl̄iis cathe-
dralibꝫ ⁊ collegiatis nō dñt inſtitui viri idocti ⁊ ꝑ ma
iozi pte pueri vt hodie inoleuit abuſus ꝫ poti⁹ viri do
cti ⁊ inſtructi. ¶ Jn glo. fi. no. ex hac glo. vnā dīam in
ter legatū ceſaris ⁊ legatū pape. nā legat⁹ ceſaris mit-
tit̄ expēſis fiſci ꝫ legat⁹ pape ꝓcurat̄ a clericis ſubdit̄
vt in iuribꝫ alle. in glo. ⁊ dic̄ Hoſti. q̄ romanā eccl̄iam
excuſat neceſſitas q⁹ nō poſſit oīb⁹ p̄uidere. Jtē priui-
le giū ab antiq̄ obtentū q̄ quidē p̄uilegiū vellēt ep̄i
ꝑmutare q̄ tñ facere nō dñt. arg. ī. c. j. de tē. ordi. ⁊ in
c. in cauſis de re iudi. ¶ No. h̄ dictū q̄ ep̄s mittens le-
gatū ad aliq̄ loca dz ꝓuidere ipe illi de expēſis. q̄ ego
puto ver̄ niſi expēſa ſit grauis ⁊ mittat ꝓ cōi negocio.
nā tūc pōt petere vt ſbditi ꝓtribuāt. ad h̄ q̄ no. Jn-
no. in. c. j. de ſta. reg. ⁊ fac̄ ter. in. c. ſe. in fi. ⁊ dic̄ Jo. an.
h̄ q̄ optaret q̄ eccl̄ia romana ꝓciperet. xx. ptē reddi-
tuuz clericoꝝ ad ſuſtētatōz pape ⁊ cardinaliū. ⁊ ō hac
pte ꝓuideret legat⁹ ⁊ abſtineret a cōib⁹ ꝫuitꝫ ⁊ fructi
bus ꝑmi ānī q̄s recepit a p̄lat⁹ ꝑmouēdis ac decanis et
ſiliꝫ. ⁊ refert q̄ de h̄ fuit al's fact⁹ ꝑmo in ꝓcilio vienē
ſi. ꝫ p̄lati exñtes ī ꝓcilio deliberauer̄t nō facere q⁹ tāta
viget inſatiabil̄ cupiditas q̄ illō ⁊ illō reciperent.

C Onquerente. Ep̄s in eccl̄iis di
oceſis ſue dz eſſe
ꝓtent⁹ iuribꝫ ep̄alibꝫ ⁊ q̄ ſint iura ep̄alia h̄ de-
clarat. Jn prima pte petitio ⁊ ꝓteſtatio. Jn ſcda ſnīa
ibi nos. ¶ No. ꝙ abbatē poſſe agere ꝑ capell̄ ⁊ eccl̄iis
ſubiectis ſuo monaſterio. ꝓcor. cle. j. de reſcrip. ⁊. c. au-
ditis de p̄ſcrip. ⁊. c. ex trāſmiſſa. e. ti. ¶ Scdo no. q̄ ec-
cleſie ⁊ capelle ſubiecte monaſterio tenent̄ nihilomin⁹
ep̄o ad ep̄alia iura. ⁊ intellige niſi monaſteriū ſit exem
ptū cū capell̄ ſibi ſubiect̄. vl̄ niſi abbas ex p̄uilegio vl̄
p̄ſcriptōe acq̄ſiuiſſet ius ep̄ale ī illis eccl̄iis qđ fieri po
teſt. vt. ī. c. audit̄. ⁊ ī. c. cū oli. j. ō p̄ſcrip. ¶ Tercio no.
q̄ ep̄s vltra iura ep̄alia in iure exp̄ſſa nō pōt aliud pe
tere ab eccl̄iis ſibi ſubiect̄. vñ nō pōt petere a clericis
alq̄ p̄uitia q̄ in iure nō ſūt exp̄ſſa. x. q. iij. q⁹ cognouim⁹
nec etiā pōt imponere aliquā collectā eccl̄iis niſi inſta
ret cā rōnabil̄ ⁊ manifeſta. nā tūc pōt petere charitati-
uum ſubſidiū. vt h̄ in fi. l̄fe. ⁊ in. c. cū ap̄lus. j. de cēſi.

¶ Jtē no. q̄ lz iſta monaſteria nō teneāt̄ ad ea q̄ ſunt
de lege dioceſana vt ſynodaticū ⁊ ad alia ō q̄b⁹ no. j. c.
dilect⁹. capelle tñ ſbiecte monaſterio tenent ad onera
ad q̄ tenēt̄ eccl̄ie alie ſcl̄ares. ⁊ itellige iſtū tex. ō capell̄
⁊ eccl̄ijs ſecl̄aribꝫ ſubiectis monaſterio de iure ſpāli. ſi
aūt eēnt capelle regl̄ares vt q⁹ inhabitāt ibi monachi
tūc tales capelle gaudēt p̄uilegio monaſterij q⁹ mona-
ſteria dici p̄nt. vt no. Jo. an. poſt archi. in. c. j. de p̄ben.
li. vj. ⁊ Jo. de lig. in. cle. j. de excel. p̄la. fac̄ q̄ ō no. Jnn.
in. c. j. de ſta. reg. ⁊ h̄ no. ¶ Jtē no. q̄ ſūt iura ep̄alia ad
q̄ tenent̄ eccl̄ie dioceſis. p̄. n. tenēt̄ ad canonicā obedi
entiā ⁊ p̄ hāc recognoſcūt ep̄m in iudicez. p h̄. c. q̄z q̄z.
xxiij. di. ⁊ ad hāc tenēt̄ nō ſolū clerici ꝫ etiā laici q̄tū-
cū potētes in his q̄ ꝓcernūt aīam. vt in. c. oēs p̄ncipes
de ma. ⁊ obe. ſcdo tenent̄ ad ſbiectionē ⁊ in h̄ recogno
ſcūt eū in dñm. fac̄. c. grauē. j. de excel. p̄la. nō tñ p h̄ in
telligas q̄ debeat ſeruire vt dñs ſcl̄aris q⁹ ſcriptū ē nō
tā q̄z dñantes in clero. vt in. c. ſolite de ma. ⁊ obe. dz. n.
tractare clericos vt filios. vt in. d. c. cū apl's. ⁊ vide bo.
tex. cū glo. in. c. eſto ſbiect⁹. xcv. di. vbi. no. q̄lit̄ dz ep̄s
ſcribere clericis ſibi ſbiectis ⁊ ecōtra. Tercio teneṫ ad
reuerētiam. ⁊ p̄ hāc recognoſcūt ep̄m in patrez. debeṫ
eū reuerētia parētib⁹ ⁊ mḡris. vt le. ⁊ no. ī. l. fi. ff. ō ob-
ſe. a li. pa. p̄ſtā. Quarto teneṫ ad inſtitutionē ⁊ deſtitu
tionē ex hoc no. q̄ inſtitutio ⁊ deſtitutio in oīb⁹ eccle
ſijs dioceſis ptinet ad ep̄m de iure cōi. ꝓcor. c. cū ex in-
iūcto de bereti. in fi. ⁊. xxj. q. vij. oēs baſilice. ⁊. c. ſiquis
de inceps. Et intellige de inſtitutōe ꝓprie ſumpta. naz
ſi in eccl̄ia eſt collegiū electio p̄lati ptinet ad collegiuz
vt ī. c. j. de elec. Jnſtitutio ꝛbo ſeu reformatio ptinet ad
ep̄m. xviij. q. ij. in. c. j. ⁊ in. c. nihil. ſ. de elec. Si ꝛbo non
eſt ibi collegiū ⁊ eccl̄ia eſt patronata p̄ntatio ptiet ad
patronū ⁊ inſtitutō ad ep̄m. xvj. q. vj. decernim⁹. ⁊ in
c. pie mentis. ⁊. c. filijs. vide glo. in. c. q̄z q̄z. de elec. li. vj.
Si ꝛbo nō eſt patronata tūc ep̄s hz inſtitutōz liberā. i.
collatōz vt in iuribꝫ p̄al. h̄ intellige niſi ali⁹ p̄lat⁹ acqui
ſierit iure ſpāli. Jtē verbū inſtitutio pōt h̄ ꝓbende
re inſtitutōz auctoꝛizabilē q̄ ad curā pp̄li. naz ſi abbas
hz collationē eccl̄ie curate dz recurri ad ep̄m ꝑ inſti-
tutione auctoꝛizabili⁹ q̄ ad curā pp̄li ex quo pp̄l's eſt ſbie
ct⁹ ep̄o. vt ī. c. j. de capel. mo. li. vj. ⁊ q̄ ō le. ⁊ no. in. c. cū
ſatis de offi. archi. p ꝛbū deſtitutō denotat̄ ptās p̄uā-
di clericū bñficio ſuo nam niſi aliud habeat ꝓſuetudo
ad ep̄m ptinet deſtitutio oīm clericoꝝ lz ali⁹ bēat ius
ꝓferēdi in illis eccl̄ijs. vt in. c. j. de capel. mo. li. vj. ⁊. xvj.
q. ij. viſis in fi. ⁊ q̄ ibi no. Quito hz ep̄s in eccl̄ijs coꝛ-
rectionē q⁹ pōt coꝛrigere ea q̄ deuiant ⁊ ſbditoꝝ exceſ
ſus. vt in. c. irrefragabili. ⁊ in. c. j. ſ. eo. Sexto hz refoꝛ-
mationē. i. ius reformādi mores. pōt. n. fac̄ ſtatuta ad
reformatōz moꝝ. vt ī. d. c. irrefragabili. Septio hz in
riſditōz oīm cauſaꝝ ad eccl̄iaſticū foꝝ ptinētiū. Ex h̄
infertur ad id q̄ dixi in. c. cum ab eccl̄aꝝ. ſ. eo. q̄ ep̄s
de iure cōi poteſt ꝓcedere ꝫ omnes clericos de dioceſi
lz habeant alium p̄latum inferioꝛem. Octauo hz peni
tentias. ⁊ declara hoc ꝛbum vt. j. dicā in glo. in ꝛ. pe-
nitentias. Nono. habet vt omnia ſacramenta recipi-
antur ab ipſo epiſcopo quod poteſt dupliciter intelli
gi. primo de ſacramentis que ſunt oꝛdinis epiſcopalis
vt eſt oꝛdinis collatio. nam clerici tenent̄ recipere oꝛ-
dines ab epiſcopo ꝓprio ⁊ nō alieno. ix. q. ij. ꝑ totum. ⁊
j. de paro. nullus. Jtem ipſe habet ꝓſecrare eccleſias et
ſimilia facere que ſunt oꝛdinis epiſcopal̄. vt in. c. veni-
ens de p̄ſcri. ⁊ p h̄ intellectu facit tex. ibi oīm q̄ ab epo
ꝛc. Scdo pōt intelligi de oīb⁹ ſacramētis. nā quilibet
de dioceſi debet ꝑ ſacramētis recurrere ad ep̄m vel ad
pp̄rium parochianum. epiſcopus enim concurrit cum
quolibet preſbytero parochiali. vnde omnes eccleſie
dioceſis cenſent̄ ſibi vna eccleſia. vt le. ⁊ no. in. c. ij. de
peni. ⁊ remiſſ. ⁊ in. c. iij. de offi. archipreſby. ⁊ p̄ſertim h̄
ꝓcedit in clericis qui preſunt eccleſijs parochialibus.

nã isti ĩmediate ſbſũt eꝑor ad eũ dñt recurrere ꝓ oĩb ſacmẽtis. vñ dicit Hoſti.7 bñ ꝙ caueãt ſibi abbates 7 canonici eccl'iaꝝ cathedraliũ 7 alij rectores eccl'iaꝝ q̃ ĩmediate ſbſunt eꝑor vt ad eũ recurrãt ĩ ꝓfeſſionib⁹.nã ab alijs nõ pñt abſolui cũ a iudice nõ ſuo abſolutio facta nõ teneat.vt in.c.oĩs de pe.7 remiſ. dicit tñ ꝙ non vult dãnare eos q̃ ħ hacten⁹ nõ obſeruauerũt ſi mortui ſunt ß relinq̃t eos diuino iudicio. Decimo hꝫ ſynodũ.i.oẽs clerici eccl'iaꝝ tenẽt ire.ad ſynodũ eꝑi.i.ad cõgregatõem clericoꝝ quã annuatim dꝫ facere.nã eꝑus facit ſynodũ archiepꝰ ꝓciliũ ꝓuinciale eꝑoꝝ.vt in.c.ſiẽ de accu.7 de his duobꝫ q̃ debeãt intereſſe vide ꝑ Inn. in.c.gue de ꝓbẽ. Undecio hꝫ ſynodaticũ vl' cathedraticũ.i.duos ſolidos argẽteos vel aureos ſm loci ꝓſuetudinẽ a q̃libet eccl'ia.7 an poſſit ꝑ ſcriptõne illud tolli vl' remiſſiõe eꝑi dixi ĩ.c.cũ venerabil' de reli.do. Duocimo hꝫ q̃rtam decimaꝝ ac mortuarioꝝ. Et ex ħ no.7 tene menti ꝙ d' iure cõi decime nõ ptinẽt ad eꝑm ß ad eccl'ias parochiales.ß quarta decimaꝝ debet' ipſi eꝑo ab eccl'ijs ꝓcipiẽtib⁹ decimas.7 no.ꝙ vbi aliud nõ habet ꝓſuetudo ex mortuarijs.i.ex his q̃ reliquũt' eccl'ijs occaſione funeꝝ debet' q̃rta lꝫ aliud dicat glo. Decimotercio hꝫ viſitationẽ annuatim.nã de iure cõi põt ſingl'is ãnis viſitare eccl'ias ſibi ſubiectas.hꝫ etiã ꝓcurationẽ rõne viſitatõis q̃ dꝫ exigi ꝓſideratis facultatibus eccleſie. Ultimo põt petere ſubſidiũ ex cã manifeſta 7 rõnabili puta q̃ eꝑatus eſt gũat⁹ onere debitoꝝ vel eſt tenuis 7 nõ ſufficit ad eũ idonee ſuſtẽtandũ vel vult ire ad ꝓciliũ vel ad papã ſeu regẽ ꝓ cõib⁹ negociis vel quid ſimile. Et no.ꝙ ad ħ charitatiuũ ſubſidiuũ tenẽt' etiã cepelle ſubiecte monaſterio. An aũt ipa monaſteria teneant' eſt dubiũ.7 dic vt dixi in.c.j.d' ſta.regu.7 in.c.cũ apl's de cẽſi. Jn glo.j.i fi.no.tria ex hac glo.primo ꝙ petitio iuriũ eꝑalium eſt vl'is. Jnno. dic ꝙ eſt general'.nã illa petitio eſt vl'is cũ petit' vniuerſũ ius.exemplũ in petitõe hereditatis 7 in iudicio fa.bercil'.nã venit in iſtis vniuerſuꝫ ius defũcti. Petitio ꝓ generalis eſt cũ ꝓhendit in ſe multa capl'a ſicut ĩ actione ꝓ ſocio vl' tutele ſeu negocioꝝ geſtoꝝ 7 tal' videt' eſſe petitio iuriũ eꝑalium q̃ petẽs ius eꝑale non petit vniuerſum ius eccl'ie ß quedã capl'a ſeu iura de quib⁹ ħ.7 de his petitõib⁹ vl'ib⁹ generalib⁹ 7 ſingl'aribꝫ 7 differentiã inter eas plene dico ĩ.c.ij.d' libe.7 obla. Secundo no.ꝙ in petitõe vl'i ſeu generali nõ eſt neceſſe ĩ libello exp̃imere ea q̃ ꝓhendũt' ſub tali petitõe. Do. an.ħ dicit ꝙ hꝫ nõ ſit neceſſe exp̃mere tñ ſi re⁹ petit tenet' actor exp̃mere ꝓ iſtũ tex.qd' tñ ego nõ puto verũ q̃ ex quo iura eꝑalia ſũt ĩ iure exp̃ſſa lũt certa 7 clara 7 qs nõ tenet' exp̃mere ea que ſũt in iure.7 ad iſtum tex. dic vt ſentit Jnno.q̃ iſte eꝑs petebat m'lta iura ab iſtĩ capell' 7 q̃tidie eas vexabat.vñ petijt abbas vt exp̃imeret ea ad que tenebant' capelle nã potuiſſet exp̃mere m'lta iura ꝓſuetudie debita 7 in iſtis ẽ neceſſaria exp̃ſſio 7 dic vt lati⁹ dicã ĩ.d.c.ij. Ultio no.ꝙ in petitõe iuriũ eꝑaliũ generalit' facta non veniũt niſi debita de iure cõi q̃ exp̃mũt'. Jn p̃riũ ẽ tex.iũcta gl.ĩ.c.ꝓſtitut⁹ de reli.do.ß reducũt' ibi ad ꝓcor.vt ſi ẽ aliqd ius ſurrogatũ ĩ locũ iuris debiti de iure cõi tũc illd ꝓhendit' petitõe generali vt ibi.rõ q̃ ſurrogatum dꝫ ſape naturã ei⁹ i cui⁹ locũ ſurrogat'.vt.ĩ.c.eccl'ia.vt li.pẽ.ſi autem nõ ſurrogat' in locũ alteri⁹ tũc illud nõ ꝓhendit' vt ħ. Jn glo.in.x.penitẽtias.oppo.p̃ tex.ꝑ intellectu glo.ħ.n.dĩ ꝙ ꝑ penitẽtia recurrẽdũ eſt ad eꝑm.p̃ ħ facit.c.oĩs vtriuſq̃ ſex⁹.j. de pe.7 re.vbi dicit' ꝙ ſuo ꝑſbytero parochiali tenet' q̃s ꝓfiteri vel alteri cũ licẽtia ipſius. So.glo.iſta vt arbitroꝝ metu p̃rij videt' velle intelligere tex. de penitẽtia publica vel de penitentia priuata ꝓ maioꝝib⁹ criminib⁹ quoꝝ impoſitio 7 abſolutio ptinet ad eꝑm.7 intellige ĩ caſib⁹ refuat' eꝑo. nam eꝑs ſolet reſeruare ſibi maioꝝ crimina vltra que ſibi reſeruant' de iure cõi.de quib⁹ vide bo.glo.in.c.ij. de pe.7 re.li.vj. Et in eo ꝙ glo.dicit de publica penitẽtia adũte.nam de iure penitẽtia nõ dꝫ publice imponi niſi ꝓ crimine adeo manifeſto 7 graui q̃ hꝫ ſcãdalizarit totã vrbẽ.xxvj.q.vj.ĩ.c.fi.7 tenementi illũ tex.7 ipo. nit' ħ penitẽtia in ꝓncipio ꝑ eꝑm ꝓut hꝫ in.c.ĩ capite. l.di. Et no.etiã illũ tex. ħ dictũ glo. ꝓcederet ſi tex.loq̃ret' general'r de laicis 7 clericis lꝫ tñ tex. ħ loq̃t' de ꝑſbyter⁹ ipaꝝ eccl'iaꝝ. Ego itelligo tex. ꝓprie ſine alia ſuꝑpletõne ꝓut loq̃t'.ſ.ꝙ ꝓ oĩb⁹ penitentijs dñt ipſi ꝑ ſbyteri parochiales recurrere ad eꝑm.nã cũ ipi ĩmediate ſubſint eꝑo nõ pñt ab alio q̃ ꝙ ab eo abſolui vel ab archiꝑſbytero eccl'ie cathedral' q̃ in hoc eſt vicari⁹ eꝑi ad ħ tex.no.in.c.officiũ. de offi.archiꝑſby.7 vid' plene cui ſit general'r ꝓfitendũ ꝑ Hoſti.in ſũma de pe.7 re. in.§.cui ꝓfitendũ in fi.ij.colũ. Fateor tñ ꝙ laici pñt recurrere ad ipm eꝑm ꝓ omnib⁹ penitentijs vt.ſ.dixi.ß nõ tenẽt' niſi ꝓ publicis vl' calib⁹ eꝑo'refuat'l. Jn alijs aũt pñt recurrere ad ꝓpriũ ſacerdotẽ.7 idẽ dico i alijs clericis habitãtib⁹ infra parochiam.vt ſin.c.cũ ab eccleſiaꝝ.7 qd' ibi dixi.ſ.eo. Nũquid aũt valeat ꝓſuetudo vt q̃s poſſit ad libitũ eligere ſacerdotẽ cui ꝓfiteat'. dicit Hoſt.ꝙ nõ q̃ hec ꝓſuetudo nõ eſt rõnabil' quia neminẽ examiat 7 cura nõ eſt ꝓmittẽda niſi diſcreto et examinato.vt ĩ.c.ij. de eta.7 q̃li.7 in.c.cũ ſit ars artiuꝫ. eo.ti.nõ.n. oẽs ꝑſbyteri ad ħ ſunt apti.facit.c.cum in illis de ꝓben.li.vj. Itẽ ꝑ hanc ꝓſuetudinẽ diſrumpitur neruꝰ eccl'iaſtice diſcipline 7 ideo nõ dꝫ valere.vt ĩ.c. cũ intervos d' ꝓſue.7 no.hoc dictũ ꝓ illos qui eligũt ſibi ſacerdotes ad libitũ.fatet' tñ hoſt.ꝙ ſi ꝓſuetudo haberet vt alij exũti in dignitate puta abbati archidyacono vel alteri ꝓlato fieret ꝓfeſſio tunc valeret ꝓſuetudo q̃ iſte noĩe dignitatis ſue põt prefcribere hanc curam 7 ꝑ prefcriptionẽ efficit ꝓpri⁹ ſacerdos.qd' no.ꝑ ħ ego alle.tex.in.c.dudũ.el.ij. de elect.7.c.auditis.7.c. cum olim d' ꝑſcrip. Jn glo.in x. duos ſolidos ibi fit ꝑſcriptũ.vult ergo glo.ꝙ in quantitate cathedratici currat ꝑſcriptio. An aũt poſſit ꝑſcribi ꝙ nihil debeat' fuerũt opi.7 dic vt dixi in.c.venerabilib⁹.j. de cẽſi.7 vi de glo.x.q.iij.c.j.que dicit ſe credere ꝙ iſti duo ſolidi dñt eẽ aurei.7 ꝑ hoc facit q̃ lex appellatõe ſolidoꝝ intelligit de aureis.7 antiq̃tus.lxxij.ſolidi faciebãt vnam libꝝ auri.vt in.l.quotiens.C. de ſuſcep. 7 archa.li.x. 7 ideo debet' ꝑm illã eſtimationẽ niſi conſuetudo ſit in oppoſitũ.hodie ꝓ iſti aurei qui ſunt in vſu ꝓſtruitur libꝝ ex.lxxxvj. Jn glo.in x.quartã in fi.vult ꝙ glo. ꝙ ex conſuetudine eꝑs ꝓcipiebat hic iſtã q̃rtã.7 idẽ Jno.ß alibi ꝓ.dic ergo melius ꝙ decima d' iure cõi debetur illi eccl'ie in cui⁹ parochia ꝑdia ſita ſunt.vt in.c.fi. j. de paro.ß quartã ptẽ decimaꝝ dꝫ eccl'ia parochial' dare eꝑo iuris eꝑalis rõne 7 ita loq̃tur iſte tex. vnde d' iure cõi eꝑs ꝓcipit hanc quartã 7 vide tex.in.c. de q̃rta.j. de ꝑſcrip.põt.n.iſta q̃rta ꝑſcribi vt ibi.7 de materia glo.dic vt plene no.in.c.cũ ꝓtigat.j. de dec.7 idem dic d' q̃rta mortuarioꝝ.nã lꝫ ſtet' conſuetudini tñ illa ceſſante debet' q̃rta.vt eſt tex.ħ 7 ſic declara glo.ſe. Jn glo.ĩ.x. pẽſatis.ibi inx facultates.7 no.ex ħ iũcto tex. q̃r debeant ſe eccl'ie habere in ſolutione ꝓcurationũ tpe viſitationis nã dũt ſoluere penſatis facultatib⁹ eccleſiaꝝ.ſi.n.eccl'ia eſt multũ tenuis ꝙ vix ſufficit ad tenẽdũ rectorẽ nõ dñt ꝓpelli ad aliquid ſoluẽdũ.ad hoc x.q.iij.c. decernim⁹.7.c.eꝑi.7 ſatis ꝓbat' in iſto tex.ibi moderate' poterũt exhibere.nã illud dicimur poſſe qd' cõmode poſſum⁹.vt in.l.nepos ꝓculo.ff. de ꝛbo.ſig. 7.xxij.q.ij.faciat homo. Ex glo.oppo.ꝓtra tex.in eo ꝙ iſte abbas egit vt eꝑs ꝓpelleret' exp̃rimere q̃ ſibi debebant' a capell' monaſterij.nã nemo inuitus compelli⁹ agere. C. vt nemo inui.in rubꝛo 7 nigro. So. Jno.7 alij doct.m'lti inſtãt 7 varias lect.ponũt ad tex.ß tres ſunt p̃rincipaliores intellectus. Primus ꝙ eꝑus

hic dicebat istas capellas teneri ad multa iura ad q̄ mi
nime obligabant z quotidie exigebat plus debito ido
egit ꝟ abbas noīe capellaꝝ ꝓditione. l. diffamari. C. d
inge. manu. vbi hꝫ q̄ si q̄s diffamat aliquem dicēdo il-
lū suū debit orē vel possidē bona sua vel q̄d sibe potest
adire iudicem z impetrare vt termin⁹ illi p̄figat ad de
cendū de intentiōe sua alⁱs elapso termino imponat si-
bi silētiū. z no. hūc intellectū. vī g̃ cōpetere ꝓditio illi⁹
legis ꝑ vexatiōe extudiciali vt ꝟ. z iste intellect⁹ ē p̄nci
palior. Scds intellect⁹ q̄ ꝟ fuit imploratū officiū iudi
cis qd ē latissimū. l. j. ff. de iurisd. om. iu. z competit semp
vbi subest iusticia seu eqtas. Terci⁹ itellect⁹ qd abbas
ꝟ egit negatoria negando q̄ iura postulata ꝑ eꝝ sibi
deberent. z d̄ hac negatoria no. in. c. eramīata de iudi.
z si abbas p̄cipiebat tpalia in illis capellis agebat noīe
monasterij. si ꝙo spectabāt ad capellas tūc agebat no
mine capellarū qd̄ pōt. vt. s. dixi. ¶ Ultimo ꝟ queritꝫ
nūqd ista iura epalia possint ꝙpetere inferiori plato ex
clusō epo. dic q̄ sic. vñ pt inferior platus p̄scribere in
certis eccl̄ijs hec iura epalia vl̄ ptē eoꝝ ꝑm q̄ possedit
vt. j. de p̄scrip. c. auditis. z. c. cū oli. req̄rit tñ i p̄scriptō
ne sciā illi⁹ puta epi q̄ hec iura possidebat. nā in istis i-
corporalibꝫ nō ꝓdit q̄si possessio sine scīa possidentis.
C. de ser. z aqua. l. j. z. q̄. vñ ꝑm Inn. ꝟ si volo p̄scribe-
re ins epi req̄rit ipi⁹ scīa. si ꝙo ius inferioris suffic scīa
illi⁹ z nō req̄rit scīa epi z idē i silibꝫ. z de ꝟ lati⁹ ꝟ z per
Inno. in. c. bone. ij. de postu ꝓla.

¶ Quarta. Eps visitās monasteriū non
introducit scl̄ares sz duos vl̄
tres canōicos suos cū aliquibꝫ religiosis. ¶ Pre
mittit mōtinū ꝓhibitōis. scdo ꝓhibz ibi firmit. ¶ No.
primo ibi indeces q̄ abstinēdū ē ab eo qd̄ nō decet. ea eī
q̄ sunt ꝓtra honestatē vel ledūt famā estimationē opi
nionē vel sunt ꝓtra bonos mores nō dicūt posse. vt in
l. filij⁹. z. l. ꝓditiōes. ff. de ꝓdi. inst. z. xxij. q. ij. in. c. fac bō
¶ No. scdo q̄ eps visitat monasteria sicut z eccl̄ias se
culares. xviij. q. ij. monasteria. z ī. c. j. d̄ censi. li. vj. cū si.
¶ No. tercio q̄t quales z quātas p̄sonas pōt eps itro-
ducere i monasteriū tpe visitationis. z aduerte quia ī
p̄n. c. tex. vī inuere q̄ nō debēt plures p̄sone introdu-
ci etiā ad claustrū vt pz ibi in claustro. Sz in. ¶. firmi-
ter videtur innuere q̄ in capl̄o dūtaxat introducē nō
possit doct. tñ nō aperiunt sed puto q̄ etiā ad claustrū
introducere nō possit nisi p̄sonas ꝟ attētas ꝓpter ratō
nem l̄re posita in p̄n. nā dz extendi ad limites rōnis. l.
pī cū. §. dulcissimis. ff. de le. ij. ¶ Oppo. ꝫ tex. z vī q̄ non
possit eps secū ducē nisi duos ex canonicis. vt in. c. de-
cetero. z in. c. ad audientiā de cle. nō resi. Soluūt doc.
q̄ illa iura ꝓcedūt q̄n eps vult secū sp ducere canoni-
cos. nā tūc nō pōt vltra duos grauare eccl̄iam sed iste
loquit in actu visitatōis nō em diu p̄natꝫ eccl̄ia cano
nicoꝝ suffragio. dicit tñ hosti. q̄ ꝓsiderata mēte litere
pōt plures z pauciores eps secū ducere ꝑm qualitatez
p̄sonaꝝ. ¶ Scdo queritꝫ nūqd eps debeat secū hīe p-
sonas dūtaxat ꝟ ptētas dū visitat eccl̄ias sibi sbiectas
So. in monasterijs monialiū ꝑua ele. attēdentes d̄ sta.
reg. z hodie vide qd̄ hꝫ in extua. Boni. viij. q̄ incipit dz
vbi dī q̄ eps visitās capl̄m tpe visitationis. ¶ In glo. j. in fiñ
tene p̄cedētē intellectū q̄ satis iudicio meo ꝓbatur in
tex. nā exceptio firmat regulā in alijs. xxxij. q. vij. dñs z
in. c. ij. d̄ ꝓiu. lepro. sed tex. ꝟ excludit oēs seculares z so
lñ admittit duos vel tres de canonicis eccl̄ie g̃ excludit
oēs alios clericos q̄ nō sunt canonici. z de canonicis fec̄
tex. mentionē q̄ eps dz inquirere cū ꝓsilio capituli sui
vt in. c. siquis ꝙo. lxxxvj. di. z in. c. qual̄r z qñ el. ij. de ac
cu. z. xv. q. vij. c. nullus. sed no. bñ hūc tex. ꝑ limitatiōe
illoꝝ iuriū vt totū capl̄m nō teneat nec possit epus se
cū ducere tpe visitatiōis monasterioꝝ. z huius p̄uisio
nis duplex pōt esse rō vt consulatur monasterio ne in
tanta turba fiat visitatio. scdo fauore eccl̄ie cathedra
lis ne destituatur eccl̄esia suffragio canonicoꝝ ma-
xime in visitatione totius diocesis. et sic limita glosam
istam.

¶ Dilectus. Lex diocesana z lex iurisdi
tiōis sit diuise vñ res iudica-
ta in vna nō obstat agēti ī alia. In p̄ma ponit
ptis ꝙquestio. In scda pape ꝓuisio ibi cū g̃. No. pri-
mo q̄ monasteria p̄nt hīe iurisditionē tpalē atq; etiā
exigere cōdēnationē pecuniariā ꝑ excessibꝫ subditorū.
Et ex ꝟ z ex tex. no. arg. opti. q̄ iudex eccl̄iasticus pōt
imponere seu infligere cōdēnationē pecuniariā et ꝑ cō
sequens pōt mulctare subditos z mulctam seu cōdem-
nationem conuertē ad vtilitatē eccl̄ie. de quo vide qd̄
plene dixi in. c. lz de penis. z bñ facit. xvj. q. j. ī. c. statui-
mus. z ꝑ ¶ Host. in. c. j. de homi. li. vj. z qd̄ dixi. §. c. irre-
fragabili in fi. ¶ Scdo no. z tene menti ar. opti. ex isto
tex. q̄ ꝙba sñie sunt stricte intelligenda z ita nō debēt
hīe illū itellectū quē ex lata vocabuli significatōe hīe
possunt. z dūt restrigi ad illū intellectū quez stricte ha
bere p̄nt. hoc ꝓbat in tex. hoc mō. nā lex diocesana ex
lata vocabuli significatione cōprehendit etiā ea q̄ sūt
iurisditiōis vt ꝓbat in. c. auditis de p̄scrip. Et no. eti
am ꝟ glo. z tñ sñia ꝟ lata sup lege diocesana nō comꝑ
hendit ea que sunt de lege iurisditionis sed capitur lex
diocesana stricte ꝓut species distincta a lege iurisditi
onis. ¶ No. ibi ab antiquo z tene menti q̄ in exactiōe
iuriū pōt actor se fundare sup antiq̄ ꝓsuetudine dūta
rat. hic em abbas nō allegauit ꝓuilegiū nec aliquā ali-
am iustā cām in vendicatiōe istoꝝ iuriū sed solūmō di-
cebat q̄ ab antiquo ista ptinebat ad eū facit ad no. ī. c.
puenit de cēsi. vbi doc. ponūt aliā practicā. nā dic ibi
Jo. an. q̄ petēs censū sibi debitū ab antiq̄ de cui⁹ initō
nō ē memoria pōt dicere in libello peto talem censū ex
iusta cā ab initio impositū. ad qd̄ ꝓbandū induco tps
de cui⁹ initio nō est memoria q̄si innuat q̄ tps dz adhi-
ci ad ꝓbationē cause. ꝟ em bēs aliaz theoricā vt p̄cise
possit actor se fundare sup tpe vt q̄ ab antiquo talis
census sibi debeat. ꝑ ꝟ facit. c. ad apostolicā. j. de simo.
¶ In glo. ij. diuide hāc glo. principal̄r in duas ptes.
In p̄ma pte glo. ponit diuersitatē inter legem dioce
sanā et legē iurisditionis. In scda pte ꝓseqūtur an mo
nasteria cū eoꝝ capellis subsint epo q̄ ad vtrāq; legē.
z in p̄ma pte glo. ꝓsequēdo alia singularia q̄ spectant
ad vtrāq; legē vī ponere vnā regl̄am q̄ ea q̄ ꝓsistunt
in recipiēdo sūt de lege diocesana vt dare cathedrati
cū vel aliud exhibere seruitiū. ea ꝙo q̄ ꝓsistūt in dādo
spectāt ad legē iurisditiōis vt collatio sacramētoꝝ z
sil̄ia z sil̄em gl. habes. x. q. j. ī summa. Inn. lati⁹ ꝓseqūt
hāc materiā in. c. j. de sta. reg. z ibi p̄mo ꝓsequit hanc
materiā ponēdo ea q̄ spectant ad vtranq; legē. z post-
modū dicit q̄ nō pōt in hac materia dari regula inua-
riabilis z certa qz ī iuribꝫ antiq̄s nō repit q̄ aliq̄ sint d̄
lege diocesana z aliq̄ de lege inrisditionis sed solūz in
hac decretali noua q̄ tñ plene nō explicat sz solū facit
mentionē d̄ his que cōtinent ī tex. vñ vnica ē lex epi. s.
diocesana sub qua cōpēdit lex iurisditiōis. vñ solūz
in expressis a iure possumus facē istā diūsitatē int istas
leges. ꝟ qz iure cautū ē q̄ monasteria nō subsūt epo q̄
ad legē diocesanā. vt ī. c. j. x. q. j. possumus dicē p̄m eū
q̄ ea a qbꝫ monasteria reperiūt a iure exēpta sunt sub
lege diocesana. reliq̄ ꝙo spectabūt ad legē iurisditio-
nis. et hec doctrina melior ē et cōior theorica glo. naz
illa regula gl. nullo iure ꝓbat nullibi em dī q̄ ea q̄ cō
sistūt in recipiēdo sint de lege diocesana et ea q̄ consi
stūt in dando sint de lege iurisditionis et ꝟ regula ap-
te videt reprobari p̄mo in eo q̄ ꝓcuratio consistit in

recipiendo ⁊ tñ monasteria nõ sunt exẽpta a ꝓcuratione debita rõne visitatiõis vt ī.c.sopite. ⁊.c. venerabili de censi. ¶ Itẽ quarta mortuariox ꝓsistit ī recipiendo ⁊ nihilomin⁹ monasteria ad illã tenent᷑. vt in.c.requisisti.j.de testa. Itẽ synodus nõ ꝓsistit ī recipiẽdo q̃nimmo eps ibi ꝓest ⁊ exercet iurisdictionẽ ⁊ punit cõtẽnentes venire ⁊ tñ ꝑm glo. synodus ẽ de lege diocesana tene g̃ ꝓcedẽtẽ theoricã Inno. q̃ vltra ea q̃ sunt in iure expssa ea solũ dicemus d̃ lege diocesana a q̃bus monasteria reperiunt᷑ exẽpta fuerũt em̃ ista vocabula magistralia poti⁹ q̃ iuris. Et iõ vt habeamus clare hãc materiã discurrã ꝑ singulares casus q̃ vidẽt᷑ eẽ de lege diocesana ⁊ videbimus ꝑ hos casus a q̃bus sũt monasteria exẽpta ab epo. Et ꝓmo ꝑm Inn.in.d.c.j.cathedraticũ ẽ de lege diocesana.alle.x.q.iij.c.ij.illud tñ.c.ꝫ non ꝓbat sed meli⁹ facit.c.q̃ sit in fi.xviij.q.ij. quem textũ tenebis mẽti quia ẽ ꝓncipalis in hac materia in fauorẽ monasteriox. Dicit em̃ inter cetera q̃ nullis vexationibus vel obsequijs secularib⁹.i.ad que tenent᷑ ecclie seculares vel canonicis iurib⁹ subijciunt᷑ monasteria. Et no.hoc vltimũ. nã sub hoc satis põt cõprehendi solutio cathedratici. facit ẽt.x.q.iij.int᷑ cetera. Scd̃o debita ps oblationũ ẽ de lege diocesana.x.q.j.d̃ bis.⁊.c. antiquos ꝑm Inno. Aduerte oli eccl̃ia tenebat᷑ dare epi scopo q̃nq; medietatẽ q̃nq; terciã ptem oblationũ sed monasteria erãt exempta ab ista solutiõe ⁊ ẽt hodie sũt exempta. vt in.c.j. de sta.reg. ⁊ in.c.nimis d̃ excess. ꝓla. ⁊ in.c.cũ ꝓ vtilitate.xvj.q.j. hodie aũt eccl̃ie seculares nõ tenent᷑ aliq̃d dare epo de redditib⁹ aut oblationib⁹ nisi ī casibus iure expssis de q̃b⁹. s.e.cõquerente. ⁊ ꝓbat᷑ .x.q.iij.c.j.⁊.ij. Dubitat᷑ tñ hodie nũquid de donationibus inter vivos teneant᷑ eccl̃ie soluere quartã epo sicut tenent᷑ de mortuotiõe cã mortis. Hãc mãm vltra alios examinaui in.d.c.requisisti.⁊ dic vt ibi.sed in monasterijs habes adhuc hodie hãc spãlitatem q̃ lz non habeant parochiã ⁊ curã animarũ sed fiũt ifra parochiã alteri⁹ eccl̃ie tñ oblatiões q̃ ibi sũt cedũt monasterio ⁊ nõ eccl̃ie parochiali vel epo.sec⁹ aũt ẽ in eccl̃ia seculari nõ curata.nã in ea puto q̃ oblatiões q̃ ibi fiũt cedũt eccl̃ie parochiali ī cuius parochia capella sita est q̃ cũ oblatiões sint de iure parochiali parochialis eccl̃ia fũdat intẽtũ de iure cõi sup oib⁹ ꝓuentib⁹ spiritualibus ꝓuenientibus infra parochiã vt in.c.pastoralis d̃ his que fi.a ꝑla. ꝓbat tex. ꝑ locũ a spãli in.c.ad audientiaz ꝓmo.j. de eccle.edi. ⁊ ibi dixi. facit etiã.c.ex trãsmissa de ꝓscrip. ⁊ ꝑ ꝫ al's dixi q̃ oblatiões q̃ fiunt imagini religiose exñti infra parochiã in quocũq; loco spectãt ad ꝓsbyterũ parochialẽ nõ aũt ad dñm dom⁹ in cui⁹ muro imago depicta ẽ maxime si est ꝓsona secularis q̃ nõ põt hãe vsumfructũ rei religiose.nã religiosa nõ sũt in dñio alicui⁹ ad ꝓdicta facit glo.no.in.l.statue.ff.d̃ vsufruc. vide tñ al's ꝓsiliũ do. Ang. de peru. ꝓsulentis q̃ ille oblatiões nõ ꝑtinebãt ad dñz dom⁹ sed ad epm̃ q̃ ad ꝓmũ mẽbrũ bñ dixit sed q̃ ad scd̃m min⁹ ꝓfecte locut⁹ est. debuit em̃ distinguere vtrũ illa imago sit infra parochiã alicui⁹ eccl̃ie inferioris ⁊ tũc ꝑtinet ad illã eccl̃iã. aut nõ ẽ in parochia alicui⁹ ⁊ tũc ꝑtinet ad epm̃. simile in dictis noualib⁹. vt ẽ tex. bo. in.c.qm̃.j. de deci.

¶ Terciũ ꝑm Inno. decima seu quarta ps debiax ⁊ funeraliũ seu mortuariox ẽ de lege diocesana.alle.xvj.q.j.c.questi.⁊.c. decimas cũ si. sed in hoc iudicio meo non bñ loq̃tur. ꝓmo q̃ ad q̃rtã mortuariox tenent᷑ monasteria ⁊ oĩa loca pia. vt in.d.c.req̃sisti. ¶ Itẽ ad decias ꝓdiox tenent᷑ monasteria nisi specialr̃ sint exempta. ℔ ꝓbo aptissime nã ius ex ꝓuilegio spãli exemit religiosos a solutiõe decimarũ cũ ꝓꝓrijs laboribus ⁊ sũptibus excolũt ꝓdia. vt hz̃ in.c.ex ꝑte.⁊.c. dilecti ⁊.c. suggestũ ⁊.c.nupt.j. de decī. q̃nimmo ꝓuilegiũ cistercienſiũ fuit restrictũ quo ad ꝓdia acquisita. vt in.d.c.nup. ¶ Concludo ergo q̃ oĩa monasteria tenent᷑ soluere decimam predialem nisi tñ in casibus in quibus specifice sũt priuilegiata de quibus habes in iuribus superius alle. ⁊ vide tam in predialibus q̃ in personalibus quod dixi in.c.nouũ genus.j. de decī. vbi generaliter dixi tam d̃ monasterijs q̃ de eccl̃esijs secularibus tam d̃ clericis respectu eox patrimonij an et quando teneantur ad decias prediales personales. Itẽ si dictũ Inno. intelligitur i quarta decimarum que debetur epo ab eccl̃ia que ꝓcipit decimã ab alijs adhuc nõ ꝓcedit dcm̃ suũ. q̃ si monasteriũ ꝓcipit istã deciaz ab alijs q̃ forte hz̃ parochiã tenet᷑ dare q̃rtã epo sic eccl̃ia secularis. q̃ monasteriũ populũ hñs nõ exemptum subest epo ratiõe populi quo ad vtrãq; legem sicut eccl̃ia secularis. ℔ vult idem Inno.in.c.q̃d sup his de ma ⁊ obe. vbi vide. sẽsit etiam hic glo.in secunda parte. facit tex.in.c.ex ore de ꝓuile. sic etiam potest intelligi.c.conquerente. s.e. ⁊ ℔ etiam hec glo.no. bene dixit in quãtũ dicit q̃ q̃rta mortuariox et decimarum est de lege diocesana hoc ei vt dixi nullibi ꝓbatur immo potius ꝓbatur oppositum exquo monasteria nõ reperiũtur exempta et tñ sũt exempta a lege diocesana. ¶ Quarto de lege diocesana est vt eps possit publicam missam dicẽ ī qualibet ecclesia sue diocesis ⁊ ibi eligẽ cathedrã cã pdicãdi l'cãs audiendi. alle Inno. tex. in.c.luminoso.xviij.q.ij. Adũte q̃ illud capt̃m nõ dicit q̃ ista sint de lege diocesana. sed aliqui voluerunt vt ibi r̃citat gl. vt illud.c. loquatur in monasterio exempto. nõ aũt ꝓcedit in omnibus monasterijs ꝫ fauore monasteriox vt quieti⁹ viuãt rligiosi pt teneri ille ꝑm⁹ intellect⁹. ꝑ q̃ facit. d.c. quã sit. in eo q̃ dic̃ q̃ obsequijs secularibus ⁊ alijs canonicis iurib⁹ nõ subijciũtur monasteria. ¶ Quito ẽ de lege diocesana cbaritatiuũ subsidiũ. ⁊ illud dcm̃ Inno. recitat ℔ Jo.anⁱ ⁊ simplr̃ cũ ea transiuit. ℔ aduerte q̃ aliud sentit tacite Inno.in isto.c.in fi. ⁊ aliq̃ ꝓsuluerũt q̃ monasteria teneant᷑ ad charitatiuũ subsidiũ quinimmo sentiũt aliq̃ q̃ etiã exẽpti tenent᷑ q̃ eps in aliq̃b⁹ est index exẽptox ad ꝓdicta vide bo. tex. iũcta glo. in ℣. exigẽdo ī cle.j. d̃ excess. ꝓla. ⁊ dic vt plen⁹ dixi in.c.cũ apls de sta. reg.

¶ Sexto ẽ d̃ lege diocesana vt ꝓ negocijs cõib⁹ possit eps impetrare ⁊ mittẽ quẽcũq; clericũ vel ad curiã vel ad aliũ locũ expediẽtẽ nec põt cleric⁹ sic deputat⁹ reluctare. ⁊ ꝑ hoc sentit Inno. q̃ monachũ nõ põt eps mittere sine ꝓsensu abbat᷑. sed in ꝫriũ bẽs text. iuncta gl. ī c.quidam monachi.xvj.q.j. sed fauore religiõis ne det materia vagandi satis potest teneri distinctio quã ponit Inno.in.d.c.j. q̃ aut monasteriũ hz̃ populuz ⁊ tũc in ꝓcernẽtibus curã põt eps mittere monachũ sic̃ et clericũ secularẽ al's sec⁹. ꝑ hoc allego. d.c. quã sit. vbi dic̃ q̃ monasteria nõ d̃nt subijci aliq̃bus angarijs et vexationibus. ¶ Septio ẽ de lege diocesana vocatio ad exeq̃as seu sepulturas. nã ī aliq̃bus locis ẽ de ꝓsuetudine q̃ mortuo ꝑlato vel sacerdote vocant᷑ oẽs clerici ciuitat᷑ ad exeq̃as. ad istas ãt nõ cõpellũt᷑ venire religiosi. ℔m Inn. in.d.c.j. voluit glo. ℔ facit tex. xvj.q.j.i.c. placuit el.j. Octauo synodus ẽ de lege diocesana ꝑm Inno. ℔ ⁊ gl. ⁊ sic abbas nõ tenet᷑ ire ad synodum epi. alle. Inno.c.fi.xviij.di. sed iudicio meo illo.c. ꝓbat oppositũ sed forte voluit allegare.c.eps. q̃d ponit᷑ ibi ꝑ palea ea.di.in ℔ tñ sunt opi. de q̃bus dicam latius post hoc.j.e.q̃d super his. ¶ Nono ẽ de lege diocesana vt eccl̃ie ꝓtribuãt cũ eps vult ire ad papã vel ad regẽ vel ad consilium. ⁊ no.hoc vltimũ q̃ eps eũdo ad ꝓcilium põt petere subsidiũ a clericis naz vadit ꝑ communib⁹ negocijs. ⁊ no.sin. q̃ ꝑ hoc Inno. sentit q̃ monasteria non teneant᷑ ad ista contribuere sed postea videt᷑ Inno. recedere ab hac opi. dicens vel dic q̃ sunt de lege

iurisditõis ⁊ nihil aliud dic̃.p ꝑma opi. facit tex. i. d. c. quã sit. ß .p scḋa quã puto veriorem adduco bo. tex. i cle. j. ⁊. q̃. de censi. vbi tex. vult q ad onera cõia dñt religiosi ⁊tribuẽ nisi sint exempti ex ꝓuilegio spãli vl̃ alia ltima cã puta pscriptiõe. Et no. hoc vltimũ i eo qḋ ibi ꝓbat in tex. ũcta gl. q valet pscriptio vt eccl̃ia pticularis nõ teneat ⁊tribuere cũ alijs eccl̃ijs in oneribꝫ cõmunibꝫ ⁊ iõ impñtiarũ intẽdo speciali⁹ ⁊ lati⁹ cõsulere.

¶ Decimo hospiciũ ⁊ alia obsequia sunt de lege diocesana ꝟm gl. ß ⁊ Jnn. in. d. c. j. .p q̃ optie facit. d. c. quã sit. Ex q̃ no. q monasteria nõ pñt cõpelli p eꝝ ad hospitandũ aliquẽ platũ vel dñm vel q pstent aliqua obsequia. ¶ Undecio vltra Jnn. ⁊ gl. põt dubitari vtr letanie et alie ꝓcessiões sint de lege diocesana ⁊ p cõsequẽs vtrũ monasteria ad ista teneant. nã de alijs clericis secularib⁹ nõ ẽ dubiũ. vt. xxxviij. di. ⁊. c. q̃n. sed in religiosis ẽt mẽdicantibus nõ reperio nisi vnũ tex. q̃ de ß loquit q̃ bz iu. c. nimis. q̃. de excess. pla. q̃ videt velle q ex cã leui nõ pt eps pcipere religiosis vt vadant cũ eo ꝓcessionaliter. secus dicũt ibi doct. si ex magna cã fierꝫ ꝓcessio. vt puta in nouo introitu epi vel legati vel imminente peste vel alio flagello vel in generalibus letanijs q̃ appellant rogationes q̃ fiũt p tres dies añ ascensionem. de quibus in. c. rogationes. de ꝯse. di. iij. ⁊ ß nota. ¶ Ex pdictis hẽs vtilẽ materiã a qbus. s. monasteria sint exempta ⁊ p ꝯns q̃ sint ḋ lege diocesana. ⁊ ꝯclude q ex casus iure exꝑssos q̃cũq; dicit aliq̃d eẽ de lege diocesana ⁊ p ꝯns monasteriũ nõ teneri ad ß ꝺz hoc ꝓbare. hẽs ẽt ꝯcludere q reliqua sunt de lege iurisditionis ar. in. l. j. ff. de bis q̃ fiũt sui vel alie. iuris ad vnũ tñ adũte in eo q glo. ß ⁊ Jnn. ī. d. c. j. dicũt q collatio ordinũ ꝯsecratio ꝝginũ ⁊ eccl̃iaꝝ ⁊ eoꝝ q̃ st̃ ordinis episcopal̃ sunt de lege iurisditionis. nam ß nõ videtur posse ꝓcedere q si essent iurisditionis possent delegari non bñti ordinem episcopalem. et in contrarium videtur tex. ī. c. aqua. j. de ꝯse. eccl̃. vel alta. vbi tex. aperte dicit q ista nõ sunt iurisditionis ß ordinis eꝑalis ⁊ ẽ hoc forte arg. nõ solutum p dict. sed dicit q effectus istoꝝ sacramẽtoꝝ ꝓcedit ex ordine eꝑali ⁊ nõ ex iurisditiõe. vñ legatus pape nõ eps nõ posset ista ꝯferre q̃tũcũq; habeat iurisditionẽ ampliorẽ epo. facit. c. suffraganei de elect. ⁊ qḋ no. in. c. trãsmissã. e. ti. ß q̃ten⁹ ista applicãt ad pfonã sunt iurisditiõis q eps nõ põt ordinare nisi illuz in quẽ bz iurisditionẽ ⁊ si ꝯriũ facit lz ipsũmat̃ character q nõ caret ptãte ꝯferẽdi nõ tñ dat̃ exercitiuz. vt ix. q. ij. p totũ. ⁊ in. c. nullus. j. de paro. imo punit̃ eps q̃ ordinat nõ subditũ. vt in. c. fi. de tẽ. ordi. li. vj. ⁊ ß respectu ista dicũtnr de lege iurisditiõis quare ꝓpter iurisditiõnẽ quã bz eps in subditos suos dñt isti subditi ab eo ⁊ nõ ab alio epo recipe ista sacra nisi sint exempta. vt in. c. veniẽs de pscrip. ¶ Ex glo. ꝯ tex. op. de. c. recolentes. j. de sta. reg. vbi ꝓbat̃ q religiosi nõ dñt bẽe vil las vl̃ alia regalia sed iurisditio de qua in tex. est de regalibus ergo male. So. dicũt doc. ß q ꝯrium loq̃tur i cistercienſib⁹. ⁊ in penis ꝓuenientibus ex iurisditiõe tẽporali ⁊ ẽ exhortatio ꝟm eos. Et no. hoc vltimum. istũ ꝯo. c. loquit̃ de alijs religiosis ⁊ de pecunia ꝓueniente ex iurisditione spũali ß dic q etiã in iurisditione tẽporali põt ꝓcedere. nã tex. dicit q p eoꝝ excessib⁹ soluebãt isti boies pecuniã nec restrigit se ad excessus eccl̃asticos. p hoc tex. in. c. q̃. de delic. pu. ⁊. c. fi. ne cle. vl̃ mo. li. vj. ⁊ in. c. j. iũcta suprascriptiõe. j. de ꝯsang. ⁊ affi. vbi hꝫ de abbate cassañ. bñte iurisditionem temporalez ⁊ spiritualem in pluribus castris. Reliqua q̃ ß incidẽter tangunt̃ q dict. expediunt̃ in. c. lz de penis. vbi dixi an ⁊ quando ecclesiasticus possit imponere penam pecuniariam.

Grave. Per rescptũ q̃ papa mãdat ordinario vt corrigat clericos sue dioc̃esis non dat̃ ei iurisditõ sup exẽptos. Jn ꝑma questio. Jn scḋa ꝓuisio. ibi mãdam⁹. ¶ No. p ibi exñtes in tua dioc̃esi q ecclie exẽpte dicũt̃ eẽ ī dioc̃esi ⁊ sic p exẽptoꝝ nõ dicũt̃ eẽ ex dioc̃esim. nã nõ ꝯfundũtur termini dioc̃esis. be ẽm exñtie ꝯsistũt in facto qḋ ñ põt hñi .p infecto nisi q̃ ad iuris effectũ. l. ī bello. §. fctã ff. de cap. ⁊ postil. reuer. ⁊ in. c. si paulus. xxxij. q. v. et ß faciũt ad questionẽ. Papa mãdauit epo senensi vt ꝓuideret titio romano de bñficio eccl̃iastico in dioc̃esi sua. dubitat̃ nũquid poterit eps illi ꝓuidere in eccl̃ia exempta: Uin. tenuit q nõ q mãdatũ generale ꝓfectũ ordinario nõ extendit̃ ad eccl̃ias exẽptas vt ß. sed ꝯtrariũ tenuit Jo. an. post Lõpo. in. c. abbatẽ. s. de rescrip. ⁊ in. c. si pp. e. ti. li. vj. ⁊ vide qḋ no. glo. in cle. frequẽs de excess. pla. ⁊ ī cle. si de bñficio de ꝓben. ⁊ hec ps verior ẽ .p q̃ põt adduci iste tex. q vt dixi bñficia exẽpta sunt in dioc̃esi. nec ob. decisio hꝫ tex. q ß mãdabatur ordinario nõ vt cuilibet alteri sed excitando ad officium suũ ita q eps nõ bẽbat ptãtẽ in exẽptos. sed in cãu pdicto scribebat̃ epo sicut cuilibet alteri executori. et iõ nõ apparet rõ quare beneficia exempta nõ includãtur in mãdato cũ nullũ bñficiũ sit exemptũ a iurisditione pape. ix. q. iij. cũcta p mꝺm. q̃ p ꝯns nec a delegato ipius pape cũ delegat⁹ gerit vices delegantis. vt. in. c. sane de offi. dele. ī. l. j. ff. ḋ offi. eius. Et ex his potes sumere bonã theoricã an ⁊ qñ ī mandato ordinario fctõ includant̃ nõ subditi. ¶ Scḋo no. q clici eccl̃iaꝝ exẽptarum sunt exempti. ḋ q̃ in. c. p exẽptoꝝ ḋ priui. li. vj. ¶ No. tercio q eccl̃ie exñtes in vna dioc̃esi pñt ptinẽ pleno iure ad platũ exñtẽ ī alia dioc̃esi ⁊ hoc iure spãli puta ꝓuilegio vl̃ pscriptiõe. nã de iure cõi eccl̃ia existentes in dioc̃esi ptinẽt ad epm dioc̃esanũ. xvj. q. vij. oẽs basilice. ⁊ ī. c. cũ venerabilis. j. ḋ reli. do. ¶ Ultimo no. iuncta glo. fi. q snĩa ẽt censure lata in exẽptũ est ipso iure nulla. nã ẽt exẽpt⁹ si vellet nõ posset se submittẽ iurisditioni ordinarie sine licentia pape vel illi⁹ cui ſß est. vt in. c. significasti de fo. ꝯpe. ⁊ vide p Jo. an. in regula sciẽti. de reg. iur. li. vj. in mer. Sed pulchrũ dubium est nũq̃d exemptus excõicatus a iure in casu nõ reseruato pape possit absolui ab ordinario loci. Fed. ī q̃ dã ꝯsilio tenuit q sic. Jn ꝯriũ facit tex. iuncta glo. no. in cle. pe. de sen. ex. plene hũc articulũ examino in quadã disputatione q̃ incipit duo clericali ordine insigniti ꝛc. ⁊ p hac pte ꝯria satis bñ facit iste tex. ibi nullã iurisditionẽ hñs ꝛc. ⁊. c. frat̃. xvj. q. j. absolutio ꝟo nõ pt fieri a nõ bñte iurisditionẽ in absoluẽdũ. vt in. c. ois ḋ pe. ⁊ re. ⁊ meli⁹ ī. c. pastoralis. ī. §. pterea. s. e. ¶ Jn gl. j. ibi nõ tãq̃ delegat⁹. sentit p hoc gl. q si iste eps fuisset deputat⁹ delegat⁹ a papa q potuisset ꝓcedere etiã ꝯ exẽptos. Hosti. vt recitat Jo. and. vr̃ sentire ß fore verũ si fit mentio in rescripto de exẽptiõe alꝫs in generali mãdato nõ venirẽt exẽpti. Cõtrariũ ego puto verius ꝓmo p theoricã supra traditã cũ hoc casu scribat̃ ordinario tãq̃ cuilibet exñeo nec est opus facere mentionẽ de exẽptione q̃ ī nullo derogat̃ priuilegio exemptiõis cũ ordinarius ꝓcedat vt delegatus pape et tanq̃ delegatus nõ facit ꝓiudiciũ exemptioni cũ gerat vices pape. vñ nõ est aliq̃ rõ q̃re exempti nõ dñt cõprehẽdi quĩmo potius exempti q̃ nõ exẽpti ꝯprehẽdi debẽt cũ in exemptos habeat papa iurisditionem immediatam. ¶ Jn glo. ij. no. primo ex ista glo. et tene menti q ꝓpter negligentiam prelati immediati exemptoꝝ ptãs non devoluitur ad ordinarium sed ad superiorem illius prelati exempti. ⁊ sic si abbas exemptus est remissus in corrigendo monachos suos ptãs nõ devoluitur ad epm sed recurrẽdũ ẽ ad papã. ⁊ idẽ in collatiõe bñficioꝝ. si em exempt⁹ ẽ negligẽs in ꝯferendo nõ devoluit̃ ptãs ad epm sed ad papã. vt in. c. sicut all̃. in glo. ¶ Scḋo no. q etiã sũmota exẽpti exẽptiõe correctio monachoꝝ ꝓmo loco spectat ad abbatẽ. ḋ quo dic vt dixi. s. e. c. q̃to. ⁊ ī. c. cũ ab eccl̃iarũ. Sed põt dubitari

quid si papa dedit iurisdictionē alicui prelato inferiori circa aliqs ecclias ꝛ clericos earūdē nūqd data negligē tia isti⁹ possit ordinarius loci ꝓcedē: vī q nō ar. hui⁹ glo.iūcto tex.nā abbas ℔ habebat iurisdictionē in istas ecclias ꝛ tñ ꝑm gl.epūs nō succedit. ꝛriū ego putarē ve rius p.c.ceterū.ꝛ qđ ibi dico de iudicꝫ.nā impator de dit iurisditōz dño feudi in cāis feudalib⁹ vt in.l.impia lē.i.§.ꝓea.ꝺ ꝓbi.feu.alie.p fe.colla.x.ꝛ tñ si dñs feu di ē negligens ordinarius succedit vt in.d.c.ceterum. ℣ Itē pscꝑtio dat ordinariā sicut ꝓuilegiū vt i.c.duo sit.s.e.tñ iurisditio qsita exꝑscꝑtōe excludit eꝑm inqꝫ tū pscribēs sit diligēs.vt i.d.§.excessus.ergo idē dicē dū i iurisditiōe tributa ex ꝓuilegio vl alio iure spāli.et de ℔ iudicio meo tex.ē ℔ nō cauillādo līam. nā gl.sup plet maxīe ex capite suo.vñ intelligo tex.ꝑꝑe et dabit lectu.noua ad tex.vt data negligētia isti⁹ plati īmedia te succedit ordinari⁹.sec⁹ puto in exēptis qꝛ tūc cū pa pa sit iuder exēptoꝝ ꝺz ad eū recurri data negligētia plati exēpti īmediati.iste tñ tex.nō apit q̄ iure iste eccle eēnt subiecte isti abbati ꝛ si itelligit ex pscriptōe casus ē clar⁹ ꝛ lra ibi stat ꝓꝑe corrigē sit parat⁹ ꝛc.vt i.d.§. excessus. ℣ In glo.i.ℵ.corrigēs i fi.dic vt ibi no.ꝛ i.c. penitētes.lv.di.ꝛ i.c.nosti.ꝺ elec.ꝛ de re.ecc. nō alie.c. siqs. ℣ In glo.fi.in fi.hec glo.redit ad ꝑmū intellectū vt sniam ℔ nō tenuerit.ꝛ q ℵ.relates referat ad factuꝫ. ꝛ būc intellectū sequūt ℔ cōit doc.p tex.ibi nullā iurisꝺitionē bñs ꝛc.p illud ℵ.vle nullā excludit iurisditō mediata ꝛ īmediata. Itē ꝑncipalis ꝛ accessoria ꝑm Jo. an.ꝛ no.℔ dem. ℣ Ex hoc infero ꝫ cōem opi.in.c.pasto ralis in pūi. §.e.vbi tex.dicit q archiepūs nullā ptātem bz exceptis q̄busdā casibꝫ i subditos suffraganeoꝝ su oꝛū.ergo etiā data negligētia suffraganeoꝝ nō pōt il los punire qꝛ p illud ℵ.nullū excludit iurisditō media ta ꝛ īmediata.itē ꝑncipal⁹ ꝛ accessoria. ℣ Scꝺo no.ex gl.q ℵ.relates ꝓꝑe supt pſuppōit validitatē actus ℔ vbi ex mā subiecta apparet q act⁹ ē null⁹ tūc refert ad factū.sic no.j.vt lit.nō ꝓte.i.c.accedēs el.j.i ℵ.cassaui m⁹.vbi bo.gl. ℣ Tercio no.ex gl.q pſuppōsito q cor rectio ꝑmo loco spectat ad abbatē tñ si epūs añ negligē tiā tulit excōmunicatōez i ℔ditos abbat ꝫ tz excōicatō lz sit iniusta ꝛ ꝺz relaxari sine difficultate ꝛ ℔ colligit ex scꝺo intellectu gl.q̄ tñ nō vī placere ꝺo. An. qꝛ aut ex ꝓsuetudine ꝑmo loco spectat ad abbatē ꝛ tūc nō de bet tenē sniā epi añ negligētiā.arg.ꝺ.§.excessus.ꝛ no. ℔ dictuꝫ.aut loq̄mur q de iure cōi spectabat ad istum abbatē ꝛ tūc debuisset relaxare istā sniam. ꝛ vī i ℔ tene re opi.cōem q epūs possit ꝓcedere ꝫ monachos nō ex pectata negligētia abbatis.℔ ego teneo opi.gl. vt dixi in iuribus superius alle.

Ijs quibus. Ordinari⁹ cui cōpetit absoluē ab excōicatōe pōt alīs absolutionē demādare. ℣ No.ꝑmo q ptās absolnēdi ab excōicatiōe ē delegabilis p būtez ptātē ordinariā.ꝛ lz iste tex.loq̄tur ī absolutiōe ab ex cōicatōe lata a canone siqs suadēte.xvij.q.iij.tñ idē et fortⁱ⁹ ē dicēdū in alīs excōicatiōibꝫ.ar.in.c.cū dilecta ꝺ ꝓfir.vti.vel inuti.ꝛ in.l.illud.ff.ad.l.aq̄. ℣ Scꝺo no. ar.q sacerdos parochialis pōt ꝓmittere alicui pſbyte ro vt audiat ꝓfessionem subditi sui ꝛ illum absoluat. ℣ Tercio no.q nudū ministeriū est delegabile p ordi nariū.quid in delegato dic vt in glo. Et no.q delegan tur ℔ ea q̄ cōpetūt ex officio nobili.ꝛ sic vī posse colle gi ar.q cāe meri imperij pñt delegari de iure canonico nā sicut excommunicatio qñqꝫ est meri qñqꝫ est mixti imperij vt dixi.§.e.c.pastoralis.ita ꝛ absolutio.nā par ptās est in ligādo ꝛ ī soluendo de pe. [illegible].j.ℵbuꝫ. ℣ In gl.no.primo ex hac gl.ꝛ tene mēti qꝛ nescio alibi q nu dū ministeriū cōpetēs alicui ex priuilegio est delegabi le p ꝓuilegiatū lz ergo ꝓuilegiū nō excedat psonā ꝓui legiati.vt i.c.sane de ꝓui.ꝛ vij.q.j.qꝛ frater.ꝛ in regu la ꝓuilegiū psonale de reg.iur.li.vj.tñ cū p ꝓmissionez nō ꝓmittit alteri ꝓiudiciū cū ꝓmissari⁹ gerat vices de legātis ita q ipse delegās vī facē vt regula q̄ p aliū li. vj.nō ꝺz iste ꝓhiberi q̄ min⁹ possit subdelegare.ꝛ hāc opi.sequit Jo.an.ꝛ dic eā ꝓbari ī practica. ℣ Scꝺo no. ex fi.gl.q delegat⁹ pōt cōmittē absolutionē dūmō ipe habeat iurisditionē puta qꝛ fuit delegat⁹ in cā qua tu lit excōicatōz.sec⁹ āt vbi sibi fuisset delegata nuda dū taxat ptās absoluēdi.ꝛ si loq̄t.c.fi.§.vlt.s.de offi. del.

De officio iudicis. Rubrica.

℣ Sup visū ē de officijs singulariū dignitatū ꝛ singu larū iudicū nūc ꝓgruo ordine subijcit inde⁹minate de q̄dā offō q̄ ē ordinario ꝛ delegato ꝫmune et cetera.

Eliteris. Ad officiū iudicꝫ et delegati spectat p uidē aduocatū pti q̄ nō pōt hīe et po t⁹it dare domesticū. Cōis diuisio. scꝺa ibi mādam⁹. ℣ No.ꝑ q monasteriuꝫ pōt agere ꝓ reb⁹ ꝛ iuribꝫ monasteriꝫ si bi subiectis.℔ em ꝓtēdebat supꝫ q̄bꝺā possessionibus monasteriꝫ scī petri q̄ qđē monasteriū īmediate ple no iure ꝑtinebat ad monasteriū fosse noue vt pzī anti qua.sic em epūs agit ꝓ eccl'ia sibi sbiecta.vt i.c.fi. ꝺ suc ces.ab ites.ꝛ bo.tex.i.l.sancim⁹.C.ꝺ sa.sā.ec. q̄ q̄dē tex. vī lati⁹ ꝑuidē cꝫ.d.c.fi.qꝛ i.c.fi.tex.loq̄t cū eccl'ia infe rioꝛ vacat ℔.l.sancim⁹.loq̄t et si nō vacat.nam quēad modū dicim⁹ ī epo idē ī plato iferiori dicēdū vt possit agē ꝓ eccl'iis sibi subiectꝫ.ad qđ cle.j.de rescꝑ. ℣ Scꝺo no. q ps nō debꝫ ꝓpelli ad rñdēdū si nō bz aduocatū. ad qđ vide bo.tex.cū gl.in.c.j.vt li.nō ꝓte.ꝛ pōt q̄s im ploꝛare officiū iudicis vt ꝑuideat sibi nō valēti hīe ad uocatū ꝛ ℔ ꝓcedit nō solū ī ordinario vt q̄dā dixerūt sed et in delegato.qđ apte ꝓbat in ista lra vīm sup ℔ implorādo officiū ꝛc.īncta supꝛascriptiōe.nā ℔ cā erat corā delegatis.de q̄bꝫ in supscriptiōe.fac qđ in sili br̄i c.si annū de iudi.li.vj.ꝛ ī ℔ ℔ decre.fac ad ti. ℣ No.ter cio ibi frat'.S.cauēsis monachus.q monach⁹ pōt eē ī iudicio ꝓ monasterio.intelligo de mandato abbatis ꝛ capl'i seu plati tm̄ ī casibꝫ ī q̄bꝫ pōt agē plat⁹ sine capl'o ꝺ q̄bꝫ satis dixi ī.c.edoceri de rescrip.ꝛ i.c.vnico de sin tur de honestate non de necessitate vt etiā ibi nota. ℣ Altio no.q domestic⁹ ꝛ ꝫmēsal' iudicis pōt eē ad uocatus alterius partis.nec ex hoc iuder iudicand⁹ est suspectus de q̄.j.lati⁹ ℣ In gl.in ℵ.officiū no.gl.ꝛ idē no.iij.q.vij.§.tria ℵ.si ℵo ī gl. illud ꝛ dic lati⁹ cꝫ glo. Sūt em quedā psone q̄bus iuder ꝺz ꝑuidere et si nō petat' vt sūt pupilli feie psone debiles. Itē hi q̄ sua mē re cōpotes nō sūt vel si p potētiā aduersariꝫ nō valent hīe aduocatū ꝺz em iuder ꝑuidere ne inferioꝛ psona afficiat potētia aduersariꝫ.vt in.l.illicitas.§.ne poten tioꝛes.ff.de offi.pſi.ꝛ p illū tex.ꝑuidet⁹ min⁹ potētibus nedū de aduocato sed et iuder interponit officiū suuꝫ vt cōpellat alterā ptē ad cauendū ne offēdat aliā ptē. ꝛ dicendū vt ibi pleni⁹ no.p Bar.lz ad ꝑmū ꝓncipale dcm̄ ē tex.in.l.j.in.§. ait pt̄oꝛ. ff. de postu.l. ne q̄cꝫ.§. circa aduocatos de offi.ꝑcō. versat em̄ vtilitas publi ca ī ꝓsulēdo pdictis psonis.facit.iij.di.in.c.facte sī āt leges.reliqs ℵo psonis q̄ pñt pecunia ꝛ aīcitia īnueni re aduocatū iuder nō ꝑuidet ℔ eoꝝ industria dñt sibi q̄rere.Sꝫ q̄ro nūqd ꝓ pdictis pſōis possit iuder ꝓpel lere aduocatum ad pꝛocinādū. Bof.q sic. dic tm̄ q ad uocat⁹ nō ꝓpellit pꝛocinari gtis ℔ ꝺz iuder sibi ꝓstitu ere salariū ꝑm facūdiā aduocati ꝛ ꝓ mō litis ꝛ ꝓsuetu dinis pꝛie.vt ī.l.j.in.§.ī honorarijs.ff. va.ꝛ exoꝛ.cog. Host.dic q aut ps petēs aduocatū ē potēs ad solue dum ꝛ ꝑcedit dictū Bof.aut ē ipotēs ꝛ tunc tenet iu dici obedire et sine salario q̄ ad ℔ tenet lege nāli ꝛ di

aïa dz em qs diligẽ ꝓmũ sic seipm. Mat.xxij.c. de pe.di.ij.c. prios. nec posset aliꝫ saluari vt sẽtit Greg. i homel. sup Math.xxv.c. nã vĩ ℔ cãu aduocatus abscõdẽ talẽtũ sibi tradituz a deo. z quãq; aduocati sine ſuptu nõ studẽt tñ ſupt⁹ z scia administrãt a deo quia oẽ datũ optimũ a deo ẽ Jaco.j.z.ij.q.j. gña. z marie ℔ dñt facere clerici q̃ viuunt de ꝓimonio ihu xpi. ¶ Et no. ℔ dictũ. bẽs em duas ꝓclusiões ꝑma q̃ ex causis ꝓdictis põt iudex cõpellere aduocatũ ad ꝓcinãdũ. secunda q̃ data inopia partis põt ꝙpelli vt gratis exhibeat ꝓcinũ. vide ad mãz.c. nõ sane. xiij.q.v. z puto q̃ iudex possit aduocato iniuste resistenti introducere ꝓcinũ. ar.l. morꝯ.ff. de pe. z ĩ.l.j.ff. de offi.ꝓfe. vr.

¶ In gl.fi. idẽ ꝑm Jnn. ĩ illo.c. ex insinuatiõe. nõ dĩ q̃ illa exceptio fuerit admissa. Sz ꝓ gl. z ꝓ tex. op. z vĩ q̃ hec exceptio debuit admitti. nã põt iudex recusari si ẽ dñs aduſe ptis. vt in.c. insinuãte. z.c. cãm de offi. deleg. ſidẽ si ẽ dñs aduocati aduſe ptis. vt in.c. insinuãte. et c. cãm ꝓdictis. nã aduocat⁹ hz affectõz ad cãm a ꝺo q̃ etiã in cã appellatõis nõ põt eẽ testis. vt in.c. fi. ꝺ testi. li.vj. So. dic Host. q̃ nõ ẽ tãta suspicio ꝓ iudicẽ si aduocatus ẽ sibi domesticus sicut cũ ps ẽ familiaris suus. nã cã nõ ẽ aduocati sed ptis cũ cõmodũ z incõmodum spectat ad ptẽ z nõ ad aduocatũ. ij.q.vj. biduũ ĩ. ℞. pa lã. Jtẽ familia magis intercedit ĩ cã ꝓfamiliaris q̃z ꝓ cã quã familiaris assũpsit ꝓmouẽdã. Cõcludit tñ Host. q̃ si aduocatus eẽt versutus vel malicioſus z nimis improbe ꝓmouẽt ꝓcinũ z assisteret sp iudici tũc ꝓsidera ꝓsona iudicis z astucia aduocati potꝫ it supior arbitrari an ℔ sit ltima cã recusandi. ¶ Scꝺo op. ꝺ.c. fi. iij.q.iij. vbi dĩ q̃ testis nõ ẽ ꝓducend⁹ ꝺ domo iudicꝫ q̃ nec aduocat⁹ cũ aduocat⁹ attestet in iure z in facto. Sol. ꝑm Host. aut loq̃mur ĩ teste facti cui credit z hz locũ ꝓriũ aut in teste iuris put est aduocat⁹ cui nõ credit nisi in q̃ũ iuris oñdat. z pcedit iste tex. vel ꝑm eũ vtroq; casu admittũt dicte ꝓsone in subsidiũ alꝫ nõ no. ℔ dcm. Ego in teste aiadũterem vtrũ iudex habeat aliquã affectionẽ ad causam: puta q̃ pcedit ex officio z tũc nõ dñt admitti testes de familia sua saltez vt faciãt plenã ꝓbationẽ alꝫ iudex de facili posset ꝓdẽnare quemcunq;. aut nõ habet affectionem ad causam z pcedit dictum Hosti. ¶ Ultimo queritur quid si aduocatus est dñs iudicis: sentit Hosti. q̃ posset tunc recusari iudex quia facilius cõmouetur iudex ad petitionẽ sui domini q̃z dñs ad petitõnẽ subiecti. arg. in.c. vlsis. xvj.q.ij.

Iudicis officiũ.

Breue est z ꝓ sic sũmari. Jn officio iudicis qꝺ principalr loco actionis ꝓponit fit litꝭ ꝓtestatio. secꝰ si ñ ꝓncipalr. vel ꝑ alia ℞ba sic. Cũ iplorat officiũ nobile fit litꝭ ꝓtestatio secꝰ i mercẽnario, ꝑ ponit vnũ dcm cũ exemplo. scꝺo aliud ibi vel an. ¶ No. ꝑ q̃ officiũ iudicis q̃ñq; ponit ꝓ actiõe. ex q̃ infert q̃ ipm officiũ nõ ẽ ꝓprie idem. qꝺ actio. nã actio ꝙpetit pti z ẽ ius ꝓsequẽdi ĩ iudicio qꝺ sibi debet. insti. de acti. ĩ ꝓn. no. glo. in.c. dilecti de iu di. ℔ officiũ nõ cõpetit pti ℔ iudici. nec ꝓsupponit aliq̃ obligatõez. vñ vt dic Bar. post antiquos in.l.j.ff. de iurisꝺ. om. iu. officiũ nõ ẽ idẽ qꝺ actio ℔ hz siltudinez cũ actõe q̃ ꝓcedit ĩ cã sicut ꝓcedit actiõe intẽtata tñ adũtere ꝺz libellãs. nã si cõpetit sibi actio ꝺz narrare ea q̃ ꝓcludũt ptẽ sibi obligatã. ℔ in officio iudicis extraordinario ꝺz ꝓcludẽ q̃ iudex põt seu ꝺz facẽ z intelligẽ de officio iudicis extraordinario vt qñ iplorat restitutio ĩ integrũ. secꝰ i officio iudicis latissimo qꝺ põt concurrẽ cũ q̃libet actiõe. vt. ꝺ.l.j. no. Jo. an. s. ti. pri. ꝓq̃rẽte. hic dixit spe. ĩ ti. de sen. execu. §. breuit. ℞. si q̃ras. q̃ executio fnie põt fieri officio iudicꝫ licz ꝓpetat actio. l. ĩ actũ. l. actoꝛi. C. de iureiur. z ℔ no. scꝺo no. duas regulas ex tex. ꝑma q̃ ĩ officio iudicis ꝓncipalr intẽtato reqrit litis ꝓtestatio. scꝺa q̃ i officio iplorãdo incidẽt nõ ẽ necesse litẽ ꝓtestari. Jtẽ q̃ officiũ iudicis põt inciꝺent implorari añ ingressũ litis z post. i. añ litis ꝓtest. z post. exempla videbis in glo. ¶ Jn gl.j. ibi circa rẽ petitã. no. glo. q̃ ea q̃ accidũt circa rẽ petitã pendẽte iudicio veniũt officio iudicis lz ĩ libello nõ sũt petita. secus si accedũt añ iudiciũ. nã tũc nisi petant in libello nõ ꝓt iudex de his ad sniam ducere. pone exemplũ vendicani ancillã que peperit iudicio cepto. possũ em iplorare officiũ iudicis vt etiã sup fetu, pnũciet secꝰ si pepisset añ iudiciũ. Et aduerte q̃z glo. ponit multa exempla i q̃ bus postulat iudicꝫ officiũ ℔ nõ loq̃tur ozdiate. vñ ad declaratiõz totiꝰ materie ꝓmittẽdũ ꝓclusiue ẽ q̃tuplex sit iudicis officiũ de q̃ insti. de acti. in. §. pe. z in.l.iij. C. deposi. mã aliq̃ dixerũt q̃ ẽ triplex de q̃ ꝓ Azo. in summa eo. ti. z ꝑ spe. e. ti. in. §. j. vbi plene videas per Bar. in. ꝺ.l.j.ff. de iurisꝺ. om. iu. Qñq; dĩ q̃ quoddã ẽ officiũ iudicis ꝑ se stans nõ deseruiens alicui qꝺ exercet. Qñq; ex mero iudicis facto vt cũ iudex ꝓcedit inquirẽꝺo Qñq; ad instantiã partis vt cũ petit restitutio in integrũ vel iplorat quis officiũ iudicis cõtra validitatez aduersarij vt in.c. nisi cum ꝓdem z.c. sane de renũ. et illud appellat officiũ nobile. Quoddã ẽ officiũ ꝑ se nõ stans sed actioni deseruiens vt q̃z iudex mouet ad actionẽ ꝓpositã ꝑ partẽ z illud appellat mercẽnariũ q̃z deseruit actioni sicut mercẽnari⁹ deseruit dño. Primuz .s. officiũ nobile q̃ñq; implorat ꝓncipalr loco actiõis indeficientis. exemplũ in restitutione in integrũ. Qñq; ℞o implorat incident. vt puta cũ implorat sup aliq̃ lite pẽdente. exẽplũ in gl. vel cũ implorat nõ ꝓpter se sed ꝓpter aliud vt cũ postulat aduocatꝰ. Jdẽ cũ postulat nõ ꝓpter se sed rõne alterius rei habẽde. vt in.l.j. C. vt in pos. lega. vt cũ petit mitti ĩ possessionẽ rei legate, ꝓpter ꝓtumaciã beredis z ita ĩ silibus. An aũt idistincte reqrat litis ꝓte. z libelli oblatio cũ implorat iudicis officiũ ꝓclude q̃ si petit ꝓ certã ꝑsonã z exigit plena cãe cognitio tunc reqrit libellus et litis cõtest. vt hic. z in.l. papinianꝰ. §. vlti. ff. de mino. Aut postulat nõ ꝓ certã ꝑsonã z nõ exigit ꝓtestatio q̃z nõ ẽ cũ quo lis ꝓtestari debebit in aũẽ. si oẽs. C. vt se ab bere. absti. Si em miꝰ petit restitutionem aduersus aditionẽ hereditatis nõ agit ꝓ certã ꝑsonam vocari tñ dñt creditores ꝑ eoꝝ interesse z si nemo cõparet nibilominus ꝺz ꝓcedi in cã dicit tñ ibi Bal. q̃ si creditores cõparẽt ꝺz cũ eis fieri litis ꝓtest. arg. eoꝝ que no. gl. ĩ. c. ꝑ venerabilẽ. q̃ fi. sint legi. nã si agit de ꝓiugio põt ꝓcedi li. nõ ꝓte. ꝓ abñtez tñ si ꝑs ꝑparz fit ꝓtestatio z videt dictũ satis no. Qñq; implorat officium z nõ exigitur cause cognitio nec imploratur ꝓ certã ꝑsonã z tunc nõ exigit libellus neq; ꝓtestatio vt si petit tutor pupillo. l. scire oz. ff. de excu. tu. Et multa in hoc possent dici sed videꝑleniꝰ in locis ꝑalle. põt em dari hec regula breuis q̃ vbi officium iudicis implorat ꝓncipaliter z cõtra certã ꝑsonã z reqrit plenarie cãe cognitio ꝺz dari libellus z fieri litis ꝓtest. si aũt implorat incidenter nõ fit litis ꝓtest. et pone exemplũ vt ĩ gl. fi. z multis modis põt implorari incident vt colligit ex glo. z melius ꝑ Bar. in. ꝺ.l.j.

¶ Jn glo. ij. ibi nõ ꝙpetuat ꝑ litis ꝓtestationẽ no. gl. z idẽ repetit. s. ꝙpe finẽ z sensꝰ gl. ẽ q̃ ꝑ litis ꝓtestatõz nõ cõpetit maius tps ad implorãdũ iudicis officiuz q̃ ꝑ us ꝙpetebat. exẽplũ in restitutõe in itegrũ que ꝺz peti. j. q̃drienniũ. vt ĩ. c. j. z. ij. de in inte. rest. li. vj. z.l. petẽ di. z.l. fi. C. ꝺ tẽ. ĩ inte. resti. secus aũt ẽ in alijs actiõibꝰ. nã actio tpalis ꝙpetuat ꝑ litẽ ꝓte. de q̃ dicendũ. vt hĩ in.l. fi. C. de ꝑscꝑ. xxx. vel. xl. an. ¶ Jn eadẽ glo. ibi ℔ ꝺz vz no. bñ istã ꝓticulã gl. vsq; ad ℞. itẽ ẽ arg. nã q̃tidie allegat z effectꝰ ꝓsistit ĩ ℔ q̃ laut implorat iudicis officiũ ꝓncipalr ꝓ certã ꝑsonã z nõ ꝑ t, pcedi lite nõ cõtestata sed data ꝓtumacia ptis ꝓtra quã iplorat ꝺz ꝓcedi admissionẽ ex ꝓmo z scꝺo decreto vel ad excõmunicatõz

vel ad alia remedia quẽadmodũ cũ actiõe intẽtata re⁹ ẽ ꝓtumax aut ĩplorat ꝯ incertã pſonã vt cũ minor petit ſe reſtitui aduerſus hẽditatẽ aditã. 7 tũc nõ ẽ neceſſe q̃ fiat ꝓteſtatio q̃ nõ ẽ cũ q̃ fiet. Et adũte q̃ glo. dicit q̃ ẽt ſi creditores appareãt nõ ẽ fiẽda cũ eis litis cõteſtatio q̃ nihil ab eis petit. 7 ſic cũ glo. trãſeũt Jo. an. 7 do. an. ſed vt dixi Bal. tꝫ oppoſitũ in dicta auc̃. ſi oẽs. 7 illa opi. vi. viot. nã lꝫ ñ petat aliq̃d a creditoribꝫ tñ ex q̃ implorat illud officiũ qđ põt tendere in ꝓiudiciũ creditorum 7 creditores ſe offerũt in iudicio et ꝓtradicũt dꝫ cũ eis fieri litis ꝓteſtatio. 7 ſatis vi. đ mẽte Bar. ĩ. l. ne quicq̃ꝫ. in. §. vbi decretũ. ff. đ offi. ꝓcõ. vbi generaliꝫ ponit an 7 qñ ſit dãdus libellus cũ ĩplorat iudicis officiũ. Butri. tñ quẽ ſequũt Bar. 7 Bal. in. d. auc̃. ſi oẽs 7 in auc̃. q̃ ſemel. C. quõ 7 qñ iu. ponebat hanc regl'am p tex. illius auct. q̃ vbi nõ eſt ꝓuiſuꝫ de remedio remiſſionis põt ꝓcedere lite nõ ꝓte. 7 hãc dicebat rationeꝫ eẽ dedicẽdi ĩ illa auc̃. ſi oẽs 7 hãc regl'aꝫ firmãt legiſte q̃liter cũq̃ agat in iudicio. vñ cũ minor petit ſe reſtitui adũſus aditã hẽditatẽ nõ põt ibi ꝓcedi ad miſſionẽ ex ꝓmo decreto. Jdẽ eẽt ꝓm hãc regulã qñ q̃s petit reſtitui adũſus ſniam qđ tenuit Odo. ſed hãc regulã ſp impugnauit do. an. p. c. tue. ĩ. vt lit. nõ ꝓteſt. vbi dicit q̃ ſi ñ põt ꝓcedi admiſſionẽ dꝫ reus excõicari 7 ſic nõ ꝓcedatur lit. nõ ꝓte. 7 ad illã auctẽ. ſi oẽs rñdet q̃ ibi nõ erat iudiciũ ꝯdictoriũ q̃ nihil petebat a creditoribꝰ. nec ip ſi voluerꝫ ꝓparere iõ ſine cõteſtatõe ibi ꝓcedit. ¶ Cõclude g̃ breuit vltra ꝓdicta q̃ aut officiũ iudicꝫ implorat incident 7 nõ ẽ neceſſaria lit. ꝓte. nec libellꝰ aut implorat ꝓncipaliꝫ 7 tũc aut ſup ĩã liq̃do ita q̃ nõ ẽ neceſſaria cauſe cognitio 7 nõ dꝫ fieri lit. ꝓte. exemplũ cũ filius petit alimenta a pãe vel eꝯ. dꝫ eũ de plano ꝓcedi. vt in. l. nec quicq̃ꝫ. §. de plano. ff. de offi. ꝓcõ. vel cũ petitur executio ſnie q̃ iudice q̃ iudicauit aut petit ſup ñ liquido 7 tũc aut aduerſarius ẽ certus 7 pñs 7 dꝫ fieri ꝓteſtatio 7 libellus offerri. exẽplũ cũ petit reſtitutio in integrũ adũſus ꝯctũ. 7 de b ẽ tex. b. Aut adũſaꝰ ẽ abſens 7 certus 7 tũc ſi aliq̃d petit dari vel fieri in ꝓiudiciũ ptis vl̃ a pte dꝫ fieri ꝓteſtatio vt b in gl. aut nõ petit aliq̃d dari vel fieri. exẽplũ cũ minor vult abſtinẽ ab hereditate adita 7 põt ꝓcedi lit. non conte. vt in. d. auctẽ. ſi oẽs. idẽ cũ aduerſarius ẽ incertus. vt in. d. auctẽ. qñ aũt cõpetat iudicis officiũ vide qđ dico in. c. ſepe đ reſti. ſpo. plene p legiſtas in. l. vnica. C. de ꝑdi. ex lege. 7 p Li. in. l. ex placito. C. de re. ꝓmu. 7 dic breuiter q̃ cũ verba legis referuntur ad iudicem cõpetit ipſius indicꝫ officium. ad hoc glo. iuncto tex. in. l. ſi ſoror. C. đ colla.

De maiozitate 7 obedientia. Rubrica.

¶ Quia miniſtroꝝ 7 iudicũ de q̃b ſup viſũ ẽ alij ſunt maiores alij minores. nec aliꝫ poſſit eccl'ia vl'is ſeu ſtatꝰ vniuerſi cõſiſtere. de q̃ vide pulchrum tex. in. c. ad hec. lxxxix. di. iõ cõpetenti ordine b ſumit de ipoꝝ maiozitate 7 obedientia impendenda.

Cum ceteruꝫ. Breue ẽ vl̃ per alia ꝛba põt ſic ſummari. Prius ordinatus ceteris paribꝫ ꝓor 7 maior hñdus eſt. vel ſic. In honoribus reuerẽtia alibꝰ impedẽdis põderat ceteris paribꝫ maiozitas ex ꝓzitate ordinatiõis. ¶ Mõ primo q̃ etiam inter pſonas eccl'iaſticas eſt hñda diſtinctio in honoribus impẽdendis. nã quẽadmodũ in celeſti curia nõ oẽs ſunt pares in ptãte 7 officio. ſunt eñ ibi angeli 7 archangeli ꝛc. ita et in eccl'ia militante nõ oẽs hoies dñt eſſe pares in ptãte 7 officio ſ aliq̃ maiores et aliq̃ miores. 7 ꝑꝫ maiozitatẽ 7 miozitatẽ honores 7 munera ſt impendenda. vt in. d. c. ad b. 7 in. l. honores. ff. de decu. ¶ Sed quero p declaratiõe lr̃e in q̃ conſiſtat iſta maiozitas vel minozitas. nã tex. dicit q̃ ille eſt hñdus maior q̃ ꝓus ltime fuit ordinatus. Sꝺ. dic̃ Inn. q̃ ꝓzitas ꝓſiſtit in loco q̃ habebit ꝓmũ locũ in ſedẽdo. Jtẽ in ſcribendo ꝓius rñdendo ſigillando 7 ſi. nã ſi ca nonici hñt ſe inſcribere vel ſigilla apponere q̃ ꝓmo fuit ordinatus ꝓferendus eſt. intellige ſi ſunt pares in ordine. vt in. c. ſtatuim⁹. ĵ. e. Jdem dicit in ꝓceptione ꝓbende vel in collatione beneficioꝝ vacãtiũ dũmõ ſm eum ſint merito pares. Aduerte q̃ hec vltima limitatio vr̃ ꝓfundere iſtã lr̃am q̃ nõ ꝓſiderat meritũ pſone ꝑ ꝓportatẽ in ordinatione. Et iõ diſtinguo melius ꝓcordando hec dicta. Jnn. q̃ aut q̃r̃ de ordinãdis 7 ꝓmouendis. aut de iam ordinatis ordinandis. ꝓmo caſu nõ ẽ cõſideranda ꝓzitas in tpe ordinatiõis ꝑ meritũ pſõe. nã melioꝝ 7 dignioꝝ dꝫ ꝓmoueri 7 nõ ille q̃ ꝓmo fuit ordinatus. vt in. l. honores ꝓalle. 7 in. c. lꝫ. viij. q. j. Nũquid aũt poſſit q̃s ſine peccato eligere vel ꝓmouere dignuꝫ ex q̃ potuit eligere vel ꝓmouere dignioꝝ. vide bo. gl. in. d. c. lꝫ 7 facit qđ no. glo. 7 Bar. in. l. cũ quidã. ff. đ lega. ij. et vide q̃ dixi in. c. ꝓſtitutus. ĵ. de appella. ſꝫ ſi merita ſũt paria tũc ꝓferend⁹ 7 ꝓmouendus eſt ꝓmo ordinatus. vt in. c. epoꝝ. lxxiij. di. ¶ Secũdo caſu cum queritur de iam ordinatis ordinandis 7 tũc hꝫ locũ iſta lr̃a vt ꝓus ordinatus magis honoret lꝫ ſecũdo ordinatus ſit ſufficentioꝝ. ad hoc. l. j. ff. de albo ſcriben. nota Bar. in. l. ij. in. §. ſi ꝓus. ff. de vul. 7 pupil. 7 ꝑ no. ꝓ doctoribus 7 multis ꝓferẽdis adinuicem vel honorãdis nã data paritate in reliquis primo ꝓmotus preferendus eſt. intellige niſi poſterius ordinatus habuerit dignitatem a principe quia tunc data in ceteris paritate preferendus eſt iſte qui habuit dignitatẽ a pricipe. vt in. c. ꝓ tuas. ĵ. e. 7 in. l. fi. ff. de albo ſcri. Quid aũt ſi nõ ẽ dare prioꝝitatem in tempoze ordinationis. pone exemplum in abſtractis ſimul ad idẽ officium vel etiam in ciuibus qui de preſenti non ſunt in aliquo ordine vel officioꝝ recurrendũ eſt ad tex. no. in. d. l. j. đ albo ſcri. vt ille q̃ functus ẽ maioꝝibꝰ bñficijs ꝓferat vel ſi pluries aſſumptus fuit ad honoꝝes ciuitatis data puritate ꝓferẽdus ẽ antiquioꝝ tpe. item iſq̃ hꝫ filios preferendus eſt non habenti tex. eſt no. in. l. in albo. 7 ibi ꝑ Bar. C. de decu. li. x. 7 hec no. nã ſm predicta oportet diſtinguere 7 limitare ſcꝑta ꝑ doct. itẽ ſm Jnno. ꝓſiſtit maiozitas iſta. nã facta electiõe de ꝑlato iſte antiquioꝝ dꝫ ſolẽnit eligẽ pſonã noiatam in ſcrutinio. itẽ vacãte eccl'ia abbate ſeu ꝓpoſito iſte q̃ ẽ antiquioꝝ ordinatiõe hꝫ ꝓnocare capl'm 7 ceteri tenent venire ad ipius vocationẽ nõ tñ ꝑ hoc exercebit iſte iuriſditionẽ in alios niſi hoc habeat ꝓſuetudo. vñ nõ poterit punire nõ venientes. neq̃ poterit facẽ ꝓtract⁹ noĩe eccl'ie nec agere q̃ ꝓzitatẽ nõ ẽ ꝑlat⁹ eccl'ie ſed hꝫ iſtã maiozitatem ĩ hoꝝibꝰ 7 ĩiſtis maiozitatibꝰ habebit tñ hec vocatio ad capl'm ꝓſtũ facta hunc effectũ q̃ ptãs reſidebit penes 7 facit abſentes ꝓtumaces. ad idẽ vide qđ no. idem Jnno. in. c. ij. de no. ope. nũ. et ꝓcedunt niſi in collegio ſit alius ad quẽ de iure vel de conſuetudine ſpectet ꝓuocatio capl'i. 7 no. bñ hec dicta Jnno. q̃ vbi opus ẽ ꝓgregare collegiũ poterit ordinarius vl̃ delegatus in cã ꝓpellẽ iſtũ ad quẽ ſpectat ꝓgregatio collegij vt collegiũ ꝓgreget. Et ex hoc habes ſumẽ practicam q̃liter ſit ꝓcedendũ cũ collegiũ eſt citandũ. nã põt cõpelli iſte vt ꝓgreget. 7 vide glo. no. in. c. ſi capl'o de conceſ. ꝑben. li. vj. ¶ Jn glo. fi. no. duo ex gl. ꝓmo q̃ actio q̃ñq̃ ſonat in factũ 7 nõ in ius. 7 vide gl. 7 qđ dixi in. c. j. ſ. de ꝓſti. ¶ Sc̃do no. iuncto tex. q̃ illud qđ fit a maioꝛe ꝑte collegij dr̃ factũ ꝓcordit. 7 ꝑ no. do. an. b. ꝑ nõ ꝓcedit inſpecta ꝛba 7 ꝓꝛia ſignificatiõe vocabuli. nã illud dr̃ fieri ꝓcordit qđ fit nemine diſcrepãte. vt no. glo. in cle. ne romani de elec. 7 in. c. cupientes. e. ti. li. vj. 7 videt tex. in. c. quozũdã. e. ti. 7 li. hoc etiã patet ex etymologia vocabuli. nã dicunt aliqui ꝓcordes q̃ ſt vni⁹

cordis a con quod est simul. z ad istū tex. dicit q̄ ꝓce-
dit ꝓpter subiectā materiā. q̄ id quod fit a maiori par
te fingit factū ab oīb⁹. vt in. c. j. de his que fi. a ma. par.
capituli.

QUIS. Uenies ꝑ decretū vel ꝓstituti
onē epi dz excōicari. ꝓ dictuz
icdo corroborat ꝓmā auctoritatē. li. regū. ter
cio q̄ alia ibi z i ꝓsilio. ¶ No. ꝓmo q̄ veniēs ꝑ mādatū
superioris peccat mortal'r. nā pōt excōicari vt h̄ patz. ex
cōmunicatio aūt nō fert nisi ꝓ mortali. xj. q. iij. in. c. ne
mo. z. c. null⁹. Scdo no. q̄ eps pōt facere decretū. z pt
tex. intelligi de ꝓstitutione. pōt etiā statutū facē in sua
dioc̄esi. vt i. c. ij. ꝺ ꝓsti. li. vj. dic tn̄ gl. h̄ quā no. q̄ sup
maioribꝫ negocijs pōt statuere. z hēs ꝓsilem gl. vj. di.
§. porro. z. xvij. di. in summa. z intellige de maioribus
nō reseruatis pape. vt in. c. maiores de bap. z qꝺ no. in
c. qꝺ trāslationē de offi. lega. ¶ Sed quero q̄s eximit
clericos a ptāte impatoris. vr eīn q̄ oēs dn̄t esse subie-
cti p̀ncipi seculari quia i orbe dz eē vn⁹ princeps. vij. q.
j. in apib⁹. So. dicit Lau. q̄ papa eos eximit de cōsen
su imperatoris. xj. q. j. in. c. iij. Lan. dicit q̄ sunt exem-
pti lege diuina. all'. bo. tex. in. c. impator. xcvj. di. z vide
ibi bo. glo. dicūt etiā Jnno. z' bost. q̄ cū clerici sint res
spūales q̄ transtulerūt corpus z aniam ad seruitū dei.
xij. q. j. duo sūt. dignū est vt nō subijciant ꝓstitutioni-
bus laicoꝝ z iō papa Jnno. potuit eos eximere a ptāte
imperatoris. ꝑcedens opi. plus mihi placet. z vide bo.
tex. iūcta glo. in p̄. diuino. j. ꝺ censi. c. q̄q̄. li. vj. z in no
uo testō nō dz eē aliq̄ discrepatio q̄ xp̄s ꝓfecit petrū
oibus. impator aūt ꝓficit solū reb⁹ secularib⁹. vt. in. c.
solite. j. e. z no. qꝺ dixi q̄ de iure diuino clerici sūt exem
pti ꝺ ptāte iudicis secularis. ex q̄ sequtur q̄ papa n̄ pos
set eos subijcere impatori q̄ nō pōt ꝑ ius diuinū. xxv.
q. j. sunt q̄dam. ¶ Jtē ꝓsupposito q̄ eēnt exempti ab ec-
clesia nō posset papa eos subijcere impatori q̄ decolo
rarēt status vl'is eccl'ie qꝺ papa facere nō pt. vij. q. j. z
si illa. no. glo. in. c. l'ras de rest. spo. ¶ Jn gl. pe. ibi de est
pape. no. glo. iuncto tex. q̄ papa pt appellari p̀nceps.
Jtem et impator q̄nq̄ appellar pōtifex. z h̄ voluit di-
cere glo. dn̄ dicit sic ecōuerso. Et in fi. glo. intellige h̄
q̄n clericꝰ habeat tpalia ab impatore in feudū. secꝰ aūt
si clericꝰ possidet tpalia sed nō hz ea in feudū a secula-
ri. nam ꝓpter illa bona tpalia nō tenet ei obedire. vt i
§. nouerint. x. q. j. no. Jnno. in. j. eo. in. c. solite. ¶ Jn vl
tima glo. ibi vel morte eterna vel dic moriat'. i. excōice
tur. nā in iure canonico mors capit' ꝓ excommunicatō
ne. vt in. c. ꝓ venerabilem. q̄ fi. sint le. vbi bo. tex. vl' dic
q̄ h̄ allegat' ista auctoritas q̄ hz in li. regū in. c. iij. ad fi.
similitudinarie vt quēadmodū nō obediens p̀ncipi se-
culari morte pire debet vt ibi, ita nō obediēs iudici ec-
clesiastico debet mori spiritualiter. s. ꝓ excommunica-
tionem vt patet in principio. z in fi. c. Et ex h̄ no. q̄ n̄
obediens p̀ncipi seculari peccat mortaliter et possz iu
dex ecclesiasticus ad petitionem iudicis secularis illū
inobedientem excommunicare. vt dixi in. c. j. s. de offi.
ordi.

LEgebatur Clericꝰ admīstratōe ca
•rēs nō tenet ad iuramē-
tū obediētie vel ad faciēdū scpturaz sup ea. et
pōt tex. iste intelligi dupl'r. ꝓmo q̄ iste frat'arnic⁹ scri-
pturā de obediētia' p̄standa epo noīe ꝓpo scp̄sit. scdo
pōt itelligi q̄ scp̄sit i ꝑsonā alteri⁹ z nō est vis q̄s itel-
lectus teneat'. sensus em̄ lze ē q̄ clericus nō hn̄s curam
aiarū nō tenet' ꝓmittē epo obediētiā ꝓ scpture confe
ctōem vel ꝓ iuramenti int'positōez. h̄ satis est ꝙbo obe
diētiā ꝓmittē. z hoc itendit l'ra iūcta glo. j. ¶ No. pri
mo q̄ iniuria fit ei q̄ ducit' ad carceres si nō admittit' ꝑ
stans idoneos fideiussores sic ēt iniuria fit fideiussori
idoneo si nō admittit' vt idone⁹. vt i. l. si ꝙo. ff. q̄ sa. cō
gan. z limita ꝓmū dictuz. vt habetur in. c. si clericos de
sen. ex. li. vj. z vt le. z nō in. l. j. ff. custo. re. ¶ No scdo q̄
obligatus ad aliq̄d ꝓmittendū nō tenet' sup eo scptu-
rā facere. ¶ No. tercio ibi ꝓuidebat' iniurie q̄ superior
q̄nq̄ facit iniuriaz subdito. ex q̄ seq̄t' q̄ queniri potest
actiōe iniuriarū. ꝓ hoc. l. nec magistratib⁹. ff. de iniur.
Et hinc sumpta occasione doc. hic instant. nūq̄d du-
rāte officio possit iudex queniri de delicto. z distingue
latius et clarius q̄ quidā sūt hn̄tes dignitatē sine ad-
ministratione. vt sunt isti qui vocant' comites palati-
ni sine aliquo comitatu q̄ tn̄ abusiue dicūtur comites
nā ꝓprie comes est ille q̄ inuestitus ē de comitatu. vt in
l. j. q̄s dicat' dux vel comes colla. x. z ibi h̄ no. Bal. fac̄
c. significauit de rescrip. Ex quo infert' q̄ in dispositō
ne restringibili appellatiōe comitū nō veniūt isti. quod
bn̄ no. z isti tales pn̄t sp queniri. vt i. l. ij. C. vbi sena. vl'
cla. no. Bar. in. ꝺ. l. nec magistratib⁹. quidā sunt habē
tes dignitatem cum administratione z aut delinquūt i
officio z possunt queniri durante officio z postea. vt i
l. iubemus. C. ad legem iul. repe. z in auctē. vt iudi. sine
quoquo suf. in. §. necessitatē. aut delinquūt extra offici
um. z si sunt iudices inferiores vtputa hn̄tes simplicē
iurisditionē z pn̄t queniri etiam durante officio. vt in
ꝺ. l. nec magistratib⁹ in fi. aut sunt iudices maiores et si
sunt ꝓpetui pn̄t queniri. nā al's eoꝝ delicta remanerēt
ipunita z iniuriā z dānū passi nimiū ledēnt' eū crimina
morte extinguāt'. xxiij. di. q̄rūdā. z in. l. j. z ij. C. si reus
vel actu. mor. fu. z ꝓbat' in. c. si clericꝰ aduersus. xj. q. j.
z in. c. sacro. j. de sen. ex. z. x. q. iij. c. q̄ cognouim⁹ z in. c.
querēte de rest. spo. cū si. in q̄b⁹ pz epm posse cōueni-
ri etiā p subditū ꝓpriū durāte dignitate nec est necesse
petere licentiā a principe ꝓut q̄dā h̄ scripserūt allegā
tes. l. cū ꝙo. ff. de fideicōis. li. q̄ h̄ nō ꝓbat. aut sī tpales
z nō p̄nt regulariter queniri durāte officō vt in. ꝺ. l. nec
magistratib⁹. z i. l. ps l'iaꝝ. z. ij. q. j. ꝓhibēt'. cōpellūt' tn̄
p̄stare cautionē de rn̄dendo deposito officio. vt in. l. si
adulteriū in fi. ff. de adulte. no. glo. in. ꝺ. c. ꝓhibent'. si
tn̄ actio ē tpe peritura ꝓpellūt' suscipe iudiciū vsq̄ ad
ꝓtestationē litis. vt i. l. senat⁹ i fi. ff. de offi. ꝑsi. z no. gl.
in. ꝺ. l. nec magistratib⁹. Ex ꝓdict' bēs an z q̄n iudices
seu dignitatē hn̄tes possunt in ius vocari. ¶ Jn glo. j. i
fi. no glo. z dicūt h̄ doc. q̄ si clericꝰ ꝓmo fuit rebellis in
obediendo pōt ꝙpelli p̄stare iusiurandū. idem si ꝓmo
fuit excōicatꝰ. vt in. c. cū in eccl'ijs. j. e. z ꝺ sen. ex. c. cū de
sideres. dicit tn̄ Bof. inspiciendā forte ꝓsuetudinē ꝑm
Host. dic̄ valē ꝓsuetudinē vt nō hn̄tes curā iurēt vel
alit' ꝓmittāt. h̄ ꝓsuetudo nō valet vt clericis cōmuttat'
cura sine iuramēto ne disrūpat' neru⁹ eccl'iastice disci-
pline. ꝓ h̄. c. significasti. ꝺ elec. z i. c. cū int' ꝺ ꝓsue. z nō
h̄ dictū lz iudicio meo possz impugnari q̄ cū h̄ sit ꝺ iu
re positiuo satis posset induci ꝓsuetudo i ꝓtrariū ma-
xime vbi ē ꝓsuetudo q̄ clerici fideliter obediāt epo z cō
suetudo vr tūc rōnabil' ne iuramēta p̄stent' sine necessi
tate. vt in. c. si xp̄s de iureiu. vñ hodie h̄ iuramentū nō
est in vsu nec simplex ꝓmissio obedientie qꝺ forte pro
cessit ꝓpter rōnem p̄all'.

OMnes. Breue ē. vl' pt sic sūmari ꝓ alia
ꝙba. Ab oīb⁹ de dioc̄esi obedi-
endū est epo. ¶ No. ꝓmo ibi omēs p̀ncipes. q̄
q̄tūcūq̄ sit p̀nceps maxim⁹ tenet' nihilomin⁹ epo loci
obedire in spectantib⁹ ad officiū suū. nā pōdera illam
dictionem vl'em oēs. ex q̄ infert' q̄ etiā imperator sub-
iectus ē epo loci. nullus g̃ p̀nceps exēptus ē a iurisditō
ne epoꝝ de iure cōi. vñ Ambro. eps excōicauit impato
rē. vt i. c. duo. xcvj. di. Et ex h̄ infert' q̄ eps in sua dio
cesi dz p̄cedē p̀ncipē secularē q̄tūcunq̄ maximū cum
ipe habeat i eū iurisditionē z nō ecōtra. Jtē eps p̄eest
spūalib⁹ z aīab⁹. ¶ Dr̄inceps ꝙo scl'aris p̄eest tpalibus
z corporibus q̄ sunt p̀oribꝫ inferiora. xij. q. j. c. ꝑcipim⁹
z. j. e. solite. nā tanto q̄s maior est quāto dignioribus z
melioribus p̄eest. vt i auc̄. de defen. ciui. z. j. e. solite.

¶ No. scdo itelligēdo q̄ iste clemēs de q̄ī supscriptōe fuit discipul⁹ petri q̄ discipul⁹ dz recitare 7 defendere opi. mgr̄i sui p̄m Jo. an. d̄ q̄ vide bo. tex. cū gl. xxiij. q. j. i. c. cuz btissimus. le. 7 no. in. l. q̄lē. cū. l. se ff. d̄ arbi. qd̄ intellige si opi. ē ꝓba. nā iuxta p̄m magis est amicā dū veritati q̄z mgr̄o. dixit em̄ de platone amic⁹ plato ꝫ magis amica veritas. 7 vide ad mām isti⁹ tex. bo. tex ī. c. sicut gūt. xj. q. iij. ¶ Jn gl. no. hāc ex q̄ pōt decidere cui⁹ d̄ iure tenet rex ꝓfiteri. si em̄ residētia sua eēt infra certā parochiā tūc est de illa parochia 7 tenet ꝓfiteri p̄sbytero parochiali lz hodie cōit habeāt reges ex p̄uilegio vt possint sibi eligere ꝓfessores sed de iure ē q̄d dixi. vt in. c. oīs vtriusq̄z sexus de pe. 7 re. q̄ q̄dē tex. cū generaliter loq̄t hz locū ī q̄buscūq̄z boīb. si vero residētia nō est infra certā parochiā tūc tenet ꝓfiteri epō. 7 idē dic de q̄libet q̄ non est infra parochiam ar. bo. in. c. q̄z q̄z. j. de decī. facit qd̄ no. Host. in. c. conquerente. s. de offi. or. ¶ No. scdo ex glo. q̄ reges tenet solue decimas p̄sonales 7 p̄diales. 7 p fi. glo. vide tex. in. c. cuz quis. §. ij. de sepl. li. vj. 7 quod no. glo. in. c. ad apostolice. j. de decimis.

Illud. Nō obediens canonicis īstitutis ī. icurrit īobediētie notā. i. infamiam. 7 pone casū. Epūs bildesemēs vocat⁹ ad aliam sedē epalē ꝓpria auctoritate se ad illā trāstulit 7 redargut⁹ dicebat q̄ fecerat p̄ ꝓmodo illi⁹ eccl'ie q̄ nisi forte transisset eccl'ia illa fuisset passa dānū graue in tpalib. papa ꝙo eū redarguit hoc q̄ pp ꝓmodū tpale nō debuit venire ꝫ canones disponētes q̄ citra licentiā pape nō dz epūs epatū suū dimittē. vt in. c. ij. de transla. p̄la. cū si. forte iste epūs p suo ꝓmodo ꝓprio se transtulit. ¶ No. ꝑmo q̄ nō dz q̄s postponere spūalia tpalibus. spūalia em̄ sūt ꝓpetua 7 ꝓcernūt aiam q̄ p̄ciosiora ē corpore. ¶ Jtē no. tex. ad cōmēdationē obediētie. 7 fac p cōi vulgari q̄ melius ē obedire q̄z sacrificare. 7 rō ē q̄a p victimā seu sacrificiū qd̄ fiebat in veteri testō mactabat caro aliena. p obediētiā ꝙo volūtas ꝓpria dep̄mit vt dicit tex. in. c. sciendū. viij. q. j. vñ maximū ē obediētia meritū q̄z nihil difficilius q̄z vincere seip̄m. ¶ No. scdo ibi inobedientie notā. q̄ veniēs ꝫ canones incurrit infamiā 7 pōt intelligi de infamia canonica q̄ ꝓuenit ex oī pctō mortali q̄ sublato tollit infamia. p q̄ vid qd̄ le. 7 no. vj. q. j. oēs. 7 se. 7 qd̄ dixi in. c. testimoniū. j. de testi.

Solite. Est multū allegabile 7 hoc dicit ī summa. Jmperū nō p̄est sacerdotio īmo subest 7 ei obedire tenet. vel ꝫm abbatē. Epūs nō dz subeē p̄ncipib⁹ ꝫ p̄eē. Primo ponit admirationē impatoris 7 auctoritatē q̄ mouebat. secūdo ibi vez. exponit illā. t. cio ibi potuisses. ad declarādum p̄rogatiuā sacerdotij īducit auctoritatē Hiero. q̄rto ibi pterea. auctoritatē Benef. q̄nto ꝫ ād. ꝓcludit ꝫ impatorē. sexto ibi nos aūt. se excusat q̄ nō increpauit dicēs q̄ increpare pot̄at 7 ꝫ auctoritatib⁹. septio ibi vtz relinq̄t impatorē suo iudicio. ¶ No. ꝓ ex supscriptione q̄ impator dī illustris. Jdē dic de rege francie. j. de iudi. nouit aliqua tñ appellāt papā 7 impatorē supillustres. vt no. in. l. j. ff. de offi. ei⁹. dixi in. c. qd̄ sedes d̄ off. or. ¶ Scdo no. dziam int̄ cām 7 occasionē. naz cā ꝫm Host. infert suū causatū. occasio ꝙo nō. Jtē cā ꝓsistit ī iure 7 ē rōnabil'. occasio ꝙo ī facto est irrationabil'. vñ puer. xvij. occasionē q̄rit q̄ vult discedere ab amico. ē ḡ occasio quedā illicita excusatio. 7 tene menti ad hoc istū tex. ¶ No. q̄ in interp̄tatione cuiuscūq̄z scripture seu cuiuscūq̄z dispōnis tria sunt attendenda p̄sona. s. loquēs 7 illi⁹ cui loq̄t 7 vis locutiōis. ex qualitate ḡ p̄sonaz colligit mens disponentis. ¶ No. quarto ibi se queret ex ꝟ. q̄ valet arg. ab absurdo. sil'e in. c. ex ore d̄ pui. idē si seq̄t aliqua inhumanitas vt in. l. furti. §. pactū. ff. de bis q̄ no. infa. dz ergo ista dispositio intelligi vt nulla sequat inhumanitas nulla absurditas 7 ꝓ his euitādis restringenda est gnālis dispositio et facta ad decisionē huius qōnis de qua per Bar. in. l. oēs p̄l'i. ff. de iusti. 7 iu. dicit statutum quicunq̄z extraxerit sāguinem in platea puniat tali pena barbatōsor q̄dā extraxit sanguinem flobotomiam faciendo nūq̄d inciderit 7 in statutū: certe ex generalitate ꝙbor dicendū est q̄ inciderit ꝫ restringēda est hec generalitas q̄z absurdū 7 inhumanū ē dicere ꝫriū. ¶ No. quīto q̄ huus dī humana creatura. sic arguit ꝟ papa nā auctoritas petri hz vt clerici debeāt eē subditi oī humane creature. si eī illa auctoritas intelligeret general'r seq̄ret absurdū. s. q̄ etiaz seruus cū sit būana creatura hēat imperū ī clericos. ¶ No. sexto q̄ impator ē sup̄ illos clericos q̄ ab eo tenent tēporalia. 7 intellige de hūtib⁹ tpalia in feudū. nā rōne feudi cōpetit iurisditio ēt in clericos. vt in. c. verū de fo. ꝓpe. secus aūt si cleticus hz tpalia sed non in feudum. illa em̄ nō subijciunt imperatori sed sequūtur p̄sonā 7 fori ip̄or clericor. vt in. c. nouerint. x. q. j. 7. c. aduersus 7 in. c. nouimus. j. de īmu. ec. 7 ꝟ in effectu voluit Jnno. ꝟ qd̄ no. ¶ No. ibi pōtifex in spūalibus qz d̄ iure diuino papa 7 nō impator p̄eest spiritualib⁹ Et q̄ infert q̄ clerici sunt de iure diuio exempti ab imperatore cū sint res spūales. eo em̄ ipso q̄ q̄s ordinat ī clericū efficit res sacra 7 transfert ī sortē dn̄i. x. q. j. cui portio. 7 sic ipso facto eximit a ptāte imperatoris quīmo nulla dignitas secularis sil'is est sacerdotio. vt dic tex. in. c. duo. xcvj. di. sed vilescit hodie dignitas clericatus ꝓpter numerositatē. vt dic tex. in. c. legim⁹. xciij. di. olim aūt qz nō oēs indistincte ꝓmouebant erāt in maximo honore. ¶ No. septimo vnū modū cognoscē di maiozitatem dignitatis 7 officij. nā quāto quis meliorib⁹ p̄eest tāto maior est censendus sic arguit ꝟ papa. nā pōtifex p̄est spūalib⁹ rex ꝙo tpalib⁹. ꝫ spūalia sūt temporalibus digniora ḡ pōtifex ē maior rege qz maiorib⁹ 7 dignioribus reb⁹ p̄eest qd̄ no. 7 idē innuit tex. in aucte. d̄ defen. ciui. ¶ No. ibi sup bonos et malos q̄ nō solū mali sed ēt boni sūt sub iurisditione superioris. 7 ꝫ etiā ꝓbat in aucte petri. subditi estote ꝛc. nā scribēs bat oībus indifferent. q̄ ḡ dz q̄ lex nō ē imposita iusto vt in. c. lz d̄ reg. xix. q. ij. due sūt. dz intelligi de lege peccati nō aūt de lege iurisditionis. fatendū tn̄ est q̄ exercitiū iurisditiōis nō cōpetit ꝫ bonos. vñ si nō eēt pctm̄ nō oporteret bne superiorē sed omnes humanit⁹ eēnt eq̄les. vt in. c. de ꝙstantinopolitana. xxij. di. vide ad predicta bo. glo. in. c. ad nostram de here. 7 ꝑ Jnno. in. c. pastoralis. s. de offi. or. ¶ No. ibi tanq̄ ꝑexcellenti incta glo. p significato istius dictionis tanq̄. nam ꝓprie nō est veritat⁹ expressiua sed improprie. sic dictio quasi vt habeat in enāgelio quasi vnigeniti a patre ꝛc. denotat em̄ ibi veritatem 7 nō similitudinē: de quo vide qd̄ no. in. c. put de do. 7 contu. ¶ No. ibi sacerdotali ꝓsapia descēdēti. q̄ olim erat honorabile descēdere ex ꝓfessa pia sacerdotū. hodie ꝙo r̄putatur ignominiosum 7 ꝟ q̄ꝓpter ꝓhibitionem ecclesie coitus sacerdotalis ē dānatus. xx. 7 ij. di. p to. 7. s. de fi. p̄sby. p totū. Jtez nota ibi ꝓstitui te sup gentes ꝛc. q̄ nō ē absonū vt sacerdoti um p̄esit in temporalibus. nam vt vides in veteri testamento de⁹ p̄efecit hieremiā sacerdotē sup gentez 7 regna. 7 vide ad mām qd̄ no. Jnno. in. c. lz ex suscepto d̄ fo. cōpe. ¶ No. ibi ꝓpter dēū. q̄ meritoriū ē illū recognoscere in superiorē 7 maiorē q̄ nō est. est em̄ terci⁹ gradus humilitatis subijcere se minori. de q̄ vide bo. gl. ī cle. j. d̄ relig. dō. ¶ No. ibi duas instituit dignitates. q̄ papa et impator dicunt hāc dignitatē 7 sic papat⁹ ē dignitas. 7 ꝟ verū lato sūpto vocabulo. nā ꝓprie ē dignitū culmē. 7 idē dz ī epatu. vt in. c. venerabili de ꝓben. 7 dic q̄ in dispositiōe restringibili appellatione dignitatis nō venit epatus glo. ē no. 7 mēte tenenda. c. ij. de p̄ben. li. vj. ¶ No. ibi in sinistra ꝑte sedē. q̄ ps dextera ē

honorabilior in hoc tñ standum ẽ loci consuetudini. ¶ Nõ ibi sicut dñt reuerenter assurgãt. q reges 7 pncipes dñt assurgẽ in aduentũ epi 7 eis iux se venerabilẽ sedẽ assignare. 7 ex his verbis venerabilẽ sedẽ. dic Jo. an. q plati sunt ponẽdi ad ptem dexterã secl'ares vo pncipes ad sinistrã. ¶ No. ibi possem tñ q papa pt rõnabil'r increpare impatorẽ 7 alios pncipes secl'ares. 7 nimiq. nã põt eos ex cã deponẽ. vt i. c. ali. xv. q. vj. et in. c. ad aplice de re iudi. li. vj. ¶ No. ibi nõ distinguens q nemo põt dicere se alienũ ab omni ecclie. ois g creatura subiecta est ecclie. ó q vide p Jnn. in. c. quod sup his de voto. ¶ Ultimo no. ibi nihil excipiẽs q dixit qõ cũq. q vba gnãlia gnãl'r sũt intelligẽda. et vbi lex nõ excipit nec distinguit nec nos debem excipere vl' distinguere. 7 ad ꝟ q̃tidie allegat' iste tex. sil'e bñ i. c. si romanor. rix. di. et i. c. q si dormierit. xxxj. q. j. qõ itellige nisi ꝟ sit aliq cã restrigẽdi vt si seq'ret absurdũ vl' aliq inhumanitas vt. s. dixi vl' oportẽt pp aliã legẽ restrictõ nẽ facẽ. vt in. c. cũ dilect de psue. et in. l. ij. C. de nova. ¶ Jn gl. i ꝟ. ab eo recipiũt i fi. supple hodie. li. vj. 7 dic clari ꝟ gl. q aut eps vl' ali plat cognoscit de tẽpo ralib 7 feudalib 7 tũc appellãdũ ẽ ad dñm feudi siue sit ecclesiasticus siue secularis. vt in. c. extransmissa de fo. pe. vide tex. iũcta gl. i. c. romana. §. dz all'. i gl. no. i c. cetex de iudi. aut bona ista tpalia nõ sunt feudalia 7 tũc dz appellari ad primũ superiorẽ ecclesiasticũ vt in. d. §. dz. ¶ Jn gl. i ꝟ. tãꝟ no. hãc gl. vt diligent' pondere tur q̃libet vbũ positũ i dispositõe. nã vbi verba pñt aliq̃d opari sp debem intelligẽ vt aliq̃d operent'. vt i. c. si papa d pui. li. vj. 7 i. l. siqñ. C. de inof. test. Glo. tñ in fi. op. d. l. nõ recte. C. d fideius. vbi dz q si duo fideiuss serũt insolidũ nõ opat' ꝟ. sonat. sil'e bñ in. c. si duo d p cur. li. vj. ꝟ dic q rgulariter pcedit primũ dictũ. qñq ꝟo nõ pñt vba opari ex toto ꝺm ppriũ significatũ. aut pp legis ordinationẽ. vt qr vba qñq ponũt' cã dubitatõnis tollẽde cũ tacite insint. vt in. l. q mutuũ. ff. manda. si g fieri põt sp dñt operari. ¶ Jn glo. in ꝟ. int' solẽ et lunã ibi quindecies. alia lra hz q̃dragesies. 7 ꝺm Hosti. nulla istarũ pcedit ꝺm cõputationẽ glo. qr si terra est maior luna septies sol aũt maior terra octies g sol ẽ maior luna octies septies. 7 sic. l vj. vicibus. nam octo vicib. vij. q stituũt. l vj. Alq aliter dicũt. hoc tñ dicit Jo. an. 7 bñ relinquenda sunt astrologis. põt tñ lra hẽ alium intellectũ vt sic ẽ dicta int' solẽ 7 lunã ita int' impatorez 7 papã. sicut em luna nõ hz claritatẽ ex se ꝟ recipit a sole ita impator recipit ptãtẽ a papa. 7 pcedit iste intellectus intelligendo q penes papã sit ptãs i tpalib i habitu. exercitiũ ꝟo recipit impator a papa. ó q vide qõ dixit in. c. nouit d iudi. iste tñ tex. põt adduci in cõtriũ qr dicit q de instituit istas duas dignitates impiũ. s. 7 sacerdotiũ ꝟ põt rñderi q immediate ptãtes iste sũt a deo sed impator nõ recipit imediate a deo. nam imperatores habuerũt olim imperiũ p impssionẽ. ꝟ ptãs gnãl'r fuit data a xpo dñ dixit. qõcũq ligauerit sup trã ꝛc. vt i tex. de q dic vt no. i. d. c. nouit. Jtẽ alia dicta. nã quẽadmodũ sol illuminat mũdum i nocte p lunã ita papa exercet iurisditionẽ p impatorẽ in tpalib cũ ipe nõ possit. iste tñ sititudines sũt psuasiue sed necessario nõ cludũt. ¶ Jn gl. i. ꝟ. nõ distinguẽs ibi q̃sitũ. vbi dz id qõ ẽ legibus omissũ nõ omittit religio iudicãtis. et sic innuit q iudex distinguẽ dz lz lex nõ distinguat. ꝟ dic vt. s. dixi q istud pcedit vbi subest distinguẽdi ltima cã. vñ alibi dicit tex. iuncta gl. q ineptũ ẽ regulã nõ fallere vbi ratio viget quod no. vt habet' in auctẽ. vt mres debi. sen credi.

Certuas. Ordinato p papã deferẽt ꝟ. est tñ epo. vl' sic. Ordinat a papa nõ p ꝟ eximit' a iurisditione sui epi. Cõmunis diuisio. scda ibi ad qõ. ¶ No. primo ibi quãtuz ꝟuenit. q deferẽdũ ẽ ordinato a papa int' alios subditos quẽadmodũ ꝟueniẽtia patit' 7 nõ pl vt sit sensus ꝺm Jo. an. q si alij clerici eiusdẽ ordinis sunt i maiore dignitate vel digniores vtiliores vl' pitiores tũc nõ cõuenit vt ordinati a papa istis pferãt'. 7 no. bñ ꝟ dictũ. ¶ Scdo no. iũcta gl. q int' eqles ordie pferẽd ẽ q recipit ordinẽ a maiore. facit ꝺm Ab. ad q̃stionẽ d duob frib militib q̃z vn recipit a maiore militiã alt' a minore vt dignior sit q recipit a maiori 7 bñ facit tex. i. l. fi. d albo scribẽ. qõ itellige ẽt si postea militiã recipit a maiori. 7 ꝟ innuit iste tex. dñ dixit q int' alios sbditos phonorãd ẽ. dz em intelligi cũ alij subditi puseudez ordinẽ recepant ab epo. nã si postea recepissent nõ esset aliq̃ spãlitas i ordinato a papa quã spãlitatẽ voluit iducẽ iste tex. 7 clari i. l. pal'. ¶ Ultio ibi honorant no. q honor est recipe ordinẽ a romano põtifice. ¶ Jn gl. j. ibi sedeãt i meliori loco. no. bñ gl. q magl honorã di sũt plati exẽpti q̃ꝟ nõ exẽpti qr exq papa voluit eos honorare pferendo eis exẽptionẽ nõ dñt subditi dedignari eos int' ceteros honorare. 7 vi pcordare tex. i. c. ad aplice de priui. li. vj. vbi dñ q abbates exempti precioso mitra vti pñt q̃ꝟ nõ exempti cũ sint in synodo. Sed dubito vtrũ glo. itellexerit vt exẽpt pferat' nõ exempto pmo pmoto. ꝟ vi gl. ex pcedentib sentire q sic. qõ tñ nõ admittẽ qr iura loquũt' idistincte vt ceteris paribus deferat' ordinatori. xvij. di. in fi. tene tñ mẽti gl. 7 in fi. gl. pcludit g glo. vt ordinat a papa non possit ab inferiori deponi. recitat tñ alios tenẽ cõtriũ. 7 hãc cõtriã opi. seq't glo. j. q. j. filiũ. pmã vo sequũt' cõit doc. ꝟ 7 i. c. cũ in distribuẽdis de tẽ. ordi. vbi plus dicit Jnno. q etiã ppetuo suspendi non põt ab alio ordine p iferi ordẽ. Jo. an. dic q hec opi. pcedit i ordine alia in beneficio. 7 forte sentit q recipiẽs bñficiũ a papa põt illo p uari pp crimẽ supueniẽs qõ tenet glo. ẽt in pfirmato a papa. i. c. j. de pfir. vti. vel inuti. Et no. illã glo. sed i ordine vi velle Jo. an. vt nõ possit deponi ab inferiore. nã si nõ põt ordinari p inferiorẽ sine licẽtia pape. vt in c. cũ i distribuẽdis. forti nec deponi. aduerte lz ꝟ opi. sit eqor 7 seruãda eẽt pp reuerentiã romani põtificis. alia tñ vi verior qr exq nõ eximit' ab obedientia epi. ergo ex delicto supueniente põt puari illo ordine. nã crimẽ puat quẽ puilegio. xj. q. iij. in. c. puilegiũ. 7 in auct'. q in puicia. C. vbi de cri. agi oportet. ¶ Nec ob. q nõ põt eũ ordinare sine licentia pape qr ibi nõ cõcurrit cã criminis sicut i casu nõ. Jtẽ puilegium ẽ stricte interptandũ qõ cedit i piudiciũ aliox vt in. c. ex pte d dec. igit' interptatio fieri dz vt ille possit deponi. Sz dubitat' q̃d si de licentia pape recipit ordinẽ ab inferiore. sẽtit ꝟ Host. q puat ẽ p puilegio. nã vi illi renũciasse recipiẽdo ordinẽ ab inferiore ar. c. cũ renũciat'. xxxij. q. j. qõ no. ¶ Ultimo no. fi. glo. p intellectu. c. psul. ij. q. iij. vbi dñ int' cetera q subdiacon romane ecclie non põt ꝟuinci nisi p. vij. testes. nã intelligit glo. illũ tex. procedere in oibus subdiaconis ordinat a papa. ꝟ Phi. dicit illd. c. fuisse tpale 7 hodie nõ pcedẽ. 7 no. ꝟ dcm. hz em 7 illud. c. alios intellect d q̃bus dic vt ibi. Certũ ẽ em q papa põt ꝟuici p duos testes. vt no. gl. sing. in. d. c. psul. vñ aliq itelligũt illũ tex. cũ testes nõ sũt vndiq idonei. alij q pcedebat olim q̃ clericis romane ecclesie ponebant' multe insidie. vñ de facili accusabant' 7 testes indigni pducebant'. hodie ꝟo cũ cessat ista rõ dñt cõi alioz iure cẽseri. ar. i. c. recolẽtes de sta. regu.

Inter quatuor. Nõ de obediẽtia vel subiectõne agitur nihil attentari debet in preiudicium rei vel possessoris nõ citati. primo ponit' decisum exordiũ. scdo duplex petitio que reiicit' ibi petitionẽ. t'cio pteſtatur ibi iusticiã. scda ps subdiuidit'. naz p ponit vnã petitionẽ. scdo aliã ibi sup 7 pone sic casum. Jsta q̃ petebant p istũ patriarchã fuerãt olim subiecta ecclesie pstantinopolitane. sed cũ ista ecclia haberet i hẽsim

seu scisma subtraxerũt se ab obediẽtia pr̃iarche 7 adhe
serũt romane eccl'ie. demũ capta ciuitate ꝓstãtinopoli
tana p fideles pp l'os 7 pr̃iarcha ibidẽ ꝓstituto p roma
nã eccl'iam petyt idẽ patriarcha illas eccl'ias ꝓpelli ad
obediendũ sibi. papa aũt petitionẽ ipi⁹ duplici rõe nõ
duxit admittẽdã. ꝑ qꝝ ipe nõ obediebãt pr̃iarche ãte-
q̃ ciuitas ꝓstãtinopolitana caper'. 7 sic eccl'ia ꝓstãtio
politana nõ erat in possessiõe sb̃iectõis. scda rõ qꝝ in p̃
indiciũ illoꝝ q̃bus ille eccl'ie obediebãt cũ nõ fuisset ci
tati vl' ꝓuicti ñ debebat aliq̃d attẽtari. nã pr̃iarcha pe
tebat ex⁹ in diciũ illas eccl'ias sibi subij̃ci. 7 b̃ q̃ ad p̃maz
petitiõz respcũ ꝯo scde petitõis lr̃a ẽ i se clara. ℣ No.
ꝑ qꝝ lz ꝓlat⁹ cũ toto pp̃lo ciuitatis labar' in beresim seu
scisma ñ p b̃ eccl'ia ꝓdit bonoꝝ suũ seu subiectõz quã
bz i alijs eccl'ijs q̃ ad ꝓpetatẽ p̃m Jnn. b̃ q̃ ad possessio
nẽ sr̃ opi. vt. j. dicã. 7 colligr̃ b̃ no. nã si ista eccl'ia ꝓstã
tinopolitana pdidisset subiectõz quã hẽbat i eccl'ijs ñ
potuisz nũc pr̃iarcha petẽ illã subiectiõez. 7 papa vni
co ꝯbo sibi rñdisset qꝝ pp̃ delictũ suũ pdidit illã subie-
ctiõz. 7 de b̃ aliq̃d. j. 7 fac. c. qꝝ diligẽtia. s. d elec. ℣ Se
cũdo no. qꝝ ẽt ꝓnceps ñ dz pcedẽ ꝯ abñtẽ ñ citatũ qd̃
i dubio pcedit i ordinata iusticia 7 potẽtia vt i. c. j. d cã
pos'. 7 pp̃. 7. ij. q. j. c. nos i quẽq̃. 7 i. l. meminerit. C. vñ
vi. An aũt de absoluta ptãte possit pcedẽ sine citatõe
ꝯ absentẽ. puto qꝝ in his q̃ sunt i ptãte ipius ꝓncipis b̃
põt. sec⁹ãt i his i q̃b⁹ ꝓnceps nõ bz plenã dispositõz qꝝ
tollere citationẽ ẽ tollere defensiõz q̃ ẽ d iure nãli ꝓtra
quã ꝓnceps venire nõ ꝑt. b̃ ꝓbari videnr' in cle. posto
ralis d re iudi. fac̃ qd̃ no. Bar. i. l. cũ mulier. ff. so. ma.
℣ Tercio no. qꝝ q̃s põt eẽ ꝓuictus aut ꝓtumax sine ci-
tatione. 7 b̃ põt ꝓtingere si pñs sine citatiõe fuisset cõ
uict⁹. nã ꝯ pñtẽ nõ req̃r' citatio qꝝ citatio soluz fit vt
q̃s sit pñs. vt no. Jo. an. in. c. fi. de elec. li. vj. 7 Bal. i au
ctẽ. si oẽs. C. vt se ab'hẽ. absti. ꝓtumax autẽ põt eẽ sine
citatiõe si occultat se vt citari nõ possit. vt in. c. qm̃ fre-
quenr'. ꝑ rñso. j. vt li. nõ ꝓte. ℣ Jtẽ no. qꝝ nõ dz tractari
7 diffinuri cã sup subiectiõe i piudiciũ exẽptoꝝ nõ vo-
catoꝝ. ℣ Ultio no. ibi inobediẽs 7 rebellis. d̃ diaz eẽ in
ter inobediẽtes 7 rebelles. 7 sic fac̃ ad statuta disponẽ-
tia ꝯ rebelles vt nõ pcedãt ꝯ inobediẽtes tm̃ cũ ista sit
diůsa vt b̃. ℣ Potes ẽt ex tex. colligẽ qꝝ si eccl'ia labir'
in beresim seu scisma põt ꝓnceps iuridice ex hac cã exi
mere subiectos a sua obediẽtia. 7 pari rõe vi idẽ dicen
dũ si cĩtas efficir' rebell' ꝓncipi vt pr̃inceps possit eximẽ
castra ab inobedientia ciuitatis q̃ nũc recupabit lz po-
stea redeat ad obediẽtiã. ℣ Opp. ꝯ tex. 7 ꝯ pdicta. vi eꝝ
qꝝ nec ꝓpetatẽ nec possessiõz debuit eccl'ia pdere lz p̃-
lat⁹ 7 pp̃l's laberẽr' i beresim seu scisma qꝝ delictũ plati
nõ dz nocere eccl'ie. xvj. q. vj. si epm̃ 7 in regl'a delictuz
plati. li. vj. Jtẽ sine cãe cognitiõe nõ ẽ alicui auferẽda
sua possessio. vt i. l. fi. C. si p vim vel alio mõ. 7 i. c. j. d cã
pos'. 7 pp̃. So. q̃dã vt refert Jnn. stãt ꝯrio dicẽtes qꝝ
lz ꝓlat⁹ 7 pp̃l's labãtur i bẽsim eccl'ia tm̃ ñ pdit iura sua
nec q̃ ad ꝓpetatẽ nec q̃ ad possessiõz. Ad istũ tex. ñ rñ-
dẽt b̃ posset rñderi qꝝ b̃ rõ dr̃ ꝯriũ b̃ solũ dr̃ qꝝ nõ debu
it aliq̃d attẽtari i piudiciũ absẽtiũ ñ vocatoꝝ Jnn. tm̃
vi sentire qꝝ. s. dixi vt possessiõz pdat 7 nõ ꝓpietatẽ. 7
idẽ seq̃r' b̃ do. an. dicẽs qꝝ cũ tota eccl'ia delinq̃t proce-
dit ꝓma opi. vt no. i. c. ij. d or. cogni. si aũt sol⁹ ꝓlat⁹ de
linq̃t pcedit scda opi. 7 illa regl'a delictũ. Ego dubito
circa pdicta 7 credo qꝝ eoipo qꝝ tota eccl'ia labir' in hẽ
sim pdit i effectu ꝓpetatẽ 7 possessiõz eoꝝ q̃ ꝓns habe
bat qz ñ ẽ licitũ hẽtic aliq̃d possidẽ vt i. c. si vos. xxxiij.
q. v. no. gl. in. c. q̃ iur̃. viij. di. b̃ si eccl'ia redit postmodũ
a fidẽ 7 restituit' p ꝓncipẽ tũc recupat oia nõ possessa
ab alijs. possessa ꝯo 7 alienata nõ recupat ipo facto b̃
oz qꝝ illa petãr' i iudicio. 7 si sint ltime alienata puta q̃a
pr̃inceps alteri subiecit illa tũc illa nõ recupabit q̃a re-
stitutio in integrũ nõ trabit' retro in piudiciũ coꝝ q̃b⁹
ltime facta fuit alienatio. 7 faciũt ad hec q̃ no. p Bar.
7 alios in. l. fi. C. de sen. pas. vbi q̃r' q̃d si bona alicuius
sint publicata 7 ptẽ bonoꝝ ꝓnceps alienauit. demum
criminosũ restituit ad oia sua iura nũ q̃d debeat iste re
cuparе ꝓus ltime alienata i aliũ. 7 ꝯclusio cõis est qꝝ ñ
ita dicẽdũ puto i ꝓposito nec dz obuiare fauoꝝ eccl'ie.
nã videm⁹ i sil'i qꝝ si ciues interficiũt epm̃ puar' ciuitas
7 eccl'ia dignitate epali. vt in. c. ita nos. xxv. q. ij. fortⁱ⁹
g̃ hoc dicẽdũ cũ eccl'ia cũ toto pp̃lo labir' in beresiz vt
pdat oia iura sua nec recupet nisi ꝓus restitutõe facta
7 vide ad mam̃ qd̃ no. in. d. c. qꝝ diligẽtia. nec bz locuz
b̃ ius post liminiũ. qꝝ istd̃ ꝓcedit cũ q̃s capir' ab hosti-
bus. vt. ff. d capt. p to. secus aũt cũ q̃s spõte efficit' ho-
stiz bẽtic⁹. qꝝ lz redeat postmodũ ad fidẽ nõ recupat
bona sua nisi postmodũ restituar'. vt le. 7 no. i. c. displi
cet. 7. c. ipa pietas. xxiij. q. iij. 7 fac̃ ad pdicta. l. iubem⁹
cũ sua mã. C. de sa. san. ec. Sed cogitaui meli⁹ posse di
ci vt pdicta pcedãt in ꝓuato cui⁹ bona 7 iura ꝓpo fcõ
pp̃ bẽsim ꝓfiscant'. vt i. c. vergẽtis. j. de hereti. 7. c. cum
ꝑm leges. e. ti. li. vj. nec illa postmodũ recupat p reũsio
nẽ nisi restituar' in integrũ vt no. in dictis iurib⁹ 7 in. c.
pe. e. ti. b̃ i eccl'ia vi spãle. 7 ẽ rõ qꝝ eccl'ia nõ ꝯmittit be
resim sed psone pticulares. nec illud delictũ cõmittunt
noie eccl'ie b̃ noie pp̃rio. Jtẽ dñiũ 7 possessio rerũ eccle
sie nõ residet penes platũ b̃ penes ipam eccl'iam pticu
larẽ aut vl'em in. c. cũ ex eo de elec. li. vj. vbi appellatur
ipsa bona patrimonium iesu christi. ad idẽ gl. in. c. can
la carpeñ. de ꝯ. sig. 7 Jnno. in. c. cũ sup d cã pos'. 7 pp̃.
7 in. c. cũ in lr̃is d res. spo. 7 p hac ꝯclusione allego tex.
apertũ in. c. qꝝ diligentia in fi. pal. s. de elec. vbi aptissi-
me reseruant' iura eccl'ie q̃ incidit in scisma seu bẽsim. 7
b̃ q̃ ad ius ꝓpr̃ietatis b̃ q̃ ad possessionẽ puto qꝝ possef
sor ipam pdat qz nõ dñt subditi obedire plato bereti
co vel scismatico vt in iuribus supius alle. b̃ posiq̃z ec-
clesia reuertir' ad vnitatẽ possessionẽ recupat ipo fctõ
si nõ fuit in aliũ translata. vt ꝓbar' in. d. c. qꝝ diligẽtia
in fi. b̃ si ẽ in aliũ trãslata opus ẽ iudicio vt h. ℣ Jn gl.
in ꝯ. citati ibi 7 no. qꝝ ille q̃ ẽ in possessiõe 7c. solz ei inf
tũ allegari. vult em̃ qꝝ si volo agere ꝯ subditũ vt mihi
obediat nõ debeo dirigẽ libellũ ꝯ eũ b̃ ꝯ illũ q̃ possidz
in eo obediẽtiã 7 executionẽ. 7 ꝓ b̃ tex. b̃. Sed in ꝯriũ
vi tex. in. c. cũ inter de re iudi. 7 in. c. subornta eo. tit. vbi
actũ 7 sniatũ fuit ꝯ subiectos. ió Jnno. b̃ lati⁹ ꝓsequi
tur hãc mam̃. tractat ẽt in. c. auditis de ꝓscrip. 7 in. c. cũ
sup d re iudi. ℣ Sz ꝯclude breuit' q̃tũ expedit ad ma
teriã h⁹. c. qꝝ aut iste subiect⁹ ꝯ q̃ẽ volo agẽ alteri nõ
obedit 7 ꝯ eũ dirigã petitõz. sic põt intelligi. d. c. cũ in
ter. fac̃ qd̃ no. in. c. cõquest⁹ d fo. ꝯpe. aut alterum cog.
scit i supiozẽ 7 tc̃ si volo petere alia iura q̃s ab alio pos
sessa puta obedit alicui vt epo 7 ego volo petere obe-
dientiã archidiaconalẽ vl' aliã inferiozẽ. 7 idẽ dicẽduz
vt nõ agã ꝯ supiozẽ b̃ ꝯ subiectũ qz d piudicio suo agi
tur 7 nõ supozis. aut volo petẽ obediẽtiã ab alio pos-
sessã. 7 tc̃ sũt opi. b̃ Jnno. quẽ sequũr' cõit⁹ doc. marie. i
d. c. auditis ꝯcludit qꝝ possũ agẽ ꝯ subietũ q̃ ad b̃ vt sẽ
tẽtia sibi tm̃ piudicet. possũ ẽt agẽ ꝯ supiozẽ subiectõ
nẽ possidẽtẽ. nã vtriusq̃ int'est subiecti nõ mutare dñi
um 7 subij̃ci exneo. cautũ tm̃ ẽ 7 ꝯsiliũ vt oẽs vocẽr' vt
sic sniã piudicet pariter oib⁹ qd̃ no. et sic pñt reduci ad
ꝯcor. iura q̃ vario mõ in b̃ loquũr'. Sz dubiuz ẽ nũq̃d
sniã lata ꝯ subiectũ piudicet dño q̃ subiectiõz possi de
bat: in q̃ dicendũ qꝝ si dñs nõ fuit citat⁹ nec sciuit cãz
agi ꝯ subiectũ i nullo sibi piudicat sniã illa vt pbar' in
c. cũ sup pal'. b̃ tm̃ valz ꝯ subiectũ vt amplius nõ possit
q̃tũ i eo ẽ reluctari ꝯ eũ q̃ hũit sniaz q̃ min⁹ sibi obedi
at. 7 i b̃ cãu põt intelligi iste tex. nã pr̃iarcha petebat vt
d facto ille eccl'ie sibi obediãt qd̃ nõ por'at executioni
mãdare sine piudicio illoꝝ plator̃ q̃b⁹ ille eccl'ie erant
subiecte. ió papa noluit eũ audire. sec⁹ si petyss̃ sniari
solũ ꝯ sbiectos i coꝝ piudiciũ. nã tũc fuisset auditus. si
ꝯo dñs scit cãm suã agi 7 tacet nũq̃d sibi piudicetur i

ꝓprietate vl̃ possessiõe. dic vt pleni⁹ no. in. d. c. cũ sup vbi ẽ ꝑpa mã istiꝰ arti. 7 ī. c. pe. e. ti. Tractat ēt Inno. ℔ q̃ iur̃ petit ſbiectõ 7 an 7 qñ ī istis incoꝛpalib⁹ possit ſbiectꝰ noiare dñm ī iudicio ita q̃ possit ꝓcedi ꝑut hꝫ ī. c. qm̃ ī. §. qd̃ si sup reb⁹ vt lit. ñ ꝓte. 7 ī. l. ij. C. vbi in rẽ acti. d̃ q̃ videas ℔ plene ꝑ eũ. 7 int̃ ceꝛa dic̃ q̃ ſbiectꝰ cõ uẽt⁹ sup subiectõe quã aliꝰ possidet ī eũ nõ põt noiaꝛ dñz ī iudicõ ad ℔ vt illo nõ veniẽte det̃ actoꝛi ꝓa possessio. qꝛ ſbiectꝰ nõ hz facultatẽ trãsferendi possessionẽ subiectionis. immo peccat ille q̃ a subiecto alteriꝰ recipit obediẽtiã. xvj. q. iij. c. placuit. qd̃ bñ no.

QVod super bis. Abbas 7 sacerdõtes q̃ sũ dioecesani epi ad eiꝰ synodũ venire 7 sibi obedire cõpelli pñt ꝑ censurã eccliasticã. ꝓmo põit decisũ exoꝛdiũ. scd̃o dictũ cũ inclusa limitatiõe. 7 dcm̃ ẽ ibi abbates. limitatio ibi dũmõ. V No. ꝓmo q̃ sacerdotes dioceſ tenent̃ ire ad synodũ epalẽ. 7 itelligit Jo. an. d̃ sacerdotib⁹ bñtib⁹ curã qꝛ nõ bñtes curã ñ subiiciũt̃ legi dioecesane cũ nõ habeant ecclias quaꝝ rõne teneant̃ ad cathedratiõ 7 ad q̃rtã decimarũ 7 si vt ī. c. cõquerente. s. d̃ offi. oꝛ. 7 ꝑ ℔ vī sentire Jo. an. q̃ nõ bñtes curã nõ tenẽtur ire ad synodũ epalẽ. ℔ dcm̃ mihi plz si ī synodo eẽt agitãdũ aliq̃d ꝓcernẽs aĩaꝝ curã vel eccliaꝝ statũ. secꝰ puto si vellet ꝓcedere ad reformationẽ moꝛũ vl̃ ad aliq̃d statuẽdũ ꝓcernẽs totũ cleꝝ. nã tũc oẽs clerici ciuitatis 7 dioceſ tenẽt̃ ire ita tñ q̃ eccl̃ys nõ subtrahaꝛ dinuꝫ officiũ. ꝑ ℔. c. fi. xviij. di. vbi ꝑbaꝛ q̃ ẽt laicos pt̃ epus ad synodũ vocare. 7 sic pt̃ itelligi Jnn. in. c. gue d̃ pbẽ. vbi dicit q̃ cũct⁹ cler⁹ dioceſis 7 ciuitat̃ dz venire ad synodũ epalẽ. Scd̃o no. ibi aliq̃d statuẽdũ ẽẽ. q̃ epus nõ põt aliq̃d statuere ꝓ canones ẽt ī synodo. 7 ad ℔ q̃tidie allegaꝛ iste tex. facit. c. instituꝫ. xxv. q. ij. vide plene ꝑ Jo. an. ī. c. fi. de of. archiepſ. 7 ī. c. vl. d̃ appel. li. vj. 7 ꝑ fe. ꝓſi. xvij. secꝰ in laicis. nã ipi pñt statuẽ ꝓ leges imperatoꝛis. de q̃ dicẽdũ vt le. 7 no. i. l. oẽs ppli. ff. de iuſ. 7 iu. V Tercio no. q̃ sic̃ pñt subditi ꝓpelli uire ad synodũ epalẽ sic 7 epi ꝓpelli pñt vt veniãt ad ꝓciliũ puicia le. xviij. di. ꝑ to. 7 idẽ dicẽdũ d̃ ꝓcilio generali qd̃ facit papa ex vniu̇ſo ũno q̃libz eps iurat̃ ī ꝓfectõe sua ire ad ꝓciliũ ꝓſonal̃r nisi fuerit ipedit⁹ canõico ipedimẽto. vt i. c. ego eĩ de iureiu. V Jn gl. j. ī fi. no. gl. 7 eã vī seq̃ Jno. dicẽs q̃ si abbates bñt ꝓpl̃m itelligo subiectuz epo tenẽt̃ ire ad synodũ 7 ad oĩa alia obligãt̃ q̃ sũt d̃ lege dioecesana quẽadmodũ et alie eccl̃ie scl̃ares. vñ ℔ eũ tenẽt̃ hze ī mõasterio cathedrã vbi eps possit ꝑ libito ꝓdicare ppl̃o. Jtẽ tenẽt̃ ad q̃rtã decimaꝝ 7 funeraliũ. ꝑut alij curati vt pleni⁹ dixi i. c. dilect⁹ d̃ of. oꝛ. Hug. tñ dixit q̃ ẽt si nõ bñt ppl̃m tenent̃ ire ad synodũ cum astrigãt̃ ꝓstitutõibꝫ synodalib⁹ vt hꝫ fi. 7 xvij. di. c. fi. Host. dixit q̃ synod⁹ ẽ mixti iuꝛ. nã respcũ ꝓuocationis ẽ d̃ lege dioecesana 7 iõ abbates nõ pñt ꝓpelli uire nisi subsit cã rõnabil̃. vt i. c. eps all̃ i gl. sed respcũ eoꝝ q̃ statuunt̃ i synodo nõ ẽ d̃ lege dioecesana ℔ de lege iurisditiõis qꝛ ad iurisditõz ptinet statuẽ 7 statutꝰ obedire. ℔ si abbates sũt exẽpti nõ tenẽt̃ ire ad synodum nisi habeãt capellas bñtes ppl̃m. nã tũc rõne capellaꝝ tenẽtur venire. vt ī. c. ex oꝛe d̃ pui. Abbas limitat ℔ dcm̃ q̃ñ abbas exẽptꝰ ꝑ se exercet curã capellarũ. si aũt ꝑ capellanos tũc satis ẽ q̃ ipi capellani vadãt 7 ℔ cõius 7 veri us. ſm̃ ꝑdicta limita tex. in. c. nimis de excel. ꝓla. vbi dī q̃ religioſi nõ tenẽt̃ ire ad synodũ epalẽ. dz eĩ intelligi aut d̃ exẽptis aut q̃ñ ꝓgregaꝛ ex facili cã l̃ intelligaꝛ i ipis religioſis īferioꝛib⁹. secꝰ ī eoꝝ ꝓlatis qꝛ tẽ dz fieri distinctio d̃ q̃. s. 7 ꝑdicta no. V Altio op. ꝓ tex. ī eo q̃ dī q̃ isti tenent̃ venire ad synodũ nisi eps velit aliq̃d statuẽ ꝓ canones. nã ℔ vī sine effectu cũ nõ possint ſbditi diuinare q̃d velit epus ī synodo statuẽ. 7 sic limitatio q̃ ℔ ponit̃ nũq̃ hẽbit effectũ. So. ſm Jnno. põt eĩ tex. intelligi cũ epus ī citatõe exꝑssit cãz ñ licitã. idẽ si ñ exꝑssisset ℔ notorie ꝓstabat q̃ eps ꝓgregabat synodũ vt aliq̃d disponẽt ꝓ canones. Et no. bñ ℔ dictũ qꝛ nõ tenent̃ subditi obedire ꝓlato seu ire ad synodũ q̃ñ no toꝛtũ ẽ q̃ ob cãm iniuſtã fit ꝓgregatio. siſle no. Jnn. in. c. ij. d̃ dila. vbi dicit q̃ si ī citatiõe exꝑmit̃ cã iniuſta vl̃ de iusticia notorie ꝓstat nõ tenet̃ citatꝰ cõparẽ qd̃ no. vide etiã Jnno. ī. c. inq̃sitiõe. de sen. ex. vbi dicit q̃ ñ teneꝫ q̃s obedire ẽt pape q̃ñ mãdatũ suũ ẽ ꝓ deũ vl̃ timetur scãdalũ futurũ. vl̃ t̃cio supple ad l̃ram ibi ad synodũ venire 7 statutis obedire. 7 tũc recte subiiciꝫ q̃ põt eos excõicare nisi aliq̃d statuerit ꝓ canones 7 quelibz exꝑsitio est bona.

QVm ecclesiis. Canonici regulares ī obedientes ꝓpoꝛi suo ꝑ ipm excõicari pñt. 7 si fuerũt incoꝛrigibiles d̃ fratrũ ꝓſortio expelli dñt. ꝑ narrat fcm̃. scd̃o dat iudices ibi iõq̃. ꝓma facẽ tria. nã ꝑ põit pape mãdatũ. scd̃o rebellio q̃tuoꝛ canonicoꝝ 7 ipoꝝ excõicatio ibi cũq̃. t̃cio ipoꝝ absolutio 7 ꝓceptũ eis fcm̃ ibi cũ igit̃. V No. ꝑ ibi ī his q̃ ad eũ ptinẽt. q̃ subditi etiã regulares nõ tenerẽt̃ obedire coꝝ ꝓlato nisi ī his q̃ ad eũ ptinẽt. si q̃ ꝓceptũ eẽt ꝓ deũ vl̃ excedẽt limites officiũ sui nõ tenent̃ sibi obedire. de quo vide qd̃ no. Jnn. ī. c. ad aures de tẽ. oꝛ. facẽ. xj. q. iij. c. q̃ resistit 7. c. iulianꝰ V Scd̃o no. q̃ poꝛ regl̃aris hz coꝛrectõz 7 iurisditõez in canonicos suos regulares 7 põt eos excommunicare exigente ꝓtumacia. 7 tene mẽti istũ tex. ex q̃ potes colligere q̃ ꝓlatus circa eũm hz ptãtẽ excommunicãdi subditos. facit quod dixi in. c. cũ ab eccl̃iaꝝ. s. de offi. oꝛ. 7 ī. c. sic̃. j. de simo. V Scd̃o potes colligẽ q̃ vbi monasteriũ regit̃ ꝑ ꝓpoꝛẽ est ibi ꝓpoꝛ in exercenda iurisditiõe loco abbatis. ad ℔. c. fi. de sta. re. V Jtem no. iũcta glo. j. q̃ etiã regulares pñt cõpelli ad ꝓmittẽdũ obediẽtiaz coꝝ ꝓlato ꝑ iuramẽtũ si ꝓus reddiderũt se suſpectos l̃ ꝓtumaces ī obediẽtia ꝓestanda 7 ꝑ hũc tex. doct. idez voluerũt deberi obseruari ī clericis secularib⁹ curã nõ hñtib⁹. vt si aliqñ restiterũt obedire suo ꝓlato pñt cõpelli ad iurãdum obediẽtiam dixi post eos. s. c. legebat̃. V Jtẽ no. q̃ scriptis ꝓlatoꝝ creditꝫ cũ agit̃ de modico iudicio. V Altio no. q̃ si regl̃ares ñ pñt ꝓstringi ꝑ censurã eccl̃iasticã pñt expelli a ꝓſortio fratrũ. intelligũt tñ dc. q̃ dñt detrudi ī carcerẽ ita q̃ excludant̃ ab alioꝝ ꝓſortio qꝛ nõ stabũt cũ aliꝫs ī dormitoꝛio vel r̃fectoꝛio. nõ aũt dñt excludi a monasterio al̃s daret̃ eis mã vagãdi. 7 volẽs excludi a monasterio faceret se inobediẽtẽ 7 sic daret̃ occasio mali. ꝓ. c. quãto ad fi. d̃ diuoꝛ. 7 i. c. fi. de reg. d̃ q̃ dic vt ibi no. V Jn gl. j. in fi. dicit Obi. q̃ ibi loq̃t̃ tex. d̃ nõ suſpect̃. idẽ Host. dicẽs q̃ ibi ad obediẽtiã se vltraneos. i. volũtarios offerebant vt. s. lati⁹ dixi. V Jn gl. iij. ibi qd̃ nõ ẽ vez. no. gl. vī eĩ q̃ ꝑ instrm̃ nõ possit ꝓbari crimẽ alicꝰ. ℔ d̃ hac materia dic vt pleni⁹ disputat Jo. an. sup regula semel de reiur. li. vj. Et ꝓclude aliq̃. aut eĩ ex tenoꝛe instrumẽti pz crimẽ ita q̃ directe nõ fuit ꝓfectũ instrm̃ sup crimĩe. 7 põt ꝓbari crimẽ ꝑ instrm̃. exẽplũ canonici obligauerũt se ad inuicẽ ꝑ instrm̃ sup ꝓiuratõe quã faciebãt ꝓ epz ꝑ hoc eĩ instrm̃ satis ꝓbaꝛ ꝓiuratõis crimẽ. V Jtẽ pone exemplũ siqs pstito iuramento de veritate rñdit cõtraria ad positiões. nã ipo facto ꝓbaꝛ ꝓriũ. vt in. c. cũ ī positiõib⁹ de iureiurã. li. vj. 7 idẽ dicẽdũ in silib⁹. aut agit̃ d̃ ꝓbatõe directe fiẽda. 7 tũc aut instrm̃ fuit scriptũ sine ꝓsensu illiꝰ q̃ dī crimiosꝰ 7 ñ ꝓbat qꝛ al̃s de facili ꝓuicẽt̃ q̃s d̃ crimĩe. nec notariꝰ hz ī ℔ officiũ nec testes scꝑti ī istrõ dãt illi fidẽ qꝛ ñ credit̃ testib⁹ ī ꝑiudiciuz alt̃ⁱ⁹ nisi fuerit citati 7 iurauerit ī pñtia pt̃ vt ī. c. ij d̃ testi. aut iste q̃ dī crimiosꝰ ꝓſẽsit ī instrõ. 7 tẽ ꝓbat q̃ ad penã cui pt̃ iste se subiiciẽ. ad ℔. c. cũ dilecti d̃ elec. et c. pe. d̃ cri. fal. ℔ q̃ ad penã cui nõ pt̃ se obligare nõ credit̃ instrõ qꝛ nemo est dñs mẽbroꝝ suoꝝ. l. liber hõ. ff. ad. l. acq̃. 7 in. c. ꝓtingit el. j. de sen. excõ. Et si dicerem⁹

ꝓriuꝫ de facili daret vt cupiẽti mori mos gerat qđ nõ ẽ fiẽdũ. hic ẽ q ī cã crimiali vbi venit imponẽda pena corporal põt terci⁹ appellare inuito reo ꝓdẽnato. vt ī. l. nõ tm̃. ff. đ appel. no. gl. ij. q. vj. ī summa. ¶ In ea. gl. ibi in p̃iudiciũ alioꝝ gl. loq̃r numis gnal̃r. nã nõ ẽ vꝝ q in distincte credat lr̃is platoꝝ ī alterius p̃iudiciũ vnđ đ mã dicẽdũ ẽ vt no. plene in. c. post cessionẽ de pbat. 7 vide bo. gl. in. c. sicut đ sen. ex. p Jnno. in. c. in p̃tia de renũ. vbi dixit q lr̃e platoꝝ faciũt semiplenã pbatõez qđ no. 7 p ħ facit iste tex. ħ em̃ fuit creditũ istis lr̃is q nõ agebat criminal̃r nec ad aliquã penã imponẽdã. et sic vī ħ casus mẽti tenendus q vbi agit de modico p̃iudicio credit lr̃is auctẽticis platoꝝ. g̃ vbi agit de magno p̃iudicio faciũt aliqualẽ pbatiõez. ¶ In gl. pe. in fi. no. bñ istã gl. ex qua collige q semel piur⁹ admittit de nouo ad iurãdũ qñ iuramentũ tendit ad sui p̃iudiciũ. sec⁹ aũt si tendẽt ad sui reuelationẽ vl̃ honorẽ vel vt gerẽt officiũ aliqđ. nã sel̃ piur⁹ nũq̃ ampli⁹ admittit in testẽ. vt ī. c. testimoniũ de testi. 7 ħ in effectu voluerũt etiã doc. ħ. 7 tene mẽti istũ ter. ī ħ iũcta gl. q q̃ti dic allegari solet ad ħ. ¶ Sꝫ op. alit ex gl. nã exq̃ isti canonici iurauerãt añ solutiõez de parẽdo mandatis ecclesie 7 papa vigore iuramenti eis mãdauit vt redeuntes ad claustrũ p̃ori suo đuote obedirẽt. g̃ nõ debebãt ꝓpelli denuo iurare p̃ori. Et circa idẽ nõ ẽ bis iurãdũ. ne scđꝫ iuramẽtũ sit sine necessitate ꝯ. c. 7 si xp̃s. đ iure in. So. iuramẽtũ mãdat p̃stari ne isti possint gl̃iari de eoꝝ ꝓtumacia 7 malicia. nã vt pꝫ ī antiq̃ postq̃ isti fuerũt excõicati petierũt absolutõꝫ a p̃ore. p̃or aũt volebat eos absolue. ħ p̃stito iuramẽto qđ isti ſbire supbe recusarũt 7 accesserẽt ad papã. p absolutõe. vl̃ scđo dic ista iuramẽta referũt ad diuersa. nã ī curia iurauerũt rõe absolutõis obtinẽde. nũc aũt dñt iurare p̃ori đ parẽdo mãdatis ip̃i⁹. Et ex ħ iũcto p̃n. sing. no. q si is q̃ iurauerat ad obediẽtiã venit ꝯ iuramẽtũ põt đ nouo cõpelli ad iurãdũ. nã scđm iuramẽtũ et adq̃cit vinclm q̃q̃ ī veritate totiẽs q̃s incidit ī piuriũ q̃tiẽs venit ꝯ iuramentũ. vñ nõ đ vno ħ de plib⁹ piurijs puniri põt. vt pbatur in. c. ad aplice de re iudi. li. vj. facit. c. venerabilem de elec.

Hꝫsque. Presbyteri 7 clici cappellaꝝ subditaꝝ titulo cardinalatus dñt cardinali obediẽtiã 7 reliq̃ đ q̃b ħ 7 vacã te titulo succedit capl̃m illius eccl̃ie nisi p bono pacis aliq̃d sit exceptũ. duo sunt dicta. scđm ibi qñ. ¶ No. q cardinales p̃mouent ad titulos certaꝝ eccl̃iaꝝ 7 p illos titulos denoiant. vt ī. c. coz̃a. 7 qđ ibi no. de elect. 7 ita clerici olī dicebant p̃moueri ad titulũ certaꝝ ecclesiaꝝ. Et đ multiplici significato hꝰ ꝟbi tituli vid̃ ple. gl. ī. c. dudũ. ij. de elec. ī ꝟbo vtrãq illaꝝ intitulatã. secũdo no. 7 tene mẽti q cardinales hñt ī titulo suo 7 in eccl̃ijs subiectis titulo iurisditiõꝫ epalẽ. vñ hñt correctõez 7 ptãtẽ fulminãdi cẽsurã ecclesiasticã 7 ceꝛa q̃ sit iurisditõis epalis. 7 nõ bẽs alibi istũ tex. 7 ita dicit Jo. mo. ī. c. vnico đ ma. 7 obe. li. vj. papã sibi rñdisse. 7 ħ dictũ sequũt ħ cõit doc. qđ bñ no. ¶ No. ꝯcio q clici capellaꝝ ſbiectaꝝ alicui platoni sũt ſbiecti illi platoni rõe ecclesiaꝝ vñ ab eo p̃nt excõicari 7 corrigi vt ħ. 7 itelligo q̃n capelle sũt subiecte pleno iure. Exq̃ iferꝫ q si abbas hꝫ eccl̃iam pleno iure subiectã ꝓseq̃t p ꝓnsiurisditõꝫ ī clericos institutos ī illa. vñ sic eccl̃ia exẽpta clerici p ꝓseq̃ntiã recipiũt exẽptõnẽ vt ī. c. cũ p exẽptõez đ p̃uil. vj. ita q̃n eccl̃ia eẽt subiecta clerici subeẽnt subiectioni qđ no. ¶ Itẽ no. q nõ eps hñs tm̃ iura epalia p̃t a clericis sibi subiectis exigẽ manualẽ obediẽtiã reuerẽtiaꝫ 7 honorificẽtiã. Et no. q subditus tenet exhibẽ platoni suo nõ solũ obediẽtiã ħ etiã reuerẽtiã 7 honorificẽtiã Et no. dñiam int̃ ħ. nã obediẽtia cõsistit in executione mãdatoꝝ. Reuerẽtia ẽ p̃m q̃sdam honoꝝ exhibit⁹ sine ꝟbis vt puta inclinãdo. honorificẽtia ẽ honoꝝ cũ ꝟbis vel forte ista duo capiũt p eodẽ 7 cã maioris exp̃ssionis accumulant. ¶ No. ibi tpib⁹ ꝓsuetis. q subditi non dñt onerari venire ad ꝯgregationẽ seu capl̃m p libito superioris ħ tpib⁹ ꝓsuetis. ¶ Ultimo no. 7 teneməti q nescio alibi ita exp̃ssũ q nedũ ī eccl̃ia cathedrali vacante eccl̃ia succedit capl̃z. vt ī. c. cũ olim. j. e. sed etiã ī eccl̃ia iferioꝝ vt pꝫ ħ ī ti. cardinalat⁹. 7 hãc opi. fuit ħ gl. fi. q̃ dicit q si papa p bono pacis non reseruasset sibi ista đ q̃b⁹ in fi. trãsissent ī capl̃m. 7 ħ pfecto satis inuisit ista lr̃a 7 vī placẽ Host. lꝫ Jnn. variet 7 ꝓriũ vidit sibi pl⁹ placẽ dicẽs q de iure ista q̃ reseruant hic cardinali nõ trãseũt ī capl̃m. ħ cardinal vel ali⁹ platus ista recipit nõ a capl̃o sed a papa vel ab alio ꝓfirmato re 7 iõ plato mortuo nõ debẽt trãsire ī capl̃m sed q ħ allegabatur consuetudo ex pte capl̃i papa volens diffinire illaꝫ reseruauit sibi illa tria. Sed certe ħ iudicio meo ẽ diuinare et l̃iam istã imprꝺpriare. 7 ꝓrium sensit idẽ Jnno. in. c. cũ dilect⁹ de cõsue. in p̃inc. vbi dixit q mortuo abbate administratõ trãsit in capl̃m. idẽ sentit lati⁹. tñ distinguendo. in. c. ad abolendã de hereti. vbi ĩter cetera dicit q mortuo plato eius ptãs trãsit ad eũ a quo accepit ptãtez. 7 ideo ꝓcludo q vbi ptãs aliqua rõne plature ꝓpetit plato q eo mortuo illa ptãs transit in capl̃m exceptis bis q̃ nõ p̃nt explicari sede vacante vt alienatio bonoꝝ. 7 hãc opi. vī sentire Jo. de lig. post Lau. in cle. ne in agro de sta. regu. vbi firmat 7 dicit ħ ſuari de ꝓsuetudine q mortuo abbate iurisditio trãsit in capl̃m. 7 idẽ dicendũ eadẽ rõne in aliꝭ platis. nã ptãs ẽ in eccl̃ia 7 dignitate 7 plat⁹ 7 capl̃m faciunt vnũ corp⁹. vt ī. c. ea nosciꝫ đ his q̃ fi. a pla. merito mortuo plato succedit capl̃m. Quid aũt i aliꝭ vniũsitatibꝫ secl̃aribꝫ nũq̃d mortuo rege sine berede succedat regnũ vl̃ mortuo rectore ciuitatis succedit citas. vid̃ qđ no. Jnno. ī. c. cũ accessissent de ꝓstitu. et ibi dixi. 7 tenemẽti p̃dicta marie istũ tex. q ħ nõ solꝫ declarari p doc. 7 facit tex. in. đ. cle. ne ī agro. §. abbate. Et potes ex fi. ter. colligere ar. bonũ p arbitratoribꝫ vt p bono pacis possint ptis iusticiã ledẽ sic ħ facit papa. 7 bñ fac. c. nisi đ p̃bẽ. notãt legiste ī. l. si đ meis. §. recepisse. ff. đ arbi. 7 in. l. si societatẽ. §. arbitroꝝ. ff. p socio. Sꝫ ter. mit tũ nõbil ẽ ī. đ. c. nisi. 7 vide qđ ibi dixi. ¶ In gl. j. ī fi. ħ ħ distigue vt dcm̃ fuit. s. e. c. legebat. ¶ In gl. fi. ħ glo. ponit regl̃am 7 vnũ casũ excipit 7 ꝓcludit q capl̃m sede vacãte succedit plato eccl̃ie ī his q̃ sl̃ iurisditiõis et ordinis. Sꝫ ea q̃ sũt iurisditiõis poterit exercere p se 7 etiã aliũ nõ ep̃m ħ ea q̃ sũt ordis epalis đꝫ exercẽ p alium ep̃m quẽ ad hos act⁹ inuitabit cũ cautele studio. i. cũ ptestatõe q p ħ nihil iuris illi ep̃o acq̃rat. Excipit gl. collationem beneficioꝝ que spectabãt ad collatiõꝫ plati dũtaxat. Demũ gl. op. respectu absolutiõis fiende p capl̃m. 7 soluẽdo ꝓcludit capl̃m posse absoluere ab excõicatione lata p platũ defunctũ. ¶ Primo q ad regl̃am adũte. nã hꝫ multas exceptões 7 ẽ mã multum dubitabilis. vt plene no. p Jo. an. ī. c. vnico. e. ti. li. vj. vbi ponit multos casus ī q̃b⁹ pbabil̃r dubitat an capitulũ succedat vacãte eccl̃ia. 7 vid̃ ibi 7 dicã aliq̃d ī mã in. c. cũ oli. j. e. vbi mã meli⁹ cadit. Jnn. ẽt dixit q̃sdã tenere q ea q̃ sũt ꝓsecratõis nõ deuoluũt ad capl̃m ħ ad primũ supioꝛẽ puta archiep̃m vl̃ pr̃iarchã. ħ dcm̃ gl. veri⁹ ẽ ad ħ. c. iij. §. ep̃o de tẽ. oꝛ. li. vj. vbi dī q vacante eccl̃ia p̃t capl̃m dare lr̃as ad ordines recipiẽdos. ad idẽ fac. c. suffraganeis đ elec. vbi pꝫ q electus in archiep̃m 7 confirmatus potest p alium suos suffraganeos facere consecrari licet per se nõdum possit disponẽ vt subditi sui ab alio oꝛdinentur. 7 facit hoc ad ea que dicit in. c. dilecti. s. de offi. oꝛdina. vbi glosa dicit q collatio oꝛdinum et sacramentoꝝ est de lege iurisditionis. Respectu vero exceptionis quã ponit glo. dic vt habetur in. c. vnico ne sede vacante. li. vj. vbi approbatur ħ dictũ glo. institutio tñ 7 ꝓfirmatio deuoluit ad

capitulum. vt in. c. cum olim. j. eo. ⁊ in. c. j. de insti. li. vj. ¶ Quo ad vltimū dcm gl. vide hodie tex. in. c. vnico eo. ti. li. vj. vbi approbat opi. glo. s. q̄ sede vacāte pōt capl'm absoluere ab excōicatōe cui absolutio spectabat ad plat̄ū. Et p illū tex. infert ad notabilē qōnez nūq̄d confessor seu penitētiarius putat p capl'm sede vacante possit absoluere in casib⁹ reseruatis epō. de q̄b⁹ no. i. c. j. de pe. ⁊ re. li. vj. Et cōcludēdū ē q̄d sic. nā quēadmodū p̄t absoluere ab excōicatōne cui absolutio ē reseruata epō. vt no. in. d. c. ij. Ita ⁊ fortiꝰ pōt absoluere i alijs casib⁹ reseruatis epō ⁊ ita decidit fede. ꝑsilio. xj. als. xix. q̄d tenebis sp mēti. ⁊ bñ facit rō quā ponit glo. in cle. j. de hereti. q̄ videt ꝓcludere q̄ in his q̄ sunt necessitatis capl'm succedit ne ex defectu superiorꝭ periculū possit generari ꝛc. Nicolaus abbas.

Dilecta. Licet abbatissa subditos excōmunicare n̄ possit ipi sibi obedire tenētur ⁊ prīa ps ponit q̄relā. scda ibi q̄ circa dat indices. ¶ No. p̄ q̄ femīa p̄t rōne dignitatꝭ quas h⁊ iurisditōes exercere ⁊ sic virili officio fungi. vñ feia in eo q̄ femīa nō pōt iurisditionē exercere nec virili officio fungi. vt le. ⁊ no. in. c. dilecti de arbi. xxxiij. q. v. in c. mulierē. tñ si iure defert sibi dignitas habens iurisdictionē annexā pōt iurisditōnem exercere vt vides ℔ in abbatissa. Idē in ea cui defert regnū deficiētib⁹ masculis vel alijs comitatus. vt p⁊ in. c. cū venotissimā. xij. q. ij. ⁊ in. c. significauit. s. de rescp. ¶ No. scdo q̄ abbatissa pōt hīe sub se clericos seculares. q̄d intellige de iure spāli vt puta si h⁊ capellas ex priuilegio vel p̄scriptione pleno iure subiectas. nā tūc clerici illaꝝ capellaruꝫ sibi subijciuntur. vt. s. c. prīo. ⁊ q̄d ibi dixi. Et ex hoc ⁊ ex tex. no. q̄ abbatissa est capax iurisditōis spūalis ⁊ q̄ iurisditōnem ipaꝫ pōt exercere in suas moniales. ¶ Itē no. q̄ abbatissa nō pōt excōicare sibi subiectos pōt tñ implorare officiū superioris vt ipe excōicet sibi inobedientes. Et ex ℔ ⁊ ex tex. no. q̄ inferior hīs iurisditionez simplicē pōt in casib⁹ maioribus recurrere ad superiorem in loco vt suā sententiā mandet executōni vel vt compellat subditos sibi obedire. ad ℔. l. a diuo pio. ff. de re iudi. ⁊ facit. c. cū ab ecclesiaꝝ de offi. ordi. nā sicut abbatissa ℔ habuit recursum ad papam ita potuisset hīe recurrū ad epm ⁊ eps tenet sibi impendere auxiliū. vt in c. abbates. xviij. q. ij. p quē tex. puto q̄ etiā posset innocare auxiliū brachij secularis in exercenda iurisditōne sibi cōpetēte. facit q̄d no. iij. c. j. s. de offi. ord. ⁊ in. c. ad ministratores. ⁊. c. prīcipes. xxiij. q. v. ¶ In glo. j. in fi. vbi dicit q̄ religiosi pōt cōdere testamētū ℔ debet intelligi de religiosis largo mō. put sunt isti canonici seculares. nam stricto modo illi dicūtur religiosi q̄ promittūt tria substātialia cuiuslibet religionis approbate. vt obedi ētiam castitatē ⁊ pauptatem. vt in. c. cū ad monasteriū. in fi. de sta. reg. Alij ꝛo q̄ nō ꝓmittūt oīa ista tria ℔ aliq̄d istoꝝ nō sunt ꝓprie religiosi nec dicunt hīe regulā ℔ potiꝰ quendā modū viuendi h⁊ sit approbatꝰ ꝑ papā ad q̄d vide no. gl. ī cle. j. de reli. do. ⁊ in clepenſ. de sen. exc. ⁊ q̄d dixi sup ℟ica de regl. Iste tū canonice regulares d̄ quib⁹ in tex. nō sunt approbate ab ecclia ℔ tolerant. vt in. c. indēnitatib⁹ d̄ elec. li. vj. in fi. debent visitari p epm vt habes in cle. attēdentes d̄ sta tu. regu. ¶ Sed no. singulariter ex glo. iūcto tex. q̄ superior istoꝝ q̄ nō sunt ex toto religiosi ℔ aliq̄d religionis ꝓmittūt pt in subditos iurisditionez exercere ⁊ videt innuere tex. q̄ possit excōicare ex q̄ nō dat incapacitas rōne psone vt in muliere. Intelligo tū q̄ iste modus viuendi nō sit damnatus a iure. nā tunc cū nō possint facere collegiū approbatū vt in. c. fi. de reli. do. nō conse queret superior iurisditionē. Hec tū materia esset latiꝰ examinanda. ¶ In glo. ij. no. primo ex ista gl. q̄ abbatissa est capax collatōnis beneficiorum. pōt ergo habere ius cōferendi ⁊ instituēdi. Ista em̄ sunt iurisditiōis spiritualis ⁊ non ordinis. ¶ Scdo no. q̄ ea que dependent a ptāte clauiū nō cadūt in mulierez etiā alꝰ habē tem iurisditiōem spūalē. vñ abbatissa nō pōt absoluere moniales a peccatis eaꝝ. vt in. c. noua de pe. ⁊ remiss. nec excōicare vt ℔. Ex q̄ no. q̄ nō hīs ordinez nō pōt excōicare h⁊ sit psōa religiosa. Ex q̄ infert q̄ si esset alicui collegiū religiosoꝝ n̄ hñtiū ordinē n̄ posset superior q̄ nō h⁊ ordinē excōicare subiectos. Idē dicit glo. ī suspēsiōe ab officio ⁊ in ptāte interdicēdi ab ingressu ecclesie ⁊ diuinis officijs. ⁊ hāc opi. sequūtur cōiter d̄ docto. dicētes q̄ h⁊ abbatissa possit suspēdere a beneficio subtrahere pbendas ⁊ lato mō int'dicere ⁊ suspendere ab ordine. vt puta p̄cipiēdo subiectꝭ ne celebrēt donec satisfecerint tñ stricte ⁊ ꝓprie interdicere vel suspēdere ab ordine nō pōt ea. s. suspēsione ⁊ int'dictōne q̄ inducit irregularitatē in ꝓtrariū facientib⁹ ℔ ꝓbat ex eo q̄ excōicatio suspēsio ⁊ int'dictū cōtinent appellatōe censure eccliastice. vt in. c. querēti de ℟. sig. ⁊ in mltis alijs parificant a iure. vñ nullū istoꝝ suspendit p appellationē sequētem ⁊ q̄libet inducit irregularitatē in ꝓtrafaciētem. vt in. c. is q̄. ⁊ in. c. is cui de sen. excō. li. vj. Cui g̃ int'dict rōne incapacitatis vnū videt int'dicta reliqua cū oia dependēt ab ordine.

Dilecti. Si metropolitanus a suffraganeo iuramētū exigit vltra formaꝫ statutā a canone in eo q̄ ē vltra suffraganeus nō tenet. In prīa pte ponit q̄rela. In scda, pui sio ibi cū igit. ¶ No. j. ibi archidyacon⁹ ⁊ capl'm. q̄ archidyaconus ē caput capitl'i. ⁊ ita colligit ℔ do. an. Sed ꝑfecto cōtrariū colligi pōt. nā si includeret in capitulo nō oportuisset spāle mentōnem facere de archidyacono. Itē plus dico q̄ nedū capl'i caput nō ē ℔ etiā de capitulo nō exūtit mero iure cōi inspecto q̄ solū bñtes ius canonie sunt de capl'o. vt no. in. c. ij. de instit. ⁊ ibi plene dixi. hinc iura dicūt q̄ canonici ⁊ epūs faciunt vnuꝫ corpus ita q̄ epūs caput ⁊ canonici mēbra. vt in. c. nouit. ⁊ in. c. q̄to. de his q̄ fiūt a pla. Nil aūt dicit de archidyacono vel de alijs habētib⁹ inferiores dignitates in ecclia cathedrali. vñ audacter dico tenendū q̄ isti plati inferiores ⁊ capellani ⁊ reliq̄ bñficiati in ecclia cathedrali nisi habeant canonicatuꝫ nō sunt de capitulo nisi aliud bēat ꝓsuetudo. ⁊ archidyacon⁹ ℔ admittit ñ tanq̄ ps capituli ℔ p int'esse ipi⁹ ecclie cathedralis. ⁊ p hoc facit totus titul⁹ de offi. archi. ⁊ de offi. archipsby. ⁊ similib⁹ ī q̄b⁹ istoꝝ inferior ponit offm̄ nec dī q̄ habeant se impedire de factis capitularib⁹. ¶ Scdo no. q̄ patriarcha grādensis h⁊ ius ꝓuincie in epm castellanū. ⁊ appellat ℔ eps castellanus epūs venetiaꝝ. ille ei est ꝓpri⁹ titulus suus. de isto patriarcha grandensi qui nō ē de q̄tuor principalib⁹ patriarchis vide q̄d no. glo. lxxxj. di. ī. c. ij. ¶ No. ꝛcio q̄ epi pstāt iuramētū obedi ētie archiepis metropolitanis ꝑm eam formā quam p stant epi immediate subiecti romane ecclesie ipi pape. de qua forma habet in. c. ego em̄ de iureiuran. subiectus ergo immediate romane eccl'ie pstant hoc iuram̄tum pape. subiectus ꝛo archiepo iurat archiepo. hodie ꝛo oēs q̄ ꝓmouent in curia siue epi siue abbates iurant ipi pape. ⁊ de forma iuramēti pstandi ab abbatibus vide tex. in. c. ne dei. j. de symo. de iuramēto canonicoꝝ remittūt doc. a d. c. cū clerici. j. de ℟. sig. de iuramēto ꝛo alioꝝ clericoꝝ no. in. c. tua. j. de iureiuran. ⁊ vide tex. in. c. q̄q̄. xxij. di. ¶ No. q̄ si ex facto epi preindicari potest eccl'ie capitulū pōt obuiare ⁊ ꝓtradicere ⁊ etiā appellare ⁊ appellatōem ipsam ꝓsequi. ⁊ p hāc ꝓsecutōem potest epūs absolui ⁊ eccl'ia cōseruari in sua indemnitate. ⁊ facit iste tex. optime in argu. ꝑm ℟os. q̄ si dñs alicui⁹ loci vult subijcere illum locum alieno dño pōt hoīes loci ꝓtradicere q̄ eoꝝ interest vt eorū dñs sit liber vt non habeant plures dominos. ar. c. fi. j. eo. ⁊ in. l. nō tantū. C. de ap. ⁊ in regula q̄d oēs tangit

de re.iur.li.vj.7 optīe facit tex.in.l.imperialē.in.§.pre terea ducatus de phibi.feu.alie.colla.x.vbi singulariter habet q dñs feudi nō pt inuito vasallo dñium ī alium transferre ne iste vasallus cogat hīe alienū dñm.7 si decedit dñs plib filijs relictis nō tenet iste vasallus oib pstare iuramētū ß sufficit pstare vni qđ ē mēti tenendū.7 facit ß dictū Hosti.cū allegatōib pdictis vt rex nō possit inuitis hoib castrū vel ciuitatē sibi subiectam alicui inferiori subijcere.ad idē facit qđ no. Jnno.in.c.auditis.j. de pscrip.vbi dicit q sicut i int est dominī nō pdere vasallos seu subditos ita eque interest subditoz nō pdere dños.qđ bñ notabis. Jtē no.q ab actu extraiudiciali gesto int aliquos pōt tercio appellare si sentit se pgrauari ad ecclīam suā qđ tene mēti. Et q̄q̄ do.an.hic dicat de iure ciuili secus esse in.l.a fnīa.in.§.idēq̄ rescpsit.ff.d ap.vbi a transactōe facta int aliqs pōt tercius appellare si ptendit transactōem illā fieri in sui collusionē.puta cū heres transegit in collusionē legatarioz.7 plene hāc materiā psequit bar. in.l.fi.ff.de ap.recipi.nā nititr in hoc cōcordare ius ciuile cū iure canonico.vñ mirandū ē q do.an.hic dixerit oppositū allegādo.l.si expressim.ff.de ap.q̄ nihil facit. No.in.§.cū igit.illā regłam que pcedit de iure naturali q alij nō facias qđ ab alio tibi fieri noles.d quo pleni.j.di.humanū genus.7.ij.q.vj.qui se scit. In glo.j.ibi saltē de facto.no.bñ glo.iūcto tex.q nō solus pōt appellari vt euitet pīudiciū iuris.puta ne sententia trāseat in rem iudicatā:sed etiam vt euitet pīudicium facti:ne de facto.s.molestet.nam lz iuramētū epi vltra formā canonicā nō obligabat eccłam.7 sic illud iuramētum nō pīudicabat ecclesie ī iure. ß q; de facto poterat pīudicare.q; potuisset de facto aliquid exigi virtute huius iuramēti qđ redūdasset in pīudiciū hui ecclesie.et ido admittit appellatio.sic legit 7 no.ī.c. quenit.de arbitris. Et in fi.glo.no.ß vltimū q etiā plato inuito pōt capłm seu eccłia obuiare pīudicio ipsi ecclesie. et p hoc dicit Jnno.q si ex facto epivł ipi negligētia ali qđ pīudiciū pōt generari eccłie pōt capłm seu ecclesia ptradicere seu appellare.7 boc q; iura 7 dignitates ecclesie possident pariť p epm 7 capłm.7 no.bene ß dictū lz eps sit caput fm eū. p ß.c.nouit.7.c.q̄to de his que fi.a pla. Hec tn rō nō placet hosti.q; inferret cōtrariū q; vn sine alio nō posset admitti. Sz ego nō video quō resultet ß cōtrariū.nā si duo possidēt eandē rem nō pōt vn eandē rē deteriorē facere alio cōtradicēte.nā iure cōi potior ē cōditio ꝓhibentis vt in regła in re cōi de re.iur.li.vj. Hosti.reddit aliam rōnē dicēs capłm admitti vt ecclesia releuet a pīudicio.ob quam cām non solū capłm ß quilibet canonic 7 etiam parochianus admitteret 7 oib deficiētib superior ꝓuideret ecclesie ex officio.vt in.c.cuz venisset in fi.de insti.7 ß dcm etiā vez ē in se.7 no.qđ dixi de canonico parochiano 7 de negligētia epi.7 vide ad materiā qđ no.in c.cū olim.j. de testi.7 in.c. siqs pīsbyteroz de re.eccle.ñ alie. In glo.penul.ibi cōsuetudo locuz nō bz sentit ß glo.7 clari.j.ibi lz illud diu pstiterit ꝛc.q cōsuetudo nō poterat pscribi. Bof.sentit ꝓtrarium vñ intelligit tex.in ꝓsuetudine nōdū cōpleta 7 pfecte inducta. Sz hosti.sequit glo.q ß ꝓsuetudo est irrōnabilis 7 p stat materiā auaricie 7 supbie superioz 7 ambitōez inferioz.nā inferiores ne impediret eoz promotio de facili iurarēt qcqđ superiores vellēt.7 iō bonū fuit his obuiare. Ego dicerē q cū istud sit ꝓtra ius nō pt induci pscriptio ꝑ eccīaz sine titulo nisi sit tāti tpis de cui initio nō fit memoria.vt.in.c.j.d pscrip.li.vj.vñ puto q si p tātū tps fuisset exactū istd iuramētū q obligasset istaz ecclesiā q; ex tāto tpis cursu psumenduz est q olim ex iusta cā boc fuit inductuz.vt in.d.c.j.facit qđ no. Jo. an.in.c.quenit de censi.7 p bar.in.l.cum de in rem ꝓso ff. de vsuris. Sed ꝓtra pdictā 7 ꝓtra tex.oppo.de.c. significauit.j. de censi.vbi superior exigit iuramentum a subdito de soluendo sibi cēsu debito tn iure nō cauetur vt tale iuramētū debeat pstari. So.dicit Hostiē. istū tex.pcedere in his in quib a iure est tradita certa forma tūc em nō licet formā trāsgredi.sed vbi non est forma pfixa pōt superior in his que sibi debent a subdito sibi puidere p iuramētū vel aliā cautionem 7 no. ß dictū. In glo.fi.in fi.facit ad pdicta.c.fi. de iureiurando.li.vj. Sed extra glo.oppo.exquo em iuramētū iam erat pstitum ab isto epo vt colligit in fi. tex.videtur q appellatio capti fuerit frustratoria q; appellatio extraiudicialis nō suspendit pterita cū sit quedā puocatio ad causam.vt in.c.cū sit romana.j. de app. vnde fm Jnnoc.hic 7 in.c.q; ppter.s. de elec. Hec est vna ex differentijs inter appellatōnem iudicialem 7 extraiudicialez.quia appellatio iudicialis suspendit fem de pterito 7 etiā de futuro donec expediat factum appellationis.nam suspendit pronunciatum 7 iurisditionem iudicis a quo.vt in.c. non solū.7.c. si a iudice de app.li.vj.7 in.l.j.ff.ad tertul. Sed appellatio extraiudicialis nō suspendit quod gestuz est sed submittit in futurum protectōni superioris ne indebite molestet.vt in d.c.cū sit romana.7 notat Bar.in.d.l.fi. de appel. reci.7 no.banc differentiā.ergo pax aut nihil poterat p desse ista appellatio capitli. So. Jnno.multū instat et intricate loquit psequendo cōtrarium 7 aliquos effectus appellatōnis extraiudicialis. Et primo sciendum q tex.iste potest dupliciter intelligi. Primo q iuratum erat exactuz ante appellatōem 7 tunc ad verbum exigens positū in principio supplendum est cū effectu quia.s.prestitit. Secundo potest intelligi q appellatio fuit interposita anteq̄ esset prestitum dum exigeretur sed post appellationē fuit prestitum.fm primuz intellectum dicunt aliqui vt refert Jnno.q ista appellatio operabat vt pretextu exacti iuramenti nihil exigeret ab episcopo vltra formam canonicam 7 si de facto fuisset exactum illud ante oīa vigore appellatōnis debuisset retractari.sed hoc dictum nō videt placere Jnno.q; fm eum per appellationem aduersarij non tenetur appellatus comparere si non vult.alis sequeret absurdum q quis posset citare ad libitum aduersariū suum.7 no.hoc dictum.primo q ptextu appellationis extraiudicialis nō tenet appellans comparere nisi citetur pīudicem. Et idem no.glo.in.d.c.cum sit romana fallit vbi a iure aliter reperit dispositum.vt in casu.c. j. de elec.li.vj. Secundo no.q non potest quis ad libitum citare aduersarium suum.7 pro hoc vide text. in.l.fi.C. de exhi.re.vbi dicitur q nemo est citandus nisi iudex prius decernat.quod etiā dico in.c.j. de indic. Sed ß responsio Jnno.ad ꝓtrariū nō satisfacit iudicio meo.quia nō sequitur aduersarius nō tenet comparere ergo non debet retractari quicqđ gestum est ī pīudicium appellatōis.7 de hoc.j. dicam. Si vo tenetur secundus intellectus dicunt quidam q appellatio operatur vt iuramentum non debēt exigi pendente appellatōne nec aliquid deberet exigi virtute iuramenti al's exacta 7 gesta post appellatōnem ante omnia eēnt retractanda exquo appellatio fuerit interposita ex p babili 7 legitima causa.vt in.c.bone de appella.hoc dictum non placet quibusdam vt refert Jnnocen.quia pretextu appellatōnis non debet quis dimittere q; minus vtatur quis iure suo.vt in.c.fi.de supplen.neg.pl. nec ob.c.bone.quia istud pcedit fm Jnnoc.quando appellans fuit spoliatus post appellationem. nam tunc potest implorare officium iudicis vt ante omnia reducatur ad statum in quo erat tempore appellationis extraiudicialis ß isti de capitulo non erāt in possessione vt non exigeretur istud iuramentum. Et no. ex ß mirabilē limitatōnez ad illud.c.bone.nam ex hoc

sentit Inn. q̄ solū attētata ī p̄iudiciū possessiōis tēbēt retractari ꝓtute appellatōnis qđ non placet dō. an. nihil tñ allegat ī ꝯtrariū. Sed ego induco tex. ī. c. cū nobis de elec. vbi tex. notabilis dicit q̄ nō omne qđ fit p̄ appellatōez extraiudicialē est retractandū. ß istud qđ fit ꝯtra ipāz appellatōz ītellige ex legitīa 7 ꝓbabili cā intēposītā. 7 ß suppletio ꝓbar̄ p. c. bone p̄al. 7 ideo dico q̄ quicq̄d fit in p̄iudiciū appellatōnis extraiudicialis ex legitima 7 ꝓbabili cā intēposite ē retractandū ꝓ officiū iudicis ante oīa licet nō ꝓtingat statū possessionis ß aliud p̄iudiciū. Et hoc etiā voluit Inn. hic si bñ ponderet̄. 7 Bar. in. d. l. fi. 7 ꝑm hec potes distingue-
re 7 saluare Inno. hic put ꝓcedat q̄n appellat⁹ vtit̄ iure suo si venit in p̄iudiciū appellatōnis intēposite ex ꝓbabili 7 legitima cā. nā ß appellatio subijcit appellantē ꝓtectōni superioris vt nihil attentet̄ in p̄iudiciū ipsius exq̄ appellat ex ꝓbabili 7 legitīa cā. 7 hec bñ notabis. Habes em̄ notabilē effectū hui⁹ appellatōnis extraiudicialis. 7 vide qđ dixi in. d. c. bone de appel. 7 ꝓsequitur hic Inno. aliq̄s alios effectus hui⁹ appellatiōis extraiudicialis. nā virtute ipi⁹ pōt petere implorādo officiū iudicis vt reducat̄ ad statū in q̄ erat tpe appellatōnis ꝯtra quēcūq̄ possidētem licet ipe nō spoliauerit nec a dēiectore receperit qđ est bene notandū nec habebit ꝓbare spoliatōez. ß satis ē q̄ ꝓbet q̄ tpe appellatōnis possidebat 7 nūc possessio reperit penes aliuz
Itē habet effectū vt ꝓtextu excōicatōnis nō repellat̄ a ꝓsecutōne appellatōnis. 7 no. q̄ sp allegat̄ ß dictuz Inno. q̄ excōicatus nō solū in iudicio ß etiaz extraiudiciū pōt appellare 7 appellatōez ꝓsequi. ꝯtrariū in ß vltimo tenuit Inno. in. c. cuz int̄ de excep. vbi dixit excōicatū nō posse appellare extra iudiciū q̄ appellatio extraiudicialis ē quedā ꝓuocatio ad cām. vt in. d. c. cū sit. Sed excōicatus nō ꝓt ꝓuocare ad iudicium seu in iudicio. vt in. c. intellexim⁹ de iudi. Jo. an. post abbacōordat in. c. pia de excep. li. vj. dicēs q̄ aut appellatō est mere extraiudicialis 7 excōicatus nō audit̄ 7 ꝓcedat dictū hosti. alle. Inno. ß ponit exemplū in appellāte ab executore ꝓuidente extra iudiciū. nā q̄ possz excōicato p̄iudicare in bñficio vel iure suo poterit appellare. Sed dō. car. tenet ꝯtrariū q̄ indistincte excōicatus nō pōt extra iudiciū appellare q̄ aut executor ꝓcessit iudicialit̄ 7 appellatio ē iudicialis. aut ꝓcessit extra iudiciū 7 tūc cū nō possit p̄iudicare excōicato nō debet audiri excōicatus appellans. Aduette nā dico in ß aīaduertendū vtq̄ excōicato ex omissione appellatiōis aliq̄d p̄iudiciū posset generari 7 tūc dz admitti ad appellandū q̄ satis stimulat̄ ex facto executoris. vñ ē q̄ reus necessarius. 7 intelligo q̄ de iure sibi inferat̄ p̄iudiciū. secus aūt si de facto tm̄ q̄ excōicatus spoliat⁹ nō audit̄ petens restitutōez. vt ē glo. notabilis in. c. ex insinuatōe de ꝓcu. 7 in. c. in noie dñi. xxiij. di. 7 in. c. dīle ctus de rescrip. fortius nō debet audiri ꝓtextu future spoliatōis executor aūt extra iudiciū regulariter non pōt inferre p̄iudiciū iuris ß vbi accidit casus q̄ posset inferri posset tūc excōicat⁹ appellare 7 reliq̄s effectus appellatōis ꝓseq̄. vt dico in. d. c. bone.

c Quum olim. Cacāte epatu capitl'm ꝓfirmat infirmat electionem. ꝓmo ꝓuidet circa electōez fiendā. scdo circa cōfirmatōez ibi mandātes. ¶ No. ꝓmo ex supscriptōe q̄ frater p̄dicator dūmō sit ꝓior pōt esse delegatus pape. 7 sic videt̄ q̄ fratres mendicantes p̄nt eē de legati aplici dūmo habeāt requisita. de quib⁹ in. c. statutum de rescrip. li. vj. 7 hodie dicendū vt habet̄ ī clem. eo. ti. ¶ Scdo no. q̄ privatus ptātē eligendi nō pōt
puenire superiorē ad quē est deuoluta eligendi ptās 7 si preueniret nō valeret electio. vt in. c. literas de supple. neg. pla. opus est ḡ vt prius restituat̄ vt hic. ¶ Item no. q̄ papa restituit ptātem eligendi licet deuoluta sit ad primū superiorem. ¶ Vltimo no. 7 tene menti q̄ alibi nō ita bene ꝓbat̄ q̄ sede vacante capitulum succedat in potestate confirmandi electōnes prelatorum inferiorum. 7 q̄ cōfirmatio electi in abbatē spectat ad dyocesanū loci. 7 idē dicendū in alijs p̄latis inferioribus ad qđ facit tex. cū glo. xviij. q. ij. c. j. ¶ In glo. ij. in fi. no. glo. in effectu ponit regulaz 7 tres casus exceptos. Regula est q̄ capl'm sede vacāte succedit in iurisdictōne episcopali. Fallit primo in collatōne beneficiorum ptinentiū ad eꝑm dūtaxat. scdo in dādo licētiā electo se trāsferēdi ad aliquā ecclesiā ītellige alteri⁹ dyocesis quia tunc cōtingit alienatio ꝓsone. tercio fallit in alienatōne rer̄. quam non pōt facere capl'm sede vacante xij. q. ij. siq̄ de rebus. Et adūte vltra glo. nā hec materia est multū dubia in quib⁹. s. capl'm succedat sede vacante. 7 maior dubitatio inerat olim anteq̄z emanarēt iura sexti li. naz ¶ in. dicebat q̄ capl'm nō succedebat in iurisdictōne episcopi nisi ḡten⁹ ex speciali indulgentia reperiret̄ expssum vel ex cōsuetudine seu p̄scriptōe vt in. c. in refragabili. §. excessus de offi. ordi. 7 in. c. ex pte de rescrip. 7 in causa heresis. vt in. c. ad abolendaz de hereti. 7 ad istū tex. dicebat q̄ capl'm nō instituit ß electum confirmando sed potiꝰ dedit sibi administrationem. nam multi electi administrant ante confirmatōz. vt in. c. nihil de elec. 7 sic sentit q̄ de iure capl'm non ꝓt ꝓfirmare electū. Idem sentit Roff. dicens. q̄ ß. c. continet duplicē gratiā. primo in eo q̄ electio fuit restituta priuatis. scdo q̄ capitulo fuit data hec ptās confirmandi. 7 ꝑ hac opi. facit q̄ cū capitulū nō succedat in collatōne beneficiorum. vt in. c. ij. ne se. va. ita nec in ꝓfirmatōne electionū cū cōfirmatio sit quedā collatio. nā ꝑ cōfirmatōem transfert̄ ptās administrandi. vt in. c. transmissam de elec. 7 in. c. auaricie eo. ti. li. vj. Sed cōtra tenetur oppositū 7 tex. est ß nō cauillādo literā. nā nō apparet q̄ capl'o voluerit papa gīam facere. nā respectu capituli nullū ꝟbū gratiam sapiens posituz est in tex. 7 ꝑ hoc facit hodie tex. in. c. j. de insti. li. vj. vbi expresse habet̄ q̄ ptās instituēdi p̄ntatos ꝑ patronos deuoluit̄ ad capl'm sede vacāte. vñ sicut institutio deuoluit̄ ita 7 cōfirmatio. 7 hoc tenet ibi gl. q̄ ptās cōfirmādi 7 instituendi deuoluit̄ ad capl'm ß nō ptās libere cōferendi. vt in. d. c. ij. 7 in. c. vnico ne sede va. li. vj. Ratio diuersitatis nō assignat̄ ꝑ doc. ß Jo. an. ī. c. q̄z q̄s de elec. li. vj. dicit q̄ collatio beneficiorum nō est ꝓprie iuris episcopalis cū multi reperiant̄ non epi bñtes collationem. 7 multi sunt epi nō babētes collatōem bñficiorū ß cōfirmatio 7 institutio sunt ꝓprie iurisditiōis epalis ꝑ ß. c. cōquerēte de offi. ordi. 7 in. c. cū ex iniūcto in fi. j. de hereti. Hec rō nunq̄ mihi placuit q̄ collatio bñficiorum vbi non est dare patronū de iure cōi spectat ad eꝑm 7 sic est iurisditōnis epalis. vnde inferiores non p̄nt sibi hāc ptātē vendicare nisi de iure speciali. hinc ē q̄ gratiose fuit patronis cōcessum vt possint p̄ntare īstituēdos. reliq̄ ꝟo fuerūt ꝑ epis reseruata. hec ꝓbantur. xvj. q. v. c. j. 7 ea. cā. q. viij. in. c. oēs basilice. 7 c. siqs deinceps. 7 in. c. regenda. 7 in. c. nouerint. x. q. j. 7 in. c. j. de capel. mona. cū si. nā 7 olim anteq̄z ius eligendi esset translatum in ecclesias collegiatas epi ꝓuidebāt omnibus ecclesijs de ministris in ecclesijs inferioribus 7 papa ꝓuidebat de epis ecclesijs cathedralib⁹. vt no. glo. in. d. c. q̄z q̄. vñ nō vide q̄ alio iure spectet collatio ad eꝑm q̄z ꝓfirmatio vl' institutio q̄re puto diūsitat̄ hāc fore rōnē. q̄ collatio ē q̄dā donatio. vt in. c. fi. de offi. vica. li. vj. vtit̄ em̄ p̄latus quadā libertate in cui cōferendo. vt in. c. relatū. j. de p̄bē. nā p̄t ꝓferre cui vult 7 ß respectu appellat̄ donatio. 7 ß modo ꝓcedat rō hui⁹ glo. in eo q̄ dicit q̄ collatio cōputat̄ int̄ fructus. nā videtur quidā fructus habere hāc p̄eminētiā 7 potestatez donādi bñficia q̄b⁹ vult. ideo noluerunt iura vt iste libertates transirēt in capitulū quēadmodū nec liberali

tas dispensandi fructus ꝓueniẽtes sede vacante. vt in c. q; sede de elec. li. vj. Sz in ꝓfirmatõne 7 institutõne nõ est ꝟ liberalitas q; si electus 7 pñtatus est dign⁹ tenet supior illũ ꝓfirmare vl instituere. vt in. c. postq̃ d elec. 7. j. iurepa. ꝑ totũ. vñ cũ ꝓfirmatio seu istitutõ sit debita nõ exercet ibi aliqua liberalitas ideo transit ꝟ ptãs in capitulũ quẽadmodũ in alijs actib⁹ iurisditionalib⁹ cõtingit. 7 ꝑ hoc facit quia vicarius epi potest instituere pñtatũ. vt in. c. ex frequentib⁹. j. de insti. q̃ tñ cõferre non põt. vt in. d. c. fi. ꝟ circa istã collationẽ beneficior ĩminet aliud dubiũ nõ paruũ. nũquid aũt sede vacante collatio que deuoluit ad epm ex negligẽtia inferioris vel electio trãseat capl'm. Boati. sensit ꝟ q̃ nõ. dicit em̃ q̃ potuit ꝟ papa restituere istis ius eligendi sine ꝓiudicio alicui⁹ q; ptãs erat deuoluta ad archiepm exonensem 7 sedes nũc vacabat 7 sic nõ ꝓiudicabat capl'o. 7 sic apte sensit q̃ ꝟ ptãs sede vacãte nõ transit in capl'm 7 sic trãseunt ꝟ doc. 7 hãc opi. tenuit Jo. mo. in. d. c. q̃q̃. Sed Jo. an. tenuit ibi cõtrarium restringendo multũ iura que dicũt q̃ d bñficijs ptinẽtib⁹ ad epm capl'm nõ se impedit. Intelligit em̃ illa iura in bñficijs ptinẽtib⁹ ad epm iure ꝓprio 7 nõ iure deuoluto. q; in his q̃ ptinent iure deuoluto ptãs cõ petit rõne iurisditõnis epalis ꝟ ptãs epi transit in capl'm mihi plus placet primũ dictũ. prio ꝑ rõnẽ quã. s. dixi. nã eadẽ est rõ in oĩb⁹. Itẽ multũ me mouit. c. ij. ne sede vacan.. vbi in collatõne bñficior regula ponit negatiue dicit em̃ q̃ vbi nõ ẽ exꝑssũ capl'm nõ succedit in collatione. ꝟ hec restrictio Jo. an. nullibi ꝓbat 7 tene menti hoc. Itẽ dic q̃ hodie habem⁹ iura noua que cõfundunt opi. Uincen. vt habet in. c. vltimo 7 penulti. de sup. neg. pl'. li. vj. ¶ Ex quib⁹ elicit regula q̃ epo mortuo naturaliter vel ciuilit. puta q; capt⁹ ab hostib⁹ capitulũ succedit in iurisditõe tam spũaliũ q̃ tpaliuz ita q̃ hodie habes firmare illã regulã. sed cõtingit dubitare de quibusdã casib⁹ specialib⁹ quos ꝑ declaratiõe materie q; nimis tradit ꝟ ꝑ doc. succincte ꝓsequor. et primo incipiẽdo ab exceptõib⁹ positis in glo. habuisti s. quid dicendũ in collatõne cõfirmatõne 7 institutõne. Sed dubitat sc̃do quid in ptãte dandi licentiam electo in ꝓlatum ecclesie alteri⁹ doct. 7 glo. ꝟ formant q̃ capl'm non succedit 7 multi tenuerunt hanc partez vt no. in. c. si abbatẽ de elec. li. vj. Sz Jo. an. firmat ibi ꝓtrariũ 7 credo q̃ bñ. Et idẽ repio sensisse dños de rota deci. cccj. nã prima regula est ẽ q̃ capl'm succedit in iurisditõe spũaliũ 7 tpaliũ vt. s. dictũ ẽ. g 7 i potestate dandi licentiã electo vel volenti se trãsferre se ad aliaz doct. nã ꝟ est iurisditõnis. vt in. c. si religiosus de cle. li. vj. nec est illa ꝓprie alienatio sicut cõtingit in reb⁹ ecclesie. nã res ecclesie nõ potest alienari sine solennitate de qua. xij. q. ij. sine exceptõne. ꝟ licentia ista dat sine illa solennitate. vt in. d. c. si religiosus. Itẽ si clericus recedit statim repit successor ꝟ nõ sic reperiuntur bona succedentia in locũ rei alienande ar. nõ ẽ g bonũ ar. arguere de alienatõne rei ad psonaz. 7 iura que allegat glo. non ꝓbant opi. suã. nã ibi solũ dicit q̃ licentia fuit petita a papa nõ dicit q̃ capl'm nõ potuisset. nã ad maiorẽ cautelã sepi⁹ recurrit ad papã. vt in. c. fi. de rer. sig. ¶ Tercio dubitat de potestate alienãdi. 7 glo. tenet hic q̃ nõ succedit. hoc ego limitarẽ cũ vellet alienare bona epatus ꝟ si in ecclesia inferior ex legitima causa vellet alienare bona epatus credo q̃ capl'm pt interponere auctoritatẽ q; capl'm ꝓprie ꝟ casu non alienat sed interponit auctoritatẽ ecclesie alienanti. hoc enim est iurisditionis 7 sepe necesse. 7 sentit hoc Fede. cõsilio. xxix. 7 facit. l. ij. C. de his q̃ vi. ali. indi. gerunt. Itez capl'm põt interponere auctoritatẽ ꝓmutatõni beneficior. quod intellige vt no. glo. in cle. vnica de rer per mut. ¶ Extra glo. seu casus exceptos in ea dubitatur quarto. nunq̃d capitulũ succedat in potestate visitandi totam dyocesim et inquirendi crimina. et de hoc habes bo. glo. in cle. j. de bereti. quam tenebis menti que ponit opi. ꝓtrarias. nã Jo. mona. fuit in opi. vt nõ succedat. Archi. dubitauit tñ poti⁹ inclinauit in opi. ꝓtrariam. Jo. an. in sua glo. que est aliquãtulũ intricata reducit ad ꝓcordiã hoc mõ q̃ ptãs generalr visitãdi nõ transit in capl'm. 7 ꝓcedat opi. Jo. mona. ꝟ ptãs speciali inq̃rendi ꝓtra aliq̃s diffamatos transit 7 sic ꝓcedat opi. ꝓtraria. fundamẽtum hmõi distinctõnis est q; capl'm ẽ administrator necessarius 7 nõ volũtari⁹. vnde succedit in his que necessario 7 nõ volũtarie sunt exp̃ edienda. ꝟ visitatio generalis ẽ volũtaria. spãlis vo necessaria. 7 mltũ antiq̃ doctores amplexi sunt illã theoricã 7 originalit Jo. mona. Sz indistincte tenerem q̃ etiã visitare possit gnãlit q; visitatio fit ex necessitate iuris. vt pz. j. de censi. in. c. sopite. 7. x. q. j. c. relatũ cũ si. ad idẽ. c. fi. de sup. neg. ꝑla. li. vj. vbi dat visitator ꝑ archiepm si capl'm ẽ negligẽs in exercenda iurisditiõe ꝟ capl'm hẽbat ptãtẽ visitandi. 7 ꝟ satis deberet admitti vbi nõ sperat q̃ de primo ꝓuideat ecclesie de epo puta q; eps est ab hostib⁹ captus. 7 ad ꝓdicta q̃ necesse ꝟ sit adduco bonum tex. in. c. int cetera. ꝟ. de offi. ordi.

¶ Quito dubitat nũquid capl'm possit visitare monasteria monialiũ exempta q̃ visitat epus auctoritate apl'ica. vt in cle. ij. de statu. reg. 7 refert ꝟ Collect. q̃ in cãcellaria fuerũt ꝓgregati mlti in hoc doctores 7 recesserũt varij. 7 videt ipe velle q̃ ex necessitate possit. sed Lap. ab. ꝓsuluit q̃ nõ succedat capl'm. 7 ita refert sibi respõdisse Jo. an. dũ eũ in hac qõne cõsuleret. mouet q; capl'm nõ succedit in his q̃ cõpetunt epo iure spãli. vñ nõ succedit in ptãte cogŝcendi de feudo. vt no. i. c. vex de fo. cõpe. 7 hãc opi. sẽtit Jnn. iudicio meo i. c. ad abolendã de bereti. vbi dicit q̃ capl'm succedit in his que exercet eps iure suo. 7 idẽ sentit Fede. ꝓsilio. xxix. vbi dicit secus esse si eps cogŝcit iure delegati vel alio iure speciali. 7 facit. c. pastoralis. §. ꝑterea de offi. ordi. vbi mortuo epo delegato expectat successor 7 non recurrit ad capl'm multi tñ tenuerũt ꝓtrariũ dicentes q̃ si eps habet absoluere vt delegatus q̃ ptãs transit ad capl'm ꝑ. c. vnicũ eo. ti. li. vj. qđ loquit indistincte. Sz mihi plus placet ꝑcedens opi. ꝑ ea que. s. dixi. Itẽ facio aliã rõnẽ capitulũ succedit epo ꝓpter cõmunionẽ que est inter eos. sunt em̃ vnũ corp⁹. vt in. c. nouit. 7. c. to de his q̃ fi. a ꝑla. Itẽ vt dicit Jnno. s. c. pri. dignitates 7 iura eccl'ie parit possident ꝑ epm 7 capl'm sed i his q̃ cõpetũt epo iure spãli vt delegato cessat ista cõmunio ergo nõ succedit. Et ex his limita regulã. s. tradita vt capl'm succedat in iurisditõe iure ꝓprio. ¶ Secto dubitat nunq̃d capl'm possit recipe resignatones beneficior sede vacãte. Et dñi de rota in hoc fuerunt varij vt habet ꝺci. ꝑal. sed maior pars ꝓcludit q̃ possit q; regula est eũ posse recipere resignatões ad quẽ pertinet destitutio. vt no. Jnno. 7 alij in. c. q̃ in dubijs de renũc. sed capitulũ potest destituere 7 priuare quez sede vacante ex causa legitima cũ succedat in iurisditione ergo poterit resignatõnez admittere maxime que fit ex causa. Et no. incidenter ex dictis eoꝝ q̃ capituluz põt priuare quem ex causa beneficio suo sede vacante. Sed ꝑsupposito q̃ capl'm nõ possit recipe resignatõem ẽ dubiũ nũquid poterũt ꝟ ꝑscribere: videt q̃ sic ꝑ. c. irrefragabili. §. excessus de offi. ordi. Contra rium notanter concludũt dñi de rota quorum decisio in hoc multum placet. q; sede vacãte inchoari nec currere põt nec finire prescriptio. vt in. c. j. 7 in. c. de quarta de prescrip. Et no. hoc dictũ singulariter q̃ capl'm nõ potest ptendere ꝑscriptionẽ in his in quib⁹ nõ succedit de iure cõmuni sede vacante. 7 intellige vt exerceat sede vacante. ¶ Septimo dubitat nunq̃d capitulũ possit sede vacante facere statuta distringẽtia totam dyocesim. Fede cõsilio. xvj. plene ꝓsequit 7 tãdẽ

concludit q̄ sic. dependet em̄ a iurisditione. vt in. c. fi. de consti. li. vj. In qua quidē iurisditōne capl'm succedit. z talia statuta durant etiā in temp⁹ futuri epī qz ꝺ natura statuti ē vt sit ppetuū licz extinguat ptās statu entis. vt in. c. fi. de offi. le. Eps ꝛ̄o poterit illa statuta reuocare. qz nō pōt capl'm statuere in p̄iudiciū futuri epī sicut nec p̄cessoz in p̄iudiciū successoris. qz par in parem nō hz imperiū vt in. c. inotuit de elec. ¶ Octauo dubitat nūquid capitulū possit sede vacāte dispēsare in casib⁹ q̄ pmittūtur ep̄o z dubiū facit qz dispensatio ē fm theozicam q̄ūdā. de qua. s. capl'm succedit in administratōe necessaria. sed Fed. dicto ꝓsilio. xxix. post multa cōcludit oppositū qꝺ satis mihi placet. nā dispēsatio dependet a iurisditiōe. Itē qñq̄ est debita vbicūq̄ subest cā legitima dispensandi. vt no. l. di. domino sancto. z. c. vt ꝓstitueret. ¶ Nono dubitat q̄ꝺ si ep̄s habet collatōez cū alio vel ali⁹ debz requirere cōsiliū episcopi in aliquo actu nunq̄ꝺ capl'm succedat. z concludit q̄ non p. c. vnicū ne se. vac. li. vj. z dic vt ibi notatur. ¶ Decimo queritꝰ nunq̄ꝺ capl'm succedat in iurisditōne quam habet ep̄s de ꝓsuetudine. z q̄ꝺ si episcopus habet in t'esse alicui electōni ex consuetudine. Hosti. in. c. scriptū de elec. sentit q̄ ptās eligendi non transfert in capl'm ſ in iurisditōne exercendi. tenet hic Collec. ꝓtra. qz eadē rō debet esse in additamento que in p̄incipali qꝺ satis placet exq̄ illa iurisditio cōpetit epō vt epō. ¶ Undecimo queritꝰ nunq̄ꝺ capl'm possit facere cōmēdas ecclesiaꝝ. z cōclude q̄ sic saltē donec fuerit eccie puisuꝫ p habētē ptātē. vt no. Jo. an. in. c. vnico ne sede va. li. vj. ¶ Duodecimo nūq̄ꝺ succedit in p̄iuilegijs indultis dignitati epāli. exemplum in. c. fi. cū cōcordantijs ibi positis in glo. de p̄iuil. li. vj. z cōcludit q̄ nō. qꝺ habet Jo. an. p indubitato. c. vnico. j. eo. li. vj. nā p̄iuilegiū nō debet excedere psonā p̄uilegiati. vt in. c. sane. de p̄iuil. li. vj. z in. c. petisti. vij. q. j. ¶ Tredecimo nunq̄ꝺ capl'm possit dare indulgētias de quib⁹ in. c. cū ex eo. z. c. nostro. de peni. z remiss. z de hoc p doc. in. c. accedētib⁹ de excessi. plat. z si tenet opi. q̄ sit ordinis episcopalis quā multi ibi tenuēt. cōcludendū est q̄ nō succedit sed si tenet opi. Jo. cal. q̄ sit iurisditōnis. z dicit hoc tenere beatū Thomaz. tūc dubitari pōt q̄ videt actus volūtari⁹ z nō necessari⁹. possit tamē teneri q̄ possit qz cum iura dicāt q̄ capl'm succedit in iurisditōne nec distinguant inter contentiosam z volūtariā debet intelligi in vtraq̄ qz gen⁹ ē in qualibet specie. vt in. l. filiusfamilias. ff. de bona. z in. c. auditis iuncta glo. de p̄scrip. ¶ Quartodecimo queritur nunq̄ꝺ capitulū possit dare confessorē seu penitētiariū qui absoluat in casib⁹ reseruatis ep̄o. z h̄ tetigi. s. eo. his que. z concludi q̄ sic. argu. c. vnici. j. eo. li. vj. ¶ Quintodecimo potest dubitari nūquid succedat in potestate doctorādi vbi ep̄o hec potestas cōpetit nec aliquid in p̄iuilegio cauetur de capl'o. z in h̄ cōcludērem q̄ aut ep̄us habet hanc potestatem ex p̄iuilegio speciali z non transit in capl'm per superius dicta. aut habet a iure cōmuni fm opi. quā sentit hic Hosti. vt nō. glo. in cle. ij. de magis. z tunc capituluꝫ succedit ar. hic. Et ex istis potest inferi ad decisionē aliorum dubiorum que possent occurrere z vide ꝺ materia p Jo. an. in. ꝺ. c. vnico. j. eo. li. vj. et predicta bene notabis.

Abbas.

Statuim⁹ Qui maioz ē ordine licet in eccl'ia posteri⁹ recept⁹ in loco z portione p̄refertur. h̄ dicit fm veraz lectu. z tria sunt dicta. scꝺm ibi z qui. tercium ibi sit. ¶ No primo q̄ etiam inter clericos est habenda honoris distinctio vt fm ordines z dignitates inuicē p̄referantur z honorent. No. scꝺo ibi qui maioz est ordine vnā maiozitatē que cōsistit in ordine. mltiplex em̄ ē maioritas. nam quedam est ordinis vt hic quedam dignitatis. vt in. c. ꝺudum de elect. alia senectutis. vt in l. semper. ff. de iure immu. vbi tex. notabilis dicit semp in ciuitate nostra senectus venerabilis fuit z pene eundem honorem senibus z magistratibus maiores nostri impenderunt ꝛc. vt ibi. quedam est maiozitas p̄latōis seu administrationis. vt in. c. transmissam de elect. quedam consecratōnis vt in. c. aqua de consecra. eccle. vel alta. His em̄ respectib⁹ quis potest dici maioz vel minoz z vide glo. ij. di. in. c. lex. vbi ponit qui dicant maiores natu. ¶ No. ex predictis z ex tex. q̄ maior in ordine p̄fert antiquiori in tempore z sic progatiua ordinis p̄fert senectuti. facit. c. a subdyacono. xcij. dis. Et intantū ordini debetur reuerentia vt olim quando monachi non erant clerici clericus quantumcūq̄ minoz in ordine p̄referebatur abbati nō ordinato. vt in ꝺ. c. a subdyacono. Hinc dicit tex. in. c. duo sunt. xcvj di. q̄ nulla dignitas secularis similis est sacerdotio.

¶ Item no. cōtra ꝓsuetudinē quarundā ecclesiarum. vbi canonici p̄ius recepti p̄referunt in sedib⁹ postea receptis licet isti posteriores sint maiores in ordine. nā ad hanc consuetudinem tollendam emanauit iste tex. vnde non puto valere consuetudinē in oppositum q̄a est contra honestatem ecclesie. ad hoc quod no. in. c. j. ſ. eo. z in. c. cum dilectam de vi. z hone. cle. ¶ Itez no. q̄ maioz in ordine est primo beneficiandus z potioz debet esse in portione percipienda. Quid aūt inter eos qui sunt eiusdē ordinis? dic q̄ p̄referendus est primo ordinatus. vt in. c. j. ſ. eo. z in. l. j. ff. de albo scriben. z vide ad materiam quod dixi in. ꝺ. c. j. ¶ Sed quero q̄ꝺ includat ista litera z sic de reliquis ꝛc. So. tex. iste solū expressit sacros ordines z sub illo ꝛ̄bo reliquis voluit includere minores ordines. vt acolythatum exorcistatum z lectoratum z ostiariatum. vt in. ꝺ. c. a subdyacono potest etiam addi prima tonsura que fm nos ordo est. vt in. c. cū contingat de eta. z qualita. z vide glo. in p̄obemio sexti. ¶ In glo. ij. in fi. glo. ista in effectu ponit duos intellectus quo ad verbum potiorem positū in tex. Primus vt maiores in ordine sint potiores in portione percipienda. i. pinguiores vt plus ipsi percipiant q̄ minores. Alius intellectus vt verbum potioz exponatur. i. p̄ioz z huic intellectui glo. inheret. vnde concludit glo. q̄ canonici eiusdem ecclesie debent esse pares in porcionib⁹ percipiendis. Inno. in. c. cum omnes de constitu. dixit q̄ respectu eorum que dantur p cōmuni victu debent esse equales sed in his que dant p̄o vestibus z alijs necessarijs debet haberi distinctio psonaꝝ vt fiat p̄uisio fm meritū p̄sone z h̄ p̄cedūt in ecclesijs vbi pbende nō sunt distincte vel si sūt distincte p̄cedūt in redditibus cōmunibus qui solent diuidi inter canonicos. Et hunc intellectum videtur sentire hic Hosti. qui intelligit istum tex. indistincte sine portio ista consistat in quotidianis distributionibus siue in alijs portionibus siue in p̄rebendis. Sed potest dici q̄ etiam in qualitate ciborum est habenda differentia per ea que habentur in. c. coguntur. xlj. di. et in. c. cum ad monasterium. in. §. porro de statu regu. tamen raro hoc vltimum practicatur quia in portionibus fiendis attenditur consuetudo cuiuscunq̄ ecclesie que seruanda est. vt in. c. cū omnes de constitu. ī gl. fi. in fi. Vel intelligitur iste tex. fm Inno. iuxta cōsuetudinē vrbis que habet q̄ in oīb⁹ fere ecclesijs licet recipiantur minores clerici in canonicos z habeant ius canonie tamen tenentur facere seruicia in ipsa ecclesia vt purgare ipsas ecclesias pulsare cāpanas accendere lāpades z similia. nec recipiunt beneficia infra quatuor annos. z ex hoc sentit Inno. q̄ hec consuetudo in hoc sit localis. sed Hostie. intelligit generalit. sed iudicio meo non est in hoc discrepandum quia tex. dicit q̄ minores debent facere seruitia consueta. vnde pondera verbum consueta. seruabit g̃ in h̄ ꝓsuetudo cuiuscūq̄

ecclesie. 7 ꝑm cõsuetudinẽ poterũt isti minores cõpelli ad seruitia impendenda. 7 cũ hec cõsuetudo nõ sit cõtra ius sufficiat tẽpus. xx. annor ad eã inducẽdam. vt no. glo. in. c. fi. de cõsue. li. vj. ¶ Extra glo. quero quid si minor in ordine primo fuit receptus in canonicũ auctoritate apostolica demũ fuit receptus eadẽ auctoritate maior in ordine quis istor sit ꝓferendus in ꝓbenda vacatura. Inno. tenet q primꝰ licet sit minor in ordine quia sibi primo ius quesitũ fuit. Host. dicit q ꝟ ꝓcedit in prebenda iam assignata secus in assignanda Jo. an. dicit q opi. Inno. ẽ verior 7 cõiter obseruat. Nam ꝓrogatiua dignitatis non ꝓferẽt prioritati tẽporis exquo ꝓ alio primo scriptũ ẽ vt ꝓbat in. c. q sepe. de prebẽ. li. vj. habeat g̃ locũ iste tex. in receptꝫ auctoritate capli. Sed circa istos dubitat quid si capl'm ꝓuidet minori 7 cõtulit ꝓbendã extraneo: dicit Inno. q male fecit capl'm q maiori in ordine debebat illã conferre vt hic. ꝟ si cõtulit alteri tenet collatio q receptꝰ auctoritate capli nõ habet ius affectiuũ ad ꝓbendã ꝓmo vacaturã. vt in. c. relatum. 7 qd ibi no. j. de preben. capl'm tñ q habuit ꝓtra istã cõstitutõem tenebit interi ꝓuidere isti maiori in ordine donec sibi ꝓuiderit de ꝓben. ar. in. c. dilectus. el. g̃. de ꝓben. Et no. bñ hoc vltimũ dictũ ex q̃ ꝓt inferri q si in eccl'ia sunt canonici supernumerary 7 capl'm ꝓfert ꝓbendã extraneo 7 ñ maiori in ordine tenet' in penã ꝓuideri isti maiori in ordine quẽ contẽpsit de cõibꝫ reddit' donec sibi ꝓuideat de ꝓbenda qd notabis ꝛc. Abbas.

C Quin inferior. Si eccl'ia sita i ali qd archidyacon' tu erigit' in cathedralẽ a iurisditõne archidyaconatus eximit'. Primo narrat factũ. scdo ꝓuidet episcopo ibi mandamus. tercio ꝓuidere mãdat archidyacono ibi puiso. ¶ No. primo regulã que q̃tidie allegat' q inferior i iurisditõne nõ ꝓt exercere snĩam cẽsure vel aliã in maiorẽ nec ꝓt illum absoluere. Ex quo infero q inspecto iure cõi nõ potest sacerdos simplex absoluere ep̃um etiã in foro pnĩali. qꝟ regula loquit' indistincte. debet g̃ eps recurrere ad suũ maiorez. s. ad suũ archiep̃m. vt no. Host. in ti. de pe. 7 remiss. in. §. cui penitẽdũ. hoc verũ nisi eps sit exemptus q tũc exp̃uilegio iuris potest sibi eligere cõfessorẽ. vt in. c. fi. j. de pen. 7 remiss. sic etiã facit papa. nã ꝓpter superioris defectũ eligit sibi cõfessorẽ. vt no. in. c. sane de offi. dele. 7 in c. nemo. ix. q. iij. ¶ No. scdo q eps censet' pater inferiorũ clericorum. xxv. di. esto subiectus. Itẽ no. absonũ esse vt filius habeat potestatez in parentem. erubescit eñ lex filios parentũ castigatores existere vt dicit tex. in auc. de nup. in. §. q si sanctiñ. ¶ Nota q monasterium potest erigi in ecclesiam cathedralez. simile i. c. j. ne sede vacan. ¶ Ultimo no q si eccl'ia inferior erigit' in cathedralem ꝓ consequens eximit' ipo facto a potestate inferiorum qui ibi primo habebant iurisditionez q non est honestum vt eps sit subiectus inferiori. et ꝟ facit ad questionẽ. pone q archidyaconus habeat iurisditõem coercendi delicta infra certos limites infra quos eps deliquit nunquid possit puniri ꝓ istũ archidyaconũ. 7 si loquit' de eo ipsius archidyaconi dicendũ q nõ. quia inferior nõ ꝓt ligare vl iudicare suum superiorẽ. sed dubiũ est in extraneo eo. 7 videt primo q non. q archidyaconus nõ exercet iurisditõem in monasterijs sitis in suo archidyaconatu. vt in. c. fi. de off. archidy. fortius in ep̃m exercere nõ debet. nam ꝓpt reuerentiam pontificalis dignitatis nõ debet inferior exercere in eum iurisditõnem. ar. in. c. quia periculosum de sen. excõ. li. vj. Inno tenet cõtrarium. nam rõne criminis ꝓdit priuilegiũ suũ in auc. qua in puincia. C. vbi de cri. agi oz. 7 in. c. placuit. xvj. q. iij. 7 banc opi. sequitur Jo. an. licet Host. contra. nam exquo archidyaconꝰ habet territorium distinctũ recipit potestatem coercẽdi delicta omniuz. ꝓ hoc bene facit. l. iij. ff. de offi. ꝓcons. vbi dicitur q in alieno territorio preses censet' priuatus debet tñ ꝓcedere nõ ad depositõnem seu in maioribꝫ criminibus. qꝟ ad depositõem epi ꝓcedere põt solus papa. iij. q. vj. quis. 7 in. c. accusatus. 7. c. ij. de trãsl. epõla. Cõclude g̃ q nedũ ab epo pari sed etiam ab inferiori plato potest eps iudicari 7 puniri si deliquit in illius territorio. 7 notabis hãc qõnem. Silis qõ fit in archiepo delinquẽti infra dyocesim sui suffraganei nunquid possit puniri ꝓ suum suffraganeũ. 7 ꝟ questio tãgit hic ꝓ Inno. 7 pleni' expedit ꝓ archi. 7 alios. in. c. ij. de consti. li. vj. 7 cõior videt opi. vt a suo suffraganeo puniri nõ possit ꝓ rõnem istius. nã archiepus est maior 7 iudex suffraganei sui g̃ ab eo iudicari non potest. et ex hac rõne sequit' ꝑm Inno. q si suffraganeus ex dispensatõne pape haberet alium ep̃atum extra illam ꝓuinciam q nõ possit punire suũ metropolitanum ibi delinquentem. nam vbiq archiepus est maior suo suffraganeo. ¶ Dubito de hoc vltimo q suffraganeus non est in alio episcopatu vt suffraganeus sed vt alius episcopus 7 certũ est q alius episcopus potuisset punire istum archiepiscopum exquo non est suffraganeus sicut dictum est. videmus in delegato pape sibi qui licet sit minor ꝓt tñ auctoritate delegata excõicare suum maiorem. vt i c. sane. el. ij. de offi. dele. vnde diuersis respectibꝫ qs ꝓt esse maior. vt in. c. cũ capella. de priuil. ¶ In gl. j. ibi cũ maior sesubiecit minori. nam tunc se subijciendo fit minor maior. vt in iuribꝫ dall'. in glo. 7 hoc intellige si superior cõsentit vt ꝓsona ecclesiastica possit se subijcere minori al's aũt nõ posset consentire etiam in alium parem. vt in. c. significasti. j. de fo. cõpe. 7 papa qui nõ recognoscit superiorẽ ꝓt se subijcere confessori. vt. g̃. dixi. ¶ Jo ea. glo. ibi de offi. dele. c. querẽti. ad idẽ de sen. ex com. c. tua. ꝟ vt dicit Jo. an. vtrobiq põt absoluere tẽpore q excõicat. vñ melius facit c. grane. j. de preben. ¶ In ea. glo. ibi sanctũ ẽ. dic Jo. an. q ibi ꝟ non facit ex officio qi dicat regulam illã ꝓcedere quando ex officio quis potest absoluere vt tunc possit etiam ligare et econtra. secus autem vbi cõmitteret nuda ptãs excõicandi vel absoluendi qꝟ tũc ñ trãsiret aliud vt sentit glo. 7 in ꝟ no. eã secus aũt vbi cõmitteret iurisditio qꝟ tũc dat' ptãs absoluẽdi cũ isti iudicẽt a pari. ¶ In gl. q. ibi ad supplicatõem. dicit Jo. an. q ibi non erat maior i administratõe. nã ñnũciauerat ille archiepatui 7 fecerat bñficiũ ab epo. vñ rõne beneficij erat factus de foro illius vt in. c. cum capella de priuile. de foro competen. c. postulasti. ¶ In. glo. iij. in fine. vult ergo glo. in scda solutõne q ꝟ potuit facere iste archieps auctoritate ꝓpria ex dispositõne. c. qm̃ alle. in glo. g̃ ꝟ solutio non congruit isti litere qꝟ ꝟ fuit erecta de nouo ecclesia cathedralis 7 sic erat aliud corpus 7 debebat habere aliud caput. Sed i. c. qm̃. nõ sunt ibi duo corpora nec duo capita ꝟ cõstit' nit' ibi eps absq; ecclesia cathedrali qui debet esse vicarius cõstituẽtis. ¶ In glo. penul. in fi. vult g̃ glo. q si eccl'ia subiecta alicui prelato inferiori erigit' in cathedralẽ q nihilominus remanet sub iurisditõne ip̃i ꝓlati inferioris nisi eximat' a papa vt ꝟ. g̃ ꝟ dictũ nõ recipit' cõiter a doc. 7 ꝓfecto videtur ꝓtra istũ tex. nam papa ꝟ nõ eximit istũ ep̃m a iurisditõne archidyaconi ꝟ denunciauit eũ exemptũ. nã is q denũciat de nouo nihil agit. vt in. l. heredes palaz ff. de testa. 7 no. in cle. statutũ de elec. q̃nimo dicũt docto. q si iste archidyaconus esset in dyocesi isti' epi. eps nouiter creatus habebit iurisditionẽ sup archidyaconum. x. q. j. regenda. g̃ optime facit tex. in. c. trãslato de consti. ¶ Sed quero extra glo. quam iurisditionẽ habebat archidyaconus in ista ecclesia dum esset monasterium: dic q de iure cõmuni nullam iurisditionẽ habet archidyaconus in monasterijs sed de iure speciali posset habere. vt in capitulo. fi. 7 quod ibi no. d̃ offi.

archidia.z forte ob hoc tex.hic loquit conditionaliter vt ptz in ter.ibi ꝓuisio vt si ex hoc ℣. Abbas.

b Humilis. Compositionē supiure pri matie vnus solus cui⁹ inter est poterit impedire.vel sic.¶In cōpositōe sup iure ꝑmatie fiēda debent oēs ꝓlati ꝓuincie et capitula ecclesiarū cathedraliū cōsentire.z duo facit.ꝓmo man dat cōpositionē publicari si ꝓlati consentiant.scdo ibi siqui vero dissentiētes.mādat citari z publicationē nō fieri. ¶Nota ꝓmo q in factis arduis ꝓuincie dz req̄ri nō solum ꝓsensus ꝓlatoꝝ ipsius ꝓuincie ꝫ etiā capi tuloꝝ ecclesiaꝝ cathedraliū.facit.c.fi.de his q̄ fi.a ꝓla. ¶No.scdo ibi ꝑntiū.z tene menti q in actu cōpositō nis etiā supiure supioritatis nō vocant absentes ꝫ tm̄ ꝑntes.z nihilominus negari nō pōt quin hec ꝓpositio sit magni ꝑiudicij.z sic videt q non sufficit quodlibet ꝑiudiciū lz magnū vt absens vocent.z ꝫ optime facit ad materiā.c.ꝑntium de testi.li.vj.An z qñ absentes ca nonici sunt vocandi. ¶No.tercio ibi buturicen.capli iūcta lra ibi req̄ratis assensuz.q in reb⁹ magni ꝑiudicij dz ꝓlatus habere nedū cōsiliū ꝫ etiā assensum capli sui qđ tenet hic Inno.z Jo.an.qđ tene mēti ꝑ limitatiōe c.quāto.z.c.nouit de his q̄ fi.a ꝓla.nam regulariter suf ficit ꝓlatū requirere consiliū capli sui vt in dictis iuri bus.facit qđ dixi in.c.edoceri de rescript.z qđ no.in.c. j.j.de ꝓcu. ¶Nota q̄rto q iudex nō pōt ꝯpellere par tes ad cōpositionē faciendā si cā est ciuilis ꝫ dz eam de cidere sn̄ia sua nec etiā ꝓnceps ex ptāte ordinaria ꝫ fa cere dz.nam vt colligit ex tex.papa affectabat istā cō positionē z tn̄ noluit ad hoc cōpellere ꝓlatos.puto tn̄ q si lis fuit diuturna z intricata multū inter ptes ita q de facili decidi nō pōt q iudex pōt ꝯpellere ptes ad cō cordiā tex.videt iudicio meo multū notabilis oblinio ni nō tradēdus in.c.placuit.xc.di. ¶No.quinto q is cui⁹ interest pōt ex trāsuerso cōpositiōz impedire quē admodū pōt tercius ꝑ interesse ꝓprio impedire execu tionem sn̄ie inter alios late. vt in.c.veniens.q̄.de testi. ¶Item nota q vnus solus de collegio pōt impedire cōpositionē fiendā noīe collegij qđ bn̄ notabis.z ꝫ est ex eo ꝑm Inno.qz actus cōpositionis est volūtarius z in istis volūtarijs oportet q oēs de collegio cōsentiant. vt no.in.c.cū oēs de cōsti.z in.c.qz ꝓpter.z in.c.scriptū de elec.maxīe cum possint ꝓtendere aliqđ ꝑiudiciū sin gulariter vt hic.ꝫ si cōpositio cōcerneret vtilitatē col legij tunc puto q nō impediret cōtradictio vnius.ar. in.d.c.j.de his q̄ fiunt a ma.par.ca.nam necessitas z vti litas in ꝫ equipant.vt no.Inno.in.d.c.cum oēs.z sen tit Jo.an.hic dum dicit q isti dissentiētes possunt im pedire cōpositionē si mouent ex ꝓbabili cā. ¶Itē no. q capla ecclesiarū nō debent citari vt ꝑsonaliter ꝯpa reant lz in cā illa alij ꝑsonaliter citent vt hic.qz eccl̄ie destituerent suffragio ministratoꝝ. ¶Ultimo no.q iudex in citatōe pōt iuridice cōminari cōdemnationez expensarū in casu succūbentie. ¶In glo.j.in fi.vn̄ nō debet supior pati se cōtemni.vt in.l.obseruandū.ff.de offi.ꝑsi.debet ergo tenere mediū.vt in.c.j.de of.custo. et in.c.disciplina.xlv.di. ¶In glo.q̄.ibi z ita eorum in tererat cōsentire vel contradicere.nota bn̄ glo.iuncto tex.q dn̄s nō pōt cōponere sup iure supioritatis in p̄ iudiciū subditoꝝ nisi subditi cōsentiant.nam interest subditoꝝ nō habere multos dn̄os vl nō mutare dn̄m vt in.l.impialem.in.§.ꝓterea ducatus de ꝓhi.feu.alie. q Fede.colt.x.no. Inn.in.c.auditis de ꝓscrip.dixi post Hosti.s.eo.dilecti. Et ex rōne glo. potes generaliter colligere q vbicunq̄ subditi possunt ꝓtendere aliqđ interesse non valet cōpositio facta ꝑ solum dn̄m ipsis subditis nō cōsentientib⁹. ¶Sz q̄ro ꝑ declaratōe gl. z tex.qui cōprehendant hic appellatiōe ꝓlatoꝝ.Sol. Inno.ponit duas expositōnes.Prima vt cōprehen dant solum epi.scda vt veniant oēs ꝓlati habentes iu risditionē ordinariā.de quib⁹.s.in.c.cum ab ecclesiarū de offi.ordi.nam cum ipsoꝝ interest debent vocari. Sed contra hoc opponit.nam eadem rōne debuissent vocari oēs subditi qz oīm interest rōne ꝓdicta.So.di cit Inno.q si ageret cā singularium ꝓcederet contra rium sed hic cā cōcernebat vniuersitatem ecclesiarum ꝓuincie ideo sufficiebat ꝓlatos z maiores vocari.nam facta vniuersitatis expediunt ꝑ rectores z maiores vni uersitatis.ar.in.l.q̄.C.de iura.calum. z nota bn̄ hoc di ctum ex quo ꝓmo habes notare q in factis concernē tibus totā ꝓuinciā requirunt ꝓlati ꝓuincie vt faciāt vnū corpus z debent actū explicare collegialiter sicut videmus in concilio generali.nam qz istud conciliū cō cernit totū orbem ꝓlati totius orbis conueniunt z faci unt vnū corpus repn̄tantes ecclesiā vniuersalē.lxv.di. c.j.vides hic idem in facto vnius ꝓuincie vel dyocesis vt in factis cōcernentib⁹ totum clerum vniant clerici et faciunt vnū corpus.sicut in sili no.Bar.in vniuersi tate scholariū bononien.vbi sunt vniuersitates distin cte iuristarū z artistarū vltramontanoꝝ z citramonta noꝝ.nam in factis cōcernentib⁹ studium vniuersaliter vniunt etiā doctores z faciunt vnū corpus z ꝑ hoc fa cit tex.in ꝓemio vbi scribitur vniuersaliter doctoribꝫ z scholaribꝫ. ¶Scdo no.q in factis ꝓuincie vel alicui⁹ dyocesis nō est necesse vt oēs clerici cōsentiant sed sa tis est q interueniant ꝓlati z capla.nam repn̄tant to tum clerū vt hic. ¶In glo.in ver.ꝑntium ibi videt q sic z ꝫ teneas.nam absentes qui nō sunt vocandi habē tur ꝑ alienis nec debēt in numero cōputari.x.q.j.hoc ius porrectū.versi.si aūt.nam ius vniuersitatis pōt resi dere penes vnū solū tm̄.vt in.l.sicut.ff.qđ cuiusq̄ vni uer.z no.in.c.gratum de postu.ꝓla.tn̄ quo ad istū tex. oēs qui sunt in ꝑntia vocandi sunt.absentes vero non vt ꝓbat in text.ibi in ea ꝑntium. z sic qđ q̄.j.subdit in glo.decidit in tex. sed in alijs negocijs nunq̄ absentes sunt vocādi.vt in.d.c.hoc ius porrectum.sed fallit in quibusdā casib⁹ de quib⁹ ꝑ glo.no.in.d.c.ꝑntium de testi.li.vj.dixi plene in.c.cum oēs de constitu.dic vt ibi. Qui aūt dicant absentes vel ꝑntes:dic q in factis cō cernentib⁹ totam ꝓuinciam existētes in ꝓuincia dicūt ꝑntes.In cōcernentib⁹ vero dyocesim oēs qui sunt in dyocesi.vt in.c.fi. q̄ ma.accu.pos.In cōcernētib⁹ aūt ciuitatē seu castrū illi qui sunt in ciuitate seu castro.vt in.d.aut̄.ꝫ ins porrectū.z facit.c.qz ꝓpter de elec. ¶In glo.fi.ibi fundata erat ꝑ cōpositionē.ꝫ nō placet Ho sti.qz ꝑm eum cōpositio nō erat hic publicata ꝓlatis ꝫ publicanda si ꝑstitissent assensum.Inn.dicit q erq̄ ar chiep̄i cōposuerant adinuicē ꝓsumptio erat ꝓtra dis sentiētes.Sed hec z alia q̄ hic scribunt mihi nō vidē tur necessaria qz papa hic cōminatus est ad terrorem. vn̄ nō colligit q si isti haberent iustam cām cōtradicē di q deberent euitare cōdemnationē expensarū. ¶Ex tra glo.oppo.cōtra tex.videt em̄ q ista compositio nō debebat obesse ꝓlatis exquo ipsi nō consenserāt.vt in. l.tres fratres.ff.de pac.z in.l.nec ignorans.C.de dona. So. Hosti.dicit cōtrarium ꝓcedere qñ partes nullo modo cōsenserāt cōpositioni.Sed tex.iste debet intel ligi qñ ꝑ prius dat iudici ptās ꝓponēdi vt alte z basse ꝑm vulgare quoꝝdam possit arbitrari et inter partes componere.naz tunc ex hac generali potestate potest iste cōpromissarius dare de iure vnius alteri in parte z in totum.nec poterit conqueri quis exquo semel cōsen sit.ar.in.l.cum mandato.ff.de mino. z nota singulari ter hoc dictū.naz solet quotidie allegari hec opi. Ho sti.q si partes cōpromittentes dederunt potestatē ar bitratori arbitrandi alte z basse ꝓut ipse voluerit non pōt ꝓtextu lesionis peti reductio ad arbitrium boni vi ri.de quo plenius dico in.c.quintauallis de iureiuran. ¶Scdo ꝓt intelligi tex.ꝑm eū q papa fecerat compo sitionem sed non publicauerat partibus. Sed ꝓius

volebat habere cõsensum plator̃. ⁊ ex hꝫ no. q partes pñt ꝓsentire laudo iam facto nõd̃ publicato. nec pñt postmod̃ cõqueri ptextu lesionis qđ intellige dũmõ volus absit. nam volus futurus nõ põt remitti. l. creditor. §. lutius. ff. mandati. ¶ Tercio pt intelligi ſm Jo. an. q cõpositio bñ debebat detegi platis ⁊ habito ipsorum cõsensu debebat postmod̃ publicari p totã prouinciam. ⁊ p hꝫ facit tex. ibi solẽniter publicetis. ⁊ quelibet lectura est vera in se ꝛc. Abbas.

De treuga ⁊ pace. Rica.

¶ Quia iudicũ est discordantes ad pacẽ reducere. ꝛc. di. p totũ. ideo post tractatũ de offi. iudicũ merito annectitur hec Rica. vl̃ põt cõtinuari hec Rica scđo ad Ricã. s. primã. Quia maiorũ ⁊ supiorũ est treugas et paces inire. subditorũ vero obedire iõ ꝛc. ⁊ ex hac continuatõe quero vltra doc. nũquid iudex possit cõpellere subditos ad pacem fiẽdã: ⁊ dico q sic tam secularis respectu subditorũ q̃ ecclesiasticus respectu clericorũ rõne peccati. vt ꝓbat. xc. di. in. c. siquis cõtristatus. ⁊. c. placuit. ⁊ ibi no. in glo. de iudice seculari. ad idem. c. nouit de iudi. vbi dicit q ad papã ptinet reformare pacẽ nam rũpens pacẽ venit contra ꝓceptum charitatis q̃ pax nihil aliud est q̃ charitas vt ibi. et hanc opi. q iudex possit tenet Bart. in. l. cõgruit. ff. de offi. ꝓsi. ibi tñ distinguit q aut discordia est inter ciuitatẽ ⁊ ciuitatẽ et tũc supior debet interponere ptes suas in auc. de mãda. princi. ⁊ in. §. deinde. aut est inter ꝓuatos ⁊ tũc aut est cã criminalis aut ciuilis. ꝓmo casu iudex põt cõpellere ad pacẽ rõne publice vtilitatis. nam in ciuilib̃ dissensionib̃ sepe respublica ledit. l. siquis ingenuã. §. fi. ff. de capt̃. Si vero cã est ciuilis tunc põt mouere ad concordiã nõ aũt cõpellẽ ſm eum. vt no. in. l. j. ff. de no. ope. nunci. ℞ Hoc vltimũ puto verũ nisi lis maguo tpe duraverit ⁊ est ita intricata q de facili extirpari nõ ꝓt nam tunc iudex põt cõpellẽ ad concordiã lz nõ sit ciuilis. vt est tex. notabilis in. d. c. placuit. ¶ Scđo quero nũquid possit iudex eodẽ modo ad treugã fiendã compellere: ⁊ dico q sic ⁊ multo fortius q̃ ad pacẽ. ar. j. in c. j. Item treuga est q̃si quedã pax ad tꝑs. sed si iudex põt ad pacẽ cõpellere. vt. s. dixi fortius ad treugã. q̃ qui põt totũ põt ⁊ ptem. vt in. c. pastoralis. in. §. itẽ cũ totum de offi. dele. et. l. q̃ de tota. ff. de rei ven. ad idem bo. tex. in. l. illicitas. in. §. ne potẽtiores viri cõtumelijs. ff. de of. ꝓsi. vbi dõ ad officiũ iudicis ptinet ꝓuidere ne potentiores viri contumelijs afficiant humiliores. dicetiã q vbi quis verisimiliter timet offendi p aduersariuꝫ põt iudicis offm̃ implorare vt ipm̃ cõpellat ad p̃standum cautionẽ de nõ offendẽdo nec se nec suos ⁊ iudex tenet in hoc offm̃ suũ imꝑtiri. vt in. d. §. ne potẽtiores. et ibi plene p Bar. ⁊ bo. tex. in. l. denũciamus. C. de his qui ad ec. cõfug. ⁊ ibi p Ci. bñ facit tex. in. c. lr̃as in fi. de resti. spo. ⁊ in. c. de bñdicto. xxxij. q. j. aliquid p Inn. in c. graue de sen. excõ. ¶ Tercio q̃ro nunquid officiales quib̃ datũ est liberũ arbitriũ sup bono et pacifico statu ciuitatis possint cõpellere subditos ad pacem: ⁊ dic q sic vt ptꝫ ex p̃dictis. nam respublica ledit ex dissensionib̃ ciuilib̃. vñ ptinet ad pacificũ statum ciuitatis vt subditi reformẽt pacem. ⁊ hoc tenet Bar. in. l. ambitiosa. ff. de decre. ab or. fa.

Treugas. Statuit tꝑa treugarum ⁊ penã violantiũ No. ꝓmo q iudex ecclesiasticus põt ex cã cõpellere laicos ad treugã de qua hic. q̃ principaliter fit ob honorẽ dei vt istis diebꝫ ⁊ tꝑibus possint homines liberius vacare diuinis nam in quinta feria debent hoĩes cessare ꝓpter reuerẽtiam assumptõnis ⁊ q̃ illo die xp̃s fecit cenam apl̃is. de cõse. di. j. poꝛro. ⁊ di. iij. c. lr̃is. In die veneris fit ꝓpter reuerentiã passionis. In die sabbati q̃ discipuli latuerunt ꝓpter metum iudeorũ ⁊ q̃ corpus xp̃i latuit in sepulchro. In die dñico q̃ omne insigne deus illo die instituit. lxxv. dis. in. c. q die. ¶ Scđo no. ibi ꝓcipimus. q qui nõ seruat istas treugas peccat mortaliter. xiij. q. j. qđ ꝓcipit. ⁊ in. c. ij. de ma. ⁊ obe. pꝫ etiã ex alio q̃ trãsgrediẽs debꝫ excõicari ⁊ excõicatio nõ ferẽt nisi ꝓ mortali. vt in. c. nemo. ⁊ in. c. nullus. xj. q. iij. An autem hodie hec cõstitutio liget cum nõ seruet in omnib̃ dicaꝫ cum gl. ¶ Tercio no. q excõicatus in vna dyocesi dꝫ haberi ꝓ excõicato p vniuersum orbem. cõcor. xj. q. iij. pena. Excõicatio ergo nõ claudit territorio. q̃ cũ afficiat aiam ⁊ corpus sequit̃ psonã sicut lepra leprosum j. q. j. cito turpem. ⁊. s. de off. or. ad reprimendã. ¶ Notta q epi ad iusticiã conseruandam tenent sibi mutuo impendere auxiliũ ⁊ consilium. ¶ Ultimo no. ex fi. lr̃e q̃ plat̃us tepidus in iusticia exequenda põt deponi a dignitate sua. facit. xviij. q. ij. siquis abbas. ⁊ negligentia plati est peccatũ mortale. vt no. glo. s. de off. Arch. c. ea q̃. ⁊ idem dic in dissimulatõe. vt no. in glo. in. c. clericos de immu. eccle. li. vj. facit. lxij. dist. c. sit rector. nec ꝓpter timorẽ debet differre iusticiaꝫ. q̃ iram dei supinuocat qui magis timet hoĩem q̃ deum. vñ bonus pastor debet aiam suam ponere ꝓ ouib̃ suis. vt habetur in euangelio ⁊ transsumptiue in. c. nisi cum pridem de renũci. ¶ Ultra doc. quero in tex. mandat̃ puniri qui hmõi treugas nõ obseruauerit: ⁊ loquit̃ text. de treuga canonica. i. a canõe inducta. Sed quero quid in cõuentionali vel in pace. pone duo fecerunt treugam vl pacem ⁊ apposita fuit pena contrafacienti demũ ambo contrauenerunt nũquid possit vnus contra alium ad penam agere: cõclude post Bart. in. l. cum pater. §. libertus. ff. de le. ij. q aut nescit̃ quis primo fregit pacem seu treugã vt q̃ forte eodẽ momento se inuaserunt et tunc alter nõ ꝓt agere cõtra reliquũ. vt in. d. §. libert⁹. aut cõstat quis ꝓmo cõtrauenerit ⁊ tunc ꝓmus nõ põt agere cõtra scđm sed secũdus bñ põt agere ꝓtra ꝓmũ. qđ bñ notabis. p hoc facit tex. in. d. §. libertus. ⁊. l. q̃ro §. inter locatorẽ. ff. de loca. ⁊ qđ no. in glo. in. c. dilecti. de arbi. nam scđs nõ tenebat̃ seruare pacẽ. primo exq̃ primus nõ seruauit eam q̃ ꝓmittens penã vel quicq̃d aliud intelligit̃ ꝓmittere inquantũ alius seruat qđ ꝓmisit. vñ si ille nõ seruat ꝓmissum nõ tenet̃ iste ad obb uantiam. vt in. c. puenit de iureiur. et in regula frustra de re. iur. li. vj. sed primus incidit in penã violando pacem seu treugam. ¶ In glo. j. no. glo. q ꝓ treugã non est finita discordia pax vero est finis discordie ſm Ho sti. ⁊ debet pax esse in voluntate. guerra vero in necessitate. nam dꝫ quis purgare vt pacẽ habeat. xxiij. q. j. no li. vel dic vt dixi sup rubrica q pax est charitat̃ vinculum vt dicit text. in. c. nouit de iudi. charitas vero est amor dei ⁊ primi. ¶ In gl. ij. ibi q̃ ineuitabilis vrget necessitas. ꝓ hoc tex. q nõ est licitũ. j. de re. iur. vbi dicit q Machabei viri sancti sine culpa in sabbato pugnabant ⁊ hoc ꝓpter necessitatẽ. Sed põt intelligi cõtrarium in defensione q̃ omni tpe debet quis se defendere ne pereat tuendo corpus suũ. vt in cle. vnica. de homi. vñ clericus nullã incurrit irregularitatẽ occidendo aggressorem suũ si aliter euitare ꝑiculum nõ potuit vt ibi. iste vero tex. põt intelligi in pugnatore. vt no. glo. in. c. si nulla all̃. in glo. ¶ Et in fi. glo. no. hanc vltimã q̃onem gl. singulariter et nõ tradas obliuioni. ex q̃ habes q lex positiua etiaꝫ ꝓceptiua nõ obligat ad peccatum si nõ fuit moribus vtentium recepta vel per dissuetudinem abijt. ⁊ hãc opi. glo. tenet Bof. hic in summa. ⁊ Inno. ⁊ Hosti. in summa huius tituli. sed hic tenuit ipse Hosti. ꝙriũ. mouet̃ q̃ ista est lex ꝓceptiua vt ꝓz ibi ꝓcipimus. ergo a principio ligauit cõtrauenientes ad peccatũ. ergo p nõ obseruantiam nõ tollit̃ eius dispositio q̃ tꝑs nõ est modus tollendi obligationem

vt in l. obligationū. §. placet. ff. de ac. & obl. & principiū finit vitiosum cum peccauerint cōtraueniendo. Et ad §. leges alle. in glo. rñdet ipse q illi text. nō loquunt in legib⁹ p̄ceptiuis & statutar⁹. ponit exēplū in. c. statuimus. §. ti. pri. & no. incidenter hoc dictū. nam sentit q dispositio dicti. c. statuimus. tolli pōt dissuetudine. § vide tu qd ibi dixi. iste vero ter. fm eum loquit in lege p̄ceptiua. Alij vero distinguunt vt refert Jo. an. inter leges q̄ apponunt penas ipso facto. & illas q̄ mandant infligi vt in primis nō habeat locū cōsuetudo cōtraria cum statim cōtrafaciendo incidant isti in penā & in factum damnatum. xxiij. q. j. in. c. audiuimus. dd. An. hic distinguit q aut lex p̄ceptiua emanauit in fauorē priuatum et pōt tolli cōsuetudine sicut pōt tolli pacto et renunciatōe. vt no. in. l. de quib⁹. ff. de legi. aut emanauit in bonorē dei. aut in fauorē publicū & tunc si subditi nō obseruauerunt sciente superiore et patiente talis lex nō ligat nec requirit aliqua p̄scriptio. q̄ exquo superior videt & patit nō videt velle q lex sua vinculū injiciat sed si superior ignorat tunc peccant contraueni entes. ¶ Sed contra ß vltimū & cōtra Hostiē. videt ter. in. c. fi. de consue. vbi ter. aperte pbat q oīs lex humana pōt tolli cōsuetudine dūmodo sit rōnabilis & legitime p̄scripta. Unde ibi solum cōtra cōsuetudinem cōseruat ius diuinū nec priuati dicunt tollere legem superioris sed ipse superior cōsensum p̄stando huic cōsuetudini in eo q statuunt iura vt p̄ consuetudinē possit tolli ius positiuum dicto. c. fi Jnno. sup rubrica quem sequit Jo. cal. ß vult in effectu q aut lex p̄ceptiua est talis q eius contrariū est in se mortale peccatū. & tunc non pōt tolli cōsuetudine sicut nec contraria lege. aut eius cōtrariū nō est in se mortale peccatū & tunc tollit p̄ dissuetudinem. dixit etiā Cal. q sufficit in ß tp̄us. x. annorū. allegat no. in. c. fi. de cōsue. li. vj. Ego sic distinguerem q aut lex p̄ceptiua nunq̄ fuit recepta in obseruantia sciente legislatore & valente cōtradicere & non cōtradicente & talis lex nō ligat & puto q non requirit tps ad inducendā p̄scriptionē sed sufficit binus vel trinus actus in contrariū. q̄ hic nō agimus de p̄scribēdo cōtra legem ß de impediendo vinculū. nam p binū vel trinū actum apparet de cōsensu superioris. arg. in. l. ij. C. de epi. audi. & in. c. ita nos. xxv. q. ij. Si vero aliqui seruant in eodem loco & tunc nō seruantes nō vident excusari. ar. in. c. cum iam dudum in fi. de p̄ben. aut superior ignorat & tunc puto q requirit p̄scriptio. xl. anno rum dumodo cōsuetudo sit rōnabilis vt q̄ fundat⁹ super aliq̄ rōne. vt vult ter. in. c. fi. si em̄ contrariū legis in se esset malum cōsuetudo nō esset rōnabilis de iureiur. c. intellecto. & sic salua opi. Jnn. nec ob. q in principio oēs peccauerunt cōtrauenendo. nam duplex est rñsio primo q si moti fuerint ex aliqua cā rōnabili nō peccauerunt q̄ ipsemet superior indulsisset. ad hoc qd no. Ar chi. in. c. vtinam. lxxvj. dis. vel scdo successores eorum qui cōtrauenerunt nō peccauerunt q̄ potuerunt existimare q ex aliqua rōnabili cā illa lex nō sit in obseruātia. ar. eorum q̄ no. gl. in. c. de quarta de p̄scrip. & q lex p̄ceptiua nō illaqueat sciente superiore & nō cōtradicente. allego bonū ter. iūcta glo. xx. di. c. j. & in. c. cum olim. de cler. cōiuga. in cōsuetudine inducenda in sacramentalib⁹ ita voluit glo. notabilis in. c. vir de secūdis nup. Et contra regulā quā hic recitat Jnno. allego bo. ter. cum glo. in. c. cū multi. xv. q. vlti. nam olim erat statutū q filij nati ex cōiugio p̄sbyterorū essent serui ecclesie. et sic pena erat inflicta iure. et tñ dicit ibi glo. q hodie ecclesia ex nō obseruantia pdidit illud ius. Ex quo infero q quantūcunq̄ lex apponit penā ipso facto nihilominus pōt tolli cōtraria cōsuetudine. q̄ in nō exigendo penam cōmittit contra legem. nam & p nō vsum tollitur lex. vt no. Jo. an. in. c. Joannes de cle. cōiug. & Li. in. l. ij. C. q̄ sit lon. cōsue. ¶ Jn glo. in ver. cōfirmet. no. bene istam glo. q vbi cōfirmatio exigit a pari capitur cōfirmatio p̄ obseruantia. nō em̄ pōt capi p̄prie quia par vel inferior non potest cōfirmare factum superioris vl paris & iō verba capiūt improprie. sic̄ in. c. studuisti de offi. le. & ex hoc infert q siquis p̄misit q titius confirmabit talem contractū debet intelligi q ille obseruabit & approbabit quantū in eo erit. qd bene no. sequēs. c. nihil habet nisi q p̄sbyteri & alij de quib⁹ in ter. gaudent priuilegio ꝛc.

INouamus. Persone hic enumerate plena securitate gaudent tpe guerre. ¶ Nota p̄mo p̄sonas hic enumeratas q̄ tpe guerre debēt gaudere plena securitate male tñ obseruat. Et no. in eo q dicit de mercatorib⁹ q papa pōt ex cā dare securitatez aliquib⁹ laicis tpe guerre. ¶ Nota ibi euntes. & redeōtes ar. q securitas data in eundo debet intelligi data etiā in redeū dd. naz ista duo cōiter equipant in iure. vt in. c. magne in fi. j. de voto. et bo. text. in. l. sicui. ff. ex qui. ca. ma. no. Bar. in. l. vtimur. ff. de sepul. vio. p̄bat rōne. nō enim quis dī secure venire ad certum locum nisi secure possit morari & inde recedere. Sed dubitari pōt de qōne q̄tidiana vltra doct. hic. pone data est securitas alicui ex bānito vt possit secure venire ad hanc ciuitatē & redire. nunquid p primā vicem tollat hec securitas & priuilegiū an vero possit venire pluribus vicibus vel in infinitū. Oldra. disputauit hanc qōnē & recitat Bar. in. l. j. ff. ad. l. iuli. maie. & breuiter distīguo post eos q aut securitas fuit petita & determinate cōcessa & tunc standum est determinationi. vtputa si fuit dictū vt veniret semp vel quid sic̄. ar. vj. q. iij. scriptū. aut fuit determinate petita sed indeterminate cōcessa. vtputa q̄ vnus ex bannitis petijt vt possit p. x. dies esse in ciuitate & superior cōcessit indeterminate. & tūc intelligit cōcessa fm petitionē q̄ rñsio adaptanda est petitōi seu interrogationi. insti. de inuti. stipu. in. §. p̄terea. & est bo. text. in. c. inter dilectos in. §. ceterum de fide instru. ibi ex forma petitōis ꝛc. & notabis illū text. aut petitio fuit indeterminata ß cōcessio determinata. & intelligimus securitatem cōcessam fm cōcessionē & nō fm petitionē. q̄ superior videt restrinxisse petitionē qd no. nam priuilegiū et indulgentia sumunt vires a cōcessione & nō a petitōne lz in dubio p̄cessio referat ad petitionē vt in p̄cedenti mēbro. secus q̄n sumus certi vt hic. et ß notabis. q̄ sepe papa signando supplicationē restringit petitionem vt nō excuset impetrans ex eo q dedit supplicationem generalē & prīdie fuit in facto. aut petitio fuit facta indeterminate & concessio etiā indeterminate. vtputa q̄ data fuit simplr securitas veniendi & redeundi & intelligit de p̄ma vice. Ad ß facit text. in. l. boues. §. ß sermōe. ff. de ver. sig. & in. l. hec conditio. ff. de cōdi. & demon. vbi dī q si sit alicui relictum cum nupserit intelligit de primis nuptijs. hoc verū nisi fuisset data securitas ad certum actum puta q p pace fienda posset secure venire et redire tunc duraret hec securitas q̄diu veniret pro contractu pacis. sed pace facta cessat securitas seu saluus conductus. & p hoc tex. hic iuncta gl. in verbo existentes. quam notabis. Abbas.

De pactis. Rubrica.

¶ Quia de officijs oīm iudicum & p̄sidentium de ipsis iudicijs videndum est. sed q̄ vocati ad iudicia q̄nq̄ paciscunt q̄nq̄ transigunt ideo auctor antecq̄ tractaret de cōtractu de iudicijs de his p̄misit. & primo de pactis tanq̄ de nobilioribus. vel continua ad p̄cedentem hoc modo. Supra visum est de pace. sed quia pactum est quedam conuentio ex pace facta. ideo post rubricā p̄cedentem subijcit istam. Abbas.

ANtigonus. Potest ꝑmo generaliꝫ ſumari ſic Pacta q̄ tūcunq; nuda ſeruāda ſunt. vl aliter ſic. Judex eccleſiaſticus ꝓuidet ſeruanti pactū cōtra nō ſeruantē. Diuidit. nam ꝑmo ponit dictū Antigoni epi. ſcdo approbatio cōcilij ibi vniuerſi. ¶ No. ꝑmo iuncta ſupraſcriptōne modū z practicā condēdi legē in cōcilio generali vel ꝓuinciali. nam vnus de ꝯcilio facit ꝓpoſitionē et reliqui ſi eis placet vniuerſaliter ſtatuūt illā ꝯfirmādo vel reſtringēdo ſeu ampliādo. Et ita cōiter obſeruaꝫ in alijs actib⁹ vniuerſitatis. ¶ No. ſcdo q̄ appellatōe eccleſia ſtice diſcipline venit ſnia cenſure. vt excōicatio interdictum z ſuſpēſio. j. de ver. ſig. c. q̄renti. ¶ No. tercio ibi vniuerſi. q̄ ꝯciliū generale eſt quedā vniuerſitas. ibi eī exiſtentes nō vt ſinguli ſed vt vniuerſitas diſponunt. repñtat em̄ cōciliū vniuerſalē eccleſiā. de cōſe. diſt. j. eccleſia. hinc dico ſtandū eſſe in diſpoſitōib⁹ cōcilij iudicio plurimoꝝ. ad ℔ bo. tex. lxvj. di. c. j. naz regulariter in factis vniuerſitatis ꝑualet plurimoꝝ ſnia. vt in. c. j. de his q̄ fi. a pla. z in. l. aliud. §. refert. ff. de re. iur. z in. l. qđ maior. ff. ad munici. ¶ Ultimo no. z tene menti ex eodē verbo q̄ lex edita in cōcilio fit noīe ipſius cōcilij et nō pape tm̄. hic em̄ nulla fit mētio de papa qui ꝑſidebat in cōcilio ſed ſolū de ipſo ꝯcilio. Ex q̄ inferꝫ q̄ poteſtas eccl'ie eſt in ipſo ꝯcilio vniuerſali l3 papa ſit ibi tāq̄ caput ipſius corꝑis. ꝑ ℔. xxiij. q. j. c. qđcunq;. vbi dī q̄ ptās data fuit toti eccl'ie in ꝑſonam petri petrus añt fuit caput. ad idē. c. j. de iudi. in eo q̄ ibi dī placuit ſancte ſynodo. z dic vt ibi plenius dixi. nā q̄q; lex editur noīe pape cum approbatōe ꝯcilij. vt in. c. l3 de elec. vñ puto q̄ cum materia legis ordinaꝫ a papa l3 concilium approbet tm̄ lex edenda eſt noīe pape a q̄ ſumpſit vigorē z originē. nam z ſine cōcilio papa pōt legem cōdere. ix. q. iij. cūcta ꝑ mundū. z qđ no. glo. in. c. ad aplīce de re iudi. li. vj. aut materia legis originaꝫ a cōcilio z tunc noīe concilij lex edenda eſt. nam in ꝯcilio intereſt papa vt caput. ꝑ ℔. c. oſius. §. de elec. cum multis ſilib⁹ et. vij. q. j. cōuenientib⁹. quinimo maioris roboris ꝓſtitutio totius eccleſie q̄ ſolius pape tm̄. vt no. in. c. cum dilecti de electi. facit qđ no. Archi. xviij. di. in ſumma. ¶ In gl. j. ibi. ꝑ pacta inita inter ep̄m nō apparet rō q̄re glo. reſtringat iſtū tex. ad pacta inita inter epos. ſed forte ℔ dicit cā exempli. vñ intelligas melius tex. generaliter q̄ inter quoſcūq; pacta inita ſint exquo nō ſūt a lege improbata ꝓpter aliquā turpitudinē obſeruāda ſunt. vñ iſte tex. dz habere locū nedū inter clericos ſed etiā inter laicos exquo generaliter loquiꝫ. naz laici peccant. nō ſeruāda pacta z promiſſiones. vt in. c. iuramēti. xxij. q. v. ergo pōt recurri ad iudicē eccleſiaſticū qui habet obuiare peccato. vt in. c. nouit de iudi. vt cōpellat laicos ad obſeruantiā pactoꝝ. Sed dubitaꝫ circa intellectū huius. c. Utrum ex nudo pacto oriaꝫ actio id eſt ius agendi in iudicio. Glo. ꝓpe finem colligit ex tex. ar. q̄ ſic. Jo. an. dicit q̄ melius glo. diceret z ita pz hic q̄ſi ſentiat Jo. an. q̄ hic ē caſus exp̄ſſus q̄ dē actio nam tunc dz allegari tex. in ar. q̄ñ id ad qđ allegaꝫ apte nō probaꝫ ex tex. ſed ſubtiliter tex. inducendo. nam dicit arg. quaſi argute z ſubtiliter inuentū. vt in. c. forus de ver. ſig. z ſic aperte ſentit Jo. an. q̄ ex nudo pacto de iure canonico oriaꝫ actio. z idem hic Hoſti. dicens q̄ idem dz eſſe de iure ciuili. nam cum de iure ciuili ſint alij caſus in quib⁹ ex nudo pacto oriaꝫ actio. nec videant habere in ſe magnam rōnem ſpecialitatis idē deberet dici generaliter in omni pacto nudo. in hoc tñ nō puto inſtandū. Et vt intelligas materiā primo videndum eſt quid ſit pactum nudū quid veſtitū. z an z q̄ñ de iure ciuili competat actio et ſic videbimus clare in quo differt ius canonicū in hoc a iure ciuili z quare. ¶ Primo ergo ſciendū q̄ pactum eſt nomen generale cōprehendens in ſe oēm cōuentionē. eſt em̄ pactum generaliter ſumptū duoꝝ pluriūue in idez placitus et cōſenſus. i. placitus ꝙ ſenſus. vt le. z no. in. l. j. de pactis et in. c. pactū. j. de ver. ſig. z ſenſus huius diffinitōis eſt q̄ id qđ cōuenit ſeu cōuentū eſt inter duos vl' pl'es dē pactum q̄ſi ad pacē habendā factū. ℔ eſt em̄ vocabuli ethymologia. i. expō. vt in. d. c. pactū. vñ oīs ℨctus p̄t generaliter cōtineri noīe pacti. ſed vbi pactū aſſumit ſi bi ſpecificū nomē nō denoiaꝫ a ſuo genere ſed a ſpecie tanq̄ a digniori. vñ ſi vēdidi tibi rem appellaꝫ emptio q̄ eſt dare hic ſpecificū nomen z relinquit nomen generis ſicut ſi volo appellare boīez nō appellaꝫ ſub noīe generis vt aīalis ſed in ſua ſpecie. vbi añt cōuentio nō p̄t habere nomen ſpecificum. q̄ plura ſūt negocia q̄ vocabula. vt in. l. natura. ff. de p̄ſcrip. verbis tunc ſtat in noīe ſui generis. Et q̄ñq; eſt nudum z q̄ñq; veſtitū ſic dictum ad inſtar bois. nam q̄ñq; eſt nudus cuz nullum habet veſtitum q̄ñq; veſtitus. Si em̄ pactum fiat in puris z meris finib⁹ cōuentionis. q̄ nō interceſſit aliqđ extrinſecum puta nec ſtipulatio nec inſtrūetus alicuius rei nec l'rarum ſolennitas nec chirographū tunc appellaꝫ nudum. ineſt em̄ illa ſola obligatio iuris gentium. nam vbi eſt cōſenſus ibi eſt obligatio iuris gentiū vt in. l. cum amplius in. §. is natura debet. ff. de re iudi. z in. l. ſtichum in. §. naturales. ff. de ſolu. exemplū huius pacti nudi ponit gl. multipliciter in. l. iuris gentiū in. §. igiꝫ. ff. eo. z inter cetera dat hic exemplū quotidianū. ſ. ꝑmiſi tibi dare decē ſine aliqua interrogatōe p̄cedenti vel chirographo. glo. tñ nō p̄ſiſtit. nam videt' velle q̄ illud nō ſit pactum. ſed pollicitatio. nam dīa eſt inter pactum z pollicitationez. nam pactū eſt duoꝝ vel pluriū. pollicitatio eſt vnius tm̄ ꝑmittentis. vt in. l. pactū. ff. de polli. no. glo. in cle. romani de iureiur. ℔ Bar. ſalvat iſtud exemplū intelligendo q̄ pars cui fit ꝑmiſſio cōſenſit. nam tunc pōt dici pactū cum interuenerit cōſenſus duoꝝ qđ notabis. Q̄ñq; iſtud pactū eſt veſtitum z multa ſunt veſtimēta pactoꝝ. nā q̄ñq; veſtit veſtimēto verboꝝ. i. ſtipulatōe q̄ fit p̄cedente interrogatione z rñſione ſecuta in. l. j. z. v. de ver. ob. z inſti. eo. in p̄in. Q̄ñq; veſtit chirographo vt q̄ñ ꝑ ſcripturaz meā ꝑmiſi tibi dare. x. vel quid ſile. vt inſti. de obli. l'rarum. q̄ñq; veſtit cōſenſu. vt in cōtractib⁹ iuris gentiuz q̄ ſolo cōſenſu p̄ficiunt vt emptio z vēditio z ſilia. l. ex ℔ iure. ff. de iuſti. et iure. Q̄ñq; veſtit interuētu rei. vt do tibi. x. vt ꝑ me aliquid facias. nam ſi donaui z trāſtuli in te iſta decē pactū nō dī nudū. vñ pōt agi inſti. quimo. re cōtrahi. obli. in p̄in. et ibi ꝑ glo. vñ de iure ciuili fac regulā q̄ ex nudo pacto nō pōt agi ℔ excipi pōt q̄ oriꝫ obligatio naturalis ꝓpter ꝙſenſuz. vt in. d. §. igiꝫ fallit de iure ciuili in quibuſdā caſib⁹. ℔ de iure canonico dubitaꝫ. cōiter teneꝫ q̄ dē actio ꝑ iſtū text. nā vbicunq; ius approbat ꝙētionē ſemp daꝫ actio z ius agēdi ex illa ꝙentōe. vt in. l. legitima. ff. de pac. ℔ ius canonicū approbat ℔ pactū quantūcunq; nudū. ergo ex eo pōt agi maxime cū pactū quantūcūq; nudū habeat approbationē z cōcurſum iuris diuini iuxta illud ꝓphete q̄ ꝓcedunt de labijs meis nō faciā irrita. z de iuramēto pallegato dī q̄ ſimplex loq̄la obligat ita q̄ cōtrauenies peccat mortaliter. ꝓterea vbicūq; ius mandat aliquid fieri vel obſeruari ſemp daꝫ actio z exceptio. vt in. l. vnica. ff. de cōdi. ex lege. z in. l. ſtatuas. ff. de acquir. re. domi. no. glo. in. c. cum liberum de ſepultu. et in. c. ſi canonici de offi. ordi. li. vj. Sed ius canonicū mandat obſeruari iſta pacta ergo daꝫ actio z exceptio. et hanc opi. tenuerunt glo. Hoſti. Jo. an. z do. An. z glo. z Archi. xij. q. ij. in. c. quicunq; ſuffragio. ſed Inno. in. c. nouit de iudi. videt' velle q̄ non dē actio ſed officij iudicis imploratio. qđ dicit ꝓcedere etiā in iuramēto. de iuramēto latius dixi in. c. cū veniſſent de inſti. quidam vt do. Lar. amplexi ſūt hūc intellectū reſtrīgēdo iſtū tex.

vt solum cõpetat officij implozatio intantũ vt nõ possit peti vt quis ꝑcise cogat ad obseruantiã pacti nudi sed solũ vt nõ obseruans excõicet. qz tex. iste solum ß videt innuere in eo q dicit aut pacta obtineant firmitatẽ aut cõtraueniens excõicet. z sic ꝑcise nõ disponit vt quis cogat ꝑcise ad obseruantiã pacti. mihi nõ placet hec restrictio. primo qz lz ista ꝓposita fuerint facta alternatiue tñ conciliũ rndet simplr pacta custodiant et sic nõ videt se restrinxisse vt cõditionaliter z alternatiue fieret coactio. arg. in. c. nonne de ꝑsum. et eozum q̃ dixi. s. c. ꝓxi. Item adduco text. j. eo. qualiter. vbi simpliciter dicit studiose agendũ est vt ea q̃ ꝓmittuntur opere compleant. põdera istud verbũ studiose z illud verbum ope compleant. nõ ergo debet esse iudex contentus sola excõicatione. Cal. tñ non ita restringendo tex. dicit q cõpetit officij implozatio z nõ actio qz actiones sunt ꝓdite a iure ciuili. l. ij. ff. de oz. iur. no. Jn no. in. c. q̃. in ecclesiarũ de consti. cum ergo ius ciuile nõ det actionẽ ex nudo pacto. ergo nec de iure canonico. hoc ar. videt ꝓsuasiuum z ꝓcessisset olim sed cũ hodie sint regule quas ꝑmisi dicendũ est q cum ius canonicum approbet illud factũ z mandet obseruari illud pactum dz cõpetere ius agendi qz ista regula iuris ciuilis tacite approbat a iure canonico exq̃ nõ reperit reprobata vt in. c. j. de no. ope. nun. ß in effectu nõ refert an detur actio seu cõditio ex lege vel officij implozatio dũmodo cõcludamus iudicẽ eccl'iasticũ posse etiã laicũ ꝑcise cõpellere ad obseruãtiã pacti. z ß teneas z nõbis ꝑdicta.

Quotiens. Breue est vel ꝑ alia verba põt sic summari. Louentio inualida ꝑ cõsensum supioris validat et fuit forte exordiũ cõfirmationis quozũdã pactoz̃. ¶ No. primo ibi in cõuentionib. q cõuentio idem est qd̃ pactũ. alꝫ non faceret iste text. ad rubricã. ¶ Scõo nota q assensus q̃q̃z capit ꝓ auctẽ seu cõfirmatione. et cape hanc regulã q vbicunqz assensus exigit a supiore in actu ptinẽte ad subditos tunc assensus ibi sumit ꝓ auctẽ q̃ quidẽ auctas põt appellari assẽsus. qz auctas ꝓprie est assensus auctorizabilis cõpetens alicui rõe officij publici. vt no. glo. et Jnn. in. c. j. de re. ec. nõ glie. li. vj. plene no. in. c. cum cõsuetudinis de cõsue. ¶ Nota ibi ratihabitionẽ. q in cõfirmatõe fienda ꝑ supiorẽ nõ est necesse q supioz dicat cõfirmamus. ß satis est q dicat ratificamus vl' verba sil'ia. nõ em̃ refert quid ex eq̃ pollentib fiat. vt in. c. lz ex quadã de testi. Et ex ß tex. quẽ bene notabis colligo arg. q q̃n supioz interponit auctem alicui actui. puta vẽditioni rerũ ecclesiasticaꝝ nõ est necesse q dicat auctem nr̃am impartimur ß satis est q appareat de cõsensu suo. nam intelligit cõsensus ꝑstitus ꝑm subiectã materiã. vt hic vbi ratihabitõ ponit ꝓ cõfirmatõe. Audio tñ q Bal. tenet oppositũ q dz dicere ista verba auctem nostrã impartimur ꝛc. et allegat dictũ Jnn. in. c. cum cõsuetudinis ꝑal. ß ꝓfecto Jnn. ß nõ dicit si bñ põderet'. z facit q nõ sit necesse. c. in venditõib. xvij. q. iij. z. c. placuit. xij. q. ij. ¶ No. vltimo ibi ꝓ securitate partiũ. bonũ argumentũ q tũc quis dicit' securus in aliquo facto q̃n non timet aliquã iuris exceptionẽ. et facit ß ꝑm do. An. q siquis ꝓmisit facere aliquẽ securum in aliqua re debet ita ipsam rem disponere vt nihil de iure possit sibi obici ita q possit sentire lesionem.

Nicolaus.

Qualiter. Breue est ꝑ alia verba põt sic summari. Judex debet studiose agere vt ꝓmissa adimpleant'. ¶ No. primo verbũ studiose. q iudex in adimplendo ꝓmissa vel pacta nõ debet esse cõtentus simplici ꝓmissione vt quidã dixerũt in. c. j. sed studiose z effectualiter agere vt ꝓmissa adimpleant' ope. z facit iste tex. ad ea q̃ dixi s. c. j. ¶ Scõo no. ibi ꝓmittunt'. q oĩs ꝓmissio est necessario executioi mãdanda. z põdera qz tex. nõ requirit q interuenerit stipulatio vel scriptura vel alia solẽnitas. z sic videt' q cum verbũ ꝓmissio sit multũ generale nedũ in pacto qd̃ est duoꝝ ß in pollitatõe q̃ est vnius tñ debet habere locũ iste tex. nam ex significato huius verbi ꝓmittunt' nõ requirit' q interuenerit pactũ ß sufficit nuda ꝓmissio vnius tñ. z ꝑ ß tex. in. c. iuramẽti. xxij. q. v. vbi dz q inter simplicẽ loquelã z iuramentũ deus nõ facit dzĩam. s. quo ad obligandũ ꝓmittentẽ vel iurantẽ aliquid. nam vterq̃ peccat cõtraueniẽdo lz in quãtitate reatus sit dzĩa. qz grauius peccat veniens contra iuramentũ. vt no. in. c. fidei de iureiur. z de hac materia dic vt dictum fuit in. c. j. s. eo.

QVm pridem. Non valet pactũ ꝓ qd̃ ecclesiasticũ bñficiũ dz pecunia resignari. Primo factum sub q̃ cõtinet' ꝓcessus cause partiũ trãsactio ipsius reprobatio papalis ordinatio z intercessio. scõo dat iudices ibi ceterũ. ¶ No. ꝓmo q clericus põt esse ꝓcurator germani sui clerici. de q̃ vide qd̃ dicã. j. de ꝓcur. in nr̃a. ¶ Scõo no. q nõ est licita pactio vt litigãs renũcietliti sup bñficio z consequat' aliquid tpale etiã si illud recipiat noĩe expẽsarũ. nam posset in se cõtinere symoniã qz si renũcians habet ius in bñficio videt' renũciare iuri spũali ꝓ tpali. nec ob. q noĩe expẽsarũ dicat recipe qz ß posset fingi in fraudẽ. Jtẽ qz iuri spũali dz quis libere renũciare vt in. c. ex ꝓte. z qd̃ ibi no. s. de of. dele. ¶ Tercio nota q renuncians liti videt' renũciare omni iuri sibi cõpetenti in illa cã. vñ lz verbum lis stricte sumptũ referat' ad instantiã iudicialem dũtaxat. vt no. in. c. ij. de ꝓcu. li. vj. tñ largius sumendo cõprehendit in se ius qd̃ quis habet in cã sup qua lis est mota vt in. c. fozus de ver. sig. z in. l. litis noĩe. ff. de verb. sig. Et de predictis est text. aptus in. l. postq̃s lit. C. de pac. et ad. c. dudũ. ij. s. de elec. in fi. vbi dz q renunciauit liti z cause. dic q fuit adiectũ verbũ cause ad maiorẽ expssionem. dicunt tñ dñi de rota decis. ccxcvj. q litigãs sic per bñficio renunciãs liti z cause nõ ꝓdit ius qd̃ habebat in illo bñficio si renũciauit in manib illius qui nõ poterat renunciationem bñficij recipere qd̃ est valde no. sicut em̃ nõ põt clericus directe renunciare bñficio nisi in manib illius qui eum inuitum destituere põt. vt no. in. c. q in dubijs de renun. ita nec directe pot renũciando liti z cause. dicunt tñ q hec renunciatio habet vim taciti pacti ne vlterius petat z sic si de nouo petat bñficium obstaret sibi exceptio. facit qd̃ in sil'i no. Jn no. in. c. qd̃ in dubijs. z in. c. sup hoc de renũ. Et ex bis infero ad qõnem quotidianã. nunquid ꝑlatus litigans sup iuribꝫ ecclesie possit litigz cause cedere. Ex ꝑdictis concluderẽ q si cã est talis in qua ꝑlatus nõ habet liberam dispositionẽ vt qz agit' de re quesita ecclesie non poterit ꝑlatus liti cedere sicut nec directe posset rem in iudicio deductã alienare. secus aũt si ageret' de re in qua ꝑlatus haberet liberã dispositionem. ¶ Quarto nota cautũ esse q post resignatũ ius exigant' instra facientia ad illã cãm cum sint inutilia penes resignantez et in futurũ possent esse dãnosa alteri pti. ¶ Ultimo nota q iudex nõ dz cõpellere ptes ad cõpositionẽ etiam si sit papa. nam vt hic vides papa fecit banc cõpositionẽ z tñ monachis nolẽtib obseruare papa nõ mãdauit vt seruarent sed vt ꝓcederet' sup lite ordine iudiciario. posset tñ papa ex plenitudine ptãtis cõpellere ad cõcordiã z ad cõpositionẽ dũmodo res sup qua litigat' sit in libere dispositione pape. sic limito notabile dictum Jnno. in. c. cum inter. R. de ele. vbi singulariter dixit papã ex plenitudine ptãtis cõpellere partes ad cõpositionẽ. ꝓ ß facit. ix. q. iij. c. ꝑ principalẽ. ꝑ limitatione vero mea facit rõ vt sicut papa directe nõ põt disponere in ꝓiudicium ptiz ita nec indirecte. pone exemplũ. Jn cõcilio cõstantiensi fuit statutũ vt nullus ꝑlatus cõpelleret' inuitus ꝓmutare. certe crederẽ

q̄ plat⁹ litigans sup̄ platura nō posset cōpelli ad cō ponendū si p̄ positionē cogeret dimittere plāturam facit.l.cū bi.ff.de trās.7.c.tue de pcu. Itē limita Inn. in eo q̄ dicit q̄ alius citra papā nō pōt p̄pellere ad cō positionē p̄ tex.notabilē in.c.placuit.xc.di.nisi lis fuis set diuturna adeo intricata q̄ de facili explicari nō pos set. ¶ In gl.j.no.gl.istā singulariter.nā relata ad tex. ꝓbat q̄ sic̄ in ꝓphanis ita in bñficialib⁹ 7 alijs spūalib⁹ admittit cōiunctus p̄ p̄iuncto sine mādato dūmō p̄e stet cautionē q̄ is p̄ q̄ agit habebit hic ratū ß ipse tene bit ad interesse.7 iō p̄stat cautōz.vt ꝓbat in.l.j.7.ij.et C.qui.res indi.nō nocet.7 idē q̄ glo.ß sensit glo.in.c. cor̄ā de of.dele.7 doc.transeūt hic simplr cum glo.ß di ctum glo.nō placet q̄ in spūalib⁹ requirit spāle man datū ꝓpter grauitatē p̄iudicij.et in his in quib⁹ req̄rit spāle mādatū nō admittit p̄iūctus p̄ cōiuncto sine mā dato.vt in.l.pri.ff.de mino.no.in.c.nonnulli.7 in.c.ex pte decani de rp. Itē in istis spūalib⁹ nō pōt sufficiēter ꝓuideri p̄ cautionē q̄ spūalia nō recipiūt ꝓ gruā esti matione.vt no.gl.in.d.c.cor̄ā. Et ꝓtrariā opi.bui⁹ gl. repio tenere do.de ro.dec.cxxxvj.7 spe.in ti.de p̄iūcta p̄sona.§.j.et Colle.in.d.c.nōnulli.facit q̄d no.Archi. in.c.statutū de rp.li.vj.7 ß bñ no.tū tene mēti gl.ꝓpter eius auc̄tem.et vide q̄d dixi in.d.c.cor̄ā. ¶ In glo.iij. ibi cōpositio.q̄si velit dicere glo.q̄ ibi non interuenit transactio vt hic ß amicabilis cōpositio. Itē dicvt col ligit ex eo q̄d sequit in glo.q̄ ibi interuenit auc̄tas su piorⁱs.hic aūt ptes inter se cōposuerāt. Et nota bñ ex hac solutōne q̄ iudex ex officio suo posset ꝓuidere vt vna ps cederet liti sup̄ spūalib⁹ 7 p̄ bono pac̄ reciꝑet expensas q̄s faceret ab alia pte. Itē posset ꝓuideri vt alia ps daret sibi pensionē annuatim.vt est tex.no.in. c.nisi de p̄ben.nam p̄sumendū est q̄ iudex nō mādaret dare pecuniā p̄ iure spūali.ß q̄ videt ptē nō fouere iu stam cām pōt eam ducere ad renūciandū liti 7 p̄ bono pacis ꝓuidere sibi de aliq̄ tpali ß inter ptes sine iudice nō dz admitti ß pactio q̄ posset in se continere symo niā. q̄ forte renūcians liti habet ius in cā ß vbi ius nō haberet nō essz aliqua symonia ß ps potius redimeret vexationē suā.vt dī in glo.se.7 ob ß arbitroꝝ tex.istuz dicere q̄ videbat ꝓuaū ꝛc.q̄si p̄ma fronte sit p̄sumen da symonia ß abstinēdū est nedū a malo ß ab oīni spē mali.vt in.c.cū ab omni de vi.7 ho.cle. ¶ In gl.in ver. illicite pactōes.no.p̄mo ex ista glo.q̄ si certus sum me habere ius in aliq̄ bñficio nō pecco si do pecuniaz ei q̄ mouet mihi litē vt desistat ab illa vexatōe.secus si non sum certus.7 iō intelligo q̄nem glo.q̄n certū esset vel dubitaret q̄ renūcians hz ius vtrū excusat auc̄tas pa pe si recepit pecuniā p̄ renūciatōe. Pro cui⁹ solutōe glo.distinguit 7 tenebis ꝑpetuo menti ipsius distincti onē. 7 videt sentire q̄ in bñficialib⁹ symonia cōmittit ex ordinatōe ecclesie.7 nō ex dispositōe diuina q̄ hec bñficia nō fuerūt ordinata p̄ deū nec in se essentialiter sunt spūalia ß ex ordinatōe ecclesie accedunt spūalib⁹. facit q̄d no. Inn.in.c.nisi de renū. Sed in contrariū vi de pulchrū tex.j.q.iij.ex multis.7.c.nouit.7 maxime nō placeret mihi hec opi.q̄n esset bñficiū habēs annexam ptātem clauiū q̄ accessorie videt pecunia data p̄ illa ptāte spūali ß hic me nō extendo. q̄ plenissime dixi in repetitōe.§.qui vero.j.de p̄ben.c.extirpāde. vbi vide et vide in fi.q̄d no.glo.in.c.ex pte de off.dele.7.j.q.iij c.saluator. ¶ In glo.pe.in fi.no.glo.7 dic latius post Phi.q̄ aut instrm fuit habitum pecunia creditoris 7 debitoꝝ pōt illud petere cōditione sine cā.vt in.l.disso lute alle.in gl. Aut fuit habitū pecunia debitoris et p̄t debitoꝝ illud vendicare tanq̄ ꝓpriū vel agere ad exhi bendū.vt in.l.vlti.C.ad exhi.7 ibi de h. ¶ In gl.fi. Ex glo.collige tres solutōes p̄ima q̄ isti erāt spoliati tpe renūciatiōis.hec solutio nō est bona q̄ ex q̄ interuenit auc̄tas pape cessat oīs p̄sumptio violētie.scda solutio q̄ isti gratiose fuerūt auditi post renunciationē.et hāc lect.cōiter sequunt doc.tercia solutio q̄ illa renūciatio habeat in se tacitā cōditionē annexā ꝓ tra hanc solutio nem.facit q̄ bñficiū dz libere resignari 7 nō ß ꝓditiōe nisi saluet p̄m do. An.q̄ iste intellectus ꝓditionalis da tur a iure.puto q̄ satis possz sustineri hec tercia solutō et satis cōgruit lr̄e q̄ p̄cedens.q̄ nulla hic fit mētio de grā. nam ex p̄cedenti cōpositione satis apparet q̄ iste nō habebat intentionez libere renunciādi nec ß videt symonia.tum q̄ sperabat aliud bñficiū spūale.nam si cut bñficiū pōt ꝓmutari cū bñficio. 7 ille qui ꝓmutat ß habet in aio ita 7 is qui renūciat liti vt cōsequat aliud bñficiū spūale.vñ si illud nō pōt ꝓsequi pōt vti suo pri stino iure.vt vī tex.hic no. Et ex ß posset inferri q̄ si re nūciās cā ꝓmutatōis nō pōt ꝓsequi bñficiū alterius pt ad suū bñficiū redire sine noua collatōne.q̄d tñ p̄ p̄ti nō firmo.ß vide Fede.in tractatu ꝓmutatōis.7 ex ß vl timo intellectu inferē ad decisionem vltime q̄nis q̄ po nit in gl.vt interim instituti remoueant ab illis bñficijs lz Inn.cōtra nisi papa aliud gratiose mandaret ꝛc.

Accepimus. Non valet pactum de succedendo post mor tem p̄lati in ipsius ecclesia. Et pone casū in ec clesia debitis onerata quam senex 7 diues clericus nole bat acceptare ad exonerandā nisi fieret sibi pactū vt ip sius ꝓsanguine⁹ forte nepos in ea succederet post mor tem ipsius. Diuidit p̄ma ps factū narrat q̄d sedo p̄ecī pit corrigi ibi verū. ¶ Nota p̄mo q̄ eccl̄ia nō vacās nō debet alteri ꝓmitti etiā si cōsentiat rector ipsius eccl̄ie. ¶ Sedo nota q̄ pactū canonib⁹ inimicū nō dz p̄ supi orem aliq̄ modo tolerari. ¶ Tercio 7 vltimo no.q̄ nō pōt eps vni eccl̄esiā cōcedere cum pacto vt aliter succe dat sibi post mortē.7 facit iste tex.nūquid possit p̄latus eccl̄esie sibi eligere successorē. Et ꝓclude q̄ citra papā nemo ß facere pōt sed cum auc̄te ipsius pape hoc pote rit.vt est text.no.in.c.petisti.vij.q.j.vbi papa gratiose cōcessit cuidā epo vt in ipsius transitu possit sibi eligere successorē. De papa vero an possit in vita sibi eligere successorē in papatu.cōis cōclusio est q̄ nō.vt no.gl. in.§.his oīnib⁹.viij.q.j.quā tenebis menti.7 idē Arch. in.c.transitus.lxxix.di.p̄ Jo. de lig.in cle.ne romani de elec.Et est rō q̄ hec electio refert ad tp̄s in quo nō est futurus papa.vñ quēadmodum tunc nō posset ita nec nunc.nā paria sunt aliquid gerere tpe inhabili vel tpe habili si effectus cōfert ad tp̄s inhabile.vt in.l.q̄d spō se.C.de dona.añ nup.facit.c.de vxore.7 q̄d ibi dixi.j.de sepul. ¶ In glo.j.ibi nisi eius voluntate.restringe hoc ad dictū glo.q̄n.s.aliqui volunt paciscī sup̄ hereditate viuentis.hoc effi fieri non pōt nisi cōsentiat ille de cui⁹ hereditate agit.sed quo ad casuz.c.nostri.nō sufficeret voluntas rectoris.vt ꝓbat hic.7 facit q̄d legit 7 no.in c.ij.de concess.p̄ben. Nicolaus Abbas.

Cum clerici. Qui p̄ pactum augē tus est ecclesiaz debet ea p̄uari 7 als canonice puniri.7 scda pars ibi nos. ¶ Nota primo q̄ eligēdus seu p̄mouendus in rectorē seu p̄latum alicuius eccl̄ie non pōt pacisci vt soluat pensionem collatori maiorez solito nam cōmittit symonia.quia p̄mittit tpale vt cō sequat spūale.7 intellige text.in istis eccl̄esijs que auc̄te possunt maxime añ collationē factā.idem 7 fortius dic si p̄mouendus p̄pria auc̄te obligaret se ad pensionem. ¶ Sedo nota ibi spolietis.q̄ obtinēs eccl̄esiam symo niace debz ea spoliari 7 aliter puniri. ¶ Sed quero nū quid in casu huius.c.collatio istius facta tenuerit. Jo. an.sentit q̄ sic ex eo q̄ in summario dicit q̄ debz ea pri uari ꝛc.nam p̄uatio p̄supponit ius.vt in.c.ad diſſol uendum de desponsatione impuber.et in.l.manumis siones de iusti.et iur.l.decem de verborum obligatōne.

Cõtrariũ tz ꝟ Basp. de cald. nihil allegat sed põderat ꝺbũ spoliet positũ in tex. nõ. n. mandat istos ꝓuari ꝙ spoliari. qꝺ dicit ꝓcedere si pactum augẽde pensionis inᷓuenit in ipsa collatõne. secus dic si antea vel postea Ego dicerẽ q siue interuenerit ante siue in ipa collatione collatio nõ valz: qz collatio bñficij seu renunciatõ ipsi simoniace facta nõ valet. ar. j. q. j. ordinatiões. 7 c. sicut. 7 c. mathe. de simo. nõ. Inn. in. c. cũ vniuersoꝝ. de re. pmu. Sz si pactũ interuenerit p collatõem tunc nõ põt dici simonia cũ ius spũale iam iste ꝓsecut sit: ꝙ peccat 7 dz puniri: qz citra auctem supioris ꝓstituit ecclesiã censualẽ. vt in. c. significauit. 7 c. phibemus. j. de censi. 7 tenementi q̃ dixi. ¶ In glo. ij. in fi. Joh. an. dicit q licet subsit iusta cã augẽde pensionis non tñ põt eligend seu ꝓmouend ꝙ paciscí sine vicio simonie. Et dicit Hostiẽ. q iusta cã augende pensionis est nimia paupꝝtas vel necessitas ei cui est soluẽda dũmodo fiat palã 7 nõ clam 7 ꝓsentiẽte capᷠlo 7 auctẽte supioꝛ. ar. in. l. nõ existimo. ff. de admi. tu. 7 in. c. exposuisti. de ꝓbẽ. cũ si. Ego aliter ꝓcluderẽ 7 sic. q aut pensio fuit ab initio imposita habito respectu ad facultates eccie. vt qa eccl'ia fuit data religiosis vt in ꝓpꝛios vsus reddit conuerterent 7 ipsi reseruata sibi pensione ꝓtulerũt alij ecclesiã et tũc auctis facultatibꝫ põt augeri pensio sicꝫ eis diminutis dz diminui. Ad hoc qꝺ leg. 7 nõ. in cle. j. de iurepa. 7 in. c. auaricie. de ꝓben. Aut pensio fuit imposita alio respectu. puta in recognitõez supioritatᷠ vel ī signũ ꝓtectõnis vel qz patron ꝙ obtinuit ab epo tempoze fundatõis vel ex ꝓscriptõe 7 tũc nõ dz augeri pẽsio licet sint auctę facultates: qz nõ subest iusta cã augẽdi. ad ꝟ qꝺ le. 7 nõ. in. c. ꝓpter. de loca. 7 in. c. quanto. ꝺ censi. ¶ In glo. fi. in fi. nõ istã glo. iuncto tex. q appellatione seueritatᷠ ecclᷠastice venit pena alᷠsa iure ꝓ illo delicto imposita 7 si nõ inuenit expꝛssa venit imponenda arbitrio iudicᷠ. vt in. c. de causis. de offi. deleg. 7 sic ẽ dꝛia inᷓ censurã ecclᷠiasticã 7 seueritatẽ ecclesiasticam: qz appellatõe censure venit excoicatio interdictũ 7 suspensio. vt in. c. q̃renti. de ver. sig. Sz appellatõe seueritatis ecclᷠigstice venit alia pena extrinseca ꝟm delicti q̃litatez. ¶ Scꝺo nõ ex gl. q pena ordinaria simoniaci ẽ depositio. ad ꝟ. c. insinuatũ. 7 c. de ꝟ. j. de simo.

Deriqz. Si eccl'ia rem suã locãdo vel ī feudum ꝓcedẽdo apponit pactũ in ꝓiudiciũ iurᷠ parochialis alterius eccl'ie nõ tz et q̃cq̃d hac occasione ꝓcepit reddẽ cogit illi ecclesie. Diuidit. naz ꝓ factũ narrat. scꝺo corrigi ꝓcipit: ibi cũ añt. ¶ Nõ ꝓ q parochiani nõ pñt paciscí cum alia eccl'ia in ꝓiudiciũ iurᷠ parochialᷠ. 7 est rõ qz iura parochialia sunt debita ipsi eccl'ie parochiali. vt. j. de paroch. qsi ꝓ totũ. g̃ pactum ꝑ tale debitũ nõ valet. quia nõ põt qs paciscí in ꝓiudiciũ alterius. vt in. c. si diligẽti. de fo. ꝓpe. 7 in. c. ea te. de iureiurã. ¶ Scꝺo nõ q ex pacto nõ põt qs sibi eligere sepulturaz in aliena eccl'ia licet sponte ꝟ facere possit. vt in. c. j. de sepult. 7 hodie dicendum est vt habet in. c. j. eo. ti. li. vj. 7 in cle. cupiẽtes. in fi. de peni. ¶ Tercio nõ eccl'iã parochialẽ posse petere ab alia eccl'ia qꝺ de iure parochiali a suis parochianis accepit. ¶ Ultimo nõ ꝟm hosti. q de pensionibꝫ domoꝝ soluẽda ẽ decima. ꝓcoꝛdat. c. ꝓmissum. 7 c. tua. de decᷠ. ꝟ dictũ est verũ in se. ꝙ nõ colligit ex litera ꝟm Jo. an. 7 bñ qz nõ cõductoꝛ seu locatoꝛ hz soluere hanc decimã qz ꝓductoꝛ nullu fructum ꝓcipit ꝙ dñs domus. Sensus ergo litere ẽ q isti paciscebant vt decimas ꝓsonales vel reales q̃s debebãt soluere alteri ecclesie debebãt soluẽ istis locatoꝛibꝫ vel ꝓcedentibꝫ feudum qꝺ nõ est licitũ. vt in lra. ¶ In glo. j. ibi formam iuris fiscalis nõ tollit. idez dicendũ in ꝓposito q pactũ initũ inter istas ꝓuatas ꝓsonas non põt tollere ius ecclesie parochialis. vnde licet valere possit pactũ in prejudicium paciscentiũ nõ tñ ꝓiudicium eccl'ie. vnꝺ põt ecclesia a qualibet possessione decimas petere: qz possessio est ad hoc obligata. xvj. q. j. siquis laicus. licz fuerit actum inter ꝓtes vt nõ possessoꝛ sed dñs soluat decimas. nam pactum appositum ꝓtra ius nõ valet. 7 hic sumpta occasione ponit hic Jnno. qꝺ nõ. glo. in. l. pacta q̃ ꝓtra. C. ꝺ pac. dicens q vbi pactũ est ꝓtra ius nõ valet pactũ vel pena. vt in regula q̃ ꝓtra ius. de re. iur. li. vj. 7 in. l. iurᷠ gentiũ. §. sed 7 siq̃s. ff. de pac. etiã si inᷓueniat iuramentũ. vt in. c. si diligenti. de fo. ꝓpe. Si ꝟo pactum est ꝑter ius tũc valet pena apposita: sed nõ pactum. exemplũ in stipulatõne alteri facta in. l. stipulatõ ista. §. alteri. ff. de ver. ob. Si ꝟo est scꝺm ius valz vtrũq̃z. dz tñ q̃s esse ꝓtentᷠ altero. naz põt agẽ ad penaz vel ad obseruantiã pacti. 7 dic q põt agere ad vtrũq̃z si fuit apposita clausula rato remanẽte pacto. vt in. l. penᷠ. ff. de transac. 7 nõ. in. c. dilecti. de arbi. Ad p̃dicta vide glo. in regula accessoꝝ. de re. iur. li. vj.

Actiones. Nõ valet pactio ī spũalib vel q̃ pactum inducit rei turpis seu de turpi vel impossibilis de iure vel de facto. Et ꝑ ponit dictum 7 eius ratõnem. Scꝺo ampliat illã 7 ꝓbat ibi qꝺ etiã. ¶ Nõ q̃tuoꝛ regłas ex tex. Prima q ꝓ spũalibꝫ obtinendis omis pactio omnis ꝙuentio cessare debet. 7 si de facto apponit pactuz nullam obligatõez inducit. Ex quo infert q si ꝓmouendus ad eccl'iam ꝓmittit ex pacto se daturuz aliq̃d collatoꝛi nõ põt agere ad obseruãtiã pacti. et intellige hãc regulã in cõuentõe inhonesta 7 de re spirituali. secus in ꝙuentõne honesta 7 de re temporali. vt in. c. ad q̃ones. de re. pmu. 7 in. c. significasti. de elec. Scꝺa regula q nullũ pactum obligat saluti aiaꝝ p̃iudicatiuũ. nõ em põt se quis obligare in p̃iudiciuz aie sue. xxij. q. iij. ꝓ totum. vnde sicut dicim in coꝛpoze q nemo ẽ dominus membꝛoꝝ suoꝝ. vt in. l. liber homo. ff. ad. l. aq̃l. nec põt sine pena se occidere vel vulnerare vel alteri occisioni se exponere. vt in. c. nõ licet. xxiij. q. vj. et in. l. nõ tm̃. ff. de appel. ita et foꝛtius nõ est q̃s dñs aie sue vt ad peccatũ possit se obligare. nam 7 iuramentũ nõ obligat ad peccandũ: qz nõ dz esse iniquitatis vinculum. vt in. c. quãto. 7 in. c. si vero. de iureiurã. qꝺ ꝓcedit etiã si obligaret se ad peccatum veniale. vt ꝓbat in. c. ij. de pactᷠ. li. vj. Tercia regula ẽ q pactũ turpe vel rei turpis nõ est obligatoꝛiũ 7 dr̃ pactũ turpe qñ ꝙtinet in se turpitudinẽ licz res sup q̃ interponit nõ sit turpis. vt si ꝓmitto tibi dare. x. vt mihi ꝙferas eccl'iam 7 oẽ pactum ꝓtra ius est turpe. vt in. c. faciat hõ. xxij. q. ij. et in l. filius. ff. de ꝙdi. insti. pactũ ꝟo rei turpis est q̃ interponit sup re turpi vt si ex pacto capio. x. vt hoiem interficiã. Quarta 7 vltima regula ẽ q pactũ impossibile de iure vel de facto nõ obligat qz impossibiliũ nulla ẽ obligatio. vt in regula nemo põt. de re. iurᷠ. li. vj. Et iõ dicimus q ꝓceptum supioris nõ obligat ad impossibile. vt in. l. fi. ff. q̃ sẽ. sine ap. rescin. 7 xix. di. in memoria. Et ex hoc 7 ex tex. nõ q illud dicimur posse qꝺ de iure et de facto possumus. qꝺ añt nõ est possibile de iure reputat impossibile. vt in. ꝺ. c. faciat homo. Pone exemplum ꝓmitto tibi dare rem sacrã. hoc. n. de iure nõ est possibile. vt in. l. inter stipulantẽ. §. sacrã. ff. de ver. obl. Idem si est impossibile de facto. si ꝓmitto celuz digito tangere vel q̃d simile. Est tñ inter hec dr̃ia. nam si pactio impossibilis est de iure 7 de facto vel de iure tm̃ nõ obligat. si añt est impossibilis de facto tm̃. aut illa ī possibilitas est ꝑpetua 7 nõ obligat. vt in insti. de inu. stipu. §. j. Aut ẽ impossibilis ad tp̃s 7 tũc obligat vt si ꝓmitto tibi dare mille 7 impossibile est mihi tibi nunc ea tradere sum nihilominus tibi obligatus: quia hic non est impossibile ꝟm nãm et potius dr̃ incommoditas q̃z impossibilitas. vt. l. ꝙtinuus. ff. de ver. ob. ¶ Ultimo nõ ibi oẽis pactio omnisq̃z ꝙuentõ. dr̃iaz esse inter pactũ 7 ꝙuentõnez. nam pactio est spãlis. ꝙuentio est ge-

neralis.nam gñaliter põt dici ꝙuentio qñ hoĩes in aliquã sñiam ꝙueniũt qualecũq; sit illud sup q̃ ꝙueniunt vt in.l.j.§.ij.z in.l.ꝙuentionũ.ff.de pac. ¶ Op.ꝫ tex.z ꝓdicta de.c.debitores.de in rei urã. vbi valet iuramẽtũ de vsuris soluẽdis z tñ interponit sup re turpi. Solu. pactũ nõ valet sine iuramento ex q̃ turpiter q̃s recipit sponsionẽ. vt in.d.c.debitores. Sz an valeat iuramentũ distingue q; aut ꝙtinet turpitudinẽ ex ꝑsona vtriusq; recipientꝫ.s.z iurãtꝫ z nõ tz vt ī.d.c.si diligẽti.z.xxij.q.ij.p totũ.aut ꝙtinet turpitudinẽ ex pte iurantꝫ et idẽ quia nõ põt q̃s se vinculare ad peccatum vel etiã contra bonos mores.vt in regula nõ est obligatorũ. d re. iur.li.vj.aut ꝙtinet turpitudinẽ solũ ex pte recipiẽtis: non aũt ex pte iurantis z iuramentũ obligat. z ꝟ casu ꝓcedit.c.debitores.et est rõ q; iuramentũ ꝑncipaliter dirigit in deũ in q̃ nulla reperit turpitudo g̃ iurans tenetur ad obseruantiã z seruãdo nõ peccat:sed solutũ vigore huiꝰ iuramenti põt repeti ab eo q̃ turpiter recepit.vt in.d.c.debitores.z in.c.ad audientiaz.z in.c.ad aures.q̃ me.cã. ¶ Ultimo querit quidã fecit pactuz creditori suo de nõ cedendo bonis vtrũ hoc pactuz sit impossibile de iure: Fe. ꝙsilio.lviij. in effectu distinguit q; talis pactio tz nisi notoria pauptas reddat pactũ illicitũ.nã tũc vꝫ se obligare ī effectu ad carceres q̃ nõ põt.vt.ꝟ.dixi cũ nõ sit dñs mẽbroꝝ suoꝝ. Et an iramentũ sup hoc interposituz valeat.vide q̃ dico in.c. cum ꝙtingat.de iureiuran.

De transactõnib. Rubrica.

¶ Continua hãc rubricã vt dictũ fuit in ꝓcedẽti titlo Et ꝑ rubrice intellectu q̃ro q̃d sit trãsactio. So.trãsactio ẽ de re dubia z lite incerta pactio nõ g̃tuita. z dī d̃ re dubia:q; si manifeste appareret calũnia non teneret transactio.vt ī.l.in summa.ff.de ꝙdi.inde.dī de lite incerta q; si fuisset puꝰ iudicatũ nec sñia fuisset appellatione suspẽsa nõ teneret trãsactio.vt in.l.pꝰ rẽ iudicatã. ff.eo.dī nõ gratuita pactio. q; trãsactio fit aliq̃ dato vel retento.vt.j.eo.sup eo. Et dī transactio q̃si actõis transitio:q; is q̃ transigit transit.i.recedit ab actõne sibi ꝙpetente.z ad mãz vide q̃ no.in.d.c.sup eo.

Sicut. Instrumẽta z alia iura ptiũ ꝓria transactõe tollũt. Diuidit.naz prima ps decernit.scda supplet ibi cui. ¶ Nõ ibi salubrem.q; transactio dī salubris z sic̃ ꝓmẽdat a iure transactõ sic iurisc̃sultus seu ptor ꝓmendat eũ q̃ execrat lites. vt in.l.iij.ff.de alie.iudi.mu.cau.fac.hinc est q; si post transactiõez appareãt instrumẽta ꝑ q̃ appareat transigentẽ fuisse deceptũ nõ ꝑ hoc instaurat lis licet grauis sit deceptio q; magnũ ꝓmodum ꝓsequit q̃ a lite recedit.z est tex.no.in.l.lutius.§.fi.ad trebell'. vide bo.glo. z q̃d ibi dixi in.c.penl'.de emp.z ven. ¶ Scdo no.ibi decisionez.q; transactio dicit decisio cause.equiparat eĩ rei iudicate. vñ exceptõ transactionis est exceptõ litis finite. vñ põt opponi ad litẽ ꝓtesta. lz sit pemptoria vt no.in.c.fi.de excep.li.vj. ¶ Tercio no. q; ꝑ trãsactionẽ tollunt oĩa iura ꝙpetentia transigentib; siue sint instrumenta siue testes siue ꝑscriptio vel quicq̃d aliud de iure cõi vel speciali ꝙpetens.q̃d intellige altera parte volente transactõez implere alꝫ põt transigens vti iure suo.vt in.l.cum ꝓponas.C.de pac. ¶ Nõ quarto ibi nãc habitoꝝ.q; pactũ nouissimũ seruandũ est rumpit eĩ ꝑcedentia.vt in.l.pacta nouissima.C.de pact.h enim vt colligit ex litera multe ꝙpositõnes ꝑcesserant tandẽ venerũt ad ꝙpositõnez. de qua in ter. z hec ipsa mandat seruari. ¶ No. quinto q; papa põt supplere defectum ꝓmissuz in transactõne siue sit defectus iurꝫ siue facti.et hoc voluit litera ubi in curia vel imperitia. z dic incuria.i.mala cura vel negligentia z respicit factum.dic imperitia vt quia partes erraũt in iure non seruando debitas solennitates. An autẽ hec suppletio generalis habeat tollere omnẽ defectum:vide in spec. in ti.de legato.in.§.nũc oñendũ.ℵ.xvij.vbi notabiliter dicit q; hec clausula supplentes defectuz ꝛc.refert dumtaxat ad solennitates iurꝫ. nõ aũt supplet defectũ inhabitatis ꝑsonaꝝ vel alium defectum naturalẽ. ponne exemplũ ps transegit sup eo q̃d possidere nõ põt et papa simpliciter ꝙfirmando dicit supplentes defectuz ꝛc.nam nisi papa sit de oĩbus informatꝰ illa clausula solũ refert ad defectus ꝓmissos circa solẽnitates iurꝫ. z idem tenet Archi.in.c.cenomanen sez.lvj.di.q̃d bene notabis.vide ad ℔ tex.z q̃d ibi no.in cle.pastoralis.de re iudi. An aũt alius citra papã possit supplere defectũ ꝓmissum in ꝓtractibus vel in iudicijs:dic q; nõ etiaz si sit legatus de latere.vt notãter dicit spe. in palle. loco z facit glo.no.in.c.fi.de bere.li.vj.q̃d nõbis. ¶ In glo. ij.in fi.no.glo.que in effectu ꝓsequit tres species petitionis z transactõis,nã q̃ñq; petitio z transactio ẽ specialis q̃ñq; generalis q̃ñq; indefinita. Sz legiste vt dicunt hic ℣e.et Abb.z bn solũ ꝓsequunt ꝓmas duas species de indefinita nõ faciũt mentõnez q; indefinita equipollet vniuersali.vt in.l.fi.de vino triti.z ole.le.et in.c.vt circa.vbi de hoc.de elec.li.vj. Docto.nr̃i aliq̃d tangũt post glo.hic ℔ nõ pfecte explicat mãm. Unde dic tu latius z clarius colligenda dicta bar.in.l.sub ꝑtextu.z in.l.si.de certa re.C.eo.ti.q; q̃ñq; petitio ẽ specialis q̃ñq; generalis,primo casu aut ꝓsecutio z trãsactio fuerũt etiã speciales z tũc indubitatũ est q; transactio nõ extendit ad aliã speciẽ.vt in.l.age.C.eo.z ibi q gl.De hac materia pone exemplũ petebã certã domuz a te z hãc domũ dũtaxat fui ꝓsecutus demũ transegimus spãliter sup hac domo.vt.s.dat'mihi.x.recederez a lite hec transactõ spãlis nõ obstat mihi volenti petere aliã rem a te sed hãc rem sup qua transegim? petere nõ possum. Aut transactõ fuit generalis.vtputa quia datis mihi.x.renunciaui omni iuri ꝙpetenti mihi ꝓtra te z tũc est dubiũ nunq̃d hec transactio generaliter facta debeat restringi ad petitõez spãlem.an ꝛo debeat referri ad oĩa q̃ poterã a te petere. Glo.hic tz q; dz restringi ad speciem petitaz. Ja.bu.in.d.l.sub ꝑtextu tenet ꝓtium. dicit eĩ q; exq̃ transactio fuit generalis hz vigorem generalẽ etiã in speciebꝫ nõ petitis nõ vigore transactõis q; nõ põt dici transactio exq̃ de alijs speciebꝫ nõ erat lis ℔ habebat vim rõne pacti. Bart.ibi tenet q; etiã vigore transactõis habebit vim in alijs speciebꝫ. Monet sup hac rõe.nã trãsactio sepe fit vt ꝑ eo q̃d reꝰ dat actori actor det aliqua reo vñ si actor recedat ptis centũ a reo liberat eũ ab actõne ꝓposita z ab alijs quibuscũq; sibi ꝙpetentib; ꝫ illã vꝫ sibi donare ius sibi ꝙpetens q̃tumcũq; sit clarũ et liquidũ ꝑ eo q̃d recipit a reo.nam remittere ẽ donare.vt in.c.veniẽs.de testi.et in.l.ꝫ iuris.ff.d pac.Et ideo ꝛclude post eũ q; aut trãsactio generalis secuta petitõez spãlem põt salua rõne recti sermonis restringi ad petitõez spãlem.z in ℔ casu salua opi.gl.z facit q; verba seq̃ntia intelligunt ℏm pcedentia.vt in.l.si seruus pluriũ.§.fi.z.l.q̃ filiab.ff.de le.j.facit.c.intelligentia.z.c.ꝑterea.de ver.sig.Aut nõ põt restringi ad speciem petitã salua rõne recti sermonis.vt q; ꝛba sunt multũ generalia.vtputa q; dixi renuncio oĩb; actõib; mibi ꝙpetentib; q̃libercũq; ꝓtra te vel quid simile.z tũc transactio nõ restringit :℔ generaliter in oĩb; hz vigorẽ.ad hoc.l.pluriby.ff.de acceptila.z hoc q̃ ad pmũ membꝝ. Quo ad scdm q̃ petitõ fuit generalis.puta q; eps petijt oĩa iura eps alia. et tũc aut ꝓsecutio z transactio fuerãt etiã generales:q; eps ꝓsecutus fuit in iudicio petitõez suã generalem z postea trãsegit generaliter.z tũc transactio general' gestea trãsegit generaliter dz intelligi.vt in.l.sub ꝑtextu.C.eo. Jn ℔ tñ aduerte ex exemplũ ꝓmissuz.q; aut q̃dã species seu res

erāt incognite dolo aduersarij ⁊ tūc transactio gnālis non refert ad illas res. vt in.l. tres ffres. ff. de pac. Exēplū duo ffres qui cōiter successerūt patri transegerunt generaliter sup tota hereditate si alter eoꝝ occultauit prius aliquas res illa transactio generalis ad illas res occultas nō refert. Aut certe species seu res erāt incognite sine dolo aduersarij ⁊ tūc aut erāt debite ex testamēto ⁊ ñ valet trāsactōq; super debitis ex testamento nō valet trāsactio nisi viso testō. vt ē tex. notabilis in. l. de his. ff. eo. Aut erant dbite alio iure ⁊ cōiter tenet ꝙ valet trāsactio etiā respectu aliaꝝ spēꝝ incognitaꝝ Quidā tñ tenuerūt oppositū dicētes ꝙ is q̄ ītermittit donat sed ignorās non donat. vt. l. nec ignorās. C. de dona. ergo trāsactio seu remissio non refert ad incognita trāsigenti. Sed Bar. tz ꝑmū q; satis ē ꝙ gnāliter cogitauerit ⁊ videtur cogitasse generaliter exq̄ liberauit eū ab oī eo qd ab eo posset petere. Dicit tñ ꝙ vbi iste nō cogitasset generaliter vel spāliter tūc ñ refert ad incognita rōe ꝓdicta ⁊ indubio si petitio fuit generalis ꝑ sumit generalit cogitasse. vñ refert ad oīa q̄ pñt compbendi sub generali actōe sec⁹ vbi petitō fuit spālis qd no. qñqꝝ petitio fuit gnālis ⁊ trāsactio generalis ß prosecutio fuit spālis. exēplū petij a te administratōem tutele postmodū fui psecutus certas species tñ. puta administratōez lane et salis. ⁊ isto casu fūt opi. ꝓpter. l. lz C. de iudi. nā sñia gnālis refert ad psecuta vt ibi ergo idē in trāsactōe. Alij in ꝯriū q; sñia dz restringi ad pbatōnes sed trāsactio pōt esse generalis. Sed omissis opinionib distingue ꝙ aut dolose ī psecutōne omisit alias spēs ⁊ tūc sñia obstat ī oīb. ⁊ idem in trāsactōib ad hoc tex. no. in. l. de rebus. ff. de arbi. Aut sine dolo et tunc refert ad psecuta sicut in sñia qd̄ itelligo si salua rōe recti sermonis pōt trāsactio restringi ad psecuta alꝝ secus vt. s. dixi. Aut trāsactio fuit spālis et restringit solū ad illā speciē. vt in. d. l. si de certa. Sed nōbile dubiū est nūquid trāsactio sr̄ certa re extēdat ad alias actiones cōpetētes ad illā rē. nam certū est ꝙ ad alias res nō extēdit vt. s. dictū est. Sed dubitat nūq̄d extēdat ad alias actiōes. Exēplū petebā a te istaz domū ex cā emptōis demū trāsegim⁹. nā recessi a lite dat mihi. p. nūquid de nouo possū eādē domū petere ex illa actione. vt puta q; dico domū meā q; fuit mihi legata. Quidam tenuerūt ꝙ refert ad oms actōnes. sed bar. distinguit ⁊ melius ꝙ aut petitio fuit generalis. puta q; petebā domū iure dominij vel q̄si ⁊ transactio sequēs refert ad oms actōes. ar. in. c. abbate sane. de re. iur. li. vj. Aut petitio fuit spālis ⁊ tūc transactō refert ad actiōz ꝓpositā tñ ad hoc tex. in. l. si ita q̄s. §. fi. ff. ꝺ ✠. obli. Et ideo ex ꝓdictis sis cautus vt si vis liberari generaliter facias trāsactōez multū generalē ⁊ nō parcas in verbis vt puta dicat ꝙ ptes venerūt ad transactōez ꝓpositionē ⁊ ꝓuentōz ⁊ ꝓuenert ⁊ transegerūt sup oīb actionib ⁊ sup oīb reb cognit ꝓpetentib ⁊ incognitis tam in hac re q̄z in qualibet alia.

Statuimus. Tenet ꝓpositō super decimis facta cū assensu supiorus. ⁊ nō diuidit. ¶ No. primo ꝙ licet decime sint de iure diuino. vt in. c. tua. j. de decī. tñ sup eis pōt interuenire ꝓpositio vt minus soluat vel vt certo mō fiat solutio. ad hoc. c. veniens. j. eo. ⁊. j. de decī. ex multiplici. qd̄ an ꝓcedat indistincte. j. dicā. ¶ Nō secundo ꝙ ꝓpositio non pōt fieri sup decimis sine auctē epī vel archiepī. ¶ Op. ⁊ videt ꝙ auctoritas archiepī nō sufficiat: q; nō dz se impedire de subditis suffraganeoꝝ suoꝝ. vt in. c. pastoralis. de offic. ord. Sol. pōt tex. dupl intelligi ꝑm doc. Primo ꝙ in subdit epī requirit ꝓsensus ipsius epī. in subditis ✠o archiepī. puta in dioceſi sua requirit ꝓsensus ipsius archiepī. Secūdo pōt intelligi qñ epūs trāsigit cū subdito vt tūc archiepūs habeat auctorizare q; ipse est superior epī. d. c. pasto, ralis. facit qd̄ no. glo. in cle. j. de reb ec. nō alie. ¶ Secundo ꝺ queritur quid requirat in ista ꝓpositōne seu in alia alienatōne rerū ecclie. So. dicit Inno. ꝙ requirit cause cognitio vt sic supior examinet an talis ꝓpositō vel alienatō expediat ecclesie. Item requirit decretuz ipsius epī respectu subditoꝝ suoꝝ. xij. q. j. c. placuit. et c. abbatib. ⁊. xvij. q. iij. in venditōnib. ¶ No. hec dicta primo ꝙ alienatio vel ꝓpositio facta de re īmobili sine cause cognitōne nō tenet. et idem tenet Inno. ī. c. vnico. vt eccle. bene. in fi. facit. xij. q. j. sine exceptione. ⁊ glo. ordinaria quā tenebis menti. in. c. j. de re. ecc. non alie. li. vj. ⁊ tenet Fe. in ꝓsilijs suis. ¶ Secō nō ꝙ req̄ritur decretū. ⁊ sic referendo Inno. transeūt coiter docto. hic. Sz tu tene ꝓrium q; nullo iure canonico ß ꝓbatur ⁊ ipsemet Inno. tenet oppositum in. d. c. j. li. vj. ⁊ glo. ordinaria ibidem. vñ sufficit cōsensus seu auctoritas supiorisnō aūt requirit decretum ⁊ dña inter hec. vide ꝑ glo. ⁊ Inno. in. d. c. j. An aūt abbates ⁊ inferiores ꝓlati citra epm possint interponere hanc auctoritatem in ꝓpositōne seu alienatōne rerum eccliaꝝ eis sbiectaꝝ. dicit Inn. ꝙ nō q; iura faciūt mentionē de solis epis vt in. d. c. placuit. abbatibus. ⁊. c. in venditōnibus. ⁊ similib. dicit tñ quosdam tenere quos ipse sequitur. ß verum nisi ecclesie sint pleno iure subiecte istis ꝓlatis inferioribus q; tūc cū habeant in eis epalem iurisditionem pñt hāc auctoritatem interponere ⁊ nō tradas oblitioni hoc dictū q; quotidie allegat. et sequit glo. ordinaria in cle. j. de re. eccle. nō alie. Et ex hoc dicto īfertur generaliter ꝙ in ecclesijs subiectis ꝓlato inferiori pleno iure pōt iste ꝓlatus inferior exercere omnē iurisditionē epalem. vñ pōt absoluere excōicatos in casibus in quib pōt epūs ⁊ alia exercere epalia. vt plene dico in. c. significasti. de foro ꝯpe. Quidam tñ vt Hosti. in. c. cū ⁊ plantare. de priui. voluerūt hoc dictū restringere ad prelatos inferiores exemptos. sed ego non video restrictōnis causam respectu ecclesiaꝝ subiectarū. ar. in. c. cum auditis. ⁊. c. cum olim. de ꝓscrip. facit. c. irrefragibili. §. excessus. de offi. ordi. vbi canonici nō exempti possunt ꝓscribere iurisditionē epalem. An aūt in ꝓpositōne seu transactōne semper requirat auctoritas superioris in iuribus ecclesie. dicam plene in. c. seq̄n. ¶ In glo. j. in fi. ꝓcludit hec glo. in effectu ꝙ in spūalibus nō pōt interuenire transactio vt det spūale ꝑ temporali sed amicabilis cōpositio sic. ⁊ videt sic ꝓbari. j. eo. sup eo. ⁊ hec dña est inter ꝓpositionē amicabilez ⁊ transactōez: q; transactio est pactio nō gratuita quia aliquid datur vel retinet vt a lite recedat. ꝓpositō ✠o est gratuita pactio. vnde nulla simonia hoc casu committitur sed in primo posset ꝓmitti vt si recipiēs tpale resignat ius spūale. Dic tñ ꝑm Inno. ꝙ in spiritualibus nō ex toto reprobatur transactio: sed tūc cum datur tempale ꝑ spūali. ⁊ ita loquit glo. secus si dat aliquod spirituale ꝑ spirituali. nam tūc cessat simonia. sicut em̄ spiritualia possunt ad inuicem ꝓmutari. vt ī. c. ad questiones. de re. pmu. ita in eis transigi pōt. Item ꝑm Bof. si auctoritate superioris dat aliquod tpale ī spiritualib tollitur vicium simonie. vt in. c. nisi. j. de ꝑben. Quid aūt si litigat sup beneficio nunquid possit transigi. Conclude post Inno. ꝙ aut petitur bñficiuz rōne tituli et nō pōt interuenire transactio vt det aliqd̄ tpale ꝑ recessū a lite. vt in. c. sup eo. j. e. nisi superior ex officio suo hoc ordinet. vt in. d. ca. nisi dum tñ his q̄ renunciat nullum ius habeat in beneficio. Debet enīz beneficiū remanere apud eum qui ius habet. vt in. di. c. nisi. Sed si petit beneficiū iure ꝓprietatis tūc potest interuenire transactio q; nō pōt dici qō sup re spūali Pone exemplū cū monasteriū dicit eccliam ad se pertinere vt possit ꝙuertere fructus in vsus ꝓprios. facit c. j. ⁊ qd̄ ibi nō. j. de eo qui mit. in pos. ¶ In glo. fi. in fi. hec glo. intrat qōnem nunq̄d cū laicis auctoritate epī

possit ꝓponi super decimis vt minus decimis soluat: 7 ponit in effectu duas opi. ꝯtrarias. Prima opi. q̄ n̄ possit sine aucte superioris tenēt Pe. 7 Abb. Et ꝑ hac opinione facit q̄ etiā i q̄stitate decime nō curit ꝓscriptio. ad hoc tex. iuncta glo. xvj. q. vij. c. q̄cūq; . 7 i. c. j. d̄ deci. li. vj. nā cū decima integra sit de iure diuino. vt. j. de deci. in. c. tua 7 i. c. cū oēs. 7 ꝯtra ius diuinū non curit prescriptio nec valet aliqua cōsuetudo. vt i. c. fi. de cōsue. g̃ ꝛc. Sedam opi. p̄riaz tenuit hosti. dicens q̄ lz laici non possint possidere vl̄ ꝓscribē ius decime tn̄ super q̄stitate bene currit ꝓscriptio. et sic intellige. c. ī aliquibus. j. de deci. 7 i boc p̄derat istū tex. i eo q̄ dicit i ter vos 7 aliquā ꝑsonā eccl'iasticā. Alij dixerūt q̄ in ꝑsonalibꝫ decimis pōt cōponi cū laicis ꝛ in predialibus non q̄riste sunt de iure diuino 7 ꝓmo de iure positiuo. de quo tamen dic vt plenius dixi super rubrica d̄ decimis. Ego concordando opi. sic distinguerem q̄ in personalibꝫ ꝓpter dubiū de quo. s. pōt admitti ꝓpositio. i ꝓdialibꝫ vero aut volūt ꝓponere sup decimis preteritis 7 pōt admitti: q̄ fit potius super fructibꝫ q̄z sup iure spūali. vt ꝓbatur in. ca. fi. de re. ꝑmuta. Aut volunt componere sup futuris 7 si ad temp⁹ pōt fieri auctoritate epi. ar. in. c. ij. 7. iij. j. de bis q̄ fi. a prela. aut imꝑpetuum 7 tūc aut ius ecclie est clarum 7 nō pōt fieri citra auctoritatē pape q̄ nemo citra eū pōt eximere laicum a solutōne decimaꝝ. vt in. c. a nobis. 7 q̄d ibi no. j. d̄ deci. Esset em̄ hec ꝓpositio quedā exemptio saltem respectu ptis. 7 hoc casu ꝓcedit prima opi. glo. Aut ius ecclesie est dubiū. vtputa q̄ laicus allegat nimiā paupertatem. 7 opi. sunt nunq̄d pauper teneat soluere decias vt no. glo. in. c. q̄ tua. xij. q. j. Vel allegat priuilegium pape q̄d tn̄ nō est clar vel quid simile 7 tūc pōt admitti compositio. et ꝓcedat hoc casu secunda opinio. Et ꝑ hoc facit quia compositio non debet fieri sine cause cognitōne. vt. s. dixi q̄ nō debet ius ecclesie remitti sine causa. ar. in. l. pactū curatoꝝ. C. de pact. 7. xij. q. ij. in c. sine exceptōne. ꝛ ecclie inter se liberius possunt cōponere: quia oīs ecclesie sunt vna eccl'ia. vij. q. j. in. c. nouacianus. 7. c. loquit'. xxiij. q. l. hinc est q̄d vna eccia ꝓscribit ꝓtra aliam. vt in. c. j. de ꝓscrip. li. vj. ad predicta vide. c. veniens. j. eo. 7. c. ex multiplici. j. de decimis.

Nicolaus abbas.

Contingit. Si capitulum consensit transactōni quā fecit ꝑlatus nomine eccl'ie vlterius dissentire nō potest. Cōis diuisio. secunda ibi vnde. ¶ Nō ꝑ argu. ex tex. q̄ prelatus eccl'ie nō pōt transigere sine ꝓsensu capituli sui. q̄d an verū sit indistincte. j. latius 7 clare ſbij ciam. ¶ Nota secūdo q̄ in transactōe pōt ꝓsensus capituli accedere ex postfacto. q̄d an verum sit. j. dicam. ¶ Tercio nō q̄ etiā si lis sit coram delegato pōt interuenire transactio. vnde ꝓmittendo causam non tollit libertatez ꝓponendi 7 transigendi sup illa cā q̄ iudex nō debet ad aliud laborare nisi vt ptes ad ꝓcordiā reducat. vt in. c. fi. j. eo. 7. xc. di. per totū. et in. l. j. ff. de no. ope. nun. ¶ In glo. j. vt clare intelligas hanc glo. cū sequenti dic q̄ due questiones eliciunt' ex glo. p̄ia nunquid ꝑlatus possit agere in iudicio sine ꝓsensu capituli. Secūda nunquid possit transigere. ¶ Quo ad primam glo. hic. 7 vbi tetigit istum passum semp inclinauit in partem negatiuā. Sed cōis opi. est in oppositum vt nisi causa sit grauis possit prelatus ꝓuenire 7 cōueniri sine consensu capituli. vt ꝓbatur in. c. edoceri. s. de rescript. ¶ Quo ad scdam questionem que pertinet ad titulum glo. hic concludit q̄ licet ꝑlatus posset agere vel habuerit mandatū generale a capitulo nō tamen potest trransigere sine consensu capituli. Ad istuz tex. glo. respondet dupliciter. Primo q̄ prelatus habuit hoc mandatum transigendi speciale. 7 ita debz intelligi tex. dum facit mentionem de literis de ratihabitione. Uel potest secundo intelligi ꝑm glo. q̄ capitulum promisit habere ratuz quicquid abbas gereret in illo negocio. et sic vigore huius clausule potuit abbas transigere. 7 pondera singulariter hunc intellectuz. videtur enim glo. in hoc sentire q̄ per hanc clausulā apposita in procuratorio promitto habere ratum quic quid feceris datur potestas transigendi et ꝑ cōsequēs faciendi ea que requirunt speciale mandatum. 7 idem voluit Bar. in. l. procurator cui libera. ff. de ꝓcura. dicens q̄ per ista verba datur libera potestas procuratori. Sed aduerte quia idem Bar. in. l. j. ff. de offi. procura. cesa. refert Ly. 7 alios tenuisse ꝯtrarium quos ip se ibi sequitur concludens q̄ ꝑ illam clausulam nō ampliantur vires ꝓcuratoris generalis sed ad cautelā illa clausula solet apponi. 7 hoc idem sentit glo. in. c. cum dilectus. de religi. vo. vbi concludit q̄ litere de rato nō differunt a mandato ꝓcuratoris. Docto. hic communiter trāseunt q̄ sine consensu capituli nō potest ꝓcurator transigere. 7 satis videtur hoc innuere littera. et multa circa hoc dicunt ꝑ que minime nunc explicatur intellectus 7 difficultas huius questionis. vnde in hoc passu latius attingendo materiā cum querit' nunquid prelatus seu rector ecclesie possit transigere sine consensu capituli sui 7 auctoritate superioris. Concluderem sic q̄ aut per transactōnem alienatur res immobilis ecclesie vel mobilis preciosa que als sine solennitate debita alienare non poterat. 7 tunc non potest fieri transactio nisi capitulum consentiat 7 auctoritas superioris interueniat. Nam sicut directe nō potest fieri talis alienatio sine debita solennitate ita nec indirecte transigendo. vnde siue prelatus petat possessionez ab glio detentā siue ab eo petatur nunq̄ potent fieri trās actio per quam possessio remaneat penes alium sine solennitate debita ad hoc tex. cum glo. notabili in. l. nulli ff. eo. 7 ibi notant' firmat Bar. 7 Fede. de senis cōsilio. lxxix. facit tex. in. l. cum hi. §. sed cum via. ff. de transa. 7 tex. iuncta glo. in. l. non solum. C. de predijs mino. nō alie. vbi habetur q̄ quemadmodum minor non potest directe rem alienare sine decreto ita nec transigendo: quia non debet concedi vna via q̄ alia prohibetur: vt in. c. tue. de procurato. et in regula cum quid vna via. li. vj. sed si per transactōnem res religiosa remanet penes ecclesiam aliquo dato vel facto per prelatum tunc potent ipse prelatus transigere sine alterius licentia 7 consensu quia reddit conditōnem ecclesie meliorē. ad hoc glo. notabilis in. d. l. nulli. et hoc firmat ibi Bart. quod dicit perpetuo menti tenendum. et ꝑm hoc non erit differentia inter presidem seu administratoreż ciuitatis seu inter tutorem 7 curatorem 7 prelatum licet Hostiē. videatur hic facere differentiam. Nam pses et administrator ciuitatis. Item tutor 7 curator possunt transigere. vt in. l. preses. C. de transacti. 7 in. l. interdum. §. qui tutelam. ff. de fur. quod intelligo ꝑm distinctōnem predictam ita etiam poterit prelatus. nam video q̄ prelatus pōt modica donare. vt in. c. ceteruz. de donati. fortius poterit transigere retenta seu recuperata re ecclesie dum tamen ius ecclesie non sit clarū quia si essz clarum non admitteretur transactio sua cū damno ecclesie sicut nec transactio presidis vel curatoris. C. de transacti. l. preses. nec obstat predicte conclusioni iste tex. in quo nulla fit mentio de superiore quia hic solum querebatur de capitulo. vnde ius superioris remanet illesum. Simile nota. glo. in cle. j. de re. eccle. non alie. et eo casu quo fieret alienatio rei immobilis nō sufficeret tacitus consensus capituli. 7 sic non haberet locum iste tex. quia in alienatōne perpetua requiritur expressus consensus capituli 7 non sufficit tacitus. xij. q. ij. sine exceptione. 7. c. j. de his que fi. a prela. nota. gl. in. c. j. de re. eccle. non alie. li. vj. sed in alienatōne tēporali sufficit tacitus consensus capituli. vt in. c. ij. 7. iij. d̄

bis que fi. a prela. 7 ad hunc casum restringe istum tex. vnde sicut i alienatiõe ad tempus req̃rit consensus capituli. 7 ita ĩ transactiõe. 7 sufficit tacitus vt dixi. 7 ad inferendũ tacitũ consensũ capituli tex. iste vt arbitror ponderat q̃ abbas hẽbat mandatũ a capitulo. 7 q̃ aliquibus annis capitulũ fuauit transactionẽ. nec p̃cise req̃runt ad inferendũ tacitũ consensum. sed hic de facto ista contigerunt. Vnde idez dicas qualitercũq; p alia indicia possit probari tacitus consens⁹ capituli. vt ĩ. d. c. ij. 7. iij d his q̃ fiũt a p̃latis. Idez qd supra ĩ transactõe dic in cõpromisso q̃ p̃lat⁹ ñ põt ꝓmittẽ sup re ĩ qua ñ põt sol⁹ disponere. vnde non potest cõpromittere sup re ĩmobili seu ad inferendũ ꝑpetuum p̃iudicium ecclesie sine auctoritate superioris 7 ꝓsensu capituli sui. vt no. Jo. an. post Hosti. in. c. puenit. de arbi. 7 plene p Lap. alle. cij. vbi ẽt dicit q̃ prelat⁹ ꝓmittẽdo super re ecclie non potest dare potestatem arbitro vt ꝓcedat de iure 7 de facto quia posset ecclie preiudicare. 7 hec singulariter notabis. ex quibus habes q̃ licz solus prelatus possit agere in iudicio etiam de re imobili vt. s. dixi nõ tamen põt compromittere quia iudicium est necessarium compromissum voluntarium. ad hoc facit quod notatur in. c. fi. j. de empti. 7 venditi. in glo. j. in fi. 7. ff. de euic. si victũ. §. si ꝓmisero. Et per hec habes declaratum tex. 7 materiam ꝛc.

Nicolaus abbas.

Constitutus. Sup eccliastico bñficio trãsigi non põt etiã cum iuramẽti interpositõne. Prima pars ponit ptis querelã. sc̃da dat iudicẽ. ibi q̃. ¶ Nota primo regulaz q̃ sumit ex summario vt sup eccliastico beneficio qualecũq; sit illud. etiã si sit capella non est licitum transigere. ¶ Nota sc̃do q̃ transactõez illicitam nõ validat iuramentũ. nam iuramentũ non dz esse iniquitatis vinculuz. vt in. c. quanto. de iureiur. ¶ Nota tercio ibi speciez simonie. q̃ transactio sup eccliastico beneficio nõ est pure simoniaca ß speciem simonie cõtinet ꝑm Inno. 7 bene. Et põt esse ratio. quia is q̃ dat aliquid tempale vt in beneficio quiete p̃sistat põt habere ius in eo. 7 sic nõ ꝓsequitur p̃ transactõez aliquid spũale ß potius redimit vexationẽ suam quod licet vt in. c. dilectus. j. de simo. Sed q̃ posset esse contrarium ideo iura ꝓhibent transactionẽ in beneficio 7 videtur inesse quedam species simonie. 7 vide in simili tex. j. eo. super eo. 7 in. c. cum p̃dẽ. s. de pac. vbi text. semp vtit istis verbis. s. q̃ continet speciem simonie. vnde nõ sine ministerio tex. facit mentionem de specie simonie 7 nõ de pura simonia. Et ex hoc infert hic nõ. Inno. solutionem ad ꝓtrarium de quo in glo. ij. quare isti nõ fuerunt depositi vel priuati beneficijs ex quo ꝓmiserunt simoniam vt patet ex predictis. Et si diceret quare ergo hoc ꝓhibet. Rñdet Inno. 7 bene. q̃ nõ solũ a malo ß ab omni specie mali abstinendũ est. vt in. c. cum ab omni. de vi. 7 honesta. cle. Et ex p̃dictis nota q̃ ꝓpter speciem simonie non debet quis deponi. Secũdo q̃ ꝓpter transactionem factã in beneficio eccliastico non meretur clericus deponi ß transactio debet irrita iudicari quod notabis licet glo. hic aliter sentiat. ß primũ equius verius 7 ꝓmunius. ¶ Ultimo nota q̃ transactione existente inualida ptes redeunt ad iura p̃stina. Intelligitur ergo facta transactio ß tacita conditõne si 7 inc̃tum habeat effectum. Idem est si transactõ sit valida ß partes ꝓmuni ꝓsensu volunt ab ea recedere. de quo tamen dicendũ vt legitur et notat in. l. siue. C. eo. ¶ In glo. j. ibi eque punit. nota bene glo. ꝑm quam pena pari venit puniendus transgressor fidei sicut trãsgressor iuramenti. ß dic vt plenius dicam in. c. ad aures. j. qd me. cã. 7 vide per Archi. in. c. j. de sepul. li. vj. ¶ Item nota q̃ prestatio fidei non est ꝓpue iuramentum. qd an sit verum dicam in. d. c. ad aures. Et i fine glo. dic vt vbi iuramentuz nõ ꝓtinet turpitudinem ex pte iurant⁹ semp est seruandũ licet nõ valeat ꝓtractus sup q̃ fuit p̃stitũ. vt in. c. significante. j. de pig. 7 ita loquit. c. debitores. alle. in glo. Aut ꝓtinet turpitudinez ex parte iurant⁹ 7 tũc nõ est seruandũ. et ita loquit iste tex. ¶ In glo. ij. ibi de gratia tm̃ audit. nota bene glo. propter ipsius auctoritatẽ. 7 oꝛginaliter fuit opi. ipi⁹ Lan. q̃ clericus transigens sup beneficio debet deponi 7 amplius nõ audiri sup illo. Sed tu dic vt. s. dixi.

Abbas.

Decetero. Per transactiõez factã sine auctoꝛitate epi põt platus sed non ecclia constitui censualis. Vel aliter et sic Transactio facta sine auctoꝛitate epi super eccl'ia si ñ est iuri ꝓtraria non est p epm repꝛobanda. ß si per euz census eccl'ie imponit non excedit vitam transigentis. Primo ponit questio. secundo solutio. ibi si Compo. 7 ibi duo dicta. sc̃m ibi ß census. ¶ Nota ibi extraoꝛdinarium iuncta glo. q̃ iudex delegatus dicitur extraoꝛdinarius. non em est iudex ꝑm iurisditõnem ß ei⁹ potestas est extraoꝛdinario modo inducta. 7 idem no. gl. in. c. q̃m contra. de proba. et pro hoc facit quia cum nõ sit oꝛdinarius ergo est extraoꝛdinarius. ar. in. c. intellecto. de iureiur. ¶ Nota sc̃do q̃ sup beneficio põt clericus transigere sine auctoꝛitate epi. quod intellige dũ modo remaneat in beneficio. alꝫ non puto q̃ possit sine epo dimittere beneficium. nam sicut non põt directe. vt in. c. quod in dubijs. 7. c. admonet. d renũcia. ita nec indirecte transigendo quia posset ꝓtingi fraus. ad hoc bo. tex. in simili in. l. cum hi. §. cum lis. ff. eo. ¶ Nõ tercio q̃ per ꝓpositionẽ factã auctoꝛitate iudicis delegati põt clericus se obligare ad soluendu aduersario censum toto tempe vite sue licet eps non ꝓsenserit nec ꝓsentire velit. alium tex. in hoc nõbilem habes. j. de p̃ben. nisi. qd est menti tenendũ. naz licet bona eccl'ie debeant cõuerti ad vsus pios. vt in. c. pastoꝛalis. de his q̃ fi. a prela. tm̃ pro bono pacis põt ꝓstitui ex redditibus eccl'ie census soluendus aduersario. ¶ Itẽ nota q̃ auctoꝛitas delegata nõ sufficit ad ꝓstituendum ecclesiaz ꝑpetuo censualẽ ß epus ex causa hoc põt. vt in. c. ꝓhibemus. 7 qd ibi no. j. de censi. ¶ Sed quero qualit debet iste census ꝓstitui. So. dicunt docto. q̃ non debet ꝓputari certa quota redditꝫ. puta dimidia vel tercia pars ne videatur facta sectio beneficij. vt in. c. maioꝛibꝫ. j. de p̃ben. ß poterit ꝓstitui certa quantitas fructuũ vel redditꝫ. ¶ In glo. ij. ibi de subiectõne. ß secunda solutio nõ est vera q̃ cum litigat sup eccl'ia aliqua rõne subiectionis spũalis non põt transigi vt del aliqd tempale. vt est tex. apertus in. c. p̃terea. j. eo. Sz posset saluari hec sc̃da solutio intelligendo q̃ agebat sup aliquibus iuribus temporalibus competentibus in eccl'ia. tunc enim posset interuenire transactio vt dixi. s. eo. statuimus. ¶ Et in fi. glo. glo. facit hanc expositionem pro declaratõne litere. quia tex. dicit cui pest. 7 nõ apparet de quo loquat cum loquit impersonalit. ideo supplet glo. cui p̃est. s. impator. Vel ꝑm Innocẽ. dic cui p̃eest. s. epꝰ. 7 clarioꝛ esset littera ꝑm Joh. an. si tex. diceret absq; auctoꝛitate epi qui p̃eest. sed in hoc non est vis.

Nicolaus abbas.

Exliteris. Qui fuit transactõnis mediatoꝛ contra eam non auditur. Vel sic. Si beneficium quod p̃ transactionem habetur impetratur vt vacans ab eo qui fuit transactõnis mediatoꝛ non valet impetratio. hoc dicit quo ad titulum. Prima pars narrat factum. secunda diffinit ibi cum autem. ¶ Nota primo 7 tene menti quia nescio alibi ita expꝛessum q̃ aduocatus alteri⁹ partis potest esse testis in instrumento compositionis 7 transactõnis in illa causa. Et potest esse ratio q̃ per transactõnem finit lis. vnde instrumentũ refertur ad

tempus quo iste est futurus aduocatus. ¶ Item nō ꝑ stitit patrociniū sup transactōne ꝫ sup causa principali. Et circa hoc dicit Jnno. aliud notabile verbū secure. s. tenendū q; is qui fuit descriptus in instrumēto alicui⁹ ꝓtractus. vt testis pōt esse postea aduocat⁹ cū agitur ad execution̄em illius ꝓtractus nec instrm vacillat ex eo q; aduocatus est ibi descriptus vt testis. dicit tn̄ q; si dubitaret in aliq̄ de viribꝫ instrumēti nō possz iste aduocatus testificari q; nunc est aduocat⁹. ⁊ sic nō mirabile q; vox istius aduocati descripta facit fidez etiam tpe aduocatōnis tn̄ vox sua viua nō admittit. ⁊ facit hoc ad qōnez quā ponit Jo. an. in regula cuz q̄d vna via in mercur. vbi q̄rit nunq̄d notari⁹ ꝓcurator possit in cā quaz ꝓcurat ꝓducere instrm qđ ipse pri⁹ fecit in fauorem dñi. ⁊ dic vt ibi. ⁊ facit materiā qđ no. bar. in l. deferre. §. idem rescripserūt. ff. de iur. fis. Et ex his arguebat do. an. q; licet pr̄ vel ꝓiunct⁹ nō possit esse testis in cā filij vel ꝓiuncti tn̄ si fuit descriptus in instrumēto vt testis adminiculat instrumēto. ꝫ tn̄ non colligit hic q; tpe descriptōnis iste erat suspectus. dictū tn̄ pōt eē verū q; regula tradit q; ibi testis nō debuit examinari ꝓpter suspitōnez tn̄ si fuerit examinat⁹ facit aliqđ indicium. vt no. bar. in l. maritus. ff. de qō. ¶ Scđo nota ⁊ etiā tene menti q; mediator alicui⁹ ꝓtractus pōt describi vt testis in instrumēto illius ꝓtractus. et sic preneta pōt esse testis in instrumēto licet nō possit testificari voce viua. vt no. in. c. j. de testi. li. vj. ⁊ ī autē. de testi. §. q;. ⁊ pōt esse diuersitat ratio q; in instrumēto describitur de ꝓsensu vtriusq; ptis q̄ rōne posset eē testis etiā voce viua. vt in iuribꝫ palle. Jtez tollit suspitio ꝓpt fidē instrumēti. ¶ Nō tercio ibi auctoritate. q; auctas qñq; sonat in factum ⁊ nō in ius. nam aduocatus nō pōt auctorizare in transactōe capiēdo transactōnez ꝓprie ꝑ ꝓsensu auctorizabili q̄ requrit a supiore q; aduocatus nō est supior. ꝫ hic sonat in factuz q; fuit iste adiutor ⁊ mediator illi⁹ transactōnis ⁊ forte dictauit instrm ꝑm hosti. ¶ Jtem no. ibi in clericū tonsuratū. q; clericus prime tonsure ē capax bñficij. ⁊ q; pria tonsura est ordo facit. c. cū ꝓtingat. de eta. ⁊ q̄li. et qđ no. in ꝓemio sexti. ¶ Jtez no. q; laic⁹ nō est capax bñficij nec pt impetrare bñficiū anteq; ordinet nisi fieret spālis mentō in rescripto. vt q; papa mādaret ꝓuideri alicui scholari perito cupiēti ascribi militie clericali. et tūc dz pri⁹ ordinari ⁊ postea bñficiū sibi ꝓferri. de q̄ vide qđ dixi ī c. cū adeo. de rescrip. ⁊ in. c. fi. de ꝓsump. et in. c. ij. de institu. ¶ Jn glo. j. no. glo. iūcto tex. q; in canonibꝫ non habet alibi. ⁊ limita istā gl. qñ q̄s sciēter fuit aduocat⁹ ꝑ actore vt tūc videat renunciare iuri qđ bz in illa cā secus si fuit aduocatus rei. ita limitat gl. in. l. inter. ff. de rei vend. qđ ego intelligo qñ aduocatus stetit in meris finibꝫ defensionis dicendo actori ius nō ꝓpetere. secus si instituit dicēdo q; reo ius ꝓpetit ⁊ petēdo ꝑ eo pnūciari. nā tūc eadē rō est in aduocato rei q̄ est in aduocato actoris. Et aduerte q; ex eo q; glo. ꝫ dicit q; iste patrocinādo tacite renūciauit iuri suo videt sentire vnā lec. ad istū tex. q; iste aduocatus impetrauit sup ista ecclesia tanq̄ sibi debita ꝑ pu⁹. naz alꝫ nō poterat renūciare iuri qđ nondū hēbat. ⁊ idez sentit gl. pe. j. eo. sed Hosti. sequit istū intellectū. nō est tn̄ ver⁹ in se. naz vt dicit Jo. an. ⁊ bñ cum iste esset tūc laic⁹ nō poterat hre ius in eccl̄ia. dictū glo. tn̄ est verū in se ꝫ nō q̄ ad tex. et ideo tene aliū intellectū quē ponit ꝫ Jnno. q; iste impetrauit hāc eccl̄iaz vt vacantē. ⁊ postea cū exciper⁹ ꝓtra eū q; ali⁹ erat possessor iste explicauit; q; erat possessor iniustus ⁊ simoniacus q; eam tenebat vigore transactionis illicite ꝫ alia pars replicauit q; cū ipse fuisset actor ⁊ mediator illius transactōnis ⁊ testis ibidez descript⁹ nō poterat allegare ꝓtra illam transactōez quia sic allegaret turpitudinem suaz. Jtem litera erat surrepticia cum dixisset se clericū cum nondū esset tonsuratus. ⁊ ꝓ hoc papa imposuit isti impetratori silentiū. ⁊ ex his babes declaratum intellectū hui⁹. c. ⁊ fuit mirabilis decisio q; auctor ⁊ mediator alicui⁹ ꝓtractus nō pōt contra illum ꝓtractū aliquā invaliditudinē allegare qđ tenementi. ¶ Jn glo. ij. in fi. no. hanc glo. ex q̄ habetur decisio quotidiane qōnis. an testis descriptus in aliquo instrumēto p̄iudicat sibi respectu eor̄ que ꝓtinent in ipso instrumēto. ⁊ ꝓcludit glo. q; nō nisi qñ scienter auctoritatē p̄stitit q; fuit auctor in illo instrumēto. vt in tex. ꝫ glo. iuris ciuilis aliter destinguūt. dicūt. n. q; aut tale describebat qđ poterat testis impedire ꝺdicendo ⁊ sibi p̄iudicat. aut nō poterat impedire ⁊ nullū p̄iudiciū facit. exemplū primi qñ obligat in instrō res ipsius testis. nam nō poterat sine suo ꝓsensu res pignori supponi. l. rem alienā. ff. de pig. act. ⁊ nō. i. c. nōne. de p̄sūp. Exemplū scđi in venditōe. naz inuito dño pōt res ipi⁹ vendi q; ꝓ ꝓtractū venditōis nullū p̄iudiciū fit dño q; solū obligat psona ad tradēdū. vt in. l. rem alienā. ff. ꝺ ꝺben. emp. ita no. glo. ⁊ seq̄ vr ibi bar. in. l. fideiussor. §. pater. alle. in glo. ⁊ in. l. gai⁹ palle. Bof. in. c. cū inter. de re iudi. alr distinguebat q; aut testis intēdebat se obligare ⁊ obligat. vt in. l. si nō obligari. C. ꝺ admi. tu. aut nō aduertit qđ in scriptura ꝓtinet vel ꝑscripsit vt testis ⁊ nō obligat q; hoc nō credebat. ar. l. nec ignorās. C. de dona. ꝫ vltimuz videt sequi do. an. Vel pōt dici ꝑm eū ⁊ alr q; aut fuit actor ⁊ sciens ⁊ facit sibi p̄iudiciū secus si solū sciens. ⁊ ꝫ videt opi. hui⁹ glo. sat̄ credo posse bas opi. reduci ad ꝓcordiaz hoc mō. q; aut in instrumento ꝓtinebat aliqđ in p̄iudiciū iuris ipsius testis ⁊ tūc si fuit ignorans sibi nō p̄iudicat. vt. d. l. Lar⁹ Idem si fuit sciens ⁊ nō poterat impedire actū ꝺdicendo aut poterat impedire actū ꝺdicendo ⁊ tūc facit sibi p̄iudiciuz vt. d. l. si fideiussor. aut de p̄senti nō ꝛsabat aliqđ suū interesse ꝫ pōt petere interesse respectu iuris postea q̄siti. puta q; emit rem que pri⁹ fuerat a tercō prignorata ⁊ tūc aut fuit auctor illius ꝓtractus ⁊ nō pōt allegare illi⁹ invaliditatē. vt patz ꝑm lec. Jnno. aut solum fuit testis descript⁹ ⁊ poterit allegare invaliditatē q; testis solū testat de bis q̄ sunt facti ⁊ nō de bis q̄ sūt iuris. vt in. c. testes. iiij. q. ij. ⁊ cautum est ad euitandas opi. vt nunq̄ꝫ q̄s patiat describi in instrō si ex illo pōt ꝓtendere aliqđ p̄iudiciū. ¶ Jn glo. iij. in fi. vel dic q; ibi interuenit ꝓprie transactio q̄ tn̄ de iure fieri nō poterat. ⁊ ob hāc cām ille impetrauerat illud bñficium vt vacans ꝫ nō fuit auditus; q; ex quo fuit mediator trās actōnis licz illicite nō pōt eam impugnare q; allegaret turpitudinē suā. ar. in. c. j. de testi. li. vj. ¶ Jn glo. fi. ī fi. ⁊ dic q; hic recepit ordinē postmodū vt hic inuūt ꝛba tex. ibi nondū. quasi inuāt q; postmodū fuit ordinat⁹ ⁊ hoc est indubitatū si dixit se clericū cū nō eēt. q; surrecptio in bñficio reddit grāz nullā ipo facto. vt in. c. j. ⁊ ij. de fi. p̄by. li. vj. Jdez dicerē si tacuit se esse laicum exq̄ subticuit illam qualitatē q̄ exp̄ssa lr̄as nō habuisset litere sunt surrepticie. vt in. c. postulasti. in fi. de rescri. nec habilitas supueniēs bz lr̄as qualidare. vt ē text. in. c. si eo tpe. de rescrip. li. vj.

¶ Super eo. Sup eccl̄iastico bñficio nō pōt trāsigi; ꝫ amicabiliter ꝓponi sic. ⁊ quotidie allegat iste tex. cōis diuisio. scđa ibi tale. ¶ Nō ꝑ regulaz q; nedū sup bñficio eccl̄iastico sed nec sup aliqua re sacra seu spūali pōt interuenire transactio. videt. n. in se ꝓtinere speciē simonie: q; possz ꝓtingere q; ex datōne seu ꝓmissione rei tē poralis q̄s ꝓsequeret istud ius spūale. vt dixi lati⁹. s. e. ti. in. c. ꝓstitutus. ¶ Nō scđo ex ꝫ ⁊ ex tex. ibi speciem q; transactō sup re spūali vel bñficio nō est oīno simoniaca: ꝫ videt hre spēm simonie. ⁊ hūc tert. allegaui. s. eo. ꝓstitut⁹. ¶ Nō tercio dr̄iaz inter transactōez ⁊ cō positionē. naz transactio fit cū recedit a lite aliq̄ dato seu retento vel ꝓmisso. Cōpositio fit grat̄ ⁊ amicabi-

liter vt cū ꝓtendens nō hre ius vult a lite grat recedē. Posset tn dici q ꝓpositio posset fieri etiam aliq̄ dato seu retento. vt in. c. ij. iūcta glo. s. e. et talis ꝓpositio nō dz interuenire in bn̄ficio litigioso: ꝫ dz esse amicabilis z gratuita vt in tex. vñ pōdera istuz tex. in eo q dic q si grat z amicabilr int se ꝓponant ꝛc. g̃ de sba ꝓpositi onis nō est vt sit gratuita et amicabilis. alsilla verba gratis z amicabilit supfluerēt. ¶ Sed quero de exemplo q̄lit possint cōponē gratis z amicabilit: forte ptes ꝓueniūt hm doct. vt aliq̄ piti videāt iura partiū quox ꝓsilio ꝓmittāt aq̄escere. vel ad pces alterius reliquus vult discedere a lite tāq̄ ius non habēs. nec ēt improbat si nulla pcedente spāliter ꝓmissione postmodum aliquid alteri largiat. argu. in. c. tua. de simo. z tenebis menti istū tex. q in ꝓpositōne fienda gratis sup beneficio nō requirit auctas supioris. qđ ego puto ꝓcedere nisi alter p ꝓpositiōez dimittat bn̄ficiū ab eo possessū nam nō pōt possesso: quoq̄ mō beneficiū dimittere sine auctoritate supioris. vt in. c. admonet. z in. c. quod i dubijs. de renun. z vide qđ dixi in. c. cū pridez. de pac. ¶ In glo. j. nota bn̄ hāc glo. q: quotidie allegat. z dic clarius q aut ꝓtendit de bn̄ficio rōne tituli seu plationis z nō pōt interuenire transactio vt dt temporale p spūali vel vt dt aliud spūale nō a supiore: ꝫ vigore transactōnis. qđ nō est licitū q: beneficiū eccl̄iasticum non pōt obtineri nisi p canonicā institutōez. vt ī regula. j. de re. iur. li. vj. z in. c. ex freq̄ntib. de insti. tenet Inno. in. c. ij. s. eo. ꝫ amicabilis cōpositio pōt interuenire modo p̄dicto. ¶ Item index ex officio suo p bono pacis posset cōponere vt habēs ius in bn̄ficio dt aliq̄d ñ habenti iuxta formā. c. nisi. j. de pben. aut ꝓtenditur de bn̄ficio rōne subiectōnis z tūc idez dicendū qđ de alia re spūali in qua dic q transactio nō pōt interuenire vt dt tale ꝓpter recessum a lite. vt in. c. pterea. j. eo. Sz bene pōt dari vel retineri aliud spūaliter. ar. in. c. ad q̄stiones. de re. pmu. dixi post Inno. in. c. ij. s. eo. ¶ In glo. ij. ibi nō tenet transactio. vult g̃ glo. z bene q ꝓpter euidentē calūniam impedit transactio. z intellige de calumnia ex pte actoris: q: actor sciebat sibi ius non ꝓpetere z maliciose mouit litē. tūc em̄ si aliq̄d recepit vigore transactōis potest illud ab eo repeti. vt in. l. sumuna. alle. in glo. sed si calumnia esset ex pte rei nō viciatur transactio sed actori potest cōsuli per actionem z replicationē doli. vt probatur in. l. pretextu. C. de trās. acti.

Veniens. Transactio facta de rebus ecclesie p prelatū sine superioꝛ ꝓsensu nō obligat successoꝛem. z quotidie allegat iste tex. Prima pars ponit querelā. scda dat iudices ibi mandam⁹. ¶ Nō p iuncta glo. q sacramentoꝛ quedam sunt necessaria quedā voluntaria. Et q omnia sacramenta dēbēt pcipi ab eccl̄ia parochiali. ¶ Secundo nota q sup decimis pōt interuenire transactio inter ꝓsonas eccl̄iasticas vt soluant aliq̄ retento. z hoc declarat in. c. ij. s. eo. vbi dicit q sup decimis pōt ꝓponi: nam dēbet intelligi in ꝓpositōne etiaz nō gratuita. nam p istā ꝓpositōez de qua in tex. monachi nō soluebant integrā decimā. ¶ Nō tercio ex ꝫ z ex tex. q etiā religiosi tenent ad solutōez decimaꝛ q̄ rōne p̄dioꝛ q̄sita sunt infra parochiā alteri⁹ eccl̄ie. de q̄ vide qđ legitur z notat in. c. ex pte. z. c. nup. z. c. suggestū. j. de decimis. ¶ Item nō z tene menti q sup iuribꝫ eccl̄ie īmobiliby z spūalib pōt rector transigere et ꝓponere in p̄iudiciū suipsius ita q ꝓpositio valebit toto tempoze q̄ eccl̄esiam possidebit. Et ex hoc z ex tex. nota singulariter q rector eccl̄ie potest ꝓtrahere sup rebus eccl̄ie sine superioris auctoritate vt ꝓtractus duret toto tempoze quo ipse est futur⁹ rector. z nescio alibi ita bonus tex. ¶ Item nō q sine auctoꝛitate supioris nō pōt rector eccl̄esie transigere q̄ ad inferendū ꝑpetuum preiudicium eccl̄esie. Et ex hac parte infero q rector eccl̄esie nō pōt transigere si p transactionez res īmobilis eccl̄esie remaneat penes aliū ꝫ valebit transactio in vita sua dūtaxat vt hic. de q̄ vide qđ plen⁹ dixi. s. eo. cōtingit. ¶ Item nota q pena inter alios acta nō dz obesse alijs. ¶ Nota ibi ex quibuslibet rebꝫ z ibi ex integro. q decima est integre soluēda de oibꝫ vndecūq̄. ¶ Ultimo collige formā petitōnis cū decime aliq̄ tempe nō fuerūt solute. naz de pterit pōt peti estimatio z in futurum pōt peti vt reus ꝓdemnet ad solutōez decimarū. Si g̃ fructus mihi debiti nō extant possum petere estimationē. ¶ Sed quero nunq̄d iste tex. intelligat etiā in decimis p̄sonalibꝫ videt ꝑ q sic q: tex. loq̄tur indistincte. ¶ Iū tenet hosti. tū q: in p̄ncipio fit solū mentō de p̄dialibꝫ. tū q: in p̄sona curat p̄scriptio hm opinionem hosti. tū q: monachi nō tenent ad p̄sonales decimas. Nō ꝫ vltimū z idē tenet hosti. in. c. nouū gen⁹. j. de deci. Rō q: religiosi acq̄rūt monasterio monasteriū q̄t nō tenet ad p̄sonales decimas. et idez dicit Inno. in oibꝫ aliꝫ q̄ alteri acq̄rūt. Ex q̄ infert q si dñs est exemptus etiā a solutōe decimaꝛ nō tenet dñs vel seru⁹ de lucrat p seruū soluere decimā. Quid aūt de clericis secularibꝫ dixi plene in. d. c. nouū genus. ¶ In glo. j. ī fi. nō hāc glo. q: quotidie allegat. ex qua collige septē esse sacra eccl̄ie quoꝛ q̄nq̄ sunt necessaria duo voluntaria. z declara vt in glo. z aduerte q: glo. sentit q laic⁹ etiā in necessitate non pōt ꝓferre nisi duo sacra vt sacramentū baptismatis et sacrm̄ penitentie. Chrismare ꝛo z extremā vnctionē ꝓferre vel coꝛp⁹ xp̄i tradere nō pōt licz in necessitate. ꝺ q̄ vide qđ dixi in. c. q̄nto. de cō sue. z in. c. pastoꝛalis. in. §. pterea. de offi. ꝺele. ¶ Item nota ex glo. q sacrm̄ ordinis dicit sacrm̄ dignitatis. z vltra expositōnes glo. credo q dicit dignitatis: q: p motus ad ordinē ꝓsequit dignitatē vt. xiij. di. deniq̄ ī p̄n. z alibi dixit tex. q nulla dignitas sc̄laris sil̄is est sacerdotio. xcvj. di. in. c. duo sk. ¶ In glo. in ꝛbo confirmatā in fi. nō glo. q q̄tumcūq̄ rector eccl̄ie transigat noīe eccl̄ie vel aliū ꝓtractū faciat si est talis ꝓtractus q̄ nō possit ꝑpetuo valere sine auctoꝛitate superioꝛis ille ꝓtract⁹ censet poti⁹ ꝓsonalis q̄ realis. vñ obligat p̄sonam ꝓtrahent z nō eccl̄iam. sil̄e in. c. vnico. de despon. impu. li. vj. ¶ In gl. pe. nō bn̄ vltimā qōnez q rector obligat⁹ ad obseruātiā ꝛct⁹ in vita sua nō pōt ꝓuenire nisi eccl̄ia eēt lesa tūc. n. posset petere restitutōez in integrū. nec ob. c. q̄ qs. z. c. quisqs allegata in gl. q: loquūtur q̄n ꝓctus nō tenuit. nā tūc pōt rector iure cōi ꝓuenire. Sz ptra ꝓclusionē gl. opponit naz cū ꝓpositō ista sit p̄sonalis nō vī q eccl̄ia possit ledi z p ꝓns nō debet posse peti restitutio. Sol. dicit hosti. q de facto eccl̄ia poterat ledi. puta q: seruitoꝛes nō hēret vñ viuere z iō subueniendū eccl̄ie. ar. in. c. pe. de cle. nō resi. z ī. l. mīoribus. ff. de mino. dicit tn̄ q si iste rector hēret ꝓpriū cōpelleret satisfacere ꝓbenti secū ꝓ interesse. ar. in. c. de multa. in ꝛb. z si vltra. de pben. z in. c. reꝑhensibilis. §. si aūt de appel. Item hm eū posset capi id qđ cederet ī sustentatōnē suā z de se ꝓqueraꝛ q: dignum est vt malemeriti egestate laboꝛēt. l. bona fides. ff. de posiri. ¶ Nō hoc dictū bene. p hoc em̄ vult hosti. q ad satisfaciēdū creditoꝛibꝫ alicui⁹ rectoꝛis pōt tolli ex redditibꝫ eccl̄esie id qđ cederet ad sustentatōez ipsius. et idem sentit ī. c. pueniꝛ. de fideius. Sed non credo hoc dictū esse verū: nisi saltem ipse rector haberet vnde viuere. q: quemmodum miles seculi non ꝓpellitur vltra q̄z facere possit. z semp habenda est ratō ne egeat. vt in. l. miles. ff. de re iudi. ita dicendū est in milite dei vt nota. glo. in. di. l. miles. z vide glo. in. c. studeat. l. di. z qđ plenius dixi in. c. odardus. de solu. z in. c. ij. de pigno. z plenius in repetitione. §. q: ꝛo. in. c. extirpande. j. de pben. z hoc ꝓcedit cū clericus ꝓueniꝛ rōne ꝓtractus. ꝫ si rōne maleficij tūc non hēt rō ne egeat: q: dignū est vt male meri-

ti ꝛc. dicta. l. bona fides. ¶ Extra glo. quero quō debz cognosci an pactio sit realis vel psonalis. So. ꝓclude post doct. q aut agit de re temporali 7 tūc ß ꝓsiderat nō solū ex ꝛbis ß etiaz ex mente ꝯhētiū vtrū. s. qs voluerit se obligare psonal'r an etiā heredes suos. vt ī. l. iuris gētiū. §. pactoꝛ. ff. de pac. plenius p bar. ī. l. stipulationes nō diuidunt. ff. de ꝛ. ob. aut agit de rebꝫ ecclesiasticis 7 tūc ß ppendit nō solū ex mente 7 ꝛbis ꝯhentium: ß ex ptāte iuris nam sine supioꝛis auctē nō pōt rectoꝛ eccl'iaz ppetuo obligare. restat g̃ vt pactio censeatur hoc casu potius psonalis q̄ realis vt res valeat eo modo quo valere potest.

DReterea. Non valet transactio sup iure pñtandi p quaz non⁹ census imponit eccl'ie vel antiqu⁹ auget. Vel notabili⁹ summa sic. Sicut sup iure spūali ita sup annexo nō pōt transigi vt recedat a lite interueniente aliqua tpalitate coīs diuisio. scḋa ibi cum igit. ¶ Nō p q psentatio q̄q̄ poīt p iurepatronat⁹. Vel pōt ītelligi q de sola pñtatione erat ꝓtentio que est pars iurispatronat⁹ 7 non de toto patronatu iuxta nō. in. c. nobis. de iurepa. 7 p glo. xvj. q. vij. pie mentt. ¶ Nō secundo q simonia ꝓmittit nō solū in mere spūaliby: sed etiā in ꝓnexis ipsis spūaliaby qō tene mēti. naz ius pñtādi nō est mere spūale: ß annexū spūali. vt in. c. q̄nto. de iudi. 7 tñ sup hoc iure ꝓmittit simonia. emens g̃ iuspatronat⁹ vel aliter illud acquirēs interueniēte aliq̄ temporali ꝓmittit simoniā. ¶ Tercio nō q nulla est transactio sup spūali vel ꝓnexo interueniēte aliq̄ temporali. Sed opponit ꝓtra tex. videt em̄ q non ꝓmittat simonia in transactōne sup spūali ß species simonie. vt in. c. sup eo. 7. c. ꝓstitutus. s. eo. hic aūt tex. innuit oppositum So. iste tex. dicit q videt simonia. verbū aūt videt est fictum nō aūt ꝺenotat p̄cisam veritatē. vt in. l. j. §. ꝺeiecisse. ff. de vi 7 vi ar. ¶ Scḋo oppo. et videt q alio respectu hec transactio nō poterat sustineri: q laici non poterāt ꝓferre vel augmentare pensionē in eccl'ia. x. q. j. in. c. j. 7 seq̄n. 7. c. nouerint. 7. c. fi. de re. ec. nō alie. So. dicit Inno. q laici nō ꝓferebant ß tacebant 7 ꝓsentiebant. fatet tn̄ q si isti laici ꝙcepissent ab antiq̄ censum in eccl'ia potuissent illū remittere 7 cōferre religiosis et pcipe iuspatronat⁹. qō dicit Hosti. verū ex auctoritate supioris 7 nō pactōe ptiū. 7 bn̄ loquit q alꝫ ꝓmitteret simonia vt hic. ß supioris auctas purgat viciuz. vt in. c. nisi de p̄bē. ¶ In gl. j. ℔ gl. videt corrigi p seq̄ntē in q̄ dr̄ q etiā supioris auctē nō pōt ꝓstitui eccl'ia censualis. tn̄ in ꝺelegato dic vt hr̄. s. eo. ꝺecetero. In ordinario dicendū vt legit et no. in. c. ꝓhibemus. 7 in. c. significauit. de censi.

PReterea. Sup spūali subiectiōe nō licet transigi cōis diuisio. scḋa ibi Rñdem⁹. ¶ Nō p q vbi ꝓfessio emanat sub diuerso ꝓstructo seu diuersis oꝛonib⁹ pōt quis aduerse ptis ꝓfessionē q̄ten⁹ facit p se recipere. et quaten⁹ facit ꝓtra se reīcere. Vel nō alr 7 sic q pōt q̄s aduerse ptis ꝓfessionē recipe p se 7 aliā ptem ꝓtra se impugnare. de hac mā nota. pleni⁹ in. c. j. de cōfess. li. vj. et p bar. in. l. aurelius. in. §. item queśt. ff. de li. leg. ¶ Nō scḋo q ꝓfessio fratrū nocet eccl'ie etiā vbi agit de iure ſbiectōnis. ex sola em̄ ꝓfessione istoꝛ fratrū ferēda eāt ꝯ eccl'iaz snīa. ꝓcoꝛdat. c. dilect⁹. de cap. mo. 7. c. ſborta. ꝺ re iudi. cū si. ¶ Ultimo nō qō dixi in summario q super ſbiectōe spūali nō pōt interuenire trāsactio intelligi interueniēte aliq̄ tpali. secus si ꝺaret vel teneretur aliud spūale. vt no. glo. s. eo. in. c. sup eo. 7 ꝓbat ī. c. veniens. s. e. ¶ Itez pōt colligi ex tex. q olim dñs seu superioꝛ semp p̄sumit dñs vel supioꝛ nisi ꝓbet liberatō. nā isti frēs ꝓfitebāt de p̄terito ꝺicētes se olim fuisse ſbiectos 7 tñ snīa fert de pñti ꝯ eos q 7 hodie p̄sumunt ſbiecti. asserenti em̄ liberatōnem incumbit onus ꝓban

di. vj. q. vlti. c. actoꝛ. 7 facit ad primū ꝺcm̄. l. siue. C. de ꝓba. ¶ Sed quero nunq̄d sup subiectōne temporali possit transigi. puta est ꝓtentio vtrū quis sit seru⁹ an liber. Conclude post hosti. q aut est dubiū de ſbiectōne seu seruitute 7 pōt transigi. vt in. l. fi. C. e. aut ē certuz 7 nō valet transactio vt in. l. interpositas. C. eo. naz inter seruū 7 dñm nō cadit obligatio. 7 sic nō potuit ꝺminus seruo obligari p transactōez ꝺicta. l. interpositas. 7 p illā. l. idez ꝺicendū in transactōne q̄ fieret inter monachū 7 abbatē. nō. n. valet talis transactio: q abbas nō pōt obligari monacho. facit qō no. Jo. an. ī regula nō est obligatoꝛiū in mercu. Hinc ꝺic Fede. q si abbas ꝓmisit monacho ꝓmoto ad ꝓioꝛatū se non reuocaturū eū in vita nō obstante illa ꝓmissione pōt illū reuocare. vt no. ipse ꝓsilio. cclij. 7 dixi in. c. cū ad monasterium. de sta. regu. qō no.

Exparte. Sup mr̄imonio transigi nō pōt. Vel pleni⁹ sic. Judex pt ꝛ ꝺz se interponē p trāsactōne inter ptes fienda p̄terq̄ in casib⁹ in quib⁹ iura ß nō admittūt vt sup mr̄imonio. Diuidit. naz p̄ hoꝛtat legatū vt ꝓponat etiā in casib⁹ exp̄ssis a iure. in fi. ꝺic q̄d ꝺe casib⁹ nō exp̄ssis. ibi in his. ¶ Nō p q offm̄ iudic[ꝓsistit nō solū ī decidēdo cās ꝺz iur[reg'las ß etiā ī ꝓponēdo int' ptes ꝺz. n. iudex a p̄ncipio conari q̄ntū pōt vt ptes reducat ad ꝓcoꝛdiā 7 ad bonā ꝓpositōez. ꝓcoꝛ. xc. di. p totū. et in. l. j. §. 7 p⁹. ff. de no. ope. nū. ¶ Nō scḋo q iudex pōt 7 ꝺz ī penis imponēdis interdū ꝺetrahē seuēritati rece dēdo a penis in iur̄ statut[si cā ltīma subest. vtputa q̄ multitudo ꝺelinq̄ntiū est in cā 7 sic sine scādalo multitudo plecti nō pōt. ꝓcoꝛdātie plīme sr̄ in gl. Idez vbi ſbest alia cā ltīma. ad idez. l. q̄d g̃. §. pena grauioꝛ. ff. de bis q̄ nō. infa. vbi bar. ꝺic q etiā penā statuti pt iudex moderare ex cā. ¶ Nō tercio q in casib⁹ nō recipiētibus ꝺispensatōez nō ꝺz iudex laboꝛare ad ꝓcoꝛdiā: q frustra laboꝛaret. 7 q̄ sint illi casus. j. ſbjciet. ¶ Itē no q mr̄ionū ē exp̄ nō solū apꝺ fideles ß etiā infideles. cō coꝛ. j. ꝺe ꝓsan. 7 affi. ī. c. ꝺ infidelib⁹. 7 ī. c. q̄nto. ꝺ diuoꝛ. ¶ Itez nō q in casib⁹ iure nō exp̄ssis ꝺz iudex sp inclīare in ptez hūanioꝛē 7 hr̄e eq̄tatē p oculis 7 penā imponere hīto respectu ad psonas cās loca 7 tpa q̄ ꝺeclara. vt in gl. fi. ¶ Ultio nō 7 tene mēti istū text. q ex gnāli officio 7 ptāte legato ꝺe latē ꝓpetit ptās ꝺispēsandi in bis q̄ ꝺispensatōez recipiūt. 7 vide ad māz plene p spe. in ti. ꝺe ꝺispē. §. p̄nter. vbi in p̄ncipio ꝺic q legat⁹ ꝺe latere pōt ꝺispēsare ī casib⁹ in q̄b⁹ ꝺipēsant epi archiepi p̄mates 7 p̄riarche 7 q̄libet ali⁹ iudex oꝛdinari⁹ cuz ipe sit oꝛdinari⁹ ī tota ꝓuincia gerens vices pape 7 maioꝛ oīb⁹ p⁹ papā ꝺe offi. leg. c. ij. li. vj. Itē ꝺispēsat etiā ī casib⁹ in q̄b⁹ epi 7 alij ꝺispēsare nō pñt. s. in oīb⁹ q̄ pape ñ sr̄ rebuata. ꝺe q̄b⁹ in. c. qō trāslatōez. s. ꝺe offi. le. et vide qō ibi ꝺixi. Cōtra ꝓcilia ꝛo gnālia ꝺispēsare ñ pōt 7 idez tz ibi Jo. an. in addi. in ꝛ. legat⁹. p ℔. c. ꝺilectus el. j. j. ꝺe p̄ben. ꝺe legato ꝛo nō ꝺe latere ꝺic ibi spe. notabile verbū q nō ꝺispēsat nisi ī casib⁹ iure exp̄ssis vel si p̄iuilegiū ℔ ꝓcedit spāliter. facit qō leg. 7 no. in. c. ex cōicatis. ꝺe offi. lega. Sz q̄ro q tex. hic facit mentionē ꝺe eq̄tate quid est eq̄tas? So. Jo. an. ꝺiffinit ꝑm ꝺeatum Cypꝛianū q est iusticia ꝺulcoꝛe misericoꝛdie temperata. 7 hanc ꝺiffinitōez etiā refert Spe. in tit. ꝺe ꝺispen. in. §. j. in ꝛ. equitas. Diffinit etiā 7 scḋo mō q est rōnabilis modus ꝓtinens miscḋiam 7 rigoꝛē. Et ex bis potes sumere ꝺifferentiam inter ius 7 equitatem. nam ius est ꝺecisio que fit ꝑm iuris regulas. equitas ꝛo ē q̄ dam ꝓuenientia 7 quoꝺdam temperamentū recedens ex cā a coīb⁹ regulis iuris. vt no. bar. in. l. j. C. de leg. Et scias q quandoq̄ rigoꝛ iuris 7 ipm̄ ius ponunt p eoꝺem. vt in. c. sup lr̄is. 7 qō ibi ꝺixi ꝺe rescrip. q̄nq̄ sr̄ ꝺiuersa. et ponit rigoꝛ p excessu iuris quando ob aliquam causam ad terꝛoreꝫ in aliq̄ casu ius excedit cōes

regl'as. vt ī. c. j. ꝛ qđ ibi no. j. de torneament'. ꝛ in. c. lite ras. de resti. spo. ꝛ qđ ibi no. ꝛ vide ꝓ equitate seruãda bo. tex. in. c. disciplina. xlv. di. vbi pulcher tex. q vnaꝫ absoluit' ab alia. ꝛ l. placuit. C. de indi. et. l. q si ephesi. ff. de eo qđ cer. lo. ¶ Jn glo. ij. ibi si põt. Nõ glo. q iudex nõ põt ꝓpellẽ ptes ad ꝓcordiã ꝫ laborare dz inqꝫtum põt. ꝛ idem no. glo. iuris ciuilis. in. l. j. §. ꝛ post. ff. đ no. ope. nun. Fallit in papa in bis in quib' hz plenitudi nẽ ptãtis. vt' in. c. cũ inter. R. ꝛ qđ ibi no. ꝓ Jnn. de ele. ꝛ dic in ꝫ vt latius dixi. s. de treu. ꝛ pace sup rubro.

¶ Sz qro nunq̃d indistincte possit iudex cũ bona cõscientia ptes reducere ad ꝓpositõez: de hoc ꝓ Spe. in ti. đ ꝓpatorꝫ iudiciorũ. §. excipit' vbi ꝓcludit q si iura ptium sunt ignota ꝫ põt vt ꝫ. si vero iaz sunt clara vt qꝛ ꝓcluſuz est in cã. ꝛ sic iudici liquet ꝓ q̃ pte debeat ferre sniam dubitauit. Spe. relinq̃t ꝫ disputatõni. Jo. an. dicit q nisi aliq̃ circũstantie suadeãt abstinere dz a tali ꝓpositõne q̃si exq̃ sibi liquet de cã non dz reducere ad ꝓpositõez ne videat' de iure vmꝰ dare alteri sine cã. qđ nõ licet cuz iudex debeat reddẽ vnicuiq̃ qđ suũ est. vt. §. in ꝓmio. ꝫ ex circũstantꝫ posset ꝫ facere ꝛ ceteꝛ paribꝫ magl dz suadere actori vincẽti q̃ reo absolnẽdo. Rõ qꝛ snia ferẽda ꝓ actore ẽ mãdanda executõni ꝛ in executõis actu posset fieri longũ litigiuz q̃ ratio cessat ex pte rei tñ in eo põt subesse cã. vtputa qꝛ actor ẽ pecuniosus ꝛ parat' appellare quantũ iura sibi ꝓmittent. dz g̃ bis ꝛ similib' causis ꝓsideratis iudex abstinere vel reducere ad ꝓcordiã. facit ad p̃dicta. c. nisi j. de pben. ¶ Jn glo. in verbo ꝓiugij. ibi circa gradus. l. diuina ꝓhibitos ẑc. ꝛ ex hac glo. debes restringẽ tex. in eo q dicit q in mrimonio nõ admittit' ꝓpositõ. naz dz intelligi qñ ꝓ ꝓpositõem aliquid fieret ꝑ vinculum mrimoniale. secus si ꝓ mrimonio fieret ꝓpositio vt qꝛ ptes ꝓtendũt sup ꝓtractu mrimonij. nam tũc iudex potest eas inducẽ ad ptrahendũ de nouo si nullus subest impedimentũ. ꝛ idez in silib' qõnib' q̃ dependent a facultate ptiũ. Et no. glo. in eo q dic' q gradus diuia lege ꝓhibiti sẽ indispensabiles qđ põt ꝓcedi sine cã. sed si cã maxime subest saltẽ in scđo gradu in linea etiã eq̃li poterit papa dispẽsare. vt sentit Jo. an. in. c. ꝓ venerabilẽ. q̃ fi. sint le. ꝛ vide qđ ibi dixi ꝛ tene mẽti illud dicti. ¶ Jn glo. in ꝛbo eq̃tate seruata ibi q ius sp sit pferendũ equitati. Nõ glo. q ꝓpter eq̃tatez nõ scꝑtam nõ dz iudex recedẽ a iure scripto. qꝛ non dz iudex clemẽtioꝛ lege velle videri. vt dicit tex. in autẽ. de iudi. in §. oportet. Et an ꝛ qñ sit eq̃tas seruãda coꝛter dc. bic in. l. j. C. đ legi. faciũt tria mẽbra q aut neutrũ ẽ scꝑtuz nec ius. s. nec eq̃tas. aut alterũ ẽ scriptum aut vtrunq;. Primo casu cum neutrũ est scriptuz dz iudex seruare equitatẽ. vt in. d. l. placuit. ꝛ hic vbi dicit' q vbi ius nõ reperit' expressum dz iudex seruare equitatẽ. ad ꝫ adde notabile dictũ Jnno. in. c. j. de ꝓsti. qđ sequit' bar. ī d. l. j. dicit esse q in bis q̃ relinquunt' arbitrio iudicꝭ debz semp seruare equitatẽ. ꝛ ꝫ casu dz intelligi text. ī autẽ. iusiur. qđ ꝓstat' ab his in. §. equius. vbi dicit' q iudex dz iurare seruare equitatẽ. Scđo casu cũ alterũ tñ est scriptũ illđ ẽ seruandũ. ar. vj. q. iij. scriptũ. ꝛ in. l. ꝓspexit. ff. q̃ ꝛ a quib'. Tercio casu aut ius est scriptũ in genere ꝛ equitas in spẽ vel ecõtra ꝛ seruandũ est qđ ī spẽ reperit' scriptũ: qꝛ spẽs derogat generi. vt in. c. j. de rescrip. ꝛ in regula generi. de re. iur. li. vj. Aut ambo sunt scripta spãliter seu gnãliter ꝛ tũc coꝛter tenet' q equitas est pferenda qꝛ ps fauorabilioꝛ pferẽda ẽ. vt ī regula odia restringi. de re. iur. li. vj. ¶ Jn gl. fi. in fi. Et adde qđ no. in. c. cuz quidã. de iureiur. Et glo. q̃ro ꝓ declaratõe lre in quib' iura nõ admittũt ꝓpositõnez seu dispensatõez. ꝓclude ẽm Jnno. hosti. ꝛ Jo. an. q ī criminib' publicis nõ dz fieri ꝓpositio nec dispensatõ: qꝛ ea q̃lit' cũq; ꝓposita iudex punire dz. vt in. c. j. de collusio. dcte. nisi subsit aliq̃ ltũma cã dispẽsandi. de quo dicendũ. vt ī. c. at si clerici. in. §. de adulteriis. j. de iudi. ꝛ ī l. quid g̃. §. pena grauior. ff. de his q̃ no. infa. idez est in aliis ciuilib' ꝛ criminalib' vbi ex dispẽsatõe seu ꝓpositione q̃s ꝓmitteret pctũ mortale vel in eo remaneret. Jdem est in iure p̃ceptiuo p̃ceptorio qꝛ ipsi' transgressio inducit mortale. vt no. hosti. in. c. j. de treu. ꝛ pace. ꝛ ꝓ ꝫ tz ꝫ Jnno. legatũ etiã de latere nõ posse dispensare in gradib' ꝓsanguinitatꝭ ꝛ affinitatꝭ etiã humana lege ꝓhibitis. de quib' in. c. nõ dz. j. de ꝓsan. ꝛ affi. ꝛ tenementi hoc dictum. Jdem in bis que deuiant a iure naturali vel diuino.

De postulando. Rubrica.

¶ Si vocati ad iudicia nõ paciscunt' neq; transigũt solent sibi querere aduocatos ꝛ ꝓcuratoꝛes. ideo post duas rubricas p̃cedentes auctor subiecit istam ꝛ seq̃ntes ꝛ p̃mittit aũ tractatũ de iudicijs quia hec sunt ꝓpꝛa ratoꝛia iudicioꝝ. Quid aũt si postulaẽ habes tex. in. l. j. ff. eo. ꝛ iij. q. vij. in. §. vtrũ. m ꝛbꝫ. sunt aũt. ꝛ ꝓ glo. ī. c. vltimo. ꝛ dic q postulare est desideriũ suum vel amici sui in iure apud eũ q̃ iurisditõni p̃est exponere vel alterius desiderio ꝓtradicere. ꝛ ꝫ vltimũ ꝓprehendit aduocatum ex pte rei qꝛ ꝓtradicit desiderio ꝛ petitõni actoris sed p̃cedentia ꝛbа referunt' ad aduocatũ ex parte actoris. Et ex illis verbis diffinitõis dum dr̃ in iure ẑc. decido qõnem nunq̃d ꝓsulens in camera dicat' aduocatus: ꝛ ꝓclude q nõ quia aduocatꝰ est q̃ in iure ꝓponit. vtz in diffinitõne. ꝓhibitꝰ g̃ aduocare nõ censetur ꝓhibitus in camera ꝓsulere etiã ꝓcuratoꝛi ptis. quod bene no. ꝛ tenet bar. in. l. j. ff. de va. et extraoꝛ. cognitio. ¶ Item quero nunq̃d illiteratus possit esse aduocatꝰ ꝓclude q nõ. q̃nimo optet q sit iure peritus. vnđ debet saltẽ studuisse ꝓ quinquẽniũ ꝛ iuramento doctorũ est approbatꝰ. vt in. l. nemini. C. de aduo. di. iudi. nota. bar. in. d. l. j. ꝛ ꝫ bene no. qꝛ multi iniuste se ingerũt huic aduocatõnis officio.

Clerici. Clericꝰ in sacris vel minoribus beneficiatus in seculari foꝛo postulare non dz nisi ꝓ se vel sua ecclesia vel miserabilibus personis. b. d. Adde vel ꝓ personis sibi ꝓiunctis. ꝛ ꝓbatur hec suppletio. j. c. fi. Diuidit'. nam prima ps ponit ꝓhibitõez a qua scđa excipit ibi nisi. ¶ Nota ꝑ argumentũ a ꝓpio sensu q clericus in minoribus si non habet beneficiũ ecclĩasticũ patrocinari põt etiã in foꝛo seculari. secus aũt ẽ in ꝓstitut' in sacris. de q̃ dic vt j. latius dicet'. ¶ Nõ ibi ꝓpriã cãm vel eccl'ie sue. q cã eccie nõ dr̃ cã ꝓpria rectoris. binc est q in cã eccl'ie sue põt q̃s esse iudex. ij. q. vij. siq̃s erga. dico plene in. c. cum venissent. de iud. ¶ Nõ tercio q ꝓstitutꝰ in sacris põt aduocare ꝓ miserabilibus ꝓsonis etiã in foꝛo seculari. ꝛ põdera tex. qꝛ nõ sufficit miserabilitas in habitu: ꝫ etiam debet esse in actu. nam ꝓmittit nõ indistincte ꝓ miserabilibus sed ꝓ illis qui ꝓpias causas administrare nõ possunt vt quia sunt vidue ꝛ pauperes. vel si sunt diuites ꝛ non reperiunt aduocatos. idem in oꝛphanis et pupillis. nam eccl'ia debet eas defendere. lxxxvij. di. per totũ. ꝛ de his miserabilibus vide qđ dixi in. c. significatib'. de offic. dele. ¶ Jn glo. j. in fi. vt hẽas ꝑfecte hanc materiã scias q in clericis possunt assignari quinq; ordines postulantiũ. Primus est eoꝝ ꝛ superioꝝ. de his ꝑ hosti. j. c. fi. ꝛ vide tex. in. c. platũ. lxxxviij. di. Secundus est ordo sacerdotum. de hoc in. c. fi. j. eo. Tercius est ꝓstitutoꝝ in sacris non sacerdotum vel existẽtium in minoribus beneficiatoꝝ. ꝛ de his tractatur hic. Quartus ordo minoꝝ clericoꝝ non beneficiatoꝝ. ꝛ de hoc etiam hic. Quintus est ordo regularium. ꝛ de hoc. j. c. proximo. ¶ Prosequem ergo terciuz ꝛ quartum ꝛ reliquos in locis suis prealle. in quibus est dicẽ-

dum q̄ ꝓstitutus in sacris nō sacerdos nō ɔz eē aduocatus in foro seculari in negocijs secularib⁹ ß in iudicō eccl'iastico pōt. vt est tex. bic a ꝓtrario sensu. ⁊ tenēt cōmuniter doc. ⁊ facit tex. in. c. cū ꝓuidē. s. de pactis. Item in iudicio scl'ari pōt esse aduocatus ꝑ negocijs eccl'iasticis. vt ꝓbat iste tex. a ꝓtrario sensu ibi in negocijs secularib⁹. secus g̃ in eccl'iasticis ꝑm Inno. ⁊ dicit ecclesiasticū negociū aut rōne pſone. vt q̄ pſona eccl'iastica seq̄ndo foꝛ rei litigat coꝛaꝫ seculari. Item pōt dici eccl'esiasticū rōne delicti. vt q̄ ꝑ sacrilegio eccl'ia voluit ꝓuenire laicū coꝛā iudice seculari qđ pōt. vt in. c. cū sit generale. de fo. ꝓpe. Item pōt dici eccl'iasticū ratōe rei de qua agit'. vt q̄ res est eccl'ie ꝑm Hosti. et bene.

¶ Nō q̄ iste clericus pōt esse aduocatus in iudicio seculari ꝑ pſona eccl'iastica ibi litigante vel ꝺ delicto seu rebus eccl'iasticis. vbi ergo litigantes ⁊ negocia secularia sunt ɔz exñs in sacris oīno abstinere nisi in casibus hic exceptis. hec ꝓcedunt si ꝓstitutus in sacris hz bñficia ex quib⁹ pōt sustentari. Si ꝺo non habet licet glo. hic dicat q̄ nō pōt aduocare sed ɔz agere ꝓtra eum vt sibi ꝓuideat. dicit Hosti. ⁊ melius q̄ si de facto iste clericus egeret q̄ sibi hz ex tali aduocatōne sibi victum querere. ar. c. clericus victū. xcj. di. ⁊. C. de patrib⁹ q̄ fidistra. l. j. de obserua. ieiu. ꝓsiliuꝫ. §. vltimo. Et si dicas quō pōt agere cū teneat eum sibi ꝓuidere? Rñdetur q̄ forte hoc ab eꝺo obtinere nō pōt vel ꝓpter impotētiam vel ꝓpter indigentiā eꝺi vel aliā cām vt dixi. satis ß plz. nam si cleric⁹ ꝓpter indigētiā licite exercet op⁹ rurale. vt in. c. j. de cele. miſ. Item licite emit māz aliquam vt illā redigat in formā. ar. coꝛ q̄ no. glo. in. c. canonuꝫ xiij. q. iij. que glo. dicit q̄ pōt emere coꝛiū. ⁊ inde facere sotulares foꝛti⁹ ɔz sibi licere aduocatōis officiū exercere cum magꝭ ꝓueniat dignitati. ⁊ aduocati dicunt defendere rempublicā sicut milites armate militie. vt i. l. aduocati. C. de aduo. diuer. iudi. Si ꝺo est clericus in minoꝛib⁹ ꝓstitutus habens bñficia sufficientia idez dicendū in isto sicut in ꝓstituto in sacris: q̄ isti equipantur vt in tex. aut nō bñs stipendia saltem sufficiētia et pōt in vtroq̄ foro. vt in tex. ⁊ in glo. Hec ꝓcedūt i ciuilib⁹ causis ß in criminalib⁹ vbi venit imponenda pena sanguinis ɔz cleric⁹ oīno abstinere. vt in. c. sniaꝫ. nec le. vel mo. ⁊ nō. in. c. j. lj. di. ⁊ ß indubitanter cū vult eē ex pte actoris: q̄ nō posset petere reū puniri sine metu irregularitatis exq̄ agit ad penā sanguis q̄ ꝑstaret. xiij. vt in. c. siqs viduā. l. di. Sz dubiū est nunq̄d possit esse aduocatus ꝑ pte rei. ⁊ videt ꝑ q̄ sic: q̄ etiaꝫ ecclesia ꝺefendit reos ⁊ ꝑ eis supplicat ne patiant penam mortis vel mēbri abscisionē. vt in. c. nouim⁹. j. de v. sig. ⁊. xxiij. q. v. c. reos. Jn ꝓtraꝝ facit q̄ forte ꝓpter imperitiā suā posset aduocat⁹ succūbere vel ꝓpter astutiam seu malicią posset reus iniuste absolui ⁊ sic ꝓdemnaretur actoꝛ ad penā talionis. vñ q̄ lingua eē nimis facilis l. famosi. ff. ad. Liul'. maie. tuti⁹ est vt clericus abstineat etiā ꝑ pte rei. dicit tñ q̄ si oīno repiret aduocat⁹ incul pabilis nō efficeret irregularis: q̄ pena nō ꝓueniret ex facto suo sed iuꝛ⁹ dispositōne. ⁊ multū in ß instant hosti. ⁊ Jo. an. post eum ⁊ tandē ꝓcludit vt abstineat. ⁊ si nō vult abstinere ꝓtestet sepe coꝛā iudice q̄ nō intendit ad vindictā vel ad penā talionis ß solū ad ꝺefensionem rei. Item obtineat q̄ntum pōt vt pena ꝓmutetur puta i carcerē vel in exiliū vt sic euitet vltimū supplicium vel mēbri abscio. ⁊ vide plene ꝑ glo. in. ꝺ. c. j. lj. di. Quero nunq̄d in casib⁹ in quib⁹ clericus pōt eē aduocatus licite exigat salaria ꝑ aduocatōne. text. nō. xv. q. ij. c. j. videt dicere q̄ non sed sponte oblata pōt recipe. facit qđ legit' ⁊ no. in. c. dilect⁹. j. ꝺ simonia. ⁊ in. c. nō licz. xj. q. iij. Sed Jnno. dicit q̄ illi. c. videt ꝺerogatū ꝑ ꝓtrariam ꝓsuetudinē. Alij dicūt q̄ loquit' cum cleric⁹ eē aduocatus in causis spūalibus secus si in tempalib⁹. et ita dicit abbas seruasse magistrū suū. Alij dicūt illud. c. loqui in religiosis. ꝺe reliquis vero aduocatis certum est q̄ iuste accipiunt ⁊ exigunt salarium. vt in. c. non sane. xiij. q. v. ⁊ in. l. j. ff. de va. ⁊ extraoꝛ. cogni. illud tamē scias ꝑm Inno. q̄ si aduocatus vel medicus est salariat⁹ de publico non ꝺebz aliquid recipere ab aliq̄ litigante vel ꝓstituto in egritudine ß a non litigantib⁹ vel a sanis licite recipiūt: q̄ salaria nō sunt ꝑ istis ꝓstituta sed ꝑ litigantib⁹ vel infirmis. ⁊ nōbis ß dictū et ꝓbatur vtrūq̄ in. l. ante pe. C. de ꝓfesso. ⁊ medi. li. x.

Ex parte. Canonici regulares postulare nō pūt sicut monachi nisi ꝑ vtilitate eccl'ie siue monasterij ⁊ ꝑcepto abbatis. Cōis diuisio. scꝺa ibi vnde. ¶ Nō ꝑ q̄ monachi ⁊ regulares canonici nō pūt aduocatōnis officium exercere neq̄ in foro eccl'esiastico nec seculari. ⁊ qđ dixi de monacho idem intelligas de oīnib⁹ religiosis qui largo modo possunt dici monachi. ar. xvj. q. j. c. j. nam canon antiquus qui habet'. xvj. q. j. monachi. ꝓhibens monachis hoc officiū habuit respectū ad religionē: nō aūt ad ordinē monachoꝝ tm̃. qđ clare ꝓbatur ß in eo q̄ includit etiā canonicos regulares. Et q̄ etiā ipsi religiosi sunt licz inseruiūt regule latioꝛi. vt dicit tex. in. c. timoꝛem. j. de sta. regu. Et ex hoc ⁊ ex tex. colligenotanter q̄ ꝓstitutio fundata sup aliqua qualitate extendit' ad oīes existentes sub illa q̄litate licet hēant ex aliquo incidenti noīa diuersa. nam vt vides monachi ⁊ canonici habent noīa diuersa ꝓpter aliqua accidētia: tamen in ſba nō variant': q̄ pariter ꝓfitent' tria ſbīalia religionis. ideo canon loquens de monachis fundans se sup religione extenditur ad canonicos regulares: q̄ ipsi sunt religiosi. ¶ Et ex hoc ⁊ ex tex. no. tercio q̄ iura loquētia de monachis bñt locū in canonicis regularib⁹ qđ tenet Fe. ꝓsilio. xxv. nisi ꝓstitutio loquetur de monachis nigris vel apponeret aliā qualitatē ꝑ quaꝫ necessario oporteret restringere ad monachos tm̃. qđ ego intelligo in his in quib⁹ monachi ⁊ canonici regulares ꝓueniunt. vt puta q̄ ꝓstitutio emanat respectu religionis. ⁊ idem puto de aliis religiosis cuiuscunq̄ ordinis. vt. §. dixi. q̄ vbi nō pōt assignari diuersitatis ratio inter eos ⁊ monachos veniāt appellatione monachoꝝ et hoc tenebis menti. facit. xij. q. j. in. c. duo sunt genera. ¶ Quarto nō casum in quo monachus pōt esse aduocatus scz cum exposcit vtilitas monasterij ⁊ abbate impante ista ergo duo simul requiruntur. et ita loquit' canon antiquus in. ꝺ. c. monachi. Ex solo ꝑ imperio abbatis vel ex sola vtilitate monasterij nō potest monachus exercere officium aduocationis sed requiruntur ista duo ꝓiunctim ⁊ intelligo q̄ illis cōcurrentibus poterit esse aduocatus nedum in foro eccl'esiastico sed etiam seculari. facit tex. §. c. ꝓxi. ⁊. j. c. fina. Sed quero ꝓ ꝺeclaratōne predictoꝝ ⁊ tex. quaꝛ capiat' hic vtilitas monasterij: certe si causa eēmonasterij hoc est indubitatum ꝑm omnes ⁊ tunc habeat locum iste tex. Sed ꝺubitatur nunquid ꝓpter lucrū applicandum monasterio extrinsecus possit monach⁹ peritus esse aduocatus abbate imperante. et olim fuit ꝺisputata hec questio. ⁊ ponebat' in terminis in aduocato monacho monasterij multum ere alieno grauati vtrum posset postulare in vtroq̄ foro vt de lucro eius monasterium releuaret' ab onere ꝺebitoꝝum. Et vide plene hāc questionē ꝑ Jo. an. in regula in ar. in mercu. ⁊ ibi tandē ꝓcludit nō esse licitū. ꝺicitur tamen q̄ lap⁹ abbas ꝓtrarium seruauit. ⁊ ꝓ hoc cōtrario facit notabiliter ꝺictuꝫ Inno. in. c. cum. J. ⁊. A. de re iudi. vbi dicit q̄ monach⁹ pōt esse ꝓcurator seu aduocat⁹ ꝑ aīco monasterij abbate impante q̄ in ꝓsequentiam tractatur de vtilitate monasterij: q̄ per amicos monasterij ꝓmouet' vtilitas ipsius qđ est verbuz notabile. primum tñ dictū videt honestius ⁊ securius. vñ crederez q̄ ꝓ amicis monasterij posset religiosus esse aduo-

tatus supiore imperãte p illud dictũ Inno. Vltio hic queritꝫ qd intendat iste tex. dũ dicit q religiosi nõ debẽt eẽ susceptores vel executores forensis negocij vl ecclesiastici. So. Inn. exponit verbũ susceptores. i. aduocati. z verbũ executores. i. pcuratores i foro seculari z ecclesiastico nisi in casu hic excepto. ß hosti. lẽ intelligit magis gnãliter. nã cũ ista sint vocabula gnãlia dicit q oĩa officia iudicialia sũt eis intẽdicta. z p hoc facit xvj. q. j. c. de pñtiũ. z ex hoc videt q nõ debẽt esse arbitri nec assumẽ officiũ iudcandi. z vide de hoc in Spec. ti. de arbi. §. sequit. ℵ. ß quero diligent. z ibi Jo. an. z i c. pia de excep. li. vj. per Jo. an. tango in. c. qntaqallis d iureiurꝫ. vbi etiã pono nũ quid possint esse arbitratores adde glo. nõ. in. d. c. de pñtiũ. q dicit de abbate q abbas sine alicuius mandato põt esse arbiter z pcurator. z facit. c. sopite. j. de censi. adde ẽt notabile dictũ Inn. in. c. vnico. de obli. ad ra. in fine. vbi dicit q iura que p bibent clericis seu religiosꝫ officiũ pcuratõis z similia loquunt qñ indifferent volũt exercere hec officia. secus si volũt assumẽ talia officia in vna cã tm quia hoc pbibere non fuit de mente canonũ qd ẽ notabile ℵbũ. z sequit archi. in. c. puenit. lxxxvj. dis. Sz collec. s. c. prio z in. c. dilecti de arbi. tenet ꝯriũ q hoc. c. loquit iudistẽcte z forte hoc dictũ verius lz primũ equs. Jn glo. ij ibi nec audit. nota hãc glo. vsqꝫ ad finẽ. Ex qua primo nõ q monachus seu qlibꝫ religiosus nõ põt agere pro suo monasterio tanqꝫ ꝓiuncta psona sine mandato z satis videt pbari ex isto tex. nã si nõ potest esse aduocat⁹ putilitate monasterij nisi abbate imperãte fort⁹ nec agẽ potest noie monasterij. Secũdo põt itelligi ß glo. q religiosus nõ põt agẽ tanqꝫ ꝓiuncta psona sine mandato. vt in. c. nõnulli. in fi. z in. c. ex pte decani. de rescrip. z in iuribꝫ ß allegatꝫ. in gl. tñ religiosus ß non poterit qd est nota dignũ. p ß facit q cognatio eorũ est in celis. et solũ in bis q ꝓcernũt vtilitatẽ monasterij. puta respectu successionis dicunt hñe cognatões i terris. vt. s. monasteriũ succedat loco monachi in sibi ꝓiunctis. vt pbat in. l. deo nobis. C. de epi. z cle. facit. xvj. q. j. in. c. j. Tercio põt notari ex ista glo. dũ dicit q illa iura loquunt in factꝫ priuatorꝫ q iura loqntia in ꝓiunctis debẽt vt admittant p ꝓiunctꝫ intelligi in ꝓiunctis ꝓiunctõne carnali. z sic in factꝫ priuatorꝫ nõ aũt in ꝓiunctis ciuiliter put est clericꝰ ꝓiunctus ecclie vel religiosus monasterio. ꝯrium tñ in clericis sentit glo. in. c. seq. et dic vt ibi dicã. Jn glo. fi. ibi ad alias alienatões extendit. nota bñ hoc dictũ glo. q verbũ vẽditio extẽditur ad oms alienatões z sic prohibitus vendere prohibẽt donare z pmutare. z vide ad idẽ tex. in. l. statu liberi a ceteris. ff. de sta. libe. in fi. z p legistas in. l. sancimus. C. de re. ec. nõ alie. pcedit nisi in dispẽsatõe fieret mentio seu ꝓmemoratõ pcij: qr tũc intelligit stricte d ꝓtra ctu vẽditõis. vt ẽ tex. nobil. in. l. fi. C. de pdi. curi. sine decre. nõ alie. li. x. qd tenemenți. Abbas.

Qvm sacerdotis. Se sũmat z p ponit rõ. scdo dictũ cũ inclusa exceptõe. ibi nõ nisi. t. cio pena: ibi clericꝰ. Nõ p q officiũ aduocatõis videt nociuũ. videt. n. frangẽ charitatẽ cũ quisqꝫ putet aduocatũ alteriꝰ ptis sibi aduersuz z nocumentũ offerre. z ex ß hic infert dñs an. q siqs pmisit aliqẽ nõ offendere sub certa pena q si ꝓtra illũ accepit officiũ aduocatõis incidit in penã. Item dicit in pactione pacis qñ aliqui pmittũt sibinuicẽ nõ nocere vt p extraneis nõ possit aduocatõnis officiũ assumere. z idem dicit si statuto cauet q sub pena non audeat alicui nocere de tali familia. ego puto illud dictũ nõ esse verũ. qr verba pactõnis pacis z statuti odiosi debent ꝓprie z stricte intelligi. vt leg. lz no. in. c. in nra. de iniur. z in. l. iij. §. hec autem verba. ff. de neg. gest. z in. l. quicqd astringende. ff. de ver. ob. Sed aduocatus ꝓprie nõ nocet imo defendit ius publicum z priuatum. vnde ex hoc dicunt milites z priuilegiant in iure in multis vt milites. vt i. l. ad uocati. C. de aduo. diuer. iudi. z quicqd lucrant est eis peculiũ quasi castrense. vñ priuilegiant vt nihil ex illo acquirant patri. vt in. l. fi. C. de inoffi. testa. z vide glo. sing. que dicit hoc ꝓcedere etiã hodie in salario quod aduocati recipiunt a priuatis in. l. fori. C. de aduo. di. iudi. Sed p tanto aduocati dicunt nocere qr aduersa ps arbitrat illũ sibi nocere. vnde nõ vere sed quo ad opi. nocent. nõ. n. debent assumere cãm iniustã. vt in. l. rem nõ nouã. C. de iudi. z sic pmonent iusticiam q vni cuiqꝫ reddit qd suũ est. vt. ß. in pemio. nam etiã z iudices dicunt crudeles illis ptra quos iusticiã exercent tñ in veritate non sunt crudeles sed ministri dei z iusticie. vt dicit tex. xxiij. q. v. in. c. nõ est crudelis. Et in psalmo dicit. beatus qui facit iusticiã omni tempe. Sed qr sacerdos non dz nocere alteri neqꝫ in veritate neqꝫ q ad opi. qr nõ debet seruire vni z alteri displicere. vt h z in c. deniqꝫ. xiij. q. v. ideo ꝓhibet sacerdotibꝫ aduocatõnis officiũ. Nõ tñ ex hoc z ex tex. q hoc officiũ est odiosum saltem in opi. Nõ scdo qtuor casus in quibus sacerdos põt esse aduocatus. primꝰ p se. scdꝰ p eccl'ia sua. z ex h nota q causa ꝓpria z cã eccl'ie ponunt p diuersis. et sic causa eccl'ie nõ dicit ꝓpria ipsius rectoris qd dixi in. c. pcedenti. Tercꝰ casus p psonis sibi ꝓiũctis z hoc si necessitas imineat z nõ aliter. z dicit immi nere necessitas si ꝓiunctus ꝓpter impotentiam nõ põt habere aduocatũ vel forte nõ ita bonuz sicut est sacerdos. Et ex hoc. z ex pcedenti casu collige vnũ satis notabile q appellatõne ꝓiunctoꝝ nõ venit eccl'ia cũ ecclesia z ꝓiuncti ponant hic vt diuersa. qd facit ptra glo. ij. hic. Quartus casus p miserabilibꝫ psonis. intellige vt dicit tex. s. i. c. j. qñ sunt ita miserabiles q proprias causas non pñt administrare p se. vt pupilli vidue impotentes ꝛc. Nota in. §. clericus. q exercẽs officiuz aduocatõnis vel pcuratõnis ꝯ aliquẽ a q habuit beneficiũ icurrit bñficiũ ingratitudinis. vñ possz donatõ revocari. ar. hic iuncto. c. fi. de dona. Et ex hoc nota indecens esse vt ꝓtra amicũ quis assumat aduocatõis seu pcuratiõis officiũ. Et ex h etiã põt dici q vasallus non põt aduocare vel pcurare ꝓtra dominũ alꝰ tanqꝫ ingratus posset feudo priuari. Et adduco istum tex. ad questionem nunqd aduocatus possit patrocinari contra rempublicã a qua recipit salariũ. doct. nõ tangũt h sed bar. ponit in. l. q. C. de aduo. diuer. iudi. z p illũ tex. decidit q non. vnde dicit q docto. salariati a ciuitate non possunt aduocare ꝓtra ciuitatem. Sed illud dcm ego puto nõ esse verum z ꝓtrarium illius sentiũt h doct. z Spec. in ti. de aduo. §. j. ℵ. sed nunqd põt. dicũt enim istum tex. intelligendũ in beneficio gratuito. secꝰ aũt si quis habuisset beneficiũ a ciuitate vel ab ecclesia p seruitijs impensis: qr illud beneficiũ nõ esset gratuitum. z p hoc ego adduco. l. aquiliꝰ regulus. ff. d dona. vbi dicit q id qd donat magistro rõne disciplineꝝ non est mera donatio z sic nõ indiget insinuatõne ß est quedam remuneratio. vñ nõ põt ꝓprie dici beneficiũ salarium qd recipit doctor p lectura. nam recipit p laboris mercede. z sic non tenetur reipublice vltra laborem impensuz seu pmissuz. nõ ob. tex. in. d. l. ij. quia loquitur in decurionibꝫ z in hñtibꝫ honorẽ z bñficiũ ppe sũptum a ciuitate. z hec nõ. Jn glo. ij. ibi credo intelligendos ꝓfratres suos eiusdẽ ecclie. No. glo. singlr q appellatõne ꝓiunctoꝝ veniũt ꝓiuncti ꝓiunctõne spũali vt sunt ꝓcanonici eiusdez ecclie q ad inuicẽ dicunt ꝓfratres z videt glo. velle q quemadmoduz sacerdos põt postulare p ꝓpinquis ita p canonicis. Item sic põt quis lras impetrare pro ꝓpinquo. vt in. c. nõnulli. de rescri. ita z p ꝓcanonico. Idem fm Jo. an. videtur dicẽdũ d amico intimo fraterna charitate dilecto. Nam iste põt appellari frater. vt ẽ pulcher tex. ĩ. l. nẽo

dubitat in.§.q̄ frater.ff.de here.instī. facē.l. late culpe ī §.amicos.ff.de ✠.signi.dūmodo ꝑm eum nō pecunie cupiditas ꝫ ipsum charitas dī inducat ad postulādū. ad ꝫ ēt inducit qđ bē mathei.xij.ī fi.siqs fecerit volū tatem patris mei q̄ in celis est ipse frater meus soror ⁊ mater est.⁊ ex hoc pōt inferri ꝑm do. An.q amicus de beat admitti ꝓ amico ad agendū sine mandato presti ta cautōe de ratihitōe sicut admittit propīqu⁹ ꝓ ꝓpin quo .vt in.l.ꝫ ⁊ be.ff.de ꝓcura.⁊ in.d.c. nonnulli in fi. ℣ Aduerte q̄ isti doct.vident sibi ꝟrij in ꝫ articulo. nam do. An.expresse tenuit ꝓtrariū ī.c.ex pte decani. ⁊ in.c.nonnulli de rescrip. vbi voluit q nec amic⁹ nec canonic⁹ admittat ad agendū ꝓ amico vl̄ ꝓcanonico q̄ iura loquētia de ꝓiunctis debēt intelligi de ꝓiuncti one sāguinis. Itez sentit Jo.an.post hosti.⁊ spe.ī.d.c. nonnulli.⁊ clarius in.c.fi.de ꝓcura.⁊ expresse ꝟrium te net archi.in.c. statutū in.§.cum aūt de rescrip.li.vj.⁊ vide de hoc qđ dixi in.d.c.ex pte decani.vbi ꝓclusi qđ iura loquētia de cōiunctis debēt intelligi stricte ī ꝓiun ctis ꝓiunctione carnali non aūt in ꝓiūct(aicitia vl̄ cōiū ctōe spūali.⁊ q amic⁹ñ admittat adduco bonū tex.ī.l. tutori.C.de nego.ges.⁊ de clerico eccl̄ie.facit tex.in.c. coram de offi.dele. Itez iste tex.ī eo q eccl̄iā ⁊ ꝓiūctas personas ponit ꝓ diuersis.ad idez qđ nō.glo.q̄.§.c. ꝓ ꝟimo lz glo.fi.in.d.c.vltīo de procur(.ꝓcordet cū ista. ꝫ primū veri⁹ nam lz aīcus ītim⁹ possit appellari frat. ⁊ idez in socio vt in.l.verū in ꝑn.ff.ꝓ socio.tū ꝓprie nō est cōiunctus.nā int ꝓiūctos carnalit est duplex vincu lum vnum nāle.s.sanguinis ⁊ idissolubile.vt in.l.iura sanguinis.ff.de re.iur(.Est ⁊ aliud vīculū ꝑsumptū.s. dilectiōis.vt.c.postremo.j.de appel.In aīco vero nō est nisi vnū vinculuz ciuile ⁊ accidentale ⁊ maxīe bodi ernis tpib⁹ quib⁹ nō reperit verus amic⁹ q̄ in ver(ami cis dz eē idez velle ⁊ idez nolle.vtno.in.d.§. aīcos.⁊ ꝑ ciceronem in li. de amicitia.tū q amicus admittat te nuit Ly.in.l.exigendi.C.de pcu.⁊ eū refert bar.⁊ sim pliciter transit ī.l.nō solū.in.§.q̄ alienū.ff. de ꝓcura.et tene menti :q̄ ꝓpter has auctoritates forte seruaret ꝫ ꝓtrarium. ℣ In glo.fi. ibi neutrū iuuet. idem in Spe. in ti.deleg.§.quid si bz beneficiū.sed Inno.Bof.⁊ bo stien.hic dicūt q sine pena poterit iuuare primū. ar.in c.tua.⁊.c. veniens.⁊ in.c.intellecto.⁊ .c.eam te.de iure iurā. ꝓsuluit tū Hosti. vt hoc casu nō assumat officiū aduocati sed potius mediatoris. Bar.bix.in qōe que incipit aduocatus distinguit q aut certū est primā ec clesiam fouere iniustā cāz ⁊ iuuabit sc̄am q̄ dz agno scere bonā fidē sicut tutor.l.quotiēs.§.sicut.ff.de admi ni.tu. Sed si est dubiū iuuet primā ⁊ det aduocatuz sse cunde.mihi placet opi. Inno.et sequaciū.facit qđ ipse nō.in.c.cū iam dudū.de ꝑben.fateor tū q primaz non debet iuuare ꝓtra ꝓsciam. ℣ Ex̄ glo.hic quero nunq̄d dispositio isti⁹ tex.hēat locū solū in sacerdotib⁹ an etiā in alīs clericis. Hosti.dicit q appellatōne sacerdotuz hic veniūt oīs habētes sacrū ordinē.simile in.c.ij.de co ha.cle.⁊ mulie. Itez hntes minores ordines cū bnficio. s.c.j. Idem forti⁹ de epo q̄ nō dz esse aduocatus in fo ro seculari.v.q.iij.in.c.fi.etiaz in cā ꝓpria q̄ nō est de cens vt eps exhibeat reuerentiā iudici quā exhibē de bent aduocati.nam aduocat⁹ dz ꝓponere stando ⁊ nō sedendo.l.quisqs.C.de postulā.ꝫ si eps hz cām coram iudice eccl̄iastico est in optione sua vtrū ꝑ se vel ꝑ aliū velit cām ꝓmouere.ar.bo.in.c.fi. de iura.calum. Et ex his sentit hosti.q inter sacerdotes ⁊ clericos inferioēs nō sit differētia.sentit etiā q sacerdos nō possit postu lare coram iudice seculari nisi in casibus hic exp̄ssis.nec etiā coram iudice eccl̄iastico cum ꝙceptōne salarij iu xta no.s.c.primo.⁊ sic sentit q sine salario pōt indiffe renter postulare coā iudice eccl̄iastico. Jo.an.⁊ coī ter moderniores sequētes tenent oppositū hic .nam ꝑm hanc opi. Hosti.nihil adberet istud.c. ad primū ⁊ ido dicit ipse q sacerdos indifferēter rōne ordinis ꝓhibe tur postulare nisi in casib⁹ hic exp̄ssis.Sz in clerici(infe rioribus tene qđ dictum fuit in.c.j.s.eo.⁊ ꝫ mihi plz.q̄ tex.ꝫ indistincte ꝓhibet sacerdotē postulare.⁊ idez di cendū in epo vt dixi.lxxx viij.di.platum.⁊.c.eps. vñ si cut solus ordo p̄sbyterat⁹ ꝓhibet a scientijs ꝟtit(. vt i c.nō magno.⁊.c.sup specula.ne cle.vel mo .ita ab offi cio postulatōnis ne sacerdos videat alīs nociu⁹ vt in principio litere. ℣ Ultimo hic quer̄t nunq̄d clericus possit impune esse aduocatus ꝓtra eccl̄esiaz a qua ha bet beneficiū ꝓ psonis sibi ꝓiunctis.tex. a ꝓtrario sen su videt hic q sic:q̄ imponit penā q̄ñ patrocinant ꝓ extraneis. ℣ In.tenet hic ꝓtrariū.⁊ ad tex.istuz supplet maxime.sed egius tenet primum.⁊ sentit Hostiē. di cens q ꝓ stricte ꝓiunctis ⁊ miserabilib⁹ psonis pōt ad uocare ꝓtra eccl̄esiā a qua hz beneficiū. facit qđ nō.s. c.j.⁊.c.petitio.de iureiurā. Et nō bñ hoc dictū ex q̄ ha bes q magis q̄s tenet iurare ꝓpinquū q̄ eum a q̄ ha buit beneficiū.⁊ sic ꝓpinquitas pfert hic amicitie quod no. Ex hoc posset etiaz inferri q vasallus nō tenet in nare dñm ꝓtra ꝓpinquū.⁊ ad ꝫ vide qđ no.in spe. de aduo.§.j.✠.sed nunq̄d clericus.⁊ satis facit iste text.a ꝓtrario sensu ⁊ dictū.c.petitio. Nunq̄d possit q̄s ad uocare ꝓtra patriam ⁊ genitorem nunq̄d teneat quis potius patrocinari ꝓ patre vel econtra. vide in spe.in ti.de aduocato in.§.j.✠.sed quid si pater. Hosti.⁊ se quenti. ⁊ in effectu ꝓcludit q pōt esse aduocat⁹ contra patriā.ꝓ hoc facit.l.pe.ff.de iusti.⁊ iure.⁊.l.ij.C.de ad uo.diuer.iudi.vbi certe ꝑsone ꝓhibent ergo alīs per mittit. Item ꝓcludit q potius tenet iuuare patrē q̄ꝫ patriā.ar.in.l.vt vim.ff.de iusti.et iure. vbi pri⁹ noiant parentes q̄ꝫ patria.hoc dicit esse verum q̄ñ pater pōten dit iustā cām al's si esset rebellis patrie dz filius insurge ꝓtra patrem. vñ si pater est bannit⁹ ita vt possit impu ne occidi pōt fili⁹ eū impune occidere. vt in.l. minime. ⁊ ibi bar.ff.de reli.⁊ sump.fu. Nico.abbas.

De procuratorib⁹. Rubrica.

℣ Contmuata fuit ꝫ Rubrica.s.in p̄cedēti ti.⁊ dicit ibi.q̄ro q̄s dicat ꝑcurator: dic q ille q̄ mandato dñi aliena iudicia mīstrat.vt in.l.j.ff.eo. Qui eñ admi nstrat sine mādato nō dī ꝑcura. ꝫ negocioꝝ gestor vt bī ꝑ totū ti.de nego.gest.C.⁊ dīaz inter ꝑcura.⁊ sin dicū seu iconomū ⁊ actorē vide ꝙ glo.in.c.siqs erga.ij. q.vij.⁊ qđ no.in.c.petitio.j.eo. Ni.abb.✠.

A Lia quidem. Non audit q̄s tanq̄ꝫ al terius ꝑcurator nisi habeat mandatum legitime factum. primo p̄mittit modum. ſcdo submittit mandatum.ibi quia gl.

℣ Nota primo q gesta cum falso ꝑcuratore non te nent in p̄iudiciū dñi. dic tū q valent in p̄iudicium fal si ꝑcuratoris.vt in.l.plautius.ff.eo.facit.l.iij.in.§.fal sus.ff.rem ra.ha. ℣ Nō ſcdo q asserēti se esse ꝑcurato rem alteri⁹ ⁊ fidē legitimā de mandato nō facienti nō ē credendū.⁊ optime iudicio meo facit iste tex.ꝓtra glo. in.l.j.C.eo.⁊ sequaces qui dixerūt q per negatōz ad uersarij res efficit dubia ita vt debeat admitti asserēs se ꝑcuratorē cū cautōe de rato.ꝫ bar.ꝓtra ī.d.l.j.⁊ ī.l. nō solū.in.§.q̄ alienū.ff.et videt ꝓbari hic.nam papa nullo modo vult hic istū admittere negacio ergo facit rem dubiā in fauorē negant(nō in eius p̄iudiciū ⁊ ī fa uorē asserentis se eē ꝑcuratorē.al's seq̄ret absurduz q quilibet admitteret cuz cautōne q̄ nō hret nisi dicere se eē ꝑcuratorē.Si enim aduersarius suus hoc fatet hz intentū si negat res efficit dubia ꝑm illam opi.et sic admitteret cū cautōne.cui⁹ ꝟrium hic innuit.⁊ tene ad hoc tex.hūc mēti q̄ nō solet allegari.⁊ vide qđ lati⁹ di xi ī.c.coā.de offi.dele. ℣ Nō tercio q ī sindicatu vni-

nersitatis reḡrunt testes extrinseci ab illis de vniu̅sita-
te nec debent illi de vniuersitate describi i instr̄o vt te-
stes.quia cū ipi auctorizant in instrumēto non debent
eē ptes7 testes.7 idē dicēdū in alijs gestis p vniu̅sitatē
eadem rōne qđ tene menti.faterer tamē q si in futurū
oriret contentio de gestis in vniuersitate q singli p̄nt
testificari si non p̄tendūt p̄modū.ad qđ allego bo.tex.
in.c.veniens.el.ij.in fi.de testi.7.c.tercio loco.de pbat.
ß q inscribant in instr̄o vt testes non ē decens ne i eo-
dem mometo videant auctores 7 testes. Itē no.q ca-
nonici 7 testes debent se subscribere in instr̄o sindicat9
7 hoc obseruabat olim.ß hodie satis est q inscribāt7
p notariū iu3 no.in.c.j.de his q̄ fi.a pla.vel forte papa
ad maiorē cautelā.qr prīa vice fuerat decept9 p falsu3
procuratorē voluit hanc solennitatē hic adhiberi. V Jn
glo.j.no.istā glo.singulariter nā quotidie allegat.7 si
milis glo.hī in.l.nō solū.§.q̄ alieno.ff.eo.p Spe.i tit.
de satisda.in.§.iij.in.j.colū.7 spāliter primo collige ex
hac glo.7 tene sp menti q procuratoriū nō solū pōt pro
bari p instr̄m ß etiā p testes.7 l3 doct.hic simplr transe-
ant tū in hoc sunt multe varietates p legistas 7 multo
rū antiquor sniam retulit Jo.an.in addi.Spe.eo.ti.
§.iij.post prin. Et ordinatius 7 pleni9 dicēdo scias q
quidā vt Bet.tenuerūt procuratoriū nō posse pbari p
testes.vt refert Cy.in.l.j.C.eo.motus principaliter dua
bus rationib9. Prima qr testes non faciūt fidem in p̄
iudiciū dñi absentis cū non fuerit ad hoc citatus. vt i
c.ij.de testi.7.l.siqñ.C.eo.7 sic attestationes nō pdes-
sent reo contra dñm ß instr̄m facit fidē ꝓtra quēcūq3.
l.cū p̄cib9.C.de pba.7 in.c. cū Joannes.de fi.instru.
7 iō procuratoriū d3 pbari p instr̄m 7 nō p testes vt rec
sit cautum ꝓtra dñm abn̄tem. Secūda rō si em admit
teret pbatio p testes deteriorare conditio rei.quia si
postea dñs veniens volēs itez agere negādo se dedis-
se mandatū illi procuratori h3 reus necessitatē itez pdu
cendi illos testes non a3t sic ē in instr̄o. Bar.in.d.l.j.7
in.d.§.q̄ alieno.sequit opi.glo.nostre quā etiā sensit
Spe.in loco p̄alle.7 ad rōnes Pe.rn̄det q quēadmo
dū in dubio iurisditionis iudex cognoscit an sua sit iu
risditio 7 valet snīa etiā iniusta exq̄ non appellatur vt
no.in.c.sup lr̄is.s̄.de rescrip.vbi plene dixi.ita dic̄ di-
cendū cū dubitat de procuratorio vt testes pducti per
procuratorē faciant fidem p̄ dñm abn̄tem.7 si in verita
te nō erat procurator 7 fuit pronūciatū p eo 7 tūc so-
lum superit dño abn̄ti remediū agēdi de falso ꝓtra te-
stes 7 p̄ procuratorē sicut si vigore instr̄i falsus procura-
tor fuisset pronūciatus ver9. duo ergo in effectu ex p̄-
dictis sensit Bar.primo q procuratoriuz pōt pbari
p testes.scdm q in re dubia pbat facta p euz q̄ asserit
se procuratorē p̄iudicat dño abn̄ti q̄ ad reū.hoc vlti-
mū dictū mihi nō placz nec bar.vrgenter illd probat.
nā simile sun̄ ē valde a remotis 7 ꝓtrarium apte sentit
Host.in eo q querit vtz snīa intlocutoria sup legiti
matione mādati p̄iudicet dño:7 ꝓcludit q aut domi
nus sciuit intlocutoriā latā 7 nō p̄dixit nec appellauit
7 facit sibi p̄iudiciū secus si ignorauit.ar.opti.in.c.cū
sup.de offi.dele.7 i.c.ex insinuatōe.j.e.nā si procurator se
ingessit sine mādato nō d3 hoc nocē dño abn̄ti 7 ignō-
rāti ß ipe procurator tenet ad intresse ipi reo.vt i.l.plau
tius.ff.eo.ti.7 idē dicendū cū falsum pbat procurato
riū p instr̄m. Scda opi.p̄ncipal fuit Ja.de butri.dis-
guentis vtz testes sint parati in iudicio 7 tunc per eos
poterit probari procuratoriū.qr non ē timor q hoc fiat
cā dilatādi iudiciū.aut testes nō sunt parati.ß petitur
dilatio.7 tūc secus.facit in ar.c.lr̄as.de rest.spo. Ter-
cia fuit opi.cuiusdā Guil.anglici dicentis q aut procu-
ratoriū fuit factū in ciuitate aut in rure.p̄mo casu non
admittit probatio p testes cū de facili potuerit hr̄i ta-
bellio.ß scdo casu sic marie cū allegat impotētia ppt
celeritatez.ad ß qđ bī in sili in.l.fi.C.de testa. Jo.an.
in addi.p̄dicta dic̄ q p̄suetudo iudiciorū nō admittit
probatōem p testes 7 placet sibi ß p̄suetudo saltem ex
parte actoris. Jn fi.tū distiguit q aut offert ista probā
tio ad lites futuras 7 nō d3 admitti qr difficile est pro-
curatoriū probare p testes ppter multas clas q̄ solent
apponi in procuratorio.nam multa sūt q̄ melio9 probā-
tur p instra q̄z p testes.vt no.in.c.tercio loco.ō proba.
7 in.c.j.de cēsi.li.vj.vbi glo.enumerat multos casus re
q̄rentes scripturā.aut offert probatio q̄ ad lites p̄teri
tas.vt qr vult q̄s probare titiū fuisse procuratorē 7 ß
probatio d3 admitti p̄m eū siue agat inter procurato
rem 7 reū seu terciū. V Adūte qr hec dicta Jo.an.nō
vrgent.7 p̄mo nā eadē rō est quo ad difficultatē pro-
bandi qñ agit de lite p̄terita sicut de lite futura. Item
p̄ hāc opi. Jo.an. videt primo ster.in.c.cū olim.de p̄u.
vbi tenor p̄uilegij amissi pōt probari p testes. Itē fac
ter.in.l.ne satisdatio.ff.rem ra.ha.vbi dicit q procu-
ratoriū probat eoipso q dñs in libello dixit se fecisse
talē procuratorē.standū ē ergo dictis testiū.nā ad ß-
stantiā procuratorij sufficit q dñs dicat facio te pcu-
ratorē meū.vt i.c.petitio.j.eo. Quinta fuit opi.bal.in
l.j.C.eo.vbi dicit q si reus nō vult admittē probatio
nes p testes d3 admitti procurator cū satisdatōe qr ex
obligatione probationis pōt probabilr dubitari an il
lesit procurator 7 ē hoc bonū remediū indeficiens.tū
ego credere q indistincte procedat glo.nr̄a vt debeat
admitti volēdo probare p testes vt releuet ab onere sa
tisdandi.moueor p̄ p iuris vtriusq3 regulā q̄ cauet q
parem vim h3 instr̄m 7 testes.vt i.d.c.cū Joānes.7 in
l.in exercēdis.de fi.instru.C.ß hec regula nō repit lesa
q̄ ad probandū procuratoriū.g̃ p argumēta 7 opi.ma
gistroz nō debem9 recedere a iuris regula. Itē 7 scdo
procurator pōt p̄stitui p nūciū.vt in.l.j.ff. de procur.
cū g̃ scriptura non sit de ßba procuratorij g̃ nec de ßba
probationis.ḡcio facit.c.ex insinuatōe.j.eo. vbi reuo-
catio procuratoris pōt probari p testes.g̃ 7 p̄sūō vt cō
trarioz eadē sit disciplina. de iureiur.intellecto.7 in.l.
j.ff.de his q̄ sūt sui vel alie.iurt. Jn hac et snīa ē dnīa
regla q̄ cauet q in ore duoz vel triū d3 stare oē ẏbū.
vt in euāgelio. 7 trāsumptiue i.c.l3 vniuersis. de testt.
Itē papa pōt cōuinci p duos testes.vt no.ij.q. iiij.c.p̄
sul.fortiz pcuratoriū d3 posse pbari p testes. nec ob.
rō Pe.palt.nā eadē rō est in instr̄o.nā instr̄m product-
um p procuratorē nō facit fidē cōtra dñm abn̄tē quia
productio instr̄i ē de actis.vt i.c.qm̄ p̄.de pba.no. Jn-
no.in.c.cū iure.i fi.de offi.dele.7 nihilomin9 procura-
tor probat se procuratorē p instr̄m. g̃ eodē mō p testes.
nec ob.si dicat q nō fuit citatus dñs in receptōe testiū
qr isti testes nō p̄ducūtur p̄ncipalr p̄ dñm. ß ad legiti
mandā p̄sonā procuratoris p̄ntis.vñ p̄iudicat ipi pro
curatori.nā si in veritate nō ē procurator non tenebit
ad interesse.vt.s̄.dixi.7 vt reo sit melius cautū si ex ali
quo dubitat.puta qr procura.nō esset solutēdo posset
exigi cautio.ar.i.l.vulgo.ff.de admi.tuto.7 in.l.q si ō
spāli.ff.de mino.7 p̄dicta bñ notab. V Scdo p̄ncipaliter
no.ex gl.q cū dubitat an aliqs sit procura.admittit cū
cautōe de ratihabitōne.hoc procedit et si dubitat an
hūerit spāle mādatū vt nōbilr probat i.d.l.q si ō spe
ciali. Sz p̄tētō ē intr legistas vtz asserēs se procurato-
rē ad recipiendā solutionē debeat admitti cū cautōne
si dubitat de mādato:Cy.7 alij q̄dā tenuerūt q nō ppt
grauitatē p̄iudicij.vt no.in.d.q̄.q̄ alieno.7 i.d.l.j.facit
l.vero procuratori.ff.de sol.ß bart.tenet p̄riū in.l.si si-
ne.ff.rem ra.ha.7 hoc m plus placet.quia etiā in reḡrē
tib9 spāle mandatū admittitur quis cū cautōe si dubi-
tatur.vt.s̄.dixi.7 facit.l.fi.ff.eo.s.rē ra.ha. V Tercio
no.ex gl.q clici numerant intr p̄iū ctas p̄sonas.i.sic cō-
iunctus agit pro coniūcto sine mādato cū cautōe ita 7
clicus pro eccl̄ia sua.all.c.n̄ liceat.xij.q.ß illud.c.nō p-
bat ß loquitur cum agit de reuocatōe rei male aliena-

te.quo casu in fauorē ecclie admittit̄ q̄libet.vt ī.c.siqs
p̄sbyterorū de re.ec.nō alie. de ℔ articulo dic vt plenius
dixi in.c.fi.s.ti.pri.7 in.c.nōnulli de rescri. ¶ Vltio
scias q̄ hec glo.pcedit in pcuratore actoris. Jn pcu-
ratore ꝓo rei dic vt no.in.c.mādato.j.eo. ¶ Jn glo.ī
ꝓbo legalit̄.vult ergo glo.q̄ mādatū pcuratorū tūc
ē legaliter factū cū in eo apponūtur ea que hic subiciunt̄
in tex. ¶ Huic dicto resistit host.dicēs q̄ ad sbam pcu-
ratorij nō req̄runt̄ ea que hic dicunt̄ ℔ sufficit q̄ appo
nant̄ ea que habent̄.j.eo.mandato.in p̄nc.glo.j. Vel
ꝑm eū istud mādatū de quo hic dicebat eē legaliter fa-
ctum.i.ad instar decreti. quod interponit̄ ꝑm leges in
alienatōe rei ecclie vt int̄ueniat ꝓsensus capli subscri
ptionib⁹ roborat⁹ 7 papa ℔ fecit hic ne deciperet̄.secū
do in hoc negocio quasi sentiat host.q̄ regularit̄ non
ē necessaria subscriptō testiū 7 canonicoꝝ in ꝓstitutōe
sindici. Tu dic meli⁹ vt dicā.j.in.c.vnico.de sindi.7 in
fi.glo.hec glo.videt̄ superflua ꝑm hostiē.q̄ ea que no.in
c.edoceri.de reseri. Et dic plene de hac mā vt ibi dixi.
tene tū mēti glo.p̄supposito q̄ p̄latus nō possit agere
sine ꝓsensu capituli.tamen si vult cauere de ratihabiti
one debet admitti. ¶ Extra glo.queri nūquid cōuersi
ecclie debeāt ꝓsentire in ꝓstōne sindici vel in alijs nego
cijs ecclie: Egi.tenuit hic q̄ nō.7 ꝑ eo facit iste tex. in
eo q̄ facit solū mentionē de p̄sbyteris 7 dyaconib⁹.7 ꝺ
hoc vide in Spe.in ti.de sindi.ℵ.q̄d de quer.7 p Fe
de.consi.ccviij. vide tex.iūcta glo.in.c.ex eo.de elect.li.
vj.ꝑ Jnno.in.c.ij.de insti.7 in hoc multū attendēda ē cō
suetudo ecclie. Sꝫ ꝺ iure puto dicendū q̄ in spūalib⁹
puta in electōe prelati nō debēt vocari quersi laici ad
eligendū cū clericis.tex.ē no.in.ꝺ.c.ex eo. valet tū con
suetudo in ꝓtrariū.vt ibi ē glo.no.℔ in tpalib⁹ idē pu-
to.ad hoc adduco.c.7 si rps de iureiur.iūcta suprascri
ptione cū fi.c.vbi pbat̄ q̄ appell'one capti nō compre-
dendunt̄ quersi.7 sentit Fede.s.nō tū allegat illū tex.
q̄ optime facit ℔ in locis vbi oēs quersi sint laici. Exē-
plū in istis iesuatis p̄supposito q̄ sint approbati tūc oēs
habent vocē in electione p̄lati 7 in alijs negocijs. ad ℔
c.cū olim.de arbi.7 sic intellige Jnn.in.ꝺ.c.ij.

Q Verelam. Reuocat̄ snīa q̄ ꝺēna-
tus fuit in expenꝫ ex iu-
sta cā abñs ltūme excusat⁹ q̄r in ardua cā pcu-
ratorē ꝓstituere noluit.ita cōiter sūmat̄. Vel pōt sū-
mari ad intellectū meli⁹ 7 sic. Nō valet snīa etiā expē-
saꝝ ꝺēnatoria lata ꝑ abñtem ex pbabili cā ltime per
nūciū excusatū.prima ps decise ponit ptis querelā.se
cūda dat iudicē ibi mandam⁹. ¶ No.p̄ q̄ infirmitas ē
iusta cā nō ꝙparēdi ad citationē in dicis. 7 intelligo de
infirmitate impediēte accessum.vñ dicit tex.iuris ciuil
q̄ leuis febricula 7 vt⁹ quartana nō excusat.vt in.l.q̄-
situm.ff.de re iudi.vide tex.iūcta glo.in.c.placuit.7.c.
quenit.xviij.di. An aūt infirmitas suoꝝ excuset. vide
tex.cū glo.in.c.cōis.xxiij.di. ¶ No.scdo q̄ in ꝺēnati-
one expēsaꝝ fieda ꝑ ꝓtumacē nō req̄rit̄ noua citatō ℔
illico pōt iudex cōtumacem in expensis condemnare.
¶ Quid aūt in mulcta imponēda 7 in missiōe i posses-
sionē ex primo 7 scdo decreto: dicvt plene dico in.c.j.
de iudi. ¶ No.t'cio argumētū a ꝓrio sensu q̄ in leuib⁹
cauꝫ tenet̄ abñs ex pbabili 7 necessaria cā constituere
pcuratorē.7 nescio alibi istū text. ¶ Itē no.cautelam
optimā ex pte citati impediti vt mittat excusatores ad
iudicē.7 sic faciat eū certū de impedimēto suo.q̄d autē
opet̄ excusatio ℞: Jnn.7 doct.reliq̄ multū hīc instant.
Sed tu breuit̄ 7 clare ꝙclude q̄ opat̄ magnū effectū.
nā si iudex fuit certificat⁹ de impedimēto nō tꝫ snīa la-
ta ꝑ abñtē ex pbabili 7 nccia cā impeditū.tex.ē aptus ī
ꝺ.l.quesitū.7 ibi ℔ sequit̄ bart. Ad idē allego tex.in.c.
si duob⁹.j.de appella.vbi patet q̄ nō valet snīa si iudex
est certificatus de legitima exceptione abñtis.ad idem
l.nō videt̄ latitare.ff.de iudi.vñ intelligo istū tex.in fi.
q̄ iste fuit absolutus à snīa de facto. nā de iure nō erat
opus absolutione cū esset nulla.7 p hoc facit q̄r ℔ nō
fuit appellatū ab ista snīa vt dī in glo.j.in fi.nec fuit pe
tita restō ꝑ snīam. Si aūt ex pte impediti nō mittit̄ ac-
cusator tūc snīa tenꝫ mero iure.q̄r iudex pbabilī rigno
rabat.℔ pōt peti restō ex iusta cā ꝑ snīam.ar.ī.c.ex lite
ris.de in inte.resti.7.ff.ex qui.cau.ma.q̄ totū. An aūt ē
iudex teneat̄ credere excusatori: dic q̄ nō.vt in.c.cum
bertoldus.de re iudi.no.bar.ī.ꝺ.l.quesitū.℔ excusator
debet offerre pbationē 7 si iudex nō vult admittē snīs
sua nō tenet.℔ si excusator non offert pbationē tenet
sentētia iudicis rōne p̄dicta. Qualit̄ aūt pbet̄ infirmi
tas dic q̄ pot̄it pbari facilit̄ mittēdo medicū. Itē post
q̄ꝫ q̄s conualuit poterit pbari facilit̄ ex aspectu.vt q̄a
hꝫ faciē extinctā.ar.in.l.minore.xxv.annis aspectu.ff.
de mino.no.in.ꝺ.l.quesitū.7 hec no. ¶ Jn glo.j.nota
hāc gl.que apte innuit q̄ verbū querela refert̄ ad euꝫ
q̄ non cōqueritur citra appellatōeꝫ.glo.tū in.l.iij.C.qūo
7 qñ iudex.dicit q̄ sine citra appellatōnem seu petēdo
restitutionem quis dicit̄ querulare. sed dic illam glo.
procedere largo modo intelligendo verbum querela.
sed stricto modo procedit glo.ista quam nota ꝑt̄ sta-
tuta puidētia ꝑ querulantem in certis causis vt nō ex-
tēdant̄ ad legitime appellātē cū sint stricti iurꝫ. ¶ Jn
glo.ī ℞bo ifirmitate detētus.hec.glo.vsqꝫ ad finē labo
rat ī disputādo vtrū absens citat⁹ teneat̄ mittere pcu
ratorē si p se ꝙparere nō pōt. Sꝫ distīguēdo latius ca
piēdo dicta Cal.hic 7 Bar.ī.l.j.ff.de diuerꝫ.7 tēpo.
pscr. vbi ponit hāc māꝫ q̄ aut nō pōt q̄s ꝙparere p se
q̄r ībabilis ad ꝙpenduꝫ puta q̄r excōicatus ꝑm vnam
opi.7 tūc tenet̄ mittere pcuratorē.vt ī.c.ītellexim⁹ de
iud.℔ vnū ītellectū. Aut ñ pōt p se cōparere p̄uilegio
psone 7 tūc si īpedimētū ē ꝑpetuū tenet̄ mittere pcura
torē.vt si ē eps q̄ nō ꝺꝫ ī iudicio seculari cōparē p se.v.
q.iij.ī.c.fi. vel alius index ꝑpetu⁹. Si aūt ē iudex tpalis
tenet̄ mittere pcuratorē sꝫ ꝺꝫ expectari donec fuerit fū
ctus officio.vt ī.l.ps lrarū.ff.de iudi.dixi plene ī.c.le-
gebat̄ ꝺ ma.7 obe. Aut nō īpedit̄ cōparere p̄uilegio p
sone vl alia ībabilitate 7 tūc aut loq̄mur ī actore vel in
reo ꝑ casu actor regularit̄ nō cōpellit̄ agē nec p se nec
p alū.C.vt nēo iuitus agē cōpellit̄ p totuꝫ.idirecte tū
cōpellit̄ ne scꝫ pscriptō currat ꝑ eū.q̄ casu ad iterrūpē
dā pscriptionē si nō pōt venire p se ꝺꝫ mittē procurato
rē.vt ī.l.papinian⁹.ff.de mino.7 ita voluit glo.hic 7 sic
simplr loq̄t glo.7 Bar.ī.l.j.pall'sꝫ Jnnoc. hic videt̄
dare duos alios ītellect⁹ ad illū tex. dicit enimꝫ q̄ illa.l.
papinian⁹.loquit̄ ī causis īferioribus secus ī gravibus
vbi ñ tenet̄ cōstituere pcuratorē.vel loq̄tur q̄n culpa
sua erat īpedit⁹ l̄ ꝓpter suū delictū erat ī exilio. Et ex
his solonibus videt̄ velle Jnno.q̄ si aliq̄s ē absens et
īpedit⁹ sine culpa sua nō tenet̄ mittere pcuratorē ēt ad
iterrūpēdaꝝ pscriptōeꝝ exq̄ cā ē gravis.secus aūt si est
leuis.7 hoc dictū placet hic ꝺ. An.7 ē valꝺ equum lꝫ
cōiter tenaꝫ qꝺ pri⁹ dixi.ij.casu si loq̄mur de reo.aut
ē īpeditus culpa sua.puta q̄r relegat⁹ 7 tenet̄ mittē pro
curatorē ne culpa sibi cedat ī p̄miuꝫ.vt ī.ꝺ.l. papinia-
nus.7.ꝺ.c.ītellexim⁹.aut ē īpeditus sine culpa 7 tunc
aut īpedimētū ē volūtariuꝫ 7 nō necessariuꝫ 7 tenet̄ cō
parere p se aut p ꝓcuratoreꝝ.facit.c.iter q̄tuor de ma.
7 obe.7.c.fi.eo.ti.7.c.bone de elect.aut ē impedimen-
tū necessariū 7 si ē ꝑpetuū tenet̄ mittere pcuratorē ne
ius alterius p̄tis peat q̄r nō ꝺꝫ vni subueniri cū tāto al
terius p̄iudicio.xxiij.q.iij.est iusta. Aut īpedimētum
ē tpale 7 tūc aut est cā electōis seu vacatōis ecclie 7 ꝺꝫ
impeditus mittere pcuratorē ne ecclia diu vacet.7 iste
ē ꝓprius casus.c. cū dilecti de ꝺ.7 contu. ℔m Jnno.7
℔batur clarius ī.c. cupientes.§.īsup de ele.li.vj.aut
ē alia cā 7 tūc si cā ē g̃uis nō tenet̄ q̄s mittē pcuratorē
vt ℔.aut ē cā leuis 7 ꝺꝫ pcuratorē mittē vt ē tex. ℔ a ꝑē
rio sēsu.7 facit.c.si egrotās. v.q.iij.7 p̄dicta bñ nōbis

¶ In gl.i. ꝺbo ꝓ nulla ī si. No.bñ istã.gl.q̃ q̃tidie solꝫ allegari. Ex q̃ bẽs q ciatꝰ nõ cõparẽs etiã in ꝑmo termino ꝺꝫ ꝓdẽnari in expensis factis ꝑ aduersariuꝫ. nec ꝺꝫ expectari vt sit ꝓtumax in scꝺa ꝛ ťcia citatõe. ꝛ idẽ no.iij.q.v.c.quisq̃s. ꝛ vide ad mãm glo.in.c.honoꝛa tus.lxxiij.ꝺi.ꝑ bar.in auc.q̃ semel.C.qũo ꝛ qñ iudex. ꝛ ꝑ Ly.in.l.sancimꝰ.C.ꝺe iudi.ꝑ gl.in.c.j.ꝺe ꝺo. ꝛ ꝓtu.li. vj. ꝛ optime facit tex.in.c.ij.ꝺe testi.cogen.ꝑ quez tex. ꝺicũt quidã ꝫ ꝓcedere etiã si tres ťmini in vna citatõe ponant. vtputa qꝛ ꝺꝫ in citatõne citamꝰ ter vt ꝓpareas infra.x.ꝺies quoꝝ ꝺiez tres ꝺamus ꝑ primo termino tres ꝑ secũdo ꝛ reliquos ꝑ tercio ꝛ pemptoꝛio. Si.n. iste nõ ꝓpareat in ꝑmo ꝺꝫ ꝓdẽnari adũsario ī expẽsis factis occasione primi ťmini. et ꝫ dictũ placet ꝫ Abb. ꝛ Spe.in ti.ꝺe cita.§.viso.ℵ.q̃ ꝺ si res. Quidã tñ vt ꝫ refert Jo.an.in ꝫ vltimo tenẽt ꝑriũ ꝺicẽtes q cum ista citatio sit q̃si alternatiua satis ẽ ꝓparere in aliquo isto rũ terminorũ.ar.in regula in alternatiuis.ꝺe reg.iu.li. vj. Jo.an.ꝺicit q hec opi.põt ꝓcedere in expẽsis citationis.qꝛ cũ vnica sit citatio lꝫ ꝓtineat tres ťminos satis ẽ q ꝓpareat in aliq̃ ťminoꝝ.qꝛ ꝑ hoc apꝑet q citatio nõ fuit frustra facta. nõ sꝑ vnica citatio ꝺebꝫ eẽ gratuita ꝛ reseruať ꝓdẽnatio in fi.cãe. Jdẽ ẽ ꝺm eũ qñ aliq̃d p̃cipiť infra tres ťminos sub certa pena vt satis sit ꝓparere in aliq̃ termino ad euitationẽ pene. q̃a pena ꝓcernit oẽs tres ťmios ꝫ in p̃ceptis factis ꝺe ꝓparẽꝺo ꝫ locũ ꝑria opi. vt si nõ ꝓparuit in ꝑmo ťmino ꝺꝫ ꝓdẽnari in expensis q̃s fecit aduersariꝰ in comparẽdo ꝛ si nõ ꝓparuit in secũdo ꝫ in tercio ꝓdemnabiť in expensis factis infra ꝑmũ ꝛ secũdũ. nã ꝑ ťť isti ꝓtũaciam aduersariꝰ frustra fecit expẽsas. ꝛ notaꝫ hec ꝺicta. q̃a sunt q̃tidiana ꝛ maxime qꝺ ꝺixi ꝺe pena ad certos terminos. vñ ꝺicendũ q pena nõ cõmittiť nisi ꝑ lapsum oũm ťminoꝝ. ¶ In gl.pe.no.bñ hãc gl. q cã sup eccľa ꝺiciť grauis ita vt nõ teneať impeditus mittere procuratorẽ. qꝺ intellige nisi eccľia vacet. nã tunc ꝑ ťť periculum vacationis ꝺꝫ mittere procuratorẽ. vt supra ꝺixi. ¶ Scꝺo no. ex gl. qualr capiať cã grauis in mã nra. ꝺi eñ cã grauis ꝑ arduitatẽ cãe ꝛ ip̃ius magnitudiez seu p̃iudiciũ. ꝛ ꝫ idẽ tꝫ ꝫ Host. ponẽs multa alia exempla. vtputa qꝛ ẽ cã mrimonialis. vt in.c.j.ꝺe ꝓsan. ꝛ af. vel agiť ꝺe oĩbus bonis vel ꝺe maiori pte bonoꝝ. vt in c.j.ꝺe ꝺo. ꝛ ꝓtu.li.vj. vel ẽ cã q̃ infamat q̃ ẽmťũ aĩadũtenda. vt in.l. infamis. C. ꝺe mino.lib.x. vel alia similis Jnno. ℵo intellexit cãm grauẽ. i. intricatã ꝛ inuolutaꝫ q̃ ꝺefacili nõ põt explicari ꝑ procuratorẽ. ꝛ etiã iste intellectꝰ ẽ bonus ī se. ꝛ tꝫ glo.in.c.j.v.q.iij. vtroqꝫ ergo mõ cã põt ꝺici grauis. ¶ In glo.fi.in fi.glo.soluit ꝑrium tribꝫ modis. ꝛ q̃libet solutio põt verificari in ľ casu suo. ꝛ reducẽda sũt ad id qꝺ ꝺixi. s. post notabilia. naꝫ si iudex erat certificatus ꝺ impedimẽto tũc tene scꝺaꝫ so. q ſnia hic fuit nulla. ꝛ sic nõ potuit trãsire in rẽ iuꝺicatã. l.j.ꝛ.ij. C. qñ ap.nõ ẽ necesſ. ꝛ in.c.j.j.ꝺe re iuꝺic. Sꝫ si iudex ignoꝛabat impedimẽtum tũc qꝛ tenet ſnia ꝺꝫ audiri ꝑ resti.in inte. si nõ fuit appellatũ. qꝛ etiã maioꝛ restituiť in integꝝ ex iusta cã vt. s. ꝺixi. ꝛ sic ꝓcedit ꝑma solutio. Jtẽ certũ ẽ iudicẽ ex offõ suo posse reuocare inťlocutoꝛiã ľiniuste latã. vt in.c.cũ cessante. ꝺ ap. ꝛ an in reuocatõe inťlocutoꝛie ꝺebeat iudex citare ptẽ aduersam ꝑ q̃ fuit lata ꝺixi plene in.c. cũ cessante pal. Sꝫ an ī ſnia inťlocutoꝛia sit ps citanda. Jnno. videť hic tenere q nõ. ꝺicit eñ q nõ ẽ seruãdus oꝛꝺo ľiurisī ſnia interlocutoꝛia. ꝛ solet allegari hoc ꝺictũ Jnn. Sꝫ in cõtrariũ facit qꝛ in p̃iudiciũ abñtis nihil ẽ innouanꝺũ. vt in.c.j.ꝺe cã posſ. ꝛ ꝓpꝛi.in.c.inť quatuoꝛ. ꝺ ma.et obe. ꝛ.iij.q.ij.c.caueãt. ꝛ.c.oĩa. Et iõ ꝺistingue melius ꝰ bar.in.l.nec q̃cq̃. §. vbi ꝺecretũ. ff. ꝺe offi. ꝓconsul. q aut inťlocutoꝛia ledit ius abñtis ꝛ ꝺebet citari pars alꝫ non tenet. aut nõ leditur ius abñtis. vtputa q̃a iuꝺex vult ꝓlongare terminũ ꝛ nõ est necesse q ps citeť. vt in.l.ꝺiem ꝓferre. ff. ꝺe arbi. ꝛ hoc casu intellige ꝺcñ Jnno. hic. ¶ Ultimo exť glo. scias q Jnnoc. intricate ꝫ tãgit q̃tuoꝛ genera abñtiaꝝ ꝛ an ꝛ qñ cõpetat restõ. Sꝫ tu ꝺic clarius vt no.bar.post glo.in.l.fi.ff. ꝺe in te. restit. Abbas.

Ex insinuatione. Snĩa lata cũ ꝓcuratoꝛe reuocato ꝛ ꝺe hoc certificato nõ ꝑiudicat ꝺño. b.ꝺ. ꝫm ꝓmunẽ intellectũ. Et ꝑma ps ponit ꝓtis narrationẽ sup q̃ scꝺa ꝺat iudicesibi cetez̃. ¶ No. ꝑmo iũcta glo. j. q lꝫ procuratoꝛ fuerit ꝓstitutus ꝑ lťas seu instrm nihilominus põt ꝑ ꝺñm viua voce reuocari. et sic no. q non req̃riť scriptura in reuocãꝺo procuratorem etiã si procuratoꝛ fuisſet ꝓstitutꝰ ꝑ scripturã. ꝛ ad ꝫ q̃tidie solet allegari iste tex. ꝛ facit ad mťa. ¶ Scꝺo nota ꝛ tene mẽti qꝛ alibi ꝛ nõ ita bñ ꝓbať q hñti vnuꝫ testẽ ꝑ se põt ꝺeferre iuramẽtũ ꝺecisoꝛiũ in suppleñtũ ꝓbationis. ꝛ sic vnicus testis facit ſemiplenã ꝓbatõꝫ. ꝛ hoc tenuit glo.ī.c.fi.ꝺ iureiu. ꝛ in.l.ī bonefidei. C.c. ꝛ in.l.admouẽꝺi. ff.eo.ꝫ tex.est hic aptus. Et colligitur q̃dẽ singulariter ex isto tex. q iuramẽtũ ẽ ꝺeferendũ ci q̃ hꝫ semiplenã ꝓbationẽ ꝑ se ꝛ nõ aduersario. sed iuꝺicio meo iste tex. hoc non ꝓbat. nam altera ps ñ erat informata ꝺe ista reuocatõne cũ fuerit facta solũ in p̃sentia duoꝝ clericoꝝ ꝛ sic non poterat aduersario ꝺeferri iuramentũ veritatis. Sed ꝺubiũ est q̃ñ vtraq̃ ps ẽ eque ꝺe facto informata cui sit ꝺeferendũ hoc iuraꝰtum actoꝛi. s. an reoꝛ ꝺe quo plene ꝺixi in.ꝺ.c.fi. et ꝺic vt ibi. ¶ Tercio no. q etiã i cã nõ leui põt ꝺeferri iuramentũ ꝑti in supplementũ ꝓbationis. nã hec cã non erat leuis cũ veniret retractãꝺa snĩa. ꝛ facit iste text. ad intellectũ eoꝝ q̃ no.in.ꝺ.c.fi. Jtẽ no. ꝫm vnũ intellectũ q spoliatus vigoꝛe snĩe nulle põt intẽtare possessoꝛiuꝫ petẽꝺo restõnem. Et colligiť hoc notabile intelligẽꝺo istũ tex. q archiꝺyaconus possiꝺebat ꝓbendã q̃ post modũ in executõne snĩe fuit spoliatus ꝫ ꝓtendens iste snĩam nullaꝝ petijt restõnem. Ego in hoc articulo ita ꝺistinguerẽ q aut iudex sciebat snĩam eẽ nullã vel errauit in iure. ꝛ tũc ꝓcedat notabile sup̃ collectũ. quia auctas iuꝺiciꝰ hoc casu non excusat. vnꝺ põt peti ꝓtra eũ restõ sicut ꝺ ꝑriuatũ vt le. ꝛ no.ī.c.ꝙuerẽte. ꝺ resti. spo. ꝛ in.c.cũ cã. ꝺe offi.ꝺeleg. Aut iudex putabat veri similiter snĩam aliquã. puta qꝛ ignoꝛat procuratoꝛem reuocatũ ꝛ tũc non põt agi intťdicto vñ vi seu possessorio qꝛ iudex nõ ꝺꝫ vim inferre. vt ẽ tex. iũcta glo. no. in fi. vq.q.j.p̃tũ. ꝫ tũc põt agi ꝑ viã nullitatis ꝛ peti restitutio officio iuꝺicis vt sentit hic Jnno. Scꝺs intellectus q iste archiꝺyaconus erat actoꝛ petẽꝺo a ꝑncipio restõnem buiꝰ ꝓbende qua fuerat spoliatus ꝫ ꝓcura. lꝫ reuocatus immiscuit se cãe ꝛ ꝑriam snĩam reporꝛtauit qꝛ fuit reus absolutus. Sꝫ archiꝺyaconus ꝓtendens snĩam ꝺe nouo instabat vt fieret sibi restitutio. ꝛ ꝫm hũc intellectũ nõ colligiť ꝑmũ notabile. ¶ Jngl. j. ibi lťas reuocabat hec glo. respicit antiquã ꝺecretalẽ in q̃ ꝺicebať q iste ꝓstituebat illũ procuratoꝛẽ ꝑ lťeras suas qꝺ fieri põt. vt in cle.j.e.ti. ꝛ has lťas reuocauit inhibẽꝺo sibi ne assumeret cãe cognitionẽ. ¶ Et in fi.glo. vult ergo glo. intelligere tex. q reuocatio ꝓcuratoꝛis ꝓuenit hic ad noticiã aduersarij. ꝛ hoc ꝺicit vt euitet ꝑriũ. c. mãꝺato. j. eo. vbi ꝺať regula q nõ vaꝫ let reuocatio procura. ꝺati ad iuꝺicia nisi reuocatõ ꝓuenerit ad iuꝺicẽ vel aduersariũ. Jnno. ℵo ponit limitationẽ ad illã regulã ꝺicẽs q aut procuratoꝛ fuit ingressus iuꝺiciũ ꝛ tũc noticia reuocatõnis ꝺebet puenire ad iuꝺicẽ vel aduersariũ. aut res est integra ꝛ tũc satis ẽ q ipse ꝓcuratoꝛ certificeť. Sed glo.in.c.ij.j.e.li. vj. aliter ꝺicit. Aut eñ aduersariꝰ erat certificatus ꝺe mãꝺato vel certificari poterat. ꝛ tũc sibi vel iuꝺici ẽ intimanda reuocatio alꝫ autem secus. ꝛ est ꝺictum satis probabile. Barto. in.l. vnica. C. ꝺe satisꝺando latius

attingit hūc articulū dicēs q aut fuit qs ꝑstitutus ꝓ-curato: ad litigandū cū certa ꝑsona. ꝛ tūc si reuocatur ꝺz hoc intimari aduersario. ar. in. l. si fideiussor. §. j. ff. mādati. qđ satis placet ne illudat' adūsario ꝓ ignoran tiam reuocatōis. ꝛ idē puto in ꝓtractib'. vt si constitui procuratorē ad aliquid agendū cū titio si eū reuocaue ro ꝺe beo hoc denunciare ipi titio. vt plene dixi in. c. ex pte decani. de rescrip. Aut ꝓcurato: fuit ꝑstitut⁹ ge-neraliter. ꝛ aut apud acta ꝛ non tenet reuocatio in piu diciū ibidē litigantiū. vt est bonus tex. ibi. aut fuit ꝑsti tutus eī acta iudicij. ꝛ tūc si ꝓcurator intrauit iudiciū cū certa ꝑsona ꝺz illa ꝑsona certificari ꝺe reuocatōne. vt in. ꝺ. c. mandato. aut nondū intrauit iudiciū ꝛ sat⁹ ē q certificet' ipe ꝓcurator. q: cū mandatū sit genera-le nō ē cui fiat denunciatio. ꝛ hoc casu pōt saluari opi. Inno. hoc ver nisi fuisset constitut⁹ procur⁹. respectu certi loci. vtputa q: fuisset ꝓposit⁹ alicui mercātie seu stationi. nā tūc ꝺz ibi publice ꝓponi q nemo cōtrahat cū illo q: fuit reuocat⁹ ꝑ dñm. vt in. l. ß et si pupill⁹. in §. ꝓscribere. ff. de instito. ꝛ adde qđ dixi in. ꝺ. c ex par-te decani. ꝛ ß notabis ad intellectum. c. mādato. ¶ In glo. in ꝟbo suꝑstitis. no. bñ hanc glo. ꝛcludit em q de iure habēti vnū testē ꝑ se pōt deferri iuramentū i sup-plementū ꝓbatōis si cā non ē grauis ꝛ ꝑsona ē legalis. ꝛ idē tenuerūt glo. in locis ꝑalle. iure tñ hoc apte nō ꝓ bat' sicut hic. vñ aliqui vt Host. voluerūt dicere q ß decre. ꝓtinet spālem ꝓuisionē pape q̄ voluit in vno re leuare arcbidyaconū ꝛ in alio grauare. nam eū releua-uit in ꝓbatione reuocationis. ꝛ eū oneranit in iustifica tione instōnis. hoc tñ dictū non ꝓbat' ex text. q: papa vtit' verbis iuris ꝛ non spālis ꝓuisiōis. ꝛ iō tenet qđ ꝑ-dictum ē. Et tenebis ad ß mēti istā decretalē. nō ob. l. j. ꝛ. l. maritus. ff. de questi. vbi ad dictū vnius nō ꝓcedi tur. nam ibi non ē ex eo q dictū vnius non faciat ꝑsū-ptionē ß reprobat' ibi qō seu tortura q: serua nō debe bat torqueri ꝑ dñm. ꝛ q dictū vnius testis etiā mulieris faciat ꝑsumptiōz ñ modicā adduco text. aptū in. c. su-per eo. in. §. j. j. de testi. ğ non pōt deferri iuramentum. q: ꝑsumptione faciēte ꝓ alio deferri pōt iuramentum in. ꝺ. c. fi. ¶ In glo. in ꝟbo canonicū. no. singulariter hāc glo. ex qua habes quatuo: exceptōes que bñt ob-stare petēti restōnem spoliationis. Prima ē exceptio excōicationis. ꝛ sic spoliatio nō est intantū ꝓuilegia-ta q̄minus restitutio excludat' ꝑ exceptōem excōicati onis donec. s. fuerit absolutus. ꝛ idē no. gl. in. c. i nomie dñi. xxiij. di. ꝛ in. c. dilectus. el. j. de rescꝓ. no. Inno. i. c. cū nostris. de ꝛcess. ꝑben. An aūt excōicatio obstet petē ti restōnem vxoris: vide glo. in. c. q̄m multos. xj. q. iij. q̄ tenet q non. ꝛ vide qđ lat ius dixi in. c. q̄m. in. §. i alīs. vt lit. nō ꝛte. ꝑdicta ꝟra q̄ excōicatus venit vt' acto:. secus si venit vt reus. puta q: passus missionē ex ꝓximo decreto ꝓpter ꝛtumaciā petit nūc sibi restitui possessi-onē offerēdo cautionē de stando iuri. iste em ꝺz audi-ri. vt in. ꝺ. §. in alīs. ꝛ no. Spe. in ti. de ꝓtu. §. fi. ℣. sed pone. Scđa exceptio ē pactū de nō agēdo. ꝛ no. q va-let pactū de nō petēdo restōnem. de quo ꝑ Inn. in. c. sup hoc. de renū. facit. l. si vnus. in. §. pactus. ff. de pact. ꝛ tenēt ꝺo. de ro. dei. xciij. al's. ccrciij. Tercia exceptō ē rei iudicate. intellige sup ꝓprietate illius rei. nā si post spoliatōem fuit sniā lata ꝑ me sup ꝓprietate obstabit tibi exceptio sup possessorio. q: notorie ꝛstat ꝑ te ꝺ de fectu ꝓprietatis. vt no. in. c. fi. de o:. cog. Quarta vlti ma exceptio ē clara. ꝛ dic vt in glo. ¶ In glo. in ꝟbo institutōem canonicā ibi de iure cōi illā ꝑbendā ꝛc. nō gl. limitat em illā regulā q nemo cōpellit' ꝓbare titu-lū possessionis sue. vt ꝓcedat nisi ius cō e sit ꝑ possidē tem. ꝛ ꝑ hac solutione optime facit. c. ordinarij. de of. o:. lib. vj. vbi ꝺz q sup:o: pōt cōpellere possidētē duo bñficia curata vt oñdat titulū. secus si tm possidet vnū bñficiū. dicit tñ hic Inno. q is ad quē spectat collatio illius bñficij pōt cōpellere possessorē vt oñdat titulū ar. ij. q. j. legū. nisi sup:o: sit visus in illū ꝓsentire. tunc em nō pōt eū ꝓpellere ad docendū de titulo. ar. in. c. ex o:e. de his q fi. a ma. pte ca. pōt tñ ipse sup:o: hoc casu assumere in se onus ꝓbāndi defectū tituli. de ꝑben. dile cto. ꝝm Inno. ꝛ idē no. Jo. an. sup regula. j. de re. iuris li. vj. ꝛ vide ꝑ Host. in. c. lz beli. de symo. Ad petitōez tñ aduersarij nūq̄ qs ꝓpellit' oñdere titulū sui bñficij. vñ notant' dicit Cōpostolt. in. c. cap'lm. §. ꝺ rescrip. q si q̄s impetrat bñficiū ab alio possessum tanq̄ vacās de bet ipe ꝓbare q vacet nec ꝓpellit' possessor oñdere ti-tulū q: ꝑsumit' iuste possidere. l. fi. C. de rei ven. q ꝟba no. Et ē hoc contra practicā quorūdā executo:ꝝ q̄ ru-diter ꝛ iniuste citāt' possessorē bñficij vt veniat ad docē dum quare nō debeat ꝓuidere impetrāti de bñficio ꝑ eū possesso. ꝺz ergo possessor hoc casu ꝓparere ꝛ dicē q iuste possidet ꝛ si aduersarius dicit oppositū ß ha-bet ꝓbare. Et ex ꝑdictis ꝛ ex tex. collige vnū dictuꝫ multū singulare q petēs restōnem bñficij nō q̄s docere aliquid de titulo neq̄ iustificare suaꝫ possessionē ex ali quo titulo. nam vt vides hic in tex. papa mādauit istū archidyaconū restitui eo solo docto q ꝓcuratorem ante sniam revocanit. ꝛ ē ꝯ opi. cōem de q̄ ꝑ glo. in cle. vnica. de cau. pos. ꝛ ꝓpe. ꝛ ꝑ doc. in. c. in lris. de restit. spo. Do. an. q tenuit cōem opi. rñdet ad istū tex. q nō poterat ꝓbare possessionē in bñficialib' nisi oñ deret q sup:iore patiēte possederit ꝛ sic iustificat possessiōez qđ ego nō credo. ꝛ est hoc destruere istū tex. Sic ideo tene qđ ꝑdixi. ꝛ dico latius in. ꝺ. c. in lris. ꝛ tene sp mē-ti istū ter. ad hoc q: alibi iudicio meo non ita bñ ꝓbat q̄nimo plus ꝓbat iste tex. q etiā si possidet plura bñ ficia pōt petere restōnem alterius añq̄ doceat de titu-lo vel iustificet possessionē. ¶ Sed ꝯ hoc ꝛ ꝯ tex. opp. de. c. ad decias. de resti. spo. li. vj. vbi dicit' q si petenti restōnem obstet ius cōe non audit' nisi iustificet pos-sessionem. Solu. glo. ibi ꝛ in. c. j. de ꝓscri. li. vj. dic hoc ꝓcedere q̄n ius cōe est contra petentē restōnem ꝛ fun-dat intentionē aduersarij. ß illas glo. non sequit' Do. an. in. ꝺ. c. in lris. ꝛ dicit q eas revocat Jo. an. in addi. Spe. sup Rica de resti. spo. ꝛ ꝛcludit q in bñficialib⁹ nō ꝺz q̄s audiri ꝓtra ius cōe lz nō fundet intentōz ad uersarij ꝑ. c. ꝓstitutus. de fi. ꝑby. ꝛ qđ ibi no. Inno. et hoc tenēdo ad istū tex. ipe rñdet q nōdū emanauerat c. de multa de ꝑben. vñ bñti duo bñficia dabat' optio retinēdi qđ ex illis vellet. vt in. c. ꝓterea. ꝛ. c. referente. de ꝑben. vñ vt bñet iste hāc optionē fit restitutō. et sic nihil agebat' ꝯ ius cōe. vel ꝝm eū. c. de multa. ꝓuat pos-sessorē a ꝓmo bñficio. ꝛ sic nō apparebit qđ etiā ꝓmuꝫ. Hec solutio nō ē bona. q:. c. de multa. loquit' in cura-tis pluribus ꝛ dignitatibus. istđ ꝟo loquit' in archidyaco natu ꝛ ꝑbēda ꝛ sic sumus extra dispositōnem. c. ꝺ mul ta. vt plene dixi in. c. fi. ꝺ cle. non resi. vnde pōt dici q etiā hodie daret' optio in casu huius. c. sicut ꝛ olim. et sic ius cōe non resistebat petēti restōnem. Sed si vel-les tenere glo. potes nōre q q̄m ius cōmune resistit pe-tenti restōnem ꝛ non fundat intētionē aduersari debꝫ añ oīa fieri restō sed postmodū ꝺz iste ꝓbare titulum vt purget ꝑsumptōem que ē ꝯ eū ꝓpt' resistētiaꝫ iu-tis cōis. ꝛ sic intelligēdo habet hic nōbilis intellect⁹ et limitatio. Sꝫ vide qđ dico in. ꝺ. c. in lris. vbi plenissi-me examino hāc mām Inno. ad ꝯriū glo. dicebat hic q iō onerat' iste ꝓbare titulū q: petijt ꝓnūciari suā institutionē ee canonicā. vñ si fuisset ꝓtentus sola pos-sessione tūc nō fuisset onerat⁹ sed dic vt colligit' ex ꝑ-dictis.

I Nostra. Rescꝓtū sup cōsecutionis iudicij impetrātū a ꝓcura toze revocato ꝛ de ß certificato nō valet. nec ꝓcessus vel snia lata ꝑ ipō si revocatio ꝓuenit ad adū sariū. h. ꝺ. ꝝm gl. ꝓma ꝓnarrat factū. Secunda diffinit

De procurato.

ibi nos ꝺo. ¶ No. ꝑmo q̃ clicus subditus eꝑo potest eũ ꝺeferre apud supiozẽ impingendo sibi crimĩa ac offerre se paratũ ad inq̃sitionẽ ꝓmouendã. ꝓcoz. c. veniens. 7. c. lz. 7. c. ex pte. ꝺe accu. 7. c. veritatis. ꝺe ꝺo. 7 ꝓtu. ¶ Scꝺo no. q̃ ꝑsbyteri ꝑñt eẽ procuratores etiã i iuꝺico. 7 videt abbas velle inꝺistincte q̃ in cã etiã eccle 7 iuꝺicio eccliastico potest clericus esse procurator. ꝑ hoc facit qꝺ habet a ꝓtrario sensu. s. ꝺe postu. c. j. 7 in c. sopite. j. ꝺe censi. vbi abbas fuit ꝓcurator clerici. aꝺ iꝺẽ. c. ꝑ venerabilẽ. iũcta supscriptõne qui fil. sint legi. vbi archiepꝰ ꝓmouit cãm cuiusꝺã nobilis apꝺ papaz Jo. an. ꝺicit hic q̃ cũ isti ꝑsbyteri essent coniuncti eꝑo suo poterant ꝑ eo esse ꝓcuratozes sicut ꝑ cõiunctz. ar. c. j. 7 fi. s. ꝺe postula. 7 ita transeũt hic ꝺoct. Sed tu vide Jnno. in. c. vnico. ꝺe obli. ad ratio. añ fi. vbi ꝓcluꝺit clericũ posse eẽ ꝓcuratozẽ in iuꝺicio eccliastico. itẽ in sclari in cã eccliastica sicut respectu postulatõis ꝺiximus in. c. j. ꝺe postu. 7 eiꝰ opi. sequit Fede. ꝓsi. cclxij. ¶ Postmoꝺũ in fi. ꝺicit Jnno. q̃ iura que prohibẽt clericos a ꝓcurando postulando 7 similiby officijs ꝺebẽt intelligi q̃n generalr 7 inꝺifferenter volunt hec officia exercere. Secus si volunt assumere vnũ negociũ clerico aut laico. 7 hoc est notabile ꝺictum ꝑꝓt auctem ꝑius Jnno. 7 iꝺem tacite ꝓfirmat ipe in. c. sed nec. j. ne cle. vel mo. sequit Fede. ꝓsi. palle. 7 archi. in. c. puenit. lxxvj. ꝺi. ß vide qꝺ ꝺixi in. ꝺ. c. j. ꝺe postu. 7 aꝺ istũ tex. satis põt ꝺici q̃ cũ clericus possit postulare 7 ꝓcurare ꝓ ecclia ꝓpria vel ꝑ ea a q̃ habuit bñficiũ. vt le. et no. in. c. fi. ꝺe postu. ita põt ꝑ eꝑo proꝑio a quo habz oꝺines. Et quia ꝺz eꝑm quasi aie sue parentẽ ꝺiligere vt ꝺicit tex. in. c. esto subiectus. xcv. ꝺi. 7 hec notab. ¶ No. tercio q̃ rescriptũ impetratũ ꝑ procuratozem revocatũ ẽ ipso iure nullũ nec valet ꝓcessus inꝺe secutus. ¶ No. quarto q̃ ꝺelegatus ꝺatus sup excessibꝰ ꝛ eꝑm põt cũ exigentiby excessiby ab episcopatu remouẽ ¶ No. quinto q̃ ꝑ viris lr̃atis ꝑsumit 7 solet aꝺ hoc quotiꝺie allegari iste tex. 7 ꝓcoz. c. cũ in iuuẽtute. ꝺe ꝑsump. vbi ꝑsumit ꝑ ꝓuiꝺis 7 honestis. ¶ Itẽ nota ibi ꝑ viros religiosos. q̃ multũ attẽꝺitur qualitas testium in ꝓbatione fienꝺa 7 q̃ plus ꝺicit testiby religiosꝫ laicis. ¶ Itẽ no. q̃ exceptio falsi procuratozis põt apponi ꝑ ꝺñm in quacũq̃ pte iuꝺicij 7 etiam pꝰ sniaz. 7 iꝺẽ est in oĩ exceptione que reꝺꝺit iuꝺiciũ retro nullum. vt satis hoc innuit iste tex. maxime iuncta glo. pe. Et ex hoc hẽs casum in quo exceptio ꝺilatoria põt opponi post lit. ꝓte. 7 etiã post sniam. ꝓcor. l. lz. C. ꝺ indi. ¶ Quiꝺ añt cũ hec exceptio falsi procuratoris opponit ꝑ reũ nũq̃ sp sit admittẽꝺa. vide glo. no. in. c. j. ꝺe ele. li. vj. 7 qꝺ no. in. ꝺ. l. lz. ¶ In glo. ij. in fi. 7 in hoc articulo multa scripserũt Jnno. 7 host. hic que hoꝺie sc̃ ꝺecisa ꝑ. c. si ꝺuo. j. co. li. vj. 7 in. c. pe. ꝺe ele. eo. lib. 7 ꝺic vt ibi. ¶ In glo. ij. ibi q̃ suspitionẽ hz. ¶ No. glo. nũcto tex. ꝓ significato huiꝰ verbi titubare. alit sumit in teste cũ titubat in testimonio ferẽꝺo. ꝺe quo viꝺ Jno. in. c. ꝓterea. ꝺe testi cogen. ¶ In glo. in ꝓbo renocauit in fi. no. ꝺuo ex hac glo. iũcto text. primo vt aꝺ ß vt teneat revocatio ꝓcurato. aꝺ iuꝺicia ꝺz certiozari iuꝺex vel aꝺuersarius etiã si revocatio fiat añ lit. ꝓtes. nã hic isti ꝓcuratores añ revocationẽ nonꝺũ fuerũt ingressi iuꝺiciũ. 7 nihilominus glo. requirit 7 intelligit q̃ revocatio ꝓuenerit aꝺ aꝺuersariũ. ¶ Scꝺo nota q̃ iuꝺiciũ ẽ nullũ agitatũ cũ falso ꝓcuratoze exquo aꝺuersarius sciuit lz iuꝺex ignozauerit. ß glo. iuris ciuilis i. l. vnica. C. ꝺe satisꝺa. quam ꝓ oĩa sequit ibi Bar. aliter ꝺistinguit. ꝺicit enĩ q̃ aut revocatio ꝓuenit aꝺ noticiam iuꝺicis 7 aꝺuersarij. 7 tũc in ꝺubio iuꝺicium cũ eo postmoꝺũ agitatũ est nullũ. vt in. c. mandato. j. eo. aut solus iuꝺex sciuit 7 aꝺuersarius ignozauit 7 iꝺẽ q̃a iuꝺex tulit sniam in psonam non legitimam. aut econtra aꝺuersarius sciuit 7 iuꝺex ignozauit. 7 tunc ꝺicit q̃ iuꝺicium tenet cum iuꝺex nihil ꝺe contingentiby omiserit. sed ipse aꝺuersarius qui sciebat excluꝺit ab omni cõmoꝺo illius iuꝺicij ope replicationis. 7 ꝺictuz illius glo. recitat ß Jo. an. 7 cum eo transit. Sed in cõtrariũ fatz facit. c. ex pte ꝺecani. ꝺe rescrip. 7. c. mandato. j. eo. vbi aꝺ iuꝺicij nullitatem equipantur scia iuꝺicis 7 aꝺuersarij. 7 sic ista iura faciũt ꝓ opi. huius glo. aꝺ iꝺẽ aꝺꝺuco istũ tex. Nam certũ ẽ q̃ papa ignozabat ß revocationem alsnon ꝺeꝺisset lr̃as. 7 nihilominus ꝺicit q̃ hec exceptio reꝺꝺebat iuꝺiciũ retro nullũ. 7 sic viꝺetur hic tex. ꝓtra illã opi. glo. Bar. 7 Jo. an. 7 lz Jnno. hic variaverit circa primũ ꝺictũ glo. tñ postea tenz qꝺ glo. vt etiã revocatio procuratoris ante litẽ contes. ꝺz puenire aꝺ noticiam aꝺuersarij vel iuꝺicis 7 iuꝺicium postea agitatũ ẽ nullũ. ¶ In glo. in ꝓbo falsi ꝓcuratoris. in fi. No. glo. q̃ quotiꝺie aꝺ eã remittimur. Ex q̃ habes q̃ exceptio falsi ꝓcuratoris qui scz nũq̃ fuit ꝓcurator vel fuit ß est revocatus põt opponi etiam post sniaz. quia reꝺꝺit nullũ iuꝺicium. non eĩ potuit ius alterius sine mandato in iuꝺiciuz ꝺeꝺucere. sed exceptõ tu non potes esse ꝓcurator solus põt opponi vsq̃ aꝺ ꝓtestatõnem lutis et non postea vt patet in milite q̃ nõ põt esse ꝓcurator. vt in. l. que stipenꝺia. C. eo. Sed si non excipit cõtra eũ non potest repelli post litẽ ꝓtest. vt in. §. veterani. et in. l. itẽ ꝺemũ. alle. in glo. et ẽ rõ ꝺiuersitatis q̃ hoc vltimo casu ipe habuit mandatum. 7 eoipso q̃ nõ excipit añ lit. ꝓte. efficit ꝺñs instãtie ꝑ cõtestationẽ litis ab eo factã. vñ sicut in facto ꝓprio põt esse in iuꝺicio ita et nunc in facto alieno. et iꝺem ꝺicen ꝺũ in cã appellonis. vt etiaz tũc non possit opponi. vt ẽ tex. singularis in. ꝺ. l. ita ꝺemũ. Ex qua colligit notabil regula q̃ exceptio que nõ põt opponi in ꝑma instãtia post lit. ꝓtes. nõ põt opponi etiã in cã appellonis. et qꝺ ꝺixi ꝺe milite q̃ nõ potest eẽ ꝓcurator ꝺicũt ß ꝺoct. 7 bñ q̃ non hz locũ in militiby nr̃i tpis lz ense cingantur. qꝺ tenet etiã Spe. eo. ti. §. j. ℣. itẽ q̃ est miles. Et viꝺ qꝺ no. Jo. an. in. c. cũ ꝺesideres. j. ꝺe sen. excõ. et est rõ. qꝛ milites habebãt priuilegia plima olim qꝛ inter cetera iurabant se nonvitaturos mortẽ ꝑ republica. aꝺ ß eñ principaliter fuit militia inducta vt eẽnt reipublice ꝺefensozes et ꝓtectozes et recipiebãt stipẽꝺia a republica. vñ ne impediret vtilitas publica fuit lege statutũ vt milites non possent eẽ alioz ꝓcurz. nisi ꝺarent in rem suã. et viꝺ glo. singularẽ in. l. pe. ff. ex q̃. cau. ma. que ponit sex que ꝺz quis iurare tpe assumẽꝺe militie vide etiã ꝺe mã ꝑ Ly. in. l. j. C. ꝺe iurz. et fact. igno. vbi tractat an milites nostri tpis gaꝺeant hoꝺie priuilegiis militariby ꝑ legẽ inductis. Et circa mãm huiꝰ glo. ꝺubitat ꝺe triby. ꝑ qꝺ ꝺe religioso. scꝺo qꝺ ꝺe clerico seculari. tercio qꝺ ꝺe excõicato. An exceptio tu nõ potes esse ꝓcurator possit opponi ꝓtra eos qñcũq̃ cõis ꝓclusio ꝺoct. ẽ hic q̃ contra religiosuz põt opponi qñcũq̃ etiã post lit. ꝓte. lz aliuꝺ sit in milite. vt. §. ꝺictũ ẽ ¶ Diuersitatis rõ. qꝛ miles in facto ꝓprio põt eẽ in iuꝺicio vel ꝺari ꝓcura. in rem suã et ꝑ ꝓtestatõem efficitur ꝺñs instãtie vt i. c. q̃. j. eo. li. vj. ß religiosus nõ põt q̃cq̃ ꝺeducere. vt in. c. ij. ꝺe postula. et hoc intellige nisi habuerit mãꝺatũ a supioze suo et verset vtilitas monasterij sui. nã tũc nõ põt repelli. vt in. ꝺ. c. ij. ꝺe postul. et ibi ꝺixi. Itẽ ꝑꝺictã ꝓclusionẽ ꝺoctoꝛ intelligo in religioso simplici. secus in habẽte aꝺministratõem seu ꝺignitatẽ qꝛ iste põt eẽ ꝓcurator alterius vt in. ꝺ. c. sopite. ꝺe censi. facit qꝺ no. glo. in. c. ꝺe pñtiũ. xvj. q. j. Vel saltẽ non posset repelli post litẽ ꝓtest. sicut in milite ꝺictum ẽ. In clerico seculari ꝓcluꝺũt ꝺoc. iꝺẽ quoꝺ i milite. nã lz male faciat assumẽꝺo huius officiũ ꝓcuratonis tñ si nõ fuit opositũ valebit iuꝺiciũ cũ eo agitatũ. nã rõ que ẽ in milite concluꝺit in eo. De excõmunicato cõiter tenet q̃ sive fuerit excõicatus tpe mandati sive sit excõicatus nunc semper potest opponi et repel-

li. vt in .c. post cessionē de pbati. z in .c. exceptōnem. de exceptiōibus. fac. c. pla. eo. ti. li. vj. ¶ Quid de femina: vide qđ no. in .c. sciscitatus. de rescrip. ¶ Jn glo. fi. ibi ꝑ credo q altera ps fuerit pñs. idem tenet Host. ꝓfer/tim qz tex. ille dicit q papa habuit plenā fidē de revocatione. nō em potuisset plene hoc pape ꝓstare nisi data ptium pñtia qz cāz merita ptium assertione pādun/tur. vt in .c. cū ex lris. de inte. resti. z in .l. fi. C. si p vim vl alio mō. z lz Jnno. instet ponēdo multa alia que nō facit ad ꝓpositū tituli finaliter tenet qđ glo.

De. Si agit de adulterio coram iudice secularī ad penā legalē non interuenit ꝓcurator. secus si coram eccliastico ad sepationē thori. Jn ꝑma decisa ꝙsultatio. in sc̄da rñsio. ibi consultationi. que distinguit. z sc̄dm membz ꝑsequit. ibi si vo ¶ No. ꝑ q marit⁹ volēs hodie accusare vxorē crimi/liter debet se inscribere ad penā talionis. i. ad patiē dē illā penam si deficeret in ꝓbando quā deberet pati vxor ꝙicta. ¶ No. sc̄do ibi pñtem principaliter. q differentia ē vtz hoc verbū pñs ponat noialiter vel adū bialiter. nam qñ ponit noialiter non sp necessario infert q sit pñs z q se faciat. secus pñ ponit aduerbialit facit qđ no. in .c. j. de collu. ¶ No. tercio q cū agit de adulterio criminaliter accusatio ꝓponit coraz iudice seculari. nūqđ aūt possit institui corā iudice eccliastico dicet. j. ¶ No. q cū agit de adulterio etiā ciuiliter debent in libello exprimi circūstantie. vt nomē adulterij locus z tēpus ꝙmissi crimis z alia de quib⁹ in .l. libello/rū. ff. de accusa. canonizata. ij. q. viij. z in hoc ē iste tex. multū notabilis ꝓbans q vbi agit de crimine etiam ciuiliter sunt circūstantie exprimende in libello sic si agret criminaliter. Bar. tū in .l. ꝓtor edixit. ff. de iniur. z in l. j. ff. vti possi. aliter videt distinguere. z vide p do. de rota dec. pliij. iste tū tex. loquit indistincte. ¶ Ultio no. q cū agit de crimine ciuiliter pōt interuenire ꝓcurator si necessitas postulauerit. Host. dicit marie q̄si dicat q etiā si nō subsit necessitas pōt tamen interuenire ꝓcurator exq̄ agit ciuiliter. z vez loquit vt ꝓbat i. c. sup bis. in fi. j. de accu. ¶ Jn glo. ij. in fi. idem no. iiij. q. iiij. §. aliqñ. z vide ibi bo. glo. que ꝓsequit in q̄ consistebat olim illud ius mariti z de pena hodie imponenda marito si nō ꝓbauerit. vtz debeat decapitari sicut vxor. qđ no. vide glo. xxxij. q. j. publico. ¶ Jn glo. in verbo tps in fi. z vide formā libellandi in crimie adulterij vel alio ꝑ glo. in .l. in cauſ. C. de accu. z ibi et nota qđ debet accusator subscribere. et declara hos versus glo. ꝑ illā glo. ¶ Jn gl. pe. in fi. solue hoc contrariū vt no. ꝑ glo. in regula cū qđ vna via de re. iu. li. vj. Et solutio ꝓrioz est ꝫ q qñq aliqđ ꝓhibet vna via attento effectu. z tūc intelligit ꝓhibita alia via. z oīs modꝰ q quē posset pueniri ad illū effectū. qñq aliqđ ꝓhibetur vna via attēto modo. z tūc non ꝓhibet aliꝰ modus seu alia via. pone exemplū fit edictū in ciuitate ob sessa ne qs audeat exire portā ciuitatis. nūquid autē ē licitū exire ꝑ murz? dicendū ē q non qz prohibitio fuit facta attēto effectu. s. ne qs exeat ꝓpter hostes. vnō oīs exeūdi modus videt ꝓhibitus. secus aūt si fieret ꝓhibitio ne qs exiret ciuitatē ꝑ murz. nā tūc pōt quis exire ꝓstū. qz prohibitio fuit facta attēto modo ne sez violaret murz ciuitatis. z idem dic in silib⁹. ¶ Ex glo. q̄ro nam vt pz hic in tex. de adulterio pōt agi criminaliter z ciuiliter. criminaliter in foro sc̄lari ciuiliter in foro eccliastico. nūqđ vnū iudiciū excludat ꝑ reliquū. pone ꝑmo fuit actuz in foro seculari nunqđ postea possit agi in foro ciuili z ecōuerso. Solu. dicit Host. q si habetur respect⁹ ad penā. l. antique nō poterat semel puniri criminaliter impeti ciuiliter in foro eccliastico qz patiebat penā vltimi supplicij ꝑ quā soluebat mrimoniuz z ꝓdebat dos. xxxij. q. viij. c. j. nō ergo poterat accusari ciuiliter in foro eccliastico. idem dic in pena hodierna qz cū mulier ꝙicta detrudat in carcerē z de vote certo mō disponit. vt no. in .c. gaudem⁹. de ꝙuer. ꝙiu. ñ possit accusari ciuiliter qz pena includit sub prima. nā qñ agit ciuiliter petit vt fiat sepatio mrimonij quo ad thorum ꝙ vt maritus lucret vōtē. vt in .c. plerūq. de vote ꝓ diuoz. resti. que quidē pena nō posset hre effectū: exq̄ mulier fuit ꝓdēnata in ꝑmo iudicio. idē dicit Host. in casu ꝙuerso qz si fuit actū prius in foro eccliastico nō pōt postea agi in foro ciuili ne de vnius homis delicto dicens q aut ꝑmo fuit actū ad pniam z non tollit accusatio in foro ciuili. vt le. z no. in .c. admonet. xxxiij. q. ij. z in .c. de his. j. de accu. aut fuit actum in foro ꝙtētioso z tūc si ciuiliter pōt postea agi criminaliter. qz ciuil actio non ꝓiudicat criminali. C. qñ ciuil actio. l. vnica. Aut fuit prius imposita pena crimialiter z nō pōt agi ad aliā penā. z boc casu ꝓcedit opi. Hosti. ꝫ iudicio meo bene dicta non faciūt ex toto quesito. nec oīno sunt vera in casu nr̄o. nam regula iuris ē q accusatio ciuiliter instituta non ꝓiudicat accusationi criminaliter q̄minꝰ possit instituī etiā si reus fuit absolutus i ciuili. vt est tex. iuncta glo. in .d. l. vnica. Hoc. fallit quādo ciuilis actio tēdit ad vindictam. Exemplū in actione iniuriaꝝ ciuiliter instituta. vt ꝓbat in .l. ꝓtor edixit. ff. de iniur. vbi dicit q sicꝫ instituit actionē iniuriaꝝ etiā ciuiliter non pōt postea agere de illo delicto criminaliter. qz actio iniuriarū sp tendit ad vindictam. nō em ꝓsequit qs in illa rem familiarem. ita dicerē in ꝓposito. quia cuz accusatio de adulterio etiā ciuiliter instituta tēdit ad vindictā nec ꝓsequit qs interesse suū seu rem familiarē. agit em vt sepa/ret. mrimoniū q̄ ad thoz z vt lucret vōtē. g nō potest postea criminaliter agi. nec etiā ē vez indistincte quod dicit Host. q de delicto vnius bois sepi⁹ queri ñ possit vt no. i. l. lz. ꝓallega. vñ i ꝓposito caderet alia qō. nūqđ punitus in foro eccliastico possit accusari de eodem delicto i foro ciuili ꝑsupposito q illud delictuz sit mixti fori. Exemplū i sacrilegio legiste cōiter dicūt q aut accusatō tendit ad vindictā. z tūc exquo semel egit vno mō nō pōt intētare aliā viā. secus aūt si accusatio ꝙcernebat interesse ꝓpriū z rem familiarē. nā tūc si intentauit ꝙditionē vnius legis pōt intētare cōditionem alteri⁹ i eo q excedit priorē legē. vt leg. z no. i. l. j. ff. vi bo. rap. z ibi per bar. i. l. senatus. ff. de accu. ꝫ cōtrariū ē tex. m. tū no. i. c. felicī. i. §. ꝑ boc quoq. ō penis. li. vj. vbi papa posuit multas penas capientib⁹ cardinalez. z tñ postea dic ibi tex. q ꝑ illas penas ñ intēdit adimere ꝓtātem iudici sc̄lari q̄minus possit ipe procedere et imponere penā legalē. z sic videt ꝓbare q punit⁹ criminaliter ꝑ iudicē eccliasticū pōt puniri et crimialiter per iudicē ciuilē exq̄ crimen ē mixti fori. z notabis sp illum tex. qz nescio aliū ita eque bonum i hac mā. Et recitat ibi Jo. an. i nouella fuisse disputatū bononie z cōclusū q aut ꝑ diuersas leges imponūtur diuerse pene pro eodem delicto oīno sepate. z impositio vni⁹ non tollit aliā. ꝑ hoc text. i. l. q̄ sepulchra. C. de sepul. vio. z in. l. iij. ff. de libe. boīe exhi. z in. l. quotiens. ff. de act. z obl. z optie fac illō. c. felicī. aut pene nō sūt oīno diuise. puta qz vna lex apponit penā cētum florenoz alia mille z tūc ꝓcedat distinctio quā dixi eē legistaꝝ. aut pene sūt oīno siles. puta qz q̄libet lex imponit penā centū florenorum z tūc non refert que pena imponat cū sit eadem. z est eq̄ z notabilis distictio. ¶ Sc̄do ꝓncipaliter queritur nūqđ coram iudice eccliastico possit vxor accusari criminaliter. Jo. z Vincen. tenēt q sic. z sentit ꝫ glo. j. i eo q allegat. c. gaudem⁹. j. de ꝙuer. ꝙiuga. Jnno. tenet hic ꝓtrariū dicēs q aut mulier ē de foro tpali ecclesie. z tūc pōt accusari corā iudice eccliastico qui pōt imponere penā legalē. z sic videt ꝓbare q punit⁹ criminaliter ꝑ iudicē eccliasticū pōt puniri et crimialiter per iudicē ciuilē exq̄ crimen ē mixti fori. z notabis sp illum tex. qz nescio aliū ita eque bonum i hac mā. Et recitat ibi Jo. an. i nouella fuisse disputatū bononie z cōclusū q aut ꝑ diuersas leges imponūtur diuerse pene pro eodem delicto oīno sepate. z impositio vni⁹ non tollit aliā. ꝑ hoc text. i. l. q̄ sepulchra. C. de sepul. vio. z in. l. iij. ff. de libe. boīe exhi. z in. l. quotiens. ff. de act. z obl. z optie fac illō. c. felicī. aut pene nō sūt oīno diuise. puta qz vna lex apponit penā centum florenoz alia mille z tūc ꝓcedat distinctio quā dixi eē legistaꝝ. aut pene sūt oīno siles. puta qz q̄libet lex imponit penā centū florenorum z tūc non refert que pena imponat cū sit eadem. z est eq̄ z notabilis distictio. ¶ Sc̄do ꝓncipaliter queritur nūqđ coram iudice eccliastico possit vxor accusari criminaliter. Jo. z Vincen. tenēt q sic. z sentit ꝫ glo. j. i eo q allegat. c. gaudem⁹. j. de ꝙuer. ꝙiuga. Jnno. tenet hic ꝓtrariū dicēs q aut mulier ē de foro tpali ecclesie. z tūc pōt accusari corā iudice eccliastico qui pōt imponere penā intrusiōis vel aliam ꝑm q sibi videt honestius tamē esset ꝑm oēs vt ciuilis iudex per cōmissione

ecclīastici sup̄ior⁹ ꝫ faciat. aut mulier ē subiecta iudici ſcl̄ari. ⁊ tūc cor̄ā eo dūtax̄at ē accusanda crimīaliť. ⁊ p ꝫ facit iste tex. hic qui ī accusatōe criminaliter instituē da facit mentionē de iudice seculari. ī accusatōe ꝙo ciuiliter facta vel fiēda facit mentionē de iudice ecclīastico. vide tu quod plene dixi ī. d. c. gaudem⁹. ⁊ credo ibi ꝙclusisse. p ꝑma opi. q̄a cū hodie. p adulterio nō imponať pena mortis q̄ etiā iudex ecclīasticus pōt cognoscere de ꝫ crimine licet mulier nō lit de tempali foro ecclesie. q̄a matrimoniū est vnū ex. vij. sacramētis ecclie. vt ī. c. debitū. de biga. vñ peccans ꝙtra matrimoniū cōmittit sacrilegiū. vñ lex ciuilis appellat adulteros sacrilegos. vt in. l. q̄uis. C. de adulť. sacrilegiū ꝙo est mixti fori. vt in. c. cū sit. ⁊ quod ibi nō. de fo. ꝙpe. ad idez facit c. j. de offi. or̄. vbi bonus text. in. c. de bñdicto. xxxij. q. j. ad istū ter. dic q̄ pcedebat olim ꝑm antiqua temporanā q̄a imponebať pena vltimi supplicij nō poterat agi cor̄ā iudice ecclīastico. q̄a nō imponit hāc penā. vt ī. c. sniam sanguis. ne cle. vel mo. ⁊. xxiij. q. v. c. rex debet. ꝫ q̄a hodie cessat ꝫ rō ideo ꝛc. ¶ Tercio ⁊ vltimo queritur nūquid vxor possit accusare maritū de adulterio sicut ecōtra maritus accusat vxorē. cōclude post doct. q̄ tripl̄r pōt agi de adulterio. ¶ Primo ad pniaz ⁊ ad hāc admittiť quilibet. ij. q. j. si peccauerit. ⁊. c. nouit ď iudi. cum ibi nō. ⁊ ad pniam imponendā nō curritaliqua ꝑscriptio. vñ si essent lapsi etiā centū anni pōt agi cōtra criminosum ad pniam. vide text. cū glo. nōbilē in. d. c. admonere. ſcdo pōt agi criminaliter ⁊ ad hāc admittiť qlibet exneus. vñ masculus puniť pena capitali. vt ī. l. ꝙuis. C. de adulť. Sed respectu vxoris maritꝰ pfertur alijs volētiby eā accusare. l. si maritus. ff. e. Sed dubiū est respectu vxoris nūquid possit accusare maritū ď adulterio criminaliter. ⁊ dixerūt quidā q̄ hodie pť vt imponať pena detrusionis. cōiter teneť oppositū. vt ī di. l. publico. canonizata. xxxij. q. j. nā lex indistincte prohibet. vt in. d. l. publico. C. ď adul. ⁊ diuersitatis rō inter maritū ⁊ vxorē est. q⁹ maritus ē caput vxoris ⁊ nō ecōtra. vt. c. continebať. de despon. impu. Itē maius ꝑiudiciū generať marito ex adulterio vxoris ꝓpter dubiū ꝑlis ꝫ vxori ex adulterio mariti. ⁊ vide glo. in. d. l. publico. ¶ Tercio pōt agi de adulterio ciuiliter vt sequat matrimoniū quo ad thor̄ vt accusator lucreť dotē vl̄ donationē ꝓpter nuptias. ⁊ ad hāc accusationē admittuntur solū coniuges. ad hoc. c. quemadmodū. de iureiu. ⁊ c. quanto. ⁊. c. gaudemus. de diuor. ⁊ quēadmodū maritus accusat vxorē vt lucreť dotē. ⁊ sequatur matrimoniū quo ad thor̄ ita ecōuerso vxor pōt accusare maritū ciuiliter de adulterio vt sequatur matrimoniū ⁊ lucretur donationē ꝓpter nuptias sibi factas a marito. vt ī c. j. vt liť. nō cōte. ⁊ legiť ⁊ nō. ī. c. plerūq̄. de dona. inter vir ⁊ vxorē. Ni. abbas.

C Ōmprocā. Qui de mādato dñi cāz pcurauit ab eo repetit expēsas ꝓpter hoc factas. ¶ Prima ps ponit decisā ptis querelā. ſcda dat iudices ibi discretioni Et incipe casū lr̄alē q̄ inter istū. g. qui erat pcura. capituli ⁊ archidiaconū erat contentio sup expēsis factis p istū archidiaconū ī cā quā suscepat. pmouendā de mādato capituli ⁊ papa pnūciauit. vt habeť in lr̄a. pōt tn̄ casus figurari ⁊ alijs modis sed nō ē vis. ¶ Nō ꝑ q̄ nedū extraneus sed etiā q̄libet de ecclīa pōt repetere expēsas a capitulo quas fecit. p vtilitate ipsius capituli. ⁊ idē est in ecclīa. nam si rector vel alius expēdit ď ꝓprio patrimonio aliq̄d ad vtilitatē ecclie pōt illud repetē ⁊ de eo ī morte testari. xij. q. iij. in. c. quicūq̄z. ¶ Nō ſcdo q̄ suscipiēs sponte mandatū licet nihil fuerit dictū de expēsis pōt postmodū repetere expēsas quas fecit pro negocio sibi iniūcto. ¶ Tercio nō q̄ si. pcura. absentat se de certo loco ꝓncipaliter. p negocijs suis licet ī ꝓntiā tractet etiā negocia dñi nō pōt repetere expēsas quas fecit ī eundo vel etiā in stādo nisi quatenus fuisz. p negocio dūtax̄at sibi iniūcto. Sed queriť. p declaratione lr̄e. diciť hic q̄ archidiaconus iste hz. pbare mandatuz sibi factū a capl̄o quō. pbabit hoc mandatū. Sol̄. Joan. post ¶ Host. dicit q̄ poterit. pbare p vnū testē cū. p. prio iuramēto. ar. j. eo. ex insinuatiōe. Et nō ex ꝫ dicto singl̄r duo. ꝑ q̄ saltē contra dñm admittiť. pbatō mādati p testes. nam hoc casu cessant picula. de quibus dixi in. c. j. §. eo. ¶ Scdo nō q̄ pbatio mādati saltē ꝙtra dñm ipius. pcuratoris ita. pbať quemadmodū renocatio mādati. vt ī. d. c. ex insinuatiōe. ¶ Scdo queriť q̄d si. pcurator incidit inter latrones dū iret ꝓ facto dñi ⁊ ab eis fuerit spoliatus vel in via fuit infirmitate oppꝫ sus nūquid possit hmōi damna seu expēsas factas imputare dño. doc. hic q̄ nō. ⁊ videť ad hoc tex. in. l. inť causas. §. nō omnia. ff. mādati. rō quia ꝫ sunt extrinseca a mādato. ⁊ potius sunt imputāda casui fortuito. secus ē in duob⁹ socijs. q̄a vnus imputat alteri damna q̄ fuit passus occasione societatis. vt in. l. cū duob⁹. ī. §. q̄dā. ff. ꝓ socio. Qualiter aūt pcura. pbabit expēsas factas. dic vt nō. in. c. dilecti. ď fo. ꝓpe. ¶ In glo. j. ⁊ si nō interuenisset mandatū tūc tn̄ nō repetit alia occasione si pcessit mandatū agiť actōe mādati. Si ꝙo nō pcessit mandatū agiť actōe negocior̄ gestor̄. vt de negoge. p totū. ⁊ nō. in regula ratū. de re. iurꝫ. ī. vj. ¶ Sz circa ꝫ queriť quid si gessi negocia tua te pnte ⁊ tacente. quā actionē habeo. dic q̄ actionē mandati. naz tacēdo dū res sua vtiliter agiť videť dari mādatū. vt ī. l. si remunerādi. §. qui passus. ff. mādati. ⁊ in. l. si ꝓ te. tunc ergo cōpetit actio neg. gest. cū dñs ē ignoras ⁊ res sua vtiliter geriť ī absentia. ⁊ ī hac vtilitate ꝓsiderāda respicitur initiū. nā si vtiliter incepi gerere negociū tuū licz ñ habuerit bonū exitū sine culpa mea nihilomin⁹ repeto sūptus. vt in. l. sed an vltro. ff. de neg. gest. Sed ī dubio ex q̄ ds succūbit nō ꝑsumiť vtiliter gessisse. vt in. l. iā tn̄. §. i hac allegata ī glo. se. ⁊ cū hac limitatōe itellige glo. sequentē. ⁊ de mā ꝑ Bar. in. d. §. ī hac. sed q̄n̄ interuenit mandatū semꝑ repetit pcura. expēsas ex quo deprehēdit in aliqua culpa ꝛc.

Q Via. Uniūsitas ēm scholarū pť ad agē dū ⁊ defēdēdū pcuratorē cōstituť. In ꝑma pte poniť petitō. ī scda ipsi⁹ admissio ibi licet igiť. ¶ Nō ꝑ iūcta supscriptōe q̄ scholares faciūt vniuersitatē gꝓbatā quod alibi nō ita bñ pbať ⁊ de ꝫ. j. latius. ¶ Nō scdo q̄ vniuersitas pōt ꝓstituere sindicū seu pcuratorē in causis agendis vel defendēdis vñ nō tenenť ꝙparere oēs de vniuersitate. ¶ Nō ťcio fruſtratorū eē id impetrare qđ iure cōi ꝙcediť. ꝙcor. l. vnica. C. de thesaurꝫ. li. x. Q̄nq̄ tn̄ vt mos gerať postulāti ꝙcediť qđ iure cōi ꝙcessū ē. put ꝫ fecit papa. ad idē c. si aduersus. j. de here. ¶ In glo. j. nō ꝑ er hac glo. q̄ vniuersitas largo mō pōt ꝓcuratorē cōstituere etiaz de iure ciuili. q⁹ licet pcura. ꝓprie sūptus dicať ille qui ꝓstituiť a vero dño. vt in. l. j. ff. e. tn̄ vniuersitas habetur loco dñi. ꝓprie tū ⁊ stricte vniūsitas ꝑm leges ñ cōstituit pcuratorē ꝫ sindicū ⁊ actorē. vt in. l. j. ⁊ i. l. itē coruz. ff. qđ cuiusq̄ vniuersi. ⁊ dicit sindicus q̄n̄ ꝓstituiť ad oēs cās vniuersitatis sic dictus. q⁹ singulas cās vniuersitatis dicit. i. promouet. Actor ꝙo dr̄ cū ꝓstituitur ad vnā cām. pōt tn̄ actor ꝓstitui ab alio q̄z ab vniuersitate. puta a tutore vel curatore. isti ēm cū nō sint dñi ñ pñt ꝓstituere procuratorē ante litē ꝓtesta. vñ constituunt actorē cū auctē supioris. vt in. l. neq̄z tutores. C. e. ꝫ de iure canonico nō curam⁹ de diuersitate vocabulorū. vt ī. c. petitio. ⁊ ibi nō. j. e. bonū tamē ē vti vocabuľ ꝓprijs. ¶ Nō scdo ex glo. q̄ scholares faciūt vniuersitatē approbatā ⁊ q̄ pñt iuridice sibi eligere rectorem. l. tn̄ fi. quā glo. allegat nō loquitur de scholaribus ꝫ de exercentibus aliquā profession̄ē licitā. vt sunt lanifices sutores. cerdones ⁊ similes. nā istis cōceditur a iure cōi

vt possint sic̄ q̄uenire rōe p̄fessiōis licite quā exercent z p̄stituere collegiū seu vniu̅sitatē z eligere sibi rectorē. q̄ quidē rector hz iurisditionē i singulos de vniu̅sitate in his dū taxat q̄ cōcernūt exercitiū illius artis seu p̄fessionis. vt legit' z nō. i. d. l. fi. C. de iur. om. iud. z p̄ Inno. in c. cū ab eccl'ia. de offi. or. vñ glo. hic voluit comphēdere scholares sub ꝟbis illis quasi exerceāt p̄fessionē licitā. Sed glo. in. d. l. fi. tenet cōtrariū dicēs q̄ cū ipi scholares nō exerceant p̄fessionē ꝫ sunt sub exercētibus non ipsi sed doctores faciunt vniuersitatē quēadmodū discipuli pilliparior nel alior artificū. nam nō ipsi ꝫ magistri faciūt vniuersitatē seu collegium. z dicit' illā glo. seruari parisius. Sed contrariū sentit ipemet accursius in. l. j. ff. q̄ cuiuscꝫ vni. z Bar. in vtroq̄ loco. z Inno. i. d. c. cū ab eccl'ia. vñ cōis opi. legistar z canōistarū hodie est q̄ scholares faciūt p̄ se vniuersitatē approbatā. z vt dixi in p̄ notabili nō cauillādo lr̄am tex. est ꝫ Nā scribit' scholaribus parisiēsibus. et tñ postea dr̄ q̄ de iure cōi faciunt vniuersitatē. z q̄cq̄ q̄dā dixerunt q̄ forte appellat scholares doctores artiū q̄ studebant i iure canonico vel theologia. hoc tamē mihi nō placet. q̄ esto q̄ sunt ibi vt discipuli nō debuissent facere vniuersitatē si ꝓtraria opi. esset vera. z dico q̄ alia est ratō in scholaribꝰ liberaliū artiū iuristis q̄ꝫ in disciplinis alior artificū. nā isti nō habēt p̄ aliquibus negocijs expedire dis simul conuenire. q̄a oīa expediunt p eor mgr̄os. secus i scholaribus. nam z in modus viuēdi z in expēsis quas habēt facere occasione studij. z in multis alijs hñt necessitatē simul cōueniēdi. ideo debēt posse facere collegiū. vt in. l. j. ff. de colle. illi. quinimo plus dixit Bar. i. d. l. j. p̄ rñso q̄ si tres vel plures scholares q̄ueniūt in eadē domo q̄ pñt facere collegiū. z idē sētit Inno. i. d. c. cū ab eccl'ia. z facit. l. fi. ff. de coll'. illi. nā q̄ueniunt isti simul p̄ modiū exercitio p̄fessionis q̄d nō. ¶ Altiō collige ex glo. vnā diam inter sindicū z p̄curatorē. nā sindicus. i. constitutus ab vniuersitate iurat de calumnia sine mādato. ꝫ p̄curator cōstitutus a p̄ticulari p̄sona nō iurat de calumnia sed dñs. dic nisi habuerit spāle mandatū. vt habet' hodie in. c. fi. de iura. calum. li. vj. et est' diuersitatis rō q̄ ille debet hoc iuramentū p̄stare q̄ est melius de negocio informatus. vt i. c. i p̄tractādis. de iura. calū. Sed sindic' vniu̅sitat' meli' ē informat' de factis vniuersitatis q̄ꝫ ipa vniuersitas q̄ caret sensu vel q̄ꝫ singuli de vniuersitate. q̄ nāliter solent negligi q̄ cōiter possident'. vt in. l. j. C. quādo z quibus quarta ps debet' li. x. Sed li cā p̄pria dñs p̄sumit' melius scire veritatē q̄ꝫ p̄curator. vt in. l. fi. C. eo. ti. Ni. abbas.

Addit'is. Si post ꝯclusionē cause apparet p̄curatorē reuocatū nihilominus fert' sñia ita cōiter sūmar'. ꝫ sūma alit' q̄ ad intellectū. Si citatus ad totā cām cōstituit p̄curatorē quē postea reuocat pōt nihilominus ꝫ eū p̄cedi in q̄stum status cause patit' sine alia citatōe. Diuidit'. nā p̄ fert sñiam sup p̄cessibus z soluit obstaculū. secūda ibi cetex. in expēsis ꝓdemnat. ¶ Nō p̄ q̄ reuocatio p̄curatoris post cōclusionē in cā nō impedit q̄ minus possit p̄cedi ad sñiam. nā post cōclusionē liquet iudici de meritis cāe. iō reuocatio p̄curatoris postea facta nō p̄stat impedimentū q̄ minus possit p̄cedi ad sñiam. z ad ꝫ q̄ tidie allegat' iste tex. ¶ Sc̄do nō q̄ valet ꝓdēnatio facta p futur' expēsis absq̄ aliena determinatōe z ē i hoc iste tex. multū nōbilis. q̄d declara vt. j. lati⁹ dicet'. ¶ Tercio nō ar. ꝫm Bof. q̄ paria sunt aliq̄d nō fieri vl tarde fieri. pōt tñ ꝫ colligi argumentū i ꝓriū. ¶ Nō ibi ex eis vel ob eos diam int' dictōes ex z ob. nam vna denotat cām mediatā alia cām imediatā. de q̄ pleni⁹ p̄ Bar. i. l. liber. ff. de ꝟ. sig. In glo. iij. ibi nihil posset obijcē. vult ꝫ glo. q̄ iō potuit ferri sñia ꝓtra abñtē reuocatōe p̄curatoris nō obstāte. q̄ ex q̄ erat in cā conclusū nihil poterat obijci. nā post conclusionē nō admittūt aliq̄ sñie si ue cōsistāt in facto siue i iure ꝫ solū restat ferre sñiam. vt i. c. pastoral'. z q̄d ibi nōt. Inno. j. de cā pos. z p̄prie.

¶ Sed ꝫ hāc solutiōz sic opponit' licet post ꝯclusionē nō possit i cā aliq̄d allegari. tñ ps debet citari ad audiēdū sñiam vt possit opponere vel appellare z req̄rit' trina citatio vel vnica peremptoria. vt p̄bat' i cle. sepe iuncta glo. de ꝟ. sig. nā spāle ē i causis sūmarijs vt sufficiat vnica citatio ad sñiam vt ibi legit' z nō. ad idē. c. ꝯsuluit. z q̄d ibi diri de offi. dele. z si sñia ferē sine citatiōe nō tenet. iij. q. ix. in. c. caueant. z. c. oīa. z i. l. j. §. itē cū ex edicto. ff. q̄ sen. sine app. rescin. So. duplex ꝫm Inno. ꝑma q̄ cōtrariū p̄cedit i sentētijs diffinitiuis. secus i interlocutorijs. q̄ in illis nō requirit' ordo iuris. Et ex ꝫ nō q̄ sñia interlocutoria p̄t ferri ꝓtra p̄tē nō citatā. Idē notauit ipe Inno. i. c. q̄relā. s. e. Sed ꝫ solutio nō placet ex duplici capite. p̄ q̄a vbicūq̄ interlocutoria affert p̄iudiciū saltē graue abñti debet semp p̄mitti citatio. q̄a in p̄iudiciuz abñtis nihil est fiendū. vt in. c. inter q̄tuor. de ma. z ob. z i. c. j. de cau. poss. z p̄prie. z. d. c. oīa. z. d. c. caueant tenet Bar. in. l. nec q̄cq̄. §. vbi decretū. ff. de off. pcō. sed vbi nō afferret p̄iudiciū abñti tūc pōt ferri interlocutoria p̄te nō citata. ar. in. l. diē. p̄ferre. ff. de arbi. Et in ꝫ casu intellige dictū Inno. z ita etiā voluit bar. in. d. §. vbi decretū. z tene mēti hāc ꝯclusionē. ¶ Ex secūdo capite p̄t solutio Inno. impugnari q̄a ꝫ sñia sup nullitate p̄cessuū nō fuit interlocutoria sed diffinitiua quo ad cāz nullitatis vel saltē hēbat vim diffinitiue. facit q̄d nō. p̄ glo. i cle. vnica. de seque. poss. z fruc. z i cle. fi. de app. vbi nō. que sñia dicat' diffinitiua z q̄ interlocutoria. ¶ Sc̄do p̄ncipalit' soluit Inno. forte de p̄ma solutōe nō p̄fisus q̄ ꝫ facta fuit citatio a p̄ncipio ad totā cām tam. s. respectu nullitatis p̄cessuū q̄ꝫ respectu negocij p̄ncipal'. q̄d est p̄sumendū ex eo q̄ papa ꝫ reuocauit ad curiā totā cām. z in reuocatione papa solet citare ptes vt ꝓpareant ad totā cām expediendā. iste ḡ eps colubrien. cū teneret' adesse in curia p̄ se vel p̄curatorē fuit ꝓtumax reuocādo p̄curatorē z aliū nō ꝓstituendo. ideo nō erat opus q̄ denuo citaret' ad sñiam. secus aūt si citatio fuisset facta ad certū articulū. q̄ tūc etiam intercedēte ibi ꝓtumacia debet citari ad alios articulos postmodū expediēdos. q̄ nō sequit' fuit ꝓtumax i vno articulo ḡ in alio. vt nō. glo. in. c. ij. i ꝟ. nō teneri'. de ꝟ. z contu. li. vj. quā nōbis. z ex his dictis Inno. nō plura. Et p̄ q̄ pōt q̄s citari ad totam cām q̄n citatio saltē fit de lōginq̄ q̄d plenius examino i. c. fi. d. dila. ¶ Sc̄do nō q̄ citatio ad totā cām nō tollit' p̄ cōparitōez ad certos articulos saltē quo ad ꝫ vt nō debeat ps a loco iudicij recedere seu p̄curatorē reuocare z neminē in iudicio p se dimittere. z ꝫ multū limitat dictū Fede. q̄d plene tāgo in. d. c. fi. Do. an. ponit tercium intellectū ad istum tex. dicēs q̄ p̄curator hic fuit citatus. nam potuit citare nō obstante reuocatione. q̄a illa reuocatio habet' p nō facta ex quo erat cōclusum i causa nihil allegat. Sz satis huic lect. applaudet hec lr̄a in p̄mo aspectu z multi solent allegare istum tex. sed contra banc lec. multuz facit quod dixi in principio. nam nō apparet ratio quare etiā post conclusionē nō possit p̄curator reuocari sicut añ. sed saluādo banc lect. nō tamē i. p̄prijs terminis possumus dicere q̄ post litē ꝓtestatā nō potuit reuocari p̄cura. sine cā contradicēte aduersario. interest enim aduersarij vt p̄cura. sine cā nō reuocet' ne variet' iudicij mutatōe p̄sonar. vt p̄batur in. l. post litē iuncta. l. q̄ omnia. z ibi glo. ff. eo. ti. z vide glo. in. c. q̄. j. eo. li. vj. hec ergo reuocatio cū nō apparet de causa legitima nō valuit aduersario cōtradicēte. z ideo potuit ferri sñia ꝓ curatore reuocato. z in eo q̄ text. facit mentionē q̄ erat in cā cōclusum dicit q̄ in hoc narrat factū. nā idē fuisset q̄nq̄ post litē cōte. q̄d sentiunt hic Ainc. et Jo. an. supplētes ad tex. maxime. ¶ Quartā lect. posuit Bons Lar. dicēs q̄ ex q̄ epus colubrien. p̄curauit totum ne-

gociū deferre ad curiā tenebat comparere p se vel p ꝑ curatorē ad totā cām. alꝰ hī p ꝓtumace sine alia citatione sicut obseruat in appellato q facit vt tota cā deferat ad papā iuxta illud qđ hī in. c. cordi. de appel. lib. vj. ℔ hec. nō placet. qz illud. c. loquit qñ terminus fuit pfixus ad appellationē psequendā qui hī loco citatōis. vt ibi. z in. c. sepe de appel. hic añt nullus terminus fuit pfixus ¶Preterea is q appellat deducit negociū ad supiorē. vt i. e. si a iudice. de appel. li. vj. z tā cōtra eū abntē nō pt p cedi sine citatōe. vt in aut. ei qui. C. de tēpo. appel. et. q. q. vj. appellatōe. ideo placet mihi p alios lec. scđa Inno. vt psumam⁹ citationē gnālē ad totā cām pcessisse. ¶ In glo. i verbo puenerint ibi et extunc expectare incepit. vult ℊ q ideo papa condēnauit illū epm colubrien. i expēsis. qa forte a tpe reuocatōis puente ad ꝑcuratorez extūc aduersarius suus incepit expectare p negocio pncipali expediēdo. z vt intelligas melius lram scias q cā principalis erat ℔ sup limitatione dioceseū q cā fuit cōmissa delegatis. z tandē sup validitate pcessuū istoꝝ delegatoꝝ fuit altercatū inter ptes. nā epūs egitaniēsis dicebat illos pcessus nullos forte ex defectu ordinis nō seruati. z papa reuocauit ad curiā tam negociū pncipale ꝙ illud ꝓparatorium. z cum esset in curia cōclusum i cā sup nullitate processuū lre reuocatorie procuratorꝝ colubrien. puenerūt ad ptē. papa ꝙo nō obstāte reuocatiōe cū eēt i causa conclusū tulit sniam sup nullitate pcessuū z cōdemnauit colubrien. i expēsis factis tpe quo reuocatio venit ad ꝑcuratorē z ad expēsas fiendas do nec ipe colubrien. p se vel p procuratorē cōparuerit in negocio pncipali. nā sup negocio pricipali nō poterat procedi vigore illius citatōis gnālis. de qua. ℊ. qa lis ñ erat contestata. vt. j. vt lit. nō cōte. p totū. ¶ His pmissis op. ꝙ tex. z contra intellectū glo. exquo eñ papa nō obstante reuocatione z cōtumacia colubrien. processit ad sniam sup nullitate processuū nō debuit ipe colubrien. cōdemnari i expēsis quas fecit aduersarius illo tpe. qz cōtumacia sua nō fuit impeditiua processus nec vllū damnū sensit aduersarius pñs cū fuerit pcessum i cā absentia sua nō obstāte. debuit ℊ papa illū condemnare tpe sniē late sup nullitate processuū. qz extūc nō pri⁹ cepit frustra expectare. So. cōtrariū ē difficile. z ꝓpter hoc Jo. an. restringit multū istum tex. intelligit eum q qñ reuocatio puenit ad ꝑcuratorē papa pfixerat t̄mi nū ptib⁹ ad sniam audiendā ita q nullū vel modicū fuit interuallū inter pñtationem reuocationis z sniaꝫ sup nullitate. z sic i effectu epūs egitaniēsis extunc cepit frustra expectare. ¶ Hec lec. licet vera i se nō tñ ꝙgruit text. nam si ℔ esset vex papa cōdēnasset i expēsis factis a tpe sniē. Itē ℔ nō dicit q incontinēti fuerit lata sniā. Do. an. ponit aliū intellectū q ideo fuit iste cōdemnatus in expēs. qa interfuit aduersarij illū colubrien. ꝙparere qz si comparuisset forte multa potuisset hīe ex confessiōe sua. hec lect. mihi mō placet ex duplici capite. p qz erat in cā ꝙclusū nō debet ad petitionē ptis alia ps interrogari. vt in. c. cū Joānes. z quod ibi nō. de fi. istru. Itē melius vbicūq; nō obstāte cōtumacia pcedit vl̄ procedi pōt in cā nō debet absens cōdemnari i expēsis. qa cōdēnatio abntis nō affert damnū aduſario pñti. vt not. Ly. i. l. sancim⁹. C. de iudi. z Spe. i ti. de expēsis. §. iuxta ℣. q si talis ex cā. z Jo. an. limitādo glo. in. c. j. de elec. li. vj. nā ibi glo. tenebat hoc dictū q absens cōtumax dz cōdemnari in expēsis licet posset pcedi ꝓtra eū i cā pro pter rōem ꝓdictā. qa potuisset multa hīe ex cōfessione sua. Sed Jo. an. i nouella ibi dicit q illud pcedit in fine cāe. vt victus cōdemnet victori. nō añt imediate cū est cōtumax. Do. car. ponebat terciū intellectū dicens. q eps egitaniēsis expectabat i curia ꝓpter negociū pncipale. vñ eoipo q colubrien. reuocauit ꝑcuratorē i ꝓparatorio incepit frustra expectare. qz nō ē curādū ꝺ ꝓparatorio exq nō poterat procedi sup pricipali. ℔ lec. esset vera si ex toto peret negociū principale. sed hic nō expectabat. finge em q inter reuocationē z sniam int fuit mensis z q colubriēsis comparuit scđa die sniē. nā certe vex est dicere q frustra nō expectabat egitaniēsis p mēsem. nā habuit sniam p se sup nullitate pcessuū Et ideo dico z quarto q iste colubriēsis nō fuit cōdēnatus in expēsis factis vsq; ad sniam ꝓpter cōtumaciā. ℔ qz succubuit in illa snīa nullitatis. nam victus dz cōdemnari victori in expēsis. vt in. c. calumniā. de penis. z in. l. ꝓperandū. §. z siquidē. C. de iudi. vñ z poterat cōdemnari i omnib⁹ expēsis factis in illa cā nullitatis. ℔ qz forte habuit ꝓbabilē cām litigādi vsq; ad reuocatiōem procura. nō fuit vsq; ad illud tps in expēsis condemnatus. Sed postq; reuocatio puenit ad ꝑcuratorē ptz q extūc temere litigauit. nam cōtumax ꝓsumit hīe malaz causā. z si quis in pte tpis habet iustā cām litigādi solū dz cōdēnari i expēsis a tpe quo temere vel calūnioſe litigauit. vt notanter ꝓbat in. l. si qs inficiatus. ff. de ꝓpositi. z ibi p Bar. quod nōbis. dico i. c. finē de do. z cōtu. i expēsis ꝙo fiēdis iste condēnat ꝓpter contumaciā ¶ In glo. fi. ibi ℔ iam cōstabat. Aduerte qz glo. habet bonū intellectū sed clare nō explicat Jnno. cuius dictū solet allegari soluit clarius. z sic q aut obligatio nō est orta de pnti. z tunc pcedit tex. in. l. j. ff. de vsu. vbi dicit q iudex nō debet se impedire p futuro tpe. facit text. in c. romana. §. caueāt de sen. ex. li. vj. vbi dicit q p futuris culpis nō debet iudex aliquē excōicare etiā sub conditiōe. aut obligatio est orta de pnti. z tūc potest iudex prospicere i futuꝝ. z in hoc casu procedit iste text. nam data cōtumacia obligat cōtumax ad expēsas restituendas. vt in. d. l. sancimus. ideo potest iudex dicere cōdēno talē absentē cōtumacē ad oēs expēsas qs faciet do nec legitie cōparuerit. z in ℔ tene mēti istū tex. Nō obsi dicat q ℔ snīa cōdemnatōis sit incerta vt opponit i glo. nā extra glo. potest dupl̄r rñderi ꝙm Jnno. ℔ q interlocutoria valet licet sit incerta. qz sic pōt reuocari p officiū iudicis. vt i. c. cū cessante. de appel. z in. l. q iussit. de re iudi. ita z certificari. Et nō ℔ dictū q p interlocutoriā pōt iudex cōdemnare gnāliter in expēsis. z i pcessu negocij poterit taxare. facit qđ nō. idē Jnno. i. c. sepe j. de appel. ¶ Scđo soluit z nōbilius q vbi petitio pōt esse incerta pt̄ seq; snīa etiā incerta. ℔ ℔ petitio potit eē incerta respectu futuri tempis. qa pars pōt ꝓbabiliter dubitare quas z quantas expēsas faciet in futuꝝ. iō de bet admitti petitio generalis. vt in. c. constitutus. de inite. resti. z i. l. j. ff. quoꝝ lega. ergo potuit hic sequi snīa gnālis. z ℔ bñ notabis. ex quo habes cautelā. vt in libello ꝓsentet expēsas factas z fiēdas in futuꝝ. z admittit ℔ petitio incerta rōne ꝓdicta. z multū valet petere expēsas i libello. qa licet possit iudex condemnare ex officio suo sine petitōe. vt in. l. ediles. §. itē sciendū. ff. ꝺ edi. edic. z nō. i. c. fi. de do. z cōtu. tñ si iudex cōdēnat vbi nō fuerūt expēse petite nō tenet resarcire ꝺ suo p. l. iij. i. §. ℔ añt iudiciū. ff. de dā. infec. z quod ibi nō. Nō glo. i. c. fi. de rescrip. z Ly. i. d. l. sancimus. z gnāliter de ista condemnatōe expensaꝝ dic vt nō. i. d. c. finem. z in. c. j. ℔ se questra. posse. Abbas.

Petitō. Procura. epi cās epat⁹ agit z defēdit licet ñ fuerit dat⁹ sub nomīe sindici vel actoris. diuidit. nā p ponit petitio. scđo rñsio z ꝓuisio ibi nos. ¶ Nō p q eps pt̄ cōstituere aliq̄s ex suis canonicis vicarios z procuratores gnāles ex quo infert q plures pñt esse vicarij einsdē epi z iconomi seu ꝑcuratores. ¶ Nō scđo q eps i cōstituēdo ꝑcuratorē seu iconomū gnālē nō tenet hīe capituli ꝓsēsū. z dicit hic Guil. naso q i casibus in quib⁹ possz eps agere sine capitulo potent agere ipsius ꝑcura. in alijs secus. qđ nō. ¶ Tercio nō q i cōstitutōe administratoꝝ cōsiderāda ē pncipalit intētio cōstituēt. nec debemus aiaduertere ad noia administratoꝝ. vñ si qs cōstituit

sindicū cuz esset ꝓuinata ꝑsona nō inficiē instrm ꝓcure qz satis ẽ ꝙ apparet de intētōe constituēt ꝙ voluerit illi dare ꝑkatez agendi vel rñdendi. ¶ Sed q̄ro pro declaratōe lr̄e q̄ fuit ratio dubitādi. dic ꝙ fuit illa qz procura. ꝓue constituit a vero dño. l. j. ff. de ꝓcura. epūs aī nō est verus dñs rex epāt⁹ sed potius admīstrator seu procurator. vt in. c. ij. de dona. 7 ideo videbaī ꝙ isti canonici qui fuerūt constituti procuratores nō bīent legitimū mandatū quasi eps debuisset eos cōstituere sindicos vel actores. qz sindicus constituit ab vniuersitate. itē actor daī ab vniuersitate 7 a tutore seu curatore vt in. l. j. ff. ꝙ cuiusq; vniuer. dixi. s. e. c. q̄a. sed ratio decidendi i cōtrariū ponit in tex. qz nō est fīēda vis i nōibus exq̄ constat de intētione cōstituētis. q̄a ꝛbꝫ deseruiūt intētōi 7 nō econtra. j. q. j. marchion 7 basilides. 7 i c. scdo req̄ris. de ap. 7 ideo dicit ħ Hosti. ꝙ nō inficit mādatū procure si dicaī ꝓstituo te factorē meū vl cliū meū seu asinū meuz dummō cōstet p alia ꝛbꝫ ꝙ det sibi ꝑkatē agēdi 7 defendēdi seu ꝙ voluerit eū cōstituē procuratorē suū. 7 dicit idē dicendū d iure ciuili. qz nō debemus stare in ꝛbis exquo ꝛborz nullus sequit effectus. l. fi. C. de dona. l. j. 7. ij. C. de formal. 7 i. l. ij. C. cōia delega. lex em ẽ imposita rebus 7 nō ꝛbis. vt ibi 7 i. c. cō missa de elec. li. vj. ¶ Sed oppo. cōtra p̄dicta et ꝯ text. tutor seu curator nō dat procuratorē añ litē cōtest. sed actorē cum decreto iudicis. vt in. l. neq; tutores. C. e. et insti. de cura. in fi. neq; procurator cōstitut⁹ ad agendū pōt deputare alium, ꝓcuratorē añ litē cōte. vt i. c. q. j. eo. li. vj. q̄ eps siue dicaī tutor siue curator nō potuit constituere istos procuratores ad agendū ante litē p se cōtestatā. nec etiā potuit constituere actores cū nō inuenerit decretū supioris. So. dicit notāter Jnno. ꝙ ꝓtingit ex eo. q̄a ꝑtas epi est amplior q̄ ꝑtas procuratoris seu tutoris. Et idē puto dicendū i quolibet prelato seu administratore ecclesiastico. 7 idē nō. ipe Jnno. i. c. penul. de iura. calum. vbi bonus tex. 7 vide bo. glo. v. q. iij. in. c. fi. Pōt q̄ quilibet bñficiatus cōstituere, ꝓcuratorē ad agendū a principio sine alterius supioris auctē vl licētia qd nō. ¶ Jn glo. j. ibi mādato gnāli. dic clari⁹ ꝙ procurator hns gnāle mandatū seu ꝑkatē gnālē nō ꝑt facere ea q̄ requirūt spāle mandatū. vt i. c. q ad agēdū. j. eo. li. vj. 7 ideo nō ꝑt trāsigere nec alienare. q̄a trāsactio 7 alienatio 7 multa alia req̄runt spāle mandatū. de quib⁹ vide bonā glo. i. d. c. q ad agendū. Sed si datur ꝑkas gnālis cum libera tunc trāseunt ea q̄ req̄rūt spāle mādatū. vñ talis, ꝓcurator pōt oia q̄ posset facere dñs in ꝓpria ꝑsona dū tamē vol⁹ absit. vt in. l. ꝓcurator cui libera. ff. eo. 7 ibi ꝙ Bar. 7 i. l. creditor. §. luci⁹. ff. mādati. nō tamē ꝑt donare quantūcunq; hēat liberā administratōem nisi specifice hoc concedaī. vt i. l. ꝯ iur̄ regulas. §. filius. ff. de pac. 7 in. l. filiusfamil. ff. d dona. facit. c. fi. 7 quod ibi nō. de offi. vi. lib. vj. Quādo autē censeaī concessa ħ libera ꝑkas. dicit Jo. an. hic ꝙ tunc solū cuz hoc spāliter exprimiē. vt in. l. quā tuberōis. §. alia. ff. de pecul. nā in ꝛbis gnālibus nō venit hec ꝑkas. secus aūt dicit ipe si dñs ꝓmittit hr̄e ratū 7 gratū q̄cquid ꝓcurator fecerit. nā ꝙ hec nō daī libera ꝑkas. ħ ad maiorē declarationē hec clausula solet apponi. l. j. ff. de offi. ꝓcura. cesar. 7 ibi ħ sequit Bar. post alios licet aliud senserit i. l. ꝓcurator cui libera. pall. ħ tene primū. 7 vide qd dixi in. c. cōtingit. de trāsac. 7 nō hoc dictū. Jtē adūte i eo ꝙ Jo. an. dicit liberā ꝑkatē nō trāsire nisi spāliter exprimaī. dic ꝙ requiriē spālis exꝑssio saltē ꝓ ꝛbꝫ eq̄pollētia. nā si sit dictū do tibi plenā admīstrationē seu potestatē videt data libera ꝑkas. vt nō. Bar. i. l. si ꝓcur. C. eo. 7 ibi videt tex. iuncta glo. vt in. d. l. ꝓcura. cui libera. Idem dic vt dixi si daī procuratori potestas vt posset facere ea q̄ dñs posset in ꝓpria ꝑsona. vt nō. bar. in. l. procura. cui libera. 7 in. d. §. lucius. licet quidā contra quod plenius examino i. c. fi. de dila. 7 hec faciūt ad declarationē. c. qui ad agendū palle. Et in fi. glo. dic vt hodie habet in. c. si duo. eo. ti. li. vj. 7 in. c. penul. eo. tit. vbi habet quid dicendū quādo dant duo ꝓcuratores simpl̄r vel insolidū. ¶ Jn glo. fi. in fi. 7 p hoc notanter dicit Spec. i ti. de actore vniuersitatis i ꝛ. ħ pone ꝙ si aliqs fuit cōstitutus sub noīe sindici actoris ꝓcura. 7 negocioz gest. nō tenet ad petitionē aduersarij eligere aliquē ex illis. q̄a satis ẽ ꝙ ex tenore instr̄i appareat ꝙ dñs seu cōstituēs voluit sibi dare ꝑkatē agēdi 7 rñdēdi. vñ cēsendus ẽ sindicus seu ꝓcura. ꝯm materiā subiectā cōtentā in instr̄o. vt hic in tex. 7 p hoc dixerūt hic doct. ꝙ si q̄s cōstituit procuratorē ad litē cōtestandā 7 vt i cōsecutiuis cōstituereī aliū ꝓcuratorē ꝙ poterit iste p se totā litē agere ꝓsiderata potius intētione q̄ ꝛbis. nā voluit istum ꝑferre alijs. vnde p illā clausulā voluit eū exonerare vt nō teneret ꝓ se prosequi.

Accedēs. Pronidē dz iudex marie in curatorē gaudeat plena libtate. Et ꝑ quidet libertati mulieris. scdo citat ad cām ibi tu q̄. ¶ Nō ꝑ ꝙ detētus iniuriose 7 violēter dicit quodammō sub ꝑtate detētoris. vnde si aliqd agit cū ipso detentore potest postmodū allegare metū 7 rescindere illū actū p actiōz qd metus cā. vt hic probaī. 7 in. l. qui in carcerez. ff. qd me. cā. ¶ Scdo nō ꝙ ad officiū iudic⁊ ptinet puidē pti. de loco securo 7 vt gaudeāt plena libtate. nā intēst iudicis ne iudiciū sit frustratoriū qd posset cōtingere si postmodū allegaret met⁹. ¶ Tercio nō 7 tene mēgatōe simpl̄r illū relaxādo i suo t̄ritorio ħ debet illū facere securē pduci ex t̄ritoriū suum ad locū vbi possit in sua libertate cū possit defacili detineri. ar. optimū in c. fi. de resti. spo. 7 in. l. liberatōis. cum. l. se. de ꝛ. sig. vbi tex. nō. dicit ꝙ nō dī liberat⁹ q̄ relaxaī a vinculi si custodiē i publico. 7 facit hoc cōtra practicā quā solēt plerīq; adhibere. nā si detēt⁹ i carcere vult aliquē ꝯctū facere. faciunt ipm extrahi a carcerib⁹ 7 custodiē ibi ꝑ familiā nam certe iste nō ꝑt dici liberat⁹. vt hic 7 i. d. l. liberationis cū se. nō. Bar. i. d. l. q̄ i carcerē. 7 facit etiā nōbilit iste tex. vt nō sufficiat ex territoriuz, pduci nisi pducaī ad locum secuz. ¶ Jn glo. j. ibi i q̄ nulla possit ee formido. Sed quero nūquid idē sit i captiuo vel obside seu detēto ꝯ voluntatē suā vt nō possit procuratorē ꝓstituere seu alios ꝯct⁹ facere. Host. tenet ħ ꝙ sic quēadmodum nec testm facere pōt. vt in. l. obsides. ff. d testa. sed postea videt Host. se restringē ad actū q̄ geriē cū ipo detētore. ħ tu i hoc articulo dic plen⁹ 7 clar⁹ ꝙ aut q̄s ē captiuus apud hostes. et tunc iste cū pdiderit libtatez nō ꝑt neq; testari neq; aliquē actū vt liber hō facere. vt in. l. eius. ff. de testa. 7 in. l. diuus. ff. de iure fi. Aut est detentus iniuriose in carcere priuato. puta a latronib⁊ vl aliquo tyranno. et tunc si aliquid agit cū ipso tyranno detētore potest postmodū allegare metū 7 facere actū rescindi. vt in. d. l. qui in carcerē. et ar. hic ħ cum alio ab isto detētore potest ꝯbere. itē potest in carcere testm facere. vt. l. metū. §. ħ licet. ff. qd me. ca. 7 in. l. nā et seruus iūcta glo. ff. de nego. ges. 7 nō. in. d. l. qui in carcerē. aut ē quis detētus i carcere publico 7 iuste. et tūc si ē dānatus pena capitali nō potest aliquid agere tāq; liber q̄a ē effectus seruus pene et bona sua veniūt ad succedentes ab intestato. vt in aut. bona dānator. C. de bo. dā. legit et nō. i. l. q̄ vltimo supplicio. ff. de penis. vñ tal⁊ eti am ad pias cās nō pōt disponere vt notāter cōcludit Jo. an. i. c. ij. de usur. li. vj. quod nō et tene mēti. aut nō ē sic damnatus ħ in carcere ad tps. et tūc pōt cōtrahere et alios act⁹ agere. vt nō. in. d. l. quiī carcerē. et tenet ibi Bar. ꝙ etiā cū illo ad cuius petitionē retinet i carcere. argu. in. l. si mulier. ff. quod me. cau. aut tenet quis apud alios vt obses. et tunc si loquimur in obside ꝓprie

fūpto vt ille q̄ dar̄ p aliq̄ securitate ab hostib⁹ z iste interī pdit libtatē. vñ nō pt̄ aliq̄d dispone vt liber nec facere testm̄. ita loq̄t̄ l. obsides pal. vt ibi no. secus aūt si vna ciuitas dat alt̄i ciuitati obsides vel vn⁹ nobil alt̄i. nā illi nō pdūt libtatē nec pñt sic dari vt sint ppue obsides. vt no. glo. ī l. ij. C. de p̄ibus q̄ filios distraxerūt, et Bar. in. d. l. obsides. facit qđ legit̄ z nō. ī. c. ex Rpto. j. de iureiurā. ¶ Jn glo. fi. ibi vt possit etiā defendere. sētit ista glo. q̄ procura. datus ad agēdū. ad ß q̄ dicat̄ idoneus debet etiā hāe pt̄atē ad rñdendū seu defendēdū ipm constituentē si recōueniret̄ a reo. hoc etiā videt̄ innuere lr̄a ista in fi. ¶ Sed circa hoc q̄ro de duob⁹. p̄ qđ si simplr fuit procurator datus ad agendū. glo. nōbilis ī. l. mutuus in. §. pena. ff. eo. ti. dicit q̄ p consequētiā videt̄ hāe mandatū ad defendēdū. rō q⁹ procura. ad agendū nō admittit̄ nisi p̄mittat defendere dñm seu p eo rñdere si recōueniret̄. vt hic z in. l. vnica. C. de satisdādo. ḡ indubio videt̄ ad oīa deputatus sine q̄bus agere nō posset. ar. ī. c. p̄terea. z in. c. prudētiā. de offi. dele. z ī. l. ad legatu. z in. l. ad rē mobilē. ff. de procura. Hoc limita nisi daret̄ ex pte rei. q⁹ tūc cū potestas defendēdi debeat eē principalis si dicat̄ ad agendū esse nō valet procuratorium. vt pbat̄ ßm vnū intellectū. j. e. p̄stitut⁹. ¶ Scdo dubitat̄ q̄d si procura cōstituit̄ ab actore ad agendū tm̄ ita q̄ p̄stituit̄ cū dictōe taratiua. dixerūt q̄dā ī. d. §. pena q̄ hoc procuratoriū nō ē sufficiēs. ß Bar. ibi cōtra z melius iudicio meo. nā licet procura. nō possit hoc casu defendere dñm vi mādati. p̄ōt tn̄ eū defendere tāq̄ q̄libz defēsor p̄stita cautōe. nā q̄libet sine mādato pt̄ defendere aliū dūmodo p̄stet cautionē de iudicato soluēdo. vt nō. in. c. j. sup̄. e. z iō. adūtendū ē ad modū opponēdi. aut em̄ dī nō valet procuratoriū. q⁹ nō hēs mādatū ad defendendū z nō ē p̄grua oppositio. aut dī nō debes admitti nisi p̄mittas defendere z tūc apte excipit̄. vt in. d. l. vnica. z hic. ad euitandas tn̄ opi. sis cautus vt semp procurator ex pte actoris constituat̄ ad agendū z rñdendū seu defendendū. vt ß papa cōsuluit isti nobili. z nōbis p̄dicta. q⁹ limitāt istū ter. sup quo doc. simplr transiuerūt. ¶ Et in fi. glo. z p ß dicit Jo. an. q̄ si filia p̄traxit mrimoniū inuito patre dummō sibi idoneū elegerit potest agere p̄ patrē ad ipsā dotandā. et de hoc hēs duas glo. nōbiles semp mēti tenēdas. vna ē. xxij. q. ij. c. fi. z alia z plenior in. c. vl. xxxvj. q. j. z hoc de iure canonico. vt nō. in. c. j. de despon. impu. z q̄s q̄s doc. nostri vbiq̄ simplr transiuerūt cū opi. illaq̄ glo. tn̄ ego semp sum solitus illas limitare ßm nō. p Bar. in. l. obligamur. ff. de act̄. et ob. z in aut̄. res q̄. C. cōia de le. vbi distinguit q̄ aut filia nupsit. p̄missa dote. z habeat locū hec opi. canonistarū. aut nupsit simplr nulla p̄missa dote. z nō p̄ōt agere postea p̄ patrē. p dote. rō q⁹ pater nō obligat̄ ad dotandū filiaz ß iudicis officio compellit̄ ad dotandū vt filia possit nubere. vt in. l. q̄ liberos. ff. de ritu nup. z ī. l. fi. C. de do. p̄mis. ß q̄n filia iā nupta ē sine dote cessat rō compellēdi patrē. sic̄ in alimētis p̄stādis. nā iudicis officio p̄pellit̄ alere filiū. vt in. l. si q̄s a liberis. ff. de libe. agn. tn̄ si filius p̄ōt cōmode aliūde sibi q̄rere alimēta cessat cōpulsio p̄na. vt in. l. pr. all̄. Sed q̄n filia nupsit sine dote tenet̄ maritus eā alere de suo honorifice vt aleret filiam in aut̄. q̄. mo. na. effi. legi. §. pe. nō. Jnno. ī. c. p vīas. de do. inter vir. z vx. z hec nōbis. nā p hoc nō excludit̄ filia a bonis p̄nis ß post mortē patris debet succedere z hāe ad minus legitimā suā quēadmodū z masculi. vt ī l. maximū vitiū. C. de libe. p̄te. z in aut̄. de heredi. que ab inte. defe. z puto q̄ si statuto caueat̄ q̄ filia dotata non succedat cū masculis nō habet locū in hac muliere q̄ nupsit sine dote inuito patre. Abb. siculus.

Dilectus. Si procuratori gnāli denegātur inducie ad p̄sulēdū ex cā pbabili abñtē poterit procurator appellare. p̄ma ps narrat grauamē appellātis. scda dat iudicē ibi q̄ circa. ¶ Nō p̄ q̄ rector ecclie. pbabiliter se absentat ab ecclesia cā studij. ad ß. c. cū ex eo. de elec. li. vj. z c. fi. de magi. debet tn̄ petere licētiā ab epo. vt nō. ī. c. relatū. d̄ cle. nō resi. z in. d. c. cū ex eo. ¶ Scdo nō ibi procurator gnālis. q̄ absentās se a loco ex cā. pbabili nō tenet̄ p̄stituere procuratorē cū spāli mandato. ß satis ē cōstituere procuratorē gnālē. z de hoc procuratore gnāli dic vt le. z nō. ī. c. q̄ ad agendū. de procu. li. vj. ¶ Tercio nō q̄ procura. gnālis tenet̄ rñdere p dño. vñ confessio sua nocet ipsi dño vt in. c. suborta. de re iudi. z in. l. nō solū. ff. e. ¶ Quarto nō q̄ procurator int̄rogatus sup̄ his de q̄bus pbabiliter dubitat pt̄ petere dilatōz ad cōsulendū dñm absētē licet dñs multū distet a loco iudicij. vt colligit̄ ß iūcta su p̄scptōe. z de hoc. j. lati⁹. ¶ Jn glo. j. ibi p suū procuratorē. p̄dera glo. sentit em̄ q̄ procurator ist⁹ fuit p̄ncipaliter z p̄ima vice citat⁹. vñ reuoco ī dubiū nūqđ sufficiat p̄ma vice citare procuratorē ita vt cōtumacia procura. possit nocere dño abñti. z ī hoc dic q̄ aut dñs ē absens ita q̄ cōmode citari nō pt̄ z tūc pt̄ z dz citari procura. si quē dimisit. vt pbat̄ in. l. iij. §. p̄tor ait. ff. de dā. infec. nō glo. in. c. cām. de do. z p̄tu. z hoc casu pt̄ intelligi iste tex. iūcta glo. aut dñs pt̄ cōmode citari. z ē pulcrum dubiū nūquid citatio possit p̄incipiari ī p̄sonā procuratoris. z ß dubiū tractāt legiste in. l. ij. C. e. z si procurator velit rñdere nō ē dubiū q̄ valebit iudicū. ß dubium est nūquid ipsius cōtumacia noceat dño q̄ nō fuit citat⁹. z ī ß fuerūt opi. bar. tn̄ in. l. q̄uis. ff. de dā. infec. z sentit ī d. l. iij. dicit q̄ p̄tūacia procura. nocebit dño q̄ ad interponēdū p̄mū decretū. ar. ī. l. illa q̄uis. ß q̄ ad interponendū scdm decretū dz citari dñs. Sed glo. nr̄a ī. d. c. cāz dat theoricā vt sp a principio citet̄ dñs si cōmode citari pt̄ ß ī defectū dñi ē recurrendū ad procuratorē. z illā theoricā cōmēdat bar. ī. d. l. ij. et mihi plus placet q̄z p̄cedens cōclusio p tex. ī. d. §. p̄tor ait. vbi primo mandat̄ vt denūciatio fiat dño. ß in defectū dz recurri ad procuratorē. Quid aūt si dñs citatus cōstituit procuratorē q̄ cōparuit z nō assūpsit in se li tē demū citat̄ dñs ad certū articulū et nō procura. nūquid teneat̄ dñs cōparere. dic q̄ nō q⁹ exq̄ semel ī cā cōstituit procuratorē iaz declarauit aīm suū q̄ p procuratorē volebat eē ī iudicio. iō debebat citari procura. z nō dñs. nā dñs nō p̄pellit̄ p se eē ī iudicio. vt ī. l. j. ff. e. z hāc conclusionē firmat bar. ī. d. l. q̄uis. z ī. l. j. C. d̄ sen. z int̄locu. om. iud. qđ intellige nisi ex cā citat̄ dñs. puta q̄ iustior est q̄s procura. z citat̄ vt veniat ad respōdendū positōibus. vt in. l. fi. C. eo. ti. et qđ legit̄ z nō. ī. c. j. de iudi. li. vj. z hec notabis. q⁹ q̄tidie accidūt. ¶ Jn glo. fi. ibi vñ p̄sulere debebat dñm. Sz p ß z p̄tra tex. opponit̄ dñs tenet̄ cōparē p se aut p procuratorē sufficiēte. vt ī. l. j. ff. eo. z. §. c. pr. in fi. ḡ imputādū ē dño si nō instruxit procura. suū sufficiēter. So. Jnno. z Hosti. hic instāt an z q⁹ procuratori debeāt concedi inducie ad consulēdū dñm. et dicta Jnno. hic refert bar. z seq̄t̄ ī. l. nō solū. ff. e. Et cōcludēdo istoz dicta distingue sic. q̄ aut a p̄ncipio fuit citat⁹ procura. z pbabiliter petit inducias ad p̄sulendū dñm. q⁹ nō ē q̄d īputet dño q̄re nō instruxit procura. nō em̄ poterat diuinare. et ita loquit̄ iste tex. aut a principio fuit citatus dñs. z tūc aut nō fuit exp̄ssum in citatione sup q̄ esset cōueniēd⁹. z idē cōstituit procuratorē gnālem. z tūc petit etiā pbabiliter inducias. q⁹ nō est quid imputet dño vt ß. ßm aliū intellectū aut fuit dñs citat⁹ specifice ad certā cām. z tūc nō dz hāe procurator inducias ad consulēdū dñm an velit cedere vel p̄tendere nec etiā ad rñdendū sup̄ meritis cāe. q⁹ a p̄ncipio dñs debuit procuratorē instruere nisi emerserit aliqđ nouū qđ dñs verisilr nō potuit cogitare ßm Host. z bene ßm quē ep̄s litigās si interrogatur sup̄ facto capli p̄ōt petere inducias ad cōsulēdū capl̄z z hec nōbis. ¶ Et in fi. glo. nota fi. glo. singulariter. ex qua collige q̄ loci cōsuetudo ē sufficiens consuetudo abbreuiādi inducias etiā que dant̄ p̄dēnatis ī cā pecu-

niaria. qđ etiã tenet Bar. ī. d. aut. q̄ semel. C. quõ & qñ iudex. &c. l. si debitori. ff. de iudi. vñ & hodie inualuit consuetudo vt p̄fitēti debitũ a p̄ncipio nõ dent q̄tuor mēses ꝫ solũ. x. dies. vt nõ. glo. q̄ sic dz intelligi ī. d. l. si debitori. nã de iure cõi tã condēnatis ꝫ p̄fessis ī cã pecuniaria dz dari terminus q̄tuor mensiũ ad soluendũ. vt nõ. ī. c. qđ ad cõsultationez de re iudi. & ētex. ī. l. ij. C. de vsu rei iudi. & in. l. certum. §. fi. ff. de cõfes. & vide glo. in c. dudum. el. ij. de elec. ī ꝟbo in ius ꝓpositã. Abb.

c QOnstitutis. Si reꝰ recedit a iudicio dimisso, ꝓcuratõe solũmõ ad agẽdũ ꝙtumax ẽ & cõdẽnat ī expẽs. & p̄ma ꝓs narrat ꝙtumaciã & cõdẽnatõz actorꝫ. scda ibi nos at. cõdẽnationẽ approbat & cãm cõmittit. ¶ Nõ ꝑ q̄ prior regularꝫ pōt obligari ī cã pecuniaria. ad ꝫ. c. ex rescpto. de iureiur. & in. c. q̄ q̄busdã de fideiuss. ¶ Scdo nõ q̄ maritus pt̄ agere noie vxoris sine mãdato, habet em̄ locũ cõiuncte pſone vt in. l. maritus. C. e. & nõ. ī. l. ß & be. ff. e. ¶ Tercio nõ q̄ comparẽs ad citationẽ & illicẽtiatus recedẽs bz ꝑ cõtumace. vñ pōt condẽnari vti cõtumax. xj. q. ij. c. certũ. ¶ Nõ paria esse nullũ constituẽ ꝓcuratorẽ vel minus sufficientẽ. Ex q̄ infero q̄ si dñs citatꝰ mittat procuratorẽ sine mandato & ille cõparẽs ī t̄mino petit inducias ad faciẽdã fidẽ de ꝓcuratorio dz dñs cõdẽnari tanq̄ ꝙtumax q̄ nõ cõparuit ī t̄mino legitimo. ad hoc. l. j. in fi. ff. q̄ cuiusq̄ vniũ. & ibi ꝑ Bar. ¶ Nõ vltimo q̄ cõtumax pt̄ condẽnari ī expẽsis absq̄ alia citatõe. de q̄ vide qđ plene dico in. c. j. & ij. de iudi. ¶ In glo. j. ibi mutuãdo ei pecuniã vxorꝫ vel forte vt or dedit sibi in dotẽ noĩa debitorꝫ suorꝫ. quo casu agit maritꝰ noĩe suo quẽadmodũ si actio vẽderet. vt ī. l. noĩbus. C. de act. & obl. & in. l. noĩs de act. vel here. vẽdita. An aũt ī bonis & iuribꝫ vxoris admittat maritꝰ ad agẽdũ cõclude latius q̄ glo. q̄ vxor pōt hẽre bona triplicis generis. ꝑ dotalia & in illis agit maritus nomine suo. q̄ dominiũ rex dotaliũ transit in ipm̄ maritũ. vt in. l. dote ancillã. C. de rei ven. vnde vxor nõ valet de illis etiã elemosynã facere. vt nõ. ī. c. q̄ deo. xxxiij. q. v. Quedã sũt bona paſernalia q̄ sepe habet vxor vltra dotẽ q̄ tradit marito nõ tamẽ in dotẽ. & in istis censet maritus ꝓcuratorẽ. vñ potest ī eis agere tanq̄ ꝓcurator nec tenet cauere de rato. & ß tenet Bar. in. l. maritus. C. e. p. l. fi. C. de pac. cõuẽ. sup dote. illa tñ lex exp̄sse nõ loquit ī ß casu sed disponit q̄ñ vxor dedit instrã iuriũ suoꝝ marito nã tunc videt dare sibi mandatũ ad agendũ. vt ẽ ibi gl. nõ. iuncto tex. ß potest adduci iste text. in argumẽtũ ad dictũ Bar. vt quẽadmodũ dando instrã videt maritũ ꝓcuratorẽ in ill' iuribꝫ cõstituere ita & fortius actualiter bona ipa sibi tradẽdo. Quedã sunt bona q̄ vxor retinet penes se vltra dotẽ. & ī illis bz locũ qđ hic dr̄ in glo. q̄ maritus nõ censet ꝓcura. ß pōt pro illis agere sicut cõiuncta pſona agit. ꝑ cõiuncta nõ q̄ maritꝰ sit consanguineus vel affinis vxoris q̄ nulla ẽ inter eos affinitas vel cõsanguitas sed sunt principiũ & cã affinitatis. ß admittit maritus ad instar cõiuncte pſone. vt nõ. ī. l. ß & be. ff. e. Et tenet hoc casu maritus cauere de rato sicut cõiuncta pſona. vt ī. d. l. maritus. ecõtra ꝟo vxor ñ pōt agere ꝑ marito q̄ nõ p̄t mulier alienã procurationẽ suscipe: vt in. l. alienã. C. eo. ß si vxor in istis bonis cõstituit maritum ꝓcuratorẽ ī certa ꝑte dicit hic gl. q̄ maritus nõ poterit agere sup aliꝭ ꝑ. d. l. maritus. Jo. and. dicit ß procedere ex iuribus mar. ß tanq̄ cõiuncta pſona poterit agere sup aliꝭ bonis. & dicit ß tenuisse Petrum & Martinũ de silimanis. ß glo. iuris ciuilis in di. l. maritus. & Bar. ibi & alij sequẽtes tenẽt contrariũ. & ita sentit glo. ista. nã eoipso q̄ vxor ꝓstituit vnũ ꝓcuratorẽ in certis bonis videt tacite, ꝓhibuisse ne de aliꝭ bonis se īmisceat. ar. in. c. nõne de p̄sump. ꝓiuncta ꝟo pſona nõ admittit q̄ñ euidens ẽ eũ expiri ꝑ voluntatẽ abñtis. vt in. l. põponius ī fi. ff. e. ¶ In ea. glo. ibi noĩe vxoris sibi potuit obligare ꝓriorẽ ꝛc. Nõ glo. nec putes ß spãle in vxorẽ ß dic q̄ q̄sq̄ pōt noĩe alterius recipe obligationẽ tanq̄ nego. gestor. vt probat in. l. penul. ff. de ꝟ. obl. nego. gest. nõ. bar. in. l. stipulatio ista. §. alti. ff. de ꝟ. obl. Sed alteri stipulari directe nemo pt̄ de iure ciuili. vt ī. d. §. alteri. & videt glo. velle q̄ idẽ sit de iure canonico et in ß nõ. glo. & idẽ, videt velle in. c. si cautio de fide, instru. Sed glo. hẽs in cõtrariũ quã allegant oms in. c. q̄ tiens cordis oculus. j. q. vij. que dicit q̄ de iure canonico teneor si ꝓmitto tibi dare alteri certuz quid. q̄ glo. in. l. illud. C. de epi. & cleri. videt Bart. intellexisse q̄ ad pias cãs sed nõ est vex q̄ glo. sic loquat. et credo illam glo. vex dicere vt loquat q̄ñ ꝓmitto tibi q̄ alteri dabo ita q̄ ꝟba obligatiua seu ꝓmissiua dirigant ī te pñtẽ. vt q̄ ꝓmitto tibi. nã hoc casu etiã de iure ciuili orit naturalis obligatio. vt in. d. l. stipulatio ista. §. si q̄s insulã. & in. l. j. C. de pac. Sed d̄ iure canonico potest agi vbi ẽ orta nãlis obligatio ex ꝓsensu saltẽ ꝑ viã denũciationis. vt nõ. ī. c. nouit de iudi. & in. c. j. de pac. & ꝑ bar. in extuagan. ad reꝓmendã in verbo ad denũciationẽ. Sz dubiũ habeo quid si verba ꝓmissiua dirigunt ī absentẽ. vt q̄ dico tibi ꝓmitto titio absenti dare. x. & de ß nõ. in. d. l. illud ꝑ collec. ī. c. j. de pac. dico sup ꝓemio huiꝰ ꝓpilatõis & dic vt ibi. Et ī fi. glo. de ß vltimo vide glo. plenã & nõbilẽ ī. c. ij. d̄ vsu. li. vj. vbi bz an & q̄ñ dñs possit agere ex obligatõe q̄sita ꝑ ꝓcuratorẽ & nõbis eã ¶ In gl. ī ꝟbo solũmõ ibi ad defendendũ & nõ ad agendum. Sz cõtra ß facit qđ dixi in. c. accedẽs. §. e. nã constitutus ad agendũ videt ꝑ ꝙñs habere mandatuz ad defendendũ. vt nõuit etiã glo. in. l. mutuus. §. pena. ff. e. Jo. duplex. ꝑ q̄ iste fuit cõstitutus ad agendũ solũmõ vt in text. & sic illa dictio taxatiua excludit d̄ qđ potest venire ī vim cõsequẽtie. vt nõ. in. d. §. pena. Scda solutio q̄ ꝙñ loquit q̄ defẽsio req̄rit ī vim ꝙsequentie. vt q̄ cõstituit ꝓcurator ad agendũ ex ꝑte actorꝫ. ß autẽ loq̄mur q̄ñ defensio req̄rebat p̄ncipaliter. q̄ fuit ꝙstitutus a reo. vñ nõ possumus dicere q̄ defẽdo venit ī vim cõsequẽtie. & hãc solutionẽ sentit ß do. An. & satis potest sustineri. Et ī fi. glo. ꝓ hac glo. facit q̄ q̄libet etiã sine mãdato potest aliũ defẽdere p̄stita cautione de iudicato soluẽdo. vt nõ. ī. c. ꝓ. Sz tunc oppnit. videt eũ q̄ nõ erat aĩaduertendũ an iste haberet mãdatũ ad defendenduz ß solũ debebat cõsiderari an vellet absentẽ defẽdere & cautionẽ p̄stare. Jo. dic Jnno. q̄ ẽ dr̄ia ī hoc. q̄ si habet mãdatũ sñia pōt mãdari executõi ī bonis dñi. Sed si nõ habet mãdatũ mãdat putat Jnno. q̄ etiã si iste voluisset defẽdere absentẽ debuisset ꝯdẽnari ī expẽsis. q̄ abstulit aduersario istã cõmoditatẽ vt in bonis suis sñia nõ possit mãdari executoni. Sz mihi plus placet dictum glo. q̄ nõ video q̄ ß sit iusta cã recupandi expẽsas. exq̄ in oẽm euentũ ẽ consecutus ius suũ. facit. l. ij. ī fi. ff. si q̄s ī ius vo. ¶ In glo. penꝰ. nõ glo. q̄ sup cõdemnatõem expẽsaꝝ dz ꝑcedere taxatio & iuramentũ ptis. ¶ Quid aũt si iudex ꝯdẽnat nõ facta taxatõe: Do. an. refert ß quosdaz tenuisse q̄ cõdemnatio valeat exquo nõ fuit appellatũ. sed ipe putat ꝙñ exquo ius dat certã formã ī cõdemnatõe. & nõbis bñ & singl'r ß dictũ tene mẽti. Aliqua ẽctãt ß voc. que nõ faciũt ad intellectũ. c. nec sunt multũ ī vsu. ideo videas ꝑ te & tractaui multa vltra voc. que sunt ī quotidiano vsu ꝛc.

M Andato. Breue ẽ & ꝑm cõez itellectũ & vex pōt sic sũmari. Tenet iudiciũ agitatũ cũ ꝓcuratore reuocato si reuocationẽ iudex & aduersarius ignorauerit. et non diuidicatur. ¶ Nõ ꝓmo q̄ nõ valet reuocatio ꝑ cura. postlitꝫ ꝙte. si ipe ꝓcurator tm̄ fuit certioratꝰ. & intellige q̄ nõ valet reuocatio ī piudiciũ aduersarij q̄ debuit certificari sz valet reuocatio ī pindiciũ reuocãtis. q̄ ipse nõ

De ꝓcurato.

põt ptẽdere ꝺefectũ reuocatõis ⁊ ignoꝛãtie. vt no. in. c. ex pte ꝺecani ꝺe reſcrip. ¶ Scꝺo nota ꝙ ꝓcuratoꝛ põt reuocari poſt lit. pte. ſed ß intellige. vt no. in glo. penl. ¶ In glo. j. Nota bene iſtã glo. ad quã q̃tidie habet recurſus ⁊ diuide hãc glo. in qnq; ptes. In ꝓma pte ponit quid ꝺebeat ꝙtinere inſtrm ꝓcuratõis. In ſcꝺa pte querit quid ſi ꝺubitat ꝺe ꝓcuratoꝛio ex pte rei. nã ꝺe ꝓcuratoꝛe actoꝛis plene fuit notatum in. c. j. ſ. eo. ⁊ ꝺic vt ibi. In tercia pte querit quã cautionẽ ꝺebeat p̃ſtare ꝓcuratoꝛ rei vel alius qui offert ſe ꝺefenſioni ſine mãꝺato. In quarta pte querit quo tpe ꝺebeãt exigi cautões a ꝓcuratoꝛibꝫ. In qnta pte ꝓſequit an ꝓcuratoꝛ vniuerſitatis. Jtẽ tutoꝛ ⁊ curatoꝛ ꝺebeãt p̃ſtare cautões. ⁊ ſcꝺa pars incipit ibi ꝺe mãꝺato ꝓcuratoꝛis. tercia ibi et ſiue quis habeat mãꝺatũ. quarta ibi ⁊ huiuſmoꝺi cautiones. q̃nta ibi ꝓcuratoꝛ vniuerſitatis. Et in eo ꝙ glo. in ꝓma pte ꝺicit ꝙ lr̃e ꝓcuratoꝛie ꝺebẽt mitti aduerſario. ꝺic ꝙ ß eſt cautũ qñ poſſet ꝺubitari ꝺe mãꝺato ſed vbi certũ eſt ꝙ inſtrm ꝓcure eſt clarus tũc nõ eſt neceſſe vt ſcribat aduerſario. vt in. c. j. ſ. eo. ¶ Quo ad tercią partẽ glo. Nota glo. ꝙ ꝓcuratoꝛ rei quãtũcũq; cõſtat ꝺe mãꝺato ꝺz ſemp cauere ꝺe iuꝺicato ſoluẽꝺo niſi ꝺominꝰ fideiuſſerit ꝓ eo ſub eo hypotheca. i. obligatõe bonoꝛũ ſuoꝝ ⁊ ita ſeruat ꝺe facto. vt ĩ cle. j. ⁊ qꝺ ibi no. eo. ti. ⁊ in. §. ſi ꝯo inſti. ꝺe ſatiſꝺa. Et hec cautio ſufficit qñ ꝓcuratoꝛ põt ſoluẽ id ſuꝑ quo ꝙuenit. puta qꝛ agit ad quãtitatẽ pecunie ſed vbi nõ poſſet ſoluẽ. puta qꝛ agit ſuꝑ re poſſeſſa a ꝺño ⁊ tũc vltra illã cautõnez ꝺz p̃ſtare cautionẽ ꝺe ratihabitõe. Sz queritur q̃re ꝓcuratoꝛ actoris nõ cauet ꝺe rato cũ certũ eſt ꝺe ſuo mãꝺato. vt in. c. j. ſ. eo. ſecus in ꝓcuratoꝛe rei. vt hic in glo. ¶ Hãc q̃ſtionem examinat glo. in. l. nõ ſolũ. §. qui alieno. ff. eo. pleniꝰ ꝙ Ci. in. l. j. in ꝓma q̃ſtione. C. eo. ꝙ Spec. in ti. ꝺe ſatiſꝺa. §. iij. ¶. ſed q̃ eſt ratio. ⁊ breuiter ꝺic ꝙ ſecuriꝰ litigat is q̃ poſſidet q̃ ille q̃ petit ⁊ nõ eſt in poſſeſſione. nã reo ſatis ẽ cautus aduerſus ꝺñm erq̃ eſt in poſſeſſione ⁊ habuit ſnĩaz ꝑ ꝓcuratoꝛẽ ꝺñi. nã hz exceptõez rei iuꝺicate ꝑ ꝺñm ⁊ ſic ſi ꝺñs vellet ꝺiffiteri ꝓcuratoꝛiũ vel ꝓgere ꝙ ãbages reꝰ põt ſecure litigare cũ ſit in poſſeſſiõe ſed qñ qs agit ꝑ aliũ petit qꝺ ſibi ꝺeeſt. vñ iura timuerũt ne ſi actoꝛ reportaret ſnĩaz ꝑ ꝓcuratoꝛẽ rei ꝺñs tepe executõis ſe opponẽt malicioſe forte negãꝺo ꝓcuratoꝛiũ vel quid ſile ⁊ actoꝛ habebit litigare cũ reo poſſeſſoꝛe. iõ vt ſufficienter ſit cautũ ipi actoꝛi voluerũt iura vt ꝓcura. p̃ſtaret cautõez ꝺe iuꝺicato ſoluẽꝺo vt ſic ſnĩa poſſit mãꝺari executõi in bonis ꝺñi ⁊ in bonis ꝓcuratoꝛis. ¶ Quo ad quartã ptẽ glo. in eo ꝙ ꝺicit ꝙ cautões iſte exigunt a ꝓcuratoꝛibꝫ ante litẽ ꝓtł. ꝺic ꝙ ideo quia iſte ſunt ꝺilatoꝛie exceptões q̃ ꝺebẽt ꝓponi ante litẽ ꝓte. et nõ poſtea. vt in. c. paſtoꝛalis. ⁊ qꝺ ibi no. ꝺe exceptł. Et hoc intellige qñ ꝓcuratoꝛ interuenit ante litẽ ꝓtł. ſecus ſi interuenit poſt qꝛ tũc pñt peti cautões qꝛ ꝺe nouo ſuperuenerũt ille exceptões. ad ß. l. ij. C. ꝺe ꝓſoꝛ. eiuſ. litł. ⁊ no. glo. in. c. cum. m. ꝺe cõſti. ⁊ ꝺe materia iſtiꝰ glo. vide in ſpe. ꝺe ſatiſꝺa. §. pen. vbi plene. ¶ In glo. in ꝟbo pꝰ litł. ibi ſi reuocatio ꝙueniat ad iuꝺicẽ vel aduerſariũ ꝛc. No. ⁊ tene mẽti glo. vult. n. a pte ꝙ ad nullitatẽ iuꝺicij ſufficiat reuocatõem ꝙueniſſe ad noticiã iuꝺicis vel aduerſarij. nõ ergo requirit noticia vtriuſq;. Et ad iſtum tex. qui viꝺet innuere ꝙtrariũ rñꝺet glo. fi. ꝙ ꝺictio vel reſoluit ß in copulatiuã. ⁊ iꝺem tenet Hoſti. j. eo. c. fi. ⁊ ad hoc allego tex. in. l. ſepe ꝺe ꝟbo. ſig. vbi ꝺicit ꝙ ſepe copulatiua ponit ꝓ ꝺiſiũctiua ⁊ ecõuerſo. ꝺixi plenꝰ in c. inter ceteras. ſ. ꝺe reſcrip. hoc tamẽ nõ eſt ſemp fiẽꝺũ ſed tunc ſolũ cũ ex aliꝭ iuris partiby requirit vtraq; ps alternatiue. Sed glo. iuris ciuilis quã ſequit ibi Bart. in. l. vnica. C. ꝺe ſatiſꝺa. facit ꝺiaz inter ignoꝛantiã iuꝺicis ⁊ aduerſarij. ꝺicit. n. ꝙ ſi iuꝺex ignoꝛauit ⁊ aduerſarius ſciuit tũc tenet iuꝺiciũ ꝓpter ignoꝛantiaz iuꝺicis ſed aduerſarius repellit a ꝙmoꝺo ope replicatõnis. ſed ſi iuꝺex ſciuit reuocationẽ ⁊ aduerſarius ignoꝛauit tunc iuꝺiciũ nõ valet qꝛ iuꝺex tulit ſciẽter ſnĩam ꝓtra ꝑſonã nõ legitimã. ꝓ ß mẽbro optime facit tex. in. c. ſi duobus ꝺe appella. vbi ꝓbat ꝙ ſi iuꝺex ſcit iuriſꝺitionẽ ſibi nõ cõpetere vel exceptionẽ cõpetere abſenti nõ valet quod agit. Sed placet mihi inꝺiſtincte opi. iſtiꝰ glo. vt etiã ſi ſolus aduerſanꝰ ſciuit iuꝺiciũ ſit nullũ ꝑ. c. ex pte ꝺecani ſ. ꝺe reſcrip. vbi viꝺet tex. aptus. Jtẽ eſt quid imputet aduerſario quare litigauit cũ aduerſario vz cum ꝓcuratoꝛe reuocato. vñ cũ nõ habuit ille reuocatꝰ facultatem ꝺeducẽꝺi ius ꝺñi in iuꝺiciuz nõ apparet ratio q̃re ꝺebet valere ſi ſeipm ꝺecepit aduerſarius. Optimuz ſile cape ex bis que leguntur ⁊ notant in. l. is qui ſe obtulit. ff. ꝺe rei ven. ⁊ in. l. q̃ ſe liti. ff. ꝺe pe. here. Si. n. ſcit aduerſanꝰ ꝙ reus nõ poſſiꝺet rem ⁊ mbilominꝰ voluit agẽ ꝓtra eum non obligat reꝰ ad intereſſe. ⁊ vide in ß qꝺ ꝺixi. ſ. eo. in nr̃a. ¶ Sed circa ß ãnecto notabilẽ q̃ſtionẽ. pone ꝙ ꝓcuratoꝛ ſit reuocatꝰ tacite ꝑ mortẽ ꝺñi nũquid tenebit iuꝺiciũ poſtea agitatũ cũ ꝓcuratoꝛe ſi iuꝺex ⁊ aduerſarius nõ fuit certificatꝰ ꝺe morte ꝺñi qꝺ eſt querere nunquid ꝺiſpoſitio iſtius. c. habeat locũ in reuocatõe tacita que fit ꝑ mortẽ ꝓſtituẽtis ? ꝺoct. hic nõ tangũt ſed bar. formauit hãc q̃ſtionẽ in. l. ſi ꝓcuratoꝛẽ. ff. eo. ⁊ ibi viꝺetur tandẽ ꝓcludẽ ꝙ iuꝺiciuz ſit nullũ. ⁊ ſic ꝙ ꝺiſpoſitio huiꝰ. c. nõ habebit locũ hoc caſu. mouet ꝓncipl'r qꝛ ß caſu nõ eſt q̃ꝺ imputet ꝺño q̃re nõ certioꝛauit iuꝺicẽ vel aduerſariũ cũ vita functꝰ ſit. ſed in reuocatõe exp̃ſſa eſt quid imputet ꝺño. ⁊ lz multa poſſent allegari in ꝓtrarium ſnĩa tñ ſua mihi placz ꝑ. l. penl. ff. q̃ ſen. ſine appel. reſcin. vbi ꝺicit ꝙ ſnĩa lata ꝑ eũ qui ꝺefunctꝰ eſt nõ tenet. ad iꝺẽ tex. in. l. ꝺe q̃ re in. §. ij. ff. ꝺe iuꝺi. vbi ꝺ̃ ꝙ nõ tenet ſnĩa lata ꝑ ꝺefenſoꝛẽ ſi ꝺñs tũc erat mortuꝰ. ⁊ ꝺic ꝙ ꝑ mortẽ ꝺñi reuocat mãꝺatũ ſi res ẽ integra. vt qꝛ lis nõ eſt ꝓteſtata. vt in. §. recte cũ ſequẽ. inſti. mãꝺati. no. glo. in cle. fi. ꝺe ꝓcura. ß tñ limita ꝑ tex. ſing. in. l. ſi ꝺefunctꝰ ff. eo. vbi ꝺ̃ ꝙ ſi ꝺñs cauit ꝓcuratoꝛe ſuo ſciẽte ꝙ tunc nõ reuocat mãꝺatũ poſt mortẽ ꝺñi. ⁊ ẽ mẽti ꝓmẽꝺãꝺuz qꝛ hodie coĩter in ꝓcuratoꝛio ꝺñs fideiubet ꝓ ꝓcuratoꝛe ſuo iuxta formã q̃ habet in. §. ſi vero inſti. ꝺe ſatiſꝺa. ⁊ ꝺixi. ſ. in p̃cedẽti glo. ad ß cle. j. eo. ti. ¶ In ea. glo. ibi ſupple ß maxie. Nota bñ ꝙcluſionẽ glo. vult. n. ꝙ noticia reuocatõis ꝺebeat ꝙuenire ad iuꝺicẽ vel aduerſarium etiã ſi lis tpe reuocatõis nõꝺũ ſit ꝓteſtata. ꝺe quo tñ ꝺubitarũt ꝺoc. vt no. in. c. in nr̃a. ⁊ in. c. ex inſinuatõe. ſ. eo. ⁊ bart. ĩ. l. ſi ꝓcuratoꝛẽ ꝑall'. viꝺet tñ ibi inclinare in opi. huiꝰ glo. Do. an. ß diſtinguit ꝙ aut iuꝺex ſeu aduſariꝰ erat certificatꝰ ꝺe ꝓcuratoꝛio. ⁊ tunc pariꝫ fienda ẽ noticia reuocatõis ⁊ ß caſu ꝓcedat hec glo. aut nondũ facta erat fides ꝺe mãꝺato ⁊ tũc ꝓcedat ar. a ꝓrio huiꝰ lr̃e vt añ lit. ꝓte. ſufficiat certioꝛare ipm ꝓcuratoꝛẽ. ⁊ lz nõ allegat glo. ß tenuit ĩ. c. ij. j. eo. li. vj. Sed ego indifferenter ꝺicerẽ ꝙ vbicũq; mãꝺatũ fuit ſpãle ad litigãꝺũ cũ certa ꝑſona ſemp ꝺz ꝺe reuocatõe certioꝛari illa ꝑſona. Nã ratio tex. nõ eſt alia niſi vt aduerſanꝰ nõ ꝺecipiat ꝑ legitimã ignoꝛãtiã ſed aduerſanꝰ ꝺecipet ſi nõ fieret ſibi fides ꝺe reuocatõe. ꝓ ß tex. ĩ. l. ſi fideiuſſoꝛ. §. j. ff. mã. ⁊ iꝺẽ ꝺico ĩ ꝓcuratoꝛe ad negocia. vt ꝺixi poſt Jo. an. in. c. ex pte ꝺecani ꝺe reſcrip. facit. l. ſed ⁊ ſi pupillus. §. ꝓſcribere. ff. ꝺe inſti. Sed vbi ꝓcuratoꝛiũ fuit generale tũc bene ꝺeberem ꝺiſtinguere ꝙ aut adhuc nõ ꝙuenerat aliquã ꝑſonã ⁊ ſatis eſt certioꝛare ipm ꝓcuratoꝛẽ. ⁊ iꝺem ꝺico ſi ad negocia fuerat ꝓſtitutꝰ. ſic intelligo. l. ſi mãꝺaſſem. ff. man. lz glo. hic aliter intelligat ⁊ nõ bñ iuꝺicio meo. Sz ſi vigoꝛe mãꝺati generalis ꝺeſcẽꝺiſſz ad certã ꝑſonã ꝺz illa ꝑſona certioꝛari qꝛ eſt eaꝺez ratio q̃ in ꝓcuratoꝛe ſpãli. ⁊ ſic ĩ hac materia nõ facerẽ ꝺiaz inter ꝓcuratoꝛẽ ad iuꝺicia ⁊ ꝓcuratoꝛẽ ad negocia. nã in iuꝺicio q̃ſi ꝓtrahim. vt ĩ. l. iij. ff. ꝺe peculio. ⁊ no. ĩ. c. pia ꝺe excep. li. vj. ⁊ p̃ꝺicta credo foꝛe ꝺe mẽte bar. in. l. vnica. C. ꝺe ſatiſꝺa. ⁊ vide ad materiã qꝺ ꝺixi. ſ. eo. ĩ nr̃a. ⁊

in.d.c.ex pte vecani. ¶ Ultimo extra glo.querit nūqd sufficiat iudicē vel aduersariū aliūde sciuisse reuocatio nes doc.coīter pcludūt hic q nō sed dz reuocās certiorare iudicē vel aduersarium ne vet aduersario materia malignādi z ptelandi iudiciū. Ni.abbas.

In Non inuste. Habet multa dicta et coīter nō sūmat.sed per alia ꝛba pōt sic sūmari.Filiusfamilias pōt eē procurator in iudicio etiā ad faturas lites z procurator dat⁹ cū pluribꝫ simul insolidū pfert si poccupauit negociuz sec⁹ si diuerso tpe fuit dat⁹ ꝫ primo procurator appellare vebet a sīa nisi ex cā excuset quo casu dz dño nūciare de sīa appellatōez tñ psequi nō tenet.z sex sunt dicta pncipalia isti⁹ tex.scdm ibi q̄uis.terciū ibi q licet.quartum ibi q fieri.quintū ibi potuit.sextū ibi licet. ¶ Nota primo regulā q etiā filiusfamilias pōt esse procurator alterius etiā in iudicio nec req̄rit pris psensus.ꝫ intellige si est maior.xxv.an.qz procurator ad iudicia nō dz admitti ante istā etatē.vt in.c.q generalit.j.eo.li.vj.z an ꝫ in distincte sit verū dicā cū glo. ¶ Nota scdo q procurator pōt pstitui nedū ad lites pntes sed etiā ad futuras.concor.l.iij.ff.eo.Et ex ꝫ notant dicit spe.eo.ti.§.iij.v.qd si procuratorio.q procurator simplr pstitut⁹ videt pstitui ad pntes z ad futuras lites qz nō apparet rō q̄re magis videat pstitui ad pntes lites q̄ ad futuras.ꝫ ꝫ.c.qz circa.j.de puil.nō.n.ē hec materia odiosa ꝫ fauorabilis.vt no.Inno.i.c.sedes de rescrip. ¶ Tercio nota q si plures simul dant procura.pōt vn⁹ sine alio procuratōis officiū exercē.sed intellige qñ fuerūt dati insolidū qz ꝫ importat illa clausula insolidū.i. q̄sq̄ habeat solidā ptātē et q q̄sq̄ possit facē id qđ posset dñs facē p se intellige quaten⁹ se extēdit mādatū.z vide hodie tex.in.c.si duo de procur.li.vj.z in.c.pe.de elec.sec⁹ si sunt dati simplr qz tūc vn⁹ nihil pōt sine alio vt in dictis iuribꝫ. ¶ Nota in verbo qđ fieri.q p datōez scdi procuratoris reuocat tacite prim⁹ alio tpe datus.pcor.tex.in.l. siqs cū.§.fi.ff.e. z p hūc tex.dicit glo.i.c.iij.xxv.q.ij.q dādo papa scdm legatū videt reuocare pmū. vel dic z melius q hec fuit opi.Cal.in.c.sua de offi.vica.sed glo.pall.tenet ꝓtrarium p.c.volentes de offi.leg.z de ꝫ dic vt ibi pleni⁹ dixi. vbi etiā tetigi an dādo scdm vicariū videat eps reuocasse pmū.z intellige istū tex.qñ fuit datus scdo ante litem pte.secus si post.tūc.n.nō videt reuocat⁹ prim⁹ cuz nō possit reuocari sine cāuse cognitōe. vt in.c.ij.j.eo.li.vj.z idē sentiūt glo.z Bar.in.d.l.siqs cū. ¶ Nota in ꝫ bo potuit.q mādatū factū procuratoꝛ sup certa lite nō extinguit ex toto p sīaz sed durat in cā appellatōnis si procurator vult qz eadē est cā appellatōis cū pncipali sed nō pellit procur.pseq̄ appellatōez licet teneat appellare z forte rō fuit qz coīter cā appellatōnis vētilat in alio loco z in alio iudicio. ideo procura.nō videt se obligasse vt psequat in alio loco.z tene mēti istū tex.in fi. Nā legiste multū dubitarūt vtrū procura.teneret pseq̄ qz tex. iuris ciuilis in ꝫ nō clare loquūt.Sed tex.iste apte decidit hūc casuz. ¶ In glo.j.ibi nisi eēt minor.vult ꝯ glo.in distincte q mīor nō admittat vt sit procura.p extraneo. Hosti.ꝫ instat. Sz tene tu dictū glo.p.c.q generalit pall.dicit tñ Jo.an.ꝫ procedē si opponat ꝫ si nō opponatur q ē mīor tūc pōt procedē opi.ꝓria.z ꝫ limitatio esset notāda ad illud.c.q generalit si eēt vera. Sz do.an.tenet indistincte q procura.eē nō pōt etiā si nō opponat cū nō habeat psonā stādi i iudicio p se.z hec opi.videt verior.ad qđ adduco theoricā Bar.in.l.filiusfa.i.§.veterani.ff.eo.vbi no.dicit q qñ q̄s nō pōt esse i iudicō nec p se nec p alio q tūc lz nō opponat nihilomin⁹ nō valet iudiciū.ar.in.l.ij.ff.q satisda.cog.minor aūt nō pōt esse etiā p se in iudicio sine curatore.vt in.l.clarū.C.de auc. pstā.z no.in.c. si annū de iudi.li.vj. Et ex his potes sumere bonā regulā ad nōta in.c.in nra.s.eo.an teneat in diciū agitatū cū eo q̄ nō poterat esse procura.si nō fuerit oppositū. Nā si poterat esse p se i iudicio valet si nō fuit oppositū.sic procedat glo.in.l.ita demū.C.eo.z qđ ibi no. glo.de femia.aut nō poterat esse in iudicio etiā p se z nō tenet iudiciū. Exemplū in puo furioso z pupillo. z ex ꝫ infero q si religiosus acceptauit procuratōez sine licētia sui supioris q nō tenebit iudiciū cū eo agitatū licet aliter senserat boati.in.d.c.in nra.z sic limita ea q̄ ibi dixi z tene mēti theoricā pall. ¶ In glo.ij.ibi z dz exp̄sse pseutire.rō est qz i oneroꝫ z marie in obligātibꝫ psonā regulariter tacēs habet p ꝓdicēte.vt no.i.§.inuit⁹ all.i glo. sec⁹ in re pcupiscibili z honorabili seu ꝯmodosa qz tunc tacēs habet p psentiēte.vt i.l.q platit.ff.māda.z ē hec theorica Inno.i.c.in genesi de ecc. z trāsumptiue p gl. in regula q tacet de reg.iur.li.vj.plene dico in.c.nōne d pſumptꝯ.z limita ꝫ dictū glo.p cle.j.j.eo.nā si scient q̄s recipit instrm quo pstituit procurator videt tacite se obligare ad illud officiū vt est ibi tex.no.et ꝫ ideo qz vltra simplicitatē interuenit act⁹ positiuus.ad idez facit.c.ex ore de bis q̄ fiūt a ma.p.ca. z ex hoc cape vnam bonam theoricaz q vbi tractat de piudicio alicui⁹ si vltra taciturnitatē facit aliquē actū qui videt venire ad pbatio nem actus illi⁹ videt tūc psentire. z ita no.bar.in.l.q.n. ff.rem ra.ba. Et ex hoc infert q si sciēter recepi lras alicui⁹ in quibꝫ dicebat q erā debitor suus neq̄ illico recla mauī videor psentire.ad hoc bon⁹ tex.in.l. si filiusfa.ff. ad mace.z ibi p bar.qđ notabis. ¶ In glo.iij.ibi sed idē videt dicēdū hec glo.recedit a pclusione quā prius fecerat.vñ tene qđ pmittit in glo.z distingue vt pleni⁹ habet in.c.si duo.z.c.pe.eo.ti.li.vj. ¶ Sz extra gl. quero de notabili q̄stione.pone q dati sunt duo procuratores insolidū ad negocia nūquid vn⁹ possit exigē debitū ab alio siue debitū sit ptractū ante mandatū eis factum siue postea. Fe.pſilio.cxix.z pſilio.clxxv.z ibi cum quibusdā legist pcludit q sic qz exq̄ sunt dati insolidū quisq̄ hz ptātem sicut dñs z cū possit vnus occupare negociū.vt in.d.c.si duo.videt ergo q exigēdo a pcuratore occupauerit negociū z sic nō poterit ille allegare se procuratorē. Et ex ꝫ etiā pcludit q nō poterit ille exactus postmodū reexigē qz iam fuit puētus a cōsocio.z ppter hoc videt sentire Fe.q possit vn⁹ exigē ab alio etiā id qđ exegit ab alio tāq̄ procurator. Sz hāc materiā repio pleni⁹ tactā p Barto.in.l.que ppio.§.fi.ff. eo. Nā in ꝫ duo tex.vident ꝯrij.ille etiā.§.fi.videt velle q vnus possit ab alio exigē sed tex.in.l.seq̄.que incipit q duos.dicit totū oppositū.z p pcordantia multe dant ibi solutōes sed tādē pcludit bar.q aut plures procuratores sunt dati simplr z tūc certū est q vn⁹ nō pōt ab alio exigē qz nec etiā ab extraneo.nā regulariter vn⁹ nō pōt aliquid agere sine alio.vt in.d.c.si duo.ꝫ verū nisi essent dati ad diuersa.vt qz vnus hz procurare ea q̄ sunt in ciuitate alius ea q̄ sunt in rure tūc in spectātibꝫ ad ciuitatez iste q est pstitut⁹ in rebꝫ ciuitatis pōt exigere ab alio si est debitor dñi respectu eoꝝ q̄ sunt in ciuitate et ecōtra. Aut sunt dati insolidū z tūc aut ad exigēdum et vnus pōt ab alio exigere. ad hoc.l.si plures.ff. de admitu.z no.p glo.in.l.ij.C.eo.aut sunt dati generalit ad negocia z nō pōt vnus ab alio exigere. ita intelligit.d.l.q duos.hoc verū qñ est dñs qui pōt exigere als autez secus.vnde si sunt duo tutores exquo vn⁹ soluit debitum pōt alter ab eo exigere qz nō est ibi dñs qui possit sibi p uidere.vt in.d.l.si plures. Et ex hoc notabiliter infertur q si sunt duo executores vltime volūtatis pōt vnus exigere ab alio qđ debet exquo p se nō soluit nec ibi ē dñs qui possit sibi puidē.z hoc bñ notabis ad intellectuz.c. fi.in.§.j.de testa.li.vj. ¶ In glo.i verbo diuersis ibi ad vnā aūt litē. Nota hic glo.vsq̄ ad finē cū queritur nūqd plures litigātes sup eodē si sunt actores vel rei teneant pstituere vnū procuratorē vel quilibet possit dare suuz z glo.bñ loquit ꝫ nō tradit generalē doctrinā.ꝫ siqs consideret mentē legum ꝫ allegataꝝ pōt elici hec theorica

q̄ vbicūq; obligatio habuit a p̄ncipio originē in p̄sona vni⁹ licet descēderit postmodū ad plures tūc tenētur isti agere vel defendē se p vnū p̄curatorē. Exemplū in pluribꝫ heredibꝫ vni⁹ q; nō debet alterari obligatio ex p̄sona heredū. l. ij. ff. de ✠. obli. aut obligatio sen factū ē orta in p̄sonis plurīū. ⁊ tūc quilibet pōt p iure suo dare p̄curatorē. vt in. §. fi. allegato in glo. ⁊ hāc theoricaz voluit ibi bar. post glo. al⁹ incipit ille. §. vni⁹ aūt. ¶ Jn glo. fi. ibi q; ꝟ nō distinguit. ⁊ hec opi. cōiter hic tenet a docto. vt nō releuet p̄curator a denūciatōe fienda domino ꝫ dñs sciat sniam latā ꝫ p̄curatorē. ratio q; potest dñs cogitare q̄ p̄curator appellaret cū teneat p̄curator appellare vel denūciare dño si iusta cā euz excusat vt hic. ¶ Jn ea glo. ibi vel inopia. Nota glo. q̄ ppter inopiā excusat p̄curator si nō appellat. multi mordent hāc glo. q; in appellatōne a diffinitiua sufficit dicē viua voce appello ⁊ sic nō requirit aliq̄s sumpt⁹. Sed dic gl. p̄cedere q̄n p̄curator nō appellauit viua voce incōtinenti. nā siquis appellat ex interuallo dz appellare i scriptis. l. j. in fi. cū. l. sequē. ff. de appel. ⁊ no. in. c. cū in ecclesia. j. de appel. ⁊. c. cordi. eo. ti. li. vj. ¶ Extra glo. quero nunquid indistincte teneat p̄curator appellare? Solue. p̄clude colligēdo dicta doc. q̄ aut fuit dat⁹ ad certū actū puta ad recipiēdū libellū vel sniam audiēdā ⁊ tūc nō tenet appellare q; mādatū se nō extēdit ad hūc casuz. nā vno p̄cesso vident alia p̄hibita. l. maritus. C. eo. ⁊. xxv. di. c. qualis. aut fuit datus ad certā litē ⁊ tunc habet locū qd̄ ꝟ dicit. videt. n. tacite mādatū vt appellet ne lis pereat per trāsitū in rē iudicatā sed nō tenet appellatōez finire q; illud ē aliud iudiciū. sed si fuisset dat⁹ p̄curator generalis. puta ad oēs cās ⁊ lites tūc tenet appellare ⁊ appellationē p̄sequi q; ⁊ hec cā appellatōis lis est. ⁊ sic pōt intelligi tex. in. l. j. in fi. ff. an p aliū cā appella. facit. c. dilectus. §. eo. ⁊ nota hāc limitatōez ad istū tex. Jdē dicūt doc. in negociorꝫ gestore q̄ vniuersaliter p̄curat negocia nam cū talis teneat de nō gestis. vt in. l. si pupilli. ff. d̄ nego. gest. fortius tenet appellare ⁊ appellatōez p̄sequi ne appellatōis negociū maneat desertū. Jtē intellige tex. in appellatōe a diffinitiua. Jn int̄locutoria ✠o tenet Jnno. q̄ p̄curator tenet eā p̄sequi nisi p̄tingeret eū se absentare vel aliter negocia sua vltra solitū impediri quasi sit idē negociū cū p̄ncipali. Et refert ꝟ host. q̄ i curia romana aliter seruat de stilo curie. nā si p̄curator appellat ibi ab int̄locutoria tenet illā p̄sequi. si appellat a diffinitiua ⁊ dñs est p̄pinq⁹ curie tūc dat sibi breuis termin⁹ ad denūciādū dño. sed si dñs multū distat tūc dat p̄curatori termin⁹ pemptorius ad p̄sequēdū appellatōnem q̄d si nō fecerit sniа transibit in rem iudicatā. ⁊ hoc factū fuit vt lites abbreuiarētur ꝛc.

c **Consulti.** Procurator vniuersitat⁊ cuius maiores ⁊ iurati sunt excōmunicati nō repellit ab impetrādo nisi illi in p̄curatorio sint exp̄ssi vel eoꝝ aucte factum sit vel ad id scienter sint admissi. ꝟ dicit ⁊ est decisio notabilis ⁊ subtilis. cois diuisio. sc̄da ibi taliter. ¶ Nota p̄mo ibi a cōmunitate aliqua. q̄ q̄libet vniuersitas pōt dici coitas. facit q̄d legit. ⁊ no. xv. di. in. c. j. ¶ Nota sc̄do ibi maiores ⁊ iurati. q̄ vniuersitas hz q̄nq; suos p̄sidētes qui diuersis noibꝫ nūcupant ꝑm locoꝝ p̄suetudinē. ⁊ exponе maiores. i. rectores seu potestates. Jurati ✠o. i. p̄siliarij vel anciani vel priores qui regūt vniuersitatē. ⁊ dicūtur iurati a iuramēto q̄d p̄stant. vt eoꝝ officiū fideliter exequant. tñ de esse vniuersitatis ⁊ substātia non est vt ibi sit rector. vnde pōt esse vniuersitas absq; alio capite. vt notāter dicit Jnno. in. c. cū nō ignores. j. de p̄ben. q̄d tenе mēti facit. l. j. ff. q̄ cuiusq; vniuersi. ¶ Tercio nota q̄ excōicatus nō pōt p̄curatorē p̄stituere ad eū actū quez ipē p se facē nō pōt. vñ sicut p se impetrare nō pōt aut in iudicio agē ita nec p̄curatorē p̄stituere ad h̄ vt ꝟ. excōicatus ergo neq; p̄curatorē dare pōt neq; p̄curator deputari. primū p̄bat hic sc̄dm in. c. post cessionē de p̄ba. ¶ Nota ibi tpe quo iniūctū. q̄ ad p̄sideranduz actus validitatē debet pōderari habilitas agētiū tpe actus gesti. Si ergo tpe p̄stitutōis est excōicatus nō valet p̄stitutio ꝫ postea desinat esse excōicat⁹. q̄d tenet hic ✠ost. ⁊ satis p̄bat hic in. d. c. post cessionē. ¶ Nota ibi eadē cōmunitas regebat. q̄ vniūsitas seu coitas dz regi ⁊ gubnari p officiales p̄sidētes illi vniūsitati. ad ꝟ. l. ij. C. d̄ iuramen. calū. l. municipes. ff. ad municipa. ⁊. c. nouit. ⁊. c. graue de sen. exc. ¶ Jtē nota q̄ p̄sidētes excōicati non p̄nt officiū eoꝝ exercere durāte excōicatōe. facit. c. adūsus. ⁊ q̄d ibi no. de īmu. ecc. ¶ Et nota q̄ act⁹ in quo officialis excōicat⁹ p̄stitit nullꝫ ē ipo iure null⁹. ¶ Nota vltimo regulā que p̄ncipaliter colligit ex tex. ⁊ tres casus a regula exceptos. Regula notāda est q̄ act⁹ gestus ab vniuersitate in q̄ fuerūt aliq̄ inhabiles etiā si sint p̄sidētes nō inficit ppter int̄essentiā illoꝝ inhabiliū. valet ergo act⁹ gestus collegialiter ab habilibꝫ ⁊ inhabilibꝫ ⁊ sustinet actus ppter habiles q̄d alibi iudicio meo nō ita bene p̄bat. Fallit vt dixi in tribꝫ casibus. Primus casus q̄n isti inhabiles maxie p̄sidētes sunt exp̄ssi in ipa dispositione actus. Sc̄dus casus q̄n actus fuit gest⁹ ab vniuersitate inhabilibꝫ interponētibꝫ auctez tanq̄ maioribꝫ ⁊ p̄ncipaliorib. Tercius casus q̄n vniuersitas sciēter admisit inhabiles ad agēdū actū simul cū eis. ⁊ intellige de ea inhabilitate quā habiles remittere ⁊ purgare nō poterant vt est vitiū excōicatōis. secus aūt si defectus potuisset purgari ⁊ remitti p habiles q; tūc admittēdo viderent eos habilitare. ⁊ iste est casus p̄ximus. c. cū vitoniensis. s̄. de elec. ¶ Pro declaratōe tex. ⁊ totius materie que obscure tractat hic a doc. ⁊ variarūt multū intellectum. c. p̄sequor p̄ncipaliter quatuor put quatuor sunt in effectu ea que hic decidunt. Nā primo vt dixi in vltimo notabili hic ponit regla affirmatiua. ⁊ sc̄do tres casus excepti. ¶ Primo igit quero de rōne dubitādi ⁊ decidēdi respectu sc̄de regule. Solo. ratō dubitādi colligit ex p̄ncipio p̄me glo. nā videbat exquo p̄sidētes vniuersitati erāt excōicati q̄ p̄stitutio p̄curatoris facta ab vniuersitate nō valēt q; isti p̄sidētes habēt curā ⁊ gubernationem totius vniuersitatis. ideo data eoꝝ inhabilitate videbat q̄ totus act⁹ deberet corruere. nam mēbra ordinant a capite. vt in. c. cū nō liceat de p̄scrip. Sed rō decidendi in ꝟriū potuit esse q; actus geritur noie vniuersitatis. ius ✠o vniuersitatis residet penes habiles etiaz si esset vnus solus. vt no. in. c. gratū de postu. p̄la. ⁊ in. l. sicut. ff. q̄ cuiusq; vniuersitatis. Jnhabiles vero nō sunt de vniuersitate. ideo act⁹ gestus sub noie vniuersitatis nō debet corruere ppter int̄essentiā aliquoꝝ inhabiliū. Nā habiles vident actum gessisse meliori mō quo p̄nt. ar. optimū in. l. iij. ff. de testa. mil. nec obstat q̄d. s̄. dictū est in rōne dubitādi q; q̄n actus exercet ab vniuersitate illi p̄sidētes intersunt vt singuli de vniuersitate ⁊ act⁹ spectat ad vniuersitatē p̄ncipr. ꝟ intellige q̄n ius vniūsitatis nō est trāslatū ppetuo in p̄sidētē nec ē p̄ncipaliter penes p̄sidentē iure ppio ꝛ iure vniūsitatis. nā si ptās esset penes p̄sidētē iure ppio tūc nō valēt actus exq̄ p̄sidēs eēt excōicatus. ad hoc facit q̄d no. Jnno. in. c. cuz accessissent de p̄sti. ⁊ Bar. in. l. j. ff. q̄n appella. sit. sec⁹ dicendū est q̄n actus explicat a singulis nō nomīe collegij q; tūc si aliq̄s est inhabilis nō valet act⁹ exq̄ habilis ⁊ inhabilis exercēt actū indiuiduū ⁊ inseparilē. ⁊ iste ē propius casus. c. cū sup de offi. de. ⁊. l. pedius. ff. de arbi. ptz q̄ si duo sunt iudices vel arbitri quoꝝ vnus est habilis alter inhabilis ex toto corruit q̄cq̄d agūt. cessat. n. in eis illa rō quā supra dixi militare in vniuersitate ⁊ ꝟ sufficiant ad regulā. ¶ Venio nūc ad sc̄dm vz quo ad p̄mū casum exceptū. dicit. n. tex. q̄ si isti p̄sidētes excōmunicati sunt exp̄ssi in p̄curatorio nō tenet p̄stitutio p̄curatoris. quero q̄liter debeat intelligi iste tex. varia ꝟ scribunt. Jnno. intellexit q̄n ipsi soli sunt exp̄ssi. puta q; dz maiores

ꝛ iurati ꝓstituerũt talẽ sindicũ tunc eẽ nõ valet ꝓstitutio qꝛ assumit vim ꝛ robur ab excoicatꝫ. secꝰ dicit si sunt exp̃ssi vna cum alijs. vt si dicit talis coitas seu vniuersitas in qua interfuerũt. a. b. ꝛ. c. oĩb exp̃ssis ꝓstituit talez sindicũ qꝛ tũc actꝰ ꝑm eũ attribuit vniuersitati. vniuersitas aũt mortuis capitibꝫ vel inhabilibꝫ põt ꝑ se ꝓcuratorẽ ꝓstituere ꝛ alia vniuersitatꝫ negocia exercẽ. ꝛ nota bis singulariter ß dictũ q mortuo rectore vel inhabili potest vniuersitas ꝑ se exercẽ sua iura. ꝛ ꝑ ß facit ꝑall'. dictum Jnno. i. c. cuz nõ ignoꝛes. j. de p̃bẽ. vbi dicit q nõ est de substãtia vniuersitatis vt ibi sit rector. ß vt dixi limita ß ꝑm q ipe Jnno. no. i. d. c. cũ accessissent. Mã nõ ꝓcedit in rectoꝛe ꝓpetuo. nã tũc dz expectari successoꝛ in his in qbꝫ ipe supioꝛ debebat interesse. ar. in. c. j. ꝛ fi. j. ne sede vacã. Et lz Hosti. in ß fuerit ß vari⁹ tn finaliter videt inclinare in hãc sniaz vt vn⁹ solus possit exercere iura vniuersitatis si oẽs etiã p̃sidẽtes sint mortui vel inhabiles. Sed q̃ ad intellectũ istius ꝑmi casus host. videtur intelligẽ qn inhabiles sunt exp̃ssi. ß dicit q ad inficiendũ actũ req̃rit q sciẽter fuerit inhabiles admissi. dicit. n. q ql̃itas scie i vltimo casu posita ql̃ificat etiã istos duos casus p̃cedẽtes. Do. an. colligẽdo id qd̃ sentit in tota lectu. huiꝰ. c. dicit q q̃ ad ꝑmũ casuz nõ est faciẽda vis vtrũ sint exp̃ssi soli an vna cũ alijs. Jtẽ an sciẽter admissi an ignoꝛãter ß exq̃ inhabiles sunt exp̃ssi etiã si vn⁹ sit inhabilis nõ valet gestũ ab vniuersitate. rõ ꝑmꝫeũ est qꝛ data exp̃ssione inhabiliũ actꝰ peccat in cã efficiẽte et formali ꝛ ideo nõ dz valere eo mõ quo valẽ possit ß hz locũ illa regl'a qd̃ noluit potuit ꝛc. d. c. cũ sup̃ abbatia. ꝛ in. l. an inutilis. ff. de acceptilatꝫ. Nã eoip̃o q exp̃mũtur inhabiles vident habiles fateri se nõ posse ꝑ se actũ gerere sed q oẽs substãtifice ꝓcurrũt ad dispositõez actꝰ. nam data exp̃ssione actus videt indiuidu⁹ ꝛ omnibꝫ attributus. Et ꝑ hoc infert q si in electõe interfuit aliq̃s inhabilis etiã ignoꝛãter admissus nõ valet electio. ꝓsiderat. n. q in scrutinio noĩa oĩm describũtur ita q simul ꝛ indiuidue ꝓcedũt ad actũ electoꝛis. Et q̃ꝫ̃ hec dicta vident subtilia tn in ꝓtrariuz est theoꝛica Jnno. quã sequũtur oẽs doc. in. c. illa de elec. de qua ipe nullã mentionem agit ß. ibi eẽ dicit Jnno. q si inhabilis admittitur ad elec. ignoꝛãter valet electio ꝛ si vn⁹ solus sit habilis ꝛ loquit' ꝓprie de excoicato. secus si aliq̃s inhabilis fuisz admissus sciẽt. ꝛ ß casu loquit' tex. in. c. messana de ele. vbi dicit q si aliqui layci interfuerũt ad eligẽdũ simul cum clericis nõ valet electio ꝛ ponit hãc diuersitatis rationẽ. nam qn̄ ignoꝛãter inhabilis admittit' habiles vident velle eligere melioꝛi mõ q̃ possunt ꝛ ideo nõ inficit eoꝝ ptãs ꝑpter ꝓnexionẽ inhabiliũ. sed qn̄ admittũtur inhabiles sciẽter vident nõ velle sine eis ꝓcedere sed q actus assumat vim ab oĩb. ꝛ ꝑfecto in electõne dictum Jnno. ꝑualet qꝛ licet in scrutinio interueniãt singlares ꝓsensus. electio tn̄ fit postmodũ ꝑ vnũ noĩe vniuersitatis nec exp̃mũt' inhabiles. vt in. c. in genesi supꝛa de elec. ꝛ in. c. sicut de elec. li. vj. Jtẽ ꝫ hũc intellectũ. Do. an. ẽ notabile dictũ Jo. an. in regl'a q alicui suo in merc. vbi dicit se credẽ q si nõ existẽs in sacris seu al's inhabil' admittit' ad eligẽdũ seu ad alios actus capitulares q actꝰ nõ inficit'. vox tn̄ sua nõ ꝓputat' in numero. nec distinguit ibi Jo. an. an inhabilis sic exp̃ssus ignoꝛãter sit admissus. sed ꝑfecto iste tex. aut resistit aut limitat illa dicta. nec patit' iste tex. in ꝑmo casu lec. Jnno. ß. nã in ꝑncipio formal' q̃stio qñ ꝓcuratoꝛ fuit constitutꝰ a coĩtate vñ totus tex. adaptat' ad ꝓsultatõez. debemꝰ ergo intelligere qñ illi p̃sidẽtes fuerũt exp̃ssi ꝛ vna cũ alijs. nec etiam videt ꝓcedẽ limitatio Hosti. in eo q dicit q ql̃itas scie posita in vltimo casu limitat casus ꝓcedẽtes qꝛ penitus ꝫriũ ꝑbat' ß. nã cũ in ꝑmo ꝛ scdo casu nõ distinguat' inter sciam ꝛ ignoꝛãtiã sed dũtaxat in tercio casu videt' g̃ q in ꝓcedẽtibꝫ nõ est fiẽda illa distinctio qꝛ dictũ i vno videt' negatũ i reliq̃s. vt i. c. nõne de p̃sump. ꝛ in. c. q̃lis. xxv. di. ꝛ in. l. cuz p̃toꝛ. ff. de indi. ꝛ in. l. publico C. de adul. Nec obstat si dicat' q clausula in fine posita referat' ad oĩa p̃cedẽtia. vt i. c. ij. req̃ris ꝛ i. c. in q̃sitõi. j. de appel. qꝛ hic nõ ponit' q̃litas scie in fine vt sic qualificet ꝓcedẽtia ß in fine vltimi casus ita q ẽ ꝑs vltimi casus ꝛ nõ q̃litas oĩm ꝓcedẽtiũ iuxta ea q̃ plene dixi in. d. c. ij. req̃ris. ꝛ plene de materia ꝑ bart. in. l. p̃toꝛ. ff. vi boꝛap. ꝛ in. l. talis scriptura. ff. de le. j. vñ generaliter puto cẽ distinguẽdũ quo ad istũ ꝑmũ casuz exceptũ q aut inhabiles sunt exp̃ssi vna cum habilibꝫ vel ipi soli inhabiles. vt puta qꝛ dicit' talis ꝛ talis noĩbꝫ exp̃ssis faciẽtes vniuersitatẽ seu maioꝛẽ partẽ vniuersitatis fecerũt tale quid ꝛ tũc nõ valet actus qꝛ attribuit' indiuidue oĩbꝫ tam habilibꝫ q̃ꝫ inhabilibꝫ. ꝛ sic ꝓpter indiuidnitatẽ non tenet actus. vt in. d. c. cũ sup̃ abbatia. Jtẽ habiles vident' hoc casu ignoꝛare q ptãs eis ꝓpetit insolidum ꝛ vbicũq̃ꝫ q̃s ignoꝛat fundamẽtũ ptãtis sue nõ valet qd̃ agit cum nõ intẽdat vti illa ptãte. vt in. c. ex pte astenꝭ. de ꝓcess. p̃bẽ. ꝛ qd̃ ibi no. ꝛ in. l. si is ad quẽ. ꝛ in. l. q̃ in aliena. ff. de acq̃. here. no. Bar. in. l. multũ. ff. de ꝓdi. ꝛ de cõmõ. sed si inhabiles nõ sunt exp̃ssi lz oẽs fuerũt scrutinati tũc quisq̃ꝫ videt' vti iure suo melioꝛi modo quo põt. nec põt dici q actus attribuat' oĩbꝫ indiuidue qꝛ ipi agũt vt vniuersitas. nec fuit dictũ q oẽs simul ꝓstituerũt vniuersitatẽ. nam sepe admittũt' aliqui q̃ nõ sunt de vniuersitate. vt in. c. obeũtibꝫ. lxij. di. ꝛ ß marie ꝓcedit qñ in instrõ simpliciter dicit' vniuersitas talis loci facit tale q̃d. nã vniuersitas ẽ nomẽ iuris ꝛ solũ refert' ad eos apud q̃s ẽ ius vniuersitatis. ꝛ ß mõ iudicio meo põt intelligi terciꝰ casus hic exceptꝰ. ꝛ in ß differt a ꝑmo casu vt ꝑmus casus intelligat' qñ ꝑsone singulares fuerũt exp̃sse. Vltimꝰ casus qñ nemo fuit exp̃ssus ß fuit ꝓcuratoꝛ ꝓstitutꝰ nomine vniuersitatis ß si sciẽter admiserũt inhabiles tunc actus inficit' in odiũ excoicatoꝝ ꝑm Jnno. ꝛ ex ß videt' sentire aliud ẽẽ si sunt inhabiles. In ꝫriuz tn̄ facit qꝛ admittẽdo sciẽter inhabiles vident' fateri sine illis ñ velle nec posse ꝓcedẽ. ar. in. d. c. cũ sup̃. vñ idẽ Jnno. in p̃alle. c. illa. nõ fundauit se sup̃ odio excoicatoꝝ ß generaliter dixit q si inhabilis sciẽter admittit' ad vniuersitatem nõ valeat actꝰ. ad hoc. c. messana. ß. de elec. vbi bonus tex. ꝛ loquit' Jnno. i oĩm ꝓhibito int'esse fauoꝛe iuꝛ publici. secꝰ si fauoꝛe alioꝝ habiliũ qꝛ illi possunt tũc quo ad ꝑmũ ꝛ vltimũ casuz. Nũc descẽdo ad scdm. ꝛ quero ꝓpus de rõne decidẽdi. Sol. vbicũq̃ꝫ inuenit auctoꝛitas si illa nõ ẽ legitime p̃stita coꝛruit actꝰ qꝛ auctas dat robur actui. vt insti. de aucto. tuto. in. §. tutoꝛ ꝛ in. l. obligari in. §. tutoꝛ. ff. eo. facit. xij. q. ij. siqua de reb. sed auctas p̃stita ab excoicatis nõ valet. vt in. c. ad ꝓbãdũ de re iudi. ideo ꝛc. Sed ꝫ hoc ꝛ ꝫ tex. opponit' vniuersitas cũ sit dña iuriũ suoꝝ. vt in. l. intm̃. ff. de re. di. ꝓstituit sindicuz sine auctẽ superioꝛis. vt in. l. j. ff. q cuiusq̃ vniuer. ꝛ in. c. qꝛ in causis. ß. eo. vbi dicit' q vniuersitas scholariũ potest ꝓstituere ꝓcuratoꝛẽ. nec ibi req̃rit' auctoꝛitas alicui⁹ supioꝛis. ergo nõ erat necessaria hec auctoꝛitas supioꝛis ꝛ iuratoꝝ. Sol. Jnno. in hoc multum intricate ꝓcedit ꝛ finaliter videt' ꝓcludẽ. q sine auctas sit necessaria siue nõ exquo isti de vniuersitate voluerũt constituere sindicũ auctẽ illoꝝ nõ valet actus exquo illi erant excoicati quasi isti nõ intẽderẽt actũ explicare sine illoꝝ auctẽ ꝛ hoc ẽ valde notãduz. Ex quo habet' q si in actu vbi de iure non requirit' auctas fuit postulata auctas a nõ habẽte ptãtez illã int'ponẽdi nõ valet actꝰ. Circa hoc tn̄ posset instari marie ꝑ tex. notabilẽ. i. c. bone el. j. de elec. vbi ꝓz q si in notoꝛijs adhibet' ad cautelam oꝛdo iudiciarius si peccat' in illo oꝛdine non inficit ꝓcessus exquo oꝛdo nõ erat de substantia nisi vbicas saluando vt ꝑdixi q hic defecit volũtas ꝓstituentiũ sine illa auctẽ. Scdo nota ꝛ tene mẽti ex dicto Jnno. q in ꝓstitutõne sindici seu ꝓcuratoꝝ alicuius vniuersitatis

De sindico.

de iure nō requirit auctas vel decretū supioris. qđ etiā tenet glo. in. l. actor. ff. rem ra. ha. lz aliud senserit glo. in l. nulli. ff. q cuiusqz vniuer. sed tene pmū. rector tn ipsi⁹ vniuersitatis dz int'esse z psentire cū sit de ipa vniuersitate z caput ipsi⁹. z sic sentit hic Innoc. z facit. l. ij. C. de decu. li. x. z p spe. in ti. de sindico. §. j. ¶ In glo. j. ibi sed quid dices. hec glo. ab ista pticula vsqz ad finez tractat an lre impetrate ab excoicato valeant. z in effectu pcludit q sine noie alieno siue noie ppio impetrauerit valent lz debuerit repelli ab impetrādo si fuisset scitū illuz esse excoicatū. z in ꝑ multa scribūt hic. z in. c. j. de rescp. li. vj. Sz Jo. mo. ibi z Jo. an. ꝑ z ibi quoz opi. placz tenent q lre sunt ipo iure nulle sine excoicatio eēt publica sine occulta. ex quo pbari pōt sine impetrauerit nomine ppio vel alieno. z hoc videt pbari in. d. c. j. de rescrip. li. vj. vbi sine distinctōe dicit q rescriptū ab excōmunicato impetratū est ipo iure nullū. nec ē fienda dīa hoc casu inter publicū z occultuz qz illa dīa fit in his q gerunt ratōe publici officij. ita loquit. c. ad pbandū p all'. Sed in his que gerunt iure puato nō est dīa inter occultū z publicū quo ad actus validitatē. vt singulariter no. Inno. in. c. cū dilect⁹ d̄ pfue. qđ no. z sequit Jo. an. in. d. c. j. Itē vt dicit hic Jo. an. aut pstituēs sciebat pcuratorē esse excoicatū z sibi imputādū est qui talē elegit. vt in. c. post cessionez de probatio. Aut ignorabat z agat cōtra pcuratorē qui ingessit se officio sibi interdicto. Et nota bn ꝑ dictū. z p hoc ego allego tex. notabilem in. l. ij. C. si seru⁹ vel liber ad decurionatuz aspirauerit li. x. vbi patet q punit is qui pmotus ad officiū non pādit suū defectū. z ibi videas p bar. z ad materiaz vide qđ dixi in. c. sciscitat⁹ de rescrip. ¶ In glo. fi. ibi arg. p. glo. allegat in p̄riū quinqz iura z nō inducit neqz soluit sed dic ad. c. illa. q loquit de excoicatis miori excoicatō ne qui nō phibent eligere cū alijs. vt in. c. si celebrat de cle. excō. minist. ¶ Itez p̄supposito q illi nō potuissent eligere tn papa ibi supplet defectū de plenitudine potestatis z sic facit potius put inhabilitas aliquoz inficiat alios. Ad. c. si celebrat dic vt. s. dixi q loquit de excōicatis miori excoicatōe. Ad. c. cū vinton. dic vt p̄dixi q loquit de puatis iure eligēdi in fauorē aliorum. ideo illi potuerūt alios admittē. Sed tex. iste loquit de inhabilitate nō remissibili p alios de vniuersitate. ad. l. si ex falsis. dic q loquit qn̄ transactio fuit facta sup pluribz capitulis z fuerunt pducta falsa instra z nō in alijs. z hoc ideo q capitula erāt insepabilia. z eodē modo respondetur ad. c. cū. i. z. a. vt ibi no. ¶ Et in fi. glo. collige tria ex fi. hui⁹ glo. primo q vniuersitas nō potest agere p literas impetratas a pcuratore in cui⁹ pstitutōe interuenerunt excoicati. sed dic melius post Inno. q aut agit no mine vniuersitatis z tunc nō obstat exceptio excoicationis aliquoz de vniuersitate. aut agit noie illoz q̄ sunt excoicati z tunc obstat exceptio. ¶ Scdo collige z tene semp mēti q in sindicatu vniuersitatis debē t exprmi nomina singuloz de vniuersitate vt appareat an int'fuerit due ptes vniuersitatis qr als nō valeret pstitutio. vt. l. nulli z. l. plane. ff. q cuiusqz vniuersitatis. Sed in ꝑ dic plenius z melius vt dicā. j. ti. pri. vbi generalit tangam an in gerēdis p vniuersitatē sint in instro exprmēda nomina singuloz. z est dubiū quotidianuz z subtile vt ibi videbit ꝛc. ¶ Ultimo collige ex glo. q vn⁹ sol⁹ de vniuersitate pōt impetrare lras p vniuersitate tāqz piūcta psona. z sic sentit q iura loquētia de psonis piūctis verificent etiā in piunctōe ciuili. ꝑ p̄riū tenuit archi. in. c. statutū. §. cū aūt de rescrip. li. vj. z idem sentit Jo. an. z dic vt plen⁹ dixi in. c. nōnulli de rescrip. z. s. de postu. c. ij. z ꝑ sufficiāt p intellectu. c.

De sindico. Rubrica.

Also de pcuratore qui gerit negocia dn̄i merito sb

ijcitur de sindico q̄ pmouet negocia vniuersitat'. z no. ex diuersitate tituloz q etiā de iure canonico dīa ē inter pcuratorē z sindicū. nā si nō eēt dīa nō poneret ꝑ diuersi ti. ar. in. l. si ijdē codicilli. C. de codicill'. z in ꝑ multi errāt. nec ob. c. petitio. s. ti. pri. qz fatēdū est q vbi cōstat de volūtate pstituētis nō est fiēda vis in noie. tn in se sindic⁹ z pcurator differunt. nā sindic⁹ ppie pstituit' ab vniuersitate pcurator vo a dño. vt in. l. j. ff. de pcura. iūcta. l. j. ff. q cuiusqz vniuer. z vide glo. ij. q. vij. c. si quis erga. z quid sit sindic⁹ dic vt hic in glo. j.

Sicut. Religiosi debent habere sindicuz qui causas monasterij agat z defendat etiā si oportuerit cōstituto illi salario. diuidit'. naz pmo pmittit exordium ponēs duas causas mādati. secūdo in medio ponit mādatū ibi p qua. ¶ Nota primo q superior tenet' ex officio suo puidere eccles'ys z monasteriys de pcuratore aduocato z alijs administratoribz. nam ius publicū psistit in sacris. iudex aūt debet supplere ex officio in pcernētibz publicā vtilitatē. vt in. c. cor di de appel. li. vj. no. in. l. iij. §. hoc aūt iudiciuz. ff. de da. infec. ¶ Secūdo nota q nō tenet' quis acceptare sindicatū eccl'ie p̄sertim sine salario. z sic no. q licite quis recipit salarū p administratōe rerū eccles'iaz imo platus debet remunerare illos quoz opa z industria vtilitas eccles'ie aucta est. vt est bon⁹ tex. in. c. quicūqz suffragio. xij q. ij. ¶ Ultimo no. ibi seruos dei. q monachi dicūt serui dei. z facit. c. multos. liij. di. z lz oēs sint serui dei tamē per excellētiā isti spāliter appellant' serui dei qr fideli⁹ sibi seruire debēt quēadmodū z papa appellat se ex humilitate z p excellentiā nedū seruū dei sed seruū seruorum dei. ¶ In glo. j. ibi z ad certā causaz agendā. vult ergo ꝑ glo. q pstitut⁹ ab vniuersitate etiā ad certā causaz appellat' sindicus p. §. defensores allegatū in glo. z cū glo. transeunt ꝑ coīter doct. Sed glo. iuris ciuilis in. l. j. ff. q cuiusqz vniuer. ponēs dīam inter sindicū z actorē dicit q pstitut⁹ ab vniuersitate ad vnam causam dicit' actor ad hoc tex. in. l. item eoz. §. actor eo. ti. Sed pstitut⁹ ad omnes causas seu plures appellat' sindicus. z hoc idem sentit hosti. in summa eo. ti. in. §. qs sit sindicus in prin. Et ibi rn̄det ad dictū. §. defensores. q relatiuū q̄ ibi positum nō facit relatōez ad sindicos sed ad alios defensores q̄ ibi subaudiūt'. Et p hoc facit ethymologia vocabuli. nā dicit' sindic⁹ p̄m vnū modū q̄si singuloz causas dicens. Jn hoc tn̄ nō est vis vt notāter dicit Jnno. i. c. pe. de iura. ca. Si pstituit' pcurator ab vniuersitate sindicus est. z si pstituit' sindicus a pticulari psona pcurator est. vn̄ error noīs nō vitiat dispositōez exquo pstat de intētione. z pcedit hoc etiā de iure ciuili. vt no. Bar. in. l. j. ff. q cuiusqz vni. ita q dico in hoc nullā esse dīaz inter ius canonicū z ciuile licet a pleriscz z male dicatur oppositū. z facit qđ. s. dixi sup rubrica. ¶ In eadez glo. ibi item pōt esse layc⁹. No. glo. q layc⁹ pōt esse sindicus vniuersitatis eccl'iastice. z ex hoc z ex tex. infert' q forinsecus seu extrane⁹ pōt esse sindicus collegij seu vniuersitatis. nō ergo req̄rit' vt sindic⁹ sit de vniuersitate. ¶ Sz contra hoc opp o. de. c. indicatū. lxxxix. di. z de. c. in noua actione. xvj. q. vij. vbi dicit' q debet esse clericus et non laycus. Sol. dicit ꝑ Jnno. q illa iura loquūtur in iconomo administratore rerū eccles'iasticaz vel psonaruz. Item de vicario epi. isti. n. debent esse clerici z nō layci.

Sed aduerte. nam vt saluet' ꝑ dictū Hosti. intelligo illum dici hoc casu iconomū cui pmittit' cura rerum eccles'iasticarū tam temporaliū q̄ spiritualiuz z ita ppie videtur velle tex. in. d. c. in noua. nā ppter mixturas spiritualiū illud officiū nō cadit in laycū sic intellige. Jnn. in. c. ij. de iudi. z in. c. edoceri de rescrip. vbi dicit q generalis administrator eccles'ie nō pōt esse laycus. secus dic vbi cura temporaliū dūtaxat pmittit' layco. tunc ē valet commissio z pōt appellari castaldus. qđ voluit glo. in

d.c.indicatū.z idē ibi archi.z ī.d.c.ī noua.ꝑcur.ꝯo ad ꝓmouēdas causas in iudicio seu sindicꝰ pōt esse layc⁹ in ſpūalib⁹ qz ibi nō exercet aliquā ſpūalitatē.vt est tex.in d.c.j.de ꝑcurato.li.vj. ¶ Jn ea.glo.ibi solūmodo ꝺ honestate.nota glo.ꝙ de necessitate nō pñt religiosi ꝓpelli ad ꝓstituēdū sindicū extraneū. pñt em̄ si volunt ꝓstituere vnū vel plures ex seipīs.vt ꝓbat in.c.insup de test.z in.c. cū reputati de iudi.z in.c. monachi.xvj.q.j.et c.ij.s.de pos.z sequūtur ꝟ coīter doc. ¶ Hoc ergo.c.loq̄tur de honestate a qua etiā excusant ꝓpter defectuz facultatū in exhibēdo salarium.vt no.glo.v.q.iij.in.c.fi.z vide ibi bonū tex.in epō z sacerdotib⁹ an debeāt ꝑ se litigare. Et in fi.glo.aduerte qz iste finis glo.nō pōt applicari ꝓmode ad tex. vñ nō fuit bene hic posita. nam tex. hic loquit de sindico monasterij.z glo. dicit ꝙ debet cōstitui qñq; ab epō qñq; a capl'o.z sic nō bene loquit relata ad tex. Sed glo.ꝺz saluari cū ꝓstituit sindicꝰ in bonis eccl'ie cathedralis.nam tūc qñq; ꝓstituit ab epō qñq; a capl'o ꝟm ꝙ bona sunt inter eos diuisa vt plene dictum fuit in.d.c.edoceri.an aūt ꝓsensus epi seu alterius supioris exigat in ꝓstitutōe sindici seu actoris seu iconomi⁹ doct.hic nō examināt sed in alijs locis multū variarūt.z sepe dubitaui cū ciuitas seu villa vel castrum vult ꝓstituere sindicū nūquid mgr̄atus loci puta potestas debeat ibi ꝓsentire seu simul ꝓstituere vel decretū interponere sicut interponit decretuz quādo tutor vel curator ꝓstituit actorē ante litem ꝓtes.vt in.l.neq; tutores z qꝺ ibi no.C.de ꝑcur.Spe.in ti.eo.§.j.ℵ.q̄d si vniuersitas. cum duob⁹ se.z in ℵ.fi. allegat ꝑ z ꝯ et videt inclinare vt mgr̄atus debeat interuenire. ¶ Jn ꝙrarū facit glo. notabilis in.l.actor.ff.rem ra.ha.que dicit ꝙ lz in actore dato ꝑ tutorē debeat inꝟuenire decretuz supioris.in actore ℵo ꝑ ciuitatē sufficit ꝓsensus ipsi⁹ vniuersitatis z vidi opponi ꝯ instrumētū sindicat⁹ ꝙ nō valebat quia non interfuerat mgr̄atus illius castri. z ꝑ hac opi.facit tex.in.l.ij.C.de decurio.li.x. vbi dicit ꝙ mgr̄atus debet ꝓgregare vniuersitatē seu ꝓciliū in quo debēt expediri facta ipsi⁹ vniuersitatis z est ꝓticeps iurū ipsi⁹ vniuersitatis.tu dic ꝙ aut ipa iura ꝓtinēt simul ad rectorē z ad collegiū seu vniuersitatē.z tunc nō pōt vniuersitas sine suo rectore sindicū ꝓstituere.exemplū in abbate. Jtē in epō respectu sui capituli cū bona sint coīa. vt in.c.cām de iudi.z in.c.j. de ꝑcura.z no.in.d.c. edoceri de rescri. aut ꝓstituit sindicꝰ in iuribꝫ spectātib⁹ ad ipam vniuersitatem tm̄ ꝙ supior nō habet ꝓticipū in illis iuribꝫ.exemplū in bonis ciuitatis respectu ptātis seu rectoris ipsius ciuitatis.z tūc dico ꝙ ipa vniuersitas debet ꝓgregari ꝑ mgr̄atū suū sed act⁹ debet disponi ꝑ ipam vniuersitatem z nō ꝑ mgr̄atuz. vt videt tex.in.d.l.ij.z sentit ibi bar.z sic pōt intelligi qđ ipe bar.no.in.d.l.actor.vbi tenet ꝙ ipa vniuersitas in iuribꝫ suis ꝓstituit sindicuz seu actorē sine decreto mgr̄atus.z ideo si vniuersitas eēt alꝭ ꝓgregata citra dispositōem mgr̄atus tenerēt gesta per vniuersitatē dūtarat qz mgr̄at⁹ requirit in cōgregādo vt possit cohercē singl'os.sed ex qꝺ ꝓgregata est nō ē curandū qliter fuit ꝓgregata.ad ℵ notabile dictū Jnno.ī c.ij.de no.op.nū. An aūt in ꝓstitutōe sindici quē faciūt inferiora collegia debeat inꝟuenire ꝓsensus superioris loci.vt puta monasteriū in reb⁹ suis vult ꝓstituere sindicū vtrū debeat eps ꝓsentire.vel vniuersitas scholariū vult ꝓstituere actorē seu sindicū nū quid debeat ꝓsentire superior loci.puta epūs vel ptās:dic ꝙ nō qz de iure habet vniuersitas cū suo rectore ptātez ꝓstituendi sindicū.vt in.d.l.j.ff.qꝺ cuiusq; vniuersi.z ꝓbat clari⁹ in.c.in causis.s.ti.pri.no. Jnno.in.c.impatorū de iura.calū.lz cōsensus talis supioris possit inꝟuenire nō tamē est de necessitate.sic intelligit Jnno.l.oēs.§.ℵ.nihilomin⁹.C.de epi.z cle.An aūt sindicū ꝓstitutū ꝑ abbatē z capitulum possit abbas reuocare:dic ꝙ sic qz cū ipe sol⁹ possit agere.vt in.c.edoceri de rescrip.ita pōt sindicuz reuocare z in se assumere exercitiū.vt no.doc.in.c.ij. de test.li.vj.z Bar.in.l.actor.ff.rem ra.ha. Et notabis bene hūc articulū qz nūq; examīaui ita plene. ¶ Vltimo quero ꝟ de notabili q̄stione quā nō repio plene in vno eodēq; loco traditā ꝑ doc.nūquid in ꝓstitutōe sindici vel alijs gerendis ꝑ vniuersitatē seu collegiū tam seculare q; eccle siasticū debeāt de necessitate in instr̄o ꝓficiēdo singulorum noīa de vniuersitate exp̄mi an vrio sufficiat dicere vniuersitas talis loci vel capl'm talis eccl'ie fecit sic. Et ī hac q̄stione repio doct.varia sensisse in varijs locis. Et multor dicta colligēdo scias ꝙ ꝓmo glo.s.ti.pri.c.fi. in fi.dixit noīa esse exp̄menda vt appareat an due ptes interfuerūt cū aliter act⁹ nō valeat nisi due ptes vocan dor fuerint pñtes.vt in.l.nulli.z in.l.plane.ff.qꝺ cuiusq; vniuer. De hoc tñ vltimo dic vt dixi in.c.cuz oēs de ꝓsti. ¶ Hosti.in summa eo.ti.in.§.z q̄liter.idē tenuit ꝟ excusēt exp̄ssio ꝓpter difficultatē. vt qz numer⁹ est nimis grandis.vt puta vniuersitas ciuitatis vel alicui⁹ castri.nā vix sufficeret ꝑgamenū ad scribēdū oīm nomia. Jdē videt sentire Bar.in.l.j.ff.de alb.scri.vbi dicit ꝙ aut agit de vēditōe rerū ipsi⁹ vniuersitatis z debēt exp̄mi noīa singl'or q̄ interfuerūt in vniuersitate.allegat.l. iij.C.de alie.re.ad ciui.pti.li.xj.z auc.ℵ ius porrectū.C. de sa.san.ec.aut agit de alijs actib⁹ z distinguit int̄ vniuersitatē paruā z populosaz.vt ꝓmo casu debēt exp̄imi noīa ar.iurū ꝑalle.sc̄do casu necessario nō sunt exp̄menda.z ad ℵ allegat.d.c.fi.de ꝑcur. Specu.tetigit in ti.de fin.in.§.j.in ℵ.porro.z se. et verb.q̄d si omisisti.et ver.seq.z ibi videt poti⁹ inclinare vt nō sit necesse nomina exp̄mere. Oldra.in quodā ꝓsilio distinxit ꝙ aut ī vniuersitate fuit dispositū de obligatōe singl'or z tunc debēt exp̄mi noīa vt appareat q̄ sint obligati. Aut fuit dispositū de obligatōe ipius vniuersitatis. z nō est necesse exp̄mere noīa cū ipa vniuersitas sit ꝑ se certa. Alij vt refert z sequit Bal.in.l.j.ff.de magl.quenē.dixerūt semp esse necessariū vt noīa exp̄mant.qz cuz notari⁹ sit quidā test⁹.l.domici⁹.ff.de testa.debet solū deponere de bis q̄ ꝑcipit sensu corporeo z nō iudicio intellect⁹ qz iudicare ꝑ intellectū spectat ad iudicē z nō ad notariū vel ad testē.vt no. Jnno.in.c.cū causam de test.facit.iij.q. ir.in.c.testes. Sed verbū vniuersitas vel capl'm seu collegiū ē nomē iuris z ꝑcipit poti⁹ intellectu q̄ sensu corporeo qz oportet ꝓsiderare vtrū oēs existētes ibi habeant vocē. Jtē an sit legitime ꝯgregata. Jtē an faciāt ad min⁹ duas ptes z de alijs actib⁹ ergo notari⁹ nō pōt attestari ꝙ vniuersitas aliq̄d fecerit.debz ꝙ exp̄mere noīa eor q̄ interfuerūt vt ꝑ ℵ iudex possit ꝓphendere an ibi fuerit vniuersitas.vñ ꝓsuluit Bal. ꝙ semp in actib⁹ saltim ponderos exp̄mant noīa singulor. Jo.an.in addi. Spe.in ti.de fin.ℵ.q̄d si in aliq̄ alꝭ ℵ.porro.multū bene examīat hunc passuz z licet ꝓsulat vt exp̄mant noīa tamē finaliter ꝓcludit ꝙ de iure ℵ nō est necessariū qz vniuersitas seu collegiū est nomē certū z determiatū. vñ in actib⁹ in quib⁹ req̄rit certitudo ꝓsonarū ꝟ sufficit dicere collegiū talis loci.vt in.c.capl'm.s.de rescrip.z in.l.pat. §.tusculan⁹ de le.iij. vñ cū fides notarij approbata sit et pro ipius pitia ꝓsumat sufficit ꝙ notari⁹ dicat vniuersitas talis loci vel capl'm talis eccl'ie fecit sic. pro ℵ.c.ad audientiā de ꝓscrip.alꝭ sequeret ꝟm eū ꝙ notari⁹ nūq; posset dicē ꝙ talis fuit solēniter stipulat⁹ cū ista sint verba iuris.dicit etiā ꝙ si tale instrumētū hz sigillū collegij indubitāter facit fidē.vt in.c.tercio loco de ꝓba. Et nota bñ hoc dictū vt sis caut⁹ vt saltē in pōderoꝰ inseratꝰ sigillū vniuersitatis ī instr̄o qz ꝓsumptio ē ꝙ vniūsitas legitime actū explicauerit nisi ꝓbet ꝯrīū.vt in.d.c.tercio loco.z ℵ dictū placet z etiā teneo ꝙ ñ sit necesse circūscripto sigillo exp̄mere singulor noīa.qz ꝑ solēnitate intrīseca ꝓsumit ad ℵba nōrij.tex.allego aptū ī.§.si scriptū instī.de inuti.stip.vbi dr ꝙ si in instr̄o repit scriptū titi⁹ ꝓmisit sempronio.x.debeat intelligi ꝙ ꝑ solē-

De his que vi metusue cā.

nem stipulatōez.ad idē tex.instī.de fideius.in fi.z.l.sciē-
dū.z qō ibi no.bar.ff.de ℞.ob.z bo.gl.ī.l.j.C.ō vsu.vi-
de Jnn.ī.c.īnotuit.ō co q̄ fur.or.rece. Jtē si bñ vel̄ im⁹
ꝑsiderare nō est possibile q̄ notari⁹ possit deponere q̄
vniuersitas fecit:nisi interponat aliq̄ ℞ba iurī.nā si ex-
p̄mit noīa z dic̄ q̄ faciūt totā vniūsitatē iā in ℔ vltimo
exp̄mit ℞ba iuris. Et vide ad hāc māz qō no. Fe.ꝑsi-
lio.cxliij.z.ccvij.et.cclxxvij.vbi tractat si in instrumēto
dī q̄ ibi fuerūt due ptes z aduersari⁹ negat cui incūbit
onus pbādi.z vide per spe.vbi.s.z ꝑclude q̄ opponēti
qz p̄sumit̄ p instrumēto publico.vt in.c.cū Joānes.de
fi.in stru.l.cū p̄cīb.C.de.pba.z ℔ singl'r notabis.

De bis que vi metusue causa fiūt. ℞ica.

Supra in p̄cedētib⁹ titulis visuz ē de his q̄ spōte egi
mus in iudicio vel ex.merito nūc sequit̄ de his q̄ agim⁹
coacti z inuiti.nā iura dāt remediuz rescissoriū aduersus
ea q̄ sunt gesta p metū:z appellat̄ actio qō met⁹ causa.
Et scias q̄ regularit̄ gesta p metū tenēt:ℓ venīt rescin
dēda p actiōez qō me.cā. Fallit in q̄busdā casib⁹ in q̄b⁹
met⁹ viciat ipo facto.vt plene no.j.e.c. abbas.z ꝑpetit
hec actio ad interesse ſm Pe.ℏ et bñ.vt colligit̄ in.l.si
cū exceptōe.in p̄n.ff.e. z ideo si excipit̄ ꝯagentē q̄ sua
nō interest excludit̄ ab hac actōe.potest tñ adūsus me-
tum sibi illatū agere alijs remedijs ꝑquerēdo de vi sibi
illata.vt.ff.ad.l.iul'.de vi pub.p totū. Jtē potest intēta
re alia remedia iuris.vt in.l.extat.quod me.cau.cū si.et
plenius hic p Jnno.

Perlatū. Siquis timore mortis po
stea ratū nō habēs religio
nem,pfitet exire z mīimoniuz ꝯhere pōt.
sec⁹ si a p̄ncipio vel expostfacto libē ꝑsen-
sisset. Prima ps narrat factū.secūda dat
indices:ibi ideoq̄. No.p vnū modū,pbādi metū in-
stum:vt si in loco solitario euaginato gladio qs mina-
tur mortē. Secūdo nota q̄ met⁹ mortis dī iminere nō
solū durāte vibratōe gladij:ℓ etiā postmodū si tāta est
minātis potētia vt vrisil'r timeat mors ex ꝯdictōne.ℏ
em̄ videt̄ durasse toto tpe dū vixit marit⁹ ppt̄ ei⁹ potē
tiam. No.ibi nobilis z potēs.q̄ nō oīs nobilis dī po-
tens.nec ad incutiendū metū sufficit nobilitas:ℓ req̄rit̄
potētia, vñ magis timebat ℏ mulier potentiā qz nobili
tatē. Jtē nota q̄ ꝯ ꝑiugatā volentē intrare religionē
ozit̄ p̄sumptio q̄ nō spōte faciat si est iuuenis z hz filiū
puulū. Et sic sunt due cause ex q̄b⁹ mutatio vitē ꝑiu-
gata p̄sumit̄ suspecta. No.ibi ad instantiā sororz.q̄
religiosi p̄nt agere ꝯ eoz ,pfessuz q̄ dimisso habitu exi-
uit mōasteriū.z p̄nt eū repetere. ad ℏ.l.j.z qō ibi no.ff.
de rei ven.z pōt facere sol⁹ p̄lat⁹.ar.in.c.edoceri.s.de re
scrip. Et expssi⁹.xviij.q.ij.abbates. ℓ mōachi seu mōia
les nō p̄nt p se sine abbate seu abbatissa.qz nō p̄nt age-
re sine ꝑsensu superioris.vt in.c.cām.de iudi. No.ī tex.
ibi ad instantiā sororz.intellige.s.p̄riorisse z monialiū.vt
colligit̄ in ℞.ideo. Jtē nota q̄ si,pfessus exiuit mona-
steriū z allegat iustā cāz timoris seu nullitatis egressus
nō ꝑpellit̄ intrare:nisi p̄i⁹ discutiat̄ iusticia cause alle-
gate.vñ papa mādat hic istos absolui recepto iuramē-
to de stādo mādatis eccl'ie z cām p̄i⁹ discuti. No.q̄
metus mortis ipso facto impedit ingressuz religiōis seu
p̄fessionē.z sic iste est vn⁹ ex casib⁹ no.qō met⁹ cā ānul-
lat actū ipso facto.z de hoc z alijs casib⁹ no.j.eo.abbas.
Ultimo nota q̄ pfessio nulla pōt ratificari ex post-
facto p tacitū ꝑsensuz. Idē in mīimōio carnali.vt ī.c.
ad id qō.j.de spō. Jn glo.j.ibi cū em̄ vbi tollit̄ ,ptesta
tio p ꝯriū factū postea secutū.z ℏ no.So.q̄ñq̄z ,ptesta-
tio est iusta causa cessita:z tūc nō tollit̄ p ꝯriū factū:vt
hic.q̄ñq̄z nō subest iusta causa venīdi ꝯ ,ptestatōem:et
tūc tollit̄ p ꝯriū factū.ad idē vide glo.in.c.tua.j.ō spō.
Jn ea.glo,ibi nō obest.nota glo. q̄ siq̄s nō audet p-
testari pōt nihilomin⁹ venire ꝯ actū ,pbando iustū me-
tum.dicit tñ Hosti.q̄ dz fieri,ptestatio coꝝ alijs p̄o-
bis viris.ar.in.c.pastoralis.in.§.j.de offi.dele. Dic meli
us vt.s.sentit glo.q̄ si nō audet,ptestari nō tenet aliq̄d
dicere.forte enīz timet a,pbis viris reuelari.vñ satis est
postmodū,pbare metū.vt in.c.se.z in.c.ad aures.j.c.et
facit qō no.in.c.fi.de ap. Jn glo.ij.in fi.z de multiplici
vel̄ vide bo.glo.xx.q.j.in.§.vlamē. Jn glo.iij.ibi nū-
q̄ ꝑmittunt. Hosti.soluit formali⁹ q̄ simulatio dolosa
vel receptoria,phibet:cauta z,puida admittit.z ita de
bent reduci ad ꝑcordiā iura allegata in gl. Et tene hāc
solutōem mēti.dicit tñ q̄ qs nō dz dicere mendaciū:vt
no.in.c.ne qs.xxij.q.ij.vñ ahbi dicit glo.in.c.cupientes.
de elec.li.vj.q̄ aduocat⁹ habēs iustaz cām nō dz niti ad
ad obtinēdū p mēdaciū. Ad idē qō no. Jnn.in.c.olim.
de resti.spo.vbi notāter dicit q̄ in defectū iusticie seu,p
bationū pōt qs ī occulto sibi satisfacē ō reb⁹ sibi subtra
ctis dūmō abstineat a mēdacio. Jn glo.in ℞bo q̄ ve-
stro in fi.no.glo.ad duo. Primo q̄ nō refert ā absolutē
dus inret stare mādatis iudicis vel eccl'ie. vtroq̄z em̄ ca
su intelligit̄ de iusto mandato. Secūdo nota q̄ iurans
simpl'r parere mādatis alicui⁹ nō obligat̄ vigore iura-
menti nisi ad mandatū iustū et ſm ius.,p hoc facit.j.de
iureiur.q̄ntaullis.z.c.veniēs. Extra gl.dic̄ hic Bof.
quo ad p̄imū dictū q̄ in hoc pōt esse differētia.qz iura
mentū p̄stitū certe p̄sone nō extēdit̄ ad successorē.vt in
l.cū apud.ff.iudi.solu.secus si est p̄stitū exp̄sso noīe di-
gnitatis.vel si iurauit stare mādatis eccl'ie.nā tūc iura-
mentū est reale.vt in.c.qm̄ abbas. de offi.dele.z cū hoc
dicto Boff.trāseūt cōiter doc.hic. ℔ certe hoc dictū nō
est vex in materia nra. qz absoluēdus p̄stādo iuramētū
videt̄ semp hōe respectū ad dignitatē z nō ad p̄sonā in
dicis,qz materia ℔iecta nō pōt ꝑcernere p̄sonā tm̄.ido
nō,est curādū an sit exp̄ssuz nomē,ppriuz vel nomē ap-
pellatiuū.,p hoc.c.dilecti.j.de fo.,ppe .z.l.cū p⁹ mortē.
§.j.ff.de admi.tu.hinc notāter dicit bar.in.l. termīato.
C.de fruc.z li.expē.q̄ si iudex reseruat sibi taxatōez ex-
pensaꝝ exp̄sso noīe ,ppio nihilominus facultas taxādi
trāsit in successorē.qz materia nō pōt ꝑcernere p̄sonam
sed dignitatē tm̄.ad idē qō dixi in.c. qm̄ abbas.p̄all'.et
facit.c.aduersus.z qō ibi no.j.de īmu.ec. Nam si ercōi-
co vicariū seu potestatē excōicatio nō trāsit in succesſo
rem.qz materia subiecta cōcernit p̄sonam z nō dignita
tem:vt ibi no.ℏ in alia materia q̄ p̄it pōt ꝑcernere p̄so-
nam z dignitatē pōt,pcedere,illud dictū Bof. Jn gl.
pe.in fi.in hac vltima solutōe nimis general'r loquit̄:ſz
potest sic intelligi q̄ vtraq̄ ps debz docere de iure suo.
s.q̄ moniales hñt,pbare',pfessionē qua ,pbata fundata
est eaꝝ intētio.naz,pbato facto p̄sumit̄ q̄ interuenerūt
oīa requisita ad factū.,p hoc tex.notabilis in.c.in p̄sen
tia.de,pba.vbi,pbata,pfessiōe p̄sumit̄ q̄ ,pfitens habe-
bat legitimā etatē z negāti incūbit,pbatio. Mulier ℞o
q̄ allegabat metū habebat ,pbare metū.'z sic vtraq̄ ps
,pbabit.vel tene secūdā.so.glo. Et ex ea nota q̄ qs di
citur aliquid,pbare eoip̄o q̄ hz intentōem suā fundatā
a iure cōmuni.z q̄ nō ,pbat̄ ꝯriū p aduersariū.si tñ mu
lier,pbaret,ptestatōez ex legitima causa interpositā tūc
onus,pbandi q̄ spōte fecit incūbit monialib⁹:vt in p̄ri-
ma so.glo. Quid aūt si ꝑcurrūt,pbatōes ꝯrie:vt qz mu
lier,pbaret q̄ p metū fecit: moniales ℞o q̄ sponte.q̄.,p-
batio sit p̄ferēda:dic q̄ illa que fit de metu:īmo pl⁹ cre
deretur duobus testibus affirmantibus metum q̄ mil-
le dicentibus q̄ sponte fecerit.vt notāter dicit Jnno.
in.c.super hoc.de renūcia. Et est ratio.quia deponen-
tes super metu deponunt super actu perceptibili sensu
corporeo.vt quia tyrannus minatus fuit mortez nisi le
ta facie p̄fiteretur: sed deponentes q̄ sponte depo-
nunt de actu imperceptibili.quia de intrinsecis cordis.
Jn glo.fi.ibi.i.post mortem viri. hec solut̄.bona est.
nā post mortē mariti poterat mulier se irrenocabiliter

obligare. ß viuẽte viro nõ poterat exquo erat iuuenis: ⁊ remãebat ī seculo. vñ saltẽ epꝰ ex suo officio põt reuocare mulierẽ de mõasterio q̃ntumcũq; marit⁹ sibi dedisset licentiã. vt in. c. j. j̄. de ꝙuersio. ꝙiug. ideo sequẽs solutio glo. nõ est tuta. ⁊ de hac materia dic vt plene diri in. d. c. p̃. ⁊. c. ex pte. e. ti. ¶ Ultimo no. ex glo. ibi q̃ viuẽte viro met⁹ mortis durare intelligit ꝛc. q̃ mulier aliq̃d gerẽs metu mariti excusat toto tpe vite mariti si nõ ꝓuocauit ad iudiciũ. q; videt sꝑ timuisse maritũ. ß intelligo q̃n marit⁹ erat ita potẽs q̃ verisil'r mulier timuit. ß si mulier potuiss3 fugere ad locũ tutũ nõ esset excusata toto tpe mariti vite. ad ß q̃d no. Jnn. in. c. ij. de regula. ¶ Sz q̃ro ꝓ declaratõe glo. ⁊ tex. nũquid statim mortuo marito videat ratificare ingressuz nisi illico exierit de mõasterio? Quidã dicũt q̃ expectat ꝑ mẽsez. ar. j. q. j. ꝙstat. aliq̃ q̃ ꝑ annũ. Hosti. ⁊ cõiter doc. dicunt ß esse arbitrariũ. ar. in. d. c. de causis. de of. deleg. habebit eñ iudex arbitrari ex q̃litate persone ⁊ ex diuturnitate tpis an tacite approbauerit ingressuz stãdo aliq̃ tpe p⁹ mortẽ mariti. ⁊ vide tu Jnno. in. d. c. ij. de regula. vbi dicit q̃ nisi q̃s statim exeat mõasteriũ cessante metu videt approbare ingressuz. nõ eñ req̃rit q̃ incõtinenti habẽt currere. ar. in. l. q̃ dicim⁹. ff. de so. ⁊ ideo bon⁹ vir habebit hoc arbitrari. ¶ Extra. gl. opp. ℞ tex. videt eñ q̃ hec mulier nõ fuit obligata cũ nõ emiserit aliq̃d votuz: nec fecit ꝓfessionẽ. vt in. c. clerici. j̄. de reg. So. dicit Jnno. q̃ exq̃ soleñiter re cepit velũ videt fuisse ꝓfessa: sicut dicimus in recipiẽte habitũ ꝓfessoꝝ. vt ī. c. j. de regu. li. vj. Et ponit Jnno. hic notabile dictũ faciẽdo dꝫiam inter votũ exꝑssuz ⁊ susceptõem habit⁹: dicẽs q̃ votũ seu ꝓfessio obligat vouentẽ nisi ꝓbet met⁹ q̃ habuerit cadere ī ꝙstantẽ viꝝ. nec aliꝫ releuat ꝓtestatio. qz ꝓtestatio debz esse velstita iusto timore. Secus dicit in susceptõe habit⁹. qz ad tollendũ p̃sumptõem tacite ꝓfessiõis sufficit q̃liscũq; met⁹. vñ etiã mine parentuz excusant. xx. q. iij. ꝓsens. Et est rõ diuersitatis ꝑm eũ. qz votum seu ꝓfessio fit ꝓ ꝛba expꝛessa q̃b stãdũ est donec legitime ꝓbet oppositũ. ß ex susceptiõe habit⁹ oꝛit sola p̃sumptio ꝓfessiõis q̃ facili tollit ꝑ ꝯriã p̃sumptõez. Nam vna p̃sumptio ꝓfessiõis elidit aliã. ⁊ q̃nq; adinuicẽ colliduntur. vt ī. c. lras. de p̃sumpt. ⁊ no. ī. c. trãsmisse. j̄. q. fil. sint le. ⁊ notabis bñ hoc dictũ. ¶ Sz q̃ pdicta videt iste tex. militare. nã hic interuenit sola velꝰ susceptio: ⁊ tñ papa mãdat ß inq̃ri si timore mortis mulier iducta fuit. et sic videt q̃ nõ sufficiat oĩs met⁹ ad excludẽdã p̃sumptiõz surgentẽ ex susceptõe habit⁹. So. p̃ credo posse dici q̃ si soleñiter mulier recepit velũ ꝓinde est ac si ꝛbo ꝓfessi onẽ fecisset. sec⁹ aũt q̃n sine solẽnitate suscepisset q̃s habitũ. vel dic q̃ tex. hic narrat factũ. qz ita mlier dicebat ꝓtigisse. ß forte prima solutio verior ꝛc.

¶ Abbas. Qui ꝓ metũ amissiõis p̃simonij suo bñficio renũciat illud repetere põt. Prima ps narrat factũ. secũda dat iudicem: ibiñ qz. ¶ No. p̃ q̃ ꝓditio oĩm bonoꝝ infert iustũ metũ. ⁊ idẽ dicit Boff. de maiore pte bonoꝝ. ꝓ quo facit. c. frequẽs. de resti. spo. li. vj. nã ibi ī actu odioso equi parant oĩa bona ⁊ maior ps bonoꝝ. Idẽ videt dicẽdũ in casu nõ fauoꝛabili vt p̃tendẽs iustũ metũ possit recuperare q̃ ꝓ metũ ꝓdit. ⁊ in ß tene mẽti istũ tex. nã sepe tyrãni inferũt metũ circa p̃simoniũ. ¶ Tercio nota ibi deberet in irritũ reuocari. ar. optimũ q̃ renũciatio bñficij ꝓ metũ facta tenet: ꝛ possit peti illi⁹ restitutio ꝓ actõem q̃d met⁹ causa. Et nota ꝑm istũ intellectũ q̃ ꝛ ꝓ renũciatõem ꝓdat titulus: tñ restitutio q̃ fit ꝓ actõem q̃d metus cã restituit in ꝓistinũ ius sine noua collatõe ⁊ absq; priuatõe fiẽda de illo cui ītera fuit collatũ: q̃d tene mẽti. ⁊ de hoc. j̄. lati⁹ post glo. ¶ Ultimo no. ibi cũ integrita te restituas vniuersa. q̃ ꝓ actõez q̃d met⁹ cã dꝫ fieri integerrima restitutio eoꝝ q̃ q̃s ꝓdidit ꝓ metũ. debz g̃ haberi respect⁹ nedũ ad bona existẽtia: ß ad dãnũ illatũ ⁊ ad interesse q̃d q̃s sustinuit ꝓpter metũ. nam hec actio q̃d metus cã ꝓncipal'r dat ad interesse. vt in. l. si cũ exceptõe. in. § q̃druplicat. ff. eo. ti. Sz q̃ro hic q̃d si abbas iste nõ misisset istos mlites: ß rogasset istũ sacerdotem vt renũciaret: nũquid rogamia ill⁹ habuissent idu cere iustum metum: Sol'. dico q̃ rogamia regulariter vel etiã verba ꝓminatoria nõ inferũt iustũ metũ. qz metus ꝙsistit in atrocitate facti. vt ī. l. metũ. ⁊ ī. l. ad iudiciũ. C. e. ti. vbi pz q̃ etiã dignitas alteri⁹ ptis nõ est iusta cã p̃sumẽdi metũ. Jstud fallit ī tyrãno q̃ solit⁹ est seuire in eos q̃ suis ꝓcibꝰ nõ parẽt. tũc eñ rogamia tyrãni habẽtur ꝓ ꝓcepto ⁊ inferũt iustũ metũ in parẽte. ad ß bona glo. ī. l. j. ff. q̃ iussu. tenet bar. ī tractatu de tyrãno. ⁊ idez dic in epo vel alio ꝓlato potẽte q̃ solet seuire ī clericos suis votis nõ obtẽperãtes. sic intelligẽda est glo. ī. l. j. §. q̃ onerãde. ff quaꝛ rei actio nõ dat. Hinc vulgariter dī q̃ rogamia supiozis sunt ꝓcepta: ß intelligo mõ ꝓdicto. ⁊ hec notabis. ¶ In glo. no. bñ hãc gl. qz est mgra in materia sua ⁊ quotidie ad eã remittit cũ q̃rit an ea q̃ fiunt ꝓ metũ teneant. ⁊ vt clare habeas glo. p̃ gl. colligit ex tex. vnũ notabile q̃ ea q̃ fiũt ꝓ metũ amissiõis rerum debẽt rescindi. ¶ Secũdo glo. q̃rit an hic habeãt locum in illis reb⁹ sine q̃b⁹ vita coꝛpalis amittit. vult q̃ exquo nõ põt q̃s sustẽtari sine illis bonis q̃b⁹ timet spoliari excusat si q̃d fecit ꝓ illũ metũ. nã vita nr̃a coꝛpalis nõ potest sustẽtari sine adiumẽto tempaliũ. vñ alibi dicit tex. q̃ etiã spũalia sine tpalib⁹ diu esse non pñt. vt. j. q. iij. si q̃s obiecerit. Hinc dixit gl. in. l. aduocati. C. d' aduo. diuer. iudi. q̃ bona tpalia sunt alia vita: q̃si dicat vt coꝛpoꝛa sunt seruãda. vñ sicut mortis met⁹ excusat: vt ī. c. cũ dilect⁹. j̄. e. ita ⁊ met⁹ pdẽdi bõa tempalia. ¶ Idem dicit glo. si timet pati grauẽ iacturã in reb⁹ suis. Et no. in ß glo. q̃ si inuat q̃ nedũ excusat met⁹ pdẽdi oĩa bõa: ß etiã si timet pati grauẽ iacturã. vtputa si timet ꝑdere maioꝛẽ ptẽ bonoꝝ. vt. s. dixi. An aũt excuset met⁹ excõmunicatõis dicã post gl. ī. d. c. cũ dilect⁹. ¶ Tercio glo. ℞ pdicta opponit de. c. oẽs causatões. vbi met⁹ pauptatis nõ excusat. glo. directe nõ soluit: ß dicit q̃. c. istud loquit q̃n q̃s ꝓmittit malũ in se, ꝓpt timoꝛẽ libertatis vel coꝛpis cruciatũ. nõ eñ q̃s dꝫ ꝓmittere peccatũ: imo potius oĩa mala pati. vt in. c. sacris. j̄. e. Hinc dicit tex. iurt ciuilis in. l. palã. ff. de ritu nup. q̃ nõ est ignoscendũ mulieri q̃ ptextu pauptatis turpẽ vitã elegit. Et est rõ. qz ꝑ peccatũ mortale moꝛit aĩa. nã oĩe mortale ẽ dignũ pena etna. ß aĩa est dignioꝛ coꝛpe cũ coꝛp⁹ sit mortale ⁊ caducũ. ideo īminẽte metu mortis dꝫ q̃s potius eligere mortẽ tpalẽ. s. coꝛpis q̃ mortẽ ppetuã. s. aie. ¶ Quarto in ꝛbo no. glo. intrat ꝓncipalẽ mãz an ea q̃ fiũt ꝓ metũ teneãt. ⁊ ꝑ tradit regulã affirmatiue cũ limitatõe: tñ dicens ī effectu q̃ ea q̃ fiũt ꝓ metũ regulariꝫ tenẽt dũmõ sine culpa sua q̃s incidat ī metũ. nã tũc si sine culpa incidat põt peti recissio eoꝝ q̃ acta sunt ꝓ actõez q̃d met⁹ cã. ß si culpa sua ĩcidit ī metũ tenẽt gesta ⁊ nõ ꝙpetit aliq̃d remediũ metũ passo tex. de ß vltimo est singula. quotidie allegat in. l. si mulier. ff. eo. vbi dī q̃ si liberta cõmisit ingratitudinẽ ꝯ dñm: ⁊ ptextu ne reuocaret ī seruitutẽ aliq̃d ꝓmisit dño suo nõ succurritur sibi ꝯ illã ꝓmissionẽ lꝫ metu seruitutis fecerit. ⁊ ß idꝺo q; ipa sibi intulit metũ ꝙmittẽdo ingratitudinẽ. et dñs iuste miabat sibi de reuocãda ea ad ꝑpetuẽ. Ab hac regula glo. excipit hic sex casus. Prim⁹ in mrimõio: ⁊ est duplex spãlitas ꝑm glo. in mrimõio. Primo q̃ nõ tenet si metu fuit ꝯctũ. Secũdo q̃ etiã si culpa sua q̃s ĩcidit in metũ: nihilomin⁹ mrimoniũ est nullũ ꝓ. c. veniẽs. de spõ. qz matrimoniũ ꝯbit libero ꝙsensu. ⁊ vbi interuenit met⁹ tollit q̃litas libertatis. vt ī. c. cũ locũ. d' ꝙspõ. Cõtra ß glo. opp. de. c. int' cetera. xxij. q. iij. vbi tex. videt inuere q̃ matrimoniũ tenet. ⁊ est ille tex. multũ singularis in hac materia. Glo. ß ⁊ ibi multipl'r soluit. Et ꝑ q̃ ibi nõ interuenit iust⁹ metus qui possit cadere in cõstantẽ virum. hec

solutio non est bona. quia tex. ibi loquit de metu necis. ¶ Secũda solutio q in eo q tex. ibi dicit sit stabile et firmũ. illud ꝛbũ sit ponit ꝓsultiue ⁊ nõ ꝓceptiue. hec est impꝛopꝛiatio lr̃e. ¶ Tercia so. q loquit de ꝓsilio. ß non apparet ibi in tex. ¶ Quarta so. q met⁹ ibi nõ fuit. pbat⁹ ꝫ hãc facit qꝛ ibi ꝓsupponit met⁹: alꝫ nõ fuisset dubiũ. vñ. ppter ꝛbã illi⁹ tex. multũ vrgẽtia tenuit hic dñs meus do. Lar. q mr̃imoniũ metu ꝯctũ tenet. ⁊ sic q iste casus nõ recte excipit a regula. fatet tñ q põt rescindi p actõez qđ met⁹ causa. ß cõiter gl. ⁊ doc. vtriusq; iurĩ tenent. oppositũ. ⁊ hec ꝯria opi. verioꝛ ẽ. Et adduco tex. cui rñderi nõ põt in. c. significauit. j. de eo q̃ duxit in matrimo. vbi tenuit secũdũ mr̃imoniũ ꝯctũ p⁹ primũ meticulosuz nulla pꝛ⁹petita rescissiõe p actõem qđ met⁹ cã. Si em̃ valuisset primũ mr̃imoniũ nõ tenuisset secundũ primo nõ ãnullato. qꝛ mr̃imoniũ nõ põt ꝓsistere nisi inter duos. vt in. c. gaudem⁹. de diuoꝛt. Itẽ pbat in. c. veniens: supꝛ allegato. ⁊ in. c. cũ locũ. đ de spõ. nã certũ est q in mr̃imonio ꝯbendo reqrit liber ꝓsensus vt ibi. sed vbi met⁹ interuenit lz nõ faciat cessare ꝓsensuz: tñ tollit q̃litatẽ libertatis reqsitã. ⁊ vbi reqrit certũ qđ cũ q̃lita te libertatis nõ est iuri satisfactũ si interueniat illud sine q̃litate libertatis. vt ĩ. c. pisanis. de resti. spo. vide bo. glo. quã tenebis mẽti in. c. notificasti. xxxij. q. v. et vide in ß qđ pleni⁹ dixi in. d. c. cũ locũ. ⁊ ad. c. palt. int cetera põt rñderi vt in glo. nã lz impꝛopare tex. ꝛba ꝓpt alia iura ꝯria. vt in. c. cũ dilect⁹. de ꝓsue. ar. ĩ. c. cũ expediat. de elec. li. vj. vel dic q ibi inuenit iuramẽtũ. nõ tñ itelligas q iuramentũ bz firmare ꝯctũ mr̃imõij. qꝛ nõ restituit libertatẽ reqsitã: ß obligat vt saltẽ ꝯbat mr̃imoniũ seu nõ veniat ꝯ nisi absolutõe petita. vt ĩ. c. si ꝛo. et ĩ. c. vex. de iureiur. ¶ Secũdus casus est in dote. nã pmissa vel soluta p metũ nõ tenet. vt ĩ. l. si mulier. ĩ. §. si dos. ff. qđ met⁹ cã. ß simplr pmissa sustẽtabit ex sola apꝛobatione legis. ideo met⁹ inducniẽs viciat ex toto actum. Et ex rõne sua põt colligi vna regla gnãlis q vbicũq; simplex pmissio valet ex apꝛobatõe legis si met⁹ inuenit nõ tenet. ß tñ dictũ nullibi pbat. nã lz tex. ibi loquat de dote pmissa: tñ ꝛbũ pmitto põt adaptari ad nudã pꝛomissionẽ ⁊ ad solennẽ. vt ĩ. l. sciendũ. §. dictuz. ff. de edict. edic. ⁊ ĩ. §. si scriptũ. insti. đ iuti. sti. ideo tene q spãle est in dote. q̃litercũq; p metũ pmissa vel soluta. Et quẽadmodũ mr̃imoniũ dz eẽ libeꝛ ita ⁊ dos accessoꝛia ad mr̃imoniũ. vt no. gl. ĩ. d. §. si dos. ¶ Terci⁹ casus ĩ reb ecclie p metũ traditis. nõ em̃ trãsfert dñiũ int cedẽte metu. ꝯriũ tñ sensit gl. xv. q. vj. c. j. ⁊ aliq̃ secuti sũt. Sz cõis opi. sequit istã gl. ⁊ spãlr Jo. an. ⁊ facit qđ no. archi. ĩ. c. ij. đ re. eccl. nõ alie. li. vj. Do. an. dicit q aut nõ interuenerunt debite solẽnitates q̃ debẽt ꝑuari in alienatõe: ⁊ tũc dñiuz nõ trãsfert. xj. q. ij. sine exceptõe. Aut fuerũt seruate solẽnitates: ⁊ tũc trãsfert dñiũ. ¶ Et ex ß vi inferri q nõ sit spãle ĩ traditõe rei ecclĩastice. ⁊ idẽ videt tenere hic do. Lar. ß certe nõ sufficit q solẽnitas seruet nisi sit facta ĩ casu licito et a iure apꝛobato. Duo em̃ sunt necessaria vt valeat alienatio facta de re ecclĩastica. primo q fiat ĩ casu licito. secundo q ꝑuet forma a iure statuta siue tradita. vt est tex. in cle. j. de re. ec. nõ ali. no. ĩ. c. j. đ in inte. resti. dixi ĩ. c. eccl̃ia. de ꝓsti. Hꝭ ꝛbo obseruatis tenebit alienatio lz met⁹ interceſſerit, ar. c. merito. xv. q. j. ¶ Quart⁹ casus ĩ voto. qꝛ votũ p metũ factũ nõ tenet ꝑm glo. qđ bñ notabis. Et idẽ no. gl. xv. q. vj. ĩ. c. aũctez. qđ itellige ĩ metu hũano: nõ aũt in metu diuĩo. Nã siq̃s timoꝛe dei vel timoꝛe peccatoꝛ suoꝛ vl timẽs interitũ coꝛpis ꝓpter naufragiũ vel q̃d sile emisit votũ tenet. qꝛ talis met⁹ est bon⁹ ⁊ appetẽdus. vt in. c. sic nobis. j. de regu. iũcta glo. j. quã notabis. Et q̃ ꝯ q̃ do. Lar. boc dicat iure nõ ꝓbari vt met⁹ impediat votũ: tñ puto ꝯriũ ⁊ allego casuz aptũ in. c. ꝑsens. xxij. q. iij. facit. c. notificasti. xxxij. q. v. ⁊ i. c. fi. s. e. lz. Ad illũ tex. possit respõderi q ibi sit acte assumpsit velũ. ⁊ sic de fuit ibi volũtas. ß in fine illi⁹. c. bñ facit tex. vbi papa nõ se refert ad sit̃atõem vel ꝓtestatõem: ß solũ ad timorẽ mortis. Itẽ ꝓbo ß rõne p votũ q̃s obligat deo. ß deo nihil est acceptũ qđ nõ ꝓcedat ex sincera volũtate. qꝛ nullũ est bonũ nisi volũtariũ. vt dicit tex. xxij. q. v. ad fidẽ. ⁊ eadẽ cã. q. vij. in. §. ex his. ¶ Quintus casus in iurisditõe p metum ortoꝛta. nã intercedẽte metu nõ trãsfert iurisditio. allegat gl. l. ij. in. §. j. ff. de iudi. Et nota bñ hũc casuz. ille tñ tex. loquit spãliter in eo q̃ metu progauit iurisditiõem alteri⁹ iudicis. vñ voluerũt aliq̃ casuz illi⁹. l. extẽdẽ. Sz glo. hic notãter intellexit illũ tex. generalr: qđ satis mihi placz ꝓsiderata rõne tex. nam si met⁹ impedit progationẽ iurisditõnis fortius debz impedire trãslatiõem. ⁊ hunc intellectũ videt approbare bal. in. l. decernimus. C. de sa. san. ec. ⁊ bar. in tractatu de tyrãno. Et p ß infero ad q̃stionẽ: ciuitas habẽs electõem officialis vel potestatez eligendi sibi dñm obsessa p exercituz eligit sibi officialẽ p metũ vel trãstulit iurisditõem in tyrannuz q̃ habebat ciuitatẽ obsessam. quer̃it nũquid iurisditio sit trãslata: ⁊ p ꝓsequẽs nũquid teneãt gesta p tyrãnũ istũ seu officialẽ: ⁊ dicendũ nõ. qꝛ vbi agit de iurisditõe cõferenda met⁹ viciat factũ ipso facto. vt in. d. l. ij. intellecta mõ ꝓdicto. ⁊ ß tenet bar. in. d. tractatu. ⁊ sentit bal. in. d. l. decernimus. qđ bñ notabis. Et ex hoc infero ad aliã q̃stionẽ. cãõici elegerũt aliquẽ in ꝓlatũ p metũ puta p ꝓceptũ tyrãni: nũquid talis electio teneat: ⁊ multa ꝓsilia sup hoc emanarũt tpe vibani sexti qũ incepit vltimũ scisma in eccl̃ia dei. Nã dicebãt cardinales aliqui q p metũ ⁊ p impssionẽ romanoꝛ elegerũt pri⁹ papam. vñ postea q̃dã ex eis ꝙuenerũt ⁊ aliũ elegerũt. ¶ Ex dicto bar. ⁊ bal. p rõnẽ hui⁹ glo. ⁊ p tex. illi⁹. l. ij. posset dici q electio est nulla. ⁊ vide tex. iũcta glo. in. c. quisq̃s. de elec. ⁊ sil̃r facit tex. in. c. vbi ꝓiculũ. in. §. certũ. de elec. li. vj. vbi dicit tex. q cessat electio vbi adimit libertas eligendi. In ꝓtrariũ facit qđ no. Inn. in. c. q sicut. đ elec. vbi dicit se credere q si met⁹ interceſſit tenet electio licet veniat irritãda. vñ anteq̃z irritet tenent gesta p electum. Et ad hoc allegauit istũ tex. in ar. ⁊ tene mẽti singulariter illud dictũ Inno. ppter ei⁹ auctem. nã fac ad pcedentẽ q̃stionẽ de tyrãno. et tñ aliter distinguo ⁊ reduco ad cõcoꝛdiã. in. c. lz de elec. videlz q aut ꝓpellunt electoꝛes eligere certũ ⁊ tũc electio est ipo iure nulla. qꝛ est ꝯ subam electõis. nã electio est vnũ de plib eligere. ⁊ ita intelligat tex. ĩ. d. §. cetex. Aut ꝓpellunt eligere vnũ de certo genẽ ꝓsonaꝝ: ⁊ tũc met⁹ n viciat ipo facto. qꝛ nõ ex toto adimit libertas eligẽdi. vt ĩ. c. cũ terra. de elec. ⁊ tñ valet ꝓsuetudo vt electoꝛes teneant sibi eligere ꝓlatũ de certo genere ꝓsonaꝝ. vt est tex. in. c. abbate. de ꝛb. sig. ⁊ in. c. cũ dilect⁹. de ꝓsue. Hinc dixit Jo. an. in. d. c. cũ terra. q ꝓsuetudo nõ põt tollere libertatẽ eligẽdi: ß restringere sic: qđ notabis. ⁊ pleni⁹ dico in. d. c. licz. ¶ Sext⁹ casus ⁊ vltim⁹ ꝑm gl. in auctẽ tutoꝛis per metũ extoꝛta. vt in. l. j. in fi. ff. de aucto. tut. ⁊ posset adduci ille tex. ad terciũ casuz ꝓallegatũ: vt si epus auctoꝛizet ĩ ꝯctu p metũ inito p eccl̃iaz inferioꝛẽ q talis auctas nõ teneat. qꝛ epse q̃ pat tutoꝛi. vj. q. j. ĩ. c. oĩb. ⁊ no. j. de in ĩte. resti. ⁊ ĩ. c. auditis. ĩ gl. iij. ¶ Ex̃ glo. Host. excipit aliquos alios casus: ⁊ sit in oꝛdine septimus casus. c. vnici. j. eo. li. vj. vbi dicitur q absolutio ab excõmunicatõe p metũ facta nõ tenet. Octauus casus in testamẽto cũ testes inuiti fuerũt dicẽti. vt in. l. que testamẽto. in fi. ff. de testa. no. glo. j. eo. sacris. ¶ Nonus casus in sententia nam tenet hic Host. q sentẽtia p metuz lata nõ tenet allegat. xj. q. iij. iniustã. ⁊ Jo. an. hic simplr transit referendo Host. Sz ꝯriũ notauit glo. in. d. c. iniustũ. ⁊ sequitur ibi archi. ⁊ glo. in. c. q̃tuoꝛ. ea. can. ⁊ q. que dicit q sentẽtia lata p metũ tenet lz possit elidi p actõem vel exceptõem. Do. an. distinguit q aut metus impedinit solẽnitatẽ requisitã ⁊ sñia nõ tenet: alꝫ sec⁹. ß boc nihil est dicẽ, qꝛ si debita solẽnitas non int̃uenit sñia est nul-

la non ꝓpter metũ: ß ꝓpter defectũ solẽnitatis. ꝙa si nõ seruat' solẽnitas substãtifica nõ tenet sñia q̃ntumcũq; spõte lata. vt in l. platã. C. de. sen. ⁊ ij. q. vij. diffinitiua. Repio bal. in hac. q. in. d. l. decernim⁹ distinguentez q̃ aut metus fuit illat⁹ circa ptãtez clauiũ ⁊ viciat ipõ facto. q; ptãs clauiũ dz esse libera. allegat. d. c. vnicũ. eo. ti. li. vj. Aut met⁹ fuit illat⁹ in alijs sentẽtijs et tenet sñia lz posset rescindi ꝓpter metũ. allegat gl. in. d. c. iniustũ. ⁊ dicit canõista s ita tenere. Sz ꝓfecto ꝯ ꝑmũ mẽbr̃ suũ allego. gl. singularẽ in. d. c. vnico: q̃ ꝙcludit sñiaz excõicatõis latã ꝑ metũ tenẽ q̃si in absolutõe sit spãle vt metus viciet. ⁊ allegat no. in. d. c. iniustũ. ⁊ tene mẽti illam glo. q; nemo allegat. facit ꝑ q; cũ illa sit gl. Jo. an. videtur reꝓbare dictũ Hosti. hic. naz si excõicatio lata ꝑ metũ tenet fort⁹ alia sñia. ℣ Jtẽ adduco illũ tex. ꝑ locũ a spãli. nã cũ spãl' papa ibi ꝓuiderit circa absolutõem: g̃ sec⁹ ī excõicatõe ⁊ ī alijs sentẽtijs ꝯ dictũ bal. ⁊ põt esse rõ spãlitatis. q; ꝓncipes seculares erãt faciles in ꝓpellendo ꝓlatos ad absoluẽdũ aliq̃s a sñia excõicatiõis. et sic nõ poterat obseruari rigor eccłiastic⁹: merito fuit statutũ vt al's absolutio esset ipõ iure nulla. Cõclude g̃ q; regulariter met⁹ nõ viciat ipõ facto cũ inꝺueniat ī iurisditõe exercẽda. sec⁹ si in iurisditõe ꝓferẽda vl' proganda. vt ī. d. l. ij. ⁊ ī. v. casu. s. excepto. ℣ Decim⁹ casus ī ꝓstitutõe ꝓcura. ꝑm Hos. allegat. c. accedens. s. de ꝓcu. ⁊ ita trãseũt hic doc. Et bñ notab. ꝓpt' auctez doc. vt si ꝑ metuz q̃s ꝓstituit ꝓcuratorẽ nõ tenet ꝓstitutio. ß certe ille tex. ß nõ ꝓbat. nã papa ibi nõ intẽdebat ius de nouo inducere: ß voluit ꝓuidere locũ secuꝝ ptib⁹ qꝺ fiendũ est in oĩ actu, tñ nõ sequit' q; si de facto metus interceſſerit act⁹ viciet'. ℣ Undecim⁹ casus ⁊ vltim⁹ ꝑm Hos. ī actu q̃ nõ põt seruari sine peccato: ß dic q; obligatio hic impedit' nõ ꝓpter metũ: ß rõne peccati. q; nõ põt obligari ad peccandũ: nec etiã iuramẽtũ valet. vt in. c. q̃nto. ꝺ iureiur. ⁊. c. si ꝙ. ⁊. xxij. q. iij. q̃si ꝑ totũ. Excipio ꝺuodecimũ casuz q̃ ꝙꝑhendit ī se multos casus ī his. s. que gerunt' ꝑ iniuste carceratũ cũ ipõ detẽtoꝛe: vt ẽ tex. notabilis. in. l. q̃ ī carcere. ff. e. Aliũ casuz voluit excipe do. an. j. c. ꝓri. in renũciatõe bñficij. Dicit em̃ ibi q; renũciatio bñficij ꝑ metũ facta non tenet. ⁊ infert ibi postmodum gnal'r ad oẽs act⁹ spũales vt in eis viciet met⁹ ipso facto. q; in istis dz esse volũtas libera ⁊ libeꝛ arbitriũ. ß certe nõ credo eũ bñ dicere. ⁊ ꝑ in renũciatõe bñficij habes glo. notabilẽ. in. c. sup ß. de renũ. q̃ apte tenet q; renũciatio ꝑ metũ facta tenet lz posset rescindi apte ß tenet Inn. ī. c. ad audiẽtiã. j. e. vbi dicit q; rescidit' ꝑ actionẽ qꝺ met⁹ causa. sentit idẽ Inn. j. c., ꝓri. loquit' tñ ibi alternatiue. ß De. ⁊ Abb. apte hoc ibi tenẽt. idẽ ꝺo. de ro. deci. ccclxij. ꝓbat' ꝑ locũ a spãli in cle. ij. in. §. sane. de pe. vbi dz q; renũciatio bñficij q̃ fit ꝑ captõez ⁊ detẽtionem ptãtuz seculariũ nõ tenet: vt sic in odiũ istoꝛ pricipũ q̃ q̃nq; incarcerãt clericos vt renũciẽt. fuit illꝺ ius spãle inductuz vt nõ teneat renũciatio. vñ dicit ibi bal. q; illud est ius nouũ. ⁊ facit qꝺ ibi no. gl. ī ℣. ꝓdicto mõ. Ad ß etiã adduco istũ tex. nã papa nõ fundat se spãlit' hic sup bñficio. ß sup regula gnãli dicẽs q; q̃ metu ⁊ vi fiũt debẽt reuocari ꝛc. ⁊ sic apte sentit q; dz trãsire cum cõmuni regula. Jtem q̃tenus dicit q; in spũalib⁹ viciat met⁹ ꝛiũ voluit glo. in. d. c. vnico. li. vj. Jtẽ baptism⁹ assumpt⁹ ꝑ metũ tenet. q; ibi est volũtas lz coacta. vt in c. maioꝛes. in. §. item q̃rit'. de bap. ⁊. xxv. dis. de iudeis. ⁊ facit ratio. c. merito. xv. q. j. Cõclude g̃ q; in actu meritoꝛio met⁹ viciat ipõ facto. vt in. d. c. ad fidẽ. Sz speciale est vbi imꝓrimit' character. d. c. maioꝛes. ß vbi nõ tractat' de merito q̃ ad deũ: sed de merito vel alio vinculo met⁹ non viciat regulariter.

Daures. Qui terroꝛe laicoꝝ electõi atio iuramẽto vel fide firmata non sit regimini ad qꝺ electus erat ꝓfici poterit. boc dicit cõꝓbẽdendo quẽlibet ītellectũ. Cõmunis diuisio. secũda ibi tue.

℣ Nota ꝑ q; factũ a maiori pte collegij aliquib⁹ ꝓtradicentib⁹ potest dici vnanimit' factũ. ita colligit hic do. An. sed iudicio meo totũ oppositum est colligendũ. hic em̃ dicit' q; vno excepto electio fuit vnanimiter celebꝛata. nam si verbũ vnanimiter verificaret' in maiori parte collegij fruſtra fuisset dictũ vno excepto. ⁊ q; hoc ꝛbũ vnanimit' importet q; nemine discrepãte ꝑbat tex. ī. c. ij. de postu. plat'. ⁊ in. c. si vnanimiter. eo. ti. ⁊ ibi no. hec etiã ethymologia vocabuli. nã vnanimit' dicit' q̃si vnanus animi. Non ergo possunt dici electoꝛes fuisse vnanimes si eoꝝ aliquis fuit discoꝛs a sentẽtia cõi. ⁊ idẽ dic de ꝛbo cõcoꝛditer. requirit' em̃ vt nemo discrepauerit vt no. glo. in cle. ne romani. de elec. ⁊ in. c. cupientes. de elec. li. vj. dixi in. c. nõ potest. j. de re iudi. ℣ Secũdo notabat hic do. An. q; renũciatio bñficij ꝑ metũ facta non tenet. ⁊ certe iste tex. hoc non ꝓbat. hic em̃ non dicit q; renũciatio electõnis non tenuerit: sed simpliciter dicit q; talis renũciatio nõ obstat quomin⁹ is q̃ renũciauit ꝑfici possit eccłie ad cui⁹ regimen fuit elect⁹. vnde vt dicit Inno. põt intelligi ex nouo iure. s. ꝑ electiõem de nouo fiendã. vel põt intelligi q; ex antiq̃ iure. ß vt dicũt De. ⁊ Abb. ꝓri⁹ petita restitutõe aduersus illã renũciatõem metu factã. ⁊ ꝑ hoc tex. in. cle. ij. in. §. sane. de penis. vbi tunc solũ renũciatio bñficij est nulla qñ fuit facta ad captionẽ ⁊ detentiõem alicui⁹ ptãtis secularis. secus g̃ qñ metus aliq̃ interuenit. de quo dic vt pleni⁹ dixi. s. c. ꝓri.

℣ Tercio nota q; iuramentũ ⁊ fidei interpositio differsa sunt. sed quero de differẽtia int' hec. Sol. dicit Inn. q; iuramentũ est cuz fit sup libris reliquijs vel alia re sacra. Fidei ꝑstatio est cum q̃s ꝓmittit aliq̃d ꝑ deũ vel fidem. ⁊ nil aliud dicit hic Innoc. Sz in ꝓriũ facit. c. etsi xꝑus. de iureiur. vbi patz q; potest interuenire iuramẽtum absq; tactura alicui⁹ rei sacre vel alicui⁹ scripture. nam ad esse iuramenti non requirit' necessario tactura alicui⁹ rei. vt ꝓbat' ibi. et no. glo. ij. q. j. in summa. ⁊ vide glo. in hoc notabilẽ in cle. j. de bere. Et ob hoc do. Lar. hic voluit dare aliã differentiã: dicens q; tunc est iuramentũ cum exꝓrimit' verbũ iuro. Si autẽ non exꝓrimitur ⁊ ꝓmittit' aliquid ꝑ deũ seu ꝑ fidẽ tunc dz fidei ꝓstatio. Si autẽ non interponit' deus vel fides tunc dicitur simplex ꝓmissio. Hec differẽtia mihi ex toto nõ placet. ⁊ tex. videt' in oppositũ in. c. ego em̃. ⁊ ī. d. c. etsi chꝛistus. de iureiur. vbi patz q; dicendo sic. de⁹ me adiuuet ⁊ hec sancta euãgelia est iuramentũ: ⁊ tñ non exꝓrimit verbuz iuro. Jtem habes multa exempla. ī. d. c. etsi chꝛistus. in quib⁹ sine expꝛessiõe bui⁹ verbi iuro inducit' iuramentuz. ⁊ ideo dicerẽ q; iuramentũ et fidei ꝓstatio habent se vt genus ⁊ species. q; omnis fidei ꝑstatio est iuramentũ: sed non ecõuerso. vbicũq; em̃ adꝺicit' vinculum religiõis simplici assertõi potest dici iuramentum. Ad hoc qꝺ no. in. d. c. etsi chꝛistus. Et hec faciũt ad qstiones: nũquid violans ꝑstatõez fidei possit priuari beneficio sicut veniẽs ꝓtra iuramentũ: Secundo nũquid sit infamis sicut ꝑiurus eo casu quo ꝑiuriũ irrogat infamiam: quod quãdo sit plene dixi in. c. testimoniuz. de testi. ℣ Ad primũ archi. in. c. iuramẽti. xxij. q. v. recitauit quẽdam dicere q; debeat priuari beneficio sicut veniens ꝓtra iuramentũ. Et hoc tenuit glo. notabilis in. c. querelam. ne ꝓlati vices suas. ⁊ idem ibi Hosti. ⁊ idẽ tenet glo. in. c. cõstitutus. de transact'. Sed aliud videtur tenere ipse archi. ibi. ⁊ in. c. j. de sepul. li. vj. vbi videtur enim in hoc variasse. sed do. Lar. tenet hic q; non sit priuandus beneficio. ⁊ refert hoc idem tenere quandam decisi. rote. Ego sequerer opi. glosarũ. primo per fundamentuz quod supra feci. q; omnis fidei ꝓstatio est iuramentũ. Jtem q; accidere posset q; plus peccaret veniens ꝓtra fidem q̃ ꝓtra iuramentũ. naz ꝑiuriũ tanto est grauis⁹: quãto id sup quo fuit iuramentũ ꝑstituz erat sanctius. Nam magis peccat veniens contra iu-

ramentū interpositū sup̄ corpe christi q̄ si essz interpositz sup̄ alia creatura. vt ꝓbat tex.no.in.c.mouet.xxij. q.j. no. Inn.in.c.z si xp̄us: pall'. vñ siqs iuraret sup̄ beato petro z alius ꝓmitteret aliq̄d p̄ deū fidē suā: non est dubitandū q̄n magis peccaret ꝓtrauenīēdo ille q̄ iurat p̄ deū vel fidē suā. vñ absonū esset dicere q̄ iste nō deberet ꝓuari. q: venit ꝯ iuramētū. ad idez adduco tex.in.c. tua. de iureiur. vbi cleric⁹ priuat' bñficio ꝓ perurio putatiuo. i. ꝓ eo q̄d vitare nō pōt quo ad vulgi opinionē lz in veritate non sit periurū. fortⁱ g̃ dz priuari q̄n venit ꝯ p̄statōez fidei. ad idē etiā adduco. c. puenit. de fideiuss. vbi copulatiue dī si ꝯ religionē fidei z iuramēti sui ꝛc. vñ p̄statōem fidei appellat ibi iuramētū. naz vnicū intʼ uenit ibi iuramentuz seu fidei p̄statio. Et ex hoc infero ad secundū q̄ iudicio meo nō bñ dixit collec.in.d.c.cōstitutus. vbi dixit q̄ venīēs ꝯ fidē p̄stitā nō sit infamis. q: iura loquūtur de iuramēto. nā vt supra, dixi fidei p̄statio est iuramentū. z facit iste tex. vbi equipantʼ. z ꝑdicta notabis. z vide. glo. notabilē ad māz in.c. vt circa. d elec. li. vj. z in.d.cle.j. de here. ¶ Jn glo.j. in fi. Jo. an. dicit hāc glo. ꝓcedere in ꝯfirmato: nō in electo tm̄. q̄si dicat q̄ electus tm̄ pōt renūciare electiōi de se facte absq̄ ꝯsensu superioris. secus q̄n electio est cōfirmata vel quādo q̄s bñt bñficiū ꝓ institutōem seu collationez. vt no. glo.in.c.si electio. de elec.li.vj. z no.in.c.ij. de trāsla. prela. Jtē plus dico q̄ si electio fuisset hic cōfirmata nō tenuisset renūciatio facta in manib⁹ nō superioris etiā in p̄iudiciū renūciantis. hoc ꝓbatʼ in.c. q̄ in dubijs de renū. vbi dz̄ q̄ talis renūciatio nullā obtinet firmitatem. ergo nō valet etiā in p̄iudiciū renūciantis. cū em̄ iste sit obligatus bñficio: vt in.c.nisi. de renūcia. nō potest ꝓ se exim̄ere seip̄m ab hac obligatōe. ad hoc. l. legatʼ. ff. de offi. p̄si. vñ pōt sic renūciās administrare bñficio suo antesq̄ superior habeat ratā illaz renūciatōem. q̄d sentit Jo. an. post Host. in.c. q̄nto. de trāsla. ꝑla. plene dico in.d. c. q̄d in dubijs. lz aliud senserit glo. in.c. q̄d dei. de statu reg. Et ideo hic iura q̄ videntʼ innuere q̄ valet renūciatio bñficij ꝓ metū facta intelligo interueniēte superioꝛ cōsensu. z ita loquitʼ z ponderat tex. in.d.cle.ij. z in. §. sane. z.j.c.pri. ¶ Jn glo. fi. in fi. ℔ glo. bz bo. intellectuz: ℔ nō solum clare z formaliter ꝓria. ℔ in effectu vult dicere q̄ aut iuramentū est taliter p̄stitū q̄ repugt postmodum iuri repetēdi: z tūc iuramētū obstat. Et ita loquitʼ iste tex. vñ dz intelligi q̄ iste iurauit ampliꝰ nō repetere vel q̄ ampliꝰ nō p̄ficeret illi ecclesie. secus aūt q̄n iuramentū est taliter p̄stituz q̄ nō repugnat iuri repetendi vt puta si q̄s iurauit resignare bñficiū suū ꝓ metū si postmodū resignauit pōt bñficiū repetere intēdo actionem q̄d metⁱ causa. naz iuramētū suū sibi nō obstat. q: nō iurauit nō repetere bñficiū. vt ꝓbatʼ. j.c. pri. nō obstat. c. cū inter. p. de renūci. q: ibi ꝓmouet ex nouo iure. si em̄ quis iurauit nō repetere bñficiū intelligit ex antiq iure: ℔ ex nouo iure bñ posset vt ibi. ad. c. ij. de resti. spo. dic q̄ ibi renūciauit spoliatus. nā ibi renūciatio non refert ad possessionē quā nō habebat. dicendū vt ibi latius no. Nūquid aūt aduersus illud iuramētū de q̄ i tex. ꝓtetat aliq̄d remediū: dicit Jnno. q̄ sic. q: exquo iurauit ꝑ metū pōt petere absolutōem a iuramento: z ep̄us poterit istū absoluere. et no. bñ hoc dictū q̄ ep̄s potest absoluere illū q̄ iurauit ꝑ metū. z sic intellige. c. si vo. et c. si vex. de iureiur. Et idē est vbicūq̄ iuramētum ꝓtinet turpitudinē ex pte recipiētis vt in oduz istiꝰ q̄ turpiter recipit iuramentū possit ep̄us absoluere iurantē. vt no. idem Jnno. in.c. debitores. de iureiur. z dicit hic Jnn. q̄ lz ep̄us possit absoluere: bñ tū faciet nō absoluere si aliud remediū ꝓtetit iurāti. vñ siqs iurat soluere vsuras bz remediū vt priꝰ soluat z postea repetat. vt i.d.c. debitores. dicit tn̄ q̄ si obmissa hac via ep̄s directe absolueret nō putat hoc ꝯ ius esse. Et nota singulariter hoc dictū. ex hoc em̄ vult q̄ q̄n iuramētū turpitudinē cōtinet ex pte recipiētis non est necesse vt iurās adimpleat priꝰ iuramētū: vel vt faciat ꝓpelli recipiētē ad relaxationez: ℔ pōt directe petē absolutōem ab ep̄o. z plenius hāc māz attingo. in.c.j. de iureiurā. Abbas.

A Daudientiam. Qui per metū q̄ debuit cadere ī cōstantē virū bñficio suo renūciare iurauit z renūciauit illō repetē poterit. Jn ꝓma q̄stio partis. Jn secūda dat iudices: ibi mādam⁹. ¶ No. p̄ q̄ iuramentū de resignādo non extendit' ad ius postea querēdum: nec p̄cludit facultatē repetendi p̄ actōem q̄d meau. si interuenit metⁱ satisfacit. ergo iuramento ex solo renūciatōis actu: q̄d facit ad multa. ¶ Secūdo ex hoc z ex tex.no. q̄ aliud est iurare ō resignādo: aliud de nō repetēdo. Jtem q̄ iurās nō repetē bñficiū p̄ eum resignatum nō pōt petere lz p̄ metū iurauerit. ītellige nisi priꝰ petita absolutōe aduersus iuramentū. vt in.c. si vo. de iureiur. Et est glo. fi. hic. z dixi. s.c. pri. ¶ Tercio no. in ver. quia vo. ar. optimū q̄ circa renūciationē beneficij metu factā nō est aliq̄ specialitas. ℔ quēadmodū alia q̄ metu fiunt debent reuocari ita renūciatio. Sz ḡro q̄ iure audit' iste qui renūciauit bñficio ꝓ metuz: So. dicit Jnno. q̄ p̄ actōem q̄d metⁱ causa: q̄d plenius dixi. s.e.c. ij. ¶ Sz aduerte tu ad tex. qui loquitʼ per verba p̄sentis temp⁹: dicens que metus causa fiunt carere debent robore fraternitatis. z sic videtʼ q̄ hec que fiūt ꝓ metū nō habent robur firmitatis. z sic cōcordat iste tex. cuz edicto p̄toris in eo q̄ dicitʼ q̄d metⁱ cā factū est nō ratū habebo. vt. in.l. metū. in. §. sed q̄d prętor. ff. eo. Et ideo potest dici vt notāter dicit bar. in.d.l. metū. in. §. volenti. q̄ duo sunt remedia principalia contra ea que fiunt ꝓ metum de iure prętorio. nam de iure ciuili regulariter tenet ex quo interuenit ꝯsensus licz coactus. Sz p̄tor introduxit duo remedia. Primū dando vtilē actōem q̄ priꝰ erat directa. vñ absq̄ eo q̄ intēdaz actionē q̄d metus causa possum petere rem quā tradidi ꝓ metū intentando actōem vtilem que prius mihi cōpetebat et ℔ ex bñficio p̄toris mortui. q: exquo prętor nō vult habere ratum q̄d fit ꝓ metum ipso facto datʼ metū passo vtilis actio. Sz quia nō erat ex toto sufficiēter puisum metū passo induxit aliud remediū. s. actionem q̄d metus causa. z ꝓ eam restituitʼ actio directa que priꝰ cōpetebat beneficio p̄toris legitimi cor̄ā quo intentatʼ actio q̄d metus causa. z hoc satis ꝓbat tex. ī. d. §. volēti. ¶ Et ex his infertʼ ad intellectū huiꝰ capituli q̄ ille qui renunciauit bñficio ꝓ metū habz duplex remediū. Primū vt attēdet actōem q̄d metus causa. z ꝓ hoc remedium restituātur sibi omnia que tradidit ꝓ metū cum integritate. vt in.c. abbas. ī fi. s.e. z potest indirecte petere bñficiū intentādo vtilem actōem. Nam si cecidissz a possessione sine metu z sine renūciatione habuissz actōem directaz puta confessoriā vel officiū iudicis vel latā rei vendicationem: iuxta no. ꝓ Jnno. in.c. cum venerabilis. de reli. do. Nūc vo exquo renūciauit ꝓ metū habz illā actōem vtilē que priꝰ erat directa. directa vo sibi nō competit q: non potuit prętor directe disponere ꝯ ius ciuile. vt insti. de bo. pos. post prin. Et ꝑm hoc intellige et limita ea q̄ no. glo. in fi. in.c. abbas. s. eo. ¶ Jn glo. ij. ibi z dicitʼ vis impetus maioris rei ꝛc. Aduerte: hic em̄ ponitʼ diffinitio cuz queritʼ quid si vis p̄cisa. Nam duplex est vis. quedā est p̄cisa: quedā est, prius cōtraria voluntati: vt cū quis ligatis manib⁹ z pedib⁹ rebaptizatʼ vel cōpellitʼ cōmunicare excōicato in ecclia. z de ista vi non fit mentio in isto titulo. Alia est vis cōditionalis. vt quādo infertur alicui vis vt nisi certū q̄d faciat minatur alitʼ sibi mortē. z de hac vi fit mētio ī isto titulo. et ℔ vis ītenditʼ sub metu. ideo dicit glo. q̄ hodie detracta est vis mētio q̄ olim fiebat in edicto p̄toris. z dic q̄ detracta est mentio in libris iuris ciuilis. quia solum fit mentio de metu. z dz intelligi iste titulus ꝑm glo. z bene in vi cōpulsiua

vt qñ quis p vim ꝺditionalē ꝺpellitur rem suā tradere vel debitorē liberare. p alia ꝟo vi puta expulsiua vt cū violēter expellit de possessiōe sua vel vi ablatiua: vt cū alicui aufert violēter res mobilis: vl vi turbatiua vl inquietatiua dant alia remedia. de q̄bꝫ in glo. Et ī fi. gl. vel dic q ꝺ̄ met⁹ q̄ mentē terret. ¶ In gl. in ꝟ. ad resignatōez: ibi si postmodū in resignatōe nō intercessit metus. Aduerte q̄ glo. hic sentit nō sufficere vt met⁹ adsit tpe iuramēti de resignādo: ꝫ requirit vt etiā duret ī resignatōis actu. alꝫ si sponte resignaret nō haberet actionem qđ met⁹ causa p. l. ij. C. eo. vbi ꝺ̄ q si p metū p misi aliq̄d tradere ⁊ ex interuallo cessante metu tradidi nō possum repetere. q̄ spōte videt purgatū viciū met⁹ p̄cedens. Jo. an. dicit q hic durabat metus iurij. q̄si dicat q exquo fuit cōpulsus iurare si postea in executione nō durat metus nihilomin⁹ excusor. q̄ videor exequi timore iuramēti. moderniores dc. sequūtur gl. dicentes q cū aduersus iuramentū hꝫet iste remediuꝫ. q̄ poterat petere absolutōem nō excusat si postea sponte soluit. ꝫ mihi plus placet opi. Jo. an. p. c. j. iūcto. c. debitores. de iureiur. ¶ Nam iurās soluere vsuras bꝫ remedium petēdi absolutōem. vt in. ꝺ. c. j. tñ si volēs satisfacere iuramēto soluit potest postea repetere. Item potuit ille timere piurīū quo ad vulgi opi. vñ oīs modica p̄sumptio sufficit ad tollendā illā p̄sumptōem q sponte soluit: sicut in fili no. Jnno. in susceptōe habit⁹. in. c. j. ℈. e. Ad idē qđ no. idē Jnno. in. c. p̄cedēti vbi ꝺ̄ q exq̄ quis hꝫ remediū repetendi nō debet petē absolutiōem a iuramēto. ad idē. c. cōmissuꝫ. de spō. ⁊ hoc iudicio meo apte ꝓbat iste tex. in quo nihil ꝺ̄ q tpe renūciatōis metus durabat. imo tex. in fi. dicit q virtute iuramēti tenebat resignare. ¶ In glo. fi. in fi. no. ex hac gl. tria remedia cū iuramentū ꝓtinet turpitudinē recipiētis. ⁊ int̄ cetera no. q potest petere absolutōem a iuramēto: qđ latius dixi. ℈. c. pri. Et nota singulariť ex tex. iūcta gl. q ꝺ̄ q̄s adimpleuisse iuramtū: lꝫ ñ duret effect⁹ iuramti. Et facit ad illā q̄stionē nūquid ad euitandā penā suffi ciat fecisse actū sibi iniūctuꝫ lꝫ actus postmodū nō duret. de quo plen⁹ p bar. in. l. inter castellanuꝫ. ff. de arbi. ⁊ in. l. sicut. ī. §. supuacuū. ff. qui. mo. pig. vel hypo. sol. ⁊ facit bñ. c. cōmissuꝫ. pall'.

Abbas.

Sacris. Excōmunicat⁹ nō est q̄ absolute coactus excōicato ꝓmunicat. sec⁹ si coactio fuit cōditionalis. In p̄ma pte dcisa ꝓsultatio. In secūda distinguēs rñsio: ibi distinguim⁹. Et primū mēbꝫ ꝓsequit ibi in principio. secundū ibi ī secūdo. ¶ No. p q habenti rñdere de iure q̄q̄ īminet necessitas distinguēdi. Sunt em̄ quedā dubia que sine distinctōe dcidi nō valēt. cōcordat. c. lr̄as de dspō. impu. cū multis ℈. ⁊ ideo alibi distinctio appellat discretio. vt in. c. sup lr̄is. de rescrip. Secūdo no. duplicē esse vim p̄cisam. ℈. ⁊ ꝺditionalē. Qđ aūt fit ex vi p̄cisa ñ imputat. q̄ potius ꝺ̄ quis pati q̄ꝫ agere. q̄ nulla volūtas repit in agente. exemplū in eo qui ligatis manibꝫ et pedibꝫ ꝺpellit cōicare excōicato in lecto vel in ecclesia. Vis ꝟo ꝺditionalis est q̄n metu mortis vel corpis cruciatus quis cōicat excōicato. ⁊ hoc casu ꝺ̄ facere. q̄a ꝫ repit volūtas cū poti⁹ eligat cōicare excōicato q̄ꝫ mori. ¶ Et ex hoc ⁊ ex tex. no. q potius quis debet pati mortem violentā q̄ꝫ cōicare excōicato vel aliqđ aliud peccatum cōmittere. Hinc alibi dicit canon poti⁹ debet quis omnia malꝫpati q̄ꝫ malo cōsentire. vt. xxxij. q. v. ita ne. ¶ No. q met⁹ attenuat culpā: non tñ p̄fus eaꝫ excludit. min⁹ em̄ peccat is qui p metū peccat q̄ꝫ qui sponte. ⁊ ideo minor debet imponi pena. vt. ij. q. j. in p̄mis. ⁊ ī. c. fi. xj. q. iij. ¶ Nota ibi labe. q excōicatō ꝺ̄ labes. ⁊ forte ideo ꝫm Jo. an. q̄ multi in eā labunt. vel dic q ideo q̄ p eam aīa labefactat. Item nota q miti⁹ agit cū ignorante q̄ꝫ cū metū patientie. nam ille qui ignorāter ꝓmunicat excōicato nullā culpam cōtrahit. vt in. c. nup. de sen. ex. secus in eo qui cōmunicat p metū vt hic. ¶ Alti mo facit iste tex. ad q̄stionē: cauet statuto q q̄cūq̄ꝫ tale q̄d fecerit incidat ipso facto in talē penaꝫ. quidā fecit p metū actū, phibitū nūquid incurrat illā penā: ⁊ videtur p̄ sic p istū tex. nam excōicatōis pena ita inuolit q̄ cōicat excōicato p metū sicut q̄ sponte in ꝺ̄riū facit: q̄ metus attenuat culpā ⁊ etiam penā. vt. ℈. dixi. Exquo ergo rōne metus debꝫ miti⁹ puniri. ergo non debꝫ incurrere penā statuti. ad qđ. bñ fac. c. ij. de dcli. puerop. Sodici potest q penā incurrit: ꝫ iudex in impositōe ⁊ exēcutōe debet hꝫe respectū ad metū. vnde debet minuere ipam penā. Et idem videt dicendū in alio casu vbi in delinquēte repit aliq̄ qualitas p quā debet miti⁹ puniri. Ad hoc qđ no. bar. in. l. ij. de recepta. ad istuꝫ tex. dic q lꝫ cōicans p metū incurrat excōicatiōem: nihilomin⁹ tpe absolutōnis minor pena sibi imponit q̄ꝫ si cōicasset sponte. vt est tex. no. in. c. fi. xj. q. iij. ¶ In glo. ij. in fi. vel ꝫm Host. cōicans excōicato p metū si nō ꝓsenserit iniquitati illius apud deū nulluꝫ detrimentum incurrit. ⁊ sic possit intelligi. c. qđ p̄decessor. et. c. antecessor alle. in glo. ꝫ quo ad ecclīam militantē ꝺbit excōicatōis vinculum vt hic. ¶ No. ꝫ dictū Host. q agens aliquid p metum si non ꝓsentit iniquitati nō peccat quo ad deū. Sed ꝺ̄ hoc facit iste tex. in eo q dicit istā culpā ꝓtrahere licz met⁹ ipam attenuet. ⁊ q dixi q cōicans excōicato incurrit excōicatōem intellige minorē: nō autem maiorē: nisi cōicasset excōicato in crimīe, pquo fuit excōicat⁹ vel fuisset excōicat⁹ cū participātibus sibi. hec ꝓbant in. c. nuper. ⁊. c. si cōcubine. de sen. ex. ⁊ xj. q. iij. c. qm̄. ⁊ in. c. fi. de cle. ex. mi. An autez cōicans excōicato minori excōicatione incurrat excōicatōem: dic q non. q̄ excōicatio nō trāsit in tercīā psonā. vt in. ꝺ. c. qm̄. qđ no. ¶ In glo. fi. ibi eos. ibi parificat tex. rebaptizatos sponte vel p metum. ⁊ in. c. quisq̄s. qđ sequit parificat in teste tacere veritatem spōte vel metu. vñ testis incurrit piurīū tacendo veritatē si sponte fecit sicut si p metū. So. dicit Joan. ⁊ bñ q metus nō excusat ab excōicatōe vt hic. neq̄ꝫ ab irregularitate rebaptizatōis. vt ī. ꝺ. c. eos. neq̄ꝫ a piurio. vt ī. ꝺ. c. quisq̄s. tñ min⁹ peccat q̄ ꝫ et similia agit p metum. ⁊ dic q minor pena vel penitētia debet imponi. vt est tex. in. ꝺ. c. fi. xj. q. iij. ⁊. q. j. in p̄mis. ¶ Sz ex glo. opp. videt em̄ q met⁹ debeat excusare participantem cum excōmunicato a pena excōmunicatōis. videmus em̄ q viator seu pegrinus transiēs p terram excōmunicator licite eis cōmunicat propter necessitatez famis. vt in. c. q̄n multos. xj. q. iij. et. c. inter. de sen. ex. Itē creditor excōicati licite sibi cōicat p recuperatōe rei sue rum vl sibi debitaꝝ. vt in. c. si ꝟo. de sen. ex. no. in. c. itel lexim⁹. de iudic. Si ergo necessitas vite seruande cōtra necessitatem victus excusat a sentētia excōmunicationis: fortius necessitas seruandi contra timorē gladij deberet excusare participantē cum excōmunicato. Sol. contrariū est difficile ⁊ potest solui tribus modis. Primo q loquitur iste tex. in cōmunione in crimīe. et sic q̄ quis per cōmunionē incurrit peccatum mortale seu maiorem excōmunicationē. tunc eniꝫ cessant cōtraria. naꝫ non est licitum cōmunicare excōmunicato in crimīe, propter necessitatem famis: nec propter necessitatez bona sua recuperādi. Sed quia hec solutio nimis stringit literam: datur ⁊ secūda solutio vt intelligat tex. in metu vano qui regulariter non excusat. secus autem si metus fuisset talis qui potuisset cadere in ꝓstantē virū. hec etiam solutio nimis restringit tex. īmo lr̄a videtur innuere contrariū duꝫ dicit q p nullo metu ⁊c. ⁊ sic includit metum etiā sufficientē. ⁊ facit hec lr̄a ꝓtra opi. Ly. in. l. j. C. vñ vi. in pe. q. vbi formauit q̄stionē notabilē. q̄daꝫ habēs vxorē suspectā de adulterio p̄cepit huo seu familiari suo vt eā interficiat alꝫ mīabat sibi mortē hu⁹ timore mortis, ꝑpe occidit vxorē: q̄rit nūq̄d hu⁹ sit excusat⁹ ab homicidio. et tandem concludit post pe. q sic. quia

hoc fecit seruus ad tutelam sui corpis.nã sicut excusatur qs occidendo aliũ cã defensionis.vt in cle.si furiosus de homi.ita dz excusari iste q vt nõ piret vxorẽ dñi interfecit. Idẽ sentit gl.in.l.pe.ff.si fami.fur.fecis.dica.z bar.i.l.ij.ff.de nox.z satis bñ facit ibi tex.d iure canonico seu diuino nõ crederez h dcm legistam procedere. qz vt notãter dicit iste tex.quê ad h nobis p nullo metu dz qs pctm mortale incurrere.z ẽ rõ qz vt.s.dixi potius dz qs pseruare vitã aĩe q corpis.nã cõmittẽdo peccatum mortale morit aia sustinẽdo vno gladio morit corpus q̃nimo vir pfectus potius deberet pati mortẽ corpalem q cõmittere pctm veniale qz pctm veniale opponitur feruori charitatis.vt no.gl.in premio sexti.vir aũt pfectus potius dz eligere interitũ corpis caduci z mortalis q pdere feruorẽ charitatis quã hz in deũ.facit qd le.z no.in.c.querit.z in.c.neqs.xxij.q.ij. Itẽ nõ põt negari q occidẽdo aliuz propter metũ qs cõmittat homicidiũ exq ille q nũc ẽ infectus ñ erat aggressor.xv.q.j.c. meito.s qz dz potius eligere mala pati q malo pcẽture.xxxij q.v.c.ita ne.nec ob.si dicat iste fecit ad tutelã sui corpis.z q licite qs aliũ occidit cã defensionis qz ista precedũt qñ qs occidit suũ aggressorẽ qz tũc potius aggressor dicit seipm occidere.z iste dz pati vt no.in.d.cle.si furiosus.s in casu nõ iste q metu alteri facit directe agit z explet iniqtatẽ alteri. Et redeũdo ad contrarium dat tercio solutio fm Jo.an. q nõ valẽs alr soluere contrariũ dicit q casus exceptus contra iuris regulã nõ ẽ extendẽdus ad aliũ casũ eiusdẽ vel paris ratõnis nisi p principẽ.allegat.l.si quo.§.de viro.ff.so.ma.z qd no.i.c. institutõez.de regu.li.vj.z i regla q a iure cõi d re.iur. li.vj. Et notab singlr h dcm ad materiã extẽsiõis. In contrariũ tn facit.l.ij.ff.ad tertu.z in.c.cũ dilecta d firmiti.z glo.in.l.j.C.de cõdi.inde.z in cle.j.de electõne cũ multis si.z maxie ẽ gl.singlaris.i.c.j.de tẽp.or.li.vj.vbi dicit q vbi ẽ oĩno eadẽ rõ dz eẽ eadẽ iuris dispositio etiã in pena s potius ex mẽte videt cautũ in.l.s propter necessitatẽ vite pseruãde licitũ ẽ cõicare tpe famis excõicato z eadẽ rõ vite cõseruãde ẽ iminẽte tiore gladij. g z tũc dz excusari met. Forte ob ista q põt opponi vo.an.ponit aliã solutõz dicẽs q necessitas famis excusat z nõ necessitas gladij.qz prio casu principiũ mouẽs mortẽ venit ab intra.nã paciẽdo mortẽ propter famẽ qz disponit in seipsum ita q ipe videt seipm occidere exq põt sibi subuenire.vñ cũ iste sit cõstitut inter duo mala debet eligere min malũ vt potius cõicz excõicato q fame pire. Sed in scdo casu principiũ mouẽs mortẽ venit ab extra qz alius minat mortẽ.q casu iste nõ dicit agere sed pati.sed melius est pati mortẽ ab alio inferendã q̃ committere peccatũ.qz cõmittẽdo iniqtatẽ agit sustinẽdo mortẽ patit passio vno nõ imputat s actio sic.h rõ scdi dicti mihi placet.sed rõ prĩa põt mouderi.nã nego q qs dicat seipsuz interficere si propter honestũ cõseruãdũ fame perit. Nam ex hoc sequeret q mulier propter necessitatẽ famis posset eligere vitã turpẽ cũ sit minus peccatũ fornicatio q̃ homicidiũ.qd tn nõ est licitũ etiam fm legem ciuilẽ.vt in.l.palam.ff.de ritu nup.z alibi dicit tex.q non minus dz quis timere stuprũ q̃ mortem vt in.l.isti quidẽ.ff.qd metus cã. Itẽ in iure nõ est possibile qd dicit vo.an.vt vere qs possit cõstitui int duo mala qz lex non est imposita sup impossibili.iiij.di.erit aũt lex.vñ alit nõ eẽt peccatũ si euitari nõ posset. quia nõ est peccatũ nisi sit volũtariũ.xv.q.j.in prin.vnde in iure nõ esset dare pplexitatẽ in delictis.vt no.xij. di.i ſuma.nec ob.c.duo mala eadẽ di.qd alle.vo.an.qz illd procedit fm falsam opi.estimãtis se esse inter duo mala. sed vere nõ est possibile.vñ oportet dicere q propter necessitatẽ famis nõ esset peccatũ cõicare excõicato.nam si in se esset malũ deberet quis fame pire. Posset solui z q̃nto iudicio meo q iõ nõ excusat in metu s in necessitate famis sic.qz maleficia distinguũtur volũtate z p posito.c.cum voluntate de sen.ex.z in.l.qui iniuriarũ. ff.de fur.is aũt qui cõicat excõicato propter necessitatez famis nõ agit cõicare excõicato nec cõmittere iniquitatẽ sed principaliter subuenire iniquitati sue.is autẽ q cõicat propter metũ agit cõmittere iniqtatẽ.qa ad hanc ipsam cõmittẽdã compellit quã nõ debet cõmittere propter malũ corporis. Nec ob.qd dixi q propter bona recuperãda licite cõicamus excõicato.qz illud permittit in odiũ excõicati ne reportet cõmodum de malicia sua.vt in.c.intelleximus de iudi. Vltimo hic qritur nunqd cõicans excõicato peccet mortalit.videtur primo q sic p istũ tex.vbi dicit q p nullo metu debet quis incurrere peccatũ mortale.z loquit de pticipante cũ excõicato p metũ.scdo facit.c.fi.de cle.ex.mi.vbi dicit q excõicatus minori p participiũ cum excõicato grauit peccat celebrando.si cm illud participiũ nõ induceret peccatũ mortale s veniale nõ diceret tex.q grauiter peccet celebrando marie qñ venialia peccata dimittunt p oronem dñicã z cõfessionẽ generalẽ quam facit sacerdos in introitu misse.z p aspersionẽ aque benedicte.vt no.in pbe.vj.z de pe.dis.iij.in.c.de qtidianis.ad idẽ.c.pia.de excep.li.vj.cũ si. Jn cõtrariũ facit qz si talis cõio induceret mortale nõ pmitteret propter necessitatẽ famis nec pmitteret familia cõicare dño excõmunicato cui contrariũ habet in.d.c.qm multos.z.d.c. inter. So.in hac qõne varias sensit doc. Bof.in summa.eo.ti.tenuit q contrabit mortale. Idẽ Bof.in summa sua dicẽs q aliter tenentes blãdiũtur peccatoribz. Hosti.aũt hic in ſuma de sen.ex.§.fi.x.sed nunquid participans.tenuit q participans contra phibitõnem canonis incurrit veniale.s pticipans contra pceptũ superioris peccat mortaliter z iõ põt excõicari. Ad illd c.rñdet q loquit quando qs fuit excõicatus cum sibi participantibz.quo casu cõicans peccat mortaliter et incurrit excõicatõem maiorẽ qz venit contra pceptũ superioris factũ sub pena excõicatõnis.hoc ipse pbat qz s.c.est pars.c.sacris.j.de sen.ex.vbi loquit tex.de tali excõicato. Jo.an.post multa cõcludit q cõicans excõicato regulariter peccat venialr. Fallit in sex casibz fm eũ. Primus qñ quis cõicat in cõtemptũ clauiũ.nã cõtemnere ptãtẽ ecclesie ẽ mortale.scdus qñ fit cõtemptũ superioris seu contra pceptũ suũ.ar.in.c.ij.de ma.z obe.tertius qñ quis cõicat excõicato in diuinis.ar.c.significauit.j.de sen.ex.quart qñ cõio fit in crimine p quo fuit excõicatus.nã tũc cõicans incurrit maiorẽ excõicationẽ.vt in.c.si cõcubine.de sen.ex.quitus si erat excõicatus cũ sibi participantibz.z de hac excõicatõe vide bo die bo.tex.in.c.statutum us de sen.ex.li.vj.sextus z vltimus casus est si cõio sit nimis frequens z assidua.quia nullũ pctm ẽ adeo veniale qn ex psuetudine seu assiduitate fiat mortale.xxv.di.criminis.nã duxt eẽt fm eũ dicere q regr qs incurreret mortale salutãdo excõicatũ vl eũ ñ cuitãdo in mẽsa marie si amicus cõis te z illũ inuitauit.vñ h cõio exq cõicans nõ psensit facinori p q fuit excõicat potius opponit feruori charitatis q̃ charitati.z refert archi.xj.q.iij.loco palle.hanc opi.tenere beatũ Tho.iiij.sniax.vñ videt q s sit cõis opinio z vtinã vera cũ expediat aiabz. Sz ego mltũ dubito.nã p prĩa opinione Bof.z Rof.mltũ faciũt iura.s.i pn. alle.z maxie.xj.q.iij.z in.c.sicut apli cũ tribz sequẽ.nã xps videt hoc prio phibuisse cum dixit si nõ audierit eccliaz sit sicut ethnicus z publicanus sicut habetur in euãgelio.z.ij.q.j.si peccauerit.z.c.nouit.de iudic. Itẽ apli hoc postmodũ phibuerũt.vt in.d.c.sicut apli. Jt canones diuersoz põtificũ.vt in.c.excõicatos.z in.c. cũ excõicato.xj.q.iij.ad idẽ.c.fi.e.cã z qõne.vbi dicitur q cõicans excõicato si p metũ fecit dz puniri s nõ tãtũ sicut si sponte.si vno spõte dz acrius puniri vt ceteri metũ hẽant.si em cõio solũ pduceret veniale peccatũ nõ ita loquerent illi tex.cum venialia peccata faciliter re

mittant.vt.s.dixi. ¶ Itē istud.c.positū sub .b. titulo simplicit loquit.z si diceremꝰ oppositū euacuaret effectꝰ excōicatōis.no.tñ cōez opinionē. Abbas.

QVm dilectꝰ Metū passo nō sub .c. uenit si nō fuit talis q̄ debuerit cadere ī cōstātē viz.p̄ p̄mittit diffinitōis cāz.scdo soluit obstaculū ibi nō obstante.3cio diffinit ibi sup. ¶ No.p̄ q̄ clici alicuiꝰ eccie p̄nt p iuramētū z votū se astrigere ad artiorē vitā z austeriorē ducēdā. ¶ Scdo no.q̄ pōt q̄s ex voto se astringere ad seruādā certā regulā rligiosoꝝ lz se nō trāsferat ad illos rligiosos. ¶ Tercio no.q̄ metꝰ ptinēs mortis piculū vel corpis cruciatū dz cadere in cōstātē viz.excusat g̃ q̄s si q̄d fecit ꝓpt metū mortis vel corpis cruciatū.z intelligo q̄n fecit id q̄d in se nō erat peccatum. alsaūt prsus nō excusaret.vt.s.c.pti.z q̄d ibi dixi. ¶ Quarto no.ibi ī ꝓstātē.q̄ metꝰ excusat si est talꝭ q̄ poterat cadere ī ꝓstātē viz.Si g̃ ꝓstās vir fuisset motus ꝓpt metū illd sufficit.vñ nō requirit vir cōstās ad idē.c.veniēs.z.c.ꝓsultatōi.j.de spō.tex.tñ in.l.metū.ff. eo.dic q̄ dz cadere ī ꝓstātissimū .b. p̄mū cōiꝰ. Itē no.z tene mēti q̄ quēadmodū nō excusat metꝰ nisi sit talꝭ q̄ potuerit cadere ī ꝓstātē viz ita nec volꝰ.nō g̃ sufficit volū passo nisi fuerit talꝭ q̄ viz ꝓstātē z pitū recepisset ¶ Et no.ibi ad fatuitatē.q̄ nimia simplicitas appellatur fatuitas.fac q̄d no.gl.xxij.q.iij.inocēs.forte eī isti cistercien.pmittebāt aliq̄ ꝓtra ius vt si observarēt eorū regl̃az nō paterent aculeos carnis.vel pmittebāt aliq̄ ꝓtra ius positiuū vl regl̃am is em̄ q̄ ista credit simplicit z fatue credit.iō nō p̄t postea allegare volum. ¶ Vltio no.ibi sup restitutōe petita.ar.op.q̄ etiā in spūalibꝫ q̄d fit p metū tz lz veniat rescidēdū restitutiōe petita ꝓbādo iustū metū.q̄d ē ꝯ opi.do.an.quā tetigi in.c.ij.s.eo.Et no.practicā in mō intētādi actōnez q̄d me.ca.nā dz q̄s petere se restitui ad statū in q̄ erat anteq̄ pateret metū. ¶ In gl.j.ibi .b. seipos psonalr obligauerūt.no.bñ gl.q̄ clici certe eccie p̄nt se psonalit obligare ad observādā regl̃az alicuiꝰ religiōis.b. etiā videt sētire .b. Inn.dicēs q̄ isti poterāt pfiteri rgl̃az artiorē.vt ī.c.lz.j.de reg.Sz hosti.alr sētit.dic em̄ q̄ aut singli volūt trāsire ad aliā religionē artiorē z p̄nt vt in.d.c.lz.aut remanētes in eccl̃ia volūt pfiteri religionē austeriorē z nō p̄nt sine auctē epi.ar.in.c.ad audiētiā.j.de ec.edi. Idē sentit gof.dicēs se putare q̄ .b. inꝰueīt cōsēsus epi.b. .b. dcm̄ gof.diuinat ad istū tex. Itē si inꝰuenisset auctas epi ñ fuisset .b. allegatꝰ metus q̄ in p̄ntia epi cessat verisilr oīs metꝰ.vt in.l.nō ē veri sile.ff.e.z in.l.trāsactōe.C.de trāsac. Itē papa .b. se fīdat dūtaxat sup voto z iuramēto istoꝝ.Si aūt inꝰueīsset auctas epi fūdasset se sup ordiatōe epi.vt .b. vī tex. recte intellectꝰ ꝯ opi.host.z p op.quā sētit gl.b. saluādo vtrāq̄ opi.distīguo sic q̄ aut clici eccie volūt pfiteri religionē artiorē mutādo priaz rgl̃az seu antiquū statutū eccie z dādo in futuꝝ nouā formā vinēdi etiā successoribꝫ z ñ p̄nt. Et .b. casu ꝓcedat op.host.aut seruata ātiq̄ rgl̃a volūt se psonalr obligare ad artiorē vitā.z .b. p̄nt q̄ p̄nt plꝰ mereri nec ex .b. alterat statꝰ eccie exq̄ ñ mutāt bitū nec deserūt priaz regl̃am z .b. casu p cedit iste tex.z .b. fiēdo req̄rit ꝓsēsus oīm vt no.ī rgl̃a q̄d oēs.de re.iur.li.vj.ī.c.sup eo.de reg.z ī.c.q̄ ppt. z in.c.scptū.s.de ele. ¶ Ad p̄dicta bñ facit.j.de ap.ad nāz.vbi religiosi tenent ad observātiā religiōis z ordinis.z ꝓbū ordinis cōphēdit statuta facta p ordinez vltra regl̃az vt ibi dixi.z .b. idem ē videre in istꝫ frīb p̄dicatoribꝫ q̄ hñt regl̃am augustini z p statuta edita p ordinē restrinxerūt se mltū vltra regl̃am.Sz an successorē possint obligare dubito vbi ñ inꝰuenit auctas supioris.vñ p̄odera hāc gl.q̄ dicit q̄ isti psonalr se obligauerūt. ¶ In glo.in ꝓbo violētia.no.fi.glo.singlariter.ex q̄ bēs q̄ timor excōicatōnis nō causat iustum metū ita vt factū ipi timore veniat restringēdū pserti p actōnez q̄d metꝰ cā.z facit .b. glo. Jo.quā ad lr̃az posuerūt Lan.Vin.z Phil. Idē tenuit Bof.dicens q̄ aut excōicatio ē iusta.z imputādū ē isti q̄ talē se reddidit vt possit excōicari.ar.optimū in.l.si mlier.ff.q̄d metus cā.vbi ptz q̄ nō excusat metus qñ quis fuit cā illius metus.aut excōicatio ē iniusta z nō timēda q̄ nō ligat.s.apud dēū.vt in.c.cū eterni.de re iudi.li.vj.b glo. ordinaria tz ꝓtrariū in.c.cū olim.el.iij.de resti.spo.z illā glo.sequit hosti.q̄ excōicatio infert detrimētū non solū corpi b anime.vt in.c.audi deniq̄.xj.q.iij.nec obstm eū si dicat q̄ est medicina q̄ illud ꝓcedit vbi subest iusta cā vel ꝓpter bonū obedientie.alsaūt plus auferet q̄z afferat.Quid em̄ si epus minet excōicatōem pre sbytero de cui pmotōne spes erat nōne sbyter iustū habet metū siue timorē ne impediret sua ꝓmotio. Et ex his videt sentire hosti.vt dictū suū ꝓcedat in excō municatōe iniusta. Jo.an.z cōiter moderni distīguūt q̄ aut excōicatio ē iusta z non excusat rōne p̄dicta.aut iniusta z excusat.q̄ maxima pena ē vt dicit tex.in.c.sacro.j.de sen.ex.z alibi dī q̄ in eccl̃ia dei nō reperit pena maiorꝭ.xxiij.q.iij.corripiant.z alibi dicit tex.q̄ nō ē modica pena inf boies esse z boim carere cōmercio vt in.l.bi q̄ sanctā.C.de apostatꝭ. Ego acq̄escerē primo mēbro .b. in scdo dicerez q̄ inder dz cā cognita discutere an ille metus debuisset cadere in cōstantez viz.q̄d em̄ si nulla erat spes ꝓmotōnis nec timebat de p̄nti aliq̄d dānū z habebat supiorē excōicatoris in promptu apud quē poterat iusticiā suā psequi.certe .b. casu cōstans vir nō debuisset tiere.z .b. puto ꝓcedere q̄ ad intētādū actiōez q̄d metus cā.vt no.in glo.se.b q̄ ad implorandū iudicis officiū ꝓcedat indistincte opi. Jo.an. q̄ minor metus sufficit.vt no.in glo.se.z in.l.inf posi tas.C.de transact. Et ē glo.sin.in.l.j.§.que honorāde ff.quar rex actio nō dat.vbi dicit q̄ reuerētia epi excusat.vñ si ꝓpter reuerētiā epi renūciauit q̄s ꝓbende sue potest postmodū illā repetere q̄ nō spōte fecit.q̄d intelligit ibi bar.z bñ q̄ inꝰuenerunt alique mine vel ꝓbera.q̄ sola dignitas nō excusat.vt ī.l.ad inuidiā.z ibi p bar.C.eo.z .b. voluit tex.in.d.l.j.§.q̄ honorāde. In eo q̄ dicit q̄ si libertus ꝓmisit aliq̄d dño nō pōt petere restitutionem allegando metū sed debet inder procedere causa cognita.vt.s.videat an iuste habuit timere.z idē dic in vxore cum dicit se aliquid feciſſe ob reuerentiā mariti.vt sola reuerētia non excusetꝰ nisi p cesserint mine vel ꝓbera vt no.Bar.in.d.l.ad inuidiam.z in.l.j.§.que honorāde.z sentit Inno.in.c.causā matrimonij.de of.dele.z bec bñ no. ¶ In gl.pe.ibi videt relinquēdū arbitrio iudicis.no.sing.particulā gl. ex qua habes q̄ qñq̄z sola verba minatoria vel sola potencia boīs inducit iustum timorē.vt punta si erat tyrānus qui solebat male tractare boīes nō acquiescentes ꝓcibus suis.vñ tunc sole ꝓces inducūt iustum timorē. et idē dic de minis.habebit em̄ inder cōsiderare ꝓsonā minantis.nam sunt quidā boīes ira pessimi q̄ non minant nisi habeant voluntatez exequendi.aliqui vero multa minant z nihil faciunt. Hīs em̄ z alijs circūstātijs cōsideratis habebit inder arbitrari an z qñ metus habebit excusare.z idē no. Bart.in.l.metū.C.eo.z in tractatu de tyrāno.z Inno.z Hosti.hic. ¶ Et no.q̄ gl.poīt ista tria vt diuersa verba mine z potētia boīs q̄si qñq̄z sufficiūt ꝓba sola sine minis.exemplū vt dixi in tyranno seuero.dic q̄ etiā habebit inder cōsiderare sexū q̄ minor metus excusat mulierē q̄z virū. vt est gl. singularis in.c.cum locū de spon. ¶ In eadē gl.ibi minorem metū passus est.no.bene gl. q̄ lz actio q̄d metus causa nō det nisi ꝓ metu qui habuit cadere in constantē virū tñ ex iudicis officio subuenit aduersus minorē metū.exēplū vt.s.dixi in reuerētia epi cū ꝓbis minatorijs.vt in marito vl in alio magistratu q̄ nō debz

inder pati vt iste violẽtus reportet cõmodũ de violentia sua. ꝛ idẽ in dolo. Idẽ no. glo. in. l. inᵗ positas. C. de transac. ꝛ idẽ ibi Bar. ꝛ in. l. metũ. ff. qd̃ metus causa.

¶ Sed ꝓtra ß oppo. de isto tex. vbi papa noluit ſbuenire qꝛ metus nõ ꝓtinebat corpis cruciatũ. So. dic. ꝙ riũ nõ tãgũt ß põt solui mktipliᶜ. pño intelligẽdo qꝺ ß fuit intẽtata actio qd̃ metus cã q̃ nõ vaᶜ ꝑ minoꝛi metu. vt. §. dictũ ẽ. si aũt vis intelligere qꝺ ß implorabaᶜ iudicis officiũ potes dicere qꝺ hic inᵗuenit iuramẽtum ꝛad ß adduco istũ tex. dũ dicit nolẽtes viã ꝓiurijs apire. ꝛ ex ß intellectu põt colligi singulare dictũ qꝺ ñ audiᵗ qs ꝓtra iuramẽtũ metu ꝓestitũ nisi fuerit metus qui debuisset cadere in ꝓstãtẽ viz. ꝛ ꝑ hoc optime facᵗ. c. sil̃ꝛo de iureiur. vbi ponderaᶜ grauissimus metus ꝙin relaxatõne iuramẽti. ſcdo põt solui qꝺ hic actꝰ gestus ꝙ minoꝛẽ metũ nõ tendebat ad cõmodũ violẽti seu metũ inferẽtis ß redũdabat ad maioꝛẽ salutẽ istoꝝ iurantiũ ꝛ vouẽtiũ. vñ nõ reperiebaᶜ cõmodũ ex ꝓteviolenti. nec vera deceptio ex ꝓte metuꝫ passi qꝛ nõ recipiᵗ q̃ mutaᶜ ad meliorẽ statũ. vñ ꝓpter tria isti canonici succubuerũt. s. ꝓpter iuramẽtũ ꝛ qꝛ violẽtia nõ fuit sufficiens ad inferẽdũ iustũ metũ ꝛ qꝛ dolus fuit bonus.

¶ In eadẽ glo. ibi inder ꝛꝺo. ñ dicit alicui inferre metũ. intellige gl. qñ inder iste cõminaᶜ. vt in. c. tũ ex lẽis de in inte. resti. ꝛ sic intellige glo. no. vij. q. j. pñtiũ. q̃ dicit qꝺ inder nõ dicit alicui metũ inferre. ꝛ iõ ꝓtra eũ nõ põt agi inᵗ dictovñ vi. secus dic vbi inder iniuste metũ vl̃ vim intulit. qꝛ tũc põt agi ꝓtra eũ tanqᵭ ꝓtra ꝑuatũ vt in. c. cõquerẽte de resti. spo. ꝛ in. l. si ꝙ impressionẽ cũ se. C. qd̃ metᵉ cã. ¶ In ea. glo. ibi ꝛ no. qꝺ ꝑm cano. no. singlariᵗ caudã glo. ex q̃ pño collige intellectũ ad. c. re integranda. ꝛ dico pleniᵒ in. c. cũ ad sedẽ de resti. spo.

¶ Scdo no. ꝛ sꝑ tene mẽti qꝺ cliᶜ intẽtando ꝓditõꝝ. c. reintegrãda põt laicũ trahere ad iudiciũ eccliasticũ et nescio alibi hãc gl. de q̃ pleniᵒ dico in. c. cũ sit generale. de fo. cõpe. ¶ In glo. fi. ibi lꝫ dolus det cãm ꝓtractui. No. glo. singlariᵗ qꝛ q̃tidie allegaᵗ iuncto tex. ꝛ vide bo. tex. in. c. cõstituit. all̃. vbi ꝓbaᶜ qꝺ si dolo qs fuit inductus ad intrãdũ religionẽ tꝫ ingressus. ß si religiosi q̃ dolo illũ induxerũt fecerũt ß ꝓpter bona tpalia illiᵒ nõ debẽt illa bona hꝛe ẽ ille casus singlaris. ꝛ intellige hãc glo. put loquiᵗ qñ qs fuit inductus ꝑ dolũ ad meliorẽ vitã. nã ille ẽ bonus dolus. iura ꝛꝺo nõ subueniũt nisi ꝓtra maluꝫ dolũ. ꝛ dolus malus ẽ calliditas seu machinatio ad decipiẽdũ circũueniẽdũ ꝛ fallendũ aliquẽ adhibita. vt dicit tex. in. l. j. ff. de dolo. vide glo. ī regla sciẽti. li. vj. Et dicit ß Inno. qꝺ dolus q̃ nõ caderet ī cõstantẽ viz nõ babet excusare. ꝛ ꝺ tali dolo intelligitur iste tex. vñ forte isti cistercienses ꝓmiserũt aliq̃ ꝓtra cõmunẽ cursũ inferioꝛ cãz puta qꝺ nõ paterent stimulos carnis si ꝓfiterent eoꝛ regl̃am vel aliq̃ꝺ ꝓmiserũt cõtra ius nãle vl̃ positiuũ vel ꝓtra regl̃am. nã ista ꝛ silia debẽt retoꝛqri ad simplicitatẽ ꝛ fatuitatẽ credẽtiuꝫ. et iõ nõ subueniᵗ istis aduersus talẽ dolũ. secus vbi interueniret dolus q̃ pitissimos hꝛet fallere. Itẽ ꝑm Innoc. facilᵒ subueniᵗ vbi nõ inᵗuenit iuramẽtũ. qꝺ no. vult em̃ qꝺ aduersus iuramẽtũ nõ subueniaᵗ dolũ passo nisi dolus habuisset fallere prudẽtissimũ. Et no. glo. singulariᵗ in alio in eo. s. qꝺ dicit tenere mrimoniũ lꝫ dolᵒ dederit cãm ꝓtractui. ꝛ idẽ no. glo. in. l. a diuo. ff. de ritu nup. ꝛ in. c. cõstituit. xx. q. iij. Qd̃ ego limitarẽ nisi taᶜ ꝛ tãtus eẽt dolus qꝺ babuisset tollere cõsensum. ad ß qd̃ no. in sil̃i. Jo. an. in. c. vnico ꝺ cõmoda. ꝛ facit tex. in. c. cũ locũ ꝺ spõ. ¶ Tercio no. ex gl. iũcto tex. casũ ī q̃ dolᵒ nõ ꝓpoderat culpe. ꝛ colligiᵗ ex tex. qꝛ isti canonici fuerũt in culpa credẽdo psuasionib illoꝝ cisterciẽsiũ. ß illi cisterciẽ. fuerũt in dolo pmittẽdo ea q̃ nõ poterant obseruare. ꝛ tñ nõ ſbueniᵗ istis culposis ꝓtra dolosos ꝓtra. l. itez mella. ff. ad. l. aquil. So. duplex vt colligiᵗ tacite de mẽte dic. pño qꝺ iste tex. pcedit in dolo bono ꝓtrariũ in dolo malo. ꝛ est bona solutio. scdo qꝺ dolus ꝑ ponderat culpe leui seu leuissime ß ñ culpe late. nã magna culpa eq̃paraᵗ dolo. vt in. l. qd̃ nerua. ff. depo. ꝛ in. l. magᵭ negligẽtia. ff. de ꝛ. sig. vñ sicut dolus cõpensatur cũ dolo in. c. intellexim̃us de adul. ꝛ in. l. si duo. ff. ꝺ dolo. ita ꝛ lata culpa ꝺꝫ cõpẽsari cũ dolo. ꝛ no hãc solutionẽ. Et in fi. gl. dic qꝺ ī. c. ex lẽis. nõ fuit data restitutõ ꝓtra mrimoniũ ß supabũdãtia in cã mrimonij. Et idez põt dici in alijs spũalib. vt siqs intrauit religionẽ ante xx v. ãnũ nõ põt petere restitutõez in integꝝ pᵒ ingressũ qꝛ fuit lesus ß si minoꝛ litigãs sup spũalib lederetᵉ ī iudicio posset petere restitutõꝫ in inte. de q̃ tñ dic vt pleniᵒ no. in. c. ex pte de rest. spo. ꝛc.

¶ Per eo. Probata violẽtia ꝙ testes res amisse ꝓbanᵗ ꝙ iuramtũ ꝛ sup valore rex amissaꝝ taxatõne iudicis ꝓmissa ꝛ secuto petẽtis iuramẽto fit cõdẽnatio. ꝛ ẽ casᵘ nõbilis. ī pria poiᵗ ꝓtis q̃stio. ī scda pape rñsio. ibi vꝛe rñ. ¶ No. ibi pño de violẽtia ꝙ testes. qꝺ allegãs violẽtiã ꝺꝫ eã ltime ꝙ testes ꝓbare. vñ sup violẽtia seu delicto ñ staᵗ iuramẽto q̃rẽtᵉ. ꝑ ß facit qꝛ dlicta debẽt dilucide ꝓbari. vt in. l. sciãtᵉ cũcti. C. de pba. canonizata. ij. q. vij. sciãt. Dicit tñ qꝺ vbi indicia essent violẽta tũc ꝙ indicia posset ꝓbari violẽtia. ꝛ sic ꝺꝫ intelligi. l. indicia. C. de rei vẽn. ꝛ vide qd̃ plene dico in. c. tercio loco. de pba. Itẽ puto qꝺ vbi ageretᵉ de modico preiudicio sufficit ꝓbare violẽtiã ꝙ vnũ testẽ cũ iuramẽto ptᵉ (iuxta ea q̃ habentᵉ in. c. fi. de iureiur. ¶ No. scdo casũ valde notabilẽ in q̃ quis ꝓbat ꝙ ꝓpriũ iuramẽtũ res amissaꝫ eaꝝ valorẽ. An aũt ß hẽat locũ ꝓtra quẽlibet delinquẽtẽ dicã. s. ¶ Tercio no. ibi taxatõe. qꝺ iudex ante cõdẽnatõem ad estimatõem reꝝ amissaꝝ ꝺꝫ priᵒ taxare ꝑm iudiciũ suũ valorẽ illaꝝ rez ꝛ postmodũ deferre iuramẽtũ pti vt iuret an valẽt ꝛ postmodũ taxare qꝛ cũ illꝺ sit iuramẽtũ tãtũ q̃ntũ ipe taxauerit. nec ꝺꝫ priᵒ recipe iuramẽtũ de veritate si taxaret postmodũ in minoꝛi q̃ntitate redargueret iurãtẽ de piurio qd̃ eẽ nõ ꝺꝫ. vt in auc. Sꝫ hodie nouo iure. C. de indi. ꝛ in corpe vñ sumᵗ eo. ti. in. §. oportet. secᵒ aũt ẽ in iuramẽto affectõis qꝛ tũc iudicᵉ taxatio põt pcedere ꝛ seq̃. vt in. l. videamᵒ in. §. iurare. ff. de in litẽ iurã. nã ß casu nõ redarguiᵗ iurãs de piurio ß de inoꝛdiata affectõne quã hẽbat ī rez suã. vt no. gl. ꝛ bar. in. d. auc. ß hodie nouo iure. ꝛ ī. d. l. videamᵒ. ꝛ q̃ sit dẽndũ ß iuramẽtũ affectõnis. dicẽ dũ vt plene le. ꝛ no in. l. in actõnib. ff. de in litẽ iuran.

¶ Altio collige qꝺ põt qs rex amissaꝝ petere estiatõꝫ ꝛ sic nõ teneᵗ qs pcise petere rẽ quã pdidit. Jn ß tñ distingue qꝺ aut res amissa extat ita qꝺ põt restitui. ꝛ tũc nõ ꝺꝫ petiᵉ estiatio ß ipa res q̃ ẽ in estiatõe. vt in. l. in re furtiua. ff. de cõdi. fur. ꝛ si nõ posset restitui tpe snie iudex cõdẽnabit in estimatõnẽ lꝫ fuerit res ipsa petita qꝛ ī defectũ rei succedit estimatio in oligatõe. vt in. l. iulianᵒ. ff. de cõfeᵗ. aut certũ ẽ a prĩcipio rẽ nõ extare seu restitui nõ posse ꝛ tũc ꝺꝫ peti estiatio ꝛ etiã in estimatõe ꝺꝫ fieri cõdẽnatio. sic põt intelligi iste tex. ꝛ in. l. si qñ. C. vñ vi. ꝛ ꝓbaᵗ in. d. l. in re furtiua. Si aũt dubitaᵗ an res extet tũc põt fieri petitio alternatiua. vt peto talẽ rẽ ꝛ si nõ extat peto estiatõez vt no. ꝙ bar. ī. d. l. si qñ ꝛ ī. d. l. in re furtiua. ꝛ pleniᵒ in. l. stipulatões nõ diuidũᵗ. ff. de ꝛ. ob. ꝛ ß notabis. ¶ Jn gl. j. ibi ꝓpter difficultatẽ ꝑbandi ꝛc. põdera bñ gl. vult em̃ qꝺ duo debẽt ꝓcurere ad ß vt steᵗ iuramẽto ꝓquerẽtᵉ. ꝑ difficultas ꝓbandi res amissas. scdo odiũ violẽti. nõ ꝑ q̃ sufficeret difficultas ꝓbandi absq̃ delicto ꝓuẽtiᵉ ꝛ ß faciũt ad q̃dã pone statuto cauẽᵗ qꝺ siqs fuerit difrobatus in villa qꝺ teneaᵗ ipa villa ad estiatõem viatoꝝ nũc cõqueriᵗ ꝺ spoliatõe ꝛ petit vt villa cogaᵗ ad emẽdãdũ. queriᵗ nunqd̃ debeat stari iuramẽto istius viatoꝝ. ꝛ dicenduꝫ qꝺ violẽtia ꝺꝫ ꝓbari ꝙ testes. vt ß est tex. vel ꝙ indicia violẽta mõ ꝓdicto. Sꝫ dubiũ ẽ nũq̃ꝺ sup quantitate

rem amissam debeat stari iuramẽto cũ ꝫ cõcurrat difficultas ꝓbandi qz solus erat qñ erat disrobatus z nẽo vidit qđ portabat in valisio vel in marsupio. Item ꝫ ꝓcurrit odiũ spoliatoris. ꝫ ꝓtrariũ cõiter cõcludit qa licz hic cõcurrat maleficiũ tñ nulla que cõuenit nõ cõmisit maleficiũ ꝫ tenet de maleficio alteri⁹ vigore statuti. z iõ nõ debet stari iuramẽto illi⁹ cũ nõ agat ꝓtra de linquentẽ. secus si ageret ꝓtra illũ q spoliauit. ita cõit cõcludũt legiste in. d. l. si qñ. z in. l. neq; d. ff. de incẽ. rui. nau. z qđ duo requirũtur ad ꝫ vt stet iuramẽto videlicet difficultas z maleficiũ quenti. no. glo. in. d. auc. ꝫ hodie nouo iure. z in. d. l. videamus. z bar. in. d. l. siqñ

¶ Secđo infert ad aliã qõnẽ nñq; d dispositio hui⁹. c. habeat locũ in vi cõpulsiua tm̃. Glo. ista in ꝓcedẽti ꝓticula videt sentire qz sic in eo qz dicit qz ꝫ decretalis ꝓtinet ad primã ptẽ rubrice. vbi ponit de vi z nõ ad secũdã vbi tractat de metu. ꝯ si ꝓ metũ aliq; d; ꝓdidi non stabit iuramẽto meo. Cõtrariũ notabilit voluit ꝫ Inno. dicẽs cũ iste tex. loqtur de vi habet locũ in ql̃ibz vi siue sit cõpulsiua siue ablatiua siue expulsiua. Item in turbatiua z inq̃etatiua. nã i oibz istis ꝑt vis verificari. vt habes glo. s. e. ad audiẽtiã. Itẽ ꝑm eũ ista decretal ponit sub isto titulo vbi gnãlr tractat de vi z metu. ꝯ vt cõueniat rubrio dz gnãlr intelligi. Et ex ꝫ infert qz si ꝓpter gẽtes armatas veniẽtes versus me ꝓbabilr fugi qz de oibz dãnis mihi illatis dz stari iuramẽto meo. Idẽ dic si dñs alicui⁹ loci iniuste bãniuerit aliquẽ subditũ. nã si bona sua sunt postmodũ occupata dz stari iuramẽto suo sup rebz amissis. Idẽ etiã ꝓcludit i furto lz em̃ iste testis loquat in furto ꝫ in vi tñ eadẽ ẽ rõ cum cõueniat fur de suo delicto. z sic difficile ẽ ꝓbare res amissas qz ꝓbato facto stabit iuramẽto meo sup rebz amissis. z lz q̃dã tenuerũt ꝓtrariũ. vt ꝫ refert inn. Hos. tñ sequit primã opi. Inn. vt subueniat ꝓbatoribz z puniat maleficiũ qđ ẽ no. dignũ. Idẽ dicit Inno. si cõuẽtus redargueret de dolo vt in odiũ doloſi z ꝓpter difficultatẽ ꝓbandi stet iuramẽto ptis. Ex ꝫ infert qz si ego deposui penes te saccũ sigillatũ z tu mihi restituisti sine sigillo qz si ꝙqueroz de pditõe aliq̃z rez dz stari iuramẽto meo qz in actõe depositi erit dolus. vt no. in. c. j. de deposito. z in. l. j. ff. eo. vñ doloſe fuisti versat⁹ tolledo sigillũ. z hãc opi. Inno. repio tenuisse bar. i. d. l. in actõibz. Do. an. ꝙsiderat duplex iuramẽtũ. qđ daz pstat sup quãtitate rez amissaz. qđ dã pstat sup estimatõne rez. in prio casu dicit qz solũ in int̃dicto vnde vi vel vi. bo. rap. dz verificari iste tex. z sic sentit qz solũ in vi expulsiua vel ablatiua debet stari iuramento ptis sup quãtitate rez amissaz ꝫ vbi constaret de re amissa tũc sup estimatõne stat iuramẽto ptis etiã in alijs casibus exq̃ cõcurrit delictũ quẽti. ꝫ ꝫ restrictio mihi non placet. nec vt arbitroz seruaret in iudicio cũ cõis opinio sit i oppositũ. z videt ꝓbari ꝓria opi. i. d. l. si qñ. vbi tex. loquit gnãlr de vi. facit tex. ibi dñ dicit sup rebus tpe impetus arreptis ꝛc. Itẽ in furto videt tex. iuncta glo. in. d. l. videamus. z in. l. cũ furto eo. ti. Hinc est qz glo. iuris ciuilis nõ restrinxerũt se ad violẽtiaz ꝫ dicũt qz vbi cõcurrit difficultas ꝓbandi maleficiũ conuenti debet stari iuramento ptis. ita notauit glo. in. d. auct. sed hodie nouo iure z in. d. l. videamus. z idem sentit Bar. in. d. l. in actõibz. Itẽ si iura deficerẽt ꝫ esset asserendũ rõne naturali. nam ex quo delictuz tuum fuit causa difficultandi ꝓbationẽ dz stari iuramento meo nã rõne naturali deficiẽte lege arguendum ẽ. vt. l. scire oportet. §. sufficit. ff. de excu. tu. facit. c. secđo requiris ī fi. de appel. no. glo. quã tenebis mẽti. j. di. cõsuetudo. z ꝓdicta bñ notabis qz sũt q̃tidiana. Sed qz supra dixi qz dz ꝓbari furtũ seu maleficiũ quõ ꝓbabit? dic qz ꝓpter difficultatẽ ꝓbandi admittunt testes q̃ alʾs nõ admitterent. vñ ꝓ socios z familiares ꝓbabo qz fur intrauit domũ. Itẽ ostiũ videt fractũ vel quid simile nam tũ de nocte vel regulariter in die nõ sint in domo nisi socij z domestici seu familiares oportet necessario qz illi admittant in testes. ꝓ hoc bo. tex. in simili in. l. consensu. C. de repu. z in. c. veniens. ij. in fi. de testi. dic etiã qz vbi opus esset ꝓbare res amissas põt fieri ꝓbatio ꝓ domesticos z familiares modo ꝓdicto qui viderunt illas res ꝓcedenti die z de nocte senserũt furẽ z surgentes non reperie rũt illas res. z hoc notanter dicit Bar. to. in. d. l. si qñ. z bẽtis mãz satis clare collectã z videbitis qz doctores intricate loquũt sparsiz ꝫ z sparsim ibi.

¶ In glo. pe. in fi. nota glo. z idẽ tz Innoc. dicẽs non valere sñiam si iudex cõdẽnaret in minori quãtitate qz fuerit ꝓ eum taxatum z partem iuratum. z ꝫ ꝓ text. in §. oportz. z in. d. l. si qñ. vbi dicit qz exq̃ iudex taxauit z detulit iuramẽtũ parti nõ debet in minori quãtitate cõdemnare. z hoc dicit verum nisi iudex deprehendat se erasse in taxatione qz tunc poterit reuocare taratione z cõdẽnare in minori quãtitate. z ẽ singlaris limitatio ad iura ꝑallegata. Sed ego dubito an ꝫ sit verum qz illa iura necessitãt iudicẽ ad cõdemnandũ ꝑm taxationẽ z iuramentũ. nam ibi ponit ꝛbum oportet qđ ẽ necessitatiuũ. vt no. in. l. in bonefidei. C. de re. credi. z ī l. admonẽdi. ff. de iureiur. Itẽ hoc ẽ notabile qz vt. s. dixi qñ fuit iuramentũ de veritate non põt iudex postmodũ tarare minorẽ quãtitatẽ qz notaret iurantez de piurio. vt no. glo. in. d. auc. ꝫ hodie nouo iure. z ibi ꝙ Bar. in fi. ¶ In glo. fi. ibi si paup vel diues. vn de ꝑm doc. si muliercula diceret se habuisse cyphos aureos az gẽteos vl vilis mercatoz margaritas pciosas nõ est eis credẽdũ. Sed aduerte qz tex. hic simplicit dixit vt supra per quantitate rez amissaz stet iuramento ꝫ in estimatõne rez debet ꝓcedere iudicis taratio. z sic in taratione seu in estimatõne loquitur tex. in. d. l. siquãdo. dicit etiã Hosti. qz debet considerari persona conuenti an sit verisimile qz talia furripuerit. z ꝓ hoc tex. ibi ꝙ sonarum ꝛc.

¶ De restitutõne in integrum Rubrica.

¶ Hec Rica ꝓtinuat ad ꝓcedẽtia ꝫ ordine. Supra visũ ẽ de q̃dã restitutõe spãli q̃. s. dat occasione metus ꝫ qz q̃dã ẽ restitutio gnãlis ꝙ qnã subuenit ecclesijs z minoribz iure speciali. maioribz ꝛo ex cla gnãli iusta. s. cã suggerente merito p⁹ rubricã ꝓcedẽtẽ subijcit ista ī q̃ tractat gnãlr de restitutõne in integz. z dic qz restituere in integz ẽ idẽ qđ in pristinũ statuz reponere. ij. q. iij. in fi. z in. l. j. C. de sen. pas. Nicola⁹.

REquisitus. Hoc dicit in sũma. Lõtra cõtractũ alʾs legitime celebratũ restituit eccia si manifeste appareat ipius detrimentũ. vl sũmat clari⁹ sic. Si in contractu venditõnis vel locatõis eccliã fuit enormit lesa põt aduersus talẽ cõtractum petere restitutõnem in integz emptoz tñ seu cõductoz nõ debet fraudari in ꝓcio suo vel in sũptibz ꝙ eũ factis. ꝫ dic. cõis diuisio. sc̃da ibi nouẽis. ¶ No. ꝓ io ex tex. iuncta glo. j. qz eccliã restituit nõ solũ aduersus cõtractũ locatõnis si ꝙ talẽ cõtractũ passa est lesionẽ. ꝫ dic generaliter qz aduersus oẽm cõtractũ põt ecclesia petere restitutionẽ si potest ꝓbare lesionem vt ī c. j. eo. ti. li. vj. ¶ No. secđo duo requisita in text. ad ꝫ vt eccliã cõsequat restitutõez aduersus contractum. nã ꝓio requit qz fuerit lesa occasione illius ꝙtractus. secđo qz manifeste appareat de lesiõe. nõ tñ intelligas qz lesio dz esse notoria ꝫ requirit qz sit manifesta ꝫ ẽ qz ꝙ testes vl alia legitima documẽta ꝓbet de lesione qz interesse ꝓueniẽs ex cõtractu dz ꝓbari per testes. vt no. glo. in. c. dilecti. de fo. compe. quaz vide. facit tex. z qđ ibi no. insti. de ꝛbo. oblig. in fi. nõ em̃ dz stari iuramento ꝓlati sup lesione. ar. ꝫ tex. z ꝙ id qđ statim dixi.

secus vbi in cesse pueniret ex maleficio adusarij quia tūc stat iuramēto dānū passi. de q̄ dicēdū vt le. z no. j. c. pri. z in. l. si qñ. C. vñ vi. Adde z terciū requisitū. nā debet eē lesio enormis. nā p modico dāno no dat ecclesie seu minori restitutio. vt in. c. pe. de re. eccle. ñ alie. z in. l. scio. ff. de in inte. resti. z no. ꝟ glo. ij. Adde z quartū. nā optet q ecclia sit infra tps restitutōis petēde scz infra quadriēniū a tpe lesiōis. vt in. c. j. eo. ti. li. vj. nisi subsit aliq̄ legitima cā p quā debeat audiri etiaz vltra quadriēniū puta q lesio fuit enormissima vt ē glo. sin. quā tenebis sp mēti in. d. c. j. in fi. vel si vixit plat⁹ q̄ male alienauit. nā tūc nō curzit istud quadriennium vt ibidē no. ¶ Tercio no. q p restitutōez in inte. eccie cōcessā dz etiā laic⁹ q̄ secū ptraxit piter psequi restitutōz vñ sicut z eccia reducit in statū pristinū i eo q sibi rsti tuit res distracta vel locata ita dz restitui secū contra hēs q: dz sibi reddi pciū. Itē debēt sibi reddi sumpt⁹ q̄s fecit circa istā rē. Itē dz hīi respectus ad laborem. quē psonal'r sustinuit in reddēdo istā rē meliorē vt puta erat rusticus q̄ psonal'r colēdo agz reddidit illū pcioriorē. puta in. x. debēt eē ista. x. sibi restitui. z in hoc no. hū tex. z dicit ꝟ notāter Jnn. q nō tenet iste q̄ cōtraxit cū eccia reddere rē nisi prio satisfiat sibi de pcio suptib⁹ z labore q̄i sētiat z hñ q pt vti retētōe rei etiā post psessam restitutōez p pcio suptib⁹ z labore. Et p ꝟ facit qđ le. z no. in sili in. l. in fundo. z in. l. sumpt⁹. ff. de rei ven. sicut in simili dicimus in scriptore vt possit retinere q̄nternos donec fuerit sibi satisfactū de mercede. vt no. in. l. si nō sortē. §. si aūt. ff. de cōdi. inde. Sed circa istos suptus q̄ro. pone q emptor seu locator expēdit cētū ꝟ facit rē meliorē in ducētis vtz teneat eccia restituere cētū an ducēta: dic q centū tm̄ p istū tex. in eo q dicit q dz restituere suptus nō aūt valorē meliorationis. z optīe facit. l. in fūdo pall. z qđ ibi no. vbi idē disponit in possessorē bonefidei q̄ fecit suptus bona fide in re aliena. ꝟ dubiū maius ē quid si expēdit cētū ꝟ nō fecit rē meliorē nisi in quinq̄ginta nūq̄d eccl'ia tenet restituere centū an q̄nquaginta: puto q quinq̄ginta tm̄. q: iste tex. mādat suptus restitui ꝓpter melioratiōnē. si ꝟ melioratio nō ēt facta nisi in quinq̄gīta tm̄. ista q̄nquaginta dūtaxat debēt restitui. z imputandū ē illi q̄ imprudēter fecit suptus al's eccl'ia posset pati dānuz z nōnunq̄ desistere a petitōe restitutōis. z p ꝟ bñ fac qđ le. z no. in. d. l. in fūdo. Itē do aliā limitatiōez circa istos sumpt⁹ z laborē. nam dico q si iste tātū est lucratus in fructib⁹ ꝓceptis q satisfactū ē sibi de suptib⁹ et labore ñ debet psequi aliq̄d aliud ab eccl'ia. ad ꝟ vide optimū tex. in. d. c. pe. j. de re. eccle. nō alie. z in. d. l. sumptus. ff. de rei ven. z ꝟ notabis. ¶ In glo. j. in fi. p intellectu glo. oppo. ptra tex. de ptrarietate. nā in p̄n. ibi sub modico cēsu ꝛc. innuit q loquat de ptractu locatiōis ꝛc. z nō venditōis q: si loqueret de cōtractu emptōnis dixisset sub modico pcio. Sed cōtrariū innuit tex. ī ꝟbo q̄ in dānū in eo q dicit q ista bona debēt restitutōez redire ad ius z ad ꝓprietatē eccl'ie. et sic sentit q ista bona fuerūt vendita q: al's non possent redire ad ꝓprietatē eccl'ie nisi exiuissent de dñio eccl. ar. in. c. ad dissoluendū de despon. impu. in fi. ꝟbo tex. vide tur sentire primū dū loquit de colonis z nō de emptoribꝫ. So. glo. ista metu ptrarij ponit duos intellectus vt ptz in ea. nā pōt intelligi in vtroq ptractu. z quatenus tex. loquit de cōtractu locatōis intelligit glo. de cōtractu ad longū tps quasi sentiat q si eccl'ia locauit ad modicū tempus non possit prętextu lesionis petere restitutōnem. sed si vis saluare glo. intellige qñ eccl'ia non fuit enormiter lesa q: verisimile est q enormit nō ledat ecclesia ex cōtractu ad modicū tempus. ꝟ dic q vbi ex tali ptractu ad modicū tempus ecclesia enormiter lederet posset nihilominus petere restitutōnem q: restitutio ē fundata super enormi lesiōe. qualitercūq ergo contingat illa lesio ex contractu semp potest peti restitutio. p hoc bo. tex. in. c. j. c. ti. li. vj. vbi tex. generaliter dicit q aduersus quēlibet cōtractū potest pete re eccl'esia restitutōem si prętēdit enormē lesionem. et tenendo intellectū q iste tex. loquat de contractu locatōnis. ¶ No. istū tex. ad notabilē qōnem quā ponit Jnn. in. c. episcopi. de re. ec. nō alie. li. vj. vbi querit nūq̄d iudex datus vt reducat ad ius et ꝓprietatez bona eccl'esiastica que fuerūt alienata iniuste possit iste coḡscere de possessionib⁹ quaz dominū non fuit alienatū sed sola possessio. z post multa ꝛcludit q sic. p quo facit optime tex. iste. nam hic mandat vt ista bona debeant redire ad ius z ꝓprietatē eccl'esie. z tñ intelligit respectu possessionis z nō respectu dominij. Adde etiaz terciū intellectū ad istū tex. vt intelligat in cōtractu p prie cēsuali de cui⁹ natura est vt trāseat dominū vtile z directū. ꝟ dño antiq̄ solū reseruat solutio cēsus nec redit ad dñm antiquū lz cesset magno tpe a solutōe census. sec⁹ est in cōtractu emphiteotico. q: ibi solū trāsit vtile dominū z redit ad dominū ꝓprietatis si cessat p biēniū in solutōne canonis seu pensionis. vt in. c. potuit de loca. z p hoc vide glo. no. quā tenebis mēti p differētia inter istos cōtractus in. c. constitut⁹. de reli. do. z idē ibi Jnno. z vide p spe. in ti. de loca. in. §. nūc aliq̄ Et ꝑm istū intellectū no. q res eccl'esie pñt cōcedi seu dari nō solū in emphiteosim ꝟ etiā ad cēsum z sic transeat vtrūq dominiū. z vide qđ legit z notat in. c. ij. de re. eccle. nō alie. li. vj. ¶ Jn glo. ij. in fi. no. glo. z vt dixi ꝓbat in. c. pe. de re. eccle. nō alie. ¶ Sed quero que dicat magna lesio vl' parua: credo q ī materia. c. nri dz inspici ꝓditio eccl'ie z q̄litas cōtractus. nam si eccia eēt tenuis in redditib⁹ modicā lesionē sibi reputabo enormē cui⁹ contrariū esset dicendū in eccia multū babundanti. Itē finge q ꝓtractus fuit initus sup mille florenos deceptio fuit in. x. seu in. xx. certe nō reputabo magnā lesionē. secus si cōtractus fuit factus sup. xx. z eccl'esia fuisset decepta in. x. vel. viij. p hoc vide qđ in simili no. gl. ī. c. fi. de re. iudi. li. vj. z bar. in auc. nisi breuiores lites. C. de sen. ex piculo recita. ¶ Jn glo. in ꝟbo deteriorē. ibi fraternitatē. Jo. an. restringit istū tex. dicit em̄ q prelatus nō potest facere ꝓditionē eccl'ie deteriorē in faciēdo secus in omittēdo. nam videmus q p negligentiā prelati pscribit res eccl'ie vt p totū titulū de pscripti. Et habes hoc dictū Jo. an. in glo. in regula delictū de regu. iur. li. vj. Sed tu adde singularē limitationē q cōtra prelatum qui passus est pscriptionē seu ꝛ eius heredes pōt agere ad emēdationē damni. vt ē glo. sing. i. c. placuit el. ij. xvj. q. iij. facit tex. in. l. quicqđ. C. arbi. tute. Itē dicit q pōt facere plat⁹ conditōnem eccl'esie deteriorē in nō acquirendo vbi poterat acq̄rere. de quo vide bo. glo. xvj. q. vj. c. vlti. z sic p lat⁹ ñ agēdo legatū vl' hēditatē delatā eccie pindicat eccie. qđ tenuit Fed. ī q̄dā ꝓsilio suo. z vid qđ dixi ī. c. tua nos. de bis q̄ fiūt a pla. z lati⁹ tetigi hāc materiā in c. j. de do. z cōtu. Unū tñ tene menti q contra platum qui neglexit eccl'esie acquirere vbi potuit poterit agi ad interesse lucri cessantis. vt ē glo. notabilis. xij. q. iij. in. c. fi. facit tex. in. l. quicqđ prealle. vbi idē disponitur cōtra tutorē. ¶ Jn glo. in ꝟbo iure miꝰis. ibi etiā fingitur iure reipublice. No. bene istā particulam glo. ex qua habes q eccl'esia in fauorabilibus equiparat non solū minori sed etiā reipublice. vt sicut subuenit reipublice ita subueniēdū ē eccl'esie. Jnn. tñ hic non facit differentiā inter minorē rempublicam ciuitatem z eccl'esiam. dicens q contra minorem etiam non pupillum hodie non curzūt pscriptōnes temporales. vnde non habet locum vsucapio que curzit triennio in reb⁹ mobilibus contra minorē nec alia prescriptio temporalis. puta. x. vel. xx. an. nam ista est regula q contra pupillum nulla curzat prescriptio. vt in. l. sicut. C. de pscrip. xxx.

vel.xl.an.ß ꝓtra adultū mīorē.xxv.an nō curit hodie
ꝑscriptio tpalis.ꝛ dicit tpalis ista que nō attīgit.xxx.
an.ꝛ vlt. vt habet in.l.fi.C.in qb causis in inte. resti.
ñ ē necess.ß ꝓtra eccīaz rēpublicā ꝛ ciuitatē curit pre
scriptōnes tpales.vt ꝑscriptio triēnij in reb mobilib
ꝛ alie prescriptōnes tempozales.Et idē contra rēpu-
blicā seu ciuitatē sed dat restitutio in integrū.dicit ta
men q ciuitati non datur restitut.in integrum qz licet
respublica fungat iure minozis.secus tñ est in ciuitate
ar.in.l.nihil interest.ff.ad mace.Ex dictis Inno. bēs
notare perpetuo duo.Primo q cōtra eccl'iam curit
vsucapio quēadmodū ꝓtra priuatū.Scdo q ciuitas
non fungit iure minozis.ꝛ sic si est lesa in iudicio vl ex
tra nō pōt petere restitutōnem in integr.ꝛ sic sentit q
leges facientes mentionē de republica debent intelligi
de republica romanoz nō ant de republica inferioris
ciuitatis vel alterius municipij.Tercio pt notari q cō
tra ꝑscriptōnez dat eccīe seu reipublice restitutio in
integr.Circa primū aduerte qz sunt opi.nā Bof.ī sū
ma in ti.de resti.in inte.tenuit ibidem qd Innoc.hic et
glo.in auct.de ec.ti.in.§.p tpalibus.ꝛ gl.in auc.de nō
alie.in.§.si nimis.sed hosti.licet in sūma tenuerit opi.
Inno.in ti.de in inte.resti.ß tñ tenuit cōtrariū firmās
q vsucapio triēnalis nō habet locū ꝓtra eccīaz. Mo
uet qz illa fuit inducta a lege ciuili que nō potuit trās
ferre dominū eccīe in aliū.vt in.c.j.iij.di.vnd illa lex
tanq̄ dānosa eccīesijs nō est recipiēda.facit.c.fi.de re.
eccle.nō alie.Glo.tñ.xvj.q.iij.quas actiones.dubita-
uit ꝛ posuit opi.cōtrarias.Dy.tñ in regula possessor
de re.iur.li.vj.tenuit cū Inno.ꝛ aperte hanc opi. sētit
glo.xij.q.ij.in.c.de redditib.Do.anto.simpliciter trās
iuit aliquas opi.recitādo.ß do.Lar.firmauit opi. Jn-
no.motus.qz exquo ius canonicū nō disponit ꝓtrariū
standū est iuri ciuili.Cū g ius ciuile generalr ꝛ speciali
ter in facto eccīe īduxit vt bona mobilia ꝑscribantur
spacio triēnali.vt in.l.fi.C.de vsucap.transfor.ꝛ no.in
auc.quas actōnes.C.de sac.san.ec.ergo standū est in-
ri ciuili.ar.in.c.j.de no.ope.nūc.Mihi iste casus ē satis
dubius.ꝛ p Hosti.ꝓtra Inno.adduco.c.illud.j. de
ꝑscrip.vbi tex.nō restringens se ad īmobilia dicit gnā
liter q aduersus eccīas canones nō approbant nisi ꝑ-
scriptōez quadragenariā.vñ cū loq̄tur indistincte nec
faciat diam inter mobilia ꝛ īmobilia ꝛ facit mentionē
expressam de canonib.g̃ voluit excludere respectu tē
poris omnē ꝑscriptionē legalem inductā cū minori tē-
pore.ꝛ p hoc facit qd no. Inno.in.c.fi.de re. eccle.nō
alie.vbi dicit q vbicūq̄ canon in aliqua materia po-
nit aliquā regulā specialem non debemus illam distin
guere q̄ius ciuile.ideo in alienatōe rei ecclesiastice di-
cit q non debet seruari solēnitas.auc.ß ius porrectuz.
C.de sa.san.eccle.qz canon induxit solēnitatē suā in ta
li alienatōne.vnde non debet suppleri p legem qd ver-
bū est menti tenenduz. Itē adduco aliud bo.ar.a simi
li.nam ꝓtra fiscū non ꝓcedit vsucapio.insti.de vsuca.
in.§.res fisci.ergo nec cōtra eccl'iam que nō debet gau
dere minori priuilegio.ar.eoz que no.doct.in.c.pe.de
iudi. Jn cōtrariū tñ facit qz vbicunq̄ lex ciuilis potest
se habere versus ecclesiā ad dānū ꝛ ad lucr.ista lex est
seruanda etiam cōtra eccl'iam maxime cū eam capit ꝑ
se.Et ad hoc quod no.in.c.ecclesia sancte marie.vt li
te pēdente.Exemplū in legibus inducentib vitium li
tigiosi.nam habet locum etiam contra ecclesiaz vt ibi
ꝛ idem dicendū in actōne redibitoria ꝛ quanto mino-
ris ꝛ similib.Et banc conclusionē in istis legibus pa-
riter se habentib ad lucrum ꝛ ad dānū firmaui in re-
petitōne.c.ecclesia sancte marie de cōsti.ꝛ ibi vide.sed
lex loquens de vsucapionibus potest se habere ad lu-
crum ꝛ ad damnum ecclesie.Nam si lex non esset non
posset ecclesia prescribere rem priuatam spacio trien-
nali.ergo si vult accipere legem pro se debet accipere
contra se.exquo in hoc non reperitur priuilegiata mo
tu proprio principis facit quod in simili no.glo.in auc.
quas actiones.C.de sacr.san.eccle.ꝛ Jo.an.in regula
possessor in mercu.ꝛ glo.in.c.ij.de mu.petit.ꝛ tenendo
istam opi.que videtur cōmunior ꝛ verior de subtilita-
te iuris posset responderi ad.c.illud.q loquatur in ꝑ-
scribendis rebus īmobilibus.nam ista decret.non dat
ecclesie facultatē ꝑscribendi cōtra alium spacio triēnij
opi.tñ ꝓtraria ē equior.ꝛ qz in fauorem ecclesie tendit
pōt optime teneri ꝛ marie qz nō reperit aliqs canon q̄
in rebus ecclesie approbet illā vsucapionē. Quo ad
scdm in eo q Inno.nō voluit ciuitatē ñ fungi iure rei
publice vel minoris.ꝛ sic non potest petere restitutōz
in inte.aduersus lesionē.vide tu gl.in.l.respublica.C.
ex qui.ca.mq.que tz aperte ꝓtrariū.Bar.xvo ibi post
Ja.bu.cōcludit q ciuitas posset petere restitutionem
saltē ex cl'a generali.quia exq̄ regit ꝑ administratores
habet iustam cām petēdi restitutōem in integr.ꝛ bāc
opi.tenet etiā ibi Bal.ꝛ videt verior.ꝛ p ß facit.l.le-
gatis.ff.de iudi.nā si legati ciuitatis pñt ꝓtemplatōne
ciuitatis petere restitutōem in integr aduersus lesio-
nē quā fuerūt passi occasione legatōnis.g̃ forti? ß pōt
ciuitas.ar.in auc.multomagis.C.de epi.ꝛ cle.Ad idez
tex.in.l.ß bi.ff.de publi.Sed dubitat qd in castris et
in villis vtr possint petere in integr resti.iure minoꝛ
siue reipublice:Glo in.d.l.respublica q nō. Bar.ibi
post butri.distinguit inter vniuersitatē castri siue vil-
le populosam ꝛ modicā.vt si in castro sine in villa sint
multi habitatores tūc cōpetat eis beneficiū restitutio-
nis qz est eadē rō q̄ in ciuitate.secus si sint pauci boies
puta decē.qz tūc isti regūt vniūsitatē tanq̄ bona pro-
pria.ꝛ nō pñt petere restitutōez q̄i tūc nō possit prēdi
negligētia ex facto administrator. Sz bal.ibi p? Ja.
de are.simplr dicit idē in castris ꝛ villis qd in ciuitate
qz castrū siue villa ē ps reipublice ꝛ r̄git ꝑ alios.vñ cū
ibi sint minores ꝛ mulieres qb pt ꝓiudicari ex fact ad
ministratorum equū ē vt ꝓcedat restitutio.ꝛ ß opi.mi
hi placz.ar.in.d.l.ß ꝛ hi.vbi qlibet municipiū appel-
lat respublica.ꝛ facit qd le.ꝛ no.in.l.in rempublicam.
C.de iure reipublice.li.xj.vbi citas appellat respublica
Et adduco ad ꝑdicta plenā additiōem quā facit Jo.
an.in addi.spe.in ti.de in inte.re.in scda pte in.§.j.vsi.
idē q̄ vbi recitat mltas opiniones.ꝛ tandē vr residere
cū opi.odofre.q tenuit q nō solū ciuitas ß etiā castr ꝛ
villa pñt petē restitutōem in integr cū ibi sint mlte p
sone miserabiles.puta vidue pupilli ꝛ siles ido q̄nimo
ibi recitat Guido.de iuzaria extēdisse ß dcm in.l.rspu
blica.ꝑalle.ad oē corp?.i.ad oē collegiū in petenda re
stitutōe q vtat iure minoris.ꝛ sic recitādo trānsit Jo.
an.ibi qd est valde notādū.Nam legiste moderni non
faciūt mētōez de his dictis in locis palle.Ego in ß vl-
timo dicerē q si collegiū est piū tūc pt petere restituti
onē.vñ hospitalia ꝛ alia loca pia vtētur in ß mre mio-
ris.De hospitalib ꝛ locis pijs firmauit Jo.an.in.c.ij.
e.ti.li.vj.ar.c.requisisti de testa.Sz ego allego.tex.sin
gularē ꝛ notabilē in.l.oīa C.de epi.ꝛ cleri.vbi ꝓbat q
omnia priuilegia tributa eccleſijs extenduntur hodie
ad hospitalia ꝛ ad alia loca pia.ꝛ de illo tex.facit ibi fe
stum Bar.ꝛ per hoc infero q capitulū alicuius eccle-
sie potest petere in bonis suis restitutōnem in integrū
quod firmauit Jnno.in.c.nisi de preben.in fi.quod in-
tellige quādo capitulum leditur in iuribus suis. secus
si lederentur persone singulares ipsius capituli vl epi
scopus in iuribus competentibus persone sue.vt puta
quia capitulum non eligit infra tempus sibi prefixum
vel episcopus nō cōtulit.nō cm audiunt restitutionē
petentes quia cessat fauor ecclesiarum. Ad hoc allego
glo.notabilem in cle.vnica in ꝓsi.lapsum.eo.ti. Et ex
hoc infero q si collegium non est pium non pōt resti-
tutionē petere in integrū.ꝛ sic limitarē dictū Guido.g̃

all'.qr spāle est in eccl'ia vel in collegijs pijs.sec⁹ in alijs Ex his infert' ad qōnē nūq̄d collegū scholariū possit petere restitutionē in integrū? ⁊ credo q̄ sic qr ī eo sūt multi minores.xxv.an.vñ respectu minoris dz audiri Quid aūt si p̄latus iurat in facto eccl'ie nō petere restitutionē. Dic q̄ iuramentū nō valet. ⁊ eo nō obstante pōt petere restitutionē.sec⁹ in mīore iurāte.ad ℔ vi de gl.singularē ī.c.j.e.ti.li.vj.⁊ tene mēti illā. ¶ Quo ad vltimū tene mēti dictū Jnn.q̄ aduersus p̄scriptionē ꝓpetit eccl'ie minoris ⁊ reipublice restitutio.℔ hūc casum plene examinaui in.c.j.de p̄scrip.⁊ dic vt ibi. ¶ In eadē glo.ibi ⁊ dic de iure minoris.℔ glo.vsq̄ ad finem est hodie determinata p.c.j.e.ti.li.vj.vbi decidit' q̄ infra q̄drienniū a tpe lesionis dz eccl'ia petere restitutōz in integ. ¶ Jn glo.pe.in fi.no.singulariter istā glo.ex q̄ collige q̄ ad ℔ vt teneat alienatio rei eccl'ie opus ē q̄ fiat in casu licito. Et q̄tuor sunt generaliter casus liciti.q̄s vide p glo.no.xij.q.ij.in sūma. ¶ Jtē optet q̄ fuer' forma tradita in alienatōe.puta q̄ p̄cedat tractatus ⁊ interueniat auctas epi ⁊c.put tradit'.xij.q.ij.sine exceptione.in eo tñ q̄ gl.allegat.x.q.ij.℔ ius porrectū. dic q̄ forma tradita in illa auc̄.nō est necessario seruāda.℔ satis est seruare formā a canone traditā. de q̄ vide bo. glo.in cle.j.de re.eccl'.nō alie.⁊ ibi per Jnno. Deceptio aūt in p̄cio nō inducit nullitatē ꝯctus.vt ℔ hēs tex.aptum. satis em̄ est q̄ eccl'ia nō est decepta in cā p̄maria suadente alienationē ℔ aduersus istā deceptionē q̄ venit extrinsece ⁊ accidētaliter subuenit' eccl'ie p restitutōz in integrū vt hic. Gl.tñ.xij.q.ij.in sūma.⁊ in.c.sine exceptiōe ea.cā.7.q.tenet q̄ valet alienatio seruata forma ꝛ nō fiat in casu licito ℔ cōpetit eccl'ie remediū restitutiōis qr forma est ista q̄ dat esse rei ⁊ ꝓseruat eā in esse. ergo ad validitatē ꝯctus sufficit obseruare formam.⁊ hanc opi. secut⁹ est hic.Jo.de lig.℔ alij doct.cōiter sequunt' istā gl.tam antiq̄ q̄ moderni.⁊ adducit Jo.cal. tex.exp̄ssum in cle.j.de re.ec.nō alie.vbi apte decidit' q̄ nō valet alienatio nisi fiat in casu licito ⁊ seruet' forma et tene mēti illū text.qr bñ ℔ ꝓbat. Ad idē facit.c.sine exceptōe p̄al.vbi dī q̄ p̄latus dz eligere id qđ est ꝓfuturū ipsi eccl'ie.ad idē.c.q̄ in eccl'iarū de consti.7.c.fi.de re.ec.nō alie.vbi dī q̄ in alienatōe dz interuenire legitimus ꝓsensus p̄sonarū eccl'iasticarū. nō ei dī legitim⁹ nisi interponat' in casu licito.⁊ hāc opi.tene ⁊ vide per Archi.⁊ Jo.an.in.c.ij.de re.ec.nō alie.li.vj.corā q̄ iudice eccl'ia possit petere restitutiōz in inte.vide no.dictū Jnno.in.c.cū sit gnāle de fo.ꝓpe.vbi dicit q̄ pōt petere corā iudice eccl'esiastico ⁊ tene mēti illud dictū. ꝑ q̄ facit glo.no.in.c.pe.s.tit.pri.in verbo nec metū ad fi. et ℔ est fauore eccl'ie.qr est in ℔ iure p̄uilegiata.als aūt dz q̄s regulariter petere restitutionē in integrū coram iudice rei.vt in.l.j.⁊ qđ ibi no.C.vbi ⁊ apđ quē. ¶ Ultimo ℔ q̄ro pone q̄ in alienatōe nō fuit seruata forma debita tñ fuit facta in casu licito ⁊ interuenit ꝓsensus illorū q̄ hūt ꝓsentire nūq̄d in foro aīe sit tutus iste q̄ dz rem sine debita solēnitate? De hac qōne vide p Jnn. in.c.qr plerīq̄ de īmu.ec.vbi ꝓcludit q̄ nō qr exq̄ ꝯct⁹ est nullus ꝓpter defectū forme nō pōt iste tenere rē cuz bona ꝓscia sine titl'o iusto. Sed do.An.tenet ibi p̄riū dicit em̄ sufficere q̄ ad foz ꝓscīe vt ꝯctus teneat p̄m limites iuris naturalis seu gentiū. Nam de iure naturali seu gentiū sufficit solus ꝓsensus.⁊ hec opi.mihi placet ⁊ adduco singulare dictū Jnn.in.c.qr ꝓpter de ele. vbi dicit q̄ electus est tutus in foro aīe si electio sua tenuit de iure gentiū ꝛ nō fuerit seruata forma tradita a iure positiuo qr illa forma est introducta ꝓpter scāda-la ⁊ deceptōes euitādas.vñ exq̄ oīa ista cessarunt ⁊ interuenit verus ꝓsensus satis est is tutus q̄ ad deū.⁊ tenebis semp menti illud dictū qr valz in omni actu in q̄ est p̄termissa solēnitas iuris positiui vt in foro aīe non teneat' quis sibi de ℔ facere ꝓscīam. exq̄ nō interuenit ibi aliq̄ deceptio.⁊ affuit ꝓsensus habētiū actū explicare de iure naturali. Ex q̄ infert' q̄ in foro cōscie eq̄tas iuris p̄fert' rigori iuris positiui naturalis qđ no.⁊ vide qđ plene dixi in.d.c.qr plerīq̄.

C Vm venissent. Restituit' ecclesia lesa ꝑ negligentiā ꝓcuratoris qui iura eccl'ie nō prouidit. Prima ps ponit ꝓparitionē ptium ⁊ datiōem auditoꝝ.2da ibi corā.allegationē epi.tercia ibi ad ℔. allegationē monasterij.q̄rta ibi nos igit'.interloquit'. ¶ Nota p̄mo ex p̄ncipio tex.q̄ electus in p̄latū etiā religiosus pōt p̄seq̄ electionē suā etiā in iudicio litigando.nec ex ℔ pōt aliq̄ ambitōe notari cū spōte se nō ingerat ℔ vocatus p canonicā electionē.ꝓcedat.c.cū dilectus.s.de ꝓsue.⁊.c.cupientes.§.fi.de ele.lib.vj. nō em̄ peccat ꝓsentiēdo electioni.īmo meret' si intentionē bz circa deū.vt in.c.q̄ epatū.viij.q.j.q̄nimo dubitat' vtr peccet elect⁹ ad p̄laturā renuēdo electionē de se factā acceptare:⁊ ꝓcludit' q̄ sic si nō repit' aliusidoneus qr renuit p̄desse eccl'ie et p̄mis de q̄ vide p Jo.an.in.c. si electio de ele.li.vj.⁊ facit illud euangelicū. Maiorez charitatē nemo hz q̄ vt aīam suā ponat q̄s p amicis suis.i.p̄mis. ¶ No.sc̄do q̄ epūs pōt de iure spāli puta ex cōsuetudine hīe ius eligēdi in eccl'ia collegiata et regulari.⁊ pōt intelligi iste tex.p̄m Jo.an.q̄ epūs dicebat se hīe ex ꝓsuetudine vt ipse eligeret abbates in oībus mōasteriis sibi subiectis iō ℔ disputabat' in cā electionis sup iure subiectōis. Et no.bñ hunc tex.p̄m hūc intellectū q̄ p̄t induci generalis ꝓsuetudo vt in oībus eccl'ijs collegiatis epūs loci habeat p̄uisionē p̄latoꝝ.et sic pōt.c.j.de ele.tolli p p̄riā ꝓsuetudinē.qđ mihi satis placz.⁊ allego gl.no.in.c.q̄q̄ de ele.li.vj.q̄ dicit q̄ olī epūs hēbat p̄uidere de oīb⁹ bñficijs sue dyocesis ita q̄ non expectabat' electio nec p̄ñtatio aliquoꝝ ℔ postea fuit inductum vt in eccl'ijs collegiatis electio ptineret ad collegiū ⁊ cōfirmatio ad epm̄. Jtē in eccl'ijs p̄ronatis fuit institutū.vt p̄ñtatio ptineret ad patronū ⁊ institutio ad epm̄. vñ ꝓsuetudo cōtraria dz valere qr p eam reducit' res ad p̄stinū ius.facit.c.ab exordio.xxxv. di.⁊.l.si vnus.ff.de pactis.⁊ vide qđ no.Jo.an.in regula qđ alicui gratiose in mercu. ¶ Tercio no.ibi intrusus q̄ p̄t appellari intrusus is q̄ obtinuit dignitatē a ñ hūte ptātem illā ꝓferēdi.cōcordat.c.ex freqntib⁹.⁊ qđ ibi no.j.de insti.⁊ scias q̄ gesta p intrusū nō valent q̄cūcunq̄ dicat' toleratus qr in intruso nō hz locū tolerātia exq̄ nō hūit ingressū ab hūte ptātē. vt no. Jnno. in.c.q̄liter ⁊ qñ.el.ij.de accu. ⁊ p Arch.xij.q.ij.alienationes. vide p Jnn.ī.c.nihil de ele. ¶ Quarto no.ibi dicit strictius inhibētes.iūcto.c.fi.q̄ inhibitio iudicū ꝯ ius facta nō inducit nullitatē actus gesti ꝯ ipsoꝝ inhibitionē q̄cūcunq̄ a tali inhibitōe nō fuerit appellatū. qđ bñ nōbis.⁊ de ℔.j.latī⁹. ¶ Jtē no.ibi nimis aīose.q̄ iudex nō dz p̄cedere nimis aīose in p̄iudiciū alterius ptis als posset recusari p̄m doc.℔ q̄ dicūt q̄ isti p̄cedebāt aīose forte facientes se ptem in fauorē epi ⁊ denegātes audientiā d'curatori monasterij. Ex q̄ hēs nōre q̄ vbicūq̄ iudex aliq̄d agit exq̄ ꝓcludit' nimis fauere alteri pti pōt ex ℔ legitīe recusari.facit.c.accedēs.el.ij.vt lite nō ꝓte. ¶ Nota in ver.nos igit'.q̄ negligētia p̄curatoris nocet etiā eccl'ie.nō solū g̃ nocz p̄uate p̄sone ℔ etiā publice. Est tñ dīa inter remediū ꝓcedēdū qr p̄uate p̄sone nō dat' restitutio ꝓpter negligentiā p̄curatoris sui ℔ iputādū ē sibi q̄ talē elegit etiā si p̄curator sit minor. vt in.l.cū mādato.ff.de mino.℔ eccl'ia restituit' ꝓpt negligētiā p̄curatoris vt ℔.⁊ idē dic in mīore leso. vt in. d.l.cū mādato. Jtē no.q̄ no solū pōt eccl'ia petere restitutionē directe ꝯ sniaz p quā lesa extitit.vt in.c.vnico de in integ.resti.li.vj.℔ etiā pōt petere restitutionē adūsus p̄bationē notorie omissā.vt ℔ ⁊.j.c.pr. Et dicunt hic Jnno.Pe.⁊ Abb.q̄ necessaria hic erat restitutio

qz nō fuerat ꝑ ꝓte mōasterij appellatū a ſnīa nec erat infra tp̄s appellādi. ⁊ ſic ꝺerat remediū ordinariū et ꝑ hanc reſtitutionē ꝺicit Jnn. q licebat mōasterio ꝓducere oēs ꝓbatiōes q̄s ſnīa ꝓhibebat induci. vñ ſnīa in effectu reuocat' ℔. nam poſt ſnīam nō lz regulariter citra appellationē excipe vel ꝓbationē inducere. vt in. c. cū inter ꝺe re iuꝺi. C. ſen. reſcin. nō poſ. in. l. j. ⁊. ij. ℔ hñ ficio reſtitutōis vt p̄ꝺixi eccl'a ℔ audit'. Ꝺicit etiā Jnn. q iſta nō eſt vera reſtitutio qz principal'r nō retractat' ſnīa ℔ ſolū audit' aꝺuerſus ꝓbationē omiſſam. Ob ℔ cōcluꝺit q nō eſt neceſſe in caſu iſto ꝺare libellū vl' litē cōteſtari. ℔ ſatis eſt ſūmarie cognoſcere ꝺe leſione ſed ego nō bñ ꝓcipio ℔ ꝺictū Jnn. na ſatis retractat' ſnīa cū ea nō obſtante q̄ trāſiuerat in rem iuꝺicatā auꝺiat' monaſterij ꝓtra ipſam. ⁊ regulariter q̄lis cognitio exigat' in reſtitutōe in inte. ꝺicā in. c. ex lr̄is. j. e. ⁊ viꝺe boꝛ. tex. cū glo. in. c. ij. ꝺe of. iuꝺ. ¶ Ultiō no. ℔ ex fi. lr̄e ⁊ te ne mēti q electio facta ab his q̄ etiā ꝺe iure hñt ptātez eligēꝺi nō ꝺz ꝓfirmari ꝑ ſuꝑioꝛē ſi fuit facta lite penꝺē te ſuꝑ iure eligēꝺi. ℔ ꝺz ꝺifferri cōfirmatio in euentuz litis ꝓncipalis. ⁊ rōnez. j. ſubijciā. electio tñ facta lite pē ꝺente nō ꝺz retractari ꝓpter ſolā litis pendentiā text. no. eſt hic in fi. ⁊ neſcio alibi. ¶ Jn glo. j. in fi. Jꝺē no. in. c. cōqueſtus. j. ꝺe fo. cōpe. Et no. ex iſta gl. iūcto tex. libellū nō vitiari lz cōtineat verba imꝓꝛopꝛia. ſatis eñ eſt q ꝑm latū verboꝛū ſignificatū ꝓcluꝺit intētionē libellātis. ⁊ ꝓſilis tex. eſt in. c. olim. el. ij. ꝺe reſti. ſpo. Nā libellus eſt latiſſimi iuris ⁊ ſemp ꝺz interp̄tari q̄ꝛtū fieri p̄ōt vt ꝓueniat intētioni libellātis. vt le. ⁊ no. in. l. fi. q̄s intentōe ambigua. ff. ꝺe iuꝺi. ⁊ in. c. cū eccl'ia ſutrina ꝺe cā poſ. ⁊ ꝓꝓꝛi. viꝺe opti. tex. cū gl. in. c. ꝓſtitutus ꝺe reli. ꝺo. ¶ Jn. glo. ij. in fi. ꝑ intellectu glo. oppo. p̄ text. vr̄ eñ q frustra epꝰ ℔ allegabat ſubiectionē monaſterij aꝺ inferendū nullitatē electōis qz p̄ſuppoſita ſubiectione electio tñ p̄lati ꝑtinet aꝺ cap'm ⁊ ſola ꝓfirmatō ꝑtinet aꝺ ep̄m. vt in. c. j. ⁊. c. nihil ꝺe elec. ⁊ in. c. ꝓgregato. xvj. q. vlt. ⁊ viꝺe glo. iuncto tex. xviij. q. ij. in. c. j. vbi ꝺī q epꝰ habet cōfirmare electū in abbatē ſed electio ptinet aꝺ monachos. vt in. ꝺ. c. cōgregato. et ꝑ ꝓns ex ſuꝑuacuo monaſterū allegabat p̄uilegia exemptōis So. metu ꝓtrarij vt arbitroꝛ glo. iſta ſenſit vnam lec. aꝺ iſtū tex. q epꝰ ℔ agebat ſuꝑ ꝺuob'. ſ. ſuꝑ ſubiectōe mōaſterij ⁊ ſuꝑ iure eligēꝺi abbatē q̄ꝛ ꝺicebat ſe eſſe in poſſeſſiōe iuris eligēꝺi abbatē. Jntellige ℔ ꝺe iure ſpā li. vñ ꝺiſcutit' hic ꝺe ſubiectōe monaſterij aꝺ effectum ꝓnunciāꝺi ſuꝑ ſubiectōe vel exēptione. ꝺiſcutit' etiā ſuꝑ poſſeſſiōe iuris eligēꝺi q̄ aꝺ effectū ꝓnūciandi ſuꝑ valiꝺitate vl' innaliꝺitate illius facte electōis ꝑ cap'm Hec lec. ſatis eſt vera in ſe ℔ nō ꝓgruit ꝓncipio. c. vbi innuit' q ꝺe ſubiectiōe ꝓtēꝺebat' ℔ acceſſorie reſpectu facultatis eligēꝺi. ⁊ iō ꝺat' hic ſcꝺs intellectus ꝑ Ꝺe. et Ab. q illa electio attētabat' a monachis qz ꝺicebat' nulla qz facta ab excōicatis ⁊ interꝺictis. nam ꝺicebat epꝰ q ex cā interꝺixerat ⁊ excōicauerat monachos añ electionē. ℔ monachi ꝺicebāt ſe eſſe exemptos ab epō. et ꝑ ꝓſequens ꝺicebant electionē tenere. vñ validitas electionis ꝺependebat a iure ſubiectōis. ideo ꝺe ea ꝺiſputat'. Hec lect. eſt ſatis vera in ſe ℔ nō ꝓgruit textui in verbo ꝺiſtrictius inhibētes. nam ibi ꝺz q iuꝺices inhibuerunt monachis eligere ꝺonec cognoſceret' ꝺe iure qꝺ epꝰ ſe habere ꝺicebat in electione abbatis. ergo. epꝰ nō ſolū allegabat nullitatē electōis ℔ ꝺicebat ſe habere ius in electōe abbatis ideo ꝺat' tercius intellectus q epꝰ ꝺicebat ex cōſuetuꝺine ſe habere ius eligēꝺi in oīb' mōaſterijs ſibi ſubiectis. monaſterū vero nō ꝓnegabat cōſuetuꝺinē ſed ꝺicebat q iſtuꝺ monaſterium erat exemptū. ideo ꝺiſputat' ℔ ſuꝑ iure ſubiectionis qz ꝓpter ꝓſuetuꝺinē ꝺependebat ab ea validitas electionis. ⁊ iſte intellectus placet Jo. an. ⁊ mihi ſatis placet. nam multū cōuenit lr̄e tam in ꝓncipio q̄ in fi. vñ ac-

ceſſorie diſputabat' hic ꝺe ſubiectōe. ¶ Jn glo. in ver. ꝺuo eoꝛ ibi vel ſe excuſante. ℔ ꝓcedit cum cā erat cōmiſſa cum clauſula q ſi non oēs ꝺuo vr̄m ⁊c. nam tunc tercio ſe excuſante ꝺuo p̄nt ꝓcedere. c. pꝛuꝺētiā ꝺe ofꝺ. ꝺeleg. ſecus ſi cā fuiſſet triꝺ ſimpl'r cōmiſſa. nam tunc nō poſſūt ꝺuo ꝓcedere quātūcunq tercius ſe excuſet vt in. c. vno ꝺelegatoꝛū ꝺe off. ꝺele. ¶ Jn glo. in ver. renunciauit in fi. no. iſtā glo. q electus añ ꝓfirmationem p̄ōt renūciari iuri ſuo in manib' eligentiū. vñ nō tenet' aꝺire ſuꝑioꝛem. ſecus poſt confirmationē. vt in. c. ij. ꝺe tranſla. ep̄i. Pro hoc facit ꝑm Hoſti. regula oīs reſ. j. ꝺe re. iur. Sed tu viꝺe circa hanc materiā glo. no. in. c. ſi electio. ꝺe elec. li. vj. vbi plene examinat' in cuius manibus ꝺz fieri renūciatio electionis. viꝺe etiā qꝺ no. in. c. ij. p̄al. ¶ Jn glo. in ver. iniunxerūt in fi. no. ex iſta gl. q regulariter cauſe eccleſie nō ꝺebent tractari ſede vacante. fallit q̄n eſt talis cā q̄ ꝓmode tractari nō poteſt niſi ſede vacante vt ꝓtingit in caſu nr̄o. nam exq̄ ſede vacante ꝺubitat' ꝺe iure eligēꝺi oꝑtet neceſſario illā tractare cum nō poſſit ꝓuiꝺeri eccleſie ꝺe p̄lato niſi p̄. us diffiniat' iſta queſtio. ⁊ iꝺē le. ⁊ no. in. c. cū ꝺilectus. ꝺe cōſue. Jnn. vero ꝺat hic aliā ſolutionē ꝺicēs q ptinentes aꝺ p̄latū ꝺūtaxat nō p̄nt tractari ſede vacāte. ⁊ ſic loquant' iura allegata in gl. ſed cauſe ptinētes aꝺ cap'm ſolum bñ poſſunt tractari ſede vacante. ⁊ ſic p̄ōt intelligi iſte tex. nam ius eligēꝺi p̄latum ꝓpetit tm̄ cap'o nō añt p̄lato. ⁊ no. hanc theoꝛicā Jnn. ⁊ iꝺē ſentit reſpectu monaſterij in. c. cū ꝺilect⁹ p̄al. vbi ꝺixit q moꝛtuo abbato cap'm ſuccedit in aꝺminiſtratōe. ⁊ pt agere in iuꝺicio in cauſis ſpectantib' aꝺ monaſterium ℔ theoꝛica gl. plus placet ꝺo. An. Ego vero puto hāc qōnem ꝺecidendā ex notatis in. c. ꝺoceri ꝺe reſcript. vt in illis caſib' in quib' cap'm nō p̄ōt eſſe in iuꝺicio ſine aucte ⁊ ꝓſenſu p̄lati non poterit eſſe in iuꝺicio ſede vacante qz auctas p̄lati ſeu ꝓſenſus requirit' vt eccl'ia nō ꝺecipiat' vel vt nullū p̄iuꝺiciū irroget' iuri p̄lati. q̄ rōnes ꝺebent ſibi locū venꝺicare etiā ſede vacāte cum eccl'ia tūc careat iꝺoneo ꝺefēſoꝛe. ⁊ viꝺe aꝺ materiā qꝺ no. in cle. fi. ꝺe ꝓcur. ⁊ qꝺ le. ⁊ no. in. c. fi. ne ſe. va. ¶ In glo. in ver. inhibētes in fi. ꝺic q ꝓtrariū iſtuꝺ formaliter nō ſoluit' ℔ bñ glo. ibi plenius examinat iſtū paſſuz ℔ ꝺic q illa. l. ꝺiuus. nō ob. ibi eñ ꝓhibet' alienatio rei ꝺe qua litigat'. iō obtēperāꝺū eſt p̄cepto iuꝺicis. vt in c. eccleſia. j. vt lit. pen. ℔ in caſu nr̄o monachi eligendo nō alienauerunt rem litigioſam neq̄ ius ꝺubitatū. nā vt ꝺicit Jnn. ⁊ bñ ℔ nō erat ꝓtentio ꝺe abbatia qz epꝰ nō ꝓtenꝺebat ſe abbatē ℔ ſolū erat ꝓtentio ꝺe iure eligendi. vñ eligendo abbatē nō ꝑ ℔ alienarunt ius eligēꝺi ſine ius ꝺe q̄ ꝓtenꝺit' ℔ qꝺammō colligēꝺo fructus rei ꝺe cuius ꝓpꝛietate agit' qꝺ fieri p̄ōt lite pen. xvj. q. iij. in. c. volum⁹. ⁊ qꝺ ibi no. ⁊ in. l. fi. C. ꝺe reiuꝺ. ¶ Sꝫ ꝓtra hoc ⁊ p̄ text. oppono exq̄ eñ monachi nō appellarunt ab illa inhibitione iuꝺicū tranſiuit illa interlocutoꝛia in rem iuꝺi. vt in. c. cum ꝺilectus ꝺe elec. ergo fuit ꝓrogata iuriſꝺitio iuꝺicū p̄ſuppoſito etiā q ꝑſus nō habuiſſent aꝺ ℔ iuriſꝺitionē. vt in. c. cum olim ꝺe of. ꝺe le. ergo electio ꝺebuit caſſari facta ꝓtra inhibitionem. Soln. ſoluit Jnno. multipliciter. ⁊ ꝓmo ꝺicit q in ꝓrogatōne iuriſꝺitionis requirit' exp̄ſſus ꝓſenſus. vñ tacendo nō ꝓrogauerūt iuriſꝺitionē iuꝺicū. non tñ in ℔ pſiſtit Jnn. quinīmo ipſe tz p̄rium in. c. aꝺ petitionem ꝺe accu. vbi firmat tacitū ꝓſenſū ſufficere aꝺ ꝓrogatōnem iuriſꝺitōis ⁊ iſtuꝺ verius. ⁊ tz Bar. in. l. j. ff. ꝺe iuꝺi. ⁊ viꝺe qꝺ plene ꝺixi in. c. ſignificaſti ꝺe fo. ꝓpe. ſcꝺo ſoluit Jnn. q p̄cepta q̄ fiunt ſine cauſe cognitōe non trāſeūt in rē iuꝺi. vt in. l. iij. in fi. C. cōia. vel epl'as. Sꝫ hoc nō placet Jnno. qz in his q̄ ſpectant aꝺ officiū ſuperioꝛis p̄ōt fieri p̄ceptum ſine cauſe cognitiōe vt no. in. c. aꝺ aures ꝺe temp. oꝛ. ℔ ſalnāꝺo iſtā ſolutionē ꝺic q lz nō exigat' cauſe cognitio tñ nō tranſit in rem iuꝺi

catā p̄ceptū factū extraiudicialiter vel iudicialiter sine cāe cognitōe, vt est tex. iuncta glo. in. c. ex pte. el. j. j. de ver. sig. 7 p Bar. in. l. nō fatet. ff. de p̄fes. fa. c. concerta tioni de app. lib. vj. vñ cū istud p̄ceptū iudicū fuerit iniquū nō tenebant illi obtēperare. tercio soluit Jnno. q istud nō spectabat ad offm istoz̄ iudicū. Jtē p̄ceptuz erat notorie iniustū iō supioz nō debebat illud hōre ratū. vt in. c. sollicitudinē de app. Et no. bñ hec dicta Jnno. iūcto tex. ex quibꝫ bēs q qñ iudex iniuste excedēdo metas sue ptātis aliqd p̄cipit pti sine cāe cognitōe tale p̄ceptū nō astringit pte q̄tūcūqz taceat 7 ñ appellet. qz tale p̄ceptum est nullū. vt in regula ea q̄ fiunt a iudice de re. iur. li. vj. q̄re aūt istud p̄ceptū iudicū erat iniustū apparebit ex his q̄ dicā sup glo. fi. ¶ Jn glo. in ver. p̄sumpserūt. ibi ex ℔ videt q nō debuert eligere. Aduerte. nam ℔ gl. videt p̄ria p̄cedenti vbi dō q monachi potuerūt eligere ℔ hec glo. fuit decepta ꝓpter verbū p̄sūpserunt qđ sonat in malā ptē. Vñ dicit hic Hosti. q istud verbū fuit platū a pte. vñ nō facit ius. nō em̄ fuit p̄sumptio eligere ℔ tuitio iuris ꝓpriꝫ. ptz ex fine lr̄e vbi papa nō dānat electionē ℔ dimittit eā i suspēso donec cōstiterit ad quē ptinebat ius eligēdi. ¶ Jn gl. in ver. in dānū ibi vocari debuerimus. no. istā gl. simpl'r ex q̄ colligit q in cā subiectōis mota ꝓtra subiectū dō vocari dns. ℔ certe ℔ dictū nō ꝓbat in. c. cū dilecta allegato in glo. q papa ibi obtulit se defensioni. nunqd aūt valeat iudiciū p̄ subiectū nō vocato dño q̄ possidet subiectionē? dic vt plene dixi in. c. cū sup de re iudi. 7 in. c. auditis de p̄scrip. iste tñ tex. ꝓpe finē multū facit q̄ iudiciū agitatū p̄ exēptū sup iure subiectōis p̄iudicat pape. qđ an sit verum indistincte vide qđ dixi in. c. pe. de re iudi. ¶ Jn gl. in ver. restituimus. Pro intellectu illius glo. oppo. p̄ tex. videt em̄ q eccl'ia debuit agere p̄ pcuratorē ex cuius facto sensit damnū 7 nō petere restitutionē in integꝝ q̄ regula iuris hꝫ q qñ dns ledit ex dolo pcuratoris dꝫ p̄mo dns agere p̄ pcuratorē. et si nō ē soluēdo pt in subsidiū petere restitutōꝫ in integ. vt in. l. elegāter. §. si dolo. ff. de dolo. So. gl. ista in effectu soluit p̄riū duobꝫ modis. p̄ fatēdo p̄riū vt pcedat etiā in eccl'ia. ad tex. rñdet q pcurator nō erat hic solnendo cū status monasteriꝫ nō possit estimari. iō potuit petere restitutionē in integrū. Et tenēdo hunc intellectū nō est aliqđ spāle in eccl'ia nec in minore. q̄ quilibet etiā maior ex hac cā petens restitutionē audiret. 7 tunc oportet intelligere tex. de restitutōne q̄ cōpetit cuilibet ex clausula generali. 7 videt glo. facere dīam inter restitutionē q̄ fit iure minoris 7 illā q̄ dat maiori ex cā iusta. q̄ p̄ma explicat cessante omni actōe q̄ fit solum ex iudicis officio vt pbat in. l. q si minor. §. vlt. ff. de mino. 7 in. c. fi. de off. iudi. ℔ maior audit intentādo suā p̄priā actionē vtilez q̄ efficit efficax p iudicis offm restringens obstaculū. Sed dic melius q q̄ ad terminos lr̄e nō est dīa an minor seu maior petat restitutionem q̄ nulla actio ꝓpetit maiori vt audiat aduersus pbationē omissā ℔ solū iudicis officio audit si ex iusta cā fuit impeditus. vt in. c. ex lr̄is. j. eo. sed dīa posita p glo. hꝫ locū in alijs terminis. puta qñ aduersus abñtez cā reipublice fuit cōpleta p̄scriptio. nam tunc potest rediēs implorare offm iudicis rescindens vt tollat obstaculū p̄scriptionis 7 poterit intētare sit p̄mā actionē q̄ appellat rescissoria q̄ primo erat inefficax ꝓpter ꝓpletam p̄scriptionē. 7 idē esset in ecclesia vel in minore. et de istis dic vt plene dicā in. c. tum ex lr̄is. j. eo. vbi post Jnno. tractabo de actōe rescissoria 7 officio rescindente. 7 p Bart. in. l. ab hostibꝫ. ff. ex qui. ca. ma. 7 p ibi no. pōt declarari ista p̄ticula glo. ¶ Sc̄do p̄ncipaliter solnit glo. q hic nō hꝫ locū p̄riuz. q̄ pcurator ecclesie nō fuit in dolo ℔ in negligentia. q̄ casu quantūcunqz pcurator nō sit soluendo nō pōt dns petere restitutionez in integ. ℔ imputet sibi q̄ talem elegit. vt in. l. cū māda-

to. ff. de mino. 7 tunc oportet dicere q iste tex. intelligat de restituitōe q̄ dat iure minoris. vñ audit ecclesia fauore spāli. 7 hec solutio verior 7 melius cōuenit lr̄e. dicit tñ glo. vnum dictū valde notandū q vbi pcurator ecclesie cōtrahendo vel litigando culpose dānificauit ecclesiā q est in optione ecclesie an velit agere contra pcuratorē ad interesse an velit petere restitutionē in integ. ꝓtra tercium. 7 hoc fauore ecclesie. nam maior non audit volēs petere restitutionē si pōt agere p̄ pcuratorē ad interesse. vt in. d. §. si dolo. ¶ Sed aduerte q̄ glo. ad ℔ dictū solū allegat. l. etiā. C. si tutor vel curator interuene. illa ꝙo lex restringit p glo. 7 Bar. in. d. l. cum mādato. §. fi. vt loquat in administratore necessario put est tutor vel curator. nam ista lex loquit in tutore 7 curatore. secus autē dicunt in administratore volūtario vt est pcurator q̄ nō meret istud bñficiū 7 honorē immo dꝫ habere locū regula q q̄diu cōpetit remediū ordinariū nō dꝫ implorari extraordinariū vt in. l. cause. ff. de mino. remediū em̄ cōtra pcuratorē ad interesse est ordinariū. restitutio ꝙo in inte. ē extraordinariū 7 in minore videt ℔ pbari in. d. l. cum mandato in fi. 7 sic illa glo. nō videt pcedē in terminis suis cum loquat in pcuratore nisi aliud dicamus fauore eccl'ie p̄m dō. An. ℔ certe si teneremus p̄mū dictū non dꝫ iste fauor obseruari. ex q̄ ista equitas non repit scripta sed potius debemus obseruare rigorē scriptū. vt no. in. c. fi. de transac. vide tñ Jnn. in. c. suscitata. j. e. vbi sentit q ista glo. mouet tñ alia rōne. videlicet q̄ interest ecclesie nō vexari in sumptibꝫ q̄s haberet subire litigando p̄ pcuratorē. restitutio aūt dat minori vbicunqz pt istud interesse expensarū p̄tendere. vt in. l. minoribꝫ ff. de mino. Sꝫ aduerte q̄ ille text. nō loquit in casu nr̄o qñ subest remediū ordinariū p̄ terciū. imo videt p̄riū pbari in. d. l. cū mādato. 7 Jo. an. in. c. fi. ꝓpe fi. j. e. sentit p̄riū eius qđ ℔ no. glo. 7 tz etiā do. Lar. 7 mihi plus placet. vñ restringamus dictū gl. in administratore necessario. Ex q̄ infero q si p̄latus dānificauit eccl'iā cōtrahendo in iudicio est in optōe ecclesie an velit agere ꝓtra p̄latū seu ipsius heredes ad emēdationē dānī an vero velit petere restitutionē in integrū p̄ terciū seu rēvēdicare a tercio. 7 p ℔ vide bo. gl. iūcto tex. in. c. ex pñtiū de pigno. ¶ Jn gl. fi. in fi. hec gl. intricate pcedit ℔ in effectu ponit duas opi. cū q̄rit an in mota lite super iure eligēdi possit reus eligere lite pēdente? Prima fuit opi. Jo. q̄ distinxit q aut reus est in pacifica possessione eligēdi ℔ mouet sibi ꝓtroversia sup iure ꝓprietatꝫ dūtaxat. puta q̄ actor nō negat reū ee in possessiōe eligēdi ℔ dicit q ius eligēdi ptinet ad se. 7 tūc pt possessor eligere ℔ differt ꝓfirmatio in euentū litꝫ. rō hmōi dicti pōt esse q̄ pendēte lite nō dꝫ q̄s phiberi vti possessione sua sicut pus. vt in. d. c. j. vt li. pē. ꝓfirmatio aūt differt q̄ cū electio sit q̄si quidā fructus iuris eligēdi. vt no. Jnn. in. c. cōsultationibꝫ de iurepa. 7. in. c. cū eccl'ia sutrina de cā pos. 7 ꝓprie. subiacet restitutiōi a tpe litꝫ. cōtestate. vñ sicut possessor q̄ succubuit in dñio fundi dꝫ restituere oēs fructus pceptos a tpe lit. ꝓte. vt in. l. certū. C. de reiuē. 7 no. in. c. grauis de res. spo. ita electō subiacet qđāmodo restitutioni si fuit facta p̄ litē ꝓtestatā iō nō dꝫ cōfirmari q̄ si ꝓfirmaret 7 possessor succūberet in ꝓprietate nō posset amplius restitui q̄ non dꝫ amplius cassari ex q̄ fuit cōfirmata. vt in. d. c. cōsultationibꝫ. 7. c. querelā de elec. Differt ergo ꝓfirmatio vt possessore succūbēte saluū sit ius ipi actori vt possit eligere 7 sic hr̄e istū fructū q̄ pcipit post li. ꝓte. Redeo ad ꝙba Joannis. Si aūt mouet alicui qō sup possessione iuris eligēdi. vt q̄ negat illū esse in possessione 7 forte agit interdicto vti possidetis tūc dicebat Jo. q reus nō dꝫ eligere lite pen. ex q̄ nō constat de sua possessione. ℔ si elegerit electio ē impēdenti. nō em̄ dꝫ superiorillā electionē cassare q̄ forte est in possessione. et de

hic est cõtentio an sit in possessione. Et ex ℔ infero notãter q si tu negas me esse in possessione alicui⁹ fundi et moues mihi qõnem sup possessione ego aũt lite pendente pcepi aliqs fructus q nõ dz iudex lit. pen. mihi ꝓcipere vt restituã illos fructus qz ℔ pẽdet a qõne ꝓncipali. nã si sum in possessione possuz colligere fructus. et facit ad ℔ qđ dixi in. c. significãte de app. scđa opi. fuit ber. glo. nĩ q indistincte tenuit q qlitercũqꝫ pẽdeat lis sup electõe seu iure eligendi nõ dz reus eligere pendente lite ne ꝓtingat illã postmodũ cassari ℔ si de facto elegerit talis electio stabit impẽdẽti vt hic Jnn. aũt vĩ indistincte tenere q siue vnus sit in possessione pacifica siue duo ꝓtendãt se esse in possessione põt qlibet eligere pẽdente lite nec reuocabit electio ꝓpter litis pendentiã vt ℔. ℔ illius electio ꝓfirmabit q obtinebit in cãar. ℔ z in. l. j. ff. vti possidetis. dd. An. vĩ tenere illã distinctionẽ Jo. ℔ mihi plus placet dictũ Jnn. qz exq̃ qs põtẽdit se esse in possessione nõ dz ꝓhiberi vti sua possessione exq̃ nõ subest aliqđ scandalũ. nulli ei fit ꝓiudiciũ si ambe ptes ꝓ ꝓseruatõe iuris earũ eligũt. satis eĩ est q differt ꝓfirmatio. ℔ si subesset scandalũ fateor q iuꝫ posset ꝓhibere vtriqꝫ pti ne eligãt. vt in. l. eqssim⁹ ff. de vsufruc. z qđ no. Jo. de lig. in cle. j. de re iudi. Ad c. ex lr̃is de iurepa. ꝓpter qđ gl. fuit mota dicit qđ illud c. nõ ꝓbat electionẽ nõ debere fieri lite pẽdente ℔ solã ꝓbat a ꝯrio sensu q nõ dz fieri ꝓfirmatio ꝓpter rõnem quã. s. dixi post Jo. Ad. c. fi. de mr̃imonio ꝯcto ꝯ inr̃dictũ eccleſie. rñdet Jnno. q est spãle in mr̃imonio vt nõ ꝓtrabat lite pẽdente sup alio mr̃imonio. Et puto q spãlitatis rõ sit ista qz ꝯbendo mr̃imoniũ qs qđãmõ alienat ꝓsonã suã qz nõ dĩ amplius habere ptãtem sui corꝑis vt in. c. nõ dz de ꝓsang. z affi. z sic alienaret rem qđãmodo litigiosam. Jtẽ ibi versat ꝑiculũ. nam committeret adulteriũ cũ scđa si postea ꝓnũciaret ꝓ ꝑmo mr̃imonio. Ad. c. ij. de no. ope. nun. rñdet Jnn. q etiaꝫ est spãle in denũciatõe noui opis vt nihil debeat edificari post nouũ opus nunciatũ. Jtẽ dicit q ibi non põt edificari sine ꝓiudicio alterius si denunciatio est insta. Aduerte tñ ad vnã opi. Hosti. ꝯ ꝑdicta. sibi eĩ placz illa opi. Jo. de qua. s. in glo. qz dat locũ figmẽtis. Naz de facili aduersarius volẽs impedire electionẽ diceret q reus cõuentus nõ est in possessione eligendi. Sed in materia distinguit ipse sic. q aut est ꝓtẽtio sup iure ꝓsentãdi. aut sup iure eligẽdi ꝑ casu nõ põt lite pendente fieri pñtatõ. sic põt intelligi. c. ex lr̃is de iurepa. rõ qz nõ multũ ꝓiudicat patrono si nõ pñtat infra tpa qz si nõ decidit lis infra tpa ꝓfixa põt epus eccl̃ie ꝓuidere. vt in. c. qm̃ z. c. eam te. de iurepa. scđo casu si est ꝓtentõ de iure eligẽdi cũ non sint determinata tpa ad litẽ decidendã. ar. c. dudũ z. c. ꝓgregato de ele. poterit fieri electio li. pendẽte vt hic. Et ꝑ illa diuersitate facit qz patronus innitit gr̃e. vt in. d. c. qm̃. capl'm ꝯ iuri cõi. vt in. c. j. de elec. Sed dd. An. nõ placz ista diuersitas quã ponit Host. nec etiã mihi qz de iure non ꝓbat. z ad. c. ex lr̃is. dic vt. s. dixi vt ar. a ꝯrio sensu ꝓcedat ibi q ad ꝓfirmationẽ z nõ q ad pñtationẽ. vñ illud. c. declarat ꝑ istud. Sẽtit tñ dd. An. ℔ vnũ dictũ qđ mihi satis placet. dicit eĩ q si pñtatio fuit facta a bonefidei possessore añ litẽ motã dz fieri ꝓfirmatio lz añ ꝓfirmationẽ sit mota lis sup iure seu ꝓprietate iuris eligendi. Rõ põt esse indicio meo qz exq̃ pñtatio fuit facta añ litẽ motaz nõ subiacet amplius restitutõi ꝑ ꝓtestationẽ postea factam. nã sicut fructus ꝓceptiꝫ nõ subiacẽt restitutiõi nisi a tpe litis ꝓte. vt. ℔. dixi. ita nec virtus istius electõis iam pñtate supiori añ lit. ꝓte. dz impediri ꝑ cõtestationem supueniẽtẽ. z sic ℔ limitat multũ istũ tex. z ꝑ hoc habes expeditã materiã intrinsecã huius. c. nam extrinsecam Jnno. plene tractauit hic qlitꝫ ꝑdat posſessio iuris eligẽdi. Sed tu adde quoddã pulchrũ dictũ ipsius in. c. querelã de ele. ꝑ qđ limitant dicta sua ℔. Jtem tractat qlitꝫ acq̃rat possessio iuris eligẽdi. z vide per eũ plene ℔. z int' cet' poit vnũ dictũ valde notãdũ qđ qtidie allegat'. dicit ei q possessio iuris eligẽdi nõ acq̃rit' nisi interueniẽtibꝫ tribꝫ. ꝓmo q qs eligat. scđo req̃rit' patiẽtia eoꝝ q erãt in possessione eligẽdi. tercio cõfirmatio electõis ꝑ superiorẽ facta. vñ dicit q electio dz istas tres psonas. Et rõ esse põt. nã ꝑ solã electionẽ qs possidet labia sua tm̃. Jtẽ cũ possessio ista sit qđ incorꝑale nõ põt acq̃ri sine scia z patiẽtia illi⁹ q est in possessione. vt in. l. ij. C. de serui. no. Jnn. in. c. bone el. ij. d posstu. ꝓla. z in. c. ꝙrente de of. ordi. z Bar. in. l. j. ff. de iti. actuqꝫ ꝓua. Jtẽ nisi sequat' ꝓfirmatõ ꝑ superiorẽ electõ nõ dz effectũ suũ. z hoc tene menti. Jtẽ ad ℔ vt valeat electio facta a possessore optet ſm Jnno. q sit in bona fide. Et rõ põt esse qz sicut possessor malefidei nõ facit fructus suos ita ille q eligit si est in mala fide nõ dz cõsequi effectũ illius electõis cũ isti fructus subiaceãt restitutiõi ꝓpter malã fidẽ. qđ no. Et an ꝓsumat' quis in bona fide vide ꝑ Jnno. ꝛc. Abbas.

ADditis. Etiã cõtra eccleſiã restituit' ecclesia q̃ graniter fuit lesa. ꝑ ꝓpter ꝓbationẽ omissam. vel summa clarius sic Ecclesia lesa in ꝓbatione necessaria omissa põt petere restitutionẽ in integrũ nõ obstãte termino iuris ꝓbationis excluse z restitutionẽ petere põt nõ solũ ꝯ ꝓuatũ ℔ etiã ꝯ eccleſiã. h. d. ꝑ recitat factũ. scđo interloquit'. ibi lz añt. No. ꝓmo ibi dyocesana. l. q. l. dyocesana large sũpta cõprehẽdit in se oẽm iurisditionẽ epi. nam vt pz ex seqntibꝫ ℔ cõtendebat' de totali iurisditõe epi et idẽ no. in. c. auditis. j. de ꝓscrip. qđ est ps istius. c. Et ex ℔ infero q libellus est largissime interptãdus. ad ℔ l. siquis intentõe ambigua. ff. de iudi. z. c. cõstitutus de reli. dd. ficta glo. nã in materia restringibili lex dyocesana accipit' stricte vt nõ ꝓpbendat ea q̃ sũt iurisditionis. vt in. c. dilectus de of. or. z declara ista vt ibi plene dixi. Jtem no. q lz priuilegiũ pape nõ possit ꝓbari nisi ꝑ scripturã iuxta no. ꝑ Archi. z Jo. an. in ꝓemio sexti. z ꝑ Bal. in. l. humanũ. C. de le. tñ si gr̃a pape ꝓbat' principal'r ꝑ scripturã ipsius pñt adduci alie ꝓbatões extrinsece ad declarandũ scripturã pape vt hic multũ notanter ꝓbat'. nam priuilegiũ pape hic erat incertũ qz referebat se ad loca donata ꝑ illos reges. z admittit' ℔ ꝓbatio ad certificandũ z declarandũ illud priuilegium pape z ℔ tenebis menti. No. tercio q si ꝓbatio non cõcludit necessario nõ relenat ꝓbantẽ etiaꝫ si sit eccl'ia et in ℔ vide qđ dixi post Jo. an. ĩ. d. c. audit'. Quarto no. q ꝑlatus citra epm̃ põt ꝓscribere oẽs eccl'ias ex istẽtes in certa ꝑte dyocesis q̃ ad totale ius epale vt sic ipse ꝑlatus inferior z nõ epus ibi iurisdirionẽ exerceat epalem. qđ clare innuit hic textus ibi pleno iure ꝛc. nã tunc eccl'ia est subiecta alicui pleno iure qñ epus nullus ius epale ibi exercet. vt no. in. c. qm̃ de ꝓui. z põt intelligi tex. q abbas possedit pleno iure. i. in spũalibꝫ z tpalibus. ꝑ quo vide bo. glo. z qđ ibi dixi in. c. cõquestus. de fo. cõpe. Et ex ℔ ꝓmo infert q institutio auctoriza-bilis quo ad curã pl'i põt ꝓscribi ꝯra epm̃. de quo vide qđ dixi in. c. venerabilis de censi. Jtem infert q nec dum ꝑlatus secularis ℔ etiã religiosus põt aliqua loca no ĩe sui monasterij pleno iure ꝓscribere. z vide qđ dixi in. c. auditis. z. c. cum olim de ꝓscrip. Quinto no. q tps vacationis eccleſie subducit' ipso iure. de ꝓscriptõe. vñ isto tpe nõ currit ꝓscriptio siue cõtingat vacatio in ꝓncipio siue in medio siue in fine ꝓscriptõis. ꝯ q̃ in. c. j. z in. c. de q̃rta de ꝓscrip. Sexto no. q ꝓscriptões iudiciales currũt ꝯra eccleſiã. naz termini excludunt sui ꝓbationũ seu allegationũ pñt dici q̃dã ꝓbatões iudiciales z piter currũt ꝯra eccleſiã sicut ꝯ priuatuz vt hic z in. c. cozã. j. e. z in. c. pastoralis. j. de excep. cuz si. nam vides hic q terminus cõclusionis ita cõcludit eccleſiã sicut priuatũ. Septimo no. q eccl'ia restituit'

aduersus pscriptones iudiciales. i. aduersus terminos exclusiuos pbatois fiende seu exceptonis pponende. ad idem cle. vnica eo. tit. Sz dubiu est nunqd restituat ecclia aduersus pscriptionem extraiudicialem: de q dicaz cu gl. // Octauo no. ibi vt asserit. q in petenda restitutione aduersus pbationem omissa no est necesse pbare aliter lesionem. na eoipso apparet de lesione q ecclia omisit pbationem necessariam in termino. Un satis est b allegare qd tene meti. vn no est necesse pducere prius testes sup hac lesione. secus dic qn allegaret lesio ppter priuilegia omissa. na dz pus ista exhiberi iudici ancz concedat restitutio ne allegatio fiat in fraudem vt pbat in. c. pcedenti in ver. nos igit. Item sec9 est qn allegat lesio in pctu vel aliter extra iudiciu. na tunc dz pus pbari lesio qz det restitutio. vt le. z no. j. e. tum ex lris. z in. l. in cac. §. ca cognita. ff. de mino. // Nono no. q eccia restituit nedu p puatu b etiaz p ecclia. vt s. c. j. Ex q vr inferri q puilegiatus pot vti puilegio suo p piter puilegiatu qd est p rex. in auc. de san. epi. §. b pnti. z p glo. fi. in. c. in pntia. de pba. b tu intellige istu articulum. vt no. Bar. in auc. quas actones. C. de sa. san. ec. z dixi in. d. c. in pntia. nam istud. c. pcedit qn pcurrit solu puilegiuz vni2. Restitutio em dat ecclie lese. vn alia ecclia q no est lesa in illo articulo no bz in eo puilegiu. secus aute qn priuilegiu vtriusqz pcurrit sup eode. tunc em pqsant puilegia. z vtunt iure coi z sic pcedit pnu Et b et ex. tex. infero q si ecclia pxit cu ecclia z fuit lesa in pctu pot petere restitutione aduersus ecclesia. na in iudicio qsi pbimus. l. ij. §. ide scribit. ff. de pecu. ad ide. l. veru in fi. ff. de mino. vbi minor restituit p minorem in pctu locatois. // Decimo no. ibi eqtate pensata. q restitutio in integru est fundata sup qda eqtate. // Undecimo z vltimo no. ibi graui iactura. q restitutio no cocedit nisi ob graue iacturam seu lesionez. qd dixi in. c. j. s. e. Et no. ibi negligentia. q negligentia platoz litigantiu no excludit ecclesia a restitutone illa pseqnda. // In gl. j. in fi. intellige ista glo. z tex. de libertate q ad tpalia. vt dz in glo. se. in fi. Nam isti reges ista loca exemerunt a iurisditoe dnoz tpalium. z voluerut ea esse libera ab omni onere seculari. In spualiby aut, no pnt pncipes seclares pcedere puilegia seu exeptoes qz no ptinet ad eoz iurisditone. vt i. c. dudu d dec. z in. c. bn quide. xcvj. di. z. c. eccla sancte marie de psti. cu si. et b etia volerut doc. b. // In gl. in ver. iure minoris. no. ex pma pte huius glo. q eccla no solu vtit iure minoris b etia qnqz vtit iure reipublice. z sic puilegia cocessa reipublice vident pcessa etia eccleslis. z ide no. gl. in c. j. s. e. p b facit qz ius publicu psistit in sacris sacerdotiby. vt. j. dis. iuspublicu. // Scdo no. q eccla pot vti etia iure imperij. z sic puilegia attributa impio debet extendi ad ecclesia qd bn nobis. p b facit qz ecclia bz impium in spualiby q sunt digniora tpaliby. ergo ista puilegia debet a maioritate roms extendi ad ecclesia. na ecclesia habet principatu. vt in. c. no nimis, de immu. ec. et vide bo. tex. xxij. dist. in. c. j. z. ij. Preterea sicut dicimus q psbyter vtit priuilegio militis. qz est miles dei. vt no. glo. in. l. miles. ff. de re iudi. et dixi in. c. j. de cleri. egro. ita ecclesia q habet impium in spualiby z etiaz in tpaliby saltem habitu. vt in. c. nouit de iudi. debet vti iure imperij. // Tercio no. q plati equipant tutoribus. b dic q no ad oia. qz pinguius ius z honorabilius habet platus qz tutor. z vide ad b bo. glo. v. q. iij. in. c. fi. // In eadem glo. ibi sed in quib ecclesia. glo. hic vsqz adver. z pot. psequit an ecclesia restituat in integru contra pscriptionem extraiudicialem z no bene firmat pedes sed potius videt inclinare in ptem negatiuam. Doctores hic recitant aliquas opiniones z no bn firmant pedes. Sed ego plenius ceteris examinaui in. c. j. de prescrip. z dic vt ibi dixi. Et opi. magis cois est vt restituatur. nam si restituit aduersus cotractu qui est de iure gen. z vbi interuenit verus cosensus vtriusqz ptis fortius debet restitui aduersus pscriptionem q est de iure ciuili z odiosa z fundat sup negligentia. Item satis alienat qui patit pscriptionem. vt in. l. alienatois. ff. de verb. sig. sed ecclesia restituit aduersus vera alienationem. vt in. c. j. s. eo. ergo fortius aduersus ficta vel psumptam Item cle. vnica eo. ti. loquit indistincte. nec ob. ro z fundamentu huius glo. q si daret restitutio frustra pscriptionis iura essent condita. nam hoc arg. no concludit tolle instantia in minore. Item in pscriptionib iudicialibus q no currunt contra ecclesia z tn dat restitutio vt hic. Item post quadriennii nullu remediu copetit. z sic restitutio no excludit oino effectu pscriptois. z de isto quadriennio vide tex. cum glo. in. c. j. j. e. li. vj. p qd decidunt hodie qones q ponunt hic in fi. gl. // In gl. pe. aduerte glo. hic, psequit qonem tacite qua formaui in glo. pcedenti. nunquid in omnib ecclesia equipare minori: z iunge glo. fi. cum ista. z enumerado casus singulares videt glo. sentire q in materia restitutois ecclesia in omib equiparat minori. Ex qua no. q oia iura loquetia de minoribus in materia restitutois debet trahi ad ecclesias. qd tene menti. Et pcipue no. ex glo. q si ecclesia fuit codemnata vt cotumax q possit petere restitutionem. z alle. glo. l. minor etiaz. ff. de mino. vbi text. loquit simplr sicut hic allegat p glo. sed habet in se multos intellectus vt ibi no. na fortiter obstat qz minor no restituit aduersus dolu seu delictu. vt in. l. j. C. si aduersus deli. z. l. auxiliu. ff. de mino. sed non coparens ad citationem iudicis videt in dolo. vt in. l. no pot. ff. de re. iur. Item cotumacia est delictum graue. vt in. c. ij. de ma. z obe. ergo no debet restitui minor vel ecclesia aduersus cotumaciam. So. si constaret de vera cotumacia et ecclesia vel minor fuisset codemnatus p cotumacia no audiret petens restitutionem vt in cotrarijs. sed illa. l. debet intelligi in cotumacia no notoria siue in contumacia sine dolo. nam minor non coparendo pot esse in culpa z no in dolo. vn minor bn restituit aduersus delictum psumptu de pterito. vt in. l. si ex ca in fi. ff. de mino. z ita rndet Bart. in. d. l. minor. Intellige ergo glo. istam q restituit ecclesia si fuit codemnata vt ctumax qn no constat q ista contumacia fuit dolosa. Scdo pt intelligi qn ecclesia reportauit sniam contraria ex contumacia sua. nam tunc potest petere restitutionem contra sniam. qz no petit contra delictu sed contra sniam etiam si fuit lata ea absente cotumaciter. sic limita. c. p mum. j. eo. li. vj. // Scdo no. ex gl. q ecclesia restituit etia in lucro sicut minor. vt si ex cotractu vel qsi cotractu pdidit lucru. Ex hoc dicit hic Jo. an. post doc. antiquos q si ecclesia no fuit vsa rescripto negligeter infra annu pot petere restitutionem in integru. secus si vti postposuit dolose qz pm doctores etia ecclesia non restituit cotra dolu vel delictu sicut dicimus in minore vt in iuribus palle. qd intelligit Host. qn tota ecclesia fuit in dolo. ar. in. l. iubemus nulla. C. de sa. san. ecc. secus si solus platus fuit in dolo p regulam delictu de re. iur. li. vj. z. xvj. q. vj. si epm. Et nota bn hoc dictum na i iudicijs delictu plati nocet ecclesie. vt no. gl. in. d. regula delictu tn debet restitui vt notanter voluit hic Host. qd no. // Extra glo. querit p declaratione ter. et materie. nunquid ecclesia indifferenter debeat audiri p restitutionem in integru aduersus pbationem omissam. Inn. hic in effectu videt distinguere q aut vult pbare id sup quo nullas pbationes induxerat z debz audiri vt hic. nam eps iste nulla pbationem fecerat sup vacatone ecclesie. z idem dic qn induxerat pbationem. sed no timet aliqua subornatio in testibus sen pbatonibus pducendis. ar. s. c. primo. z. j. e. coa. aut ecclia petit restitutionem vt possit pbare sup articulis antiqs in quib facta fuit publicatio attestationu. z tunc no dz audiri qz tenet de subornatone testiu. ar. i. c. fraternitatis

de testib. ⁊ c. cōstitutus. eo. ti. ⁊ i cle. ij. eo. ti. nō em̄ dz hoc casu restitui q̄ est cōtra ecclesiā p̄sumptio voli nisi diligēti inquisitōe p̄ iudicē p̄missa appareat q̄ ecclesia omisit p̄bationē sui facilitate ita q̄ excludat p̄sumptio suborn̄atōis. Et no. singulariter ℔ vltimū vt p̄ restitutionē in integrū possit fieri p̄ductio testiū publicatis attestatonib⁹ q̄n̄ p̄ cause cognitionē excludit p̄sumptio suborn̄atōis. Et idē dicendum in minore p̄ hunc tex. p̄m vnū intellectum in. l. minor. xxv. an. ff. de mino.

¶ Sed ꝫ hāc q̄onem Jnn. oppo. restitutio in integrū nō dat ꝫ volū p̄sumptū de futuro. vt in. l. auxiliū p̄mo rn̄so. ff. de mino. ℔ timor suborn̄ationis nil aliud est q̄ p̄sumptio voli futuri ergo nō dz ecclesia vel minor cōtra istā p̄sumptionē restitui. So. dic q̄ cōtrarium p̄cedit q̄n̄ minor vel ecclesia ex tali p̄sumptiōe nō sentiret dānū de p̄nti. vt si vult restitui aduersus accusationez adulterij. sec⁹ aūt vbi sentiret dānū de p̄nti restōne nō ꝫcessa tūc em̄ ne ꝓpter p̄sumptionē voli futuri ecclesia sentiat dānū de p̄nti fit restitutio. Et ℔ plenius p̄sequit Bar. in. l. j. §. nūciatio. ff. de no. ope. nū. vbi recitat ⁊ sequit istā opi. Jnn. ⁊ ibi etiā p̄sequit nunq̄d ꝫcessa restitutōe minori vel eccl'ie sit licitū alteri p̄ti infra dilatōz ꝫcessam ecclesie p̄ducere testes. ⁊ dic vt ibi no. p̄ eum. Et vide etiā in spe. de dila. §. videndū. ℣. in sūma. Itē limita p̄dicta p̄m aliud dictū spe. in ti. de in inte. rest. §. ij. in scda pte. ℣. ℔ pone. vbi dicit q̄ eccl'ia nō restituit aduersus pēptoriū p̄fixū ad opponendū crimina ꝫ litigantē sup̄ bñficio. q̄ ex omissione illius p̄batōis ecclesia nō cōsequit aliq̄d dānū pecuniariū. Itē q̄ in executionib⁹ penarū nō dz locū restitutio. vt in. d. l. auxiliuz ℔ litigans puniret si p̄barent crimina ꝫ eū q̄ excluderet a iure suo. vt in. c. accedens. j. de accu. Nota ergo vnā regulā ex p̄dictis. q̄ vbi ecclesia vel minor nō cōsequit dānū pecuniariū seu nō p̄dit lucrū non dz restitui aduersus istas p̄scriptōes iudiciales. ¶ Vltimo ℔ querit q̄ text. loquit hic q̄n̄ vtraq̄z eccl'ia fungit iure minoris. ℔ pone q̄ eccl'ia litiget cū p̄uato nūq̄d si restituat eccl'ia aduersus lesionē dz restitui etiaz p̄uatus? Jnn. ℔ dicit q̄ nō. et ponit exēplū q̄n̄q̄z vtraq̄z ps fuit cōfessa aliq̄d in iudicio lz em̄ eccl'ia restituit aduersus ꝫfessionē suā tn̄ nō restituet p̄uatus q̄ eccl'ia audit iure singulari. ad ℔. l. cū minor. ff. de mino. vbi bo. tex. q̄ limitat Jnno. nisi quatenus peteret p̄uatus restitutionem circa coherētia ꝫfessioni eccl'ie. ꝓ ℔ pōt allegari. l. etiā. ff. de mino. vbi p̄bat q̄ si minor petit restituti onē aduersus vnū articulū restituit ꝑ ꝫnūtiam p̄uata p sona q̄ secū litigabat. secus dicit Jnn. in bis q̄ fiunt extra iudiciū q̄ tunc si eccl'ia restituit dz restitui etiā p̄uatus q̄ secū ꝫsit. vt in. c. j. ⁊ in. c. fi. §. c. ⁊ in. l. q̄ si mior §. fi. ff. de mino. ℔ ego nō facerē dūiam inter iudicialia et extraiudicialia ℔ solū puto attēdendū vtrū eccl'ia petat restitutionē sup̄ facto ꝫnexo ⁊ ꝫiūcto cū facto p̄uati an sup̄ facto diuerso. vt p̄ casu restituat ꝑ quādam ꝫnūtiam etiā p̄uatus. sic loquit. c. j. §. eo. ⁊. l. q̄ si minor. scdo casu nō restituit p̄uatus. vt. d. l. cū minor. vbi ptz q̄ si minor petit restitutionē ꝫ vnū articulū sn̄ie nō audit p̄uatus petēs sn̄iam rescindi in totū. ⁊ idē dic eadē rōne in extraiudicialib⁹. pone exēplū q̄ eccl'ia vēdidit p̄uato fundū p̄uatus aūt separatim vendidit eccl'ie castrū lz eccl'ia petat restitutionē aduersus vēditionē fundi nō p̄ ℔ audiret p̄uatus petēs restitutionē aduersus venditionē castri nisi castrū fuisset vendituz occasione vēditōis facte de fundo. ar. in. d. l. etiā. nā in iudicio q̄i ꝫbimus. vt in. l. iij. §. idē scribit. ff. de peculio. vnum tn̄ nōbis bñ ex dictis Jnn. hic. dicit em̄ q̄ eccl'ia audit ꝑ restitutionē ꝫ ꝫfessionē suā q̄n̄ fuit ꝫfessa tpe q̄ nō tenebat ad rn̄dendū q̄ tūc nō fuit ꝫfessa iure cōi nisi vellet restitui vt p̄baret falsū esse q̄d fuit ꝫfessa. als aūt ex q̄ fuit ꝫfessa tpe debit o nō dz restitui q̄ nō apparet de lesione. ad ℔. l. nā ⁊ postea. §. si mior. ff. de iureiur. ¶ Ex hoc em̄ dicto habes q̄ eccl'ia nō audit petēs restitutō nem ꝫ ꝫfessionē nisi doceat de errore. ⁊ si diceres idē ē in p̄uato sine restitutōe. vt in. c. fi. de ꝫfes. Rn̄det q̄ p̄ uatus nō audit nisi durāte negocio vt ibi. eccl'ia ℣o audit etiā post sn̄iam. ⁊ ℔ dictū vr̄ ꝫ glo. in. c. j. de in inte. resti. li. vj. q̄ tenet q̄ eccl'ia petit restitutionē ꝫ ꝫfessionē suā lz nō doceat de errore. ⁊ in ℔ eccl'ia differt a p̄uato ℔ spe. e. ti. §. ij. ℣si. ℔ nūq̄d sentit p̄mū. Et ℔ dictū vr̄ verius lz dictū illius gl. videat q̄ uenire illi lr̄e q̄ loq̄t indistincte. Sz cū nō possit apparere de lesione nisi doceat istud eē falsū nō appet ex q̄ capite eccia nō sit audiēda

Ex literis. Contra sn̄iam latā in cā matrimoniali restituit ex iusta cā etiā maior bñficio supplicatōis. vel sūma latius sic. Restitutio ex iusta cā etiā maiori est ꝫcedenda dūmodo iusta cā petendi p̄bet. si aūt nō p̄bat plene: ℔ semiplene ꝫcedit restitutio in cā fauorabili dūtaxat ℔ dicit. diuidit. nam p̄ma ps ponit mulieris supplicationē ⁊ iudicis relationē. scda dat iudicē ibi lz aūt. ¶ No ta p̄mo ibi archipsbyteri. q̄ cā matrimonialis p̄ōt delegari etiā nō epo. dicūt tn̄ doc. in. c. cām matrimonij de of. dele. q̄ de ꝫsuetudine curie hec cā delegat epis dūtaxat. ⁊ p ℔ facit q̄ de iure cōi nullus p̄latus citra ep̄m pōt cognoscere de cā matrimoniali. ℔ em̄ cognitio est dignitatis ep̄alis vt est tex. in. c. accedentib⁹ de excess. p̄la. ⁊ in. c. j. de ꝫsan. ⁊ affi. cū ibi no. ¶ Scdo no. ibi cui alter cōiudex ⁊c. q̄ delegatus p̄ncipis etiā sup̄ cā mrimoniali pōt alteri vices suas subdelegare. ⁊ tene menti ad ℔ istū tex. Et q̄ infero q̄ ista cā matrimonialis est delegabilis ꝑ ep̄m. nam si delegatus ℔ pōt fortius ep̄s q̄ cognoscit iure ordinario. ar. in. l. vnica. C. qui p̄ sua iurisdi. ¶ No. tercio q̄ cā appellatōis pōt de iure canonico delegari p̄ inferiorē a p̄ncipe de iure ciuili dubitatur. de q̄ dic vt le. ⁊ no. in. c. sup̄ q̄onum iūcta gl. in verb. alij delegare. §. de offi. dele. ¶ Quarto no. q̄ dubitās de remedio sibi ꝫpetēti pōt intentare ad cautelā binū remediū. vn̄ ista mulier appellauit ⁊ supplicauit q̄ dubitabat vtrū posset appellare p̄pter ꝫtumaciā suā. vbi em̄ pōt appellari nō dz supplicari q̄ vbi cōpetit remedium ordinariū cessat extraordinariū. vt in. l. in cāe. ff. de mino. Et p̄ p̄mo dicto vide bo. tex. in. c. cōstitutus. j. e. ⁊ in. l. j. ff. quor lega. no. ⁊ tene menti q̄ ꝫ sn̄iam inferior pōt supplicari q̄n̄ ex aliq̄ cā excludit appellatio. ¶ Nota ibi p̄ hmōi iuramētū. ⁊ tene menti q̄ iuramētum nō est semp̄ sufficiēs p̄batio ad excusandū contumaciā seu ad p̄bandū impedimentū ad cōtumaciā excusandā ⁊ nescio alibi ita bonū tex. q̄d limita vt j. dicā ¶ Itē no. q̄ nō solū minor vel eccl'ia audit iure spāli p bñficium restitutōis ℔ etiā maior dūmodo habeat iustam cām petendi restitutionē illam. ⁊ iusta cā subest si fuit p̄alium circūuentus. ecclesia vero audit etiā si nō habeat iustā cām petendi illā restitutionē. puta q̄ fuit in negligētia. vt in. c. auditis. ⁊. c. cū venissent. §. e. et in ℔ differūt iste restitutiones q̄ indulgent maiori ⁊ mīori q̄ respectu minoris vel eccl'ie sufficit enormis lesio. ℔ respectu maioris requirit q̄ subsit iusta cā. ⁊ q̄ illa ē p̄bet hic. ⁊. ff. ex qui. can. ma. q̄si p̄ totū. ¶ No. ibi ordine iudiciario. q̄ in cā mrimoniali dz seruari ordo iudiciarius. ⁊ hodie dic vt habet in cle. dispēdiosam de iudi. ¶ Vltimo no. ⁊ tene mēti q̄ in cā supplicatōis p cedit ad cōfirmandū vel infirmandū sn̄iam. sicut in cā appellatiōis. vt apte colligit hic ex fine lr̄e. nā restituit p̄ supplicationē ac si appellasset. equipollet em̄ in ℔ supplicatio appellationi. Et instat hic Jnno. in diffinitēdo seu describendo supplicationē. dicit em̄ q̄ supplicatio late sumpta idē est q̄d p̄cum porrectō. vn̄ in curia in q̄libet supplicatione dr̄ supplicat. S. vr̄e ⁊c. nā capit ibi supplicatio latissime p̄ qualibet p̄cum porrectōne sed stricte sumpta, put sumit in p̄posito nr̄o dicit q̄ supplicatio est quedā benignitas superioris p̄ quam retractat

dia q̃ credit male acta ꝛ eq̃pollet appellationi. ß non ē
ppꝛie diffinitio ß potiꝰ quedã descriptio. qꝛ non euacu
at pꝛsus nãm diffiniti .nec ē quertibil cũ suo diffinito
ficut dꝫ eẽ quelibet diffinitio bona. vt in.l.j.ff. de dolo
ꝛ no. glo. sup ℞ica de sum. trí. ꝛ glo. iuris ciuil. insti. d
obli. i pn. ido sumẽdo stricte supplicationẽ put sumit
hic ꝛ in auc. q̃ supplicatio. C. de pci. impe. offe. diffini
rẽ sic q̃ supplicatio ẽ q̃dã pcũ pꝛrectio facta principi
p quã ex quadã benignitate supioꝛ restituit supplican
tẽ aduersus sniam ꝫ quã non ꝓpetit remediũ ordinari
um. ß diffinitio ꝓbat hic ꝛ melius in.l. vnica. C. d sen.
pfec. pto. ¶ In glo. ij. ibi iure cõi audiret. non intelli
gas glo. q̃ fuisset audita qꝛ snia eẽt nulla. qm̃ psuppo
sito q̃ vere interuenisset ista fraus snia tm̃ mero iure te
neret exq̃ iudex ignorabat istã fraudẽ ß debuisꝫ sbue
niri mulieri iure cõi p beneficiuꝫ. s. restitutionis in in
tegꝝ. vt in. c. cũ bertoldus. d re iudi. vbi ꝓbat. le. ꝛ no.
i. c. querelã. de pcu. vbi dixi. no. bar. i. l. quesitũ. ff. de re
iudi. ß qꝛ mulier non ꝓbauit plene fraudẽ allegatã de
iure cõi non debebat audiri ß fauore mrimonij papa
indulsit bñficiũ restõnis. An aũt idẽ sit dicendũ i qua
libet cã fauorabili. doc. instãt sed satis põt ten eri q̃ sic
dũmodo insta cã aliqualiter ꝓbet vt ß. ꝛ in ß reputo
istũ tex. valde notabilẽ. ꝛ adducerẽ i ar. q̃ i cã fauora-
bili ꝓcedẽda ẽ restitutio i integrũ maiori allegata in
sta cã ꝫ plene non ꝓbet ß semiplene. puta p iuramtũ
vel vnũ testẽ. Et ß no. singulariter qꝛ non credo q̃ ali
bi ita bñ ꝓbet. iste tm̃ tex. loquit i pncipe sed idem cre
do i inferiore i casu i quo potest restituere. ar. i. c. i cau
sis. de re iudi. et ß puto ꝓcedere de iure canonico non
aũt de iure ciuili p tex. ibi de benignitate canonica. nã
mitius ꝓcedit d iure canonico q̃ ciuili. vt in. c. j. d do.
ꝛ ptuma. ¶ In glo. in verbo supplicauit. ℍ glo. pncipa
liter facit duo. primo q̃rit an remota appellatione pos
sit ꝫ sniam supplicari. ꝛ rñdet q̃ q̃ntũcũq̃ sit appellatõ
remota nihilominus supplicari potest. ꝛ no. hoc pnci-
piũ glo. singularis. nam infero ex eo q̃ siue in instro si-
ue in rescripto siue in aliqua iuris pte sit remota appel
latio põt nihilominus aduersus sniam supplicari. nam
ista sunt duo remedia sepata. quoꝝ vnũ ẽ ordinariuꝫ
aliud exordinariũ. iõ ad remotionem vniusnon seq̃tur
remotio alterius. qꝛ ex sepatis non fit illatio. vt in. c. ij.
de trãsla. pla. Dicit tm̃ ß Inn. q̃ solius pncipis ẽ ad-
mittere supplicatõnem ꝫ sentẽtiã cũ p supplicatõeꝫ re-
tractet sniam ꝛ iudicet iuri alterius qd inferioꝛ a pnci
pe facere nõ põt. vt in. l. ij. ꝛ iij. C. sen. rescin. nõ poss.
ꝛ in. l. moris. ff. de penis. ꝛ in. c. in lris. ꝛ qd ibi no. d offi.
dele. ꝛ no. ß dictũ. qꝛ q̃tidie allegat ꝛ confirmat Jo. an. i
c. romana. de appel. li. vj. ¶ Sꝫ ꝫ hoc dictũ Inno. ego
op. de. c. cũ bertoldus. de re iudi. ꝛ in. l. in cãe. in fi. iun-
cta. l. pfecti etiã ptorio. ff. de mino. vbi ꝓbat q̃ nõ solũ
princeps imo magistratꝰ inferioꝛ põt rescidere sniam
etiã ꝓpriam p bñficiũ restõnis in integruꝫ. So. dico q̃
supplicatio ꝛ restõ stricte sumpte differũt. ꝫ eni largo
mõ restõ possit dici supplicatio. q̃a p supplicationẽ in-
dulget cũ nulla actio competat ad istam obtinendaꝫ
vt in. c. ij. de offi. iudi. ꝛ in. l. q̃ si minoꝛ in fi. ff. de mino.
tm̃ supplicatio ꝓprie sumpta ẽ cũ ad pces alteriꝰ retra
ctatur sniã ꝫ quã non cõpetebat aliqd remediũ rescis-
soriũ sed princeps ex benignitate sua dumtaxat man-
dat causam iteꝝ tractari. exemplũ q̃n supplicat cõtra
sniam principis. vt in auc. que supplicatio p allegata.
restõ ꝛo in integrũ ꝓcedit q̃nq̃ minori seu eccl'ie q̃n-
q̃ maioꝛi ꝛ si ꝓcedit minori seu eccl'ie tũc p cã sufficit
sola lesio. vnd dependet magis ab officio iudicis q̃ ab
instantia petentis. illa ꝛo que concedit maiori depen-
det magꝫ a iure cõi ꝛ ab instãtia partis q̃ ab officio iu-
dicis. vnde requirit vltra lesionẽ q̃ subsit iusta cã pe-
tendi restõnem. vt. ff. ex qui. cau. ma. l. j. vñ iste textus
potius põt adaptari ad restitutionem stricte sumptaꝫ
q̃ ꝓcedit maiori ex cã q̃ ad supplicationẽ. qꝛ ꝫ suppli
catio possit fieri quãdo subest cã petẽdi retractionem
snie vt ꝓbat hic. tm̃ sumendo supplicationẽ stricte p-
ut sumit Inno. illa ꝓcedit etiã cã nõ extrinseca subsi-
stente. vt qꝛ supplicat vt rescindat snia principis vel
cã bis iudicet. Jstã aũt supplicatõnem admittit solus
princeps. qꝛ solius principis est tollere ius alterius vel
dispositionẽ legis sine cã extrinseca apparente. ß quia
restõ in spẽ sua sumpta semp fit cũ cã siue concedatur
maiori siue minori. qꝛ in minore saltem subest cã misẽ-
rationis etatis. ideo illa pmittit iudici inferiori a prin
cipe. secus in supplicatione rõne pdicta. Et ita intelli-
ge dictũ Inn. s. in supplicatione stricte sumpta q̃ con-
cedit ex sola benignitate principis, ꝛ ex his potes dece
dere qõnem quotidianã. nũquid a snia vicarij episco-
pi possit supplicari ad ipm epm̃. Inno. ꝛ ℙe. de scõ.
dicũt q̃ sic in. d. c. romana. archi. ꝛ ℍost. ibi ꝫ Jo. an.
ibi dicit ꝛ bñ. q̃ si sumit supplicatio stricte frustra q̃ri-
mus an possit supplicari ad epm cum solus princeps
possit ipam admittere. aut queritur d supplicatõe lar
ge sumpta, put cõphendit bñficiũ restõnis in integꝝ
qd concedit minori vel maiori ex causa. ꝛ tunc proce-
dat opi. Inno. vt possit etiam eps adiri ꝛ nimiꝝ. Naꝫ
quẽadmodũ ipe vicarius epi posset restituere in inte-
grũ ita ꝛ fortius põt eps adiri vt restituat contra sniaꝫ
sui vicarij. ¶ Et ex hoc dicto no. q̃ etiaꝫ vicarius epi
põt ex cã ꝓcedere restõnem in integrũ etiã cõtra sniaꝫ.
qd intellige ex cã modo pdicto. ꝛ hoc notab. ¶ Et in
fi. glo. hec glo. videt velle facere dñiam vtꝫ supplica-
tio porrigat supiori vl' iudici inferiori. ꝛ hoc forte sen
sit q. l. vnica. C. de sen. pfect. pto. admittit indistincte
supplicatõnem infra biennũ. ß auct. que supplicatio.
videt admittere infra. x. dies tm̃. Et iõ ꝓ cõcordia gl.
hic distinxit vt pꝫ in ea. legiste dãt ibi alias solutiões.
ß mihi plus placet opi. ℍost. ß quã cõiter sequũt doc.
vt dicam⁹ q̃ q̃ ad facultatẽ admittẽdi supplicatõnem
seu supplicandi non est vis an fiat infra biennũ an fiat
infra decẽ dies. qꝛ sp infra biennũ põt supplicari. et ita
loquit. d. l. vnica. Sed quo ad facultateꝫ exigẽdi cau-
tionẽ ab eo q̃ vicit ꝛ ꝓsequit executionẽ snie fit distin-
ctio an supplicet infra. x. dies. ꝛ tunc pstat illa cautio.
aut post. x. dies ꝛ mãdatur snia executioni sine onere
satisdandi. et hoc casu ꝓprie loquitur illa auct. que
supplicatio. ¶ In glo. in ver. ad plenũ ibi ꝛ hoc iõ. hec
glo. vsq̃ ad fi. ꝓcedit intricate. Et vt clare habeas in-
tentionẽ glo. oppo. ꝓtra tex. exquo eẽ mulier ista ap-
pellauit ꝛ etiã supplicauit dꝫ papa potius admittere
appellationẽ que ẽ remediũ ordinariũ q̃ supplicatioꝫ
cũ sit exordinariũ. So. glo. ista sentit maxime in fi. vnũ
intellectũ satis bonũ ad istũ tex. q̃ cũ mulier fuisset ci-
tata ꝛ non comparuisset erat vere contumax ß contu-
max appellare nõ põt. vt. ij. q. vj. sunt quorũ. ꝛ. l. ij. C.
quoꝝ ap. non recipiant. qd itellige vt plene no. gl. in
cle. vnica. de do. ꝛ ptu. nec ob. fraus allegata p mlierẽ
q̃a illã plene nõ ꝓbauit. ideo fuit opus in fauorẽ matri
monij admittere p viã supplicationis. et hunc intelle-
ctũ tenet ß Inno. Alij ponũt aliã lecturã. s. q̃ ista muli
er nõ erat infra decẽdiũ a tpe snie. Alij q̃ ß erat remo-
ta appellatio i ℞pto. ß tu tene pmũ intellectũ q̃ ẽ satis
bonus ꝛ nõbil'. Sꝫ ꝓtra hũc intellectũ op. fic. snia lata
in cã mrimoniali non trãsit in rẽ iudicatã. vt in. c. latoꝛ
ꝛ. c. cõsanguinei. de re iudi. ergo nõ erat opus ß suppli
care cũ de iure cõi mulier potuisset audiri. So. glo. se-
quẽs intrat hũc articulũ. ꝛ nihil boni dicit. ß ℍost. sol
uit nõbiliter ꝛ tenebis semp menti solutionẽ suã. dicit
eẽ q̃ snia nõ trãsit in rẽ iudicatam in cã mrimoniali q̃
ad veritatẽ. ꝛ ita loquũt cõtraria. Sed quo ad instan
tiã sic vt hic. vñ mulier ista petebat restitui quo ad in-
stantiã ꝛ nõ quo ad cognitionẽ cause tm̃. Et vt intelli
gas debes scire q̃ p sniam extinguũtur omnia acta lit-

vt litis ꝓtestatio citatio libelli oblatio ⁊ similia vñ siqs nõ appellat ī cã mr̃imoniali. et vult de nouo audiri ad ꝓbandũ q̃ eccl̃ia fuit decepta dicũt oĩa acta iudicij re cẽseri. i. de nouo formari ſz ꝑ restitutionẽ iſtã q̃ repo-nit in ſtatũ in quo erat tpe late ſnie nõ erat opus acta de nouo ꝓficere ſed audiet ſup ꝑma iſtãtia. ¶ Et ex his collige vnũ bonũ dictũ q̃ vbi pinguius ſuccurritur ꝑ remediũ extraordinariũ põt qs̄ itẽtare remediũ illud ſz cõpetat ordinariũ. vt ꝓbatur ℞ iuncto. c. tenor. pal. ⁊ no. in. c. ex ꝑtes. ℟. de r̃p. Itez ꝑ hunc tex. ⁊ ꝑdicta hẽs notabilem ꝓuiſionẽ vltra id qđ le. ⁊ no. ī. d. c. tenor. ut in iſtis ſentẽtijs q̃ nõ trãſeũt i rẽ iudicatã hẽat pars du-plex remediũ videlicet ꝑma ⁊ iure cõi ĩchoando ſuam cãz de nouo ꝓbãdo iuſtitiã ſnie. vt in. d. c. tenor. ſcd̃a remedium vt petat reſtitutionem ꝑ ſnĩaz latã ⁊ ſic re-ſtituat ad ꝑmã iſtãtiã ſz tũc ꝙ q̃ aut ſit minor. aut q̃ petat reſtitutionẽ ex iuſta cã. ⁊ iſtã iuſtã cãz dz ſaltez ꝑ remediũ iuramẽti ꝓbare vt ℞. ⁊ ℞ no. Sz ꝑ tex. opponi tur. nã iuramẽtũ debet ſufficere ad excuſandũ ꝓtuma-ciã. vt no. glo. iiij. q. v. in. c. vnico. ſa. c. ex̃ordiaria alle. in glo. ⁊ ſic debeat mulier audiri ꝑ viam appellationis. Sz. glo. iſta vĩ velle q̃ regulariter ſufficiat iuramẽtũ ß ℞ non ſufficit ß non allegat cãm quare ℞ non fecit ꝓ-bationẽ cũ potius debuiſſet ſufficere ī cã fauorabili q̃ in alijs cauſis. Goff. dicit q̃ iſtud iuramentũ fuit ſpõte oblatũ ꝑ ptẽ iõ non fecit fidẽ. ſecus ſi iudex detuliſſz ſi-bi iuramentũ. ⁊ ſic poſſet ſolui ꝛriũ ſm ℣ Hoſt. de. c. ex̃-ordinaria. Ad ꝑdictam ſolutionẽ facit dictũ Fede. cõ-ſilio. cix. vbi noluit q̃ ꝑ iuramẽtum ꝓbet impedimẽtũ. ß certe iſte tex. vr̃get in contrariũ in eo q̃ dicit q̃ ꝑ iu-ramentũ non ꝓſiſtit ad plenuz ꝛc. vñ non fundat ſe ꝙa iuramentũ nõ fuerat oblatũ ß qr̃ iuramentũ plene nõ ꝓbat. ⁊ iõ dico q̃ iuramentũ nõ ſꝑ ſufficit ad excuſan-dum ꝓtumaciã ſeu ad ꝓbandũ impedimẽtuz ß dz iu-dex arbitrari qual̃ ꝓbatio ſufficiat ꝓſiderata q̃litate ꝑſo-ne impedimẽti ⁊ cãe. vñ qñq̃ erit ꝑtẽtus iuramẽto qñ-q̃ exiget ſemiplenã ꝓbatõez qñq̃ plenã. Nã ſi tracta-ret de graui ꝓiudicio vel allegaret impedimentũ ma-nifeſtũ nõ debet credi ſoli iuramẽto. ⁊ hãc theoricã vlti mam poſuerũt notãter Archi. Jo. mo. ⁊ Jo. an. in. c. j. de dolo ⁊ ꝓtu. li. vj. vñ q̃ ℞ veniebat retractãda ſnĩa ꝑ quã fuerat ius acq̃ſitũ ꝑti non debeat ſufficere ſolũ iu-ramentũ. ⁊ hoc caſu intellige iſtũ tex. ſi aũt retractaret de modico ꝓiudicio puta vt det̃ aliq̃ dilatio breuis. et tũc poterit ꝓcedere id qđ dicit de iuramẽto. ⁊ per hoc hẽs mãm b⁹. c. ſatis declaratã. ¶ In glo. fi. ibi ꝑ parte põt ꝓfirmari ꝛc. No. bñ glo. ⁊ dicit Goff. q̃ iudex ap-pellatiõis q̃ñq̃ põt etiã adiudicationes facẽ all̃at. l. cũ apud. ff. iudica. ſolu. vbi bo. tex. ß ego allego tex. ap tũ in. c. cũ cã. de re iudi. in fi. ⁊ ibi plene dixi qual̃ ſe debe-at hr̃e iudex ad quẽ.

Cum ex literis. Quo ad titulũ iſte text. ſolũ dic̃ duo. ℟ q̃ ep̃s ꝛ ſnĩam pape reſtituit eccl̃a. ¶ Se-cũdo q̃ cã reſtõnis ī integr̃ dz ptib⁹ pñtib⁹ tractari. ⁊ diuidit in tres ptes. ℟ ponit petitionẽ eccl̃ie hilerden̄. ¶ Scdo examinationẽ deliberationẽ ⁊ interlocutõez pape. ibi nos igit̃. ¶ Tercio citationẽ ptis aduerſe cũ cõminatione ꝓceſſus. ibi quocirca. ¶ No. ibi ſe leſam enormiter. q̃ petens reſtõnem debet ſe fundare ſuper enormi leſione. qr̃ ꝑ modica leſione non dat̃ reſtõ. vt dixi in. c. j. ℣. eo. vñ non ſufficit libellãti allegare ſimpl̃r ſe eẽ leſum qr̃ poſſet verificari libellus ſup leſione mo-dica. vñ talis libellus non ẽ admittẽdus qr̃ non ſufficit aliq̃d allegare in genere qñ q̃libet ſpẽs ꝓtẽta ſb̃ genere nõ ꝓcludit intẽtionẽ allegãtis ſeu libellãtis. ad qđ vid̃ bo. tex. iũcta gl. in. c. pia. de excep. li. vj. dr̃ q̃ nõ ſufficit ꝛ actor̃ allegare excõicationẽ ī gen̄. qr̃ illd ꝓbũ poſ-ſet verificari ī excõicatõe minor̃ q̃ nõ repellit ab agen-do. vt ī. c. a nob. de excep. dic tñ q̃ ſi tal̃ libellus gnãlis admitteret vt poſtea ꝓbaret leſio enormis deberet cõ-cedi reſtõ. ad ℞. l. fi. ⁊ qđ ibi no. C. de an. excep. ⁊ qđ di-xi in. c. fi. de li. ob. ¶ No. ſcdo q̃ lz a ſnĩa pape nõ poſ-ſit appellari. vt in. c. cũcta ꝑ mũdũ. ix. q. iij. tñ põt ꝛ illaz ꝑ tex. peti in integrũ reſtitutõe rõne leſiõis vel ex cauſa iuſta. an aũt debeat ſupplicari an peti reſtõ dicã infra. ¶ Tercio no. q̃ legatus etiã cardinalis non põt ꝓcedẽ reſtõnẽ in integr̃ etiã eccl̃ie ꝛ ſnĩam pape. ſolus g̃ pa-pa dz adiri. vñ legatus hic cognouit ex delegatõe pa-pe lz cã eẽt infra limites ſue legationis. rõ qr̃ reſtõ in in-tegrũ ꝛ ſnĩam dz tractari coraz ſupiore ipius ſnĩantis vt in. l. j. C. vbi ⁊ apud quẽ. Itẽ inferior non põt r̃ſcin-dere ſnĩam ſupioris. vt in cle. ne romani. de elec. Et q̃ infero q̃ vicarius ep̃i non põt etiã ex cã reſtituere ī in-tegrũ ꝛ ſnĩam ep̃i. ſecus in ep̃o reſpectu ſnie ſui vica-rij. vt dixi. ℟. c. pxi. ¶ Quarto no. practicã libellandi cũ petit̃ reſtõ in integr̃ ꝛ ſnĩam vt colligit̃ hic in ℞bo magiſter. a. ⁊ videbat iſte petijſſe duo. ſ. ſnĩaz in meli⁹ reformari. i. ſnĩa retractata aliã cũ forma meliori ferri id ẽ magis iuſticie ꝓſonã. Itẽ petijt eccl̃iam hilerden̄. reſtitui. ſupple ad audientiã cãe. ⁊ ſic vĩ innuere iſta lĩa q̃ poſſet q̃s in hoc iudicio intẽtare duo remedia. ſ. of-ficiũ iudicis reſpectu reſtõnis ⁊ primã actionez ingr̃tũ petebat aliã ſnĩam ferri. ⁊ ſic vĩ q̃ officium reſcindẽs ⁊ actio reſciſſoria poſſit ſil̃ in eodẽ iudicio accumulari. Cõtrariũ tñ innuit iſte tex. in fi. in ℞bo quocirca. ⁊ qđ iuris ſit. ſ. dicam. ¶ Quinto no. ibi cũ fratrib⁹ noſtris ⁊ alijs. q̃ papa ſumit qñq̃ ꝓſiliũ nõ ſolũ a cardinalib⁹ ſ̃ etiã ab alijs puta viris ſcientificis. vnd̃ ꝑ papa dz hẽre oĩa iura in ſcrinio pectoris ꝑter valẽtes viros qui de-bent ſibi aſſiſtere. vt no. in. c. j. de ꝓſti. li. vj. ⁊. prij. diſt. ꝑterea. ¶ Sexto no. q̃ papa ex tpis necẽcitate fert qñq̃ ſnĩam non oĩno iuri ꝓſonã. qñq̃ ℞o ex ſurreptõe pri-um dz tñ ꝓceſſu tpis tal̃ ſnĩa reformari. Et idẽ dic in ꝑuilegijs diſpenſationib⁹ et alijs diſpoſitionib⁹ pape. vt ſi ex necẽcitate tpis aliq̃d fecit poſſit ⁊ debeat ceſſan-te necẽcitate illud retractare. facit. c. non dz. de ꝓſang. et affi. ⁊. lxiij. di. in. §. vꝛ. ¶ Septimo no. q̃ etiã ꝑ ſnĩaz ſnĩa bis ꝓfirmata põt princeps ꝓcedere reſtõnem ī in-tegrũ. ¶ Ex q̃ infero q̃ lz tercio nõ poſſit appellari. vt in. c. ſuã. de appel. põt tñ principi ſupplicari vt per viaz ſupplicationis debeat examinari tercio iſta cã. ⁊ poteſt princeps hãc ſupplicationẽ ex ſola ſua benignitate ad-mittere. qr̃ ex ſolo rigore iuris ꝓceſſit vt tercio non li-ceret appellare. ergo princeps q̃ ẽ ſupra ius põt cõtra illud ius diſpenſare ſupplicationez admittẽdo. ar. in. c. ꝓpoſuit. de ꝓceſ. põben. ⁊ vide notabile dictũ Inno. ī. c. cũ ad monaſteriũ. de ſta. reg. vbi dixit q̃ ex ſola volun-tate põt diſpẽſare ꝑnceps ꝑ ius poſitiuũ. de q̃ tu vide qđ dixi in. c. de multa. de põben. ¶ Octauo no. ibi vide-bat̃ inſtructus. tex. notabilẽ ⁊ mẽti tenenduz q̃ oĩ ſ̃ ſumptio iniuſticie ꝑ ſnĩam lataz a iudice illico in ꝑnci-pio ſui officij. vel qñ ita ſero recepit acta q̃ nõ potuit ple-ne inſtrui de meritis cãe. ⁊ lz ſoleat allegari iſte text. ad ꝓfirmandũ dictũ bar. ī. l. platã. C. de ſentẽ. tñ mihi vi-ꝑma fronte q̃ tex. iſte deſtruat doctrinã ſuã. nã ipe con-cludit q̃ ſnĩa lata a iudice min⁹ inſtructo de merit⁹ cãe ẽ nulla. cui⁹ ꝛriũ apte innuit iſta lr̃a. nã ſi iſta ſnĩa fuiſ-ſet nulla non oportuiſſet diſputare ſup reſtõne. g̃ iſta lr̃a ſolũ ꝓbat q̃ tal̃ ſnĩa ꝑſumit̃ iniuſta ⁊ adminiculat̃ ad reſtõnem ꝓcedendã. ß ſaluãdo dictũ bar. poſſemus dicere q̃ vbi iudex tulit ſnĩam ꝑ ſe ipſus ignarus de meri-tis cãe q̃ de ſero recepit multa acta intricata et d̃ ma-ne tulit ſnĩam. ⁊ tũc põt dici nulla. qr̃ lata ſine cauſe co-gnitione. vt in. c. eccleſia. de conſti. aut non tulit ſnĩam ita ꝑpere ß infra tẽps breue. ⁊ tunc ſententia tenet. ſed oriť ꝑſumptio quedam iniuſticie. ⁊ ita intelligatur iſte tex. nã reſpectu pape vnus mẽſis erat tẽps breue ad de-cidendã qõnem difficilem. nõ tñ eſt impoſſibile inſtrui infra menſem de meritis cãe. ⁊ hoc no. ¶ Nono no. et

tene menti q etiã in ℔ iste tex. ẽ valde notabil q si in-
ter in snia exp̃mit vnã cãm falsam cũ ꝓditõe pcipue
seu p̃sertim ita q videat motus ex pluribꝫ cauꝫ ℔ ma-
xime per cãm exp̃ssam q lꝫ tractu tpis ista cã appareat
falsa nõ ꝓpter ℔ snia ẽ nulla maxime qñ cã est allegata
ꝑ ius litigãtẽ tm̃ vt ℔ erat. zlꝫ soleat allegari iste tex. q
snia ex hoc capite sit nulla. qđ vꝫ innuere vo. ant. in. c.
in p̃tia. de renũc. tm̃ iste tex. apte ꝓbat p̃riũ. qr hec cã
solũ allegabat ad ꝓcedendã restitutiõez in integꝝ. sed
butri. in. l. q. ff. ex qui. cau. irro. infa. tenuit primũ dictũ
generaliꝫ. q p dictionẽ p̃sertim seu p̃cipue tolleretur
snia lꝫ cã exp̃ssa sit falsa. qr illa dictio includit iudicem
fuisse motũ ex alia cã. de q̃ vide qđ plene dixi in. c. sicut
de re iudi. vbi examino istũ articulũ. Jtẽ no. q cuꝫ du-
bitat de falsitate p̃uilegij dꝫ recurri ad registrũ pape.
z ẽ registꝝ locus vbi reponunt scripture sup rebus ge
stis sicut in simili recurrimus ad protocollũ notarij qñ
dubitat de falsitate instri. vt in. c. qñ contra. de ꝓba.
¶ Ultimo no. z pondera lr̃am in ℣. quo circa q ꝑs
examinatur cã restitutionis z postea illa concessa nego
cium principale. Ex hoc innuit lr̃a q negocium prin-
cipale z restitutio in integꝝ nõ debent insimul examĩa-
ri. qđ an sit verꝫ. j. dicam. ¶ In glo. ij. in prin. aduerte
qr glo. ista in prin. videt velle q celestinꝰ indulserit re-
stitutionẽ. z idẽ sentit in fi. glo. lꝫ dicat ibi q hoc fece-
rit ex gr̃a. glo. tm̃ in verbo restitui. z in verbo ꝓmittẽdũ
sentit oppositũ. z ad tex. rñdet q celestinus nõ ĩcludit
restõnem ℔ ꝓmisit cãm an restitutio esset dãda. Jnno.
etiam sentit hũc intellectum. dicit em̃ q cũ in integruꝫ
restitutione sit iuris ordo seruãdus. z cã cognita expe-
dienda p̃suppositio q constaret de mandato celestini.
tm̃ illud mãdatum cũ fuerat factũ extra iudiciũ et sine
cãe cognitione nõ habuit vim snie. ar. l. ij. z. iij. C. comi.
vel epi. z in. l. ex stipulatione. C. de sen. Et ex hoc dicto
Jnn. no. singulariꝫ q mãdatũ pape factũ sine cãe co-
gnitione in cã que req̃rit sniam z cãe cognitionem nõ
habet vim snie. z sic nõ valet nisi aliter appareat ꝺ cer
ta snia pape. z ℔ facit ad multa. Sed circa questionez
principalem non ẽ vtile instare. qr papa hic voluit di-
cere an celestinus p illa ℣ba dederit restõnem vel ne. ℔
distulit decisionẽ donec partes essent p̃tes. nec mutat
intellectus huius. c. qualẽcũq; ptem teneamus. nam si
tenemus q celestinus indulserit restõnem debemus p̃-
supponere q ex aliqua iusta causa audiuit eccl̃iam hi-
lerdẽsem post quadriennĩ. vt stati. j. dicã. ¶ Et in fi.
glo. hec glo. in effectu soluit cõtrariũ q hic nõ fuit da-
ta restitutio post quadriennĩ. ℔ papa cõmisit causam
vtꝫ esset danda. ℔ tu aduerte ad duo principaliꝫ. pri-
mo qũo fuit admissa eccl̃ia hilerden. tpe anastasij cum
tpe eugenij qui vixit octo annis nũq̃ fuit petita ista re
stitutio. sco qualiter audiꝫ nũc tpe Jnno. cũ a tempe
eugenij qui tulit sniam essent lapsi. xlv. anni. ¶ Ad p̃-
mum dicũt quidã vltra glo. q eccl̃ia hiler. petijt resti-
tutionẽ etiã tpe eugenij ℔ non fuit audita. hec so. diui-
nat. qr in lr̃a de hoc nihil dꝫ. Jnno. dat aliã so. dicens
q tps eugenij q̃ tulit sniam nõ currit in quadriẽnio. si
cut em̃ tps ꝓlati male alienantis nõ currit in isto q̃dri-
ennio. vt in. c. si sacerdotes. xvj. q. iij. z est etiã tex. iũcta
glo. in fi. in. c. j. eo. ti. li. vj. ita nec tps male sentẽtiantis
currit in quadriennio indulto ad petendũ restõnem. z
ẽ dictũ satis notandũ ℔ intelligo q non fuit eccl̃ia au-
sa ꝓpter verisimilem timorẽ petere tũc restõnem. vtpu-
ta qr restitutio fũdabat sup iniusticia snie. z ꝓlatꝰ nõ
erat ausus dicere pape q iniuste pnũciasset. Et idem
puto dicẽdũ in alio iudice de q̃ verisimiliter timeret. ar. ĩ. c.
fi. de ap. secus dicerẽ vbi cessaret ꝓbabilis timor. vtpu
ta qr petitio restõnis fundat nõ sup iniusticia snie sed
sup alio extrinseco. nã tũc etiã ab eodez papa qui tulit
sniam põt ꝓbabiliter peti restõ in inte. ad ℔ allego tex. in
c. pri. z. ℔. e. audit. ℣ Jos. so. ꝑriũ pncipale alijs duob⁹
modis. z ꝑ q hic agebat de falsitate instrorũ. z qõ falsi
põt intẽtari etiã pꝰ quadriennĩ. vt in. c. cũ venerabil.
de excep. z in. l. querelã. C. de fal. cũ si. hec so. ẽ vera ĩ se
℔ nõ q̃ ad tex. nr̃m qr ex quacũq; cã petat restõ dꝫ pe-
ti infra quadriennĩ cũ sit illud bñficiũ extraordinariũ. vt
in. l. fi. C. de tẽp. in inte. resti. z. c. j. e. ti. li. vj. dictum ℣o
Jhos. ꝓcederet qñ q̃s directe ageret ꝑ sniaz respectu
falsitatis. ¶ Scda so. sua ẽ q ℔ petebat restõ iure ma
ioris. s. ex iusta cã ad quã petẽdã z obtinẽdã nõ ẽ p̃fi-
xum tps. tps em̃ q̃drienniũ ẽ p̃fixũ ꝑm eũ restõni q̃ pe-
tit iure maioris. restõ diuersitaꝫ ꝑm eũ ẽ. qr restõ q̃ cõ-
petit iure maioris pẽdet ex mero iudicis officio magis
q̃ ab instãtia petẽtis. Sz restõ q̃ ꝓcedit iure minoruz
pendet magis a iure cõi z ab instãtia petẽtis q̃ officio
iudicis. Jd añt qđ expedit ex puro z mero iudicꝫ offi-
cio nõ claudit tpe. qr iudex põt mex officiũ suũ impẽ-
dere z exercere q̃cũq;. z cũ hac solutione transeũt re-
citãdo. Jo. an. z vo. an. Sed ꝓfecto hec so. non ẽ vera
nec aliquo iure ꝓbat. ĩmo tex. vꝫ in oppositũ in. d. l. fi.
C. de tẽp. in inte. resti. vbi dꝫ q diis restõ claudit q̃dri-
ennio siue cõpetat maiori siue minori z apte cõperi q
hãc opi. tꝫ bar. in. l. fi. C. ex q. cau. ma. vbi dicit q offm
iudicis rescindens claudit quadriennio. z allegat. d. l.
fi. ¶ Jdẽ in q̃one facti tenebat bal. vt ℔ recitat vo. car.
lꝫ quidã vo. Bal. q̃ legebat tũc padue ius canonicũ te-
neret ꝑriũ allegãdo istud dictũ host. ℔ vo. Lar. tꝫ pri-
mũ. qđ puto verius p. d. l. fi. nec vt dixi dictũ ℣ Hostiẽ.
ꝓbat iure nec rõ sua mihi placet. nã puto totũ oppo-
tum q magis dependeat a iure restõ q̃ cõpetit iure ma-
ioris q̃ illa q̃ cõpetit iure minoris. nam in ꝓma ꝓceden
da dꝫ ꝓcurrere enormis lesio z iusta cã. ℔ in sco suffi-
cit lesio enormis. vt dixi. s. c. pri. vñ ptor mot⁹ ex edi-
cto suo dedit vtilẽ actionẽ maioribꝰ ex iusta cã. vt ĩ. l.
j. ff. ex qui. cau. ma. z ꝑ hoc facit qđ no. glo. s. eo. c. ij. in
℣. restituim⁹. z ℔ q̃ ad ꝑmũ respectũ. Respectu ℣o se
cũde opi. q̃liter. s. audiat nũc eccl̃ia hilerden. tpe Jnn.
cũ effluxerãt. xlv. an. gl. dat bo. so. quã no. dicit enim q
exq̃ non deficit ꝓ eccl̃iam. vt pꝫ ex variis cõmissionib
ꝓ eũ impetratis lapsus q̃driennij sibi nõ obstat. Et ex
℔ no. q istud q̃drienniũ indultũ ad petendã restõnez
nõ currit impeditis ex facto iudicis vel adũsarij. vñ lꝫ
q̃drienniũ dꝫ a iure ad petendã z finiendã cãm resti-
tutionis. vt ẽ tex. aptus in cle. vnica. e. ti. tm̃ exq̃ nõ defi
cit ꝓ pte q̃ cũ petit restõnem q̃ntum põt non debet si-
bi p̃iudicari si non finiat infra q̃drienniũ. qđ apte te-
nuit gl. in. d. cle. vnica. z Jo. an. hic facit optime in ar.
l. fi. ĩ fi. C. de adul. z. l. si cũ ipse cõiũcta. l. ꝑcedẽti. ff. de
excu. tuto. z qđ ibi no. quicqđ ergo sit in alijs tpib cũ
istõ q̃drienniũ hꝫ a iure hãc nãm lꝫ alĩq; voluerint ꝑri
um. ℔ ꝓ primo vltra p̃dicta ego allego tex. in. c. j. e. ti.
li. vj. vbi dꝫ q eccl̃ia non audit post q̃driennium si ne
gligenter omisit infra q̃drienniũ petere ꝛc. vñ ponde
ra ℣bũ si negligent. ergo illõ tps q̃drienniũ currit so-
lum negligẽti nõ añt nõ volẽti. z ꝓ hoc text. ℔. z ex his
habes plene declaratã istã glo. ¶ Jn glo. in ℣. a parte
vĩa in fi. ex ista glo. colligunt tres intellectus ad ℣m. lꝫ
illa nitẽs ꝛc. z lꝫ intellectus isti sint veri in se tm̃ nõ con-
gruũt multũ lr̃e que innuit q papa credidit ꝓuilegiũ
esse falsum cũ tm̃ ctrariũ postea apparuit in registro. iõ
vo. an. dat aliũ intellectũ ad illuꝫ ℣. q eccl̃ia hilerden.
ꝓduxerat priuilegiũ ꝓ se qđ eccl̃ia osenen. dixit falsũ.
z ad hoc ꝓducit aliq̃s ꝓbationes q̃ mouerũt papã eu-
genĩũ ad sniandum ꝑ ecclesiam hilerden. ℔ Jnn. coraz
quo erat nunc questio repperit in registro q illud pri
uilegium non erat falsum. quia in registro erat tenor
quemadmodũ in illo priuilegio. z iste intellectus magꝭ
conuenit littere et mihi placet et tunc oportet tenere
aliam literam vt dicatur a parte altera productuz ꝛc.
qr papa loquit ℔ ecclesie osenen. iõ verbũ a pte vestra
nõ bene staret ꝑm istum intellectum. ¶ Jn glo. in ver.

ostensuri in fi. ⁊ dic ꝑm Host. ꝙ eccl'ia bilerden. habebat ꝓsumptionē ꝓ se rōne illius ꝓuilegij qđ fuit reptū incorrectū. iō onus ꝓbandi ꝙ non erat dāda restō incūbebat alteri pti. ¶ In glo. pe. ibi multa em̄ ꝓpter distantiam ⁊c. vult ꝑ glo. ꝙ pemptoriū potuit ꝑ mitti ꝓma vice ꝓpter difficultatē geminādi citationes ꝓtigētes ex viaꝝ longa distātia. debēt em̄ tūc ꝑm Hostiē. ⁊ Jo. an. apponi tres termini ī pemptorio. ꝑ tu vide practicā ꝑ glo. in. c. ꝓstōnem de sen. excō. li. vj. ⁊ tene illam mēti. ⁊ ex hoc sentiūt glo. ⁊ doct. ꝙ cessante cā non pōt mitti pemptoriū ꝑma vice. ꝑ ꝝrium ē vꝝ dūmō pemptoriū habeat terminū ꝓpetentē maxime cū interuall' terminoꝝ iuꝝ no. in. d. glo. ⁊ hoc vltimū sentiūt doc. in c. j. de dila. vbi vide. nam pemptoriū ⁊ tres citationes regulariť equipanť. vt in. c. de illicita. xxiij. q iij. ⁊ in. l. ꝓtumacia. ff. de re iudi. vide tū limitatōem quā posui ī c. ex tue. de cleri. non resi. ⁊ vide bo. glo. in cle. j. de vi. et bo. cle. ¶ In glo. fi. in fi. no. glo. que vī inclinare ī ꝓtez affirmatiuā vt lis sit ꝓtestāda in cā restōnis ⁊ reliquus iuris ordo seruādus. de quo vide plenius ꝑ glo. et qđ ibi dixi in. c. ij. de offi. iudi. dixit ꝙ si petiť restō ꝑ ꝓtractum ē ordo iuris seruandus vt dť libellus ⁊ fiat ꝓtestatio ⁊c. Sꝫ si petiť ꝑ sn̄iam ⁊ sic cōtra actū iudiciale expediēda ē cā summarie qꝛ ꝑ casu non ꝓsequtur restitutus aliqđ lucꝝ ꝑ solum parať sibi via ad negocium principale. dicit tū tutius tenendū ꝙ etiaꝫ in hoc casu fiat litis ꝓtestatio. ⁊ sic transeūt hic doc. ꝑ tu vide bar. in. l. fi. ff. ex qui. cau. ma. vbi recitat hoc dictū Jnno. et respectu primi mēbri illđ approbat. ꝑ quo ad scđm dic̄ se putare ꝙ si petiť restō ꝑ sn̄iam diffinitiuā debet lis ꝓtestari si ptes sunt pñtes. qꝛ ꝑ restō hꝫ vim appellationis sen illi eqpollet. vñ sicut ī cā appell'onis dꝫ lis ꝓtest. pñtib⁹ ptib⁹. vt in. l. vnica. C. ne lice. ī vna eadēqꝫ cā. et in. c. ꝓ tuas. vbi diri de appel. ita in hac cā restōnis. sꝫ si ps est abñs ꝓtumaciter tūc putat ꝙ pōt ꝓcedi lite nō ꝓte. ꝑ text. in auc. si nō oīs allegata in glo. mihi placet primū dictū bar. qꝛ data pñtia ptiū dꝫ lis ꝓtestari exq̄ petiť restō ꝑ sn̄iam principal'r vī ꝓbari in. c. ij. de offi. iudi. ⁊ ꝑ in fi. nā ꝑ petebať restō ꝑ sn̄iam ⁊ papa cōminať pti ꝙ si non ꝓparuerit ꝓcedet q̄ntū de iure pot' it q̄si ad sn̄iam non poterat ꝓcedi exq̄ lis nō erat ꝓtest. Et ex hoc dico ꝙ ꝑm dictū bar. non ꝓcedit in eo qꝛ voluit ꝙ data abñtia posset ꝓcedi lite nō ꝓtes. nā regula iuris ē ꝑ eū qꝛ oīs cā ē plenaria exq̄ affert graue ꝓiudiciū. vt no. glo. in. l. iudices. C. de iudi. ⁊ ipemet Bar. in extraag. ad reprimendaꝫ in ℟. sūmarie. ꝑ ꝙ retractareť sn̄ia non pōt dici ꝙ nō inferať graue ꝓiudiciū. nō obauc. si oēs ꝓ eū allť. qꝛ illa ꝓcedit qñ petiť ſ restō ñ ꝑ certā pſonā ꝑ in genere ꝑ oēs q̄ pñt ꝓtendere int'esse sic petit minor cū vult restitui aduersus aditā hēditatez. vñ si nemo ꝓparet non ē dare ꝓtem adūsam. qꝛ nemo vī velle ꝓtendē int'esse. secus qñ restō implorať ꝑ certam pſonā. vt ꝑ ⁊ in. d. c. ij. de offi. iudi. Sꝫ dubiū ē circa probationē fiendā vtꝝ reqrať plena ꝓbatio in hac causa restōnis. Jnno. refert ꝑ duas opi. ꝝrias. nā qđā dixerūt ꝙ vbi qs petit solū restitui ꝑ aliqđ obstaculū satis ē ꝙ ꝓbet semiplene seu colorate lesionē. ꝑ vbi vltra restōnem intēdit aliq̄d ꝓsequi puta vt retractet' sn̄ia ⁊ alia melioꝛi forma ferať tūc oꝫ plene ꝓbare. ¶ Alij dicūt ꝙ sp reqrit' plena ꝓbatio. ⁊ vī ꝑ opi. placere Jnno. ⁊ eā sequor. Et ꝑ adduco. c. j. ſ. eo. vbi dī ꝙ de lesione dꝫ manifeste ꝓstare. ad idem adduco. c. ex lr̄is. ſ. eo. vbi probatur ꝙ fundans se sup impedimēti cā dꝫ illam plene ꝓbare nisi cā sit fauorabil' vt ibi dixi. ⁊ solū ibi petebať restō sn̄ie. vñ ꝑ illa duo capl'a ꝓcludo ꝙ siue petatur restō iure minoꝝ siue petať iure maioꝝ dꝫ cā sup qua fundať restō plene ꝓbari. ⁊ adde ad p̄cedentē qōnem glo. no. quā puto singularē. j. c. se. in ℟. monasteriuꝫ. q̄ dicit ꝙ qñ petiť restō ꝑ sn̄iam incōtinēti. i. añ lapsū. r. diez̄ dꝫ peti incidenter ⁊ nō principal'r. ⁊ si illa gl. esset vera pōt inferri ꝙ qñ petiť restō ꝑ sn̄iam incontinenti non ē opꝰ litē ꝓtestari qꝛ tūc fit ꝓtestatio qñ petiť principaliter ⁊ non incidenť. vt ē tex. in. d. c. ij. de offi. iudi. ⁊ sic scđo mō posset limitari dictū Jnno. ⁊ bar. de quo vide in ꝓcedenti qōne. ¶ Ex glo. oppo. ꝑ tex. ⁊ vī ꝙ ñ debuit peti restō in integꝝ. ſ debuit appellari qꝛ remediū ordinariū cessat qñ ꝓpetit ordinariū. vt ī. l. ī cāe ff. de mino. So. dic̄ Bof. ꝙ hic non poťat appellari eā sn̄ia fuisset lata a principe. vt ix. q. iij. in. c. cūcta ꝑ mundū. ⁊ in. l. vnica. ff. a q̄. ap. nō li. nec ob. ꝑm eū si dicatur ꝙ poterat supplicari qꝛ adūsus sn̄iam principis admittiť supplicatio. vt ī auc. q̄ supplicatio. C. đ ꝑci. impe. offerium. Et ex hoc dicto Bof. no. duo. ꝑ ꝙ vbi cōpetūt duo remedia extraordinaria vnuꝫ ñ tollať ꝑ reliquū ſ pt qs intētare qđ placet. ad hoc qđ le. ⁊ no. in. l. si cū excepꝓtione. ff. qđ me. cā. Scđo no. ⁊ tene mēti ꝙ aduersus sn̄iam ꝓncipis ꝓpetūt ista duo remedia extraordiaria. pt ſ ꝙdemnaťꝰ ꝑ principē petē restōnem. vel supplicare ꝑ illā sn̄iam. Sed adūte qꝛ Jnno. ꝑ in ℟. supplicatōem. sentit oppositū. dicit em̄ ꝙ nō audiť qs ꝑ sn̄iam principis nisi ꝑ supplicatōem. ⁊ sic non hꝫ locū petitio restōnis in integꝝ. qđ clariꝰ voluit. j. c. pri. doct. nihil dicūt qꝛ non pōderarūt hanc ꝝrietatē. Sꝫ ꝓ ꝓcordia dicerem sic ꝙ aut ꝑ sn̄iam ꝓncipis non allegať aliq̄ cā putata minoꝛ etas vel fauoꝛ eccl'ie vel aliq̄ alia ꝓbabilis cā extrinseca accedēs ꝑ solū qꝛ nō pōt appellari a sn̄ia ꝓncipis. ⁊ tūc non dꝫ peti restō ꝑ dꝫ intētari remediū supplicationis. qꝛ supplicatio innitiť pure grē ⁊ benigne tati ꝓncipis. ⁊ō exq̄ nulla iusta cā ꝓtenditť dꝫ fieri supplicato. ꝑ vbi allegaretť ꝑ sn̄iam aliq̄ ꝓbabil' cā. vt puta minoꝛ etas vel fauoꝛ eccl'ie vel qꝛ cōdemnatus erat apđ hostes ⁊ nō poťat ꝓparere tpe sn̄ie vel qđ sil'e pt peti tūc restō in integꝝ. rō qꝛ restō ī integꝝ innitiť iusticie hꝫ tū annexā grām. vt dicā in. c. se. ⁊ istđ firmedium ē datū a iure ꝓpter cām ꝓbabilē. vñ ipemet ꝓnceps ex cā indulsit bñficiū restōnis. vt. ſ. c. ꝓri. ergo apđ eū dē pōt peti ista restō cū princeps de honestate debeat obseruare leges suas. vt in. l. princeps. ff. de legib⁹. et in. l. digna vox. C. eo. facit. c. cū oīes. de ꝓsti. ⁊ in hoc ꝓprie loquiť iste tex. cū. c. se. ⁊ in hoc casu pōt etiam supplicari. Sꝫ in ꝑ casu vbi nō ꝓtenditť iusta cā extrinseca nō incurrit remediū restōnis. qꝛ illud vt dixi ē fundatum sup iniusticia cāe. vt ī. l. j. ff. ex q̄. cau. ma. ⁊ ī. l. j. ff. đ minō. ⁊ hāc puto ipam veritatē ⁊ reducunť ad ꝓcordiam ista iura. ꝑ instat Bof. circa sn̄ias inferioꝝ q̄ litez̄ possit adūsus eas peti restō cū possit appellari. ⁊ rñdet notāter ꝙ tūc nō dať remediū minoꝛi extraordinariū qñ ē tutus ipō iure. ⁊ ita loq̄tur. l. in cāe cognitōne. vt puta qꝛ sn̄ia vel ꝓctū ē nullꝰ ꝑ qñ actꝰ tꝫ teneť appellare. vnđ cū nō sit tutꝰ ipō iure poterit petere restōnem lꝫ possit appellare. ⁊ tene menti hoc dictū ꝙ minoꝛ vel ecclˈa pōt iure spāli petere restōnez aduersus sn̄iam lꝫ possit appellare ab illa sn̄ia. ⁊ sic simpl'r ē limitādus tex. ī. c. j. ⁊ ū. e. ti. li. vj. Jtē no. optimā limitatōem ad illā regulam ꝙ nō ꝓpetit remediū extraordinariū qñ daťordiarium vt ꝓcedat qñ ipō iure q̄s ē tutꝰ ꝑ remediū ordinariū. secꝰ āt si hꝫet intētare aliđ r̄medium. Jtē dic ꝙ pīgnus succurriť ꝑ r̄mediū restōis q̄ꝫ remediū appell'onis qꝛ obtēta restōne ñ hꝫ nouā instātiam inchoare nec adire aliū iudicē forte r̄motū. ⁊ ꝑ r̄mediū ordiariū nō tolliť istđ exq̄ pīguiꝰ punidet. vt dixi. ſ. c. ex lr̄is. ¶ Quero attīgēdo difficilē ⁊ vtilē gl. Jnn. nūq̄d petēs restōnez ꝑ sn̄iaz vl' ꝓctū seu ꝑscriptōꝫ possit intētare sil' actōnē p̄mā ita vt possint ꝓcurrē ista duo remedia sil'. pōe exē plū petebā domū a te fuit lata sn̄ia ꝑ me. ego minoꝛ vl' eccl'a peto restōnē ꝑ istā sn̄iaz nūq̄d possū sil' itētare et ꝑseq̄ p̄mā actōꝫ petēdo eť istā domū in adiudicari. et solet ista qō formari ꝑ alia ℟bba ma gl. obscura vicz nūq̄d offīm rescindēs ⁊ actio rescissoria pñt simul intētari

q̃ vocabula sunt multū obscura p̄sertim iuueniby. Sz colligēdo dicta voc.maxie bar.i.l.fi.C.ex qui.cau. ma. z i.l.ab hostiby.ff.e.dic q̄ offm̄ rescindēs ꝓpie ē officiū iudicis p qđ petit restō in integ. z dī rescindēs ab effectu.q; rescindit obstaculū ꝫ qđ petit restō. vñ cōclude q̄ sine restō petat iure minoꝝ siue maioꝝ sēp restō imploret p offm̄ iudicis z nō iure actōis sic q̄dā voluerūt.ad ß tex.in.l.siqs stipulat⁹.ff.ex q̄.cau.ma.z firmat bar.i.d.l.ab hostiby.lz aliud z min⁹ bñ senserit glo.ō.e. c.ij.z facit.l.j.ff.ex q̄.cau. ma. Actio ꝟo rescissoria est ꝑma actio q̄ cōpetebat añ obstaculuz puta añ sniam ꝫ me latā vel añ p̄scriptōem ꝓpletā vl qđ sike.z dī rescissoria nō q̄ sit nomē actōis ß ē quedā adiectiuatio ad ꝑmā actōem. vñ actio illa pria bz illd nomē qđ prius bēbat.z dī rescissoria q; sup ea facta ē rescissio p restōnem i integ. vel q; cōpetit nūc p rescissionē obstaculi sicut impator dictus ē cesar.q; cesus i vētre mris. Itē dī augustus ab augēdo iura imp̄ij ita ista actio antiq̄ dī rescissoria.q; vbi prio erat inutil ꝓpter p̄scriptōem vel ꝓpter sniam vel erat sblata nūc efficit efficax z vtil p rescissionē obstaculi factā bñficō restōnis.nā rescissa snia lata ꝫ me intēto primā actōez q̄ mihi ꝓpetebat sine illa eēt psonal siue real. ¶ Ex dis ḡ visis venio ad pī cipalē qōnem.nunqd possint simul intētari: Jnno.obscure ꝓsequit p̄sertim in prima pte gl.ß in scda pte loquitur magis clare.z ꝓcludēdo clarius mentē suā non instādo in ꝟbis ß in mēte dic q̄ qñq; petēs restōnem ñ intēdit aliud ꝓseq; vltra restitutionē petitā.z tūc nō oz aliqd inuestigare vtq; possit accumulari actio rescissoria q; nō ꝓpetit.exēplū ego erā reus ita q̄ nihil petebā ß a me petebat fuit lata snia ꝫ me peto restōnem i integrū.nō em̄ oz aliud petē. q; solū mihi obstabat snia q̄ rescissa habeo intentōem meā.pone exēplū i ꝫctu vendendi rem z añq; traderē peto restōnem ꝫ ꝫctū.nō.n. intēdo aliqd petē vltra rescissionē ꝓtract⁹.q; res vēdita ē penes me.vñ i his et silib⁹ casib⁹ solū bz locū offm̄ rescindēs.qñq; petēs restōnem intēdit aliꝺ ꝓseq; vltra obstaculū sblatū.vtputa petebā a te domū fecim⁹ postea trāsactōem nūc iure singulari peto restōnez ego intendo ꝓseq; illā rem quā ꝑius petebā.vñ ꝓ illa ꝓsequēda ꝓpetit mihi pria actio q̄ dī rescissoria. q; p bñficiū restōnis nō possum illā rem ꝓseq;.rō q; restō nō concedit vltra q̄ abstulerit lesio cū sit in pristinū statū reposītio.vt i.l.qđ si minoꝝ.§.restō.ff.de mino.ß lesio solus cōtingit respectu trāsactionis. vñ satis ē q̄ rescīdatur trāsactio.si ḡ volo petere fundū quē prius petebā a te oz q̄ intentē primā actionē.z idē dic in iudicio q̄ñ snia eēt lata ꝫ actorē.nā vltra restōnē aduersus sniam intēdit ꝓsequi rē quā pr⁹ petebat.z his z silib⁹ casib⁹ dicēdū q̄ aut res quā intēdo cōseq; venit accessorie ad dispositionē ꝓtra quā peto restitutionē z tūc nō ē necesse petere nisi restōnē ꝓtra illā dispositōem.q; restō rei venit accessorie.pone exemplū vendidi fundū z tradidi vigore ꝓtractus z peto restōnē ꝓtra cōtractū ß nō ē ncē petē rem q; venit accessorie ad ꝓtractū. vnd rescisso ꝓtractu dz fieri restō rei. q; tu nō tenebas rē nisi rōne ꝓtract⁹. Idē dic i iudicio.nā si fuit facta executō snie ꝓtra quā nūc peto restōnē ñ ē ncē petē q̄ revocetur executio.q; venit accessorie ad sniam z accessoriuz seq̄tur p̄ncipale.vt regula accessoriū. de re.iur.lib.vj. Dicit tñ Jnn.q̄ si vult ad cautelā petē ipaz rē p̄t. vñ poterit dicere peto me restitui ꝫ talē ꝓtractū ac et me reduci ad illū statū i q̄ erā tpe ꝓtract⁹. q̄ñq; res quam volo ꝓseq; nō venit accessorie ad dispōnem ꝓtra quaz peto restitui.exēplū p̄missi q̄ñ peto restitui ꝫ trāsactōz. nā tu nō possidebas rē vigore trāsactōis ß possidebas p prius ex aliq̄ cā.q; trāsactio fuit facta p⁹. Itē exemplū i actore q̄ vēdicabat rē ab alio possessam z reputauit sniam ꝓtranā.possessio.n.rei nō venit accessorie ad sniam.q; iā illā rē possidebat añ sniam.iō p restōnē nō ꝓsequit illā rē ß oz q̄ intētet primā actiōem nñ q̄d añt possint cōcurrere. Jnn.ß sensit q̄ sic. vñ dicit q̄ ē in optione petētis an ꝑius velit petē restōnez ꝫ obstaculū z ea obtēta intētare primā actionez. pōt etiam si vult sil vtrūq; r̄mediū intētare p̄m eū. pone sic exēplū libellādi p̄m opi.suā.potit em̄ libellās dicē cū alis petierim tale fundū z fuerit snia lata cōtra me p quam fuz enormit lesus peto p bñficiū restōnis illā sniam rescindi z mihi tāq; dño illū fundū adiudicari. vl pone exēplum in p̄scptione possidebas rē meā ex aliq̄ iusta cā p scripsisti eā cōtra me abñtē cā reipublice pot o vtrūq; remediū intētādo libellare sic cū tal p̄scripserit rē meā me abñte cā reipublice peto p offm̄ vim illā p̄scptōez rescindi z me restitui ꝓtra p̄scriptōz ac mihi tāq; dño illā rē adiudicari.z dic.cōiter trāseūt cū hac opi. Jnn. vt ß duo remedia possint sil accumulari.ß Jnn.nō adducit nisi.l.in cāe.§.interduz.ff.de mino. ß certe dicta sua approbo p̄ter ß vltimū.nā firmit teneo q̄ actio rescissoria ñ cōpetit neq; p ꝫnā possit intētari nisi prius obtēta restōne contra obstaculū.oā,cū añ obtēta restitutionē tua actio sit sblata vel reddita inefficax ꝓpter p̄scriptōem vel ꝓpt sniam vel ꝓpt trāsactionē qūo pt illa actio intētari añq; rescindat obstaculū p bñficiuz restōnis cū paria sūt nō hre actionē vel inutilem hre.z p ß p allego istū tex.in ꝟ.q̄ circa.vbi lz iadūsari⁹ peteret duo tū papa citauit disiūctim.p̄ sup cā restōnis et ea expedita citauit sup p̄ncipali. et sic voluit ista duo remedia simul accumulari in ꝓcessu. Sedo ꝓbo p.l.fi. C.ex q̄.cau.ma.vbi tex.ad lr̄am dicit q̄ actio rescissoria cōpetit restitutis.añ ḡ indultā restōnē non competit.z ibi exp̄sse ß tz bar.vbi dic q̄ prima actio vl citatō q̄ dī rescissoria ñ competit seu non ē nata nisi ꝓhibita restōne.z idē sentit gl.in.d.l.ab hostiby. Tercio allego tibi gl.ordinariā z bart.in.d.l.necnō in.§.exēplo.ff.ex q̄.cau.ma.vbi plus dicit gl.q̄ nec actio nec exceptō cōpetit añ indultā restōnē obstāte obstaculo ꝫ qđ petit restō. Quarto ꝓbo tibi p rōnem gnālem.nūq; debent simul accumulari duo iudicia q̄ñ vnū ē p̄iudiciale ad reliquū.vt le.z no.in.c.tuā.de or.cog.z.l.funduz.ff.de excep.ß iudiciū sup restōne petita ē p̄iudiciale ad aliꝺ iudiciū sup rescissoria actione.q; si denegabit restitutio cessat iudiciū sup prima actione vt ß in.ꝟ.q̄ circa. ḡ non p̄nt simul accumulari. Quāto añt tempe durēt ista iudicia: dic q̄ offm̄ rescindens p qđ postulatur restitutio claudit q̄driēnio tā respectu minoris q̄ maioris.vt.§.plene dixi.ß actio rescissoria non durat nisi p annū a tpe indulte restōnis.q; illa actio ē fstituta a ꝓtore contra ius ciuile.tex.ēno.in.l.in honorarijs. in fi. ff.de ac.z obli.z in.d.l.fi.C.ex qui.cau.ma.z vtrūq; dictum firmauit ibi bar.i.d.l.i honorarijs. Sz dubito d vno qđ ñ memini me legisse vtq; in ecclia bēat locuz ß dcm̄ vltimū vt indulta restōne sit ncē intētar primā actionē infra annū ita q̄ p⁹ annū ñ competat: z p nūc potius inclinarē q̄ non bēat locū i ecclia. adduco hāc rōnem ecclia restituit non bñficio p̄toris ß bñficio iuris canonici vt p totū istū ti. ꝓbat ḡ cū ista actio nō restituatur a p̄tore sed a principe z a iure canonico cessat ratio sup qua fundatur dicta.l.in bonorarijs. Et hoc nota.

¶ Pscitata. Si restituat i integ ꝫ sniaz is ꝫ quē ē p̄sūptio mandat sniā executioni p̄stita cautione de restituēda re si pr⁹ condēnat⁹ in hoc iudicio ꝑualeat. vl sūma'alit p̄m mētē iūcta glo.pe. Petitio restitutionis i integrū ꝫ sniaz suspēdit regl'arit executōz snie i euētu isti⁹ cāe r̄stōnis. fallit si ꝫpetentem restōnē est p̄sumptio malicie q̄ cā differēdi executionē ß petat.q̄ casu executio sit p̄stita cautione d restituēdo si petēs restitutionē obtinebit i cā.z in hoc vltimo ē iste tex. valde singularis respectu vtriusq; iuris. Dividit in q̄tuor ptes.nam prio ponit

decisã facti narratõz. scdo ibi nos intellectis. ipi⁹ diffinitionẽ. t'cia restõnis petitõem ibi sniam. grta ipi⁹ concessionẽ cũ certa ꝓuisione ibi qd eidẽ. ¶ No. ꝑ q adũ sus sniam a papa põt peti in integ̃ restõ 7 ab eo q̃ tulit sniam. Ex quo infero duo. primo q nõ excusat q̃s dicẽdo q nõ fuit ausus petere restõnem tpe quo vixit papa q̃ sniauit. nã vides q iste ꝓcurator obtinuit restitutionẽ ab eodẽ papa q̃ sniam tulit. volẽs ergo se excusare ꝓtextu timoris dz allegare 7 ꝓbare cãm verisimilem timoris iuẽ ea q̃ dixi i. c. s. pri. 7 dic vt ibi. ¶ Scdo infero q ꝫ sniam pape põt nedũ supplicari sed etiã peti restõ in integ̃. 7 istũ tex. allegaui. s. c. pri. nã hic nulla fuit facta mẽtio de supplicatõne. vñ dic vt dixi. s. c. prximo. 7 aliqd dicet. ¶ Scdo no. q petẽs restõnẽ aduersus necessariã ꝓbatõem omissam quã intẽdit nunc facere ꝑ testes nõ est op⁹ aliter ꝓbare lesionẽ. nam exq̃ ꝓstat q ꝓbatio illa allegata erat necessaria dz fieri restitutio absq; alia ꝓbatione. hic em papa indulsit rẽstitutionẽ nec prius examinauit testes vtr aliqd scirẽt d ꝓscriptõne. 7 cõcor. c. auditis. s. eo. 7 vide qd ibi dixi. ¶ Tercio no. q ꝓpter suspitionẽ ortã ꝫ excipiẽtez seu petentẽ aggrauat ꝓditio ipsi⁹ nõ tñ ꝓpt quãlibet suspitionẽ dz iudex repellere exceptõem pemptoriaz vt hic ẽ tex. optimus. nã ꝟ allegabat exceptio ꝓscriptõis 7 erat ꝓsumptio malicie ꝫ ipm allegantẽ tũ papa noluit ꝓpt illã ꝓsumptõz excludẽ exceptõz ꝓscriptiõis. vñ allego istũ tex. ꝑ casu ad ꝓbandũ dictũ Inno. in. c. p⁹ electionẽ i fi. d ꝓcess. ꝓbẽ. vbi dic q lz iudex possit ex facili ꝓsumptõe nõ admittere exceptõem dilatoriã peremptoriã tñ nõ dz excludẽ nisi ex ꝓsumptõe multũ vrgenti q̃ tractat de magno ꝑiudicio. iõ req̃rit fortior presumptio. vt i. c. fras. de ꝓsum. ¶ Ultio no. ibi effectuz snie. q executio ẽ effectus snie. reliq̃ veniũt expediẽda cũ glo. ¶ In glo. j. ibi ñ curat de ista solẽnitate. no. bñ istã glo. q̃ solet multũ allegari iũcta tex. ex q̃ bẽs q lz d iure ciuili nõ teneat snia lata ꝫ dñm si ꝓcurator 7 nõ dñs erat i iudicio. vt i. l. j. C. de sen. 7 interlo. om. iudi. Sec⁹tũ ẽ de iure canonico. q̃ de hac subtilitate nõ curat. nã hic fuit snia lata ꝫ monasteriũ lz ꝓcurator esset i iudicio. 7 doc. simp̃r transeũt cũ glo. tñ bar. i. l. stipulatio ista. i. §. si stipuler. aꝫ. in. §. siqs insulã. ff. d ℣. obl. 7 in. l. j. ꝑalle. mordet istã glo. dicẽdo q in ꝟ nõ ẽ diuisitas inter ius canonicũ 7 ius ciuile. q̃ et de iure ciuili valet snia ꝫ dñm si i iudicio interuenit nõ vt simplex procurator ꝟ administrator ltimus puta tutor curator ꝓlatus vel syndic⁹. rõ ẽ q̃ isti tãꝯ bñtes ltimam 7 generalẽ administratõnem pñt ℣ba ꝯctus ꝓcipe i ꝓsonã dñi. vt i. l. eũ q̃. §. si actori. ff. d ꝓsti. pecu. eodẽ mõ i iudicio pñt ℣ba ꝓcipi i ꝓsonã dñi si tales administratões interueniũt nã in iudicio q̃si ꝑsonã. i. l. iij. §. idẽ scribit. ff. de pecu. ꝟ procurator simplex qñ ꝑbit nõ dz cõcipe ℣ba i ꝓsonã dñi ꝟ ꝓpriã q̃ regulariter nõ acq̃rit dño. ꝟ dz dño cedere actõem. de q̃ vide plene ꝑ gl. i. c. q̃ q̃. de vsuris. li. vj. merito i iudicio debẽt ℣ba snie 7 alioz actoz ferri ad ꝓsonã ꝓcuratoris 7 nõ dñi. 7 ꝟ ẽ rõ. d. l. j Et no. bñ ꝟ dicta q̃ i se satis vera sũt. ꝟ q̃ ad tex. nr̃m ꝓcedũt intelligẽdo q iste fuisset syndic⁹ gnalis monasterij. ꝟ tex. hoc nõ apit imo appellat cũ ꝓcuratorẽ. vñ si intelligeret q erat simplex ꝓcurator dictũ bar. nõ ꝓcederet ꝟ ꝟ dictũ gl. q̃d aũt iuris sit hĩto respectu ad ius canonicũ: dic vt plene no. i. c. q̃relam. s. de elec. ¶ In gl. in ℣. monasteriũ. no. singulariter istaz gl. vsq; ad ℣. ar. ꝫ. ex q̃ colligunt due limitatões ad iura dicẽtia procuratorẽ nõ posse sine spãli mãdato petere restõnem i integrũz. Illa em iura debẽt intelligi qñ restõ petit ꝓncipaliter vt q̃ agat cãm p se principaliter inchoare. vt puta q̃ petit vt ꝫ ꝯctũ vel ꝫ sniam q̃ trãsiuit i rẽ iudicatã p lapsum decẽdij. sec⁹ aũt qñ incidit i cãm. nã tũc põt peti p. procuratorẽ q̃ fuit litẽ ꝓtestat⁹ i illa cã ar. ꝟ. 7 ꝟ voluit Inn. 7 oẽs doc. 7 cõiter et sequũt legiste. i. l. illo all. i gl. 7 allegãt no. i isto. c. 7 põt ad ꝟ dictũ optime adduci. c. pe. ſ. eo. nã sicut i mãdato iurisditõnali fit illa distinctõ an restitutio petat principaliter vel incidenter eodẽ mõ dz distingui i mãdato ꝓcuratorio. nã i multis ista duo eq̃parãt iuẽ no. in. l. q̃. ff. de iurisdom. in. 7 intelligo q requirat spãle mãdatũ ex pte. s. petẽtis restõnez. ꝟ ex pte defendẽtis nõ req̃rit spãle mãdatũ ꝫm Inn. ꝟ. 7 bñ facit. d. l. illo. q̃d no. ¶ Scdo ꝓncipaliter no. ex gl. q restõ petita p⁹ sniam añ lapsum. x. diez dz venire incidẽter q̃ exq̃ snia adhuc nõ trãsiuit i rẽ iudicatã nõ vñ prorsus cessasse mãdatũ ꝓcuratoriũ. vñ quẽadmodũ põt ꝓcurator. ſ. decendiũ appellare sine nouo mãdato. vt in c. nõ iniuste de ꝓcu. ita põt petere restõnem in integrũ q̃si hoc sit cõiunctũ mãdato cũ restõ eq̃polleat appellationi vt dixi. s. eo. ex lris. 7 ꝟ dictũ nõ attingũt legiste. in d. l. illo. doc. et nñi dubitasse vident vtr hoc ꝓcedat de iure. nã exq̃ snia ẽ lata nõ vñ amplius ista cã subsistere. ꝟ ẽ op⁹ restõnem petere principaliter. Sz ꝫ dictũ gl. host. opponebat fortiter de. c. innotuit de elec. vbi dz q habẽs mãdatũ ad petendã ꝯfirmatõem electionis nõ admittit ad petẽdã dispensatõnem in psonã electi nisi hẽat spãle mãdatũ. 7 ob hoc dixit hic hos. q forte iste ꝓcurator hẽbat spãle mãdatũ. vt q̃ dicebat in mãdato q posset petere restõnem in integ̃ tã añ sniam q̃m p⁹ sicut mortis ẽ. 7 no. bñ incidenter hoc dictũ. nã sentit p ꝟ host. q sufficiat mãdatum spãle lz nõ sit restrictũ ad certum articulũ. de q̃ vide q dz latius dicã i. c. se. vel forte ꝫm eũ ꝟ nõ fuit oppositũ. Inno. et dubitauit. nã ꝓmo videt velle q ꝓcurator q̃ fuit litẽ ꝯtestatus possit petere istaz restõnem cũ non possit remoueri sine cãe cognitõe. vt in. c. ij. de ꝓcu. in. vj. postea ℣o dicit q ꝓcurator ñ admittit sine spãli mãdato. Sz Host. rediẽs ad dictum gl. ñdet ad. c. innotuit. q dispẽsatio nõ ẽ ita coniũcta mãdato sup ꝯfirmatõe petẽda sicut restõ i integ̃ ẽ cõiuncta cãe. nã ꝯfirmatio innitit iuri. dispensatio de re a gra. nã nõ multũ ꝑiudicat si differt dispẽsatio sz restõ i integ̃ nõ ex toto dependet a gra. vt. j. dicã. ¶ Itẽ posset inferri magnũ ꝑiudiciũ si ꝓcurator q̃ ẽ pñs non posset petere istã restõnem. 7 tãdẽ vident doc. magl inclinare i ptẽ bui⁹ glo. q̃ multũ mihi placet ꝓ cõpatõz quã s. feci ad appellonez. 7 q̃ incõtinẽti fiũt videt inesse. vt i. c. officij. de elec. 7 i. l. lecta. ff. si cer. pe. vñ satis vñ ꝟ petitio incidẽ i cãm exq̃ imediate p⁹ sniam petit añq̃ mereat executõem. 7 i fauorabilibus debem⁹ facẽ benignorem interpretatõz. vt i regula odia. de re. in. li. vj. ¶ Tercio principaliter gl. oppoit de. l. si actor. C. de app. 7 ñ inducẽ nec soluit. 7 facit iste text. in ꝫriũ ꝟ mõ. ibi em dz q si actor dat⁹ a curatore fuit ꝯdẽnat⁹ appellat ipe actor. ꝟ curator ꝓsequitur cãm q̃si innuat q ipe actor q̃ iam fuit ꝯdẽnat⁹ nõ ꝓsequat cãm appellonis. ita vñ dicẽdũ i ꝓcuratore ꝯdẽnato vt ñ possit ꝓseq̃ cãm restõnis. sz solutio ponit ibi i gl. nã actor ñ ꝓsequit cãm appellationis ex necessitate si tñ vellet bñ posset. vt in. d. c. nõ iniuste. 7 i. l. inuit⁹. C. de ꝓcura. 7 circa illo q̃d dictũ fuit de spãli mãdato req̃sito dic ꝟ Inn. ar. illi⁹. l. actor. q hñtes ltimaz administratõz vt sũt tutores curatores iconomi 7 ꝓlati 7 sic̃es pñt petẽ restõnem sine spãli mãdato. 7 vez dic q isti hñt a iure administratõz quẽadmodum iurãt de calũnia sine spãli mãdato. vt i. l. ij. C. d iur. cal. q̃d no. 7 vide ꝑ spe. e. ti. §. ij. i ℣. ꝓlat⁹. ¶ Itẽ adde ad dicta dcm Jo. an. p⁹ host. j. c. pri. vbi dic q p⁹ lapsũ x. diez et a tpe intimatorie ñ dz ꝓcurator restõnẽ petere incidenter. q̃ exq̃ intimatoria trãsiuit i rẽ iudicatã req̃rit spãlis petitio q̃ ñ pt dici q incidat cũ iã ille articul⁹ trãsiuit i rẽ iudicatã q̃d no. ¶ Itẽ pz pt petẽ ꝓ filio restõnez i integ̃ sine spãli mãdato. sec⁹ aũt ẽ i aliqs ꝓsãguineis nisi min⁹ sit talis vite cui merito eet bonis intimandũ. vt i. l. pñi. ff. de mio. Et ex dictis posses formare distinctõz an 7 qñ q̃s admittat sine spãli mãdato ad petẽdã restõnem. nam si dz ltimaz administratiõz

admittit. si ꝓ simplex ē ꝓcurator dz distīgui an petat ꝓncipal'r an īcidēt. vt. s. // Jn gl. ī ℞. effectū ibi nisi īcōtinēti ꝓbet exceptio. istā ꝓticulā glo. soleo multū addu cē ī ꝓsilijs ad statuta q̄ excludūt oēs exceptōes ꝫ snīam vt si incōtinēti q̄s vellet ꝓbare exceptionē lītimā cōtra snīam dz audiri nō obstāte statuto. q̄a statutū vī exclu sisse lītimas exceptōes ꝓpt' p̄sūptā fraudē opponentiū. q̄ p̄sūptio cessat in ꝓbatione q̄ offert incōtinēti. ꝛ ꝓ ℔ vi de bo. tex. ī. c. lr̄as. ī ℞. ꝓterea. de resti. spo. ꝛ qđ nō. gl. ī. l. j. ff. de ꝛg. exhi. ꝛ vide qđ pleni⁹ dixi ī. c. ex pte el. q̄. de off. del. // Jn glo. ī ℞. eq̄tate pēsata ī fi. nō ex ista gl. q̄ licet regulariť petitio restōis ī integr̄ ipediat executio nē snīe p. l. vnicā. C. de ī inte. re. postu. tñ q̄n p̄sūptio est ꝓtra petentē restōz q̄ ℔ petat malicioſe cā differēdi ex ecutionē tūc mādat' snīa executōi recepta cautione de q̄ ℔. ꝛ sic vī sētire gl. q̄ istud qđ ℔ dī. ꝓcedat de iure ita q̄ ad ꝓntiā ab alijs iudicibꝫ ē trahēdū. ꝛ ī ℔ ē iste text. sin gu. vt. s. dixi. vñ Joſ. dicit q̄ ista nō fuit simplex. pui sio pape ℔ continet ius. qđ vī placē Jo. an. ꝛ optie pon derauit istū tex. ibi iure dixim⁹ puidēdū ꝛc. ita ḡ alij iu dices debēt eodē modo iudicare. vt ī. c. ī cāis. de re iud. ꝛ Bar. simplr boc dictū vī seq̄ in. d. l. vnica. Jnno. tñ ℔ vī dubitasse. nā ꝑ dixit q̄ ꝓpt' p̄sūptionē facti ℔ exe cutio ñ impediť. postea inq̄t q̄ tex. iste pt̄ itelligi cū pe tit' restō ꝓtra snīaz p̄ncipis ꝓtra quā ñ admittit' q̄s nisi ꝑ viā supplicatiōis. ℔ supplicatio ñ īpedit executōz snie sed p̄stat' cautio vt dixi p⁹ glo. sup. c. ex lr̄is. ꝛ ꝑm istā so lutionē nihil noui īducēt iste tex. ꝛ sic ī alijs iudicibꝫ pe titio restōis idrñť impediret executionē. sed hoc m̄ nō placet. naz si loq̄ret' tex. ī supplicatione nō optuisset q̄ papa ℔ se fūdasset sup p̄sūptione orta ꝓtra petētē. nec erat op⁹ dicere q̄ voluit puidere eq̄tate pēsata ꝛc. Nā ℔ erat de iure auctēticoꝝ. vt ī aut'. q̄ supplicatio. C. de p̄. ci. ipe. offe. ḡ iste tex. loq̄t' ꝓprie ī petitione restōis ꝛ nō ī supplicatione. ꝛ ꝑm hoc vī hic tex. ꝓtra Jnno. vt aduer sus snīam p̄ncipis possit peti ēt restō qđ intellige vt di xi sup̄. c. pr. Demū dat Jnn. aliā solutionē q̄ iste text. pt̄ ponere istud spāle ī restōe q̄ petit' ꝓtra snīam p̄nci pis. ℔ m̄ ñ placet. q̄a papa se nō fūdat hic sup p̄sūptiōe q̄ erat orta ꝓtra petētē restōz. ḡ vbicūq̄z ꝓtigerit ista p̄ sūptio dz ꝑuari ista iurť dispō. vt ī. c. cū dilecta. de ꝓfir. vti. cū si. ideo tene p̄mū dictū qđ coīter tenet'. Adde tñ vnū dictū Bal. ī. l. vnica p̄al. vbi dicit q̄ vbi executio snie ñ eēt reuocabil' ñ dz fieri postulata restōe qđ m̄ sa tis placet. q̄ tūc cessaret remediū isti⁹. c. q̄a ñ possz resti tui ꝛ sic frustratoria eēt ista cautio. // Ad hoc adduco nōbile dictū Pau. de lea. ī cle. j. de re iudi. vbi dic istū tex. ñ hz̄e locū in eo q̄ mādat executionē añ oīa fieri q̄n executio non ē reuocabil'. ꝛ tene mēti istud dictū. Sed adūte q̄ bal. vī ponere exēplū sup ista executione irre uocabili q̄n q̄s eēt ducēd⁹ ad carceres q̄i innat q̄ licet ī facto possit reuocari respectu futuri tp̄is ñ tñ possz re uocari respectu p̄teriti ꝛ respectu ignominie. nā ipossi bile ē facere q̄ q̄s ñ fuerit ī carcere ꝛ q̄ nō fuerit passus illā ignominiā. tex. em̄ hic se fūdat sup cautione q̄n pt̄ conseruari ius illi⁹ ꝓtra quē fit executio. ḡ ex hoc facio regulā notādā ꝛ multū apit istū tex. q̄ vbicūq̄z ꝑ cauti onē ñ pt̄ oīno puideri iuri illi⁹ ꝓtra quē fit executio ex hoc facto nō dz snīa mādari executioni. ꝑ hoc facit q̄a cū ista puisio veniat ꝓtra legē vnicā p̄al. dz stricte ītel ligi ar. ī regula q̄ a iure cōi exorbitāt. de re. iu. li. vj. ꝛ ī. l. p̄cipim⁹ ī fi. C. de app. ponit etiā ibi bal. q̄dā alia dicta q̄ m̄ nō placēt. vī em̄ velle q̄ impediť executio ꝛ offertur ista cautio q̄n ꝓbatio offert incōtinēti. iste em̄ tex. ñ fū dat se sup oblata ꝓbatione regulariter. ḡ debet impedi ri executio sine offerat' ꝓbatio sine non. vt in. d. l. vni ca. Si autē ē p̄sumptio ꝓtra petentē debet puideri ꝑ ut hic dī. puto tñ q̄ vbi lesio esset patēs tūc non habēt locū quod hic dī. rō q̄a cessaret p̄sūptio malicie. ꝛ idez posset dici vbi forte infra breuissimū tp̄s q̄s vellet ꝓba re lesionē. ar. eoꝝ q̄ dixi sup̄ ī p̄cedēti glo. // Sz q̄ro q̄d si postulata restōe fit executio nulla exñte p̄sūptiōe cō tra petentē nūq̄d indulta restōe debeat reuocari execu tio ꝑ viā attētati. bāc qōem hic ponit do. An. ꝛ dicit q̄ do. de ro. tenēt q̄ non ex q̄ lītime facta fuit. ꝛ vī ipse cuz eis trāsire. Sed tu adūte q̄ aut ipse fuit deceptus. aut lr̄a sua ē corrupta. q̄ do. de ro. de directo cōcludūt con trariū ī conclusione. cccl xvj. ꝛ de iure hoc dictū ꝓ triuz p̄t ꝓbari. nā tex. ī. d. l. vnica vult q̄ postulata restōe ni hil dz īnouari. ḡ executio facta p⁹ postulationē fuit iūsta ḡ dz reuocari. ar. ī. c. nō solū. de app. li. vj. ꝛ dicūt do. de ro. idē eē si petat' restō ad appellādū. q̄ si q̄n petitur restō simplr adūsus snīaz differt' executio. vt ī. d. l. vni ca. fortⁱ⁹ dz differri q̄n petit' restō ad appellādū qđ nō. Sec⁹ dic vbi executio fuisset facta añ postulatā restōz q̄a tūc licet postea postulet' ꝛ obtineat' restō ꝓtra snīaz nō ꝑ hoc retractat' executio ℔ debet expectari finis cāe p̄ncipalis. q̄a qđ lītime factū ē nō dz retractari. vt in re gula factū lītime. de re. iu. li. vj. Jtē adūte ad aliā limita tionē quā ad istū tex. ponit hic do. An. ꝛ attribuit eā do. de rota. dec. cccc xxxiij. als. xxiiij. s. q̄ ista cautio exigit' a suspecto de dilapidatione. ꝛ q̄n ē ita pau ꝑ q̄ p⁹ dilapi dationē ñ posset de suo satisfacere. qđ mihi nō placz. q̄ iste tex. loq̄t' indistincte. vñ cū recedamus ab illa. l. vnica debem⁹ stricte intelligere istū tex. ex q̄ eīm iste petēs resti tutionē ḡuat' ī vno ñ mitt si releuat' ī alio. s. ī cautōe. et vtile ē sibi bīe pl'a remedia ꝛ contra fideiussorē et ꝓtra p̄ncipalē ar. ī. l. j. ff. si q̄s ī ius voca. ꝛ in. l. q̄stiēs. ff. de ac. ꝛ obl'. ꝛ facit qđ nō. bar. ī. l. j. ff. ad trebel'. Sed q̄ro q̄ sup̄ dixi q̄ regl'r restō ī integr̄ impedit executionē. ꝛ idē fa cit appellatio. vt in. c. veniētes. de iureiur. secus ī supplicatione vt p̄dixi. ꝛ notatū fuit in. d. c. ex lr̄is q̄ ē ratio di uersitat'. ī hoc vide ꝑ Jo. an. in addi. spe. ī ti. de suppli. §. differt. ꝛ concludit q̄ appellatio ē remediū ordiariū ꝛ innitit' iusticie. Jdeo ḥz impedire executiōz ī integr̄ restō innitit' iuri licet hēat gratiā annexā. tñ illā gratiā poti⁹ ḥz a iure q̄z a iudice. nā iura indulgēt restōz ī inte gr̄ miōribꝫ eccl'ys ꝛ maioribꝫ ex insta cā. vt ī iuribꝫ vul garibꝫ merito postulatio restōis impedit executionē sic cut appellatio. supplicatio aūt innitit' pure gr̄e q̄ ē fīēda ab hoie. nā ꝓpter p̄sumptionē q̄ ē orta ex psona ꝓferē tis snīam. puta p̄ncipis vel p̄fecti p̄torio nō debet d' ir re admitti aliquod remediū rect'tiuū. ℔ supplicatō ad mittit' ex mera gr̄a p̄ncipis. ideo cū fundet' sup mera g̃ tia non dz impedire executionē snie. satis em̄ ē q̄ detur cautio de restituēdo si supplicās obtinebit in cā in ñ nō. ī. d. c. ex lr̄is. ꝛ in aut'. q̄ supplicatio sup⁹ all'ata. Et dic q̄ ratio rōnis ē. q̄ remediū supplicationis non fundat' sup aliq̄ insta cā ℔ soluz sup ea eq̄tate. q̄a snīa p̄ncipis non pt̄ appellari. sed restō in integr̄ ē fūdata sup cā ex trinseca puta sup imbecillitate etatis vel fauoꝛe eccl'ie. vel sup aliq̄ alia lītima cā. puta q̄ erat abñs cā reipubli ce vel q̄d sil'e. ideo istud remediū restōnis ī integr̄ pin guius opat' q̄z remediū supplicationis. ꝛ vide qđ dixi su ꝑa. c. pr. Ex boc em̄ sis cautus vt aduersus snīam p̄n cipis potius incedas ꝑ viā restōis q̄z supplicatiōis. qđ in tellige q̄n vtrūq̄z remediū ꝓcurrit q̄ subest cā petendi restōem iuxta ea q̄ dixi in. c. ꝓcedēti. Jn glo. fi. ibi ar. no. bñ istā ptículā glo. q̄a ē optima.

C Dra. Post pemptoriū ñ audit' eccl'ia de iure cōi. audit' tñ ꝑ bñficiū restōis ī integr̄. h. d. Prima ps narrat factū. sc̄da inť loquit' ibi nos añt. // Nō ꝑ ex tex. q̄ ad ꝓbationē in cā faciendā vnica dat' dilatio ꝛ nō p̄es. ꝓcoꝝ. l. fi. ff. de fe. ꝛ vide quod plene nō. glo. ī. c. ij. de dila. ꝛ q̄z q̄z tex. ℔ di cat terminū fuisse pemptoriū. tñ oīs dilatio ꝓbatoria ē pemptoria. vt in. d. l. fi. ꝛ in. c. licet. de ꝓba. vñ in cā ciui li nūq̄z dat' sc̄da dilatio nisi ex cā. vñ sup exñtia cāe dz p̄mitti cāe cognitio. d. l. fi. ꝛ in. l. oꝛōne. eo. ti. vñ nō p̄t iudex sine cā dare secūdā dilatiōz. vt in. d. l. fi. ꝛ ibi nō.

Bar. nec vī valere ꝓbatio q̄ fit ifra dilatiōz datā sine cāe cognitōe. de q̄ tū dicēdū vt ibi plenī nō. ¶ Sed do nō ꝙ iste ꝑscriptōes iudiciales currūt etiā ꝓtra eccl'az nā vides ꝫ ꝙ qz eccl'a ñ ꝓbauit i ꝓma dilatōe statuta ñ fuit admissa d iure cōi ad ꝓbādū pd dilationē ꝫ fuit op' recurrē ad ius singl'are. s. ad būficiū restōnis. Et ex ꝫ z ex tex. infert' ꝙ adūsus ꝑscriptōes iudiciales ꝙperit ecclesie būficiū restōis. de q̄ vide qd dixi i. c. auditis. §. eo. ¶ Tercio nō ꝙ vbi ꝑ dilationē ꝑfixā q̄s tenet' cōpare re istruct' nō audit' petēs t'minū vl'tiorē ad instruēdū. Et fac iste tex. i ar. ad qōem q̄tidianā iud ex citauit aliquē vt cōpareat certo t'mino ꝙ q̄ cōparuit i t'mio ꝓcu rator z petyt dilatiōz ad faciēdā fidē de mādato nūqd sit sibi dād' t'min' an dñs possit ꝓdēnari tāq̄ cōtumax q̄a nō ꝙparuit l'time i t'mino. z dicēdū ꝙ ñ dz dari dilatio ꝫ pot' pt̄ vt cōtumax cōdēnari. qz cū būerit dilationē ad comparēdū dēbat cōparere l'time. ad ꝫ l. si qñ C. de dila. z hoc firmat ibi Bar. et tene mēti hāc qōem q̄a q̄tidie accidit. ¶ Nō ꝙ etiā ꝫ int'locutoriā pape pt̄ eccl'a petere restitutionē in integz. ¶ Ultio nō casū q̄ excl'usus vna via admittit' ad idē alia via. nā eccl'a hic exclusa fuit de iure cōi tū fuit admissa ꝑ būficiū restitutōis. z ꝙ hoc limita regulā cū q̄d vna via. de re. in. li. vj. z qd le. z nō. i. c. tue. de ꝓcu. ¶ In glo. i ℣. spāle mandatū ibi nō vī sufficere gnāle mandatū. Nō tu canonista text. iūcta glo. q̄a nō habes alibi in corpe iuris canonici q' ad petendū restōem in integz requirit' spāle mandatū. legiste būt in. l. illud allegata i glo. z intellige qñ restō i integz venit ꝓncipalit'. secus si venit incidēt' in cā gnālit' cōmissa. vt dixi post glo. s. c. ꝓr. z iō i casu bui' c. nō erat necesse hāc spāle mandatū. qz veniebat incidēter. vī dicit ℣ Host. ꝙ spōte ꝓcurator exhibuit spāle mādatū. vel pt̄ dici ꝑm eū z Jo. an. ꝙ ꝫ erāt elapsi. x. dies a tpe int'locutorie. et nō singl'r hoc dictū. q̄a nescio alibi ꝙ vbi cōtingit lesio ꝑ int'locutoriā ñ pt̄ ꝓcurator petē restōem sine spāli mādato post lapsū decēdij. Rō pt̄ eē qz post lapsū decēdij trāsiuit int'locutoria in rē iudicatā. vt in. c. cū dilecti. de elec. vī nō pōt ampli' dici ꝙ restō incidit i cām. Sed satis pt̄ de ꝫ dicto dubitari ꝙ licet trāsuerit i rē iudicatā exq̄ tū ꝓtigit negociū ꝓncipale qđ nōdū ē diffinitū vī ꝙ debeat admitti rōe incidētie z cōnexionis. ar. optimū ex eo qđ le. z nō. i. c. fi. ꝺ app. li. vj. et i cle. cū a repulsione. e. t. ℣ Posset tū ꝙ ibi nō. eq̄ distīgui ꝙ aut ē tal' int'locutoria q̄ nō cōtingit negociū ꝓncipale vtputa sup dilatoria exceptōe. z tūc req̄ritur spāle mandatū post lapsū decēdij. Aut cōtingit negocium ꝓncipale puta qz fuit lata sup aliq̄ pemptoria z tūc sufficit gnāle mādatū ꝙ nō. i iuribꝫ pal. ¶ Sed ꝫ ꝓdicta z cōtra tex. opponit'. vī em ꝙ ñ debeat iste ꝓcurator audiri. nā vī eccl'a fuisse i dolo dādo ꝓcuratori mandatū spāle ad petendā restōez cū potuisset assignare oīa munimēta cāe sicut dedit mandatū. vī ꝙ peccasse ex certa scia. ꝫ adūsus delictū nō dat' restō. vt i. l. auxiliū. ff. ꝺ minoribus. ℣ Sed ꝫ ꝓdicta ad petendā restōem i integz iure minoris. vtputa ꝓstituo te ꝓcuratorē z ꝺo tibi mandatū ad petēdā restōem i integz vbicūq̄ opus fuerit. vī iste casus nō fuit ꝓcogitatus ꝙ eccl'esiā z forte ꝓcurator credidit attulisse sē cū oīa munimēta cause. z dū esset i curia vidit ꝙ illa nō erāt sufficiētia. vī ꝙ duxit mandatū suū sup restōe petēda. vl' forte melius ꝑm eū post int'locutoriā eccl'ia dedit mādatū spāle. Nō singl'r z tene mēti ex ꝓcedēti solutōne ꝙ ad petēdā restōem sufficit spāle mādatū ꝙꝓhensū sub gnālitate ꝝborū qđ ē cōtra Ly. z alios legistas i. l. vnica. C. de ꝓcu. vbi dicit ꝙ mādatū ꝺz esse spāle q̄ ad illā cām in q̄ ē petēda restō. ar. l. si q̄s mihi bona i. §. iussus. ff. de acq̄. here. vbi ad adeundā hereditatē ꝑ seruū requirit' spālis iussus dñi. nec sufficit dare spāle mādatum sub generalitate verboz. Do. an. simpl'r sequit' ꝫ dictū Hosti. nō obstante dicto legistaz. Sed tu vide plene ꝑ Bart. in. l. filiusfamilias. ff. de dona. vbi reprobat dictū Ly. z tenet idē quod doc. nr̄i ꝫ licet nō alleget mouet' ꝑ istū tex. q̄ optime facit. nā ad donationē faciēdam req̄rit' spāle mandatū. vt in. l. cōtra iuris regulas. ff. de pac. z i. c. fi. de offi. vica. li. vj. z tū sufficit dare mādatū spāle sub gnālitate ꝝborꝫ. vtputa ꝙ possit donare licet nō dicat' cui z q̄d. vt in. ꝺ. l. filius. nec ob. dic. §. iussus. q̄a illud ꝓcedit ꝓpter graue ꝑiudiciuz qđ posset incurrere dñs si hereditas nō cēt sufficiēs. z idē dicvbi timet' de gui ꝑiudicio dñi. tūc em requirit' spāle mādatā spāliter factū. vt in. ꝺ. §. iussus. z vide tex. optimū cū glo. i cle. nō pt̄. de ꝓcu. z in. c. ꝓcuratoz. ꝺ elec. li. vj. Et ob istā cām ad cōtrahēdū mr̄imoniū req̄rit' mandatuz spālissimū vt exprimat' ꝑsona cū q̄ dz cōtrahi mr̄imonium. vt in. l. gnāli. ff. de ritu nup. vide tex. cōiūcta glo. in c. fi. de ꝓcu. li. vj. Ego at ꝫ dictū doc. ꝓbo ꝑ tex. in. c. q̄ ad agendū. de ꝓcu. li. vj. z ex hoc nō. in. l. ꝫ z si q̄s. §. q̄si tū. ff. si q̄s cautio. vbi patet ꝙ i req̄rētibꝫ spāle mādatū sufficit exprimere vnū casū requirentē spāle mandatū subiecta cl'a gnāli. vī plus puto ꝙ ad petendā restōez sufficit istud mādatū cōstituo te ꝓcuratorē meū z ꝺo tibi mandatū trāsigēdi z gnāliter faciēdi oīa q̄ req̄runt spāle mandatū. q̄a satis compꝫhēdit' casus restōis vt ibi nō. cū nō sit istud ꝑiudiciale nec cōtinet aliquā penā respectu dñi. Illud tū scias ꝙ vbi ꝓbabiliter dubitat' de spāli mādato admittit' ꝓcurator cū cautōe de rato ter. ē nōbilis i. l. qđ si spāli. ff. de mino. z vide ad māz huius glo. meliorē. gl. i. ꝺ. c. q̄ ad agēdū. q̄ enumerat oēs casus req̄rētes spāle mādatū z tene illā mēti. ¶ Ex gl. q̄ro qñ incipit currē q̄driēniū ꝑfixū ad petēdā restōez si eccl'ia fuit lesa. qz nō ꝓbauit i termio. So. dicit ꝫ Inn. ꝙ currit a die lapsi t'mini. q̄a tūc eccl'a fuit lesa z nō a tpe sñie interlocutorie. refert tū q̄sdā dicere q̄driēniū currere a die sñie. qz ꝑ sñiam eccl'a fuit realit' lesa. ꝫ mihi placz plus ꝑmū dictū. et hāc opi. Inn. sequit' glo. i cle. vnica. e. ti. et Pau. de lea. ibi. z Archi. in. c. ij. e. ti. li. vj. sed vide de rota dec. clvj. formant hanc qōem in eccl'a q̄ omisit ꝓbationē necessariā z reportauit tres sñias contrarias z dicunt ꝙ quadrienniū currit a tpe sñie vltime z non a die lapsi termini ad ꝓbādū. monent' q̄a grauamē nō fuit completū nisi qñ eccl'esia appellare nō potuit. nā in cā appellationis potest ꝓbare id qđ omisit i instātia ꝓncipali. vt in. c. cum Joānes. de fi. instru. et in. l. ꝓ hāc. C. de tem. appel. z ad dictū doc. ꝓalle. respondet ꝙ ꝓcedit in sñia interlocutoria. nā ab illa nō computat' q̄driennium. Ego distinguerē cōcordādo sic. ꝙ aut eccl'esia vult' admitti ad ꝓbandū in eadē instātia. q̄a sñia diffinitiua adhuc nō ē lata z tūc currit quadrienniū a tpe lapsi t'mini. vt voluit Inno. ꝫ hoc ꝓbat' i isto tex. vbi fuit data restō aduersus lapsū terminū. ergo tūc fuit cōpleta lesio. aut sñia diffinitiua fuit lata an quadrienniū. z tūc aut omissa fuit tal' ꝓbatio q̄ nō poterat fieri in cā appellatōis puta dat' fuit termin' ad dilatorias ꝓponendas. nā dilatorie nō pñt ꝓponi in cā appellatōnis. vt ex tex. nō. in. l. ita demū. C. de ꝓcu. z tūc indubitāter q̄driēniū incipit currere a die lapsi termini. aut erat ꝓbatio q̄ poterat fieri in cā appellationis. z tūc si eccl'a petit restitui aduersus appellationē omissā incipit q̄drienniuz a die quo sñia trāsiuit in rē iudicatā. q̄a tunc eccl'a fuit lesa. nā nō obstāte lapsu termini poterit ꝓbare i causa appellationis. z ꝫ casu intelligo dictū do. de ro. aut eccl'esia petit restōem aduersus sñiam. z nō puto ꝙ sibi ꝓsit. q̄a ista restō reducit eā in statū in q̄ erat tpe sñie. sed tpe sñie nō poterat ꝓbare ꝓpter lapsū t'mini vt ꝫ. ergo opus ē petere restōem aduersus sñiam z aduersus ꝓbationē omissā. z in eo ꝙ petit restitui aduersus ꝓbatōez omissam puto dictū Inno. ꝓcedere. sed respectu sñie ꝓcedit dictū do. de rota.

Constitut' Restituit' minor i eo ꝙ ꝓtraxit vl' omisit si ꝓbat

exinde se lesū ꝛ sit infra tpa restōnis petēde. Jn ꝓma po
nit ꝑ petitio sup q̄. scdo dat iudices ibi q̄ circa. ¶ Nō
ꝓ ibi p se ac ffe suo canonico ꝛc. q̄ clic⁹ pt̄ petē restōez
i integꝝ coꝛā iudice eccl̄astico adūsus ꝓctū cū q̄cūq; in
itū. Jtē adūsus pscp̄tionē inductā ex statuto v̄l ꝓsuetu
dine laicoꝝ. Ex q̄ iferē ꝓma frōte q̄ petēs restōez ñ te
net seq̄ foꝝ illi⁹ i cui⁹ p̄iudiciū petit restō. ꝛ dicebat do.
an. ℔ foꝛte mirabile ex q̄ colligebat q̄ vbi nil dari v̄l fie
ri petit a pte ℔ solū iploraī iudicī officiū licet redūdet i
p̄iudiciū tercij ñ tenet q̄s adire iudicē illi⁹ de cui⁹ p̄iudi
cio agit. Et ex ℔ sētit q̄ petēs restōz pt̄ regl̄r ipsā petē
coꝛā iudice suo. ℔ hoc dictū apte ē ꝓtra tex. i. l. q̄. C. vbi
ꝛ apud quē. vbi tex. aptissime dicit q̄ petēs restōz tene
tur adire iudicē illi⁹ i cui⁹ p̄iudiciū petit. ꝛ ℔ nō. ibi bar.
ꝛ alij. Sed tex. vt dixi ē ibi clarissim⁹. dicit ḡ ad istū tex.
intelligēdo q̄ vēditio fuerat facta i laicī. qđ spāle ēi ec
cl̄ia ꝛ i psonis eccl̄asticis. ad hoc vide Jnno. i. c. cum sit
gnāle. de fo. ꝛpe. vbi dicit q̄ eccl̄a pt̄ petere restōz coꝛ
rā iudice eccl̄astico etiā adūsus ꝓtractū initū cū laico. ꝛ
℔ ideo. qꝛ eccl̄a i hac petitione ē p̄uilegiata q̄i velit sin
gl̄r innuere q̄ vbicūq; eccl̄a gaudet aliq̄ p̄uilegio spā
li pt̄ illud itētare coꝛā iudice eccl̄astico. ad qđ vide i sil̄i
qđ nō. gl. fi. i. c. pe. s. ti. pr. Ego allego tex. i. c. pe. de re.
ec. ñ ali. vbi hoc ꝓbat i eccl̄a. Respectu ꝛo clīcoꝝ i pāi
monialiꝫ ꝓbat hoc. nā clīci gaudēt eodē p̄uilegio i re
bus suis q̄ gaudēt i reb⁹ eccl̄e. vt i. c. fi. de vi. ꝛ ho. cle. ꝛ p
glo. in. c. ex lr̄is. de pigno. et facit iste tex. i eo q̄ dicit iste
text. q̄ possessiones fuerūt vēdite q̄busdā. ñ refert ḡ an
vēditio fuerat facta laicī v̄l clīcī. Et ex p̄dict⁹ hēs casū i
q̄ clic⁹ gaudet q̄ ad p̄uilegiū foꝛi i reb⁹ suis eo fauoꝛe q̄
gaudet i reb⁹ eccl̄e. ꝛ hoc tene mēti. ¶ Nō q̄ clic⁹ etiā
bñficiat⁹ pt̄ licite tenere p̄īmonialia. ꝛ qđ plus ēhz i illī
bñficiū etatis ꝛ etiā i multis p̄uilegiū cōcessū reb⁹ ec
clīe. ꝓcoꝛ. xvj. q. j. i. c. silr. ¶ Nō t̄cio q̄ minoꝛ etiā clic⁹
pt̄ rōe lesionis petere restōz i integꝝ bñficio etatis. q̄li
tas ḡ clericat⁹ ꝛ etiā canonicatus nō excludit ab ista pe
titione restōis etiā i reb⁹ tpalib⁹. ꝛ i hoc tene mēti istum
tex. Quid aūt si clic⁹ minoꝛ ledat i spūalib⁹ i iudicio v̄l
ex an possit petere restōem: vide p glo. i. c. ex pte. de re
sti. spo. et ibi plene dixi. ¶ Quarto nō q̄ q̄litas clīcat⁹
ꝛ etiā canonicat⁹ nō lībat a p̄ēia ptāte. nā iste erat clic⁹
ꝛ canonicus. ꝛ tñ erat sub p̄ēia ptāte. vñ fuit emācipa
tus a p̄re. Et ꝛclude q̄ i clīcis seculariꝫ sola dignitas
epalis lībat a p̄ēia ptāte. vt ꝓbat in. c. p venerabilē. j. q̄
fi. sint le. ꝛ tene mēti ad hoc illū tex. p locum a spāli. Ad
idē i aut. ꝓstō q̄ dignitas lībat a p̄ēia ptāte. §. palā. que
trāsumptiue hz in aut. sed dignitas. C. de epi. ꝛ cle. Et
hāc ꝛclusionē tenet Jnn. ꝛ coīt doc. moderni. i. c. inde
coꝛ. de eta. ꝛ q̄li. q̄cq̄d ibi senserit glo. Et intellige p̄di
cta q̄ ad tpalia. nā i spūaliꝫ no ē clīcus sub ptāte p̄na.
vt i. c. si annū. de iudi. li. vj. Religio ꝛo approbata diſ
soluit vīculū p̄ie ptātis. vt nō. i. c. ij. xx. q. ij. ꝛ i. l. si ex cā
§. pe. ꝛ ibi Bar. ff. de mīo. ¶ Nō q̄nto q̄ statutū laico
rū ligat clericos q̄ ad coꝛ p̄īmoniū. ita colligebat hic
do. an. ꝛ credo q̄ fuit deceptus ex allegatōne Bart. q̄a
Bar. i. l. cūctos pplos. C. de sū. tri. allegat qđ hāc sniaz
istū tex. Sed certe hoc dictū est apte contra. c. fi. de vi.
ꝛ ho. cle. nec iste tex. hoc ꝓbat. nā nō loquit tex. de sta
tuto p̄iudiciali sed fauoꝛē poꝛrigēte. nā dictabat statu
tū seu ꝓsuetudo q̄ liceret p̄rimioꝛib⁹ recupare rē vēdi
tā exneo vel cōiūcto remotioni oblato p̄cio infra annū
ꝛ diē. hoc em erat fauoꝛabile clericis i eo q̄ voluerit of
ferre p̄ciū ꝛ recupare rē vēditā exneo. vñ ipse Bar. i. l.
emilius. ff. de mino. ꝛ i. l. fi. C. i q̄. cau. i inte. restit. ñ ē ne
ces. intellexit istū tex. ꝛ bñ i statuto poꝛrigēte fauoꝛē. q̄a
ctabat qđ lucro captādo. vt. j. dicā. vñ colligo ℔m vez
intellectū vnū dictū nōbile qđ meli⁹ ꝓbat ℔ lr̄a q̄ aliq̄
alia. vicz q̄ clerici possint vti statuto seu ꝓsuetudie laiſ
coꝝ poꝛrigēte mez fauoꝛē erq̄ statutū seu ꝓsuetudo di
sponit gnāl̄r qꝛ tūc vī q̄ddā statutū p̄uilegiatiuū. cer
tūq; ē laicos posse i reb⁹ eoꝝ p̄riuilegiare eccl̄az ꝛ cleri
cos. vt in. c. nouit. de iudi. Sec⁹ qñ statutū nō ē p̄uilegi
atiuū. q̄a tūc nō extēdit ad clericos ex defectu iurisditō
nis q̄ntūcūq; gnālit loq̄t. vt ē tex. i. c. eccl̄ia sēte marie.
de ꝓsti. ꝛ ibi plene dixi. ꝛ p hūc tex. pōt decidi nōbil ꝛ q̄
tidiana qō. Statuto laicoꝝ cauet q̄ extātib⁹ masculi fi
lia fēia nō succedat mortuo pāe extat masculꝰ clericꝰ nū
quid hēat excludere femīā secularē a successiōe: ꝛ cer
te tex. valde nōbilis ē ℔ q̄ sic. q̄ illud statutū ē mere p̄ri
uilegiatiuū respectu masculoꝝ. ad idē vide bo. text. i. c.
dilecti. de fo. cōpe. vbi p̄riuilegiū simpl̄r ꝓcessū homiꝫ
alicui⁹ loci ꝓphēdit etiā clericos illi⁹ loci. ꝛ hāc sniaz fir
mauit Bal. in. l. cūctos pplos pal. ꝛ Jo. de lig. i. c. qđ cle
ricis. de fo. ꝛpe. ꝛ ibi plene dixi. ¶ Nō sexto q̄ mīnoꝛi
bus subuenit p restōis bñficiū etiā in lucro captando.
nā respectu portionis ptis contingētis patrē, quā vole
bāt isti recupare oblato p̄cio tractabāt isti de lucro ca
ptādo. vbicūq; ḡ minoꝛ vel eccl̄ia potuit aliqđ lucꝝ cō
seq̄ ex sua facilitate vel incuria neglexit pt̄ petere restō
nē in integꝝ ꝓtra obstaculū lucri obseq̄ndi. ꝛ de iure ci
uili ē etiā tex. in. l. ait ꝓtoꝝ i fi. ff. de mino. ¶ Septio nō
valere statutū seu ꝓsuetudinē vt liceat p̄rimioꝛi rēvēdi
tā exneo ifra certū tps recupare oblato p̄cio de iure cōi
sec⁹ ē. vt i. l. dudū. C. de ꝓhib. emp. ¶ Octauo nō ꝛ tene
mēti q̄a nō ꝓbat in coꝛpe vtriusq; iuris ita bñ sic hic q̄
p̄scriptio statutaria seu ꝓsuetudinaria licz sit tpal̄ curſ
rit ꝓtra minoꝛē vbi agit d̄ lucro captādo. q̄d aūt si age
ret de dāno ipoꝝ minoꝝ: dicā. j. ꝛ nō q̄ cōtra p̄scp̄tio
nē exiudicialē dat minoꝛi restō etiā si p̄scriptio sit idu
cta statuto vel consuetudine. ¶ Nono ꝛ vltimo nō ibi
debita iur̄ solēnitas ꝛc. q̄ in reb⁹ p̄īmonialib⁹ clericoꝝ
minoꝝ distrahēdis dz int̄uenire iuris ciuilis solēnitas.
nā cū ius canonicū ñ dicat ꝓtrariū ꝛ ius ciuile in fauoꝛē
minoꝝ loquat indistincte dz intelligi etiā i clericis mīoꝛ
ib⁹. ar. in. d. c. dilecti. ꝛ in. c. j. de no. op. nū. ¶ Cōtra p̄
dicta ꝛ ꝓtra tex. op. de. l. fi. C. i q̄. cau. i inte. resti. nō ē ne
ces. vbi dī q̄ nulla p̄scp̄tio tpalis currit ꝓtra mīoꝛes. ℔
aūt erat p̄scriptio vn⁹ anni ꝛ diei. tñ fecit cursū suū cō
tra minoꝛes. So. Jnno. voluit p istū tex. singl̄r limita
re. d. l. fi. dicēs q̄ illa. l. dz itelligi i p̄scriptōe legali. sec⁹ i
p̄scriptōe statutaria vel ꝓsuetudiaria. qꝛ illa currit cō
tra oēs vt ℔ mouet. qꝛ lex final ñ cogitauit d̄ statuto v̄l
ꝓsuetudine cū ista cōsistāt i facto. ℍic ē q̄ nō tollūt p
legē p̄riā nisi fiat spālis mētio vt i. c. j. de ꝓsti. li. vj. Sz
Bar. i. l. emili⁹ pal. ꝛ i p̄dicta. l. fi. tenet cōtrariū dicens
q̄ imo. l. potuit cogitare i genē. nā illa. l. fūdauit se sup
indēnitate minoꝝ vt nō incurrerēt de trimētū vigoꝛe p̄
scriptōis tpalis. ḡ dz intelligi i q̄cūq; p̄scriptōe tpali. ꝛ
ad istū tex. rñdet q̄ ℔ agebat de lucro captādo. sec⁹ vbi
ageret de dāno incurrēdo q̄i velit dicere q̄ vbi p̄scri
ptio statutaria tpalis excludit a lucro cōsequendo cur
rat cōtra oēs. qꝛ nō debemus stricte interp̄tari statutū
gnālit loquēs vt ali⁹ lucret. ar. i. l. p̄sperit. ff. q̄ ꝛ a qui.
Sed vbi agit de diminutōe p̄īmonij debem⁹ tūc stri
cte int̄p̄tari statutū ne aliq̄s iniuste incurrat dānuz. vt
plene nō. i. l. omēs ppli. ff. de iusti. ꝛ iu. ꝛ vī text. c. cū dile
ctus. de cōsue. ꝛ i. l. ij. C. de nouā. Jdeo statutū in ℔ casu
gnālit loquēs non dz intelligi vt ic̄ludat mīoꝛes cū eo
rū dāno cōtra dispositionē dicte. l. fi. dz ḡ ℔m Bar. re
stringi dictū Jnn. ad casū in q̄ agit de lucro captando.
ꝛ hāc opi. bar. seq̄t do. an. ℔. ꝛ Bal. in. d. l. fi. ꝛ fuit sub
til cōsideratio q̄ m̄ satis placet. ꝛ p ea adduco hāc con
sideratiōnē. l. fi. pāl. fuit inducta p̄incipaliter ad cōser
uatiōnē p̄īmonij minoꝝ. qꝛ melius erat iura eoꝝ intac
ta seruare q̄m post vulneratā cām remediū q̄rere. vt in
l. fi. C. i q̄. cau. i inte. resti. nō est necē. q̄ ratio vēdicat si
bi locū etiā in statuto. nā statutū i dubio recipit limita
tiōnē ꝛ int̄p̄tatione a iure cōi. vt i. d. c. cū dilect⁹. ꝛ i. d.
l. ij. ꝛ nō. Jnn. i. c. cām. de rescrip. ꝛ Bar. i. d. l. oēs. Sed
vbi statutū afferret lucꝝ cū tpis limitatōne cessat ratio

d. l. nō em̄ diminuit hic p̄imoniū minor nec ꝑ ceteriorat eor ꝓditio. qz lucr nō porrigit ex statuto simplr ꝫ cū p̄fnitōe tpis. nō ꝫ possum⁹ dicere ꝙ nō currat ꝯ mior rē. q̄a cessaret statutū cessante q̄litate. vt in. c. fi. de resti. spo. ⁊ in. l. ī delict. ī. §. si detracta. ff. de noxa. nō ob. c. j. de consti. li. vj. qz illud. c. loquit qñ lex ex toto tollēt statutū vel consuetudinē. sed ī casu nr̄o potius limitat seu restringit statutū ꝑ legē qđ fieri dz. vt ī. d. l. ij. C. de nox. ⁊ ī. d. c. cū dilectus. Quid aūt ī p̄scriptōe tpali inducta ex testō. dic ꝙ etiā currit ꝯ minorē. vt ī. l. ij. ff. d minor. ⁊ nō. Bar. ī. d. l. emilius. Idē dic ī p̄scriptōe q̄uētionali. nā si ex conuētōe inita cū defūcto incepit aliq̄ p̄scriptio illa currit ꝯ minorē successorē si nihil agit cū maiore. vt ē casus nōbil ī. d. l. emil⁹. ⁊ dic vt ibi. idē dicendū in p̄scriptōne legali q̄ incepit currere ꝯ maiorē. nā postea currit ꝓtra minorē etiā pupillū ī illo iure succedentem. vt ē tex. ī. d. l. ij. ff. de mino. ⁊ ibi ꝫ firmat Bar. nisi eēt p̄scriptio. xxx. vel. xl. annor. q̄a tūc illa nō currit cōtra pupillū licet fuerit inchoata ꝓtra maiorē. et ad hūc casū restringit Bar. l. fi. C. de p̄scp. xxx. vel. xl. an. et in d. l. etiā. qđ ē bñ notādū. ¶ In glo. j. ibi cā restōis ñ admittit ẓc. fallit ī p̄ce. q̄a p̄ p̄t petere restōem ī integr̄ ꝑ filio. ⁊ hoc ꝓpter p̄iudiciū suū. q̄a tenet ex peculio ex facto filij. de q̄ ī. l. p̄i all. in glo. Et ad istū tex. rñdēt doct. ꝙ exceptio nō fuit opposita. vel forte frat hēbat ꝫ mādatū spāle licet hic nō dicat. ⁊ ad. c. nōnulli. de ſp. vbi admittit coniūcta p̄sona ī casu req̄rēte spāle mādatū. dicit Jo. an. ꝙ ideo ibi contingit. q̄a agit de modico p̄iudicio. tene mēti hāc rōem iūcto illo tex. naz p̄t elici ꝫ regula ꝙ vbicūq̄ casus req̄rēs spāle mandatū ē modici p̄iudicij admittit coniūcta p̄sona sine spāli mādato ī casib⁹ req̄rētib⁹ spāle mandatū. vt in. l. p̄i pal. cū silib⁹. ¶ In glo. ij. ibi p̄ ꝯo hēt vsufructū. hoc intellige ī laicis. nā clericus nō acq̄rit p̄i vsufructū ī bonis vndecūq̄ sibi ꝓueniētib⁹. Et ꝫ hñt clerici ex p̄iuilegio impatoris ī aut. p̄sbros. C. de epi. ⁊ cle. nō. Host. in. c. q̄ nos j. de testa. ⁊ hoc indubitāter qñ clericatus aderat tpe delatōis bonor̄. q̄d aūt si supuenit postq̄ ꝫ p̄i erat acq̄situs vsufruct⁹. dicā alibi vbi melius cadet. ¶ In glo. pe. ī fi. nō bñ istā glo. iūcto tex. ex q̄ vltra p̄dicta collige ꝙ q̄ntumcūq̄ in alienatōe rei eccl'iastice vel minoris interuenerit decretū supioris ⁊ oīs iuris solēnitas tñ si mior vel eccl'ia p̄t ꝓbare se lesū ex illo ꝓtractu pōt petere restitutionē ī integr̄. vt in. l. si q̄dē. C. de p̄di. mino. decretū em̄ supior ꝫ inducit p̄sumptionē ꝙ oīa sunt legitime acta. vt in. l. j. et qđ ibi nō. Bar. C. de p̄di. decu. sine decre. nō alie. li. x. tñ nō inducit p̄sumptio iuris ⁊ de iure. vñ pōt ꝓbari ꝓtrariū. vt hic ⁊ in. d. l. si q̄dē. ¶ Ex glo. oppo. contra tex. in eo ꝙ admissus fuit hic libellus alternatiuus ⁊ intētatū remediū ordinariū cū extraordinario nā pete bant isti vēditionē p̄nūciari nullā vel se restitui inq̄stū venditio teneret. hoc autē fieri nō debebat. qz libellus debet eē clarus ⁊ certus. vt in. c. fi. de libel. obla. ⁊ in. l. p̄tor edixit. ff. d iniurijs. So. dicit Host. ꝙ iste tex. pōt ꝓcedere de iure canonico quod nō curat de istā subtilitat⁹ legalib⁹. ar. in. c. dilecti. de iudi. Hec sol. nō ē bona ꝓ nō. in. c. ij. de libel. obla. Inno. dat aliā solutōē nōbilē ad quā quotidie allegat iste tex. dicēs ꝙ vbicunq̄ q̄s ꝓbabiliter dubitat de actione sibi competēte pōt accumulare multa remedia alternatiue qđ dicit p̄cedere siue quis dubitet ex facto aliēo siue ex facto ꝓprio. nā isti erāt minores tpe ꝓtractus. vñ poterāt ꝓbabilit dubitare nūquid interuenisset omnis solēnitas. Et ꝓ hac cōclusione Inno. ē bonus tex. in. l. j. ff. quor̄ lega. vbi si quis ē certus de remedio competēti tenet eligere alter ex quo se ambo nō compatiunt. vt in. l. qđ ī heredē. §. eligere. ff. de tribut. ⁊ in. c. vt q̄s duas. de elec. li. vj. et ꝓ hoc dicit Inno. ꝙ admittit iste libellus dico rē ꝓtinere ad me iure dominij vel q̄i. ⁊ nō bñ hoc vltimū ꝙ libell⁹ ꝓcedet de iure ꝓpter incertitudinē. nā aliqui voluerūt dicere ꝙ solū ꝓcedit ex consuetudine. de q̄ vide q̄ ple ne dixi ī. c. ij. de libel. obla. et ꝓ glo. in. c. abbate saue. de reſudi. li. vj. Et ex his habes limitationē bonā ad istaz regulā ꝙ vbi competit ordinariū nō dat extraordinariū. vt in. l. in cāe. ff. de mino. ꝓcedit em̄ vbi certū est de remedio ordinario. sed vbi ꝓbabiliter dubitat potest intentari vtrūq̄ disiūctiue seu sub cōditione. vt ꝫ nō tanter ꝓbat. ⁊ est hoc valde vtile. ¶ Vltimo ꝫ queritur an d restitutionē in integr̄ aduersus lesionē cōtingentē ex cōtractu debeat ipe cōtractus ī totū rescidi. So. tex. vī hic ꝙ sic. ad idē. c. j. §. e. ⁊ c. penul. j. de re. ecc. nō alie. ⁊ l. p̄i in. §. ex diuerso. ff. de mino. Jn ꝓtrarium tñ facit tex. valde nōbilis in. l. si res estimata. ff. de iur. do. q̄ vī velle distinguere ꝙ aut lesio cōtingit respectu ꝯctus. q̄a eccl'ia vl minor nō erat al's vēditurus. vt qz nō expediebat rē eccl'esie vēdere. aut lesio ꝓtingit ī p̄cio. vt q̄a eccl'ia vel minor erat al's vēditurus illā rē sed deceptus fuit in p̄cio dūtaxat. ꝑ casu debet fieri restō aduersus contractū ꝑ quā rescindet ipse contract⁹. ⁊ dic ꝙ hoc casu etiā si cōtigit lesio in p̄cio nō audit emptor volens supplere iustū p̄ciū sed debet in totū rescidi contractus sicut qñ lesio cōtingit solū respectu ꝓtract⁹. ad hoc bonus tex. iuncta glo. in. d. §. ex diuerso. ¶ Jn ſcdo casu nō debet peti restō ꝓtra cōtractū ꝫ respectu decem p̄tōis p̄cij. dat tñ optio emptori an ꝫ casu velit supplere iustū p̄ciū an velit in totū rescindere cōtractū quia forte nō emisſz ꝑ maiori p̄cio. ideo dat sibi optio. ⁊ hāc distinctionē in minoribus firmat glo. ⁊ post eā Bar. ī l. si quidē. C. de p̄di. mino. ⁊ ꝑfecto videt satis equa distinctio. q̄a restitutio nō debet plus afferre q̄ abstulerit lesio. vt in. l. qđ si minor. ī. §. restō. ff. de mīo. nō. bar. in. d. l. ab hostib⁹. ff. ex qui. cau. ma. ergo si lesio fuit solū respectu p̄cij nō debet fieri restō nisi ad iustū p̄cium. Ad. c. j. §. e. qđ fortit vī obstare vbi lesio ponderat⁹ sol. pliciter. ꝑ ꝙ loquit qñ emptor vel conductor nolebat supplere iustū p̄ciū quo casu debet rescindi ꝓtractus vt. §. dixi. vel scdo potest itelligi qñ eccl'a fuit decepta etiā respectu contractus vt q̄a credebat illā alienationē seu locationē cedere in vtilitatē eccl'ie sed postea apparuit cōtrariū. Ad. l. p̄i in. §. ex diuerso pal. p̄t rñderi vt ꝓxime dixi. ⁊ ita sentit glo. ibi.

Quasa restitutōis.

Restō ī integr̄ postulāda ē ab ordinario admīstrationē hñte vl a delegato ab eo siue hec cā sit spāliter delegata siue ēcidat in cā generaliter sibi cōmissa. ab ordinario ꝯo administrationē nō habēte vel a delegato ab eo peti nō debz nisi veniat incidēter in cā. hoc ꝑ. Arbiter de cā restitutionis nō cognoscit nec pōt assumi ī maioribus causis. et tria sunt dicta ꝓncipalia. scdm ibi delegati. terciū ibi ī mīmoniali. ¶ Nō ꝑ ꝙ ordinarior iudicū quidā hñt administrationē iurīū seu bonor̄ vna cum iurisditiōe. quidā ꝯo hñt tm̄ iurisditiōz seu facultatē iudicādi. administrationē ꝯo nullā hñt. ⁊ qui sunt isti instāt in hoc glo. j. ⁊ ij. sed dic clarius ꝙ ordinaria iurisditio cōpetit cū cōmittit alicui certum territoriū vel iurisditio in territorio. Et hoc contingere pōt dupl'r. naz si dat iurisditio cū limitatione seu districtione territorij seu cū administratōe bonor̄ vel iurīū aliquor̄ talis dicit habere ordinariā cū admīstratōne bonor̄. exemplū ī ēpo in p̄late ⁊ silibus p̄latis vel secularibus. Si ꝯo dat iurisditio inter certas p̄sonas dumtaxat isti dicunt ordinarij sine admīstratōe. pone exemplū ī doctoribus legētibus qui hñt iurisditionē ordinariam ī scholares sine aliqua admīstratōe territorij vel iurīū seu bonor̄ territorij. vt in aut. habita. C. ne fi. ꝑ pa. Jtē pone exēplū in deputatis sup appellationib⁹. nā isti nō hñt aliquaz administrationē sed solū hñt facultatē cognoscendi de causis appellationū. qñq̄ iurisditio nō dat ī territorio

De resti. in integ.

ß solū fuit cōmissio certaꝝ cāꝝ. ⁊ tales dicunt delegati etiā si ꝓmittāt cāe alicui⁹ municipij vt ē videre ī officiali suffraganeo epi. vt nō. gl. i cle. ⁊ si ꝑncipal. de rescp. Et ad p̄dicta vide bar. ī. l. fi. C. vbi ⁊ apud quē ⁊ aliqd i. l. j. §. si pl̄es. ff. ꝺ exercito. ⁊ ī. l. ⁊ qꝛ. ff. de iu. om. iu. ⁊ ꝑ Jnno. i. c. cū ab eccl̄a. de of. oꝛ. vbi ꝓcludit int̄ ceta q̄ oꝛdinariā iurisditionē sol⁹ ꝑnceps seu lex ꝓfert. et vide qđ ibi dixi. Cōsidera tn̄ circa p̄dicta vnū q̄ inq̄sitoꝛes hereticē puitatis, deputati ꝑ papā ī aliq̄ puincia vel diocesi dicunt hīe delegatā ⁊ nō oꝛdinariā. vt nō. Jo. an. ī. c. ꝑ hoc. de here. li. vj. videt ꝓbari ꝑ locū a simili in. c. ne aliq̄. e. ti. li. vj. ¶ Scđo nō q̄ cā restōis ī integꝝ p̄t delegari ꝑ oꝛdinariū hñtē admīstrationē. ⁊ de iure canōico non est hesitandū. qꝛ oēs cāe ß iure delegari p̄nt. vt plene dixi ī. c. qđ sedes. de of. oꝛd. Sed de iure ciuili fit disputatio. q̄a cā meri vel mixti impij nō p̄t regl̄r delegari. vt in. l. j. ff. de offi. ei⁹ cui mā. ē iurisd. ß cā restōnis est mixti impij. qꝛ expedit iudicis officio nobili licet ad instantiā ptis. nulla tn̄ actio ꝓpetit ad petendū restōz. vt l. qđ si minoꝛ. ī fi. ff. de mino. ¶ Hinc ē q̄ minoꝛ mgr̄atus nō p̄t de hac cā cognoscere. vt ī. l. ea q̄. ff. ad mūi. Jdeo vī q̄ de iure ciuili nō possit delegari. ꝙuū tn̄ ē decisū in l. fi. C. vbi ⁊ apud quē. ⁊ sup hac cōcertatione gl. ⁊ doc. vtriusq̄ iuris laboꝛarūt. sed ī placet opi. Bof. ß ⁊ bar. ī. ꝺ. l. fi. q̄ mero iure inspecto ß cā nō p̄t delegari de iure ciuili. ß fauoꝛe minoꝛis fuit introductū vt posset delegari. ⁊ ꝑ ß hēs expeditā glo. ꝯ. ¶ Nō tcio q̄ mādatū iurisditionale ampliat rōe ĩcidētie. p̄t g̃ delegat⁹ agnoscere nō solū de cā sibi spāl̄r cōmissa ß etiaꝫ de alia cā q̄ incidenter venit ī cā sibi ꝓmissa. vtputa delegat⁹ sup aliq̄ ptractu vēditōis ī iudicio ptulit aliquā int̄locutoꝛiaꝫ ꝑ quā minoꝛ vel eccl̄a ē lesus. p̄t em̄ petere ab eo restōz ī integꝝ. q̄a ñ petit ꝑncipal̄r ß incidēt. nā incidit ī cā si bi ꝓmissa. ⁊ eadē rōe idē dicim⁹ ī mādato, ꝑcuratoꝛio vt rōe incidētie extēdat ad spāl̄r nō cōmissa. vt habuistis bo. gl. ī. c. suscitata. s. c. rō g̃ incidētie ampliat iurisditō nē ñ solū oꝛdinarij. vt ī. l. q̄tiēs. C. de iudi. et nō. ī. c. tuā. de oꝛdi. cog. sed etiā ampliat iurisditionē delegati vt ß ¶ Quarto nō q̄ delegati ab oꝛdinarijs nō hñtibꝫ admīstrationē ñ p̄nt cognoscere de cā restōis ꝑncipaliter intētāda. ß g̃ cā restōnis non ē delegabilis ꝑ oꝛdinariuꝫ admīstrationē non hñtē. rō est qꝛ nemo dat qđ non hꝫ j. q. vij. dalbertū. ⁊ ī. c. q̄ aūt. de iurepa. Sed iste oꝛdinarius nō hꝫ p̄fatē restituēdi ꝑncipal̄r. vt īnuit illa l̄ra in ꝑncipio a ꝙuo sensu. ⁊ tenēt coīt doc. ß. ⁊ ī. ꝺ. l. fi. g̃ non p̄t hoc alijs demādare. ¶ Nō vltimo q̄tuoꝛ cās sup q̄bus arbit assumi nō p̄t. ꝑ ī cā restōnis ī integꝝ. ratio qꝛ restō ē mixti impij. ⁊ impēdit ex iudicis officio nobili. vt s. dixi. Arbit aūt nō hꝫ ea q̄ sūt impij nec etiā simplicem iurisditionē ß quādā notionē. vt ī. l. j. C. de arb. ⁊ ī. l. ait ꝓtoꝛ. ff. de re iuꝺ. ⁊ ī. l. a diuo pio. e. ti. facit. c. ꝑ tuas. j. ꝺ arbi. ¶ Scđo nō p̄t assumi ī cā mr̄imoniali intellige de mr̄imonio carnali. illa em̄ ꝑ sacr̄m mr̄imonij exigit maioꝛē iudicē. vī de iure cōi solus epūs cognoscit vt ī. c. accedētibꝫ. de excess. p̄la. ⁊ ī. c. j. de consāg. ⁊ affi. secꝰ ī mr̄imonio spūali vī in cā electōis seu alia bñficiali p̄t arbit assumi. vt ī. c. ex pte. j. de arbi. ⁊ ī. c. cū inter. de elec. ⁊ ī. c. nisi. de p̄bē. cū si. ¶ Tercio nō assumit ī cā liberali intelige in cā liberali stricte sūpta cū. s. disputat an q̄s sit seruus vel liber. vt ī. l. nō distīguem⁹ in. §. de liberali. ff. de arbi. secꝰ cū agit de subiectōe alicui⁹ eccl̄e. qꝛ illa vt dicūt ß doc. ⁊ bñ. ⁊ non est ꝓpie cā liberal. q̄a oꝛ nccio q̄ eccl̄ia sit alicui subiecta. qꝛ ñ p̄t esse azephala. i. sine capite. xciij. dis. nulla. ⁊ ix. q. iij. cūcta ꝑ mūdū. ß solū agit cui sit subiecta. ideo ß cā nō ē g̃uissimi p̄indicij. sic ē cā mere liberal. ideo sup subiectione eccl̄e p̄t fieri cōpromissū. c. cū oli. de p̄scrip. ⁊ c. cū tpe. de arbi. cū similibus ¶ Quarto ñ p̄t fieri cōpromissū ī cā crimiali vt ß. ⁊ in l. ñ distīguem⁹. ⁊ ī. §. iulian⁹ pal. Et licet gl. fi. sup ß disputet dic post Bof. ⁊ doc. q̄ ꝺ tex. intelligi de cā criminali crimialit intētata. nā illa exigit maioꝛes iudices secꝰ ī cā crimiali ciuiliter intētata. nā sup illa p̄t arbiter assumi sic p̄t intelligi. l. q̄d g̃. §. ex compꝛomisso. ff. ꝺ his q̄ no. infra. ad idē adduco. c. veniēs. ⁊. c. q̄ntauall. ꝺ iure iur̄. vbi vī tex. ⁊ licet ista l̄ra nō numeret nisi q̄tuoꝛ cās. tn̄ pōdera rationē l̄re ī eo q̄ dicit q̄ iste cāe exigūt maioꝛes iudices. g̃ p̄t fieri regula q̄ ī omnibꝫ causis exigētibꝫ maioꝛes iudices arbiter assumi nō p̄t. Et ex his infert q̄ in causis reseruatis pape arbiter ñ p̄t assumi q̄n tūcūq̄ ptes consentiāt. de q̄bꝫ cāis vide gl. in. c. qđ trās lationē. de of. lega. ⁊ ē tex. cū glo. ī. c. maioꝛes. in ꝓin. de bap. ⁊ ī. c. q̄uis. de elec. li. vj. ¶ In glo. iij. ibi p̄nt agnoscere de restōe. sentit g̃ glo. q̄ isti oꝛdinarij non habētes admīstrationē p̄nt cognoscere ꝺ restōe si ptes spōte se subij ciūt eoꝝ iurisditōi. ß intellige tu incidēter. nā ꝓncipal̄r nō p̄nt cognoscere. qꝛ nō p̄nt ea q̄ sūt meri vl̄ mixti impij. ⁊ ß sentit glo. ī. l. fi. C. vbi ⁊ apud quē. ⁊ Jnn. ß. nec ꝑdest cōsensus ptiū. q̄a ptes ñ p̄nt dare hāc p̄fatē nō hñti. vt ꝑ hic ī arbitro nec p̄t fieri ꝓgatio iurisditōis. q̄a ꝓgatio ñ p̄t fieri ad speciē sepatā. vt dixi ī. c. j. j. de mutu. peti. ⁊ nō. in. l. inter litigātes. ff. ad mūi. facit qđ nō. Jnno. ī. c. de cāis. de off. del. nā ꝓgare idē ē quod extēdere iurisditionē alteri⁹ ī se. ß isti nō hñt ea q̄ sunt meri vel mixti impij. g̃ in eis nō hꝫ locū ista ꝓgatio. ¶ Jn glo. penul. ibi nec ꝺ arbit. nō bñ istā pticulā glo. vsq̄ ad fi. ex q̄ hēs nōe duo. ꝑ q̄ arbit potest agnoscere nō solū de expūssis ī cōpromisso ß et de eo qđ oꝛit ex cōpromisso seu incidit ī cā cōpromissa. ⁊ idē nō. ꝑ glo. ⁊ Jnn. ī. c. cū dilect⁹. j. de arbi. Et ex ß p̄t singul̄r inferri q̄ si dubitatio oꝛit ex compromisso ad q̄ bona ex tēdat p̄tas arbitri q̄ arbiter potit de hoc incidēter cognoscere. ¶ Scđo nō ex gl. q̄ arbit p̄t cognoscere de restōe cū icidit ī cā sibi ꝓmissa. vtputa mīoꝛ omisit pbationē nccām ī t̄mino sibi dato vel ī dilatione sibi ꝓmissa vel ñ pbauit añ conclusionē ī cā potit petē restōem ab arbitro aduersus istā lesionē. ⁊ pfecto hoc vī pbare iste tex. ī ꝺ. delegati. nā facta mētione de delegat̄ ⁊ arbitris subiecit in fi. clausulā gnālem vt incidēter possit agnoscere. g̃ ꝺ intelligi etiā ī arbitris. q̄a cl̄a ī fine posita ꝺ referri ad oia. vt in. c. in q̄sitioni. ⁊ i. c. scđo req̄ris. de app. ß tex. iuris ciuil vī sūpta fuit ista decretal̄. s. in. l. fi. ꝑalle. simpl̄r vī denegare istā p̄tē arbitris. nec facit aliquā mentionē de incidētia ß solū de ea loquit respectu delegatoꝝ. vī Boff. dixit hic q̄ de eq̄tate pceditdictū hui⁹ glo. ß ꝑm veritatē vī q̄ arbit nullo mō possit cognoscere ꝑ illā. l. fi. Jnn. etiā ß nullo mō vult pati q̄ arbit possit cognoscere de ista cā cū sit mixti impij vī dicit q̄ si cōtingat lesio coꝝ arbitro. puta q̄a ps ñ pbauit ī t̄mino nō fit restō. sed p̄t arbiter puidere aduersus lesionē statuēdo aliū terminū qđ pōt ꝑm Hosti. ꝑ iura allegata ß ī glo. Contra dictū Jnno. facit iste tex. nā oꝛdinarius ñ hñs admīstrationē vel delegat⁹ ab eo nō hꝫ ea q̄ sūt mixti impij. ⁊ tn̄ rōe incidētie p̄t restituē. vt hic. ⁊ in dicta. l. fi. ergo idē dicendū in arbitro. nā ⁊ delegatus nō potest cognoscere vltra cām sibi cōmissam. ⁊ delegatio ē stricti iuris. vt in. c. p. ⁊. g. de offi. deleg. ⁊ nihilominus cognoscit rōe incidētie. g̃ idē ī arbitro cū arbitria sint redacta ad instar iudiciorꝝ. vt in. l. j. ff. ꝺ arbi. Jtē tex. ē ß expūssus cui nō potest rn̄deri sine maxima impꝛopꝛietate ꝝboꝝ. limitet ergo tex. iuris ciuil ꝑ istū vt intelligat q̄ arbiter nō potest agnoscere de restōne sc̄z ꝑncipaliter. idē potest dici q̄ ista restitutio q̄ fit incidēter ꝑ arbitꝝ sapit potius factū q̄z iuris mysteriū. ⁊ gnāliter cū queriť q̄s possit ꝺ cā restōis agnoscere: colligēdo dicta doctoꝝ vtriusq̄ iuris distinguo sic. aut q̄ rit de oꝛdinarijs aut delegatis aut de arbitris. oꝛdinarius hñs admīstrationē potest de hac cā cognoscere nō tn̄ ꝑt rīstituē ꝓtra sniaꝫ supioꝛis. ß adūsus ꝓpriā sniam vel iudicis minoꝛis potest restituere tam minoꝛē q̄z ecclesiā maioꝛē ex iusta cā. vt ī. l. ī cāe. ī fi. iūctis. l. p̄fecti. et

l. minor aĩ. ff. de mino. ⁊ ī. c. cū bertold⁹. de re iud. Ex q̄ infert q̄ nō p̄t ordinari⁹ restituē ꝯ sniam delegati p̄ncipis. q̄a ille ē maior ordinario ī cā sibi ꝓmissa. vt ī. c. pastoral' in. §. p̄terea. de of. del'. ⁊ ī. l. adūsus. C. si aduer. rē iudi. ⁊ ī. d. l. minor aūt. Vñ sol⁹ p̄nceps restituit ꝯ sniaz sui delegati vt in iuribꝫ pal. Ordinarius aĩ admistrationē nō hñs nō p̄t de hac cā cognoscere nisi incidēter. et licet ℔ clare iure nō sit. cautū tn̄ satis ꝓbat ℔ lr̄a. et. d. l. fi. a cōtrario sensu. Delegat⁹ ꝯo a p̄ncipe vel ab hñte admīstrationē p̄t cognoscere dupl'r. Primo si cōmittat sibi cā restōnis p̄ncipal'r. Scdo si venit incidēt' ī cā sibi cōmissa. al'r nō p̄t. vt ℔ ⁊ ī. d. l. fi. vñ delegat⁹ et p̄ncipis nō p̄t restituere cōtra sniam suā diffinitiuā. vt in d. l. aduersus. ⁊ ibi ℔ firmat bar. Pōt addi ⁊ terci⁹ casus. f. si ē delegatus ad vniuersitatē cāz. nā tūc p̄t restituere principal'r licet cā restōnis nō sit sibi spāliter ꝓmissa. ad ℔ facit tex. ī. d. l. fi. ī fi. ⁊ hoc firmat ibi bar. qō tenet mēti. Ex hoc infert q̄ vicari⁹ epi forane⁹ p̄t restituere cū sit delegat⁹ ad vniūsitatē cāz. vt nō. glo. ī. d. cle. ⁊ si principal'. de rescrip. facit ad p̄dicta qō nō. glo. ī. c. cū cām. de app. ⁊ qō nō. bar. ī. l. si vni. al's in cipit pōponius ff. de re iudi. Delegatus ꝯo a nō hñte admīstratiōz nō potest nisi incidat in cā sibi cōmissa vt ℔. Jn arbitr' ꝯo dic vt. s. dixi. dixit tn̄ glo. nōbil'r ī. l. fi. pal. q̄ licet arbiter nō posset p̄ncipaliť restituere p̄t tn̄ cōpromitti vt p̄nūciet an sit dāda restō. ℘ bar. hoc oīno ibi nō approbat. ℘ dicit se putare q̄ ī arbitrore p̄t cōpromitti cā restōnis. q⁹ arbitrator ē amicabil' cōpositor. ⁊ ē q̄dā ꝯct⁹. vt nō. ī. c. q̄ntauall'. de iureiur. ⁊ in aut'. vt diffe. iud. vñ sic̄ ptes p̄nt cōponere ⁊ cōtrahere sup cā restōnis ita de bēt p se compromittere tāq̄ ī arbitratorē. ℘ bal. indistī cte tenet ibi cōtrariū. q⁹ restō req̄rit officiū iudicis nobile qō nō cadit ī arbitro vel ī arbitratore. ⁊ ℔ dictum plus m̄ placet. ꝓbo p istū tex. ī fi. ī eo q̄ fūdat se. q⁹ iste cāe exigūt maiores iudices. g̃ etiā arbitrator nō p̄t restituere. ad ar. bar. rn̄deo q̄ ptes p̄nt pacisci ī cā restōnis. q̄a nō restituūt ℘ sup eoz iuribꝫ cōpromittūt. ℘ qñ volūt compromittere dāt p̄fatē restituēdi. ℘ dare nō p̄nt istud officiū nobile. ar. in. l. priuator. C. de iu. om. iudi. Saluādo tn̄ in aliq̄ dictū Bar. posset dici q̄ ptes p̄nt cōpromittere ī arbitratorē nō vt restituat ℘ vt ꝓponat int' ptes sup cā restōnis. nō em̄ exercebit arbitrator officiū nobile ℘ officiū cōpositoris. et ita puto intellexisse Bart. ⁊ ꝓ hoc bēs mām istā expeditā. Jn glo. fi. ibi nō intelligit' de famoso delicto. hec so. nō ē bona ad illū tex. q̄a ibi ponit' spālitas rōne arbitri. vñ illud delictū al's erat famosū. ℘ q̄a snīa arbitri nō est vera snīa vt ibi dī. q̄a nō habet iurisditionē. vñ nō parit actionē rei iudicate. vt in. l. j. C. de arbi. ideo snīa lata ab arbitro sup crimine etiā famoso nō infamat. Rn̄de g̃ ad cōtrariū. ꝓ ut sup̄ dixi. Sed Hosti. quē cōiter sequunt' doc. ℔ dic q̄ de crimine p̄t cōpromitti ī arbitr̄ si agit' ciuiliť et sic etiā p̄t intelligi. c. lr̄as de p̄sup. Si aūt agit' crimialiter nō p̄t cōpromitti vt ℔ ⁊ in. §. iulianus alle. in glo. Et ex p̄dictis nō puto Hof. bn̄ dixisse q̄ ꝓ rōem huiꝰ glo. dixit q̄ sup actōe iniuriaz nō potest ꝓpromitti. q̄a illa infamat siue agat' ciuiliť siue crimialiter. nā ℔ dictū nō p cedit. q̄a vt dixi snīa arbitri nullo mō infamat q̄ntūcūq̄ delictū sit famosuz. vt ī. d. §. ex cōpromisso. Dicit tn̄ Bar. ibi nōbile ꝯbū q̄ si ex forma statuti hēt snīa arbitri executionē parataz q̄ tūc snīa arbitri infamaret si delictū esset al's famosū qō mihi placet. q⁹ tūc p̄t dici vera snīa. facit quod ipe nō. ī. l. ij. C. vbi ⁊ apud quē. ⁊ forte ℔ casu posset ꝓcedi dictū Bof. nā cā videt' tūc g̃uis exq̄ resultat infamia. nō tn̄ dictū Bof. ī alio q̄ actio iniuriaz infamat siue agat' ciuiliť siue criminaliť. de q̄ vide qō latius dixi in. c. cū de te. de re iudi.

Beneficio. Breue ē ⁊ sat'ī effectu sumat' ī glo. j. ℘ p alia ꝯba p̄t clari⁹ sūmari sic. Restō denegata ecclē vlterius sibi nō concedit' nisi ex noua cā restituit' tn̄ ad appellandū a snīa denegatōis. Nō ꝑ q̄ restō ī integz appellatur bn̄ficiū vt patet ℔ in p̄in. ⁊ i fi. Est em̄ bn̄ficiū quia ad illud obtinēdū nulla. cōpetit actio sed expedit' officio iudicis nobili. vt ī. l. qō si minori. ī. §. fi. ff. de mīori. ⁊ capit' hic bn̄ficiū largo mō ꝑut ē beniuola actio gaudium tribuēs capiēti. hec ē em̄ diffinitio isti⁹ ꝯbi bn̄ficiū late sūpti. vt in. c. j. q̄. mo. feu. amit. ꝯ colla. Scdo nō q̄ snīa lata sup restōne ī integz trāsit ī rē iudicatā. vñ si semel fuit denegata nō audit' qs ampli⁹. ⁊ oportet infra decēdiū appellare nisi ex noua cā petat'. ⁊ tūc ē rō. nā ex noua cā pōt vna res iterꝫ peti nō obstāte exceptōe rei iudicate. vt in. l. cū querit' cū. l. se. ff. de excep. rei iudi. ⁊ nō. in. c. penul. de excep. eadē rōne pōt iterꝫ peti restō in integrū ex noua cā nō allegata ī priori iudicio. Nō q̄ tps decēdij p̄fixū ad appellandū currit etiā eccl'e. vñ post decendiū nō audit' ecclesia volēs appellare ℘ oportet q̄ ꝑ restitutionē ī integz admittant' ad appellādū. ⁊ idē ē in minore. vt ꝓbat' in. l. j. C. si sepius ī inte. restit. fue. postu. Cōtra ℔ opp. de. l. fi. C. in q̄. cau. resti. ī inte. nō est neces. vbi dī q̄ cōtra minorē nō currit p̄scriptio tpalis ⁊ eodē mō videret' dicēdū ī eccl'ia. sed istud decendiū vi q̄dā p̄scriptio tpalis ⁊c. Sol'. dixerūt q̄dā q̄ ista. l. j. sit hodie correcta ꝑ illā. l. fi. sed hosti. ℔ ⁊ bar. in. d. l. j. tenēt cōtrariū ⁊ bn̄. dicūt em̄ q̄. l. fi. nō habet locum in p̄scriptōibus iudicialibꝫ iste em̄ iudiciales p̄scriptiones currūt ꝯ oēs. vt ℔ ⁊ in. c. cōrā ⁊ in. c. auditis. ⁊. e. ⁊ in. c. cū inter. de re iudi. ⁊ in. l. ꝓperandū. C. de iudic. restituunt' tn̄ minores ⁊ eccl'ie iure singulari vt ℔ ⁊ ī. d. c. auditis. ⁊. c. cōrā. ⁊ in. d. l. j. Jn glo. ij. ibi. ℘ q̄dā intelligūt de omissis. aduerte glo. ℔ ponit duas opiniōes sup illo dubio q̄ dicant' defensiones noue ad ℔ vt eccl'ia aliter audiat'. quidā dixerūt q̄ noue dicunt' nouiter allegate ī isto iudicio siue prius competerent siue postea emerserint. Scda opi. quā vī seq̄ glo. ē vt intelligat' de his q̄ ꝑ competebāt sed nō fuerūt allegate. sec⁹ si nouit' emerserūt. doc. ℔ ⁊ in. l. ij. C. si sepi⁹ resti. ī inte. peta. cōiter tenēt primā opinionē ⁊ ponūt exemplū. pone q̄ snīa restitutōis fuit denegata eccl'ie. q̄a debebat agē ꝓcus ꝓtra ꝓcuratorē ad emēdandū damnū. eccl'ia ꝯo sic exclusa volēs agere ꝯ ꝓcuratorē repit eū nō soluēdo vt factus fuit nō soluēdo post snīam denegationis. debet em̄ eccl'esia audiri petēs restitutionē de nouo. ⁊ q̄tenus allegat q̄ ꝓcurator est reptus nō soluendo allegat causam antiquā quatenus allegat q̄ postea ē effect⁹ nō soluēdo allegat cām nouiter ortā. ⁊ nō ℔ dictū q̄ eccl'esia nō habet optionē petēdi restitutionē vel agēdi ꝓtra ꝓcuratorē. ⁊ ℔ dictū allegauit ī. c. ij. §. e. vbi vide. pone aliud exemplū eccl'ia petijt restitutionē ꝓtra snīam. q̄a nō ꝓduxit ꝓuilegia fuit sibi denegata restitutio. nūc iterꝫ petit allegādo q̄ omisit ꝓbare p̄scriptionē debz audiri. q⁹ se fundat sup noua cā. et concordādo istas duas opiniones ꝑrias de quibꝫ in glo. arbitror posse dici q̄ aut cā nouiter orta inducit grauamē quod nō erat prius ⁊ nō debet audiri ex tali cā. ⁊ ℔ casu ꝓcedat scda opinio. pone exemplū minor vel eccl'esia adiuit hereditatē locupletē quā adiuisset q̄libet diligētissimus bō. petijt restitutionē fuit sibi denegata. q⁹ nō ꝓbauit lesionē dem̄ bona hereditaria ꝑ maiori ꝑte casinate perierūt. petit eccl'esia se restitui ex hac causa nouiter orta. dico q̄ nō debet dari restitutio. q⁹ tpe adite hereditatis nō fuit lesa nec debz considerari id quod sup̄uenit. q⁹ ista accidētia fecerūt esse grauamē nō autē declarāt grauamē fuisse ꝑ prius. ⁊ de ℔ vltimo est casus in. l. vez ī. §. si locupleti. ff. de mino. Aut cā nouiter orta nō inducit grauamen de nouo sed grauamen erat ꝑ prius ⁊ tunc procedit opinio prima vt audiat' etiam ex tali causa. exemplū quoniā eccl'esia fuit damnificata ex dolo procuratoris. nā licet procurator efficitur postea non soluēdo. nihilominus nō ort' nūc grauamē. sed ꝑ prius eccl'esia

fuerat grauata. ¶ Ultra glo. scias q Jo.an. cõmẽtauit istũ tex. 7 multa dicit more ꝓmentantiũ. Sz assumẽdo vtiliora quero q̃ fuit ratio decidẽdi in isto tex. nã ꝓsidera duo ad istũ tex. ꝑ in eo q dicit q restitutio semel denegata nõ dz cõcedi nisi ex noua causa. ¶ Secũdo q ecclesia q̃ succubuit in causa restitutiõis nõ dz audiri petens restitutõem ꝓterq̃ ad appellatõem obmissam. 7 sic innuit excipiẽdo vnũ casuz tm̃ q ecclia nõ potest petere restitutõem ꝫ sententiã denegatõis. 7 p ꝓsequẽs cõiungendo ista duo simul innuit tex. q denegata semel restitutõe ecclia nõ audit: siue petat restitutõem ꝫ lesionem: siue petat ꝫ sniam denegationis: ¶ Hosti. dicit q ratio decidẽdi fuit vt esset litiũ finis. nã si audiret secũdo eodẽmodo debz audiri tercio: 7 in infinitũ. Jo.an. spãlius rñdet. dicit em̃ q nõ debet dari restitutio contra primã lesionẽ. qz sententia denegatõis esset delusoria nec debet dari ꝫ sniam denegatiõis. qz indirecte index innueret 7 daret facultatẽ petendi restitutõem q̃ iã fuerat denegata ꝑ primã sniam. vñ sicut ꝫ quadriennium ꝑfixũ ad petendã restitutõem nõ audit ecclia volẽs petere restitutõem. vt in c.j.e.ti.li.vj. Eodez modo nõ debet dari restitutio ꝓtra sniam denegatõis. nam alꝫ esset ꝓcessus infinitus. nam si iterz denegaret: iterz possz peti restitutio: qõ non est dicendũ. ß si ad appellandũ restituit ꝑ hanc restitutõem nõ tollit snia denegatiõis. ß ꝑ appellatõem stat prima snia in suspenso. vt in. c. venientes. de iureiurã. Si aũt restitueret ꝓtra sententiã tolleretur in totũ prima sentẽtia. Item qñ restituit ad appellandũ oportz q ecclia appellet infra decendiũ: et q ꝓsequat appellatõem infra terminũ iuris. Itẽ ista appellatio reputabit sibi ꝑ prima. vt etiã no. in. d.l.fi. C. si sepi⁹ in integ. resti. post q̃ oia cessarent si restitueretur cõtra sniam denegatõis. vñ pinguis⁹ succurrit hoc secũdo casu q̃ in prioze. Et lz he rões decidendi sunt bone in se: mihi tñ multũ placz ratio quã posui. s. in prin. Quis autẽ indulgebit hanc restitutõem ad appellandum: 7 hec questio est generalis vbicunq̃ ecclia vel minor petit se restitui ad appellandũ: Jo.an. ꝓcludit q iudex a quo: nõ aũt iudex ad quẽ. qz exquo nõ fuit appellatũ cã nõ ẽ ad eũ devoluta. 7 ideo nõ põt dare hanc restitutõem. sed iudex a quo hoc faciet vel alius ꝓpetens. secus si appellasset 7 nõ potuisset ꝓsequi. qz tunc iudex ad quẽ restituet. qz lesio cõtingit in suo auditorio. et ß casu potest intelligi ꝟm euz. l. pses. C. de ap. ¶ Aduerte qz fuit hec opi. Ja. d̃ are. lz Jo.an. nõ alleget vt recitat bar. in. d.l. pses. sed ipse bar. tenet ibi ꝫriũ: dicens q etiam iudex supior potest hanc restitutõem cõcedere per pal. l.j. Sz tu ꝓcordãdo dic q aut ẽ talis supior q̃ pt adiri sine remedio appellatõis 7 ꝓcedit opi. bar. aut ẽ talis supior q̃ ñ põt adiri sine appellatõe: vt archiepus respectu sũditor epi. 7 ꝓcedit opi. ꝫ. qz exq̃ nõ fuit appellatum non habet iurisditõem in restituendo ad appellãdum. ad hoc. c. venerabilibus in prin. de sen. excõ. li. vj. 7 hec est veritas.

¶ De alie. mutandi iudicij causa facta. Rubrica.

¶ Continuat hec rubrica ad precedentez hoc ordine. Supr̃ visuz est de bñficio seu remedio restitutiõis p qõ ꝓuidet lesis taz minoribꝫ ecclesijs 7 maioribꝫ ex causa. nũc ꝓpetenti ordine ãnectit aliud remediũ p qõ ꝓuidetur illis in quoꝝ ꝑiudicio est facta rei alienatio causa iudicij futuri mutandi.

EXquorũdam. Js in quez facta est alienatio rei causa mutandi iudicij cõuenit p rescriptũ impetratũ ꝓtra alienantẽ. Et est casus singulis vt. j. dicet. Prima pars narrat factum cõtra qõ. secundo ꝓuidet: ibi nos igitur. ¶ Nota ꝑ duos modos p quos fit alienatio causa mutandi iudicij. Primus est quãdo directe cõueniendus transtulit rem de qua erat cõtentio in aliũ. Secũd⁹ modus quãdo fraudulẽter recessit de possessione rei vt alius puta amicus ingrederet. q̃ꝫq̃ em̃ iste apte 7 directe non trãstulerit rem in aliũ: tamẽ in effectu exquo fraudulenter hoc fecit videt trãstulisse. vnde habebit locuz edictũ de alienatõe mutandi iudicij. ar. ff. Ex quo puto q sicut ꝓtra directe alienantẽ causa mutãdi iudicij potest agi ad interesse 7 ad omnẽ incõmoditatem ꝓueniẽtem causa illius translatõis. vt in. l.j. 7 in. l.ij. ff. e. ita poterit agi cõtra istũ qui nõ directe alienauit: sed indirecte recedendo a possessiõe vt amicus illã intraret 7 possideret nomine ꝓprio. Nam iste hanc fraudẽ fecit vt circũueniret legem punientẽ alienantẽ. debet em̃ considerari mens legis et fraus istius. satis em̃ dicitur alienasse hanc fraudez exhibẽdo ad hoc. l. non dubiũ. C. de legi. 7 regula fi. de reg. in. li. vj. facit qõ le. 7 no. in. c. quanto. j. de ꝓbat. ¶ Secũdo nota ibi de qua cõtrouersia ꝛc. q ꝓtentio extra iudiciũ sup aliqua re potest appellari cõtrouersia. nam hic nõ erat mota cõtrouersia in iudicio. qz tũc p alienationem habuisset locum vicium litigiosi: exquo imponit grauis pena. vt legit 7 no. in. c. ecclesia. vt lit. pen. 7 no. in. l. fi. C. de litig. potest tamẽ tex. exponi aliter. put ibi no. in glo. ij. 7 vterq̃ intellect⁹ est bonus in se. ¶ Tercio 7 vltimo nota casuz notabilẽ in quo extendit rescriptũ ad singularem successorem. nam regulariter rescriptũ non extendit ad psonam in eo non expressaz. vt in. c. p. 7. g. de offi. dele. sed hic fit extẽsio ꝓpter fraudem seu in odiuz volentiũ elidere vires rescripti p alienatõem rei in aliũ factam. Sed opponit cõtra tex. videtur em̃ q de nihilo ꝓuideat iste tex. nam de iure ciuili claruz est q is in quem facta est alienatio causa mutandi iudicij possit cõueniri rei vendicatiõe sicut primus alienãs. vt in. l.j. in fi. C. eo. ti. 7 no. hic glo. iij. ß iste tex. solum prouidet vt possit cõueniri iste successor ergo hec ꝓuisio fuit inutilis et potius iuris antiqui declaratoria q̃ noui iuris editoria. cui⁹ cõtrarium innuit iste tex. in ꝟ. nos igit. vbi videtur innuere q ista fuit noua ꝓuisio. So. dic. formaliter non tangũt contrarium: sed tacite Jnno. videtur soluere. dicit em̃ q p remediũ istius. c. potest ꝓcedi cõtra istos alienãtes absentes sine noua citatõe. 7 in hoc requirit fraus istius alienantis. ß dictum non placet ¶ Hosti. 7 credo q bene. quia hic nihil dicit de ꝓcedendo cõtra absentem sine citatõe. Alij ꝓo vt refert Jnno. dixerũt q istud. c. non tangit edictũ de alienatione mutandi iudicij. quia ibi requirit dolus vt no. in glo. iij. sed solum disponit vt iste successor singularis possit cõueniri. 7 in hoc non requirit fraus. vnde licz is in quez facta est alienatio sit sine fraude: tamẽ poterit cõueniri. Sed ¶ Hosti. hoc impugnat. quia tex. hic fundat se super fraude. vt patz ibi ꝓ euacuando mandato: 7 ibi maliciose ꝛc. Sed do. Lar. qui sequitur ꝓcedens dictum dicebat q ista verba tex. referũtur ad alienantẽ. nam ex parte sua requiritur fraus. sed ex parte singularis successoris nihil dicit de fraude. ¶ Nec obstat verbum se ingesserint: de quo in litera. quia ꝟm eum dicuntur isti successores se ingerere: exquo alienans fecit in fraudem. vnde in odiuz alienãtis fraudulẽter potest cõueniri successor singularis licz sit sine fraude. Sed ꝑ cõcordia harum opi. ego dicerẽ sic. q ad hoc vt successor singularis cõueniat rei vendicatõe coraz suo iudice non requirit in eo aliq̃ fraus. quia sola possessio ex parte cõueniendi ꝓducit actõem rei vendicatiõis. nam dominus potest agere cõtra quemcũq̃ possessorez quantumcũq̃ bone fidei vendicando rem suam. ad hoc. l. in rem. ff. de rei vendi. 7. l. officiũ. e. ti. 7 hoc voluit tex. si bene ponderet in prin. cum fi. in. d.l. vna. facit. l. in ciulez. C. de furt. Sed quo ad hoc vt singularis successor conueniatur p rescriptuz impetratũ cõtra alienantẽ requiro fraudem etiaz in singulari successore. qz odiũ alienãs

tis non debet nocere successori qui in nulla reperit culpa.z hec extensio rescripti fit p regulas iuris: vt.s. dixi. ideo nō dz extēdi: ꝫ restringi.z hoc iudicio meo voluit ista lra dū dicit se ingesserint ꝛc. nam hec ꝛba ex ppio significato sonāt in viciuz. nam si ego bona fide emi nō dicor me ingerere.z ℔ no. Ad ptrariū ꝫ formaliter respōdendo dic q̄ ista est noua petitio nō cogitata a iure ciuili p quā extendit rescriptū in singularē successorē qñ alienatio fuit facta fraudulēter causa mutandi iudicij. l.aūt vnica palle. loquit qñ ꝙuenit singularis successor corā iudice suo. hic aūt ꝙuenit corā delegato impetrato nō ptra eum: sed cōtra suū actorem. ¶ In glo. penul. ibi datur actio in factū. pro intellectu clariori totius tituli debes scire q̄ edictuz de alienatiōe mutandi iudicij de quo. ff. e. ti. fuit inductū ad puidendū damnificatis ex dolo alienātis rem causa iudicij futuri mutandi. nam ex quo iudiciū nō erat inchoatū libere quis poterat rez suam in aliū trāsferre. sed pter sequēdo equitatē z volendo obuiare fraudi induxit q̄ siquis maliciose in iacturam illius qui volebat euz cōuenire illam rez de qua erat cōtentio seu sperabat cōtentio trāstulit in aliuz q̄ possit agi cōtra istum alienantē ad oīe interesse q̄ alia pars potest pati ex ista alienatōe. vt in.l.j.z in.li.iij.c.ti. vnde si nō ptendo interesse respectu illius rei: quia illā rem possum cōsequi ab eo in quē facta fuit trāslatio nō cōsequar p actōem in factum estimatōem rei: sed solum damna extrinseca. puta alienasti libz̄ in florentia sup quo volebā te cōuenire oportebit me nunc ire florentiam ad vendicandū: z sic faciaz maiores expensas q̄ꝫ hic fecissem ptra te oportebit me dimittere artez meā. z sic sum dānificatus. ad hec z similia damna dat ista actio in factū. sed si nō possem illā rem recupare ab eo in quē trāstulisti tūc cōsequar p istam actōem estimatōez rei. q̄ sum dānificatus etiā respectu rei. ad hoc tex. in.l.ute si res. ff. e. ti. vbi plus dicit tex. no. q̄ etiam si ille singularis successor vsucepit illam rem ꝓpter negligentiā meā in nō agendo q̄ nihilomin9 possum a te petere estimationem rei. q̄ tūc teneris mihi ad interesse rōe delicti tui. vnde negligentia mea ptra illū nō facit cessare delictuz tuū. z vide qđ no. bar. in.d.l.iij. z p hoc infert q̄ p istā actōem in factū ptra te nō tollit actio directa. s. rei vendicatio ptra possessorē. q̄ ista ꝓpetūt ad diuersa. nā rei vendicatio ꝓpetit ptra possessorez respectu rei cōsequē de. actio in factū ꝓpetit cōtra alienantē ꝓpter damnuz extrinsecū. z sic intellige glo. que hoc in effectū voluit ī d.l.vnica. ¶ Sed opponit aliter contra p̄dicta z ꝯ glo. nam actio in factū est subsidiaria. nunq̄ꝫ em ꝓpetit qñ datur alia actio. vt in.l.j.ff. de p̄scrip. ꝛbis. sed hic ꝓpetit rei vendicatio cōtra possessorez. ergo nō debet ꝓpetere actio in factū. ¶ So. dic glo. multū notabilis ī.d.l. vnica. q̄ ptrariū pcedit respectu eiusdem psone: sed respectu diuersoꝝ bene potest actio in factum cōcurrere cum alia actōe. vt patet tex. ī. d.l. vnica. z voluit hic glo. ¶ Et ex hoc bñ no. limitatōem ad illam regulaz q̄ vbi cōpetit remediū ordinariuz nō datur extraordinariuz de quo in.l.in cause. ff. de mino. illa enim pcedit respectu eiusdem psone. nam respectu diuersoꝝ possunt cōcurrere: vt in casu nostro. ¶ Secundo opponit aliter. nam qui dolo desijt possidere habet p possessore z potest cōueniri rei vendicatōe vtili. vt in.l.finaūt. §.j. ff. de rei vēdi. z in regula p possessore. de regu.iuř. li.vj. cū ergo habeat locum ista rei vendicatio vtilis cōtra dolose alienātem nō debet cōpetere cōtra eundē actio in factuz que est subsidiaria: vt p̄dixi. So. dicit bar. in.d.l.j. q̄ p illaz rei vendi. vtilem nō est integre satisfactuz aduerse parti cui forte magis expedit habere rez suā q̄ꝫ habere estimationem. nam ab isto qui nō possidet non potest consequi nisi estimatōem. vnde ꝓpter interesse qđ pōt pretendere in eo q̄ non potest ab isto cōsequi rem suaz datur actio in factum ad interesse: z optime loquit. ꝫ potest dari iudicio meo alia solutio. nam rei vendicatio vtilis datur contra dolose desinentem possidere post litez contestatam. ita loquitur tex. in.d.l. sinautez. nam p cōtestationem litis est quasi quidam cōtractus initus inter actorem z reum. vnde si dolo desijt possidere: remanet nihilominus obligatus vt teneatur respondere ac si possideret. sed ante litem cōtesta. cessat istud remedium. ideo fuit opus dare remediū ex isto titulo. videtur tamen hic Hostiē. velle q̄ de iure canonico sufficiat q̄ pcesserit citatio ad hoc vt iste qui dolo desijt possidere remaneat obligatus: vt sicid quod operat lit. cōtesta. de iure ciuili: operet citatio de iure canonico. arg. c. p. posuisti. de fo. cōpeten. fatetur tamen q̄ hoc non est expressum in iure canonico. quia illud. c. ꝓposuisti. loquitur de ꝙuentione tm̄. sed facit iste tex. in p̄in. dum ponderat q̄ ante citationem fiebat ista alienatio. Et nota singulariter hoc dictum Hosti. quia obscure loquitur z non solet ad hoc allegari. z videtur mihi dictuz equū sed iure non probatur. Ad istuz tex. potest responderi ſm Innocen. q̄ ponderat hic q̄ non emanauerat citatio. quia post citationez de iure antiquo admittebatur omnis appellatio que non erat manifeste fruſtratoria. vt no. in. c. vt debitus. de appell. ¶ In eadem glo. ibi si paratus est subire iudiciū. vult ergo glo. ista q̄ alienās dolose euitat actionem in factuz si vult subire iudiciuz ac si possideret. z cōmuniter transeūt hic dicta. cum glo. Nam glo. loquitur ꝓut tex. disponit in.l. quia etiaz. in fi. ff. e. Sed Bar. ibi post glo. notabiliter hoc limitat: dicens hoc pcedere quādo alienans obligat se sub certa pena ad restituendaz illam rem si actor ꝓualuerit in iudicio. nam alꝫ non esset competenter satisfactū actori. quia vt supꝛ dixi forte non cōtentatur de estimatione rei. ideo pōt agere ad interesse nisi iste obliget se modo p̄dicto. ¶ Ultimo hic posset queri: nūquid prouisio istius edicti habeat locum contra actorem sicut contra reum: de quo multi dixerūt in.d.l.j. sed casus videt expressius in.l. penulti. ff. e. ti. z hoc firmat ibi bar. z probat ille tex. ſm vnum intellectum qui cōmuniter approbat. Et p hoc ego adduco tex. ī. c. pri. in eo q̄ loquitur de actore. z est situatum sub rabrica de alienatōe mutandi iudicij. Tamē aduerte quia tex. ī. d.l. penul. solū disponit vt actor in quē facta est cessio actōis maliciose causa mutandi iudicij excludit p exceptōem ab actōe sibi cōcessa. vnde potest dicere reus. nolo tibi respōdere: qz tibi fuit facta cessio maliciose. nihil autē dicit tex. ibi vtz reus possit agere ad interesse cōtra istum qui maliciose cessit actionem. Sed ego puto q̄ est in optiōe rei an velit excludere istum cessionarium per exceptionez: an velit sibi respōdere et agere ad interesse contra cedentem in eo q̄ fecit conditionē suam deteriorez: cedendo actionem suam alteri causa mutandi iudicij. nam sicut potest actor agere ad interesse contra reum qui maliciose rem in alium transtulit: idem debet posse reus agere cōtra actorem qui maliciose iura sua cessit alteri. Unde ex quo istud edictum habet locuz in actore: sic et in reo debet pariter competere actio in factum ad interesse contra vtrunq̄ꝫ.

Ex parte. Clericus causa mutādi iudicium non debet recipere cessionem a laico. Et due sunt partes. Prima ponit querelā. secunda p̄uidet: ibi cum igitur. ¶ Nota primo de ℔ ꝛbo scabinoꝝ: z sic de verbū habet. in.c.j. de immuni. eccle. li.vj. z est nomen officij. vnde alibi appellātur ancianiꝫ vel priores seu ꝓsules. et est vulgare quorūdam locorum. ¶ Secundo nota ar. q̄ actio alteri competens potest acquiri duobus modis. scilicz dono z precio. Possunt ergo cessante fraude actiones cedi titulo donationis vel emptionis. facit. l. per diuersas. C. mandati. Contrariū tamē innuit litera in verbo cuz igitur. Sed p cōcordātia distingue vt.j. dicam in distinctōe.

No.tercio ibi legitime sanctões. q̄ in materia cessionis actionū licite recurrim⁹ ad ius ciuile cū papa specifice videat hic in hac mā leges ciuiles approbare. z generalit facit. c.j. de no.ope.nū. No. q̄rto ibi potētior pa trocinium. q̄ tā iure canōico q̄z ciuili aduocās in causa p̄ociniū potētior|dz pdere ipam cāz. Et no. xbū p̄ociniū. non em loquit de cessiõe actiõis. vñ debes scire q̄ ius ciuile edidit notabile remediū ꝯ aduocātes potētiores in aduocatos seu ꝓcuratores: vel vt alis p̄stent sibi fauorē vel auxiliū i causa. debēt em isti affici iactura cause. z potētiores q̄ p̄stiterūt auxiliū debēt acerbe puniri. z intellige in potētioribꝫ rōe magni officij seu dignitatis: ita q̄ ptextu officij p̄nt esse terribiles aduerse pti: et oñdere ei vultū minātē z terribilē. de b tex. bm cōez itel lectū in.l.j.C. ne li. potē. z istā.l. seu istd remediū tex. hic voluit ꝓhendere i xbo ita q̄ iactura ꝛc. Et ex his infert q̄ si ps inducit aliquē ex dñis vel aliz officialē habentē mex vel mixtū impiū ad intercedēduz ꝓ eo apud iudicē cause dz puniri in amissiõe cause: vt hic. z i.d.l.j. z firmat ibi bar. z in.l. pelt. ff. d alie. iu. mu. z bal. i. d.l.ij. C. ne li. potē. Et nota bñ hoc dictuz. q̄ põt q̄tidie practicari etiā de iure canōico. z vides hic. z hz b edictū locum tā ꝯ reū q̄z ꝯ actorē: vt colligit ex rubro pall. z firmat bar. in. d.l.j. Itē no. ibi ex fonte cupiditatis q̄ emptio actoris ꝓcedit ex fonte cupiditatis. querit em emptor p̄dā ex alioꝛ iurgio. Ultimo no. maxime iuncta glo. fi. q̄ clerici nullo mō debēt emere actões. nū q̄d aūt possint illas recipe si dono fiāt eis cessiões: dicā cū glo. fi. In glo. j. ibi diuersoꝛ tituloꝛ. z dic q̄ xsat hic materia q̄tuor tituloꝛ. Primo mā isti⁹ tituli in q̄ntū mutatur forus. Secūdo mā tituli ne lice. potē. z icidēter papa fecit hic mentõez de illo titulo vt oñderet z cõicaret nobis illi⁹ māz. Tercio māz tituli mādati in q̄ntū tractatur de cessiõe actionuz: q̄ iura tractant. C. mādati. in.l. penul. z vlti. Quarto tractat mā tituli de litigiosis q̄ cedit actio in litigiū deducta. z sic põt intelligi x. cū igitur. z habet mā in titulo. C. de litigio. z q̄si ꝑ totū. et de hoc vide spe. in ti. de cessio. acti. in. §. j. z q̄si ꝑ totū. In eq. glo. ibi clerici maiores reputant. vult g̃ glo. q̄ clerici dicant potētiores laicis. et b tenuit Goff. rōne officij clericalis: dicēs q̄ cedens actiões suas clerico incidit in edictū ne liceat potētioribꝫ. z sic dz pdere oñe ius: put ibi dz. Sz hoc dictū nō placz Inno. nec Host. nec cōmuniter doc. sequūtur. dicūt em q̄ nisi clericus habeat potestatē ꝯ laicū nō reputat potētior quo ad materiaz nostrā. z req̄rit Host. q̄ habeat potestatē de iure et de facto: alis secus. ponit exemplū in magno comite q̄ habet feudū a plato paupe. nam lz de iure iste plat⁹ sit maioꝛ: tñ in facto poti⁹ potest oppimi a comite q̄z oppime re. vñ nō diceret iste potētior quo ad māz nr̄am. z hāc vltimā opi. sequit spec. in ti. de cessio. acti. §. j. in. j. colū. putarē tñ glo. posse ꝓcedere in epis seu alijs plātis habentibꝫ iurisditiõem spūalem sup laicuz ꝯ quē facta est cessio. nam iste plat⁹ ꝓpter iurisditiõem quā hz satis potest oñdere vultū terribilē simplici laico. z facit ad b qđ no. bar. in.l. vnica. C. de bis qui potē. noīe. vbi ponit exemplū in plātis. In glo. ij. no. bñ istā glo. q̄ est satis bona z plena in materia sua. z videt ꝓ similis glo. in.l. p diuersas. C. man. z in.l.ij. C. ne lice. potē. Sz plen⁹ meli⁹ z formali⁹ attingēdo materiā istā q̄ est quotidiana z difficilis distinguo: ānectendo opi. doc. vtriusq̄ iuris. Cū g̃ querit an teneat cessio actionuz distinguo sic. q̄ aut fit in vltima volūtate z tenet. vt in.l. nomē. ff. de leg. iij. In hoc tñ casu distinguit q̄ aut actio erat in iudiciuz deducta p defunctū et nō dz agere legatari⁹: sed heres. tñ omnē vtilitatē quā heres ꝓsequit dz legatario restituere. z si nihil ꝓsequit nihil debit. q̄ videt testatoꝛ legando actõem legasse euentū illi⁹ iudicij. z ob hoc ne fiat collusio p heredē potest legatari⁹ si vult assistē heredi in iudicio. vt habet hodie in aut. nūc si heres. C. d li-

tigio. Si aūt actio nō erat in iudiciuz deducta poterit legatari⁹ post cessionē sibi factā agere: vt ibi. z i. d.l. nomen. Si xo cessio fit inter vinos: z tūc aut fit potētiori rōne officij seu dignitatis p̄cipue: z nō valet cessio. z cedens dz pdere oīe ius qđ habebat. z iste est ꝓprius casus. l.ij. C. ne lice. potē. Aduerte tñ ad vnū notabile dictū spe. qđ doc. nō solet allegare in ti. de cessi. acti. §. j. xv. qđ aūt dixi. vbi post Alin. dicit illud ꝓcedere qđ fit potentiori maliciose causa oppimēdi aduersariū. sec⁹ aūt si fieret sibi bona fide. ar. in.l. qui stipendia. C. d ꝓcura. vbi militi põt actio bona fide cedi. Et mihi placet b dictū. nam iura hoc phibētia fundarūt se sup fraude. z ex p̄iecturis poterit apparere bona fides. pone em q̄ actio mihi ꝓpetens erat oīno indubitata. vt q̄ aduersari⁹ de plano ꝓfitebat debitū. nec erat aliq̄ ptentio. z ego erā amicus illius potētioris z diuitis. nihil em hoc casu videtur phibē cessionē istius actōis. z hoc bñ notabis. q̄a egregie limitat istā. l.ij. z glo. istā. Si xo fit cessio potētiori nō rōne officij seu dignitatis: sed est iste potētior alio respectu. q̄ forte nobilioꝛ vel ditioꝛ. z tunc si cessio fuit facta causa mutādi iudiciū potest excludi cessionarius ꝓ exceptõem. vt in.l. pe. z qđ ibi no. ff. de alie. iudi. mu. Isto tñ casu nō pdit actio: sed debz agere iste q̄ cessit. punit tñ in b ꝑm vnā opi q̄ nō põt amplius illā actionē alteri cedē. nec põt in ea ꝓstituere ꝓcuratorē: b tenet pfequi. z b videt innuere tex. i. d.l. pe. z pdicta firmat ibi bar. qđ bene notabis in practica. punit etiā pena de qua in.l. fi. e. ti. Si xo cessio fit nō potētiori: z tūc aut ē cessio dubitata. z dicit dubitata coīpo q̄ est in litigiuz deducta. q̄ dubius est euētus z nō põt regulariter alteri ꝓcedi. z cedens incidit in viciū litigiosi. vnde dz puniri put habet in.l. fi. C. de litigi. z ꝑ glo. iūcto. tex. in. c. ecclesia. vt lit. pen. fallit in casib⁹ ibi enumeratis vt causa donatōis ꝓpter nuptias ꝛc. q̄s causas enumerat glo. in d. c. eccliā. Sed aduerte ad vnū. nam tex. ibi non apit nec do. An. an illis casib⁹ ibi enumeratis possit agere cessionari⁹: an debeat cedens ꝓsequi vsq̄z ad finē. Sz Inno. hoc in q̄dā glosella notāter sentit q̄ ex quo actio est semel in iudiciū deducta nunq̄z põt ali⁹ ꝓsequi etiaz in casib⁹ in q̄b⁹ põt fieri cessio. adducit. l. q̄z q̄. ff. d aq̄ pluar. z aut. nūc si beres: pall. z placz mihi hoc dictuz. iura tñ ꝑ eū allegata faciūt in argumentū. nam sicut videm⁹ q̄ actio litigiosa põt legari in testamento z tñ ꝓsecutio dz fieri ꝑ heredē. ita dicam⁹ in alijs casib⁹ p̄missis q̄ ꝓsecutio debeat fieri ꝑ ipm cedentē. nō em dz alterari in diciū cū p̄iudicio aduersarij. nam videm⁹ q̄ procurator q̄ semel fuit litē ꝓtestatus nō põt sine causa remoueri per dñm resistentē aduersario. de quo vide tex. iūcta glo. in c. ij. de ꝓcura. li. vj. g̃ fortius nō põt iste actor aliā ꝓsus ꝓsonā substituere in iudicio. agat g̃ ipse z cōmoditas in illis casib⁹ ptinebit ad cessionariū. ar. in dicta aut. nūc si beres. z no. bñ hoc dictū. Si xo actio nō est dubitata q̄ nondū est in iudicio deducta: tūc regulariter põt cedi titulo donatōis venditōis vel alio titulo legitimo: vt pbat. C. de heredi. vel acti. vendi. in.l. nomis venditio. z in.l. noīa. ff. e. cū si. z in. d.l. pe. C. māda. si tñ ptenderetur aliq̄ causa z esset simulata nō valeret cessio. z p̄sumitur simulata ex certis causis. Primo ex modicitate p̄cij vt hic in glo. z no. in. d.l. penul. Sz est dubiuz difficile q̄n p̄ciū dicat modicū vt p̄sumat fraus. nam Inno. hic sentit q̄ ad hoc vt dicat vera venditio dz esse tantum in p̄cio q̄ntū est in actiõe. vñ dicit q̄ actio põt inf laicos licite vendi z emptor põt agere vsq̄z ad quātitatem quā exbursauit. q̄si dicat q̄ si in actõe sunt mille et iste emit ꝑ q̄ngentis nō põt agere nisi vsq̄z ad q̄ngenta ar. in. d.l. pe. b bar. in. d.l. penul. magis late hoc assumit. dicit em q̄ ꝓpetens p̄ciū est qđ remanet deductis expēsis z labore q̄ fiūt ꝑ recupanda re. q̄si velit dicere q̄ debet hū respect⁹ ad laborē quē sustinebit iste emptor i recupanda re z ad expensas q̄s est factur⁹. z idem sequit

bal.in.l.ij.C.ne lice.potē. Et sic videnť cōiter isti doctores sentire q nō pōt actio emi,p minori pcio qđ sit in ea nisi habito respectu ad pdicta.sed ego hoc dictū ex toto nō approbo.nā min⁹ valet actio qđ res ad quā datur.tum ppter dubiū euentū litis cū posset pdere cām etiā iustaz ppter iudicis defectū.tū q; debitor possit interim effici inops.z ideo dixit,tex.notabilis.i.l.min⁹.ff.d re.iurī.q min⁹ est hīe actōez qđ rez.z ideo cū qs emat qsi spem et euentū iudicij futuri ridiculū est dicere q pciū de necessitate dz esse tantū qntū ē in actōe.z p ꝟ allego tibi Jnno.in.c.i ciuitate.de usur. vbi cōcludit q cū bona pscia pōt qs emere actōez iā ortā tpe ꝯctus etiā,p minori precio.q; expōit se piculo. Jtē vide aliud sile in trāsactōe. nā qnqz valet trāsactio lz trāsigens videať lesus vltra dimidiā iusti pcij.q; nō dz psiderari qntū petiť:ꝟ qntū verisiliť talis lis habito respectu ad dubitatōem cause z ad dubiū euentū litis.vt est tex.no.in.l.luti⁹.ff.ad trebel.no.doc.in.l.ij.C.de rescin.vendi.z in.c.penul.de empti.z vendi.vñ cōcludē q modicitas pcij dī habito respectu ad valorē actōis q valor dz psiderari habitō respectu ad dubiū euentū litis ꝺm q causa est clara vl dubia. Secūdo pōsumiť simulatio qñ in cessiōe nō expmiť titulus ꝯctus:vtputa q; dī in instrumēto q cessit actionem talī z nō dī ex q causa.z videť ꝟ,pbari in.d.l.p diuersas.z tenēt cōiter doc.ibi.z Jnn. hic. Tercio pōsumitur simulatio ꝺm Jnno.hic si titul⁹ cessiōis nō ponit in pncipio instrumēti:ꝟ in medio vel in fine.vtputa q; dī talis cessit actōem suā titio titulo donatōnis.dz em ꝺm Jnno.pcedere titul⁹ in cessionē.z ita recitādo trāseunt cōiter hic doc.Dz tu vide glo.in.l.ij.C.ne li.potē.q posuit originalr istā opi.ꝟ bar.i.d.l.pe. recitat mltos doc. tenuisse ꝯriū quos ipse sequiť.z dicit q pluries fuit iudicatū q ista pposteratio nō bēat viciare. satis ē em q titulus cessiōis ponať in instrumēto.z ita nouissime firmauit bal.i.d.l.ij.z hec opi.mihi placet.q; regulariť in alīs dispositōib nō viciat pposteratio.vt in.l.pposteri.C.de testa.z in.§.añ heredis.insti.de lega.z i.c.pe.d pfir.vti.vel iuti.cū si.vñ Jnno.debuit posuisse ꝟ dictū simplr seqndo glo.iuris ciuilis. Quarto simulatio pōsumiť qñ actio fuit,p pte vendita z,p pte donata.vt i.d.l.pe. Et no.ꝟ p cla q solet apponi in ꝯctu.nam pstituto certo pcio solet adici q illud qđ pl⁹ valet donauit ꝛc. nā ex ꝟ insurgit pōsumptio silatōis:nō intelligas in oīni ꝯctu:ꝟ in cessiōe actōis q est odiosa cū soleat fieri in piudiciuz aduerse ptis.z isto casu admittiť cessionarius vsqz ad quātitatē quā exbursauit.in reliq̄ vo pte q dicitur donata neuť admittiť:ꝟ pdiť actio in ea pte.vt in d.l.pe.C.māda. Quīto pōsumiť simulatio qñ actio fuit pure vendita z venditor fateť se recepisse pciū de numeratōe tīn pcij nō pstat.hāc ptē firmauit qdā glo.i.d.l.pe.z sequiť ibi bar.z multi alij.z ita ipse pfuluit z i iudicio fuit obtentū. Dz bal.in.l.ij.C.ne lice.poten.dicit hāc opi.pcedere qñ actio fuit,p pte donata z,p pte vēdita.nā si nō pstat de numeratiōe ptis vendite pōsumiť simulatio etiā in illa pte.z sic intelligit illā.l.pe. Si aūt actio fuit ex toto vendita pfessio receptōis pcij nō probat simulatōem:imo,pbat numeratōez.z dicit q aduocati florētini tenebāt istā ptē, fateť tīn q ꝺm opi.bar.fuit pluries iudicatū.et placet mihi ista opi.bar.q; in istis odiosis defacili pōsumim⁹ simulatōem.vt ptz ex pdictis. Jtē q; tex.in.d.l.pe.simplr videť req̄rere numeratōez Sexto dubitať in donatōe actiōis qñ donator dicit se cedere ppter merita et fuitia donatarij.nūquid sit op⁹ vt,pbenť illa fuitia ad hoc vt valeat cessio.dubitatōis ratio est:q; nō valet cessio actiōis sine titulo ꝯct⁹.vt.s. dixi.ğ nō est standū ꝟbis donatoꝝ sup meritis z seruitijs.ar.in.l.si forte.ff.de castrē.pecu. Bar.in ꝟ casu videť dubitasse.z pfuluit vt in donatiōe dicať q ex mera liberalitate donauit. tunc em indubie valet cessio.q; sola liberalitas habeť,p causa ꝯctus.vt in.d.l.p diuersas.facit.c.j.de dona. Bal.tn i.d.l.indubitāter.tenet in pdicto casu valē cessionē.q; ius req̄rit solā expssionē cause ꝯct⁹.nō aūt ē op⁹ vt,pbeť causa cause. naz dicēdo q donat,ppter fuitia satis explicať cā ꝯct⁹.s.ipa dōatio. fuitia ꝟo sunt cā donatōis.z hāc opi.seq̄r.ar.optimuz in.l.j.C.de fal.cā adiec.lega.vbi patz q pōsupposito q fuitia nō emanauerint:tn videť q; qs velle donare p illa ꝟba.z facit.l.cū qs.§.codicillis.de le.ij. z facit qđ no.in c.fi.de succes.ab intes.pdicta.s.vt pōsumať simulatio ex causis pdictis fallūt i casib; pētis. in.d.l. pe.in q; bus nō pōsumiť simulatio.vtputa si iter coheredes est facta cessio vel qñ fuit facta creditori i solutū:vl cū possessor recipit possessionē p munimine rei sue. puta q; dom⁹ tua minať ruinā domui mee.ego timēs emo oīe ius qđ tu habes i ista domo. Jtē qñ fit inter legatarios z fideicōmissarios:vl qñ heres cedit actōem legatario.isti sť casus quos expmit tex.in.d.l.penl. quos declara vt plenius ibi no. z sentit ibi bar.idē ee in oī alio casu i q̄ euitať pōsumptio redēptiōis litiū.z ideo dicit q si socij ꝯbēdo seu dissoluēdo societatē cedūt sibi adinuicē aliqs actiones nō dz pōsumi simulatio ex causis pdictis.ar.i.l.j.ij.ff.p socio.nā causa societatis excludit pōsumptiōem simulatōis.z idē dicendū in psilib; casib; qđ no.vnum tn nō est obmittendū.nā Jnno.ꝟ format tacite qōnez: nūquid snia lata ꝯ cedentē seu alienātē rē in aliū dz mādari executōi sup illa re ꝯ tercū possidentē:z ꝟ vī sentire q sic.q; imputādū est illi q̄ accipit rē in ptrouersiā deductā.z dicit ꝟ,pcedere etiā in casib; in q̄b; licite alienať res litigiosa d q̄b; p glo.i.d.c.eccl'ia.ꝟ postea Jnno.firmat ꝯriā opi.dicēs q snia dz mādari executōi contra istū litigantē in estimatōe sic obtinať ꝯ istū q̄ se obtulit liti.l.is q̄ se obtulit.ff.de rei ven.z cū ꝟ dicto trāseunt cōiter doc.ꝟ. Dz bar.tenuit ꝯriū in.l.fi. C.de litigi. z pleni⁹ i.l.creditores.C. de pig.vbi distinguit inť cetera z bn iudicio meo. q aut res in alū translata nō potest alienari obstāte litigio:z tūc pōt fieri executio i ista re etiā ꝯ tciū.q; illa alienatio nō valuit. vt i.d.l.fi. Aut poterat fieri alienatio: puta q̄a nō agebať de dnio rei. vl fuit facta i casib; a iure pcessis: z tūc oportz q istituatur nouū iudiciū ꝯ tciū ad ꝟ vt snia habeat executionē in illa re.z d ꝟ dicēdū: vt pleni⁹ ibi no. Jn gl.iverbo iactura i fi.no.glo.z idē no.i.l.j.C.ne lice.potē. Jtez dicit q nō sufficit qlibet officiū ad ꝟ vt qs incidat i illud edictū.C.ne lice.potē.vt,pbať in.l.ij.C.de aduo.diuer.iu.vbi ptz q decurio pōt esse aduocat⁹.z sic pōt patrociniū impēdere litigatorib; itelligiť em in hntib; magnū officiū puta mer vl mixtū impiū.vt no.i.l.pe.ff.de ali.mu.iudi.z i.l.j.C.ne lice.potē. Et debes scire q etiam isti potētiores debēt puniri q litigatoribus impēdūt aliquē fauorē seu pīocinij.vt i.d.l.j. Jn glo.fi.no.singulariť istā glo.q apte vī cōcludē q clericus nunqđ dz recipe cessionē a laico:siue titulo lucratiuo: siue oneroso. z q sp dz pōsumi cessio sibi facta i fraudē z cā auaricie.z nō tradas obliuiōi hāc gl.z vī Jo.an.eā seq̄ in qdā glo. quā ponit sup tex.dū remittit se ad istā gl.an valeat cessio facta clerico. Ego puto hāc gl.,pcedere in ti.onero so.nā est quoddā genus mercimōij emere actōem.clerico aūt,phibeť negociatio rerū. vt in.c.fornicari:alle.in gl. fort⁹ dz,phiberi illa negociatio litigioꝝ. ar.bonū in.c. vnico,d sindi.z ꝟ in fi.dū vocat viciū cupiditatis.z ob hoc forte dixit ꝟ Jnno.q inter laicos pōt fieri emptio actōis:q̄si sec⁹ in clerico. puto tn q cessante alia fraude teneret venditio.ꝟ posset ꝯ clericū excipi ac etiā de iurī pstrauentōe puniri. Si aūt cessio fieret clerico vl ecclie titulo donatōis:tūc credo q si fiat bona fide tenet.nam nō repio,phibitū q̄n iura sua qs possit donare clerico vel ecclie. nec repio cautū q i clerico vel ecclia debeat hoc casu pōsumi fraus.z videť hāc ptē tenē spe.post alios in ti.de cessi.z acti.§.j.in ꝟ.q̄rto pōsumiť. Ad istū tex.facilit pōt rnderi.nā ꝟ fiebat i fraudē cā mutādi iu-

dicium ⁊ sic clericus traheret reū ad suū foꝛ. vñ ponde ra lr̄am in fine q̄ non mādat oēs clericos ob ß ꝓpesci: sz memoꝛatos. Itē pōdera lr̄am ibi a pūmptōe bmōi. re- fert eñ se ad casum narratū in ꝑn. ex ꝓiecturis tñ pote- rit pūmi an cessio fiat clerico ꝛel ecc̄ie causa iudicij mu tandi. ⁊ pūertim in vltima volūtate est admittenduz vt cessio possit fieri clerico ꝛel ecc̄lie. qꝛ nō dz pūmi fraus in vltima volūtate. qꝛ nemo pūmit imemoꝛ sue salutꝫ. j. q. vij. sancim⁹. facit. l. nomē. de le. iij. vbi idistincte va- let cessio facta ī vltima volūtate. qꝛ pūmit fraus.

De arbitris. Rica.

Rubꝛica ista ꝓtinuat ad p̄cedentes Ricas ß oꝛdine Supꝛa visuz ē de p̄paratoꝛijs iudicio ꝛ: merito de ipis iudicijs erat videndū. ß qꝛ arbitria sunt redacta ad in- star iudicioꝛ. vt. l. j. ff. de arbi. p̄misit ꝓpilatoꝛ istā rubꝛi cā. ita cōiter ꝓtinuat: q̄ ꝓtinuatio mihi nō mlt̄ū plz. qꝛ p̄m ß debuisset ista Rica seq̄ titulū d̄ iudicijs cū iudicia sint digniora. ⁊ id qđ est redactū ad instar dz seq̄. ar. in regula accessoꝛiū. d̄ re. iur̄. li. vj. tñ in. C. ⁊ ff. huat iste oꝛ do. nā p̄mittit ibi titul⁹ d̄ arbitris ⁊ postea sequit de iu dicijs. vnd ego ꝓpetēti⁹ ꝓtinuarē sic. Supꝛ visuz ē de of ficijs diuſoꝛ iudicū tā oꝛdinarioꝛ q̄ delegatoꝛ ⁊ d̄ q̄bus dā aljs ī q̄bus ꝑ officiū iudicis ꝛsit. ß qꝛ arbitri sunt q̄- dāmō indices cū assumant ad ꝓtentōes sedādas: meri- to post tractatū de officijs iudicū posuit ī fi. libꝛi tracta- tum de officio ipoꝛ arbitroꝛ ⁊ ī q̄b⁹ ptās eoꝛ ꝛsit: et q̄d sit arbitriū: dic vt no. ꝑ Jnno. et alios in. c. q̄ntual lis. de iureiuran. ⁊c.

Sane ⁊ infra. Breue ē ⁊ ꝑ alia ꝛba pōt genera- lius sic sūmari. Arbitri sunt ī dispari nu- mero assumēdi ⁊ eis discoꝛdātib⁹ stat sñie maioris ptis. h. d. ¶ No. ꝑ ibi ex cōi placi to q̄ ꝓmissum dz ꝓcedē ex libera volūtate ꝓmit tentiū. nō eñ debēt ptes ꝓpelli ad ꝓmittēdū. nec eti am pōt arbit ꝓpelli ad acceptādū. ß postq̄ acceptauit ꝓpellit ꝑnūciare. vt ī. l. iij. ff. de arbi. Est ꝑ a pr̄icipio cō ꝓmissum libeꝛ tā ex pte ptiū q̄ arbitri assumēdi. An q̄t aliq̄ casu q̄s possit cogi ad ꝓmissū: dic q̄ sic. nā in arbitros iuris q̄s ꝓpellit cōꝓmittē. idē est vbicūq̄ ius decernit ꝛel dispōit vt fiat cōꝓmissuz. pōe exēplū ī. c. suſpitōis. d̄ of. dele. ⁊ ī. c. ab arbitris. et qđ ibi no. e. ti. li. vj. ad idē. l. cū spāli. C. de iudi. cū si. Ex q̄b⁹ infert va- lere statutuz vt int certas ꝑsonas seu ī certis causis fiat ꝓmissuz. nā si ius ß pōit in q̄busdā causis ita statu- tum pōt disponē cuz statutū sit ꝑs iuris ciuil. vt ī. l. oēs ꝑpli. ⁊ qđ ibi no. ff. de iustic. ⁊ iur̄. ⁊. j. di. ius ciuile. Tene tñ mēti vnū dictū notabile Jo. an. ī. c. pia. d̄ excep. li. vj. vbi dixit q̄ arbitri iurꝫ. nunq̄ assumunt nisi ī casibus a iure exp̄ssis. Sz tu vide gl. notabilē ī. c. statutū. p⁹ ꝑn. de ꝑscrip. li. vj. q̄ vult idē esse ī casib⁹ ꝓsilib⁹. ¶ No. secū- do q̄ plati pūt ꝓmittē in negocijs ecc̄lia ꝛ. qđ itelli- ge vt no. ī. c. puenit. ⁊ ī. c. cū tpe. j. e. ¶ Tercio no. ꝓsiliuz buj⁹. c. vt arbitri ſp assumant ī dispari numero. naz de vno ꝛel de trib⁹ dixit ß cā exēpli exēplificādo numeruz disparē. ⁊ ß iō qꝛ hoies sunt faciles ad dissentiēdū. vt ī l. itē si vn⁹. §. ꝓncipal⁹. ff. e. ⁊ ꝑtim arbitri q̄ cōiter sunt ꝓpatres ⁊ amici ptiū. vñ si eligerent in pari numero de facili nō esset dare maioꝛē ptē in sñia. Si tñ istud ꝓsili- um legis nō obtuat: ß eligunt in pari numero tenet cō ꝓmissuz. vt ī. c. se. ⁊ ī. c. ī notuit. j. e. ⁊ ī. d. l. itē si vn⁹. ⁊ si nō ꝓueniūt cōpellunt eligē terciū. vt ibi ⁊ ī. c. cū spāli. d̄ ap. ¶ Ultimo no. q̄ sic ī iudicib⁹: ita ī arbitris stādū est sñie maioꝛis ptis. ꝓcoꝛ. l. si ī tres. ⁊. l. itē si vn⁹: ī fi. ff. e. ⁊ pōdera tex. ī eo q̄ appellat laudū arbitroꝛ sñiaz. et dic q̄ dī sñia largo mō. nā ꝓꝛie nō est sñia. qꝛ arbitri non bñt iurisdictōez. vt dicit tex. ī. l. q̄d ego. ī. §. ex cōꝓmis so. ff. ex q̄. cau. iꝛro. infa. facit qđ le. ⁊ no. in. l. j. C. de ar- bi. Ex q̄ dicerē q̄ ī mā restringibili appellatōe sñie non ꝛeniret sñia arbitroꝛuz. vñ si cauet statuto q̄ de q̄libet sñia dz solui certū q̄d nō habebit locū in sñia arbitroꝛ ⁊ vide qđ no. bar. ī. d. §. ex cōꝓmisso. ī gl. fi. ibi duoꝛū sñia pñte. Tercio pōdera bñ gl. ad ß eñ vt valeat sñia duoꝛ ex trib⁹ req̄rit pñtia tercij tpe sñie. ⁊ sic facit ista glo. ꝓ opi. bar. in. l. duo ex tribus. ff. d̄ re iudic. §. opi. Jnno. ī. c. rainald⁹. de testa. vbi singulariter dixit q̄ si ter cius arbit fuit pñs in disputatōe sup merit⁹ cāe: ⁊ dixit q̄cq̄d voluit nunq̄ tñ potuit relicꝭ duos ī suā opi. ad- ducere q̄ tenebit sñia duoꝛ tercio absente. qꝛ ß casu p̄- sentia tercij nihil vtilitatis poterat adducē cum iaz oia acta cāe fuerāt exāinata p̄ oēs. pñtia. n. tercij req̄rit ꝑm eū. qꝛ forte possz adducē alios ī suā sñiam: vt inuit tex. in. d. l. si vn⁹: q̄ rō cessat in casu nr̄o. Sz bar. vt dixit te- nuit ꝓriū. qꝛ nō est illa sola rō nullitatis: ß etiā defectus ptātis. qꝛ cū ꝓmittit ī tres oēs recipiūt ptātē iudicā di. ⁊ bñt exercitiū ꝑ pte. ad qđ facit qđ no. in. gl. ī. c. pru dentiā. de of. dele. Jdeo data absentia vni⁹ tpe sñie nō ꝓcurrit tota ptās in sñia duoꝛ. ß qñ sit oēs pñtes ibi est tota ptās. ⁊ id qđ fit a maioꝛi pte fingit factū ab oībus. vt in. l. qđ maioꝛ. ff. ad munic. ⁊ ī. c. j. de his q̄ fi. a maio. par. ca. Itē tex. in. d. l. duo. dicit q̄ nō valet sñia duoꝛ. qꝛ oēs iussi sunt iudicare. ⁊ hāc opi. sequoꝛ. Et qꝛ terci⁹ volēs ꝓcoꝛdare defacili poterit inficē ptātē alioꝛ nō cō ueniēdo cū eis ī eodē loco tpe sñie fuit statutū ꝑ ius ca- nonicū. vt si terci⁹ monit⁹ a duob⁹ nō vult adesse. nec al legat legitimā cāz absentie q̄ pñt duo ꝓcedē sine ꝛcio. de q̄ dic vt habes hodie tex. in. c. ij. eo. ti. li. vj. ⁊ dic satis esse q̄ duo cōueniāt in eandē sñiam siue effectualiē siue re ⁊ ꝛerbo. qđ declara vt habes hodie pulchꝛum tex. in c. j. eo. ti. li. vj.

In Non sine. Non valet arbitriū simonia- cū ꝛel dolosum. Ꝛel sūma la- tius sic ꝑm q̄ itelligo. Nullū est arbitriū seu ar- bitramentū ꝓtinēs pactū ꝑ ptes nō remissibile. In pri- ma pte ponit facti narratio. In secūda cāe cōmissio: ibi q̄m igit. ¶ No. ꝑ q̄ ī ecc̄lia pñt institui capellanie ꝓpe- tue. ita q̄ capellani ibidē instituti nequeāt ad solā volū tatē plati remoueri. ⁊ ß est ꝓpriū cuiuscūq̄ bñficij eccle siastici. debēt eñ esse ꝓpetua nō exñte cā legitima ꝑuati onis. vt in. c. ad ß de of. vica. ⁊. l vj. di. satis puersuz. sec⁹ aūt vbi ad tp̄s institueret q̄s capellan⁹. nā talis appella ri dz vicari⁹ tpalis. nec dī hīe titulū in ecc̄lia. de q̄ vide qđ legit ⁊ no. in cle. vnica. de offi. vica. ¶ No. secūdo q̄ nepos pōt hīe bñficiū patrui ꝛel auūculi. ꝓcoꝛ. c. ex pte. de of. dele. ⁊. c. accedēs. de accu. ⁊ de tali nepote pōt itel- ligi iste tex. ꝑm doc. nā nepos ex filio nō pōt succedē ī be neficio aui ne notet successio in ecc̄lia dei. vide tex. iun- cta gl. in. c. ad extirpādas. de fil. ꝓsbyt. ⁊ dic vt. j. no. Et ex isto tex. ⁊ iuribꝫ ꝑ allegatꝫ nota q̄ appellatiōe nepotꝫ ꝛenit fili⁹ fratris ꝛel soꝛoris. ⁊ ß est ex cōi vsu loq̄ndi. et sic capit in. c. j. q̄b⁹ mo. feu. amitti. coll. x. vbi exponit ne potes. i. fratris filios. ꝓꝛie tñ dī nepos ex filio ꝛel filia ꝓcreatus. vt in. l. iurisꝑitis. in. §. nepos. ff. de ḡdib⁹. ⁊ de hac mā vide ꝑ Jo. an. in. c. fundamēta. de elec. li. vj. vbi no. voluit q̄ lz in materia odiosa appellatōe nepotis nō ꝛeniat fili⁹ fratris mero iure: inspecto tñ ꝑ cōem vsuz lo quēdi ꝓꝑhendit talis nepos q̄ntūcūq̄ materia sit odi- osa. ⁊ ß dictū sp secut⁹ fui: q̄q̄ senserit Fede. in ꝓriuz ī ꝓsilijs suis cōsilio. xxxviij. nā in oī dispositōe q̄ntūcūq̄ odiosa ⁊ restringibili debem⁹ facere interp̄tatiōem ꝑm cōez vsuz loquēdi. vt no. gl. ī. c. nōnulli. d̄ rescrip. ⁊ do- cto. ī. c. olim. de ꝛb sig. ⁊ bar. ī. l. oēs ꝑpli. ff. d̄ instī. ⁊ in. fac ter. cuz gl. ī. c. ex lr̄is. el. j. de spō. ⁊ tex. ī. l. labeo. ff. de sup. lega. cuz si. ¶ No. tercio ibidē oꝛdinauit. q̄ pōt quis ad cautelam ꝓcurare sibi plures collatōes seu institutōes eiusdē bñficij. nec ꝑ secundā videt renūciare ꝑme con- coꝛ. tex. in. c. post electōem. de cōcess. ꝑben. ⁊ est hoc tutū q̄n q̄s dubitat de validitate ꝓme collatōis. ⁊ tene mēti

istū tex. z illū. ¶ No. ibi extra puincīā exulās. argumentum optimū q exulās extra locū bñficij: z sic nō valens facere in bñficio residentiā nō dz puari bñficio nec reddit iby ipius bñficij. z hoc satis sentit Jnno. hic. z itelligo qñ sine culpa sua exulat. ad qđ vide bo. tex. in. c. q̄nto. lxij. di. z qđ le. z no. in. c. bone. el. ij. de postu. plat. p Jnno. in. c. ij. de no. ope. nūci. facit. c. vnicū. de cle. nō resi. li. vj. ppe finē. Ad idē qđ no. bar. d ciuiby exulātibus in. l. oēs ppli. ff. de iusti. z iur. ¶ No. q̄rto q pmittentes pñt se iuramēto astringere ad obseruantiaz arbitrij cōcor. in. c. cū tpe. j. e. an hoc pcedat indistincte p̄sertim de iure ciuili: dicā. j. cū glo. ¶ Quinto nota z tene menti q pmissuz factū ab exulāte z inopiā suā sustinere nō tenet valēte mero iure dūmō arbitriū nō possit notari aliq̄ extrinseca im̄q̄tate. z plus videt pbare iste tex. q etiā valeat pmissuz de reby q̄ sunt in loco vbi tute morari nō pōt. ¶ Sexto no. ꝑm vnū intellectū q cleri cus bñficio spoliat⁹ pōt sup illo bñficio cōpromittere. Hosti. tū hic videt velle q d rigore iuris tale pmissum nō valet. ar. in. c. sollicite. de resti. spo. ß de eq̄tate tale arbitriū sustinet vt hic. ß mihi dictū suū nō placz. vñ indistincte tenerē q de tali re subtracta pōt fieri cōpromissuz tam ī arbitros q̄ in arbitratores. et respectu arbitroz pbo hac rōne qu̇ eadmoduz de re subtracta pōt spoliat⁹ in iudicio litigare. vt in. c. sup hoc. de renūci. cū si. ita z in arbitros pmittere cū arbitria sint redacta adinstar iudicioz. vt in. l. j. ff. de arbi. respectu ꝟo arbitratoz pbat sic: sup re ſbtracta nō phibet q̄s pmissionem facere: iuxta no. p Jnn. ī. c. sup ſb: pall. ergo pōt cōpromittere in aliq̄s tanq̄ in arbitratores: cū arbitramētum sit q̄dā pmissio. vt in aut. si ꝟo. C. de iudi. z ī corpore vñ sumit. s. in aut. vt diffe. iudi. no. Jnn. in. c. q̄ntauallis. de iureiur. ñ ob. c. sollicite. qz loquit ī spoliato renūciante. z dic vt ibi. ¶ Septimo no. ex hoc z ex tex. q sup bñficio spūali pōt fieri pmissum. concor. c. exte. j. e. z. c. nisi. de pben. debz tñ fieri pmissuz in clericos z nō in laicos. vt in. c. ptingit. j. eo. ¶ Jo. gl. j. ibi pfirmauit meli⁹ diceret ꝑm doc. approbauit. z forte hoc dicunt ex eo. qz ille qui cōfirmat dz esse superior. z possz intelligi iste tex., ppie vt loquat q iste successor ordinauit itez illū. i. de nouo ad cautelā instituit eū in capellanum. z intellige q iste rector habebat ad hoc ptātē d iure spāli. de quo tñ vide qđ generaliter dicā in. c. cū eccl̄ia vulterana. de elec. vbi tractabo ad quē spectet generaliter bñficioz collatio. ¶ Jn gl. ij. ibi nō tenuit. z ex hoc dixerūt quidā q dolus fuit hic cā infringēdi arbitrium sed lz hoc dictū sit vez in se. qz pbato q dolus dedit cāz pmisso dz cōpromissuz z q̄cq̄d ex eo secutū est infrīgi tñ nō pbat hic. nec iste dol⁹ fuit hic cā infringendi arbitriū. nā papa in decisiōe cāe nō fundat se sup illo dolo ß solū sup neq̄cia arbitroz in pnūciādo. Aduerte tñ q lz dol⁹ det cām cōpromisso: nō tñ p hoc pmissuz est nullū ipo iure. qz ꝑm oēs dolus dans cāz ꝓcui stricti iuris nō inducit nullitatē ipso iure: ß ꝓpetit exceptio doli vt in. l. dolo. C. de inuti. stipu. z no. glo. in. in. c. cum dilecti. de emp. z ven. ß pmissuz est ꝓct⁹ stricti iur̄. vt insti. de acti. §. actionū. z colligit ex no. in. c. cū venerabilis de excep. vbi enumerat p gl. q̄ sunt actiones bonefidei et q̄ sunt stricti iuris. ¶ Jn glo. in ꝟbo sacramētū: ibi in arbitrio phibet. no. glo. p itellectu aut. decernim⁹: b all. vult em q illa aut. debeat intelligi etiā in iuramēto ptium. z ob hoc dixerūt q̄dā q istud pmissuz hic non tenuit. qz interuenit iuramētū ꝓ legis phibitiōem. Alij intelligūt illā aut. de iuramēto arbitroz z nō ptiuz. z b sentit Jnno. hic. ß cōiter glo. z doc. iuris ciuilis itelligūt illā aut. generaliter tam in iuramēto arbitrorū q̄ ptiū: vt neq̄ arbitri neq̄ ptes debēat iurare sup pmisso. dicit tñ ista glo. q si fuit iuratū: nihilomin⁹ seruandū ē iuramentū dūmodo arbitriū sit licitū. z no. bñ hoc dictū p limitatōe illi⁹ aut. Sz bar. ibi dicit q etiaz de iure canonico nisi aliud foret expressuz tale iuramētū nō ligat qz cū lex inhibeat iuramētū in pmisso iurās in ꝑiuz peccat mortaliter. qz venit ꝓ p̄ceptū legis. vt in. c. ij. d ma. z obe. ß iuramentū nō est obseruandū. qz nō ligat ad peccatū. vt in. c. q̄nto. de iureiur. Sz pfecto bar. dixit pmo tibi istā regulā p verissima q̄ntūcūq̄z iuramentū phibeat a q̄cūq̄z lege etiā canōica vel diuina. tñ si illd qđ iurat nō ptinet in se peccatū tenet iurās obseruare iuramentū lz peccauerit in iurando. z hoc pbo tibi p tex. aptū. in. c. z si xp̄us. de iureiurā. z in. c. mouet. xxij. q. j. di xi plene ī q̄dā disputatiōe q̄ incipit stāte statuto. vñ bal. recte fuit locut⁹ in. d. aut. decernim⁹. dicēs q q̄ ad priuilegiū actōis vt non nascat actio standū est hodie iuri ciuili. ß quo ad hoc vt iurās cōpellat ad obseruantiā p censurā eccl̄iasticā standū est iuri canōico. Rō diuersitatis ꝑm eū est. qz cēsura eccl̄iastica est d iure canōico. ß actio, pducit a iure ciuili. q̄si velit dicē q cū d iure ciuili pri⁹ daret actio ex pmisso iurato. vt in. l. ne in arbitris. C. e. potuit idē ius ciuile impedire natiuitatē actionis quā pduxit: qđ videt fecisse in aut. decernim⁹. ß nō potuit lex impedire censurā eccl̄iasticā nec validitatem iuramēti. Mihi placet q habito respectu ad ius ciuile hodie nō pducat actio ex cōpromisso iuramēto vallato vt voluit bal. ß hīto respectu ad ius canōicū z ad diuinū dicerem q pducit actio. qz exq̄ ius canonicū z diuinū mādat indifferēter iuramēta debere seruari cōpetit actio. vt in. l. vnica. ff. de pdi. ex le. de quo tñ vide qđ plene dixi in. c. cū venissent. de instit. vbi plene tractaui an ex iuramēto oriat actio. Cōclude ḡ q ius ciuile ꝑmittendum est in q̄ntū aliquid pducit seu aufert sine peccato. z sic crederē q si arbiter inique fuit arbitratus nō facit litē suā exquo interuenit iuramentuz. nam b voluit ille tex. singulariter in. d. aut. decernim⁹. z sequūtur cōmuniter doc. lz al's arbiter facit litē suā iniuste iudicādo. vt in. l. fi. ff. si mes. fal. mo. dixe. p bar. ī. l. fi. ff. de va. z extraor. cog. sed q̄ten⁹ ex nō obseruātia iuramēti īminet peccatum succedit ius canonicū. q dz ꝓpellere ad obseruātiam iuramēti: vt hic. z in. c. cū tpe. j. e. Jtem dic q etiā de iure ciuili cōpromissuz iuratū tenet. qz aut. illa nō infrīgit cōpromissuz: ß disponit vt nō det actio prius sic et q arbiter non subiaceat alicui pene. vnde nō possum⁹ dicere ex multiplici capite q hic arbitriū infringat ꝑpter iuramentū: imo cōualidat si al's est equū. vt hic in fi. ¶ Jn glo. in ꝟ. fauentes in fi. nota glo. q ꝓ sententiā arbitri iudicantis p grāz seu sordes cōpetit exceptio doli. glo. nō allegat tex. sed tu vide aptū in. l. arbitroz: que est. l. ij. C. e. Et occurrit notabilis questio: nūquid sufficiat solus dolus arbitri: an requirat q cōcurrat etiam dolus aduerse ptis. nam videt q solus dolus arbitri nō sufficit vt possit excipi de dolo ꝓpria ꝑtem petentē executōem. qz dolus vnius nō debet nocere alteri. facit regula nemo. de reg. iu. li. vj. z hāc opi. tenuerūt quidā vt refert glo. in. d. l. ij. Sed glosator tenet in contrarium. quia pars petendo executōem arbitrij dolosi saltez tūc dolo facit. ideo potest excipi cōtra eā. hec opi. mihi placet. z adduco tex. iudicio meo apertū in. l. non distīguemus. in. §. cum quidam. ff. eo. vbi ex solo facto arbitrorum. quia voluerunt iudicare licet fuerint allegati suspecti cōmpetit exceptio doli contra partem petentem exceptōez talis arbitrij. z est ille tex. singularis in alio q sententia lata ab arbitro recusato tenet: licz cōpetat exceptio doli contra illam. z hoc ex eo qz agit nō ex sententia: sed ex stipulatu. secus autem est in sententia iudicis qz exquo est legitime recusatus est suspensa sua iurisdictio. ideo nō valet qđ postea facit. naz ibi agit ex snīa et nō ex pmissiōe, de b vltimo vide qđ diximus ī. c. cū spāli. de

app.⁊ ℔ cã ꝺe q̃ glo.potuit eẽ cã infrũgẽdi arbitriũ ꝺe quo i tex.nã iſte tex.i.x.qm̃. fundat ſe ſup neq̃tia arbitroꝝ nõ exp̃mẽs ſpẽm neq̃tie. vñ Jnno.ſup x̃bo neq̃ter arbitratos.ponit iſtũ intellectuz.puta dicit ipe q̃ p gr̃am volẽtes fauẽ alteri pti arbitrati ſunt.naz ⁊ iſta cã fuit exp̃ſſa i narratõe facti.põt tex.⁊ aliꝫ intelligi vt dicetur cũ glo.ſe. ¶ Jn glo.i x.qnqꝫ marchas. ibi ⁊ ideo arbitriũ nõ valuit.põdera gl.ex q̃ colligit ali⁹ intellect⁹ ad tex.ſ.q̃ ꝓpt vitiũ ſymonie iſtud arbitriũ nõ valuit. ⁊ ex ℔ nõ. iũcta lr̃a q̃ arbitri ñ p̃ñt ꝓnũciare vt vna ps renũciet q̃ſtioni ſup ſpũalitate ⁊ recipiat aliquã tẽporalitatẽ ab alia q̃te ſicut eñ ipe q̃tes nõ p̃ñt ꝓmittẽ ſymoniã vt renũciet iuri ſpũali p tpali ꝓſequendo.vt in.c.ex q̃te ꝺe offi.le.iũcta glo.ita nec ex ꝓnũciatõe arbitroꝝ ℔ põt induci. ¶ Sz ꝑ hãc lec.op.ꝺe.c.niſi ꝺe p̃ben.vbi vꝝ apte ꝓbari ꝓriũ.ad idẽ tex.℔ in fi.vbi innuit q̃ iſtud arbitriũ põt eẽ eq̃tati ſubnixũ ⁊ papa met mãdat illud obſeruari.So. ꝓriũ eſt difficile. Jnno.in q̃dã gl.ſua ℔ nõ tñ formãdo ꝓriũ p̃dictũ dicit q̃ nõ ẽ ſymoniacũ q̃ renũcietur ius ſpũale ad dictũ arbitroꝝ ⁊ q̃ ꝺeꝫ aliq̃d tpale cũ ℔ poſſit fieri nõ in ꝓpẽſatõe iuris ſpũal' ℔ ꝓ bono pacis.ad ℔ dictũ.c.niſi.ſed q⁊ ℔ bz ſpẽm ſymonie ꝓhibeꝫ a iure ⁊ licet ptib⁹ ꝛuenire iuramẽto nõ obſtãte vt ℔. ſed ℔ nõ tollit formaliꝫ ꝓriũ credo tñ q̃ Jnno.habuit bonũ ſenſuz vt.j.dicã. Hoſti.dicit q̃ ex ptiũ ꝓpoſitõe nõ licet recipe tpale ꝓ renũciatõe iuris ſpũalis.vt i.c.cũ pridem ꝺe pac.vbi tex.℔ qñ ℔ ordinatio habuit originẽ ab arbitris ℔ põt admitti ⁊ ita intelligit tex.iſtũ i fi. Aduerte.nã ℔ ſolutio ñ tollit ꝓriũ qꝺ elicit ex x̃bo qm̃ i p̃n.nã ℔ nõ inꝛuenit factũ ptiũ imo ps reſiſtebat ℔ ſola diſpõ arbitroꝝ ⁊ tñ tex. dicit q̃ ſi ita neq̃ter arbitrati ſunt nõ ꝺebet iſtud incorrectũ relinq̃.ergo ℔ ñ põt induci etiam ex ordinatõe arbitroꝝ.⁊ ℔ ꝓrietas facit me multũ dubitare.ſed ꝓ ꝓcordãtia iſti⁹ tex.⁊ aliq̃ꝫ iuriũ diſtinguerez ſic q̃ aut certũ ẽ q̃ tpale ꝺat' i ꝓpẽſatõe iuris ſpũalis qꝺ remittit' vt q⁊ certũ ẽ ꝺe iure alteri pti ꝓpetẽti ⁊ tũc dico indubie iſtã ordinatõez nõ tenẽ etiã ſi ſit facta ab arbitris ⁊ etiã ſi arbitri al's eſſent iudices.ad ℔ allego tex.aꝑtuz in.c.fi.ꝺe re.pmu.aut põt dubitari vtꝝ tpale ꝺeᷣ in ꝓpẽſatõne iuris ſpũalis an ꝓ bono pacis tñ. vtputa q⁊ nõ eſt certũ ꝺe iure ꝓpetẽti alteri pti ⁊ ẽ poſſibile q̃ alteri pti nullũ ius ꝓpetat.℔ arbitri ꝓ bono pacis ordinant vt illa ps renũciet iuri ſiqꝺ bz ſeu q̃ cedat liti ⁊ recipiat aliq̃d tpale a q̃te ⁊ tũc ℔ nõ ẽ ſymoniacũ ℔ bz ſpẽz ſymonie.q⁊ ſi ius ꝓpetit pti ꝺat' tpale ꝓ ſpũali.⁊ ℔ caſu p̃ſũptio ẽ maxia ꝑ arbitriũ.⁊ p̃ma frõte tale arbitriũ nõ ꝺz obſeruari ita intelligo iſtũ tex.i x.qm̃ in p̃n.⁊ glo.iſtam tñ iſta p̃ſumptio ſymonie põt purgari ⁊ ſi purgabit' ꝺz iſtud arbitriũ obꝛuari.⁊ ita intelligo iſtũ tex.i fi.purgabitur aũt ſi iſti arbitri allegãt aliquã iuſtã excuſatõez eorum arbitrij.puta q⁊ dicũt q̃ ℔ nõ fecerũt ꝓpter ius ſpirituale.q⁊ nullũ ius ꝓpetebat pti vel erat valde dubiuz ſed ꝓ bono pacis fecerũt illã ordinatõez nõ tñ oino ꝺz credi dicto arbitroꝝ ſed ex circũſtãtijs ⁊ ex actis ⁊ ex q̃litate ipoꝝ arbitroꝝ ſupior admittet iſtã excuſatõem vel nõ.ad hoc vide bo.tex.cũ gl.in.c.cuz ꝺilecti ꝺe accu.⁊ ℔ videt' tacite ſenſiſſe Jnno.℔ ꝺñ dicit q̃ iſti arbitri admittunt' ad excuſandũ iſtud arbitriũ ꝺe iniq̃tate. dico etiã q̃ tãta põt eſſe idoneitas arbitroꝝ ⁊ partiũ q̃ nõ ꝓſumet' ſymonia ℔ q̃ ꝓ bono pacis ℔ fecerũt ⁊ faciem⁹ ꝓſumptionẽ q̃ ille q̃ iubet' cedẽ q̃ſtioni nõ habebit aliqꝺ ius i veritate.⁊ in ℔ caſu intelligo tex.no.in.ꝺ.c.niſi ꝺ ꝓben.vt pz ex p̃n.lr̃e. ¶ Jn glo.pe.ibi ꝓpt' inopiã ꝓbationũ.nota ꝺñ iſtã glo.iũcto tex.ex q̃ habes q̃ arbit' ſeu iuꝺex põt eẽ teſtis ſup geſtis a ſe ꝺeficiẽte alia ꝓbatõne ⁊ generaliꝫ ex glo.potes notare q̃ in ꝺefectũ ꝓbationũ admittũtur teſtes nõ oino idonei.ad qꝺ facit.c.fi.j.ꝺ teſti.cog.⁊ c.veniẽs el.ij.i fi.ꝺe teſti.⁊ habes ꝓſil'em gl.i.c. cũ ꝺilecti ꝺe elec. Jꝺẽ tz Jo.an.in.c. romana ꝺe teſti.li. vj.ſup glo.ij.⁊ ꝑ hoc poſſet ſolui ꝓriũ ꝺe.c.ſciendũ.ij.q. vj.vbi ꝺr̃ q̃ in cã in q̃ qs fuit iuꝺex vel aſſeſſor nõ põt eẽ teſtis vt illud fallat ꝺata inopia ꝓbationũ.qꝺ eẽt notãꝺũ ſi eẽt verũ. Doc.℔ multũ variarũt.⁊ hoſti.℔ diſtinguit q̃ aut iuꝺex vel arbit' aſſumit' ad ꝺeponẽꝺũ ſup intentõe iniq̃tatis.i. an iuꝺex vel arbit' habuit bonũ animũ in iuꝺicãꝺo ⁊ ꝺz admitti. q⁊ intẽtio ipſi⁹ aliter ꝓbari nõ põt.⁊ i ℔ caſu poſſz intelligi iſte tex.facit i ſili.c.ſi x̃o ꝺe ſen.ex. Aut ſumit' ad corruptõez ꝓbandã ⁊ nõ ꝺebet admitti.q⁊ corruptio põt p alios ꝓbari.ad ℔.c.fi.ꝺe teſti.⁊ ſic vꝝ ꝓcludẽ q̃ in his q̃ ꝑm naturã nõ p̃ñt ꝓbari p alios admittũt' iuꝺices ⁊ arbitri ad ꝺeponẽꝺũ ſup geſtis a ſe.al's ſec⁹. Jnno. x̃o ℔ multũ variat ⁊ loq̃t' multũ intricate.℔ i effectu vꝝ velle q̃ iſti arbitri nõ aſſumũt' omnino vt teſtes ſed ad excuſandũ arbitriũ mõ p̃dicto.vñ ꝺicit q̃ ſi ipi ꝓiterẽt' turpitudinẽ ꝓpriã ad eoꝝ ꝺictuz nõ retractaret' ſnĩa.ar.i.c.j.ꝺe ꝓfeſ.⁊ xv.q.iij.nemini.ſecus ſi ꝓiterẽt' al's iniq̃tatẽ nõ allegãꝺo turpitudinẽ.vt puta ſi allegaret' errorẽ ꝓbabilẽ ⁊ finaliꝫ ꝓcludit relinquẽꝺũ eſſe arbitrio iuꝺicis q̃ntũ ipis ꝺebeat credi. Doan.℔ multa tãgit q̃ fuerũt expedita i.c.cũ a nobis ꝺe teſti.vbi plene ꝺixi an ⁊ qñ iuꝺex poſſit eẽ teſtis.ꝓpa aũt materia huj⁹.c.eſt qñ finito officio iuꝺex ſeu arbit' aſſumitur vt ꝺeponat nõ ꝺe geſtis coram ſe ℔ ꝺe geſtis p ſe.vñ ad ꝓpoſitũ Do.an.ꝓcludit q̃ iuꝺex ſeu arbit' non põt ꝺeponẽ ſup iuſticia ſnĩe ſue ſeu ſup alio.qꝺ vꝝ ꝓpetẽ et fouẽ factũ a ſe.⁊ ita loq̃t' illud.c.ſciẽꝺũ. ſec⁹ aũt ſi ꝺeponat ꝑ ſnĩam ſeu impugnãꝺo aliud geſtũ a ſe.nã tunc ꝺz ſibi credi q⁊ ℔ caſu ceſſat ſuſpitio. ⁊ i hoc caſu intelligit iſtũ tex.ex q̃ infert q̃ ſi aduocat⁹ ꝺeponit ꝑ ⁊ in p̃iudicium cliẽtuli ſui q̃ ſibi ẽ credẽꝺũ.q⁊ ℔ caſu ceſſat ſuſpitio ⁊ idẽ ꝺicit in ꝓrenetis ⁊ alijs p̃ſonis q̃ ꝺeponũt ꝑ id qꝺ verifiꝛ ꝺebẽt fouẽ.nã tũc cũ ceſſat oĩs ſuſpitio ꝺebz eis credi.⁊ bñ facit i ar.c.atteſtatõnes ꝺe ꝺeſpõ.impu. ⁊ qꝺ ibi no.vbi valet ꝓfeſſio ꝓiugis ꝑ mr̃imoniũ qñ ꝓfitẽs ꝺeponit ꝑ ꝓtẽ ſuã.⁊ fuit ℔ bona cõſideratio.℔ tu vide Jo.cal.q̃ hũc intellectũ ſenſit ad iſtũ tex.in.ꝺ.c.cũ a nobis in fi.vbi firmat q̃ regl'r iuꝺex nõ põt ꝺeponẽ etiã finito officio ſup iuſticia ſnĩe ſue ſeu ſuper alijs geſtis a ſe niſi ꝺeponeret ꝑ ſe vel recipet' ad p̃ſumptõez faciẽꝺã.ad ℔ allegauit iſtũ tex.⁊ ꝑm ℔ põt iudicio meo limitari bar.in.l. ne in arbitris.C.e.vbi ſimpl'r tenuit q̃ ſup iuſticia ſnĩe is q̃ fuit iuꝺex nõ põt eẽ teſtis ⁊ vide ibi tex. ꝺe m⁹ iuncta glo.℔ dictũ ꝺo.an.⁊ cal.puto ꝓcedẽ qñ dictũ iudicet ꝺeponẽtis ꝑ ſnĩaz ꝓcurrit cũ iuris p̃ſumptõe vt ꝓcurrebat ℔. ſi aũt nõ eſt p̃ſumptio ꝑ ſnĩam tũc ꝺicerẽ q̃ ſi iuꝺex ꝺeponẽꝺo ꝑ ſnĩaz ſuã allegaret ꝓpriã turpitudinẽ q̃ nõ ꝺebet ſnĩa retractari ad ſolã ſuã ꝺepoſitõez etiã ſi eſſent plures.q⁊ exq̃ ꝓfitent' turpitudinẽ ꝓpriã ñ ꝺebet eis credi in p̃iudiciũ ptis ſtãtis ꝓ ſnĩa.vt in.c.j.⁊ qꝺ ibi no.ꝺe ꝓfeſ.⁊ bon⁹ tex.i.c.ſicut ꝺe teſt.⁊ hoc ẽ qꝺ voluit Jnno.℔ ſi bñ põderet' ſed vbi iuꝺex nõ allegaret turpitudinẽ ꝓpriã ſed aliter ꝺeponẽt ꝑ ſnĩaz puta allegãꝺo ꝓbabilẽ errorẽ ⁊ tũc poſſet ꝓcedẽ ꝺictũ iſtoꝝ vt etiã ſentit Jnno.℔ ſup iuſticia x̃o ſnĩe in fauorẽ ipſi⁹ non ꝺz is qui fuit iuꝺex vel arbit' admitti niſi forte ad p̃ſumptõez faciẽꝺã vt voluit cal. ¶ Jn gl.fi.ibi abſolutũ reſtituas. ſ.ad bñficiũ q̃ fuerat ꝺe facto ſpoliat⁹ vt ꝺr̃ in p̃ma glo. q̃ſi innuat q̃ exquo arbitriũ ãnullat' ꝺebet ſibi reſtitui beneficiũ.⁊ ℔ placuit hoſti.ſed Jnno. ꝑdicit q⁊ reſtõ mõ ñ ꝺat' hic.⁊ ℔ mihi pl⁹ placet.agat ergo poſtea ad reſtitutionẽ.exquo arbitriũ nõ fuit ĩmediata cã ſue ſpoliatõis.

¶ Et in fi.gl.no.bñ fi.glo.ex q̃ potes colligẽ ꝺuos intellect⁹ ad tex.p̃m⁹ vt tex.loquat' i arbitramẽto qꝺ p̃textu iniq̃tatis põt reduci ad arbitriũ boni viri.vt i.l.ſi ſocietatẽ.§.arbitroꝝ.ff.ꝓ ſocio.ꝺe quo vide bo.glo.i.c.cãz ſ.ꝺe elec.⁊.ij.q.vj.a iudicib⁹.⁊ ꝓ ℔ tollit' ꝓtrariũ qꝺ põt formari ꝺ.§.ſtari alle.in glo.vbi ꝺicit' ſtãꝺũ eẽ ꝺicto arbitri ſiue ſit' equũ ſiue iniquuz.illud enĩ ꝓcedit i arbitro ⁊ nõ i arbitratoꝛe.⁊ rõez ꝺiuerſitatis ꝺico i.c.q̃ntauall' ꝺe iureiu.ſcõs itellect⁹ vt loq̃t' tex.i arbitratoꝛe.⁊ tũc ad

ꝛriũ d. §. stari. rñdet gl. no. q ꝑpter symoniã nõ valuit arbitriũ. Ex q̃ singl'r no. q arbitriũ inducẽs symoniã est ipo iure nullũ. Idẽ dic si inducit vsurariã prauitatẽ ea dẽ rõne. idez sensit goff. hic dicẽs q vol' in ꝓmisso z symonia ĩ laudo soluũt ꝛriũ de. §. stari. Idẽ seq̃t' hosti. tradẽs in ℔ notabilẽ regulã que q̃tidie allegat' dicẽs q vbi arbitriũ ꝓtinet euidentẽ iniq̃tatẽ debz ꝑ supioꝛẽ re tractari. z eoipo q enoꝛmit' ledit partẽ ꝓtinet peccatuz ſm eũ. dicit tn q ẽ declarãdũ infra. x. dies. ar. l. cũ antea C. e. z dicit hoc debẽ practicari etiã in foro ciuili. tũ qz ĩ materia peccati stãduz ẽ canoni. vt no. ĩ regl'a possessoꝛ de re. iur. li. vj. tũ qz hoc vr̃ de mẽte legis q̃ mãdat pecca ta puniri. Aduerte qz ℔ opi. q̃ attribuit' host. vr̃ oꝛgĩa liter fuisse glosatoꝛ in. d. c. a iudicib. vbi ꝑ ℔ dicto alle gat istũ tex. z tene mẽti illã gl. tñ in ℔ passu lati9 sic distĩ guerẽ q si laudũ ꝓtinet pactuz ꝑ ptes irremissibile tũc ẽ ipo iure nullũ siue ꝓnũciãs suũ arbitriũ fuit arbiter siue arbitratoꝛ. z ꝑ ℔ facit iste tex. ſm expositõem gl. in eo q exponit absoluas. i. absolutũ ostẽdas. ad idẽ. c. fi. de re. ꝓmu. z ℔ casu nõ est op9 vt fiat reductio ad arbitriũ boni viri. qz qñ arbitriũ est nullũ põt index simpl'r ꝓnũcia re ipm foꝛe nullũ. vt est tex. in. d. c. fi. z in. c. examĩata de ꝓbr. vti. vel inuti. nulla em̃ lex nec aliq̃s supioꝛ põt susti nere actũ cũ peccato. vt ĩ. c. fi. de ꝓscrip. z. xj. q. iij. in. c. q resistit. z in. c. iulian9. z. xl. di. c. j. z ℔ casu indubie ñ bz lo cũ §. stari. nec ℔ casu ꝓcedit restrictio hostiẽ. vt infra. x. dies reclamet'. qz põt reclamari qñcũq̃ sicut sñia iudicꝫ nõ trãsit in rẽ iudicatã rõe peccati ĩminẽtis. vt ĩ. c. latoꝛ z qd ibi no. d re in. z bo. gl. ĩ. c. inter monasteriũ. e. ti. aut laudũ ꝓtinet peccatũ remissibile ꝑ ptes. puta qz solũ tã git ꝓiudiciũ partiũ bursale seu pecuniariũ. z tũc si iniq̃ tas laudi ẽ notoꝛia indubitãter tene q nõ solũ ex officõ iudicis põt retractari. sed etiã ꝛ executõez cõpetit par ti exceptio doli. qz oĩs iniq̃tas notoꝛia habet dolũ ꝓsum ptũ. vt ĩ. c. j. z qd ibi no. de ꝓsump. z ĩ. l. creditoꝛ. §. luti9. ff. mãda. sed vbi laudũ ẽ doloſuz ꝙpetit exceptio doli al teri ꝓti. vt ĩ. l. iij. C. e. z ĩ. l. nõ distinguem9 ĩ. §. cũ qdã. ff. e. z dixi. s. post gl. ꝑ ℔ facit. qz sñia lata ℔ casu a iudice est ipo iure nulla. vt plene dixi ĩ. c. int' ceteras de re iudi. nec etiã curo ℔ casu de lapsu. x. diez respectu exceptõis qz exceptio doli semꝑ põt opponi. aut nõ ꝓtinet euiden tẽ iniq̃tatẽ z tũc dz distingui int' arbitriũ z arbitramẽtũ nam arbitramẽtũ nõ põt reduci ad arbitriũ boni viri ex quo ps ẽ parata ꝓbare lesionẽ. vt ĩ. c. veniẽs de iureiur. z ĩ. d. §. arbitroꝛ. sec9 in arbitro vt ĩ. d. §. stari. qz exq̃ nõ ꝓstat de euidẽti iniq̃tate nõ ꝑsumit' dol' z sic nullũ reme diũ cõpetit. imputet. n. sibi q̃ omisso iudice voluit adire arbitrum. Abbas.

Peruenit. Arbit' sua auẽte spũalia lay co adiudicare nõ põt. ita sum mat Jo. an. ℔ nimis restringit lr̃am z ꝓcedit ꝑm vnũ intellectũ ℔ ꝑm aliũ multũ nõbilioꝛẽ sũmo sic. Arbi ter assumpt9 in pr̃imoniali cã clerici ñ põt adiudicare rẽ ecclie possidẽdã etiã ad vitã clerici z ẽ casus no. ꝑmo po nit factũ scdo coꝛrigẽdũ ꝓmittit ibi vñ. ¶ Nota primo ibi quenit ad nos q̃ten9 nõ dicit ꝑ quẽ. q papa ex offi cio suo dz ꝙsulẽ indẽnitati ecclie. vt ĩ. c. cũ venissent ĩ fi. de in tĩ. qd aũt ĩ alio iudice inferioꝛi vide Innoc. ĩ. c. ad nr̃am el. q. de iureiur. z meli9 in. c. qm̃ vt lit. nõ ꝓte. z vtro biq̃ dixi. ¶ Nota scdo argumẽtũ ꝑm do. an. q frat' eti am cleric9 tenet' dotare soꝛoꝛẽ suã si nõ bz vñ se dotet. ℔ tñ dictũ nõ ꝓbat' ℔. tũ qz ℔ nõ dr̃ q ꝓmisit ꝑ dote. tuz qz iste cleric9 nõ fuit ℔ ꝓpulsus ℔ spõte fecit. dictũ tñ in se puto vez. vñ in layco coĩter tenẽt gl. z doc. iuris ciuil' q frat' tenet' dotare soꝛoꝛẽ natã ex eodẽ pr̃e. vt no. in. l. cũ in plures. §. pe. ff. de admi. tu. z in. l. nõ omi. C. e. ti. et dixit ℔i. q cã dotis ẽ fauoꝛabilioꝛ q̃ cã alimẽtoꝛ. vñ si tenet' ĩ casu necessitatis alẽ soꝛoꝛẽ ita z dotare. Idẽ z foꝛ ti9 ĩ clerico qz cleric9 tenet' magis exercẽ actũ hũanitat' z charitatis q̃ layc9. vt ĩ. c. j. z qd ibi no. de emp. z vẽ. z cre do q cũ bona ꝙscia si nõ bz bona pr̃imonialia põt dota re soꝛoꝛẽ vel aliã ꝙsanguineã inopẽ de redditib' eccleſie qd ꝓbo ꝑ. c. j. de cohabi. cle. et ꝑ. c. oĩa. iũcta glo. xxxj. di. in quib' iuriby ꝓbat' q cleric9 põt alere ꝙsanguine os paupes de redditib' eccl'ie ergo z dotare cũ causa do tis nõ sit min9 fauoꝛabilis vt ꝓdixi. ad idem vide bo. tex. in. c. nõ satis. lxxxvj. di. vbi ꝙcludit' q ꝑus tenet' qs sub uenire suis ꝙsanguineis q̃ extraneis. ¶ Nota tercio q valet ꝓpromissum factũ in numero pari. ad qd facit qd no. s. c. j. ¶ Ultimo nota q ꝑ debito pr̃imoniali ipius clerici nõ est tradẽda aliqua possessio ecclie etiã possidẽ da dũtaxat in vita clerici. ratio ponit' in glo. q̃ q̃ aũt in momẽtanea satisfactione multi tenuerũt q clericus cõ pellat' satisfacere suis creditoꝛib' de bonis ecclie. vt no. in. c. puenit de fideiuss. z in. c. olim el. ij. de resti. spo. tñ nõ debet fieri satisfactio ꝑut ℔ dicit' ꝓpter pr̃iudiciũ quo in futurũ posset eccl'ia grauari z ℔ nemo negat. vñ tene mẽti in ℔ istũ tex. Sz circa ꝓmũ dictũ multi tenuerũt ꝛ riũ. vt plene dixi ĩ. d. c. puenit z ꝑ Jo. de lig. in cle. gr̃e de rescrip. z archi. ĩ. c. statutũ e. ti. li. vj. ¶ In gl. j. intelligit ergo gl. q isti arbitri adiudicarũt fruct9 decimaꝝ nõ au tem ipm ius decimãdi. z ℔ ideo sicut exponit glo. qz ipm ius decimãdi ẽ qd spũale nec põt cadẽ in laycuz. vt in. c. causaz de ꝓscrip. z in. c. messana. s. de elec. ¶ Sz tũc op. ꝛ glo. z tex. nã fruct9 decimaꝝ ꝓnt vẽdi z locari. vt ẽ tex. in. c. vr̃a. j. de loca. ergo poterãt huic layco ꝙcedi. Sol. dicit Jnno. q ℔ arbitriũ nõ tenuit nõ ex defectu capa citatis sed qz potuit eẽ in futurũ dãnosum ecclie ꝓpter ratoez q̃ subiũgit' in gl. se. vel ſm eũ bz possint fruct9 decimarũ vẽdi z locari nõ tñ ꝓnt in dotẽ ꝙcedi vt ℔. Jo. an. dicit q vt cesset omne ꝛriũ põt tex. intelligi de ipo iure decimãdi z ſm hũc intellectũ ipe sũmauit. sed certe intel lectus su9 nõ ꝙgruit huic lr̃e. qz tex. nõ fundat se sup nul litate arbitrij sed sup incapacitate layci. s. qz in futurum arbitriũ põt esse ꝓnicioſuz ecclie saltẽ d facto si nõ de iu re vt dicit' in gl. ¶ Et ex hoc z ex gl. ij. nota bñ q ecclie debet succurri nõ solũ qñ timet' ꝓiudiciũ de iure ℔ etiaz de facto. Jtẽ nõ solũ qñ dãnũ est de ꝓnti ℔ etiã qñ time tur in futurũ. Et ex ℔ põt decidi q̃stio eccl'ia locauit ad tps modicũ fundũ suũ alicui potẽti iusto tñ ꝑcio dubi tatur ne in futurũ dãnificet' eccl'ia ꝑpter potẽtiã ipius puta qz nõ est facilis in ꝙueniẽdo z sic timet' q nõ possit m futurũ recupare vel exigere pensionẽ nũq̃d possit ec clesia petere nũc restitutõez in integrũ aduersus illũ ꝛ ctum: credo ꝑ ꝓdicta q sic. ¶ In gl. fi. ibi nec alienare potuit. nota ex hac gl. iũcto tex. q sol9 sacerdos nõ põt ꝙcedere rẽ ecclie etiã iusto titulo alicui ad vitã suã. naz largo mõ vr̃ alienatio. z sic debuit int'uenire auctoꝛitas supioris. de quo vide bo. gl. iũcto tex. x. q. ij. in. §. ꝑpetua z qd le. z no. in. c. nulli. j. de re. eccl'. nõ alie. z in aũ. de nõ alienãdis in. §. alienatõis verbũ. Et ex hac glo. iũcto tex. colligit' q rector ecclie nõ põt sine ꝙsensu dioceſani cõ promittere si ꝑ ꝓpromissuz obligaret' eccl'ia in futuruz. ar. x. q. j. regenda. z in. c. decetero de transac. vide ꝑ spe. eo. ti. §. restat. x. sed nũquid cleric9 ĩ. §. simplicit' ibi sed nũquid ꝓlatus. Ego hãc materiã pleniſſime dicaz in. c. cum tempoꝛe. j. e. z dic vt ibi. ¶ Ultimo extra glo. at tingunt doc. ℔ vnã questionẽ imptinenter si ꝓmisi tibi aliquid ãnuatim soluere an tenear soluere ĩ ꝓncipio an ni an infra annũ: z solue ſm ꝛmunẽ opi. glosarũ iuris ci uilis. nã dixerũt glo. q si ꝓmitto soluere aliq̃d ãnuatim teneoꝛ in ꝓncipio anni soluere. secus si ꝓmisi soluere in quolibet ãno qz tunc in fine anni fiet solutio. vnde dan tur versus. Annua si debes tũc incipes caput anni. i. fiet solutio. Anno si debes in fine teneberis anni. de ℔ in. sti. de inuti. stipu. §. pe. z in. l. ij. C. quando dies le. ced. ℔ ple nissime bar. examinauit materiam in. l. qui ℔ anno. ff. de ver. ob. z aliquid in. l. j. ff. de va. z extraoꝛ. cog. z dicendũ vt ibi. z aliquid vide per Jnno. in. c. quia ꝓpter de lo ca. ꝛc. Abbas.

De arbitris.

DIlecti filii. Clerici de tẽporalib⁹ cõpromittẽ pñt in mulierẽ als de ꝙsuetudine iudicantẽ. vel sũma lati⁹ z clarius sic. Jn mulierẽ singularẽ tãq̃ in arbitratricẽ ꝓpromitti põt. sec⁹ si mulier habet als iurisditõez de iure cõmuni vel ꝙsuetudine. nã tũc etiã sup rebꝫ tpalib⁹ põt in eã valide ꝓpromitti. h. d. ꝑma ps narrat factũ. scda dat iudicẽ ibi q̃uis. ¶ Nota ꝑmo q femia hñs iurisditõez de iure cõi vel ꝙsuetudie põt p se in iurisditõne sua iudicare. Jtez p se de meritis cause cognoscẽ. põt eẽ q̃s esse iudex lz nõ bẽat sciaz iuris dũmodo als bẽat pitiã causarũ forte ex ꝙsuetudie. vt ẽ tex. in. l. certi. C. de iudi. Et ex hoc z ex tex. infert q mulier hñs regnũ vel comitatuz põt si vult p se cognoscẽ de aliq̃ cã z ferre sñiaz. ¶ Nota scdo q regularit femia ẽ remota ab oñi officõ publico. z intellige de officijs virilib⁹. nã ad officia ñ virilia q̃ ꝙsistũt i republica tenet mlr subire sicut masculus. de q̃ tñ dicẽdũ vt plẽ no. bar. i. l. j. C. de mulie. z q̃ mu. ſbe. li. x. ¶ Nota tercio q suscipe in se arbitriũ ẽ officiũ virile. nã arbitria sunt redacta ad instar iudicioz. vt i. l. j. ff. de arbitris. sed mlr nõ valet iudicare ita nec arbitrari. vt ħ z in. l. fi. C. e. sec⁹ dic si fieret ꝓpromissuz in mulierẽ tãq̃ in ꝙmunẽ amicã z amicabilẽ ꝙpositicẽ. nam tale ꝓpromissuz põt mulier acceptare. q̃ cozã arbitratoze nõ ẽ iudiciũ sed ꝓcedit exiudicialit. ad ħ adduco tex. aptuz in mulierẽ i. c. q̃ntaualt. de iureiurã. j. z facit iste tex. a ꝟrio sensu ibi ab oñi iudiciali exaĩne ꝛc. sec⁹ aũt si ꝙgnoscũt extra iudiciũ. vide in spe. e. ti. §. ij. circa ꝑn. vbi etiã q̃rit nũquid cũ iuramẽto possit ꝓpromitti in mulierẽ. Et cõclude q nõ. q̃ cũ tribuere ħ officiũ mulieri nõ ꝛepẽdet a ꝙsensu ptiũ vt ħ ergo ipax iuramẽtũ nihil opatur. vt in. c. si diligẽti de fo. ꝓpe. ¶ Nota vlterius q ꝙsuetudo põt dare iurisditõez mulieri. ex q̃ infert q mulier ꝓhibet iudicare nõ rõe incapacitat q̃ tũc ꝙsuetudo ñ posset eas habilitare. ar. i. c. quãto de fo. ꝓpe. z i. c. cãm de ꝑscrip. ħ ꝓhibet ꝓpt honestatẽ. q̃ nõ ẽ honestũ vt mulier officijs viriliby se implicet. de q̃ vide qđ no. i. c. sciscitatus. s. de rescꝛ. Et ex ħ z ex tex. collige vnuz mirabile q valeat ꝙsuetudo ꝟ honestatẽ. qđ videt ꝟ. c. cũ decorem z. c. cũ ab oñi de vi. z ho. cle. cle. sed põt dici q istud admittit ħ rõe dignitat q̃ quã iste mulieres ꝑcellẽtes habẽt sicut admittit i abbatissa q̃ rõe dignitat q̃ hz iurisditionẽ. vt i. c. dilecta. z qđ ibi no. de excess. pla. ¶ Jtẽ nota q mulieres ꝑcellẽtes ñ habẽt de iure iurisditõez i ſbiectos pñt tñ habẽ ex ꝙsuetudine. z intelligo tex. in istis mulieribꝫ ꝑcellentibꝫ. s. q̃ sunt nupte aliq̃bꝫ ꝓncipibꝫ ita q ꝓncipat⁹ ptinet ad virũ z nõ ad mulierẽ. vñ mulier ꝑcellere dr. q̃ hz dignitatẽ nõ iure ꝓprio ħ ex radijs mariti. ad ħ qđ le. z no. in. l. si auguste. ff. de le. ij. vñ largo modo oẽs subiecti mariti dicunt subiecti vxoris nõ tñ potest vxor iurisditõez exercẽ in istos subiectos sed cõsuetudo põt sibi tribuere iurisditõez. z in ħ casu ego intelligo istũ tex. nã als si mulier habẽt iurisditõez vel comitatũ vel aliũ ꝓncipatũ posset de iure ꝙmũi oñi ꝙsuetudine cessante exercẽ iurisditõez in subiectos vt voluit ħ Jnno. z bñ. z facit tex. in. c. cũ deuotissimã. xij. q. ij. z. c. ex pte el. iij. j. de ꝓuile. z p hoc tollit ꝙtrariũ qđ potuisz formari ꝙtra istã sciaz lram que ꝑsupponit q iste mulieres ꝑcellẽtes habebãt subiectos z q ex sola ꝙsuetudine poterãt exercẽ iurisditõez. nam intelligo vt ꝑdixi in subiectis largo mõ sumptis. ¶ Jtẽ nota ar. ex tex. q dominꝰ hz ius in libertos. nã cũ mulieres solũ excludant vt ħ. ergo sec⁹ in masculo. z circa ħ instat ħ Jnno. sed ꝟriũ credo de iure veri⁹. q̃ iure nõ repit inter iura q̃ sunt reseruata patrono circa libertatẽ inter q̃ nõ ꝙputat iurisditio. z de his iuribꝫ vide p gl. Jnsti. de succes. liber. §. ħ nra. ¶ Nota q data potẽtia iudiciali etiã ex sola ꝙsuetudine accessorie videt ꝓpetẽ ptãs arbitriũ suscipiendi vt ħ no. ꝓbat ꝛc. Et ex hoc collige aliud notabile dictũ q ꝙsuetudo circa vnũ actũ ꝟ ius extẽdit ad aliũ actum qui quodãmodo p similitudinẽ videt includi sub ꝓxi seu includit tãq̃ ps sub suo toto. ad ħ facit qđ no. Ll. i. l. ij. C. q̃ sit lõ. ꝙsue. Jtẽ nota i fi. lre q pena põt apponi in ꝓpromisso etiaz inter religiosas ꝑsonas. q̃ licite pñt clerici etiã religiosi exigere penã. de quo lati⁹ vide cũ gl. ¶ Vltimo no. q etiã de iure canonico nõ ꝓpellit ꝓpromittẽs obseruare simplr laudũ sed cõpellit p exactionẽ pene apposite i ꝓpromisso. Quid aũt si non inꝛuenisset penaꝛ voluerũt q̃dã dicẽ vt ħ refert Jnno. q i spũalib⁹ tenet pars obseruare simplr laudũ. q̃ nõ põt agi ad interesse cũ spũalia nõ recipiãt estimatõez. Jdẽ dixerunt q̃ñ interuenit iuramẽtuz. ar. in. c. se. z in. c. ij. §. e. Alij ꝛo dixerũt q nũq̃ põt agi ad obseruantiã laudi nisi fuerit approbatũ expsse vel taciturnitate. x. diez iurta. l. pe. C. eo. sed de ħ dicã plene. j. e. p tuas. vbi iura ꝓncipalit tractant. gl. z doc. formãt ibi q̃stionẽ vtilẽ nunq̃d possit induci ꝙsuetudo vt vn⁹ nobil vel hoies alicuⁿ castri possint incidẽ ligna seu q̃alia pascẽ infra limites alteriⁿ castri vel i fundo alteriⁿ. z ꝙcludũt q sic dũmodo ꝙsuetudo nõ sit inducta p violẽtiã. ad ħ facit. c. sup q̃busdã de ꝛ. signi. l. siq̃s diuturno. ff. si ꝑ ui. vẽdi. sec⁹ si ꝑ uit⁹ vendi solet. qđ mihi satis placet. nã quẽadmodũ posset ꝑscribi seu acq̃ri tota res ita z vsus rei. ad idẽ bo. tex. i. l. vnditoꝛ. ff. coĩa ꝑdi. vbi ꝓbat q valet ꝙsuetudo vt quis oblato ꝑcio possit incidẽ ligna vel q̃d simile i fundo alteriⁿ. dicũt tñ no. hic doc. q vbi ligna seu pascua nõ possent sufficẽ dño z ꝙsuetudie ꝓcedẽte q tũc dñs ꝑferendus ẽ. ar. i. c. suggestũ de deci. z i. c. q̃d p nouale. j. de ꝛ. sig. z no. ħ vltimũ. ¶ Jn gl. ij. gof. intelligebat istũ tex. q inꝛuenerat auctas epi. q̃ sine ipsiⁿ auctoꝛitate ñ põt clericus adire foꝛ seculare. sed host. z Jo. an. dictũ suũ reꝓbãt. dicũt eñ q si clericⁿ vult ꝓrogare iurisditionez layci nõ sufficit auctoꝛitas epi. z bñ dicũt p ea q̃ le. z no. in. c. si diligẽti. z i. c. significasti de fo. ꝓpe. Jdẽ q̃ñ clericus vult ꝙpromittẽ in laycũ sup rebꝫ spũalib⁹ vt in. c. p tuas. j. e. sed i casu nr̃o clerici ꝓpromiserũt de rebꝫ tẽporalibꝫ. vñ tex. ħ nõ loquit de iudiciaria sed de ꝓpromissaria ptãte. sup rebꝫ eñ tẽporalibꝫ pñt clerici ꝓpromittere in laycũ etiã sine auctoꝛitate supꝛioꝛis. vt in. c. ꝓtingit a ꝟrio sensu. j. e. z clarius ꝓbat in. c. exposita. j. e. ti. z est rõ diuersitatis. q̃ arbit nõ hz iurisditõez sed quãdam notionẽ. vt i. l. ait ptoꝛ. ff. de re iudi. ꝓpromittẽtes ergo nõ subijciũt se iurisditõi laycoꝛ. Sz aduerte q̃ ex alio capite videbat necessaria auctoꝛitas epi. nã cũ fuisset ꝓpromissuz sup re ĩmobili seu sup iuribꝫ quẽadmodũ clericⁿ nõ põt ita directe alienare sine auctẽ supꝛioꝛ ita nec dz posse ꝓpromittẽ cũ als ꝓpromissuz põt fieri i fraudẽ. vt dixi. s. c. pri. z dicã pleniꝰ. j. c. se. Sol. doc. nõ tãgũt sed ponũt a ꝓncipio. q a ꝓncipio inꝛuenit ħ ꝙsensus epi lz i lra nõ dicat. vel melⁱ⁹ i laudo inꝛuenit pñtia z ꝙsiliũ epoꝛ. vt dr in fi. lre. epus g̃ dando ꝙsiliũ vr interponẽ ad actũ auctoꝛitatẽ suã. z i ħ nota bñ istũ tex. z facit qđ no. Jo. an. i regula q̃ tacet i mercu. z bar. i. l. cũ pr in. §. libertꝛ. de le. ij. z bal. i. l. si filiⁿ. C. de pe. be. z ibi bo. tex. ꝟm vnũ intellectũ. z p eũdẽ in. l. fi. C. ad mace. Nũq̃d aũt sufficiat sola pñtia illiⁿ q̃ hz auctoꝛitatẽ vel ꝙsensum interponẽ. facit tex. iste i ar. q sic dũ põderat pñtia epoꝛ. facit etiã. l. j. ff. de auc. tu. a ꝟrio sensu. Sz ꝟriũ firmat gl. z bar. i. l. ij. e. ti. z dat notabilẽ theoꝛicã bar. in. l. que dotis. ff. so. ma. dicẽs q vbi exigit ꝙsensus alicuⁿ in facto alteriⁿ non sufficit sola pñtia istiⁿ qđ no. z facit qđ no. Di. i. d. regla q̃ tacet. nã vr ꝙsensus istiⁿ ꝛcij exigi vt solẽnitas vel vt auctoꝛitas iuxta ea q̃ dixi i. c. cũ ꝙsuetudinis de ꝙsue. sed p solã pñtiã nõ seruat iuris solẽnitas nec auctas impedit. q̃ ꝑstans auctoꝛitatẽ dz eẽ auctoꝛ in illo facto. vt insti. d auc. tu. §. tutoꝛ. z ħ dicta tene mẽti. ¶ Jn gl. iij. ibi nisi ꝓnceps sciẽter delegauerit. no. gl. z dic q papa põt delegare femie etiã cãz spũalẽ z qđ plⁿ est etiã inꝛ clericos. tex. ẽ no. i. c. mẽnã. alle. i gl. z dicit ħ Jnno. q etiã de iure ꝙmũi põt mulier exercẽ iurisditõez

sit hꝫ regnū seu comitatū vt .s. dixi. Idē dicit hosti. si femina succedit in aliq̄ t'ra seu castro. Et ex his no. q̄ mulier pōt succedē ex testō in dignitatibꝫ habētibꝫ iurisdictionē. Itē in t'ris z castris q̄ nō sonāt ī aliquā dignitatē intelligo tñ cū limitatōe. nā si res ē feudalis femia ñ succedit etiā masculis nō extātibꝫ nisi ī ꝓcessione feudi fuerit dictū q̄ etiā femīa possit succedē tñ si fuerit facta cōcessio simpl'r vt masculi z femīe admittant' ꝺz intelligi ꝓpter naturā feudi ordie successiuo vt femia admittat' masculis. s. nō extātibꝫ. tex. ē ꝑ dictis no. in. c. vnico de successi. feu. col. x. si tñ feudū ē femineū succedit femina licet ī ꝓcessione nō fuerit dictū q̄ femia succedēt z hoc masculis nō extātibꝫ vt in. c. j. de bñficio femīe eo. col. si aūt res nō ē feudal'. z tūc si ē dignitas puta regnū comitatus ducat⁹ vel q̄d sile z tūc ex cōi ꝓsuetudīe iure approbata succedit sol⁹ ꝑmogenit⁹ masculꝰ z eo decedēte sine filiꝫ venit ad scꝺo genitū. de q̄ vide tex. no. ī. c. lꝫ de vo. z ibi ꝑ glo. z doc. masculis aūt nō extātibꝫ succedit femina. z hꝫ casu intelligo Inno. hꝫ z ī. c. significauit. s. de rescrip. vbi sozor succedit si frat' nō extat in comitatu. Si ꝺo nō ē dignitas z tūc credo cessante ꝓsuetudīe q̄ masculus z femīa pariť succedūt vt ī aliꝫ bonis cū de iure nō sit ꝺña inter masculū z femināī ī successione. vt ī. l. maximū vitiū de li. pre. z hꝫ casu intelligo dictū Hosti. hic.

¶ In glo. fi. hec glo. diuidit' ꝑncipaliť ī tres ptes. in prima ꝓseq̄t' an z qñ int' clericos seu religiosos habēt locū pene apposite. z hāc partē glo. plene nō explicat. Sꝫ tu distingue lati⁹ colligēdo dicta doc. q̄ aut loq̄mur ī foro pñiali aut ī foro ꝓtētioso. ꝑmo casu tenet' coīter q̄ ñ hꝫ locū impositio pene. vñ si is q̄ tenet' ad certā penā ꝓfitetur sacerdoti delictū suū nō ꝺz sacerdos iniūgē penaꝫ q̄ sibi venit imponēda ī foro ꝓtētioso sed satis ē q̄ imponat penitentiā de peccato z q̄ de illo satisfaciat. ad hꝫ vī tex. singl'aris ꝑm vnū intellectū quē sequit' ibi glo. in. c. fraternitas. xij. q. ij. z sequit' hꝫ gof. z coīter doc. se. adde tu Inno. in. c. sicut dignū. j. de homici. vbi plus no. voluit q̄ ī foro pñiali nō tenet' q̄s ad emēdatōez delicti seu dāni dati nisi fuerit ī dolo seu lata culpa. secus si fuit in culpa leuissima vel leui. vñ ꝓuisio legis aq̄lie sup resartione dānoꝝ nō hꝫ locū in foro aīe nisi mō ꝑdicto qꝺ ē singl'r notādū. Et vide rōez ꝑ Inno. ī. ꝺ. c. sicut dignū ꝑdicta ego limito vbi pena venit imponēda ꝑ iudicē. secus puto vbi pena eēt imposita ipso facto. pone exēplū in ꝓmittēte crimē lese maiestatis vel hereť. nā incōtinēti bona ꝓfiscant'. vt ī. c. Ꝝgētis. j. de here. z ī. c. cū ꝑm leges eo. ti. li. vj. z. l. quisq̄s. C. ad. l. iul'. maiesta. cū em hꝫ bona sint iā applicata fisco z iste crimiosus sit ꝓuat⁹ dñio nō vī q̄ cū bona ꝓscia possit ampli⁹ illa bona retinere. facit qꝺ in fili le. z no. ī. l. ꝓmissa. ff. de publi. vbi pena ipo facto ꝓmissa exigit' ab hēde lꝫ al's hēs nō teneat' ex delicto defuncti. C. ne ex delic. defunctoꝝ ꝑ totuꝫ. z vide ī hꝫ qꝺ dixi ī. c. j. de ꝓsti. scꝺo casu ꝑncipali ꝓsiderādū ē penā ee multiplicē. nā qñq̄ pena imponit' a lege canonica seu ciuili qñq̄ ex ꝓsuetudīe qñq̄ pena ē cōtumacie punitiua qñq̄ ē iudicialis qñq̄ ē pena ꝓpromissaria vt q̄ fuit apposita ī ꝓpromisso qñq̄ ē pena ꝙuētional' extra iudiciū Hꝺña a lege. s. apposita pōt exigi a laycis z clericis. xvij. q. iij. ī. c. siq̄s deinceps. cū. c. se. z in. c. sacrilegiū nā qꝺ fit lege ꝓmittēte ñ ē peccatū. xxij. q. iij. q̄ peccat z ī. l. gracchus. C. de adul. scꝺa pena. s. ꝓsuetudīaria pōt etiā exigi a q̄buscūq̄ etiā religiosis. vt ī. c. dilect⁹ de of. oꝛ. z ī. c. ij. de delic. pue. intelligo tñ q̄ cōsuetudo sit al's rōnabil' ꝑ. c. fi. de ꝓsue. Tercia pena. s. ꝓtumacie punitiua pōt licite imponi dūmodo habeat in hꝫ ptātē. ordinari⁹. n. regulariť pōt mulctare. vt ī. l. ij. ī fi. ff. de iudi. z ī. l. vnica. ff. siq̄s ius di. ñ obtēp. no. ī. c. j. de homici. li. vj. z ī. c. lꝫ. j. ꝺ penis. de delegato ꝺic vt le. z no. ī. c. de causis de of. dele. in arbitro no. j. e. cū dilect⁹. Caueat tñ iudex ne cā auaricie penā hanc exigat. vnde ꝓsulit' iudicibꝫ ecclīasticis penā exactā in pias causas ꝙuertē si volūt euitare suspitionē auaricie. vt no. in. ꝺ. c. j. de homi. z in. ꝺ. c. lꝫ de penis. pars tñ nō ꝺz ꝑm hosti. exigē hꝫ casu vltra q̄ sua interfit. ꝑ hꝫ. l. sancim⁹. C. de iudi. z. c. qm̄ ī. §. ī alīs vt lite nō ꝙte. Quarta. s. iudicial'. pōt eī impune exigi. ad hꝫ. c. fi. de ꝺo. z cōtu. z. c. olim. j. de in reiur. z. c. grauis de resti. spo. vñ licite etiā cleric⁹ agit ad estimatōez iniurie sibi illate. z cui ꝺebeat applicari si iniuriat⁹ ē cleric⁹ vel religiosus vide bo. glo. ī. c. parochianos. j. de sen. ex. Quīta pena. s. ꝓmissaria licite pōt exigi a quocūq̄ vt ꝑz hic z in. c. ꝑ tuas. j. eo. nā ista imponit' vt puniat' ex ꝙtumacia nolētis obseruare ꝓmissa z vt alteri ꝓpti satisfiat de laboribus z expēsis. Itē hec pena cedit loco rei ꝓmisse si tñ pars non posset ex toto adimplere laudū puta q̄ inops tūc lꝫ de rigore iuris ꝓmittat' in totū tñ de eq̄tate canonica nō ꝺz exigi nisi quaten⁹ interest ptis ꝑm hosti. z hꝫ casu loquit'. c. suā de penis. Sexta z vltima pena. s. quētionalis extra iudiciū pōt exigi q̄ten⁹ ps ꝑtendit interesse z ñ vltra. z hoc tenuit hosti. hic z sequit' ꝺo. an. sed tu vide Inno. in. c. suā de penis. vbi ꝺicit q̄ pena ꝙuētionalis ꝺūmodo nō sit apposita in fraudez vsuraꝝ pōt exigi in totū etiā si pena excedat interesse. z hꝫ ꝺictū mihi placet. z iudicio meo satis ꝓbat' hꝫ. nā pena apposita in ꝓmisso ꝓcedit ad req̄sitōez partiū z nihilomin⁹ ī totum pōt exigi z hꝫ habet' rō ad int'esse. nā hec pena pōt apponi ad puniēdū eū qui parē seu pactis obtēperare recusat. nā nihil tā naturale q̄ꝫ q̄ fiat id qꝺ semel int' ptes quentū est. vt ī. l. j. ff. ꝺ pactis. vñ z lex ꝓsiderās difficultatē q̄ versat' in ꝓbādo int'esse cōsuluit vt loco interesse apponat' vt sic reueleť pars ab onere ꝓbandi interesse. vt in sti. de ꝺb. ob. in fi. hec ꝓcedūt nisi pena fuit apposita in fraudē vsuraꝝ z de hoc ꝓstet. q̄ tunc nō pōt exigi ar. in. c. illo vos de pigno. z. c. ad nrām de emp. z vend. z in. l. cū allegas. C. de vsu. Si aūt dubitat' an sit apposita in fraudē distingue. aut pena ē apposita sup solutione quantitatis. aut sup ꝓmissione facti seu sup ꝓmissione dandi certā speciē nulla ꝑ⁹ ꝑcedēte obligatōe quātitatis. z hoc vltimo casu nō ꝑsumit' fraus ꝑm oēs. ar. hic et in. c. ꝑ tuas. j. eo. cū si. tenēt doc. in. ꝺ. l. cū allegas. nisi ex alīs ꝓiecturis ꝓuincat' fraus. pone exemplū ꝓmisi fabricare tibi domū vel ꝺare tibi equū z in casu quo ñ adimplerē ꝓmisi certā penā. hoc em casu nō pōt ꝓsumi fraus. sed in ꝑoꝛi casu q̄ñ pena fuit apposita sup solutō ne quātitatis aut pena fuit apposita simpl'r si quantitas in termio nō fuerit soluta z ꝑsumit' apposita in fraudē vsuraꝝ ꝑ. l. cū allegas ꝓal. z tenēt ibi doc. z ꝑ. l. iulian⁹ in §. idē papinian⁹. ff. de acti. eꝑ. z bar. in. l. rogasti in. §. j. ff. si cer. pe. z doc. nr̄i hic. z ꝺixit Jo. an. in addi. spe. in ti. de solu. z obli. §. j. in ꝓma colū. q̄ hoc ꝓcedit ꝑsertim si cōtrahens ē vsurari⁹ quasi innuat idē esse etiā si nō sit vsurarius. sed Inno. in. ꝺ. c. suā. videť exigere q̄ sit vsurarius. al's non ꝑsumit' fraus. sed pōt intelligi Inno. z rerius. al's non ꝑsumit' fraus. sed pōt intelligi Inno. z re- stringi qñ pena fuit apposita in ꝓmissione facti. secus si in solutōe quātitatis. nā tex. in. ꝺ. §. idē papinian⁹. z ī. l. cū allegas ꝓal. loquit' indistincte. qñq̄ ꝓcedēte obligatione quātitatis submittit' factū z pena apponit' sup facto z nō imediate sup quātitate. exemplū ꝓmitto credi tori meo soluere pecuniā in tali termio. Itē ꝓmitto venire ad iudicē z recipe cēptū de soluēdo vl' ꝺare pigno ra z si nō fecero ꝓmitto soluere penā. z hoc casu ꝺubitatur an pena sit apposita in fraudē vsuraꝝ. Jo. an. in addi. ꝑdicta tenet q̄ sic exquo ꝓcessit obligatio quātitatis z ꝺixit q̄ Ꝺi. tenuit istā opi. in. l. cū seru⁹. ff. de ꝙdi. z de mō. ꝑ illā. l. sed ꝺo. an. sentit hic ꝓtrariū. z ꝺicit hoc tenuisse butri. in. ꝺ. l. cū allegas. nisi ꝙtrahēs esset vsurari⁹ sed allego tibi bar. qui expresse hꝫ tenuit in. ꝺ. l. rogasti. ī §. j. Ratio ē. q̄ ꝑ istud pactū de dādis pignoꝛibꝫ vel de veniēdo ad iudicē nihil mihi deest. sed feci vt essem magis caut⁹. pena aūt ē apposita ñ ꝓpť solutōz retardatā sed q̄ tu ñ obseruasti pactuz de dādis pignoꝛibꝫ. Et ex ꝑdictꝭ ꝺic q̄ si mutuo tibi cētū cū hoc pacto ꝙ qꝺ aliqꝺ

Rep. vt quādo int' clericos & religiosos habeant locū pene apposite

mihi adest rõe quãtitatis mutuale qđ ẽ vsura. vt no. gl. in. d. l. rogasti. 7 facit. xiiij. q. iij. q̃si ꝑ totũ. 7 ꝑ ß hẽs hũc articulũ declaratũ. 7 hec ꝓcedũt quo ad ꝑmã ꝑtem glo. ¶ In scđa ꝑte glo. intrat q̃stionẽ nũq̃d possit indistincte agi ad penam siue pars fuerit stipulata siue arbiter in fauorẽ ꝑtis. 7 tenet q̃ sic. 7 hẽs ex ß singl'r nõre q̃ arbiter põt stipulari penã vt stet arbitrio i fauorẽ ꝑtis. 7 hãc opi. videt ꝑmo tenẽ spe. eo. ti. §. fi. ℣. ß q̃rit q̃re. sed postea refert placẽtinũ tenuisse ꝯriuz 7 nihil expsse elegit. Doc. etiã hic simpl'r remittũt ad dictũ spe. sed vide eundẽ spe. in. d. §. fi. ℣. q̃d si stipulat⁹. vbi firmat q̃ arbiter ñ põt stipulari vt stet laudo. q̃ regl'a est vt alteri nemo stipulari possit. vt ĩ. l. stipulatio ista. §. alteri. ff. de ℞b. ob. 7 insti. de inuti. stip. §. alteri. vñ ꝓsidera q̃ si nõ valet stipulatio ß casu i q̃ arbitriũ posset eẽ sine effectu fort⁹ nõ debẽt valẽ in ꝓcedẽti casu vbi solũ stipulat⁹ penam. 7 ß ven⁹ de iure ciuili sed de iure canonico poterit agi ex stipulatõe alteri facta saltẽ q̃n verba stipulatõnis dirigunt⁹ in psonã stipulatoris. vt puta ꝓmittis mihi q̃ seruabis arbitriũ vel q̃ solues talẽ penã alteri ꝑti obseruanti. nã de iure ciuili ß casu nascit obligatio naturalis vt no. in. l. j. ff. de pac. 7 in. l. stipulatio in. §. siqs insulaz. ff. de ℞b. ob. ergo rõe naturali obligatõis põt agi de iure canonico. vt in. c. j. de pac. 7 dic vt ibi dixi. 7 vide glo. iij. q. vij. quoties. ¶ In tercia ꝑte glo. formãt q̃stionez nũq̃d soluta pena apposita in ꝓmisso possit agi vt stetur sniẽ. 7 ꝓcludit q̃ nõ ꝑ multa iura. 7 in ß glo. dicit veritatẽ. 7 videt tex. vltra iura alleg. in glo. in. l. duo. in. §. semel. ff. eo. vbi dicit⁹ q̃ semel pena soluta soluit⁹ cõpromissuz nec ampli⁹ põt pena exigi. ß dictũ gl. limitat nisi fuerit cl'a apposita in ꝓmisso vt pena soluta stet arbitrio. 7 in ß no. glo. singl'r q̃ ñ reperit⁹ tex. specifice sup hac materia. nã iura q̃ glo. allegat loquũt⁹ in trãsactõe. 7 vide tu gl. in. c. potuit. j. de locato in ℞. biennũ. 7 vult idẽ esse in alio ꝓtractu vbi fuit apposita pena 7 cl'a vt soluta pena firm⁹ maneat ꝯctus. nã tũc pena põt exigi vt obseruet⁹ ꝯctus ꝑ. l. pe. alle. in glo. et dicit no. ista glo. q̃ ista cl'a solũ opat⁹ respectu obseruatõis ꝯctus. vñ iste q̃ ꝓtrauenit ñ põt soluta pena dicẽ vt obseruet⁹ ꝓtractus 7 idẽ no. in. l. q̃. C. de iure emphi. Et no. extra glo. q̃ arbitriũ penale põt emologari vbi est apposita ista cl'a q̃ stet arbitrio ꝛc. 7 hãc ptẽ tenuerũt Ci. azo 7 odofre. ĩ. l. cum antea. C. e. mouent⁹. q̃ ista cl'a dz aliq̃d opari. Itẽ inder dz indicare put ꝑtes ꝓueniũt vt in. l. si ꝓuenerit. ff. de re iudi. sed Ja. bal. 7 martinus de fano 7 Ja. de ra. huic dicto resistũt. q̃ cũ laudũ emologet⁹ solũ in duobꝰ casibꝰ ꝓtẽtis in. d. l. cũ antea. extra illos duos casus ñ dz actio dari ex laudo. adducũt istas rõnes. Jo. an. simpl'r recitat ß ß dicta legistaz 7 nõ eligit videt tñ transire ß respectu cũ hac opi. Do. an. remittit ad no. j. e. ꝑ tuas. ß tu tene glo. 7 videt tenẽ bal. in. l. ait ꝓtor. ff. de re iudi. 7 in. d. l. cũ antea. 7 idẽ ibi bal. 7 in. d. l. si duo. j. Bnſo. Et ꝓclude hũc articulũ clari⁹ sic q̃ vbi ꝓmissuz ẽ penale nõ emologat⁹ taciturnitate. x. dier. vñ non hz locũ. l. cũ antea. vt ibi coiter no. ß solũ agit⁹ ad penã. Si aũt i ꝓmisso penali fuit apposita ista cl'a vt pena soluta stetur arbitrio vident⁹ in effectu duo ꝓmissa. vnũ pena le aliud sine pena. vñ soluta pena remanet ꝓmissum purũ vñ poterit agi ac si nulla pena fuisset apposita 7 ꝑ ꝓs si pars tacuit ꝑ tẽcẽ dies arbitriũ est emologatũ. si aũt ꝯdixit infra. x. dies tũc põt exigi pena 7 postea põt agi ex arbitrio puta ad intẽsse ſm distinctõez. c. ꝑ tuas. ĩ. e. 7 ibi pleni⁹ dicã de ista emologatõe. ¶ Ultimo aduerte. nã tex. ß in fi. videt velle q̃ lz laudũ sit a ptibꝰ receptũ solũ nihilomin⁹ agit⁹ ad penã q̃n nõ fuit apposita ista cl'a. sed ꝯ ß facit nã exq̃ ptes semel approbauert laudum expsse dz dari actio ad iudicatũ. vt in. c. ꝑ tuas. j. eo. 7 d. l. cũ ãtea. sed doc. vt arbitror metu ꝯrij dicũt q̃ ß laudũ fuit receptũ a ptibꝰ tpe ꝓmissi q̃ ꝓmiserũt seruare laudũ nõ aũt approbauerũt laudũ latũ. sed certe ß solutio ipropat ℞ba tex. cũ dicat q̃ ipm arbitriũ fuit spõte receptũ ab vtraq; ꝑte. vñ ꝓsidero q̃ de iure ciuili possit optie ꝓcedẽ iste tex. q̃ arbitriũ penale ñ põt emologari etiã expsse ad ß vt ex eo det⁹ actio. q̃ nõ ꝓnt ptes facẽ q̃ arbitriũ hẽat vim snie. vt ĩ. l. j. 7 qđ ibi no. C. e. et satis voluit bar. ĩ loc⁷ pall. qđ intellige nisi fuisset ꝛceptũ laudũ ꝑ stipulatõez 7 tũc agit⁹ nõ ex snia ß ex stipulatu quẽadmodũ põt ptes ꝑ stipulatõz approbare snias nullam vt valeat tãq; pactũ 7 ñ tãq; snia. vt ẽ tex. no. ĩ. l. q̃. C. coĩa vtriusq; iudi. 7 ibi no. 7 pleni⁹ ꝑ bar. ĩ. l. vnica. C. qui ꝑ sua iurisd. facit qđ no. gl. ĩ. c. significasti de fo. cpe. ß de iure canonico ñ vr̃ ꝓdicta ꝓsideratio ꝓcedẽ. q̃ cum valeat nudũ pactũ vt ĩ. c. j. de pac. bñ potuert⁹ ptes ꝑ pactũ nudũ approbare arbitriũ penale vt sic agat⁹ ad ipsi⁹ obꝓuãtiã nõ vigore laudi ß vigore pacti. 7 ideo de iure canonico ꝓmissuz ꝯriũ ẽ difficile. ñ ipropriãdo lr̃az ego putarẽ q̃ tex. possz itelligi q̃n laudũ etiã fuit penale. vt puta q̃ arbitr⁹ dixit ꝓcipio tibi ß tali pena vt talẽ rẽ restituas adus̃e pti. nã tũc quãtũcũq; ptes approbauerint laudũ ñ põt agi nisi ad penã. q̃ fuit ꝓceptũ factũ ß pena. vñ ptes videt⁹ approbare laudũ cũ distinctõe pene. ß q̃n lex aliq̃ ꝓhibet ß pena tũc ad obꝓuãtiã legi⁷ sufficit solue penã 7 no. in. l. nõ dubiũ. C. de legi. 7 dico ĩ. c. fi. de postu. pla. 7 ß casu intelligo istũ tex.

Q Um tempore. Minor eccl'ia ĩ ꝓiudiciuz pape de libertate ꝓmittẽ ñ põt. vel ꝑ alia ℞ba põt sic sũmari clari⁹. Eccl'ia exẽpta nõ põt in ꝓiudiciũ exemptionis ꝓmittẽ. diuidit. nã in ꝑma recitat factũ cõpromissi. in scđa laudũ latũ qđ ꝑ pte approbat 7 ꝑ pte reprobat. scđa ibi q̃ legitime. tercia ibi rõez reprobatõnis sbmittit ibi cũ 7 si. ¶ Nota ꝑmo q̃ sup q̃stiõe ℞tente inter abbatẽ 7 aliq̃s ex monachis suis põt fieri cõpromissuz 7 istud ꝓbat⁹ ſm vnũ intellectũ itelligẽdo q̃ aut erat q̃stio inter abbatẽ 7 monachos suos aut int' abbatem 7 epm 7 de oĩb⁹ fuit ꝓmissuz in archiepm. 7 hũc intellectũ approbat Innoc. ß dicẽs q̃ forte isti monachi erãt ꝑlati istaz capellaz 7 dicebãt se eẽ subiectos epõ 7 nõ abbati. Hosti. tñ tenuit q̃ vnica erat hic q̃stio. s. inter abbatẽ 7 monachos ex vna ꝑte 7 epm ex alia. 7 ℞ba tex. ibi quosdã tuos monachos. ꝓtinuat p⁹ istud verbũ te. 7 ꝑ ß intellectu facit supꝛascripta decretalis vbi scribitur abbati 7 quẽtui. ß intellect⁹. Inno. mihi pl⁹ placet tñ q̃ lr̃a ipropriat⁹ ꝑ aliũ intellectũ. q̃ lr̃a dicit 7 quosdã tuos monachos. vñ 7 pdera ℞bũ 7 quosdã. nõ em̃ dicit 7 monachos simpl'r nec ẽ vis sup quo erat inter eos ꝓtẽtio cũ in multis possit accidere. hoc tñ scias q̃ abbas monacho suo in aliq̃ obligari nõ põt nec dñs seruo. vt in. l. interpositas. C. de trãsac. no. Jo. an. in regl'a nõ est obligatoriũ in mercu. ¶ Nota sco ibi fide data. q̃ cõpromissuz põt iurari ab vtraq; ꝑte. 7 vr̃ iuramẽtũ adeo vestire ꝓmissuz q̃ põt ꝑcise agi ad obꝓuãtiam laudi nec ẽ op⁹ agẽ ad intẽsse. vñ pdera in ß bñ istã lr̃az in q̃ papa decreuit arbitriũ fore obseruãdũ ꝓpt' pstatõez fidei bincinde factã. ad idẽ facit. c. ij. ℈. e. 7 apte sentit glo. iij. ℞. 7 voluerũt q̃dã vt refert Inno. ℈. c. pri. vñ quẽad modũ antiq⁹ de iure ciuili dabat⁹ actio ex laudo ꝓcedẽte iuramẽto vt ĩ. l. ne ĩ arbitris. C. e. ita vr̃ hodie dicẽdũ de iure canonico qđ ẽ bñ no. 7 ß intelligo vbi pena fuit apposita ĩ ꝓmisso. nã tũc si fuisset apposita ĩ ꝓmisso iuramẽto simpl'r pstitũ de ꝓuãdo laudũ intelligẽt⁹ ß ꝯditõe. s. ꝓuare laudũ 7 solue penã. 7 ß casu põt intelligi no. dictũ Inno. j. e. ꝑ tuas. vbi ß firmauit. si ℞o iramentũ nõ fuit interpositũ nec adiecta pena tũc agit⁹ ad intẽsse vt ĩ. d. c. ꝑ tuas. 7 dic vt ibi dicã. ¶ Tercio no. q̃ ꝓmissuz factũ sup pluribꝰ q̃x aliq̃ nõ dependebãt a ptãte ꝓmittẽtiũ nõ inficit⁹ ꝑ expssionẽ inutiliũ ß remanet ꝓmissuz validũ sup aliis q̃ dependet a ptãte cõpromittẽtiũ. 7 rõ põt eẽ. q̃ tot videt⁹ ꝓmissa q̃t sunt res sup quibꝰ factũ fuit ꝓmissuz. aq̃. ĩ. l. scire debemus

ff. de ℞bo.ob. ⁊ ī l. etiã. ff. de mino. vbi dr̃ q tot videnť ſnīe q̃t ſunt articuli in ea ꝓtēti ⁊ tot videnť ſtipulatões q̃t ſunt res in ſtipulatõe deducte. ¶ Quarto nota q ecclesia exẽpta ⁊ imediate pape ſubiecta vr̃ gaudẽ q̃dã libertate nõ eſt tñ oĩmoda libertas cũ recognoſcat ius ſb iectionis reſpectu pape. nã nulla eccl'ia põt eſſe acepha la. i. ſine capite. vt dicit tex. in. c. nulla. xciij. di. ¶ Nota quinto ⁊ ī ꝑ tene mẽti iſtũ tex. q ⁊tidie allegať q ecclesia exẽpta nõ põt renũciare ꝓuilegio libertatis. vñ lz generaliť dicať quẽ poſſe licite renũciare iuri ⁊ fauor̃i ꝓo ſe introducto. vt ī. c. ad aplicã de regu. ⁊ ī. l. ſigs ī ꝓſcribendo. C. de epiſ. ⁊ cle. tñ in ꝓuilegio exemptõis tangiť nedũ fauor̃ exẽpti ſed etiã fauor̃ ipſi⁹ ſupior̃is q̃ exemit eũ ⁊ eximẽdo ab alĩs imediate illũ ſue iuriſditõi ſubiecit vñ intereſt ſua nõ pdẽ iſtã imediatã ſubiectõez. ſec⁹ autem ī alĩs ꝓuilegĩs ī quib ℞ſať dũtaxat fauor̃ ꝓuilegiati. ⁊ p iſtũ tex. decidiť q̃ſtio nũq̃d poſſit exẽpt⁹ litigare coz̃ alio iudice ſubĩciẽdo ſe iuriſditõi illi⁹. Jtẽ ⁊ alia queſtio nũq̃d exẽpt⁹ incidẽs in excoĩcatõem iuris poſſit abſolui ab eꝑo loci exq̃ vult ſe quo ad illũ actuz ſubĩcẽ iuriſditõi eꝑi. Et p iſtũ textũ põt rñderi ad vtrãq; que ſtionẽ q nõ cũ nõ poſſit exẽpt⁹ renũciare ſine licẽtia romani põtificis ꝓuilegio libertatis. Jtẽ inťeſt romani põtificis q̃ eſt ſupior̃ imediat⁹ vt ſubdit⁹ ſu⁹ nõ iudicet ab alio nec etiã abſoluať vt ipe poſſit cognoſcẽ q̃litatẽ ſubditi ſui. ar. ī. c. oĩs vtriuſq; ſexus de peni. ⁊ remiſ. ⁊ ī. c. nimis de iureiuran. vr̃ tex. ĩcta glo. fi. q̃ ẽ in ℞ ſingl'aris in cle. pe. de ſen. ex. ⁊ hãc partẽ vr̃ firmare Jo. an. ī regula ſcẽti ī mercu. lz Fe. ī quodã ſuo ꝓſilio tenuerit oppoſitũ. ℟ pmũ dictũ ſecut⁹ ſuz ⁊ plene examiaui mãz in q̃dã diſputatõe q̃ incipit duo clericali ordie. ¶ Ultimo põt colligi argu. optimũ ex iſto tex. q is q̃ nõ põt rẽ alienare ſeu libere de illa diſponẽ nõ põt ſup ea ꝓmittẽ cũ p ꝓmiſſuz poſſet ſeq̃ alienatio. hĩc dixit hoſti. q vaſallus nõ põt ꝓmittẽ ſine licẽtia dñi ſup feudo de quo p eundẽ in ſũma e. ti. in. §. ſed ſequiť. ℞. ſed nũq̃d vaſallus. ¶ Et ex ℟ ⁊ lr̃a pñt colligi plures rõnes decidẽdi ad tex. hic q̃re nõ valuit ꝓmiſſum ſup exẽptõe. nã pma ⁊ pncipalis rõ colligiť ex tex. q exempt⁹ nõ põt renũciare directe ꝓuilegio exẽptõis. g̃ nec ſup ea ꝓmittẽ cũ poſſet inde ſeq̃ laudũ ꝯ exemptõz. ſcda rõ põt colligi ex dictis hoſti. nã plat⁹ q̃ recipit dignitatẽ a papa vt ẽ exempt⁹ nõ põt alienare iura eccl'ie romano põtifice incõſulto. vt in. c. q̃ ꝙs ꝓmiſit. xxxv. q. ix. no. de re. ec. nõ alie. c. nulli ⁊. xij. q. ij. ℟ ius. g̃ ñ poterit iſte abbas ſup iſto iure exẽptõis ꝓmittẽ. cũ p ꝓmiſſuz poſſet ſeq̃ alienatio. Ex ℟ collige notabile dictũ q plat⁹ nõ põt ꝓmittẽ ſup reb q̃s alienare nõ põt. qđ voluit lap. alle. ij. dixi p⁹ hoſti. ſ. c. quenit. ⁊ q̃ſq̃ rõ ℟ ſit vera in ſe tñ non multũ ꝙgruit lr̃e. q eadẽ rõne nõ debuiſſet valẽ cõpromiſſuz ſup alĩs reb. Tercia rõ colligiť ex dictis hoſti. q nemo citra papã põt cognoſcẽ de ꝓuilegĩs ipi⁹ pape vt ī. c. cũ veniſſent de iudi. hãc rõez ñ puto ꝓcedẽ generaliť ī arbitro. qm̃ ī ꝓuilegĩs tãgentib tm̃ fauorẽ ꝓuilegiati bñ pñt ꝓtes ſpõte ſe ſubĩcẽ arbitrio alicui⁹ ſic poſſent illis renũciare. vt. ſ. dixi ⁊ ad. c. cũ veniſſent rñde q ibi tex. dz intelligi ī iudice cui⁹ iudiciũ reddiť ī inuitũ vt in. l. inť ſtipulãtẽ. §. ſi ſtichũ. ff. de ℞. ob. Quarta rõ põt colligi ex gl. fi. q cũ ℟ ageť ꝺ libertate ñ poterat arbiter aſſumi. vt ī. c. pe. de reſti. ī inte. ℟ illa rõ nõ ẽ ℞a ī cã libtatis. Et ex p̃dictis põt decidi qõ nũq̃d clericꝰ poſſit ꝓmittẽ ſup eccl'ia ſua. ℟ oſti. dicit q ñ cũ ñ poſſit illi libẽ renũciare. vt ī. c. q ī dubĩs de renũ. hãc ptẽ ſeq̃ť Jo. andicẽs ℟ ꝓcedẽ ſiue ſit ꝓtẽtio ſup eccl'ia vt de ꝓprietate ſiue ꝓtendebať de bñficio rõne tituli. ſiue de fructib futuris. ſed ſup p̃teritis fructib poſſet ꝓmittẽ ſm eũ ⁊ verũ loqť. nã circa p̃dicta ⁊ ꝓſilia põt dari regl'a quã. ſ. tetigi q ſup oĩb q̃ ꝙs põt alienare põt ꝓmiſſuz facere. in alĩs aũt que alienare nõ põt ſaltẽ ſine certa ſolẽnitate nõ põt ꝓmittẽ ſine iſta ſolẽnitate. p ℟ facit primo iſte tex. ad idez glo. ⁊ bar. in. l. nulli. ff. de trãſac. facit optime. l. nõ ſolũ iũcta glo. C. de p̃di. mi. nõ alie. in p̃dictis eñ locis legiť ⁊ no. q tutor̃ nõ põt trãſigere ſine auctoritate iudicis ſup illis reb quas ipſe ſolus alienare nõ poteſt ſed ſup fructib ⁊ alĩs que ſolus põt alienare poteſt ſolus tranſigere. Et intellige q nõ poteſt trãſigere quãdo p tranſactõez ſequereť alienatio. ſecus aũt ſi res remaneret penes minorẽ ⁊ tutor̃ daret aliquã pecuniaz aduerſario. vnde idẽ dic in p̃lato. q nõ põt ſolus trãſigere q̃ñ p tranſactõez res remaneret penes alĩũ. ſecus ſi penes eccl'iam. vt in. l. nullus p̃al. Sed dubitať nũquid a ꝓncipio valeat ꝓmiſſuz ſup iſtis iuribus que nõ pñt alienari p ꝓmittẽtẽ. Do. an. ſentit ℟ q ſic. q ñ poſſet ſequi alienatio. vñ valebit laudũ quaten⁹ p id nõ fit alienatio rei. ⁊ ſatis mihi placet. ꝓmo p iſtũ tex. nã iſte abbas nõ poterat alienare iura eccl'ie ſine licẽtia pape ⁊ tamen ꝓmiſit ſine ipius licẽtia. ſed laudũ nõ valuit q̃tenus erat ꝯ libertatẽ. ⁊ ſic quaten⁹ inducebat alienationem hui⁹ iuris. intelligebať g̃ ꝓmiſſuz habẽ vires ſm ptãtez ꝓmittẽtiũ. ſicut dicim⁹ in lege ſeu ſtatuto generali vt ſumãt vires ſm ptãtẽ ſtatuẽtis lz ℞ba ſint generalia vt ī. c. a nob el. ij. de ſen. ex. ⁊ ī. c. ij. de ꝓſti. li. vj. et nota hãc rõez. An aũt poſſit p̃lat⁹ ꝓmittẽ vt ꝓceda tur de iure ⁊ de facto ⁊ ſnieť de iure tm̃: Lap⁹ in p̃al. alle. ꝓduſit q nõ. q nõ põt p̃lat⁹ remittẽ iura eccl'ie. nã p ꝓceſſuz de facto fiẽdũ poſſet arbiť ledẽ eccl'iaz admittẽdo ꝓbatõez nõ legitimã vel repellẽdo idoneã. ⁊ nota ℟ dictũ. ſec⁹ dicit ſi ꝓmittit vt ꝓceda ſimpl'r ⁊ de plano ſine ſtrepitu ⁊ figura ẑc. q ius approbat iſtũ moduz ꝓcedẽdi. vt ī cle. diſpẽdioſaz de iudi. ¶ In gl. j. ī fi. nota bñ hãc glo. ad quã ⁊tidie iuncto tex. fit remiſſio cũ q̃riť an ī ordinariũ poſſit ꝓmitti. ⁊ ꝙcludit ℟ gl. q ſic tam de iure canonico q̃ ciuili nõ tñ põt ordinar⁹ iubẽ vt in ſe ꝓmittať. ⁊ ī ℟ caſu gl. intelligit gl. ꝯriã ⁊ idẽ tenet glo. ī decretis. iij. q. vij. ī. §. tria. ⁊ iſta ẽ plenior̃ illa ponẽs rõez q̃liter ꝓmiſſuz ꝓhibeť ī pſonã ordiarij. ⁊ ꝙcludendo opi. canoniſtaz ⁊ legiſtaz ſcias q tres ſunt opi. pncipales in ℟ articulo. ꝓmo vt nõ ſit dzia ī ℟ int⁹ ius canonicũ ⁊ ciuile ℟ vtroq; iure põt ordinar⁹ ī ſe recipe cõpmiſſuz dũmodo ptes ſpõte ī eũ ꝓmittãt. hãc opi. tenet ℟ glo. ⁊ glo. ī. d. §. tria. ſequũť tm̃ Bof. Jo. ℞bi. ⁊ Jo. an. ⁊ q̃ſi coĩs opi. canoniſtaz. Scda opi. pncipal eſt vt aliud ſit de iure canonico q̃ ciuili. hãc opi. tenuit bar. ī. l. ℟ ⁊ ſi ī ſeruũ alle. ī glo. Tercia opi. tãq̃ ī arbitrũ nõ põt ꝓmitti in ordinariũ nec de iure canonico nec ciuili ℟ tãq̃ ī arbitratorẽ. hãc opi. etiã fuit ſecut⁹ hoſt. tenuit gl. ī. d. l. ℟ ⁊ ſi ī ſeruũ. ⁊ iura canonica q̃ videť ꝯria dicũť q loquũť ī arbitratore. hãc opi. fuit ſecut⁹ hoſti. ℟ põderãdo tex. illi⁹. l. ī eo q dicit q ī ordinariũ nõ põt ꝓmitti ⁊ ſi ſniam dixerit nõ dať pene ꝓſecutio. ⁊ ſic loquiť illa. l. ī arbitro cũ faciat mẽtionẽ de ſnia nõ in arbitratore qui ꝓcedit extra iudiciũ ſine qualibz ſcriptura. hec opi. vt poſſit ꝓmitti in ordinariũ tanq̃ in arbitratorez eſt verissima ⁊ coĩter tenet ⁊ videť ꝓbari in aũc. ſi vero ꝙtigerit. C. de iudi. ⁊ de iure canonico nõ eſt dubiũ. vt in. c. cauſaz de elec. ⁊ idẽ in delegato vt probatur in. c. niſi eſſent de ꝓben. Sed an poſſit tanq̃ in arbitrum teneo de iure canonico q ſic. primo p iſtũ tex. intelligendo q epus erat ℟ reus. q tunc archiepꝰ erat ordinarius ſecus ſi fuiſſet actor. vt in. c. ſi clericus. xj. q j. ſed clarius ꝓbatur. ī. eo. ex pte. ⁊ in. c. lr̃as de pſump. de iure ciuili eſt dubitãduz ⁊ pendet deciſio ab intellectu dictõnis et. de quo ꝓbať in. d. l. ⁊ ſi. vtrũ ſtet copulari vel diſiuctiue. ſed exquo habem⁹ iura canonica ſup ℟ clara deberem⁹ intelligere legem dubiã ſm determiatõem iuris canonici. nam ſi in dubĩs recurrim⁹ ad ꝓſuetudinẽ vt i c. cũ dilect⁹ de ꝓſue. ⁊ in. l. ſi de interp̃tatõe. ff. de legi. forti⁹ g̃ recurrẽdũ ẽ ad ius canonicũ qõ ẽ maiozis auctis q̃ ꝓſuetudo. ⁊ facit. c. p venerabilẽ qui fi. ſint. le. ¶ In glo. fi. ibi de p̃ſcrip. cũ olim. nã ibi valuit ꝓmiſſuz ſup ca-

pelt que dicebãtur exempte. Sꝺ. põt dici q̃ iſte tex. p̃cedit qñ capelle erãt exẽpte ⁊ imediate pape ſbiecte ſic ipſuz monaſterũ. iõ nõ valuit laudũ ꝯ exẽptiõez monaſterij vel capellaꝝ. ß in. c. cũ olim. capelle erant exẽpte a iuriſditiõe epi ß ſbiecte abbati. vñ abbas potuit ꝓmittẽ q̃ ñ agebat ibi ꝺ iure rõani põtifical. ⁊ ß ſolo fuit de mẽte doc. ħ lz clare ñ exp̃rimãt. dicũt etiã doc. q̃ ſup iuribꝫ dependẽtibꝫ a libertate põt ꝓmitti. puta ſi agitur de electõe cui⁹ validitas dependet a priuilegio libertatis. exẽplũ in. c. ij. de in inte. reſti. nam ſup electõe poterit ꝓmitti. q̃ p ß nõ p̃iudicat exẽptioni. Idez dicũt ſi int᷑ duas eccl̃ias ẽ ꝗtẽtio ſup alia eccl̃ia cui ipſaꝝ ſit ſbiecta. nã tũc põt fieri ꝓmiſſuz vt i. ꝺ. c. cũ olim. ¶ Ultimo põdera glo. iſtã in fi. in eo q̃ dic̃ q̃ priuilegio libertat̃ põt exẽpt⁹ renũciare q̃ntũ ad ſe ß nõ q̃ntũ ad ſup̃iorẽ. ß ego nõ video aliquẽ effectũ hui⁹ renũciationis q̃ntũ ad ſe. q̃ ius libertat̃ eſt ita p̃iũctũ int᷑ eũ et ſup̃iorẽ vt cõmode ſepatio fieri nõ poſſit. ⁊ facit qꝺ. s. dixi de exẽpto volẽte litigare coꝝ ordinario loci. ⁊ q̃ten⁹ glo. dic̃ q̃ alijs priuilegijs põt q̃s renũciare nõ intelligas ß indiſtincte in eccl̃ia ß reſtringe ſm no. ꝑ Inn. in. c. accedẽtibꝫ. de priuil. ⁊ vide qꝺ dixi in. c. veniẽs. de ſcrip. vbi aliquid per eundem Inno. Abbas.

QVm dilect⁹ Lꝝam arbitro non bz locũ reconuentio vel alio mõ ⁊ ſic. Arbit᷑ nõ bz ptãtem iudicãdi vltra ꝓhensa in ꝓmiſſo ideo coꝝ eo nõ fit reconuẽtio coĩs diuiſio. ſcꝺa ibi nos igit᷑. ¶ Nõ ꝑ vnũ caſum in q̃ iudicia ⁊ arbitria differt. nã coꝝ eodẽ iudice bz locũ recõuẽtio ſiue ſit ordinari⁹ ſiue delegat⁹. vt in. c. j. et q̃. j. de mu. pe. ⁊. iij. q. vij. cui⁹ in agẽdo. ⁊ in. l. papinianus. cũ auc̃. ⁊ ꝙſeq̃nter. C. de ſen. ⁊ in. c. diſpẽdia. §. re⁹ q̃z. de reſcrip. li. vj. ß coꝝ arbitro recõuẽtio ceſſat. vt ħ q̃ g̃ ꝺĩ q̃ arbitria ſũt redacta ad inſtar iudicioꝝ. vt in l. j. ff. ꝺ arbi. nõ p̃cedit q̃ ad oĩa. ß in p̃incipio medio ⁊ fine cãe in mlt̃ differt ⁊ in mlt̃ q̃uenit q̃ pñt bñ ꝑſcrutari ex nõ. ħ in glo. ⁊ ſup ea. ⁊ plene p ſpe. e. ti. in. §. differt ꝑ totũ. aliq̃d ꝑ bal. l. j. in fi. C. e. ¶ Nõ ſcꝺo ibi cũ arbit᷑ iudicare. q̃ arbit᷑ ꝺ̃ iudicare ⁊ ꝑ ꝓs ſniaz ferre. vt in. c. dilect⁹. s. e. dic tñ q̃ coꝝ arbitro nõ ẽ ꝓprie iudiciũ. q̃ iudiciũ ꝺ̃ q̃ſi iuriſditio. i. ditio iur̃. ß arbit᷑ ñ bz iuriſditõez ß q̃ndã notionẽ. vt in. l. p̃tor. ff. de re iudi. nec ꝓprie fert ſniaz. vt in. l. q̃d g̃. §. ex cõpromiſſo. ff. de his q̃ no. infa. dixi i. c. j. s. e. ß ip̃ro ꝑe. vñ ꝓprie ꝺ̃ iudex ferre ſniaz. arbit᷑ ãt ꝺ̃ ferre arbitriũ ſine laudo. ad ß. s. c. pr. ⁊ i. c. ij. s. e. cũ ſi. tria. n. req̃rũt᷑ ad ß vt ꝓpe dicat᷑ ſnia vt ſẽtit ħ hoſti. ꝑ q̃ infamet ſi cã talis eſt. ſcꝺo q̃ ex ea det᷑ actio. t᷑cio q̃ poſſit agẽ de euictiõe is q̃ ſuccubuit p ſniaz q̃ oĩa ceſſãt in ſnia arbitri. Prio iſta nõ infamat. vt in. ꝺ. §. ex ꝓmiſſo. Itẽ nõ ꝓpetit regreſſus de euictõe. vt i. l. ſi ꝺcm̃. §. ſi ꝓmiſero. ff. de euic. ⁊ no. in. c. fi. de emp. ⁊ vẽ. nec ex ſnia ſua dat᷑ actio. vt in l. j. C. e. merito ꝙcludit᷑ q̃ arbit᷑ nõ fert ꝓprie ſniaz nec coꝝ eo ẽ verũ iudiciũ ß q̃ſi. Ex ꝑdict̃ tñ ⁊ ex tex. duz dicit iudicare ꝛc. collige q̃ arbit᷑ ꝺz ꝓcedẽ in forma iudicij ſic iudex. vñ coꝝ eo ꝺz dari libell⁹. vt no. ħ doc. ⁊ ſpe. e. ti. in. §. reſtat. fac̃. l. pe. C. e. Itẽ coꝝ eo fit lit̃ ꝓt̃. vt in. ꝺ. l. pe. ⁊ p iſtã ꝓteſtatõez int᷑rũpit᷑ ꝑſcriptio ac ſi fuiſſz fcã coꝝ iudice. vt in. ꝺ. l. pe. iurat᷑ de calũ. vt no. glo. ħ in fi. Itẽ ꝺz ferre ſniaz in ſcriptis. ad ħ. l. j. ⁊ qꝺ ibi no. C. de ſen. ex pi. reci. ⁊ tenẽt etiã ħ doc. Itẽ ñ põt ꝓcedẽ dieb⁹ feriat̃ in honorẽ dei ⁊ ſi ꝓcederet nõ valeret ꝓceſſus. vt in. l. oẽs. C. de fer. q̃ lz coꝝ arbitro nõ ſit verũ iudiciũ eſt tñ q̃ſi iudiciũ vt p̃ꝺixi ⁊ iudicial᷑ ſtrepitus ꝺz ꝙeſcẽ dieb⁹ feriat̃. vt in. c. fi. de fer. vñ cũ ille tex. emanauerit in honorẽ dei ꝺz late intelligi vt extendat᷑ ad q̃ſi iudiciũ marie q̃ lex ciuil᷑ exp̃ſſe ꝓhibet arbitroꝝ ꝓceſſuz his dieb⁹ feriat̃. vt in. ꝺ. l. oẽs. ⁊ ħ intelige in ferijs introduct̃ ad honorẽ dei. vt dixi. naz in ferijs introduct̃ ꝗtẽplatõe boim lz regularit᷑ nõ ꝺeat p cedere nec ꝺebeat cogi ad ꝓcedenduz tñ ex cauſa puta q̃ finit᷑ ꝓmiſſuz põt iudex eũ ꝓpellẽ ad ꝓnũciãduz in iſtis ferijs. vt in. l. ſi feriat̃. ⁊ in. l. ſi de meis. §. fi. ff. e. ⁊ ſic limita ꝺcã doc. ħ. Arbitrator aũt põt ꝓcedẽ in oĩb⁹ ferijs ẽt introduct̃ in honorẽ dei. q̃ coꝝ eo nõ eſt iudiciũ nec q̃q̃ ß potius eſt q̃ꝺã trãſactio ſeu ꝓpoſitio. vt auc̃. ſi ꝛo. C. de iudi. no. Inn. in. c. q̃ntauis. de iureiur. vñ dixit bar. in. ꝺ. §. fi. q̃ etiã die dñico põt arbitrator ferre arbitramẽtũ ſuũ. Et idẽ ſpe. e. ti. §. fi. ꝛ. ß nunq̃d ꝓpoſitor. fac̃ glo. nõ. in cle. vnica. de of. dele. ⁊. c. j. de feriꝭ. vbi ꝺ̃ q̃ par põt fieri die feriata. ⁊ ſic licite hoĩes intẽdũt bis dieb⁹ ad ꝓceſſuz pac̃. Sz arbitrator ꝓcedit ad pacẽ ponẽdaz int᷑ ptes q̃ eſt q̃ꝺã cõpoſitio. vt. s. dixi. Itẽ ꝺcã teſtiũ recepta p arbitrũ faciũt fidẽ coꝝ iudice ſic̃ ſi eſſent recepta ab alio iudice. qꝺ tñ intellige vt le. ⁊ nõ. in. c. pñtata. de teſti. In his g̃ q̃ueniunt arbitria ⁊ iudicia. ⁊ in mult̃ vt dixi differt q̃ longũ eſſet ꝑ ſingula enarrare. ß ex varijs iur̃ ptib⁹ pñt ꝙuenietie ⁊ ꝺrie colligi. ¶ Opp. ꝯ tex. nam vꝝ q̃ rõ lr̃e nccr̃io nõ cõcludat. naz delegat⁹ nõ põt ꝙg̃ſcere niſi de reb⁹ exp̃ſſis in reſcripto. vt in. c. cũ olim.. ⁊ in. c. ꝑ. ⁊. g. ⁊ in. c. de cauꝑ de of. dele. ⁊ nihilomin⁹ coꝝ eo bz locũ recõuẽtio. vt. s. dixi. g̃ idẽ eſſz dicẽdũ in arbitro q̃ lz nõ poſſit ꝙg̃ſcere ſeu iudicare niſi de exp̃ſſis in ꝓmiſſo tñ recõuentio ꝺz bẽe locũ. q̃ recõuẽtio ꝓcedit ex iuris diſpoſitõe. vñ ampliat᷑ ⁊ extẽdit᷑ ptãs in actu recõuentõis nõ ex fcõ ꝑtiuz ß ex diſpõne iuris fundati ſup rõne nãli. q̃ exq̃ q̃s eligit ꝑ ſe iudicẽ in cã ſua ⁊ dic̃ illũ idoneũ: nõ ꝺz dedignari bẽe eũ ꝯ ſe in cã aduerſar̃. vt i. ꝺ. l. papinian⁹. ⁊ in. ꝺ. c. cui⁹ in agẽdo. al's eſt. §. Solu. ꝯriũ eſt difficile ⁊ nõ tactũ ħ ꝑ doc. ß põt rñderi ſaluãdo ꝑ iſtam lr̃am q̃ rõ finalis q̃re nõ bz locũ recõuẽtio coꝝ arbitro eſt iſta q̃ exp̃rimit᷑ in tex. ſ. q̃ nõ bz locũ reconuẽtio coꝝ arbitro ſic̃ in delegato. q̃ iuriſditio delegata ẽ de iure merito ſuccedit iur̃ diſpoſitio edita in mã recõuentõis. vñ dat᷑ ibi ptãs in cã recõuẽtiõis bñficio iur̃. ß arbitriũ ꝑcedit ex mero fcõ ⁊ ſola volũtate ꝓmittẽtiũ ꝺo ius ibi nõ ſupplet nec ãpliat ptãtez arbitroꝝ. q̃ cũ ꝓcedãt ex ſola volũtate ptiũ ideo nõ ꝺz extẽdi vlt̃ ea q̃ ptes exp̃ſſerũt ſeu exp̃ſſe voluerũt. Exq̃. n. ptes receſſerũt a diſpoſitõe iur̃ relinq̃ndo iudicẽ adeũdo arbitrũ receſſerũt ab alia iuris diſpõne ideo ius in ꝓmiſſũ nõ ſupplet. ar. in. l. fi. C. de pac. q̃ẽ. tam ſup vot̃. ¶ Itẽ põt reddi alia rõ nõbilioꝝ ⁊ magis ꝙcludẽs q̃ rõ lr̃e. iudex cõiter adit᷑ ab actore. vñ actor eligit iudicẽ ordinariuz vel delegatũ. reus aũt neceſſitat᷑ ad ꝙparẽdũ. q̃ iudiciũ reddit᷑ in inuitũ. l. int᷑ ſtipulantẽ. §. ſi ſtichũ. ff. de ꝛ. ob. vñ fuit merito ſbueniẽdũ ipi reo ꝯctu inito. vñ exq̃ ab eo aliq̃d petit᷑ audiat᷑ volẽs petẽ ab ipo actore. Hinc dixit nõbiſ᷑ bar. in auc̃. ⁊ ꝙſeq̃nt̃. C. de ſen. q̃ coꝝ delegato impet᷑to cõi ꝙſenſu ptiũ ñ bz locũ recõuẽtio. q̃ ẽ q̃d ĩputet᷑ reo q̃re cãz recõuentõis ñ fec̃ exp̃mi in ſ̃pto ꝓmiſſuz aũt fit cõi ꝙſenſu ptiũ. iõ nõ ꝺz bẽe locũ recõuẽtio. q̃ ẽ q̃d ĩputet᷑ reo q̃re cãz ſuã nõ fec̃ exp̃mi in ꝓmiſſo. nã ß caſu ceſſat rõ ſup q̃ fundat᷑ recõuẽtio. nõ. n. ħ actor eligit iudicẽ ſeu arbitrũ ß actor ⁊ reus ſit̃. ⁊ nõ bñ has rõnes. Sz q̃ro nunq̃d iſte tex. hẽat locũ in oĩb⁹ arbitr̃. Sꝺ. aut ſunt arbitri iur̃ aut arbitri volũtar̃. in volũtarijs bz locũ iſte tex. p rõnes ꝑall'. in arbitris ꝛo iur̃ ꝺic̃ ſpe. in ti. de recuſa. i. §. fi. ꝛ. ß nũq̃d eoꝝ arbitrio. q̃ etiã nõ p̃cedit recõuẽtio ⁊ ſequũt᷑ doc. ħ. rõ eſt q̃ iſti arbitri iur̃ aſſumũt᷑ ſup certo articlo. ſ. an iudex ſit ſuſpect⁹ iõ ei⁹ iuriſditio nõ ꝺz extẽdi. Itẽ q̃ iura volũt vt celerit᷑ iſte articul⁹ recuſatõis expediat᷑. vt in c. ltĩma. de ap. li. vj. ſi aũt admitteret᷑ recõuẽtio iſte articul⁹ plus debito ꝓrogaret᷑. Adũte ħ dictũ ſpe. intelligo in termis ſuis. ſ. in arbitro iur̃ electo ſup certo articulo. ſec⁹ in artibitr̃ iuris electis ſup certo caſu. q̃ iſte bñs iuriſditõez ñ eſt ꝺeputat⁹ ſup articlo cãe ß ſup tota cã ſic̃ delegat⁹. Itẽ neceſſitat᷑ re⁹ ad ꝓmittẽdũ ex

dispõne iuris merito dz hre locũ recõuẽtio p.s. dicta põe exẽplũ p de iure canonico qñ eps vult mouẽ litẽ ꝯ subditũ suũ.nã tũc eligũt arbitri iuris q̃ hñt iurisditõz vt i.c.si cleric⁹.xj.q.j. Cleric⁹.n.coꝝ illis ꝙuẽt⁹ p epm poterit epm ꝙuenire.aliud exẽplũ de iure ciuili posset põi p.l.cũ spãli.C.d iudi.nã si delegat⁹ ꝓncipis recusat ꝙpellunt ptes eligẽ arbitros q̃ cogscãt d ista cã vt ibi. vñ puto q̃ sic coꝝ delegato hẽbit locũ recõuentio ita coꝝ istis q̃ succedũt i locũ delegati.p hẽ et puto q̃ si ex forma statuti ꝙpellũt ꝙsãguinei ad cõpromittendũ q̃ coꝝ illis arbitris hz locũ recõuẽtio.qz illi sũt arbitri iuris z hñt iurisditionẽ dlegatã vel ordinariã iux ea q̃ dixi i.c.suspitiõis de offi.dele.z qd no.in.c.ab arbitris.e. ti.li.vj. ¶ Ultio scias q̃ lra in fine facit ad.q.n põbilẽ et q̃tidianã.ꝙpromissum fuit i arbitrũ sup vna re arbit⁹ p sniam adiudicauit rẽ actori ß ꝓdẽnauit actorẽ ad dãũ aliã rẽ ipi reo q̃ qdẽ res nõ erat exp̃ssa in ipo ꝙpromisso nũqd valeat illud arbitriũ q̃ ad istã rez? So.iste tex.optime fac̃ q̃ nõ.i eo q̃ dic̃ q̃ arbit⁹ nõ põt iudicare nisi de his tm̃ sup q̃bꝫ fiat ꝙpromissũ. Et põdera istaz dictionẽ tarationã tm̃.ad idẽ.l.nõ distinguem⁹.§. d officio.ff.e.ti.z i hãc ptẽ inclinat bar.in.l.aquiliana.ff. de trãsac.dicit tñ secus eẽ si mãdauerit pecuniã dari alteri parti p illũ cui adiudicauit rẽ.nã tũc ꝫ sniã tz.qz pecunia nõ ẽ ꝓsus alia res.p eã em̃ fit estimatio oĩm rez vt in.l.j.ff.de ꝙtraben.empt.z in.c.ejiciens.lxxxviij.di. vñ in recõpẽsatõe rei adiudicate potuit condẽnare in pecunia sic̃ fac̃ iudex adit⁹ i iudicio cõidiuidũdo q̃ nõ põt apponẽ manũ ad rẽ nõ cõem.vt i.l.arboꝝ.ff. cõidi. z põt vni adiudicare rẽ nõ cõem z mãdare vt alteri refundat certa ps pecunie.vt insti.de offi.iu.in.§.eadez zi.l.ad offm̃.C.cõi diui.z ß tene mẽti. ¶ In gl.j.ibi itẽ i crib⁹.ß intellige vt plene dixi in.c.j.d mu.peti.z i.c.at si clerici d iudi.p Bar.in.l.is q̃ reus.ff.de publi.iud.vi de ter.iij.q.xj.neganda.z ibi p archi. ¶ In ea.glo.ibi i mometanea possessiõe.aduerte istã.l.fi. quã gl.allegat vario mõ intelligit vt ibi no. Host. ß intelligit istã.l. qñ pupillus agit sup mometanea possessiõe ꝓponẽdo interdictũ vñ vi vel qd vi aut clã vel vti possidetis tm̃ eũ nõ põt recõuenire re⁹.z idẽ i effectu voluit ibi bar. q̃ dixit illã.l.,pcedẽ qñ pupill⁹ agit int dicto adipiscen de recuperãde vel retinẽde.z rõ põt eẽ qz cũ pupill⁹ sit ibi sine tutoꝛe z admittat i ista cã.qz nõ hz ltimã psonã stãdi i iudicio.vñ putarẽ q̃ ista.l.nõ ,pcedẽt qñ pupillus eẽt i iudicio cũ aucte tutoris.qz tũc cessat rõ pat.et ß intellige dũmõ nature cause patiat recõuẽtionẽ.qd plene dixi i.d.c.j.d mu.pe. ¶ In ea.gl.ibi spoliatõe facta eccl̃ys.aduerte qz nõ vr̃ specialitas i eccl̃ys cũ s.gl. dixit q̃ i cã spoliatõis ñ valz recõuẽtio. Sz põt itelligi ß dcm̃ duob⁹ modis.p i eccl̃ia z clericis nõ hz locũ recõuẽtio et̃ sr̃ alia spoliatõe ß ,pcedit ß qñ laic⁹ maliciose spoliauit clericũ vt ꝙuẽtus coꝝ iudice suo recõueniat ibi clericũ. ¶ Scdo põt intelligi q̃ etiã i alio facto q̃z spoliationis exq̃ laic⁹ maliciose dat materiã clerico vt ꝙueniat eũ coꝝ laico vt ipm postmodũ ibi recõueniat hz locũ recõuẽtio,z sic vi velle ter.no.iũcta gl.c.relatũ ß alle.in glo.Sz idẽ crederẽ inter laicos qz malicijs nõ est indulgẽdũ.ar.c.q̃to d diuoꝝ.zi.§.ß si agant all'.in gl. ¶ Et glo.ponũt ß dc.aliq̃s casus i q̃b⁹ nõ ,pcedit reconuẽtio q̃s ñ curo ,pseq̃ qz non ẽ mãnra ß plene examinãt i.d.c.j.de mu.peti. ¶ In glo.fi.ibi vl eis cohrẽtib⁹ sine q̃b⁹ ꝛc.no.bñ istã pticulã gl.q̃ arbit⁹ põt extẽ dere manũ ad ñ deducta in ꝙpromisso dũmõ ista adhereãt exp̃ssis i cõpromisso p̃sertim si cã ,pncipalis diffiniri ꝙmode nõ põt.z idẽ tz Inno.ß z.j.e.ex pte.z gl.i.l.nõ distinguem⁹.i.§.d offõ.ff.e.z p ß puto q̃ si ꝓtaz i dubiũ sup qualitatẽ rez exp̃ssarũ in ꝙpromisso q̃ poterit arbit⁹ de ista qualitate cognoscere z ,pnũciare an veniat i ꝙpromisso qz alit cã ,pncipal ꝙmode decidi nõ posset p̃serti qz ẽ ß ꝓparatoriũ ad diffinitiõez cause,ꝙpromisse.sike videm⁹ i ,pcuratoꝛe q̃ nõ hz ptãtẽ circa ptẽta in ,pcuratiõe.vt in.c.cũ olim de of.dele.z tñ pt ager sup his q̃ sunt ꝓparatoria ad mãdatũ sibi factũ. vt i.l. ad rẽ mobilẽ.z in.l.ad legatũ.ff.de ,pcu.z fac̃ optime qd subijcit i glo.i eo q̃ arbit⁹ incidẽter cogscit de cã restitutiõis lz non fuerit exp̃ssa i ꝙpromisso.de q̃ diximus in.c.penul.s.d in inte.resti. ¶ In ea.gl.ibi sup petitõe duplici.,pãtellectu glo.scias q̃ actio legis aquilie ꝯ negãtẽ dar i duplũ i ꝓfitẽtẽ dar i simplũ vt i.l.inde neratius.ff.ad.l.aq̃. vñ dubitat nũqd facto sel ꝙpromisso sup dãno dato possit arbit⁹ ꝓdẽnare ptẽ i duplũ si negauerit dãnũ dedisse cũ fuerit ꝙuicta p aduersariũ.z p vi q̃ sic.qz arbit⁹ cognoscit d coherẽtib⁹ z ꝙnexis.vt.s. dz in ,pin.gl.ß ꝓdẽnatio ad duplũ vi coherere negatiue.qz ,puenit ex nã actiõis i ꝙpromissum deductẽ. ¶ In ꝫnũ gl.arguit d.l.q̃ tñ i fi.ff.e.vbi dic̃ q̃ arbit⁹ nõ põt ,pnũciare sup pena i ꝙpromisso apposita vt nõ exigat. z reddit ibi rõ.qz sup ista pena nõ fuit ꝙpromissũ g nõ dz arbit⁹ posse ,pnũciare sup duplo.qz pena legl ,pcedit z sup ea non fuit ꝙpromissũ.z vi glo.trãsire cũ isto ꝫnio.exp̃sse tñ nõ eligit.z idẽ vi velle Inno.ß h Host. tz ꝫnũ p rõnẽ p factã.z facit qd no.azo. z Inno.j.e.ex pte.q̃ dixerũt arbitrũ posse ,pnunciare sup fructib⁹ et oĩb⁹ accessoꝛie deductẽ z sup expensis lz de his exp̃s non fuerit ꝙpromissũ.qz ß oĩa veniũt accessoꝛie ad cãm ,principal'r ꝙpromissã.z hãc opi.sequoꝝ.p q̃ facit tex.in.l.nõ distinguem⁹.in.§.itẽ non ẽ cogẽdus.ff.co. vbi hĩ q̃ etiã pempta re ,pncipali sup q̃ fuerat ꝙpromissum põt arbit⁹ cogscẽ sup intereẽ. Itẽ nõ potest dici q̃ pena sit q̃d extrinsecũ cũ veniat ex nã actionis.ar.in regula accessoꝛiũ d re.iur.li.vj. ¶ Itẽ in eadẽ gl.ibi non põt punire.supple mulctãdo ꝙtumacẽ.no.glo. ex q̃ habes duas ꝯclusiones in ß articulo.,mo q̃ arbit⁹ nõ põt mulctare ptez rõne ꝙtumacie.scdo q̃ põt sibi dari ptãs a ptib⁹ mulctãdi z ita reducũt ad ꝯcordiã due leges q̃ videtur ꝫnie.vna ẽ.l.non ex oĩb⁹ all'.in glo. nã vi velle q̃ arbit⁹ possit mulctare.Contrariũ innuit tex.in.l.ij.in fi.ff.de iudi.vbi tradit no.regula q̃ non hñs iurisditõnem defic̃ in ptãte mulctãdi.intelligat g̃ ista.l.mero imre inspecto.l.añt non ex oĩb⁹.itelligat q̃ fuit data potestas arbitro a partib⁹.z ita cõiter vident velle legiste in.d.l.non ex oĩb⁹.z intelligo gl.in mulcta ,pprie sũpta. vt est pena extraoꝛdinaria quã iudex infligit ꝙtumaci qz ꝙtẽpsit iurisditionẽ suam.secus dic si iudex vult punire ꝙtumacẽ in expẽsis quas fecit ps pñs.nã lz ß sit pena respectu ꝙtumacis tm̃ respectu partis pñtis est interesse z iõ arbit⁹ põt in illis ꝓdemnare.vt in.d.§.itẽ nõ est cogẽdũ.z no. Inno.j.e.ex pte.z de hac pena posset intelligi.d.l.nõ ex oĩb⁹.ß m aliũ intellectũ. ¶ In ea.gl.ibi nisi vtraq̃ pte pñte.pondera glo.nõ.n.dicit arbitruz nõ posse ,pcedere pte abñte.ß q̃ nõ põt ,pnũciare nisi vtraq̃ pte pñte nisi data sit sibi ptãte i ꝙpromisso.z ita loq̃t ter.i.d.l.diẽ ,pferre.i.§.siq̃s litigatoꝝ.ff.e. vnde potes i ß firmare istã regulã q̃ i casib⁹ in q̃b⁹ põt iudex ,pcedere pte abñte p ꝙtumaciã vel sine poterit eodem mõ arbit⁹ ,pcedere qz arbitria sunt redacta ad istar iudicioꝝ.vt in.l.j.ff.e.Fallit in casib⁹ iuris exp̃ssis.z iõ vt dixit Inno.j.e.ex pte.pt arbit⁹ lit.ꝙte.,pcedere ad recepti nẽ testiũ ꝙtumacia ptis non obstãte. z idẽ dicit in alijs actib⁹ iudicialib⁹.sed in snia ferenda reperit ß diuersitas inter iudicẽ z arbitrũ.qz iudex fert sniam pare ꝙtumace vt i.l.ab eo.C.quõ z qñ iudex.zi.c.j.z.c.veritatis de do.z ꝙtu.cũ si.sed arbiter nõ põt.nec ob.si dicatur q̃ ꝑm ß erit in optione partis impedire sniam arbitri.qz non habebit nisi non comparere nec pt mulctari.vt.s.dictũ est.sed dicit q̃ in ꝙtumaciã suã committitur pena apposita in compꝛomisso.vñ perinde est ac si arbit⁹ ,pnũciasset z ps nõ vellet stare arbitrio.lex em̃ eq̃parat ista duo.s.nõ acquiescere laudo vel impedire ,pnunciationẽ arbitri nõ cõparẽdo.vt est tex.i.d.§.q̃s li

tigatoꝛ ꝛ ī.l.ij.C.eo.vide tñ Jnno.q̄ optīe ī ß loq̄t.j. eo.ex ꝑte ī ꝑn.dixit.n.ꝛ bñ ꝙ tūc ꝑ ꝛtumaciā ꝓmittit pena ꝓmissa qñ īpedit ꝓnūciatio ſnīe.ſecꝰ aūt ſi citatio fuit fcā ad aliū actū ad quē iudex ꝑt ꝓcedere nō obſtāte ꝛtumacia. ß dictū puto limitādū ꝑ id qđ no. bal.pᵒ Ci.in.d.l.ij.ſ.niſi fuerit ī ꝓmiſſo actū vt pena ꝓmittat ſi nō paritū fuerit ſnie. nā tūc nō ꝓparēdo ad p̄ceptū arbitri ꝓmittet pena.qđ itelligit dūmō ptz pñtis int̄ fuit ꝙ aduerſariꝰ nō cōparuerit.ſecꝰ ſi nullū pōt ꝑtendē int̄esse.ꝛ ibi vide ꝑ eū latiꝰ. Sꝫ circa hunc articulū dd.an.allegat ß bu.ꝛ nō dicit vbi q̄ tenuit ſm eū ꝙ arbiter nō ꝑt ꝓnūciare ꝑte abſente qñ ꝓmiſſū fuit ſimplicit penale.ſecꝰ ſi fuit appoſita cla ꝙ toties pena cōmittat quotiēs fuerit ꝓuētū. nā tūc ꝑt ꝓnūciare ad effectū vt pena itez cōmittat.allegat etiaꝫ ſpe.eo.ti.in.§.fi.ꝓpe fi. Et incipit ℣. q̄d ſi arbit.plus dic dd.an.ex ſe ꝙ vbi cōpromiſſū nō eſſet penale ꝙ tūc poterit arbit. ꝓnūciare ꝛtumacia ptis nō obſtāte. mouet rōne gnāli dūtaxat.qꝛ arbitria ſunt redacta ad inſtar iudiciorꝫ. Sꝫ aduerte tu qꝛ legiſte moderni has limitatiōes ñ vident feciſſe nec mētionē faciūt ī ß dꝫrio ß ſimplr trāſeūt cū his q̄.ſ.dixim² pᵒ gl.vt videre poteꝛ ī.d.l.ij.ꝛ ī.d.§.ſiq̄s litigatoꝛ ꝑter Ci.q̄ poſuit vnā limitationē Ja.dicētꝛ.ꝙ ſi ꝑs abeſt pᵒ ꝛcluſiōez ī cā poſit arbit. ꝓnūciare.ar.i.l.q̄uis.C.de adul.vbi ꝑt iudex ferre ſnīaz ꝫ accuſatū ſi accuſatoꝛ ſe abſentauit pᵒ ꝛcluſionē ī cā.ꝛ potuiſſet allegare bo.tex.ī ſili in.c. auditis de ꝓcu.vbi revocatio ꝓcu.pᵒ ꝛcluſionē nō impedit ſnīaz ferri.ß ß dicta mihi nō placēt nec credo ꝙ fuerit d̄ mēte butrigarij nec ſpe.cū idiſtincte ter.in.d.§. ſiq̄s litigatoꝛ.dicat ſnīaz eē nullā latā ab arbitro ſine pñtia ptiū. vñ itelligo dicta iſtoꝛ ꝙ vbi fuit appoſita aliq̄ iſtaꝛ cla poſit arbit de nouo citare ptē vt veīat ad ſnīaz audiēdā ꝛ ſi nō venerit itez ꝓmittet pena.qꝛ ℞tute cle ꝑma pena ſoluta remāſit ꝓmiſſū ī ſuaualiditate.vñ lꝫ ſine cla ꝓmiſſū diſſoluat eoipo ꝙ cōmittit pena.vt.l.ſi duo.§.ſet.ff.e.ꝛ cāu nr̄o ℞tute cle nō ſoluit ꝓmiſſū ß arbit nō hꝫ maiorē ptātē q̄ꝫ p. vñ ſi ꝑs nō poſit ꝓcedē ſine pñtia ptiū ita nec nunc cū ℞tute cle cēſeat aliđ ꝓmiſſū iuꝛ ea q̄ dixi ī.c.dilecti.ſ.eo.ꝛ idē dico vbi pena nō fuit appoſita ī ꝓmiſſo tūc aūt ꝓpetit actio ad int̄eſſe ꝓpt ꝛtumaciā quē admodū ꝓpetēt ſi ꝑs nō vellet ſtare arbitrio iā lato.vt ī.eo.ꝑ tuas.ꝛ.l.diē ꝓferre.ff.eo. nec ꝑs pñs ex ß ꝑt pōtēdere aliqđ diudiciū.qꝛ eūdē effectū hꝫ ac ſi ſnīa fuiſſet lata ꝛ ꝑs nō vellet acq̄eſcē arbitro.dictū etiā Ja.ꝓma frōte vī equū ß nll'o iure ꝓbat. imo exp̄ſſe reſiſtit ter.in.d.§.ſiq̄s litigatoꝛ.nā pñtia ptiū neceſſario req̄rit ī platiōe ſnie ꝛ nō ī alio ꝓceſſu vt.ſ.dixi. vñ ꝙ ꝑs fuerit pñs vſq̄ ad ꝛcluſionē ñ releuat.ꝛ forte Bar. ꝛ bal.nō recitauerūt iſtud dictū.qꝛ dubitarūt de ipi² veritate. Ad.l.q̄uis facilis ē rñſio. nā ibi ꝓcedit fauoꝛe iuris publici.qꝛ cā erat crimīal'.vt ibi no. Jtē qꝛ ceſſabat ibi rō q̄re req̄rebat pñtia accuſatoꝛꝫ.nā ibi cōſtabat reū fuiſſe ꝙictū nec poſſet fieri alia ꝓbatio.vñ ꝓſentia accuſatoꝛꝫ parū opabat cū ceſſaret pena taliōis

¶ Jn eadē gl.ibi renūciat appellatiōi.no.gl.in ß ꝙ ponit dꝫiaz int̄ iudicia ꝛ arbitria.nā ī iudicijs valet pactū de nō appellādo ſeu reclamādo ꝫ ſnīaz lꝫ aī ꝓlatiōez ſnie ſit int̄poſitū.vt ē tex.no.in.l.fi.ī fi.C.de tē.ap.ſecꝰ aūt ē in pacto int̄poſito de nō appellādo vl' reclamādo ꝫ arbitriū.ꝛ allegat gl.ad ß dictū.l.pe.C.eo.q̄.l.nō loquit' i renūciatiōe appellatiōis.ß glo.induxit illā.l.ſatꝫ caute ꝛ ſubtilit' ī eo ꝙ.l.illa tacite inuit laudū nō poſſe emologari aīq̄ſ ſit lat[illegible] lꝫ glo.ibi dubitauerit Bar. tñ ß ibi ſequit'.refert ita ꝙſuluiſſe Di.ꝛ ipm poſt eū.ꝛ idē ibi bal.qđ ē bñ no.nā quotidie in ꝓmiſſis apponit cla ꝙ ꝑtes ex nūc approbēt laudū ferēdū.ꝛ ꝓmittūt non impugnare aliqua ratiōe ꝛc .tale eīm pactum non valet.quia.l.illa pe.ad hoc vt ex laudo oriat' actio requirit ꝙ approbet' expreſſe vl tacite poſtq̄ſ fuerit latū.ꝛ pōt eſſe rō ne ꝑ iſtud pactū antea factū dē' arbitris mā delinquēdi.ꝛ hec ꝓcedūt reſpectu arbitroꝝ.

¶ Quid aūt ī arbitratoꝛe an valeat pactū de nō petendo reductionē ad arbitriū boni viri. dic vt pleniſſime diri ī.c.q̄ntauallis de iureiur.ꝛ q̄tenus.gl.ß dicit valē pactū d̄ nō appellādo ī iudicio facit ī cōtrariū.c. veniētes de iureiur.vbi dī nō valē ſtatutū vt a ſnīa ñ poſſit appellari. qꝛ violat' ius ſuꝑioris. So.dic illud ꝓcedē in ſtatuto ſecꝰ aūt in pacto.ex quo habes vnū caſū mirabilē in quo magis opat' pactū q̄ꝫ ſtatutū.ꝛ ꝙ quedā pñt fieri ꝑ pactū q̄ explicari nō pñt ꝑ ſtatutū.qđ eſt ꝫ no.ꝑ gl.C.d̄ decre.de cu.ſuꝑ rubrica li.x.ꝛ qđ no.bar. in.l.oēs.ff.de iuſti.ꝛ iure.ß pōt dici ꝙ reg'lariť ꝓcedit ꝛtrariū.ß ī caſu ꝓdicto aliud ē.qꝛ pactū directe nō tāgit ius ſuꝑioris ß paciſcētes abdicāt a ſe qđ ē in eoꝝ facultate.ß ſtatutū diſponit directe ꝫ ius ſuꝑioris.poſſet tñ ꝓbabilit' dubitari.nūquid ſaltē valeat ſtatutuꝫ q̄ ad ſtatuentē tm̄.de quo vide ꝑ bal.in.d.l.fi.vbi ſentit ꝙ nō.ꝛ optime facit illd.c.veniētes. Jtē ꝫ hāc particulā gl.fac.l.j.C.de arbi.ꝛ.ij.q.vj.a iudicib. cū.§.ſe. vbi dī ꝙ a ſnīa arbitri nō poſſit appellari.g̃ fruſtra q̄rim² vtrū valeat renūciatio appellatiōis cū renūciatio debeat referri ad ius cōpetēs.vt in.c.ad diſſoluēdū de deſpō.īpu.ꝛ in.l. decē.ff. de ℣.ob. Sꝫ ꝑ intellectu gl. ꝛ totius materie q̄ quotidiana ē ꝛ ī varijs locis ſparſa ſunt videnda tria.ꝓmo an de iure poſſit appellari a ſentētia arbitri.Scdo ꝑ ſuppoſito ꝙ ñ poſſit appellari an valeat pactū de appellādo. Tercio an in caſibꝫ ī quibꝫ ꝑt appellari valeat renūciatio appellatōnis ſaltem per actū ante platiōꝫ ſnīe int̄poſite. Quo ad ꝓmū ſciēdū ē ꝙ multe ſunt ſpēs arbitroꝝ quidā nō dant' ī iudicio ſuꝑ aliquo articulo cāe.puta ad diſcernendū an fideiuſſoꝛ ſit idoneus vel ad menſurandū agrū ſeu ad videndū ſi vulnus ſit letale vl' q̄d ſimile.ꝛ de iſtis arbitrꝫ eſt tex.valde nōbilis in.l.ab arbitro.ff.q̄ ſatiſda.cog.q̄ ſm intellectū gl.quā ſeq̄t' Bar. īnuit ꝙ ab iſtꝫ arbitrꝫ ꝑt appellari q̄ſi exq̄ deputant' ī iudicio ſoꝛtiant' nāz iudicioꝝ ſeu iudicū. Aliꝰ intellectꝰ gl.ꝛ Bar.ē ꝙ ab illis ꝑꝑe nō appellet' ß ꝓlogꝛet iudicꝫ officiū ꝑ viā cuiuſdā reclamatiōis.ꝛ ß lec.plus placere vī bar. Et aduerte qꝛ tex. ille nō apit vtrū illi arbitri fuerūt dati a iudice de ꝑſeſu ptiū ſeu ex officio ſuo.an ℣o fuerī dati a ptibus iudice diſponēte.credo tñ ꝙ vtroqꝫ caſu pñt ꝓcedere ille lec.vt exquo deputāt' in iudicio ſaltem iudice iubēte debeant eoꝝ arbitria ſapere nāz cuiuſdā int̄locutoꝛie iudicis. Tercia lec.ad illū tex.ꝙ loquit' in iudice delegato qui largo modo pōt dici arbit'.ꝛ tūc ꝓmū dictum nō ꝓbaret' iure eſt tñ valde equum ꝛ cōiter tenetur ratione p̄dicta.nā ratione annexionis debent ſape naturā iuriſditionis.ar.in.c. recolentes de ſta.re. Quidā ſūt arbitri q̄ deputant' extra iudiciū ſuꝑ tota cā vl' articulo cāe iure tñ diſponēte.ꝛ iſti dicunt' arbitri iuris.qꝛ nō aſſumūtur ꝓncipaliter ex volūtate partiū ß ex diſpoſitiōe iuris.et ab iſtis ꝑt appellari. vt ē ex tex.no.bodie ī.c.ab arbitris de offi.dele.li.vj.et ꝑ rōe vide ibi glo.fi.ꝛ an iſti habeant delegatā vl' ordinariā tetigi in.c.ſuſpitiōis de offi.dele.ꝛ ꝑ ß ꝑt decidi qō q̄d in arbitris q̄ aſſumūtur quotidie ex diſpōe ſtatutoꝝ int̄ ꝙictas perſonas vl' cōſimiles Bar.in.l.j.C.e. dic ꝙ ſi ſtatutū dicat ꝙ habeat executionē patā ꝙ pōt appellari ſicut a ſentētia nō tñ ſpecifice loquit' in arbitrꝫ aſſumptis vigoꝛe ſtatuti.ß in omib arbitris.ß ipemet in.l.j.C.de no.cōdi.cōpo.ſentit. ꝙ ſi ſtatutū ſimplicit' diſponit vt ꝑtes certo cāu ꝓellant' cōꝓmittere nec vltra diſponit ꝙ nō pōt ab iſtis appellari q̄ſi forte voluerit ꝙ vigoꝛe talis ſtatuti nō ꝓpetit actio ex laudo ß ſolū ꝓuidit ſtatutū vt fiat cōꝓmiſſū.ꝛ ſic ī alijs dicē dum tanq̄ꝫ in arbitris voluntarijs. Sꝫ ego nō puto ß dictū verū.nā tex.vī in ꝫ ī.d.c.ab arbitris.iūcta gl.

ſi.exquo eſſ̃ arbitri eligũtur ex neceſſitate ꝺz cõpetere ptãs appellãdi. ⁊ credo ꝙ etiã ꝺcꝫ actio a ſnĩa ꝑſertim cũ teneam⁹ tales arbitros hẽ iuriſditionẽ ordinariaz vel ꝺelegatã. vt no.in.ꝺ.c.ab arbitris.⁊.ꝺ.c.ſuſpitõnis hinc gl.no.in.ꝺ.c.ab arbitris. dicit ꝙ ĩ arbitrꝫ electis ĩ cauſa quã hz eps ꝓ ſubditũ hz locũ appellatio.⁊ tñ.c.ſi clericus.xj.q.j.ſolũ diſponit vt arbitri eligant' ꝺñ eps vult mouere litẽ ꝓ ſubditũ. Quidã ſunt arbitri oĩno volũtarij ⁊ exiudiciales ꝙ aſſumũt' ex mera voluntate ptiũ.⁊ in iſtis põt diſtingui ꝙ aut ſunt ꝛeri arbitri aut arbitratoꝛes.ꝑ caſu aut loq̃mur ꝺe iure canonico aut ciuili.ſi ꝺe iure canonico dixit Bal.in.l.j.C.eo. ꝙ põt appellari ⁊ vĩ hoc habuiſſe ꝑ indubitato. allegat.ij.q. vj.ſtatuendũ.ß certe ille ter.nihil facꝫ.qꝛ nõ loquit' ĩ arbitro ß ĩ iudice vt colligit' ibi ex ter.⁊ apti⁹ inuit ibi gl. ⁊ ꝓ ꝺcm̃ Bal.vĩ ter.ij.q.vj.a iudicib⁹.iũcto.§.ſequẽti.⁊ apte voluit glo.in.ꝺ.c.ab arbitrꝫ.ß glo.in.ꝺ.c.a iudicib⁹ poſuit notabile dictũ ꝺicẽs ꝙ ꝺe iure canonico poterit arbitriũ iniquũ ꝑ viã cuiuſcũ reclamatiõis retractari⁊ ſic ꝑ iploratiõz officij iudicꝫ mouet' dũtaxat ꝑ.c.ij.§.eo.⁊ cũ opi.illi⁹ gl. vĩ ß ſimplr trãſire ꝺo.an.ß ego limitare ẽ put plene dixi ĩ ꝺ.c.ij.ſ.ꝙ arbitriũ ꝓtinet euidentẽ iniq̃tatẽ etiã in leſione ſoli⁹ ptis. ⁊ hoc ſentit Hoſt.in.ꝺ.c.ij.⁊ archi.in.ꝺ.c.a iudicib⁹. qꝛ ius canonicum obuiat notorio peccato.vt in.c. nouit ꝺe iudi.⁊ puto etiã ꝙ int' laicos ꝺz ß admitti.vt voluit Hoſti. in.ꝺ.c.ij.⁊ ibi dixi.ß vbi nõ ꝓſtat ꝺe iniq̃tate euidẽti ß ps offert ſe ad ꝓbandũ puto ꝙ nõ ꝺz admitti etiã ꝺe iure canonico.qꝛ remedia rigoroſa inducta vt finis imponat' litib⁹ habẽt locũ etiã ꝺe iure canonico. hinc videm⁹ ꝙ ſnĩa q̃ ſemel trãſiuit in rẽ iudicatã nõ põt ampli⁹ retractari ꝑtextu iniq̃tatꝫ ꝑtenſe ß facit ius inter ptes exq̃ ſemel nõ ꝓdixerũt.vt ĩ.c.cũ int' ꝺ re iudi. Idẽ ꝙ dicẽdũ in arbitro ne lites ꝺe nouo inſtaurent'.impu-tandũ ẽ eſſ̃ pti q̃ ſe obligauit ſub pena ad ſeruãdũ arbitriũ ⁊ ĩ.c.ij.ꝑal.ꝓcedit cũ ꝺe iniq̃tate ꝓſtaret euidenter ꝑma frõte. Idẽ eſt ꝙ dicẽdũ ꝺe iure canonico qꝺ ꝺ iure ciuili. De iure ãt ciuili aduerte aut ſtatutũ diſponit vt ſnĩa arbitri mãdet' executiõi ⁊ tũc põt appellari. vt voluit bar.in.ꝺ.l.j.qꝛ tũc hz vim ſnĩe ⁊ agit' ex ſnĩa ponderãda eſſ̃ ſunt ꝛba ſtatuti.nã ſi ſtatutũ ꝺicꝫ ꝙ arbitriũ mãdet' executiõi ſicꝫ ſnĩa q̃ trãſiuit in rẽ iudicatã ⁊ appellari nõ põt.aut ſtatutũ ſimplr diſponit vt ſnĩa arbitri mãdet' executiõi ⁊ tũc ꝓcedit ꝺictũ Bar.ſatis eſſ̃ opat' ſtatutũ ĩ eo ꝙ diſponit vt hẽat executiõz paratã ſicꝫ ſnĩa ñ aũt ꝺz intelligi vt cẽſeat' ĩmota appellatio.nã cũ ſtatutũ illud ſit ꝓtra ius ꝺz ſtricte intelligi.et ſatis ẽ ꝙ põt aliqꝺ opari.ad hoc.c.in nr̃a ꝺe iniur.⁊ qꝺ ibi no.⁊ ĩ.ꝺ.l.ſiqñ.C.ꝺe inoffi.teſta.⁊ in.l.ij.§. hec aũt ꝛba.ff.ꝺ nego.ge.⁊ hãc limitationẽ ſentit bal.in.ꝺ.l.j. aut ſtatutũ nihil diſpõit ⁊ tũc ñ põt appellari.vt ĩ.ꝺ.l.j. ⁊ rõ ẽ qꝛ ex ſnĩa arbitri nõ oꝛit' actõ neq̃ agit' ad penã ꝓmiſſi ex ſnĩa ß agit' ex ꝓmiſſo ⁊ ſic ex ꝙctu inito int' ptes.a ꝙprio ꝛo ꝙctu nõ põt appellari.vt no.ĩ.ꝺ. l.j.ff.ꝺe pactꝫ.⁊.c.j.ĩ.e.ti. hec ꝓcedũt in vera appellatione.nã ꝓ arbitriũ ꝓpetit qñq̃ quedã ſpecies appellatiõis.vbicũq̃ eſſ̃ ex aliqua cã legitima ꝓpetit exceptõ ꝓtra laudũ.puta qꝛ fuit latũ ꝑ ꝺolũ ſeu ꝑ arbitrũ ſuſpectũ ꝓcedente ꝓus recuſatiõe illa talis exceptio ꝑ quam retractat' arbitriũ hz vim appellatiõis cuiuſdã. vt ꝺicꝫ tex.in.l.nõ diſtinguem⁹.§.itẽ cuz quidã.ff.e. Sc̃ꝺo caſu ꝓncipali.ſ.cũ q̃rit' ꝺe arbitratoꝛe bar.in.ꝺ.l.j. voluit ꝙ nõ poſſit appellari ſi ꝑtextu iniq̃tatꝫ põt peti reductio ad arbitriũ boni viri.vt in.l.ſi ſocietatẽ.§.arbitroꝝ.ff.ꝑ ſocio.⁊ idẽ ſentit bal.ĩ.ꝺ.l.j. ß bar.ĩ.l.fi.ff.ꝺe appel.recipi.fuit ĩ ſingulari opi.ſ. ꝙ ꝓ laudũ arbitroꝝ iniquũ ꝓpetit ꝺuplex remediũ.ſ. appellatiõis ⁊ petitionis reductiõis ad arbitriũ boni viri.⁊ ſi ꝑs intẽtat ꝓmũ remediũ teneꝫ ꝑm eũ ſeruare tpa ꝑfixa ĩ appellatione.mouet' qꝛ a trãſactione põt appellare is q̃ ex ea ſe ſentit ꝑgrauari.vt ĩ.l.a ſnĩa in.§. idẽ reſcꝑſit.ff.ꝺe ap. ſed ꝺictũ arbitroꝝ ẽ quedã trãſactio.vt no.in.c.q̃ntauallis ꝺe iureiurã.⁊ in auc̃. ſi ꝛo ꝓtigerit.C. ꝺe iudi.§ a tali arbitramẽto põt appellari.nã ab actu exiudiciali põt appellari ⁊ tenet' q̃s ꝛuare tpa ĩ appellatiõe ꝑfixa.vt ĩ cle.ſic ꝺe apel. Sz q̃ꝑ ß ꝓſideratio bar.ſit exq̃ſita tñ mihi nõ placz ⁊ audio ꝙ a modernis legiſtꝫ cõiter nõ recipit' ⁊ ꝓ hãc opi.ſuã facit rõ quã ipe põit in.l.j.C.ꝺe arbi.vbi dicit ꝙ a ſnĩa arbitri ꝺo nõ appellat' qꝛ nõ agit' ex ſnĩa.ß ex ꝓmiſſo ⁊ a ꝓctu ꝓprio q̃s nõ põt appellare.eſt ergo idẽ dicendũ in caſu nr̃o.⁊ vide Inno.in.c. ſtatutũ ꝺe reſcrip.li.vj. vbi dicit ꝙ vbi q̃s ꝓcedit tanq̃ bon⁹ vir nunq̃ põt ab ei⁹ ſnĩa appellari.⁊ idẽ ſentit bar.in.l.j.ff.ꝺe le.ij.nõ ob.l.a ſnĩa.quã ipe allegat qꝛ loquit' in t'cio q̃ nõ trãſigit ß appellat a trãſactiõe facta int' alios ex qua põt ꝑtendẽ aliqꝺ intereſſe ꝓpetit g̃ ſolũ remediũ petitiõis reductiõis ad arbitriũ boni viri.⁊ ita ſimplr voluit tex.in.ꝺ.§.arbitroꝝ.ꝑꝺicta ꝓcedũt habito reſpetu ad ius.ffoꝝ. ß hodie ꝓpe.pal.vbi diſponit ꝙ ex ſnĩa arbitri oꝝit' actio ſi emologat' exꝑſſe ꝙ ptes vt taciturnitate.x.dieꝝ põt ꝺubitari nũq̃ꝺ admittat' appellatio.⁊ bar.fuit ĩ ſingl'ari opi. ꝙ ſicĩ ꝺ.l.j.C.e.mouet' qꝛ appellãdo vĩ emologare arbitriũ tanq̃z latũ ß non tanq̃z iuſte latũ.vnde eoipo ꝙ appellat oꝝit' actio.allegat in ſimili.l.ij.§. falſus.ff. rẽra.ba. vbi dñs appellãdo a ſnĩa lata ꝓ falſũ ꝓcuratore ß bal.in rẽ videt' approbare geſta ꝑ falſũ ꝓcuratoꝛe. ß bal.in ꝺ.l.j.⁊ ꝺo.an.ß ⁊ cõiter legiſte ſequẽtes reprobãt hoc dictum bar.⁊ credo ꝙ bñ qꝛ aut appellãdo emologat arbitriũ ⁊ nõ põt ꝓſequi appellationẽ.qꝛ eſſet ſibi ꝓpri⁹ aut ipugnat ⁊ ipedit natiuitatẽ actiõis ⁊ ꝑ ꝓñs nõ põt appellari.nã nõ põt ß caſu fieri nec reſpectu iuſticie ſẽtẽtie g̃ eſſet ſibi ꝓpri⁹ ꝓſequẽdo poſtea appellationẽ. ß ĩ.§.falſ⁹.ꝑ quẽ mouet' bar.approbatio põt referri ad ꝙ ſonã falſi ꝓcuratoris nõ añt ad iuſticiã ſnie. et iõ ẽ ibi ali⁹ caſus.⁊ ß quo ad ꝓmã q̃ſtionẽ. Ad ſecũꝺã qõnẽ an valeat pactũ ꝙ poſſit appellari a ſnĩa arbitri. intellige ĩ caſib⁹ in q̃b⁹ ꝺe iure nõ põt appellari.hec qõ ꝓtingit ꝺe facto tpe hoſt.⁊ recitat ß ĩ.c.rainald⁹.ĩ.ꝺ teſta. Et ꝺoc.antiq̃ fuerũt varij.nã multi tenuerũt valẽ pactũ.qꝛ lz ius ꝺicat ꝙ nõ poſſit appellari tñ non ꝺãnat pactũ factũ int' ptes. nã iudex ꝺz iudicare ſm ꝙ ptes ꝓueniũt vt ĩ.l.ſi ꝓuenerit.ff. ꝺe re iudi. Et hãc opi.tenuerũt Guil. Di.⁊ q̃ꝺã alij. ꝓriã opi.tenẽt Ja. bal.accur.in.ꝺ.l.j. Spe.ĩ ti.ꝺ ap.§.ĩ q̃b⁹. x.xvj.⁊ q̃ꝺã alij. ß moderniozes legiſte ⁊ canoniſte cõiter tenẽt ꝙ ñ valet pactũ vt int'ponat' vera appellatio.qꝛ vt ꝓdixi cuz ex ſnĩa nõ oꝝiat' actio nõ valet appellatio q̃ ſuſpẽdit illũ a q̃ ꝺz int'poni cũ agat' ex ꝓmiſſo vt ꝓdixi ß valet pactũ ĩ appellatiõe ipꝛopꝛie ſũpta.nã vt ꝺicꝫ bar.in.ꝺ.l. vnica.nil ipedit q̃ min⁹ poſſum⁹ ꝓuenire vt arbitriũ ꝺ nouo reuideat' ꝑ iudicẽ.⁊ ꝛo.ꝺixit bal.in.ꝺ.l.j. ꝙ ß ca ſu appellatõ ꝺefẽdit a pena ꝓmiſſi.nec ẽ neceſſe ſeruare tpa ꝑfixa ĩ appel.qꝛ ñ ẽ ꝛba appellatõ vt ꝓdixi qꝺ bñ no. In t'cia ⁊ vltia q̃one nũq̃ꝺ valeat renũciatio appellatiõis ab arbitrio int'ponẽꝺo.in q̃ ꝓſidera ꝙ ĩ caſib⁹ ĩ q̃b⁹ ꝺe iure appellari põt.vt qꝛ ſt' arbitri int'.vl' qꝛ actio ꝓpetit ex ſnĩa puto ꝙ valeat renũciatio. nã quẽadmodũ põt ꝑ pactũ ĩmitti appellatõ a ſnĩa in diet⁹ ⁊ fortiꝝ ꝺz poſſe remitti ĩ ſnĩa arbitri.nã q̃ñ appellari põt arbitriũ hz vĩ ſnie g̃ põt q̃s ꝑ pactũ renũciare appellatiõi vt ĩ.ꝺ.l.fi.C.ꝺe tẽp.ap.ß in caſib⁹ ĩ q̃b⁹ nõ põt appellari tũc nõ cadit ꝓprie renũciatio appellatiõis. Sz poſſet ꝺubitari nũq̃ꝺ poſſet emologari laudũ anteq̃z ſit latũ ⁊ ꝺicendũ ꝙ nõ vt.s.ꝺixi.vñ renũciatio facultatis impugnãꝺi arbitriũ nõ remittit'.vt ĩ.ꝺ.l.pe.⁊ vt ꝓdixi ß facultas impugnãꝺi ẽ quedã ſpẽs appellatõis.⁊ ꝺ hac appellatiõe ipꝛopꝛie ſumpta põt intelligi iſta gl.ꝺũ ꝺicꝫ ꝙ nõ valet renũciatio. Sz q̃ro ĩ caſib⁹ ĩ q̃b⁹ põt appellari ab arbitro ad quez ꝛebeat appellari. Sꝺ.ꝺicit hic

Cal. ꝙ ad ordinariū loci. qr ipe ē q̄ mādat snīaz arbitri executiōi. all'at no. in. c. ꝑ tuas. j. e. ti. Adūte qr neutrū dcm̄ vī ꝓcedē. z respectu executiōis vide tex. no. in. l. cū antea. C. eo. q̄ innuit ꝙ executio snie arbitri dz peti apud iudicē rei ꝫ quē petit executō. z sic nō dz cōsiderari forꝫ arbitrꝫ nec loci vbi factū ē ꝓpromissū. et ī ß dixit ibi bal. illū tex. valde no. Jtē respectu ṕmi melioꝫ ꝓsidera. nā vbicūqꝫ ꝑt appellari a snīa appellādo qs cōqueritꝫ ṕncipaliter a snīa g̃ dz interponi ad superiorem illiꝫ q̄ iudicauit. vt ī l. j. C. vbi z apud quē. z hāc opi. in casu nr̄o firmauit bar. ī. l. ij. C. eo. Et iō ꝓclude qr icasi by ī q̄by ꝑt appellari dz sp appellatio intꝫponi ad superiorē illiꝫ q̄ tulit arbitriū. ¶ Altio qr glo. ß ponit multa ꝙueniētia intꝫ iudiciū z arbitria q̄ritꝫ nūq̄d ꝑeat instantia ꝑ lapsū triēnꝫ cor̄ arbitro sic perit cor̄ iudice z ß qō est multū difficilꝫ z nō ꝑt bñ ꝑ iura decidi. cōiter tn̄ tenetꝫ ꝙ pit. qr arbitria sūt redacta ad instar iudiciorꝫ vt ī. l. j. ff. e. iō exq̄ nō differūt ī hac dispōe iurꝫ debēt a pari iudicari z hāc opi. cōiter senserūt nr̄i doc. ß. z bar. pꝰ glo. in. l. itē si vnꝰ. z ī. l. si de meis. §. fi. ff. e. vide ꝑ spe. in. §. differt. e. ti. z ß intellige de iure ciuili nō de iure canonico cū nō ꝑeat instātia cor̄ iudice. vt dixi ī. c. pe. d̄ iudi. fortiꝰ nō dz pire cor̄ arbitro. z ꝑ ß satis hēs materiā huiusmodi declaratā. Ni. ab.

QVm olim. Qui ꝑ arbitrium tenetꝫ eligē cuz aliquoꝫ ꝓsilio tenetꝫ illoꝫ ꝓsiliū ī tractatu electōis requirē ß seq̄ nō astrīgitꝫ. h. d. ꝑ ponitꝫ ꝓsultatō. scdo rn̄sio ibi nos igitꝫ. ¶ No. ꝑ ꝙ sup electōne rectoris seu iure eligēdi rectorē ꝑt fieri ꝓpromissū. ¶ No. scdo ꝙ in delegatos cāe ꝑt fieri ꝓpromissū tanqꝫ ī arbitros. de iure g̃ canonico claꝫ ē ꝙ tā in ordiarios qꝫ ī delegatos ꝑt fieri cōpromissū. de q̄ dic vt lati. dixi. s. eo. cū tpe. ¶ No. ꝛcio ar. op. ꝙ arbitri ñ ꝑñt eoꝫ snīaz declarare nullā eoipo ꝙ ꝑnūciarūt sꝛ functi eoꝫ officio. vñ nō ꝑt amplius adiri vt declarēt dubia orta ex snīa ß dz adiri papa, put ß factū extitit. ß ego credo ꝙ etiā ordinariꝰ inferioꝫ pōt adiri. vñ firmarē hāc ꝛclusionē ꝙ ille iudex q̄ bz exeq̄ snīaz arbitri poterit dubia snie declarare. ar. coꝫ g̃ le. z no. in. l. ab executore. ff. de appel. vbi bar. ꝑsequitꝫ an q̄libet iudex possit declarare suā snīaz siue sit ordinariꝰ siue delegatꝰ. z vide ꝑ cano. j. d̄ ꝑ. sig. in. c. ex parte. el. ij. z facit qd̄ in silī no. bar. in. l. termīato. C. de fruc. z li. expen. Quis aūt iudex debeat mādare executioni snīaz arbitri. dic vt dixi. s. c. pr. z ar. buiꝰ tex. z ꝑdicto rū iurū dicendū ē ꝙ si datꝫ aliq̄by homīby ptās ꝓdēdi statuta z demū sup statutꝫ oritꝫ ptētio nō ꝑñt statutarij pꝰ finitū eoꝫ officiū ista statuta interptari ß dz recurri ad superiorē q̄ dedit eis ptātē statuta ꝓdēdi vt no. in. d. c. ex pte. bar. in. l. oēs ppli. ff. de iusti. z iu. ¶ Nota g̃rto ꝙ ex dispositōne arbitri ꝑt electio rectoris ptinē ad aliū qꝫ ad collegiū eccl'ie. Jdē fieri ꝑt vigore ꝙsuetudinis vel ꝓuilegij. vt in. c. cū dilectꝰ de ꝙsue. z ī. c. abbate de ver. sig. z in. c. q̄. de ī inte. resti. ¶ No. vlteriꝰ ꝙ hñs ptātē eligēdi seu aliū actū explicādi cū consilio tn̄ alicuiꝰ nō valet quod gerit nisi ꝑus req̄sierit cōsilium illius nō tamē tenetꝫ sequi ꝓsiliū. z ad hoc quotidie all'. ista decre. z cōcor. c. cū in veteri d̄ elec. Et ex his inferꝫ ꝙ lz eꝑus teneat fere in omīby gerēdis ꝑ eū req̄rere cōsiliū capituli. vt in. c. nouit. z in. c. quāto de bis q̄ fi. a ꝑla. nō tn̄ tenetꝫ sequi cōsiliū canonicoꝫ. satis. n. est requirere cōsiliū ꝑut. s. z debito tpe expectare rn̄sum. z ꝑbatꝫ ß vltimū in. d. c. cuz in veteri. ¶ Altio no. ex fine z tene mēti ꝙ hñs liberā ptātem eligendi nō ꝑt eligere indignū ß tenetꝫ eligere idoneū. ad idez. c. cū cām de ele. z. c. abbate de ꝑ. sig. fac. l. vt gradati. ff. d̄ mune. z bo. ¶ In glo. ij. ꝑ intellectu huiꝰ glo. z tex. ꝑ quero nūq̄d interptatio huiꝰ. c. habeat locū ī aliis dispositionib̄ disponētib̄ cōsiliū aliquoꝫ requiri ī aliq̄ actu. nā iste tex. loquitꝫ q̄n cōsiliū erat req̄rendū ex forma arbitri. vñ ꝑt dubitari q̄d ī aliis dispōnib̄. So. glo. ista in ṕma ꝑte vī tacite sentire ꝙ idē sit ī aliis dispōnib̄. z facit. d. c. cū ī veteri de elec. Jdē sentit hosti. ß dicēs. ꝙ ß interptatio ꝓcessit ex ꝓpria significatiōe vocabuli. nā ꝙsensus ē silis sensus. dz. n. a cō qd̄ ē silis. z sensꝰ q̄si qd̄ ē sil'. qr si bēo aliq̄d agē cū ꝙsensu tuo ego debeo sētire tecū z tu mecū. als nō ē ꝙsensus ß dissēsus. xxix. di. i. §. j. z. c. tua. j. despō. vñ nō valet actꝰ si nō bēo ꝙsēsū tuū ꝑ ß facit tex. iūcta gl. in. c. vnico ne se. va. li. vj. ita dicē dū ī cōsilio. nā ꝙsiliū ꝑm suā ethymologiā idē ē qd̄ cōsultoꝫ rūsiones legē. qr is q̄ req̄rit ꝙsiliū dz legē seu eligere id qd̄ sibi magl vī ex rn̄siōib̄ ꝙsultoꝫ sn̄ ex ꝓpria significatiōe vocabuli ñ teneꝫ seq̄ ꝙsiliū. ß satl ē req̄rē z infra se postea eligē id qd̄ magl vī ex rn̄siōib̄ ꝙsultorū. z ß ꝓcedūt reglariter ꝑm eū. nā qñqꝫ ꝙsiliū ponitꝫ ꝑ ꝙsensu. vt ē tex. iūcta gl. in. c. venerabili de offi. dele. z ī c. j. de fo. ꝙpe. qñqꝫ ꝙsensus ponitꝫ ꝑ ꝙsilio. lxiij. di. in c. j. z. ij. z fit ß interptatio ꝑm q̄litatē negocioꝫ z ꝙsonaꝫ q̄si velit dicē ꝙ ꝑm ꝓpriā significatiōz vocabulorū ꝓcedit qd̄ ꝑ dictū ē. secꝰ qñ fit ī ꝓpatio vrgēte mā subiecta nō tn̄ declarat hosti. qñ debeat fieri ultra ī ꝓpatio. Sz ꝑ clariorī itellectu māe distīgue pꝰ bar. in l. j. §. si plures. ff. de exer. cū q̄ritꝫ an ꝙsiliū sapiat ꝙsēsū. aut. n. ꝙsiliū ē impēdēdū ei q̄ nō bz itegrū iudiciū rōis z tūc sapit ꝙsensū. vt ī. l. ipuberib̄. ff. de suspe. tu. z hoc mō ꝑt intelligi tex. ꝑm vnū itellectū ī. c. venerabili paꝛ. Aut ꝙsiliū ē impēdēdū hñti integꝫ iudiciū. z tūc aut is q̄ bz impēdē ē ꝑticepsꝰ illiꝰ officij z tūc ꝙsiliū sapit ꝙsēsum. z iste ē ꝓpriꝰ casus illiꝰ. c. venerabili. ꝑm vnū intellectū. nā coadiutor datꝰ ꝑlato ē ꝑticepsꝰ illiꝰ officij. iō lz ius dicat ꝙ dz req̄ri cōsiliuz coadiutoriū tn̄ dz capi cōsiliū ꝑ cōsensu. qr alꝫ officiū suū eēt supuacuū. aut nō est ꝑticeps officij z tūc ꝙsiliū stat ꝓprie. vñ satl ē req̄rere. vt ß z ī. d. c. cū in veteri. pone exēplū statuto caueꝫ vt mlier nō possit testari sine ꝙsilio duoꝫ ꝙsanguineoꝫ. certe ß cāu satl ē req̄rere ꝙsiliū cū facultas testā dꝫsoli mulieri ꝙpetat. z ß teneas lz Li. voluerit facere dīaz intꝫ dictiōz de z intꝫ dictiōez cū. dixit. n. ꝙ si aliqs bz aliq̄d facē cū ꝙsilio alicuiꝰ nō teneꝫ ꝙsiliū seq̄. secꝰ si bz facē de ꝙsilio alicuiꝰ. vt no. ꝑ eū in. l. id qd̄ pauplb̄ C. de epi. z cle. ß Jo. an. in rꝛa null' ī mer. hāc dīaz nō approbat nec etiā bar. in loco paꝛ. iure. n. nō ꝓbatꝫ imo potiꝰ opositū. vt no. in paꝛ. locis. ß ꝓcedūt cū q̄ritꝫ an z q̄n ꝙsiliū sapiat ꝙsensū z ecōtra. q̄n ꝙsēsus sapiat cōsiliū dic aut is cuiꝰ ꝙsensus req̄ritꝫ nō pōt esse ꝑticeps illiꝰ officij. z tūc ꝙsensus sapit ꝙsiliū. vt ī. l. titiꝰ. z qd̄ ibi no. ff. de admi. tu. z ob ß dixit bar. ꝙ si testatoꝫ disposuit ꝙ executoꝫ testamēti ñ possit aliq̄d facere sine cōsilio z cōsensu seu volūtate guardiani fratrū minoꝫ ñ teneꝫ executoꝫ hīe cōsensū ß satl ē hīe cōsiliū. q̄ fratꝫ minoꝫ nō ꝑt esse executoꝫ testamētariꝰ. vt ī cle. exiui d̄ ꝑ. sig. vñ nō dz sibi licē indirecte qd̄ directe sibi ꝓhibeꝫ. vt ī regula cū q̄d vna via de re. iur. li. vj. z in. c. tue de ꝓcu. Aut is cuiꝰ ꝙsensus requiritꝫ ꝑt eē ꝑticeps officij. z tūc si ē impēdendꝰ cōsensus ex dispōe homīs ei q̄ bz ptātē plenā a lege tūc ponitꝫ cōsensus ꝑ cōsilio. vt no. in. d. l. titiū. si aūt ē impēdendꝰ cōsensus ei q̄ bz ptātē ab homīe z teneꝫ hīe cōsensū ex dispōe hoīs vel legis. z tūc teneꝫ cōsensus ꝓprie. vñ nisi hēat cōsensuz nō valet actꝰ. vt ī auc. ß ins por rectū. x. q. ij. nā eps dz ī alienatiōe hīe ꝙsensū capli. si alienat sine cōsensu nō valet alienatio. vt ibi. z. xij. q. ij. sine exceptione. Quid aūt si ille q̄ bz impēdē cōsiliū nō vult impēdē ꝙsiliū vl ē absens seu mortuꝰ. vide qd̄ dixi ī. c. ex pte de cōsti. et bo. tex. in. c. vnico ī fi. ne se. va. li. vj. ꝑ bar. ī. d. §. si plures. z ī. l. si cū votē i. §. eo aūt tpe. ff. so. ma. z ī. l. fi. C. de bo. q̄ liber. ¶ Alteriꝰ q̄ro ß electio facta forma nō ꝓnata ē nulla nūq̄d illud ꝓcedit gnāl'r vt actꝰ gestꝰ forma nō ꝓnata sit nullꝰ. So. hosti. vī velle ꝙ istud sit spāle ī forma tradita ꝑ arbitꝝ. vt ß. Jdē dic in forma tradi

ta ab homĩe. vt ē tex. in. c. cũ i vteri ꝑal. sec⁹ dicit ī forma iuris. q; illi⁹ trãsgressio nõ inducit act⁹ nullitatē nisi ius ꝓcedat vlteri⁹ retractãdo actũ sicut facit in. c. q; ꝓpter. in. c. ne ꝑ defectu de elec. Et ꝑ differẽtia adducũ q; miti⁹ agit cũ lege q̃ cũ mĩstro legis. vt dic̃ tex. in. l. celsus. ff. de arbi. ⁊ ꝑ ħ sentit host. q; si ex dispõe iur̃ q̃s hꝫ et aliq̃d facẽ cũ ꝙsilio alteri⁹ teneret act⁹ ꝙsilio non req̃sito nisi ius specifice actũ retractaret. et cũ ħ dicto host. trãseũt ħ cõiter doct. nil tñ boni allegãt nec allegare ꝑnt. q; dictũ suũ ĩdubitãter nõ ē verũ. ⁊ ꝑ in ꝫiũ allego tibi tex. iũcta glo. fi. in. c. nouit de his q̃ fi. a ꝑla. vbi glo. no. vult q; si epus nõ requirit ꝙsiliũ canonico rũ nõ valet qđ agit. q; fecit ꝫ iur̃ dispõem. ad idẽ ꝑnt allegari mꝫta iura q̃ dicũt q; act⁹ gest⁹ ꝫ legẽ nõ valet ꝫ nõ retractet ꝑ legẽ. vt ī. l. nõ dubiũ. C. de legi. ⁊ ī rꝫa q̃ ꝫ ius siũt ꝺ re. iur. li. vj. ⁊. x. di. in. c. vides. Jtẽ forma dat eẽ rei ex dispositiõe iuris. xij. q. ij. i sũma. ⁊ in. c. sine exceptiõe. ꝓbat etiã in. l. si vn⁹. C. de testa. nõ ob. motiuũ hosti. q; q̃ ad act⁹ nullitatẽ duri⁹ agit cũ lege q̃ cũ mĩstro legis. vt no. voluit bar. in. l. amplius. ff. rẽ rapa. all'. bo. tex. in. l. libert⁹. ff. de iu. pa. vbi elienatio fcã in fraudẽ legꝫ ẽ ipo iure nulla ħ si in fraudẽ homĩs venit reuocãda. ⁊ idẽ vĩ sentire Jnno. in. c. rainaldus de testa. vbi tz indistincte q; alienatio facta ꝫ legẽ ẽ nꝫa. ħ nõ sp coruit q̃n ẽ facta ꝫ dispositõez hoĩs. ⁊ clari⁹ adhucidẽ sentit ī. c. fi. de accu. vbi dic̃ q; q̃ ad act⁹ nullitatẽ paria sũt aliq̃d facẽ ꝫ legẽ viuã. ¶ Altio op. ꝫ tex. vĩ eñ q; ista electio rectoris debeat ptinere ad fratres hospitalis ⁊ nõ ad ꝓrẽ sãcti bartholomei. q; collegiũ ꝺz sibi eligẽ platũ. vt in. c. j. de elec. ⁊ in. l. fi. C. de iurisd. om. iudi. So. dicũt cõiter doc. q; ꝫiũ ꝓcedit inspecto iure cõi. ħ hic ꝙtingit ex forma arbitrij. forte arbitri aliquo iure fuerũt moti adiudicãdo ꝓri. ⁊ videnꝫ doc. ħ sentire. q; iste ꝓcedat ī familia hospitaꝫ ꝓpetua ⁊ religiosa. q̃si velint q; isti famuli ⁊ ꝓuitores hospitalis qui morant' ī hospitali ad tpus ⁊ sunt oĩno laici nõ habẽt electionẽ rectoris ħ oportz q; sint frẽs religiosi ⁊ ꝓpetuo ibi dedicati. no. bñ ħ dictũ. Ex quo collige q; non solũ clerici faciẽtes collegiũ bñt sibi eligẽ platũ ħ etiaz laici religiosi puta ꝙuersi q̃ nullũ ordinẽ eccl'iasticũ habẽt. ⁊ ad hũc effectũ allegauit Jnno. istũ tex. in. c. ij. de insti. ⁊ gl. ī. c. ex eo. de elec. li. vj. Sz adũte tu lati⁹ vlẽ doc. nã q̃nq; in eccl'ia sunt clerici ⁊ laici ꝙuersi. q̃nq; sꝫ laici ꝙuersi. q̃nq; sunt laici nõ ꝙuersi ħ puri laici. ꝑ cãu si eccl'ia collegiata ẽ secularis cõclude q; laici ꝙuersi ñ bñt vocẽ nec ī electiõe plati nec ī alijs actib⁹ capl'aribꝫ rõ q; nõ nisi soli canonici bñt vocẽ in capl'o. vt ī. c. nouit ꝑal'. ⁊ ius canonie nõ cadit ī laicũ. vt ī. c. ij. de insti. g̃ oportz cõcludẽ q; ꝙuersi eccl'ie secl'aris nullã vocẽ habẽt in capl'o. ⁊ hãc opi. in effectu sensit Jnno. in. d. c. ij. Si aũt isti ꝙuersi sꝫ ī monasterio monachoꝝ in q̃ aliq̃ sunt clerici ⁊ tũc ẽ magis dubiũ. q; ius monachaꝫ cadit ī laicũ. nã olim monachi nõ erãt clerici. xvj. q. j. generaliꝫ. g̃ vĩ q; debẽt hẽ vocẽ vna cũ clericꝫ. ⁊ ħ dubitauit Jnno. in. d. c. ij. Sz tu ꝙclude q; ī electiõe plati laici ꝙuersi ñ bñt vocẽ cũ clericꝫ. q; istud ius spũale eligẽdi platũ ad diuina officia nõ cadit ī laicũ lz ꝙuersum. ter. ẽ hodie singularis in. c. ex eo. ꝑal'. vbi dic̃ q; ex ꝙsuetudine põt laicus ꝙuersus ħ acq̃rere. ⁊ oꝛginaliꝫ fuit dictũ Jnn. in. d. c. ij. ħ ille tex. nõ explicat q̃d ī alijs actib⁹. vñ Egi. vt refert Jo. an. in. c. j. de ꝓcu. sensit q; hẽant vocẽ vna cũ clericꝫ. ħ spe. dubitauit ī ti. ꝺ sindi. in. §. q; sicut ꝺ ꝙuerb. ⁊ tãdẽ relinq̃t ħ ꝙsuetudini. sed fede. de se. cõsi. cc vij. sentit q; non hẽant vocẽ. ⁊ ꝑ hac opi. ego adduco tex. in. c. ⁊ si xp̃s de iureiurã. iũcto fine cũ suprascriptiõe. vbi ꝓbat' no. iudicio meo q; ꝙuersi laici nõ dicũt de capl'o monachoꝝ clericoꝝ ⁊ hodie in multis locis ħ approbat cõsuetudo. ¶ Scdo casu ꝓncipali q̃n in loco sunt tñ cõuersi laici. exemplũ in istis fratrib⁹ hospitalis sancte marie de laschala. ⁊ ī istis dicendũ q; de iure cõi hñt electionẽ rectoris ⁊ vna cũ rectore debet eligẽ alios frẽs. ar. eoꝝ q̃ no. ħ ⁊ ꝑ Jnno. in. d. c. ij. nã cũ rector eoꝝ nõ eligat' ad diuina exercẽda ħ ꝓncipaliꝫ ad tpalia ministrãda ius eligẽdi rectorẽ nõ ẽ q̃d spũale. vnde puri laici faciẽtes collegiũ approbatũ ꝑnt sibi eligẽ rectorẽ. vt in. d. l. fi. ita ⁊ isti laici ꝙuersi ꝑnt sibi eligẽ rectorẽ ⁊ exercere oĩa iura collegij. ⁊ hoc indubitatũ q̃n oĩno sunt religiosi. nã ꝓprie ⁊ stricte illi dicunt' religiosi qui ꝓfitent' tria substãtialia religiõis approbate. Alij ꝛo qui ꝓfitent' aliq̃d ex trib⁹ sed non omnia nõ dicũtur hꝫe regulã ħ potius quẽdã modum viuẽdi. ⁊ de hoc vide glo. in cle. j. ꝺ reli. domi. et glo. in cle. pe. de sen. excõ. dixi plenius sup rubrica de reg. vñ de istis q non sunt stricte religiosi posset dubitari vtꝫ si sint in aliquo hospitali possint eligere rectorẽ hospitalis. ⁊ credo q; si sint ibi instituti ꝑ supiorez ⁊ ꝑpetuo ad hoc dedicati q; habebũt electionẽ. si aũt sint exercẽtes aliquod opus tũc indubitanter isti eligunt sibi rectorẽ. q; iste ẽ poti⁹ rector ꝓsonaꝝ q̃ loci. secus aute ꝫ vbi nõ eẽnt instituti ꝑ supiorẽ ī hospitali ita vt faciãt collegiũ q; hospitale de iure ẽ in dispõne epi. vt in. c. ꝺ senodochijs de reli. domi. ⁊ ideo nõ debẽt hꝫe electionẽ rectoris nisi sint ibi instituti collegialiter ꝑ supiorem.

¶ Altio casu q̃n sunt puri laici dic q; isti si exercẽt professionẽ approbatã ꝑnt eligẽ rectorẽ ꝓsonaꝝ. vt in. d. l. fi. ħ si sunt ī loco religioso nõ hñt electionẽ rectoris. ex quo ipi sunt puri laici ⁊ nõ religiosi.

Qontingit. ꝓmitti nõ ꝑt. ¶ Nota ꝙ laic⁹ nedũ sup iure spũali ꝓhibet iudicare. vt in. c. ij. j. de iudi. ħ etiã arbitrari non põt vt ħ. vñ laic⁹ nõ ꝑt eẽ delegat⁹ ī cã spũali nisi delegatio sibi fiet ꝑ papã. vt no. in. d. c. ij. nec ꝑ viã recõuẽtõis de spiritualib⁹ cogñsere ꝑt. vt no. in. c. j. ꝺ mu. pe. nec. vt arbiter iudicare ꝑt vt ħ. An aũt possit ꝓmitti ī laicũ tã q̃ arbitratorẽ et amicabilẽ ꝓpositorẽ sup iure spũali credo q; nõ. q; iste tex. loquit' gnãl'r. ⁊ facit. c. ij. ꝺ iudi. vbi ꝺ q; laici nõ debẽt tractare negocia eccl'ie. ¶ Altimo nõ ibi nõ decet. q; id qđ nõ decet nõ licet vt ħ. q̃q; tñ qđ nõ decet licet. vt le. ⁊ no. in. c. magne ꝺ voto. ⁊ c. j. ꝺ despõ. ipu. Sz q̃ro nũq̃d sup qõne vsuraria possit ꝓmitti ꝑserti in laicũ. So. canoniste nõ tangũt qđ memini ħ bal. formauit qõnẽ ī. c. j. §. fil'r de ꝓtrouer. inuesti. col'. x. et ibi ꝙcludit q; sup vsuris futuris nõ põt ꝓmitti ħ sup ꝑterit⁹. sic intelligo ꝑmũ dictũ q̃n ex laudo daret' mod⁹ fenerãdi. nã sicut nõ valet arbitriũ fenoraticiũ. nã vtroq; casu inducit' peccatũ. sec⁹ vbi laudũ nõ inducẽt vsurã. Quo ad secũdũ. s. ꝺ vsur̃ ꝑterit⁹ limito q; valet ꝓmissũ qđ spõte fuit fcm̃. sec⁹ aũt si ꝑ fraudẽ vsurarij ps fuit inducta ad ꝓmittẽdũ vt sic ī directe ꝙseq̃ret' remissionẽ vsuraꝝ. nã tũc laudo ñ obstãte pot' ī iudicio meo repetẽ vsuras. sic ñ valet trãsactio vl' remissio vsuraꝝ spõte ñ fcã. vt no. Jo. an. ī add. di. spe. in ti. ꝺ vsu. ī. xij. colũ. ⁊ fac̃ qđ no. in rꝫa peccatũ de re. iu. li. vj. ⁊ ꝑ fede. ꝙsi. xviij. ita valẽ nõ ꝺz ꝓmissũ spõte nõ factũ. ⁊ puto q; ī casu ī q̃ valet ꝓmissuz ꝑt ꝓmitti ī laicũ. q; exq̃ solũ agit' ꝺ repetitiõe vsuraꝝ. ħ qõ nõ ꝑt dici spũalis. ꝑ ħ vide gl. in. c. ex lr̃is de iureiur. ⁊ qđ ibi diri. facit qđ no. glo. in cle. dispẽdiosã de iudi. ¶ In gl. j. ibi ħ ī laicũ tñ. no. hãc ꝓticulã. gl. simpl'r ex q̃ collige q; null⁹ citra papã ꝑt ꝓmittẽ cãm spiritualẽ laico. vt plene no. in. d. c. ij. ꝺ iudi. ita null⁹ citra papã ꝑt auctorizare vt ī solũ laicũ possit ꝓmitti ꝺ iure spũali. quidã tñ vt Vin. ⁊ Jo. tenuerũt ꝫũ hic vltio cãu. ⁊ sẽsit Jnn. restrigẽs se tñ q̃ lis erat icepta ī solũ laicũ aũcte superiorꝫ. ħ host. approbat dcm̃ gl. ⁊ ħ vĩ veri⁹. ꝑ q̃ induco istũ tex. vbi papa gnãl'r. ꝓhibz ne fiat ī laicũ ꝓmissuz de iure spũali. ergo nullus citra papã ꝑt hãc qõnez ī aliq̃ trahẽ qõni superiorꝭ. vt ī cle.

De arbitris.

ne romani ꝺ elec. Jtē regl'arit' null⁹ ꝺiſpēſat ꝫ qōnez pape niſi ī caſibꝫ ꝓceſſis. vt ī.c. ꝺilect⁹. 7 ibi ꝑ Jnno. de tē. ordi. cū g̃ ſolū ſit iure exp̄ſſuz aut aucte ſupioꝛ poſſit cōꝓmittī clericū 7 laicū vt. j. c. ſe. g̃ nō ſolū ī laicū nō p̄t ꝓmitti aucte ſupioꝛ. p̄terea adꝺuco bo. tex. in. c. ij. de iuꝺi. vbi ꝺ̄ q ꝓlati nō ꝺebēt negocia eccl'iaſtica laicꝭ ꝓmittē ꝑ eos tractāda. An aūt poſſit eps cāz ſpūalez ꝓmittē clerico 7 laicoꝝ vī q ſic. ar. eoꝛq̄ no. in gl. in. c. pꝛi. ẜuū puto veri⁹. lz. n. valeat ꝓmiſſū ī clericū et laicū nō tn̄ p̄t cā ſpūalis ꝺelegari clerico 7 laico Rō ꝺiuſitatꝭ ē. qꝛ vt ꝺixit Jo. an. j. c. pꝛi. ꝓpꝛiū arbitrium de re ſpūali nō ē act⁹ ſpūal' merito ī clericū 7 laicū p̄t ꝓmitti aucte ſupioꝛis. ß iuꝺicare de cā ſpūali ē q̄ꝺ ſpūale vt in. c. q̄ſto de iuꝺi. ß laic⁹ nō ē capax iuris ſpūalis etiā aſſociato ſibi clerico. vt ꝓbat' ī. c. meſſana de elec. 7 tenuit Jo. an. in. c. nobis. j. ꝺ iurepa. ſic limita no. in. c. eccl'ia de ꝓſti. 7 ß ꝺictū tene mēti ꝑ limitatiōe huj⁹ glo. 7. c. ſe. an laic⁹ poſſit eē aſſeſſoꝛ iuꝺicis eccl'iaſtici: hoſti. tenet ß q ſic. 7 cōiter ideē tenēt doct. in. ꝺ. c. ij. 7 ꝺeclara hoc vt ibi. Abbas.

Pertuas. Aucte iuꝺicis cāe etiā ꝺelegati p̄t de cā ſpūali in clericuz 7 laicū ꝓmitti 7 ſi arbitriū eſt a ptibꝫ receptū ꝺz executiōi mādari lz ꝑ gnālē ꝓcuratoꝛē factū fuerit ꝓmiſſuz. ſi aūt nō fuit arbitriū approbatum 7 pena fuit apoſita agit ad int'eſſe. h. ꝺ. gnāl' inherēdo lr̄e. ß ß ſummariū recipit mlt̄as limitatiōes. vt. j. patebit. Jn ꝓma pte ponit' cōſultatio. Jn ſcꝺa ꝺiffinitio al's ꝺiſtinguēs rn̄ſio ibi ſup q̄. ¶ No. ꝓmo ibi ſup executiōe. q arbitri nō mādāt ſuā ſnīaz executiōi ß ꝑ ea recurrēdū ē ad ſupioꝛē. vnde ſup executiōe fiēda fuit impetratū ß reſcriptū apl'icū. ꝺic tn̄ q nō ſolū papa ß etiā ordinarius rei ꝺ̄ quē eſt fiēda executio p̄t ſnīaz arbitri exequi ꝺe ß ē tex. no. in. l. cū antea. C. e. 7 ß ibi firmat bal. ꝺixi ẜ. eo. cū ꝺilect⁹. 7 ad ꝓmū ꝺictū q arbtri nō p̄n̄t exequi facit. l. a ꝺiuo pio in p̄n. 7. l. ait p̄toꝛ. ff. de re iuꝺi. ¶ Nō ſcꝺo 7 tene' menti q ꝓcuratoꝛ nō p̄t ꝓmittere. vñ ſicut trāſigē nō p̄t ſine ſpāli mādato ita nec ꝓmittere vt ꝓbat' ß. facit tex. cū glo. in. c. q̄ ad agendū ꝺ ꝑcura. li. vj. ¶ No. l'cio q ſol⁹ ꝓlatus nō p̄t ꝓcuratorē ꝓſtituere ad litigandū ſine capl'o. hoc intellige qñ cā ē ardua. 7 ſic ꝺz intelligi. c. j. de ꝑcu. al's ſec⁹. de q̄ ꝺic vt plene ꝺixi in. c. edoceri de reſcript'. No. q̄rto caſū ſingularē in quo cleric⁹ aſſociat⁹ laico facit laicū capacē illi⁹ actus quē ſolus exercere nō poſſet. nō ob. q plures ſint laici q̄ clerici. nā ß erāt ꝺuo laici. 7 vn⁹ cleric⁹ nō tn̄ extēdas caſum bni⁹. c. ac actū ſpūalē. q laicus nō p̄t effici capax ꝑ mixturā clericoꝝ. vt in. c. meſſana. 7. c. ſacroſancta. de elec. 7 voluit no. Jo. an. ß 7 in. c. nobis. j. de iurepa. nec ob. iſte tex. qꝛ arbitriū de re ſpūali nō eſt actus ſpūalis. vt ꝺixi. ẜ. c. pꝛ. ß phibet' ſolus laicus. q nō ꝺecet ipm̄ de talibꝫ arbitrari. vt ꝺicit tex. in. c. pꝛeceꝺēti. nō ergo phibet' rōne incapacitatꝭ. ß rōne honeſtatis. honeſtas aūt ſatis ꝓſeruat' ex mixtura clerici. et ꝑ hoc tollit' ꝓtrariū q̄ ꝺ formari pōt de. l. pedi⁹. ff. ꝺ arbi. vbi ꝺicit' q in ſeruū 7 liberū nō pōt fieri ꝓmiſſū vñ ibi vtile vitiat' ꝑ inutile. hoc aūt inutile habilitat' ꝑ vtile. ſed ꝺic q ſeruus eſt incapax ꝓmiſſi merito mixtura habilis nō fecit ipm̄ capacē ß laic⁹ nō eſt īcapax ꝓmiſſi de re ſpūali ß ſolū phibet' ꝓp̄' honeſtatē vt p̄ꝺixi. ſecus aūt ſi eſſet incapax. vt in. ꝺ. l. pedius. ¶ No. ibi arbitriū receptū. q quēadmodū de iure ciuili arbitriū emologatū �says executionē ita de iure canonico vt ß. Jtē no. ex leo ꝺē ẜbo q arbitriū nullū ex defectu mādati ſeu ſolēnitatꝭ mādati p̄t emologari. i. approbari. ¶ Nō q arbitriū nō emologatū nō �says executionē paratā etiā de iure canonico ſed ꝓcedit' quēadmodū ß ꝓceſſum fuit ẜ ꝓcuratoꝛē. nā ſi pena fuit apposita ī ꝓmiſſo agit' ad penā. ſi ẜbo pena ñ fuit apposita agit' ad int'eſſe. 7 intellige ī ꝓmiſſo facto tā q̄ in arbitrū. ſecⁿ ſi ī arbitratoꝛē 7 amicabilē ꝓpoſito rē tūc agit' p̄ciſe ad obſeruātiā arbitrameti. ß ps sciēs leſionē p̄t petere vt arbitrameētū reducat' arbitrio iuꝺicis ad bonā eq̄tatē. vt ī. l. ſi ſocietatē ī. §. arbitroꝝ. ff. ꝑ ſoc. 7 ꝑ Jnn. in. c. q̄ntauallis ꝺ iureiur. 7 vide bo. gl. in. c. cām q̄ de elec. ¶ No. ibi q iuramēto ſuo ẜc. q iuramētū obligat iurātē de iure canonico. ¶ Jtez no. q ꝓcuratoꝛ q̄ ꝓmiſit ſine mādato tenet' ſatisfacē de ſuo. vñ quēadmodū ageret' ꝫ ꝺn̄m ſi ꝺediſſet mādatū ita ꝺz agi ꝫ ꝓcuratoꝛē ſi ꝓmiſit ſine mādato. vt in l. plauti⁹. ff. de ꝑcu. ¶ Vltio no. vnū caſum in q̄ ꝺelegat⁹ p̄t auctoꝛizare lz ß nō ſit exp̄ſſū in reſcꝛpto. nā vt ß ꝑz nō ſolū oꝛdinari⁹ ſed etiā ꝺelegat⁹ cāe p̄t auctoꝛizare vt ꝓmiſſū fiat de re ſpūali in clericū et laicum. ¶ Jn gl. j. ibi cū ꝺilect⁹. 7 ibi gl. tz ẜuū 7 illud veri⁹. qꝛ cl'a de rato nō opat' ſpāle mādatū niſi fuiſſz ꝺata libera ptās. de quo ꝺic vt ī. c. q̄ ad agēdū de ꝑcu. li. vj. vel niſi ꝺediſſet ſibi ptātē faciēdi oīa q̄ in ꝓpꝛia ꝑſona cōſtituēs facē poſſet. et de ß vltio vide qꝺ plene ꝺixi ī. c. fi. de ꝺila. ¶ Jn gl. pe. ibi etiā ſilētio. x. ꝺiez. nō ex hac gl. modū ꝓcedēdi ex ſnīa arbitri. ß lati⁹ attigēdo māz ꝓcludēdo ꝺicta doct. aīaduertēdū q̄ñq̄ fit ꝓmiſſū ſimplici 7 nudo pacto nll'a int'ueniēte ſtipulatiōe neq̄ pena neq̄ iuramēto. 7 tūc cōiter tenet' q de iure ciuili nō oꝛit' ex arbitrio actio vel exceptio. vt no. in. l. ꝺiē ꝑ ferre ī fi. ff. eo. q̄ñq̄ tn̄ ꝓꝺucit' exceptio ſi ptes exp̄ſſe ß egerūt. vt ī. l. litigatoꝛes. ff. eo. ß de iure canonico eſt ꝺubiū. hoſt. tz q ex tali cōꝓmiſſo p̄t agi int'eſſe ſecuto arbitrio. 7 placz ß opi. ꝺo. an. 7 ſatꝭ vī mihi vera qꝛ de iure canonico p̄t agi ex nudo pacto vt ī. c. j. de pac. 7 qꝺ ibi no. g̃ p̄t agi ad int'eſſe. quēadmodū ſi int'ueniſſet ſtipl'o. ſentit hoſti. q etiā ꝺ iure ciuili p̄t agi ß caſu ad int'eſſe. qꝛ ius ciuile ī ſpectu int'eſſe nō exegit exp̄ſſe ſtipulationē lz gl. aliud ß ꝺixerit. nā tex. in. ꝺ. l. ꝺiē ꝑferre ī fi. nullā mētionē facit ꝺ ſtipulatōe imo ẜz hoſt. de mēte vulpiani fuit ī. ꝺ. l. j. ff. de pac. q pacta etiā nuda ꝺebēt obꝑuari. nā tex. ibi fūdat ſe ſup nāli eq̄tate et ſic ſup obligatione nāli q̄ ſurgit ex nudo pacto. 7 tene mēti hāc opi. hoſt. Tñ legiſte cōiter ītelligūt tex. ī illa l. ꝺiē ꝑferre ī fi. q loq̄t' qñ int'uenit ſtipulatio. vñ ſatꝭ credo q ꝺ iure ciuili n̄ agit' ad int'eſſe ſi ꝓmiſſū fuit fcm̄ ex nudo pacto. ar. ī. ꝺ. l. litigatoꝛes. ß de iure canōico ꝓcedit qꝺ p̄ꝺixi ar. ī. ꝺ. c. j. 7 ß ī eo q tex. ꝺicī ꝓmiſſo facto ex nudo pacto. 7 ß tene niſi arbitriū fuerit emologatū exp̄ſſe vel tacite. nā ſi arbitriū ß caſu emologat' tacite vl' exp̄ſſe tūc ex ſnīa arbtri oꝛit' actio 7 exceptio. vñ p̄t agi ꝑ ipi⁹ executiōe ſic ſi eēt ſnīa iuꝺicis 7 fuit ß iꝺuctū ꝑ legē nouā. vt in. l. pe. C. eo. Adūte tn̄ nā exp̄ſſa emologatio fit ꝑm ius ciuile q̄ ptes ſubſcribūt ſe ſnīe arbitri ꝺicēdo q iſtā ſnīaz approbāt l' ipꝛobāt vt ī. l. ne ī arbitrꝭ. 7. l. cū ātea. C. eo. refert tn̄ ß Jnn. q̄ſdā ꝺixiſſe q etiā ſine hac ſbſcriptiōe p̄t exp̄ſſe emologari ſnīa arbitri. 7 hāc ptē de iure cononico tz hoſt. vī etiā approbare ꝺo. an. 7 ſatꝭ placet mihi ꝑ iſtum tex. vbi papa ſolū req̄rit q arbitriū fuerit receptū ad hoc vt bēat executionē nullā aūt mētionē feē ꝺ ſbſcriptōe 7 facit ad ß qꝺ le. 7 no. in. c. ij. de pac. ¶ Inſpicim⁹ eīm in ß ꝓſenſū nō aūt iſtā ſolēnitatē extriſecam q̄ ſolū adhibet' ad ꝓſenſū manifeſtāduz. emologatio ẜbo tacita fit ꝑ lapſū. x. ꝺiez a tpe ſnīe ꝺata ptū taciturnitate. et ß q̄ ad ꝓmū caſū. Q̄ñq̄ 7 ſcꝺo fit cōꝓmiſſū int'cedēte ſtipulatiōe. vt q ptes ꝑ ſtipulationē ꝓmittūt ſtare ſētētie arbitri nulla pena vl' iuramēto apposito. 7 ß caſu ſi ps nō vult acq̄eſcere ſnīe tenet' vtroq̄ iure ad int'eſſe. vt ī. ꝺ. l. ꝺiē ꝑferre ī fi. 7 ß maxīe iūcta glo. qꝺ ītelligo niſi ſnīa ꝓtineat māifeſtā iniq̄tatē. de quo ꝺicēdū vt plene ꝺixi ī. c. ij. §. eo. 7 hoc caſu ē ꝺubiū an ß ſentētia poſſit emologari tacite vl' exp̄ſſe. doc. nr̄i hic tacite ſentiūt q ſic. 7 apte ſequit' ꝺo. an. ß nō allegat bar. qui apte tenet ẜuū in. ꝺ. l. cū antea. vbi ꝺicit q ſnīa arbitri

tūc solū emologat' qñ ꝓmissum fuit factū nudo cō sensu ita ꝙ ex tali sñia nullus ꝓpetebat remediū. ℔ vbi intercessit stipulatio ꝑt peti interesse. ℊ cessat remediū emologatiōis. ⁊ ita. l. cū antea. induxit ꝓuisionē emologatiōis qñ erat sñia inutilis. vñ cōcludit ꝙ hodie raro pōt emologari sñia arbitri cuꝫ hodie in ꝓmisso semp intr̄cedat stipulatio. Ego dicerē ꝙ de iure canonico ī dubio ꝓcedit ꝑma opi. ꝑ istū tex.. ⁊ ꝑ ea q̄. s. dixi. naꝫ vides ꝫ ꝙ eo casu quo poterat agi ad int'esse ꝙ nudū pactū obligat. ℊ sequeret' ꝑm opi. bar. ꝙ de iure canonico nūq̄ sñia arbitri posset emologari. cui⁹ contrariū manifeste ꝓbat' hic. ℔ de iure ciuili posset dubitari. ⁊ multuꝫ facit tex. illius. l. cum antea in ꝑn. ꝑ opi. bar. ℔ credo posse sustētari ꝯriū. q⁹ illa. l. videt' se fundare qñ pena nō fuit apposita ī cōmisso. vñ exq̄ nō ꝑt agi ad penā nec litigātes ꝓuiderūt sibi ī aliq̄ remedio extrinseco dꝫ succedē ꝓuisio illi⁹. l. cū antea. Quare cōcludo ꝙ lꝫ arbitriū sit factū cū stipulatiōe nihilomin⁹ pōt emologari tacite vel exꝑsse exquo pena fuit adiecta ī ꝓmisso. Qñq̄ ⁊ t'cio ꝓmissum fuit factum cū apositiōe iuramēti circa aliā penā. ⁊ hoc casu vī velle do. an. ꝙ ex tali iuramēto nō ꝑt peti executio sñie nisi aliter arbitriū emologet' ℔ poterat agi ad int'esse. mouet' ꝑ opi. Inno. dicēt' ꝙ oia q̄ apponūt' ī cōmisso vident' apposita ℔ hac ꝓditiōe. l. ꝓmitto seruare sñiaꝫ vl' soluere penā. ⁊ ℔ interꝑtatio hꝫ locū ꝑm Inno. etiā si int'uenit iuramētū. vñ sat' ē solue penaꝫ. nec incidit ī ꝓiuriū nō parēdo sñie arbitri. ⁊ dicit Inn. ꝙ hūc alternatiuū intellectū dederūt iura ꝓmisso. q⁹ cū arbit' possit ferre sūam siue metu retractationis necessariū fuit ita ꝓuidē ꝑtibꝫ ne ꝑ iniustā sñiaꝫ res ꝓprias pdāt. vñ liberant' a sñia soluēdo penā vl' int'esse Et ex his infert do. an. ad nōbile dictū ꝙ ī obligatiōibus facti succedit obligatio ad int'esse etiā de iure canonico q̄ꝫtūcūq̄ iuramētū int'uenerit. q⁹ ꝑm opi. Inn. pactū ⁊ iuramētū intelligūt' apposita ꝑm nām ꝯctus. ℔ de nā obligatiōis ē vt q̄s ꝑcise nō cogat' ad factū ℔ sufficit solue interesse. vt ī. l. stipulatiōes nō diuidūt'. ⁊ ibi plene ꝑ bar. ff. de ℞. ob. ⁊ dic̄ do. an. se putare ꝙ etiā in foro aie ñ tenet' q̄s ꝑcise ad factū qđ iurauit ℔ sufficit soluere int'esse. ¶ Sꝫ tu ꝓsidera lati⁹. nā quo ad ꝑmū do. an. nullā mētionē facit đ hosti. q̄ exꝑsse tenet ℔ ꝯriū ⁊ Jo. an. eū refert nec reprobat. dicit. n. hosti. ꝙ vbi iuramētū int'cessit ī ꝓmisso tūc ꝑt ꝑcise peti executio sñie nec requirit' alia emologatio. allegat. c. ij. ℣. c. Idē dicit si int'uenit fidei ꝑstatio. ꝑ. c. Quenit. ℣. eo. vñ non sufficit ꝑm eū ℔ casu solue interesse. ⁊ si diceres q̄re sufficit solue interesse int'ueniēte nudo pacto ⁊ nō sic q̄ñ int'uenit iuramētū cū iter simplicē loquelā ⁊ iuramētū de⁹ nō facit dꝫ. ⁊ t. c. iuramēti. xxij. q. v. So. rñdet ipe ꝙ vbi interuenit nudū pactū seu stipulatio possūt ptes hīe hāc cām ꝯdicēdi ꝙ si sciuissent arbitriū debē ita ꝓnūciari ñq̄ ꝓmisissent. vñ cū in illa sñia non cōcurrat purus cōsensus ꝑtiuꝫ ius admittit vt solue interesse ℔ q̄ñ interuenit iuramētū ius voluit hāc cām seu occasionē approbare ꝓpter reuerētiā iuramēti sic le no. in. c. ad audientiā qđ me. cā. ⁊ nō bñ hāc rōnez ego de iure canonico approbo opi. hosti. ⁊ puto eā indubitāter verā. ⁊ vltra eā allego tex. aptū in. c. cū tpe. ℣. eo. ⁊ vide q đ ibi dixi. Itē cū de iure ciuili antiq̄tus dare' actio si in ꝓmisso interuenerat iuramētū. vt ꝓbat' in. l. ne in arbitris. C. e. ergo fort⁹ dicēdū est ꝙ de iure canonico ⁊ hodie ⁊ olim dꝫ dari actio si cōꝓmissum fuit iuratū. ⁊ hāc ptē tenuerūt Ci. et multi alij antiq̄ in l. ne in arbitr' als. in auc. de cernim⁹. ⁊ q̄si oēs sequūtur ꝑter bar. q̄ voluit ibi ꝙ etiā de iure canonico nō dꝫ interuenire iuramētū ī ꝓmisso. ℔ male loquit' q⁹ in. c. ij. ⁊. c. quenit ⁊. c. cū tpe. ℣. eo. ⁊ hic inuenit' iuramētū ī cōꝓmisso nec papa reprobat imo mādat iuramentū obseruari. vnde bal. in. d. auc. de cernim⁹. dixit ꝙ virtute iuramēti pōt pars ꝓpelli ad obseruationē sententie q⁹ cū istud iuramētū ñ ꝓgat in dispēdiū salut' eterne est oīno ꝫuādū vt ī. c. si ꝓo de iureiur. dixit tñ ꝙ nō oriť actio q⁹ actio ē de iure ciuili ⁊ illa auc. decernim⁹. reꝓbauit hodie iuramentū ī cōꝓmisso. ℔ dictum bal. credo verū quo ad ℔ vt agat' ex remedio. l. ne in arbitris. q⁹ impator potuit reuocare legē suaꝫ. ℔ dico ꝙ poterit agi ℞tute iuramēti. q⁹ exquo deus ⁊ canō mādant iuramēta ꝫuari. ergo oriť actio. ar. in. l. vnica. ff. de cōdi. ex lege. dixi plene in. c. cū venissent d̄ insti. facit qđ no. bar. in. l. siqs ꝑ eo. ff. de fideiuss. vides ergo ex ꝑdictis ꝙ legiste ꝑ maiori parte sentiūt in effectu hanc opi. hosť. ⁊ vide qđ dixi in. d. c. cū tpe. ⁊ in. c. fi. Ad dictum Jnno. ꝑt ꝓmo respōderi ꝙ Jnno. nō loquit' q̄ñ iuramētū interuenit sine pena ℔ loquit' q̄ñ vltra penā fuit apositū iuramentū. nā cōmissū est cōditionale ꝓpter penā apositā ita ⁊ iuramentū vī cōditionale ꝓpter penā apositā q̄si vt ꝫuet sñiaꝫ vl' soluat penaꝫ. posset etiā de nouo attentari ꝙ dictū Jnno. nō sit verū q⁹ nullo iure ꝓbat' ⁊ iura indistincte mādāt iuramēta ꝫuari vt ꝑ to. ti. de iureiur. ⁊ dꝫ iuramētū ꝫuari ī sua forma specifica adeo ꝙ nō sufficit factū iuris obseruātia. vt ē tex. no. in. c. ad nrāꝫ el ꝓmo de iureiur. exq̄ pōt ꝫuari ī forma specifica. ⁊ adduco tibi vnū tex. sin. d̄ iure ciuili in. l. siqs maior. C. de trās. vbi ꝓbat' ꝙ qñ in ꝯctu int'uenit iuramētū lꝫ pena sit apposita in ꝓtractu nō sufficit soluere penā sed si ꝑs cōtrauenit tenet' solnere penā ⁊ seruare cōtractū. Et ꝑ illū tex. sin. no. bal. ꝙ iuramētū hꝫ vim illi⁹ cl'e rato manēte pacto. ℏ est ꝙ solua' pena rato manēte pacto. qđ tene semp mēnti. ℊ si iuramētū interuenit ī cōꝓmisso penali dꝫ hīe vim illi⁹ cl'e rato manēte pacto. ⁊ sic ꝯueniēs tenet' soluere penā ⁊ nihilomin⁹ ꝓpellit' ꝫuare sñiaꝫ. ⁊ lꝫ bal. dixerit in. l. ne in arbitris. ꝙ illa lex siqs maior.. nō hꝫ locū ī cōmisso. dic ꝙ ℏ dixit hīto respectu ad ius ciuile. q⁹ de iure ciuili iuramētū fuit reꝓbatū ī ꝓmisso. sed cū de iure canonico iuramētū nō sit reꝓbatū ī ꝓmisso vt. ℣. dixi ℊ dꝫ hīe vim illi⁹ cl'e et lꝫ. l. siqs maior. videat' loq⁹ ī trāsactiōe tū ꝑ ꝛba sua ꝓcedit ī oi ꝯctu ⁊ ℔ exꝑsse firmat bal. ibi ī fi. ⁊ tenebis ℔ mēti. Quo ad secūdū an ī obligatiōibꝫ facti sufficiat đ iure canonico solue int'esse ꝑsertī ipemet tenuit ꝯriū in. c. veniēs đ iureirā. facit glo. in cle. pastoral'. de re iudi. in ℞. ꝑ violētiā. ⁊ respectu simplicis ꝓmissiōis vide bo. tex. in. c. lꝫ de voto. ⁊ hūc articulū plene examinaui ī. d. c. veniēs đ iureiur. ⁊ ibi vide ⁊ ibi ꝓclusi ꝙ de iure canonico debꝫ q̄s ꝑcise ꝫuare pactū qđ ꝓmisit exquo adimplē ꝑt siue interuenerit iuramētū siue nō iuꝛ illud psal. q̄. ꝓcedūt de labijs meis nō faciā irrita. ⁊ facit. c. j. ⁊. ij. de pac. cū si. ¶ Qñq̄ ⁊ q̄rto ī ꝓmisso int'cessit pena sine iuramēto. ⁊ hoc casu ꝑs ꝯueniēs tenet' solue penā nec pōt ꝓpelli ad obꝫātiam sñie. vt in. c. dilecti in fi. ℣. eo. ⁊ in auc. decernim⁹ ꝑal'. ⁊ ī. l. ij. ff. eo. qđ itellige nisi sñia arbitri cōtineat euidentē iniq̄tatē. de q̄ dic vt dixi ī. d. c. ij. Sꝫ dubiū ē hoc casu nūquid sñia arbitri possit emologari exꝑsse vel tacite. doc. n. antiq̄ iuris ciuilis fuerūt varij. q̄dā tenuerūt ꝙ vbi ꝓmissū ē penale sñia arbitri nō pōt emologari vt ex ea det' actio. q⁹. l. cū autea ꝑal'. ꝓuidit de hac emologatiōe qñ pena erat apposita ī ꝓmisso. vñ ꝑtes apponēdo penā videnť recessisse a ꝓuisiōe legis. ar. in. l. fi. C. de pac. ꝓuen. ⁊ ꝫ sup vote. ⁊ hāc opi. tenuerūt bul. Azo. ⁊ bal. Sed Mar. tenuit ꝯriū. ⁊ hosti. ℏ vī seq̄ istā opi. Mar. ⁊ dicit ea approbari ꝑ istū tex. nā papa mandat ℔ arbitriū mandari executōni si fuit receptū a partibꝫ sed si nō fuit receptum mādat penā exigi. ℊ arbitriū penale pōt emologari. et adducebat hosti. istū tex. in ℞bo indistincte. q̄si dicat ꝑm euꝫ ꝙ siue pena sit cōꝓmissa siue nō exquo arbitriū fuit receptū dꝫ mandari executiōi. vī etiā approbare Jnn. req⁹it tñ vt fiat emologatio ꝑ ꝛbscriptionē

partiũ.ad ℔ vt penale arbitriũ possit emologari.℔ moderni legiste cõiter tenẽt ꝯriũ.vt no.ꝑ glo.7 bar.in.l.ij. ff.eo.7 i.d.l.cũ antea.7 cũ hac opi.cõiter vĩ trãsire hic dd.an.7 tenẽtes hãc opi.q̃ arbitriũ penale nõ possit emologari rñdẽt ad istũ tex. q̃ istud ꝯbũ indistincte dꝫ exponi siue ꝓcurator bũerit mãdatũ ad cõpromittendũ siue nõ.q̃si dicat q̃ exquo arbitriũ fuit receptum a ptib⁹ dꝫ indistincte mãdari executioni nõ habito respectu an ꝓcurator bũerit mãdatũ vł ne.q; ꝑ recipiẽdo arbitriũ vĩ approbasse factũ ꝓcuratoris.7 certe d̃ iure ciuili ista opi.vĩ verissima. 7 vĩ ꝓbari in.d.l. cũ antea. Sꝫ ego limitarẽ ℔ dictũ q̃ ad hoc vt non tẽt actio ex stipula.7 ita loquit̃.l.cuꝫ antea.℔ si ptes pure approbant arbitriũ latũ simplr sine appositõe pene lꝫ ꝗ promisso fuerit pena apposita credo q̃ ꝑt agi ex tacito pacto ita q̃ partes videnť de nouo ꝯbere vt fiat qđ cõtinet̃ in sentẽtia arbitri.hoc ꝓbo ꝑ optimũ sil̃e. nam stipula lata a iudice quãtũcũq; sit nulla põt ratificari a ptib⁹ non vt habeat vim stipule ℔ vt habeat vim pacti ex nouo cõtractu. vt ꝓbat̃ in.l.ij.C.cõia vtriusq; iu.no. bar.in.l. vnica.C.q̃ ꝑ sua iu.7 canoniste p⁹ gl.in.c.significasti. de fo.cõpe.7 ibi dixi.ergo eodeꝫ mõ põt ratificari illa stipula arbitri nõ vt agat̃ tanq; ex stipula ℔ ex tacito pacto 7 quod ãmõ ex nouo ꝯctu.7 sic posset intelligi iste tex. 7 saluant̃ opi.supradicte. Et aduerte q̃ ꝯ id qđ.s.dixi ī pcedẽti mẽbro vbi ꝙclusi q̃ si iuramẽtũ interuenerit agit̃ pcise ad obseruãtiã stipule nec sufficit soluẽ interesse. facit multũ iste tex.ī eo q̃ ꝓcurator iurauit 7 ꝑñ si fuit apposita pena cogit̃ illã soluẽ. sin aũt nõ cõpellit̃ solũ soluere interesse.So.ꝯriũ est difficile 7 ꝓpt̃ ℔ aliq̃ voluerũt tenẽ ptẽ ꝯriã. Sꝫ certe tenẽdo qđ ꝓdixi qđ vĩ magis cõe 7 iuri cõsentaneuꝫ põt rñderi ad istũ tex. q̃ loq̃t̃ qñ ꝓcurator iurauit sine mãdato dñi.nã ℔ dicit̃ q̃ ꝓcurator potuit iuramẽto suo seipm obligare 7 nõ eccl̃iaꝫ.g̃ si habuisset mãdatũ ab eccl̃ia ad ꝓmittẽdũ 7 iurãdũ habuisset arbitriũ executionẽ ꝯ eccl̃iaꝫ. vt in.c.ij.s.eo.sed ℔ ꝯ ꝓcuratorẽ nõ poterat sentẽtia mãdari executioni. q; fuerat̃ lata stipula sup subiectione et sic erat qõ de re spũali. vñ ꝓcurator nõ erat soluẽdo. nec põt estimari res spũalis. ideo sufficit q̃ ꝓcurator soluat interesse.7 vide ad hoc glosã singula. q̃ ad hoc inducit istũ tex.in.c. cozã de officio delega. vñ estimabit̃ istud interesse habito respectu ad lesionẽ quã patit̃ alia pars totiens litigãdo sup eadẽ rõne.vt ibi no. glo.7 ꝑ hoc soluitur alia q̃stio quã formant hic doctores. quomõ sumit̃ hic illud interesse. nã Jnno. dixit q̃ capit̃ ꝑ expensis quas fecit in litigãdo nõ aũt ꝑ estimatione rei que petebat̃.q; in hoc sua nõ interest. quoniã aut res nõ erat sua 7 nõ põt ptendere interesse.aut res erat sua 7 põt illã de nouo petere.vt in.l. siqs rẽ.ff.eo. sed hosti. intellexit istũ tex. indistincte ꝙt loquit̃ de omni interesse.vñ dicit q̃ veniat interesse 7 etiã ex pẽse nõ solũ q̃ ad litẽ ꝓteritã ℔ etiã futurã.ar.in.l.minoribꝫ ff.de mino. Sꝫ ego distinguerẽ q̃ eo casu q̃ nõ ꝑt peti executio sentẽtie.vtputa q; nõ interuenit iuramẽtum nec arbitriũ fuit emologatũ,tũc interesse nõ ꝓꝑhendit estimationẽ rei petite ℔ aliud interesse ꝓtingẽs rõne litis mote vł mouẽdẽ.℔ eo casu q̃ stipula posset hĩe executionẽ ꝯ dñm ℔ ex defectu mãdati nõ ꝑt peti executio. dico q̃ interesse capit̃ large vt etiã veniat ꝯ ꝓcuratorẽ interesse respectu estimatiõis rei petite si estimari ꝑt q; ꝓcurator tenet̃ ad oñe dãnũ.vt in dicta.l. plauti⁹ ff.de ꝓcu. // Qñq; 7 q̃nto ꝓmissũ fuit penale si fuit appositũ clausula q̃ pena soluta ratũ maneat pactũ.7 ℔ casu si ꝑs ꝯdicit tenet̃ soluere penã. nũq̃d aũt soluta pena possit ꝓpelli ad obꝑuãtiã laudi ℣tute illi⁹ clausule rato manẽte pacto Jnn.sentit ℔ q̃ sic 7 idẽ.g.in.c. dilecti supra eo.℔ tu expedias hũc articu. vt plene ibi dixi. // Qñq; 7 sexto partes ꝓmiserũt stare stipule arbitri ꝑ stipulationẽ ℔ ĩmediate fecerunt pactũ de obseruãdo id qđ arbitri iudicauerãt 7 tũc voluit no.℔ Jnno. q̃ põt ꝓcise agi ad obseruãtiã laudi nõ ex stipula sed ex vigore pacti imediate appositi. nã pcedẽs stipulatio informat hoc pactũ ꝑm eũ. vt in.l.lecta.ff.si cer. pe. idem est q̃n actor fuit stipulatus certã rem dari vel factũ fieri si arbiter ita iudicauerit. vnde nõ sufficit hoc casu soluere interesse q; istud habet locũ q̃n partes ꝓmiserũt stare dicto arbitri. secus q̃n pars fuit expresse stipulata rem dari vel factũ fieri si arbiter ℔ iudicauerit.7 fuit dictũ satis subtile 7 mẽti tenendũ.7 ꝑm ℔ debes limitare istum tex.in eo q̃ disponit de interesse. et ꝑ hec habes pfecte declaratã materiã hui⁹.c.7 totius ti.7 caueas ne in ꝓdictis erres.q; vt.s. dixi in quodaꝫ notabili hec pcedũt in arbitro 7 nõ in arbitratore.et de laudo arbitratoꝝ q̃liter habeat executionẽ 7 de remedio ꝯ iniq̃tatẽ illius arbitramẽti plenissime scribo ī c.q̃ntaualis.j.de iureiurã. // Jn glo.fi.in fi.no.istã glo. iũcto tex.q̃ lꝫ delegatus principis possit suã stiaꝫ mãdare executioi.vt in.c.in lris.7 in.c.q̃renti de offi.dele. tũ si d̃ illa cã delegata factũ ẽ ꝙmissũ circa sentẽtiã in terciũ nõ põt iste delegatus stiam arbitri mandare executioni.etiam si auctoritate sua fuerit factũ cõpromissũ ℔ dꝫ recurri ad ordinariũ.vt hic no.ꝓbat̃.7 adde qđ no.in.c.nisi de ꝓben.

Ex parte. Morte alteri⁹ cõpromittentiũ finitur ꝓmissũ.vel latius sũma sic.Si ꝑ duos electos ad eandẽ prelaturã in discordia cõpromittit̃ ī ordinariũ morte alterius cõpromittẽtiũ expirat ꝓmissũ ordinari⁹ tũ ex ptãte ordinaria ꝓcedit sup iure supstitis anteq̃ fiat trãsit⁹ ad aliã electionẽ.℔ dicit.ꝑ ponit̃ cõsultatio.secũdo rñsio ibi sup quo. // No.ꝑ q̃ sup electione 7 sic sup matrimonio spũali ꝑt fieri ꝓmissũ.ꝙor.c.cum int̃ canonicos.s.de elec.fac̃.c.nisi infra de ꝓbẽ.7 ꝑ hec iura limitat̃ tex.in.c.pe.s.de ī inte. resti. vbi dicit̃ q̃ in cã matrimoniali non possunt arbitri assumi.dꝫ em restringi ad matrimoniuꝫ carnale qđ desiderat maiores iudices nec admittit aliquã ꝓpositionem. vt in.c.fi.de trãsac.7 ī.c.j.de ꝓsan.7 affi.7 i.c.accedẽtibꝫ de excess.ꝑla.secus aũt ẽ in mrimonio spũali vt hic 7 in iuribꝫ ꝑal. 7 hãc q̃nez formauit Jo.an.in.d.c.pe.licꝫ gl.vacillauerit 7 poti⁹ senserit ꝯriũ ℔ tu tene qđ ꝑus dictũ ẽ. puto tñ hoc dictũ verũ vt valeat cõpromissũ in ꝑiudiciũ ipsoꝝ cõpromittentiũ sed non quatenus fieret ꝓiudiciũ superiori vel eccl̃ie.sicut ī simili no.in.c.de multa d̃ ꝑben.vñ eo casu quo electi possunt libẽ renũciare poterũt ꝙ cõsequẽtiã cõpromittere.℔ eo casu quo nõ poterũt renũciare sine licẽtia superioris nõ valebit cõpromissuꝫ ī ꝑiudiciũ superioris sed quo ad ꝑiudiciũ ꝓprium sic.ar.op.in.l.j.§.℔ cũ lis.ff.d̃ trãsac.7 in.l. sic dictũ.ff. de euic.facit regula cũ qđ vna via de re.iur.li.vj. 7 qđ dixi in.c.cũ tẽpore.s.eo.An autẽ 7 q̃n possit elect⁹ renũciare electioni sine licentia superioris.vide bo.glo. ī.c.si electio de elec.li.vj.7 qđ no. doc.in.c.ij.d̃ transla. ꝑla. // Secũdo nota iũcta suprascriptiõe q̃ ī ordinariũ ꝑt ꝓmitti tanq; ī arbitrũ.7 optie ꝓbat̃ iste tex. ꝙclusionẽ quã feci ī.c.cũ tpe ꝑal̃.nã archiepus colonien sis erat hic ordinari⁹ istoꝝ 7 tñ fuit in eũ ꝓmissum tanq; in arbitrũ. qđ colligit̃ ex eo q; tanq; arbit̃ ꝑfixit diẽ ad stiaꝫ audiẽdã.arbitratoꝝ.n. nõ fert stiaꝫ q; coz̃ eo nõ est iudiciũ nec q̃si.vt no.Jnno.in.c.q̃ntaualis de iureiur.℔ arbiter dꝫ ferre stiaꝫ q; arbitria sunt redacta ad instar iudicioꝝ.vt in.l.j.ff.de arbi.facit.c.cũ dilectus.s.eo.vbi arbiter largo modo dꝫ iudicare.in ℔ istũ tex.tene mẽti.q; hec ꝙsideratio nõ ꝓbat̃ alibi ita bñ sic hic.nã illi q̃ tenuerunt ꝯriũ dicebant q̃ iura canonica loquũtur ī arbitratore 7 nõ in arbitro. vt dixi in.d.c.cuꝫ tpe.cui⁹ ꝯriũ manifeste ꝓbat̃ ℔.nisi diceres q̃ archiepus reseruauit ℔ sibi ptãtez ordinariã ita q̃ ꝓcedebat ℔ vtraq; ptãte.℔ ℔ nõ colligit̃ ℔ imo

potiꝰ ꝟiũ cũ allegaret ipm nõ debere vlterius ꝓcedẽ cũ ꝓmissũ esset extinctũ. ¶ Tercio no. ibi fide ꝓstita. q̃ de iure canonico põt cõpromissũ fidei interpositione firmari. cõcor. c. puenit. s. eo. ⁊. c. cum tpe. qñq̃ firmatur iuramento. vt. s. c. ꝓri. ⁊ in. c. ij. s. eo. ⁊ q̃ dicta sit int iuramẽtũ ⁊ fidei ꝓstationẽ dixi in. c. ad aures qđ me. cau. ¶ Quarto no. q̃ arbiter põt citare partes ad sententiã audiendã. ⁊ dic qꝛ põt citare ꝑ lr̃as. vt in. l. ß interpellaui. §. arbiter. ff. e. Et no. q̃ largo mõ dr̃ ferre sentẽtiã. ꝓcor. c. j. s. eo. stricte tñ nõ est sñia vt ibi dixi ß potiꝰ appellat arbitriũ vallãdũ. vt in. c. ꝑ tuas. ⁊ in c. cũ tpe. s. eo. hz. n. arbiter quãdã notionẽ seu quãdã facultatẽ aut arbitriũ cognoscẽdi nõ aũt hz iurisditionẽ. vt in. l. ait ꝓtor. et qđ ibi no. ff. de re iudi. ¶ No. ß ⁊ tene mẽti q̃ ꝑ mortẽ alterius cõpromittẽtiũ expirat cõpromissuz etiã si ante mortẽ fuerat ꝓclusuz in cã ita q̃ nõ restabat ibi ferre sñiaz. ⁊ optime ꝓbat hic ⁊ alibi nõ ita bñ ꝓbatur. nã alia iura simplicit dicũt q̃ morte alterius compromittentiũ expirat cõpromissum. vt in l. diẽ ꝓferre. §. j. ⁊ in. l. sed interpellat. ff. e. et. j. c. fi. sed nõ faciũt mẽtionẽ qñ ante mortẽ oĩa expedita erãt ita q̃ nõ restabat nisi ferre sñiam. ⁊ ß ꝓbat ß singularit. qñmo plus ꝓbat illa lr̃a si bñ ponderet q̃ etiã si arbiter ꝑfixerit diẽ ptiby ad sñiaz audiendã nihilominus expirat ꝓmissũ ꝑ mortẽ alterius cõpromittẽtiũ. ⁊ ẽ ß no. ꝑ ea q̃ le. ⁊ no. in simili in. c. auditis de ꝓcu. ⁊ hãc cõclusionẽ. s. factã firmauit bal. in. d. l. diẽ ꝓferre. allegat Jnno. hic ß nõ oportuit allegare Jnno. qꝛ tex. est ß apertus. ⁊ ꝑ hoc facit q̃ termin⁹ ꝑfixus ad sentẽtiã audiendã etiã ꝑ iudicẽ extinguit ꝑ mortẽ citati ita q̃ nõ valet sñia postea lata ꝑtextu illiꝰ citatiõis. vt in. l. in sũma. §. fi. ff. de re iudi. cũ ergo opus sit noua citatõne expirat cõpromissuz. qꝛ nõ põt citari ꝑsona ĩ ꝓmisso nõ ꝓphensa. vt in. c. fi. j. eo. secus dic in instantia inchoata coꝛã iudice. nã ista morte litigãtis trãsit ĩ heredẽ. vñ sñia arbitri nõ expirat lz nõ sit executõi mãdata ante mortẽ cõpromittẽtis sicut ipm cõpromissuz dũtaxat. vt in. d. l. diẽ ꝓferre. §. j. ⁊ nõ glo. pe. ß in ℞. arbitriũ exponit. i. ꝓmissũ. q̃si inuat q̃ arbitriũ. i. sñia arbitri nõ expirat ꝑ mortẽ illiꝰ q̃ cõpromissit exq̃ decesset pꝰ sñiaz latã ß ꝓmissuz sic. ¶ Quito no. q̃ mortuo vno ex electis in discordia ad eãdẽ ꝓlaturã nõ dr̃ attentari alia electio nisi prius discutiat ꝑ iudicẽ d̃ viriby seu de validitate illiꝰ electiõis facte de supueniẽte ⁊ est rõ qꝛ data validitate illiꝰ electiõis nõ valet scda. vt in. c. ꝓsideranꝰ de elec. ⁊ ß in fi. Debet q̃ ꝓmo cõstare an electio supstitz valeat ⁊ hodie decisũ ẽ q̃ electio attẽtata pꝰ mortẽ coelecti est ipo iure nulla. qꝛ dr̃ pus discuti validitas alteriꝰ electiõis. vt ꝓbat in. c. j. ⁊ ij. vt li. pen. li. vj. ⁊ ibi firmauit Jo. an. ⁊ ꝑ illa iura pñt decidi multa hic tacta ꝑ Jnno. q̃ ꝑ te videas. ¶ Ultimo no. q̃ lz expirat ꝓmissuz factũ in ordinariũ nõ tñ cessat iurisditõ sua ordinaria ⁊ põt postea ꝓcedere tanq̃ ordinariꝰ ⁊ ita intelligit iste tex. Dr̃ dubiũ ẽ nũqd poterit cãm decidẽ ꝑ acta gesta coꝛã eo tanq̃ arbitro. Abbas tenuit ß q̃ sic allegat. c. pñtata de testi. ⁊. l. j. C. de arbi. Do. an. vñ innuere ꝟiũ nisi ꝓcessit ptãte ordinaria ⁊ ꝓmissaria ꝑsupposito q̃ iste due ptãtes sint ꝓpassibiles. ß certe ꝑmũ dictũ de iure ꝓcedit seruata tñ distictõe illiꝰ. c. pñtata. ⁊ vide qđ ibi dixi. ¶ In glo. ij. ibi ꝑm leges. q̃si dicat secꝰ ꝑm canones. ⁊ fac iste tex. apte ꝟ bar. in auẽ. decernimꝰ. C. eo. vbi dicit de iure canonico nõ ꝓbari vt iuramẽtũ valeat qñ ꝓmittit ĩ aliquẽ tanq̃ in arbitrũ. ⁊ vide circa hoc qđ plene dixi ĩ. c. ij. s. eo. ¶ In glo. ĩ ℞. allegauit ibi necessaria ẽ sñia q̃tũ ad canonicos. Aduerte qꝛ gl. intricate ß loquit ĩ ꝑma rõne. ideo tene istã rõnez q̃ incipit ibi si ista videbat ⁊ scias q̃ istud. c. habet duos intellectꝰ. q̃daz intelligũt vt Jnno. q̃ cõpromissum fuit hic factũ per electos ⁊ nõ ꝑ electores. qꝛ electi cõpromiserunt tm de iure eoꝝ merito per mortem alterius expiranit cõpromissum. ideo non debuit durare potestas cõpromissaria quo ad canonicos. qꝛ vt dixi canonici nõ cõpromiserũt. ¶ Alij intelligũt q̃ hic ꝓmissum fuit ꝑ canonicos. ⁊ ideo debuit iste archiepus ꝓcedere nõ obstãte morte alterius electi. qꝛ exquo nõ erãt mortui ꝓmittẽtes nec arbitri durabat cõpromissum. et hãc lec. tenuit hic hosti. exponens lr̃am ibi ptes. i. eligẽtes. ß ß lec. nõ est bona cum papa hic exꝑsse dicat q̃ ꝓmissum fuit finitũ ꝑ mortẽ alteriꝰ. ideo tene ꝑcedentẽ lec. ⁊ in fi. glo. dic melius vt. s. dixi in ꝑmo nõbili. Ex̃ glo. querit hic Jnno. vtrũ cõmittat pena apposita in compromisso si ps citata ꝑ arbitrũ rẽnuerit cõparere ⁊ ponit aliqua bona dicta que ego latius expediui post gl. in. c. cũ dilectus supra eo.

Exposita. Arbit̃ post rẽ iudicatã sup discordijs nouis assumptus nõ ꝑt ꝑ suũ arbitriũ sñiaz imutare etiã si d̃ cõponẽdo int ptes a papa mãdatũ recepit. ß dicit. ps secũda ibi lz aũt. ¶ No. ꝓ q̃ sup discordijs ortis ex sñia ꝑt ꝓmitti vt sic de nouo cognoscat de meritis cause de quo dicet. j. cũ gl. ¶ No. secdo q̃ sup iuriby eccle sie põt fieri cõpromissũ etiã ĩ laicũ. qđ intellige vt dixi ĩ c. cũ tpe. s. eo. ¶ No. tercio q̃ ꝓmissũ ꝑt firmari datiõe obsidũ. vt sic dent obsides in ptãte arbitri vel alterius detinẽdi donec arbitriũ ferendũ vigoze ꝓmissi habuerit effectũ. ⁊ solet ß sepe attẽtari int nobiles ⁊ potẽtes q̃ de facili nõ possunt cõuenire sup executionẽ laudi vt indirecte cõpellant ad executionẽ ꝑ retẽtionem obsidũ sic firmat q̃ñq̃ ꝓmissuz datiõe pignorũ. vt no. glo. iu. c. cũ dilectꝰ. s. e. q̃ñq̃ pene appositiõe vt in. c. ꝑ tuas ⁊. c. dilecti. s. eo. Item de iure canonico valet ꝓmissum nudo pacto factũ ꝑm hosti. de quo vide qđ latius dixi. s. eo. ꝑ tuas. ¶ Op. ꝓtra tex. in eo q̃ iste electꝰ habuit recursũ ad papã ꝟ ducẽ venetoꝝ nã cũ iste esset laicꝰ nõ debuit papa se intromittẽre. vt in c. cãm qui fi. sint le. actor eĩm dr̃ sequi forum rei. vt in. c. cũ sit gnãle de fo. ꝓpe. So. Jnno. nõ rñdet directe ad ꝟiũ ß dicit nõ eẽ dubitãtũ q̃n papa hꝛet ß casu iurisditionẽ ꝟ istũ ducẽ. allat. c. aplicos. xij. q. ij. et. c. siqs de potẽtib. xxiij. q. iij. ⁊ aliter nõ dixit. videt tñ velle ꝑm iura q̃ allegat ex eo q̃ iste dux opprimebat ecclias ⁊ iura ipius retinẽdo iniuste obsides eccle. ⁊ retractando istã sñiaz q̃ iuste potuit papa adiri rõe q̃si cuiusdã sacrilegij seu oppressiõis. Et no. singularit hoc dictũ iũcto tex. q̃ licet laicus ꝑtextu ꝓmissi opprimat ecclesiã seu eius iura nihilominꝰ põt adiri iudex ecclĩasticꝰ ꝟ eũ. qđ intellige qñ notorie cõstat de iniusticia seu oppressione vt hic cõstabat. nã ista sñia nõ habebat colorare factũ iudicis, cũ notorie esset nulla ex defectu potestatis. secus puto vbi laicus ex ptãte sibi inherẽte ꝓcessit ad aliquã sñiaz. nã cũ ista sit nulla vl iniq̃ dr̃ recurri ad superiorẽ suũ ⁊ nõ ad superiorẽ ecclĩasticũ iuxta q̃ dixi ĩ. c. fi. de iudi. ⁊ in. c. si duoby de ap. ⁊ in. c. significantiby de offi. dele. ¶ Secũdo vltra doc. põt dici ad tex. q̃ iste dux venetoꝝ nõ recognoscit saltẽ de facto supiorẽ in tpalib merito potuit in hac re ardua adiri papa in defectũ supioris. vñ puto q̃ etiã ꝑ laicum potuisset adiri papa in hoc casu ꝟ istũ ducẽ per ea q̃ dixi post Jnno. in. c. licet ex suscepto de fo. cõpe. ⁊ in. c. cuz te dr̃ de iudi. facit qđ no. host. in. c. cũ ioãnes de fi. istru. ¶ Tercio põt nõbilius dici q̃ de iure cõi ⁊ ordinario fuit hic papa aditus ꝑ istũ electũ. nã cũ ptẽdit electus arbitriũ ducis esse iniquũ ⁊ debebat executiõi mãdari ꝟ eũ. ⁊ sic erat reus in hoc casu poterat adire papã tãq̃ iudicẽ ꝓpriũ. cũ ipse esset iudex ꝓncipalis cãe ꝟ ipm electũ. vt ĩ simili no. bar. in. l. si societatẽ. §. arbitroꝝ. ff. ꝑ so. vbi dicit q̃ reus petẽs arbitramẽtũ reduci ad bo

nã equitatẽ põt adire iudicẽ ꝓpriũ. qz cum prius iudex habebat iurisditionẽ in ista cã. cũ iste sit reꝰ pt adire iudicẽ sup articulo illius cãe qđ plenius exaĩno ĩ. c. ꝗnta uallis de iureiurã. merito papa ꝶ mandauit reduci in statũ pristinũ qđqđ fuit attentatũ ꝛ sñiam. // Jn glo. ij. ubi trãsigi siue cõpromitti nõ potuit. no. bn istã glo. iũcto ter. p in co q equiparat transactionẽ z ꝓpromissũ scđo qz vbi nõ põt transigi nõ valet ꝓpromissũ. nã cõpromissũ ẽ quedã trãsctio. vt in auč. si qñ. C. de iudi. et facit ꝶ ꝓ statutis locoꝝ ĩ quib caneꝰ vt inꝰ ꝓsanguineos fiat cõpromissuz. dz em statutũ intelligi qñ petit ꝓpromissũ sup re dubia. nã si res eẽt certa z clara quẽ admodũ nõ hz locũ transactio ita nec ꝓpromissũ. et iõ si petitur executio sñie vel instrumẽti habẽtis executionẽ paratã nõ dz fieri cõpromissũ nisi opponereꝰ aliqđ rõnabile. z hãc ꝛclusionẽ firmauit Bar. in ꝑmio. C. z in. l. post rẽ iudicatã. ff. de transac. z ĩ. l. elegãter ĩ ꝑn. ff. de cõdi. inde. facẽ qđ no. glo. pe. C. de pac. l. siqs in cõscribẽdo. z tenuit hosti. apte hic dicẽs q ꝶ ꝓpromissũ nõ valuit qz factũ fuit sup reb decisis p sñiaz vt dicit etiã Jnno. Sz aduerte nã ꝑdicta põt optime ꝓcedẽ vbi ꝓpromissũ fieret tanqz in arbitratorẽ. nã tũc ꝓprie ꝓpromissum dz trãsactio. vt no. in. c. ꝗntauallis de iureiurã. z in. d. auč. siqñ. sed qñ cõpromittit ĩ aliquẽ vt arbitrũ: tũc eẽt iudicio meo dubitandũ nunqđ valeat cõpromissam sup decisis p sñiam qz arbitria sunt redacta ad instar indicioꝝ. vt in. l. j. ff. eo. vñ quẽadmodũ valet iudiciũ sup decisis p sñiam ꝑsertim si nõ opponit de trãsitu in rẽ iudicatã vt in. c. inꝰ monasteriũ ꝓpe fi. de re iudi. ita deberet valere ꝓpromissũ factũ z iudiciũ inde secutũ Jnno. tñ hic videt sentire q etiã tanqz in arbitrũ nõ pt ꝓpromitti sup decisis p sñiam qz arbitria sunt redacta ad instar indicioꝝ. vt in. l. j. ff. eo. vñ quẽadmodũ valet iudiciũ sup decisis p sñiam ꝑsertim si nõ opponit de trãsitu in rẽ iudicatã vt in. c. inꝰ monasteriũ ꝓpe fi. de re iudi. ita deberet valere ꝓpromissũ factũ z iudiciũ inde secutũ Jnno. tñ hic videt sentire q etiã tanqz in arbitrũ nõ pt ꝓpromitti sup decisis p sñiam ĩ eo q alle gat arbitrium hic nõ valuisse. qz non tenet sñia contra res ꝑpus iudicatas. vt. ij. q. vj. §. diffinitiua. ℣. itẽ si sñia Jtẽ qz plat⁹ non põt etiã si vellet renũciare iuri eccl'ie qsito p sñiaz. allegat. l. interpositas. C. de transac. hec vltima rõ est bona ꝶ cõcludit tñ in re eccl'ie nõ aũt ĩ facto ꝑuati. ꝑma ℣o rõ vniuersalis sed illa dependet ab alia qõne nũquid teneat sñia ꝛ sñiam quã plene exami nam in. d. c. inꝰ monasteriũ. z si tenemus opi. q indistẽcte nõ valeat ꝓcederet dictũ Jnno. hic sed si tenemus aliã opi. q ĩ diuersis instãtijs valet tercia sñia quã tenuit bar. in. l. j. C. qñ ꝑuo. nõ est ne. nõ ꝓcederet ꝶ dictũ Jnno. vnde ego putarẽ q cõpromissũ bñ fieri põt tanqz in arbitrũ. z ad istũ ter. põt rñderi q hic ãnullat sñia ex eo qz nõ fuit ꝓpromissũ sup rebus decisis p sententiã ꝶ sup discordijs nouit ortis. vñ non debuit iste arbiter extẽdere manũ ad nõ cõprehẽsa in ꝓpromisso. z banc so. sentit gl. iij. in fi. // Jn glo. iij. ibi dicas. per ꝶ nõ soluit ꝛ iũ formatũ de. l. diẽ ꝑferre. §. stari. So. dic dictũ glo. ꝓcedere qñ arbitriũ in se cõtinet euidẽtem iniquitatẽ. nã tũc saltẽ de iure canonico nõ ẽ standũ tali arbitrio. z ita loquit. c. ij. alꝛ. in glo. vt ibi plene dixi. // Et ĩ fi. glo. ꝯro qđ si fuisset in cõpromisso dictũ vt intelligereꝰ lis z qõ sup omi z toto eo qđ fuerit laudatũ nũqđ tũc valet arbitriũ ꝛ priorẽ sñiaz. Do. an. tenet q sic. qz sup sñia poterat esse cõtẽtio. vt in. l. j. ff. q̃ sen. sine ap. rescĩ. vñ vigore illiꝰ clẽ vĩ ꝓpromissũ factũ sup re dubia. dicit tñ ꝶ ꝓcedere in reb priuatoꝝ. secꝰ in reb eccl'iaꝝ qz ꝑlatus non põt sic surgere qõnem in ꝑiudiciũ iuris eccl'ie. ꝶ do. Car. tenet ꝓtrariũ etiã quo ad primũ dictũ. qz p ista verba generalia nõ videt data ptãs retractandi sñiam qđ plus placet z p ꝶ adduco istũ ter. nam papa hic scripsit duci vt ptes niteretꝰ ducere ad cõcordiã. z tñ dicit ĩ tex. q p verba gnãlia pape nõ fuit intẽtionis vt q̃rimonia iã sopita deberet suscitari quasi ĩ gnãli ꝑmone nõ venit id qđ ĩ spẽ qsnõ fuisset verisil'r cõcessurus. vt in rl'a ĩ gnãli de regu. iur. li. vj. z ĩ. c. fi. de offi. vica. eo. li. ergo idẽ dicẽdũ est ĩ partibus generaliter cõpromittẽtibus vt p generalem et effusum sermonẽ nõ videant cogitasse debẽt tamẽ apponere semp ĩ cõpromisso illã clam ne postea apponatur ꝛ arbitriũ qđ excedit limites ꝓpromissi. // Jn gl. fi. ibi ꝶ tenent vt fiat q inꝰ ptes cõuenit. no. bñ gl. qz sepe ob istã cãm dant obsides inꝰ ꝓncipes. qđ an possit oĩno de iure fieri vide qđ diri in. c. ex rescripto de iureiuran.

I Notuit. Hoc intẽdit. Nõ valet cõpromissũ de incerta ꝑsona ĩ arbitrũ assumẽda. h. d. q̃ ad titulũ vl'latiꝰ sic. Nõ valet ꝓpromissũ factũ in duos seu plures ꝶ adiecto vt ĩ casu discordie eligat terciꝰ ꝑ eosdẽ vl'alios. ꝑponit factũ. scđo dat iudices ibi idoqz // Nõ ꝓ q sup cã delegata ꝑ papã pñt ptes ꝓpromittere ĩ alios tãqz ĩ arbitros. z sic cãm eripe a manib delegatoꝝ. qđ intelige qñ cã fuit delegata in fauorẽ ptiũ. possũt em ptes renũciare fauori suo. vt in. c. ad apl'icaz de regu. z in. l. siqs in cõscribẽdo. C. de pac. secus si cã esset delegata ĩ fauorẽ publicũ. ad hoc qđ le. z no. in. c. ad petitionẽ de accu. z ĩ. c. ex ꝙquestiõe de resti. spo. // No. scđo q quẽ admodũ ñ pt ꝓpromitti ĩ duos ꝶ adiecto vt data inꝰ eos discordia ipi eligãt sibi terciũ. vt ꝓbatꝰ in. l. item si vnꝰ. §. si in duos. ff. e. ita ñ põt fieri cõpromissũ. vt data discordia inꝰ arbitros iudices delegati deputẽt terciũ. vt ꝓbatꝰ ꝶ. et in ꝶ ista decre., quidet vlẽ illũ. §. si in duos. hoc tñ puto fuisse de mẽte illius tex. vnde pt cõcludi q q̃buscũqz decꝰ ista ptãs eligẽdi terciũ in cã discordie nõ valet cõpromissũ. dz em fieri cõpromissum pure z in certos arbitros. z si postea ꝗtingit discordia dz iudex ordinariꝰ cõpellere arbitros ad eligendũ terciũ. vt in. c. suspitiõis de offi. dele. z in. c. cũ spãli de ap. z in ꝑaꝛ. l. itez si vnus. §. ꝓncipaliter. rõnem diuersitatis dicã. j. super glo. fi. // No. ꝛcio iũcta glo. j. z tene mẽti qz alibi nõ ita bñ ꝓbatꝰ q delegati pñt de cõsensu partiũ retinere sibi ptãtẽ exequẽdi sñiam arbitroꝝ ferẽdã sup ista cã q̃ eis fuerat delegata a ꝛrio. g̃ ptãte nõ reseruata non pñt delegati exequi istã sñiaz arbitroꝝ ꝶ dz recurri ad ordinariũ. vt dixi post glo. fi. in. c. ꝑ tuas. §. eo. // Ultimo no. q nõ valet ꝓpromissũ factũ sup eligenda ĩcerta ꝑsona arbitri. z nõ qz tex. dicit ꝶ esse statutũ ex legati ꝓuisione z habuit respectũ ad. d. §. si in duos. ꝛ iste tex. fũdat se sup alia rõe videlicet q arbitri possunt discordare in electione tercij. sed põt dici q rõ huiꝰ lr̃e elicit ex illa vt dicamꝰ q ista ĩcertitudo reprobat ꝑp discordiã que posset cõtingere ex facto arbitroꝝ vel alioꝝ qui debẽt eligere tertiũ. de q̃ dicendũ vt infra latiꝰ dicam. // Jngl. j. in fi. ex hac gl. colligũtur tria. pº q põt cõpromitti ĩ iudicẽ delegatũ ĩtẽta ptãte delegata. Secũdo q iudex delegatꝰ ꝶ modo in arbitrũ assũptus põt vti si vult in vtraqz ptãte z in ꝶ. no. glo. Tercio q ptes cõpromittẽtes pñt prorogare iurisditionẽ delegatorũ ad executionez arbitrij ferendi ꝑ arbitros assumptos. // Circa ꝑmũ dic pº doc. q si ꝓpromittit ĩ delegatũ vel in aliũ ꝑ ꝶ non expirat ptãs delegata quãtũcũqz specifice nõ fuerit reseruata ptãs delegatoꝝ. vñ ꝛ ptes cõpromittãt de cã aliꝭ delegata nõ ꝑ ꝶ extinguit ptãs elegata qz iurisditio z rescripta sunt ꝑpetua. vt in. l. falso. C. de diuer. rescrip. z no. gl. in. c. si aũt de rescrip. secus aũt si de cã ĩ aliquẽ ꝓpromissa partes faciant ꝓpromissum ĩ aliũ. nã tunc videntur recedere a priori cõpromisso. vt in. l. ꝶ si in seruũ. §. fi. ff. eo. z ẽ rõ diuersitatis qz cõpromissũ ẽ volũtariũ et arbiter recepit ptãtẽ a partib. ideo põt ptes nuda volũtate ab illo cõpromisso recedẽ. ar. ĩ rl'a. j. ĩ. de re. iur. ꝶ iurisditio datur a publico z nõ a partib z ꝛ inuitũ. vt in. c. intellerimº de iudi. z in. l. inꝰ stipulantẽ. §. sacram ff. de ℣. ob. merito nõ extinguit ꝛ partes vadãt ad arbitros. vñ possent denuo redire ad delegatos sine alia delegatione. ad hoc facit cle. q̃diu de appel. z in auč. si tamẽ. C. de tẽ. ap. An autẽ adeũdo ordinariũ videat

extincta ptās ꝛelegata.dic vt le.ꝛ no.in.c.ad petitōez ꝛe accu.ꝛ hoc quo ad ꝑmā ptē glo. ¶ Quo ad secūdū dicē do.an.se putare ꝙ sup diuersis articulis pōt ꝛelegatus vti vtraq; ptāte.ꝛ hoc casu ꝓcedat dictū glo.ꝫ sup eodē articulo nō pōt iudex vti vtraq; ptāte quia resultaret quedā ꝯrietas.ꝫ in ꝯriū multū facit.c.nisi.j. ꝛe ꝓbē. vbi circa articulum ſnie ꝛelegati fuerūt vſi ibi vtraq; ptāte ꝫ pōt ꝓcedere dictū ſuū qñ esset vnic⁹ articul⁹ diuisibilis ꝛ essz casus in q̄ ptās arbitraria nō cō ueniret cū ꝛelegata al's secus. ¶ Circa vltimā ptē glo. doc.cōiter sequūtur ꝙclusionē gl.lz q̄dā vt refert Jn no.tenuerint ꝯriuz dicētes ꝙ ista reseruatio nō valuit qz ſnīa arbitri nō mandat' executiōi ꝫ metu pene ꝙpel lunt' ꝓtes ad obseruātiā.vt in.d.c.dilecti.s.eo.ꝛ i.l.ij. ff.e.tn qz ſnīa arbitri mandat' executiōi ꝓ ordinarium aut ꝓ ꝛelegatū ad hoc specifice ꝛeputatū vt dixi in.c. ꝓ tuas.s.eo.ꝫ tu tene dictū gl.nō ob.ꝑmū ꝯriuz qz ista reseruatio ptātis sup executione dz intelligi ꝑm nām arbitrij vt fiat executio eo mō quo fieri pōt. ¶ Ad se cūdū ꝯriū rñde ꝙ ordinarius dz adiri regulariter tñ nō tollit' q̄n partes possint in hoc prorogare iurisditi onē alteri⁹.nā ꝛ ī bisq̄ sunt meri imperij hz locū ꝓro gatio qñ fit in ꝓsona iudicis habentis idez imperiū.vt plene dixi in.c.j.ꝛe mu.peti.ꝛ ꝓ Jnno.in.c.ꝛe cauꝫ.s. d' offi.ꝛele.ꝫ ꝛelegatus pape vt erat iste hz imperiū in executiōe ſnie. qz pōt ſuā ſentētiā mādare executioni vt in.c.q̄renti ꝛe offi.ꝛele.q̄ ptes possunt ꝓrogare iu risditionē istius ꝛelegati ad executionē arbitri vl' alte rius ſnie cū ꝛe re ad rē possint ptes ꝓrogare iurisditi onē ꝛelegati.vt in.c.cū olim ꝛ i.c.p.ꝛ.g.d' offi.ꝛele. ¶ In gl.fi.ibi ꝛ iō cū a ꝑncipio nō tenuerit ꝙpromissū ꝛc.nō hāc ꝑticulā gl.ꝙ ꝙpromissum factū in duos ꝫ adiecto vt in casu discordie ꝛeputet' terci⁹ ꝓ arbitros vl' alios nō ualeat ꝙpromissū quātūcūq; cōcorditer postea eli gat' tercius qz ab initio cōpromissū fuit nullū. ꝫ videt' obstare.c.cū spāli.j.d' appel.vbi valet ꝙpromissū factū in duos.ꝛ ī casu discordie dz iudex cōpellere arbitros ad eligendū terciū.ꝛ idē ꝓbatur in.l.itē si vnus.§.ꝑn cipaliter.ff.eo.nec glo.reddit sufficientē ratōnē diuer sitatis inter primū ꝛ secūdū casum. ꝫ colligendo dicta Jnno.ꝑt reddi duplex rō q̄re in casu hui⁹.c. ꝛ in ꝑall'. §.si in duos.nō tenet cōpromissū. ꝛ ꝑma ratio est bec. nā qñ ꝓtes dant ptātez iudicib⁹ ꝛelegatis vel arbitris seu alys eligēdi terciū in casu discordie tūc res pñt cē sine exitu.qz si arbitri nō cōcordarēt non posset iudex ꝙpellere istos quib⁹ ē data ptās eligendi terciū. qz cuz illi fungant' iure partiū sicut ꝓtes nō possent ab initio cōpelli ad cōpromittēdū vt in.l.ij.ff.eo.ita nec isti qui fungunt' iure partiū cōpelli pñt. vñ ne partes vigore huiusmodi cōpromissi cōtingeret litigare voluit lex a ꝑncipio ꝓuidere statuēdo vt tale cōpromissū nō vale at.nā meli⁹ ē ante tēpus occurrere q̄z post cām vulne ratā remediū querē.vt in.l.fi.C.in qui.cau.in ite.resti. nō est ne.ꝛ qđ infirmari vel vituperi ꝑt ꝑcauēduz est. vt in.c.j.ꝛe ser.nō ordi.facit.c.quāto.ꝛe diuor.sed qñ ꝙpromissū est factū simpl'r in duos nō pōt res esse sine exitu.qz si duo discordarēt in ferēda ſnīa iudex tenet' cōpellere arbitros ad eligendū terciū.vt in.d.§.ꝑnci paliter.ꝛ in.d.c.cū spāli. ¶ Preterea in ꝑ casu cū illi q̄ bus ē data ptās eligēdi terciū habeāt hāc ptātez a par tib⁹ ꝑsumendū ē ꝙ inducerent' ad eligendū gratū par tib⁹ ꝛ cum volūtates partiū sint discordes.qz quelibet ꝑs vellet habere terciū sibi gratū ꝛefacili isti nō cōcor darēt ī electiōe tercij.ꝫ ī scō casu iudex habet ptātez cōpellendi arbitros a iure.vñ ꝑsumit' ꝙ tam ipe q̄z ar biter exequet' officiū suū laudabiliter in electiōe tercij ¶ Et vt habeas hanc mām clarissimā enumerabo ali quos casus qui pñt occurrere in hac mā. ¶ Prim⁹ ca sus qñ datur ptās duob⁹ ꝫ adiecto vt ī casu discordie ipi eligant terciū ꝛ data discordia nō pñt cōuenire in terciū ꝛ tūc ꝑm oēs illud ꝙpromissū nō valet nec iudex suppletin ꝙpellendo circa electionē tercij.ꝛ iste ē ꝓpri⁹ casus.d.§.si ī duos.et idē dicendū qñ ꝫ ptās eligendi terciū fuit data iudicib⁹ ꝛelegat'.vt ꝓbatur hic. Jdē eadez rōne qñ fuit data hec ptās alijs ꝑsonis.fallit tñ qñ ptās eligendi terciū fuit data iudici ordinario tūc em̄ tenet ꝙpromissū ꝛ data discordia iudex ordinari⁹ dz dare terciū.banc opi.tenuit Hosti.j.c.pri.ꝑ illuz tex. Rō diuersitatis ꝑm eū qz ordinari⁹ hz hāc ptātez a iure.vñ id exprimit' qđ ineſt sed ꝛelegati vel alij ha bent hāc ptātez a partib⁹. Jtē iurisdictō ꝛelegata ē stri cti iuris vt in.c.p.ꝛ.g.ꝛe offi.ꝛele.sicut ꝛ ptās arbitra ria.vt in.c.cū dilectus.s.eo.ꝫ ptās ordinaria est fauo rabilis ꝛ est ꝫ dictū satis equū. ꝛ cōiter cum eo trāseūt doc.in.c.se. Sz satl pōt dubitari qz ordinari⁹ nō habz ptātez a iure eligendi terciū ꝫ cōpellendi arbitros ad electionē tercij.vt in.d.c.cū spāli.ꝛ ī.d.§. ꝑncipaliť.q̄ iudex recipit hanc ptātem a ptib⁹ ꝛ ꝙ ꝙns militat ratō Jnno.quā supius allegani.tene tamē mēti dcm̄ hosti. qz credo ꝙ in iudicio seruaret' cū doc.transeant cōiter cum eo. ¶ Secūd⁹ casus ē qñ retētis eisdez termis illi quib⁹ data fuit ptās eligendi terciū cōuenerūt in ele ctione tercij.ꝛ sic cessat rō discordie.ꝛ hoc casu tenuit glo.in.d.§.si in duos ꝙ valet cōpromissū ꝛ idē tenuit Frā.accur.et recitat Jo.an.in addi.spe.eo.ti.§.fi. ꝑm eū qz cessante rōne legis dz cessare ipa lex. nā qđ plus est rō ꝓferet' ꝛ bis.vt in.c.ij. requiris ꝛe ꝙp.ꝛ in.l.adi gere.§.q̄uis.ff.ꝛe iurepa.ꝫ rō legis fuit fundata sup discordia in electiōe tercij.vt ī.d.§.si in duos.ergo ex quo tercius fuit electus cōcorditer ꝛebet valere com promissū ꝛ laudū inde secutū.ꝫ ꝫ dictū indubitāter nō est verū.nā ꝯriū aptissime ꝓbatur ī isto tex.ibi ꝛelega ti cōcorditer elegerūt tercium.ꝛ tñ ꝓpter malum fun damētum a principio non ualuit hic cōpromissum nec laudū.ꝛ ꝫ tenuit apte ista glo.fi.ꝛ spe.eo.ti.§.fi. ¶. sed pone ꝙ in eligēdo.ꝛ Bar.in.d.§.si in duos.ꝛ Jo.an. in.d.addi.nā vt ipe dicit ꝛ bñ si tale ꝙpromissū tenēt a ꝑncipio posset seq̄ incōueniēs. ꝛe q̄.s.dixi. qz possent ptes litigare coꝛā arbitris ꝑ magnū tps ꝛ data discor dia inf' eos illi quib⁹ fuit data ptās eligēdi terciū pos sent nō cōcordare.ꝛ sic ptes essent frustrate laboꝛib⁹ ꝛ expensis.vñ lz posset cōtingere ꝙ isti cocordarēt ī ele ctiōe tercij tñ satis ē ꝙ posset ꝙtingere ꝯriū.ꝛ iō bona fuit ꝓuisio legis volētis a ꝑncipio ꝓuidere vt tale cō promissū nō valeat.ꝛ hec opi. oino ē sequēda tam per istū tex.vt ꝑdixi.tñ qz tex.in.d.§. si in duos. dicit tale cōpromissū esse nullū.ergo nō posset cōualescē ex post facto.vt in rl'a nō firmat' ꝛe re.iur.li.vj. ¶ Terci⁹ ca sus est qñ retētis eisdē terminis arbitri cōcordauerūt ī snīa ita ꝙ non fuit opus ꝛenire ad electionē tercij ex q̄ dubitat' nunquid ualeat cōpromissū ꝛ ꝑ ꝙns laudum ipoꝛ. Do.an. videt' sentire ꝙ sic qz vitiū ē in electōne tercij qđ cessat exquo nō fuit ꝛeuētū ad electionē ꝫ ar bitri cōcordauerūt in vnā snīaz.qz cla q̄ nūq̄ locū ha buit vt sepabilis nō vitiat sed vitiat'. C.ꝛe lega.l.si le gata ꝛ l.post aditā. C.ꝛe ipu.ꝛ al.substi. ꝛ dicit do.an. ꝛe ꝫ hic esse casū.in alia tñ ꝑte hui⁹.c.nō vī Do.an.ita clare ꝛecidē.ꝫ tu vide Jo.an.in addi.pall'. vbi aperte sentit ꝯriū ꝛ meli⁹ nā incōueniēs qđ seq̄ ꝑt ex ꝑcedēti casu ꝑt ꝙsequi ex isto.nā si ab initio valeret ꝫ ꝙpromis sum cū pōt seq̄ discordia seqret' illud incōueniēs. Jtē qz tex.in.d.§.ꝑncipaliť.dic ꝙpromissū tale nō valere vñ nō pōt ꝙualescere ꝓpt' discordiā subsequētē. satis est ergo quo ad nullitatē ꝙpromissi ꝙ res poterat esse sine exitu.ꝛ hāc opi.tene ꝛ optime facit iste tex.in fi.duz fundat se super rōne incertitudinis. Quart⁹ casus qñ fuit cōpromissum in duos vt eligerēt ptib⁹ arbitros q̄ babeant per se dūtaxat ꝛetermiare qōnem.ꝛ hoc casu tenet hic Jnno.valere cōpromissū qz nō hz malū fun damentum.et placet mihi bec opi.ꝛ iudicio meo sensit

glo.in.c.seq.vbi dicã.nã hoc casu cessat ratio incõueniẽtie de qua supra cũ ab initio sint isti arbitri eligendi nã partes cõfidẽtes de aliquib amicis pñt quo ad istũ actũ electõis dũtaxat facẽ ipos arbitros.7 iste põt esse casus.c.se.7 tene ꝫ dictũ menti.q; est singulare.7 optime facit in ar.tex.in.l.nõ distinguem⁹ in.§. quesituꝫ in fi.ff.e. vbi dī q; arbitri non possunt delegare vices suas alijs sed habent p se qõnem diffinire nisi aliud sit dictũ in ꝓmisso. ergo põt arbitris dari ptãs vt ipsi deputent alios arbitros nõ dico in casu discordie sed ab initio. ¶ Quintus casus qñ datur potestas arbitris vl alijs vt in casu discordie eligant terciũ arbitrũ.puto sempronium 7 tale cõpromissũ valet.vt no.glo.hic in fi.7 ẽ tex.in.d.§.si in duos.q; ex ꝫ cessat rõ discordie 7 incertitudinis. ¶ Sext⁹ casus qñ cõpromittit ī duos ita q; ī casu discordie nõ plures sed vnus in quez partes cõueniũt debeat deputare terciũ.7 hoc casu tenuerunt quidã cõpromissum valere.q; cessat rõ discordie in electione tercij cũ hec potestas sit data vni nõ põt ī seipo cõcordare.7 hanc opi.sensit glo.j.c.fi.7 ita intelligit illũ tex.qui videt huic ꝓpius.7 ꝫ etiaz seqt Bof. ibi.sed hosti.nõ placuit ꝓpter rõnem incertitudinis.et q; pars posset causare iniquitatẽ 7 suspitionẽ ī isto arbitro incerto. arg.in.d.§. quesitũ.sed Jo.an.in addi. p̃dicta post Ja.dicit q; istud cõpromissũ nõ vtt viribus ꝓprijs q; cõpromissum est incertũ. vt hic 7 in.d.§. si in duos.viribꝫ põtoris nõ q; põtor nõ põt ꝓpellere arbitros ad eligẽdum terciũ cũ hec ptãs fuerit p partes alteri tributa.ar.in.l.cõsulta.C.d testa.nec ille cui fuit data ptãs põt ꝓpelli ad eligendũ terciũ. q; ad ꝫ se non cõstrinxit.ar.in.l. si merces in p̃n.ff.loca.7 p hãc rõnez tenuit hic do. Lar.q; si iste terci⁹ acceptauit a ꝓncipio banc ptãtem põt cõpelli ad eligenduz terciũ.7 per ꝓns debet tenere cõpromissuz.sed ꝫ eũ facit hic Jnno.vbi videt velle q; non valet quãtũcũqz ptãs detur vni q; nõ potest cõpelli cũ fungat iure partiũ.sed nec partes possunt cõpelli vt.§.dixi.sed si iste obligasset se de cõsensu partiũ ad eligendũ terciũ posset ꝓcedere dictũ suũ. ¶ Septim⁹ casus qñ eligũtur aliqui arbitri 7 datur eis potestas eligẽdi terciũ si volũt ita q; habeãt eligere ab initio 7 terci⁹ habeat cũ eis inchoare ꝓcessuz 7 valet hoc cõpromissum vt sensit ī dicta addi.qđ mihi satis placet. q; cessat ꝫ casu incõueniẽs de q̃.§. dixi cũ iste nõ sit eligendus in casu discordie sed ab initio. Et no.sing.hoc dictũ q; vī sentire Jo.an.id qđ.§. dixi post Jnno. vt possit dare ptãs arbitro eligendi ab initio aliũ arbitrũ qui ꝓcedit secuz vel sine eo 7 p hoc potest decidi. ¶ Octau⁹ casus quãdo eligit vnus arbiter vt possit sibi eligere aliũ arbitrũ si sibi placuerit 7 dicendũ est q; valet cõpromissum p p̃dicta. ¶ Nonus 7 vltimus casus est qñ fit cõpromissum in aliquem tanqz in arbitratorẽ seu aliquos 7 datur potestas eligendi tercium in hoc casu discordie.7 hoc casu tenuit gl.in.c.se.p illũ tex.q; valet cõpromissũ vt aliud sit ī arbitratore qz in arbitro ꝫ de ꝫ dic vt latꝰ ibi dicã.

Quanobis. Non solet cõiter sumari ꝓpt varietatẽ lectu.ꝫ hm vnũ intellectũ quẽ sensit glo.ꝫ 7 Jnno.in.c.p̃cedẽti q̃ placet mihi põt sic sumari. Valet ꝓmissũ factũ in vnũ vl in plures vt ipi p se cãm diffiniãt vel p alios quos ipi elegerit.p̃ ponit factũ.secũdo ꝓfirmatio ibi nos. ¶ No.p̃ q; sup ꝓcuratiõe debita rõne visitatõis põt ꝓmitti.nã quẽadmodũ sup modo ꝓcurãdi põt fieri aliqua ꝓpositio. vt no.in cle. ij.de cẽsi.dixi in.c.cũ ex officij de p̃scrip.ita eodẽ modo põt fieri ꝓmissũ. An aũt possit in totũ tolli ꝓcuratio p cõpositionẽ seu cõpromissum. dic vt dixi in.d.c. cũ ex officij. ¶ Nota secũdo q; etiã ī legatũ pape cardinalẽ põt fieri ꝓmissũ.nã legatus pape hz ordinariã iurisditionẽ.vt in.c.ij.de offi.lega.li.vj. ¶ Tercio nota q; licz arbitri nõ possint alijs delegare vices suas sine sint arbitri siue arbitratores.vt in.l.nõ distinguemus.§.quesitũ.ff.eo.7 ī.l.siquis arbitratu.ff. de ℔.ob. tũ potest a partiby eis dari ptãs vt ipi eligãt alios arbitros seu arbitratores.7 in hoc tene menti istũ tex.dixi lacius supra.c.pri.7 est illud bonũ remediũ qñ ptes nõ possunt cõuenire in arbitros vt eligãt certos amicos quiby detur ptãs eligẽdi eis arbitros. 7 facit.d.§. in fi. ¶ Nõ vltio ex fi.lre ꝫm vnũ intellectũ q; arbitriũ põt ꝓfirmari p papã.sed dicit Bof.se putare q; p hanc ꝓfirmationẽ nõ alterabit natura arbitrij.aget em ad executionẽ seu ad penã vel interesse.vt plene dixi in.c. p tuas supra eo. ¶ In glo.fi.hec glo.opponit de.c.precedenti.vbi nõ tenuit ꝓmissum factũ de incerta p̃sona.7 hic tenuit.p solutiõe glo.ponit tres lec. ¶ Duma q; iste legatus erat arbitrator 7 deputãdi p eũ debãt esse arbitratores 7 nõ arbitri.sed in.c.p̃cedẽti illi erãt veri arbitri. Et ex hac solutõne bẽs notare vnũ dictũ singulare q; põt cõpromitti ī duos tanqz ī amicabiles cõpositores vt in casu discordie eligant terciũ 7 hanc lect.tenuit hic Hosti.reddens rõnem diuersitatis quare hoc ꝓmissum valet tanqz in arbitratores q; si est iniquũ reducit ad arbitriũ iudicis 7 bonaz equitatẽ.vt ī.l.si societatẽ.§. arbitroꝝ.ff.p so. ꝫ dcm arbitri tenet sine sit equũ siue iniquũ vt ibi.7 dixi in.c. ij.§.e.vñ valet cõpromissũ tanqz in arbitratores factũ quia p illud decidunt lites nõ aũt sic p arbitros ꝫ sepe lites ex litibus oriũtur.hec ratio hosti. bona est consideratio fine sed cõsiderato principio nõ cõcludit.nam nõ valet cõpromissum p̃dicto mõ factũ in arbitros.q; res possz esse sine exitu in casu discordie 7 sequeret inconueniẽs de quo dixi in.c.precedenti.que quidẽ ratio militat etiã in arbitratoribꝫ.cũ possint discordare ī diffinitione 7 in electiõe tercij. Jtẽ.c.p̃cedens 7.l.si vnus. §.si in duos.ff.eo loquãtur indistincte.s.faciẽdo mentionẽ de arbitro 7 arbitratore p̃t dici arbiter.nam vltra omnes indifferẽter cũ gl.7 hosti.potes tu reddere aliã rõnem diuersitatis q; in arbitris nõ valet cõpromissũ q; cozã eis est iudiciũ seu quasi.vt in.c.cũ dilecti.§.eo. 7 in.l.j.ff.e. vbi instãtia iudicialis posset euanescere in casu discordie sine aliquo effectu.et ideo nõ valet cõpromissũ sed cozã arbitratore nõ ẽ iudiciũ. vt dicit ista glo.sed est quedã amicabilis cõpositio. 7 ideo cessat rõne euanescat iudicialis instãtia. sed inspecta subtilitate iurz posset teneri ꝫ istã glo. ¶ Sedo soluit ꝫ gl.q; ꝫ nõ fuit factũ ꝓmissum de incerta p̃sona sed partes dederũt potestatẽ legato vt ipe eligeret arbitros 7 ipe elegit certos. Jo.an. vī impugnare hanc lectu.q; in.c. p̃cedenti illi iudices elegerũt certũ 7 tamẽ non valuit ibi laudum. Ego puto q; glo.habuit alium intellectũ q; ibi debebat eligi tercius in casu discordie et non ab initio.hic autẽ fuit data potestas legato vt ipe diffiniret per se vel daret alios arbitros.s.q; deberent cognoscere 7 diffinire questionẽ.7 hanc lectu.sentit etiã Jnno.§.c.pri.in fi.7 hanc puto veram lectu.hui⁹.c.nam in hoc casu nõ potest sequi inconueniens de quo in.c.precedenti.vnde hoc.c.in effectu prouidet circa ꝫ q; arbitro potest dari potestas diffiniendi negociuz p se aut p alios. 7 in hoc tene menti istũ tex.7 cõcordare videt in.d.l.nõ distinguem⁹.§.quesitũ ī fi.ff.eo.7 in.d.l.pe. 7 ibi ꝫ firmat bal.7 facit qđ dixi in.d.c.cãm q̃. An aũt ꝓfessio facta cozã arbitro habeat vim confessionis iudicialis vt efficiatur confessus infamis eo casu quo cõfessio infamaret cozã iudice. dic q; nõ siue cõpromissũ expiret siue duret.ratio q; ꝓfessio ifamat eo casu quo cõfessus haberet pro damnato 7 sic talis causa in qua damnatus efficit infamis. vt dixi ī.c.at si clerici de iudi.7 no.Bar.in.l.ictus fustiũ.ff.de his qui no.infa.vñ sicut vera sentẽtia arbitri non infamaret. vt in.l.quid ergo in.§. ex cõpromisso.ff. de his qui no.infa. ita nec

confessio facta coram arbitro. qđ etiã firmauit Bal. in d.l.pe. ¶ Tercia lec.glo.est q fuit data ptãs vni qui nõ poterat in seipo discordare.ß in.c.pcedẽti fuit data potestas pluribus.hanc lec. secutus est gof.ß hosti. nõ placuit qr posset pars ptendere lesionẽ seu iniquitatẽ ratione arbitramẽti.ß tu dic plenius circa hãc lec. vt dixi in.c.pcedenti. ¶ Quartã lec.ex gl.posuit Inno.s.c.pri.vbi dicit q isti mediatores nõ erãt arbitri ß iudices delegati dati a legato.pro hoc ꝑm eum qr papa cõfirmauit ꝟ hoc factũ istorum mediatorum.naz si fuissent arbitri papa nõ ꝓfirmasset iporum sententiã.qr snia arbitrorum nõ confirmat qr nõ habet executionez ꝓtã ß ei statur.metu pene.vt in.l.j.C.de edẽ. z in.l.ij.C.eo. Nec ob.ꝑm eũ si dicat q hic interuenit pena.qr declarat istos fuisse arbitros z non iudices.dicit enim ipe q hec cõsideratio nõ procedit qñ fuit cõpromissũ in iudicẽ ordinariũ vel delegatũ. qr ꝓpt cõpromissũ nõ desinit esse iudex delegatus vel ordinarius.vt in.c. nisi ꝺ ꝓben.et in.c. ex parte.s.e.vñ lz legat⁹ fuisset arbiter ꝟ nihilominus remãsit ordinarius.z tanꝯ ordinari⁹ potuit dare istos delegatos.hec lec.nõ placet ꝟ host.primo qr ꝑm ipam hec decreta.nõ faceret ad titulũ. Item qr tex.hic in secũda pte nõ appellat ipos iudices ß appellat ipos mediatores. Itẽ dr q tulerũt snias z q fecerũt ordinationẽ quãdã.q verba innuũt q isti erãt arbitri vel arbitratores. ¶ Quita lectu. q laudũ istorũ nõ tenebat de iure p.c.s.pri.ido fuit opus q papa cõfirmaret.valuit ergo arbitriũ virtute cõfirmatiõis papalis z nõ ex validitate cõpromissi.ß iste intellect⁹ non est bonus qr nõ apparet ꝟ q papa ex plenitudine potestatis voluerit dare robur huic laudo. ¶ Sextã lec. ponit host.q ordinario põt dari ptãs eligendi terciũ arbitrũ.nam legat⁹ habet ordinariã vt.s.dixi.sed arbitris vel delegatis non põt hec ptãs dari.z ita loquit c.pcedẽs. Diuersitatis rõ est ꝑm eũ. qr ordinarius hz a iure hãc ptãtẽ sed delegat⁹ nõ. Item ptãs ordinaria est fauorabilis non sic ptãs delegata vl cõpromissaria tu vide circa hãc lec.qđ dixi i.c. pcedẽti mihi ꝑ ceterz placet secũda lec. z expedias materiã hui⁹.c.,put plenius dixi in.c.pcedenti.

Qompromissũ.

Breue est et ꝑ alia ꝛba pt sic sumari. Cõpromissũ ante snias latũ finit morte alteri⁹ cõpromittẽtiũ.vnde nõ transit in heredes cõpromittentiũ nisi de eis sit cautũ in ꝓpromisso.h.d.cõphendẽdo mentẽ.c. ¶ No.ꝑmo vnũ casũ in q obligatio ꝓcta cũ defuncto nõ trãsit i heredẽ. regulariter autẽ cõtra.nã oĩs obligatio transit in heredem lz de herede nõ fuerit facta mentio in cõtractu. vt in.l.veteriby.C. de ꝓtra.z cõmit.sti. Fallit tñ in quibusdã casibꝫ de quibus dicendũ le.z no.in.l.qui futurũ.§.j.z in.l.iurisgẽtiũ.§.pactor.ff.de pac.z inter ceteros casus excipitur vn⁹ casus satis generalis.s.qñ pactum factũ cũ defuncto coheret psone defuncti ita q ex natura ipius act⁹ non potest obligatio cõcernere heredem. de quo plene per Bar.in.l.eo.ff.de ꝟ.ob.et in.l.si decesserit.ff.q̃ satisda.co.z in.l.postulãte.ff.ad trebel.z per hec decidit questio.pone q aliquis obligauit se in cõtractu vt posset capi psonaliter ꝑ obseruantia cõtractus posito q tale pactũ valet q̃rit nũquid ꝟ trãseat i heredez vt heres possit capi.determiat Bar.ꝑ ꝑdicta in.d.l.si decesserit.q nõ.sec⁹ tñ ipe sensit in statuto vt si caueat statuto q debitor possit capi psonalit.tũc em̃ tenet q eius heres poterit capi.qr ꝓt cõpelli ad obseruãtiã cõtract⁹ sic defunct⁹.z ꝟ posuit i.d.l.postulãte. z de mã dicẽdũ pleni⁹ vt no.i locis pal. ¶ Sc̃do no.q cõpromissũ trãsit i heredẽ si ꝟ dictũ fuerit i ꝓpromisso.z dic Host.q nã ꝓpromissi tenet mediũ int nãm societatis z iudicij.nã societas nũqꝯ trãsit iheredẽ etiã si fuit dictũ q trãsiret lz heres teneat ad reddendã rõnez z ad alia accessoria ad societatẽ.vt i.l.nemo ꝓt z i.l.cũ duobus in.§.idẽ rñdit.ff.ꝑ socio.z ibi no.vera rõ hui⁹ dicti.z vide qđ dixi post glo.in.c.inter dilectos i fi.de fi. instru. Judiciũ aũt trãsit i heredẽ lz nõ sit dictũ q trãsierit vt patz in.c.pñtata.j.de testi.z in.l.oꝛone.ff.de feriis.z in.l.vnica.C.ne ex delic.defun. cõpromissum ꝟo nõ transit in heredẽ nisi sit dictũ.z ꝑ hoc qr ꝓpromissum est stricti iuris.vt dr in glo. Et credo q põt assignari alia rõ magis specialis.qr iura nõ assignãt in hoc rationẽ.nã iste ter.z in.l.diẽ ꝓferre.§.j.z in.l. ß interpellat.ff.eo.ti.simpliciter dicũt q ꝓpromissũ nõ trãsit in heredez.ß nõ assignat aliquã rõnez. vñ puto q ista potuit esse ratio.nã arbitri cõiter eligũtur amici. vnꝺ cõpromittẽtes recesserũt a iudice ordinario ꝓpt cõfidentiã specialẽ quã habebãt in arbitris in quos ꝓpromiserũt.que ratio nõ vendicat sibi locũ i herede.nã heres qñqꝯ nõ est ita amicus vel notus arbitro sicut erat defunctus.vñ cum arbitri fuerant assumpti sub specie amicitie z cõfidentie psonalis non debet cõpromissum transire ad heredem.quia ista confidentia est qđ personale inherens psone defuncti merito nõ debet trãsire in heredẽ per ꝑdicta ar.optimũ in.l.non distinguemus.§.quesituz.ff.eo.vbi dr q arbitri nõ põt aliꝭ vices suas delegare nisi ptes cõsenserit quia ptes habuerũt cõfidentiã de eis z non de aliꝭ.z si diceremus contrariũ sequeret q quis posset habere qñqꝯ arbitr̃ sibi suspectũ cui⁹ suspitionẽ forte probare nõ posset. vt in ꝺ.§.quesitũ. Itẽ si a psona arbitri nõ recedit ita q cõpromissum est oĩno psonale quo ad arbitros.vt in.l.si qs arbitratu.ff.de ꝟ.obli. z in.d.§.quesitũ.z in.c.vno delegator.s.de offi.dele.ita debet esse cõpromissuz ꝑsonale quo ad ipsos cõpromittẽtes.vide aliud bonuz simile in executoribus testamẽtorũ.nam illud officium vni iniunctũ non transit in suũ heredez.qr hoc officiũ solet iniungi ptextu amicitie et confidẽtie. maxime id qđ ita nõ defacili cõtingit in personã heredis vt dixit glo.z bene in.c.fi.de testa.li.vj.sed iudiciũ transit i heredem quia iudex ordinarius aditur ex necessitate et presumitur q incedat per semitaz iusticie quo ad oẽs vnde non aditur pretextu amicitie merito cõpromissum differt ꝟ casu a iudicio. vnde licz arbitria sint redacta ad instar iudiciorum.vt in.l.j.ff. ꝺ arbi.istud est verum regulariter sed fallit z potest inter ea notari diuersitas.z multas differentias inter arbitriũ et iudiciũ dixi post glo.in.c.cum delictus.s.eo. ¶ Jn glo.ibi per mortẽ alterius cõpromittentiũ.intellige ꝟ z tex.de cõpromisso anteꝯ sit lata snia vel laudũ. nã si sentẽtia vl laudũ esset latũ ante mortẽ licz nõ sit mandatũ executioni nihilominus trãsit in heredẽ.vt in.l. diem ꝓferre.§.j.ff.eo.dixi in.c.ex parte.s.eo.nam ex quo fuit lata sentẽtia ante mortẽ cessat ratio quã ꝑmisi quare cõpromissum nõ transit in heredẽ.sed si sentẽtia nõdum est lata vel laudũ vel arbitriuz tũc expirat per mortez alterius cõpromittentiũ etiã si ante mortẽ fuisset in cã cõclusum z dies esset prefixus ad sententiã ferendã.vt sing.probat.s.eo.c. ex parte vbi dixi. ¶ Sed circa ꝟ quero nũquid expirent acta gesta coram arbitro ꝑ mortem partis sicut expirat cõpromissum. Pe.et Ab.dicunt ꝟ q non per.c.ꝑsentata.j.de testi.z.l.pe.C.de arbi.vnde expirat cõpromissum.s.vt in eo non ꝓcedat contra heredes per arbitros sed acta gesta coram arbitris nõ expirant sed faciunt fidem coram iudice.z idez tenet spe.e.ti.§.differt post prin.z ꝟ teneas nõ solũ qñ expirat cõpromissuz per mortẽ sed etiam qualitercũqꝯ cõpromissum finiatur.semper em̃ acta cause non dicolites ꝓseuerant in sua validitate ita q faciẽt fidẽ coram iudice.vt probat in.d.l.pe.z ibi ꝟ firmãt doc. maxime bal.z acta cause dicũtur attestatiões testiũ confessiõis ptiũ z silia q̃ habẽt instruere cãz.z respectu attestatõnũ distigue.,put hz in.d.c.ꝑsentata.z i.l.fi.C.de testi.

De arbitris.

acta litt̄ dicūt̄ q̄ nō ꝓcernūt instructōz cāe ꝑ ordināt iudiciū vt citatō litt̄ ꝓtestatio satisdatio ⁊ sil'ia.ista.n.pe reūt expirāte ꝓmissō sic̄ qñ perit instātia iudicij.de q̄ vide qđ plene dixi p⁹ Inno.i.c.cāz q̄ de testi. Itē vi cas q̄ lz pereat ꝓmissū tñ effectus iā ꝓduct⁹ đ pte rito ñ extīguit̄ vñ si fuerit coꝝ arbitrī int'rupta ꝓscri ptio ꝑ ꝓtestatōz litt̄ vl' alio mō ltīmo ñ expirat ille effe ct⁹ lz extīguat̄ ꝓmissū. ¶ Alt'⁹ q̄ro an dispō h⁹.c. hēat locū ī arbitratorie ⁊ amicabili ꝓpositorevt sic ex piret tale cōpromissū ꝑ mortē alteri⁹ cōpromittētium Spe.formauit hāc qōnē.e.ti.ī.§.finit̄.ꝟ.qđ si arbitr⁹ ⁊ ibi ꝓcludit q̄ ñ q⁊ si ꝓmittit̄ vt ī arbitratorē ist⁹ nō est vex cōpromissū ꝑ ē q̄dā trāsactio siue cōpositō. vt no.ī.c.q̄ntuall' đ iureiu.⁊ in auc̄. si ꝟo ꝓtigerit.C. đ iudi. Cōpositō āt siue pactū trāsit ī hēdē.vt ī.l.si pa ctū.ff.đ ꝓba.⁊ cū ꝫ dicto spe.ad qđ ēt se r̄misit Jo.an. trāsit ꝫ do. An. Sz adūte q⁊ nō puto ꝫ dcm̄ vex p rō nē quā.s.dixi.vñ puto q̄ fort⁹ dz ꝫ casu expirare cō promissū q̄ qñ fuit cōpromissū tāq̄ ī arbitros q⁊ arbi tratores eligūt̄ magl ptextu amicitie ⁊ cōfidētie q̄ ar bitri ⁊ hñt maiorē ptātē arbitratores q̄ arbitri q⁊ arbi tratores pñt dare đ iure vni⁹ ptis alt'i moderate tñ ꝑ bono ꝓcordie.vt no.ī.c.nisi đ pbē.⁊ no.ī.l.si đ meis.§. recepisse.ff.đ arbi.q̄ dz expirare illud cōpromissū sic̄ in alio casu. Preterea mirādū ē đ dicto spe.nā.ist⁹.c.so lum fec̄ mētionē đ ꝓmisso nec iure ꝓbat̄ q̄ nō ap pellet̄ ꝓmissū ist⁹ qđ fit tāq̄ ī arbitratores. ¶ Pre tereaꝫ t̄cio arbitratores dicunt̄ arbitri.vñ nō differūt nisi ī casib⁹ iure exp̄ssis.vt.l.si societatē.ī.§.arbitroꝝ ⁊ qđ ibi no.ff.ꝑ socio. Nec ob.motiuū spe.q̄ istud sit q̄ dā trāsactio q⁊ fateor si effect⁹ fuiss⁹ secut⁹ añ mortez alteri⁹.ꝫ erq̄ añ dcisionē seu ꝓnūciationē alt'a ps cō promittētū dcessit nō pōt dici q̄ trāsactio sit ꝑfecta Itē q̄ro pone q̄ ī cōpromisso fuit facta mentio đ here dē nūq̄d trāseat ī vnū hēdē tm̄ vl' in heredis heredē et sic ī infinitū. Spe.ī.đ.§.p⁹ ꝓn. ꝓcludit q̄ trāsit ī oēs hē des ī infinitū q⁊ appellatōe hēdis dcm̄t oēs.nā heredis heres testatorus ē heres.iō regul'r appellatiōe heredis dcm̄t oēs in infinitū. vt.l.ī annalib⁹.C. de lega.ī.l.fi. C.đ bef̄.instī.nō ob.l.antiq̄tas.C.đ vsufr.vbi solū ve nit vn⁹ heres q⁊ illđ ē spāle q̄ñ vni et suo hēdi relinq̄t vsufruct⁹ alicui⁹ rei alt'i ꝟo relinq̄t̄ ꝓpetas.nā tūc ne frustra ꝓpietas sit sine vsufructu restrigit̄ ibi nom̄ hē dis. ¶ Altio q̄ro đ q̄tidiana qōne nūq̄d p⁹ mortē ꝑ lati cōpromittēt̄ sup iurib⁹ eccl'ie expiret cōpromissuz Spe.ī.đ.§.si finit̄.ꝟ.qđ si ꝑlat⁹ formet qōnē ⁊ vī ali quātulū vacillare.nā q̄ expiret fac̄ q⁊ sic̄ expirat ꝑ alia pte ita dz expirar̄ ꝑ pte ꝑlati.vt eq̄litas ꝫ int'vtrā q̄ ptē.ar.l.ꝫ inꝓpellat̄.ꝫ all'.ī glo. Itē ꝑlat⁹ nō potuit ꝓmittē ī ꝑpetuū ꝓiudiciū eccl'ie sue.vt ī.c.pueīt.⁊. c.cū tpe.s.e.tādēvī sētire spe.q̄ si ē ꝓmissū factū ꝑ vtilitate eccl'ie successor hēbit illđ ratū.al's nō.ar.in.c. ij.đ ꝓca.⁊ collec.sētit ꝫ singl'r ptē affirmatiuā q̄ expi rat ꝓmissū ꝑ mortē ꝑlati.ꝫ ꝫ dictū nō tenerē sic in districte.q⁊ ꝓmissū fit noīe eccl'ie ⁊ eccl'ia nō moriť . vt in.c.libertati.xij.q.ij.⁊ ī.c.si gratiose de rescꝑ.li.vj. Añ distiguerē sic q̄ aut ꝓmissū fuit fcm̄ int'uenīē te solēnitate đbita vl' fuit factū simpl'r sup his sup q̄b ꝑlat⁹ solus hēbat ptātē cōpromittēdi.⁊ tūc nō expirat ꝑ mortē ꝑlati q⁊ ꝑlatus est nudus minister ⁊ eccl'ia đ cōpromisisse ministerio ꝑlati.fatendū tñ est q̄ si eccl'ia fuit lesa pōt petere restitutōz in integꝝ.vt ī.c.j.đ inte. resti. sed si ꝑlat⁹ ꝓmisit sup iurib⁹ q̄ nō poterat in ꝑpetuū obligare nec obligauit eccl'iaz citra solēnitatē debitā tūc fateor q̄ sicut trāsactio nō haberet effectuz post mortē ꝑlati.vt ī.c.vēniēs.⁊ qđ ibi no.de transact. ita ⁊ ꝓmissū dz expirare ꝑ mortē ꝑlati. Altio si vis videre multos alios casus ī q̄bus expirat cōpromissuz vide in specu.in.đ.§.si finit̄. Et an int' cōpromittētes possit esse aliqua diuersitas in obligatiōe vt magis ob ligetur vna ps ad obseruātiam ꝓmissi q̄ altera. vi de spe.e.ti.§.fi.ꝟ.hoc quoq̄ ptermittendū non est.cū trib⁹ sequentibus.

¶ Exactū opus hoc videlicet secūda ps decretaliū dō mini Nicolai siculi inclytis instrumentis famosisq̄ lit terarū characterib⁹. Castigatū ꝟo hēs adeo (quātum humāe fragilitati possibile est) vt nihil sit ex omni pte addēdū. Idq̄ impssoria arte in Nurembergk ciuitate impiali (multū famosa) impressū. Impēsis Antonij ko berger inibi ciuē. Anno a natali xpiano. M.cccclxxxv. die Decembris secundo. Laus deo.

¶ Registri quaternorum ordo huius partis.

Primū vacat Gregorius epūs boiem esse tatem rei	Q⁊ aduersarius bus dictis ff.mandati	culari vel No.sexto eo.ti.et li. mine oīm	gate hanc scribi ꝑ iferiorē tem.§.si.	Capitulū vt in sentit Inno. concludit q̄	pellis que tigatorum et Cal.q̄ ad ne romani
Cōtrariū ego quod dicitis hec ꝓsuetudo. vniuersitatē di.	Jn.q.facti clericum sponte ꝑscripsisset	Si nō fecerint citis ⁊ honestis vocari si	Jn glo.⁊ let fieri et dic vt	Cōtrariuz tenet erāt incognite bis que	
Lex ciuilis fuit imposita et tunc si	vt in.đ.l. ad hoc ne vocabuli	Cōsensum autē supra eo.vbi in alijs negocijs	Scđs etiam tex.debet tabat de re	uersitat⁊ req̄rūt̄ in glo.in verbo ibi nos ꝟo	
De ꝓcess.pben. causaq̄ ꝛidem petratiōe l'raruz	Sine p̄iudicio vt habet̄ ctum ꝓsonarum	Cadē a credito. camus primo ꝓbare q̄ partiū satis.	Trahere ad j.de appel. cui ꝓdemnatio	Potest̄ p̄tendē q̄ vbicūq̄z de iure non	
no.Sed Goff. dilectus ⁊ velit accipere	Natalium non et quali. ligendo q̄	sio vt in tellectus plus et bo.cle.	Sic ar.ei⁹ subueniētib⁹ ad quitur tex.	Hoc fecit seru⁹ inder pati secus vbi	
Cōtra iniuriātē me videas bellū vel	Papa autez nis cassatio vt no.glo.	De officio ⁊ silium videatur sionis vt	Poterat ire iurisditio que epūs bene	Dia que credit tene menti que vocabula	
	cit.l.j. vt in.c. magnum festum		Hic dicebat iurisditionis ⁊ uina debet	Fuerat grauata No.tercio diciū et sic	

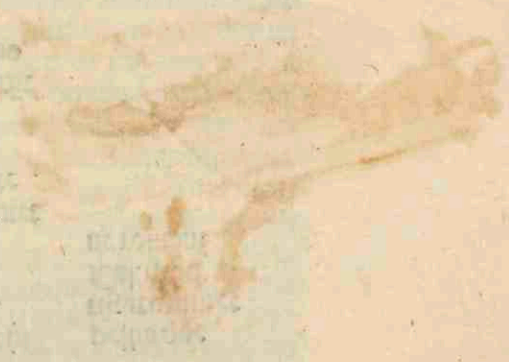

colorchecker DIGITAL SG
DCSG - UBU # MX - 7181
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
A
B
C
D
E
F
G
H
I
J
K
L
M
N
x-rite
mm
0
1
2
3
4
5
6